T 24863

ANUL XLV, Nr. 1 IANUARIE, 1933

BIBLIOTECA CENTRALA „ASOCIAȚIUNII"

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Anul forestier . . . . . *Redacția*

Probleme administrative:

Contribuțiuni la prezentarea impecabilă a produselor fabricelor C. A. P. S. . . . . *Vasile Filip*
Statistica pădurilor . . . . . *Aurelian Ionescu*
Creditul silvic ipotecar . . . . . *Ilie Dan*

Documentări — Comentarii:

O calamitate care ne amenință . . . . . *P. A. Grunau*
Considerațiuni asupra împăduririlor cu salcâm în regiunea Dridu . . . . . *I. Popescu-Zeletin*

Jurisprudență:

Asupra art. 81 din Codul Silvic . . . . . *I. D. Neagu-Negrilești*

Cronica:

Două zeci de ani dela absolvirea Școlii a promoției a 16-a . . . . . *I. P. Zeletin*
Noi orizonturi în Administrația forestieră . . . *I. P. Zeletin*
„Problemele actuale ale agriculturii românești" . *I. P. Zeletin*

Recenzii. — Revista revistelor. — Necrolog: Gh. Guțu — *Informațiuni.*
Pagini mercuriale: Bursa lemnului în luna Ianuarie 1933
Soc. „Progresul Silvic" — „Cercul de Studii forestiere".
Publicațiuni: Decizii ministeriale.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

XLV-e Année. No. 1, Janvier, 1933 | XLV. Jahrgang. Nr. 1, Januar, 1933

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine | **Rumänische Zeitschrift für Forstwesen.**

SOMMAIRE

L'année forestière 1932 . . *La Rédaction*

Problèmes administratifs :

Contributions à la présentation d'une tenue impeccable des produits obtenus dans les scieries de C. A. P. S. . . . . *Vasile Filip*
La statistique des forêts . *Aurelian Ionesco*
Le crédit forestier hypothécaire . . . . . *Ilie Dan*

Documentations-Commentaires:

Une calamité qui nous menace . . . . . *P. A. Grunau*
Considérations sur les boisements avec robinier dans la région de Dridu . . . *I. Popescu-Zeletin*

Jurisprudence. — Chronique. — Récensions.
Revue des revues. — Nécrologe — Informations.
Pages mercuriales. — Soc. „Progresul Silvic"
Publications: Décisions ministérielles.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

INHALT:

Das Forstjahr 1932 . . . *Die Redaktion*

Verwaltungsfragen :

Beiträge zur Frage, in welcher Weise die Erzeugnisse der staatlichen Sägewerke (C. A. P. S.) in möglichst vollkommener Weise zum Angebot hergerichtet werden sollen . *Vasile Filip*
Forststatistik . . . . . *Aurelian Ionescu*
Hypothekenbank für Forstbesitz . . . . . *Ilie Dan*

Mitteilungen :

Eine drohende Kalamität . *P. A. Grunau*
Betrachtungen über Robinien-Aufforstung in der Gegend von Dridu . . . . *I. Popescu-Zeletin*

Jurisprudenz. — Chronik. — Rezensionen.
Die Zeitschriften. — Nekrolog — Nachrichten.
Holzmarkt. — „Progresul silvic": Vereinsangelegenheiten. — Amtliche Veröffentlichungen.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

Prăjiniș de gorun spre codrișor, din lăstar și sămânță, păd. Cotmeana.
Perchis de chêne rouvre provenant de brins de semence et de rejets de souche, Forêt de Cotmeana
Aus Samen und Stockausschläge entstandenes Stangenholz im Traubeneichenwalde von Cotmeana

Tip. Marvan

- IUL. 2005

JAN 2014

ANUL FORESTIER 1932

Anul forestier 1932 stă sub semnul crizei generale încât activitatea, destul de intensă, pe tărâmul silviculturii, poartă marca luptei pentru înlăturarea dificultăților de tot felul.

Deaceea nu putem vorbi de mari realizări de progres, pe care cu plăcere le constatam în anii trecuți. Putem vorbi însă de eroice rezistențe, de sforțări uriașe pentru menținerea cuceririlor anterioare.

*

Scrutând mai în amănunt viața ce se desvoltă în jurul ideii de pădure, ne oprim întâi asupra activității S o c i e t ă ț i i n o a s t r e, ca fiind organizarea care polarizează aspirațiunile de mai bine ale lumii conducătoare forestiere.

O găsim în 1932 vigilentă ca întotdeauna, gata să intervină la orice atingere sau nedreptate ce s'ar face pădurii ori slujitorilor ei, neobosită să ofere conlucrarea oridecâteori în lumea conducătoare a destinelor țării se pregătește o măsură de interes silvic.

Guvernul și parlamentul, sub impresia lipsurilor constatate la unele regii autonome, manifesta intenția, dacă nu să le desființeze, cel puțin să le dea o nouă organizare ; — Societatea și-a inaugurat activitatea anului prin concursul dat guvernului în sensul, că dacă trebue să intervină o modificare, ea să nu fie în nici un caz în desavantajul unei bune administrațiuni a pădurilor.

Tot astfel, când s'au constatat în proiectul „Codului Agriculturii" dispoziții neprielnice ideii forestiere, Societatea și-a dat toată osteneala să îndrumeze lucrurile pe calea justă.

In legătură cu activitatea legiferantă, avem de semnalat aportul societății noastre privitor la reglementarea purtării titlului de inginer, în care chestiune a prezentat soluțiuni; cum și interesul ce l-a manifestat și cu care a urmărit sforțările făcute pentru ca să se

39737

ajungă prin votul parlamentului la înzestrarea învăţământului superior silvic cu păduri şi la creiarea unui Institut forestier.

E cazul însă să remarcăm că nici una din legile proiectate, bună sau rea, nu s'a tradus în fapt. Rămâne anului 1933 teren pentru desfăşurarea de activitate.

Adunarea generală a Societăţii a fost, ca întotdeauna, prilej de afirmare a înaltelor preocupări de binele obştesc, care o animă.

Referatele prezentate, mărturie a acestor preocupări, se înfăţişează ca un material documentar de mare valoare pentru cei ce caută şi vor căuta soluţii problemelor silvice.

Preocupările de ordin intelectual ale Societăţii culminează în sârguinţa pe care o pune ca publicaţia sa „Revista Pădurilor" să apară în condiţiuni mereu ameliorate şi ca biblioteca sa să fie ţinută la curent, aşa încât să ofere într'adevăr toate posibilităţile de studiu şi să răspundă exigenţelor celor mai variate şi celor mai meticuloase cercetări.

Un fapt, însă care trebue cu deosebire relevat în această activitate a Societăţii, este realizarea Cercului de Studii forestiere al inginerilor silvici.

Cu energii şi competinţe care îşi aşteaptă prilej de afirmare şi de muncă creiatoare, cu program stabilit şi hotărît, cu membri dornici de cultură şi de lucru serios, Cercul de Studii a deschis orizontul unor manifestări care cinstesc Societatea în primul rând.

Legăturile „Progresului Silvic" sau ale membrilor săi cu diversele societăţi intelectuale ori profesionale, au fost şi ele active.

La congresul AGIR-ului Societatea noastră şi-a spus cuvântul său. Apoi a urmărit sforţările Societăţii Funcţionarilor Publici, a avut schimb de vederi cu diferite asociaţii de intelectuali (medici, ingineri, veterinari, agronomi, etc.), care în 1933 aveau să se grupeze într'o confederaţie pentru sprijinirea intereselor lor materiale.

Uşuraţi de lucrările de Reformă agrară, membrii Societăţii „Progresul silvic" marchează, cu deosebire în 1932, un viu interes pentru chestiunile cinegetice, care culminează cu înscrierea lor în mare număr în „Uniunea Vânătorilor din România", în cadrul căreia înţeleg să activeze şi să colaboreze; câţiva chiar au fost aleşi în Consiliul de Administraţie al acestei Uniuni.

Relaţiunile cu lumea forestieră internaţională au fost păstrate şi lărgite, continuându-se schimbul de publicaţii cu revistele europene şi americane şi trimiţând reprezentanţi la cele două Congrese

din toamna anului 1932, „Congresul de Carbon carburant" dela Milano şi „Congresul Uniunii Internaţionale a Institutelor de Cercetări forestiere" dela Nancy.

Tot în cadrul acestor relaţii, relevăm cordiala recepţie pe care Societatea „Progresul Silvic" a dat-o excursioniştilor forestieri cehoslovaci, — profesori, ingineri şi studenţi — în parcul Snagovului, unde alături de reprezentanţii oficiali ai silviculturii, au fost prezenţi: însăşi Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, Sub-directorii Şcoalei Politechnice, reprezentanţii Municipiului Bucureşti, etc. Ecoul acestei călduroase primiri nu s'a stins nici acum.

Prestigiul pe care l-a câştigat Societatea noastră este desigur una din explicările îmbucurătorului fapt că gruparea, mult veche de altfel, a silvicultorilor Fondului Religionar din Bucovina, a cerut să fie considerată ca filială a Societăţii „Progresul Silvic".

In altă ordine de idei, nu mai puţin interesantă, trebue să semnalăm stăruitoarea activitate depusă întru îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă ale membrilor săi. Ne gândim la efortul pe care l-a făcut şi-l face pentru căutarea sănătăţii acestora.

Sanatoriul dela Govora, care cu mari greutăţi şi ingenioase aranjamente financiare a fost complect amenajat şi organizat, de o manieră care a găsit aprobarea şi a lumii neforestiere, este mărturia acestor preocupări. Lor li se adaugă, către sfârşitul anului, gândul unui sanatoriu la Tekirghiol, care deocamdată e în stare de proiect.

Bucuria pe care o are Societatea anunţând realizările sale a fost grav întunecată de durerea pierderilor mari suferite în rândurile membrilor săi.

A murit N. G. P o p o v i c i, consilierul oficialităţi, profesorul tineretului ca şi al celor maturi, sfătuitorul preţios al Societăţii noastre.

Mintea clară care a deschis drumuri noui în ogorul nedesţelenit al silviculturii româneşti, voinţa nestrămutată care a ştiut să traducă în fap ideile ce au putut părea cândva foarte îndrăsneţe, exemplul de probitate şi de cinste, omul elanurilor generoase, părintele spiritual al Societăţii noastre, la 25 Iulie ne-a părăsit.

Amintirea lui o cultivăm însă cu smerenie, iar pilda faptelor lui va conduce multă vreme suflarea silvică românească.

Au trecut în lumea dreptilor, în anul 1932: I o n T i m o c, figură reprezentativă a Ardealului forestier, I o n D i a c o n e s c u,

un cald suflet de silvicultor, I. Iftodor, N. Ghiban, un adânc cunoscător al problemelor cadastrale, Ernest Gheorghiu, vânătorul pasionat, cercetător apreciat şi scriitor emerit, care ani dearândul a ocupat paginile Revistei noastre cu scrisul lui cald ori cu povestirea-i antrenantă.

Cum e şi natural, realizările mari aparţin oficialităţii, Instituţiunilor dotate cu sisteme de lucru bine definite, cu aparatul necesar şi mijloace materiale adecuate. Ele duc politica forestieră a ţării. Şi dacă ar fi vorba de o complectă cercetare a faptelor forestieră din anul 1932, ar trebui cu multă amploare expuse realizările Instituţiilor forestiere de Stat şi lupta acerbă cu greutăţile, ce la tot pasul le-a pus criza economică generală. Ele o fac însă în dările lor de seamă anuale, care constituesc un preţios material de informare pentru cel ce vreodată ca scrie istoricul silviculturii româneşti.

In spaţiul restrâns pe care îl avem, noi notăm numai în linii generale caracteristica activităţii lor.

Administraţia pădurilor statului a trecut la o nouă formă de organizare în 1930. In mod normal, anul 1931 trebuia să constitue faza orientărilor, a observaţiilor, a documentării, iar anul 1932, începutul unei aşezări definitive şi raţionale.

Dar anul 1931 a fost turburat — în cea mai mare parte — de anunţarea unei noui reorganizări, încât faza pregătitoare a fost amânată şi prelungită. Apoi, în 1932, guvernul — în căutarea soluţiilor cu caracter general, care să-i permită dominarea greutăţilor financiare prezente — s'a oprit cu perzistenţă la ideea unei reorganizări, între altele, a regiilor autonome.

Preocupările de ordin general ale guvernului, întrucât se refereau la viaţa forestieră, s'au suprapus, în chipul acesta, celor de ordin intern ale CAPS-ului. Pentru aceste motive, activitatea sa a fost într'o stare de încordare continuă.

Totuşi, adaptându-se acestor neprielnice condiţii de lucru, CAPS a făcut sforţări apreciabile, atât în domeniul realizărilor materiale, cât şi în cel al sistematizării şi raţionalizării.

In domeniul realizărilor de ordin material, accentuăm asupra luptei pe care a dus o pentru împlinirea prevederilor bugetare, în special, prin extinderea regiilor.

Şi desigur a reuşit; fiindcă a putut face faţă în mare măsură

exigenţelor bugetului, deşi s'a resimţit toată vremea de viţiul congenital şi capital al organizării sale: lipsa unui fond de rulment, pe care orice altă întreprindere producătoare de venituri, îl are ca o condiţiune sine qua non.

Politica investiţiunilor, care îşi are sensul ei când e vorba de a face o raţionalizare a produselor pădurilor ,a fost însă grav comprimată din cauza crizei economice generale. S'au achiziţionat totuşi câteva linii ferate şi utilaj de fabrică, dar bineînţeles, într'o proporţie mult prea mică, faţă de ceeace ar fi necesitat un program de plină activitate. Punerea în funcţiune a unor fabrici, care până atunci stăteau închise, sau cumpărarea altora (Butoiul, Sebeşul, Arnota, Filiaşi) sunt dovada că Administra CAPS a înţeles să lucreze şi în ramura lemnului de lucru; însă activitatea intensă a avut în ce priveşte lemnul de foc, a cărui piaţă a reuşit să o domine.

Vorbind mai jos de anul forestier comercial, cititorul va înţelege de altfel cum conjunctura internaţională a avut repercusiuni puternice asupra activităţii comerciale a CAPS-lui. Aici vom accentua ceva mai mult asupra străduinţelor organizatorii.

Insistând pentru o uniformizare în organizarea unităţilor sale administrative. CAPS a putut trece la precizarea atribuţiilor şi compunerii serviciilor, obţinând ca rezultat definitiv o clasificare a personalului: de regii şi administrativ. Raţionalizând efortul fiecărei categorii de funcţionari, s'a reuşit a se obţine o împovărare uniformă, ceeace a permis apoi reduceri în personalul cu randament de muncă scăzut.

In schimb, pentru a da supleţă şi promptitudine administraţiei, s'a realizat o idee de o capitală importanţă: aceea a oficiilor proprii de încasare la ocoale, care apoi pentru o bună funcţionare, a atras după sine instituirea unui vigilent control financiar, cu personal din cadrul existent, dar cu atribuţiuni specializate.

Problemele organizatorii sunt însă în studiu continuu, iar concluziile îşi găsesc treptată şi continuă aplicare, cum este de altfel şi natural într'un organism viu.

Se degajează din totul, spiritul acestor înfăptuiri: tot omul la locul lui şi o accentuată conştiinţă de răspundere la fiecare.

E cazul să remarcăm şi locul pe care-l iau preocupările cinegetice în activitatea CAPS-ului. Şi să ne exprimăm credinţa, că perseverenţa lumii forestiere în genere, şi în special a Administraţiei CAPS, pe acest domeniu, dacă n'a putut ajunge la soluţii pozitive

în 1932, a îndrumat totuşi lucrurile spre o dreaptă soluţionare într'un viitor nu prea îndepărtat: vânatul pe care-l furnizează pădurile nu poate fi administrat şi îngrijit decât de slujitorii pădurilor.

Cealaltă organizare oficială forestieră, Direcţia Regimului silvic din Ministerul de Agricultură şi Domenii urmăreşte cu perseverenţă greaua-i sarcină de a insufla spirit conservativ şi a impune metode raţionale în tratarea pădurilor ţării.

Cu un program desigur mult prea redus în raport cu proporţiile problemei, reuşeşte totuşi să prezinte realizări de seamă, ajutată poate în parte şi de criza generală, care şi ea a contribuit să se introducă un tempo mai puţin viu în exploatarea bogăţiilor forestiere.

O direcţie în care s'a accentuat preocupările oficialităţii, a fost aceea a simplificării formalităţilor cu care cei interesaţi îşi puteau obţine învoirea pentru exercitarea drepturilor lor. Din această ordine de idei face parte creiarea comitetelor technice, care rezolvă local chestiunile mai uşoare şi renunţarea la garanţii pentru pădurile până la 10 ha.

Inlesnirile şi mai ales ordinea introdusă în materie de efectuarea amenajamentelor pădurilor ţării, care an cu an se pune mai bine în evidenţă, constituesc iarăşi fapte de amintit.

Alături de această activitate mai mult organizatorie, semnalăm cu plăcere şi cu proporţiile cuvenite, activitatea direct creiatoare a Direcţiei Regimului Silvic. Extinderea pe care a dat-o pepinierelor şi lucrătorilor de plantaţie în parchetele proprietarilor puţin înţelegători a datoriilor pe care le au faţă de pădure, merită toată lauda şi alcătuesc o afirmare în plus a ideii de tutelă pe care astăzi toată lumea e de acord că Statul trebue trebue să o exercite asupra proprietăţii forestiere.

In sfârşit, anul 1932 a adus o fericită accentuare a activităţii pentru aplicarea Legii terenurilor degradate, care graţie echipelor volante creiate în acest scop, este în măsură să ofere câteva exemple convingătoare de puterea vegetaţiei şi de virtuţile technicei silvicultorilor când este vorba de fixarea solului ţării, pus în mişcare de neprevederea unora din fii ei.

In legătură cu cele ce preced, trebue să remarcăm căldura cu care şi-au dat mâna Administraţia CAPS cu Direcţia Regimului Silvic, organizând de o manieră exemplară şi în proporţii impresio-

nante, pe întreg cuprinsul ţării, Serbarea sădirii arborelui: este o meritorie contribuţie la ideia răspândirii unei conştiinţe forestiere în pădurile largi ale poporului nostru.

La reuşita iniţiativei acesteia, a contribuit, unde a putut, încurajând sau conlucrând, Societatea „Progresul Silvic", Invăţământul silvic de toate gradele şi Instituţiunile de învăţământ de tot felul.

Consiliul Technic se defineşte tot mai mult ca ultima linie de rezistenţă, prevăzătoare şi eficace în faţa asalturilor ce se dau prea adeseori pădurii, încurajate de oarecare defecte ale structurii vieţii noastre politice.

Ceeace voim însă în special să semnalăm este inovaţia de dată recentă, conform căreia, Consiliul Technic a trecut dela rolul de cenzor şi la acela de sfătuitor: rapoartele sale anuale sunt mărturie.

Deşi s'ar părea paradoxal, e totuşi un adevăr: învăţământul se resimte într'un fel şi el de efectele crizei.

Obligat la început pentru un debit mai mare, în lipsa posibilităţilor de plasament, a fost pus în măsură să-şi reducă contingentul la proporţii adecuate organizării sale raţionale.

Şi lucrul este desigur spre folosul calităţii educaţiei profesionale. Dacă n'ar fi decât uşurinţa deplasărilor în număr restrâns, înlesnirea vizitărilor care au consecinţe aşa de fructuoase şi de care în anul trecut s'a făcut un larg uz, şi încă s'ar înţelege afirmarea noastră.

Elevii ingineri forestieri au vizitat multe din lucrările de seamă silvice din ţară: Cumpăna, Mihăieşti, Zărneşti, Toplita, Pipirig, Neamţul, Fântânele, sunt câteva din punctele atinse.

Dar şi lumea neforestieră studioasă a vizitat lucrările forestiere. Excursia din Dobrogea, condusă de profesori universitari ieşeni, a stabilit o legătură de amiciţie şi consideraţie reciprocă între oamenii pădurilor şi „Prietenii Naturii".

Aici unde vorbim despre manifestări de intelectualitate, găsim prilejul să arătăm ce ne-a adus anul 1932 pe tărâmul publicaţiunilor de specialitate sau ceeace membrii ai vieţii forestiere au scris în domenii înrudite.

Cesar Cristea adună într'un volum cu numele „Luminişuri de pădure" publicaţiile sale de mai mulţi ani în urmă din presa perio-

dică; Hubertus, în „Vânătoarea în România", apără poziţia silvicultorilor în problema vânatului; Eugen Răuţ, într'o broşură pe care n'a mai pus'o în librărie, încearcă a schiţa probleme de politică forestieră; Victor Precup, în „Glossa pădurii", ne dă fructul unei munci laborioase şi entuziaste, pusă în sprijinul luminării masselor şi în special a sufletului tânăr; Dr. George Antonescu ne dă într'un volum un studiu asupra „Metodelor de amenajament în Franţa", a cărui publicare începuse mai de mult în „Economia Naţională".

In fine, către sfârşitul anului, apare la Bistriţa publicaţia periodică „Revista Graniţei Năsăudene", care se citeşte cu interes deşi urmăreşte probleme locale.

*

Pentru încheiere, câteva cuvinte asupra vieţii forestiere internaţionale. Domeniul e vast. Ne vom opri asupra câtorva fapte numai, care au avut sau pot avea repercusiuni asupra vieţii forestiere dela noi: problemele industriei şi comerţului forestier pe de o parte, chestiunile manifestărilor intelectuale pe de alta.

Vorbind de cea dintâi categorie de probleme care au avut ecou asupra vieţii economice dela noi, amintim şi o serie din faptele interne care s'au produs în consecinţă.

Aruncând o privre retrospectivă asupra celor petrecute în câmpul internaţional al industriei şi comerţului forestier suntem obligaţi să notăm două serii de fapte opuse şi anume: restricţiunile ridicate de statele importatoare de lemn, contra lemnului străin — contingentări, licenţe, taxe vamale prohibitive — şi încercările internaţionale pentru organizarea şi asanarea producţiei şi comerţului forestier.

Din prima categorie de fapte citâm adaptarea contingentării importului — global sau pe ţările de proveniență — de către Elveţia, Ungaria, Grecia, în afară de Franţa care recursese la acest mijloc de comprimare a importului încă din August 1931. Apoi, notăm sistemul licenţelor de import — alt mijloc prohibitiv — la care au recurs Ungaria (23 Ianuarie 1932), Franţa (1 Aprilie 1932), Elveţia (5 Februarie 1932), precum şi majorările de taxe vamale decretate de Germania, Franţa, Elveţia, sub motivul protejării producţiei naţionale.

In plus, îngrădirile valutare, adoptate de majori-

tatea statelor europene, au cauzat deasemeni mari prejudicii comerţului internaţional de lemnărie.

Liga Naţiunilor, apreciind importanţa internaţională a activităţii forestiere şi situaţia precară în care se află, a convocat la Geneva, în luna Aprilie, pe experţii tuturor statelor interesate în producţia şi consumul lemnului, în scop de a aviza asupra celor mai eficace măsuri de îndreptare.

Pe baza recomandaţiunilor făcute la Geneva — reducerea tăierilor şi adaptarea ofertei la cereri — a avut loc o conferinţă internaţională la Viena, în luna Iunie 1932, care a dus la înfiinţarea unui „bloc forestier" al ţărilor din Sud-Estul Europei.

Pe baza programului ce şi-a fixat conducătorii acestui bloc, se urmează o politică de armonizare a intereselor ţărilor exportatoare şi importatoare. Un prim pas către acest scop, îl constitue reuniunea dela Milano dintre Italia şi statele din bloc interesate — România, Austria, Jugoslavia.

Deşi înfiinţat numai de patru luni, efectele existenţei „blocului forestier" s'au resimţit în comerţul internaţional al lemnului.

In ce priveşte aspectul general al pieţei europene a lemnului în 1932, este de observat că în urma reducerii exploatărilor şi producţiei de cherestea, preţurile au arătat tendinţe ferme de stabilizare.

Din cauza epuisării stocurilor de materiale fasonate, în ţările producătoare, şi a consumării depozitelor din ţările importatoare, din luna August, piaţa a început să se învioreze, iar preţurile să se ridice.

Efectele îngrădirilor la care au recurs statele importatoare, s'au tradus pentru exportul românesc de lemn cu mari pierderi.

După cifrele provizorii ce posedăm până acum, exportul românesc de lemn pe anul 1932 va reprezinta, în volum, cel mult 60% iar în valoare abia 50% din volumul şi valoarea exportului similar din 1931.

Pentru evitarea acestei situaţii, care se prevedea uşor dela începutul anului, guvernul a căutat să intervină cu o sumă de măsuri. Astfel, la tratarea tuturor convenţiilor comerciale încheiate în cursul acestui an, s'a luat totdeauna avizul cercurilor interesate şi competinte.

Apoi, în vederea înfiinţării unui organ central care să reprezinte interesele tuturor elementelor ce activează în economia lemnului — producători, industriaşi şi comercianţi — guvernul a sugerat ideia unui sindicat forestier.

Deşi lucrările în jurul organizării industriei şi comerţului forestier au durat aproape 6 luni, totuşi — din cauza intereselor divergente care apar totdeauna în atari situaţii — sindicatele înfiinţate, în luna Decembrie 1932, n'au putut să-şi înceapă activitatea până acum.

Problema transportului pe calea ferată, de foarte multă importanţă în circulaţia lemnului, a fost reluată în Octombrie şi, graţie înţelegerii arătate de d-l Ministru al Comunicaţiilor şi stăruinţei delegaţilor industriei forestiere, s'a aprobat noui taxe tarifare în raport cu actuala valoare a lemnăriei. Aplicarea noului tarif a fost anunţată pentru 1 Februarie 1933.

Animarea generală a comerţului european de lemn a fost resimţită şi în România, marcându-se din luna Septembrie printr'o creştere a exportului.

S'au înregistrat transacţiuni, mai ales pentru Orient: Egipt, Siria, Grecia, Palestina.

In consumul intern, s'a remarcat o creştere a cererii de lemnărie în urma marii campanii de construcţii desvoltată în Capitală şi celelalte oraşe.

Un pronostic asupra anului 1933, pe baza ultimelor manifestări ale anului defunct, este greu de făcut.

Totuşi, se poate spune că economia lemnului a trecut punctul culminant al crizei şi că o activare fermă a comerţului internaţional de lemne se va produce în 1933. Dimensiunile acestei reactivări sunt în funcţie de evoluţia crizei generale.

Sub raportul intelectual trebue să remarcăm accentuarea spiritului de cercetare ştiinţifică, afirmarea tot mai vie a metodei inductive întru cucerirea adevărurilor forestiere.

Lărgirea mişcării Staţiunilor de Experimentaţie forestieră, perfectarea organizaţiei ei, ne sunt puse în evidenţă de rezultatele reuşitului Congres al Uniunii internaţionale a Staţiunilor de Experimentaţie forestieră, ţinut în toamna lui 1932, la Nancy.

In altă ordine de idei, avem de remarcat terenul pe care-l câştigă în lumea silvică germană, chestiunea regenerărilor naturale.

al căror apologet se face Prof. Vanselow cu magistrala sa carte „Natürliche Verjüngung im Wirtschaftswald" ; apoi drumul tot mai larg pe care şi-l face în literatura franceză cercetarea problemelor forestiere în lumina ideilor economice ; în fine, sforţările pe tărâmul estimaţiei, unde Rotkegel aduce vederi noui şi pe acela al amenajamentului, unde lumea caută să fixeze cadrul just al sferii de activitate a ceeace constitue măsură de exploatare şi a ceeace constitue măsură de cultură.

Redacţia.

L'année forestière 1932.

On expose la bilan de l'activité forestière pendant l'année 1932 et on fait ressortir sa note caractéristique: la lutte continuelle pour la domination de toutes les difficultés survenues à la suite de la crise économique générale.

Tour à tour sont considérés les faits remarquables dans la vie de la Société des ingénieurs forestiers, puis ceux de l'officialité, des institutions de l'état pour finir avec la vie intellectuelle et commerciale interne et externe.

Das Forstjahr 1932.

Eine Bilanz der forstlichen Ereignisse im Laufe des Jahres 1932. Als Charakteristikum wird hervorgehoben die fortdauernde Sorge, alle Schwierigkeiten aus dem Wege zu räumen, welche als Folge der allgemeinen wirtschaftlichen Lage auch die Forstwirtschaft dauernd beeinträchtigten.

Hierauf werden, der Reihe nach, besprochen die Wirksamkeit des Vereines „Progresul Silvic", der autonomen Staatsforstverwaltung (C. A. P. S.), der politischen Forstdirektion, als dann die Beziehungen des „Progresul Silvic" zu anderen.

Zum Schluss folgt eine ausfürliche Darlegung der in- und ausländischen Holzmarkt betreffend.

PROBLEME ADMINISTRATIVE
MONOGRAFII

CONTRIBUŢIUNI LA PREZENTAREA IMPECABILĂ A PRODUSELOR FABRICELOR C. A. P. S.-ului

de Ing. VASILE FILIP

I. UN NOU INDUSTRIAŞ FORESTIER

Legea de organizare a C. A. P. S.-ului, din 1930, în baza căreia s'a transformat structura organică a Casei Pădurilor, marchează începutul unei noi ere în activitatea acestei Instituţii, chemată astăzi, mai mult decât oricând, să pună în valoare bogăţiile închise în pădurile ţării şi de aşa manieră, încât interesele culturale să nu fie neglijate şi apoi compromise.

Dacă pentru pădurile C. A. P. S.-ului, situate în apropierea centrelor de consumaţie, realizarea şi desfacerea posibilităţilor anuale nu constituie o problemă, ceeace se verifică în renta pădurilor ce ajunge şi până la 180 lei m^3, nu tot aşa se poate spune despre pădurile situate în fundurile bazinelor din Ardeal, Maramureş, Banat şi Oltenia.

Realizarea posibilităţilor anuale pentru pădurile situate în regiunile îndepărtate şi greu accesibile, prin lipsa căilor de comunicaţie formează greaua problemă ce se pune astăzi C. A. P. S.-ului şi a cărei soluţionare rezidă în desvoltarea industrializării.

Lichidarea forţată a industriei forestiere din România, care a fost cea mai sensibilă industrie la reacţiunea crizei de supraproducţie prin care trecem şi astăzi, a determinat pe cei mai serioşi clienţi să nu se mai intereseze de lemnul brut, încât multe posibilităţi au rămas nerealizate ani de zile.

In faţa acestei stituaţii, şi avându-se în vedere noua politică a Statului, de a naţionaliza treptat industria forestieră, în care scop există un plan de activare bine precizat şi cu sorţi de isbândă, C. A. P. S. trebuie să activeze în modul cel mai serios, chiar cu riscuri, în domeniul industrializării.

După trei ani de activitate, C. A. P. S.-ul are în funcţiune douăsprezece fabrici de cherestea, adevărate nuclee industriale, aşezate în marile centre industriale, cari urmează să joace într'un viitor apropiat un rol important, facilitând realizarea planului de activare al statului în acest domeniu.

II. CUM TREBUE PREZENTATĂ MARFA FABRICELOR C. A. P. S.-ului

Fabricele de cherestea ale C. A. P. S.-ului sunt chemate să valorifice produsele principale ale pădurilor ce se găsesc într'un bazin oarecare, în special cele situate la mari depărtări de centrele de comunicaţie şi greu accesibile, şi să realizeze o plus valoare prin industrializare.

Diferitele faze ale manipulaţiei lemnului din starea brută, aşa cum se primeşte dela pădure, şi până ajunge gata transformat în cherestea şi pus în stive, au drept scop final:

Prezentarea materialelor fabricate în mod cât mai impecabil, atât ca dimensionare cât şi ca aspect, aceste atribute jucând un rol foarte important, la plasarea cherestelei şi menţinerea cererii pieţii.

Marfa manipulată bine, care să placă ochiului, câştigă în valoarea de achiziţionare mai mult decât o altă marfă, calitativ mai bună care lasă de dorit din punctul de vedere al manipulaţiei.

O tăietură scămoasă, cu barbă şi strâmbă, influenţează mai mult decât câte-va noduri mai mari şi hotărăşte la prima analiză asupra calităţii materialului.

Sunt societăţi cari şi-au impus marfa tocmai prin modul cum au prezentat-o, impresionând clientul, care va prefera această marfă chiar şi în cazul când va lăsa de dorit calitativ.

Trebue ţinut seamă de faptul că adevăratul consumator al cherestelei îl formează grosul mulţimii ce nu pune preţ aşa de mare

pe o diferenţă de 20—30% la calitate, în schimb apreciază foarte mult exteriorul materialului, ce trebue să fie manipulat bine.

Produsele româneşti s'au impus pe piaţa Pireului, la Alexandria, Jaffa, Beyrut, Smirna, etc. prin calitatea materiei lemnoase, mult însă şi prin modul lor de prezentare.

Pentru C. A. P. S., prezentarea impecabilă a produselor fabricelor sale constituie o problemă destul de importantă, deoarece produsele sale nu sunt încă cunoscute pe piaţa internă şi în străinătate şi pe cari urmează să le acapareze în scurt timp.

III. CARACTERISTICELE MĂRFII IMPECABILE CA PREZENTARE

Pentru ca o marfă produsă de o fabrică de cherestea să poată fi apreciată în gradul superlativ, încât piaţa să o prefere în locul altei mărfi chiar mai eftine, trebue să îndeplinească următoarele condiţiuni, ce constituesc de altfel caracteristicele ce definesc o marfă impecabilă ca prezentare:

— să corespundă clasei, după sortimentul în care s'a făcut vânzarea, tolerându-se diferenţe în plus sau minus de max. 5-10% ce reprezintă erorile inerente ce se fac cu ocazia pregătirii mărfurilor pentru expediere, şi cari se pot mări când sortarea este prea greoaie, cu prea multe clase.

— să se prezinte ireproşabil ca exterior pentru a denota:

a) o manipulaţie exactă

b) cea mai scrupuloasă conservare a materialelor debitate şi puse la spangă în depozitul de cherestea, precum şi o expediere cât mai îngrijită, cu care ocazie se face o toaletă severă cherestelei, retuşându-i-se micile defecte, astfel ca la destinaţie să poată face o impresie bună chiar înainte de a se descărca din vagon.

Esenţialul în prezentarea cherestelei îl constitue,

— forma pieselor ce trebue să aibă feţele cât mai paralele şi uniforme şi

— aspectul lor (fără pete de apă, îngălbenite de soare, pline de noroi) ce se pot realiza prin manipularea şi conservarea materialelor cât mai judicios posibil şi după toate regulile technicei fabricilor mari cu tradiţie de 30—50 ani.

IV) MANIPULAREA MATERIALULUI LEMNOS BRUT ŞI DEBITAREA LUI.

Nu este suficient ca lemnul ce se exploatează în vederea aprovizionării unei fabrici de cherestea, să fie numai de calitate bună, trebue să fie şi bine manipulat, implicând :

— un personal pregătit şi utilajul necesar.

Incepând dela pădure şi până la depozitul de buşteni al fabricei, se impune cea mai mare atenţie pentru conservarea lemnului brut, ce poate contracta defecte neobservate în timpul exploatării, şi cari apar apoi după debitare.

O deosebită importanţă trebues dată operaţiei doborîtului arborilor, cu care ocazie pot contracta crăpături interioare, ce influenţează considerabil asupra calităţii cherestelei, şi desevarea să fie completă pentru a nu se albăstri ulterior tot lemnul.

Incepând dela rampa de descărcare a trunchilor în depozitul de buşteni al fabricei şi până la eşirea din fabrică a cherestelei rezultată prin debitare, problema ce se pune fabricantului este :

— de a realiza piese cât mai omogene ca lungime, grosime şi lăţime.

— feţe cât mai paralele şi uniforme,

— tăeturile în gatere, circulare şi pendule să fie cât mai netede şi fără defecte,

toate acestea bine înţeles pe lângă preocuparea de ordin comercial, de a nu produce decât materialele ce se caută pe piaţa cu care lucrează fabrica respectivă.

A) Realizarea pieselor cât mai omogene ca lungime, grosime şi lăţime.

1) In depozitul de buşteni să se facă retezarea trunchilor în lungimile cerute de diferitele comenzi, cu o aproximaţie de ½ cm.

Retezarea se face la unele societăţi cu ajutorul curmătoarelor mecanice, ce nu rentează astăzi, întreţinerea şi manipularea lor costând mai mult decât în cazul retezării manuale.

Soc. „Bangra" din Lunca Bradului şi Ofa din Topliţa, jud. Mureş, deşi au instalaţie mecanică pentru curmatul buştenilor, întrebuinţează mâna de lucru, ce s'a eftenit într'o proporţie mai mare decât materialele technice (pânze, uleiuri, etc.).

Fabrica Ierbuş face retezarea trunchiurilor cu ferestraele de mână, deşi ar putea să instaleze curmătoare mecanice (Klotz Stutzkreissaege şi Fuchsschwanz), prevăzute cu transportor cu lanţ pentru a cuprinde cât mai multe rampe de descărcare ,ce reclamă însă o investire de capital şi apoi ar costa mai mult decât astăzi cu mâna.

Instalarea curmătoarelor mecanice nu se pretează la orice depozit.

La cele mai multe fabrici ferestraele de mână retează la mai multe stive de trunchi, după cum se simte lipsa de materiale pe lagărele de sortare a buşteni1or ce intră la gatere.

Pentru a realiza lungimi cât mai omogene, trebuie să dispunem de personal suficient (măsurători versaţi, marcatori îndemânatici şi un manipulat cu experienţă care însă trebue retribuit bine).

O manipulaţie neglijată în depozitul de buşteni, prin lipsa unui manipulant încercat, prejudiciază fabricaţia şi reduce preţul de vânzare al cherestelei (randamentul financiar) deşi în aparenţă preţul de cost s'ar reduce cu 0,20—0,50 lei/m_3.

2) Prin debitarea în gatere trebuie să se obţină grosimile şi lăţimile cele mai uniforme, dimensionate de maestrul de cherestea sau şeful fabricaţiei, după comenzile ce s'au primit spre executare.

Intre pânzele de ferestrae să se pună la registrul gaterelor modele de oţel ce nu se deformează ca modelele de lemn ce sunt higroscopice şi compresibile.

In cazul tăierii prin prismuire, să se obţină lăţimi cât mai uniforme.

Uniformitatea grosimilor şi lăţimilor în gatere se realizează cu personal instruit şi conştiincios, această calitate fiind în funcţiune de retribuţia ce o are fiecare.

Tăerea în gatere reclamă multă supraveghere atât din partea maestrului de cherestea, ce trebue să controleze tăieturile, cât şi din partea gateriştilor şefi, ce vor întinde pânzele ori de câte ori observă că s'au slăbit.

3) Tivirea la circulare a pieselor căzute dela gatere, să se facă numai cu personal bine instruit şi aparate directoare (ce dau lăţimea exactă a scândurilor) cât mai precise.

4) La pendule să se facă retezarea scândurilor în lungimile dictate de material, însă uniforme.

In rezumat, dispunând de:

— maşini de lucru bune (gatere, circulare şi pendule).

— personal instruit şi conştiincios şi

— conducerea serioasă care să exercite un control riguros şi continuu,

putem obţine piese cât mai omogene ca lungimi, grosimi şi lăţimi.

B) Tăieturile în gatere, circulare şi la pendule să fie cât mai netede (aproape geluite) şi fără defecte.

Printr'o tăietură bună se obţin:

— feţe cât mai netede şi normale una faţă de alta,

— muchiile paralele şi fără aţe (barbă),

— capetele pieselor retezate cât mai neted şi cu retezătură normală la axul longitudinal al pieselor.

Tăietura netedă este în funcţiune de calitatea pânzelor şi modul cum sunt ascuţite.

O pânză bună trebue să întrunească condiţiunile de duritate, rezistenţa la rupere şi întindere, să nu se încălzească şi nici să-şi piardă ceaprazul.

Problema cea mai importantă pentru un fabricant de cherestea în cadrul materialelor de uzină, — o constituie alegerea şi întrebuinţarea unui fel de pânze de gatere şi pânze pentru circulare şi pendule.

La fabrica Ierbuş s'au experimentat pânze de gatere Remscheid-Hasten, pânze româneşti Prifaro cu bază crom şi în ultimul timp cu baza Wolfram şi Wanadium (Wo-Wa), precum şi pânze Sandvikens Jernweits Aktiebolage — Suedia.

Dintre toate acestea, cele mai bune par pânzele suedeze, deşi costă cu 20% mai mult, deoarece pot fi întrebuinţate şi 6 ore de lucru, fără a strica tăietura.

Pentru pendule, la cari trebuie să se obţină o retezătură netedă a capetelor s'au comandat până în anul curent pânze plate ceprăzuite, ce n'au dat rezultate bune. Astăzi, se întrebuinţează pânze biconcave Eskilstuna — Suedie — ce se comportă în mod foarte mulţumitor.

Pe lângă calitatea pânzelor mai intervine şi felul de ascuţire precum şi pietrele de ascuţit ce se întrebuinţează.

Ascuţirea uniformă a pânzelor de gatere se obţine numai cu un polizor automat, iar pietrele ce se întrebuinţează să nu fie din cele mai tari pentru a încălzi pânzele şi a le arde dinţii, micşorându-le duritatea.

Folosirea pânzelor de bună calitate este condiţionată de :

— felul de ascuţire al pânzelor,
— pietrele ce se întrebuinţează la ascuţire,
— ceaprazul ce se dă dinţilor,
— întinderea normală a pânzelor pe rama gaterelor,
— personalul însărcinat cu ascuţirea.

La fel se procedează cu pânzele pentru circulare şi pendule, ascuţirea acestora din urmă făcându-se numai cu pile de mână.

Asupra felului tăieturii influienţează mult şi turaţiile cu cari lucrează în plină sarcină gaterele şi circularele, deoarece la un avans mic al buştenilor se obţine o tăietură cât mai netedă, în schimb nu se poate tăia decât o cantitate mică de lemn brut.

Mărirea capacităţii de debitare fiind în funcţie de turaţiile maşinelor, urmează dela sine ca să se mărească acestea din urmă, înlocuindu-se lagărele de compoziţie cu altele cu bile, ce permit o turaţie mai mare (ex. 1800 ture pe minut pentru circularele ce fac astăzi numai 1400 ture pe minut).

O bună manipulaţie a lemnelor brute de răşinoase reclamă :

utilaj adecuat scopului, care trebue întreţinut cât mai bine şi modernizat tot mereu, şi

personal de supraveghere conştiincios şi bine pregătit, ce se poate avea numai în cazul că este şi bine plătit.

V) SORTAREA CHERESTELEI ŞI CONSERVAREA EI.

Dacă printr'o manipulaţie judicioasă după toate regulile technicei debitării, asigurăm materialului rezultat forme paralelipipedice şi cât mai omogene, manipulaţia cherestelei rezultate prin debitare asigură acestui material menţinerea cât mai mult a formei şi culorii cu care a eşit din fabrică.

Manipulaţia cherestelei este în funcţiune de sortarea adoptată de fabrica respectivă, deoarece, cu cât sortarea este mai simplă cu atât

— manipulaţia este mai uşoară,
— cheltuelile reclamate sunt mai mici,
— şi conservarea materialelor se face mai bine.

Sortarea trebue să fie cât mai simplă, cu puţine clase, cu condiţia de a corespunde unei pieţe de desfacere sau altei pieţe cu care este în relaţii comerciale întreprinderea.

Se cere ca sortarea să se facă sub şoproane luminoase, şi lucrătorii sortatori să fie supraveghiaţi în permanenţă de un funcţionar însărcinat cu conducerea şoproanelor de sortare, şi preluarea materialelor sortate, (această atribuţie în plus să o aibă numai atunci când fabrica merge cu max. 4 gatere).

Imediat după sortare, la cel mult 10 ore dela debitare, materialele trebuesc scoase afară dela şoproane şi împărţite la stive după calităţi, lungimi, grosimi şi categorii de lăţimi (mai multe lăţimi sau numai câte una singură) şi stivuite.

In general, după maximum 24 ore dela debitare, cheresteaua de brad trebue să fie pusă în stive la şpanglă şi acoperită cu un acoperiş provizoriu. Pentru simplificarea manipulaţiei, la stivele unde sunt aduse numai 2—3 scânduri pentru a nu mai desface stive, se recomandă a se pune bucăţele de şpangle între aceste scânduri, a le acoperi cu o scândură de acoperiş.

Principul de bază în manipulaţia cherestelei:

— să nu fie bătută de soare, pentrucă se decolorează şi crapă, şi

— să nu fie udată de ploaie, căci atunci se înegreşte sau capătă pete neregulate, ce influenţează defavorabil asupra aspectului.

Printr'o stivuire rapidă, cu şpangle scoase în afara capetelor, pentru a împiedica razele solare de a cădea direct pe capetele scândurilor şi a le crăpa, şi stivele făcute câte două, chiar alăturate la 5—10 cm. se înlătură actiunea defavorabilă a soarelui asupra scândurilor.

In vederea evacuării apei ce eventual pătrunde din lături, se dau rampelor pe cari se fac stivele o înclinare de 3—4—5 cm./ml. pentru a asigura scurgerea normală a apei.

Cum se împarte depozitul de cherestea, în ce moduri se pot face stivele, orientarea lor, lăţimea, înălţimea, spaţiile dintre scânduri după lăţimi, etc., constituesc amănuntele manipulaţiei cherestelei în depozitul de cherestea şi nici decum principiile după cari se fac diferitele operaţii.

VI) PREGĂTIREA MATERIALELOR PENTRU EXPEDIERE.

Cheresteaua, după ce s'a uscat suficient în stive şi este vândută, urmează să fie pregătită pentru comenzile respective.

La pregătirea materialelor pentru expediere, distingem următoarele operaţii :

— desfacerea stivelor (spargerea stivelor) şi scoaterea în uliţile dintre stive a cantităţilor de scânduri sau dulăpărie necesare la o comandă sau alta.

— resortarea cherestelei, ce trebue făcută de sortatori iscusiţi, deoarece cu ocazia resortării se pot face şi remanipulaţii prin cari se măreşte valoarea pieselor ce rămân, resortarea să fie corectă, adică să se scoată afară piesele mai bune, ca şi piesele mai slabe, aşa încât clientul să primească marfa din clasa respectivă.

— Dacă marfa merge la Orient sau în partea vestică a bazinului mediteranian, urmează să se lege la pachete şi să i se ajusteze capetele la circularul dublu.

Operaţia ajustatului la capete a cherestelei ce se expediază pe diferite rute, reclamă multă atenţie pentru ca tăietura să fie cât mai netedă.

Majoritatea societăţilor anonime dispun de circulare duble pentru retezat capetele scândurilor, acţionate de electromotoare, şi cu avansare automată.

Orice fabrică de cherestea ale cărei produse sunt plasate pe piaţa orientului, trebue să dispună de un circular dublu automat pentru retezarea capetelor scândurilor şi dulapilor.

Inainte de încărcare, toate capetele pieselor se ştampilează cu marca fabricei, iar după ce vagoanele sunt încărcate se prind cu cuie pe material nişte tăbliţe de lemn cu numele întreprinderii şi staţia de încărcare. Trebuie să se dea o deosebită importanţă ajustatului vagoanelor, aranjamentului încărcăturii şi punerii afişelor de lemn pe încărcătură.

Toate operaţiunile descrise mai sus să fie făcute sub supraveghere suficientă, şi numai pe timp senin, ca nu cumva ploaia să ude materialele ce se pregătesc pentru expediţie.

Dacă manipulaţia lemnelor a reclamat un utilaj cât mai modern, manipulaţia cherestelei reclamă mai mult personal pregătit pentru efectuarea lucrărilor şi personal de supraveghere care să asigure efectuarea în bune condiţiuni a lucrărilor descrise mai sus.

Nu se poate concepe o fabrică de cherestea în care personalul de supraveghere să nu aibă pregătire suficientă, şi să se reducă la simplul rol al executanţilor.

Funcţionarea în condiţiuni normale a fabricei, implică o tradiţie cât de nouă, ce garantează o activitate bogată într'un interval oarecare de timp.

In rezumat, pentru ca din materie primă bună să se obţină produse bune prin tăiere, tivire, retezare şi ştampilare, etc. trebuesc îndeplinite următoarele condiţiuni:

— să existe personalul de şantier suficient ca pregătire profesională şi număr, care să exercite controlul cel mai riguros asupra lucrătorilor.

— fabrică să dispună de tot utilajul necesar uzinei,

— să se procure materiile prime cele mai potrivite, fără a se mai precupăţi o diferenţă de 10—15% asupra valorii furniturii.

Dacă s'ar abandona principiul economiei de câteva sute de lei pentru ca un funcţionar de carieră să poată lucra cu tragere de inimă mai mare, fabricele ar realiza câştiguri în plus, deoarece, cum am amintit mai sus, numai un personal bine pregătit şi remunerat ca atare poate asigura o manipulaţie proprie scopului ce ne-am fixat:

— obţinerea de produse lemnoase, bine tăiate, tivite, retezate şi ştampilate.

CONCLUZIILE NOASTRE

Propuneri

In mare cadru al politicei economice adoptată de C. A. P. S. după cum am arătat în primul capitol, regia pură a industrializării lemnului ocupă un loc important, deoarece în vremurile critice de astăzi, regia este în măsură să valorifice masive întregi de păduri, negăsindu-se amatori pentru cumpărarea produselor lemnoase principale.

Astăzi, C. A. P. S.-ul are în proprietate fabricele de cherestea: Ierbuş, Vişeu, Gardani, Someşul Rece, Câmpeni, Bocancea, Monaştur, Drencova, Filiaşi, Arnota, Sebeş şi Butoi, cu 34 gatere şi problema desvoltată mai sus se pune pentru toate fabricele, astfel că, după cercetarea la faţa locului să se elaboreze planuri speciale de lucru pentru fiecare fabrică în parte, precum şi un program de sistematizare, de aplicat în măsura reclamată de necesităţi.

Chestiunea materialelor de uzină, (uleiuri, pânze de gatere, pânze pentru circulare, etc.) să fie rezolvată în total pentru toate fabricele C. A. P. S.-ului, stabilindu-se furnizorii respectivi şi aprovizionarea fabricelor să se facă prin Centrală, după cum se obişnueşte la toate societăţile mari din România ce dispun de mai multe fabrici.

Pentru uniformizarea metodelor de debitare, manipulaţia lemnului brut şi debitat şi în special sortatul cherestelei după debitare şi înainte de expediţie, trebue să funcţioneze o comisiune technică comercială pe lângă Direcţia Generală a C. A. P. S.-ului care va exercita un control permanent asupra fabricelor de cherestea, şi va fixa cu anticipaţie de 2—3 luni programul de debitare în vederea vânzărilor certe sau a vânzărilor probabile, în acest din urmă caz urmând a se sconta conjunctura pieţii.

Comisiunea technică-comercială, cu mijloacele de activare ce i se vor pune la dispoziţie, va fi în măsură să cunoască pe lângă uzanţele tuturor pieţelor de desfacere, metodele raţionale ale technicei fabricelor de cherestea, şi va aviza, cu ocazia inspecţiilor pentru controlul şi îndrumarea fabricelor de cherestea, asupra inovaţiilor necesare (modificări în programul de debitare, transformarea utilajului existent şi modernizarea lui, etc., etc.).

In pofida duşmanilor ce privesc cu ochi răi acţiunea C. A. P. S.-ului în domeniul industrializării şi comercializărilor, inginerii dela fabricile de cherestea, trebue să dovedească că au meritat încrederea ce li s'a acordat, dându-li-se conducerea acestor fabrici, pentru a fi la înălţimea timpului.

Contributions à la présentation d'une tenue impeccable des produits obtenus dans les scieries de C. A. P. S.

On sait que l'Administration forestière de l'état (C. A. P. S.) exploit en propre régie quelques scieries mécaniques. L'auteur, d'accord avec cette politique commerciale, discute :

— les caractéristiques d'une marchandise impeccablement présentée ;

— la manière de laquelle doit être offerte au public la marchandise produite par la C. A. P. S. ;

— l'obtention de pièces aussi homogènes que possible en longueur, largeur et grosseur ;

— l'aspect que doivent présenter les surfaces des sections obtenues dans les scies à châssis, les scies à ruban, les scies circulaires ;

— la formation des assortiments de bois scié ;

— la conservation du celui-ci et la préparation en vue de l'expédition.

On arrive à la conclusion que pour obtenir les meilleurs produits il faut avoir :

— un nombre suffisant d'ouvriers bien formés du point de vue professionnel et bien salarisés ;

— la scierie doit être modernement outillée ;

— la matière première préalablement sélectionée.

En dehors de ces indications ayant un caractère local, l'auteur propose encore des mesures générales qui doivent être réalisées par une Commission technique et commerciale :

— l'uniformisation, pour toutes les scieries appartenant à la C. A. P. S. des méthodes d'industrialisation, de manipulation du bois brut et débité dans le dépôt et de la formation des assortiments ;

— un spécial et permanent contrôle de toutes ces scieries ;

— un programme de travail fixé par anticipation pour un délais de deux ou trois mois.

Beiträge zur Frage, in welcher Weise die Erzeugnisse der staatlichen Sägewerke (C. A. P. S.) in möglichst volkommener Weise zum Angebot hergerichtet.

Nach einer einleitenden Bemerkung über das Erscheinen des Staates (C. A. P. S.) auf dem Nutzholzmarkte als Holz- Industrieller untersucht Verfasser folgende Fragen :

— In welcher Weise muss das Angebot der Erzeugnisse der staatlichen Sägewerke erfolgen ?

— Wie ist das Rohholz zu manipulieren und wie ist es zu verarbeiten ?

— Welches sind die Eingeschaften einer vollkommenen Ware ?

— Wie ist die Gleichartigkeit der Verkaufssorten — was Länge, Stärke und Breite betrifft — herzustellen ?

— Wie ist glatter, fehlerloser Schnitt in Gatter-, Kreis- und Pendelsäge zu erziehen ?

— Wie hat die Sortierung und Aufbewahrung der Ware vor sich zu gehen ?

— Wie ist die Ware für den Versand herzurichten ?

Um aus Rohholz durch Zerschneiden, Abkappen und Absäumen gute Ware herzustellen, sind nach Verfasser folgende Bedingungen zu erfüllen : genügendes Betriebpersonal, ausrechende gewerbliche Ausbildung desselben. Beschaffung der nötigen Maschinen und Werkzeuge, angemessene Besoldung und Belohnung der Beamten und Arbeiter.

Zum Schluss schlägt Verfasser vor, einen technisch-kaufmännischen Ausschuss zu bilden zwecks :

— Vereinheitlichung der Arbeitsmethoden, der Manipulation des Rohholzes und der fertigen Ware und besonders der Sortierung der letzteren ;

— laufender Beaufsichtung der Sägewerke ;

— Aufstellung für einen Zeitraum von 2—3 Monaten eines Arbeitsplanes.

STATISTICA PĂDURILOR

de Ing. AURELIAN IONESCU

Casa Autonomă a Pădurilor Statului a început din anul 1930 alcătuirea unui inventar al pădurilor sale şi, odată cu această necesitate, s'a gândit să folosească datele obţinute în anii 1930 şi 1931 la formarea unei statistici forestiere, de care se simte mare nevoie.

In adevăr, dela data publicării ultimei statistici în 3 volume la Chişinău (1922) şi dela 1929 când s'au publicat aceleaşi date, cu anumite corecturi, — pădurile statului (cu atât mai mult celelalte) sufereau de lipsa unor date serioase şi precise.

Se simţia imperioasa nevoie de a se pune bazele unui serviciu permanent de statistică întemeiat pe principiile raţionale ale acestei ştiinţe. Tablourile statistice din 1930/31 s'au centralizat şi totalizat în cursul anului 1932 şi ar urma acum să fie date publicităţii spre folosul general. Dar formatul nepractic al acestor tablouri, coloanele extrem de numeroase şi cu date inutile marelui public, cu mulţime de greşeli de tot felul le-au făcut aproape nepublicabile.

Am căutat să remediem aceste neajunsuri reducând tablourile la un minimum strict şi raţional.

Până la publicarea în broşură a acestei statistici, am fost de părere să dăm în revistă câteva cifre de mare folos, de multă vreme aşteptate de cei în drept.

In general, statistica aceasta reprezintă un progres însemnat faţă de cele anterioare, — deşi încă nu putem s'o numim : statistica, care ne trebue. De pildă, statistica terenurilor improductive se face pentru prima oară şi este bine întocmită. Avem în total, în proprietatea statului : 14.042 ha. terenuri necultivate şi 8.593 ha. terenuri necultivabile, în total 22.633 ha. Aceste suprafeţe sunt împărţite pe direcţii şi pe fiecare categorie de teren.

Din aceleaşi tablouri extragem următoarele :

Păduri tratate în codru :	1.386.093	ha.	în total.
,, ,, ,, crâng :	46..686	,,	,, ,,
,, amenajate :	1.180.460	,,	,, ,,
,, neamenajate	681.725	,,	,, ,,

Impărţite pe specii, pădurile statului se clasează astfel :

1) Răşinoase pure :	223.684 ha.	7) Şleau :	436.177 ha.
2) Stejar :	259.900 „	8) Specii moi :	59.076 „
3) Fag :	430.903 „	9) Cer :	21.928 „
4) Fag şi Brad :	258.833 „	10) Cer + gârniţă	
5) Fag cu stejar :	177.619 „	+ stejar :	4.925 „
6) Salcâm :	20.658 „	11) Stejar tufă :	6.738 „

Păduri în curs de exploatare : 1.238.677 ha.
„ nepuse în exploatare : 669.704 ha.
Tuferişuri : 0—10 ani : 2.883 Ha.

Deopotrivă de important este să se ştie împărţirea pădurilor statului pe clase de vârstă. S'au fixat la codru 7 clase de vârstă : clasa I : 0—20 ani ; clasa II : 20—40 ani ; clasa III : 40—60 ani ; clasa IV : 60—80 ani ; clasa V : 80—100 ani ; clasa VI : 100—120 ani şi clasa VII peste 120 ani.

Clasa I : 149.902 ha.
„ II : 182.963 „
„ III : 144.741 „
„ IV : 180.852 „
„ V : 195.103 „
„ VI : 228.695 „
„ VII : 272.497 „

La pădurile tratate în crâng s'au fixat 5 clase de vârstă şi anume : clasa I : 0—10 ani ; clasa II : 10—20 ani ; clasa III : 20—30 ani ; clasa IV : 30—40 ani şi clasa V peste 40 de ani.

Clasa I : 115.802 ha.
„ II : 179.311 „
„ III : 103.539 „
„ IV : 46.561 „
„ V : 26.336 „

Un tablou din statistica pădurilor se ocupă cu volumul aproximativ şi real, după o apreciere tot aproximativă.

Avem cifra de : 895.715.911 m^3. — în total.

Din punctul de vedere al posibilităţii avem date :

1) posibilitatea produselor principale calculată pe suprafaţă : 39.440 ha ; sau pe volum :

lemn de lucru : 28.555 m³.
„ „ foc : 349.209 steri.

2) posibilitatea produselor principale calculată pe volum :

lemn de lucru : 230.974 m³.
„ „ foc : 349.209 steri.

sau pe suprafaţă corespunde la : 3.537 ha.

3) Posibilitatea reală ne dă:

lemn de lucru : 995.839 m³.
„ „ foc : 2.537.232 steri.

4) Posibilitatea produselor secundare pe suprafaţă 152.457 ha., pe volum:

lemn de lucru : 633.196 m³.
„ „ foc : 1.017.234 steri.

Din tablourile ce avem am extras următoarele cifre asupra întinderii pădurilor statului pe provincii ·

1) Ardealul :	395.832 ha.	sau	21.5%
2) Banatul :	210.486 „	„	11 %
3) Basarabia :	187.420 „	„	10 %
4) Bucovina :	9.641 „	„	0.5%
5) Dobrogea :	178.181 „	„	9 %
6) Maramureşul :	33.822 „	„	1.8%
7) Moldova :	357.532 „	„	19.2%
8) Muntenia :	321.660 „	„	18 %
9) Oltenia :	167.619 „	„	9 %
Total :	1.862.193 ha.		100

Acestea sunt datele ce se pot oferi deocamdată din statistica ce avem, până la imprimarea tablourilor complete. Ele constituesc un bun material brut pentru a fi prelucrate şi expuse în mod convenabil atenţiunii specialiştilor. In afară de această statistică, care cuprinde numai elemente statice, mai avem nevoie de o statistică dinamică (exploatări, împăduriri, venituri, rentabilitate, lucrări technice, etc).

Sperăm că viitorul ne va pune pe drumul cel bun.

La statistique des forêts.

L'auteur nous donne des explications sur la nouvelle statistique des forêts, que l'Administration autonome de l'état est en train de publier, en utilisant les résultats de l'inventaire dressé en 1930/31.

On nous présente les chiffres les plus récents sur l'étendue des terrains improductifs, le traitement des bois, la surface occupée par les différentes espèces, le groupement des âges, la possibilité et la distribution des forêts par provinces.

Forststatistik.

Verfasser macht Mitteilungen betreffend die neue Forststatistik welche die autonome Staatsforstverwaltung zu veröffentlichen gedenkt. Diese beruht auf Erhebungen welche in den Jahren 30/31 gemacht wurden.

Die neusten Zahlen, welche mitgeteilt werden sollen, erläutern das Ausmaas der unproduktiven Flächen, die Betriebsarten, die von den verschiedenen Holzarten bestockten Flächen, die Altersklassenverhältnisse, den möglichen Hiebsatz und schliesslich die Verteilung der Wälder nach Provinzen.

CREDITUL SILVIC IPOTECAR

de Ing. ILIE DAN

In vremuri de restriște economică fiecare factor de producțiune caută să-și organizeze astfel activitatea ca să poată face față împrejurărilor vitrege prin care trece. Un spirit prevăzător însă e dator să prevadă și să preîntâmpine de cu bună vreme urmările fatale ale unei eventuale crize economice ; aceasta cu atât mai mult cu cât e vorba de factori de producțiune de o mare importanță în economia națională, cum sunt pădurile.

Deși nu suntem o țară capitalistă și deci creditul este destul de rar, unele ramuri de producțiune au avut ideia bună și posibilitatea să și-l asigure încă în vremuri bune prin înființarea a numeroase instituțiuni de credit, cari fără îndoială reprezintă un minimum față de posibilitățile de investițiune din țara noastră, dar tot au ceva.

Nu tot așa stau lucrurile când e vorba de păduri. Noi nu avem încă la dispoziție un institut de credit special care să ne ajute în vremuri de criză ca acuma, căci de aceasta e vorba, cu sumele necesare pentru a putea valorifica mai cu folos și exploata produsele lemnoase. Cauzele sunt multiple. Una principală e că până acum nu de mult, proprietarii de păduri inclusiv statul, vindeau lemnul din picioare la diverși cumpărători cari la rândul lor, având capitalul necesar dela institutele de credit obicinuite, îl valorificau și comercializau mai departe. Astăzi însă, aceștia, atât din cauza crizei economice generale, scăderii prețurilor lemnului pe piața mondială și lipsei debușeurilor în urma scăderii puterii de consumație din țările respective, dar mai ales din cauza dispariției complecte a creditului de pe piața românească, afacerile mergând destul de greu, sau se abțin complect și nu se mai avântă în asemenea exploatări sau oferă prețuri derizorii, speculând situația în dauna proprietarilor de păduri.

In această privință criza actuală i-a găsit pe proprietarii de păduri complect nepregătiți și au ajuns unii într'o situație disperată. Pe când proprietarul particular se mai poate restrânge în toate

privinţele, reducându-şi cheltuelile la minimum, şi aştepta vremuri mai bune, sunt instituţiuni publice însă cari trăiesc exclusiv de pe urma pădurii şi au mari obligaţiuni statutare, îndeplinind în multe privinţi rolul statului, cum sunt Fondul Bis. din Bucovina, Fondul Grăniceresc, Epitropiile, etc. şi deci având obligaţiuni fixate prin legi sau actele lor de fundaţiune, nu pot să-şi reducă cheltuelile şi nu pot face deci faţă împrejurărilor vitrege, iar consecinţa e o stare de nemulţumire şi depresiune generală şi ca urmare pierderea încrederii în pădure ca factor de producţiune.

Pentru a ieşi din acest impas şi pentru a preveni pe viitor asemenea situaţiuni, când creditul nu se poate obţine pe piaţă nici în ţară şi mai puţin în străinătate, proprietarii de păduri, inclusiv C. A. P. S., trebue să înceapă a se organiza şi aceasta nu s'ar putea face în situaţia actuală decât prin creiarea unui institut de credit silvic ipotecar. Intrucât în împrejurările actuale capitalul particular nu ne-ar veni în ajutor sau prea puţin, acest institut ar putea fi creiat numai prin mijloacele proprii ale proprietarilor de păduri.

Rolul de iniţiativă şi executare revine statului care pentru creiarea acestui institut, nefiind altă modalitate, ar putea pe cale de lege să impună obligaţiunea atât C. A. P. S. cât şi tuturor instituţiunilor publice şi de binefacere, proprietare de păduri, apoi comunelor şi obştiilor, de a participa la înfiinţarea creditului silvic prin vărsarea anuală a unei cote parte dn veniturile lor, iar ceilalţi proprietari având libertatea şi putinţa de a participa în mod facultativ, având toţi participanţii în schimb dreptul de a lua parte la conducerea acestui institut, în raport cu cotele vărsate, şi la dobânzile realizate. Rolul acestui institut ar fi de a împrumuta bani, pe un anumit termen, cu dobândă redusă şi pe ipotecă, în primul rând proprietarilor de păduri cari sunt membrii ai lui, în scopul exclusiv al punerii în valoare şi exploatare a produselor lemnoase din pădurile lor, cu dreptul rezervat pentru institut de a controla întrebuinţarea justă a capitalului împrumutat şi cu garanţii de bună administrare şi gospodărie silvică, dând în anumite cazuri şi îndrumările necesare.

Inceputul desigur, ca orice început, ar fi modest, mai ales acuma când veniturile sunt reduse, dar cu timpul, sperăm, ameliorându-se şi situaţia de pe piaţa lemnului, s'ar putea ajunge la un capital apreciabil. De altfel, acest institut, cu timpul dovedindu-se a

fi un bun plasament, ar putea trage eventual şi capitalul particular. Ştim că C. A. P. S. nu simte mult această necesitate, deşi câteodată ar putea găsi pentru anumite investiţiuni capitalul necesar, în schimb însă la instituţiunile publice amintite se simte mult această nevoe căci unele au ajuns că nu-şi pot achita funcţionarii şi micele cheltuieli curente de administraţie, necum să facă investiţiuni în exploatări sau alte lucrări utile. C. A. P. S. însă ca reprezentant permanent al intereselor generale silvice din ţara noastră este chemată a lua iniţiativa cuvenită pentru înfiinţarea creditului silvic ipotecar fie după principiile expuse mai sus sau altele ce s'ar găsi mai potrivite.

Avantagiile înfiinţării acestui institut de credit ar fi multiple şi pentru a dovedi şi prin aceasta necesitatea lui vom enumăra pe cele mai principale:

a) Din punct de vedere general, prin acest institut, luând fiinţă un capital naţional, cu timpul destul de apreciabil, s'ar aduce o înviorare economiei generale a ţării, unde capitalul e aşa de rar, iar pentru proprietarii participanţi, capitalul investit ar fi o rezervă sigură pentru viitor.

b) Proprietarii de păduri chiar în timpuri de criză economică ar fi în măsură nu numai să-şi conserve şi administreze dar chiar să-şi exploateze singuri şi cu mijloace proprii pădurile, căci în paranteză trebue să observăm, că regia, cu toate neajunsurile ei de până acuma şi cu toate că acolo unde a fost aplicată n'a dat rezultatele dorite, este încă pentru noi silvicultorii un ideal de realizat, bine înţeles acolo unde condiţiunile favorabile sunt îndeplinite şi anume, capitalul necesar, experienţa şi posibilitatea de a lucra în spirit comercial. Prin aceasta apoi s'ar putea sustrage presiunii comercianţilor şi deci ridica veniturile pădurii.

c) Proprietarii de păduri, în special instituţiunile publice, având putinţa să-şi exploateze pădurile ar fi în măsură să facă faţă obligaţiunilor statuare în special redând încrederea în forţele productive ale pădurii, apoi prin aceasta şi-ar câştiga mii de oameni existenţa, fapt foarte important din punct de vedere social.

d) Proprietarii de păduri ar fi feriţi prin aceasta de a cădea la nevoe pe mânile cămătarilor.

e) Institutul de credit având dreptul de a controla şi îndruma prin specialiştii săi întreaga gospodărie silvică a proprieta-

rilor împrumutaţi, pădurile particulare respective ar fi probabil mai bine conservate şi administrate.

f) In fine, prin aceasta s'ar evita acaparărea pădurilor particulare, dela proprietarii căzuţi în nevoi băneşti, de către samsarii internaţionali şi prin cumpărarea lor de către acest institut de credit s'ar conserva şi eventual mări patrimoniul nostru forestier.

Ideia dealtfel nu este nouă, — cel mult modul de realizare ar fi nou. — O vedem amintită în mod foarte fugitiv şi în darea de seamă a Consiliului Technic al pădurilor pe anul 1931 ; o dovadă mai mult că necesitatea acestui institut de credit forestier este simţită de toată lumea şi că e timpul suprem să se treacă la realizarea lui.

Le crédit forestier hypothécaire.

La crise économique générale a eu des graves répercussions sur la propriété forestière ; d'autant plus graves que les propriétaires n'ont pas été préparés pour faire face à la situation.

C'est pourquoi l'auteur propose, afin de parer les effets facheux de la crise et remédier quelque peu les difficultées survenues, la création d'un institut de crédit forestier hypothécaire. Sans entrer dans les détails de la modalité de réalisation de cette idée, il nous entretient sur les avantages d'un tel institut pour l'economie forestière nationale.

Hypothekenbank für Forstbesitz.

Die allgemeine wirtschaftliche Krisis hat sich in schwerster Weise auch auf den Forstbesitz ausgewirkt, und dies um so mehr, als derselbe für eine solche Lage nicht vorbereitet war.

Aus diesem Grunde, sowohl zur Erleichterung der augenblicklichen Lage, wie auch in Absicht kommenden Krisen vorzubeugen, schlägt Verfasser die Schaffung einer Hypotheken-Bank für Forstbesitz vor und erläutert die Vorteile welche der Wirtschaft aus einem solchen Institut erwachsen würden.

DOCUMENTĂRI - COMENTARII

O CALAMITATE CARE NE AMENINȚĂ

de P. A. GRUNAU

Era în toiul calamității provocate de un atac de Ips typographus în munții noștri. Discutând cu un coleg urmările atacului și șansele de combatere, am fost de părere că metodele de luptă în contra bostrychizilor sunt bine cunoscute, că dificultățile combaterii în condițiunile noastre rezidă numai în posibilitatea aplicării lor stricte. Aceiași părere am expus-o de altfel în scris în rândurile acestei reviste.

Tot în cursul discuțiunei amintite mi-am exprimat temerea că, după toate probabilitățile, în curând un alt dușman al rășinoaselor ne va da de lucru, un dușman a cărui combatere va fi și mai anevoioasă. Era vorba de Hylobius abietis.

Pare că faptele îmi dau dreptate. In adevăr, din diferite părți ale țării îmi vin știri că H. a. periclitează în mod grav plantațiunile de curând efectuate. Presența lui mi-a fost semnalată de pe valea Ialomiței, din regiunea Sebeșului și din nordul Moldovei, de pe domeniul Broșteni. La Sebeș mai ales pare a fi situațiunea gravă, căci, dacă informațiunile mele sunt juste, jumătatea plantațiunilor de curând efectuate sunt distruse.

H. a. a fost de mult semnalat în pădurile noastre. Eu însumi l'am găsit în munții Moldovei, încă de acum trezeci de ani. Atunci condițiunile pentru înmulțirea lui și pentru intensificarea atacului lui nu erau priincioase. Exploatări relativ reduse, regenerări artificiale aproape nexistente. Azi lucrurile s'au schimbat: exploatări în stil mare pe de o parte, replantarea locurilor exploatate pe de

alta. O situațiune care îi convine lui H. a. de minune. Pentru a-și putea perpetua specia, pentru a-și putea caza progenitura lui, îi trebue rădăcini deperisante de rășinoase: exploatările în stil mare i le oferă în masă. Pentru susținerea vieții individuale este nevoie mai ales de rășinoase tinere, oarecum lâncezânde; insecta perfectă le găsește din belșug pe întinsele suprafețe de curând împădurite. Așadar, cum am spus, aparițiunea în număr mare a lui H. a. nu ar fi de loc de mirare; mai de grabă lipsa lui în regiunile menționate ar fi neversosimilă.

Biologia insectei este, dacă nu perfect, totuși destul de bine cunoscută, pentru a îngădui formularea unor metode de luptă, promițătoare de succes. Insă, aplicarea mijloacelor de combatere prezintă dificultăți destul de mari. In adevăr, cine s'ar încumeta a recomanda, pentru a îngreuna condițiile de trai ale insectei, formarea de subserii de exploatare cu revenirea d'abia după zece ani cu tăerile în aceiași subserie?! Din contră, concentrarea tăerilor la un loc multă vreme d-acum înainte nu va putea fi ocolită, dacă nu cumva vrem să renunțăm la punerea în valoare a pădurilor îmbătrânite și greu accesibile. Un alt mijloc de combatere, teoreticește indiscutabil eficace și de fapt practicat de silvicultorii din centrul și din occidentul Europei, este defrișarea rădăcinilor după ce H. a. și-a depus oule pe ele, pentru a distruge astfel, odată cu arderea coajei, progenitura unei generațiuni precedente. Lăsând la o parte obiecțiunea pedologilor că prin scormonirea adâncă a pământului, inerentă operațiune, se modifică în mod pejorativ structura lui, nu o cred aplicabilă metoda în pădurile noastre de rășinoase, depărtate adeseori zeci de kilometri de centrele populate cele mai apropriate. Ce am face cu materialul puțin valoros al cărui transport și a cărui punere în vânzare n'ar fi de loc rentabile? Ar fi o piedică pentru lucrările ulterioare de reîmpădurire și un pericol constant de incendiarea pădurii.

De oare ce mijloacele de combatere până aci expuse, chiar acolo unde gospodăria forestieră este mai intensivă, nu totdeauna au putut fi puse în practică, s'a recurs la mijlocul, în aparență cam simplist dar de fapt cel mai eficace: la prinderea și distrugerea insectei perfecte, fie direct, fie după ce a fost prealabil adamenită. Intr'acest scop se înconjoară plantațiunile ce sunt de apărat cu șanțuri ,sau se distribue, în locurile unde insecta probabil se va ivi, obiecte ispititoare pentru ea, ca prăjini, bucăți de lemne rotunde sau

spintecate de curând tăiate, coji proaspete și cetină verde. Insecta, fie pentru a'și depune ouăle, fie pentru a se adăposti sau a se hrăni, caută a trece șanțurile, se oprește, atrasă prin mirosul rășinei, la prăjini, coji și cetină și poate fi prinsă cu ușurință de echipa de lucrători cari revizuesc șanțurile și căpcanele amintite. Această metodă, deși migăloasă, a fost practicată până acum câtva timp aproape exclusiv contra lui H. a. Insă, pentru a fi eficace, în afară de supravegherea continuă, zilnică, de care am vorbit, se cer două lucruri: șanțurile trebuesc continuu ținute în bună stare, curățite, iar cursele trebuesc din când în când împrospătate, fiindcă lemnul uscat și cetina veștedă nu exercită nici o atracțiune asupra dușmanului pe care vrem să-l combatem. Așa se explică, că chiar acolo unde gospodăria este intensivă, metoda se consideră greoaie, iar de fapt este destul de costisitoare. Cu atât mai mult va fi greu aplicabilă la noi. Dacă am putea admite — cu multă bunăvoință — că s'ar acorda mijloacele necesare pentru lucrarea de șanțuri pe zeci de kilometri și pentru distribuirea capcanelor de care a fost vorba, apoi supravegherea continuă și revizuirea zilnică a unora și altora din luna Mai până în luna Septembrie sau Octombrie o consider, în condițiunile noastre, ca o adevărată imposibilitate. Fără această grije însă, distribuirea numai a capcanelor și facerea șanțurilor n'ar avea nici un efect și ar însemna o cheltuială inutilă și o muncă zadarnică.

Așadar, nici acest mijloc de luptă nu poate fi aplicat lo noi!

Oare suntem desarmați, suntem condamnați a privi inactivi cum H. a. distruge plantațiunile noastre, sau — ce ar fi mai logic — a renunța la eforturi zadarnice? Nu, combaterea e posibilă și la noi.

Am zis că metoda ultimă, aplicată cu toată perspicacitatea, dacă este eficace, este greoaie și prea costisitoare.

Pentru acest cuvânt, Prof. Dr. Müller din Francfurt p. M. încă din anul 1925 a propus abandonarea cu totul a șanțurilor costisitoare și sporirea eficacității capcanelor prin prăfuirea lor cu otravă, cu un preparat de arsen, „Esturmita".

Se înțelege, că în acest caz, revizuirea curselor și culegerea insectelor este de prisos. Moartea le ajunge înainte de a se putea deplasa, de multe ori se găsesc înfipte în pământ până la adâncimi de câțiva centimetri. E adevărat, că reîmprospătarea curselor și prăfuirea lor din nou cu „esturmită" din când în când, trebuesc totuși,

efectuate, dar intervenţiunea noastră să zicem din lună în lună, nu poate fi comparată cu perderea de timp şi cu cheltuiala pricinuită prin revizuirile zilnice timp de aproape 6 luni.

Procedeul Prof. Müller a şi fost adoptat de cercurile interesate cel puţin ca măsură complimentară. Interesantă şi instructivă este comunicarea publicată în revista „Silva", despre rezultatele obţinute în domeniul silvic al familiei princiare „Fugger" (Bavaria) în cursul anului 1926 (Mai-Octombrie). Două săptămâni după începutul combaterii nici vătămările caracteristice ale lui H. a., nici prezenţa insectei nu mai putea fi constatată. Asemenea succes niciodată n'a putut fi obţinut în urma aplicării metodelor vechi, descrise mai sus. Procedura este destul de simplă. Piedicile ce se pun în drumul insectelor sunt distribuite ca de obicei, iar după aceea, prăfuire cu „esturmită". Pentru a obţine maximul de efect, s'a observat că stratul de otravă trebue să fie cât mai subţire. Tot asemenea s'a constatat că rezultatul este mai mulţumitor când praful otrăvitor nu învălue complect obiectele ce servesc drept capcane, ci le acoperă numai în parte (în rânduri, sau în cuiburi).

Operaţiunea a fost repetată de două ori în timpul verei, în cursul lunilor Mai şi Iunie şi încă odată în toamna aceluiaşi an. Cheltuelile la hectar au fost următoarele: 1) Material: 2.5 kg. „esturmită" a 240 lei, în total 600 lei; 2) mâna de lucru: prepararea, distribuirea şi prăfuirea (cu pulverisatoare de cauciuc) a capcanelor: 3 zile de lucru a 36 lei, în total 108 lei. Totalul cheltuelilor pe hectar a revenit deci în cifră rotundă la suma de 700 lei. sau, cu alte cuvinte, cam la 1/6 din cheltuelile necesitate prin metodele vechi de combatere cari, în cazul special al domeniului silvic „Fugger", s'au ridicat la respectabila sumă de 4000 lei pe hectar.

Economia este evidentă, măcar că cifrele pentru noi nu au decât o valoare relativă — relativitate cu atât mai vădită, cu cât eventualele încercări de combatere după metodele vechi la noi — desigur s'ar face în condiţiuni mai oneroase decât în domeniul „Fugger". Dar, după cum reese din cele relatate mai sus, importanţa procedeului pentru noi residă în faptul că combaterea lui H. a. va fi posibilă şi în condiţiunile noastre economice de astăzi.

Desigur că succesele obţinute într'un singur caz nu pot fi consilerate ca concludente, şi chiar comunicatul la care m'am referit se exprimă în acest sens. Totuşi, ele constitue un indiciu care

nu trebue ignorat. De altfel, cum am mai spus-o, procedeul a fost adoptat de practicieni, s'a aplicat şi se aplică şi azi, dacă nu exclusiv, în orice caz ca măsură complimentară.

Rămâne încă o chestiune de elucidat. Arsenul este o otravă puternică, şi precum este ucigător pentru insecte, aşa este fatal şi pentru alte vieţuitoare (vânat) şi pentru oameni. S'a vorbit de o psichoză specială a locuitorilor din acele ţinuturi în care s'a recurs la arsen pentru combaterea insectelor, psichoză care a fost prilejul unei opoziţii crâncene faţă de utilisarea otrăvurilor pentru combaterea insectelor. S'a vorbit de otrăvirea pădurii! Totuşi, se pare că prezenţa de arsen în cantităţi oarecum minimale în aer n'ar avea nici o înrâurire asupra stării sanitare a oamenilor, şi de acea adversarii procedeului până acum n'au putut să înlăture aplicarea lui.

La noi, de altfel, cestiunea merită un interes cu totul redus, de oarece localităţile unde ar urma să se aplice metoda în genere sunt destul de depărtate de centrele populate.

Rămâne vânatul .Din nefericire, nu prea-l avem; în orice caz nu în aceiaşi măsură în care populează pădurile din centrul Europei. Astfel fiind, şi din acest punct de vedere aprehensiunea adversarilor metodei la noi este fără obiect.

Drept concluziune trebue spus că metoda discutată trebue considerată ca singura metodă practică de combatere a lui H. a. şi că la ea trebue să recurgem, dacă nu vrem ca eforturile noastre ce le facem pentru împădurirea munţilor noştri să fie în total sau în parte zădărnicite.

Une calamité qui nous menace

A l'occasion de l'apparition en nombre inquiétant de l'Hylobius abietis dans des plantations récemment exécutées, l'auteur examine les moyens de lutte contre ce destructeur acharné des reboisements en épicéa et trouve qu'aucun d'eux dans les conditions actuelles n'est pas applicable en Roumanie, sauf celui proposé par Monsieur le professeur Dr. G. Müller : l'empoisonnement des insectes à l'aide d'un composé d'arsenic.

L'auteur décrit la méthode, son application et expose le coût de l'opération en comparaison avec les anciens procédés.

Enfin il réfute les objections faites à la méthode à cause du soit disant l'empoisonnement de la forêt.

Eine drohende Kalamität.

Gelegentlich der besorgnisseregenden Auftretens des grossen braunen Rüsselkäfers dort wo vor kurzem Aufforstungsarbeiten ausgeführt wurden unterzieht Verfasser die bekannten Kampfmittel gegen diesen hartnäckigen Fichtenwaldverderber einer Prüfung und kommt zu dem Schluss, dass unter den heutigen Verhältnissen keines derselben in Rumaenien anwendungsfähig sei ausser einem einzigen, vorgeschlagen von Prof. Dr. G. Müller: Vergiftung des Käfers mit Hilfe einer Arsenverbindung. Verf. beschreibt die Methode, ihre Handhabung und gibt vergleichende Aufschlüsse über die Ausführungskosten. Schliesslich widerlegt er die Einwendungen welche der Methode wegen der sogenannten Vergiftung des Waldes gemacht worden sind.

CONSIDERAȚIUNI ASUPRA IMPĂDURIRILOR CU SALCÂM IN REGIUNEA DRIDU

de I. POPESCU-ZELETIN

Problemele mari sociale, odată cu apariția lor, creiază o atmoferă nebuloasă, antrenând în ea toate personalitățile de răspundere ale statului din care nu se poate vedea clar conturul interesului general. Aceste probleme exercită o presiune de natură a satisface nevoi momentane și oportunitatea lor nu poate fi apreciată decât atunci când practica pune alături rezultatele cu intențiunile.

Reforma agrară și-a verificat această afirmațiune cu prisosință în ceia ce privește exproprierea de păduri pentru creiarea de islazuri comunale.

Acțiunei de augumentare a bogăției animale, i-a corespuns o reacțiune din partea corpului silvic, care a întrezărit la vreme proporțiile catastrofale ale reformei, organizându-și o acțiune de prevenire și edificare a opiniei publice, o rezistență d e m o n s t r a t i v ă. Preferința legii pentru terenuri goale, goluri, poeni sau păduri poenite, a dat impuls campaniei de împăduriri, fapt ce a redat domeniului forestier zeci de mii de ha (52.000 Ha) de terenuri goale. De una din pădurile cu geneză demonstrativă mă voi ocupa în cele ce urmează :

La limita N. E. a județului Ilfov, pe malul drept al râului Ialomița, se află situat masivul D r i d u [1]). Datorită așezării sale în teren plan și în apropierea unui curs de apă (râul Ialomița) acest masiv reprezintă pseudopoadele cele mai avansate ale pădurilor de stejar pedunculat în antestepă.

Clima cu variațiuni de temperatură extreme (—35°,+43°), cu vânturi în tot timpul anului (austrul și crivățul) și cu precipitații atmosferice reduse (450—480 mm. anual) contribue la stabilirea

1) Masivul Dridu este compus din pădurile : Stroiasca, Sărindarul Moara, Deleanca și două zăvoae, înglobând în total o suprafață de peste 1000 Ha.

Ca elemente geografice ale regiunei sunt : latitudine 44°,40′ nordică ; longitudine 44°,07 estică și altitudine 78 m. deasupra nivelului mării.

fizionomiei vegetale a regiunei, alături de solul — cernoziom degradat — suprapus unei roce mume aparţinând neozoicului diluvial (quaternar).

În aceste condiţiuni staţionale, cerul şi gârniţa iau loc alături de stejarul pedunculat într'un amestec în buchete pentru a da faciesul arboretului.

Pădurile din regiunea Dridu aveau [1]) arborete formate dintr'un amestec în buchete de: pedunculat, cer şi gârniţă, provenite din lăstarii unor buturugi epuizate, cu o consistenţă de 0,2—0,3, având exemplare crescute strâmb şi noduroase (arborii la 30 ani — în 1921 — cu înălţimi de 7—8 m. şi diametru terier de 15—20 cm.). Cu un cuvânt, păduri degradate prin păşunatul abusiv, încurajat de dispoziţiunile ministeriale „anuale şi excepţionale" şi prin epuizarea buturugilor datorită regenerării prin lăstari (se pot număra uşor 6—7—8 revoluţii de crâng simplu).

In această situaţie, ca un răspuns primelor începuturi de expropriere din 1921, se înfiripează o campanie de plantaţiuni cu salcâm, atât în urma parchetelor exploatate şi prost regenerate, cât şi în golurile perimetrale, campanie susţinută până în 1932 când toate golurile sunt împădurite [2]). Diagrama următoare indică evoluţia acestei campanii.

Introducerea salcâmului a fost determinată de:

a) existenţa acestei specii în satele din jur, în condiţiuni excelente de vegetaţie.

b) creştrea repede în prima tinereţe, punând stăpânire pe sol în 2—3 ani şi corespunzând scopului prim — împădurirea imediată.

c) procentul mare de prindere.

d) simpatia populaţiei pentru această specie în privinţa culturii intermediare cu plante prăşitoare (porumb, pepeni, fasole, etc.).

---

1) Până la secularizare, aceste păduri au aparţinut „Mânăstirii Dealului". In anul 1884 li se face primul amenajament, adoptându-li-se regimul crângului (simplu) cu o revoluţie de 30 ani. Amenajamentul acesta s'a aplicat până în 1921 când s'au început exproprierile, dela care dată, restul de pădure exploatându-se după amenajament sumar ca efect al micşorării suprafeţelor şi schimbării esenţelor dominante prin plantaţiuni cu salcâm.

2) Campania este inaugurată de D-l O. D. Rădescu, fost şef al Ocolului (1920—1926), continuată de D-l ing. Burculeţ. (1926—1928) şi desăvârşită de D-l ing. I. Dăscălescu.

e) nevoile de lemn de foc şi în special industria rurală care-l reclamă înaintea oricărei alte specii, chiar înaintea stejarului pedunculat [1]).

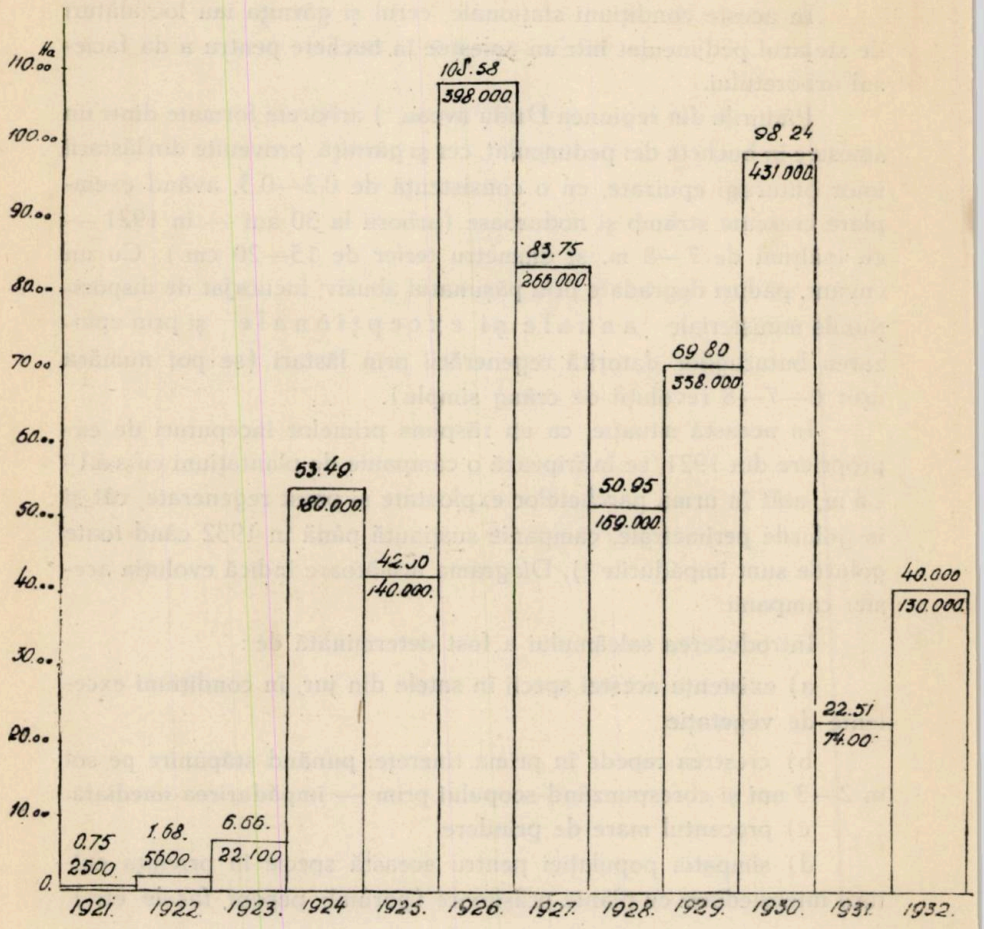

Diagrama plantaţiunilor cu salcâm în pădurea Sărindarul-Moara şi Deleanca Comuna Dridu-Ilfov. — Suprafaţa totală: 578.41 ha

1) Populaţia negăsind lemnul necesar trebuinţelor gospodăriei, şi-a creiat o silvicultură proprie, introducând prin grădini pueţi de salcâm. Ideia creerii grădinelor de salcâm a prins atât de mult încât aproape fiecare locuitor îşi are ½ sau pogonul întreg de salcâm, situaţie ce creiază chiar stipulaţiuni exprese în contractele matrimoniale. (Se dă dotă grădina X cu 7000 fire de salcâm, etc.). Industria rotăriei nu întrebuinţează decât lemn de salcâm. Con-

Eforturile celor 12 ani de plantaţiuni continue a dirijat atenţiunea silvicultorului numai în direcţia punerii stăpânirii pe sol, fără ca problema culturii propriu zise a salcâmului — în această regiune — să fie schiţată în mod definitiv. Gradaţiunea de vârste

Foto. I. P. Zeletin

Plantaţiune cu salcâm din 1929, în pădurea Sărindarul-Moara

---

structiile rurale: case, ecarete, împrejmuiri ,căruţăria, mobile, cozi de instrumente şi unelte sunt fabricate din lemn de salcâm.

Salcâmul cultivat în grădini, într'un lux de lumină, cu un sol mobilizat, are un lemn mai dens, de o culoare cafenie închisă, cu alburn mai puţin decât lemnul salcâmului crescut în masiv închis — pădure — şi este căutat pentru toate întrebuinţările.

a arboretelor de salcâm existente, arată că o normală cultură cerea (dela început mai multe încercări) introducerea unor specii de amestec spre a evita inchircirea şi înţelenirea solului.

Problema mare — astăzi deschisă — întreabă cum trebuesc educate aceste plantaţiuni pentru a păstra solul şi a stimula creşterea. Salcâmul fiind o specie de lumină cu un aparat foliaceu redus. solul va fi totdeauna expus înierbării.

Nevoia speciei de amestec se pune şi aci ca în toate pădurile de salcâm.

Foto. I. P. Zelefin

Plantaţiune de salcâm cu Acer negundo, din 1923, în pădurea Sărindarul-Moara

Arţarul american introdus în primele plantaţiuni, în rânduri alternând la 2 rânduri de salcâm, pare a nu fi adus nici un folos. In fotografia (2) se poate vedea în primul şi al doilea plan câte un rând de Acer negundo într'o plantaţiune de salcâm din 1923.

Pericolul mare al înţelenirii n'a putut fi înlăturat, deoarece gramineele cresc în aşa cantitate încât ocolul realizează venit din secerarea lor la începutul lunei Iulie.

Totuşi acolo unde solul a fost bine lucrat prin cultură intermediară, pueţii au o creştere viguroasă, în primii anii depăşind adesea 1,5 m. creştere anuală. (Vezi fotogr. (1). Din contra, într'un sol lucrat superficial pueţii se prezinta închirciţi, înfurciţi şi cu creşteri anuale de 0,25—0,50 m. în înălţime.

Analiza unui salcâm de 10 ani — sumară — prezintă creşterile în diametru şi înălţime.

Analiza unui salcâm
în vârstă de 10 ani

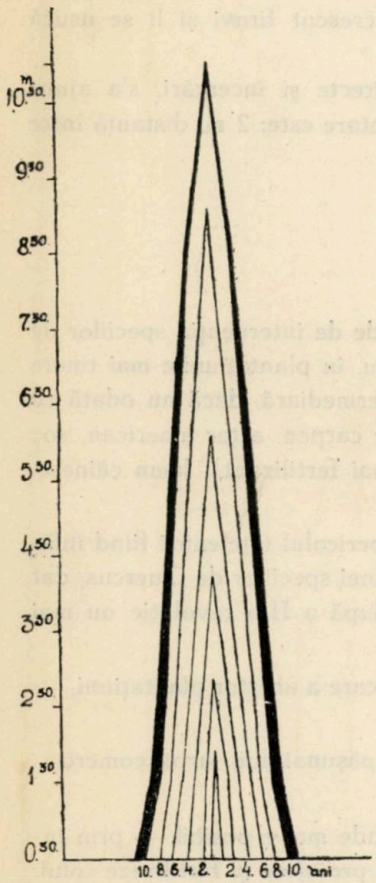

Secţiunea longitudinală

Curba înălţimilor

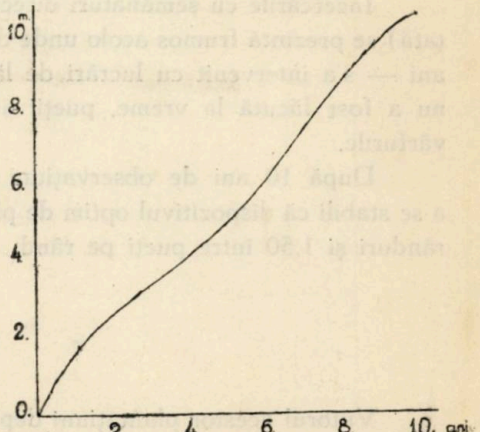

Curba diametrelor

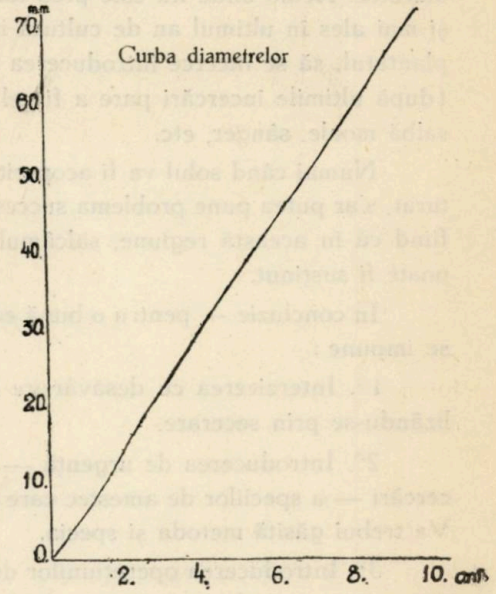

Scara înălţimilor 1 m.=1 cm.
Scara diametrelor : 1 cm.= 1mm.

Interesante sunt deasemenea încercările ce s'au făcut — în plantaţiuni — relativ la distanţele între rânduri şi pueţi. Ele variază dela 1,50 m. între rânduri şi 1 m. între pueţi pe rând, până la 4 m. între rânduri şi 3 m. între pueţi pe rând.

Incercările cu semănături directe (sămânţa cu germinaţia forţată) se prezintă frumos acolo unde după încheerea masivului — 3-4 ani — s'a intervenit cu lucrări de lămuriri. Unde această operaţie nu a fost făcută la vreme, pueţii au crescut firavi şi li se usucă vârfurile.

După 10 ani de observaţiuni directe şi încercări, s'a ajuns a se stabili că dispozitivul optim de plantare este: 2 m. distanţă între rânduri şi 1,50 între pueţi pe rând.

* * *

Viitorul acestor plantaţiuni depinde de intervenţia speciilor de amestec. Acolo unde nu este prea târziu, în plantaţiunile mai tinere şi mai ales în ultimul an de cultură intermediară, dacă nu odată cu plantatul, să se încerce introducerea de carpen, arţar american, soc (după ultimile încercări pare a fi cel mai fertilizant), lemn câinesc, salbă moale, sânger, etc.

Numai când solul va fi acoperit, pericolul înţelenirii fiind înlăturat, s'ar putea pune problema succesiunei speciilor de Quercus, dat fiind că în această regiune, salcâmul după a II-a revoluţie nu mai poate fi susţinut.

In concluzie — pentru o bună educare a acestor plantaţiuni, — se impune :

1°. Interzicerea cu desăvârşire a păşunatului, iarba comercializându-se prin secerare.

2°. Introducerea de urgenţă — unde mai e posibil — prin încercări — a speciilor de amestec care să protejeze şi fertilizeze solul. Va trebui găsită metoda şi specia.

3°. Introducerea operaţiunilor de curăţire pentru a stimula creşterea şi evita infurcirea (să se facă lămuriri acolo unde se găsesc semănături).

4°. Complectarea micilor goluri rămase prin copleşirea pueţilor de salcâm de către mărăcini (Prunus spinosa).

Considérations sur les boisements avec le robinier, dans la région de Dridu.

La crainte de nouvelles expropriations pour la constitution de pacages communaux a stimulé le zèle des boisements. Ainsi on a redonné, en peu de temps, au domaine forestier, environ 52.000 ha. de clairières et de terrains extrapérimétrales.

Le complex forestier de Dridu, créé depuis 1921, a cette génèse et se présente aujourd'hui sous la forme d'une plantation de robinier, avec la gradation d'âges indiquée dans le premier graphique. L'analyse d'un tronc nous permet de voir le développement des croissance en diamètre et en hauteur.

Maintenant, pour ces peuplements, la question qui se pose d'une manière plus urgente, est celle de trouver l'essence forestière à introduire sous massif, afin d'offrir au sol la protection nécessaire. On propose des expériences avec: Acer negundo, Sambucus nigra, Cornus sanguinea, Ligustrum vulgare.

Betrachtungen über Robinien-Aufforstung in der Gegend von Dridu.

Verfasser legt dar, wie die Furcht von Enteignung, zwecks Schaffung von Gemeindeweideland, von unbestockten Flächen im Inneren von Waldbeständen, Aufforstungsbestrebungen ausgelöst hat, und wie auf diese Weise etwa 52.000 Hektar, im Inneren und am Rande der Waldungen gelegenen holzleeren Flächen, dem Forstdominium erhalten wurden.

Der Komplex Dridu, geschaffen im Jahre 1921, verdenkt dieser Bewegung seine Existenz und besteht heute aux Robinienbeständen mit Altersabstufungen wie sie aus dem Diagramm Nr. 1 ersehen werden können.

Die Stammanalyse einer 10 Jahr alten Robinie lässt den Gang des Höhen- und Durchmesserwuchses erkennen.

Augenblicklich ist folgendes Problem und dies so bald als möglich zu lösen: welches Mischholz könnte genügenden Schutz vor der fortschreitenden Vergrasung und Verfilzung des Bodens bieten?

Versuchsweise werden folgende Holzarten vorgeschlagen: Acer negundo, Sambucus nigra, Cornus sanguinea, Ligustrum vulgare. Dieselben sollen den Boden nicht nur gegen Vergrasung schützen, sondern auch dessen Fruchtbarkeit mehren.

JURISPRUDENȚĂ

ASUPRA ARTICOLULUI 81 DIN CODUL SILVIC

Tribunalul Județului Putna, Secția I-a
Sentința corecțională Nr. 15.
Audiența din 17 Ianuarie 1933.

Asupra opoziției făcută de Obștea Comunei Spulber din comuna Spulber în contra sentinței corecționale Nr. 1261/932 pronunțată de acest tribunal prin care este condamnată pentru delict silvic, la 64.240 lei amendă în folosul Ministeruiui de Domenii.

Având în vedere susținerile părților, concluziile d-lui Procuror și lucrările din dosarul cauzei.

Având în vedere că din instrucția urmată în cauză și anume din procesul verbal cu data de 15 Octombrie 1931, încheiat de Brigadierul Silvic Stavăr Iordan aflat la dosar, constată că s'a găsit făcută tăetură în pădure după muntele „Tojanul" proprietatea Obștei Comunei Spulber, de către locuitorii acelei comuni.

Având în vedere că pentru existența acestui delict se cere a se constata și persoana care a comis tăetura, arătându-se numele și pronumele persoanei care a fost găsită în pădure făcând tăetura, și dacă acea persoană a tăiat pentru trebuințele sale personale sau în numele Obștei.

Ori din procesul verbal încheiat în cauză, nimic nu se constată din toate acestea, prin urmare nu i se poate imputa Obștei delictul silvic prevăzut în procesul verbal înainte de a se constata că Obștea a comis acel delict.

Că astfel fiind, tribunalul cată a admite opoziția și a pronunța achitarea Obștei Comunei Spulber

Pentru aceste motive
In virtutea legii

Hotărăște

Admite opoziția. Reformează sentința penală Nr. 1261/932 și în consecință: Achită pe Obștea Comunei Spulber din comuna Spulber, pentru delict silvic de orice penalitate.

Cu apel.

* * *

Notă

Tribunalul Putna s. I-a, prin sentința de mai sus a interpretat cum nu se poate mai drept dispozițiunile art. 81 din codul silvic.

Cum nu se poate intenta o acțiune civilă fără arătarea numelui, pronumelui și domiciliului pârâtului, cum nu se poate acțiune penală fără identificarea complectă a infractorului, tot așa nu se poate sesiza o instanță judecătorească cu judecarea unui delict silvic atâta timp cât nu se descopere delicventul.

Art. 81 din codul silvic care prevede obligațiunea agentului instrumentator de a chema pe delicvent pe cale administrativă, și semnarea procesului verbal de contravenție de către delicvent, implicit cuprinde obligația precizării și identificării persoane delicvente.

Acest text trebue pus în concordanță cu art. 69 pr. civ. și cu principiile personalității, pedepsei din codul penal.

I. D. Neagu-Negrilești
avocat Focșani

C R O N I C A

DOUĂZECI DE ANI DELA ABSOLVIREA ŞCOLII A PROMOŢII A 16-a

In ziua de 23 Decembrie 1932, în localul şcoalei dela Brăneşti, a avut loc sărbătorirea a 20 ani dela absolvire, a promoţiei a 16-a. Este prima iniţiativă de acest gen şi opinia publică forestieră a primit-o cu căldură şi cu speranţa că va fi repetată şi de alte promoţii.

Din cei opt absolvenţi, unul constitue tributul de sânge al promoţiei în marele război (Ionescu-Baiçan) iar celor şase prezenţi: Belu C., Grozescu D., Nedelcovici A., Priboianu V., Ştefănescu-Suhăţeanu M. şi Vasiliu Gh. nu li-a lipsit decât Goga I.

Organizatorii au ştiut să lărgească cadrul acestei manifestări, făcând să participe solidar următoarele persoane: din partea foştilor şi actualilor profesori, d-nii: P. Antonescu, M. Drăcea, V. Stinghe şi D. Drâmbă; din partea Consiliului technic şi al soc. Progresul Silvic, d-nii: Dem. Anastasescu şi C. P. Georgescu; reprezentanţi din diverse promoţii d-nii: Petre Ioan, Mihălcescu. Rodoteatu S., Condrea, Rădescu, Andrei Ionescu, Arsene, Marţian, Marin Georgescu, N. Codru, şeful ocolului silvic Brăneşti şi studentul N. Ghelmeziu. preşedintele soc. Elev. Ing. silvici dela Şcoala Politechnică.

In cadrul unui program bine organizat, serbarea începe printr'un tedeum oficiat în localul şcoalei, pentru pomenirea profesorilor şi elevilor morţi; urmează o vibrantă cuvântare ocazională a d-lui A. Nedelcovici, după care se trece într'o sală de curs unde d-l Prof. Antonescu ţine o lecţie de amenajament, ocazie plăcută de reeditare a atmosferii studenţeşti din sala de curs.

D-l D. Grozescu, cu multă însufleţire, înalţă atmosfera, depănând firul amintirilor din şcoală.

Şi pentru ca sărbătoarea să se apropie cât mai mult de realitatea timpurilor comemorate, la ora 1, gornistul şcolii sună masa, la care invitaţii au ocazia să remarce spiritul gospodăresc al actualului director al şcoalei, d-l Marin Georgescu.

Uitând prezentul şi cei 20 ani trecuţi, într'o caldă atmosferă de entuziasm, profesorii şi elevii de altă dată împart bucuria revederii şi bagajul amintirilor. Rând pe rând domnii: P. Antonescu, Dem. Anastasescu, V. Stinghe, M. Drăcea, D. Drâmbă, M. S. Suhăţeanu, V. Priboianu, Gh. Condrea, Mihălcescu şi Ghelmeziu, toastează pentru sărbătoriţi şi invitaţi.

La ora 4 jum., banchetul ia sfârşit şi participanţii pornesc spre Bucureşti cu sufletele pline de bucuria zilei, întineriţi de atmosfera şi cordialitatea serbării.

NOUI ORIZONTURI IN ADMINISTRAŢIA FORESTIERĂ.

Disciplina raţionalizării — alchimia timpurilor moderne — s'a introdus în toate domeniile şi chiar în administraţie. Ea vrea să înlăture dezordinea şi haosul şi să introducă metoda şi spiritul ştiinţific la baza tuturor lucrărilor.

In secolul economismului, aceste tendinţe stârnesc curiozitate şi aşteptări îndreptăţite.

Administraţia, ca funcţiune vitală a întreprinderilor, n'a cunoscut o desvoltare corespunzătoare funcţiunilor technice şi comerciale, continuând a fi conglomeratul improvizaţiunilor de moment, necoordonate, nearmonizate şi fără principii de bază.

Administraţia modernă, cu o doctrină stabilită pe baze riguros ştiinţifice, este definită astfel: „a administra înseamnă: a prevede, a organiză, o comandă, a coordonă şi controlă" (Fayol, Administraţie generală şi industrială, pag. 19).

La cele cinci principii schelet, componentele definiţiunii, pentru economia forestieră în special, mai trebue adăugat un ale 6-lea, legătura cu trecutul.

O orientare precisă, în complexul problemelor Economiei Forestiere, se poate avea numai printr'o clasificare funcţională a acestora, după o metodă logică, de fond, clasificare realizată de d-l Dr. Tr. Ionescu-Heroiu şi colaboratorii d-sale, în cadrul lucrărilor de raţională organizare a unui ocol silvic.

* * *

Direcţia generală C. A. P. S., pe baza unui referat program cuprinzând activitatea imediată şi de lungă durată, a însărcinat pe d-l Ing. subinsp. Tr. Ionescu-Heroiu să culeagă datele necesare şi să observe activitatea unui ocol silvic în vederea unei raţionale organizări interioare.

Pentru desăvârşirea lucrărilor de mai sus, i s'au ataşat permanent pentru sezonul de vară, d-nii ingineri: Gh. Ceacăreanu, Victor Popescu şi Ioan Popescu-Zeletin, iar pentru problema formularelor, d-nii ingineri: Gh. Chercea, Al. Butoiu, C. Emanoil şi Mircea Popescu.

Datele şi observaţiunile au fost culese dela Ocolul silvic „Carol I", în intervalul 20 Iunie—20 Octombrie 1932.

Realizările şi propunerile stabilite în urma acestei anchete, au fost expuse de d-l Tr. Ionescu-Heroiu în ziua de 22 Noembrie 1932, în sala de conferinţe a soc. Progresul Silvic, în faţa colegilor din centrala C. A. P. S.

* * *

Conferenţiarul începe prin a-şi defini cadrul preocupărilor personale în ansamblul economiei forestiere şi ocupându-se de organizare stabileşte că:

„...O organizare, în general, cere clarificarea următoarelor chestiuni:

1) Clasificarea lucrărilor ce constituesc viaţa economiei forestiere.
2) Constituirea corpului social (cu cine lucrăm?).
3) Criterii de selecţionare a acestui corp.
4) Stabilirea atribuţiunilor fiecăruia în ansamblul total al activităţii.

5) Problema instrucţiunilor.
6) Utilajul animal şi material care înlesneşte munca:
   a. mijloace de transport.
   b. technica biroului (studiul mişcărilor şi folosirea raţională a mobilierului)
   c. formulare şi registre.
7) Controlul activităţii.
8) Coordonarea sforţărilor ce se depun de diverşi colaboratori pe un domeniu comun de activitate, însă pe naturi diverse de lucrări.
9) Strângerea, valorificarea şi păstrarea rezultatelor muncii noastre (documentarul silvic rapid).
10) Răsplata muncii depuse"...

Problemele de mai sus capătă o valoare practică, atunci când se îmbină armonic între cele trei unităţi administrative: ocolul, direcţia regională şi direcţia generală.

La Ocolul Carol I, chestiunile dela punctele: 2, 8 şi 10, nu au fost abordate, ele neavând un caracter local, ci de politică administrativă forestieră.

Aplicarea îmbunătăţirilor aduse în technica biroului necesită cheltueli destul de mici şi pentru ca administraţia să le suporte foarte uşor, conferenţiarul, propune eşalonarea lor în timp, după un program stabilit.

Pentru nevoile urgente ale serviciilor se impune introducerea imediată a:
1. Formularelor şi registrelor adaptate noului sistem de organizare.
2. Formularelor statistice.
3. Mapelor ordonatoare.
4. Dosarului instrucţiunilor.
5. Unui oficiu de elaborare şi coordonare a acestor instrucţiuni.

In continuare ,conferenţiarul, expune avantajul documentarului silvic rapid, care prinde în cifre şi reprezintă grafic fenomenele cele mai importante din economia forestieră şi care ne poate orienta, în orice moment, asupra mersului gospodăriei, în cel mai scurt timp, şi cu cea mai mică cheltuială de energie.

Se expune apoi, avantajul raţionalizării mobilierului, care utilizează la maximum, minimum de spaţiu, introducând în birouri ordinea, estetica, higiena şi buna dispoziţie.

Asupra celor expuse în conferinţa dela 22 Nov. 1932, Direcţiunea generală Caps, a însărcinat pe d-l Tr. Ionescu-Heroiu cu elaborarea unui plan de difuzare a sistemului preconizat, penttruca prin discuţii obiective sistemul să fie epurat de eventualele imperfecţiuni, asigurându-i-se astfel caracterul de valoare şi durabilitate.

Personalul superior central al C. A. P. S.-ului, a discutat şi complectat sistemul, rămânând ca, în exterior, în această ultimă formă, el să fie difuzat pe calea unei broşuri, în scopul de al face cunoscut şi al perfecţiona.

Inainte de a primi o aplicare generală, sistemul va fi introdus integral în direcţia V Reg. silvică Bucureşti, unde va fi verificat timp de un an, în care interval de timp se va studia organizarea raţională a unei direcţii regionale.

„PROBLEMELE ACTUALE ALE AGRICULTURII ROMÂNEŞTI"

In ciclul de conferinţe organizat de Asociaţia generală a economiştilor a vorbit în ziua de 21 Ianuarie 1933, în aula Academiei Comerciale, ora 21, d-l Prof. Gh. Ionescu-Sişeşti, fost ministru, despre „Problemele actuale ale agriculturei româneşti".

Conferenţiarul, făcând o paralelă între desvoltarea economică a celorlalte ţări europene şi România, observă — pentru primile — o năzuinţă de progres şi un plan de desvoltare.

Reforma agrară — postbelică — izvorîtă dintr'o necesitate socială, a contribuit la progresul agriculturii noastre.

Cauzele crizei mondiale se găsesc — în parte — în politica agricolă a Americei, care prin stocaj a menţinut preţul artificial al grâului, ceeace a dus la tarife prohibitive şi contigentare.

Gospodăria ţărănească pare a fi singura care a rămas mai puţin atinsă de criză. Agricultura noastră nu a avut stabilitate şi reforma agrară încă nu s'a terminat.

Quantumul datoriilor agricole se ridică astăzi la 52 miliarde lei, egal cu producţia totală agricolă pe un an.

Dintre proprietarii cu mai mult de 10 Ha., numai 11% sunt îndatoraţi, iar din suprafaţa de 10% cât reprezintă aceşti proprietari, numai 26% este grevată de datorii.

Din cei 11%, 10,2% sunt debitori uşor asanabili, având o datorie medie de 5.500 lei la hectar, în total 3,3 miliarde lei. Numai 0,8% (1265 proprietari) nu sunt asanabili fiindcă datoriile lor sunt cuprinse între 23.000—90.000 lei la ha., pe aceştia legea nu-i mai poate ajuta.

Dintre proprietarii mici, până la 10 ha, sunt îndatoraţi 64%, iar suprafaţa grevată este de 58% din totalul acestei categorii. Totalul datoriilor micei proprietăţi — până la 10 ha, — este de 37,3 miliarde lei, cu o medie de 6.500 lei la ha.

După datele instanţelor judecătoreşti, aproximativ 1/3 din datorii beneficiau de lege, deci circa 17 miliarde lei.

Salvarea din situaţia actuală este posibilă prin raţionalizarea producţiei şi prin preţuri joase care să mărească consumul intern.

I. P. Zeletin.

R E C E N Z I I

At. M. Haralamb, ingénieur forestier de l'Etat roumanin.

Le Reboisement dans les Alpes françaises.

Thèse pour le doctorat d'Université, présentée à la Faculté des Lettres de Grenoble.

Grenoble, Imp. Allier, 1931, 214 pag. 5 pl. fot., 2 tab. stat.

D-l inginer At. Haralamb a obţinut în 1929 un concediu de studii, pe care l-a folosit studiind în Franţa metodele şi rezultatele obţinute acolo cu lucrările de restaurarea munţilor: corecţiuni de torenţi, drenaje, împăduriri, înierbări, etc. Rezultatul întinselor sale cercetări asupra lucrărilor executate în Alpii francezi a fost prezentat ca teză de doctorat la Facultatea de Litere din Grenoble.

Acest studiu prezintă un interes deosebit prin aceea că lucrările făcute în Alpi au început dela 1860, adică de mai mult de 70 ani şi ca atare se poate avea acum o documentare precisă asupra rezultatelor obţinute.

D-l Haralamb nu a putut da, desigur, decât vederi de ansamblu, însă el nu s'a mulţumit cu documentarea ce putea strânge din publicaţiunile apărute până în prezent, în acest domeniu, ci a vizitat cele mai interesante lucrări, a consultat arhivele organelor locale de execuţie, ale Ad-ţiei forestiere centrale, etc., dând un studiu personal, pentru care forestierii şi geografii nu pot decât să-i fie recunoscători.

Alpii francezi sunt regiunea clasică de torenţi şi îşi datorează această caracteristică masivelor muntoase vaste şi de mare altitudine, în care torenţii îşi adâncesc albiile lor, cu pante foarte pronunţate, cu roci desgolite şi uşor erozibile torenţiale, ca urmare a climatului specific, ce se deslănţuesc de repetate ori în cursul anului.

In această regiune tehnicianul nu va găsi doi torenţi identici, nici două suprafeţe denudate, de oarecare întindere, având aceleaşi caracteristice, natura solului, panta, expoziţia, altitudinea, etc. provocând variaţiuni nenumărate. Se înţelege dece, în materie de torenţi, în Alpii francezi nu poate fi vorba de soluţiuni şablon, ca în alte ţinuturi muntoase.

Lucrarea d-lui Haralamb cuprinde 7 capitole. In primul capitol studiază cauzele degradării munţilor: panta, roca regimul p oilor torenţiale, starea covorului vegetal, acţiunea abusivă a omului.

In al doilea capitol arată domeniul de reîmpădurit şi amploarea lui: basine de recepţie, coaste abrupte, conuri de dejecţiune, etc... şi terenurile abandonate de agricultură. In acest capitol, autorul în loc de a recurge cum se obişnueşte la incriminări adresate omului sau

vitelor sale, a căutat să înţeleagă cauzele mai adânci ale despăduririi şi ravinării, prezentând astfel pentru prima oară o vedere înţelegătoare, de geograf, a problemei.

Terenurile cari au putut fi perimetrate până azi ca degradate, ocupă o întindere de 214.000 ha. din care 79% în Alpii de Sud şi 21% în cei de Nord. Terenurile abandonate de agricultură, din cauza sterilităţi lor, ocupă deasemenea 65.800 ha. din cari majoritatea în Alpii sudici (58.400 ha.).

Studiul legislaţiei franceze privitoare la torenţi formează al treilea capitol al lucrării, dând în cele 16 pag. un rezumat foarte complet al principalelor legi din 1860—1864—1882—1913 şi 1920.

Al patrulea capitol cuprinde principiile şi metodele lucrărilor de corecţiune şi reîmpădurire, arătând evoluţia lentă şi tribulaţiile tehnice forestiere în această dificilă materie. Lucrările de corecţiune sunt grele prin aceea că fiecare torent pune o problemă specială şi trebue contat atât pe spiritul de înţelegere, pe geniul inginerului, cât şi pe ştiinţa sa.

Impăduririle se pot face cu mai multă siguranţă, mai ales dacă solul este într'o măsură oarecare stabil. Departe de a fi însă numai o chestiune de fonduri, împădurirea trebue folosită cu eficacitate. Altfel se obţin în multe părţi eşecuri descurajante, cu toate magnificile rezultate ce s'au realizat în majoritatea cazurilor.

Astfel deşi Demontzey preconiza împădurirea chiar dincolo de limita de vegetaţie a pădurilor, până la marginea zăpezilor perpetui, s'a sfârşit prin a se recunoaşte că în zona golurilor alpine nu e cazul să se mai încerce împăduriri foarte costisitoare şi riscate, ci să se mărginească la lucrări de corecţiune propriu zise.

Din această constatare se desprinde o primă categorie de torenţi, aceia cari au basinul lor de recepţie, în parte sau în total, deasupra limitei superioare a pădurii. Aici pădurea are un rol limitat, lucrările de corecţiune căpătând un caracter de p e r m a n e t i z a r e.

Dar „incurabilii' sau bolnavii rebeli nu sunt excluşi: autorul citează cazul torentului Vaudaine în Oisans, Chantelouve etc. cari „îşi scuipă sistematic lucrările de corecţiune din basinele lor". Alte ori, chiar când lucrările îşi dovedesc eficacitatea, trebuesc neîncetat întreţinute.

In zona forestieră însă împădurirea poate fi absolut eficace. In acest caz lucrările de corecţiune nu au decât o utilitate provizorie, în aşteptarea rădăcinilor arborilor, cari să consolideze definitiv solul. Un frumos exemplu de o perfectă reuşită îl prezintă torentul Labouret din basinul Bléone, care prin lucrări ce au durat 18 ani, a fost stins definitiv şi transformat într'un „pârâu blând". Două fotografii luate din acelaşi loc arată starea acestui torent în 1877 şi 1927 (V. A şi V. B pag. 96), ilustrând ireproşabil eficacitatea lucrărilor de împădurire.

Dar şi în zona forestieră cazurile incurabile nu sunt rare. In special torenţii zişi „à clappe" alimentaţi cu materiale din râpi ce domină basinul lor de recepţie, torenţii înecaţi de avalanşe, cei din terenurile friabile (marne negre, depozite glaciale, gipsuri triasice, etc.) pun probleme de corecţiunea aproape fără soluţionare definitivă.

Autorul situându-se din punctul de vedere al geografului, a putut ajunge astfel la concluzia descurajantă pentru forestier că ruinarea muntelui este, în multe părţi, un proces natural pe care omul nu-l poate întârzia în totdeauna cu succes. Câtă deosebire între această concluzie bazată pe examenul fenomenelor naturale şi rezultatelor obţinute în

70 ani de activitate şi optimismul lui Demontzey şi contimporanilor săi, cari pretindeau să vindece toate rănile muntelui printr'o mantie protectoare de păduri pe care o vedeau întinsă până la limita zăpezilor eterne.

Spre deosebire de programul radical forestier al silvicultorilor vechi, cei din secolul XX mai oportunişti, încep să se intereseze şi de gazonări şi ameliorări pastorale, căutând astfel o colaborare cu păstorii, pe cari înaintaşii lor îi eliminau dela folosinţa muntelui.

Rezultatele generale obţinute în cei 70 de ani de activitate reparatorie din Alpii francezi sunt expuse în cel de al 6-lea capitol al lucrării. Statul francez a cumpărat până azi în Alpii francezi, în scopul reîmpăduririi, 190.900 ha. din cari 79,4% în Alpii de sud, împădurind până la 1930 cam 60%; o suprafaţă de 32.000 ha. s'a dovedit a fi inaptă pentru împădurire (Karst, pante exagerat de repezi, etc.). Lucrările de corecţiune şi împădurire au costat peste 70 de milioane franci francezi aur. Utilitatea lucrărilor se poate măsura nu atât prin valoarea pădurilor creiate cât mai ales prin pagubele pe care le-au evitat.

Cât despre influenţa împăduririi asupra regimului apelor, aceasta a fos tmai restrânsă decât sperau promotorii ei.

Deşi cu realizări oarecum inferioare celor sperate, opera de reîmpădurire în Alpii francezi, aşa cum a fost condusă până astăzi, rămâne o operă imensă prin numărul şi diversitatea problemelor ridicate, prin eforturile ce le-a reclamat şi prin rezultatele binefăcătoare obţinute.

Lucrarea d-lui At. Haralamb, aşa cum a putut fi prezentată în cadrul unei recenzii, este o admirabilă lucrare de sinteză. Redactarea ei presupune nu numai o cunoaştere adâncă a problemelor forestiere şi geografice adiacente, dar şi o deosebită supleţe de gândire şi un spirit critic nepărtinitor. Valoarea acestui studiu a fost recunoscută atât în cercurile geografilor cât şi de acela al forestierilor şi în această privinţă amintim elogioasele recenzii ale d-lor Jules Blache în Revue de géographie alpine din Grenoble fasc. 4/1931, V. Hulin în Revue des Eaux et forêts No. 11 1931. Şi alte publicaţiuni de specialitate, cum este de ex. Revista forestieră italiană (l'Alpe Nr. 1.1932), au fost unanime în a recunoaşte deosebita valoare a lucrării camaradului nostru.

Teza d-lui Haralamb, preparată şi redijată de autor în cadrul Institutului de geografie alpină din Grenoble, a fost onorată de juriul examinator al Universităţii din acea localitate cu menţiunea „foarte onorabil".

Toate aceste consideraţiuni recomandă îndeajuns lucrarea d-lui Haralamb acelora din colegii noştri, cari se interesează de una din cele mai de seamă probleme ale muntelui: refacerea regiunilor degradate.

D. A. Sburlan

E. Rübel.

Die Buchenwälder Europas.

Editura H. Huber, Berna-Berlin 1932 502 pagini, 20 Rmk.

Evoluţia din ultimii ani a geografiei botanice se arată pentru silvicultură din ce în ce mai importantă. Datorită influenţei ce o exercită spre sfârşitul secolului al 19 asupra silviculturii vedem o schimbare profundă în modul de a considera pădurea de către silvicultori. Este destul să ne amintim de celebrul tratat de silvicultură al lui H. Mayer „Waldbau auf naturgesetzlicher Grundlage" (Silvicultură pe principii naturale) apărat în 1909, care în mare parte se apropie de metodele de studiu folosite de fitogeografi, le adoptă şi le aplică la silvicultură. Răsunetul de înviorare ce a

adus studiul pădurii amintitul tratat ar fi inutil să încerc a-l demonstra. Totuşi, îmi permit a afirma că de aici începe o epocă nouă pentru silvicultură ce aş numi-o de pozitivare ştiinţifică.

Influenţa fitogeografiei se întinde mereu, cercetători noi se adaugă: Cajander, Morosow, Rubner, Kruedener, Dengler. La toţi aceştia pădurea este studiată prin aceiaş prismă de vedere; pădurea considerată ca asociaţie, ca un complex sociologic.

Acestei influenţe se datoreşte desigur teoria de clasificare a pădurilor în tipuri ţinându-se seamă de flora întovărăşitoare, a lui Cajander; vederile noi asupra păduri ale lui Morosow (a se vedea „Die Lehre vom Walde" (Ştiinţa pădurii).

Rubner în lucrarea sa „Die pflanzengeographischen Grundlagen des Waldbaus" (Principiile fitogeografice ale silviculturei) ne pune în clară evidenţă cât de mult au fost adoptate principiile fitogeografice.

Cu apariţia în 1930 a tratatului de silvicultură al lui Dengler „Waldbau auf ökologischen Grundlage" (Silvicultură pe principii ecologice) se dă o nouă dovadă că silvicultura a rămas o fiică ascultătoare a botanicei. Botanica este prima ştiinţă fundamentală a silviculturii.

In afară de aceste încercări de apropiere între silvicultură şi fitogeografie, încercări făcute de silvicultori, se observă şi din partea geobotaniştilor o tendinţă de aceeaşi natură. Lucrarea de care ne ocupăm sprijină această constatare în mod clar, deşi este concepută dintr'un punct de vedere diferit de cât cel silvic.

„Pădurile de fag din Europa" este opera asociaţiei — Excursiunea internaţională fitogeografică — al cărei animator este d-l Rübel.

In anul 1923, membrii acestei asociaţiuni hotărăsc în urma propunerii făcute de prof. Szafer, să întreprindă o unificare a metodelor de cercertare fitosociologică. Ca obiect de cercetare s'a stabilit pădurea de fag din Europa.

Pentru a se ajunge la împlinirea scopului propus, se întocmeşte un chestionar în care se indicau normele după care să se facă cercetările.

După 7 ani, în 1930, la congresul internaţional al botaniştilor din Cambridge, membrii cari au făcut cercetările îşi expun pe scurt rezultatul în faţa congresiştilor cari hotărăsc publicarea lor sub îngrijirea d-lui Rübel din Zürich.

Pentrucă la congres timpul nu permitea să se dea o desvoltare prea mare, parte din material a fost între timp prelucrat şi sporit înainte de a se publica, chiar s'au adăugat noi studii ce n'au fost prezentate congresului. Astfel volumul cuprinde în total 14 studii din cari 8 în limba engleză, restul în cea germană. Cu excepţia a câtorva din ele, îmbrăţişează pădurile pe ţări.

Studiile publicate cuprind numai punctul de vedere geobotanic, totul este văzut prin ochiul geobotanistului, care voieşte să ştie cum se grupează plantele; ce asociaţiuni formează, cari sunt condiţiile climaterice, aria de vegetaţie, etc., pe scurt, pe geobotinst îl preocupă cunoaşterea speciilor, ecologia lor, şi evoluţia lor în trecut.

Cum remarcă d-l Rübel în întroducere, studiile nu sunt unitare. Unii colaboratori au desvoltat prea mult studiul lor pe când alţii sunt prea concişi. Aşa, „ă sim că asupra pădurilor de fag din Cehoslovacia studiul se întinde pe 100 pagini, pe când asupra celor din România numai pe 4 pagini. In asemenea condiţiuni va fi greu să se tragă concluziuni juste.

Nu mă voi ocupa de fiecare studiu în parte căci ar trebui prea mult spaţiu şi rezultatul practic pentru noi ar fi prea

mic. După ce voi aminti de cele mai interesate şi vom vedea ce s'a spus despre pădurea noastră de fag, vom da concluziunile ce le trage d-l Rübel la finele volumului.

Studii amănunţite, cari arată a fi fructul a mulţi ani de cercetări (de sigur ele au constituit studiul de predilecţie al autorilor) sunt asupra Cehoslovaciei: datorit d-lui K. Domin şi cel asupra pădurii de fag din Anglia, întocmit de Watt A. S. şi Tansley A. G.

In special studiul d-lui Domin merită toată lauda pentru modul conştiincios şi amănunţit în care a fost elaborat.

Despre pădurea de fag din România s'a ocupat d-l Borza, cunoscut la noi ca animatorul şcoalei geobotanice. Cu părere de rău însă trebuie să spun că studiul d-sale este prea scurt. Să fie o cauză lipsa mijloacelor pentru facerea cercetărilor?

Intre altele, d. Borza spune: în România se găsesc: Fagus orientalis în mic număr în Dobrogea, Fagus silvatica şi o subspecie a acesteia Fagus silvatica L. β Moesiaca K. Maly. Această subspecie se întâlneşte în partea de sud-vest a Olteniei şi în Banat pe muntele Domugled şi la Băile Herculane.

In general, fagul se asociază cu o mulţime de foioase. Interesantă este asociaţia ce o formează în Valea Cernei, unde îl găsim amestecat cu: Tilia argentea, Corylus colurna, Pinus Pallasiana. Lângă Dunăre se amestecă cu Carpinus orientalis, Acer tataricum, Acer monspessulanum, Celtis, Q. conferta.

Cât priveşte flora însoţitoare nu se găsesc specii credincioase cari să le găsim numai în pădurea de fag.

D. Borza crede a deosebi trei tipuri de păduri de fag: Tipul estcarpatic, sud carpatic şi tipul din Banat şi Oltenia Acesta din urmă cu multe variante floristice.

Concluziile ce le scoate d. Rübel din analizarea studiilor de faţă sunt pentru cunoaşterea pădurii de fag din Europa pline de învăţăminte. Dau în rezumat aceste concluzii.

Intinderea pădurii de fag, în general, se găseşte la 1000 m. deasupra mării. coborînd în multe părţi mult mai jos. în altele urcându-se la 1800 m.

Ca expoziţiune, pădurea de fag preferă sudestul în regiunile mai reci, pe când în ţinuturi cu climă continentală preferă expoziţia nordică, cum se găseşte în Spania, Carpaţi, Balcani şi Corsica.

Climatul cel mai favorabil pare a fi cel oceanic. In general, climatul humid, cu precipitaţiuni în jurul cifrei de 1000 mm. prezintă pentru fag optimum de vegetaţie. Temperatura medie anuală poate varia între 10°—18°.

O interesantă lămurire reese din studiile de faţă, că pentru pădurea de fag clima şi solul se complectează unul pe altul. In regiuni cu condiţiuni climaterice mai puţin favorabile, un sol bun poate complecta aceste lipsuri. Şi invers, într'un sol mai puţin bun, însă într'o climă potrivită, dăinueşte fagul destul de bine.

Cât priveşte solul, acesta trebuieşte să fie în general bun şi bogat în humus, cu pH-ul cuprins între 4,0—8,5. Faţă de calcar, fagul pare a fi indiferent, contrar credinţei că ar fi calcofil.

Tratamentele cele mai indicate pentru pădurea de fag sunt grădinăritul şi codrul cu tăieri succesive, aceste tratamente păstrând caracterul natural al pădurii.

Privită fitosociologic, pădurea de fag se prezintă compusă din o reuniune de asociaţiuni, numită după terminologia fitogeografică, Fagion silvaticae. Numărul asociaţiunilor ar varia între 8—10, fiecare asociaţie — Fageta — la rândul său compunându-se din diferite asociaţiuni, subsociaţiuni, etc.

Asociaţiunea cea mai importantă şi care pentru silvicultură arată prima clasă de fertilitate este Fagetum asperulosum, cu următoarele specii caracteristice: Asperula adorata, Oxalia acetosella. Anemone nemorosa, Viola silvatica, Dentaria spec. Lamium galeobdolon, Millium effusum. Solul cu sau fără calcar, cu pH-ul între 6—7.

Celelalte asociaţiuni ce se pot stabili sunt: Fagetum alliosum ursini, caracteristic ţinuturilor umede Fagetum meliconsum în care predomină Mellica uniflora alături de speciile întâlnite în prima asociaţie, Fagetum mercurialosum, cu dominanţa lui Mercurialis perennis, sol afânat cu pH-ul 6,5—8. La această asociaţie se observă două subasociaţiuni, Fagetum mercurialosum saniculosum şi Fagetum mercurialosum rubosum. O asociaţie caracteristică climatului oceanic o formează Fagetum caricosum, în care domină Carex pilosa, Bromus ramosus, Poa nemoralis, Milium effusum, solul cu pH-ul 5,5—6,5.

In locuri umede şi cu sol gras se întâlneşte Fagetum altherbosum, cu speciile: Impatiens nolitangere, Epilobium angustifolium, Circaea lutetiana, Carex silvatica. O asociaţie care se apropie mult de precedenta este Fagetum filicosum, cu abundenţă de ferigi.

Asociaţiunea care prezintă tipul ce se desvoltă în condiţiuni nefavorabile este Fagetum ericaceosum. Speciile caracteristice ale acestei asociaţiuni sunt: Deschampsia flexuosa, Vaccinum myrtillus, Caluna vulgaris, Galium saxatile.

Pentru pădurile din sud (Italia) care nu sunt studiate în volumul de faţă d. Rübel crede a le rezerva o asociaţiune ce d-sa o numeşte „Südalpines Fagetum".

Pădurile de fag din Caucas prezintă o asociaţiune: Fagetum orientalis sau rhododendrosum, în care găsim Rhadodendron ponticum, Carpinus duinensis, Rhododendron flavum, Prunus laurocerasus, Vaccinium arctostaphylos.

Pădurile de fag din Europa cred a servi silvicultorilor drept emulaţie şi indemn pentru ca mai curând sau mai târziu să se pornească la întocmirea de asemenea studii, cu caracter forestier însă, după un plan unic în diversele ţări Până în prezent nu avem decât studii ce cuprind pădurile unei ţări. Congresele internaţionale de silvicultură vor culege laude frumoase când va îmbrăţişa în activitatea lor şi asemenea chestiuni.

Inchei aceste rânduri cu speranţa că acest început de apropiere al botaniştilor geografi, de care am amintit mai sus, se va perpetua, ajutându-ne pe noi silvicultorii în sforţările noastre de a ne cunoaşte pădurea, de a o studia pe baze ştiinţifice în ansamblul său biologic, cum şi 'n diferitele forme particulare ce le întâlnim în natură.

Anton V. Rădulescu

Em. Pop.

Contribuţiuni la Istoria vegetaţiunii cuaternare din Transilvania.

Extras din buletinul grădinii botanice şi al Muzeului Botanic dela Universitatea din Cluj vol. XII. 1932, No. 1—2.

D-l Emil Pop, docent universitar din Cluj, s'a consacrat încă din anul 1929 aplicării metodei de analiză a polenului din turbării, care dă apoi posibilitatea să se urmărească evoluţia vegetaţiei lemnoase în decursul epocelor dela apariţia turbăriilor şi până astăzi.

In lucrarea de faţă comunică rezultatele obţinute din cercetarea unui număr mare de turbării de Sfagnum sau chiar lipsite de acestea, din localităţile Sobor, Băgău, Săliceni, Roşca, etc. din munţii Apuseni şi ai Maramureşului. Aceste tur-

bării au fost alese din etajul stejarului, fagului şi molidului.

Din aceste cercetări d-sa deduce că fazele pădurii postglaciare din Munţii Apuseni se pot urmări în toate etajele forestiere.

Diferitele faze ale succesiunii pădurilor sunt:

faza pinului, caracterizată printr'o mare sărăcie în specii lemnoase: Pinus, Picea, Salix, Betula;

faze de tranziţie pin-molid. In locul pinului, care dă înapoi, apare molidul;

faza molidului cu alun, la munte, şi pădurea de stejar de amestec (şi cu molid) în regiunea de coline;

faza carpenului;

faza fagului;

Cauza acestei succesiuni trebue căutată după autor mai ales în schimbările de climat; factorii istorici şi edafici se pare că au o mai mică importanţă.

Lucrarea D-lui E. Pop se prezintă în condiţiuni deosebite şi aduce concluziuni importante pentru istoricul vegetaţiunii lemnoase în epoca cuaternară.

Iuliu Prodan

Trandafirii spontani şi cultivaţi, cunoscuţi până în prezent în România.

Extras din Buletinul Academiei de Inalte Studii Agronomice Cluj. vol. III. Nr. 1/1932.

In această lucrare monumentală D-l Prodan studiază speciile de Rosa din flora noastră, mergând cu descrierea acestora până la speciile mici şi varietăţile lor.

La începutul lucrării se dau detalii sistematice ale genului, după care urmează caracterizarea secţiunilor şi subsecţiunilor şi cheia analitică de determinare a speciilor din flora României.

Genul Rosa este împărţit în specii mari; acestea apoi sunt împărţite în unităţi sau specii mici. Astfel, specia Rosa arvensis, comună în regiunea muntoasă şi de coline, este formată din cinci unităţi: 1) ovata Lejeune 2) typica Keller 3) repens Scopoli 4) baldensis Kernev 5) pilifolia Borbas.

Analizând în acest mod speciile mari, găseşte că în România sunt reprezentate:

R. Pollianiana Sprengel prin 5 unităţi.
R. pimpinellifolia L. prin 6 unităţi.
R. pendulina L. prin 8 unităţi.
R. gallica L. prin 20 unităţi.
R. Jundfillii Bess. prin 10 unităţi.
R. tomentosa Smith prin 12 unităţi.
R. obtusifolia Desv. prin 12 unităţi.
R. dumetorum Thuillier prin 53 unităţi.
R. canina L. prin 44 unităţi, etc.

Lucrarea este însoţită de un atlas cu LIX planşe executate ireproşabil şi care ilustrează admirabil această lucrare monografică de o valoare deosebită şi atât de importantă pentru noi ca silvicultori.

Dr. C. G.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.
No. 11 Noembrie 1932.

P. des Francs.
Le reboisement en Sologne.
Reîmpădurirea în Sologne.

Sologne este un ţinut şes în suprafaţă de circa 500.000 hectare, repartizat în departamentele: Loiret, Loir-et-Cher şi Cher.

Autorul se ocupă în această primă parte a articolului său cu: a) generalităţi asupra ţinutului Sologne b) reîmpăduriri anterioare anului 1860 c) reîmpăduriri posterioare anului 1860 d) modul şi costul împăduririlor. Articolul va urma.

A. Joubert.
Notes sur l'if à Valbonne.
Insemnări asupra existenţei tissei la Valbonne.

Autorul reaminteşte, că într'un studiu biosociologic al acestui masiv şi-a îngăduită să afirme, că tissa trebue să fi existat aci în formaţia primitivă.

Faptele i-au dat dreptate, căci în vara 1932, practicându-se o tăere specială într'un desiş, s'au descoperit 7 exemplare de tissă, mai mult sau mai puţin distruse, în stare de arbuşti. Asociaţia forestieră în care s'au găsit este când: Quercus pubescens — Q. suber, când: Q. pubescens — Q. sessiliflora — suber — fag.

Jean Prioton.
Le causse du Larzac et ses forêts.
Platoul calcar Larzac şi pădurile sale.

Se continuă şi sfârşeşte articolul publicat în Nr. revistei din Septembrie şi Octombrie 1932, autorul ocupându-se acum de: a) pădurile de pin silvestru b) Esenţele forestiere secundare; pentru a trece la a 3-a parte a studiului: „Reîmpădurirea Larzacului".

In „Concluziuni" A. se ocupă cu: I) alegerea esenţelor de împădurit II) observaţiuni asupra plantaţiilor III) incendii şi IV) împrejmuiri.

Dacă silvicultorii francezi au atacat încă dela 1860 problema împăduririi platourilor calcare, fiind imitaţi pretutindeni în ţările străine, azi — spune autorul — silvicultorii francezi au interesul să imite pe Jugoslavi în lucrările ce aceştia au făcut în Karst.

A. Oudin et Et. Hubault.
Cinquantenaire de la Royal English Forestry Society, Londres, 6—11 Juin 1932.
Aniversarea a 50 de ani de la înfiinţarea „Societăţii

forestiere regale engleze" Londra, 6—11 Iunie, 1932.

Aniversarea s'a făcut cu fast, asistând şi câţiva silvicultori străini de seamă, între cari: Profesorul Cajander (Finlanda) şi Hesselman, Directorul Institutului de Cercetări Forestiere din Suedia.

Franţa a fost reprezentată prin autorii acestei dări de seamă şi prin D-l Perrin.

Se descrie sumar excursiile făcute cu această ocazie şi lucrările mai interesante văzute.

Autorii ţin să remarce, că Englezii fac împăduriri în soluri bune, argiloase şi profunde, fapt la care mai adăugându-se climatul dulce şi umed, se explică uşor reuşita generală şi creşterile frumoase.

La repopulările cu ulm a trebuit să se renunţă însă, din cauza marilor ravagii produse de „Graphium ulmi".

Intre altele, excursioniştii au vizitat „laboratoarele cercetărilor de produse forestiere, ataşate la departamentul cercetărilor ştiinţifice şi industriale". Stabilimentul comportă, în afară de servicii generale şi administrative, 4 secţii:

1) Studiul structurii anatomice, al clasificării lemnelor,

2) Studiul proprietăţilor mecanice ale lemnelor puse în lucru,

3) Studiul pagubelor cauzate de ciuperci şi insecte şi studiul chimic al lemnului,

4) Utilizarea industrială a lemnelor.

Acest stabiliment de dată recentă este prevăzut cu personal numeros şi cu un utilaj foarte modern şi foarte dezvoltat.

Autorii insistă şi asupra marelui efort de împădurire, făcut de „Comisiunea forestieră" cu sediul central în Londra, care în fiecare an cheltueşte câteva miliarde de franci cu achiziţionare de terenuri şi lucrări de împădurire.

Cu toată reuşita împăduririlor, arboretele artificiale se pare că sufăr mai mult decât în Franţa de atacul insectelor, de unde şi măsurilor de apărare li se dă o importanţă necunoscută în Franţa.

*

La rubrica „Les livres", D-nul V. Hulin face o dezvoltată recenzie asupra volumului: „Institutioni d'Idronomia montana ad uso dei Forestali e degli Ingegneri" al D-lui De Horatiis, apărută în 1930 la Florenţa.

Cartea are 637 pagini şi tratează despre cursurile de ape de munte şi corecţiunea torenţilor. Sunt aci rezumate, reunite şi sintetizate toate consideraţiunile relative la pluviometrie, la regimul hidrogic al munţilor, la restaurarea terenurilor degradate şi la corecţiunea torenţilor. Lucrarea este un studiu preţios şi destul de complect, cu atât mai mult, cu cât se pare că nu există altul analog apărut în Italia.

*

La rubrica „Cronica Forestieră", D-l V. H. descrie călătoria făcută în jurul Franţei înainte de „Congresul Uniunii Internaţionale a Staţiunilor de Cercetări", cum şi acea făcută în regiunea mediteraneană, după congresul dela Nancy.

La această din urmă excursie au luat parte, pe lângă profesorul Fabricius dela München şi alţi silvicultori din: Londra, Australia, India, Nigeria, Ugandă, Palestina, Japonia, Tunisia, etc.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOC. CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 10—11/1932.

Goblet d'Alviella:
En marge du rapport du Conseil supérieur des forêts sur la culture du chêne en Belgique (29 pag.).
Pe marginea raportului Consiliului superior al pădurilor asupra culturii stejarului în Belgia.

In legătură cu cele cuprinse în sus amintitul raport oficial, autorul face o serie de observaţiuni de natură culturală.

Autorul propune: stejarul să fie cultivat numai în staţiunile care-i convin perfect, pentru a se putea obţine maximum de rendement în minimum de timp, oricine ar fi proprietarul.

Dimensiunile lemnului de stejar cerute în Belgia fiind cele cuprinse între 1,5—1.80 m., să se îndrumeze cultura stejarului spre revoluţii de 150—180 ani, cari ar da aceste dimensiuni. Să se prefere codrul regulat.

Este partizanul exploatării comerciale a arborelui, adică în momentul maximului de randament în bani, chiar dacă acest maximum nu corespunde maximului de creştere.

Intrucât în Belgia, în majoritatea cazurilor, nu se poate obţine o regenerare completă, sau numai suficientă, pe cale naturală. este de părere să se adopte metoda regenerărilor artificiale şi în consecinţă exploatarea să se facă des.

D-sa preconizează o metodă de regenerare artificială care ar conduce la o regenerare completă, sigură, rapidă şi care ar asigura acel maximum de randament. Arată detaliile acelei metode în următoarele două situaţii: a) Crearea arboretelor pe suprafeţe goale sau defrişate. b) Menţinerea, reînoirea sau perpetuarea unui arboret existent.

In linii mari, metoda ar consta, în cazul de sub litera *a* în plantarea unui număr de 10000 pueţi la ha., din cari 1/6 arţar, 1/6 frasin, 1/6 mesteacăn şi 3/6 stejar. Până pe la vârsta de 40 ani, toate esenţele existente, afară de stejar, s'ar exploatat în crâng, cu revoluţii de 8—10 ani. Stejarul se menajează. La 40 ani, arboretul de stejar este complet încheiat.

Dela 40 ani să se aibă în vedere crearea subarboretului, care trebue menţinut până la termenul revoluţiei, când se exploatează treptat arboretul de stejar. Până atunci însă se fac răriturí.

Autorul face şi un calcul de rentabilitate.

Atingând şi chestiunea exoticelor în Belgia cu toate că nu este în contra lor, recomandă prudenţă, chiar când s'ar comporta bine. In tot cazul, acolo unde merge, stejarul să nu fie înlocuit.

După ce îşi arată punctul de vedere asupra crângului compus, insistă asupra pericolului vânatului prea numeros (iepuri de casă, fazani) pentru regenerarea naturală a pădurii, care este o problemă mare în Belgia.

L. Beaupain.
La tenderie aux petits oiseaux. (8 pag.).
Prinderea păsărelelor cu laţurile şi cursele, în Belgia.

Campania care se duce împotriva acelora cari se îndeletnicesc cu prinderea păsărelelor şi împotriva autorităţilor cari n'ar lua suficiente măsuri contra acestora, este nedreaptă.

Legislaţia belgiană pentru protejarea păsărelelor este mai eficace, decât multe alte legislaţii streine şi decât textul convenţiunii internaţionale din 1902.

*

* *

L'association de l'eau et de la forêt en Suisse. (8 pag.).

Legătura dintre apă şi pădure în Elveţia.

Se publică comentariile revistei „American Forests" din Aprilie 1932, asupra rezultatelor cercetărilor staţiunii forestiere Elveţiene asupra chestiunii mai sus enunţate.

L. Lutz.

Détermination de la résistivité des bois d'oeuvre coloniaux à la destruction par les champignons lignicoles. (9 pag.).

Determinarea trăiniciei lemnelor de lucru de provenienţă colonială faţă de acţiunea distrugătoare a ciupercilor.

Lipsa lemnelor de construcţie de provenienţă indigenă a dus la importul lemnului exotic presupus că corespunde însuşirilor cerute lemnului european.

Să căutăm deci să cunoaştem aceste însuşiri ale lemnului exotic. Pentru aceasta s'au făcut deja eforturi considerabile. S'a creiat o technică perfecţionată tinzând a determina caracterele principale ale acestor lemne.

Dar nu-i suficient că se ştie la ce ar putea fi folosite. Să se caute a se preciza cum se comportă ele atunci când sunt lucrate. Expuse acţiunii permanente a intemperiilor, cad în prada organismelor distrugătoare — bacterii şi mai ales ciuperci — cari le alterează şi le fac să putrezească. Determinarea calităţilor individuale de rezistenţă ale lemnului face parte integrantă din caracterele lui ştiinţifice.

Pe ce bază se vor stabili aceste determinări? Este ceeace vrea autorul să ne arate în articolul de faţă.

Nr. 12. 1932.

Goblet d'Alviella.

Le II-e Congrès international du Carbone—Carburant. (18 pag.).

Al doilea congres internaţional de Carbon-Carburant.

Se face darea de seamă asupra acestui congres care a avut loc în anul 1932 la Milano. Se arată concluziunile cari se degajează din cele 49 rapoarte prezentate.

In câteva cuvinte, aceste concluziuni se rezumă:

Acestui combustibil i se rezervă astăzi un loc independent, fiind considerat ca orice alt element al producţiei naţionale, iar nu ca un element de substituire totală, cum au putut crede unii.

Am. Cl.

Observations en matière forestière en 1931.

Observaţiuni în materie forestieră în 1931.

Anul 1931 contează printre anii ploioşi în Belgia şi dintre cei mai lipsiţi de zilele cu soare. Rezultatul este o bună influenţă asupra vegetaţiei. Această influenţă favorabilă s'ar datora în special, temperaturii mijlocii (normală), absenţei gerurilor târzii şi abundenţii ploilor în tot timpul perioadei vegetative. Totuşi fructuaţia a fost aproape nulă, cauzată de ploile perzistente şi de penuria zilelor cu soare.

A. Har.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 11. 1931.

A. Barbey.

La pessière d'épicéa de montagne et sa formation naturelle. (5 pag.).

Pădurea pură de molid la

munte şi formaţiunea sa pe cale naturală.

Experienţa câştigată în Elveţia în materie de reîmpădurire este plină de învăţăminte. Reîmpădurirea terenurilor goale multă vreme păşunate este mult mai greoaie decât s'a presupus. Astăzi este un fapt dovedit că forestierul ajunge la un rezultat mai bun — atunci când este chemat să creeze o pădure de specii răşinoase — dacă se forţează în prealabil să amelioreze condiţiunile pedologice ale solului acoperindu-l, mai întâi, cu esenţe foioase ca: paltinul de munte, speciile de sorb, mesteacănul, aninul alb şi verde, alunul, salcia, etc.

Autorul arată că atunci când, de exemplu, în plină pădure virgină de molid, vreun ciclon provoacă goluri, natura se foloseşte de aceleaşi mijloace.

André Renauld.

Forêt et pluviosité (3 pag.).

Pădurea şi pluviozitatea. (Dacă există o corelaţie între pădure şi pluviozitate).

Din observaţiunile pluviometrice întreprinse în anii 1921—1930 în vasta pădure Haguenau, d-l Rempp a tras concluzia că pluviozitatea anuală mijlocie, în centrul pădurii ,abia depăşeşte cu 5 la sută pe aceea din marginea pădurii.

Dar, de aici nu trebue să ne grăbim să tragem concluzii definitive, căci 5% este de ordinul de mărime al erorilor sistematice în pluviometrie.

Dacă vrem totuşi să interpretăm rezultatele dela Haguenau atribuind pădurii un rol în pluviozitate, va trebui în acel caz să constatăm că efectul este slab. D-l Rempp explică acest efect reluând interpretarea propusă de Angot şi anume: „Printre cauzele accesorii capabile, nu de a „determina ploaia, dar de a „o mări local, trebue semnalată „şi influenţa pădurilor, care a dat loc la „numeroase controverse". Pădurea nu aduce ploi proprii, dar obstacolul pe care-l opune face să crească puţin ploile determinate de depresiunile ciclonice sau de situaţiunile turburi ale atmosferei.

In ce priveşte chestiunea condensaţiunilor oculte, şi acestea sunt foarte slabe. Nu se cunosc „ploi forestiere", adică cari să fie deslănţuite numai asupra pădurilor, lipsind de ele terenurile goale din apropiere.

Concluzia: nu trebue să aşteptăm dela pădure ameliorarea climatului.

Nr. 12. 932.

E. Hess.

Réduction de la consommation de bois d'afouage par greupement de consortages. (3 pag.).

In exploatarea pastorală individuală — cum se obişnueşte foarte adesea în Elveţia — se consumă foarte mult lemn. Dacă s'ar putea reduce această consumaţie, comunele sau obştiile ar putea să vândă o parte din acest lemn, uşurându-le astfel situaţia financiară, adesea dificilă. Mijlocul ar fi: să se reducă această consumaţie a lemnului, împuţinându-se numărul stânelor (chalets) prin îndrumarea economiei pastorale spre o exploatare în comun. Dar populaţia se cam opune.

Autorul citează un caz unde s'a putut obţine această simplificare, care a avut, de rezultat reducerea consumului lemnului.

M. D. P.

Eclaircie et perchis réguliers (Suite) *(3 pag.).*

Gonet.

Une maison de campagne (1 pag.).

Ph. Farquet.

Un exemple de réglementation forestière communale au 18-e siècle. (Fin.) 4 pag.

A. Har.

SILVA.

Septembrie.

Nr. 30.

Richard Lang in München.

Bedeutung exacter Klimawerte in der Standortslehre.

Insemnătatea datelor climatologice exacte în chestiuni de pedologie.

Autorul cere ca toate lucrările asupra solurilor, a condiţiunilor staţionale şi a mersului vieţei vegetative dintr'o localitate determinată să cuprinză o scurtă dar precisă descriere a regiunii, mai ales din punctul de vedere climateric. Expresiuni relative, vagi ca de ex. „destul de uscat" sau „destul de rea", sau „continental" etc., de regulă colorate — nu intenţionat — subiectiv, trebuesc înlocuite printr'o terminologie ştiinţifică care permite studiul comparativ al datelor.

In legătură cu această cerere, Lang examinează doi termeni foarte adeseaori întrebuinţate în lucrări chiar ştiinţifice, anume: „oceanitate" şi „continentalitate" şi, bazat pe numeroase observaţiuni termice şi pluviometrice, în localităţi caracterisate prin aceşti termeni, conchide că putem ajunge la concluziuni cu totul greşite, apreciând şi comparând facultăţile staţionale şi condiţiunile de creştere prin întrebuinţarea acestor termene.

Nr. 37.

Profesor Dr. Karl Eckstein, Eberswalde.

Maikäferbekämpfung.

Combaterea cărăbuşului.

Profesorul Eckstein comunică un caz de combatere sistematică a cărăbuşului, organizată pe teritoriul a 3 comune din provincia Brandenburg, ameninţate de o adevărată catastrofă din cauza înmulţirii tot mereu crescânde a cărăbuşului. Pentru a prinde momentul oportun de combatere, observaţiuni continue au fost făcute, colaborând toate autorităţile şi toate cercurile interesante. Echipe de combatere au fost organizate şi înzestrate cu tot ce s'a crezut necesar pentru a efectua cât mai radical lucrările de strângere a insectelor perfecte. La aceste lucrări au participat mai ales copiii de şcoală cari — ca şi echipele celor adulţi — au fost prealabil instruiţi şi exersaţi. Cheltuelile s'au ridicat la suma totală de apr. 153.000 lei. Rezultatul final: Au fost prinse 15,9 mill. insecte perfecte. In ipoteza că din această sumă jumătate sau 7.9 mill. au fost femele cari ar fi depus fiecare numai 60 de ouă, se vede că au fost distruse 476,7 mill. larve cari ar fi atacat şi în parte distrus timp de trei ani semănăturile de pe teritoriul celor 3 comune.

Nr. 40.

Prof. D. Fehér.

Die Auswertung der bodenbiologischen Analysen bei der Beurteilung der Bodengüte.

Valorificarea analiselor biologice ale solului cu o cazia calităţii solurilor.

Autorul ,un protagonist între cercetătorii solurilor, aduce noui date pentru susţinerea părerii sale cum că calitatea solurilor până azi nu poate fi mai bine apreciată decât prin studii exacte de laborator, având drept obiect mai ales viaţa microbiană şi condiţiunile de nitrificaţiune. De astădată, prin cercetări paralele asupra plantelor, tipice pentru anumite soluri — cercetate în felul arătat mai sus — comunică o serie de plante

caracteristice pentru unele soluri şi deci indicatoare preţioase pentru eventuale lucrări de împădurire.

Novembrie.
Nr. 46.

V. Dietrich, München.
Die Auswertung der Reichsstatistik zur Kennzeichnung der forstlichen Verhältnisse Deutschlands.
Tălmăcirea şi valorisarea statisticei imperiului german în vederea caracterisării condiţiunilor forestiere ale Germaniei.

Un articol final al unei serii de 8 articole premergătoare (vezi Silva, numerile 34, 35, 38, 39, 41, 42, 44 şi 45) prin care autorul caută a utiliza cifrele statistice existente, pentru a ne da o imagine cât mai complectă şi cât mai fidelă a Germaniei forestiere.

Leitmotivul — ideia călăuză — care apare în toate articolele semnalate este următoarea:

Pentru a cunoaşte exact condiţiunile forestiere ale unei ţări şi pentru a putea aprecia la justa ei valoare însemnătatea ce presintă pădurile şi economia forestieră pentru economia generală a ţării, nu trebue să ne oprim asupra mediilor mari ale statisticelor cum rezultă din totalizarea cifrelor regionale, ci trebue să analisăm mai ales pe acestea din urmă.

In cinci capitole mari autorul studiază şi aprofundează următoarele chestiuni în raport cu economia generală a ţării. I. Intinderea pădurilor (27% din suprafaţa totală; 0 20 hectare pe cap de locuitor). II. Probleme materii prime în economia forestieră. III. Problema munci în economia forestieră. IV. Problema productivităţii (Einkommen) în economia forestieră. V. Insemnătatea capitalului forestier (Vermögenswerte).

No. 47.
Forstmeister Dietz, Nordhalben.
Beiträge zur Regelung der Stücklöhne nach den Grundsätzen der Arbeitslehre.
Contribuţuni la reglementarea plăţii cu bucata pe baza prrincipiilor muncii raţionaliste.

Nr. 48.
Ueber die Bedeutung der Waldstreunutzung für die Forst-und Landwirtschaft.
Despre însemnătatea utilisării litierii atât pentru economia agricolă cât şi pentru cea silvică.

In opoziţie cu părerea în general acreditată cum că ridicarea litierii din păduri în mod principial trebue declarată ca inadmisibilă, autorul pledează atât în interesul culturii pădurilor cât şi în acel al economiei agricole pentru folosirea, in unele cazuri, a acestui produs accesoriu. D-sa crede că mai ales acolo unde, în arborete de molid, mase mari de cetină acoperă solul, dând naştere la acumulări de humus brut (acid), măsura preconisată de dânsul trebue considerată ca o operaţiune culturală, foarte folositoare pentru desvoltarea ulterioară şi mai ales pentru lesnicioasa regenerare a arboretelor în chestiune.

Agricultura pe de altă parte va fi folosită şi ea, deoarece acea litieră prezintă valori importante pentru culturile lor pe cari şi le poate procura cu preţuri mult mai mici decât acelea pe cari ar trebui să le deburseze pentru cantităţi echivalente de pae.

In ce priveşte litiera din arboretele de foioase autorul este mai rezervat. Totuşi crede că îndepărtarea maselor mari de frunze uscate din arborete de fag în unele cazuri trebue privită ca o operaţiune culturală, chiar necesară.

* * *

FORSTARCHIV.

Nr. 21. 1 Nov. 1932.

Dr. Hering. Eberswalde.

Eulenfrass und Kiefernzuwachs.

Atacul de „Noctua piniperda" şi creşterea pinului.

După intensitatea acestei calamităţi, pierderea de creştere la pin poate varia între 1—3 unităţi de creştere anuală. O normală creştere în diametru revine abia după 3 ani.

La indivizii cu coronamentul slab, creşterea este diminuată mai mult decât la exemplarele cu coronamentul bine desvoltat.

Fehler, die man immer wieder sieht. Spalten mit 2 Mann.

Greşeli, cari încă se văd mereu. Despicatul cu doi lucrători.

Se consideră greşeli din cauza pierderilor de timp şi a pericolului accidentelor de lucru.

Nr. 22—15 Nov. 1932.

Th. Rhode.

Welche Douglasien sind in Deutschland durch Rhabdochline gefährdet.

Cari duglazi sunt periclitaţi în Germania de Rhabdoclinia.

Studiindu-se atacul acestei ciuperci asupra arboretelor de duglas se ajunge la următoarele concluziuni:

1) Varietăţile albastre şi brune sunt mai sensibile faţă de acest atac decât varietăţile verzi, cari în literatură sunt cunoscute ca imune.

2) Este de cercetat influenţa staţiunii asupra desvoltării ciupercii.

3) Atacul vizează exemplarele cu vârste între 13—37 ani, în mediu 15—30 ani.

4) Arboretele amestecate influenţează negativ aceste atacuri.

I. P. Zel.

FORSTWISSENSHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Heft 19, Octombrie 1932.

Dr. V. Pechmann.

Beiträge zur Geschichte der Forstwirtschaft im oberbayerischen Hochgebirge (Continuare).

Contribuţiuni la istoria economiei silvice în munţii Bavariei superioare.

Ocupându-se de felul în care s'a pus în valoare pădurile dela munte, autorul găseşte că totul depinde în primul rând de mijloacele de transport şi de natura proprietarului. Aşa, pădurile aparţinând prinţilor furnizau cea mai mare parte din lemnul necesar salinelor din regiune, pe când cele aparţinând mănăstirilor erau exploatate numai pentru acoperirea nevoilor lor proprii de lemn, mai ales lemn de foc.

Ca mijloc de transport încă din sec. 15—16 se practica pe scară întinsă plutitul liber. Abia în sec. al 18 se răspândeşte întrebuinţarea jilipurilor părăsindu-se în ultima vreme din cauză că cer mult material pentru construirea lor.

Pentru doborît şi scurtat se întrebuinţa fără excepţie toporul, târziu, abia în 1790 începe a se folosi joagărul.

Dr. E. Buchholz.

Die Marxistisch — leninsche Methodologie in der russischen Forstwissenschaft.

Metodologia marxistă-leniniană în silvicultura rusească.

In urma publicării planului pe cinci ani, în 1931 se citesc în revistele silvice ruseşti critici înflăcărate la adresa silvicultorilor mai bătrâni, cari sunt calificaţi de burghezi; între aceştia sunt personalităţile celebre, Orlow, Sukatschew, Tatschenko. Li se reproşează că nu caută a introduce principiile bolşevice în

silvicultură, că se mențin încă în mentalitatea raportului neștirbit și a revoluției, noțiuni ce li se par antibolșevice.

Johannes Papaioanou.

Die mikroklimatischen Verhältnisse unter Pflanzendecke aus Stoff.

Condițiunile microclmatice sub acoperiș i de pânză.

In trei răzoare cu pueți de Abies cephalonica de 1 și 2 ani, autorul a făcut diferite măsurători: a temperaturii și a umidității relative în cele patru anotimpuri. Dintre cele 3 isvoare unul a fost lăsat liber, al doilea mai slab acoperit, iar al treilea ceva mai puternic acoperit.

In diagrame se arată variațiile obținute în cele 4 epoci ale anului.

Heft 20. Oct. 1932.

W. Hohenadel.

Die Vereinfachung der Bestandberechnung.

Simplificarea determinării volumului arboretelor.

Autorul răspunde criticei ce i s'a făcut unui articol publicat în această revistă anul trecut „Metode vechi și noi pentru calculul volumului arboretelor" de către Dr. W. Tischendorf.

I se contestă valoarea științifică a articolului. De data aceasta desvoltă ideile ce a încercat a le expune în articolul amintit. D-sa citează câteva exemple practice de determinări făcute după simplificările ce voiește a le aduce metodelor de până acum.

Dr. V. Pechmann.

Beiträge zur Geschichte der Forstwirtschaft im oberbayerischen Hochgebirge (continuare).

Contribuțiuni la istoria economiei silvice în munții Bavariei superioare.

Ca tratamente aplicate pădurilor până la 1800, singurele cunoscute sunt tăierea rară și un grădinărit foarte regulat. Regenerarea este lăsată în întregime pe seama naturii. In cazuri rare, și aceasta către sfârșitul sec. 18 se face uz de regenerarea artificială, mai ales prin însămânțărei directe. In general, regenerarea merge încet din cauza păsunatului, care în acele vremuri era foarte întinsă.

Curios pare, că deja în sec. 16 se întâlnește preocuparea de a înlătura fagul din cauză că lemnul nu se pretează la prelucrat.

Ant. V. Răd.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN

Heft. 11. November 1932.

Ing. F. Kollman.

Die Abhängigkeit des Raumgewichtes der Hölzer vom Feuchtigkeitsgehalt.

Dependența greutății volumetrice a lemnelor de umiditate.

După o serie de considerațiuni asupra variației volumului lemnului în funcție de umiditate, autorul ajunge la stabilirea următoarei formule:

$$E_n = \frac{(100 + F)\, E_t}{100 + 0{,}84\, F.E_t}$$

în care:

E_n este densitatea lemnului corespunzătoare umidității F, exprimate în procente din greutatea lemnului absolut uscat, iar

E_t densitatea lemnului absolut uscat.

După cum vedem, formula ne permite să stabilim densitatea lemnului cu orice conținut de umiditate, dela 0% (lemn absolut uscat) până la 25—35% (punctul de saturație al fibrei lemnoase).

Prof. D. Fehér, Sopron.

Die mikrobiologischen Grundlagen der Aufforstung der Sandböden auf den ungarischen Steppenzonen.

Bazele microbiologice ale împăduririi solurilor nisipoase în zona de stepă ungară.

Una din cele mai importante probleme ale economiei forestiere ungare o constituie împădurirea a 200.000 ha. terenuri improductibile (nisipoase şi alcaline) de cari dispune.

In cercetările efectuate de Institutul din Sopron cu privire la bazele microbiologice ale împăduririi terenurilor nisipoase din Ungaria s'a ajuns la următoarele concluziuni:

Conţinutul în bacterii la solurile nisipoase din arborete de salcâm e mai mic decât la solurile grele şi compacte de pădure, în schimb însă, graţie unei mai bune aerisiri, activitatea bacteriană e mai intensă la solurile nisipoase.

Salcâmul produce mai puţin humus decât pinul austriac. Cauzele sunt: a) salcâmul produce puţină litieră, b) litiera de salcâm se descompune mai uşor.

Conţinutul în azot al solurilor din arboretele de salcâm e mai mic decât acel al solurilor plantate cu pin austriac.

Autorul ajunge la concluzia că pinul austriac reprezintă în împăduririle solurilor nisipoase un factor mult mai important decât salcâmul.

G. Ş.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

Nr. 7/1932.

Prof. Dr. Gehrhardt.

Eine Studie über die Inhaltsermittlung von Probestämmen.

Un studiu asupra determinării volumului arborilor de probă.

Utilizând câţiva arbori extraşi din nişte pieţe de experienţă, pe care îi cubează după cele mai exacte metoda, autorul voeşte să stabilească diferenţele pe care le dau diferitele metode şi întrucât procedee simple pot să substituiască pe cele complicate.

Aplicaţia s'a făcut la molifţi bătrâni.

L'a preocupat câteva detalii: cum se măsoară 1,30 m; cum se socoteşte volumul unui arbore de probă: dela pământ ori dela tăietură (recomandă pe acesta din urmă); cubarea s'a făcut din metru în metru odată, altădată cu utilizarea a doi diametri diferiţi la un sfert din lungime şi trei sferturi din lungime şi anume: după formulele mai vechi ale lui Kunze, Schieffel şi o alta mai nouă a lui Tretjakow.

Câţiva arbori au fost cubaţi integrai xylometric.

Autorul are şi el un procedeu de cubaj, care dă loc la mai puţine calcule.

Rezultatele expuse cu bogăţie de amănunte şi tablouri arată că metoda expeditivă propusă de autor este în tot cazul superioară aceleia a lui Schieffel şi a lui Kunze.

Serviciul de amenajament saxon.

Holzpreisbewegung in den sächsischen Staatsforsten 1931.

Mişcareea preţului lemnului în pădurile statului (Saxonia) în 1931.

Cifre expuse tabelar şi în diagrame, de unde reiese continua scădere dela 1928 încoace, scădere care între 1928 şi 1929 a avut proporţii reduse, puternice între 1929 şi 1930 şi extrem de accentuate în 1930 şi 1931.

Dr. M. Merz.

Die Florentypen des Erzgebirges im Vogtland und ihre Beziehungen zum Wachstum der Fichtenbestände.

Tipurile de floră din M-ţii Harz şi raportul lor cu creşterea în arboretele de molid.

Studiul e o contribuţie la lămurirea chestiunei asupra posibilităţii de folo-

sinţă a tipurilor de flori în pădurea germană.

Autorul ajunge la concluzia că ar exista trei tipuri: Oxalis, Myrtillus şi Calluna, acesta din urmă cu şease subtipuri.

Se stabileşte bonitatea acestor tipuri, bune (Oxalis şi Myrtillus), mijlocii şi slabe; sunt plante care apar în toate clasele de fertilităţi, unele numai pe cele bune, altele numai pe cele rele.

Se stabileşte formaţia geologică pe care apar tipurile de bună fertilitate (diabaz, gneiss, biotită, moscovită, etc.), mijlocii (phylită, porfir quarţifer, etc.) rele (p. şisturi quarţoare).

Recenzii, Diverse. — Asupra plantaţiei înclinate (nu verticală) de salcâm, asupra economiei forestiere şi a lemnului în Rusia.

Nr. 8. 1932.

Franz Heske.

Die Wälder in den Quellgebieten des Ganges und der Plan zu ihrer geregelten Bewirtschaftung.

Asupra pădurilor din basinul de recepţie al Gangelui şi planul exploatărilor lor regulate.

Studiul este datorit institutului pentru silvicultura străină şi colonială, care desfăşură o activitate de toată lauda şi care se preocupă de adaptarea preceptelor silviculturii în limita posibilităţii în acele ţinuturi.

Studiul începe cu un istoric al cercetărilor asupra pădurilor din N. Indiei (de la picioarele Hymalaiei), care este împletit cu istoricul cuceriri de către Englezi a acestui ţinut.

Se aminteşte numele d-rului Wallich, Brandis, Weber, Maior Pearson, care sunt câţiva din cercetătorii pădurilor.

Pădurile au: Teak, masive neatinse de Cedrus deodara cu 3—4 m. diam. la 1,30 m. şi 60 m. înălţime, stejari, castani, paltini, Pinus excelsa, Abies webbiana, Picea morinda înalt de 60 m.; şi acestea, la altitudine de 3500 m., etc.

Păduri frumoase, ca şi păduri arse de foc, păduri naturale dar şi regenerări artificiale.

In programul de administrare intră şi commasarea pădurilor, observaţie asupra staţiunii şi biologiei pădurilor, problema împiedicării distrugerii, valorizarea lemnului, perimetrarea pădurilor şi ameliorarea administraţiei existente.

Studiul continuă cu deslusirea condiţiunilor naturale şi economice în care se desvoltă pădurea, dar nu se termină în acest număr. Lucruri exotice dar foarte interesante.

Recenzii şi diverse, unde găsim un studiu detaliat de Buchholz asupra „Influenţelor germane în desvoltarea silviculturii ruseşti".

Se insistă în special asupra influenţei pe care literatura germană a exercitat-o asupra celei ruseşti, traducerile care s'au făcut şi publicaţiile care şi acum se fac în nemţeşte despre silvicultura rusească.

V. N. S.

SCHWEIZERICHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

No. 11. 1932, November.

Erst Gäumann und Eduard Campell. Über eine Kiefernkrankheit im Gebiete des Ofenberges.

Despre o boală a pinului în regiunea Ofenberg.

In Ofenberg, pinul (Pinus silvestris) este atacat de Ciuperca Agaricus melleus. Atacul se întinde destul de încet pe cale vegetativă. Arborele atacat se cunoaşte după înroşirea acelor şi după apariţia unui ţesut de micelii în regiunea coletului. Atacul durează 2—3 ani.

Se observă în special în masive curate. In cele amestecate lipseşte.

Arboretele de pin atacate de ciuperca Agaricus melleus se regenerează uşor pe cele naturală în ochiurile ivite în urma acestei calamităţi. Ceiace nu e cazul cu ochiurile ivite în urma atacului de insecte sau doborîturi de vânt sau zăpadă. Cauza ar fi îmbogăţirea solului în substanţe azotoase din cauza miceliilor ciupercei din sol.

Otto Jaag.

Über die Rhabdocline - Erkrankung der Douglasien.

Despre îmbolnăvirea lui Pseudotsouga-Douglasii de ciuperca Rhabdocline.

Ciuperca Rhabdocline a fost adusă din America după războiu. La început s'a ivit în Scoţia. După aceia a trecut în Danemarca, Olanda şi Germania de Nord. In Elveţia nu s'au găsit arbori de Douglas atacaţi de această ciupercă.

Atacă acele tinere, imediat după ieşirea lor din muguri. Acele atacate prezintă toamna nişte pete brune.

Sporii ciupercii se răspândesc prin ajutorul vântului dar mai ales al omului.

Ciuperca nu atacă la fel toţi arborii. Astfel, pe când Douglasul albastru şi rasele înrudite cu el sunt atacaţi fără nici o excepţie, Douglasul verde rămâne imun. Von Tübeuf e de părere să se cerceteze mai departe observaţiunea asupra imunităţii lui Pseudotsouga Douglasii varietas viridis faţă de această ciupercă.

Propune să se facă controlul semînţelor importate procurate din pepiniere.

Das Recht zum Beerensammeln.

Dreptul de a aduna fructe.

Se discută dreptul locuitorilor de a aduna fructe din pădure Duminica şi sărbătorile în raport cu textele de lege şi obiceiul pământului.

Rundholzverbrauch in der Schweiz. Erhebung 1930.

Consumul lemnului rotund în Elveţia. Statistica din 1930.

Dorind să cunoască cantitatea de lemn rotund întrebuinţat în Elveţia, Serviciul silvic elveţian a întocmit o statistică în anul 1930.

Datele culese se referă la circa 9000 întreprinderi industriale. Lemnul a fost socotit separat după ţara de proveniență.

S'a constatat astfel că din cantitatea totală de 2,5 milioane m³ lemn rotund întrebuinţat de cele 8968 întreprinderi industriale din Elveţia 58,32% revine fabricilor de cherestea, 14,49% fabricilor de hârtie şi 12,80% fabricilor de tâmplărie. Restul întreprinderilor deşi numeroase se întrebuinţează materia puţin.

Majoritatea lemnului întrebuinţat face parte din răşinoase (91,37%) pe când foioasele nu sunt reprezentate decât cu 8,63%. Cea mai mare cantitate de lemn (72,17%) a fost întrebuinţată ca lemn de construcţie. După ea vine fabricarea hârtiei cu 15,17%.

Importul de lemn din străinătate se ridică la 610.000 m³.

In urma acestor constatări interesante, serviciul silvic elveţian a trebuit să ia măsuri să se reducă importul întrucât se găseşte lemn suficient în pădurile ţării şi totdeodată să amelioreze calitatea produselor elveţiene.

In acelaşi timp s'a văzut ce strânsă legătură există între industria lemnului şi între economia forestieră.

M. R.

JOURNAL OF FORESTRY.

Nr. 3. Martie 1932.

Editorial. Forestry in the South.

Silvicultura din Sud.

Economia forestieră a Statelor sudice este încă nedesvoltată. Editorul şef e de părere, că pentru progresul silviculturii de aci ar fi necesar ca ideile noui ridicate de teoreticieni să fie încercate de cineva şi în practică.

Paul G. Redington:
Address of the President.
Darea de seamă a preşedintelui.

La plecare, fostul preşedinte al Societăţii Silvicultorilor din America constată cu mulţumire desvoltarea şi întărirea Societăţii. Constituindu-se în anul 1904 din 7 membri, are azi 1922 membri şi un cuvânt deciziv în toate chestiunile importante de natură forestieră.

C. M. Granger:
Address of the President-elect.
Cuvântarea preşedintelui ales.

Noul preşedinte în discursul lui inaugural accentuiază necesitatea unei cugetări şi procedări reale.

H. J. Andrews.
The forest survey in the douglas fir region.
Statistica forestieră a regiunei duglasului.

Autorul face cunoscut problemele ivite la prima fază a lucrărilor statistice forestiere generale, care sunt următoarele: examinarea datelor existente utilizabile; alegerea metodei de estimare, fixarea sistemului de clasificare a tipurilor de pădure şi a claselor de fertilitate; stabilirea zonelor de accesibitate; clasificarea după proprietari, etc.

Carl Williams:
The land use problems in the South.
Problemele folosirii pământului din Sud.

Examinând problemele agrare şi forestiere ale statelor sudice, autorul stabileşte programul necesar de activitate, în cele ce urmează:

1. Alegerea unui comitet general de proiectare.
2. Revizuirea sistemului de impunere în scopul de a încuraja proprietarii la cumpărarea şi menţinerea terenurilor potrivite pentru creşterea arborilor.
3. Clasificarea pământurilor.
4. Cumpărarea de către Stat a terenurilor forestiere, exploatate şi neregenerate, pentru a împiedeca răspândirea nedorită a agriculturii.
5. Desvoltarea mai departe a activităţii de încercare şi de educare îndreptată spre resolvarea acestor probleme.

E. A. Ziegler and W. E. Bond.
Finantial aspects of growing pine in the South.
Creşterea pinului sudic din punct de vedere financiar.

După autori, în chestiunea rentabilităţii, factorul hotărîtor este consistenţa masivului.

Fred Morell:
Some finantial aspects of cooperative forest protection.
Combaterea cooperativă a incendiilor forestiere din punct de vedere financiar.

Analizând diferenţa existentă între contribuţiile efective şi cele minime necesare la combaterea incendiilor, autorul stabileşte proporţia potrivită cum ar trebui repartizată între federaţie, stat şi particulari.

Henry Hardtner.
Forestry at Urania, Louisiana.
Silvicultura din Uraina Statul Louisiana.

Autorul comunică experienţele sale re-

lativ la regenerarea naturală în stil mare a masivelor de Pinus palustris.

B. F. Smith:

Forestry at Elizabeth, Louisiana.

Silvicultura din Elizabeth, Statul Louisiana.

Autorul — oficiantul unei societăţi exploatătoare din regiunea pinului de baltă (pitchpine, Pinus palustris), — descrie cum a eşuat regimul agriculturai introdus după exploatarea pădurilor şi cum s'au împădurit atunci parchetele în mod artificial, pentru producerea lemnelor de celulosă.

S. R. Young:

The role of forest products in railroad revenue.

Rolul produselor forestiere în veniturile căilor ferate.

Autorul examină conexitatea între căi ferate şi întreprinderi forestiere.

Scott Leavitt.

The national aspects of soil erosion and floods and their control by vegetative cover.

Erosiuni şi inundaţii din punct de vedere naţional şi eliminarea lor prin covorul plantelor.

Inundaţiile anuale ale fluviului Mississippi culminând în 1927, când 18.000 mile pătrate au fost inundate, 240 oameni au murit şi 1.500.000 vite s'au prăpădit, paguba totală cifrându-se la 300—350 milioane dolari, — au dovedit publicului importanţa combaterei acestui dezastru naţional.

Examinând cauzele şi posibilităţile de apărare, autorul ajunge la concluzia, că cel mai eficace mijloc de combatere este covorul natural al plantelor. Pentru rezolvarea acestei chestiuni importante autorul pretinde elaborarea unui program naţional pe cale de legiferare.

Stuart Moir.

Aerial forest mapping.

Cartografare silvică din aeroplane.

Incepând dela 1919, cartografarea şi estimaţia silvică din aeroplane a luat un mare avânt. Autorul face cunoscut cele 4 forme acestui metod şi anume: 1) recunoaşterea terenului din aeroplane; 2) schiţare; 3) fotografiere oblică 4) fotografiere perpendiculară; cea din urmă fiind metoda cea mai precisă. Prin aceasta, se poate fotografia dintr'un aeroplan zilnic, un teritoriu de aproximativ 330 km², hărţile întocmindu-se în timp de 2 săptămâni, faţă de ridicările în plan pe teren, reprezintând o economisire de 75% în lucru, timp şi cheltueli. Acest metod prezintă enorme avantaje la proiectarea drumurilor, fixarea reţelei punctelor de observaţie pentru incendii, la alegerea locului unui baraj, desmembrarea terenurilor improductive, inventarierea pădurilor pe suprafeţe întinse. După părerea autorului, aeroplanul în viitor va avea încă un rol şi mai mare la lucrările forestiere.

F. Páll

L'ALPE.

Nr. 6. 932.

G. di Tella.

Un nuovo metodo di calcolo del volume deglie alberi atterrati (Metodo Guildino-Mathiesen). 4 pag.

O nouă metodă pentru calcularea arborilor doborîţi.

Plecând dela teorema cunoscută a lui Guildino: „Volumul determinat de rotaţiunea unei figuri plane în jurul unei axe situată în planul său, este dat de produsul suprafeţei sus zisei figuri plane, cu circonferinţa pe care o descrie centrul de gravitate", profesorul de dendrometrie (d. Mathiesen) dela Universitatea le-

tonă din Tartu, a dedus regula următoare: „Volumul trunchiului unui arbore doborît este dat, cu o preciziune suficientă, de cele 3/4 ale produsului sumei diametrelor măsurate din metru în metru, plecând dela bază, cu diametrul care împarte în două părţi egale axa planului meridian".

In articol se găsesc exemple de calcul cari pot indica lectorului felul cum se foloseşte această metodă.

Francesco Caldart.

Il pino solano nei rimboschimenti. 9. pag.

Pinul laricio de Calabria în lucrările de reîmpădurire.

Acest arbore n'are mare valoare din punct de vedere al calităţilor industriale ale lemnului său. Este însă de mare folos atunci când este nevoie să se creeze arborete pentru protecţia solului, acomodându-se şi pe terenurile cele mai ingrate. Se citează exemple de asemenea lucrări, şi se arată rezultatele obţinute. Autorul preconizează semănăturile directe.

Federico Salvatore.

La ricostituzione della pineta dannunziana di Pescara. (8 pag.).

Este vorba de reconstituirea pădurii de pin cântată de D'Annnunzio, care constitue un parc în apropierea staţiunii balneare Pescara. Ca esenţă spontană se găseşte pinul de Alep. S'a introdus şi pinul maritim obţinându-se rezultate bune.

Alberto Uzielli.

Difendiamo i boschi dagli incendi. (5 pag.).

Să păzim pădurile împotriva incendiilor.

Recomandarea cea mai de seamă ce se face este ca să se stingă incendiul imediat ce s'a declarat.

Mario de Mandato.

Acqua e foresta (5 pag.).

Apa şi pădurea.

Un tablou asupra vieţei forestiere finlandeze.

L. P. Passavalli.

Ancora sugli olmi resistenti al „Graphium ulmi" (1 pag.).

Tot asupra ulmilor rezistenţi contra lui Graphium ulmi.

Nr. 7—8. 932.

Volanti.

La viabilità dei pascoli e le stade interpoderali (6. pag.).

Viabilitatea păşunilor alpine şi drumurile de acces.

Consideraţiuni judicioase asupra construirii drumurilor la munte, în legătură cu economia pastorală.

Cesare Pilla.

Il maso chiuso (14 pag.).

O formă de proprietate care ocupă un loc important în regiunea muntoasă a râului Adige.

Celestino Vitale.

I rimboschimenti degli inculti di Rubiana ed un problema di formazione fondiaria.

Reîmpădurirea terenurilor inculte dela Rubiana şi o problemă de transformare funciară.

Rezultatele lucrărilor de reîmpădurire executate în regiunea amintită.

S. Misuraca.

Le agavi in Sicilia (5 pag.).

Agavele în Sicilia.

Punerea în valoare a terenurilor goale de pe litoralul Calabriei, cari prezintă un aspect dezolant, s'ar putea face prin plantarea agavelor, plante din familia Amarylydee şi originare din America tropicală, cari furnizează fibre textile.

Antonio del Lungo.
Uccelli e Selvicoltura (5 pag.).
Păsărelele şi Silvicultura.
Se pledează în favoarea protejării păsărelelor, atât de folositoare pentru agricultură şi silvicultură.

Nr. 9. 1931.

G. di Tella.
Riforma dell' istruzione forestale superiore (11 pag.).
Reforma învăţământului silvic superior.
Autorul face istoricul învăţământului silvic în Italia.
In urma unui decret dela finele anului 1931, Institutul superior agricol şi forestier dela Florenţa va putea conferi titlul de doctor în ştiinţe silvice acelora cari vor absolvi cursurile acestui institut.

L. Puecher Passavalli.
I cartoni asfaltati nella pratica forestale (11 pag.).
Cartonul asfaltat în practica silvică.
Pentru a se preîntâmpina pagubele pe cari le provoacă seceta în anumite regiuni lipsite de ploaie, în practica agricolă se recurge la tot felul de mijloace de luptă: lucrarea pământului, acoperirea lui cu plante cari fac umbră, cu reziduri vegetale, paie de grâu, fân, rumeguş de lemn, frunze de foioase şi răşinoase. Toate acestea însă prezintă anumite inconveniente. Plantele consumă apa din sol, iar celelalte materiale pot fi luate de vânt. Pentru a se preîntâmpina aceste inconveniente s'a încercat folosirea cartonului asfaltat.
Se face un istoric al experienţelor făcute în acest sens în străinătate şi Italia.
In fine, se arată rezultatele încercărilor făcute, în domeniul forestier, cu specii din genul Cupresus şi Cedrus de profesorul Pavari. Acestea se rezumă:
a) Cartonul asfaltat nu a exercitat aproape nici o influenţă de stimulare a puterii de germinare pentru seminţele de cedru şi Cupresus.
b) La pueţii de un an, dela aceleaşi specii, cartonul a contribuit la regularea creşterii, favorizând, în special, desvoltarea sistemului radicelar la cedru şi a tulpinei la Cupresus.
c) Cercetările au mai demonstrat că se exercită o însemnată influenţă asupra conservării umidităţii solului. In anul 1931, care a fost destul de secetos, plantele nu au avut de suferit, cu toate că n'au fost udate.
d) Buruenile dispar.
e) In fine, operaţiunea nu-i mai costisitoare, decât atunci când în regiunile secetoase suntem obligaţi să recurgem la săpat, plivit, udat.

Alberto Hofmann.
Alcune osservazioni sui legnami da sci (8 pag.).
Câteva observaţiuni asupra lemnelor de ski.
Intrebuinţarea schiului în Italia a luat avânt. In fiecare an se vând cel puţin 40—50.000 perechi de Schi.
Lemnele folosite în special la fabricarea schiurilor sunt cele de frasin şi de Carya. Acestea, lipsind în Italia, se importează.
Autorul indică însuşirile ce trebue să îndeplinească un lemn bun de schi: duritate, greutate specifică, higrospicitate, rezistenţă la flexiune şi la ruptură, etc. Discută asupra fiecăreia din aceste însuşiri.
Se arată cum se prezintă din punct de vedere al acestor caractere technice, lemnul de frasin, carya, ulm, plop, fag, celtis.
Cele mai bune lemne sunt cele de frasin şi de Carya. Lemnul de mesteacăn este ideal pentru schiurile de curse, din terenurile neaccidentate şi cu zăpada făi-

noasă. Lemnul de Celtis australis nu este recomandat din cauza rezistenţei sale mici la flexiune. Fagul nu-i recomandat decât cel mult la schiurile pentru copii. Ulmul de câmp prezintă ceva interes. pentrucă este uşor şi rezistent la flexiune; dar se uzează uşor şi nu rezistă la ruptură.

Experienţele făcute cu o serie de specii braziliene au dus la concluzia că unele din ele depăşesc calităţile lemnelor de frasin şi carya. Astfel, se recomandă lemnul de Pau Roxo (Peltogyne densiflora), Achuà (Saccogloţtis guyanensis) şi în special Piquià (Caryocar Villosum).

Afară de calităţile lor technice, lemnele braziliene mai prezintă şi avantajul de a fi mai ieftine decât toate celelalte. De unde o pereche de schi de Carya costă 40 lire, una de Piquià ar costa numai 5,05 lire, adică de opt ori mai puţin.

A. Haral.

ERDÉSZETI LAPOK (Pagini forestiere).
Caetul IX. şi X.

Eug. Roth.

Staţiunea ungară de experimentaţie forestieră.

Centrala Şopron. Condusă de un profesor şi 5 ingineri silvici, se ocupă cu: problema regenerărilor pe cale naturală şi îngrijirea arboretelor, aclimatizarea speciilor, cercetări în jurul problemei de origina seminţei, cercetări hidraulice, meteorologice şi geologice, technologia lemnelor (Röntgen), entomologia, patologia, etc.

Pentru studiul nisipurilor sburătoare şi a sărăturilor sunt destinate 3 staţiuni exterioare, pentru regenerări 9 şi altele proiectate, pentru rărituri 11, şi pentru apă freatică 96.

Staţiuni meteorologice duble s'au instalat 4 şi s'au proectat încă 3.

Se mai studiază actualmente o serie de probleme de mare importanţă a căror rezultat se va publica cu ocazia congresului Soc. Internaţionale a staţiunilor de experimentaţii forestiere, care se va ţine în 1935 la Budapesta.

D. Fehér.

Problemele biologice ale unei gospodării forestiere moderne.

Concluziile la cari a ajuns autorul în urma cercetărilor întinse interprinse între 46°—70° lat. nord. sunt următoarele:

1) Numărul total al bacteriilor din sol este maxim în timpul verii (Bacteriile cari produc spori sunt mai sensibile faţă de căldură decât de umiditate).

2) Numărul bacteriilor nitrificante şi denitrificante şi al celorlalte bacterii fiziologice este minim în timpul verii. (umiditate).

3) Către Nord, numărul total al bacteriilor din sol descreşte ca şi conţinutul în azot şi azotul din azotaţi.

4) Protozoarele cari se hrănesc în parte cu bacteriile din sol nu influenţează asupra numărului acestora.

5) Tăierile rase n'au o influenţă rea asupra solurilor, ba uneori chiar le şi înbunătăţesc. Economia apei şi viaţa microorganizmelor din sol nu suferă. Aceasta însă nu ne îndreptăţeşte la aplicarea tăierilor rase în orice loc şi împrejurare. Problema este mult mai complicată şi în primul rând trebuesc rezolvate următoarele probleme: economia apei în apropiere de suprafaţa pământului, concurenţa rădăcinilor arborilor, spălarea şi degradarea solurilor aşezate în pantă, etc. Se recomandă totdeauna studierea aprofundată a condiţiunilor de regenerare şi prudenţă la tragerea concluziunilor.

Dr. W. Wittich.

Punctul de vedere german în problema tăierilor rase.

Această chestiune are multe feţe şi silvicultorul trebuie să fie atent când este chemat să se pronunţe pentru sau în contra tăierilor rase.

Impădurirea suprafeţelor rase să se facă pe baza unui studiu aprofundat al solului căci sunt cazuri când împădurirea trebue să fie făcută imediat după exploatare (mull) şi cazuri când este indicat a se aştepta un timp oarecare cu împădurirea (îngrămădirea de humus brut).

Acolo unde regenerarea naturală este indicată atât din punct de vedere al solului cât şi al speciei. ea trebueşte făcută. Să nu se generalizeze însă când este vorba a se judeca un efect al tăierilor rase.

Pentru a ajunge la cele mai bune rezultate economice, trebue să se ţină seamă, în afară de condiţiunile staţionale actuale şi de efectul procedeurilor alese asupra viitoarelor formaţiuni de sol şi arboret.

Este necesar ca prin cercetări exacte, conduse cu o incontestabilă siguranţă să se arate precis care sunt efectele tăierilor rase asupra diferitelor tipuri de arborete.

Deci nu reţete cu generalităţi ci studii cu base ştiinţifice.

I. Kon.

LESNICKA PRACE.

No. 3. an. XI.

Doc. Dr. Jaromir Samal.

Clytus arcuatus L, devastând stejari doborîţi.

Un Cerambicid care cauzează stricăciuni stejarului şi care a apărut în mare număr în ultimii ani în pădurile din jurul oraşului Praga. Cauza înmulţirii este criza comercială. Lemnul tăiat, rămânând mai mulţi ani în pădure a oferit condiţii prielnice de desvoltare.

Se descrie insecta şi biologia ei.

Insecta găsind bune condiţii de desvoltare numai la soare şi căldură, pentru a împiedica stricăciunile se recomandă ca stejarul. imediat după tăiere să fie transportat sau pus la umbră.

Jaroslav Ruzicka.

Noui observaţiuni asupra apariţiei Nonei şi a Tachinelor în anii 1930 şi 1931.

Se relatează cercetările şi observaţiunile făcute asupra apariţiei şi desvoltării nonei şi a tachinelor din diferitele părţi ale pădurilor dela Milevsko, în decursul anilor 1928, 1929, 1930 şi în legătură cu mijloacele de combatere, ajungându-se la următoarele concluziuni:

1) Numai variaţia macro şi microclimei poate avea influenţă asupra înmulţirei nonei şi a tachinelor.

2) O vreme uscată şi caldă favorizează larvele de nonă şi desvoltarea lor în femele productive.

3) Pe vreme rece şi ploiasă, larvele de nonă se indispun iar femelele productive cari se desvoltă sunt mai puţine.

4) O vreme caldă şi ploioasă este favorabilă tachinelor.

5) Ca mijloace de nimicire a nonei se recomandă adunarea femelelor.

6) Dacă se face combaterea cu praf de arsenic, praful se va împrăştia numai în cazul când prealabile cercetări arată că paraziţii nu promit a câştiga superioritate asupra nonei.

7) Să se păstreze litiera pentru nimfele de tachine cari iernează în ea.

Al. Nechleba.

Despre însemnătatea practică a obsrvării la timp a îmulţirii puternice a nonei.

Faţă de mijloacele actuale de combatere, faptul de a fi descoperit la timp începutul de înmulţire a nonei nu are o importanţă covârşitoare. Atacul de nonă sufere schimbări locale întrucât mare parte din fluture îşi depun ouăle în arboretele vecine.

Ing. Dimitrij Jacentovsky:

Un mijoc de control al nonei.

Se agaţă în mijlocul arboretului de cercetat cutii de carton sau de chibrituri, în care se află câte un fluture, femelă, neîmperecheată şi care sunt invelite în hârtie cu clei pe deasupra. Aproape toţi fluturii masculi din arboret sboară la cutii, de care se lipesc.

Prof. Josef Kosparec.

Inventarul permanent la fabrica de cherestea.

No. 4.

Karel Domin.

Note taxonomice asupra speciei Picea abies (L) Karst.

Autorul arată toate varietăţile de molid comun cunoscute, studiate de Beissner-Fitschen sub numele Picea excelsa.

Ing. C. Frant. Foret.

Raporturile principalelor noastre arborete faţă de descărcările electrice din natură.

No. 5.

Ing. Dr. techn. Rud. Spazier.

Câteva calităţi fizice şi mecanice ale lemnului de traverse de fag şi de pin.

Ing. Dr. Ant. Pfeffer.

Bostrychizii în pădurile din Tatra.

Doborîturile mari de arbori cauzate de furtunile cari bântuie prin munţii Tatra au dus la o desvoltare mare a bostrychizilor în această regiune.

Adaptând clasificarea lui Soukatschef asupra molidului, autorul arată numereoase specii de Bostrichus cari atacă molidul, în fiecare clasă ce se găseşte în Tatra. In acelaş timp arată şi duşmanii bostrichizilor din clasa insectelor utile, precum şi bostrichizii găsiţi pe alte esenţe decât pe molid.

Nr. 6—7.

Prof. Ing. R. Sychrovsky.

Contribuţiuni la determinarea valorii economice a arboretelor şi a procentului economic.

Pentru determinarea valorii economice a unui arboret, autorul preconizează o altă metodă, diferită de cele cunoscute până azi. Consideră că în arborete se fac răriturí la intervale egale de câte 5 ani, în interiorul cărora, creşterea valorii se consideră constantă. Cu ajutorul unor formule simple, se determină valoarea economică brută a arboretului, toamna (înainte de răritură) şi primăvara (după răritură). Se scade apoi cheltuielile de administraţie şi impozitele pentru a obţine valoarea netă.

Pentru determinarea procentului economic se consideră valoarea netă a pădurii (sol + arboret). Creşterea valorii arboretului într'un an pusă într'o relaţiune procentuală faţă de valoarea iniţială, ne dă procentul cu care fructifică arboretul împreună cu solul, procent care variază dela an la an. In perioada

de 5 ani procentul creşterii celui de al III-lea an se consideră cel mediu.

Pentru a obţine procentul economic se înmulţeşte valoarea economică netă de primăvară a arboretelui mediu cu procentul creşterii valorii respective; produsele se adună iar rezultatul se împarte cu suma valorilor economice nete a tuturor arboretelor medii.

J. Fric.

Desvoltarea economiei forestiere după regulamentele şi literatura forestieră.

N. Rn.

SUMARSKI LIST.

Nr. 10. Octombrie 1932.

Slavoljub Slapuicar.

Pentru ce comunităţile de bunuri au suferit pe urma crizei financiare?

Reflexiuni asupra unui punct din istoria economică, din timpul şi de după războiu.

Drag. S. Petrovic.

Deducerea creşterii circulare.

Se prezintă o metodă pentru determinarea creşterii circulare a trunchiului.

Ing. A. Panov.

O contribuţie la terminologia forestieră jugoslavă.

Terminologia ştiinţifică forestieră, variază dela o regiune la alta a ţării. Se propun remedii.

Slob. Baranac.

Despre corporaţiunile consultative forestiere.

Reflexiuni politico-forestiere.

Ing. Svet. Nestorovic.

Incă ceva despre bunurile urbariale.

Rapoarte ,literatură, etc.

No. 11. Noembrie 1932.

Ing. Rud. Pipan.

Influenţa liberalismului economic asupra economiei forestiere.

Se studiază originea, desvoltarea, postulatele şi aplicarea liberalismului economic în legătură cu economia forestieră.

Se trasează legătura cu formula lui Pressler, a celei mai mari rente a fondului forestier, şi se evidenţiază greşala acestei formule.

Rapoarte literatură, anunţuri. etc.

No. 12 Decembrie 1932.

Dr. I. Zubovic.

Forţele economici forestiere.

In economia forestieră — ca şi în cea generală,—forţele sunt reprezentate prin: natură (pământ, atmosferă, soarele) omul şi capitalul. Natura prezintă forţele vegetaţie; omul, elementul organizator al economiei, iar capitalul, produselor acumulate ale naturii şi ale muncii omului.

Forţele naturale caracterizează fenomenul producţiei materiale — lemnul — iar capitalul şi omul, transformarea şi transportul.

In general, aceste forţe variază după oarecari legi şi cu oarecare regularitate, evidenţa lor fiind obiectul statisticei forestiere, care nu poate cuprinde decât: administrarea şi forţele naturale cu pre-

ferinţă, în timp ce technica şi organizarea sunt aproape neglijate.

Ing. S. Baranas.

Filmul în serviciul propagandei forestiere.

Idei şi propuneri în legătură cu propaganda forestieră prin film, în marele masse al populaţiei,

N. Simic.

Despre societăţile cooperative în economia forestieră.

Ing. Vas. Andrejev.

Cum se descoperă marile erori în unghiurile poligonale şi transmiterea erorilor sub un nou aspect.

Rapoarte, literatură, etc.

I. P. Zel.

N E C R O L O G

† GHEORGHE GUŢU

In ziua de 21 Decembrie 1932, un accident de cale ferată întâmplat la Comana (Vlaşca) a încheiat tragic viaţa colegului nostru, Inginerul Gh. Guţu.

Sfârşitul a fost cu atât mai sguduitor şi mai impresionant, cu cât toată pământeana existenţă a lui Gh. Guţu, s'a consumat în suferinţă şi înfrângeri!

Gh. Guţu s'a născut în comuna Crivina (Ilfov), în anul 1892. După ce a terminat şcoala primară, a urmat cursurile dela colegiul „Sf. Sava" din Bucureşti, reuşind ca prin munca lui ce nu cunoştea odihnă, să se enumere printre bursierii merituoşi.

Iubitor de izolare şi predispus spre meditaţie, Gh. Guţu, s'a înscris apoi la şcoala Sup. de Silvicultură dela Brăneşti. Declarându-se războiul pentru întregirea neamului, a fost mobilizat ca ofiţer de rezervă în regimentul 80 infanterie.

Căzut prizonier în luptele dela Turtucaia (1916), Gh. Guţu a fost dus în captivitate în Bulgaria. Suferinţele morale şi fizice, îndurate în decursul celor doi ani de captivitate, sdruncinându-i profund sistemul nervos, i-au desaxat pentru totdeauna echilibrul sufletesc. Dar deşi suferind fiziceşte, Gh. Guţu — concentrându-şi toată vlaga trupului său chinuit — a reuşit să-şi ia cu succes diploma de absolvire, în anul 1919.

Primit în Corpul Silvic al Statului la 1 Sept. 1919, Gh. Guţu a fost repartizat ca ajutor la ocolul silvic Căscioarele.

Dela Aprilie 1920, până la 11 Noembrie 1922, a fost conducătorul ocolului Slobozia, fiind apoi detaşat la lucrările de exploatare din Basarabia.

La 23 Septembrie 1922, a fost trimis ca ajutor la ocolul silvic Comana, unde a rămas până în 1931, când a fost transferat în aceiaşi calitate la ocolul silvic Căscioarele.

Starea sănătăţii neîngăduindu-i să facă eforturi de lungă durată, Gh. Guţu a fost utilizat în posturi de răspundere limitată.

Cu simţul de auto-critică afectat de o boală nervoasă incurabilă, e în imposibilitate de a-şi măsura capacitatea de acţiune. Gh. Guţu a fost incontinuu chinuit de situaţia în care se vedea pus. Era o durere ce-i măcina sufletul şi îl scufunda tot mai adânc în abisul pesimismului ce-l stăpânea de ani.

Rapoartele lui Gh. Guţu, către conducerea administraţiunii generale, în care încearcă să dovedească cum este nedreptăţit şi neînţeles, sunt pagini străbătute de o durere ce răscoleşte orice suflet.

Bun la suflet, îndrăgit de pădurea în mijlocul căreia crescuse de mic copil, Gh. Guţu şi-a iubit fără margini părinţii şi fraţii, căutând ca din puţinul lui să-i ajute pe toţi.

Adâncit tot mai mult în singurătate şi izolare, credinţa în Dumnezeu constituia suportul lui de toate zilele şi îi dădea puterea de a rezista suferinţelor căruia fusese destinat de forţele necunoscute ale soartei.

Moartea lui Gh. Guţu îndoliază o familie căruia el constituia sprijinul de toate zilele şi smulge o lacrimă de creştinesc regret dela toţi colegii cari l-au cunoscut.

Fie-i ţărâna uşoară şi Domnul să-l odihnească în pace!

GH. I. IONESCU

INFORMAŢIUNI

Premiul şcoalei din Tharandt.

—Şcoala superioară de silvicultură din Tharandt (secţiune a Şcolii Politechnice din Dresden), acordă în anul 1933 un premiu de 300 RM, pentru cea mai bună lucrare asupra subiectului: „Procurarea materialului lemnos în vederea satisfacerii necesităţilor crescânde de lemn chimic".

Subiectul cuprinde două categorii de probleme:

„Ce posibilităţi se pot intrevedea pentru formele actuale ale silviculturii interne bazele pe principiul continuităţii sau pentru formele mai noui posibile de cultură?" şi

„Ce necesităţi există acum deja, pentr satisfacerea cererii crescânde de lemn în vederea technicei chimice a lemnului, prin valorificarea aşa numitului „lemn de valoare redusă", a lemnului de foc, a tuturor deşeurilor şi a masselor de lemn rămase după curăţirea parchetelor, ca materie primă pentru lemnul chimic!".

Cercul concurenţilor se limitează la studenţii, inginerii şi doctorii şcoalei din Tharandt.

Informaţii suplimentare, în revista Tharandter forestliches Jahrbuch din Ianuarie, 1933.

*

— Prin dec. Ministerială No. 221.563. D-l Ing. insp. silv. Valeriu Linţea de la Serviciul Vânătoarei trece la CAPS pe data de 1 Ian. 1933.

— Prin dec. Minist. dela Ian. No. 24378/932, D-l Ing. Virgil Frăţilă trece la Ocolul de Regim Silvic Braşov după cerere, iar D-l Ing. subinsp. C. Georgescu dela Dir. Reg. silvic trece în centrala C. A. P. S. pe ziua de 1 Dec. 1932.

— D-l Ing. silv. Tr. Lăcătuşiu se tansferă, după cerere, la Ocolul silvic Făget prin Dec. dela Jurn. No. 44.458 1932.

— Prin Dec. dela Jurn. No. 48.822/932 s'a aprobat demisia din cadrul ing. C. A. P. S. a D-lui Ion Sas, pe ziua de 1 August 1932.

— D-l Ing. N. Hristu se transferă pe data de 1 Ian. 23 după cerere dela conducerea oc sil. Romişoara la cond. oc. silvic Acadânar prin Dec. dela Jurn. No. 50.182/932.

— Prin Dec. Minist. dată pe avizul Cons. Technic No. 1495/932 se transferă în interes de serviciu D-l Ing. Vasile Pană, dela centru de exploat. Viseu în centrul Dir. Cluj, pe ziua de 1 Febr. 1933.

Prin Dec. Minist. dată pe avizul cons. Technic No. 3/933 se transferă în interes de serviciu d-l Ing. Pavel Tănăsescu dela Dir. Bacău la centrala C. A. P. S. pe ziua de 1 Febr. 1933.

— Prin Dec. dela Jurn. No. 1618/933. se transferă după cerere D-l Ing. Mihail Dan dela conducerea oc. silv. Poenile de sub Munte la conducerea oc. silv. Romişoara ca ajutor al centrului de expl. Sighet, iar D-l Ing. Marin Ion tot după cerere la oc. Valea Râului pe data de 1 Februarie.

— Prin Dec. dela Jurn. No. 45.496/932 D-l Ing. subinsp. I. Boldescu se transferă după cerere dela Dir. Reg. Bacău la Dir. Reg. Bucureşti pe ziua de 15 Februarie 1933.

*

— Ministru Agriculturii şi Domeniilor, Serviciul Vânătoarei, aduce la cunoştinţa D-lor vânători următoarele:

Se prelungeşte valabilitatea permiselor de vânătoare, port armă şi câini, eliberate pe anul 1932 până la 15 Ianuarie 1933.

Având în vedere schimbarea anului financiar care pe viitor va începe la 1 Aprilie, valabiluitatea permiselor eliberate pe anul 1932, se va prelungi până la 1 Martie 1933, în schimbul achitării unui sfert din taxele anuale.

Această prelungire se va face prin Prefecturile respective.

După 1 Aprilie 1933 nu se vor elibera noile permise de vânătoare de cât acelora cari având permise pe 1932 au cerut prelungirea valabilităţei acestor permise.

In urma avizelor Consiliului permanent de vânătoare (şedinţa din 11 Ian. 1933) s'au dat următoarele deciziuni Ministeriale:

Prin Decizia Min. No. 17.495/932, se opreşte vânătoarea epurilor şi potârnichilor, până la 15 Ian. 1935, pe terenurile Com.: Grădiştea, Fălăşteoaca, Budeni, Mogoşeşti şi Colibaşi din Jud. Vlaşca.

Prin D. M. No. 16.257/932, se opreşte vânătoarea tututor speciilor de vânat util, până la 15 Ian. 1934, pe porţiunea de teritoriu situat între Zădărlac din Jud. Arad, Bodrog şi Pelnac din Jud. Timiş.

Prin D. M. No. 11754 se aplică dispoziţiunile art. 35 din Legea Vânătoarei, pentru toată ţara, în ceiace priveşte transportarea şi vânzarea coarnelor de cerb (atât trofee cât şi cele căzute).

Prin D. M. No. 17.497 şi 16.913/932 se aplică dispoziţiunile art. 35 din Legea Vânatului pentru întreg teritoriul Judeţelor Covurlui şi Caraş. Potrivit acestor dispoziţiuni transportarea şi vânzarea vânatului se poate face numai în baza unui certificat de provenienţă, eliberat de arendaşul sau proprietarul terenului de unde provine vânatul şi vizat de de Primăria respectivă.

Prin D. M. No. 17.499/932 se opreşte vânătoarea epurilor, până la 15 Ian. 1932, pe teritoriile comunelor: Dumitrea, Buduş, Domneşti, Sângeorzul Nou, Simioneşti, Slătiniţa, Nepos, Josenii Bârgăului, Bistriţa Bârgăului, Anieş, Tonoi, Corvineşti şi Runcul Slavei din Jud. Năsăud.

Prin D. M. No. 17.499/932 se opreşte vânătoarea epurilor, până la 15 Ian. 1935, pe teritoriile comunelor: Ip şi Zoan din Jud. Sălaj.

Prin D. M. No. 18.028/932, se opreşte vânătoarea tuturor speciilor de vânat util, până la 1 Oct. 1934, pe teritoriul Com. Socoşul Mare din Jud. Timiş.

— Prin Dec. Minist. No. 211218/932 din 12 Ianuarie s'a aprobat următorul aviz al Consiliului permanent al Vânătoarei:

„Având în vedere că unele Comune din rea voinţă nu arendează dreptul de vânătoare pe terenurile locuitorilor în conformitate cu Legea pentru protecţia vânatului şi regulementarea vânătoarei, tolerând să se vâneze pe aceste terenuri

fără nici un scrupul şi până la distrugere de toţi braconieri din regiune,

Consiliul decide ca vânătoarea să fie oprită în întreaga Ţară pe toate terenurile locuitorilor şi Comunelor nearendate cu contract în regulă, aprobate de Consiliul permanent de vânătoare în baza art. 11 din Legea Vânătoarei prin bună învoială sau de Prefectură conform art. 9 şi 12 din Legea Vânătoarei, în cazurile de arendare prin licitaţie publică.

Cei ce vor vâna pe acele teritorii vor fi daţi judecăţei şi consideraţi că au vânat în timp oprit.

Aceste terenuri vor constitui un soi de rezervă, iar oprirea vânatului este spre folosul comunelor căci el înmulţindu-se în timpul oprit, valoarea locativă a terenului va creşte în mod simţitor şi deci şi veniturile proprietarilor.

PAGINI MERCURIALE

Bursa lemnului

LUNA IANUARIE, 1933

Piaţa internă

București

Preţul Lemnului de foc, în lei, pe vagonul de 10 tone, ab rampă

	B. M.	Est	Sud
Fag	6.000	6.200	6.400
Stejar	6.500	6.600	6.600

Preţul lemnului de foc în ţară, pe vagonul de 10 tone, la staţia de încărcare :

	Fag	Stejar	Div. tari
Turnu-Severin (la domiciliu)	—	5.000	—
Craiova (la domiciliu)	4.800	5.000	—
Filiaşi	—	3.000	—
Sebeş	3.000	—	—
Slobozia	6.000	6.200	—
Urziceni	6.000	—	—
R.-Vâlcea	—	—	3.500
Deva	—	4.400	—
Hunedoara	—	—	3.000
Haţeg	3.000	—	—
Petroşani	3.000	—	—
Brăila	5.800	5.800	—
Giurgiu	5.500	5.500	—
Galaţi	5.600	5.600	—
Ismail (port)	6.200	6.200	—

(După „Buletinul C. A. P. S." Nr. 1—2/1933).

Piaţa externă

Buda-Pesta

Preţul lemnului românesc pe piaţa ungară la 12 Ianuarie 1933. Baza 24 mm, preţurile în pengöe, la graniţa ungară:

Molid tâmplărie, fără B. W.	135—140
Molid tombant, fără cl. IV	100—105
Brad cl. IV românească	50— 52
Molid cl. IV românească	68— 70
Molid B. W. (construcţie)	90— 92
Material de geluit	78— 92
Leţuri şl căpriori	44— 46

Şipci

Şipci scurte de 1 m, 20; 1,25 m, 29; 1,50 m, 32; 2 m, 36; 2,50 m, 32; 3 m, 46; 3,50 m, 44 pengöe.

Molid cl. V român lată	64—66
Brad cl. V român lată	40
Jaluzele	—
Ciplitură	—

Manele de 7—8 cm., 22—24 filer; de 9—11 cm., 28—30 fileri bucata.

Tombant scurt 3—4,50 m	—
Marfă îngustă.	—

Marfă la cântar lată — pro vagon — 500, 660, 700 pengöe.

Lemnul de foc românesc, la:

Békéscsaba	311 60 P.
Csongrád	351.60 P.
Debrecen	286 60 P.
Lököshaza	3321 60 P.
Makö	336.60 P.
Szegeg	336.60 P.

(Dpă *„Magyar Fakerskèdö"*).

Preţul pe mc în schillingi, paritate ab vagon staţia de încărcare notate la bursa vieneză:

Trunchi (Langholz), 25—35 cm.	17—21
Buşteni (Blochholz), 4—6 m, dela 20 cm.	15—17
Cherestea de molid şi brad, *ab Viena:*	
Molid de tâmplărie (Tischlerware), 13 mm.	—
Molid de tâmplărie (Tischelware), 26 mm.	90
Dulgherie (Bauware), 26 mm: 18—32 cm., 4—6 m.	44—46
Dulapi (Gerüstpfosten), 50 mm, 16 cm.	44—46
Scânduri de lăzi (Kistenware)	38—40
Grinzi (Kanthoz), 4—6 m, 10/13—15/15	45—48

Rigle (Staffeln), 8/8—10/10, 4—6 — — — — 46—49
Leţuri (Latten), 4—6 m, 20/50 mm. — — — — 46—50
Buşteni de foioase etc., ab staţia de încărcare:

(După *„Int. Holzmarkt"*).

Preţul pe mc în coroane cehe (Kc), la bursa din Praga:

Buşteni de răşinoase p. construcţii de 4 m, cel puţin 8 cm la capătul subţire, 105—115 Kc.

Pari de mină lungi (Grubenlangholz), molid şi brad, 10—14 şi 15—19 cm, 100—110 Kc; 20—24, 112—125 Kc; ab minele din nordul Boemiei.

Trunchi de molid, cu 10 la sută brad şi pin, 10—14 şi 15—19 cm, 100—110 Kc; 20—24 cm, 112—125 Kc.

Lemn de celuloză (Schleifholz) molid, 10% brad 1 m, dela 7 cm, 90—105 Kc, ab Ritzenhain.

Dulapi (Polsterholz) ferăstruiţi pe două feţe, 1.60—1.90 Kc metrul liniar.

Cherestea de molid cl. I, 26 mm, 18—24 cm, 550—580 Kc; 25—32 cm, 600—640 ab Praga.

Cherestea de construcţie (Bauware) 13 mm, 3—6 m. 8—14 cm, 180—200 Kc, ab Praga.

(După *„Carpathia"*)

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

PROCES VERBAL No. 34
al şedinţei de la 14 Decembrie 1932

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşidenţia D-lui *V. N. Stinghe*, vicepreşedinte, prezenţi fiind D-nii: *P. Antonescu, Gh. Agapie, A. Eliescu, D Grozescu, A. Ionescu, H. Lazăr, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, M. Suhăţeanu, M. P. Florescu.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă.

1. D-l *Andrei Ionescu* citeşte convenţia dintre Societate şi sculptorul D. Anastasescu pentru executarea busturilor N. G. Popovici şi Th. Pietraru.

După discuţiuni la care iau parte D-nii M. Ştef. Suhăţeanu, D. Grozescu, A. Ionescu, P. Antonescu şi Aurel Iliescu, Consiliul ratifică convenţia.

2. — D-l *A. Ionescu* — potrivit hotărîrii luate de Consiliu în şedinţa trecută — face o expunere privitoare la lucrările Consiliului Sup. Silvic din sesiunea 1931 şi la lucrările din sesiunea trecută se hotărăşte ca delegatul Soc. Progresul Silvic, D-l P. Ioan, să susţie în Comisiunea instituită propunerile din avizele Consiliului Superior. Pentru viitoarea sesiune din 1933, în urma discuţiunilor la cari au luat parte D-nii M. P. Florescu, M. Suhăţeanu, Societatea propune ca între lucrările din sesiunea 1933 să figureze ordinea de zi şi următoarele chestiuni:

1. Pădurile şi rolul Corpului Silvic în apărarea naţională.
2. Administrarea vânatului şi organizarea vânătoarei.
3. Impozitele forestiere.
4. Problema Creditului şi exploatările forestiere.
5. Industria şi Comerţul forestier faţă de depresiunea economică .
6) Exproprierile din păduri.
7) Păşunatul în păduri.

3. — D-nii P. Florescu şi M. Suhăţeanu ridică chestiunea defrişărilor abuzive ce se continuă încă pe calea eludării dispoziţiunilor legii agrare.

Se hotărăşte ca Societatea, în urma unui referat precis ce i se va prezenta în una din şedinţele viitoare, de D-nii M. Ştefănescu Suhăţeanu şi D-l Georgescu, să avizeze asupra atitudinii ce urmează să aibă în această chestiune.

D i v e r s e.

a) D-l *D. Grozescu* arată că lotul d-lui Casanova dela Movila Techirghiol se oferă cu 15.000 lei ultimul preţ.

Se hotărăsc noui tratative pentru obţinerea locului pe un preţ mai convenabil.

b) D-l *V. N. Stinghe* citeşte scrisoarea membrilor fondatori ai Cercului de studii forestiere.

D-l *P. Antonescu* ridică obiecţiunea inoportunităţii creerii unui cerc în afara Societăţii. Potrivit statutelor, orice membru îşi poate aduce contribuţiunea sa în sensul urmărit de Cercul de studii ce se înfiinţează.

D-l *Aurel Eliescu* propune să se îmbrăţişeze cu căldură înfiinţarea cercului.

D-nii *V. N. Stinghe, D. Grozescu, M. P. Florescu* dau lămuriri asupra statutelor şi cadrului de funcţionare.

Consiliul ia act cu mulţumire de iniţiativa luată înţelegând însă că Cercul de studii să fie organ de acţiune al Soc. Progresul Silvic în conformitate cu prevederile statutare.

c) *D-l Grozescu* dă referinţe privitor la restanţele de cotizaţii şi abonamente.

d) Se citeşte răspunsul Uniunii personalului silvic inferior privitor la Vila Sylva. Iau parte la discuţii D-nii D. Grozescu, St. Rodoteatu, A. Eliescu, V. N. Stinghe şi M. P. Florescu.

Consiliul deleagă pe D-l D Grozescu să prezinte un referat în această chestiune.

Şedinţa se ridică la orele 24.

p. Preşedinte,
(ss) *V. N. Stinghe*

p. Secretar General,
(ss) *Andrei Ionescu*

PROCES VERBAL No. 1
Şedinţa de la 11 Ianuarie 1933

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşidenţia D-lui *M. Drăcea*, vice preşedinte, prezenţi fiiind D-nii: *P. Antonescu, N. N. Caragea, Gh. Condrea, A. Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, A. Ionescu, H. Lazăr, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. Suhăţeanu, D. A. Sburlan, E. Vâlceanu, D. D. Drâmbă.*

Inainte de a se intra în ordinea de zi, D-l Preşedinte urează nouilor consilieri bun venit.

Răspuns D-l D. Drâmbă.

1. — Se ia în discuţiune proectul vota de Cameră pentru exproprierea a circa 1000 ha. pădure pentru islazuri comunale.

D-l *Horia Lazăr* declară că nu este autorul proectului votat de Cameră şi depune un nou proect redactat de d-sa a cărui esenţă este că nu se poate schimba o suprafaţă de pădure islaz decât împădurindu-se o suprafaţă echivalentă.

D-sa crede că e necesar să se intervină cât mai neîntârziat la d-l Ministru al Domeniilor care i-a declarat că a fost luat prin surprindere cu proectul votat şi imediat ce a fost lămurit a oprit avizul Consiliului Legislativ.

D-l *Suhăţeanu* crede că chestiunea este foarte importantă fiind vorba de

redeschiderea exproprierilor pentru islazuri, şi, deci, proectul trebue discutat cu foarte mare grijă şi atenţie.

D-l *Drăcea* arată că a explicat d-lui Ministru pericolul proectului votat de Cameră. Trebue să ne prezintăm d-lui Ministru cu un memoriu şi să arătăm că ne opunem din spirit civic.

D-l *P. Antonescu* nu crede că d-l Ministru ar fi protivnic. Nu trebue să ne descurajăm, ci să acţionăm cât vom putea, căci în caz contrar numai noi vom fi acuzaţi. Să protestăm până la M. S. Regele chiar.

Mai vorbesc în această chestiune D-nii: A. Eliescu, Gh. Condrea, D. Grozescu, D. Drâmbă, A. Ionescu, A. Nedelcovici, V. N. Stinghe, după care D-l *Drăcea* rezumând discuţiunile declară că are intuiţia că începe o nouă expropriere şi că un simţ cetăţenesc ne obligă să acţionăm: a) prin presă, b) o delegaţie cu memoriu la M. S. Rgele, c) o delegaţie cu memoriu la d-l Ministru al Domeniilor.

Pentru chestiunea specială de technică să ţinem o şedinţă specială.

Propunerea d-lui Nedelcovici privitoare la sancţionarea inginerilor silvici cari au lucrat la redactarea proectului votat de Cameră, se va pune în discuţiune în şedinţa viitoare.

Se numesc în delegaţie D-nii: C. P. Georgescu, M. Drăcea, P. Antonescu şi Aurel Eliescu.

D-l *Stinghe* cere să se consemneze în procesul verbal că nu suntem de acord cu sistemul de anonimat cum s'a făcut cu cererea semnată de mai mulţi membrii ai Consiliului, şi care a fost primită de mai mulţi Consilieri, întrucât nici nu-şi închipue că de asemenea procedee reprobabile s'ar fi putut servi membrii Consiliului de Administraţie.

D-l *P. Ioan* spune că nu ne ocupăm de ea nefiind la ordinea de zi.

D-l *Suhăţeanu* arată că în chestia proectului de exproprieri, Societatea s'a sesizat înainte de a se primi cererea iar în ce priveşte măsurile împotriva autorilor proectului să se aducă preciziuni.

2. In privinţa alegerii biroului Societăţii pe 1933, D-l Aurel Eliescu propune să se aleagă vechiul comitet.

Nefiind unanimitate, se procedează la alegere prin vot secret.

Rezultatul votului:

Vicepreşedinţi sunt aleşi D-nii: M. Drăcea şi V. N. Stinghe.

Secretar General este ales D-l Petre Ioan.

Secretari sunt aleşi D-nii: Andrei Ionescu şi N. N. Caragea.

Casier este ales D-l D. Grozescu.

S'a reales prin vot secret vechiul birou.

3. Se aprobă înscrierea în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1933 a d-lor ingineri silvici: T. Bălănică, Stef. Sprangati, Gh. Bădescu şi Ion Lungu.

4. Se citeşte scrisoarea de mulţumire a Şcolii de agricultură şi silvicultură din Brno (Cehoslovacia) pentru primirea făcută elevilor cehoslovaci astăvară în excursia lor din România.

Consiliulul hotărăşte să se răspundă, iar scrisoarea lor să se publice în Revista Pădurilor.

5. Se ia în discuţiune propunerea D-lui D. Clain de a i se cumpăra biblioteca de către Societate. Se deleagă D-l Stinghe pentru a studia oferta.

6. Se aprobă să locuiască gratuit în Căminul Societăţii D-l Erast Berenţan pe timpul cât va urma cursurile la secţia silvică a Şcolii Politechnice din Bucureşti.

D-l *D. Grozescu* propune să se aranjeze chestiunea căminului întrucât nu sunt decât două camere la dispoziţia membrilor din provincie; celelalte fiind ocupate permanent.

7. Se deleagă D-l V. N. Stinghe în Comisiunea de normalizare.

8. Se citeşte scrisoarea D-lui Gh. Crăciunescu prin care propune să se admită în cămin un student dela secţia silvică a Şcolii Politechnice din Bucureşti. Neîndeplinind condiţiunile de admitere. Consiliul nu aprobă.

9. D-l Andrei Ionescu propune ca Societatea să ia iniţiativa să pregătească lucrările pentru Consiliul Superior silvic.

Pentru strângerea materialului se deleagă D-nii: D. Grozescu, pentru Regimul silvivc, D. A. Sburlan pentru C.A.P.S. şi Eug. Vâlceanu pentru Cooperaţie.

Se numesc referenţi pentru subiectele propuse de Societate D-nii:

1. D. Drâmbă pentru: Pădurile şi rolul Corpului silvic în apărarea naţională.

2. P. Ioan, pentru: Administrarea vânatului şi vânătoarea.

3. D. Grozescu pentru: Impozitele forestiere.

4. V. Stinghe pentru: Problema creditului în exploatările forestiere.

5. P. Ioan şi D. Sburlan colaborator pentru: Industria şi comerţul forestier faţă de depresiunea economică.

La cele de mai sus se mai adaugă şi:

Păşunatul în păduri şi

Exproprierile în păduri.

D-l *P. Ioan* arată că ordinea de zi pentru Consiliul Sup. Silvic nu o face Societatea Progresul Silvic, ci ea dă numai sugestii.

Şedinţa se ridică la orele 24.

p. Preşedinte,
(ss) *M. Drăcea.*

Secretar General,
(ss) *P. Ioan*

PROCES VERBAL No. 2

al şedinţei de la 14 Ianuarie 1933

Şedinţa se deschide la orele 17 sub preşedinţia D-lui *V. N. Stinghe*, vicepreşedinte prezenţi fiind D-nii: *Gh. Agapie, N. N. Caragea, M. Drăcea, Aurel Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu.*

Se citeşte adresa Confederaţiei Asociaţiilor de profesionişti intelectuali şi statutele Confederaţiei.

După discuţii ample la cari au luat parte D-nii: V. N. Stinghe, D. Grozescu, M. Drăcea, Aurel Eliescu, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, N. N. Caragea,

Consiliul hotărăşte aderarea Societăţii Progresul Silvic la constituirea Confederaţiei Asociaţiilor de profesionişti intelectual şi deleagă în Conisiliul Confederaţiei pe D-nii:

C. P. Georgescu, M. Drăcea, V. N. Stinghe, Aurel Eliescu şi M. P. Florescu iar ca supleanţi pe D-nii :

P. Ioan, D. Grozescu, A. Nedelcovici, A. Ionescu şi N. N. Caragea.

Şedinţa se ridică la orele 19.

p. Preşedinte,
(ss) *V. N. Stinghe*

Secretar General,
(ss) *Andrei Ionescu*

PROCES VERBAL No. 3
al şedinţei de la 23 Ianuarie 1933

Şedinţa se deschide la orele 21,20 sub preşedinţia D-lui V. N. Stinghe, vice preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *D. Ciurileanu, M. Drăcea, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboiaanu, St. Rodoteatu, Eug. Vâlceanu.*

Exproprierea de islazuri din păduri:

D-l *A. Ionescu* referă asupra lucrărilor comisiunii instituită de Minister pentru aplicarea avizului dat de Consiliul Superior silvic în chestiunea exproprierilor din păduri pentru islazuri comunale.

D-l *P. Ioan* propune:

1. Definitivarea exproprierii.
2. Revizuirea studiilor de transformare.
3. Corecţiuni—schimburi dela caz la caz.
4. Să se rezolve problema muntelui pe văi.
5. Ameliorarea islazurilor.

D-l *M. Drăcea* propune ca la ameliorarea islazurilor să contribue şi silvicultorul. Schimburile să se facă dela caz la caz spre a îndrepta situaţii rele din cauza aplicării greşite a exproprierii.

D-l *V. Stinghe* propune ca să se ceară la Ad-ţia C.A.P.S. un număr de islazuri cu titlu de încercare pentru opera culturală de ameliorarea islazurilor.

D-l *D. Grozescu.* Noi să cerem a colabora la opera de legiferare în materie agrară, cum este legea pentru încurajarea agriculturii. Utilizarea la maxim a islazurilor actuale. Să se definitiveze actualele exproprieri. Schimburile câte odată sunt îmbunătăţite şi ar putea fi făcute acolo unde nu este definitivă procedura exproprierii.

D-l *A. Ionescu* propune ca delegatul Soc. Progresul Silvic să susţie punctul de vedere al Consiliului Sup. silvic care este larg şi cuprinde în esenţă întreaga problemă.

D-l *M. P. Florescu* arată abuzurile ce s'au comis în materie de esproprieri de păduri pentru islazuri. Trebue maximalizat numărul de vite pe comune. Islasurile sunt tot în starea barbară de mai înainte, aşa că îngrijirea islazurilor e problema care trebue atacată de front. Mai propune un studiu general asupra islazurilor.

D-l *Ciurileanu* se raliază la părerea de a se definitiva exproprierea de păduri pentru păşune. Chestiunea rectificării în cazurile greşite să se facă dela

caz la caz, nu noi însă să deschidem chestiunea care ar duce desigur la noui abuzuri în dauna pădurilor.

D-l *A. Nedelcovici.* Nu trebue să ţinem lupta deschisă cu agronomii. Nu pădurea depopulează muntele ci vandalismul în economia noastră; pădurea fixează populaţia.

Se uneşte cu părerea d-lui Andrei Ionescu. Maximalizarea vitelor pe comune trebue luată în consideraţie.

D-l *V. N. Priboianu.* E vorba de nouile exproprieri de păduri pentru islazuri şi în consecinţă Comisiunea care se instituise înainte să-şi repună lucrările concretizate într'un memoriu.

D-l *St. Rodoteatu* este de părerea d-lui P. Ioan.

D-l *D. Ciurileanu* propune ca la Ministerul de Domenii să se înfiinţeze un Consiliu technic al păşunilor în care să intre şi inginerii silvici.

D-l *D. Grozescu* propune să se folosească şi inginerii silvici pentru accelerarea operaţiilor cadastrului.

Rezumându-se discuţiunile se hotărăşte ca chestiunea să se aducă şi în şedinţa viitoare, discutându-se şi proectul de lege pentru încurajarea agriculturii.

2. — In chestiunea Confederaţiei Asociaţiilor de profesionişti intelectuali, după relaţiunile date de D-nii: Drăcea şi Grozescu, se ia act de lucrările pregătitoare făcute pentru constituirea Confederaţiei.

3. — *In chestiunea salariilor:*

D-l *Rodoteatu* dă relaţiuni şi propune ca Societatea să se opună categoric ca pe calea unor aranjamente bugetare izolate pe Minister, să se desfiinţeze drepturi câştigate după lupte de decenii. Să se convoace o adunare — deocamdată nu oficială, ci restrânsă de membri din Bucureşti — în care să se ia o hotărîre.

D-l *D. Grozescu* dă relaţiuni asupra tabloului întocmit de Minister din care rezultă micşorarea excepţională şi nedreaptă a salariilor Corpului silvic.

D-l *P. Ioan* să facem cauză comună cu inginerii.

Nu rezultă pentru Minister nici o economie din încadrarea bugetară a gradelor pe funcţiunile ocupate.

D-l *M. Drăcea* propune facerea memoriului documentat în care să se arate că Corpul inginerilor silvici n'are o pletoră de grade mari.

D-l *Andrei Ionescu* dă relaţii asupra lucrărilor secţiei I-a A.G.I.R. în această chestiune şi propune ca memoriul să fie trimis şi secţ. I-a A.G.I.R.

Se hotărăşte ca D-nii St. Rodoteanu, D. Grozescu şi Eug. Vâlceanu să redacteze memoriul.

D-l *D. Ciurileanu* comunică ce s'a petrecut la Cadastru prin punerea în capul instituţiei a unui netitrat. Declară că va sesiza şi A.G.I.R.

Şedinţa se ridică la orele 24.

p. Preşedinte,
(ss) *N. V. Stinghe*

Secretar General,
(ss) *P. Ioan*

PROCES VERBAL No. 4

al şedinţei de la 25 Ianuarie 1933

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia D-lui *M. Drăcea*, vicepreşedinte, prezenţi fiind D-nii: *P. Antonescu, N. N. Caragea, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteanu, V. N. Stinghe, M. Suhăţeanu, D. A. Sburlan şi Eug. Vâlceanu.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei din 23 Ianuarie 1933 şi se aprobă.

1. — Se citeşte memoriul întocmit de D-nii St. Rodoteatu şi Eug. Vâlceanu în chestia salarizării în caz de încadrare în funcţiuni administrative.

Se stabileşte să se menţioneze în memoriu şi numele D-lui M. Manoilescu care în legea armonizării a arătat în expunerea de motive, că legea noastră de organizare e cea mai serioasă. Deasemenea să se adauge ca anexă un tablou comparativ al proporţiei de grade mari cu magistraţii, agronomii şi inginerii din corpul technic.

D-l Drăcea propune să se facă şi proporţia salariului la grade mari, iar D-l Grozescu propune ca gradele cele mai mari din corpurile organizate să fie retribuite la fel.

Consiliul exprimă mulţumiri D-lor Rodoteatu şi Vâlceanu pentru întocmirea memoriului.

Se ia în discuţiune chestiunea reducerii de 10 la sută anunţată de Guvern asupra tuturor salariilor. Iau parte la discuţie D-nii: D. Grozescu, M. Drăcea, A. Ionescu, V. N. Priboianu, P. Antonescu, P. Ioan, M. Suhăţeanu, St. Rodoteatu, Eug. Vâlceanu, V. N. Stinghe, după care Consiliul hotărăşte ca în chestia reducerii de 10 la sută să se facă un memoriu separat de către aceiaşi comisie care a redactat şi memoriul pentru încadrări.

2. — Consiliul aprobă să se ceară mărirea creditului la C.E.A.C.S. până la 2.000.000 lei spre a se putea lichida datoria către Casa Generală de Economii şi să rămână astfel datoare Societatea numai la C.E.A.C.S.

3. — Se aprobă ca să se închirieze cu suma de 3000 lei, sala de festivităţi, Societăţii „Nădejdea" a funcţionarilor Ministerului de Domenii pentru o serată la 25 Februarie 1933.

Şedinţa se ridică la orele 24.

p. Preşedinte,
(ss) *M. Drăcea*

Secretar General
(ss) *P. Ioan*

Cercul de Studii forestiere al Inginerilor silvici

ŞEDINŢA II

La a doua şedinţă a Cercului de Studii forestiere al inginerilor silvici ţinută în ziua de 10 Ianuarie a. c. în sala mare a Societăţii „Progresul Silvic" la care, pe lângă D-nii ingineri silvici din Bucureşti, au asistat şi D-nii membri ai Secţiunii agrogeologice a Institutului Geologic al României, a vorbit D-l Ing. Dr. Constantin D. Chiriţă despre: *„Problema solului în silvicultura română"*.

După ce a arătat care sunt problemele generale asupra solului ca factor al culturii forestiere, D-sa a analizat problemele specifice ţării noastre, într'o expunere însoţită de numeroase proiecţiuni caracteristice.

Iată pe scurt, conţinutul conferinţei:

Silvicultura fiind o activitate de producţie sprijinită fundamental pe sol, într'o cultură forestieră raţională acest factor nu poate fi neglijat.

In legătură cu solul se nasc o serie de probleme importante care s'ar putea grupa în trei categorii, referindu-se:

1. la utilizarea raţională şi maximă a forţei de producţie a solului,
2. la conservarea forţei productive a solului când aceasta este ridicată,
3. la ameliorarea generală a solului când forţa sa productivă nu este cea maximă posibilă.

1. Tendinţa manifestată şi în silvicultură, de a se intensifica la maximum producţia forestieră pe solul afectat, printr'o utilizare cât mai completă a forţei productive a solului, pune pe silvicultor în faţa unor probleme fundamentale, având următoarele obiective:

a) determinarea forţei productive a solului forestier prin cunoaşterea proprietăţilor esenţiale ale acestuia ca factor vegetativ în cultura forestieră;

b) stabilirea exigenţelor speciilor forestiere în raport cu solul, în regiunea în care se pune problema;

c) alegerea metodelor celor mai indicate de instalare a arboretelor, de conducere şi de regenerare a lor, astfel încât în toată viaţa arboretului utilizarea forţelor productive ale solului să fie maximă.

a) Determinarea forţei de producţie a solului forestier este o problemă al cărei aspect variază dela caz la caz. Deşi se poate spune în general, că forţa productivă a solului şi capabilitatea acestuia de a întreţine un mare număr de esenţe forestiere scade cu cât factorii săi fizici şi chimici şi activitatea bacteriologică se îndepărtează de optimum spre maximum sau minimum, factorii cei mai

îndepărtaţi de optimum determinând această forţă, totuşi variaţiile nu prezintă un paralelism, pentrucă în viaţa vegetativă se produc fenomene de compensare a factorilor vegetativi.

b) Speciile forestiere au exigenţe foarte variate şi caracteristice faţă de starea solului. Specificul acestor exigenţe pentru fiecare esenţă forestieră este tocmai ceeace formează importanţa factorului sol în silvicultură.

Pentru succesul culturii forestiere trebuesc determinate atât calitativ cât şi cantitativ aceste exigenţe, căci localizarea speciilor forestiere pe diferite soluri se face după măsura în care exigenţele lor mai pot fi satisfăcute.

c) Metodele de instalare şi de conducere a arboretelor variază cu staţiunea, specia şi arboretul. Trebuesc alese acelea care asigură maximum de succes.

2. Menţinerea bunei stări a solului stă în mâna silvicultorului. Speciile cultivate şi metodele întrebuinţate trebuesc să asigure păstrarea intactă a forţelor productive ale solului.

3. O preocupare esenţială în silvicultura modernă o formează şi ameliorarea condiţiilor de sol. Trebuesc găsite metodele cele mai indicate de ameliorare prin însăşi cultura forestieră adoptată.

Silvicultura fiind determinată, în latura ei pur culturală, de climă şi sol, este regională; de aceea problemele de sol pe care le pune, diferă după ţări şi regiuni.

In silvicultura noastră, problemele de sol trebuesc studiate după cele patru regiuni: munţi, dealuri, şes şi regiunea inundabilă, căci fiecare din acestea prezintă caractere specifice.

Astfel, problemele de sol, ce se pun în fiecare din aceste regiuni, sunt:

I) In regiunea munţilor:

1. problema păşunilor alpine,

2. problema humsului brut,

3. problema evoluţiei solului pe suprafeţele exploatate ras.

II) In regiunea dealurilor:

1. O primă problemă în această regiune, care nu este numai de sol, ci de complexă ecologie, este apărarea zonei actuale a gorunului în contra invaziei fagului.

2. Altă problemă fundamentală este aceea a regenerării naturale a gorunului, în legătură cu starea actuală şi evoluţia solului forestier.

Felul cum se conduce astăzi regenerarea naturală a gorunului, în cele mai multe cazuri, duce la degradarea fizică înaintată a solului, prin înierbarea şi înţelenirea lui înaintată, iar regenerarea este sistematic compromisă. Se expun rezultatele cercetărilor întreprinse de conferenţiar în acest sens.

Trebuesc găsite metodele şi procedeele cele mai indicate pentru realizarea optimă a regenerării şi păstrarea intactă a bunei stări fizice a solurilor sănătoase şi ameliorarea celor degradate.

3. Tot în legătură cu problema de mai sus, se pune problema subarboretului în arboretele de gorun.

III) In regiunea şesului:

In solurile acestei regiuni, vegetaţia forestieră întâmpină mari greutăţi, crescând în intensitate din zona şleaului către aceea a stepei: deficit de umidi-

tate, compacitate ridicată, înierbare, iar ca urmare: permeabilitate şi aerisire insuficientă, pierderi de apă prin capilaritate, activitate bacteriană redusă, etc.

In majoritatea cazurilor, creşterile arboretelor sunt mult mai reduse faţă de cele posibile, în cazul unei bune stări fizice a solului.

Regenerarea întâmpină mari dificultăţi şi trebue ajutată prin mobilizarea artificială a solului.

Conferenţiarul se ocupă de cultura agricolă intermediară şi de problema mobilizării artificiale a solului în arborete, prezentând numeroase rezultate ale cercetărilor întreprinse în acest sens de către Laboratorul de Soluri al CAPS.

Domnia-sa crede că cultura pădurii în această regiune trebue astfel îndreptată, încât să poată fi înlăturate metodele costisitoare şi cu efect temporar, foarte scurt, practicate azi pentru afânarea pe cale artificială a solului. Cea mai bună şi durabilă ameliorare a stării solului se realizează prin acoperirea lui continuă cu un subarboret de arbuşti xerofiţi, în deosebi de Crataegus. Tot arbuştii sunt indicaţi pentru ameliorarea pădurilor degradate unde nu se poate veni cu plugul sau cu plantaţii imediate, pentru cucerirea stepei pentru pădure şi pentru rezolvarea problemei păşunatului în păduri. Toate aceste probleme sunt desbătute cu o bogată argumentaţie ştiinţifică.

In regiunea stepei uscate se mai adaugă la cele de mai sus, o concentraţie ridicată de săruri aproape de suprafaţă sau chiar la suprafaţa solului, conducând la uscăciunea fiziologică a acestuia. Se dau aci rezultatele cercetărilor întreprinse de Laborator, în jud. Brăila.

Conferenţiarul se ocupă apoi de problema culturii salcâmului în zona şleaului, în ante-stepă şi în stepă, pe soluri bogate în argilă, capabile de a întreţine stejarul şi alte foioase, ajungând la următoarele concluzii: întrucât salcâmul nu suferă soluri insuficient levigate, nu trebue cultivat pe soluri cu nivelul carbonaţilor mai la suprafaţă decât 35—40 cm. Salcâmul nu suferă nici soluri prea grele, întrucât rădăcinile trebuesc să se întindă mult în lături.

Cultura acestei specii pe soluri grele, în arborete pure, este o greşeală, căci acoperişul său slab nu poate opri înierbarea şi tasarea solului cu toate urmările lor rele. Soluţia bună nu este nici creearea de arborete de salcâm cu alte specii, pe această cale inconvenientele nefiind decât parţial înlăturate.

Cultura cea mai indicată a salcâmului este: cultură în arborete pure, cu consistenţă moderată, cu subarboret de arbuşti xerofiţi, în special de Crataegus sau cu specii de arbori destinaţi a rămâne în subarboret.

Se expune apoi în mod rapid problema nisipurilor ,arătându-se dificultăţile întâmpinate de vegetaţia forestieră în asemenea soluri şi modalităţile în care s'a lucrat de către personalul Laboratorului de soluri, la cele mai rele nisipuri din ţară (Hanul-Conachi).

Trecând peste problemele în legătură cu regiunile inundabile, conferenţiarul prezintă rezultatele încercărilor făcute până acum la Laboratorul de Soluri al CAPS pentru a se realiza metode expeditive pentru studiul rapid al solului în practica silvică.

N. R.

P U B L I C A Ţ I U N I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR
Direcţia Regimului Silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,
Asupra raportului Domnului Director al Regimului silvic,
Având în vedere art. 2 din codul silvic;
Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 131/920,

D E C I D E M :

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii „C r i v a R u p t u r a" seria IV-a Bujorul, judeţul Dolj, propreitatea Statului, în suprafaţă de 495 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Revizuirea la 5 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „C r i c o v", judeţul Ialomiţa, proprietatea Alexandru Teoharie, în suprafaţă de 25 ha. Regimul Crâng. Revoluţia normală 5 ani exploatarea în 2 ani. Revizuirea la 5 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „V a l e a O g r e z e l e i', judeţul Muscel, proprietatea Adm. Bănăţeanu iş alţi 6, în suprafaţă de 60 ha. 0129 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 16 ani. Exploatarea în 4 ani cu intervalul specificat în studiu.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii N e g r e ş t i din jud. Neamţ, proprietatea Doamnei Alexandrina Pilescu în suprafaţă de 61 ha. 2900 mp. Regim codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 55 ani. Exploatarea în doi ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de mai sus cu excepţia celor de sub punctele a şi b se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 25 Noembrie 1932, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Dr. V. Niţescu.
No. 252131.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Revizuirea Regulamentului pentru exploatare al pădurii Golani-Stânişoara-Morsiaţrîu, judeţul Roman, proprietatea D-nelor M. Ciurea, Em. Carp şi H. Pastia, în suprafaţă de 238 ha. 3500 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 40 ani. Exploatara în 7 ani.

b) Amenajamentul pădurii Nadeja, judeţul Dolj, proprietatea Nadeja B. Ştirbei, în suprafaţă de 128 ha. 7400 mp. Regim crâng. Revoluţia normală 12 ani. Exploatarea în 12 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Satului, judeţul Argeş, proprietatea Costică Dănescu, în suprafaţă de 8 ha. 2250 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Liscovaci, judeţul Rădăuţi, proprietatea Israel Rauchserger în suprafaţă de 28 ha. 8900 mp. Regimul codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani. Exploatarea în 2 ani.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de exploatare de mai sus, se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 2/I/1923, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) Dr. V. Niţescu.

No. 18.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Stânciova, pendinte de comuna Stânciova, judeţul Timiş Torontal, proprietatea Comunei Stânciova, în suprafaţă de 439 ha. 9300 mp. Regimul codru regulat cu două tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani, împărţită în 4 perioade. Complectarea regenerărei se va face cu pueţi de gorun şi frasin.

b) Amenajamentul pădurii Gutenbrun, pendinte de comuna Lipova, judeţul Timiş-Torontal, proprietatea Comunei Gutenbrun, în suprafaţă de 649 ha. 2800 mp. Regimul Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 100 ani împărţită în 5 perioade de câte 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Traunau, pendinte de comuna Lipova, judeţul Timiş-Torontal, proprietatea comunei Traunau, în suprafaţă de 240 ha. 8400 mp. Regimul codru cu trei tăieri succesive la 7 ani interval. Revoluţia normală 80 ani divizată în patru perioade de câte 70 ani.

d) Amenajamentul pădurii Galcere, judeţul Cluj, proprietatea parohiei Gr. Catolice din comuna Cluj-Mânăstur în suprafaţă de 30 ha. 4100 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea periodică din 6 în 6 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Olariu, judeţul Turda, proprietatea Moldovan Dumitru şi soţii, în suprafaţă de 15 ha. 5000 mp. Regimul Crâng cu 15 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

f) Amenajamentul pădurii „Olanas şi Pădurea Mică", judeţul Cluj, proprietatea moştenitori Logotteti Alfred, în suprafaţă de 41 hha. 7383 mp. Regim Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii Pădurea Veche şi Dealul Boilor, judeţul Sibiu, proprietatea Bis. Ort. Rom. Gusteriţa, în suprafaţă de 51 ha. 7900 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

h) Amenajamentul pădurii Fata, judeţul Sibiu, proprietatea Bisericei Evanghelice în comuna Gusteriţa, în suprafaţă de 51 ha. 7900 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 30 ani, posibilitatea 1 ha. 7300 mp.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Coasta lui Scheiner Ciocana, judeţul Târnava Mare, proprietatea Dr. Carol Gundhardt, în suprafaţă de 24 ha. 740 mp. Regim Crâng cu 30 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii A v a s, judeţul Trei Scaune, proprietatea Domokos Mihail, în suprafaţă de 10 ha. 8800 mp. Regimul crâng cu 20 rezerve stejar la ha. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea 7 ha. în anul 1932/1983 restul după nevoile proprietarului.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi Regulamentelor de exploatare de mai sus cu excepţia celui de la punctul 1 se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 25 Noembrie 1932, în cabinetul nostru

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Dr. V. Nitescu.

No. 252135.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii B u f t e a, judeţul Ilfov, proprietatea Barbu Ştirbey, în suprafaţă de 1815 ha. 6800 mp. din care 1774 ha. 5600 mp. pădure curată. Regimul 2 serii de exploatare; în cea de salcâm 264,80 ha. revoluţia normală 10 ani. exploatarea îs 10 ani în cea de şleau 1509,76 ah. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii O r o f t e a n a d e j o s, judeţul Dorohoi, proprietatea Epitropiei Spitalelor Sft. Spiridon din Iaşi, în suprafaţă de 512 ha. din care 468 ha. 8200 mp. pădure curată. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Z a n o a c a, judeţul Prahova, proprietatea Maria I. Niculescu Prăjescu şi Ioan Cristopol, în suprafaţă de 100 ha. 7294 mp. din care 49 ha. 3883 mp. pădure curată. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani. Exploatarea în 3 ani. Revizuirea după anul 1938.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Z ă v o i u l B â l c u, judeţul Ilfov, proprietatea Gr. Rioşeanu, în suprafaţă totală de 23 ha. 2000 mp. Regim Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani.

e) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii L u n c a F ă l c i u l u i, judeţul Fălciu, proprietatea Comune Fălciu, în suprafaţă totală de 49 ha. 0500 mp. Regimul Crâng. Revoluţia noramlă 3 ani. Exploatarea în 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii H a i n a, judeţul Argeş, proprietatea Comunei Păduretu, în suprafaţă de 7 ha. 2300 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în un an.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate cu excepţia celor de la punctele c şi e se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

p. Ministru Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 256149.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Albeşti, judeţul Argeş, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, în suprafaţă de 1519 ha. 1100 mp. Regimul Codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 80 ani, Exploatarea în 80 ani cu posibilitatea pe suprafaţă.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Peribicauţi, judeţul Hotin, proprietatea a 119 locuitori din satul Peribicăuţi, în suprafaţă de 661 ha 2100 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea a 16 ha. din parcela A, făcându-se în 2 ani şi aşteptându-se apoi 14 până restul devine exploatabil.

c) Amenajamentul pădurii Mesimler seria XXVIII-a, judeţul Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 300 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Comăreşti, judeţul Storojinet, proprietatea Abraham Osterer şi alţii, în suprafaţă de 110 ha. 1800 mp. Regimul: se vor face numai rărituri şi curăţiri necesare higienei pădurei, ast-fel ca prin extragere aarborilor dominanţi să nu se scoată consistenţa sub 0.8.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Uleşti, judeţul Ialomiţa, proprietatea Const. Ştef. Ionescu, în suprafaţă de 50 ha. 4000 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Exploatarea în 3 ani a 34,29 ha. urmând 7 ani perioadă de aşteptare şi apoi se va exploata în 2 ani restul de 16,20 ha.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pârniasca-Batiasca, jud. Dâmboviţa, proprietatea Nic. Parnia şi alţii, în suprafaţă de 21 ha. 6200 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Tote celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi arti colul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 7 Decembrie 1932, în cabinetul nostru.

Ministru Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. Niţescu.
No. 261187.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Chicioara-Valea Sopii, judeţul Sibiu, proprietatea Comunei Topârcea, în suprafaţă de 210 ha. 3316 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani urmată de împădurirea precizată prin avizul Consiliului Technic Nr. 766/931.

b) Amenajamentul pădurii Pădurea Mare, judeţul Mureş, proprietatea Artur Teleki, în suprafaţă de 62 ha. 7000 mp. Regimul Crâng compus. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea conform preciziunilor din avizul Consiliului Technic Nr. 82/931.

c) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Cristof-Degenfeld, judeţul Turda, proprietatea Cristof Degenfeld, în suprafaţă de 57 ha. 7500 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Beseneului, judeţul Trei Scaune, proprietatea Comunei Dalnic, în suprafaţă de 75 ha. 3300 mp. Regimul Codru cu tăieri succesive. Revoluţia noramală 80 ani. Exploatarea conform precizărilor din avizul Comitetului Technic Sighişoara Nr. 19/932.

e) Amenajamentul pădurii Heves şi Cerbaria de Jos, jud. Târnava Mică, priprietatea Eugen Haller, în suprafaţă de 57 ha. 5400 mp. Regimul Crâng cu 50 reserve la ha. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea cu raport susţinut.

f) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii P ă d u r e a M a r e, judeţul Sălaj, proprietatea Bis. Rom. Catolice Ilisna, în suprafaţă de 23 ha. 7500 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăbute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 7 Decembrie 1932, în cabinetul nostru.

Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. Niţescu.

No. 261191.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii O d o b a, judeţul Buzău, proprietatea Maria Antonescu, în suprafaţă de 133 ha. 1050 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Exploatarea în 10 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii B u c i u m e n i, judeţul Ilfov, proprietatea Alex. Costescu, în suprafaţă de 128 ha. Regim Crâng. Revoluţia normală 9 ani. Exploatarea în 4 ani. Revizuirea după 9 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii M ă r u n t a, judeţul Ilfov, proprietatea Sarmiza Alimăniţeanu, în suprafaţă de 24 ha. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii D e a l u l R u g i n o a s a, judeţul Muscel, proprietatea V. I. Irimiciciu, în suprafaţă de 10 ha. 2000 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii S e c u e n i M i r c e ş t i, judeţul Roman, proprietatea Gh. Enescu, în suprafaţă de 60 ha. 3381 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 2 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii B o n t e ş t i, judeţul R.-Sărat, proprietatea Dumitru D. Simionescu, în suprafaţă de 56 ha. 1320 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 9 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii C i o c - S c r i o s t e a, judeţul Teleorman, roprietatea Traian Chesim, în suprafaţă de 39 ha. Regim Crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Exploatearea în 2 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii S e i n o a i c a, judeţul Buzău, proprietatea Alecu Mihăilescu, în suprafaţă de 19 ha. 2500 mp. Regimul Crâng Revoluţia normală 12 ani. Exploatarea în 3 ani cu intermitenţe.

Art. 2. — Regulamentul de exploatare de mai sus cu excepţia celui dela art. 1, alin. b se va face după zece ani.

Art. 3. —— Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 13 Decembre 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 267979.

Art.1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Badu le asa, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Doamnei Maria Mihalcea, în suprafaţă de 56 ha. 9806 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 13 ani. Exploatarea în 13 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiul, judeţul Prahova, proprietatea B. şi C. Ionescu, în suprafaţă de 23 ha. 8000 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 6 ani, exploatarea în 2 ani. Revizuirea după 6 ani. judeţul Ilfov, proprietatea Maria şi I. Dorobanţu, în suprafaţă de 12 ha. 4800 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 4 ani, exploatarea în 2 ani. Revizuirea la finele anului 1939.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentului de exploatare mai sus menţionate cu excepţia celor de sub aliniatele b şi c se va face după zece ani.

Art. 3. —— Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 15 Decembrie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 269305.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sărata Ogrăzile, judeţul Buzău, proprietatea Moştenitorii Monteoru, în suprafaţă de 745 ha. 5700 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 24 ani. Exploatarea în 24 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lunca Strecrioaia, judeţul Fălciu, proprietatea oraşului Huşi, în suprafaţă de 377 ha. 5300 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani. Exploatarea în 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

Art. 2. —— Revizuirea Regulamentului de exploatare de mai sus cu excepţie celor dela aliniamentele b se va face după zece ani.

Art. 3. — Se aprobă de noi anularea Regulamentelor de exploatare al pădurii Cosciula, judeţul Storojineţ, fostă proprietatea Grigore Coian, publicat în „Monitorul Oficial" No. 116/925 pe temeiul că exproprierea posterioară decretării Regulamentului a diminuat suprafaţa iniţială.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 17 Decembrie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 271207.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Marcea, Seria III-a, judeţul Vâlcea, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1023 ha. 2400 mp. Regimul Codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 120 ani. Exploatarea în 120 ani.

b) Amenajamentul pădurii Dridu-Deal, seria X-a, judeţul Ilfov, proproprietatea Statului în suprafaţă de 940 ha. 5100 mp. din care 798 ha. 1400 mp. împădurită. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani. Exploatarea în 18 ani a restului exploatabil şi regenerarea întregei păduri împreună cu trupul Stroiasca.

c) Amenajamentul pădurii Dealul lui Dumitru, judeţul Fălciu, proprietatea Statului, în suprafaţă de 700 ha. 3300 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatându-se câte 23 ha. 3300 mp.

d) Amenajamentul pădurii Moda ia, judeţul Vâlcea, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1556 ha. 5100 mp. Regimul Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 120 ani. Exploatarea în 120 ani.

e) Amenajamentul pădurii Miluta, judeţul Mehedinţi ,proprietatea Statului, în suprafaţă de 184 ha. 4029 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani cu obligaţia de a executa imediat după golirea fiecărui parchet complectarea regenerării prin plantaţiuni cu stejar.

f) Amenajamentul pădurii Balamucii din Deal, seria II-a, judeţul Ilfov, proprietatea Statului, în suprafaţă de 203 ha. 7200 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani. Exploatarea în 35 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. —— Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 17 Decembrie 19932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 271199.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Gruiu şi Bara. judeţul Ilfov şi Prahova, proprietatea Statului, în suprafaţă de 423 ha. 0800 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani. Exploatarea în 35 ani.

b) Amenajamentul pădurii Paucesti, judeţul Bacău, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1104 hha. Regimul Codru cu trei tăieri succesive. Revoluţia normală 96 6ani. Exploatarea în 96 ani. Revizuirea la anul 1938.

c) Amenajamentul pădurii Daesti, Seria IV-a, judeţul Vâlcea, proprietatea Statului, în suprafaţă de 8846 ha. 1200 mp. Regimul Codru cu două tăieri succesive. Revoluţia normală 94 ani. Exploatarea în 94 ani.

d) Amanejamentul pădurii Valea-Mare, judeţul Turda, proprietatea Statului, în suprafaţă de 2758 ha. 9000 mp. din care 2718 ha. 4500 mp. împădurită. Regimul : In seria de raport, 2394, 16 hah. Codru cu tăiere rasă şi Revoluţia normală 100 ani. In seria de protecţie 324 ha. 3000 mp. se va extrage numai arbori uscaţi şi deperisanţi.

e) Amenajamentul pădurii Codru Asnajul-de-Sus, judeţul Sălaj, proprietatea Statului vândută spre exploatare firmei Ludovic Gyormati, Weissglos şiş I. Andor, în suprafaţă de 397 ha. 7900 mp. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea în 3 ani.

f) Amenajamentul pădurii Maaşeni-Sarata, seria VIII-a, judeţul Vaslui, proprietatea Statului, în suprafaţă de 252 ha. mp. Regimul Crând simplu. Revoluţia normală 35 ani. Exploatarea în 35 ani.

g) Amenajamentul pădurii Bogdana, judeţul Bacău, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1855 ha. 6600 mp. Regimul Codru cu două tăieri succesive. Revoluţia normală 96 ani. Exploatarea în 96 ani cu prevederile culturale din avizul Consiliului Technic No. 1204/932.

Art. 2. Revizuirea Amenajamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţionat anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 17 Decembrie în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii ş Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 271203.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a, Amenajamentul pădurii Măieruşi, judeţul Braşov, proprietatea Comunei Măieruşi, în suprafaţă de 1588 ha. 9000 mp. Regimul: Codru cu două tăieri succesive la seria I-a. Revoluţia normală 80 ani. Codru cu tăieri rase şi regenerări artificiale la seria II-a. Revoluţia normală 100 ani. Codru grădinărit cu exploatabilitate fizică în seria III-a realizându-se numai arborii uscaţi rupţi de vânt şi desrădăcinaţi.

b) Amenajamentul pădurii Bezdiu, judeţul Timiş-Torontal, proprietatea M-rei Bezdiu, în suprafaţă de 34 ha. 5300 mp. Regimul Codru cu conversiunea în Crâng regenerarea făcându-se cu stejar. Revoluţia transitorie de conversiune 20.

c) Amenajamentul pădurii Pădurea-Mare, judeţul Mureş, proprietatea Doamnei Văd. Boruemissza Andrei în suprafaţă de 125 ha. 5663 mp. Regimul Crâng cu 80 rezerce la ha. Revoluţia normală 20 ani pentru element crâng şi 880 ani pentru rezerve, exploatarea în 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii FFund, judeţul Mureş, proprietatea D-nei Wilma Miko, în suprafaţă de 24 ha. 1100 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Coceni, judeţul Trei-Scaune, proprietatea D-nei Văd. Peter Sigismund. Regimul Crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în zece ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii: Camna, judeţul Arad, proprietatea Alexandru Szacsvay, în suprafaţă de 73 ha. 5000 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dosul Sipcei (supliment), judeţul Hunedoara, proprietatea I. D. Simian, exploatarea Banca de Scont Bucureşti, în suprafaţă de 44 ha. 8900 mp. Regim Codru Grădinărit, extrăgându-se arborii mai groşi de 30 cm. în diametru la 1.30 m. dela sol. Revoluţia normală 130 ani. Exploatarea în 2 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc., se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente ,amenajamente, etc., referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 17 Decembrie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) . Ghelmegeanu.

No. 271211 .

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Movileni şi Ostrovul, judeţul Tecuci, proprietatea I. Demetriade, în suprafaţă de 472 ha. 37000 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Rajeşti, judeţul Muscel, proprietatea Const. D. Nicolau, în suprafaţă de 101 ha. 6200 mp. Regin Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 4 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Tarseni, judeţul Musce,

proprietatea I. O. Simian şi Ion Popescu, în suprafaţă de 39 ha. 3000 mp. Regim Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al Zăvoaielor Cotul lui Şerbănică şi Cotul-cel-Mare, judeţul Ilfov, proprietatea Nicolae T. Filitis în suprafaţă de 26 ha. 1754 mp. Regimul 2 serii de crâng simplu prima cu revoluţie normală de 7 ani şi exploatare în 77 ani şi a II-a de răchitărie cu revoluţie de un an Revizuirea în anul 1936.

Art. 2 — Revizuirea Amenajamentelor si Regulamentelor de mai sus cu excepţia celui dela art. 1 al. d se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 20 Decembrie în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Dr. V. Nitescu.

No. 274637.

Art. 1 — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Serafineşti, judeţul Botoşani, proprietatea D-nei Maria Ghica, în suprafaţă de 960 ha. Regimul Crâng. Revoluţia normală 27 ani. Exploatarea în 27 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Corni, judeţul Botoşani, proprietatea D-lui Teodor Ghica, pentru suprafaţa de 286 ha. vândută înainte de supunere la Regimul silvic. Regim crâng. Revoluţia normală 6 ani. Exploatarea în 6 ani. Revizuirea la 1938.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii şi Zăvoiului Văcăreşti, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Eufrosina Văcărescu, Zoe Colonel Caribol şi Elena Văcărescu, în suprafaţă de : Zăvoiul 171 ha. 8000 mp. şi pădurea 745 ha. 9500 mp. Regimul 2 serii la Crâng. Revoluţia normală 6 ani şi exploatarea în 6 ani la zăvoi şi Revoluţia 20 ani şi exploatarea în 12 ani la seria II-a.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de mai sus cu excepţia celui dela art. 1. al. b, se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţionat anexat fiecăruia sunt executorii

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 299 Decembrie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu

No. 279561/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Vaculeşti, judeţul Dorohoi, proprietatea Grigore Tăbăcaru, în suprafaţă de 190 ha. 6500 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bobeica, judeţul Cernăuţi, proprietatea Iftimie Bobeica, în suprafaţă de 58 ha. 566 mp. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani. Exploatarea în trei ani a 16 ha 5400 mp.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pol-Ruhotin-Perbiceuţi, judeţul Hotin, proprietatea Ion G. Hudicovschi, în suprafaţă de 57 ha. 0171 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea a 15 ha. în 2 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Staica, judeţul Rădăuţi, proprietatea Feivis şi Berl Tuchman în suprafaţă de 24 ho. 86000 mp. Regim Codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani. Exploatarea în 4 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii S u s e t e a, judeţul Rădăuţi. proprietatea Nastasia Corban, în suprafaţă de 14 ha. 6400 mp. Regimul codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani. Exploatarea în 3 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii H o r o s c a u ţ i. judeţul Cernăuţi, proprietatea Olga Iacoban, în suprafaţă de 14 ha. 7200 mp. Regim Crâng ReRvoluţia normală 3 0ani. Exploatarea arboretului explatabil în 1932/933 şi 19377/938.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii H r a b u s n a, judeţul Rădăuţi, proprietatea Bouhar Gavril şi alţii în suprafaţă de 17 ha. 6977 mp. Regim codru grădinărit. Exploatarea în 2 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii C i u d e i u, judeţul Storojineţ, proprietatea Obştei Ciudeiu, în suprafaţă de 121 ha. 1100. mp. Regimul Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 100 ani. Exploatarea în 100 ani.

Art. 2. Revizuirea tuturor Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţionat anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executare aprezentei Deciziuni.

Dată astăzi 2 Ianuarie 1933, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Dr. V. Niţescu.

No. 14.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

Casa de Credit, Economie şi Ajutor

A

CORPULUI SILVIC C. E. A. C. S.

SEDIUL: BUCUREŞTI III — TAKE IONESCU, 31

Face toate operaţiunile de bancă.
Imprumuturi la membrii în contul
salariului, împrumuturi pe gaj
de efecte, pe ipoteci etc.

Primeşte spre fructificare la vedere şi pe termen
în condiţiuni avantajoase.

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: Stinghe V.

Membrii:

Drăcea M. — Rădulescu M.
Ioan P. — Sburlan D.
Secretar de redacţie: Ionescu A.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1932:

Preşedinte: Georgescu P. C.

Vice-Preşedinţi: Drăcea M., Stinghe V.

Secretar general: Ioan P.

Casier: Grozescu Dem.

Secretari: Caragea N., Ionescu A.

Membrii:

Agapie G. — Florescu M. P.
Antonescu P. — Lazăr H.
Caragea N. N. — Nedelcovici Ath.
Ciurileanu D. — Priboianu N. V.
Condrea G. — Rodoteatu St.
Drâmbă D. — Sburlan D.
Eliescu A. — Ştefănescu-Suhăţeanu M.
Emanoil C. C. — Vâlceanu Eug.

Cenzori: Sculy X., Constantinescu Gh., Ionescu Gh.
Cenzori supleanţi: Florescu I., Marinescu Coman şi Simionescu I.

Preţul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ pentru membrii Societăţii	200 „
„ „ „ pentru conductori şi brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

Institut de Arte Grafice
«B U C O V I N A»
I. E. TOROUȚIU
—
BUCUREȘTI, III
Strada Grigore Alexandrescu, 4

I 24864

.... 7022

ANUL XLV, Nr. 2—3 FEBRUARIE—MARTIE, 1933

BIBLIOTECA CENTRALĂ "SILVICULTURA"

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Studii-referate:

Studiul erorilor instrumentale la compasele forestiere . . . . . *I. Dăscălescu şi I. Popescu-Zeletin*

Probleme administrative:

Activitatea funcţională administrativă . . . . . *Tr. Ionescu-Heroiu*

Documentări — Comentarii:

Note asupra pădurilor de pe valea superioară a Argeşului . . . . . *C. C. Georgescu*
Refacerea pădurilor noastre din Carpaţi . . . . *I. Fröhlich*
Cele 10 porunci ale raţionalizării . . . . . *P. P. Dulfu*

Cronica:

Pro Sylva . . . . . *Aurelian Ionescu*
„In zodia organizării" . . . . . *I. P. Zeletin*

Recenzii. — Revista revistelor. — Informaţiuni. — „C. E. A. C. S."
Pagini mercuriale: Bursa lemnului în luna Februarie 1933
Soc. „Progresul Silvic" — „Cercul de Studii forestiere".

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREŞTI

XLV-e Année. No. 2—3, Février—Mars, 1933 | XLV. Jahrgang. Nr. 2—3, Februar—März, 1933

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen.

SOMMAIRE

Etudes-Comptes-rendus :

L'étude des erreurs instrumentales dans le mesurage des diamètres . . . . . *I. Dăscălescu et I. Popescu-Zeletin*

Problèmes administratifs :

L'activité fonctionnelle administrative . . . . . **Tr. Ionescu-Horoiu**

Documentations-Commentaires :

Notes sur les forêts de la vallée supérieure d'Argeş. *C. Georgescu*
Le reboisement dans les Carpathes . . . . . *I. Fröhlich*
Le décalogue de la rationalisation . . . . . *P. P. Dulfu*

Chronique.—Récensions.—Revue des revues. Informations. — „C. E. A. C. S." — Pages mercuriales. — Soc. „Progresul Silvic"

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

INHALT:

Abhandlungen :

Untersuchung der instrumentalen Fehler an Baumkluppen . . . . . *I. Dăscălescu und I. Popescu-Zeletin*

Verwaltungsfragen :

Die funktionelle Verwaltungstätigkeit . . . . . **Tr. Ionescu-Horoiu**

Mitteilungen :

Bemerkungen über die Forsten im oberen Argeş-Tal. *C. Georgescu*
Der Wiederaufbau unserer Karpathenforsten . . . . *I. Fröhlich*
Die zehn Gebote der Rationalisierung . . . . . *P. P. Dulfu*

Chronik. — Rezensionen. — Die Zeitschriften. Nachrichten. — „C. E. A. C. S."—Holzmarkt. „Progresul silvic": Vereinsangelegenheiten.

REDAKTION UND VERWALTUNG
BDUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

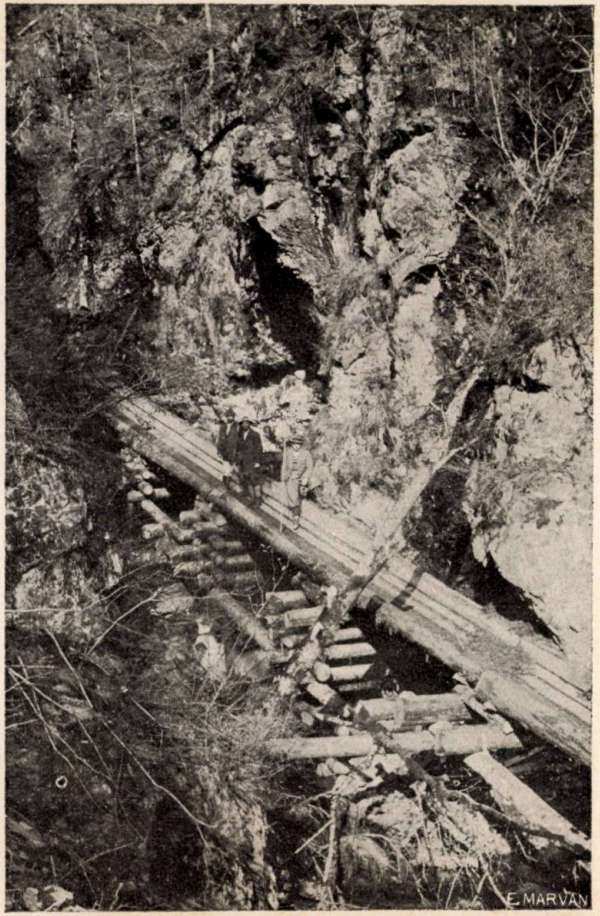

Scoc uscat şi scoc cu apă în Carpaţii Păduroşi (Maramureş, Valea Râului).
Glissoir sec et glissoir humide dans les Carpathes de Maramureş (Valea Râului).
Trocken- und Wasserriese in den Waldkarpathen (Maramureş, Valea Râului).

- IIII 2005

.... 2014

STUDII — REFERATE

STUDIUL ERORILOR INSTRUMENTALE LA COMPASELE FORESTIERE

de I. DĂSCĂLESCU şi
I. POPESCU-ZELETIN

In dendrometrie se studiază suficient, la capitolul „compase forestiere", toate erorile care intervin în operaţiunile măsurării diametrelor, afară de cele datorite instrumentului (erorile instrumentale).

Diversele tipuri de compase realizate, sunt rezultatul unui şir întreg de invenţiuni, fără să se fi putut ajunge la un instrument, care să dea garanţia unei măsurători precise.

S'a realizat însă o formă tip — două braţe perpendiculare pe o riglă, ale cărei avantaje explică întrebuinţarea ei în ultimele decenii.

Dacă la primele încercări, un compas forestier rezistă celor mai severe critici, apoi proasta întreţinere şi uzura în timp, fac ca acest instrument să nu mai poată corespunde cerinţelor, devenind generatorul unor erori grosolane.

Adeseori, erorile instrumentale — de uzură şi de construcţie — sunt cu mult mai mari decât acele ce provin din neîndeplinirea exactă a condiţiunilor de măsurătoare.

In cele ce urmează, vom căuta să studiem aceste erori instrumentale şi să prezentăm apoi, un compas românesc, care pare să înlăture multe din inconvenientele celor existente. Proectul acestui compas este conceput în spiritul concursului propus de C. A. P. S. pentru găsirea celui mai bun compas forestier românesc, atât din punct de vedere al concepţiei, cât şi al construcţiei.

* * *

39738

In operaţiunea măsurătorii diametrelor arborilor — în general — distingem două feluri de erori:

a) Erori ce intervin independent de compas, adică acelea care rezultă din neîndeplinirea condiţiunilor cerute acestei operaţiuni.

b) Erori instrumentale, acele provenite din defectele de construcţie sau uzură în timp a compasului.

Primele, cu un caracter accidental, rezultate din neatenţie, oboseală şi forma anormală a arborilor, au fost studiate complect de Tischendorf [1]) şi exprimate în următoarele cazuri:

1. Secţiunea arborelui la 1.30 m. dela sol nu este un cerc perfect. Astăzi s'a stabilit că nu mai este nevoe să iei diametrul maxim şi minim al secţiunii şi apoi să faci media, ci două diametre perpendiculare, în ori care poziţie.

2. Citirea diametrelor — cu rotunjire — dă naştere la erori, cari variază în intervalul:

$$+\frac{a}{3} \text{ şi } -\frac{a}{3} \quad \text{unde a} = \text{cu rotunjirea.}$$

3. Nu se ia diametru exact la 1.30 m. dela sol în care caz apare:

$$\Delta D = 2\,\Delta h\, tg\,\alpha$$

unde D = diametrul măsurat, h = înălţimea la 1.30 m. şi α = unghiul dintre generatoare şi axa arborelui, considerat trunchiu de con.

4. Se măsoară un diametru care nu este perpendicular pe axa arborelui

$$\Delta D = d\left(\frac{1}{\cos \mu} - 1\right)$$

în care d = diametru μ = unghiul dintre diametre măsurat şi cel normal pe axa arborelui.

Celelalte erori instrumentale au un caracter de permanenţă şi s'ar putea numi — din acest motiv — erori sistematice.

Erorile instrumentale [2]) avem în următoarele cazuri.

1) Braţul mobil nu mai este paralel cu braţul fix (defect de construcţie sau uzură).

---

1) Cele patru cazuri date mai sus sunt studiate de Tischendorf în „Lehrburch der Holzmassenermittlung".

2) Erorile intrumentale studiate se referă la compasele cu formă tip: două braţe pe o riglă gradată.

2) Braţul fix nu este perpendicular pe rigla gradată.

3) Rigla gradată se îndoae luând forma unui arc de curbă.

*

* *

1. Braţul mobil nu mai este paralel cu braţul fix.

Prin uzură sau construcţie, braţul mobil capătă o deviaţie faţă de linia care marchează paralelismul cu braţul fix. Această deviaţie se poate prezenta numai într'o parte a acestei linii, dând naştere la erori sistematice (defecte de construcţie şi parte din defectele de uzură) sau de ambele părţi, în care caz, studiul erorilor este cu mult mai complex.

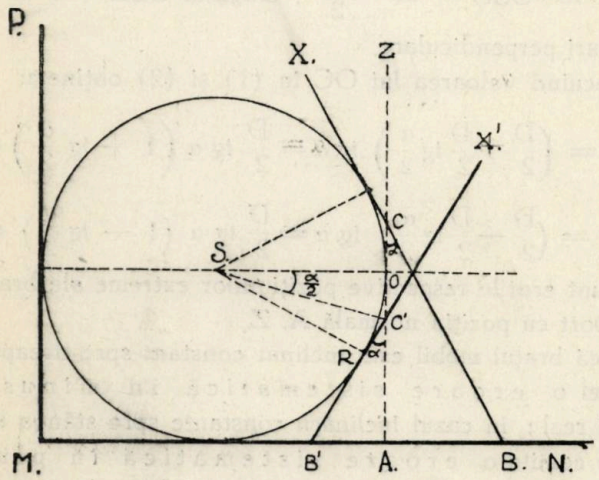

Fig. 1.

In figura 1, considerând cercul S=circonferinţa buşteanului, MN linia compasului, MP braţul fix şi BX braţul mobil (BX, B'X', poziţiunile extreme, AZ poziţiunea normală) observăm că se formează triunghiurile : AB'C' şi ABC din care

$AB = AC \operatorname{tg} \alpha$

$AB' = AC' \operatorname{tg} \alpha$.

Insemnând diametrul buşteanului cu D, din figură avem :

$$AC = \frac{D}{2} + OC \text{ şi } AC' = \frac{D}{2} - OC'$$

dar OC=OC', astfel putem scrie :

$$(1)\ AB = \left(\frac{D}{2} + OC\right) \operatorname{tg} \alpha \text{ şi } (2)\ AB' = \left(\frac{D}{2} - OC\right) \operatorname{tg} \alpha$$

Din (1) şi (2) se vede că eroarea (AB şi AB') este în funcţie directă de diametrul D şi unghiul de înclinare α (deviaţie) a braţului mobil faţă de poziţia normală AZ.

Din triunghiul OSC'=OSC găsim pentru OC:

$$OC = OC' = OS \operatorname{tg} \frac{\alpha}{2} = \frac{D}{2} \operatorname{tg} \frac{\alpha}{2} \text{ pentru că } \sphericalangle OSC = \frac{\alpha}{2}$$

întrucât SC' este bisectoarea $\sphericalangle$ OSR.

rezultând: $\sphericalangle$ OSC = $\sphericalangle \frac{OSR}{2}$. Unghiul OSR = α ca unghiuri având laturi perpendiculare.

Inlocuind valoarea lui OC în (1) şi (2) obţinem:

$$AB = \left(\frac{D}{2} + \frac{D}{2} \operatorname{tg} \frac{\alpha}{2}\right) \operatorname{tg} \alpha = \frac{D}{2} \operatorname{tg} \alpha \left(1 + \operatorname{tg} \frac{\alpha}{2}\right) = \epsilon_1$$

$$AB' = \left(\frac{D}{2} - \frac{D}{2} \operatorname{tg} \frac{\alpha}{2}\right) \operatorname{tg} \alpha = \frac{D}{2} \operatorname{tg} \alpha \left(1 - \operatorname{tg} \frac{\alpha}{2}\right) = \epsilon_2$$

ϵ_1 şi ϵ_2 sunt erorile respective poziţiunilor extreme ale braţului mobil în raport cu poziţia normală A. Z.

Dacă braţul mobil este înclinat constant spre dreapta, se comite astfel o eroare sistematică în minus faţă de diametrul real ; în cazul înclinării constante spre stânga a braţului mobil, se comite o eroare sistematică în plus.

Pentru valori foarte mici ale unghiului α (cum se prezintă cazul în realitate), termenul $(1+\operatorname{tg} \frac{\alpha}{2})$ tinde către 1, şi în acest caz vom avea:

$$\epsilon = \pm \frac{D}{2} \operatorname{tg} \alpha \qquad (3)$$

Formulă aplicabilă, care arată că eroarea ε este direct proporţională cu diametrul D şi tangenta unghiului de deviaţie α a braţului mobil BX faţă de poziţia normală A Z.

Pentru α cuprins între 1°—10°, iar diametrul D între 10—100 cm., ε ia valorile corespunzătoare formulei (3) şi date în tabloul de mai jos în cm.:

TABLOUL No. 1 [1])

Diametru în cm.	Unghiul α în grade sexasecimale									
	1°	2°	3°	4°	5°	6°	7°	8°	9°	10°
10	0.08	0.17	0.26	0.35	0.44	0.52	0.61	0.70	0.79	0.88
20	0.17	0.35	0.52	0.70	0.87	1.05	1.23	1.41	1.58	1.76
30	0.25	0.52	0.78	1.05	1.30	1.57	1.84	2.11	2.37	2.64
40	0.34	0.70	1.04	1.40	1.74	2.10	2.46	2.82	3.16	3.52
50	0.42	0.87	1.30	1.75	2.17	2.62	3.07	3.52	3.95	4.10
60	0.51	1.05	1.56	2.10	2.61	3.15	3.69	4.23	4.74	5.28
70	0.60	1.22	1.82	2.45	3.04	3.67	4.30	4.93	5.53	6.16
80	0.68	1.40	2.08	2.80	3.48	4.20	4.92	5.64	6.32	7.04
90	0.77	1.57	2.39	3.15	3.91	4.72	5.53	6.34	7.11	7.92
100	0.85	1.75	2.60	3.50	4.35	5.25	6.15	7.05	7.90	8.80

Din tabloul de mai sus, se vede uşor care poate fi importanţa acestor erori mai ales în cazul inventarierilor de materiale de construcţii (piese de lucru) unde se cere o măsurătoare exactă.

Să vedem acum, procentual — cu cât influenţează, eroarea calculată mai sus, expresiunea suprafeţei.

Suprafaţa în funcţie de diametru, este dată de formula:

$$S = \frac{\pi}{4} D^2$$

In cazul unui diametru afectat de o eroare ϵ avem:

$$S \pm \Delta S = \frac{\pi}{4} (D \pm \epsilon)^2 = \frac{\pi}{4} (D^2 \pm 2 D \epsilon + \epsilon^2)$$

1) In mod practic. ultima linie a tabloului de mai sus, pentru lungimea braţelor de 0.50 m. (dela rigla gradată la vârf) poate servi şi ca mijloc de corecţie, atunci când nu avem la îndemână un raportor. Diferenţa dintre distanţa citită pe riglă şi distanţa interioară între vârfurile braţelor compasului (braţul mobil deviate la maxim) constitue tocmai corespondentul în cm. al deviaţiei braţului mobil, astfel că putem găsi corecţia de aplicat pentru diverse diametre pe coloana verticală a tabloului, care are de bază, eroarea măsurată în cm.

ε^2 fiind mic [1]), se poate neglija, astfel că avem:

$$S \pm \Delta S = S \pm \frac{\pi}{4} \cdot 2\, D\epsilon = s \pm \frac{\pi}{2} D\epsilon$$

$$\Delta S = \pm \frac{\pi}{2} D\epsilon$$

Pentru a afla eroarea procentuală, ne vom servi de expresiunea:

$$\frac{\Delta S}{S} = \frac{p}{100} \text{ şi înlocuind pe } \Delta S \text{ găsim:}$$

$$\frac{\frac{\pi}{2} D\epsilon}{S} = \frac{p}{100} \text{ sau } p = \frac{100 \frac{\pi}{2} D\epsilon}{S} \quad (4)$$

din formula suprafeţei scoatem: $\frac{\pi}{2} D = \frac{2S}{D}$

Pe de altă parte, am găsit mai înainte: $\epsilon = \frac{D}{2} \operatorname{tg} \alpha$.

Inlocuind în (4) obţinem:

$$p = \frac{100 \frac{2S}{D} \epsilon}{S} = \frac{200\, \epsilon}{D} = \frac{200 \frac{D}{2} \operatorname{tg} \alpha}{D} = 100 \operatorname{tg} \alpha$$

deci $p = 100 \operatorname{tg} \alpha$ (5)

Un exemplu: Considerăm D=60 cm.; $\alpha = 2°$ de unde rezultă $=1{,}05$ cm.

$\frac{\Delta S}{S} = \frac{p}{100}$ sau $p = \frac{100\, \Delta S}{S}$. pentru D=60 cm. avem S=2827 cm²

D=58,95 „ S=2729 cm²

$\Delta S = 79$ cm²

---

1) Fără a neglija pe ϵ^2 şi urmând acelaş calcul, se ajunge la formula: $p = 100 \operatorname{tg} \alpha \left(1 + \frac{\operatorname{tg} \alpha}{4}\right)$ care diferă de (5) prin termenul $\left(1 + \frac{\operatorname{tg} \alpha}{4}\right)$. Această diferenţă reprezintă 3,9% din valoarea expresiunei (5) pentru $\alpha = 10^0$ deci se poate neglija. [$p = 100 \operatorname{tg} \alpha = 100$ tg. 10° $= 100 \times 0.176 = 17.6$ cm.; $p = 100 \operatorname{tg} \alpha \left(1 + \frac{\operatorname{tg} \alpha}{4}\right) = 100 \times 0.176 \left(1 + \frac{0{,}176}{4}\right) = 18.3$ cm. diferenţa: 18.3—17.6=7 mm. ceia ce reprezintă 3,9%].

Inlocuind în formulă valorile găsite avem:

$$p = \frac{98 \times 100}{2827} = \frac{9800}{2827} = 3{,}45\% \quad (6)$$

Aplicând formula (5) $p = 100 \text{ tg } \alpha$ avem:

$$p = 100 \times 0.035 = 3{,}5\% \quad (7)$$

Tabloul erorilor procentuale No. 2

No. cor.	α în gr. sex.	tg. α.	$p = 100 \text{tg} \alpha$ %	Observaţiuni
1	1°	0.017	1.7	
2	2°	0.035	3.5	
3	3°	0.052	5.2	
4	4°	0.070	7.0	
5	5°	0.087	8.7	
6	6°	0.105	10.5	
7	7°	0.123	12.3	
8	8°	0.1 1	14.1	
9	9°	0 158	15.8	
10	10°	0.176	17.6	

Diferenţa — inapreciabilă — dintre cele două rezultate (6) şi (7) se explică prin neglijările făcute în stabilirea formulei şi prin rotunjirile logaritmice ce intervin în valoarea lui tg α.

O remarcă foarte interesantă de făcut la formula (5) este aceia că, eroarea procentuală este direct proporţională cu unghiul α şi este independentă de diametru.

Interesul chestiunei constă în faptul că ne dă posibilitatea să aplicăm o corecţiune pS în toate măsurătorile afectate de eroarea amintită.

* * *

Trecând la volume, să stabilim şi aci eroarea procentuală. Procedând ca în cazul precedent, vom avea:

$$p = 100 \frac{\Delta V}{V}$$

dar $V = S\,L$ unde L = lungimea trunchiului sau arborelui.

$\Delta V = Vr - Va$

unde: Vr = volumul real şi Va = volumul afectat de eroare.

$$Va = \left(\frac{\pi}{4}(D \pm \epsilon)^2\right) L \text{ şi } Vr = \frac{\pi}{4} D^2 . L, \text{ de unde:}$$

$$\Delta V = -\frac{\pi}{4}(D \pm \epsilon)^2 L + \frac{\pi}{4} D^2 L = \frac{\pi}{4} D^2 L - \frac{\pi}{4}(D^2 \pm 2 D\epsilon + \epsilon^2) L$$

$$\Delta V = \frac{\pi}{4} D^2 L - \frac{\pi}{4} D^2 L \pm \frac{\pi}{2} D \epsilon L = \pm \frac{\pi}{2} D \epsilon L$$

înlocuind:

$$p = \frac{100\left(\pm\frac{\pi}{2} D \epsilon L\right)}{\frac{\pi}{4} D^2 L} = \frac{\pm 100 \epsilon}{\frac{1}{2} D} = \frac{200 \epsilon}{D} = \frac{200 \frac{D}{2} \operatorname{tg} \alpha}{D} = 100 \operatorname{tg} \alpha.$$

Observăm că şi la volum, eroarea procentuală subsistă. Calculul de mai sus s'a făcut numai ca o verificare întrucât rezultatul era lesne de întrevăzut.

In general, admiţând aceiaşi notaţie ca mai sus vom avea:

$$Vr = Va \pm \Delta V \text{ dar} \frac{\Delta V}{V} = \frac{p}{100} \text{ sau } \Delta V = \frac{p\ Vr}{100} \text{ înlocuind :}$$

$$Vr = Va \pm \frac{p\ Vr}{1\ 0} = Va\left(1 \pm \frac{p}{100}\right)$$

Insemnând $\left(1 \pm \frac{p}{100}\right) = K$ vom avea $Va = Vr\ K$.

In cazul volumului mai multor arbori rezultă:

$$Vr_1 + Vr_2 + Vr_3 + Vr_4 + \ldots + Vr_n = Va_1 k + Va_2 k + Va_3 k + \ldots +$$

$$+ Va_n k = k\ (Va_1 + \ldots Va_n) \text{ sau} \sum_1^n Vr = k \sum_1^n Va$$

Corecţiuni.

Interesul studiului de mai sus apare în calculul corecţiunilor. Compasele existente în serviciu, din cauza vechimii, sunt expuse la asemenea erori. Cunoscând numărul de grade al deviaţiei braţului mobil (se poate măsura cu ajutorul unui raportor) cu ajutorul formulei (5) se poate calcula eroarea procentuală.

$$p = 100 \operatorname{tg} \alpha$$

cu care vom înmulţi suprafaţa sau volumul, după cum va fi cazul. Este de remarcat că această eroare va fi totdeauna în minus după cum vom demonstra mai departe.

In cazul unor mari inventarieri, se poate foarte bine lucra cu o clupă cu deviaţie, numai având grijă la urmă să se aplice corecţia respectivă.

Se recomandă a se evita asemenea cazuri, prin înlocuirea clupei defecte şi numai în cazuri extreme să se apeleze la acest mijloc.

Frecvenţa poziţiilor braţului mobil pentru unul şi acelaş diametru.

După fig. 1 se observă că valoarea erorii de neparalelism a braţului mobil este funcţie de locul pe care acest braţ îl ocupă între punctele A şi B′.

După fig. 2 se poate vedea că datorită forţelor care intervin la un compas forestier, F_1 şi F_2, braţul mobil este tentat ca totdeauna să ia poziţiunea extremă B′ X′.

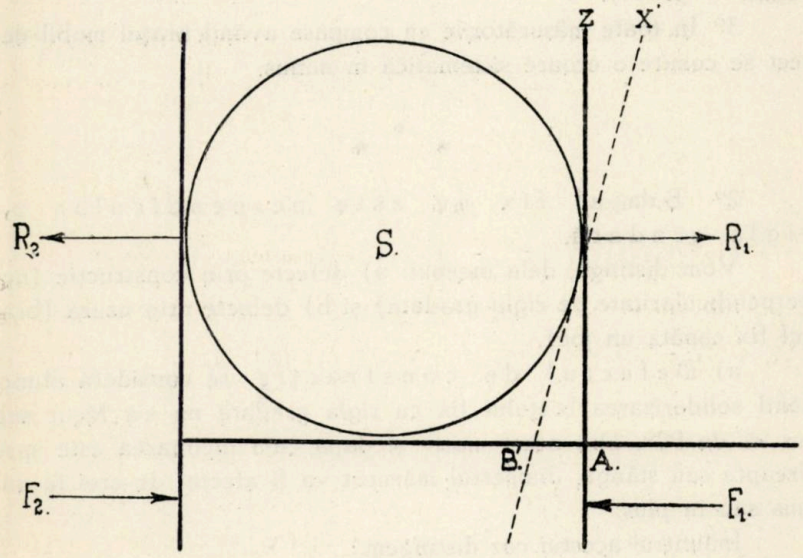

Fig. 2.

Din cauza însă a inegalităţii eforturilor depuse de lucrător dela un diametru la altul, datorită: oboselii, poziţiei pe care o are lucrătorul în momentul luării diametrului, stării de masiv a arboretului în care lucrează şi mobilităţii braţului mobil pe rigla gradată, acest braţ nu va lua totdeauna poziţiunea extremă B′ X′, ci o serie de poziţii care vor fi cu atât mai numeroase, cu cât ne apropiem de punctul B′.

In această situaţie, rămâne de studiat şi găsit poziţia medie în intervalul B B' pentru n măsurători.

In concluzie, admitem fără să greşim prea mult, că frecvenţa acestor poziţii variază cu valoarea lui ϵ, între limitele:

$$100 \text{ tg } \frac{\alpha}{n} \text{ şi } 100 \text{ tg } \alpha$$

în care n=numărul poziţiilor (măsurătorilor).

Concluzii.

1° Eroarea procentuală în suprafaţă şi volum creşte proporţional cu unghiul de înclinare al braţului mobil faţă de poziţia normală.

2° Corecţiunea se poate face direct asupra: suprafeţii şi volumului, atunci când se cunoaşte unghiul α (suprafaţa = p. S: volum = p. V.).

3° In toate măsurătorile cu compase având braţul mobil defect se comite o eroare sistematică în minus.

* * *

2° Braţul fix nu este perpendicular pe rigla gradată.

Vom distinge, dela început: a) defecte prin construcţie (neperpendicularitate pe rigla gradată) şi b) defecte prin uzură (braţul fix capătă un joc).

a) Defectul de construcţie se consideră atunci când solidarizarea braţului fix cu rigla gradată nu s'a făcut sub un $\sphericalangle$ de 90°. Din acest motiv şi după cum înclinarea este spre dreapta sau stânga, diametrul măsurat va fi afectat de eroi în minus sau în plus.

Înăuntrul acestui caz distingem :

α_1. Braţele — paralele — nu sunt perpendiculare pe rigla gradată (fig. 3), având o înclinare α faţă de poziţia normală.

Insemnând cu: dr=diametru real; da=diametru aparent (citit pe riglă) şi α =unghiul de înclinare faţă de poziţia normală. vom avea:

$$d_r = d_a \cos. \alpha.$$

Eroarea este constantă şi apare la toate diametrele luate cu

un asemenea compas. Corecţiunea se poate calcula după formule de mai sus (suprafaţă: s. cos α volum: V. cos α.).

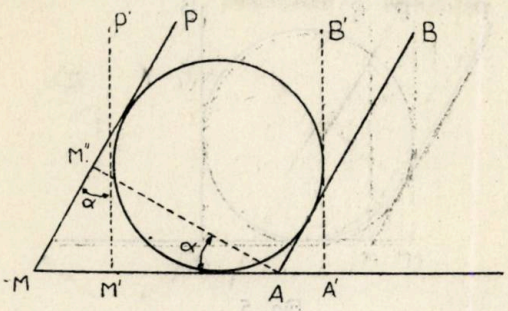

Fig. 3.

α_2. Braţul fix inclinat de $\sphericalangle$ α; braţul mobil normal pe rigla gradată (fig. 4).

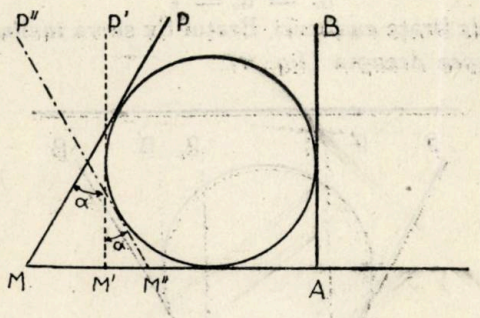

Fig. 4.

Eroarea (constantă) care se comite în acest caz, după cum este cu plus sau minus (poziţiile: M. P sau M'' P''.) se calculează după datele din tabloul No. 1, în funcţie de $\sphericalangle$ şi diametrul măsurat.

b) Defecte prin uzură. Din cauza marei întrebuinţări şi a relei întreţineri, braţul fix nu mai păstrează o poziţie unică, normală pe rigla gradată, ci capătă un joc care-l face să se încline spre stânga totdeauna când se măsoară diametrul unui arbore.

Ca şi în cazul precedent distingem:

b_1. Braţul fix cu deviaţia α faţă de normală; braţul mobil perpendicular pe rigla gradată (fig. 5).

Din considerentele enumerate mai sus, sub titlul: „Frecvenţa poziţiilor braţului mobil", şi braţul fix este obligat să ia totdeauna

poziţia cu deviaţia maximă ($\measuredangle \alpha$) afectând astfel în minus diametrul citit.

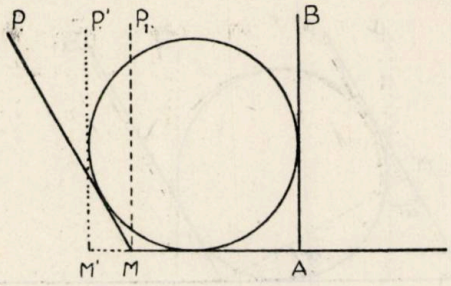

Fig. 5.

Corecţiunea va fi dată de $\varepsilon = \frac{D}{2} tg\ \alpha$ care se va aduna sau scădea diametrului măsurat.

$$d_r = d_a = \epsilon$$

b_2. Ambele braţe cu jocuri. Braţul fix se va înclina spre stânga iar cel mobil spre dreapta (fig. 6).

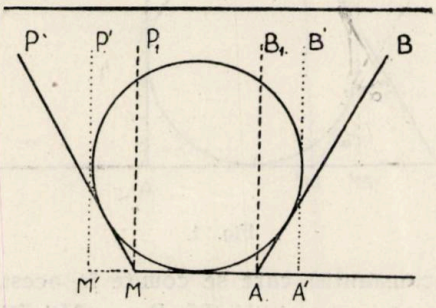

Fig. 6.

In acest caz se vede că :

$$d = d_a + (\epsilon_1 + \epsilon_2)$$

în care ε_1 şi ε_2 sunt erorile ce respectiv se comit de braţul fix şi mobil.

[Aceste erori nu sunt egale întrucât corespund la două unghiuri de înclinare (α şi α') diferite].

Se întâmplă adesea, din cauza defectelor fizice ale lemnului, ca braţele compasului forestier să se îndoae (în sens opus), ne mai rămânând în acelaş plan. Diametrele măsurate cu un asemenaa instrument, când se are în vedere ca vârfurile braţelor să fie într'un

plan normal pe axa arborelui, vor fi afectate de o eroare în plus, datorită faptului că, în acest caz, instrumentul a înregistrat tocmai un diametru înclinat față de cel normal cu $\measuredangle \mu$.

Cazul acesta se reduce la altul deja studiat [1]) și eroarea e dată de expresia:

$$\Delta d = d \left(\frac{1}{\cos \mu} - 1 \right)$$

Această eroare se înlătură ținându-se totdeauna numai rigla gradată într'un plan normal pe axa arborelui.

3° Rigla gradată se îndoae luând forma unui arc de curbă.

Adeseori rigla gradată se îndoae luând forma unui arc de curbă. Din această cauză, în loc să măsurăm diametrul real al arborelui, vom citi unul mai mare, datorit îndoiturii, și nu pe cel real, care este coarda acestui arc.

Prin urmare, eroarea care se comite este tocmai diferența între coardă și arc. Evident că această diferență este în funcție de săgeata maximă, adică de raza de curbură (în cazul arcului de cerc).

Insemnând arcul de cerc reprezentând rigla gradată cu l, coarda corespunzătoare cu α, raza cu R și unghiul la centru corespunzător cu φ, din figura alăturată vom avea:

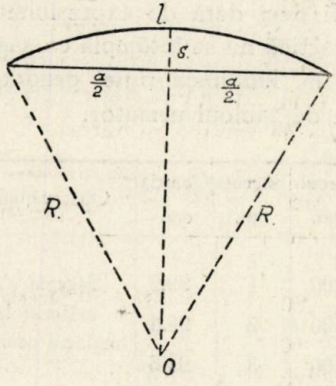

Fig. 7.

$$l = R \varphi \text{ sau } \varphi = \frac{l}{R} \quad (1).$$

din triunghiul dreptunghic format avem:

1) Tischendorf „Lehrbuch der Holzmassenermittlung".

$$\frac{\frac{a}{2}}{\sin\frac{\varphi}{2}} = \frac{R}{\sin 90^0} \quad \text{sau} \quad \frac{a}{2} = R \sin\frac{\varphi}{2}$$

de unde

$$a = 2R \sin\frac{\varphi}{2}$$

Desvoltând pe $\sin\frac{\varphi}{2}$ avem :

$$\sin\frac{\varphi}{2} = \frac{\varphi}{2} - \left(\frac{\varphi}{2}\right)^3 \frac{1}{3!} + \left(\frac{\varphi}{2}\right)^5 \frac{1}{5!} \cdots\cdots$$

neglijând restul termenilor seriei afară de primii doi, vom avea înlocuind pe φ din expresiunea (1):

$$a = \frac{l}{2R} \cdot 2R - \left(\frac{l}{2R}\right)^3 \cdot 2R \cdot \frac{1}{3!} = l - \left(\frac{l}{2R}\right)^3 \frac{1}{3!} =$$

$$= l\left(1 - \left(\frac{l}{2R}\right)^2 \frac{1}{3!}\right) \quad (2)$$

formulă care ne dă coarda în funcțiune de arc (l) și rază de curbură (R).

Cu această formulă se poate calcula diametrul real care se măsoară și care ste egal cu coarda ce subîntinde arcul l.

Eroarea va fi deci dată de expresiunea $l - a = \varepsilon$.

Intrucât în practică nu se întâmplă ca săgeata să fie mai mare de 3 cm. pentru 1 m. lungimea riglei gradate, coarda va lua în mediu valorile date de tabloul următor:

Arcul cm.	Săgeata cm.	Coarda cm.	Observațiuni
100	1	99.9	Săgeata s'a măsurat la mijlocul coardei
100	2	99.8	
100	3	99.6	

Cifrele de mai sus, s'au determinat prin măsurători directe.

Se vede clar, că diferențele între coarde și arc sunt foarte mici, de milimetri, și ca atare pot fi complect neglijate, fără nici un pericol pentru măsurătoare.

L'étude des erreurs instrumentales dans le mesurage des diamètres.

Dans le mesurage des diamètres, se produisent des erreurs dûes à l'usure des compas forestiers ou aux défauts de leur construction.

Les auteurs discutent les trois cas suivants:

1) Le bras mobile n'est pas parallèle au bras fixe. On a pour l'erreur

$$\epsilon = \pm \frac{D}{2} \operatorname{tg} \alpha$$

où D=diamètre de l'arbre, α = l'angle de déviation, c'est-à-dire l'angle formé par le bras mobile avec sa position normale.

Le tableau 1 donne les valeurs de ϵ pour α variant de 1^0 à 10^0 et pour D compris entre 10 et 100 cm.

La surface du cercle correspondant au diamètre mesuré, est affectée d'une erreur dont le taux p est

$$p = 100 \operatorname{tg} \alpha$$

Pour α variant de 1^0 à 10^0, on a les valeurs dans le tableau 2.

Ces erreurs instrumentales qui affectent le diamètre et la surface, sont systematiques et peuvent être correctées.

2) Le bras fixe n'est pas normal à la règle gradué. Sont étudiées les erreurs qui se produisent dans quatre cas différents et on indique la correction à appliquer.

3) La règle gradué est déformée en arc.

L'erreur consiste dans le fait qu'on mesure l'arc au lieu de mesurer la corde respective.

En supposant que la courbe appartient à un cercle, on établi une formule qui donne la valeur de la corde a en fonction de R (rayon de courbure) et de l (longueur de l'arc respectif).

On a alors = l — a.

Untersuchung der instrumentalen Fehler an Baumkluppen.

Die Verfasser machen Mitteilung über Konstante (systematische) Fehler an Baumkluppen von klassicher Form (zwei parellele Schenkel an einem Maasstab).

1) Der bewegliche Schenkel ist nicht parallel mit dem festen, sei es infolge fehlerhaften Konstruktion sei es infolge Gebrauches oder ungenügender Besorgung. In diesem Falle werden die gefundenen Durchmesser mit einem Fehler behaftet sein, welcher seinen Ausdruck findet in der Formel:

$$\epsilon = r \frac{D}{2} \operatorname{tg} \alpha$$

In dieser Formel bedeutet D den gemessenen Durchmesser, den Neigungswinkel des beweglichen Schenkels zur Normalen. In der Tabelle I ist der Fehler für die Werte $\alpha = 1^0—10^0$ und D=10—100 cm berechnet.

Prozentual beeinflusst dieser Fehler die Flächen- und Massenberechnungen

nach der Formel: $p=1.00 \operatorname{tg} \alpha$ Für $\alpha=1^0—10^0$ finden sich die entsprechenden Werte in der Tabelle II. Weil diese Fehler systematischer Natur sind, so können sie durch Korrektur der gefundenen Flächen oder Massen behoben behoben werden.

2) Der feste Schenkel steht nicht senkrecht auf den Maasstab. Die in diesem Falle möglichen Fehler sind vierfacher Art. Der Einfluss welchen diese auf das Resultat ausüben kann durch Korrekturen ausgeglichen werden welche für jede einzelne Fehlerquelle angegeben sind.

3) Der Maasstab der Kluppe ist biegsam d. h. er nimmt die Form eines Kurvenbogens an.

Beim Arbeiten mit einer solchen Kluppe werden die Durchmesser mit einem Fehler behaftet, welcher gleich ist der Differenz zwischen dem Kurvenbogen und der dazugehörigen Sehne. Für den Fall einer einem Kreisbogen entsprechenden Biegung wird eine Formel angegeben welche den Wert der Sehne aus den betreffenden Radius und der Bogenlänge ableitet:

$$a = l \left[1 - \left(\frac{l}{2\,R}\right)^2 \frac{1}{3!} \right]$$

In dieser Formel ist a=Sehne, l=Bogen, r=Radius. Der Fehler ergiebt sich aus der Formel $\epsilon=l-a$

ACTIVITATEA FUNCȚIONALĂ ADMINISTRATIVĂ

de TR. IONESCU-HEROIU

1. Înțelesul noțiunii „administrație". 2. Locul ocupat de „administrație" în ansamblul oricărei întreprinderi. 3. Esența lucrărilor de administrație. 4. Concluzii.

1. Dacă ideea de drept administrativ este, relativ, de recentă dată,[1]) fixându-și origina în marea mișcare provocată de revoluția franceză, [deci în a II-a ½ a sec. XVIII] care a avut să substitue „statul legal" celui „polițienesc" sau „absolutist", idea de administrație este de mult mai veche dată. Ea își poate fixa oirgina chiar în primele începuturi ale activității omenești, când individul sau grupul a recunoscut nevoia unor anumite măsuri pentru a-și dispune cât mai bine activitatea, astfel ca să facă față nevoilor vieții din ce în ce mai multiplicate. Și această recunoaștere coincide cu momentul în care omul nu a mai putut singur prin munca lui personală, să-și satisfacă nevoile vieții, ci numai cu ajutorul muncii semenului său pe baza specializării și diviziunii muncii sociale.

Expresiunea acestor anumite măsuri a variat, evident, cu evoluția culturii omenești, sensul însă a rămas același — sau aproape același — corespunzător aceleiași necesități.

Nu este locul și nici intenția noastră a face istoricul administrație; am ținut numai să facem distincțiunea între idea de drept administrativ, — care presupune în totdeauna existența unor forme și raporturi juridice între individ și Stat — și idea de

1) Vezi introd. din „Tratat de drept ad-tiv român" de Paul Negulescu. Buc. 1925.

administrație — care poate exista și fără aceste raporturi juridice.

Înțelesul științific al administrației nu este încă bine definit și nici să nu avem pretențiunea, de oarece numai de câteva decenii spiritul și metoda științifică au început a ataca și această disciplină.

Confuziunile, în genere, sunt inerente stadiilor precedente cercetărilor științifice. Pentru administrație în special, confuziunile au fost justificate prin cuprinsul său complex.

In mod obișnuit, problemele de ordin administrativ s'au confundat — și se vor mai confunda încă — cu probleme de ordin comercial, financiar, mai puțin technic și mai mult cu cele de contabilitate (gestiunea).

Această confuziune se datorește — probabil — existenței elementului de organizare în compunerea activității administrative.

In modul cel mai obișnuit însă, administrația s'a confundat cu activitatea de „conducere" din cauza marelui procent de muncă ad-tivă din operația „conducerii". Această confuziune o face chiar noul dicționar enciclopedic al limbei române [1]), după care „administrațiune, administrație înseamnă faptul de a administra, conducere, ocârmuire, oblăduire".

De ce anume nu trebue confundată „administrația" cu „conducerea" 'o să vedem sub punctul următor.

Este meritul marelui organizator francez, Inginerul Henri Fayol, de a fi clarificat idea de administrație. După dânsul, ad-ție înseamnă: prevedere, organizare, comandă, coordonare, control [2]).

Peste aceste elemente noi am mai adăoga încă unul, pe care l'am situa chiar înaintea tuturor; este legătura cu trecutul, de oarec oricem inte înțeleaptă pornind la organizarea unei activități, trebue să se sprijine pe și să se lege de valorile cucerite deja de trecut. Altfel am cădea în fundamentala eroare, de a crede că totul începe și se sfârșește cu fiecare din noi.

In studiul său asupra administrației, Fayol se mai ocupă de închegarea unui grup de principii, în posesia cărora, cel ce adminis-

1) Candrea, I. A. & Adamescu, Gh.: Dicționarul enciclopedic ilustrat al limbei Române ed. I, Buc. 1931. pag. 14.

2) Fayol, Henri: Administrația industrială și generală. Trad. rom. N. Constantinescu. Buc. 1927, pag. 19.

trează să aibă siguranţa atitudinelor, să poată brava problemele ce i se ivesc şi să fie — cu alte cuvinte — ferit de oscilaţiunile „bărcei pe valuri". — Vom expune aceste principii la punctul 3, fără a le analiza. Aci facem însă menţiunea că principiile administrative nu pot fi determinate şi nici înfăţişate fără un criteriu. Determinarea lor trebue să fie în strânsă legătură cu scopul activităţii — fără de care efortul omenesc nu se poate concepe — cum şi cu fixarea liniilor mari [principiilor fundamentale] deduse în mod logic din scopul final al activităţii.

Doctrina fayolistă nu vorbeşte nimic de scopul activităţii, cum nici de necesitatea unor principii directoare, ca emaţiune imediată a scopului activităţii.

* * *

După ce am văzut în linii generale, cari sunt componentele ideii de administraţie, ar urma să o definim. Cum pe de o parte cu definiţiunile trebue să fim foarte prudenţi, iar pe de alta ele sunt foarte necesare, întrucât înlătură confuziunile, ne vom mărgini a-i fixa cuprinsul, cristalizând cele expuse până aci. Administraţia ar fi, deci, activitatea sau disciplina complexă, în compunerea căreia intră :

a) Scopul final al activităţii ;

b) Principiile fundamentale, emanaţie directă şi logică a scopului fixat ;

c) Principii administrative, consecinţă logică a principiilor fundamentale ;

d) Elemente de administraţie : legătură cu trecutul, prevedere, organizare, comandă, coordonare, control.

Imbrăcând acest conţinut în diverse fraze, vom obţine tot atâtea definiţiuni variante, lucru pe care ne abţinem de a-l face, în speranţa că am putut să-i înfăţişăm destul de clar structura.

2. Fayol mai are încă un mare merit : acela de a fi introdus lumină nu numai înnăuntrul disciplinei administrative ci şi în afara ei, delimitându-i marginile spre a o distinge bine de celelalte activităţi — respectiv discipline — împreună cu cari este chemată să constitue un ansamblu armonic al oricărei activităţi (publice sau private), cu deosebire al activităţilor economice.

Plecând dela întreprinderea industrială, el ne arată că viaţa

acestei întreprinderi este dată de o sumă de operaţiuni, pe cari după asemănările dintre ele le-am putea grupa în : technice, comerciale, financiare, de pază şi siguranţă, operaţiuni de contabilitate şi operaţiuni administrative. — Aceste grupe de operaţiuni le găsim întotd'auna şi nu numai în industrie ci şi în alte domenii de activitate, cu deosebirea că acolo, operaţiunile technice vor fi cele ce constituesc caracteristica activităţii respective. In economia sau întreprinderea forestieră de ex. : ar intra la grupa operaţiunilor technice toate lucrările ce se referă la procesul producţiunii forestiere.

Acestor grupe de operaţiuni li se dă denumirea de f u n c ţ i u n i, spre a ne imprima idea că toate la un loc fac viaţa activităţii economice respective.

In adevăr, dacă am compara viaţa organismului omenesc, care este susţinută de conlucrarea diverselor funcţiuni de nutriţie, respiraţie, regeneratorie, excretoare, funcţia de relaţiune, etc., vom ajunge — prin analogie — la recunoaşterea că şi viaţa integrală a unui organism economic — cum ar fi de ex. şi întreprinderea forestieră — este susţinută tot de anumite funcţiuni [1]). Activităţile desfăşurate de aceste funcţiuni se pot numit a c t i v i t ă ţ i f u n c ţ i o n a l e. Vom deduce deci că şi în economia forestiră vom avea cele 6 activităţi funcţionale: technice, comerciale, financiare, de pază şi siguranţă, de contabilitate şi de administraţie.

Să nu ne închipuim cumva că una este mai mare sau mai importantă decât cealaltă. Vom fi înclinaţi, poate, să credem, că cele ce au fost mai puţin cunoscute sau studiate până în prezent, sau cele cari nu convin pregătirii sau însuşirilor noastre, sunt de mai mică importanţă. Este o profundă eroare, ce s'ar baza pe o logică subiectivă. In mod obiectiv se poate susţine, că aşa după cum organismul omenesc funcţionează normal numai când toate organele — respectiv aparatele şi sistemle — funcţionează regulat, tot aşa şi organismul economic admis va funcţiona (vieţui) normal, când cele 6 funcţiuni vor fi armonic desvoltate, când fiecare în parte vor avea o viaţă regulată şi când activităţile lor vor fi bine coordonate. Un sumar exemplu din practică, ne-ar putea şi mai bine învedera egala importanţă a funcţiunilor. Ori de câte ori într'o întreprindere eco-

1) M. R. Desaubliaux, în studiul său, „Les origines biologiques de la fonction administrative", (Paris. 1919) face o foarte interesantă legătură între elementele şi unele principii de ad-ţie ale lui Fayol şi corpul omenesc, găsindu-le aplicate aci în funcţiunea de relaţiune, al cărui organ principal este creerul.

nomică stagnează una din cele 6 grupe de operaţiuni : producţiunea, desfacerea, procurarea fondurilor, protecţia (siguranţa), contabilitatea sau administraţia, întreg mecanismul lucrărilor, respectiv viaţa întreprinderii respective se resimte total.

Dacă cele 6 funcţiuni sunt distincte între ele, una trebue să fie chemată a face racordarea lor, a le servi pe toate exact aparatului circulator din organismul uman, tocmai pentru a se creia viaţa armonică a ansamblului. Aceasta este funcţia administrativă care cuprinde în sine elementele de prevedere, organizare, comandă, coordonare, etc. Funcţia administrativă — fără să fie, cum s'a spus, cea mai importantă, dar putem afirma că este cea mai puţin studiată — va trebui să aibă o poziţie centrală, care să-i dea posibilitatea să pătrundă toate celelalte funcţiuni, să organizeze, să racordeze, coordoneze şi controleze toate eforturile depuse.

Spre a avea mai bine tabloul acestui ansamblu de activităţi funcţionale, am imaginat figura de pe pag. următoare.

Vedem deci clar, că deşi distincte, funcţiunile constituesc un „tot" unitar, fără ca vreuna din ele să fie „totul".

De obiceiu — şi aceasta o demonstrează pe larg autorul citat — funcţiunea administrativă creşte în importanţă cu cât ne urcăm pe treptele ierarhice ale şefilor, ajungând să aibă la conducerea superioară o atât de mare importanţă, încât rolul de „conducere" se confundă cu acela de „a administra". Este însă o mare eroare, căci „a conduce..... este a tinde la scopul instituţiei, căutând a asigura bunul mers al celor şase funcţiuni. Administraţia nu este decât una din cele şase funcţiuni al căror mers trebue să fie asigurat de conducere" [1]).

3. Să vedem, mai departe, care este esenţa lucrărilor caracteristice activităţii funcţionale administrative.

La punctul No. 1 am enumerat deja factorii componenţi ai adminstraţiei. Mai jos voiu expune pe scurt, la ce natură de lucrări dau naştere aceşti factori.

a) Scopul final al activităţii. Nu este vorba de nici o lucrare specială, ci de o concepţie unică, care trebue imprimată întregului corp social (personalul şi lucrătorii) atâta timp cât toţi vor lucra în unul şi acelaş domeniu de activitate şi care şi-a fixat

1) Fayol, H. op. cit. pag. 19.

unul şi acelaş scop. Nu voiu enunţa acest scop final, căci ar trebui să-l susţin şi această susţinere nu s'ar putea face fără o incursiune în domenii abstracte, de concepţie asupra vieţii şi asupra muncii noastre încadrată în viaţa colectivă. Această incursiune depăşeşte cadrul subiectului şi poate şi al revistei noastre.

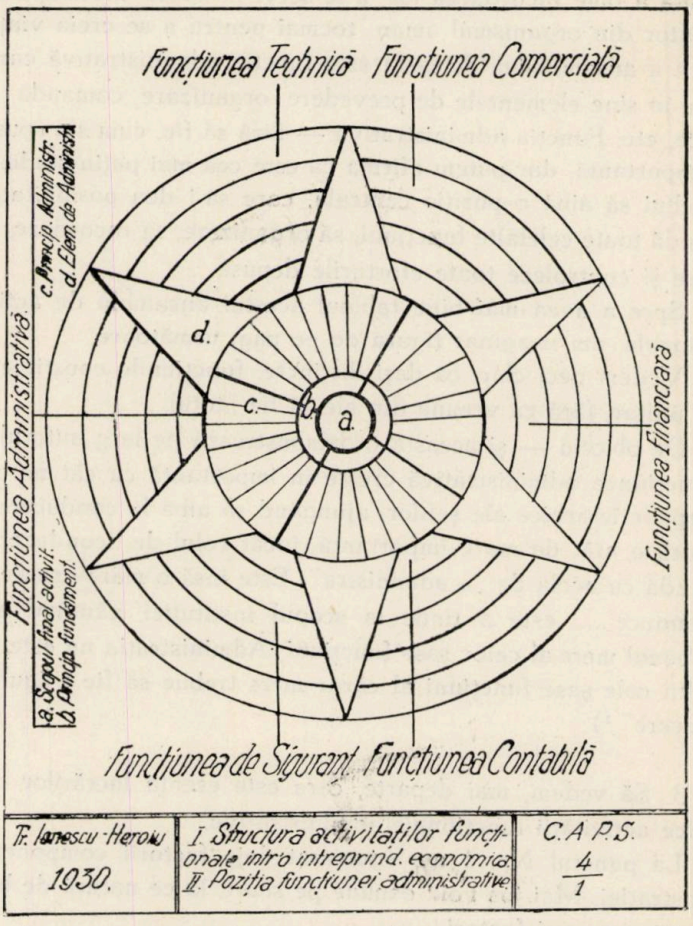

Accentuez însă că acest scop fixat şi imprimat de o doctrină — politica sau administraţia întreprinderii respective — trebue să străbată şi să trăiască viu până în cel mai modest colaborator, lucrătorul, ce are în cadrul general de activitate poate cel mai neprețuit rol, dar de a cărui concepţie şi conştiinciozitate se resimte în mare parte succesul final.

b) Principii de bază (fundamentale); c) Principii administrative. Din lumina scopului fixat, conducerea

întreprinderii sau instituţiunii îşi desprinde un număr foarte restrâns de principii fundamentale cari constituesc liniile ce vor direcţiona desfăşurarea întregei activităţi. Din aceste linii directoare se vor desprinde — după cum am arătat deja — principiile administrative cari vor lumina calea muncii noastre mai în mănuntul ei.

Spre a nu angaja revista în discuţiuni — ce aproape sigur s'ar naşte în jurul principiilor ce le preconizez — rezerv colegilor altă cale, a unei publicaţii particulare [1]).

Menţionez totuşi, că, în ce priveşte principiile ad-tive, Fayol a enunţat în tratatul său 14 principii pe care el le-a aplicat mai des [2]):

1. Diviziunea muncii ;
2. Autoritate-responsabilitate ;
3. Disciplina ;
4. Unitate de comandă ;
5. Unitate de direcţie ;
6. Subordonarea intereselor particulare interesului general ;
7. Remuneraţia ;
8. Centralizarea ;
9. Ierarhia ;
10. Ordinea ;
11. Echitatea ;
12. Stabilitatea personalului ;
13. Iniţiativa ;
14. Buna înţelegere între personal.

d) Elemente de administraţie.

aa) L e g ă t u r a c u t r e c u t u l. Pentru asigurarea continuităţii şi progresului în activitatea noastră trebue să ţinem seamă de valorile câştigate prin străduinţele trecutului, să ne legăm cu ele şi să clădim mai departe spre a lăsa posterităţii pe cât posibil numai opere de durată.

Aci trebuesc avute în vedere lucrările cerute de patrimoniu, el fiind cel ce l'am luat dela înnaintaşii noştri şi pe care trebue să-l transmitem urmaşilor mărit şi ameliorat. In jurul patrimoniului se organizează şi se desfăşoară apoi activitatea.

bb) P r e v e d e r e a. Aceasta impune două naturi de lucrări

---

1) Sper ca chiar în cursul acestui an să dau o modestă contribuţie la putinţa de închegare a unei d o c t r i n e a d m i n i s t r a t i v e r a ţ i o n a l e. Angajarea în lucru a determinat-o constatarea că astăzi avem aproape tot atâtea metode de ad-ţie (dacă se pot numi metode), câţi şefi avem.

2) Fayol, H.: op. cit. pag. 22.

bine determinate: Programul de lucru şi bugetul. O activitatea raţională nu se poate concepe fără un program de lucru cu eşalonarea în timp a lucrărilor, iar un program de lucru nu se poate concepe fără un buget.

cc) Organizarea implică compunerea personalului (corpul social compus din funcţionari şi lucrători) ce au să desfăşoare activitatea, determinarea precisă a atribuţiunilor, înzestrarea corpului social cu utilajul material necesar muncii, cum şi iniţierea, învăţarea şi perfecţionarea lui asupra modului cum trebue să lucreze.

O deosebită grijă trebue îndreptată spre adaptarea întregului corp social la nevoia de progres a instituţiei şi spre ridicarea energiei lor printr'un bun tratament şi prin organizarea ştiinţifică a muncii.

dd) Comanda. După întocmirea programului şi efectuarea organizării, corpul social trebue pus în mişcare să activeze conform programului de lucru, cu observarea principiilor admise, cu conştiinţa vie şi cu ochii permanent aţintiţi la scopul final al activităţii.

ee) Coordonarea, implică o continuă activitate în scopul racordării, armonizării şi canalizării tuturor eforturilor în direcţia scopului final. Coordonarea este cu atât mai necesară cu cât în cadrul organizării s'au dat atribuţiuni speciale pe baza principiului diviziunii muncii şi fără o reunire a eforturilor, efectul diviziunii muncii nu va fi atins.

ff) Controlul face — precum se vede prin definiţie — parte integrantă din administraţie. El trebue să vegheze permanent, dacă toţi colaboratorii sunt la post, dacă se lucrează conform atribuţiunilor şi instrucţiunilor şi dacă munca se desfăşoară conform programului de activitate.

Apoi organele de control trebue să adune şi să centralizeze rezultatul activităţii, pentru a se putea dovedi forului superior de conducere că s'a efectuat şi în ce măsură anume, programul de activitate aprobat.

Controlul, deci, nu este anchetă, el este: supravegherea, îndrumarea, dirijarea activităţii în scopul efectuării programului de lucru cum şi culegerii rezultatelor muncii depuse.

4. Punând faţă în faţă cele expuse până aci cu actuala concepţie despre administraţie, se constată o mare deosebire. Şi deosebirea va mai dura încă până când noile cuceriri în materie de administraţie ştiinţifică îşi vor face din ce în ce mai mult loc. Aceasta este şi posibil şi de dorit. Chiar dacă noi nu am vrea, ne impune mersul

firesc al progresului. Am putea însă să grăbim acest mers. Avem pentru aceasta o singură cale şi 2 mijloace. Calea : înmulţirea adepţilor şi cercetătorilor, mijloacele : voinţa hotărîtă şi acţiunea înţelept condusă.

Că şi în economia forestieră activitatea funcţională ad-tivă trebue să se diferenţieze mai curând sau mai târziu de celelalte activităţi, astfel ca să marcăm o formă mai înaintată de organizare, în care diversele funcţiuni şi organe — respectiv activităţi — nu se mai pot confunda între ele, este dela sine înţeles.

Că astăzi, încă nu am păşit spre această formă ne-o arată însăşi exponentul cercetărilor noastre „Revista pădurilor" unde putem găsi printre problemele administrative, chestiuni ca [1]): (luând numai ultimii 2 ani):

Rentabilitatea exploatărilor forestiere (Nr. 1/931); acestea fiind chestiuni comerciale;

Amenajeri colective (Nr. 3/931); acestea fiind chestiuni technice;

Relaţiuni între cultura raţională a pădurilor şi expl. lor raţională (Nr. 6/931; acestea fiind chestiuni technice.

Comercializarea lemnelor de foc (Nr. 10—11/931); aceste fiind chestiuni tipic omerciale.

Discuţiuni asupra mijloacelor de realizarea raportului susţinut (Nr. 2—3/932); acestea fiind chestiuni technice;

Cultura şi expl. păd. în rap. cu vânătoarea (Nr. 8—9/932); acestea fiind chestiuni technico-comerciale.

Chiar în recentul No. pe Ian. 1933 găsim:

Contribuţiuni la prezentarea impecabilă a produselor fabr. C.A.P.S.; acestea fiind chestiuni comerciale;

Creditul silvic ipotecar; aceste fiind chestiuni financiare.

L'activité fonctionnelle administrative.

Tandis que l'idée de droit administratif suppose l'existence des rapports juridiques entre l'individu et l'état, l'idée d'administration peut exister aussi sans ces rapports.

---

1) *Adoptând denumirea de „Probleme ad-tive", care va trebui păstrată şi în viitor, Redacţia nu a înţeles să se angajeze în chestiuni de metodologie şi să distingă numai problemele referitoare la activitatea funcţională ad-tivă, care — trebue să recunoaştem — ar da un material foarte restrâns pentru revista noastră. S'a pornit dela consideraţiunea că unii autori şi cititori au dorit să se publice articole cu subiect de contact intim cu viaţa ad-ţiilor silvice publice, care însumează probleme din domenii foarte variate. Aşa fiind, în rubrica „Probleme ad-tive" s'au grupat articolele prezentând unele sugestii pentru aceste ad-ţii.*

N. Red.

Du reste, ce qu'on entend par administration n'est pas bien défini, car c'est à peine dernièrement qu'ont pénétré l'esprit et la méthode scientifique dans les recherches de ce domaine.

L'ingénieur français H. Fayol sépare nettement l'activité (fonction) administrative des autres composantes d'une entreprise économique et définit la fonction administrative comme étant composée de cinq éléments — prévoyance, organisation, commandement, coordination, contrôle — et de 14 principes d'administration — division du travail, autorité, responsabilité, discipline, unité de commandement, unité de direction, subordination des intérêts particuliers à l'intérêt général, rémunération, centralisation, hiérarchie, ordre, équité, stabilité du personnel, initiative, harmonie. —

Considérant le but de toute activité administrative on peut formuler d'abord les principes fondamentaux et ensuite de ceux-ci on va établir les normes administratives.

En dehors des éléments étudiés par Fayol il faut ajouter encore la liaison avec le passé, parcequ'aucune activité ne commence et ne finit avec la génération présente.

Finalement, l'auteur nous montre que ces mêmes principes inspirent l'administration forestière: notre littérature de spécialité les discute de temps en temps.

Die funktionelle Verwaltungstätigkeit.

Während die Idee der Verwaltungsrechtes-das Dasein rechtlicher Beziehungen zwischen Staat und Individuum voraussetzt, hat die Idee Verwaltung auch ohne solche Beziehungen Daseinsberechtigung.

Im Uebrigen ist der Begriff Verwaltung bis heute nicht zufriedenstellend definiert. Erst kürzlich hat wissenschaftlicher Geist und Methode dieses Gebiet zu erforschen gesucht.

Der französische Ingenieur Fayol definiert nach sauberer Scheidung der Verwaltungsfunktion von den anderen Funktionen einer wirtschaftlichen Untenehmung die erstere als die Komponente von 5 Elementen: Voraussicht, Organisation, Auftragserteilung, Koordinierung und Kontrolle sowie von 14 Verwaltungsprinzipien (Arbeitsteilung, Autorität, Verantwortlichkeit, Disziplin, Einheit der Auftragserteilung u. d. Leitung, Unterordnung privater Interessen jenen der Allgemeinheit, Besoldung, Zentralisierung, Rangordnung, Ordnung, Gerechtigkeit, Stabilität des Personals, Initiative, gegenseitiger Verständniss des Personals.

Unter Berücksichtigung des Zweckes jedweder Verwaltungstätigkeit können vorerst die Grundprinzipien derselben formuliert und danach die Ausübungsnormen festgestellt werden.

Den von Fayol angegebenen Elementen muss noch eines hinzugefügt werden: Das Verbundensein mit der Vergangenheit, den jede Wirksamkeit fängt weder mit uns an noch hört sie mit uns auf (d. h. mit der Generation von heute).

Zum Schluss zeigt Verfasser, dass auch die Forstverwaltung sich auf genannten Prinzipien aufbaut und dass solche în unser forstlichen Litteratur ab und zu zur Diskussion gestellt werden.

DOCUMENTĂRI - COMENTARII

NOTE ASUPRA PĂDURILOR DE PE VALEA SUPERIOARĂ A ARGEŞULUI

de Dr. C. GEORGESCU.

Studiul pădurilor noastre trebue să pornească de la cercetarea monografică a tuturor regiunilor. Astfel aflăm specificul local al pădurilor, fără de care, orice generalizări nu au bază suficientă documentară. Notiţele de faţă au ca scop să furnizeze fapte, de pe Valea Argeşului, de interes pentru un cercetător al condiţiunilor geografico-botanice ale pădurilor locale.

Parcurgând Valea Argeşului de la Căpăţâneni spre Cumpăna şi apoi de aci pe Valea Budei până la isvoarele sale de pe Muntele Moldovanu (2544 m.) se văd numeroase urme ale acţiunii omului cari au adus modificări în distribuţia şi compoziţia pădurilor de pe versanţii văilor principale şi secundare. In asemenea condiţiuni restabilirea stării normale de vegetaţie a pădurilor este foarte îngreunată, cu atât mai mult cu cât influenţa omului a fost exercitată din timpuri foarte vechi; aceasta acţiune poate fi directă prin practicarea unor exploatări neregulate şi indirectă prin introducerea abuzivă a vitelor la păşunat.

Este interesant de urmărit în mare constituţia geologică a munţilor Făgăraş cuprinzând bazinele văilor amintite, întrucât limitele de interes geologic corespund cu anumite puncte importante geografico-botanice. Munţii Făgăraşi sunt formaţi dintr'un complex de roce cristaline dispuse în fâşii paralele cu coama. Catena principală cuprinzând vârfurile Negoiul, Lespezile, Capra, Moldovanu etc. este mărginită la Sud de o fâşie compusă din roce filitice cu cristalinitate inferioară; tipul cel mai răspândit din rocele filitice este şistul sericitos de culoare cenuşie-verzuie, în care aflăm numeroase intercala-

ţiuni de roce cvarţoase şi dolomitico-calcaroase. In asemenea mici insule calcare din zona alpină a Moldovanului, Podul Giurgiului, etc., aflăm câteva staţiuni cu Leontopodium alpinum, care în acest masiv muntos e rară. Făşia de filite este mărginită la Sud printr'o falie de altă făşie de micaşisturi şi şisturi amfibolice. Această făşie

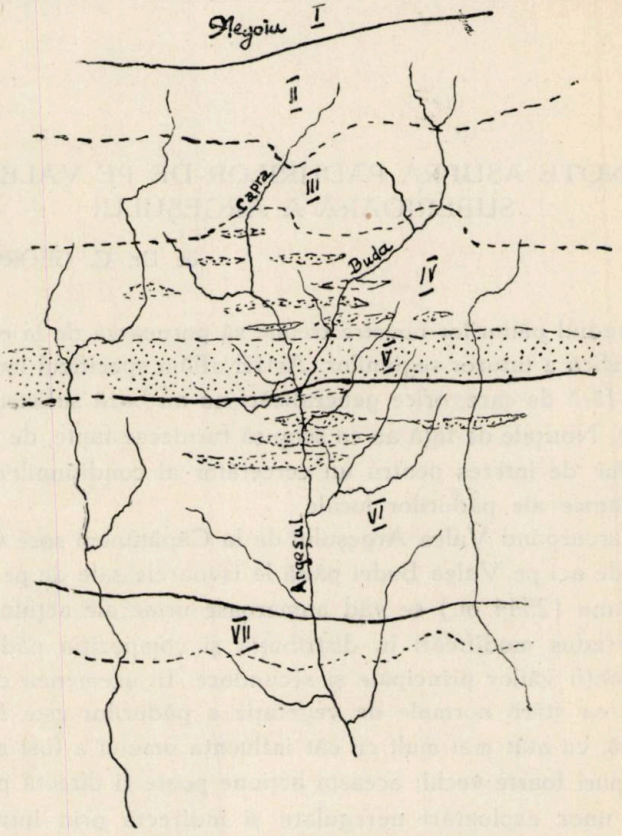

Schiţă geologisă a Văii Argeşului
II. roce filitice=şist sericitos ; III. micaşisturi şi şisturi amfibolice ; IV. micaşisturi injectate cu grenat şi turmalin ; V. Gneis de Cumpăna (punctat) ; VI. şisturi amfibolice ; VII. Gneis de Cozia.

cuprinde o parte din subzona pădurilor de molid pur, care se scoboară în vale, cum e cazul pe fundul Văii Budei, Valea Mircea şi Museteica.

După aceasta urmează o făşie mult mai lată de micaşisturi injectate cu grenat şi turmalin; ele se ivesc pe vale la locul de unire al văilor Buda şi Mircea, adică tocmai la limita superioară a fagului.

Dela Valea Museteica în jos, pe Valea Budei, în aceste micaşisturi apar intercalaţiuni de gneis, cari sunt din ce în ce mai numeroase până ce ajung să formeze de la 4 km. la Nord de Cumpăna o fâşie compactă de gneis. Odată cu gneisul îşi face apariţie pe vale bradul, care în fâşia de gneis zis de Cumpăna se află în proporţie însemnată.

Dela Cumpăna, unde râul Buda confluiază cu râul Capra şi dă naştere Argeşului, acest ultim râu traversează o fâşie lată de 20 km. aprox. de micaşisturi cu foarte puţine infiltraţiuni de amfibolite. Toată această fâşie este ocupată de pădurile de fag în amestec cu brad şi molid. Cheile Argeşului sunt săpate în o nouă fâşie de gneis zis de Cozia care este limitat spre Nord de fâşia de micaşist amintită printr'o falie. Această fâşie de gneis are aci pentru noi o deosebită importanţă; în adevăr, pe stâncile Cheilor avem o singură staţiune de pe Valea Argeşului cu pin silvestru, staţiune destul de puţin citată în literatură.

Urmărind situaţia pădurilor de la Cheile Argeşului în sus pe Vale, avem de remarcat următoarele :

Versanţii Cheilor Argeşului sunt în majoritate desveliţi; în condiţiunile speciale ale cheilor, cari după cum ne indică prezenţa vechei cetăţi au fost făcute accesibile şi traversate de multă vreme, este greu de precizat starea naturală a vegetaţiei forestiere. Procesul de reîmpădurire naturală stânjenit incontinuu prin intervenţiunea omului nu este complect, chiar acolo unde s'ar găsi loc de instalare pentru mici buchete de arbori printre stâncile abrupte. Pe locurile pietroase ale versanţilor şi cari se opun formării de masive încheiate şi-au găsit refugiu şi un loc permanet de vegetaţie speciile de lumină: mesteacănul şi pinul, alături de fag şi molid. Solul superficial de pe coaste dă pinului un port caracteristic tabular iar molifţilor un port cilindric ingust (forma columnaris) ca urmare a slabei desvoltări a ramurilor verticilelor.

Gorunul se opreşte la Chei, de unde nu mai a fost găsit pe versanţii văiei în sus; el se urcă până la 580 m. în pt. Buneşti dinspre Căpăţâneni (staţiune com. de D-l ing. Păunescu). Carpinul în schimb, după cum e cunoscut, se urcă mult mai su pe această vale, până la 880 m.; astfel pe Valea cu Peşti, care începe la aprox. 10 km. spre Nord de Chei, ca afluent al Argeşului, avem arborete de fag cu carpen situate în jumătatea de jos a coastei.

Un fapt remarcabil pentru această vale este că molidul apare în pădurile de fag mai jos decât bradul; chiar punctul cel mai jos

al molidului îl aflăm în dreptul satului Corbeni, la 600 m., pe când acelaş punct al bradului îl avem pe Valea Lupului abia la 750 m. Deasemenea în masive, în părţile inferioare, predomină molidul în amestec, după care apoi începe amestecul de brad, fag şi molid. Această inversiune de apariţie a răşinoaselor se observă mai ales în fâşia de gneis de Cozia. Nu inclinăm însă să punem acest fapt în legătură cu natura geologică a subsolului; el s'ar datori numai acţiunei îndelungate de extragere a omului .In adevăr, în Carpaţii sudici, molidul de la staţiunile inferioare chiar în stare de masiv este crăcănos şi deci lemnul său nu este apt pentru întrebuinţările uzuale: material de cherestea, sau mai ales şiţă. In schimb bradul îşi formează o tulpină fără de ramuri şi din timpurile cele mai vechi a fost extras pentru fabricarea draniţii astfel de extrageri repetate în masive încheiate a avut de efect că a mutat limita bradului, în locurile accesibile, mult mai sus decât a molidului [1]).

In ceea ce priveşte văile de cari ne ocupăm, nu vedem o legătură între natura geologică a subsolului şi răspândirea molidului şi bradului, aşa cum arată Iacobescu pentru alte regiuni ale munţilor cristalini. Astfel, aflăm brad atât de micaşist greu dezagregabil cât şi pe gneis; micşorarea proporţiei de brad în masivele de fag este urmare a extragerei neregulate arătate, aşa încât după accesibilitatea locurilor pe formaţiuni asemănătoare geologice avem proporţii mai mari sau mai mici de brad. De ex. pe gneisul cheilor de Cozia bradul aproape lipseşte, în timp ce în fâşia de gneis de Cumpăna este foarte frecvent. In ultima fâşie, râul Buda formează chei abrupte, albia râului este îngustă şi dacă la aceste greutăţi naturale mai adăogăm şi îndepărtarea de centre populate şi complecta lipsă de căi de scoatere, care a domnit până acum câteva decenii, se explică faptul păstrării bradului. In ultimul timp de la instalarea pe vale a Societăţilor de exploatare a lemnului s'au făcut şi în regiunea gneisului de Cumpăna mari extracţii de brad.

Inversiunea răşinoaselor cu foioase este aci foarte rară şi o aflăm numai pe un afluent al Văiei cu Peşti comunicat de D-l Ing. Păunescu), unde în partea inferioară este molid cu brad şi pe părţile superioare ale versantului fag pur.

Pe versanţii văilor Argeşului de la Chei, în spre catena Făgăra-

1) Aceiaş inversiune o găsim şi pe versantul nordic al Făgăraşilor: vezi harta răspândirii molidului, din lucrarea Fekete. op. cit.

şilor, predomină pădurea în amestec de fag, brad şi molid, care are o lungime socotită pe fundul văiei de aprox. 40—50 km. Astfel, dacă cercetăm părţile inferioare ale versanţilor pe vale în sus, găsim la Căpăţâneni şi în dreptul Cheilor, fag cu molid ;

Valea Lupului Vidra, Rudaru	fag;
Valea cu Peşti, Pădurea Viroşanca	molid cu fag;
Pădurea Zimbrului »	brad;
Regiunea din jurul Cumpănei	brad, molid, fag;
Valea Budei de la Isvoru Oticului în sus	molid cu fag;
Dela pârâul Mircea	molid.

Din lista de mai sus se vede încă odată inversiunea dintre brad şi molid şi apoi succesiunea normală de vegetaţie comună tuturor văilor Carpaţilor. Intre Cumpăna şi Chei avem o serie de coline înalte acoperite până în vârf de pădurea de amestec. Abia din dreptul Cumpănei se ridică culmile înalte ale ramificaţiunilor Făgăraşilor, cari se scoboară din catena principală, au direcţia N.-S. şi sunt despărţite prin diferitele văi ca de ex. Buda, Capra, etc. Râul Buda desparte două asemenea catene secundare; catena din dreapta râului e formată din vârfurile înalte: Năneasa Georgea, Muşeteica, Robiţa, Râiosul, Buda, iar catena din stânga, Lăşoru, Ţuica, Zănoaga, Oticu, Costiţa, Coastele mijlocii şi Coastele Mari; către fundul său, Buda se desface în două pârae între cari se află cuprinse marile masive muntoase ale Podul Giurgiului şi Moldovanului [1]) cari aparţin catenei principale a Făgăraşului.

Pe aceste catene pădurea se menţine în medie până la 1600-1700, de unde începe golul muntelui, care, aci este mult mai mare decât zona păduroasă. De remarcat că între toate catenele munţilor cristalini, văile sunt foarte înguste şi adânci, iar versanţii lor foarte înclinaţi, astfel că au forma de V; în acest mod se prezintă şi Valea Budei. Această formă a văiei o găsim fără influenţă asupra vegetaţiunei forestiere, deşi ea favorizează menţinerea unei umidităţi atmosferice ridicate şi aduce cu sine o micşorare a luminii zilnice.

Pe catenele secundare ce pornesc spre Sud din toţi Carpaţii

1) Am considerat necesar să fac această înşirare, întrucât harta Marelui Stat Major, pe scara de 1/100.000 nu ne indică bine toponomia locală, iar în o schiţă a lui De Martonne, făcută pentru aceaiaş regiune, sunt lăsate la o parte multe vârfuri.

Sudici găsim un fenomen, nesemnalat până acum, şi pe care îl verificăm şi pe versanţii văei Budei.

Pe munţii sudici ai acestor catene, cum sunt în cazul nostru Munţii Năneasa, Zănoaga şi Oticu, limitele inferioare ale răşinoaselor sunt mult mai urcate decât pe versanţii cu aceiaş expoziţie a munţilor dinspre Nord apropiaţi de catena principală a Carpaţilor. Astfel pe Năneasa de ex. la altitudinea de 1400—1500, găsim încă pădure de amestec de fag cu molid, în timp ce pe munţii Muşeteica, Roibuşor, Râiosu şi Buda, care sunt în contituare la această altitudine, aflăm pădurii puse de molid. Este clar că acest fenomen de scoborîre a limitelor răşinoase dealungul acestor catene secundare dela Sud spre Nord se datoreşte masivităţii munţilor; în nucleele mari muntoase din apropierea catenei principale a Carpaţilor, climatul este mult mai rece, decât la limitele Sudice ale catenelor indicate. Tot datorit aceleaşi cauze, speciile de limită: Pinus montana, Pinus cembra şi Alnus viridis, ca şi toate elementele boreale ale flore inoastre, se găsesc pe munţii din fundul văilor principale, fapt asupra căruia vom mai reveni.

In acelaş mod avem un fenomen invers în lungul aceloraşi catene de urcare a limitei pădurilor. Astfel, pe Năneasa, pădurea se termină la aprox. 1500 m., în timp ce pe munţii din fundul văii Budei: Râiosu, Buda, Moldovanu, Coastele Mari, pădurea se urcă până la 1600—1800 m. Acest ultim fenomen trebue privit ca o urmare a acţiunii omului; în adevăr, munţii dispre Sud sunt cei mai convenabili pentru păşune, fiind foarte apropiaţi de centrele populate. Datorită acestui fapt, pe munţii Năneasa, Zănoaga, etc. fagul se urcă până la limita de vegetaţie a pădurii [1]).

Procesul de scoborîre a limitei de vegetaţie a pădurilor se continuă şi sub ochii noştri, odată cu introducerea societăţilor de exploatarea lemnului în munţi, cari au tăiat în special pădurile de molid pur până la pădurea de fag; astfel s'au petrecut lucrurile pe Munţii Georgea, Roibuşor, Râiosu, etc. In tăeturi s'au introdus imediat vitele la păşunat, cari împreună cu inerbarea excesivă au împiedicat regenerarea pădurii. Prin aplicarea greşită a ultimei legi de expropriere a golurilor alpine, toate aceste suprafeţe tăiate au fost trecute ca goluri alpine şi atribuite ca păşuni diferitelor sate de

1) Acest fapt îl găsim semnalat în Pax. (op. cit.), pag. 222 şi în Enculescu pg. 72 (op. cit).

pe Valea Argeşului. In acest mod, pe versantul drept al văii Budei, nu mai aflăm zona pădurii de molid pur decât în câteva pâlcuri pe Roibuşor, Muşeteica, Râiosu şi Budei. Acest fapt de mare interes geografico-botanic, stă în strânsă legătură şi cu natura proprietăţii; astfel pe versantul stâng condiţiunile naturale sunt rămase neschimbate, munţii fiind proprietatea Statului; pe când ceilalţi sunt proprietate particulară şi au putut fi acaparaţi de Societăţile explotatoare. Situaţia oarecum naturală o mai găsim în locurile accesibile în special din fundul văii, de ex. pe Munţii Moldovanu sau pe unii versanţii ai Muntelui Podului Giurgiului.

Pe versanţii Munţilor Coastele (Mari şi mijlocii) cu inclinaţia generală vestică (din stânga râului Buda) micile pârae, care le brăzdează îşi formează versanţi cu expoziţie nordică şi sudică. Acest fapt ne permite să observăm la limita dintre pădurea de amestec cu cea de molid pur, influenţa decisivă a expoziţiei, şi anume pe aceste fâşii de versanţi cu expoziţie nordică avem exclusiv molid, iar pe cei cu expoziţie sudică, fagul se menţine în mici insule în pădurea de molid.

Pădurile de molid pur de pe acelaş versant (stâng) al râului Buda sunt întrerupte de nişte bulevarde, cari urmează şi au lăţimea vâlcelelor, în lungul cărora aflăm tuferişuri de Alnus viridis. Acestea goluri, cari dau pădurii un aspect fărămiţit se datoresc avalanşelor, cari se formează cu uşurinţă pe versanţii extrem de înclinaţi până la prăpăstioşi ai munţilor. Pe o schiţă de plan al pădurilor de pe versantul estetic al aceloraşi munţi şi care se află spre Valea vecină a Vâlsanului, se poate vedea bine crearea acestor bulevarde, ca urmare a acţiunei avalanşelor. D-l Consiler Anastasescu m'a făcut atent că avalanşele sunt foarte frecvente în toate văile Munţilor Făgăraşi, cum ar fi de ex. către isvoarele Dâmboviţţei pe muntele Grădişteanu. D-l Ing. Călugăreanu, care a făcut multiple lucrări de amenajament pe aceste văi, mi-a comunicat o serie de munţi pe cari a observat asemenea bulevarde şi anume: In Bazinul Superior al Râului Doamnei M-ţii Berevoeşti-Ungureni, apoi Muşetescu, Bouraţu, Leota, Dara, Bânda, Preotesele.

O răspândire cu totul neregulată ne arată în acest masiv muntos al văii Budei, Pinus montana. Cu excepţia unui mic pâlc de pe Râiosu, Pinus montana lipseşte pe catena, ce formează versantul drept al râului Buda, adică nu-l aflăm pe Năneasa, Georgea, Roibuşor. Pe catena stângă apare jneapănul, pe Muntele Coastele

Mijlocii şi Coastele mari, şi anume pe versanţii nordici ai vâlcelelor lor. Regiunea cu jnepeni este spre nordul catenelor râului Buda şi începe cam în dreptul locului, unde ajung pădurile pure de molid valea. Ne apare destul de curios însă că jneapănul lipseşte sau este foarte rar tocmai în munţii de la fundul văii Buda şi a aflentului său principal Mircea; astfel, aci mai găsim câteva pâlcuri izo-

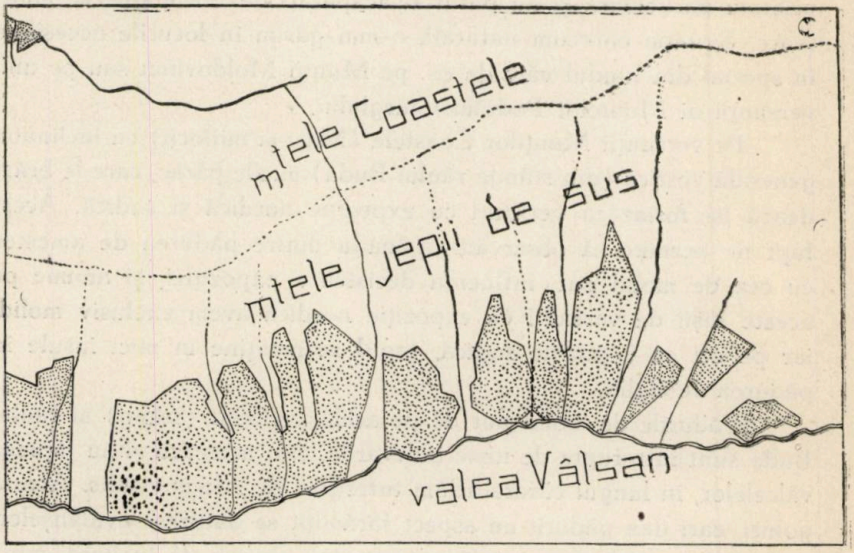

Schiţă de plan a unei păduri devastată de avalanşe.
Suprafeţele punctate reprezintă pădurea.

late pe Buda, pe Podul Giurgiului şi este extrem de rar pe Moldovanu; în acest chip trebue făcută o rectificare în Grecescu, care dă ca staţiune pentru Pinus montana var mughus, Moldovanu şi în locul lui trebue trecut Munţii Coastele învecinaţi cu acesta. Pentru explicarea răspândirii atât de inegale a jneapănului în acest masiv şi anume limitarea lui pe expoziţiile nordice ale versanţilor vestici nu găsesc nici o cauză decât poate tot acţiunea omului. In adevăr, jneapănul a rămas în starea naturală de răspândire pe Munţii proprietatea Statului de pe stânga râului Buda (versant vestic), pe când pe ceilalţi nu mai rămas decât pâlcuri rare şi cu totul izolate fiindcă li s'a dat foc în cursul vremurilor de ciobani pentru a-şi crea păşuni cât mai întinse. Aceasta explicaţie însă are nevoie să fie confirmată de alte cercetări, întrucât în contra ei găsim că pledează faptul că pe toate golurile aflăm tuferişuri de Juniperus nana şi Rho-

dodendron Kotschi, cari acoperă păşunele; pe cari ciobanii nu le-au ars. Este însă foarte probabil ca jneapănul fiind mult mai dăunător păşunilor decât celelalte specii indicate şi în plus împiedecând şi circulaţia pe goluri a fost exterminat din multe locuri. După cum am arătat, centrul mare de răspândire al jneapănului pe această vale este pe masivul munţilor Coastelor; astfel jneapănul apare pe gol pe Muntele Costiţa, pe expoziţiile nordice ale Isvoarelor Colganului, Vârtejului. Pe muntele următor, înspre Moldovanu pe Coastele mijlocii jnepănul trece şi pe expoziţiile nord-estice şi chiar estice ; aceiaş situaţie o aflăm şi pe Muntele Coastele mari, în care însă la limita lui cu Moldovanu, jneapănul se răreşte până ce dispare [1]).

O staţiune necunoscută a pinului cembra şi pe care o găsim ca cea mai importantă după tot versantul meridional al Carpaţilor sudici este aceea de pe Muntele Moldovanu, din dreptul stânei din vale de pe Muntele Podul Giurgiului, la locul de confluenţă a văii Orzeana cu Moldovanu. Aci aflăm un pâlc în suprafaţă de peste un ha. cu câteva sute de exemplare, în genere de diametre mici şi cu înălţimi până la 12 m. fie în pâlcuri curate pe locuri stâncoase, fie în amestec cu molidul şi Alnus viridis. Către limita superioară a acestui arboret, molidul are o formă pitică. Astfel că avem o asociaţie între acest molid pitic şi Pinus cembra. Mai aflăm apoi exemplare răsleţe de cembra în lungul potecii spre Moldovanu, de la stâna din poalele Muntelui, pe stâncile Muntelui Podul Giurgiului şi înfine spre circul glaciar de pe Muşeteica. După cum am arătat în o publicaţie anterioară, prezenţa Pinului cembra coincide şi aci cu centre mari glaciare din cuaternar.

Staţiunile pinului cembra sunt cuprinse între 1700—1900.

Din expunerea de mai sus, putem rezuma următoarele :

1) Munţii Făgăraş sunt caracterizaţi prin văi în formă de V, cu versanţi foarte înclinaţi şi înguşti, cari favorizează desvoltarea răşinoaselor. In pădurile de staţiuni înalte, există pericolul avalanşelor, cari dau, prin efectele lor, pădurilor de molid pur, un aspect caracteristic: pădurea apare îmbucătăţită de bulevarde libere, create de avalanşe în lungul pâraelor.

---

1) D-l G. Antonescu ne dă o staţiune a jneapănului pe muntele Năneasa; această staţiune ne apare aci ca foarte curioasă, dat fiind că acest munte este ultimul din catena dintre Buda şi Capra.

2) Cea mai mare întindere e ocupată de pădurile în amestec, de fag cu rășinoase, în care bradul este destul de răspândit, fără ca să se recunoască vreo influență în răspândirea lui, a naturii geologice a solului. Zona de molid pur este foarte îngustă înspre gura văii Buda, dinspre Cumpăna, și abia atinge maximum 200-500 m. în altitudine pe munții dispre fundul văi.

3) Influența acțiunei omului este mai puțin evidentă în masivele, unde această acțiune s'a produs în timpuri istorice; astfel, ne este destul de greu să dovedim, din cauza acestei acțiuni, inversiunea molidului față de brad la limita lor inferioară. Cele mai mari modificări în răspândirea speciilor și compoziția masivelor păduroase au început a se produce în secolul trecut odată cu marile exploatațiuni din pădurile de rășinoase, cari, au avut de efect restrângerea bradului, dispariția tisei și scoborîrea limitei de vegetație a pădurii, făcând să dispară în multe locuri, mai ales pe proprietățile particulare, pădurile pure de molid.

4) Pe Moldovanu avem una din cele mai mari stațiuni de răspândire a pinului cembra de pe versantul meridional al Carpaților sudici, pe când Pinus montana nu a putut fi găsit.

Literatură

G. Antonescu. Contribuțiuni la studiul distribuțiunei geografice a conifelor din România.
E. de Martonne. La Valachie. Paris 1902.
Grecescu D. Conspectul florei României. Buc. 1898.
N. Iacobescu. Contribuțiuni la studiul repartiției esențelor forestiere în România. Revista Pădurilor 1919 pg. 53.
Pax. Pflanzengeographie von Rumänien Halle 1919.
Reinhard M. Șisturile cristaline din Munții Făgăraș. Anuarul Inst. geologic al României. vol. II 1909, pg. 165.
Fekete u. Blatny. Die Verbreitung der wichtigsten Holzarten in Ungarn.
Enculescu. Zonele de vegetație lemnoasă din România.

Notes sur les forêts de la vallée supérieure d'Argeș

Les monographies régionales doivent être le point de départ de l'étude générale des conditions forestières d'un pays.

Dans l'intention de servir ce but, l'auteur nous donne des détails sur l'aspect et sur la composition des forêts de la vallée supérieure d'Argeș.

1. Les monts Făgăraș, d'où sort l'Argeș, sont caracterisés par des vallées

en forme de V, avec des versants très inclinés et étroits, qui favorisent le développement des résineux.

Dans les hautes stations subsiste le danger des avalanches, ce qui explique l'aspect caractéristique des forêts d'épicéa : elles sont souvent entrecoupées par de larges boulevards, produits par ces avalanches, au long des ruisseaux.

2. La plus grande étendue est occupée par les forêts mélangées, composées de hêtre et des résineux. Le sapin blanc y est très répandu, sans qu'on puisse reconnaître à la nature géologique du sol, une influence quelconque sur sa distribution.

La zone des peuplements purs d'épicéa est très étroite vers l'embouchure et atteint à peine un maximum de 200 à 300 mètres, différence de niveau, au fond de la vallée de Buda.

3. L'influence de l'action de l'homme, dans les temps éloignés, est bien peu évidente et on a toutes les difficultés à faire la preuve que l'inversion des aires de végétation de l'épicéa et du sapin blanc, este due à cette action.

Les plus accentuées modifications dans la distribution des essences et dans la composition des peuplements forestiers, ont commencé à se produire dans le siècle passé et ont progressé avec les grandes exploitations des résineux. Les effets se firent sentir dans la réduction de la proportion du sapin blanc, dans la réduction de la proportion de l'if et dans la descente de la limite supérieure des forêts, ce qui a eu comme conséquence, la disparition notamment sur les propriétés particulières, des peuplements purs d'épicéa.

4. Sur Moldovanu on rencontre une des plus importantes stations de végétation du pin cembro, qui existe sur les versants méridionales des Carpathes ; par contre le pin de montagne n'a pas été trouvé.

Bemerkungen über die Forsten im oberen Arges-Tal.

Der Ausgangspunkt für das Studium der Forste eines Landes müssen regionale Monographien sein. Nur so kann der lokale Charakter der Forste erfasst werden ohne Kenntnis welches Verallgemeinerungen der nötigen Grundlegung entbehren. Die vorliegenden Bemerkungen wollen über das Arges-Tal unterrichten, ein Unternehmen welches interessant sein dürfte für die, welche sich das Studium der geographisch-botanischen Verhältnisse der daselbst stockenden Forste zum Ziel gesetzt haben. Zusammenfassend wird in vorliegender Arbeit folgendes auseinandergesetzt :

1) Das Făgăraschen-Gebirge ist durch Täler in V-Form charakterisiert mit stark geneigten horizontal geringentwickelten Hängen, welche für das Wachstum der Nadelhölzer äusserst günstig sind. In den Forsten der oberen Hänge ist die Lawinengefahr zu gewärtigen. Die Auswirkung der Lawinenstürze geben den reinen Fichtenbeständen daselbst ein ganz charakteristisches Aufsehen. Der Wald scheint streifenweise gelichtet; die Streifen entwickeln sich in gleicher Richtung wie die Wasserläufe (Wildbäche).

2) Die Bestände sind grösstenteils Mischbestände von Buche und Fichte, mit häufigen Einsprengungen von Tanne. Es lässt sich nicht feststellen, ob ökologische Einflüsse die Beimischung der Tanne bestimmen. Gegen den Aus-

fluss des Buda-Tales zu, in der Gegend von Cumpăna, ist die Fichtenzone äusserst schmal; sie erreicht ihr Maximum 200—300 m. höher auf den um den Talursprung gruppierten Bergen.

3) Der Einfluss menschlicher Tätigkeit ist weniger offenbar in jenen Beständen in welchen sie in vorhistorischer Zeit stattgefunden hat. So ist es denn schwer genug, den Beweis zu erbringen dass auf Grund solcher Tätigkeit die Verteilung von Fichte und Tanne an ihrer unteren Grenze inversiert worden sei. Der grösste Wechsel in der Verteilung der Arten und in der Zusammensetzung der Bestände hat im verflossenen Jahrhundert stattgefunden, damals als die grossen Waldabschlachtungen in den Nadelholzbeständen begannen. Die Endwirkung war das Zurückgehen der Tanne, das Verschwinden der Eibe und die Herunterdrückung der Waldgrenze. Vielerorts, namentlich was Privateigentum anbelangt sind die reinen Fichtenbestände verschwunden.

4) Auf dem Moldovan (Gipfel) haben wir einen der ausgedehntesten Standorte von Pinus cembra am Südhange der südlichen Karpathen, während eben daselbst die Bergkiefer nicht gefunden werden konnte.

REFACEREA PĂDURILOR NOASTRE DIN CAPAŢI

de Ing. IULIU FRÖHLICH

In articolul său „Curăţirile", d-l H. Manole susţine cu drept cuvânt, că în ultimii zece ani reîmpădurirea artificială s'a făcut la noi cu toată seriozitatea. Intr'adevăr, dela războiul mondial încoace, s'au efectuat împăduriri pe o suprafaţă de zeci de mii de hectare, şi în cele mai multe locuri, restanţele din timpul războiului au fost între timp complectate.

Dat fiind faptul, că în timpul îndelungatei mele practici, nu numai în ţara noastră, ci şi în Europa de Sud-Est şi Sud-Vest, am avut prilejul să cunosc de aproape economia şi practica forestieră, în special în legătură cu reîmpăduririle, — aş vrea să fac unele observaţiuni critice asupra împăduririlor din ţara noastră.

Dacă considerăm amenajamentele în baza cărora trebue să se facă reîmpădurirea, trebue să stabilim că în 99% de cazuri, reîmpădurirea trebue să se facă cu p u e ţ i r e p i c a ţ i d e m o l i d de 3—4 a n i, bine desvoltaţi. Conform cu aceste dispoziţii, reîmpădurirea la noi se face într'adevăr în toate părţile cu molid începând dela 600 m. altitudine şi până la limita vegetaţiei. Deci, plantaţiile se fac integral c u m o l i d şi în ţinuturile în care în mod natural, molidul s'ar afla în amestec numai în proporţia de 10—20%, iar restul de 80—90% ar fi ocupat de brad şi fag. Astfel deci, creiăm în mod artificial masive pure de molid şi acolo unde în împrejurări naturale nu s'ar găsi sau cu alte cuvinte: s u p r i m ă m f a g u l şi b r a d u l d i n r e g i u n i l e l o r n a t u r a l e, a d i c ă o p t i m a l e.

Acest procedeu protivnic legilor naturii, periclitează în mare măsură viitorul masivelor de molid creiate artificial. Şi aceasta din următoarele cauze:

Dacă cercetăm resturile pădurilor seculare din Carpaţii Sud-Estici d. e. în pasul Oituz la Scutaru, sau la Bâsca mare-Bâsca mică şi la Nehoiu, vom stabili că în general, aceste păduri sunt constituite din circa 0,5 brad, 0,3 fag şi 0,2 molid. Cercetarea stării lemnului acestor plantaţii duce la rezultatul, că molidul în regiunile sub

1000 m., e bolnav adeseori până la 70—80%; că e prin urmare neutilizabil ca lemn de construcție. Am putut stabili în aceste regiuni mai ales două boli : In primul rând boala cauzată de Trametes pini Er. (germ. „Schwammästigkeit"), care acționează asupra arborilor de toate vârstele ; în al doilea rând, se constată boala cauzată de Trametes radiciperda Hartig, care însă se găsește numai la arbori de vârste mai mari.

Dat fiind faptul că molidul în regiunile sub 1000 m. e în cea mai mare parte bolnav — fapt de care se poate convinge ori și cine cercetând o suprafață în exploatare — putem conclude cu drept cuvânt că climatul și solul din această regiune nu sunt corespunzătoare exigențelor molidului. Aceasta reiese și din faptul că molidul în împrejurări naturale, în această regiune se găsește numai într'un procent relativ redus. S'ar putea susține că existența molidului în aceste regiuni de sub 1000 m. (regiunea optimală a bradului și fagului) ar fi numai opera întâmplării.

Și cu toate aceste constatări : că adică regiunile acestea nu sunt prielnice molidului, și că acesta aici se îmbolnăvește și devine neutilizabil pentru lemne de construcție — cu toate aceste constatări avem intenția — ba chiar am îndeput deja — să împădurim t o a t e aceste ținuturi cu molid ! Mania aceasta a molidului adeseori merge până acolo, că semințișurile naturale de brad rămase din masivul vechiu — se consideră proaste și sunt alungate — înlocuindu-se cu produsul artificial al omului !

Care vor fi urmările acestei politici ?

Vom face exact aceleași experiențe triste care s'au făcut în Europa de Vest acum 50 de ani — unde molidul nu poate să vegeteze sănătos, și fiind atacat de maladii foarte de timpuriu.

Dat fiindcă în Europa de Vest s'au făcut de mult aceste experiențe : că cultura artificială a molidului în afară de regiunea lui naturală e legată de cele mai mari pericole — ar trebui să tragem concluziunile necesare din aceste fapte stabilite, și să nu facem plantații de molid decât în regiunile unde condițiunile naturale îi asigură o sănătoasă vegetație până la cea mai înaintată vârstă. Aceste regiuni se află la noi dela 1000 m. în sus până la limita de vegetație.

In regiunile sub 1000 m., adică în zona optimală a bradului și fagului, trebuie să se pună toată stăruința ca m a s i v u l a m e s t e c a t să rămână regula și pentru viitor, și trebuesc încercate

toate mijloacele pentru a menţine bradul şi în masivele noui. In scopul acesta, semînţişurile naturale de brad utilizabile aflate trebuesc îngrijite c ucea mai mare atenţie; şi afară de aceasta, bradul trebue introdus prin semănare sub masiv în cuiburi. Bradul şi fagul trebue să rămână în preponderanţă şi pentru viitor. In zonele mai înalte, bradul şi fagul pot fi amestecate cu molid, eventual larice, iar în zonele mai joase şi mai umede cu frasin.

In nici un caz însă să nu alungăm de tot bradul din aceste regiuni, şi să nu întemeiem aici m a s i v e p u r e d e m o l i d al căror viitor ar fi periclitat în cea mai mare măsură!

Acum, câteva observaţiuni privitoare la consistenţa plantaţiunilor.

Cele mai multe amenajamente prescriu că la predarea parchetelor împădurite, în scopul eliberării cauţiunii de reîmpădurire, trebue să se găsească 4000 de puieţi pe ha. In cazul acesta, masivul tânăr în vârstă de circa 15—20 ani, ar fi complect distrus. In cele mai multe cazuri, fiind vorba de reîmpădurirea suprafeţelor mari, exploatate ras, se vor forma aici m a s i v e t i n e r e d e m o l i d, c o m p l e c t î n c h i s e ş i u n i f o r m e, c a r e s u n t f o a r t e a m e n i n ţ a t e d e a f i r u p t e d e m a s s e l e d e z ă p a d ă.

In această privinţă pot să aduc un exemplu din practica mea din Bosnia. La reîmpădurirea suprafeţelor din Karst, pleşuve, din Herţegovina, eram siliţi din cauza solului sărac, să facem plantaţiuni pure de pin negru (Pinus austriaca). La vârsta de circa 20 de ani, aceste culturi erau complect închise, şi în fiecare an, masele de zăpadă făceau mari pagube, făcând goluri cosiderabile în masiv.

Exact la fel vom păţi noi în regiunile sub 1000 m. cu culturile noastre pure de molid închise complect. Cu cât se închide arboretul mai curând, cu atâta mai mare e pericolul stricăciunilor cauzate de zăpadă. Dat fiind, că din diferite cauze, la noi în Carpaţi, nici nu poate fi vorba de produse secundare obţinute prin tăieri de rărituri, — n ' a r e n i c i u n r o s t d e a f a c e p l a n t a ţ i u n i d e c o n s i s t e n ţ ă a ş a d e m a r e. Dacă se poate, ca în Alpii austriaci, să se facă reîmpăduriri cu circa 3000 de puieţi la ha. — după cum am avut prilejul să mă conving cu ocazia unei călătorii de studii făcute în anul 1931 — cred că ar fi cazul ca şi la noi să se facă la fel, mai ales în împrejurările economice actuale. In ca-

zul acesta, plantaţiunile au să se închidă cu circa 10 ani mai târziu, iar fiecare arbore va fi mai tare şi deci va putea rezista mai bine zăpezii.

In ce priveşte repicajul molidului, mi-am expus punctul de vedere anul trecut în revista de faţă. Aş vrea să reţin numai atâta, că astăzi, în Europa de Vest, repicajul molidului în stil mare se priveşte a fi un lux absolut de prisos. De altfel, în Ardeal, repicajul puieţilor de molid se face astăzi în mod excepţional.

In rezumat deci, propun :

1. In acele regiuni ale Carpaţilor, unde în condiţiuni naturale, bradul şi fagul predominau în trecut, trebue să se facă şi în viitor masive amestecate. Transformarea artificială a acestor masive, mai înainte amestecate, în culturi pure de molid, n'are nici o perspectivă de reuşită şi trebue evitată.

2. Acolo unde bradul se găsea în mod natural, trebue încercat cu toate mijloacele de a-l conserva şi pentru masivele noui întemeiate.

3. La reîmpădurirea vastelor noastre suprafeţe exploatate, nu este recomandabilă o plantaţie prea strânsă, din cauză că masivele acestea uniforme, complect închise, sunt expuse în foarte mare grad stricăciunilor cauzate de zăpadă.

4. Utilizarea în stil mare a puieţilor de molid repicaţi, în împrejurările actuale economice, nu este recomandabilă, şi ar trebui restrânsă la cazurile de neapărată necesitate.

Le reboisement dans les Carpathes.

L'auteur fait quelques remarques critiques sur les reboisements de nos montagnes et exprime les opinions suivantes :

1. Dans les régions des Carpathes où le sapin blanc et le hêtre prédominaient autrefois, les massifs qu'on va créer doivent être aussi mélangés. Les massifs purs d'épicéa, qui ont été obtenus par culture artificielle, n'ont pas des qualités et il faut les éviter dans l'avenir.

2. Là où le sapin végétait spontanément, il faut le maintenir, par tous les moyens, aussi dans les peuplements futurs.

3. Dans les travaux de reboisement des vastes surfaces exploitées par coupes rases il n'est pas recommandable de planter en dispositif serré, parceque — dans ces conditions — les peuplements uniformes sont trop exposés au dégâts provoqués par la neige.

4. L'utilisation généralisée des plantules repiquées doit être évitée par ces

temps de difficultés économiques, ou, du moins, limitée à quelques cas où elle est absolument nécessaire.

Der Wiederaufbau unserer Karpathenforsten.

Der Verfasser macht nach einigen kritischen Betrachtungen über die Forsten unseres Landes folgende Vorschläge:

— In jenen Karpathengebieten, wo bisher Tanne und Buche vorherrschten, muss auch in Zukunft diese Mischung beibehalten werden. Die künstliche Umwandlung dieser bisher gemischten Bestände in reinen Fischtenbetände verspricht garnichts für die Zukunft und muss unterbleiben.

— Dort wo heute das natürliche Vorkommen der Tanne konstatiert wird, muss dieselbe mit allen Mitteln auch in den neu zu gründenden Beständen erhalten werden.

Gelegentlich der Aufforstung unserer ausgedehnten Gross-Kahlschläge ist ein zu enger Pflanzverband nicht zu empfehlen, weil die vollständig geschlossenen gleichförmigen Bestände der Schneedruckgefahr im hohen Grade ausgestzt sind.

Die Aufforstung im grossen Stil mit verschulten Fichtenplanzen ist unter den heutigen wirtschaftlichen Verhältnissen nicht zu empfehlen und sollte nur auf die absolut notwendigen Fälle beschränkt werden.

CELE 10 PORUNCI ALE „RAŢIONALIZĂRII" *)

de ing. *P. P. Dulfu*

I. *Crede în ştiinţa atotputernică,* în legile şi metodele ei şi caută de le aplică în toate acţiunile tale: fie în meşteşugul sau negustoria ta, fie în ogorul tău, fie în gospodăria ta şi *nu te lăsa condus de rutină.*

II. *Crede în existenţa determinismului,* conform căruia orice fenomen are o cauză şi aceleaşi cauze produc totdeauna aceleaşi efecte.

III. *Judecă şi cântăreşte bine orice lucru înainte de a-l începe,* ca să vezi unde te duce şi dacă mijloacele tale sunt la înălţimea greutăţilor şi *nu porni niciodată orbeşte la noroc:* fă-ţi un program, urmează-l cu sfinţenie şi nu te lăsa bătut de valuri ca o barcă fără cârmă.

IV. *Pregăteşte orice lucrare,* a ta sau a celor ce lucrează sub ordinele tale, în toate amănuntele înainte de a o începe, aşa că pornită, cel ce o va executa să ştie ce are de făcut şi să aibă la îndemână la vreme, tot ce-i trebue şi nu lăsa nimic pe seama improvizaţiei

V. *Supune-te directivelor impuse de nevoia colaborării cu alţii,* îndeplinindu-ţi în mod leal partea de program ce-ţi revine şi *ajută-i şi pe ceilalţi* să şi-o îndeplinească pe a lor.

VI. *Munceşte cu dragoste şi cu hotărîre* şi fă-i pe semenii tăi, cari muncesc sub conducerea ta, să simtă bucuria muncii, înlăturându-le toate cauzele cari le-ar face munca neplăcută: lipsa de higienă, surmenajul.

VII. *Pune-l pe fiecare la munca pentru care e mai potrivit* şi răsplăteşte-l după merit.

VIII. *Nu fii risipitor:* orice risipă, orice mişcare, orice părticică de material sau de energie cheltuită fără folos, îţi micşorează partea de bunuri pământeşti la care ai avea dreptul; deci caută ca orice faci să fie cât mai bine, cât mai repede şi cât mai eftin.

IX. *Fii cinstit şi drept în faptele şi în vorbele tale* şi caută-ţi satisfacerea intereselor personale în direcţia în care coincid cu interesele semenilor tăi, *dacă vrei să obţii rezultate trainice.*

---

*) Intrucât disciplina „raţionalizării" a fost şi este rău înţeleasă, d-l Ing. P. P. Dulfu, secretarul general al Institutului românesc de organizare ştiinţifică a muncii (I.R.O.M.), în dublul scop de a face lumină în jurul acestui nou sistem de gândire şi acţiune omenească, şi de a declanşa un curent educativ în acest sens, a dat publicităţii „cele 10 porunci ale Raţionalizării" (vezi Bulet. I. R. O. M. Iulie—August 1932).

Atragem atenţiunea tuturor colegilor asupra acestui nou decalog al religiei muncii noastre (fizice şi spirituale), ce se cere a fi încadrată în viaţa colectivă, spre binele nostru şi al Naţiunei noastre.

Tr. I. H.

X. *Crede în nevoia solidarităţii* şi în puterea cooperării; lasă-te deci condus de iubire, căci numai iubirea între oameni, clase şi popoare, unită cu activitatea, poate vindeca nenorocirile pe cari oamenii şi le fac singuri prin *ura şi războiul distrugător.*

Le décalogue de la rationalisation.

Monsieur l'ing. P. P. Dulfu a publié un décalogue de la rationalisation afin de provoquer un courant éducatif dans ce sens.

Die zehn Gebote der Rationalisierung.

Herr Ingenieur P. P. Dulfu veröffentlicht die zehn Gebote der Rationalisierung in der Absicht, die neue Richtung des Denkens und Handelns, welche die Rationalisierung verfolgt, in das rechte Licht zu stellen und erzieherisch in ihrem Sinne zu wirken.

C R O N I C A

PRO SYLVA

Conferința d-lui Prof. S. Mehedinți

In ziua de Sâmbătă 18 Februarie a. c. la orele 9 seara, s'a ținut sub președenția Suveranului, în Aula Fundației Universitare „Carol I", Adunarea de iarnă a Soc. Regale Române de Geografie.

Din partea guvernului au luat parte: D-l Al. Vaida-Voevod, Președintele Consiliului de Miniștri, și D-l prof. D. Gusti, Ministrul Instrucțiunii.

Prima conferință s'a ținut de D-l prof. Simion Mehedinți, Vice-Președintele Societății, care a tratat subiectul: „Discordanțe antropogeografice în România". Expunerea D-sale limpede și energică, isvorând dintr'o inimă caldă și perfect echilibrată, cu tonul sigur și documentat al omului de știință, a cucerit imediat atenția publicului, care și-a dat seama de importanța chestiunei și de răspunderea ce apasă pe conducătorii țării.

D-sa a arătat cum de zeci de ani pământul sfânt al țării noastre este batjocorit prin despădurirea munților și dealurilor și că ne apropiem încet, dar sigur spre un dezastru economic și național.

Din interese mărunte electorale s'au transformat în islazuri comunale coaste surpătoare. Legile dela o vreme încoace nu fac decât să ne conducă spre starea aceea nenorocită în care se află China, în care pădurile au dispărut, pământul s'a măcinat, iar bieții chinezi au ajuns, din lipsă de combustibil, să se culce îmbrăcați. Fără lemn nu se poate trăi.

Dar pădurile erau un regulator al debitului râurilor. Dela o vreme râurile noastre, cuminți altădată, au căpătat un curs torențial. D-l prof. Mehedinți a dat ca exemplu Jiul, Mureșul și mai ales Bârladul, care în anul trecut a făcut pagube și nenorociri însemnate.

Aceste discordanțe geografice trebue să înceteze, restaurându-se funcțiunile normale ale dealurilor și ale munților. Pădurea reglementează acțiunea ploilor împiedicând inundațiunile, care au ajuns la noi sistematice și catastrofale în ultimul timp. Marele geograf Karl Ritter a spus o vorbă de seamă: „Pământul este o casă de educație (Erziehungshaus) a neamului omenesc".

Noi românii am batjocorit această casă. Datoria geografului ca om de știință este să atragă atenția conducătorilor asupra pericolului și să dea concursul său pentru îndreptarea greșelilor făcute.

Regiunea dealurilor, vestită altădată prin podgoriile sale, este în declin. Vestitele şi puţinele specii de viţe de odinioară au fost înlocuite cu nesfârşitele şi inferioarele varietăţi, care produc vinuri de cea mai proastă calitate. O lege nefastă a permis plantarea la şes a producătorilor direcţi, cari dau vinul numit în batjocură: „gazolină" sau „motorină".

Reforma Agrară a lovit în interesele naţionale şi economice ale ţării, desfiinţând marea proprietate şi împroprietărind pe săteni. Pământul trebuia dat satului, nu sătenilor. Din cauza acestei reforme pământul se va fărâmiţi la infinit, vom avea un şomaj rural, iar agricultura va stagna în aceiaşi stare de primitivitate.

Starea aceasta este foarte periculoasă şi cere măsuri grabnice de îndreptare. Şi totuşi, spune D-l prof. Mehedinţi, prin o colaborare cu oamenii de ştiinţă şi fără sacrificii băneşti, numai printr'o râvnă continuă şi înţeleaptă, aşa cum s'a făcut în Italia, Franţa, etc., s'ar putea schimba faţa lucrurilor în circa 10 ani de muncă.

D-l prof. Mehedinţi şi-a încheiat comunicarea adresându-se Suveranului: „Sunt încredinţat că M. Voastră va rămâne în istoria noastră cu titlul de restaurator al Statului Românesc".

Conferinţa a fos viu aplaudată de public.

Pentru noi, inginerii silvici, expunerea sinceră, obiectivă şi cald patriotică a D-lui prof. Mehedinţi, este o plăcută satisfacţie.

Un om de ştiinţă, în afară de corpul nostru silvic, îngrijorat de situaţia dureroasă a pădurilor ţării, atrage atenţia conducătorilor ei asupra viitorului şi se oferă să colaboreze la marea operă a refacerii pământului românesc.

Ing. **Aurelian Ionescu**

„IN ZODIA ORGANIZĂRII"

Sâmbătă 18 Februarie a. c., în aula Academiei Comerciale, a conferenţiat D-l Ing. M. Manoilescu, prof. la Şcoala Politechnică din Bucureşti, în cadrul ciclului de conferinţe „Actualităţi economice", organizat de „Asociaţia economiştilor din România".

Conferenţiarul, după ce justifică alegerea titlului conferinţei „In zodia oranizării", arată că activitatea omenirii a fost dominată rând pe rând de: natură, muncă şi capital, factori cari au apărut odată cu etapele mari ale civilizaţiei. Astăzi îşi face apariţia un nou factor, acel care reprezintă elementul prim al vieţii actuale, organizarea.

Dacă secolul trecut avea ca reprezentant prototip al activităţii umane pe retor, filosof, etc., secolul actual se defineşte prin omul care poate.

A organiza înseamnă, că atunci când este un scop de atins şi un număr de mijloace reale sau virtuale, bogăţii naturale, oameni şi instrumente, să se găsească un sistem stabil, care să realizeze scopul propus cu o aplicaţie minimă de mijloace.

Raţionalizarea industriei a cauzat desechilibru între producţie şi consumaţie, în parte cauza crizei actuale; dar nu metoda este de vină, ci proasta ei

aplicare. S'a raţionalizat producţia şi s'a neglijat complect distribuţia şi consumaţia.

Asistăm astăzi la procesul de organizare al statelor. Exportul se organizează cantitativ prin contingentare şi calitativ prin standardizare. Producţiunea însăşi nu se poate menţine decât prin organizare sindicală în industrie şi cooperativă în agricultură.

Standardul, adică unitatea de măsură a realizărilor în orice domeniu de activitate, apare hotărîtor şi sub orice formă de organizare. El permite controlul rezultatelor organizării şi introduce măsura în locul aprecierii personale. subiective.

Statului actual, spre deosebire de cel din secolul trecut, îi revine rolul de organizator al vieţii economice. El trebue să fie acel ce observă armonioasa desvoltare a tuturor factorilor de producţie şi de aceia se impune organizarea lui pe noi baze, cari să-l facă apt pentru cerinţele vremurilor actuale şi este prima formă pe care trebue s'o ia la noi principiul de organizare.

I. P. Zeletin

R E C E N Z I I

Ing. Victor Precup.
Glossa pădurii.

Când am găsit pe biroul meu „Glossa Pădurii", pe care o mai văzusem asvârlită, nebăgată în seamă, şi pe alte biurouri, când am mai văzut, că începe cu o poezie şi că în tot cuprinsul cărţii sunt presărate versuri, mi-am zis: „Pe omul ăsta îl ştiam serios. S'a apucat de poezii la bătrâneţe? Asta ne lipsea nouă acum?"

Dar, cu tot scepticismul prematur faţă de această nouă apariţie, cunoaştem prea bine pe autor, personal şi din atâtea articole publicate în Revista Pădurilor, — ca să mă pot obicinui cu ideia, că ar fi căzut în diletantism silvic.

Şi, am început să citesc cartea, mai mult din condescendenţă. Dar cartea m'a prins, m'a furat, m'a captivat, mi-a dat emoţii sincere şi nu m'a lăsat, până ce n'am sfârşit-o.

Ba mai mult, am citit-o a doua oară, cu aceiaşi plăcere. Şi când mă gândesc, ce vinovat am fost faţă de ea şi cum va fi stând încă pe la atâţia colegi, cu filele netăiate!

Când mă gândesc, câte alte cărţi îşi strigă sgomotos apariţia, se citesc şi decepţionează, pe când modesta „Glossa Pădurii", cu minunata comoară, ce cuprinde, stă neştiută de nimeni, ocolită de cei ce nu-i bănuesc valoarea.

Totuşi apariţia acestei cărţi ar trebui să însemne un moment în viaţa noastră silvică.

Este prima publicaţie cu caracter de popularizare a cunoştinţelor silvice şi mai ales cu o nemărginită dorinţă de a insufla în popor — ţărănimei, şcolărimei, armatei şi chiar celor cu mai multă carte, grija şi dragostea de pădure.

Tot ce s'a scris şi s'a vorbit până acum, de când există silvicultura românească, nu cred să egaleze ceiace a făcut singur d-l Precup în a sa măeastră „Glossă a Pădurii" cu privire la permanenta noastră năzuinţă, de a ne apropia poporul, pentru grija şi dragostea de mult urgisitele noastre păduri.

Este într'adevăr o revelaţie, prin căldura prietenească, ce se degajă din tot cuprinsul cărţii, prin fanatismul cu care se propovăduieşte iubirea neţărmurită de pădure, prin dojana bătrânească, dar destul de aspră, ce se face acelor ce schingiuiesc pădurea, prin modestia, limpezimea şi dulceaţa vorbei, cu care explică pe înţelesul tuturor cunoştinţe fundamentale de silvicultură.

Citind cartea, par'că văd pe autor, undeva pe un buştean sub umbra unui stejar fălos, înconjurat de ţărani şi de şcolari ,explicându-le cu vorbă blândă, bătrânească legile sfinte ale pădurii, dojenindu-i pentru sănătatea lor şi cu ochii umezi, iluminat, declamând:

„Când rătăcind, bătrâne Codru,

Ajung la sânul tău de tată,
La poarta 'mpărăţiei tale
Plec fruntea mea înfierbântată.
Eu simt, că 'n lung şirag de lacrimi,
Se sfarm' al genei mele tremur,
Şi ca un făcător de rele
La poarta ta eu mă cutremur.
Curat e duhul lumii tale,
Căci Dumnezeu cel sfânt şi mare
Sub bolta ta înrourată
Îţi ţine mândră sărbătoare.
Tu-l prăznueşti cu glas de clopot
Şi cu răsunet de chimvale
Pe cel ce-atâtea înţelesuri
Gătit-a strălucirii tale".

frumoasa inspiraţie „In Codru" a D-lui Octavian Goga. Sau, spunându-le: „Sădiţi copaci! Casa fără umbră e iad; satul fără pom e ca pustiu. Tăind pădurea cu nemiluita, ne va ajunge blestemul celor ce vor veni după noi" (aut. pag. 23 şi 132).

Sau: „Satul fără pădure este noroit ca via de vie fără pari (araci); este slab ca gardul fără proptele; este secătuit ca izvorul fără apă; tânjeşte ca boul însetat în jug; este urât ca pălăria fără pană, este ca omul fără bucurie" (autor), etc. etc.

Sub formă de convorbire, autorul reuşeşte să redea clar şi pe înţelesul tuturor toate principiile şi legile de bază ale silviculturii, fără nicio greşeală, fără nicio erezie, aceleaşi lucruri pe cari de altfel le învăţăm şi noi cu tot balastul de pedanterie şi de speculaţiune ştiinţifică.

O sarcină extrem de grea, pe care şi-a mai îngreuiat-o încă autorul, prin cadrul rigid şi sistematic pe care şi l-a impus în expunerea lucrării începând chiar cu glossa.

Este o formă de poezie foarte pretenţioasă: Fiecare vers din strofa I-a este dezvoltat în câte una din strofele următoare, ce sfârşesc în ordine, fiecare cu câte un vers din prima strofă; iar ultima strofă are în ordine inversă versurile primei.

După ce a reuşit să cristalizeze ceiace avea să spună în forma rigidă a glossei, autorul a pus la începtul fiecărui capitol al lucrării una din strofele glosei, precedată întotdeauna de: „Cuvânt înţelept"... Moştenire dela Regele Ferdinand I. iar la subcapitole „Cuvânt înţelept" dela Soclet. „Prietenii Arborilor" (din Franţa).

Mărturisească oricine, că nu e uşor lucru, să urmezi strict în dezvoltarea capitolelor lucrării cuprinsul fiecărei strofe din glossă şi să găseşti pentru fiecare capitol şi subcapitol cuvinte înţelepte, rămase dela Regele Ferdinand I, sau de la Soc. Prietenii Arborilor.

Autorul a reuşit, dând prin aceasta şi mai mult farmec lucrării. Capitolele au fiecare un titlu şi anume: Cap. I şi II Precuvântare şi Introducere, Cap. III „Codru-i frate cu Românul", unde autorul îşi îngădue puţină istorie, de altfel foarte interesantă, Cap. IV Binefacerile pădurii, Cap. V Ce este pădurea, Cap. VI. Cum să ne conducem economia pădurii, Cap. VII Cum să îngrijim pădurile, Cap. VIII Cum să regenerăm (înoim) pădurile, Cap. IV Indreptarea pădurilor degradate, Cap. X Păcatele contra pădurii, Cap. XI Cele zece porunci ale pădurii şi Cap. XII Lustruirile!

Nu e locul aci a menţiona şi subcapitolele, dar o voi face numai cu capit. XI, reproducând cele 10 porunci, admirabile prin simplitatea şi înţelepciunea lor:

1. Eu sunt zăgazul apelor şi ocrotirea roadei câmpului; cunoaşte-mă şi păzeşte legea mea!

2. Nu lua numele pădurii în deşert!

3. Adă-ţi aminte să sfinţeşti „Sărbătoarea pădurii"!

4. Cinsteşte pădurea, ca să trăeşti mult şi bine pe pământ!

5. Să nu ucizi pădurea!

6. Să nu fii lacom faţă de pădure!

7. Să nu furi pădurea!

8. Să nu mărturiseşti strâmb contra pădurii!

9. Să nu pofteşti pădurea aproapelui tău!

10. Nu urî pe paznicii pădurilor, ci ajută-i în îndeplinirea slujbei lor nobile şi grele.

Bineînţeles, că autorul explică fiecare din aceste 10 porunci. Cele 22 ilustraţiuni din text măresc şansa de înţelegere şi de atractivitate a cărţii; iar explicarea în paranteză a unor termeni tehnici greu de înlocuit şi a unor denumiri, ce au corespondente pe provincii adaugă încă la facilitatea de popularizare a lucrării.

Cadrul unei recenzii e prea strâmt pentru a putea reda toată frumuseţea cărţii. Nu mă pot împiedeca totuşi de a cita câteva fragmente:

„Ce este un picure căzut din nouri? Omul nici nu-l bagă în seamă. Dar, pe cât e de slab picurele când este singur, pe atât el este mai de temut, când cade în număr de miliarde. Atunci picurii se strâng de pe coaste, în pârae vâjâietoare, în râuri turbate. Omul se simte un vierme neputincios faţă de puterea picurilor adunaţi în valuri cutropitoare şi stă neajutorat în faţa lor. Singur Dumnezeu, care a ştiut să dea picurelui această putere îngrozitoare, singur el a ştiut să-i pună şi zăgazul. Şi, o minune! Frunzei i-a dat Dumnezeu această putere; frunzei, pe care şi cea mai mică adiere de vânt o mişcă..." (pag. 34). Sau vorbind despre „Vârsta pădurii".

„...Ce-aţi zice despre ciobanul care ar tunde oile sale în fiecare lună odată, sau tot la două şi la 3 luni? Aţi spune, că nu-i în toate minţile; că lâna ce o poate el tăia la 2—3 luni nu e lână. La fel este şi cu lâna pădurii; şi ea trebue tăiată numai atunci, când e coaptă pentru tăere" (pag. 66).

Sau, vorbind despre „Cum să regenerăm (înoim) parchetele tăiate ras":

„...Astăzi nu vă place să plantaţi în pădure, lăsând-o — cum spuneţi — în grija lui Dumnezeu drăguţul, căruia îi ziceţi drăguţ, când vreţi să facă ceva pentru voi şi-l înjuraţi când trebue să faceţi voi ceva pentru dânsul. Nu vă pasă şi nu vă daţi seama de paguba pricinuită de lene, dacă parchetul nu se regenerează nici în 10—20 de ani.

Ba dimpotrivă, vă bucuraţi, pentrucă găsiţi în el iarbă, pe care vitele voastre o păşunează. Această faptă este foarte nesocotită, foarte dăunătoare şi mai ales nespus de păcătoasă. Prin ea pierdeţi voi şi pierdem cu toţii, pierde naţiunea întreagă" (pag. 101).

Sau, la „Increstarea şi jupuirea scoarţei":

„Jupuind coaja sau ciungind arborele, acesta trebue să piară, de oarece nutrimentul (seva prefăcută de frunze cu ajutorul luminii) nu mai poate trece mai jos de partea jupuită. Tae boului tău o bucată de piele din spinare sau din coastă şi el va boli până va pieri. La fel păţeşte şi arborele" (pag. 114).

Sau, la „Să nu ucizi pădurea".

„Pădurea păşunată tânjeşte. Se usucă, când un copac, când altul, până când cu vremea pădurea dispare, iar în locul ei rămâne pământul sterp, stâncos, lutos, brăzdat de râpi, cari la fiecare ploae mai mare îşi varsă noroiul asupra semănăturilor noastre. Aceasta este uciderea înceată a pădurii. Deaceia, cu drept cuvânt putem spune despre pădurea păşunată, că este ca omul care suferă de

hectică (oftică); moarte târziu dar sigur..." (pag. 129).

Sau, la „Să nu furi pădurea".

„Iată deci, că păcatul furtului de pădure nu este așa de mic cum vă place să-l arătați prin mărturisiri false, adică prin vorbe strâmbe, ca aceea „că doar nimenea nu i-a cărat apă".

Ba i-a cărat apă Domnul Dumnezeul Tău, care cară apă și la semănăturile tale. Și aceasta o face chiar cu ajutorul pădurilor, contra cărora tu bârfești în mod nemernic și mărturisești strâmb, făcându-te vrednic de chinurile iadului"... (pag. 136).

Sau, în fine, la *„Nu lua numele pădurii în deșert"*.

„Pădurea este opera lui Dumnezeu, iar ceiace am făcut noi din ea este opera ticăloșiei noastre. Când vedem o atare batjocură, să nu-i mai zicem pădure, luându-i în deșert numele, ci să ne așternem pe pământul sfânt al pădurii și îngropând-ne fața în el, să strigăm: „Rușinea noastră, rușinea noastră! Oh, ce grozavă e rușinea noastră!" (pag. 127).

Dar... cartea e plină de asemenea exemple sugestive și impresionante!

Are și unele părți, ce s'ar putea schimba, în interesul cărții. Așa de ex., chiar titlul „Glossa pădurii" este nepotrivit cu lumea la care se adresează lucrarea. Poate ar fi mai nimerit: Glasul pădurii", rămânând totuși glossa ca poezie așa cum este.

Explicația cuvintelor tehnice, a neologismelor, etc. ar fi mai bine să se dea în text la fiecare cuvânt în paranteză, decât în vocabular la sfârșit, dacă nu se pot înlocui cu totul cuvintele greu de înțeles.

Glossa e prea mare pentru a se putea pune în cântec, cum pretinde autorul. Pentru aceasta ar trebui un scurt „Imn al pădurii".

Diagramele și tablourile dela pag. 48—51 pot să lipsească, fiind greoae pentru o asemenea carte.

Propunerea pentru înființarea unui minister al pădurilor (pag. 83) nu-și are locul în cadrul unei lucrări de popularizare.

Cu aceste mici observații cartea este, cum am spus deja, cea mai meritorie lucrare, apărută până azi în țara noastră, pentru popularizarea cunoștințelor silvice și pentru propovăduirea grijei și dragostei de pădure.

Cu unele adaosuri și eliminări, cu cât mai multe fotografii, reprezentând: exploatări, regenerări, torenți, peisagii frumoase, etc. etc. de preferință în culori, cu o hartă simplă și colorată a pădurilor României, cu unele anecdote și mici povestiri adecvate capitolelor din text, lucrarea e susceptibilă de a deveni perfectă, ideală.

Acum, că s'a găsit o minte, fericit inspirată, care ne-a oferit acest prețios dar, Administrația C.A.P.S.-ului are obligația morală, are datoria să purceadă imediat la perfecționarea, oficializarea cărții d-lui Ing. V. Precup. Să nu precupețească nici o cheltuială. Se găsesc doar atâția bani pentru publicații inutile ce ni se impun și pentru potolirea poftelor atâtor hămesiți ai presei.

Să se cheltuiască și bani cu folos.

Adm. noastră să intre apoi în legătură cu Ministerul Instrucțiunii, pentru răspândirea cărții la toate școalele primare, elementare, de meserii, comerciale, gimnazii și licee curs inferior, ba chiar în școlile normale.

Mai apoi se va putea intra în legătură cu Ministerul Armatei și de Interne, pentru răspândirea cărții în armată și prin comune, la țară.

Oare, vom vedea înfăptuindu-se și la noi un asemenea lucru frumos?

N. N. Caragea

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

No. 12, Decembrie 1932.

Baldy.

Les sapinières de l'Aride.

Pădurile de brad din Aride.

Un studiu succint — zice autorul — deşi acoperă 20 pagini din revistă — în care se arată interesul, ce-l prezintă pădurile de brad din ţinutul Aride (Pirinei), din punct de vedere forestier, economic şi turistic. Relevăm la cap. IX. producţii medii pe an şi ha de 8 m^3, 45 şi producţii pe an şi ha la unele parcele *atingând 21* m^3.

J. Sornay.

Un aspect des taillis sous-futaie d'Alsace.

Un aspect al crângurilor compuse din Alsacia.

Pentru a mări producţia în materie şi în bani a pădurilor tratate în crâng simplu, silvicultorii francezi au lungit revoluţiile la 30 sau 35 de ani şi au mărit considerabil numărul arborilor de rezervă pe cari i-au lăsat să îmbătrânească.

Rezultatele au fost excelente — în aparenţă cel puţin — la început. Inconvenientele sistemului, dificultăţile culturale au apărut odată cu revenirea tăerilor în acelaş punct, în timpul revoluţiei următoare. Sistemul ducea la ruină şi atunci s'a căutat altul. Autorul arată unul, încercat în păd. Sélestat din Alsacia.

P. des Francs.

Le reboisement en Sologne.

Împăduririle în Sologne.

Se continuă şi sfârşeşte articolul început în No. precedent. Autorul a încercat să exprime în cifre avantajele pe cari poate să le tragă proprietarul din împăduriri.

G. Huffel.

Les forêts et l'économie forestière de la Russie soviétique.

Pădurile şi economia forestieră a Rusiei sovietice.

Un articol foarte interesant, prin lumina ce aruncă asupra acestei pline de mister Rusie sovietică.

U. R. S. S. posedă cea mai mare suprafaţă de păduri din toate ţările: circa 600 milioane ha, dar din acestea numai circa 215 milioane ha sunt puse în valoare. Toate pădurile din Rusia au fost declarate proprietatea Statului.

Două treimi din păduri sunt de răşinoase. Pinul silvestru este în proporţie de 1/3 din supraf. totală, apoi molidul 30%, mesteacănul 19%, etc.

In primul plan quinquenal nu s'a ajuns a se tăia, cât s'a stabilit.

După al II-lea plan trebue să se ajungă a se tăia în 1937 circa 600 milioane m^3. Ce s'a tăiat până acum nu s'a plantat, aşa că au rămas neîmpădurite circa 10 milioane ha.

Dela 25 Febr. 1930 administraţia pă-

durilor şi industria lemnului s'au dat în seama unui organ unic Lesprom-ul, care se ocupă şi de învăţământul silvic şi de staţiunile de cercetări, cari se ocupă mai mult de chestiuni în legătură cu industria lemnului.

Economia forestieră a Sovietelor suferă de lipsă de personal. I-ar trebui 43.000 specialişti şi n'are decât 14.800. Numai pentru învăţământ i-ar trebui *2000* de profesori, conferenţiari şi asistenţi (de două ori cât toţi inginerii silvici din ţara noastră).

La începutul primului plan cincinal, numai 8% din păduri erau amenajatae. Amenajamentele sovietice sunt foarte sumare. Exploatările pe suprafaţă. Amenajarea pădurilor merge foarte încet, din cauza opoziţiei ce întâmpină. Amenajamentul — spun bolşevicii — e o concepţie burgheză; chiar cuvântul trebue să dispară. Exploatarea pădurilor trebue pusă pe alte baze. Interesează, unde există, material, care să fie realizat cât mai repede. Industria şi exportul lemnului înaintea silviculturii!

In al doilea plan cincinal s'a prevăzut totuşi un vast program de împăduriri — 1.500.000 ha.

Piedicele cele mai de seamă, ce se opun grandioasele prevederi ale planului cincinal sunt lipsa de capital, şi a mânei de lucru, de aceia s'a introdus la păduri munca forţată şi munca cu deţinuţii. Exportul rusesc nu are în vedere un preţ de câştig, ci numai procurarea de devize cu orice sacrificii.

In rezumat: de 15 ani s'au produs în silvicultura rusească răsturnări, ce n'au asemănare în toată lumea. Şi azi domneşte o stare haotică. Se proectează şi întreprind reforme, ce sunt repede părăsite.

Prin perseverenţă se va ajunge totuşi la un rezultat fericit.

Silvicultura şi industria lemnului s'au fuzionat aci în dauna economiei forestiere. Principiul fundamental al raportului susţinut s'a părăsit ca o prejudecată burgheză.

Previziunile planului cincinal nu s'au realizat nici măcar pentru consumul intern. Ar trebui mai întâi să se rezolve dificultatea lipsei mânei de lucru şi să se creieze mijloace de transport.

Toate dificultăţile actuale vor fi însă învinse curând.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 1, Ianuarie 1932.

R. Navez.

Contribution à l'étude de l'enrésiment des peuplements feuillus.

Contribuţie la studiul transformării arboretelor de foioase în arborete de răşinoase.

Atât în Franţa cât şi în Belgia se obicinueşte să se convertească în codru de răşinoase arboretele de foioase cari se găsesc în stare rea. Scopul poate fi dublu: cultural şi economic.

In acest articol, autorul studiază introducerea bradului în crângurile compuse de ştejar pedunculat de pe primul platou al munţilor Jura (300—600 m. altitudine).

Procedeele întrebuinţate sunt deduse din observarea condiţiunilor în cari răşinoasele se introduc în mod natural.

Ing. Dr. O. Farsky.

Observations sur la capture par les oiseaux des chenilles malades.

Observaţiuni asupra prinderii de către pasări a omizilor bolnave.

Concluziuni asupra importanței practice a păsărilor nu se pot da astăzi din cauza lipsei de studii sistematice asupra raporturilor lor față de cultura forestieră și agricolă și în special asupra raporturilor lor cu animalele vătămătoare acestor culturi.

Studiul de față caută să aducă oarecare lumină în această chestiune.

Cercetându-se conținutul aparatului digestiv al mai multor pasări împușcate în două arborete atacate de nonă, iar altul de pin atacat de Noctua piniperda, s'a constatat că deși aproape toate omizile acestor insecte se găseau într'o stare înaintată de boală, toate păsările au mâncat numai omizi sănătoase.

Institutele de cercetări sunt chemate să lucreze pe o scară mai întinsă în această direcție.

E. De Wildeman.

Bois coloniaux, forêts coloniales.

Lemne coloniale, păduri coloniale.

Pentruca comerțul de lemne coloniale să se poată menține și să poată progresa se impune studiul pădurii în toate fazele sale. Astăzi se cunosc prea puțin pădurile africane. Nu se cunoaște constituția lor, frequența speciilor, nici chiar suprafața împădurită și deci nu se poate spune ce ar trebui să se exploateze pentru a obține din pădure un randament rentabil. Exploatările abuzive se resimt și în aceste păduri și trebuesc luate măsuri de protecție.

Sunt o mulțime de probleme mari cari cer pentru Congo un Serviciu forestier.

Joaquim Feireia Borges.

Notice sur le régime forestier au Portugal.

Notă asupra regimului forestier în Portugalia.

După o privire generală asupra regimului forestier din Portugalia stabilit prin legea din 1901, autorul arată măsurile prevăzute de nouile legi din 1927 și 1928 ,zise pentru „Protecția bogăției forestiere", în contra exploatărilor abuzive de după războiu.

N. Ruc.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 1—1933.

H. Biolley.

Le tapis végétal (4 pag.).

Covorul vegetal.

Autorul își propune să schițeze rolul învelișului vegetal desfășurat pe toată suprafața pământului.

A. Barbey.

Les effets de la bise, du soleil, de la gelée et de la neige sur les végétaux ligneux. (5 pag.).

Efectele vântului (N), ale soarelui, înghețului și zăpezii asupra vegetației lemnoase.

Temperaturile excesiv de coborîte din iernile anilor 1929 și 1931 au provocat uscarea parțială sau totală a unei serii de arbori și arbuști indigeni sau aclimatizați în Europa Centrală, ca de exemplu Cedrul deodora, mai multe specii de Thuya, Hedera, etc.

Fiziologii cred că aceste pagube nu trebuesc atribuite acțiunii directe a înghețului asupra extremităților acelor dela rășinoase și asupra ramurelor esențelor foioase, ci unui exces de evaporație datorit acțiunii combinate a soarelui și a vântului intens și prelungit. Insuficiența apei ce urma să înlocuiască în organism, pe aceea evaporată constitue o altă cauză. In adevăr, în acel moment, solul era

înghețat, în unele părți până la 1 m. adâncime. Efectul razelor solare a mai fost mărit și de puterea de reflectare a zăpezii înghețate și lucioase de pe suprafața pământului, fenomen care a provocat o evaporare activă a mugurilor și a acelor. Această pierdere de apă nu a putut fi compensată printr'un aflux apos din sol pentru faptul că întreg aparatul radicelar forma un bloc de ghiață.

Sam. Aubert.

Le boisement du Mont d'Or (2 pag.).

O scurtă privire asupra stării actuale de împădurire a Muntelui menționat.

Eric Badoux.

Consommation du bois d'oeuvre brut en Suisse. (Enquêt de 1930).

Consumul lemnului de lucru brut în întreprinderile elvețiene — atât cel provenit din pădurile Elveției cât și cel importat — s'a ridicat în anul 1930 la cifra de 2.575.081 m³.

Intreprinderile ce au consumat acest lemn sunt în număr de 8968. In mijlociu consumul revine la 287 m³ de întreprindere. Mediile grupurilor sunt: Fabricile de pastă de lemn, de celuloză de hârtie și de carton se clasează în frunte cu 19.298 m³, urmate de departe de fabricile de parchete (2087 m³), de scânduri și instalații de impregnat (759 m³), chibritri (666 m³).

Dintre cantoane, Berna posedă cel mai mare număr de întreprinderi (2003), consumând circa 464.940 m³.

Cantitatea de lemn brut folosit nu este determinată nici de întinderea cantoanelor, nici de aceea a suprafețelor păduroase, nici de numărul locuitorilor. Desvoltarea industriei lemnului a fost influențată de factori diferiți.

Din totalitatea lemnului consumat, 91,37% revine rășinoaselor din care 87,34% molidului și bradului.

Repartizarea variază după fiecare gen de antrepriză.

Consumația variază deasemenea dela canton la canton și dela regiune la regiune. Astfel, pinul silvestru este folosit mai mult în cantoanele Schaffhause, Bâle-Campagne, Thurgovie și Zürich; melezul și Valais, Grisons și Tessin; pinul Campagne, Thurgovie și Zürich și Berna. In Tessin se lucrează mult plop.

Cantitatea de lemn folosită în fabricile de hârtie se ridică la cifra de 380.335 m³; mare parte din acest lemn se importează.

Din totalul volumului lemnului brut consumat în Elveția, abia 24% se importă; restul este provenit din pădurile sale.

Herăstraele și instalațiunile de impregnat găsesc în interiorul țării 85% din consumul lor; fabricile de hârtie numai 75%.

Din statistica prezintată se vede și măsura în care fiecare gen de întreprindere este ținută să facă apel la străinătate.

Procentul lemnului străin importat variază dela esență la esență. Astfel, 36% este pin silvestru, 24% molid și brad, 17% melez. Din lemnul de foioase importat, 60% este fag, mai mult de 30% alte lemne indigene și abia 6% exotice

A. Har.

SILVA.

Decembrie.

No. 49.

Richard Lang, München.

Zur Bedeutung der Bodenbakterien für den forstlichen Standort.

Contribuție la chestiunea însemnătății bacterilor din sol pentru stațiunea forestieră.

Un articol, — răspuns — foarte rezervat, față de afirmațiunile lui Fehér cum că rolul bacteriilor în sol este de prima importanță pentru fertilitatea lor.

No. 50.

G. Deines und R. Kleinschmit.

Erfolgsnachweis der Kalkdüngung bei forstlich genutzten Böden.

Aus dem Waldbauinstitut der forstlichen Hochschule Hann-Münden.

Dovedirea succesului ce se obţine prin amendarea cu calciu a solurilor afectate culturii forestiere.

No. 51.

Prof. E. Wimmer, Freiburg i Br.

K. Philipps forstliche Hilfstabellen II Teil.

Eine ertragskundliche — kritische Studie.

Tarife de cubaj, table de producţiune, etc. de K. Philipp.

No. 52/53.

Dr. Hermann Künanz, Konradsdorf.

Erkenntnissmöglichkeiten und Erkenntnissgrenzen in der forstlichen Arbeitswissenschaft.

Ce poate şi ce nu poate să desluşească studiul ştiinţific al muncei forestiere.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Noembrie 1932. Heft 21.

Jul. Wilde.

Der französische Ahorn, Acer monspessulanum in der Pfalz.

Acer monspessulanum în Palatinat.

In regiunile calde din Palatinat se găseşte azi răspândit, în mod apreciabil, A. monspessulanum. Introducerea şi răspândirea acestei specii după părerea autorului se datoreşte omului, nu naturei, căci în lucrările botanice nu este amintită înainte de 1750. Cam în acest timp se crede a fi fost introdus în parcuri şi grădini.

Dr. v. Pechmann.

Beiträge zur Geschichte der Forstwirtschaft in oberbayerischen Hochgebirge.

Contribuţiuni la istoria economiei silvice în munţii Bavariei superioare.

La technica silvică dela începutul secolului al 19 se întâlneşte preocuparea de a avea arborete amestecate, amestecuri ce urmau a se obţine prin regenerare sub masiv. Nu sunt neglijate nici răriturile deşi sunt dictate de anumite nevoi practice, ca obţinerea de material subţire — prăjini, etc.

Observând atent arboretele de azi, după mai bine de 100 ani de silvicultură, mai bună sau mai puţin bună, găsim că multe specii valoroase ca paltinul, frasinul, laricele, ulmul, se găsesc azi numai în mici cantităţi. In general, aspectul acestor arborete este prea puţin frumos indivizi piperniciţi, crăcănoşi, sunt foarte des întâlniţi.

W. Hohenadl.

Die Vereinfachung der Bestandberechnung.

Simplificarea determinării volumului arboretelor.

Continuând lămuririle asupra simplificării calculului arboretelor, autorul spune că la fixarea numărului arborilor de probă să se ţină seamă de compoziţia arboretelor: în arborete omogene numărul poate să fie redus. Când arboretele sunt neomogene se recomandă a se divide în porţiuni cari să fie cât mai unitar compuse.

In legătură cu coeficientul de formă crede a fi de real folos aparatul fotografic. După ce arborii au fost fotografiaţi sunt doborîţi şi prin comparaţie se deduce exact coeficientul de formă.

Heft 22.

L. Fabricius.

Ursachen der Wasserreiserbildung an Eichen.

Cauzele formării de crăci lacome în stejar.

Ca să se explice cum se formează crăcile lacome, se admitea până în prezent drept cauză lumina. Arborii trecând dela starea de masiv în stare izolată primesc o mai mare cantitate de lumină, care are de efect chemarea la viaţă a mugurilor preventivi.

Făcând cercetări minuţioase, profesorul Fabricius dela Universitatea din München. ajunge a stabili că drept cauză nu este lumina, ci insuficienţa coronamentului arborelui în momentul trecerii în stare izolată. Lumina este numai un excitant.

In practică trebuie să se ţină seama ca răriturile să se facă cu măsură, dându-se posibilitate coronamentului să se desvolte în raport direct cu nevoile fiziologice noi ale arborelui.

Karl Müller.

Zeitstudien in der Holzhauerei:

A. — Die Zeitstudien im Rhamen der Verwaltungsarbeit.

Studiul timpului în tăerea arborilor. A. Studiul timpului în cadrul muncei administrative.

Autorul arată că în Baden, după război, cheltuelile pentru fasonare s'au ridicat mereu ajungând în ultima vreme 40% din venitul brut. Pentru a se reduce cât mai mult acest procent s'a luat o serie de măsuri în ce priveşte plata muncii în pădure. Aceste măsuri au trebuit să se conforme unor serii de decrete legi apărute în legătură cu plata muncei.

Dr. Gerhard Reinhold.

Die mit landwirtschaftlichen Betrieben verbundenen Forsten in Deutschem Reich.

Păduri în conexiune cu întreprineri agricole în Germania.

Analizând statistica întreprinderilor întocmită în 1925 autorul găseşte că unele deducţii făcute de Endres în manualul său de Politică forestieră se menţin şi azi. Astfel: 1. Numărul înntreprinderilor agricole cari posedă şi pădure creşte în raport cu mărimea întreprinderilor; 2. Suprafaţa de pădure în aceste întreprinderi este cu atât mai mare cu cât întreprinderea e mai mare. In genere se observă în 1925 faţă de 1907 o sporire a întreprinderilor agricole care au şi păduri.

Ant. V. Răd.

1932 Dez. Heft 23.

Barth Eberhard, Dr.

Zeitstudien in der Holzhauerei, ausgeführt von der badischen Staatsforstverwaltung in den Jahren 1931 und 1932.

Studii asupra timpului de muncă în tăierile de lemn. conduse de Ad-ţia forestieră a Statului în Baden în anii 1931 şi 1932.

Ad-ţia forestieră respectivă şi-a pus problema găsirii unei baze sigure ştiinţifice pentru socotirea preţului lucrului cu bucata în tăierea şi fasonarea lemnului în pădure. In anii precedenţi se aplicase în acelaş scop metoda statistică asupra cazurilor concrete consumate. Rezultatele n'au fost satisfăcătoare. De astădată se recurge la determinarea cantităţii de muncă necesară la lucrările respective prin aplicarea metodei de măsurare mai precisă cu ceasul de curse şi după un plan în prealabil studiat în acest scop. Un deosebit interes pentru cititor rezidă în expunerea acestui plan de lucru şi a

metodei de prelucrare a rezultatelor. Acestea din urmă sunt mai mult sau mai puţin subiectiv-locale. N'ar putea folosi decât de punct de reper şi drept elemente de comparaţie.

(Urmează)

Mantel K., Dr.

Gerichtliche Entscheidungen aus dem Jagdrecht.

Jurisprudenţe în materie de drept vânătoresc.

Se comentează diverse deciziuni de ale instanţelor judecătoreşti din state germane, referitoare la teritoriul propriu de vânătoare, arendarea vânatului, permisele de vânătoare, animalele de vânat, limitarea exerciţiului vânătorii, delicte la legile de vânătoare, competinţa îndreptăţitului la vânătoare şi a ajutoarelor sale.

Recenzii şi semnalări:

Macker F., Dr. Prof.: Frommes forstliche Kalendertasche 1933 Wien (geb. S. 4,50).

Parey: Wild-und Hundkalender, Berlin 1933 (2,80 RM.).

Pareys Jagd: Abreiss-Kalender 1933, Berlin (3,40 RM.).

Heft 24.

Fabricius L., Prof.

Festlegung forstlicher Fachausdrücke.

Fixarea expresiunilor proprii silvice.

Particularismul în care s'a desvoltat ştiinţa silvică germană a avut drept efect o diferenţiare regională a înţelesului expresiunilor diverselor noţiuni silvice. De multeori sub unul şi acelaş cuvânt una se înţelege în Germania de Sud şi alta în cea de Nord. Nevoia îndelungat simţită şi din ce în ce crescândă cu desvoltarea raporturilor dintre cercurile ştiinţifice a condus la pornirea unei acţiuni serioase de unificare şi definire precisă a diverselor expresii şi noţiuni forestiere. Lucrul s'a făcut sub auspiciile uniunii institutelor de cercetări forestiere germane la lucrările căreia au fost invitate în acest scop şi altele străine de limbă germană (Austria, Elveţia). In articolul sus amintit, autorul, în calitatea sa de preşedinte al uniunii, dă publicităţii o serie de expresii cu definirea admisă de uniune

Barth Eberhardt, Dr.

Zeitstudien in der Holzhauerei, usw.

Studii asupra timpului de muncă, etc.

Se continuă expunerea din caetul precedent (23) a rezultatelor studiilor, în cazul de faţă cu privire la fag. La aceste rezultatele se adaugă complectarea lor cu diverse consideraţiuni: Adăugarea timpului accesoriu, calculul timpului şi preţului pe bucata de lucru, probleme de viitor, privire generală.

Recenzii.

Brandt, Prof.: Blätter für landwirtschaftliche Marktforschung.

Guckenberger Ed., Dr.: Die Verbreitung des Waldes in Süddeutschland und natürlichen Landschaften.

Heil G.: Die Forst-und Feldstrafgesetzgebung im Volksstaat Hessen.

Caminneei O.: Diana, Hubertus und Ich.

Mehrhardt-Ihlow: Canadisches Nocturno.

I. C. Dem.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN.

Heft, 12, Dezember 1932.

Dr. W. Neubauer.

Zur Frage der kombinierten Verwendung von Massentafeln und Probestämmen bei Bestandesaufnahmen.

In chestiunea întrebuinţării combinate de tarife de cu-

baj şi arbori de probă la cubarea arborilor.

O revenire a autorului asupra unui articol al său din Cetralblatt f. d. g. F. din 1924—1925 cu privire la cubarea arboretelor prin procedeul arborelui mediu al volumului şi prin acela al claselor de diametre de volume egale.

După procedeul arborelui mediu al volumului se cubează arboretul inventariat cu ajutorul tarifelor de cubaj şi se se determină arborele mediu al volumului arboretului. Se obţine relaţiunea:

$$M = M' \frac{m}{m'}$$

în care: M = volumul căutat al arboretului

M' = volumul arboretului determinat cu ajutorul tarifelor de cubaj.

m = volumul real al arborelui de probă (mediu)

m' — volumul arborelui de probă din tarifele de cubaj

$\frac{m}{m'}$ = factor de corecţiune

Multiplicând volumul provizoriu M' cu acest factor de corecţiune obţinem volumul căutat al arboretului.

Procedeul claselor de diametre de volume egale se deosibeşte prin aceea că, fixându-se dinainte numărul de arbori de probă, se formează atâtea clase de diametre cu volume egale câţi arbori de probă sunt.

Acest din urmă procedeu ne dă mai multă precizie în determinarea volumului arboretelor, decât primul, care însă are avantajul rapidităţii şi al muncii reduse.

Procedeul cu arborele mediu al volumului e aplicabil numai în ipoteza, că raportul dintre coeficientul de formă real şi cel din tariful de cubaj se menţine constant dela diametrul cel mai mic până la cel mai mare, fapt care în general nu are loc în arborete. Acest punct constitue partea slab ăa procedeului, criticată de dr. Levakovié.

Totuşi autorul crede că diametrele mijlocii indică cel mai bine raportul dintre valorile mijlocii ale celor două serii de coeficienţi de formă.

G. Ş.

ZEITSCRIFT FÜR FOST-UND JAGDWESEN.

Iulie, 1932.

Kurt Hennecke, Oberförster.

Vergleichende Untersuchungen der Ertragsleistung reiner Kiefern- Stangenhölzer nach Kahlschlag und reiner Kiefern- Althölzer aus Naturverjüngung unter Schirm.

Cercetări comparative asupra rentabilităţii prăjinişurilor pure de pin pe suprafeţe tăiate ras şi a arboretelor de codru de pin, rezultate din regenerarea naturală sub adăpost. (27 p.).

Un studiu foarte detailat (care trece în două numere) şi care ajunge la concluzia că prăjinişurile pe suprafeţele tăiate ras vegetează mai bine decât arboretele din regenerarea naturală de codru. Autorul atribue acest fenomen dominării în tinereţe, eventual faptului că ar fi realizat târziu starea de masiv. Ceeace e interesant în special, e că autorul constată şi o îmbunătăţire a calităţii solului în masivele obţinute pe cale artificială.

Este în rezumat, o revalorizare a ideii tăierii rase.

Gegenwartsfragen aus dem Gebiete der Forsteinrichtung.

Probleme de actualitte din domeniul amenajamentului (15 pagini).

O discuţie literară cu prof. Wittich, care cândva nu s'a declarat partizan al

directivei noi pe care Wagner vrea s'o introducă.

Autorul se arată ca apărător al teoriilor lui Wagner, în lumina cărora discută chestiunile de rentabilitate şi exploatabilitate, apoi în special aplicarea teoriilor lui Wagner în pădurea prusiană de pin. In încheere, încă odată o apărare a teoriilor wagneriene, a reglementării în spaţiu ,a sistemului tăierilor grădinărite în margine de masiv, etc.

Comunicări: Din viaţa lui Georg Ludovic Hartig. O biografie f. comentată pe care o face Dengler.

August, 1932.

Svend O. Heiberg.

Pinus resinosa und Liriodendron tulipifera, zwei für den Anbau in Europa wenig beachtete Holzarten.

Pinus resinosa şi Liriodendron tulipifera, două specii cărora li s'a dat prea puţină atenţie în Europa. (20 pagini).

Se relevă toate calităţile acestor specii sub raportul uşurinţii de cultură şi a ridicatei producţivităţi cu suficiente amănunte şi se cere introducerea lor în technica forestieră europeană, cu precădere faţă de alte multe exotice care s'au introdus de mult timp în pădurile noastre.

Prof. Dr. N. Trénel.

Untersuchungen über das Laubholzsterben bei Wesel.

Cercetări asupra deprenii foioaselor în ocolul Wesel. (5 pagini).

Un studiu de interes local, care îşi sprijină argumentele pe cercetarea calităţilor solului şi a cenuşii lemnului.

Din rezultate se pare că nu lipsa de substanţe nutritive în sol, ci lipsa de oxigen în apă provoacă fenomenul.

Septembrie, 1932.

Prof. Dr. Alfred Dengler.

Künstliche Bestäubungsversuche an Kiefern.

Incercări de polenizare artificială la pin. (42 pagini).

Un studiu amplu, ale cărui concluzii sunt:

— polenizarea are loc cam în aceeaşi epocă la toate rasele europene, deci se pot produce uşor atât pe cale naturală, încrucişări, cât şi pe cale artificială;

— acestea se pot produce şi cu Pinus banksiana şi P. montana:

— autopolenizare nu se întâmplă în general pe cale naturală, se obţine uşor însă artificial, dar se produc încetiniri în desvoltarea seminţei;

— fructificarea pinului comun în Germania e mai frecventă decât a celui francez şi scoţian, etc.

Articolul termină cu o concluzie pentru practica silvică.

Tangermann, Oberförster.

Herstellung der Buchenbeimischung in reinen Kiefernbeständen der Oberförsterei Freienwalde.

Stabilirea amestecurilor de fag în arboretele pure de pin din ocolul Freienwalde (5 paoini).

Se relatează încercări făcute într'un sol nisipos, care deci, principal, nu convine fagului. care avea totuşi în proporţie suficientă substanţe hrănitoare, dar unde desigur, apa era factorul minim. La început iepurii au împiedicat succesul experienţei şi singurul mijloc de luptă a fost îngrădirea deasă.

Rezultate mulţumitoare apoi nu s'au putut obţine decât cu o intensivă cultivare a terenului şi cu plantarea fagilor în buchete.

Octombrie, 1933.

Dr. H. Hesmer.

Die Entwicklung der Wälder des nordwestdeutschen Flachlandes.

Desvoltarea pădurilor în şesul nordvestic german. (30 pagini).

Studiul este o contribuţie la problema asociaţiilor naturale de plante forestiere, pe temeiul analizelor de polen, metodă la modă. Pe baza ei, fitogeograful Tüchsen potrivit unei interpretări speciale crede că fagul a fost eliminat definitiv de către amestecul stejar-carpin, întrucât el şi-a podsolit pământul. Deaceea, în puţinele arborete de fag nu există concordanţă între flora admisă tipică pentru fag şi cea efectiv prezentă.

Autorul articolului, care e silvicultor. reia chestiunea ca să arate că Tüchsen se înşeală. Fagul a dispărut din cauza răului tratament în ultimele secole, iar frecventa prezentă a stejarului se datoreşte mâinii omului, nu este naturală. Deci în concluzie, fagul şi în viitor trebue să ocupe un loc onorabil în silvicultura germană de N. V.

Prof. Dr. H. Frhr. von Geyr.

Untersuchungen über Unterarten ausländischer Nadelhölzer.

Cercetări asupra subspeciilor răşinoaselor exotice((10 pagini).

Chestiunea se pune în legătură cu găsirea unor varietăţi mai rezistente la diversele vătămări ale naturii organizate şi neorganizate.

La Pseudotsuga taxifolia se caută o varietate mai rezistentă la ger. Autorul a încercat cu sămânţa unor exemplare dela 50° lat. în păduri naturale. Constată o ameliorare a rezistenţei, nu prea mare.

Intâi o afirmare de senzaţie: tot ce creşte în Europa şi Asia, chiar şi America, nu sunt decât varietăţi ale uneia şi aceleeaşi specii.

In tot cazul, Laricele american dă rezultate reale în Europa, iar cel coreean nu se dovedeşte a fi mai rezistent. Altă afirmare interesantă: Abies grandis şi Abies concolor sunt una şi aceiaşi specie. Primul verde închis, altul verde deschis. A. concolor e în general mai rezistent, fie că este din Colorado ori din Oregon. A. grandis e mai puţin rezistent.

La Picea sitchensis a găsit autorul varietăţi rezistente la ger. In special e bună sămânţa din insulele Charlotte. Hotărît nerezistentă este cea din California de nord.

Pinus excelsa tinde a se introduce ca un înlocuitor al lui Pinus strobus, mult atacat de Cronartium, după ce încercările cu Pinus peuce din Balcani a dat rele rezultate în Germania.

Pinus excelsa din Himalaia însă, dela 2100—6300 alt. dă rezultate execelente.

La Sequoia gigantea: Seminţele dela o alt. mai mare de 1500 au dat plante suficient de rezistente la ger. Cele de pe la 600 m., din contră, foarte sensibile.

Prof. Dr. W. Wittich.

Wagners Forsteinrichtung und der norddeutsche Kiefernwald.

Amenajamentul lui Wagner şi pădurea de pin din nordul Germaniei. (16 pagini).

Din nou polemica în jurul chestiunii, dacă ideile expuse de Wagner în „amenajamentul teoretic" se pot aplica în Prusia.

De data aceasta avem răspunsul prof. Wittich la criticile provocate de articolul său. El vrea să stabilească la care silvicultură se potriveşte amenajamentul lui Wagner şi în special dacă silvicultura pinului din Germania de Nord se împacă cu el.

Apoi se arată ce e nou în amenajamentul lui Wagner.

V. N. S.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

Nr. 9/10. 1932.

G. N. Wyssotzky.

Bodenfeuchtigkeitsuntersuchungen in Waldbestände der ukrainischen Steppen- und Waldsteppenzone.

Cercetări asupra umidităţii solului în masivele forestiere din stepa şi antestepa ucraineană. (13 pag.).

Un rezumat al unei lucrări mai voluminoase a lui Wyssotzky, care a ajuns la câteva concluzii foarte interesante:

La baza arborilor e maximum de uscăciune, iar la jumătatea distanţei dintre doi arbori, maximum de umiditate, când consistenţa este plină; dacă consistenţa e redusă, punctele umede sunt mai puţin caracteristice; în spre adâncime, umiditatea e mai uniform repartizată; microrelieful exercită o influenţă simţitoare în ambele zone amintite.

Articolul conţine însă foarte multe detalii asupra modului cum au fost conduse cercetările, cu expuneri tabelare şi în planşe colorate.

Prof. Dr. Ing. Franz Heske.

Die Wälder in den Quellgebieten des Ganges und der Plan zu ihrer geregelten Bewirtschaftung.

Asupra pădurilor din bazinul de recepţie al Gangerului şi planul exploatărilor lor regulate. (95 pag.).

Articolul ,a cărui primă parte am recenzat-o în numărul precedent, continuă a ne expune lucruri cu un caracter exotic, totuşi fără de învăţăminte pentru ce ce practică silvicultura într'un cadru mai larg.

Studiul cuprinde numărul întreg şi încă nu se termină.

Ni se vorbeşte de data asta de aspectul climateric al regiunii, de fenomenele meteorologice care interesează vegetaţia forestieră, deosebind zona alpină, temperată şi tropică.

Ni se dau apoi condiţiile edafice, expoziţiile şi foarte scurt o consideraţie asupra formaţiei geologice, pentru ca apoi, cu lux de amănunte să se stabilească zonele de vegetaţie forestieră.

Din câmpia fierbinte dela Dehra Dun spre Nord, o pădure de foioase amestecate, care desfrunzeşte iarna. Quercus incama este specia principală. Apoi urmează o zonă cu Shorea robusta; spre a ajunge la 1600 m. odată cu încetarea zonei în care masunii regizează clima în păduri de Pinus longifolia.

La 2000 m. alt. cedează Pinus longifolia şi încep pădurile veşnic verzi de stejar. Iar la 3500 m. alt. stejarul populează singur aceste păduri ale platoului tibetan. Inecate în zona stejarului verde se găsesc zone întregi de Cedrus deodara.

La 3700 m. încetează pădurea şi începe regiunea alpină.

Toate aceste zone sunt descrise apoi în amănunţime, numai din punct de vedere silvicultural. E interesant să constatăm şi acolo lupta dintre pădure şi interesul păşunatului.

Recenzii, etc.

V. N. S.

ALLGEMEINE FORST — UND JAGD — ZEITUNG.

Septembrie, 1932.

Prof. Dr. E. Gehrhardt.

Forsteinrichtung und „Wir" in Preussen.

Amenajamente şi „Noi" în Prusia. (15 5pagini).

O polemică între autor şi prof. Wittich din Eberswalde pe tema dacă teoriile lui Wagner Christof se pot sau nu aplica în Prusia. Gehrhardt crede că da.

Mai întâi o discuţie de principii: care-i scopul amenajamentului şi dacă definiţia

largă, în materie, a lui Wagner, se poate aplica şi în Prusia.

Răspunsul afirmativ al autorului se sprijină pe analiza noţiunilor de raport susţinut, mod. de tratament, controlul de amenajament, etc.

Apoi intră în chestiunea de principii: Este metoda de amenajament prusiană corespunzătoare cerinţelor de azi?

Autorul îi găseşte o mulţime de neajunsuri, din care unele de detalii şi care se referă la capitolul lemnos, în desconsiderarea creşterilor curente, în formarea claselor de vârstă ,a seriilor mobile, în stabilirea posibilităţii, etc. Sunt în total vreo 10 puncte.

Mai departe, autorul intră în detalii asupra alcătuirii claselor de vârstă şi discută, cu multe amănunte, inconvenientul felului cum să procedeze astăzi în amenajamentul prusian.

Forstassessor H. Waldbauer.

Deutsche Holzwirstschaftspolitik. Rückblick und Ansschau.

Politica germană a lemnului. (10 pagini).

— Privire retrospectivă şi perspective —

O discuţie nu pe tema cum să se ajute politica actuală a lemnului în Germania, ci cum ar trebui să se prezinte una raţională: acesta în raport cu consecinţele tratatelor de pace cu ale politicei vamale şi valutare a diverselor state.

In raport cu aceste considerente autorul schiţează liniile nouei politici protecţioniste în materie şi pentru o colaborare strânsă între industria lemnului şi silvicultura germană.

Informaţiuni, recenzii.

Octombrie, 1932.

Dr. F. K. Hartmann.

Die praktische Bedeutung der Pflanzensociologie für die Forstwirtschaft, insbesondere Waldbau und Bodenkunde.

Insemnătatea practică a sociologiei vegetale pentru silvicultură, în special pentru cultura pădurilor şi pedologie. (13 pagini).

Intâi o definiţie a noţiunii „Sociologia vegetală" în silvicultură, cu lămurirea bazelor ei, climaxul, succesiunile vegetale, asociaţii, faze, studii, distribuţie, ecologie, sinecologie, singenetică, pentru a termina cu legătura între evoluţia succesiunilor şi evoluţia tipului de sol.

Din toate acestea, rezumându-le, autorul vrea să scoată profitul pe care-l are de obţinut cultura forestieră.

In a doua parte a studiului, se stabileşte teoretic felul cum urmează să se prezinte descrierea arboretului făcută după normele sociologiei vegetale.

Dr. C. Hampe, Forstassessov.

Arbeitsleistungen in Buchenhauungen. Mitteilung aus der Braunschweigischen forstlichen Versuchsanstalt.

Munca în exploatările de fag. (10 pagini).

Articolul este o comunicare a rezultatelor Institutului de cercetare din Braunschweig.

Pe baza a peste o mie de determinări, se dă, în tabele şi digrame, timpul necesar pentru doborît, curăţitul de crăci, retezatul, despicatul, transportul până la stivă, timpul ce se pierde între două lucrări, timpul ce se pierde pentru aşezarea la lucru, etc.

Literatură, recenzii, etc.

Noembrie, 1932.

Prof. Dr. H. Lemmel, Eberswalde.

Die Kalkulation des Wirtschaftserfolges und der Wirtschaftlichkeit nach der Bodenreinertragstheorie.

Calcularea efectului economic şi a rentabilităţii, după teoria rentei solului. (8 pagini).

Articolul începe cu o precizare a noţiunilor şi cu o discuţiune a aplicabilităţii metodei în pădurea cu exploatări periodice şi în cea cu exploatări anuale.

Apoi, desvoltă cu amănunte cele două cunoscute căi de calcul: rentabilitatea absolută pe care literatura o numeşte şi câştigul antreprenorului şi rentabilitatea relativă pe care o exprimă procentul de fructificare, exemplificând cu cifre. Se ajunge la o concluzie formulată în cinci puncte, care în rezumat spune că nu relevă aceleaşi calităţi ale gospodăriei aceste două metode şi că, mai departe, rezultatele calculelor nu pot preciza suficient care este tratamentul, modul de cultură, etc. mai convenabil.

Dr. W. Pfnorr, Forstassessor.

Das Verfahren der Messung der wirtschaftlichen Leistungsfähigkeit des Waldes in seiner praktischen Anwendung auf ein hessisches Privatforstrevier.

Procedeul măsurării rezultatelor economice ale pădurii cu referire la întrebuinţarea practică într'un ocol particular din Hessa. (12 pagini).

Se ştie că polemica dintre renta pădurii şi renta solului dăinueşte încă şi că în ultimi an prof. Oswald în Riga a luptat energic pentru reacreditarea acesteia din urmă.

Ulteror, prof. Krieger a desvoltat cu exemple practice într'o lucrare voluminoasă ideile lui Ostwald, făcând o mulţime de inventarieri în masivele luate de exemplu, şi judecând rentabilitatea în intimă legătură cu prescripţiile de amenajament.

Autorul articolului reia procedeul lui Krieger, în locul său, făcând inventare, determinând clasele de vârstă, perioade de exploatare, preţuri medii, posibilităţi şi făcând acele bilanţuri cerute de Krieger spre a stabili, în condiţiunile date, maximul de productivitate al pădurii.

Forstassessor *Kleinschmit*, Diplomforstwirt, Chemiker *Dr. Deines* und Prof. *Oelkers*.

Zur Versäuerung und Humusfrage im Waldbestande.

Acidificarea şi chestunea humusului în masivele forestiere. (4 pagini).

O scurtă schiţă asupra cunoştinţelor pe care le avem astăzi în materie cu o excepţional de bogată indicaţie de isvoare literare.

In fapt, tocmai aceasta este scopul articolului: să precizeze cine şi ce s'a scris în această privinţă în cele 97 de publicaţii, articole, citate de autori.

Karl Crug.

Mitteilungen: Unbekanntes und Vergessenes aus dem Gebiete der Forstbenutzung.

Comunicări: necunoscute şi uitate din domeniul exploatării pădurilor (4 pagini).

Autorul, un bibliofil, în posesia câtorva cărţi vechhi, spicueşte din ele. Din o botanică de Bechstein din 1810, află că Clausius a plantat la Viena la 1550 pentru prima dată, castane porceşti, aduse dela Constantinopol. In Franţa se fac case şi biserici din lemn de castan bun, întrebuinţându-l fără economie .

Corăbiile veneţiene şi ruseşti erau din lemn de larice.

Cupresus este aşa de durabil, că Plato cerea să se scrie legile pe lemnul lui. Din acelaş lemn se făceau cosciugele mumiilor.

O mulţime de reţete de tot felul şi de întrebuinţări mai mult sau mai puţin uitate, ale lui Evonymus, ale Tisei, etc.

Recenzii, diverse, etc.

Decembrie, 1932.

Ing. Hans Schwartz.

Die wichtigsten Mischhoizarten der Küstendouglasie in ihrem natürlichen Verbreitungsgebiet im nordwestlichen Nordamerika.

Principalele esenţe de amestec cu duglasul de coastă în aria sa naturală de vegetaţie din America de Nord. (6 pagini).

E vorba de Pseudotsuga taxifolia viridis şi o subspecie: mucronata. După o introducere în care se discută problema raselor climaterice, autorul enumără toate speciile de amestec pentruca apoi cu detalii să descrie pe cele principale:

Tsuga heterophylla, Tsuga mertensiana, Thuja plicata, Pinus monticola, Abies nobilis, Abies grandis, Acer macrophyllum, Fraxinus oregona, Populus trichocarpa, Quercus Garryana, Pinus ponderosa, Abies concolor, Libocedrus decurrens, Chamaecyparis Lawsoniana, Pinus Lambertiana, Quercus Kellogii, Castanopsis chrysophylla, Sequoia gigantea, Sequoia sempervirens, Lithocarpus densiflora.

Dr. M. Seeger.

Ein Beitrag zur Schrägpflanzung.

O contribuţie la plantaţia oblică. (4 pagini).

O problemă care se discută este aceea de a se şti consecinţele pe care le are plantarea puieţilor nu în poziţie perfect verticală, ci într"una înclinată, poziţie determinată de metoda de plantare, când în special se întrebuinţează procedeul „în despicătură".

Autorul examinând 1000 ha. obţinute în acest fel, stabileşte că inconvenientele sunt minime, că planta se îndreaptă curând datorită geotropismului şi se alege cu o curbătură la colet, care mai târziu nu se observă.

Dr. Max Lorey.

Der Forstdüngeversuch von Owigen im Lichte der Stuttgarten Forstversammlung.

Cercetările asupra îngrăşămintelor forestiere dela Owigen, în lumina adunării forestiere dela Stuttgart (3 pagini).

O discuţiune asupra rezultatelor pe care le dau în general, îngrăşămintele întrebuinţate în pepinieră, discuţiune care voeşte să facă să reiasă greutatea găsirii unei formule ,unei reţete practice şi încă greutăţile pe care le întâmpină cel ce vrea să stabilească dacă un îngrăşământ a avut sau nu rezultate. In concluzie autorul relevă şi chestiunea rentabilităţii pe care practica de până acum cu îngrăşămintele n'a realizat-o.

Karl Rudolf Fischer.

Die neue Richtung in der Forstentomologie.

Noui directive în entomologia forestieră. (5 pagini).

In ultimul timp Institutele entomologice au început a studia legile înmulţirii în massă a insectelor şi a distrugerii lor tot în massă din cauze naturale.

Se studiază cantitatea totală de căldură necesară pentru desvoltarea lor, cifra minimă şi optimă a acestei temperaturi, exprimate în oarecare formule matematice care dela 1925 sunt mereu revizuite.

In raport cu condiţiile climei se studiază „potenţialul de desvoltare", „coeficientul de distrugere", rezistenţa insectelor spre a stabili o stare de echilibru, legile înmulţirii populaţiunilor de insecte, pentru care Janisch la 1932 a stabilit o formulă matematică.

Hertrich, Forstmeister.

Ums Wirtschaftsziel.

In jurul chestiunii scopului gospodăriei. (2 pagini).

Se pune întâi o problemă: poate fi o diferenţă, sub acest raport, între gospodăria publică şi cea privată?

Autorul neagă. Oricare trebue să urmărească rentabilitatea. Totuşi, cu rezerva să nu se aducă vreo atingere comandamentelor morale care ne împiedică să facem din legile capitalismului un conducător exclusiv.

Recenzii, etc.

V. N. S.

L'ALPE.

Nr. 10/932.

Aldo Pavari.

Il secondo congresso dell' unione internazionale de gli instituti di richerche forestali. (8 pag.).

Al doilea congres al Uniunii internaţionale a staţiunilor de cercetări silvice.

Dare de seamă asupra lucrărilor celui de al doilea congres al Uniunii internaţionale a institutelor de cercetări silvice, care a avut loc, la Nancy (Franţa), în luna Septembrie 1932.

L. Puecher Passavalli.

La mostra forestale e montana „A. Mussolini" ala III fiera del levante di Bari. (3 pag.).

Privire generală asupra expoziţiunii forestiere şi alpine la al 3-a târg dela Bari.

Această expoziţie a prezentat un interes cu totul particular prin caracterul său special c utotul semnificativ îmbrăţişând toate ramurile de activitate din regiunea muntoasă.

—

A. Merendi.

Il secondo congresso internazionale del carbonio-carburanti. (7 pag.).

Consideraţiuni generale asupra celui de al 2-lea congres internaţional al carbonului-carburant, care a avut loc în toamna anului 1932, la Milano.

Se arată nouile directive ale folosirii carburanţilor naţionali. Franţa şi Belgia, cari au bogate bassine carbonifere, tind să utilizeze în gazogene gazul de iluminat şi cărbunele mineral. Se preferă însă gazul de iluminat; folosirea cărbunelui mineral este limitată pentru motivul că nu s'a ajuns încă să se construiască tipul de gazogen destul de perfecţionat.

Altă tendinţă generală este aceea care are la bază construirea unui motor, care să se adapteze la alimentarea cu orice fel de combustibil.

Carburanţii lichizi, ca de exemplu alcoolul metilic ,au avut mulţi propagatori.

G. C.

La mostra nazionale delle bonifiche. (5 pag.).

Expoziţia naţională a îmbunătăţirilor.

In Octombrie 1932 s'a inaugurat prima expoziţie a „îmbunătăţirilor".

Ea sintetizează sforţarea şi rezultatele obţinute de regimul fascist în direcţiunea îmbunătăţirilor funciare. După legiuirile regimului fascist toate categoriile de lucrări: hidraulice, higienice, agrare, pastorale, forestiere sunt coordonate după un plan unic general care tinde la îmbunătăţirea totală a unei regiuni.

Aceste lucrări au de scop să adapteze pământul la o agricultură continuă şi intensă aptă să dea de lucru şi hrană la un număr cât mai mare de locuitori; adaptare însă care este dobândită în acelaş timp pe deasupra şi în contra forţelor naturale, cari ar împiedica productivitatea pământului.

Pentru a se reliefa opera regimului fascist, se arată că în perioada de timp dela 1911 la 1932 au fost autorizate lucrări de sistematizare alpină în valoare de 353 milioane lire. Din acestea însă, 294 milioane aparţin deceniului fascist. Deasemenea, dela 1870 la 1932 au fost autorizate o serie de îmbunătăţiri hidraulice şi de transformare pentru o sumă de 4607

milioare lire, din cari însă 2886 milioane lire aparţin deceniului fascist.

Deşi mai este mult de lucru, efectele acestor îmbunătăţiri se simt.

Din datele privitoare la 42 exploatări tipice rezultă: creşterea valorii producţiunii brute la ha. merge dela un minimum de 1—1,7, la un maximum de 1—22,5; creşterea muncii manuale folosită, la ha, merge dela un minimum de 1—1,5 la un maximum de 1—13,4.

Imbunătăţirile de natură silvico-pastorală au avut un pavilion special. In Italia Nordică s'au făcut lucrări de reîmpădurire pe 14738 ha., apoi corecţiuni de torenţi şi fixări de coastre surpătoare cari au necesitat 2.837.737 m³ zidărie. In Italia Centrală s'au făcut reîmpăduriri pe 6126 ha. şşi 150.694 m³ lucrări de zidărie. In Italia Meridională şi Insule reîmpădurirea s'a întins pe 12.407 ha iar lucrările de zidărie au necesitat 163.321 m³. Deasemenea s'au ameliorat 109.800 ha. păşuni alpine.

Vasco Landucci.

Esperienze sulla lotta contro la Moria dei semenzali (9 pag.).

Experienţe asupra luptei împotriva mortalităţii seminţelor.

Boile criptogamice aduc mari pagube puieţilor crescuţi în pepinieră. Dintre acestea unele ciuperci sunt foarte de temut, ca de exemplu, multe specii de fusarium, unele specii de rhizoctonia, apoi de phythium, de baryanum, pestalozzia hartigii şi phytophtora omnivora.

Acţiunea dăunătoare a acestor paraziţi este consecinţa virulenţii lor, depinzând în parte de condiţiunile de ambulanţă şi într'o oarecare măsură de receptivitatea plantelor. Receptivitatea nu este constantă la toate speciile, dar nici chiar la indivizii de aceeaşi specie: ea este în funcţie de o serie de factori ca : starea fizică a solului ,clima, umiditatea, expoziţia etc. Două sunt condiţiunile principale cari favorizează desvoltarea acestor microorganisme: umiditatea excesivă şi reaua aerisire a solului. Aceşti factori pot fi însă modificaţi prin irigaţii şi mobilizarea solului.

Totuşi aceste maladii nu se pot evita întotdeauna. Deaceea trebue să recurgem la mijloace artificiale de luptă. Printre miloacele de luptă sunt şi folosirea diferitelor substanţe ca sulfatul de cupru.

In ultimul timp s'a încercat şi cu sulfatul de aluminiu. Se dau câteva din rezultatele experienţelor făcute în Italia, cu Cedrus deodara şi C. atlantica.

Prin tratamentul cu sulfatul de aluminiu, germinaţia cedrului deodara este mai avantajată decât a cedrului atlantica. Tratamentele lichide au dat rezultate uşor inferioare celor sub formă de pulbere. Concentrarea cea mai eficace este de 2—3%, numărul tratamentelor între 2—3. Sulfatul de aluminiu nu are numai acţiune preventivă ci şi curativă, în sensul nu de a vindeca plantele bolnave, ci de a stăvili infecţiunea.

A. Har.

ERDÉSZETI LAPOK (Pagini Forestiere).

Caetul XII.

Cronică.

Rolul materialelor lemnoase în viaţa economică a Ungariei.

Graţie unei producţii extraordinare (expl. forţate) în lemn, importul în anul 1932 a scăzut cu 20 milioane pengö. Dacă nu s'ar fi luat aceste măsuri, atunci valoarea exportului total în: porci, vite cornute, păsări, ouă şi unt sau în produsele din industria grea (fer, maşini) şi cărbuni n'ar fi fost suficiente pentru acoperirea importului în lemne şi hârtie.

Z. Mayer.

Descoperirea seminţişurilor de stejar.

Prima condiţie pentru asigurarea se-

minițișului instalat este ferirea lui cu ocazia scoaterii materialului exploatat.

Să se scoată mai întâi trunchiurile cele mai grele, cari cauzează cele mai mari pagube în semințișul preexistent.

Se obicinuește să se lase ca trunchiurile înconjurate de jur împrejur de semințiș, să cadă în buchetele cele mai dese, cari se refac pe urmă mai ușor.

Descoperirea (rărirea masivului) să se facă totdeauna, avându-se în vedere necesitățile vitale ale semințișului instalat după variația solului și a microclimei și fără ca extragerile succesive să însemne în acelaș timp și chinuirea repetată a semințișului instalat. Descoperirea treptată va dura mai mult în locuri cu expoziții sudice și găuri de frig. In general tăierile trebuesc făcute în așa fel încât durata descoperirii să fie cât mai scurtă.

Este bine a se împărți, dela început, întreaga suprafață de regenerat în porțiuni mai mici, în cari fără a se ține seamă de „șablon" se va lucra numai pe baza indicațiunilor date de factorii biologici locali.

P. Matusovits.

Posibilitatea de întrebuințare a speciei Taxodium distichum L.

Această specie a fost introdusă în Ungaria, în parcuri și în unele locuri și în masiv, mai de mult .După observațiunile technologice făcute asupra unei bucăți de trunchi (provenit dintr'un buchet instalat în masiv) s'au determinat următoarele caracteristici:

Densitate 0,339 kg/dm^3 (stă între tei și larice). Este un lemn moale. Rezistența la întindere în mediu 277 kg/cm^2, la presiune 270 kg/cm^2. Se poate încovoia. Supus la aceiași greutate se îndoaie de 6 ori mai mult ca molidul, de 4 ori mai mult ca nucul și de 3 ori mai mult ca Withewood-ul. Un lat de 3 mm. grosime din această specie se poate înfășura fără nici o greutate în jurul unui cilindru de 2—4 cm. diam. Este propriu pentru: construcții, lemn de umplutură la mobile, tălpi de lemn, pentru fabricarea metrului („Zollstock"), nasturi presați, etc. Eventual s'ar putea întrebuința și la fabricarea creioaselor.

La vârsta de 10—12 ani a ajuns la 12 m. înălțime și 15 cm. diametru și mai mult.

I. KAN.

SUMARSKI LIST.

Nr. 1 — Ianuarie 1933.

Ing. Mirko Fuk. Necrolog.

Dr. Z. Miletic.

Drepturile vechilor comunități militare grănicerești asupra pădurilor domeniale.

Se discută drepturile de servitute pe care comunitățile militare grănicerești le au asupra pădurilor Croației, Sloveniei și Voivodinei încă din secolul al XVIII-lea.

Deși reprezintă o valoare minimă împreună cu servituțile din pădurile Bosniei, ele vor trebui răscumpărate de stat pentru a se înlătura ultimile rămășițe ale regimului feudal.

Studiul acesta are de scop mai mult o contribuție la istoria silviculturii iugoslave din punct de vedere politico-forestier.

Ing. M. Manojlovic.

Apărarea industriei naționale.

Autorul analizează istoricul, efectele și caracteristicile economice și forestiere ale unei legi recente asupra „apărării industriei forestiere naționale". Aceasta este o lege destinată să protejeze pe micii proprietari de păduri și fabrici de cherestea care erau amenințați de marea industrie de origine străină, asigurată prin contracte forestiere de lungă durată.

I. P. Z.

I N F O R M A Ţ I U N I

Prin Dec. Ministerială pusă asupra avizului cons. technic No. 3/933, d-l Ing. subinsp. P. Tănăsescu se transferă în interes de serviciu dela Dir. Bacău în serv. central al C. A. P. S. pe ziua de 1 Februarie 1933.

Prin Dec. dela Jurn. No. 7330/933, d-l Ing. V. Leescu se transferă la conducerea ocolului silvic Cerna-Vodă dela oc. Verbila, pe data de 2 Martie.

Prin Dec. dela Jurn. No. 7568/III/933, Dir. Reg. silvică Chişinău se încadrează după cum urmează:

Director Ing. insp. silvic I. Simu.

Subdirector Ing. insp. silvic Gh. Burda.

Şef serv. Ad-tiv G. Negruscu.

Şef serv. technic Ing. subinsp. Al. Ştefănescu.

Şef serv. comercial Ing. subinsp. M. Ostianu

La control: Insp. financiar Ing. şef V. Lisievici

Insp. control circ. I Ing. şef C. Alboteanu.

Insp. control circ. II Ing. şef I. Moţoc.

Insp. control circ. III Ing. subinsp. Eug. Reich.

Insp. control circ. IV V. Trandafirescu.

Prin Dec. Minist. dela Jurn. No. 260.092/932 Dir. Reg. silvică Constanţa se încadrează după cum urmează:

D-l Ing. insp. g-l C. Marinescu rămâne la dispoziţia C. A. P. S.

Director Ing. insp. silvic D. Ivancea.

Şeful serv. ad-tiv Ing. insp. Stamatescu.

Şeful serv. technic Ing. subinsp. A. Chiriţescu.

Ajutor Ing. silvic V. Munteanu.

Şeful serv. comercial Ing. şef E. Mavrodin.

Control:

Circ. I Ing. şef silvic N. Cernescu.
„ II „ „ „ N. Duldurescu.
„ III „ „ „ N. Scrima.
„ IV „ „ „ A. Szabo.

D-l Insp. insp. g-l T. Popescu rămâne insp. de controlor general.

D-l Ing. insp. M. Niculescu la dispoziţia Direcţiei p. delegaţii speciale.

D-l Ing. şef M. Iacob inspector financiar.

D-l Ing. silvic D. Hartia trece dela Oc. Brăila la conducerea Oc. Casimcea.

D-l Ing. silvic C. T. Constantinescu trece dela Oc. Enişenlia la conducerea Oc. Bazargic.

D-l Ing. silvic A. Tocuşel trece la conducerea Oc. Enisenlia.

Prin hotărârea consiliului de ad-ţie C. A. P. S. dela Jurn. No. . . . din 1933, Direcţia reg. Bacău se încadrează după cum urmează:

Director Ing. insp. silv. St. Calotescu.

Subdir. Ing. subinsp. silv. I. Pruteanu.

Şeful serv. ad-tiv Ing. şef silv. V. Giuncu.

Şeful serv. technic Ing. subinsp. silv. Al. Cojan.

Şeful serv. comercial Ing. şef silvic I. Paraschiv.

Ajutori comerciali: Ing. şef silv. N. Gheorghiu.

Ajutor comercial Ing. şef silv. C. Popescu-Sinaia.

Ajutor comercial Ing. şef silvic Mih. Popescu.

Ajutor comercial Ing. şef silvic I. Mihăescu.

Insp. financiar Ing. şef silvic Mayer Eduard.

Control: Circ I Ing. şef silvic A. Csurilă.

Circ. II şi V Ing. şef silvic Th. Grigoraş.

Circ. III Ing. şef C. Sfetcovici.

Circ. IV Ing. şef C. Dimitriu.

Circ. VI Ing. şef Gh. Nonuţa.

D-nii Ing. Makay Zoltan trece dela Oc. M-rea Văratec la conducerea Oc. Pipirig.

Ing. Gh. Cojoc trece dela Oc. Tg.-Neamţ la conducerea Oc. Tg. Neamţ.

Ing. Tr. Visan trece dela Oc. Tg.-Ocna la conducerea Oc. Calu Iapa.

Ing. Gr. Popovici trece din centr. Dir. Bacău la conducerea Oc. Scorţeni.

Ing. Hagi Marcel trece din centr. Dir. Bacău la conducerea Oc. Tg.-Ocna.

— Prin Dec. Minist. No. 2898/933 — s'a revenit asupra Deciziei Ministeriale No. 13548/932, lăsându-se liberă vânătoarea sitarilor (în Bucovina) la pază, cu câini sau cu bătae.

— Prin Decizia Ministerială No. 974/933, s'a oprit vânătoarea tuturor speciilor de vânat util, până la 1 Martie 1935, pe terenurile comunei Petrovasele din Judeţul Timiş.

Darea de seamă a lucrărilor congresului internaţional de silvicultură, ce s'a ţinut la Paris la 5 Iulie 1931, a apărut.

Ea conţine trei volume de câte 500 pagini fiecare, ilustrate cu numeroase fotografii.

Preţul subscripţiei acestor trei volume este de 130 (una sută treizeci) franci francezi, plus cheltuleile de transport.

Cei ce doresc a le cumpăra se pot adresa direct la Touring Club de France 65 Avenue de la Grande Armée. Paris (XVI) France, sau Societăţii Progresul Silvic.

Casa de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului Silvic, C. E. A. C. S.

CONVOCARE

Domnii acţionari ai Casi de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului Silvic „CEACS" sunt convocaţi în Adunare Generală Ordinară, pentru ziua de 26 Martie 1933, orele 10 dimineaţa, în localul societăţii „Progresul Silvic" din Bucureşti, B-dul Take Ionescu No. 31.

Ordinea de zi:

1) Darea de seamă a Consiliului de Administraţie asupra activităţii anului 1932;

2) Raportul Cenzorilor;

3) Discutarea şi aprobarea Bilanţului, Contului de Profit şi Pierdere precum şi repartizarea beneficiului;

4) Aprobarea Bugetului pe anul 1933, şi a jetonului de prezenţă:

5) Intrebuinţarea Fondului de rezervă;

6) Alegerea a trei membi în Consiliul de Administraţie în locul D-lor: C. P. Georgescu, V. N. Stinghe şi St. Rodoteatu, eşiţi la sorţi.

7) Modificarea Statutelor art: 6, 18, 19, 20, 22, 26, 28, 29, 30, 37, 38, 41, 48, 49, 52, 53, 67, 68, 81, 89, 92, 97.

8) Alegerea a trei cenzori în locul D-lor: M. Drăcea, Andrei Ionescu şi I. Dumitrescu al căror mandat a expirat, precum şi alegerea a trei cenzori supleanţi.

Membrii eşiţi la sorţi, precum şi cenzorii pot fi realeşi.

Votarea se face în conformitate cu art. 83 şi 84 din Statute.

Membrii Consiliului trebue să posede 30 acţiuni, iar cenzorii 20.

Potrivit art. 78, din Statute, dacă în ziua de 26 Martie 1933, nu se va intruni numărul de acţionari cerut de Statute, Adunarea se amână pentru ziua de 2 Aprilie în acelaş local şi la aceeaşi oră, fără nici o altă convocare sau publicaţie.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE

BILANȚ GENERAL

per 31 Dec. 1932

ACTIV			PASIV		
Cassa		498.628 —	Capital	4.000.000 —	
Mobilier		41.550 —	Fond de rezervă	71.119 —	
Acționari		35.296 —	„ „ ajutor	17.844 —	
Banca Poporului	81.598 —		„ „ dubiosi	75.561 —	
„ centrală cooperativă	1.420.667 —		„ „ amortizare	8.155 —	4.172.679 —
Cassa generală de economicii	203.000 —	1.705.265 —	Depuneri fructificare	1.192.399 —	
Progresul Silvic	693.700 —		„ membri	221.768 —	
Efecte de primit	3.436.725 —		„ libere	818.111 —	2.232.278 —
Diverși efecte protestate	177.284 —		Fond educație		256.411 —
Conturi curente	367.790 —	4.675.499 —	Diverși		21.646 —
Cont tranzitoriu		49.163 —	Dividende 1930 nedistribuite	15.668 —	
			„ 1931 „	88.872 —	104.540 —
			Impozite de plată as / Dob. la Dep.		5.512 —
			Cont tranzitoriu		50.428 —
			Beneficiu net		161.907 —
Conturi de ordine			**Conturi de ordine**		
Titluri în gaj		156.012 —	*Deponenți în gaj*		156.012 —
		7.161.413 —			7.161.413 —

Președintele Consiliului de Administrație
C. P. Georgescu

Administratori Delegați
D. Grozescu, P. Ioan, Gh. Constantinescu

Cenzorii
M. Drăcea, A. Ionescu, I. Dumitrescu

Director Delegat
V. N. Priboianu

Contabil
Eugen Rodoteatu

PAGINI MERCURIALE

Bursa lemnului

LUNA FEBRUARIE 1933

Piaţa internă

București

Preţul *lemnului de foc* la 27 Februarie 1933 — în lei — pe vagonul de 10 tone, ab rampă.

	B. M.	Est	Sud
Fag	5.800	6.000	6.1000

Preţul *lemnului de foc* în ţară, în lei, ab vagon staţia de încărcare, în a doua jumătate a lunii Februarie c.

	Fag	Stejar	Dis. tari
Orăştie	—	—	3.000
Sebeş	—	2.400	—
Sighet	—	—	2.000
Tg.-Măgurele, la domiciliu	—	5.000	—
T. Severin, la domiciliu	—	4.500	—
Craiova, la domiciu	5.000	4.600	—
Bibeşti, la domiciliu	—	2.700	2.600

Piaţa externă

Buda-Pesta

Preţul lemnului românesc pe piaţa ungară la 20 Februarie 1933, Baza 24 mm, preţurile în pengö, la graniţa ungară:

Molid tâmplărie, fără B. W. — — — — — —	125—140
„ tombant, fără cl. IV — — — — — —	—
Brad cl. IV românească — — — — — —	50— 52
Molid cl. IV românească — — — — — —	64— 68
Molid B. W. (construcţie) — — — — —	84— 88
Material de geluit — — — — — — —	78— 80
Leţuri şi căpriori — — — — — — —	40— 42

Manele de 7—8 cm. 21—22 fileri, de 9—11 cm. 28—30 fileri bucata.

Marfă la cântar lată — pro vagon — 500, 660, 770 pengöe.

Lemnul de foc românesc, la:

Békéscsaba	311.60 P.
Csongràd	351.60 P.
Debrecen	286.60 P.
Lökösháza	321.60 P.
Makö	336.60 P.
Szeged	336.60 P.

(După „*Magyar Fakereskèdö*").

Viena, 1 Martie 1933.

Preţul pe mc în schillingi, paritatea ab vagon staţia de încărcare, notate la bursa vieneză:

Trunchi (Langholz), 25—35 cm.	17—21
Buşteni (Blochholz), 4—6 m, dela 20 cm.	15—17
Cherestea de molid şi brad, *ab Viena:*	
Molid de tâmplărie (Tischlerware), 13 mm.	—
Molid de tâmplărie (Tischlerware), 26 mm.	84—90
Dulgherie (Bauware), 26 mm.: 18—32 cm., 4—6 m.	42—45
Dulapi (Gerüstpfosten), 50 mm, 16 cm	44—45
Scânduri de lăzi (Kistenware)	38—40
Grinzi (Kanthoz), 4—6 m, 10/13—15/15	44—46
Rigle (Staffeln), 8/8—10/10, 4—6	46—48
Leţuri (Latten), 4—6 m, 20/50 mm.	46—50

Buşteni de foioase etc., ab staţia de încărcare:

Plop, dela 30 cm	40—45
Stejar, dela 30 cm, 2—5 m	40—45
Frasin, dela 30 cm, 3—6 m	45—50
Plop (Schwarzpappel), dela 25 cm	16—20

(După „*Int. Holzmarkt*").

GERMANIA. Preţul pe m³ *în mărci*, la staţia de încărcare:

Baden. Buşteni pentru traverse, de pin 10—11,70; lemn de mină — lung şi scurt — 15,10.

Saxonia. Preţuri medii, obţinute de pădurile Statului, lemnul fiind socotit în pădure, exploatat.

Trunchi de molid, cl. I a 11,22—13,40; cl. I b 13,34—15,08; cl II a. 15,40—18,40.

Trunchi de pin, cl. I a 9.03—11,00; cl. I b. 10.20—12 50.

(După *Holz Zentralblatt*)

POLONIA. Preţul de orientare pe m³, în zloţi, ab vagon staţia de încărcare :

Pin, buşteni de debitat 30; trunchi 14; stâlpi de telegraf 9 m. lungime 18; lemn de mină 10. Scânduri de tâmplărie (Tischlerbretter), netivite, 55—60; grinzi prelucrate 22. Lemn de hârtie, molid, 12. Scânduri de stejar, 65.

Lublin. Stejar. Buşteni, calitatea furnir, 3 m lungime 120; cl. II, 25—90; cl. III, 55—60. Trunchi, 20 cm la vârf, 30—35; buşteni de 20 cm, 20—25. Traverse de export, bucata, 4.

Bulzi de 3 m şi mai lungi 30—39 cm, 100—110; 40—49 cm, 130—150. Sc. tivite, marfă parisiană cl. I 150, cl II 120.

Frise 40 cm şi mai lungi, cl I 100—120; cl. II 80—95â cl. III 55—70 ; scurte, cl. I 90; cl. II 80.

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

PROCES-VERBAL No. 5

al şedinţei dela 22 Februarie 1933

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşidenţia D-lui *C. P. Georgescu, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: N. N. Caragea, D. I. Ciurileanu, M. Drăcea, D. Drâmbă, A. Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, A. Ionescu A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, Eug. Vâlceanu.*

1. Se citeşte procesul verbal al şedinţei trecute şi se aprobă.

2. Se aprobă întervertirea ordinei de zi, urmând ca bugetul să se discute la urmă când va fi prezent şi D-l casier D. Grozescu.

3. Luându-se în discuţiune chestiunea reducerii salariilor, după discuţiuni la cari au luat parte D-nii: C. P. Georgescu, V. Stinghe, P. Ioan, M .P. Florescu, Aurel Eliescu, St. Rodoteatu, A. Ionescu, Eug. Vâlceanu, ţinându-se seamă şi de întâmpinarea membrilor din centrala C. A. P. S. pentru convocarea unei adunări generale, precum şi de sesizările din provincie, Consiliul apreciază şi autorizâ Comitetul de Direcţie să convoace pe semnatarii cererii spre a le explica situaţia actuală a chestiunii salariilor.

4. Se citeşte raportul cenzorilor pe 1932 şi se hotărăşte publicarea în Revista Pădurilor.

5 Se ia în discuţiune proectul de buget pe 1933 al Societăţii. D-l Preşedinte C. P. Georgescu arată că trebue să se facă amputări şi economii conform vremurilor. La Vila Sylva mai sunt necesare vre-o 20 paturi cari trebuesc cumpărate.

D-l D. Grozescu citeşte proectul de buget.

Consiliul autorizâ pe D-nii P. Ioan şi D. Grozescu să facă propuneri concrete privitor la încasarea datoriilor de la cămin.

Consiliuli hotărăşte să nu se prevadă în buget dobânzi la sumele datorate de D-nii L. Vasiliu şi I. Botescu. Chestiunea se va discuta pe larg într'o şedinţă viitoare.

Consiliul hotărăşte să se studieze chestiunea restanţelor din abonamente şi cotizaţii şi să se facă propuneri concrete.

Se înscrie în buget suma de 50.000 lei pentru tipărirea unui buletin de propagandă şi articole cu caracter profesional. Intr'o şedinţă viitoare se va stabili precis caracterul buletinului.

Consiliul hotărăşte reducerea salariilor personalului Societăţii cu 10%.

Cu aceste observaţiuni *Consiliul* aprobă proectul de buget cu un total de 3.725.000 lei la venituri şi 3.725.000 lei la cheltueli.

Consiliul aprobă să se ceară la C. E. A. C. S. mărirea creditului până la suma de 2.000.000 lei cu care să se acopere datoria ce are Societatea la Casa Generală de Economii.

Şedinţa se ridică la orele 24.

Preşedinte, Secretar General,

(ss) *C. P. Georgescu* (ss) *P. Ioan*

PROCES-VERBAL No. 6

al şedinţei dela 23 Februarie 1933

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşidenţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *N. N. Caragea, D. I. Ciurileanu, M. Drăcea, A. Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, A. Ionescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, Eug. Vâlceanu.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă.

1. Se ia în discuţiune chestiunea cadastrului şi a instituirii cărţii funduare. După ample discuţiuni la cari au luat parte D-nii: D. Ciurileanu, C. P. Georgescu, D. Drâmbă, P. Ioan, D. Grozescu, St. Rodoteatu, M. Drăcea, *Consiliul* hotărăşte ca D-nii D. I. Ciurileanu şi D. Drâmbă să studieze proiectul şi să facă observaţii pe care să le supună Consiliului.

2. In chestiunea exproprierilor din pădurii D-nii D. Grozescu şi Andrei Ionescu dau explicaţii, după care D-l Preşedinte propune ca în comisia superioară a păşunilor să se numească doi membri din Consiliul Technic.

3. Pentru alegerile generale ale Uniunii Vânătorilor din 26 Februarie ct. Camarazii din Bucureşti se vor întruni Sâmbătă 25 Februarie la consfătuire.

4. Faţă cu apărarea călduroasă ce a luat pădurilor D-l Prof. S. Mehedinţi la Adunarea generală a Soc de Geografie, *Consiliul* hotărăşte să i se facă o scrisoare de mulţumire, făcându-i-se cunoscută în acelaş timp şi proclamarea ca Membru de onoare al Soc. Progresul Silvic.

D-l Preşedinte propune şi Consiliul aprobă ca să rugăm pe D-nii S. Mehedinţi şi I. Simionescu să ţină câte o conferinţă.

5. D-nii D. Grozescu şi Andrei Ionescu propun ca Societatea Progresul Silvic să intervină ca bugetul Regimului Silvic să fie încadrat în bugetul C. A. P. S. iar nu la Minister, unde se vor întâmpina dificultăţi la obţinerea fondurilor pentru lucrări.

Consiliul hotărăşte ca o comisie compusă din D-nii C. P. Georgescu, M. Drăcea, P. Ioan, H. Lazăr şi D. Grozescu să intervină la Minister în acest sens.

6. In chestiunea inginerilor silvici de la Oficiul Cooperaţiei, cari au fost trecuţi în cadrul disponibil D-l Eugen Vâlceanu roagă ca Societatea să intervină şi să studieze dacă nu ar fi cazul să se înfiinţeze un contencios pentru susţinerea intereselor de acest fel.

Consiliul aprobă să se facă întâmpinarea la Minister pentru menţinerea lor în bugetul cooperaţiei.

Preşedinte, Secretar General

(ss) *C. P. Georgescu* (ss) *P. Ioan*

Cercul de Studii forestiere al Inginerilor silvici

Cu fiecare nouă şedinţă a „Cercului de studii forestiere" al inginerilor silvici se dovedeşte tot mai mult necesitatea la care răspunde înfiinţarea lui. Sala societăţii din bul. Take Ionescu se umple de auditori bătrâni şi tineri cari vin să asculte şi să comenteze cele spuse de conferenţiar, contribuind la luminarea importantelor probleme de ştiinţă silvică puse în discuţie.

In ultimele două numere ale revistei s'a vorbit la această rubrică de primele două conferinţe. Vom rezuma în cele ce urmează subiectele celor 4 conferinţe cari au mai avut loc până la 28 Februarie 1933.

In şedinţa Cercului de studii din 27 Ianuarie a vorbit d. *Ing. M. Petcuţ* despre *„Vegetaţia forestieră pe terasele şi luncile râurilor dintre Dunăre şi Carpaţii de miazăzi"*. Definind terasele ca fiind „praguri orizontale sale aproape orizontale, mai mult sau mai puţin întinse, cari însoţesc râurile", conferenţiarul insistă asupra teraselor şi resturilor de terase cari însoţesc râurile dintre Olt şi Buzău.

Trecând la vegetaţia acestor terase, d-sa spune că din acest punct de vedere „specificul teraselor stă în deosebirea dintre vegetaţia lemnoasă care le acopere şi aceea a regiunilor pe care le traversează şi a pantelor sau a falezelor care le despart". In urma studiilor pe care le-a întreprins asupra vegetaţiei de pe terasele râurilor dintre Dunăre şi Carpaţii de miazăzi, d. M. Petcuţ afirmă că atât în regiunea de dealuri cât şi în câmpie pădurile aşezate pe terasele şi luncile înalte neinundabile, atâta vreme cât ele rămân şes întins, sunt formate din arborete pure de stejar pedunculat, iar pantele care fac legătura între terase, depresiunile formate în cuprinsul teraselor, ca şi culmile superioare cari le domină sunt acoperite de arborete formate din speciile caracteristice zonei pe care o traversează; în depresiunile puţin pronunţate speciile caracteristice regiunei se asociază stejarului pedunculat cu tendinţa de a-l elimina.

Ca exemple tipice de păduri de terasă, unde cele spuse mai sus se pot verifica, citează: pădurile Viişoara, Văcăreşti şi Teişul de lângă Târgovişte, aşezate pe terase diferite; pădurile Bratia şi Zamfira pe Teleajen; păd. Trestioara pe Buzău; păd. Gogeni-Mărgineanca şi Cocorăşti din ocolul Păuleşti; păd. Colibaşi pe valea Doamnei; pădurea Lunca Stăneşti pe terasa Oltului; păd. Bratovoeşti şi Zăvalu pe lunca Jiului ş. a.

Multe păduri de terasă, în special pe valea Buzăului, transformate azi

în izlazuri comunale, erau înainte de 1927 acoperite de arborete pure de stejar pedunculat.

Exemplare izolate rămase pe terasa superioară a Teleajenului, ca şi numeroasele exemplare de stejar pedunculat de pe lunca Argeşului dela Piteşti până mai sus de Curtea de Argeş arată că şi aceste locuri au fost ocupate de arborete formate din această specie. Dacă pe suprafeţele de terasă pădurile s'ar lăsa în voia naturii, ele s'ar regenera cu stejar pedunculat.

Cauza care condiţionează vegetaţia pe terase este numai solul. Terenurile de aluviune sunt acoperite de arborete pure de stejar pedunculat. In locurile unde solul este mai evoluat (pe pante) se instalează şi o vegetaţie mai evoluată (gorun cu subarboret de carpin în stânga Ialomiţei şi gorun cu gârniţă în dreapta Ialomiţei).

Vegetaţia de pe luncile inundabile este formată din salcie, plop, anin şi pueţi de stejar pedunculat. S'ar crede că arboretele de pe lunca înaltă şi terase reprezintă o etapă în evoluţia lor dela hydrofit la xerofit, dar cum în solul de pe terase se găsesc crotovine, se dovedeşte că înainte de a se instala pădurea a fost o perioadă lipsită de vegetaţie forestieră.

*

* *

In şedinţa din 7 Februarie a vorbit d. *ing. Marin Rădulescu* despre: *Intemeierea şi regenerarea pădurilor în Dobrogea.*

Studiind trecutul pădurilor din Dobrogea şi factorii staţionali: clima şi solul, d. Rădulescu ajunge la concluzia că aici condiţiunile de vegetaţie nu sunt tocmai aşa de vitrege cât s'ar crede şi că prin urmare sforţările depuse de serviciul silvic pentru împădurirea Dobrogei trebuesc continuate, căci vor duce la rezultate sigure, cu atât mai mult cu cât din punct de vedere economic Dobrogea este aşezată mai bine decât multe alte părţi din cuprinsul ţării.

Azi, cele mai multe păduri se găsesc în nordul Dobrogei, regiune cu sol fertil şi climat propriu. Speciile cari le compun sunt în mare majoritate, de mică valoare şi puţin longevive; iar speciile de valoare ca stejarul şi frasinul sunt viciate, cu trunchiuri strâmbe ,adică numai ce a putut rămâne din frumoşii codrii din cari odinioară se extrăgea lemn pentru marina turcească. Pentru sporirea puterii de producţie a acestor păduri şi a valorii lor trebue să se dea o atenţie deosebită regenerării. Din semănişurile instalate în mod natural în golurile lăsate de exploatări să se degajeze speciile preţioase: stejar, frasin, paltin, tei, iar unde acestea nu există să se semene sub masiv. Intreaga gospodărie trebue intensificată. Pădurile să se amenajeze şi să se convertească în codru, să se construiască drumuri ,iar terenurile degradate să se împădurească.

In Dobrogea centrală există azi numai câteva pâlcuri de păduri în suprafaţă totală de 3507 ha. Pentru vegetaţia lemnoasă aici sunt condiţiunile cele mai puţin prielnice. Totuş ele sunt superioare condiţiunilor limită date de Mayr.

Lucrările de împădurire trebuesc continuate pentru a veni în ajutorul populaţiei locale cu lemn de foc şi de lucru. Lucrările din trecut ne arată că salcâmul este specia cea mai puţin indicată în acest ţinut. In schimb, stejarul a dat rezultate excelente, ca şi frasinul, jugastrul, glădiţa, etc.

La lucrările de împădurire trebue să se aibă în vedere următoarele:

— Plantările să se facă imediat după desghet şi topirea zăpezii.

— Terenul să fi fost lucrat agricol şi să se continue cu cultura agricolă intermediară după plantare.

— Să se dea preferinţă stejarului, sub care să se introducă speciile naturale de amestec din Dobrogea Centrală.

— Arboretele de salcâm să se transforme în arborete naturale pentru această regiune.

Afară de împăduriri, serviciului silvic îi revin şi lucrările de plantarea taluzelor C. F. R., a marginei şoselelor, plantarea coastei, etc.

Dobrogea de Sud este mai bogată în păduri. Toate se exploatează în crâng simplu. Complectările cu salcâm cari s'au făcut au dat rezultate foarte bune. Si aici. ca şi în Dobrogea Centrală, se impune în special intensificarea pazei şi reglementarea păşunatului pentru redarea liniştei pădurii.

Problemele ce se pun sunt: împădurirea poenilor şi convertirea unor păduri în codru.

După terminarea conferinţei au luat cuvântul d-nii Iuliu Moldovan şi C. Chiriţă, discutând asupra problemelor silviculturii dobrogene în raport cu condiţiunile staţionale, în special cu solul; d-nii B. N. Pretoian şi M. Drăcea au descris greutăţile cu cari au avut să lupte inginerii silvici cari au lucrat în Dobrogea în trecut.

* * *

In ziua de 14 Februarie a avut loc conferinţa d-lui *Ing. Traian Ionescu Heroiu* despre *Ideia de colaborare în disciplina raţionalizării.*

Conferenţiarul înfăţişează raţionalizarea ca o concepţie nouă asupra gândirii şi activităţii omeneşti, născută din năzuinţa omului spre progres şi având ca scop ridicarea bunei stări a poporului prin eftenirea, înmulţirea şi îmbunătăţirea bunurilor.

Raţionalizarea este o disciplină complexă, după cum ne-o arată multiplele sale aspecte: ştiinţific, technic, economic, social şi moral, a cărei naştere şi existenţă se bazează pe colaborarea mai multor discipline ştiinţifice. Colaborarea se evidenţiază cu prisosinţă în diversele asociaţiuni cari au în vedere progresul şi în special în diversele organizaţiuni din domeniul ştiinţific, naţionale şi internaţionale, puse în serviciul ştiinţei şi al culturii umane în genere.

D-l Tr. Ionescu studiază apoi cari sunt factorii cari ar putea favoriza naşterea şi menţinerea atmosferei de colaborare, împrejurarea care naşte această atmosferă, piedicile cari stau în calea ei şi metodele şi mijloacele de înlăturarea acestor piedici.

Factorii cari favorizează atmosfera de colaborare sunt: raţiunea (care face posibilă cooperarea inteligenţelor prin facilitarea gândirii), spiritul ştiinţific, desinteresarea, munca în genere, respectul faţă de cel ce munceşte şi recunoaşterea muncii depuse. Dar pentruca această atmosferă să se nască şi să poată fi întrebuinţată, trebue să existe o singură împrejurare: să existe oameni de caracter.

Piedecile cari intervin în calea colaborării sunt diferitele lacune ale caracterului ideal (moral) şi cari pot fi:

1. de ordin intelectual,
2. de ordin sufletesc.

Dacă lacunele de primul ordin sunt de mică importanţă şi pot fi chiar excluse dintre piedecile colaborării, cele de ordin sufletesc duc la desagregarea socială.

In ordinea gravităţii lor, începând cu cea mai uşoară lacunele de ordin sufletesc sunt:

a) maladiile personalităţii,
b) subestimarea personalităţii,
c) Ignorarea comandamentelor morale,
d) Supraestimarea valorii personale.

Pentru înlăturarea acestor piedeci se pot apalica 2 metode. Una rapidă bazată pe psihanaliză şi una lentă care constă în educaţia tinerelor generaţii în o nouă şcoală, „Şcoala colaborării".

După conferinţă, d-na Ionescu-Heroiu justifică prima metodă prin explicarea fenomenelor sufleteşti cari se nasc la aplicarea ei, iar d-l Ing. Dulfu dela I.R.O.M. răspunde unor întrebări, spunând că nu raţionalizarea în sine este cauza şomajului, ci greşita ei aplicare.

* * *

In a VI-a şedinţă a Cercului de studii forestiere, care a avut loc la 28 Februarie ,a vorbit d-l Profesor V. N. Stinghe despre: *Experimentaţia forestieră.*

Inceputurile ştiinţei forestiere, spune d-l profesor, trebue să fie socotit pe la sfârşitul secolului al XVIII. Preocupările mai vechi de păduri conţin o mulţime de prejudecăţi şi formule necontrolate.

Tot în secolul al XVIII. îşi au începuturile cercetările şi experimentările forestiere. Reprezentate la început prin mici preocupări izolate, cercetările forestiere s'au înmulţit când defrişerile pădurilor din apus au luat proporţii îngrijorătoare.

Spre deosebire de Francezi, preocupaţi de o politică de conservare a pădurilor, Germanii au început să caute bazele pozitive pe care să se sprijine tehnica culturii şi a punerii în valoare a pădurilor. Pe când oficialitatea franceză a făcut ca manifestările strălucit în domeniul cercetărilor să se reducă în preajma revoluţiei, spiritul german dirijat spre iniţiativa particulară şi spre o continuă perfecţionare, ca şi proprietatea forestieră care în Germania se găsia în mâna unor mici state sau a particularilor, cu administraţii aparte şi cari căutau vecinic drumul spre mai bine, au îndrumat experimentaţia forestieră spre desvoltarea ei de azi.

Investigaţiile de tot felul ce se pot face, se pot grupa în două categorii: Unele cari constau în observarea fenomenului în natură aşa cum se prezintă el iar altele caracterizate prin crearea condiţiunilor de osbservare. Cele dintâi se numesc *„cercetări"* iar celelalte *„experimentări"*. O linie precisă de demarcaţie însă între aceste două categorii nu se poate trage.

Caracteristc pentru cercetarea şi experimentaţia forestieră este faptul că niciuna nu rezolvă pe loc problemele de cultură şi technică silvică, ci observaţiile sunt de lungă durată, susţinute, repetate în timp şi în spaţiu. Ele cer prelucrarea unui vast material de date şi cifre, răbdare şi perseverenţă. Experimentaţia fo-

restieră nu caută formule şi reţete pentru practică, ci premizele pe cari se pot sprijini soluţiile necesare practicei.

Intrucât cele mai multe investigaţii depăşesc puterea unui om, pentru realizarea lor s'au făcut asociaţii, iar pentru a se înlătura subiectivitatea cercetătorului, s'a recunoscut nevoia unificării metodelor, care s'a realizat odată cu organizarea experimentaţiei cu mijloace oficiale. Singur statul are mijloace şi oamenii necesari pentru a putea duce la bun sfârşit toate experimentările.

Mai intens s'a lucrat în Germania, care la 1868 a reuşit să facă din experimentaţia forestieră o organizaţie de stat, iar la 1872 a realizat „Uniunea staţiunilor de experimentaţie germane". In Franţa s'au făcut cercetări izolate până la 1881, când s'a înfiinţat la Nancy staţiunea de experimentaţie. Mişcarea aceasta a pătruns şi în alte state din apus, Elveţia Austria, Olanda ş. a. putându-se ajunge în 1892 la „Uniunea internaţională a staţiunilor de experimentaţie" cuprinzând: Germania, Austria şi Elveţia, apoi Ungaria, Suedia.

Deşi roadele acestei uniuni au fost slabe, ea a arătat totuş celorlalte state că progresul cercetărilor însemnează progresul economic al unei ţări, încât azi, afară de Albania şi România, toate statele din Europa au institute sau staţiuni de cercetări forestiere, iar din celelalte continente India, Japonia, Statele Unite, Canada ş. a. au o organizaţie de cercetări foarte înaintată.

Experimentaţia forestieră se întinde:

1) Asupra lucrărilor de ordin technic propriu zis, cari trebuesc urmărite în pădure si depăşesc puterile şi timpul de activitate al unui om, cum sunt lucrările de valorificarea şi cele de cultura pădurilor, şi

2) Asupra lucrărilor cari pot fi făcute de o singură persoană în laborator.

Experimentările asupra lucrărilor de valorificarea pădurilor şi în special întocmirea tablelor de cubaj şi de producţie cer cheltueli enorme şi de aceea, după Germania, puţine state au mai încercat asemenea lucrări. Cele de cultură cer mai puţine cheltueli dar timp tot atât de îndelungat.

In cadrul lucrărilor de laborator se citează studiul lemnului întreprins cu mult interes în ultimul timp de Statele Unite şi Rusia, apoi diferite probleme de fiziologie vegetală şi animală. De altfel problemele de cercetat în fiecare ţară sunt determinate de situaţia ei geografică şi de situaţia ei din punct de vedere forestier.

România, care se găseşte în vecinătatea marilor stepe europene, cu cel mai bogat sol, cu 70° amplitudine de temperatură şi o viaţă economică numai de 3/4 veac, nu poate copia metodele din Germania cu sol sărac, nici din celelalte ţări din apusul Europei cu climat mediteranean şi oceanic şi cu o civilizaţie de mii de ani.

Printre problemele specifice ţării noastre sunt: regenerarea stejarului, reîntinerirea pădurilor epuizate din câmpie, regenerarea pădurilor la munte, cultura salcâmului în a doua şi a treia revoluţie, introducerea exoticelor, împădurirea dunelor, cultura în antestepă, rărituri, apoi cercetări asupra producţiei şi întocmirea de tabele, cercetări asupra solului şi climei, studiul lemnului, multe probleme de fiziologie vegetală şi animală ş. a.

După conferinţă au luat cuvântul în discuţiune D-nii: A. Eliescu, M. Drăcea, Grozescu, H. Lazăr, Andrei Ionescu şi C. P. Georgescu.

N. R.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

Casa de Credit, Economie şi Ajutor

A

CORPULUI SILVIC C. E. A. C. S.

SEDIUL: BUCUREŞTI III — TAKE IONESCU, 31

Face toate operaţiunile de bancă.
Imprumuturi la membrii în contul
salariului, împrumuturi pe gaj
de efecte, pe ipoteci etc.

Primeşte spre fructificare la vedere şi pe termen
în condiţiuni avantajoase.

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: **Stinghe V.**

Membrii:

Drăcea M. — **Rădulescu M.**
Ioan P. — **Sburlan D.**
Secretar de redacţie: Ionescu A.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1932:

Preşedinte: **Georgescu P. C.**

Vice-Preşedinţi: **Drăcea M.**, **Stinghe V.**

Secretar general: **Ioan P.**

Casier: **Grozescu Dem.**

Secretari: **Caragea N.**, **Ionescu A.**

Membrii:

Agapie G. — **Florescu M. P.**
Antonescu P. — **Lazăr H.**
Caragea N. N. — **Nedelcovici Ath.**
Ciurileanu D. — **Priboianu N. V.**
Condrea G. — **Rodoteatu St.**
Drâmbă D. — **Sburlan D.**
Eliescu A. — **Ştefănescu-Suhăţeanu M.**
Emanoil C. C. — **Vâlceanu Eug.**

Cenzori: **Sculy X., Constantinescu Gh., Ionescu Gh.**
Cenzori supleanţi: **Florescu I., Marinescu Coman şi Simionescu I.**

Preţul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ **pentru membrii Societăţii**	200 „
„ „ „ **pentru conductori şi brigadieri**	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

Institut de Arte Grafice
«BUCOVINA»
I. E. TOROUȚIU

BUCUREȘTI, III
Strada Grigore Alexandrescu, 4

I 24865

ANUL XLV, Nr. 4 APRILIE, 1933

BIBLIOTECA CENTRALĂ

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Studii-referate:

Contribuții la problema culturii salcâmului pe soluri grele în România . . . . . *Const. D. Chiriță*

Probleme administrative:

Pot fi scutite pădurile de cauțiunea de regenerare? *M. P. Florescu*

Documentări — Comentarii:

Congresul Uniunii Internaționale a Institutelor de Cercetări Forestiere . . . . . *D. Drâmbă*

Observațiuni asupra atacului Scolytidaelor ulmului. *I. Guran*

Cercetări asupra creșterilor în arborete de molift provenite din plantație . . . . . *Otto Matiaș și Mihail Boldur*

Jurisprudență: Flagrant delict. Proces verbal. Anulat pentru vicii de formă. Neopozabilitate. Art. 64 și 79 cod. silvic. Cumul de delicte. Consecințe . . . . . *Titu Bogdănescu*

Cronica:

Conferințe . . . . . *N. N. Caragea și Aurelian Ionescu*

Serbarea sădirii arborilor, Brănești-Ilfov . . . . *L. N.*

Recenzii. — Revista revistelor. — Necrolog: C. Pop.-Bancheriu

Informațiuni.—Pagini mercuriale: Bursa lemnului în luna Aprilie 1933.

Soc. „Progresul Silvic" — „Cercul de Studii forestiere".

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31

BUCUREȘTI

XLV-e Année. No. 4, Avril, 1933 | XLV. Jahrgang. Nr. 4, April, 1933

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen.

SOMMAIRE

Etudes-Comptes-rendus :

Contributions au problème de la culture du robinier sur les sols lourds, en Roumanie . . . . . *Const. D. Chiriță*

Problèmes administratifs :

Peut-on supprimer la caution de reboisement? . . . . *M. P. Florescu*

Documentations-Commentaires :

Le congrès de l'Union internationale des Instituts d'expérimentation forestière à Nancy . . . . . *D. Drâmbă*

Observations sur l'attaque des scolytides de l'orme . *I. Guran*

Recherches sur l'accroissement dans les plantations d'épicéa . . . . . *Otto Matiaș et Mihail Boldur*

Jurisprudence. — Chronique. — Récensions.

Revue des revues.—Nécrologe.—Informations.

Pages mercuriales. — Soc. „Progresul Silvic"

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

INHALT:

Abhandlungen :

Beitrag zum Problem der Robinien-Kultur auf schweren Böden Rumäniens . . . *Const. D. Chiriță*

Verwaltungsfragen :

Ist die Entlastung des Forstbesitzes von der Kaution für Ausführung von Verjüngungsarbeiten möglich? *M. P. Florescu*

Mitteilungen :

Der Kongress der internationalen Vereins forstlicher Versuchsstationen zu Nancy . . . . . *D. Drâmbă*

Betrachtungen über den Befall von Ulmen durh Scolytiden . . . . . *I. Guran*

Untersuchungen über das Wachstum in Fichtenpflanzungen . . . . . *Otto Matiaș und Mihai Boldur*

Jurisprudentz. — Chronik. — Rezensionen.

Die Zeitschriften. — Nekrolog. — Nachrichten.

Holzmarkt. — „Progresul silvic": Vereinsangelegenheiten.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

Codrişor spre codru mijlociu de gorun, păd. Cotmeana
Jeune futaie de chêne rouvre. Forêt de Cotmeana
Starkes Stangenholz im Traubeneichenwalde von Cotmeana

Tip. Marvan

90

97

- 4 JUL 2005

2014

STUDII – REFERATE

CONTRIBUŢII LA PROBLEMA CULTURII SALCÂMULUI PE SOLURI GRELE IN ROMÂNIA

(Din lucrările laboratorului de soluri al C. A. P. S.).

de CONST. D. CHIRIŢĂ

In ţara noastră se pune o foarte importantă problemă de silvicultură naţională: aceea a culturii salcâmului pe soluri grele, în regiunea câmpiei.

Avem în această regiune, altădată domeniu al stejarului, întinse suprafeţe acoperite cu plantaţiuni de salcâm. Intinderea acestora va creşte în viitor, în proporţii însemnate poate. Şi oricât s'ar strânge frânele, spre a se opri extinderea salcâmului în zona stejarului, vom avea multă vreme — dacă nu întotdeauna — o întinsă cultură a salcâmului pe soluri grele în ţara noastră, devenită a doua patrie a salcâmului. Acesta, din două motive puternice :

1) Fiindcă, din cauza insuficienţei de ghindă şi a greutăţilor de cultură, stejarul — singur sau în amestec cu alte foioase — nu ar putea acoperi decât în timp îndelungat suprafeţele de regenerat sau ameliorat şi de împădurit din regiunea câmpiei.

2) Fiindcă salcâmul este o specie preţioasă, care, bine cultivată, asigură o producţie lemnoasă cantitativ şi calitativ ridicată, în revoluţii relativ scurte, dându-ne astfel cheia celei mai ridicate rentabilităţi a solurilor foarte productive afectate culturii forestiere în câmpiile noastre.

Asupra acestui punct, discuţia este foarte interesantă şi merită multă, foarte multă atenţie şi perspicacitate.

S'a creiat la noi un miraj al salcâmului, exagerându-se rusticitatea acestei specii şi neglijându-se — adesea ignorându-se — condiţiile necesare productivităţii ridicate ale culturii sale. A fost

39739

introdus cu entuziasm și fără prudență, unde și cum trebuia și nu trebuia. Și astfel repede s'au făcut greșeli și s'au produs deziluzii.

Astăzi înregistrăm foarte frecvent o reacțiune precipitată, în virtutea căreia am fi conduși să disprețuim salcâmul, cu aceeași grabă și insuficientă documentare, cu care lumea noastră silvică s'a entuziasmat pentru această specie.

Această repede schimbare de atitudine față de speciile forestiere nu ne este însă îngăduită; și îndeosebi în ceeace privește salcâmul, asupra căruia documentarea științifică este încă departe de a-și fi spus cuvântul hotărîtor.

In materie de producție lemnoasă, salcâmul reprezintă pentru noi specia care, în condiții adecvate de cultură, întrece de departe toate celelalte specii foioase. Față de stejar — repetăm: în condiții adecvate de cultură — salcâmul se plasează mult mai favorabil, producând la vârste relativ mici, lemn de dimensiuni mari, aproape în întregime duramenificat; stejarul crește mai încet — în prima tinerețe îndeosebi — și, ceeace este foarte important, produce la vârste mici (25—30 ani) lemn cu foarte mult alburn. Marea deosebire de duramenificare explică de ce populația rurală preferă întotdeauna salcâmul, stejarului de aceleași dimensiuni. Numai la vârste înaintate, stejarul poate oferi lemnul său prețios.

Posibilitatea obținerii unei rentabilități ridicate, prin productivitatea cantitativ și calitativ excepțională a culturii bine conduse a salcâmului, ne obligă să nu disprețuim repede această specie, sprijinind convingerile noastre pe eșecuri datorite în mare parte greșitei introduceri și culturii adoptate sau influențelor exterioare nefaste.

Salcâmul este o specie de pământuri: a) ușoare, b) neutrale sau slab acide și c) reavăne. Aceste exigențe trebuesc considerate ca fundamentale, iar măsura în care sunt îndeplinite, ca determinante pentru reușita și productivitatea culturii.

a) Din punctul de vedere al stării fizice determinate de dispersitatea și structura solului (acești factori determină proprietatea solului de a fi greu sau ușor), salcâmul se află în optimum pe nisipurile humoase, pe nisipurile lehmoase și pe lehmurile nisipoase, toate ușoare, adică în genere, pe soluri cu un conținut redus sau moderat în argilă, și afânate. Asemenea soluri se întâlnesc în re-

giunea șesului României, numai în regiunile nisipoase și excepțional în diferite puncte izolate, pe întinderi mici.

In genere însă, solurile regiunii șesului sunt soluri grele, cu un conținut ridicat în argilă (peste 20%, chiar peste 30% argilă brută și coloidală).

Exemple:	Adâncimea cm.	Clase de particule în %			
		> 0,05 m. m.	0,05—0,02 m. m.	0,02—0,01 m. m.	< 0,01 m. m.
Sol de tipul brun de stepă uscată, din Dobrogea Centrală.					argilă
Comarova	0—20	18.50	32,60	19,20	29,70
Cara-Omer	0—20	21,60	38,40	18,00	22,00
Sol de tipul cernoziom degradat, din județul Buzău (păd. Cazota).	0—10	20,44	35,50	16,24	27,82
Sol de tipul cernoziom degradat, din jud. Dolj. (oc. Perișoru) — —	în oriz. cu humus	25,97	19,20	20,03	35,80
Pentru comparație, dăm aci cifrele pentru:					
Solul nisipos-humos, slab lehmos al celui mai frumos arboret de salcâm, Ciurumela.	0 —25	76,75	10,95	5,25	7,05
	25—50	76,70	11,00	4,80	7,50

In comparație cu solul arboretului Ciurumela, solurile celelalte, date ca exemplu aci ,apar ca f. bogate în argilă, prin urmare ca f. depărtate de un optimum de dispersitate în sol, pentru salcâm. De fapt însă, vegetația viguroasă a salcâmului în arborete pure este posibilă și în soluri cu mai mult de 7% argilă (până la aprox. 15% chiar), în lehmurile nisipoase (ex.: arboretul Chrissoveloni, jud. Brăila).

Solurile grele — exceptând pe cele excesiv argiloase — pot fi apte pentru vegetația viguroasă a salcâmului, numai când sunt bine afânate, pe un strat superficial de cel puțin 20 cm. Pentru salcâm, al cărui principal sistem de rădăcini se întinde în asemenea soluri în stratul 0—30—35 cm., această superficială afânare este extrem de favorabilă, fiind în fond echivalentă cu o însemnată reducere a dispersității solului, adică, cu trecerea solului greu în rândul celor ușoare sau moderate sub acest raport.

In primii ani de cultură, o asemenea stare se realizează prin mobilizarea artificială repetată a solului. Ulterior însă, salcâmul oferind un acoperiș superior insuficient și o litieră puțin abundentă, iar descompunerile organice fiind rapide (din cauza insuficienței acoperișului), solul se tasează repede, se înierbează, devenind tot mai greu și inapt pentru vegetația viguroasă a salcâmului. In genere, din cauza înierbării se adaugă și efectele dezastruoase ale pășunatului, făcând ca solul arboretelor de salcâm să se transforme foarte adesea în cea mai degradată țelină.

In asemenea condiții, vegetația lâncezește, uscarea vârfurilor nu întârzie să apară, în multe cazuri chiar la vârste mici, în prima revoluție.

2) In privința reacțiunii solului, salcâmul reclamă o stare neutrală sau slab acidă, deci o levigare (spălare) a sărurilor până la cel puțin 40 cm. adâncime. Prin urmare, solurile cu orizontul de carbonați (cu efervescența cu H Cl) mai sus de 40 cm. nu sunt indicate pentru vegetația viguroasă a salcâmului. Astfel sunt solurile superficiale formate pe calcare (ex.: solurile perimetrelor forestiere din Dobrogea Centrală) și solurile brune de stepă uscată. La limită sunt admisibile solurile castanii, cu orizontul de carbonați sub 40 cm. adâncime. Soluri suficient levigate pentru salcâm sunt cernoziomurile negre și șocolate (cu reacție neutrală), cernoziomurile degrade și solurile brun-roșcate de pădure (cu reacție slab acidă).

Exemple:

		Adâncimea	Carbonați %	Observații
I. Soluri insuficient levigate.				
1. Soluri brune de stepă uscată, din jud. Brăila (Păd. Bordeiul Verde)	a)	0—20 cm.	0,40	Efervescența începe dela suprafață — sau dela o mică adâncime.
		20—40 „	2,00	
	b)	0—20 cm.	0,46	
		20—40 „	4,23	
2. Soluri brune de stepă uscată din Dobrogea Centrală				
Comarova		0—20 cm.	0,00	
		40—50 „	0,21	
Caia-Omer		0—20 cm.	1,52	
		40—50 „	1,10	
II. Soluri la limită suficient levigate				
Soluri castanii din jud. Brăila (păd. Lacul-Sărat)	a)	0—10 cm.	0,00	Efervescența începe la 35 și 40 cm. adâncime.
		10—20 „	0,00	
		35—50 „	4,02	
	b)	0—10 cm.	0,00	
		10—20 „	0,00	
		40—50 „	7,80	

Aceste exemple arată insuficienţa levigării solurilor brune de stepă uscată şi cât de mari sunt deosebirile de sol, între stratul superficial de 0—35—40 cm. şi cel următor, în zona la limită acceptabilă, a solurilor castanii.

Plantat în soluri insuficient levigate, cu orizontul de carbonaţi mai sus de 35—40 cm. salcâmul vegetează puţin viguros sau lâncezeşte ; în soluri bogate în carbonaţi chiar dela suprafaţă sau foarte aproape de suprafaţă, nu se poate realiza decât o vegetaţie închircită, condamnată la neîntârziată uscare ; ex. tipic : plantaţia dela Hagilar, în Dobrogea Centrală).

c) Exigenţele salcâmului faţă de umiditate sunt moderate. Nu suferă sau suportă lâncezind, extremele: excesul şi deficitul de umiditate în sol.

In regiunea şesului României se pune în genere problema deficitului de umiditate. Umiditatea acestei regiuni poate fi însă considerată ca suficientă pentru salcâm, dacă nu intervine concurenţa buruenilor, a gramineelor în deosebi. Acestea din urmă intervin însă în genere cu o abundenţă şi o vigoare de vegetaţie excepţională, formând asociaţii dese, cu înălţimi foarte frecvent de peste 1 m. Dintre toate însă, pirul este cea mai periculoasă buruiană cutropitoare, formând — acolo unde se instalează viguros — ţeline întreţesute atât de sistemul de rădăcini şi tulpini subterane, că adesea numai cu târnăcopul se mai poate produce o ameliorare a solului (nenumărate cazuri din Dobrogea Centrală).

Instalarea buruenilor şi vegetaţia viguroasă a acestora sunt şi mai de temut, când plantaţia de salcâm e rară ; astfel, plantaţiile foarte frecvent întâlnite, executate la 3/3, 4/4, 3/4, 2/4, sunt adevărate pajişti de graminee, constituind o gravă greşală culturală.

Concurenţa gramineelor poate fi exterminantă pentru salcâm, şi încă, chiar pe solurile optime ale acestei specii. Astfel, cunoaştem nisipuri humoase în care concurenţa gramineelor (a pirului îndeosebi) a făcut imposibilă menţinerea salcâmului plantat fără distrugerea prealabilă şi ulterioară a acestei buruieni; acolo unde această distrugere s'a făcut, prin cultura agricolă intermediară repetată, s'au obţinut foarte frumoase arborete de salcâm.

In regiunea şesului României, aşadar, salcâmul suferă în prima generaţie din cauza argilozităţii şi compacităţii prea ridicate a solului şi din cauza concurenţei buruenilor (gramineelor), la care, în stepa uscată se adaugă şi levigarea insuficientă a carbonaţilor.

In a doua generație (revoluție), la toate aceste, se adaugă alte condițiuni defavorabile: îmbătrânirea tulpinilor și a rădăcinilor, și formarea de numeroși lăstari și drajoni — care se concurează pentru apă și substanțele minerale absorbite din sol, de către un sistem de rădăcini format în prima generație pentru un singur individ.

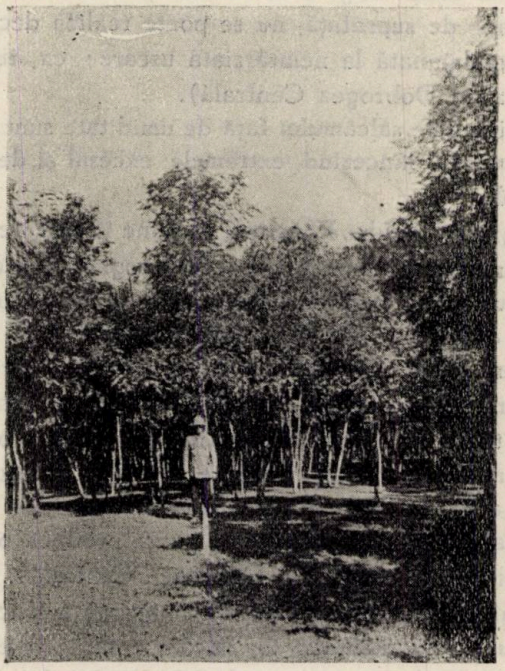

Fig. 1. Arboret de salcâm, de 10 ani, rev. II, Pădurea Lacul Sărat, jud. Brăila.

In asemenea condițiuni, fără lucrări culturale, de îndepărtare a lăstarilor și drajonilor de prisos, nu se poate obține mai mult decât un păriș încremenit, condamnat uscării. Astfel sunt multe crânguri din preajma Brăilei, cu numeroși lăstari pe câte o tulpină și cu un sol transformat prin pășunat în teren de bătătură. Aceste crânguri au încetat de mult să mai crească apreciabil, să mai producă. Am arătat altădată [1]) cu cifre, ce repede cădere

1) C. Chiriță și R. Munteanu. Problema subarboretului în arboretele de salcâm. Rev. Pădurilor, No. 10—11, 1932.

înregistrează curba producţiunii acestor crânguri, în revoluţiile succesive.

Acestea sunt în genere inconvenientele întâmpinate de cultura salcâmului în arborete pure, în regiunea câmpiei cu soluri grele, în prima revoluţie şi în cele următoare.

Fig. 2. Arboret de salcâm, de 20 ani, rev. II. In faţă, o porţiune cu arbori mai bine desvoltaţi, decât în dreapta în fund. Păd. Lacul Sărat, jud. Brăila.

Afirmaţia foarte frecvent auzită, că salcâmul ar produce o repede extenuare a solului, prin sărăcirea lui în substanţe nutritive şi că aşa s'ar explica de ce această specie nu poate vegeta viguros în revoluţia a doua şi cele următoare, nu este valabilă pentru solurile grele şi bogate în substanţe nutritive din regiunea şesului nostru. Vom expune într'o viitoare lucrare cifrele necesare, obţinute prin cercetări de laborator asupra acestei probleme.

Spre a se evita în viitor insuccese cu cultura salcâmului pe solurile în genere grele ale acestei regiuni, va trebui să tindem la

îndepărtarea sau la reducerea înaintată a inconvenientelor semnalate mai sus.

In acest scop, credem că se impune adoptarea următoarelor principii directoare în cultura salcâmului la noi:

1) Solurile insuficient levigate pentru salcâm, să fie excluse dela cultura acestei specii. Acestea sunt solurile brune de stepă uscată şi în genere solurile care conţin carbonaţi mai sus de 40 cm. Numai în condiţiuni excepţionale de umiditate — întâlnite foarte rar şi cari vor trebui foarte bine verificate, în regiunea şesuloi — solurile cu carbonaţi pot fi utilizate pentru cultura salcâmului.

2) Deasemenea trebuesc excluse dela această cultură, solurile excesiv de argiloase, care prin uscare crapă în modul caracteristic argilelor. Acestea sunt în genere solurile care în stratul 0—40 cm. au un conţinut mediu de argilă brută şi coloidală (particulele mai mici de 0,01 mm. în diametru) mai mare de 30%.

3) Pe solurile grele, dar nu excesiv de argiloase (cu sub 30% argilă în stratul 0—40 cm.), cum sunt majoritatea solurilor formate în regiunea şesului pe loess, cultura salcâmului în prima revoluţie poate fi realizată în condiţii de rentabilitate ridicată, dacă solul se menţine într'o bună stare fizică, păstrându-l: bine acoperit, neînierbat şi afânat în stratul superficial (aprox. 0—20 cm.).

In a II-a şi probabil a III-a [1]) revoluţie, la condiţiile de mai sus se mai adaugă şi aceea a efectuării la timp a lucrărilor culturale, de îndepărtare a lăstarilor şi drajonilor de prisos.

Se înţelege că păşunatul trebue abolut exclus. Această practică dezastruoasă s'ar exclude însă dela sine, când s'ar realiza buna acoperire a solului.

Ne vom ocupa în paginile următoare, de ultimul punct de mai sus, adică de problema menţinerii solului arboretelor de salcâm instalate pe pământuri grele, în bună stare fizică, deci: bine acoperit, neînierbat, reavăn şi afânat în stratul superficial.

* * *

1) In privinţa culturii salcâmului după II-a revoluţie, trebue stabilit printr'un calcul de rentabilitate, dacă nu este de preferat să instalăm un nou arboret, adică să renunţăm la III-a revoluţie. E probabil că cheltuelile de înfiinţare a unui nou arboret vor fi mult întrecute de surplusul de producţie al acestui arboret nou, faţă de unul din a III-a generaţie.

Prin mobilizarea artificială câțiva ani consecutivi — cultura agricolă intermediară — se realizează o bună stare fizică a solului: o afânare înaintată a stratului superficial.

Pentru vigoarea de vegetație a viitorului arboret de salcâm, mobilizarea artificială inițială a solului este hotărîtoare. Oricând instalarea arboretului s'a făcut cu neglijarea sau realizarea insu-

Fig. 3. Arboret viguros de salcâm, de 20 ani, rev. II, pe lehm nisipos. Păd. Chrissoveloni, județul Brăila.

ficientă a acestei ameliorări a stării fizice a solului grea prin constituția sa însăși, succesul a fost ratat sau numai parțial.

După încetarea culturii agricole intermediare, cu toată „închiderea" masivului, solul începe să se taseze, evoluând repede către starea de țelină. Este o evoluție generală, în cazul solurilor grele. La aceasta contribue atât acoperișul slab al coronamentelor, cât și insuficiența stratului de litieră în timpul verii.

Spre a se evita această rapidă evoluție degradatoare a solului, va trebui găsită soluția culturii salcâmului în asociație cu specii protectoare ale solului.

Asemenea specii sunt unii dintre arbori de mărimea II și III și dintre arbuști, așadar unele dintre speciile de subarboret. De aceea, forma generală de cultură, pe care o socotim indicată o putem defini astfel: Cultura salcâmului în arborete pure în etajul dominant, cu subarboret de specii protectoare ale solului.

Cultura salcâmului în amestec cu specii destinate a rămâne în același etaj de vegetație cu acestea (stejarul, frasinul, etc.), în proporția de 50% sau 75% salcâm, iar restul celelalte foioase, nu o găsim indicată, în cazul când cultura acestei specii formează principalul obiectiv urmărit; în asemenea cazuri, pe cel puțin 50% sau 75% din suprafață, solul rămâne tot insuficient acoperit.

Dela forma generală, principială, de cultură, definită de noi mai sus, vom putea ajunge la cea concretă și practică, numai pe calea încercărilor, a experimentației deci. Problema va trebui urmărită în cele trei zone principale de vegetație ale câmpiei, căutându-se a se stabili:

a) Ce specii de arbori și arbuști ameliorători ai solului pot vegeta în asociație cu salcâmul pe solurile grele din cele trei zone de vegetație?

b) Cari sunt momentul și modalitatea introducerii acestor specii?

c) Care sunt condițiile de consistență ale arboretului și ale subarboretului, care trebuesc realizate, spre a se asigura o vegetație totală viguroasă.

d) Care este influența speciilor introduse, asupra evoluției fizice a solului?

e) Care este influența speciilor introduse asupra vigoarei de vegetație a salcâmului?

a) Am precizat deja, că în eficacitatea culturii salcâmului în amestec — intim sau pe rânduri — cu specii destinate a rămâne în acela etaj de vegetație cu acesta, nu putem crede. Coronamentele salcâmilor oferind un adăpost insuficient solului, adăpostul suplimentar trebue introdus nu numai între aceste coronamente, ci și — mai ales și — sub ele. Ori, de îndată ce putem introduce anumite specii sub salcâm sau în genere într'un etaj ceva

mai coborât decât acela al coronamentelor acestuia, nu mai subsistă necesitatea de a complica lucrările de cultură şi cu specii destinate a se menţine în acelaş etaj de vegetaţie cu salcâmul (stejarul, frasinul, ulmul, etc.). Mai ales că ne preocupă cultura salcâmului, iar nu a amestecurilor de alte foioase cu salcâm, amestecuri care nu sunt uşor de realizat pe scară mare. Apoi însuşi adăpostul oferit de aceste foioase în genere de lumină, nu este suficient de puternic.

Cunoaştem exemple de încercări de cultură a salcâmului în amestec cu asemenea specii. Dar obiectivul acestei culturi nu este realizarea unor condiţii de vegetaţie viguroasă a salcâmului, ci pregătirea condiţiilor de sol şi arboret, pentru înlocuirea salcâmului — la momentul oportun — cu alte foioase.

De aceea, pentru scopul nostru (asigurarea vegetaţiei viguroase a arboretelor de salcâm), vedem ca indicată cultura acestuia în asociaţie cu specii de subarboret, recunoscute ca bune protectoare pentru sol. Aceste specii sunt, în regiunea câmpiei: carpinul (numai în zona şleaului), cărpiniţa, jugastrul, arţarul tătăresc şi american — dintre arbori şi păducelul, salbele, lemnul câinesc, cornul, sângerul şi socul (îndeosebi pentru staţiuni cu umiditate locală favorabilă), dintre arbuşti.

Speciile ce urmează a fi utilizate — în încercări deocamdată — trebue să îndeplinească, pe lângă condiţiunea unei bune acoperiri a solului, şi alte condiţiuni însemnate, între care: posibilitatea culturii lor în toate sau în cât mai multe dintre staţiunile din regiunea câmpiei; capabilitatea de a vegeta în tinereţe şi fără un acoperiş superior (în cazul când se introduc înainte de realizarea stării de masiv a arboretului), aceea de a suporta concurenţa salcâmului în etajul lor de vegetaţie şi în sol, etc.

Asupra acestor condiţiuni, trebuesc făcute următoarele precizări iniţiale:

Carpinul este — pentru a vorbi după Morosow [1]) — o specie care vegetează bine numai în ţinuturi cu precipitaţiuni abundente şi repartizate relativ uniform, cu o umiditate atmosferică ridicată şi cu variaţii de temperatură mici.

Din toată regiunea câmpiei, de aceste condiţiuni se apropie mai mult zona şleaului, unde în adevăr, carpinul se află în opti-

1) G. F. Morosow. Die Lehre vom Walde — 1928.

mum. De aceea indicăm carpinul pentru încercări numai în această zonă.

Cărpinița ocupă la noi regiuni recunoscute ca având climate cu nuanță mediteraneană. Totuși, observațiunile asupra unor puncte din Dobrogea, în care cărpinița vegetează în condițiuni de rusticitate evidentă, ne conduc la ipoteza că această specie s'ar putea menține în regiunea câmpiei, în sub-etajul arboretelor; evident, ne-am mulțumi cu o vegetație puțin viguroasă, scopul nostru fiind în primul rând apărarea solului.

Celelalte specii sunt natural distribuite în toată regiunea câmpiei. Rămâne de stabilit numai dacă socul ar putea vegeta ca subarboret și în stațiuni fără umiditate locală excepțională.

Momentul cel mai indicat pentru introducerea acestor specii, ca și modalitatea introducerii, reprezintă probleme cu probabilitatea unor soluții multiple, care pot fi găsite numai în urma unor variate încercări.

Pentru introducerea speciilor destinate a rămâne în sub-etajul arboretelor de salcâm, există patru momente însemnate și anume: momentul anterior instalării salcâmului, apoi acela al plantării acestuia, acela al încetării culturii agricole intermediare și acela al începutului de luminare a arboretului.

Momentul anterior instalării salcâmului ar fi situat cam cu 3 ani mai înainte de plantarea acestuia. Solul ar urma să fie cultivat agricol în cei 3 ani anteriori și în 2 ani următori plantării salcâmului.

Instalarea anterioară a speciilor de asociat salcâmului ar avea de scop, de a se asigura acestora un avans de creștere, care să evite o eventuală dominare inițială a lor de către salcâm. Foarte probabil, aceste specii trebuesc să ia de la început o vegetație viguroasă, spre a acoperi bine solul și spre a putea apoi suporta acoperișul salcâmului tânăr; ori, pentru a asigura aceasta, evitarea concurenței salcâmului în primii ani, ar fi de mare utilitate. Lucrarea agricolă a solului timp de 5 ani va fi în asemenea condiții posibilă, realizându-se astfel o mobilizare înaintată a solului, extrem de utilă pentru viguroasa desvoltare a salcâmului.

Momentul plantării salcâmului ar fi foarte prețios pentru introducerea speciilor de subarboret, întrucât astfel, ne mai fiind siliți a lucra de două ori pe aceeași suprafață, problema s'ar simplifica mult. De aceea, trebue încercat a se introduce în acest mo-

ment speciile de subarboret, atât pe rândurile de salcâm, cât şi în rânduri alternând cu cele de salcâm. Spre a nu se îngreuia cultura agricolă intermediară, rândurile nu vor putea fi mai apropiate decât la 1,50 m.

Momentul încetării culturii agricole intermediare este foarte preţios pentru introducerea speciilor de subarboret, fiindcă este cel mai puţin întârziat moment în care aceste specii, arbuştii îndeosebi, s'ar putea introduce între rândurile de salcâm, depărtate de minimum 1,50 m. Astfel, s'ar putea evita o eventuală înţelenire ulterioară a solului între rândurile de arbori, după încetarea culturii agricole.

Momentul în care începe luminarea arboretului de salcâm şi cu aceasta, înierbarea slabă a solului, este deasemenea foarte indicat a fi utilizat pentru încercările de introducere a subarboretului. Posibilitatea introducerii speciilor indicate, în perioada începutului de luminare a arboretului este îndeosebi preţioasă, instalarea subarboretului venind astfel tocmai în epoca dela care începe cu rapiditate degradarea fizică a solului. Apoi, speciile introduse au la această epocă o acoperire superioară lejeră şi sunt ferite de aci înainte de eventualitatea eliminării din lipsă de lumină, precipitaţii, etc. Numai concurenţa în sol poate fi mai mult simţită acum ; pe solurile grele însă, aceasta nu poate avea efect de eliminare.

Modalităţile de introducere a speciilor de asociaţie sunt: plantaţia (cu butaşi sau puieţi) şi semănătura. Plantaţia asigură un câştig de desvoltare de 1—3 ani, faţă de sămănătură; este însa mai scumpă şi face lucrarea mai puţin simplă. Semănătura este simplă comodă şi eftină; dacă se dovedeşte eficace trebue să i se dea preferinţă, utilizând-o îndeosebi în momentul luminării arboretului.

c) Posibilitatea vegetaţiei în bune condiţii a speciilor de subarboret în asociaţie cu salcâmul, este în mare măsură determinată de condiţiile de consistenţă.

Principiul de a se planta salcâmul des, spre a se realiza repede starea de masiv, nu mai este valabil în cazul introducerii speciilor de subarboret înaintea luminării arboretului de salcâm (în unul din cele 3 momente anterioare acesteia, arătate mai sus). In acest caz, principiul trebue să fie : a se planta suficient de rar pentru ca lumina şi apa să fie în măsura necesară asigurate tuturor speciilor şi suficient de des, pentru ca să se obţină la exploatare,

trunchiuri de salcâm drepte și curate. Plantarea salcâmului la 1/1,50, 1,25/1,50 sau 1,50/1,50 o socotim prea deasă pentru acest scop. Credem că în cazul introducerii speciilor auxiliare în unul din primele trei momente arătate, este indicat a se încerca pentru salcâm, dispozitivul: 1,25/2, 2/2, 1,50/3, 2/3 și 3/3, urmând ca atât pe rânduri cât și între rânduri, să se introducă speciile celelalte. In cazul când utilizăm pentru aceasta momentul luminării arboretului, putem menține actualele dispozitive de plantare.

Consistența speciilor de subarboret indicate a fi introduse, va fi diferită, după specie și după modalitatea de introducere. Pentru speciile de arbori este indicată plantarea la 1 m. și 1,50 m. distanță pe rând, între rândurile de salcâm, și câte una între doi salcâmi pe rânduri, în cazul când salcâmul este plantat pe rând la 2 m. sau la 1,50 m. Pentru arbuștii introduși prin plantare, trebue să admitem în încercări, dispozitivele finale de 1/1, 1/0,50 și 0,50/0.50 (întrebuințăm termenul dispozitiv final, fiindcă în unele cazuri, introducerea arbuștilor se va face în 2 timpi, rândurile alăturate plantându-se la un interval de 2—3 ani). In cazul introducerii prin însămânțare directă, trebue să se instaleze cuiburi la 0,50/0,50 m.: o însămânțare mai deasă nu o socotim indicată, din cauza concurenței prea mari care s'ar produce în sol.

La chestiunile: Care este influența speciilor introduse, asupra evoluției fizice a solului și care este această influență asupra vigoarei de vegetație a salcâmului, vom putea răspunde numai în urmă, după ce vom fi realizat o variată și bine condusă experimentație în legătură cu această problemă.

Pentru a se stabili: Care este subarboretul cel mai indicat în arboretele de salcâm, care sunt momentul și modalitatea introducerii sale, pentru ca lucrarea realizând un maximum de eficacitate, să fie în acelaș timp și simplă, expeditivă și ieftenă, va trebui să pornim neîntârziat la încercări foarte variate, la o experimentație judicios instalată și condusă.

Vor trebui încercate cât mai multe metode și variante, pentru a realiza documentarea bogată și indispensabilă, pe care n'o putem obține decât numai și numai prin propria noastră experimentare.

Vom da mai jos seria de încercări socotite de noi ca necesare în acest sens. S'ar putea obiecta că numărul încercărilor recomandate este prea mare, iar modalitatea de cultură ce reiese din

unele încercări este prea intensivă. Adevărul este însă că trebue să fim documentaţi cât mai curând asupra tuturor posibilităţilor de cultură. Numai după ce vom cunoaşte toate aceste posibilităţi, vom putea alege pe cea mai eficace sau pe cea mai simplă şi ieftină, ori una care să întrunească în suficientă măsură toate aceste condiţii.

Spre a se economisi muncă şi cheltueli, încercările se vor face fiecare pe câte ¼ ha. şi anume, pe suprafeţe cât mai apropiate, spre a avea asigurată identitatea de sol.

* * *

În spiritul argumentării de până aci, se desenează ca necesare, următoarele încercări în legătură cu cultura salcâmului în asociaţie cu specii de subarboret, pe solurile grele din regiunea câmpiei :

1) Plantaţie în teren mobilizat, cu puieţi de carpin (numai în zona şleaului) obişnuiţi treptat cu starea descoperită, puieţii aşezându-se în rânduri distanţate de 150 m. iar pe rânduri la 2 m. fir de fir. Lucrarea agricolă a solului timp de 2—3 ani (numărul anilor va depinde de starea de desvoltare a carpinului), după care va urma plantarea salcâmului, câte un salcâm între doi carpini pe rânduri. Lucrarea agricolă a solului, încă 2 ani.

Vom avea deci, rânduri aşezate la 1,50 m. iar pe rânduri, alternativ: salcâm, carpin. salcâm, carpin, etc.

2) Idem, cu cărpiniţă, în toate zonele de vegetaţie ale câmpiei.

3) Idem, cu acerinee şi carpin în zona şleaului, dispuse alternând pe rând (jugastru, arţar tătărăsc, carpin, arţar american, jugastru, etc.). Vom realiza astfel o asociaţie foarte intimă, a salcâmului cu aceste specii.

4) Idem cu acerinee şi cărpiniţă, în toate zonele de câmpie, în acelaş dispozitiv ca mai sus.

5) Aceleaşi specii ca la No. 4, dispuse în rânduri distanţate de 3 m. şi la 1,25 m. pe rând. După 3 ani salcâmul se va introduce pe rânduri alternând cu cele de acerinee + cărpiniţă (sau carpin în şleau) tot la 1,25 m. pe rând Vom avea astfel salcâmul în rânduri la 3 m., iar între rândurile de salcâm, speciile protectoare.

6) Plantaţie în teren mobilizat cu arbuştii: păducel, corn, sânger, lemn câinesc, salbe, soc, (acesta îndeosebi în şleau) dispuşi în rânduri distanţate de 2 m. şi la 1 m. pe rând, şi anume: 2 rânduri de păducel, 2 rânduri de corn, etc. Lucrarea agricolă a solului timp de 3 ani, după care plantarea salcâmului între rândurile de arbuşti, la 1,50 m. pe rând; apoi, cultura agricolă încă 2 ani. Vom avea în acest mod: Salcâmul în rânduri la 2 m, unele rânduri având deoparte şi de alta câte un rând din acelaş arbust, iar altele (alternând cu primele) având deoparte şi de alta rânduri diferite de câte un fel de arbuşti.

7) Idem, cu arbuştii variind periodic pe rânduri, spre a se obţine asociaţie intimă.

8) Plantaţie de salcâm la 2/2 m., cu plantare simultană de carpin (în şleau) pe rândurile de salcâm. După încetarea culturii agricole intermediare între rânduri se va introduce carpenul prin plantare la 1 m. şi vom avea astfel carpinul atât pe rândurile de salcâm (salcâm, carpin, salcâm, carpin, la 1 m.) cât şi între rânduri (depărtate de 2 m.).

9) Idem, cu carpiniţă.

10) Plantaţie de salcâm la 1,50/3 m., cu plantare simultană de carpin (în şleau) în rânduri, numai între rândurile de salcâm, la 1/3 m. deci. Vom avea astfel rânduri succesive, la 150 m., de salcâm şi carpin.

11) Idem, cu cărpiniţă.

12 şi 13) Plantaţie de salcâm la 2/ m. şi la 3/3. Pe rândurile de salcâm, plantare simultană de carpin (un puiet de carpin între doi de salcâm), iar între rândurile de salcâm, câte un rând de carpin la 1 m. şi la 1,50 m. pe rând.

14 şi 15) Plantaţie de salcâm la 2/2 m. cu plantare simultană de carpin (în şleau) pe rândurile de salcâm (un carpin între doi salcâmi), iar între rânduri, plantarea a câte unui rând de arbuşti (păducel, lemn câinesc, salbe, corn, sânger) la 1 m. pe rând, şi anume: a) în ordinea de mai sus pe rând şi b) în rânduri de câte o singură specie, rândurile succedându-se în ordinea de mai sus.

16, 17 şi 18) Plantaţie de salcâm la 2/2 m., pe rânduri plantându-se simultan: carpin (resp. cărpiniţă), arţar tătărăsc, jugastru, arţar americar, în ordinea dată aci, câte un puet între doi puieţi de salcâm. După încetarea culturii agricole intermediare, introducerea de arbuşti: prin plantare la 1/1 m. şi la 0,50/0,50 m., şi prin însămânţare în cuiburi la 0,50/0,50 m.

19 şi 20) Idem, plantând pe rândurile de salcâm numai câte o singură specie dintre cele de mai sus, pe rândurile succesive speciile schimbându-se în ordinea dată mai sus. După încetarea culturii agricole, introducerea de arbuşti sau a cărpiniţei, prin plantare la 1 m. fir de fir.

21 şi 22) Plantaţie de salcâm la 1,50/3 m., cu plantaţie simultană a speciilor de arbori de mai sus, între rândurile de salcâm, deasemenea la 1.50 m. pe rând. Aceste specii se vor introduce: a) câte una pe rândurile succesive şi b) amestecate — în ordinea de mai sus — pe rând.

23 şi 24) Plantaţie de salcâm la 2/3 m. şi 3/3 cu introducerea simultană de arbuşti pe rânduri (2 arbuşti între 2 salcâmi) şi a speciilor auxiliare de arbori, între rânduri, la 1 m. şi la 1,50 m. fir de fir.

24, 25 şi 26) Plantaţii de salcâm la 1,50/3 m. 2/2 m. şi 2/3 m., cu plantaţie simultană de păducel pe rândurile de salcâm (un puet de păducel între doi de salcâm în primul caz şi doi puieţi de păducel, în al doilea şi al treilea caz). Între rândurile de salcâm, se vor introduce în ordine 2, 1 şi 2 rânduri de păducel, plantat simultan, la 1 m. pe rând.

In sfârşit, o altă serie de încercări trebue să ne documenteze asupra posibilităţii introducerii speciilor de subarboret în momentul foarte preţios al l u m i n ă r i i arboretelor de salcâm.

In acest scop, nu credem că sunt necesare plantaţiuni speciale, putându-se utiliza arboretele existente, care îndeplinesc condiţia

unui început de luminare. Consistenţa s'ar putea varia într'o oarecare măsură, prin lucrări culturale.

In pieţe de experienţe, tot de câte 1/4 ha, ar fi indicat să se urmărească problema, întroducându-se numai între rândurile de salcâm, şi între rânduri şi pe rânduri în acelaş timp, prin semănătură şi plantaţie: 1) carpin (în şleau), 2) cărpiniţă, 3) carpin (resp. cărpiniţă), arţar tătărăsc, jugastru, arţar american în amestec, 4) păducel, 5) soc şi 6) păducel, lemn câinesc, salbe, corn, sânger şi soc în amestec.

* * *

Este neîndoelnic că multe dintre încercările propuse aci pot ridica obiecţiuni serioase. In genere însă, obiecţiunile însăşi nu s'ar baza decât pe ipoteze, nu pe fapte şi constatări în faţa realităţilor. Şi tocmai de aceea, însăşi încercările ce par discutabile trebuesc făcute, spre a şti precis apoi, ce este şi ce nu este indicat sau posibil să facem în chestiunea aceasta atât de importantă şi urgentă a silviculturii române de câmpie.

Insuccesele obţinute în încercările răsleţe făcute până acum cu introducerea subarboretului (prin însămânţare îndeosebi), nu trebue să ne descurajeze. Va trebui să găsim procedeele cele mai indicate pentru instalarea artificială a oricărei specii pe care natura o perpetuiază în regiunea în care lucrăm. Ceeace alţii au făcut până acum trebue cunoscut şi utilizat sau ameliorat.

In întreg ansamblul lor, lucrările vor trebui urmărite atent, până la stabilirea concluziilor necesare. Evident, numai experimentaţia organizată de ad-ţia noastră centrală ar putea realiza aceasta, instalând şi conducând cu toată rigurozitatea, pieţe de experienţe cel puţin în câte un ocol din cele trei zone de vegetaţie ale câmpiei: şleaul, ante-stepa şi stepa [1]).

Dintre toate modalităţile de cultură găsite ca posibile, va trebui să se aleagă aceea care întruneşte în măsura necesară simplitatea (deci ieftinătatea) şi eficacitatea.

Iar dacă — prin absurd — nici o modalitate nu ar fi posibilă, încă vom fi realizat mult: îndeplinirea parţială a datoriei ce avem, de a face totul, pentru cultura cu aşa de largi posibilităţi a salcâmului.

Trebue însă să voim a reuşi.

---

1) Pentru realizarea acestei experimentaţii, autorul lucrării de faţă a primit însărcinarea oficială.

Contributions au problème de la culture du robinier sur les sols lourds, en Roumanie.

Dans la région de la plaine roumaine, la culture du robinier a pris de grandes proportions, qui d'après toutes les probabilités, seront longtemps encore maintenues.

Mais dans cette région, à l'exception des contrées spécifiquement sablonneuses, la végétation du robinier rencontre des difficultés serieuses dues aux conditions peu favorables de station.

Le robinier est une essence de sols: a) légers b) neutres ou faiblement acides et c) frais.

En général, les sols de la plaine de Roumanie sont des sols lourds, ayant un contenu élevé en argile. Ces sols permettent la végétation vigoureuse du robinier, seulement s'ils ont une structure en grumeaux, c'est-à-dire un espace lacunaire total élevé, au moins dans la couche superficielle de 0 à 15 ou 20 cm. de profondeur.

La réaction du sol est supportable, à l'exception de la steppe sèche, où l'horizon des carbonates est trop superficiel et où, souventes fois, on constate l'effervescence même à la surface du sol.

Les conditions d'humidité seraient satisfaisantes, s'il n'intervenait pas la concurrence des herbes et la compacité élevée du sol, à cause de l'abri insuffisant offert par les couronnements du peuplement de robinier.

A cause de toutes ces difficultés, la végétation du robinier dans cette région est très souvent peu vigoureuse, surtout après „l'éclaircissement" du peuplement (qui peut commencer même à l'âge de 8 ou de 10 ans).

Dans la II-ème et la III-ème révolution, aux inconvénients plus haut signalés, s'ajoute la trop grande concurrence des nombreux rejets et dragéons (si l'on n'a pas fait en temps utile les travaux culturaux nécéssaires).

Pour éviter les déceptions dans la culture du robinier, qui est très productive lorsqu'elle est faite dans des conditions convenables, l'auteur propose les mesures suivantes:

1) Ne pas cultiver le robinier sur des sols excessivement argileux.

2) Eviter les sols à l'horizon de carbonates situé plus haut qu'à 40 cm. de profondeur.

3) Associer au robinier des espèces de sous-étage, destinées à bien couvrir le sol, le maintenant ainsi: en structure en grumeaux, exempt d'herbes et frais.

4) Faire en temps utile les travaux culturaux ayant pour but l'élimination des rejets et des dragéons inutiles dans la II-ème révolution (et dans la III-ème aussi, si on trouvait acceptable la culture du robinier dans une III-ème révolution).

L'auteur étudie ensuite le problème du sous-étage dans les peuplements de robinier. Il propose l'expérimentation avec les suivantes espèces d'arbres: Carpinus betulus (dans la zone la plus humide de la plaine), Carpinus duinensis, Acer campestre, Acer tataricum et Acer negundo et les suivants arbustes: Crataegus, Evonymus, Ligustrum, Cornus mas et sanguinea et Sambucus nigra.

Afin de nous documenter sur le problème du sous-étage dans les peuplement de robinier instalés sur des sols lourds, l'auteur propose une expérimentation judicieusement installée et conduite, en montrant, même les placettes d'expériences qu'on faudrait installer. Ces placettes diffèrent entre elles par: les espèces associées au robinier, le moment de leur introduction, la modalité de cette introduction et les conditions de consistance du peuplement de robinier et du sous-étage.

Beitrag zum Problem der Robinien-Kultur auf schweren Böden Rumäniens.

Im Tieflande Rumäniens hat die Robinienkultur eine bedeutende Ausdehnung und aller Wahrscheinlichkeit nach werden die Arbeiten in derselben Richtung auch fernerhin andauern.

Es muss aber bemerkt werden, dass, abgesehen von sandigen Böden, das Wachstum der Robinie in dieser Gegend, wegen der wenig günstigen Standortsfaktoren äusserst erschwert ist.

Die Robinie beansprucht a) leichte Böden, b) Böden mit neutraler oder schwach saurer Reaktion (also mehr oder weniger ausgewaschen), c) frische Böden.

In der Mehrzahl der Fälle sind die Böden des rumänischen Tieflandes schwere, tonige Böden. Dieselben ermöglichen die kräftige Entwickelung der Robinie nur dann, als sie vorläufig auf eine Tiefe von 15—20 cm. gelockert sind.

Abgesehen von der trockenen Steppe, woselbst Karbonate sich bis in den obersten Schichten finden, wäre die Levigation genügend. In der Steppe lässt sich Efferveszenz selbst an Proben, welche von der Bodenoberfläche entstammen, nachweisen.

Die Feuchtigkeitsverhältnisse wären nicht ungünstig, wenn nicht einerseits die Konkurrenz der Gräser und Unkräuter dieselben schädlich beeinflussten und andererseits das unvollkommene Kronendach der Robiniebestände die Bodenverdichtung vernanlasste.

Infolge der beschriebenen ungünstigen Standortsbedingungen lässt der Wuchs der Robinienbestände sehr oft viel zu wünschen übrig. Der Wuchsrückgang wird besonders auffallend nach natürlicher Lichtung der Bestände ein Prozess der oft schon im 8-ten—10-ten Lebensjahre vor sich geht. Im zweiten und dritten Umtrieb macht sich neben den erwähnten Unzulänglichkeiten und im Falle dass die nötigen Erziehungshiebe nicht geführt wurden auch die starke Konkurenz der zahlreichen Stock- und Wurzelausschläge fühlbar.

Um sich bei der Robinienkultur, welche richtig geleitet, äusserst produktiv ist, vor Enttäuschungen zu schützen, schlägt Verfasser folgende Massnahmen vor:

1) Die Robinie darf nicht auf zu tonhaltigen Böden angebaut werden. 2) Solche Böden bei welchen der Horizont der Karbonate höher als 40 cm. unter der Bodenoberfläche liegt müssen ausgeschlossen werden. 3) Die Robinie muss zwecks Bodendeckung in Mischung mit anderen Holzarten resp. Sträuchern

angebaut werden, so dass der Boden frisch und locker bleibt und nicht vom Unkraut überwuchert wird, 4) Im Laufe des zweiten Umtriebes und wenn nötig, auch des dritten, müssen die Stock- und Wurzelausschäge, so weit sie schädlich sind entfernt werden. Diese Massregel auch auf den dritten Umtrieb auszudehnen, hat einen Sinn gewiss nur dann, wenn der Robinienbestand diesen Umtrieb auch weiterhein überdauern soll.

Schliesslich beschäftigt sich Verfasser mit dem Problem des Bodenschutzbestandes in Robinienbeständen. Er schlägt folgende Versuchsobjekte vor: dort, wo der Boden genügend feucht ist, Carpinus betulus, dann Carpinus duinensis, Acer campestre, tataricum u. negundo und von Sträuchern Crataegus, Evonymus, Ligustrum, Cornus mas und sanguinea, Sambucus nigra.

Um sichere Grundlagen für die Wahl der Holz-und Straucharten zum Bodenschutzholz in Robinienbeständen zu schaffen, macht Verfasser den Vorschlag, Versuchsflächen anzulegen, welche natürlich mit aller Umsicht auszuwählen and zu behandeln sind und gibt auch Fingerzeige für eine richtige Wahl derselben. Die in Vorschlag gebrachten Flächen sollen zum Ausdruck bringen den Einfluss der Mischholzart, des Zeitpunktes und der Art (Saat, Pflanzung) der Beimischung und schliesslich der Schlusserhaltung des Haupt- und Unterbestandes.

POT FI SCUTITE PĂDURILE DE CAUȚIUNEA DE REGENERARE?

de M. P. FLORESCU
ing. insp. general silvic

In ședința Senatului din 8 Martie a. c., D-l Senator Mathis, a cerut ca bisericile, composesoratele proprietare de păduri, să fie scutite de garanțiile de regenerare, deoarece ele se luptă cu mari greutăți financiare.

Am fost sesizat de câțiva — prieteni ai intereselor pădurilor, — care doresc totuși o degrevare a sarcinilor pădurilor, ca să-mi spun cuvântul.

In adevăr, pe asemenea vremuri de criză, orice sarcină bănească asupra unei exploatări de păduri constituie pentru proprietate o povară. Așadar, se poate analiza și chestia garanțiilor de regenerare, atât din punctul de vedere al legii cât și sub aspectul realității economice.

I. Sub aspectul legii:

Prin art. 3 din legea codului silvic din 1910, se prevede:

„In amenajamentele pădurilor particulare, precum și în regulamentele de exploatare ale acestor păduri, se va prevedea și suma ce va trebui să se consemneze în fiecare an, și înainte de a se începe exploatarea, pe seama Ministerului de Domenii, ca garanție că obligațiunea de împădurire se va aduce la îndeplinire. Această sumă în nici un caz, nu poate fi mai mare de 100 lei de hectar (100

lei aur). Nedepunerea ei împiedică începerea exploatării şi în caz de abatere. se va aplica sancţiunea prevăzută la art. 7". Art. 8, 9 şi 10 din legea din 1910 complectează şi mai bine art. 3, reducând doar garanţia pentru pădurile răzăşeşti până la 60 lei (aur) de ha. având în vedere că răşezii prestează şi muncă în natură.

Astfel că după codul silvic din 1910, pădurile de sub art. 1 al. (a), adică: pădurile ce aparţin Statului, Domeniului Coroanei, Casei Şcoalelor, Casei Bisericilor, judeţelor, comunelor, Eforiei Spitalelor civile din Bucureşti şi Epitropiei Sf. Spiridon din Iaşi, cât şi cele de sub al. (b), adică: pădurile aşezămintelor de binefacere, de cultură naţională, ale bisericilor de mir, ale fundaţiunilor publice şi private, ale societăţilor anonime şi ale oricăror persoane juridice, întrucât n'ar fi socotite ca simple păduri particulare, ar putea da loc la interpretarea în sensul interpelării D-lui Senator Mathis.

Cum statul, pentru pădurile ce le exploatează direct — în regie — şi nu prin antreprenori, nu-şi depune lui însuşi garanţie de regenerare, se cere azi ca această dispoziţie să fie extrasă şi asupra pădurilor enumerate prin art. 1 al (a) şi (b) din codul silvic, excluzându-se numai proprietarii particulari de păduri.

Or, şi prin legea din 1920 modificatoare a codului silvic din 1910, la art. 6 se menţine aceleaşi dispoziţiuni, cu facultatea de a se majora garanţia dela caz la caz (din cauza devalorizării leului aur din 1910).

Astfel fiind se cere azi printr'un mandatar al Senatului Român a se bucura de acest favor de care se bucură Statul - ca proprietar - şi bisericile şi composesoratele de păduri din Ardeal; ca fiind coprinse în categoria de proprietari asemănători Statului conf. al. a şi b din art. 1 din Codul Silvic.

Chestia astfel pusă de D-l Senator Mathis în Senat, merită toată atenţia celor în drept a o soluţiona. Dar nu trebuie să uităm, că în adevăr, deşi Statul nu-şi impune sieşi o garanţie de regenerare pro ha., totuşi, Statul învesteşte anual milioane în vastele sale pepiniere silvice conduse de un personal specializat, şi din care se recoltează anual pueţi apţi de a fi plantaţi, nu numai pentru pădurile sale proprii ci alimentează chiar şi pe particulari. Că acolo unde Statul nu-şi exploatează pă-

durile sale în regie proprie, garanţia de regenerare o depun totuşi exploatatorii, care au sarcina de a preda terenul exploatat împădurit complect.

Că aşa fiind, dacă şi toate persoanele juridice prevăzute de art. 1, al. a şi b din codul Silvic, ar avea pepiniere silvice şi personal specializat şi dacă şi-ar exploata pădurile direct în regie şi nu prin antreprenori, atunci ar fi just ca şi aceste persoane juridice să fie scutite de garanţia de regenerare, la fel cum e scutit C. A. P. S. ca proprietar de Stat.

Aşa privită chestiunea, merită toată solicitudinea celor în drept de a aviza fiind şi echitabilă şi legală.

Dar aceste instituţii juridice cred că pot fi dispensate de garanţia de regenerare, chiar pe baza art. 3 din Codul Silvic 1910, care precizează:

După îndeplinirea a 12 ani dela promulgarea legii de faţă Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, va putea dispensa de depunerea acestei cauţiuni şi în condiţiunile ce va crede de cuviinţă, în urma unei cercetări la faţa locului, pe proprietarul care se va constata, că exploatează pădurea sa de cel puţin 10 ani şi că porţiunile exploatate în acest interval sunt regenerate în bune condiţiuni fie în mod natural, fie artificial şi că se îngrijeşte de întreţinerea porţiunilor regenerate".

Câte oare din persoanele juridice sau proprietarii particulari de păduri, au cerut Ministerului de Domenii, aplicarea acestui articol, spre a fi dispensaţi de depunerea cauţiunei?

Astfel fiind, credem că principiile legiuitorului din 1910, au asigurat în mare parte viitorul pădurilor, lucru pentru care ţara noastră a fost viu felicitată în toate congresele internaţionale de Silvicultură şi că ele trebuesc respectate şi mai departe, în special azi când pe deoparte se distrug pădurile pentru islazuri pe baze de legi din iniţiativă parlamentară, iar pe de altă parte străinii vor a ne distruge în mod rapid şi bruma de păduri de reşinoase, în special de molift, ce le mai posedăm.

II. Sub aspectul realităţii economice

Cum majoritatea pădurilor bisericeşti şi chiar a composesoratelor din Ardeal se exploatează prin antreprenori străini care nu

iubesc pădurile, credem că nu facem o operă pozitivă, scutindu-i de garanţiile de regenerare. Da, sunt pentru ca să se scutească de garanţiile de regenerare numai acele persoane juridice, care-şi exploatează pădurile în regie direct ca şi C. A. P. S. şi care au creat şi înfiinţat realmente pepiniere şi au executat plantaţiuni anuale prin personal specializat ca şi C.A.P.S. Aceasta poate fi echitabil pe asemenea vremuri de criză economică, dar numai atât, nimic mai mult, pentru ca să nu se facă din excepţii, o regulă, care ar fi în detrimentul viitorului pădurilor ţării noastre.

Peut-on supprimer la caution de reboisement ?

Au sénat, on a demandé par voie d'interpellation, l'abolition de la caution de reboisement, pour les églises et les compossessorats.

L'auteur nous fait connaître son point de vue sur la question sous le double aspect juridique et social économique, pour arriver à la conclusion que les cautions de reboisement doivent être maintenues à tout prix.

Ist die Entlastung des Forstbezitzes von der Kaution für Ausführung von Verjüngungsarbeiten möglich ?

Im Senat wurde im Wege einer Interpellation die Forderung erhoben, den forstlichen Kirchen- und Kompossessoraten-Besitz von der Verpflichtung, für die Sicherung der Verjüngung eine Kaution zu hinterlegen, zu entheben.

Verfasser prüft diesen Fall vom juristischen Standpunkt aus, sowie unter dem Gesichtswinkel wirtschaftlicher Tatsachen und gelangt zu dem Schluss, dass diese Kaution mit aller Entschiedenheit beizubehalten sei.

DOCUMENTĂRI - COMENTARII

CONGRESUL UNIUNII INTERNAȚIONALE A INSTITUTELOR DE CERCETĂRI FORESTIERE [1])

de D. DRĂMBĂ
ing. insp. g-ral silvic

SCOPUL ŞI ORGANIZAREA CONGRESULUI

Uniunea Internațională a Institutelor de Cercetări forestiere a luat ființă la Stockholm în 1929.

Scopul Uniunii a fost colaborarea internațională în domeniul cercetărilor forestiere, unificarea şi normalizarea metodelor de cercetări.

Congresul se întrunește la 3 sau la 5 ani.

La Congresul care a avut loc anul acesta, la Nancy, cu începere dela 4 Septembrie, au participat delegați din 33 State diferite din toate continentele.

Din Europa n'au lipsit decât Rusia şi Bulgaria.

Congresul propriu zis era împărțit în 6 secțiuni:

1-a) Ecologie forestieră şi Silvicultură;
2-a) Technologie forestieră;
3-a) Chestiuni forestiere tropicale şi mediteraniene;
4-a) Reîmpăduriri şi restaurarea munților;
5-a) Pedologie şi climatologie forestieră;
6-a) Protecțiunea pădurilor.

Președintele Congresului a fost ales conform statutelor, D l Guinier. Directorul Şcoalei Naționale de ape şi păduri.

---

1) Raport prezentat Soc. „Progresul Silvic", în legătură cu delegația ce s'a dat autorului de a participa la Congresul Uniunii Internaționale a Institutelor de cercetări forestiere dela Nancy.

VOIAJURILE DE STUDII

Inainte de Congres, a avut loc un voiaj de studii de 10 zile în Vestul şi Sudul Franţei, în timpul Congresului în Vosgi, şi după Congres în Regiunea Mediteraniană.

In voiajul care a precedat Congresul s'au vizitat următoarele localităţi:

Studiul fagului (Fagus sylvatica) între Rouen. Saint-Saëns Forêt domaniale d'Eawy-Rouen.

Studiul Pinului Silvestru (Pinus sylvestris) între: Rouen-Vallée de la Seine-Canteleu-Rouen-Paris.

Arboretum şi Fruticetum dela Barres, cu itinerarul Paris-Montargis-les Barres-Orleans-Blois.

Quercus-sessiliflora şi reîmpădurirea de rezinoase între: Blois - Chambord-Fondjouan-Cour-Cheverny - Blois.

Quercus-sessiliflora între: Blois şi Bordeaux.

Studiul Pinului maritim (Pinus pinaster) între: Bordeaux-Lacanau-Le Mouteic.

Studiul Bradului (Abies pectinata) în regiunea Corbières.

Studiul Pinului (Pinus uncinata) între: Font-Romeu-Prades-Perpignan-Marseille.

Studiul Pinului de Alep (Pinus halepensis), al Stejarului verde (Quercus ilex), al Stejarului alb (Quercus pubesccens) între: Marsilia-Barjois-Draguignan.

Restaurarea terenurilor în munte între:

Draguinan-Allos-Barcelonette-Col de Vars-Briançon, Lautaret-Saint-Michel-de-Maurienne.

După Congres, în regiunea mediteraniană s'a vizitat: Versantul meridional al Muntelui Ventoux (1912 metri), reîmpăduriri cu: Quercus ilex, Quercus pubescens, Cedrus atlantica, Pinus nigra, Fagus sylvatica.

Muntele Aigoual (1567 m.), reîmpăduriri cu: Picea excelsa şi Pinus sylvestris.

Imprejurimile Tulonului: Pinus halepensis, Quercus ilex şi Quercus pubescens.

Masivul Estérel: Pinus maritina, Quercus suber (stejarul plută); lupta împotriva incendiilor.

Imprejurimile Nisei: Ostrya carpinifolia, Pinus maritima, Pinus halepensis.

Cu chipul acesta s'a făcut un ocol întreg al Franţei forestiere şi s'au învederat Străinătăţii, cuvintele pe care le-a rostit D-l Guinier, la deschiderea Congresului, că Franţa nu are cărţi prea multe de silvicultură, dar că are o technică silvică înscrisă pe teren, de veacuri, prin munca şi capacitatea forestierilor francezi, în regiunile şi climatele cele mai variate, pe care nu le are nici o altă ţară din lume.

LUCRĂRILE CONGRESULUI

Principale chestiuni care au fost discutate în secţiuni şi supuse la aprobarea Congresului, au fost următoarele:

PRIMA SECŢIUNE:

Descrierea staţiunilor esenţelor forestiere, în regiunile temperate, reci şi mediteraniene.

Congresul a decis:

1) Ca cele două scheme elaborate de D-l Kvapil pentru regiunile temperate şi reci şi de D-l Pavari (Italia) pentru regiunea mediteraniană să fie completate cu schema pe care trebue să o prezinte Institutul de cercetări din Dehra Dun (Indiile Engleze) pentru regiunile tropicale.

2) Ca cele trei scheme să fie concentrate la biroul permanent al Uniunii care, după ce le va aproba, le va distribui la toate Institutele de cercetări forestiere.

Origina seminţelor

Congresul a decis:

1) Ca staţiunile de cercetări să continue schimbul de seminţe pentru scopurile lor ştiinţifice prin secretariatul general al Uniunii;

2) Ca Guvernele, păstrându-şi toată libertatea în organizarea controlului în ţările respective, să fie rugate să adere la nişte norme internaţionale pentru a garanta controlul şi provenienţa seminţelor.

Metodele de încercarea semințelor esențelor forestiere

In ceiace privește metodele de încercarea semințelor forestiere, Congresul a adoptat moțiunea ca comitetul internațional să examineze dacă nu e locul, ca, înainte de convocarea viitorului Congres, să se țină o întrunire de secțiune, la care fiecare țară sau fiecare Stat să-și expună sumar cele mai bune metode de încercarea semințelor de esențe forestiere, utilizate în țara respectivă și să se facă orice propunere s'ar găsi utilă relativ la eficacitatea metodelor întrebuințate.

S'a propus de asemenea că poate ar fi util ca fiecare țară să întocmească un scurt raport care să fie transmis la toate celelalte țări pentru a fi studiate înainte de Congres. Congresul ar putea atunci să examineze în viitoarea sa sesiune complect chestiunea realizărei unei metode uniforme de încercarea semințelor.

Chestiunea a rămas deci să fie supusă la viitorul Congres.

Parcurile naționale

S'a discutat necesitatea creierii de parcuri naționale în fiecare țară, care să înfățișeze niște adevărate monumente ale naturii.

Creșterea fazanului

S'a evidențiat necesitatea ca forestierii să se intereseze mai mult de chestiunea fazanului, atât din punctul de vedere al rolului pe care îl are în protecțiunea pădurii, cât și din punctul de vedere al randamentului vânătoarei. (După Statutele oficiale prezentate s'a vânat în Cehoslovacia dela 1924 până la 1929 inclusiv: 101.868, 122.408, 85.088, 181.326, 138.249, 184.615 fazani).

SECȚIUNEA II

Gemajul (extragerea rășinei)

Considerând gemajul pinului ca o chestiune importantă din punct de vedere economic, dar foarte complexă din punct de vedere științific, congresul a ajuns la concluzia că trebue că se atragă

atenţia guvernelor ţărilor interesate la producţiunea reşinei, asupra faptului, că este în interesul lor propriu, ca să nu practice gemajul, fără cercetări ştiinţifice prealabile sau cel puţin paralele cu lucrările practice şi în tot cazul făcute prin institutele de cercetări forestiere.

Asupra acestei chestiuni s'a votat moţiunea:

1) Ca după consultaţiunea Institutelor interesate, biroul permanent să intervină ca să se studieze şi să se compare metodele de investigaţiune în scopul de a se stabili regule uniforme de cercetări;

2) Ca prin schimbul referatelor technicienilor, să se înlesnească comunicarea rezultatelor obţinute.

Incercările rezistenţelor lemnelor

Asupra acestui subiect s'au făcut comunicări de către D-l Sugiura Yoichi, delegatul guvernului Japonez şi şef de lucrări la Staţiunea de experimentaţie forestieră din Tokio, de către delegaţii Angliei, Americei, Jugoslaviei şi subsemnatul, care am prezentat lucrarea „Etude physique et méca-nique du bois roumain" executată în laboratoarele de încercarea materialelor dela staţiunea de cercetări forestiere din Nancy, în cursul anilor 1931—1932.

După ce, sprijinindu-mă pe autorii cei mai noi, am demonstrat Congresului, prin numeroase exemple, raţiunile care ne conduc ca să modificăm anumite procedee întrebuinţate de constructorii de altă dată privitoare la grinzi şi ferme cu inimă plină, grinzi şi ferme cu zăbrele, grinzi armate triangulate şi îmbinări de bare în fiecare nod, am evidenţiat tot ce se poate realiza astăzi ca şarpantă în lemn, utilizând la maximum proprietăţile mecanice ale acestui minunat material, care este lemnul de brad, care la greutate egală posedă, fie la compresiune, fie la tracţiune o rezistenţă îndoită decât aceea a oţelului, cu infinit mai puţine aptitudini la flambaj şi o uşurinţă de întrebuinţare incomparabil mai mare.

Am relevat, însă Congresului că chestiunea încercării rezistenţelor lemnelor fiind o problemă nouă în ştiinţa silvică, rezultatele prezentate de diferiţi delegaţi asupra valorilor cifrate de rezistenţă nu pot fi comparate, deoarece metodele de încercări întrebuinţate şi formulele introduse în calcul sunt diferite şi bazate pe

principii variate şi că, pentru ca aceste date să poată fi comparate, se impune unificarea metodelor prin intermediul Uniunei internaţionale a Institutelor de cercetări forestiere.

La această propunere am fost susţinut aproape de unanimitatea congresiştilor străini şi francezi în frunte cu D-nul Inspector General Silvic Géneau, redactorul revistei Eaux et Forêts, preşedintele secţiei II-a a Congresului D-l Inspector Silvic J. Campredon, asistent la Staţiunea de Cercetări şi experienţe forestiere din Nancy, laboratorul de încercarea materialelor.

In urma discuţiunilor urmate, Congresul a adoptat următoarea moţiune:

1) Chestiunea unificării metoadelor şi a exprimării cifrate a rezultatelor să fie pusă în studiu în institutele de cercetări ale Uniunii;

2) Ca ea să fie pusă la ordiniea de zi în Congresul din 1936, în vederea normalizării metoadelor.

SECŢIUNEA III

Asupra lucrărilor discutate în această secţiune Congresul a votat moţiunea: Ca Staţiunile de cercetări ale regiunilor interesate să dea o atenţie deosebită Studiului morfologic, fisiologic şi ecologic al înrădăcinării elementelor, cari constituesc principalele tipuri de vegetaţiune forestieră, în deosebi în regiunile aride, subtropicale şi tropicale.

SECŢIUNEA IV

Lucrările referitoare la reîmpăduriri şi restaurarea munţilor au fost discutate la faţa locului cu ocazia excursiunii ce a avut loc în regiunile torenţiale din Alpi.

SECŢIUNEA V

Nomenclatura straturilor de humus.

Congresul a adoptat în unanimitate clasificarea propusă de D-l Bornebusch, în ceiace priveşte nomenclatura straturilor de humus şi care se poate rezuma astfel:

a) distincţiunea a două principale tipuri de humus: mull şi humus brut;

b) mull-ul nu comportă decât un singur strat ; se pot distinge două subtipuri: adevăratul mull în cocoloaşe mari şi mull-ul superficial;

c) humusul brut (mor) se compune din două straturi:

1) stratul de fermentaţie;

2) stratul humifiat care el însuşi comportă 3 tipuri.

2) Studiul solurilor podsolisate

Considerând importanţa studiului solurilor podsolisate, în special a acelora care prezintă un strat de alios, şi utilitatea de a se găsi metodele cele mai convenabile pentru a asigura cultura lor, Congresul a adoptat numirea unei Comisiuni care să fie însărcinată special cu acest studiu şi din care să facă parte următoarele persoane: Nemec (Cehoslovacia); Tamm (Suedia); Lang (Germania); Romelt (Statele-Unite); Weis (Danemarca), Preşedinte; Geerling (Olanda); Albert (Prusia); Oudin (Franţa); Kirsteins (Letonia); Guilleband (Anglia); Villinski (Rusia).

După încheerea Congresului, a avut loc un banchet foarte reuşit în sala istorică Walter, din Nancy, sub preşidenţia D-lui Fortunet, Inspector General de ape şi păduri, reprezentant al Ministerului de Agricultură al Franţei şi al Consilierului de Stat, Directorul General al Apelor şi Pădurilor.

Printre invitaţi, în afară de forestierii francezi, de delegaţii străini şi de personalul şcoalei naţionale de ape şi păduri, au mai luat parte : prefectul judeţului, primarul din Nancy, reprezentanţii Institutelor de Cercetări Agronomice şi reprezentanţii presei pariziene şi străine.

S'au ţinut mai multe toasturi care au fost tălmăcite imediat în limbele Engleză şi Germană.

Primul a vorbit prefectul judeţului, salutând delegaţii diferitelor naţiuni, în numele Preşedintelui Republicei Franceze, apoi au vorbit D-nii Guinier, prezidentul Congresului şi primarul de Nancy.

Din partea delegaţilor străini, au vorbit D-nii Fabricius în numele Germaniei, Sir Robinson în numele Marei-Britanii ; Badoux în numele Elveţiei, Ungrenovici în numele Jugoslaviei şi subsemnatul în numele României, ţinând următorul discurs :

Monsieur le Ministre,
Monsieur le Président,
Messieurs,

„Le Congrès, qui nous a réunis, a été comme une véritable „communion de pensées forestières. Toutes les personnalités de la „science forestière mondiale étaient là.

„Il est d'usage de célébrer la fête du travail en se reposant. „Le repas qui nous réunit ce soir c'est „la fête du travail" que nous „venons d'accomplir.

„Les étrangers qui viennent en France, y viennent tant pour „étudier, tant pour y trouver la gaité et la joie qui sont également „des qualités bien françaises.

„Cette réunion scientifique a été de très grande valeur ; elle „a resserré les relations entre les chercheurs forestiers et elle ne „manquera pas de nous laisser le meilleur souvenir, tant par l'importance des problèmes discutés et sa parfaite organisation, que „par le plaisir que nous avons eu d'être au milieu du peuple „français.

„J'ai fait un long stage d'études en France et surtout près de „l'École nationale des Eaux et Forêts. J'ai vécu parmi les fores-„tiers français et la science forestière française.

„J'ai compris l'esprit de travail qui préside à l'École et à „la Station de Recherches forestières de Nancy et j'ai toujours „estimé la haute valeur morale et scientifique des professeurs.

L'École de Nancy n'a pas de bâtiments assez vastes pour „loger toute sa gloire.

„Au nom du Ministère de L'Agriculture de Roumanie, au nom „de la Société scientifique forestière roumaine, „P r o g r e s u l „S i l v i c" et au nom de l'École polytechnique de Bucarest, je „remercie l'infatigable Directeur et Professeur, M. Guinier, qui en „qualité de Président, a assumé une lourde tâche.

„Je remercie tous ceux, sans exception, qui ont contribué à „la perfection de ce Congrès, dont nous garderons un souvenir „ineffaçable, pour toute la sympathie bien française que nous avons „rencontrée, avec l'espoir que nos collègues de France, et d'autres „pays, viendront un jour, nous rendre une semblable visite en Rou-„manie ; et, permettez moi de porter un toast à la prospérité de la

„France, de l'Union internationale des Instituts de Recherches, et „à votre santé à tous, chers et illustres collègues".

La toţi ne-a răspuns D-l Inspector General de ape şi păduri Fortunet, în numele Ministerului de Agricultură, mulţumind pentru simpatiile manifestate şi documentând cât de onorată se simte Franţa, de a fi fost, în anul 1932, punctul de reuniune al reprezentanţilor Institutelor de Cercetări forestiere din cele 33 de ţări, care au colaborat la constituirea acestei adunări ştiinţifice.

CONCLUZIUNI

Congresele internaţionale, cari astăzi devin din ce în ce mai dese îşi au menirea lor bine definită. In toate părţile lumei, industriaşii, comercianţii, literaţii, medicii, savanţii tuturor naţiunilor vin cât mai des în contact, îşi comunică impresiile, descoperirile, îşi văd câte odată chiar lipsurile, fiecare în specialitatea lor; într'un cuvânt toate acestea reuniuni contribuesc la înaintarea ştiinţelor şi la stabilirea relaţiunilor personale de bună înţelegere, din care decurge imediat simpatia reciprocă.

Congresul Uniunii Internaţionale a Institutelor de Cercetări forestiere, din Nancy, a însemnat un real progres, pentru ştiinţa forestieră mondială, sub toate raporturile.

Viitorul Congres al Uniunei Institutelor de Cercetări forestiere s'a hotărît să aibă loc la Budapesta, având ca preşedinte pe D-nul Profesor Gyula Roth, şeful Institutului Regal Ungar de cercetări forestiere.

Având în vedere cât de utilă este ştiinţa pentru prestigiul unei naţiuni şi considerând că România este între puţinele ţări din Europa, care nu au încă un asemenea institut, socotesc că este o chestiune de mare interes pentru Ţara noastră şi de amor propriu pentru Silvicultorii Români, ca acel Congres să ne găsească cu un Institut de cercetări forestiere în plină activitate, căci Ungurii se vor folosi şi de această ocazie, ca să afirme în faţa reprezentanţilor străini superioritatea lor ştiinţifică şi pe acest teren.

Le congrès de l'Union internationale des Institutes d'expérimentation forestière à Nancy.

L'auteur, délégué au congrès par la Société des ingénieurs forestiers, résume dans un court exposé le but, l'organisation et les travaux. A la fin, on peut lire le discours qu'il a fait à l'occasion du banquet.

Der Kongress des internationalen Vereins forstlicher Versuchsstationen zu Nancy.

Verfasser, welcher beauftragt war, an diesem Kongress teilzunehmen, berichtet über Zweck, Organisation und Arbeiten desselben.

OBSERVAȚIUNI ASUPRA ATACULUI SCOLYTIDAELOR ULMULUI.

de I. GURAN
Ing. șef silvic

Introducere.

Incă din 1919 s'a observat în Olanda — origina atacului — că ulmii din păduri și aiee se usucă începând dela coronament.

Uscarea ulmilor a progresat în mod uimitor, întinzându-se în întreaga Europă Centrală și chiar în Suedia, iar în România — din informațiuni particulare — a luat imense proporțiuni [1]), încât numai printr'un efort formidabil și susținut, ulmul se mai poate salva.

Cauzele morții s'au studiat suficient, rezultatele sunt publicate în diverse reviste străine și române forestiere ; modul de combatere însă — cu efecte sigure — nu s'a găsit.

In 1926, când prof. A. Poskin dela Gembloux (Belgia) a publicat tratatul său de silvicultură, la pag. 94, a scris că „ulmul e atins actualmente de o boală gravă încă necunoscută și care face foarte numeroase victime".

După 1926, dr. B. M. Schwarz (Olanda) a găsit prin lucrări de laborator, că uscarea ulmilor e datorită unei boli criptogamice provocată de „Grafium ulmi" în țesuturile conducătoare de sevă ale ultimilor inele anuale.

In aceste țesuturi vii, canalele conducătoare de sevă se astupă cu thyle, gome, etc., iar seva ne mai având forța ascendentă normală, provoacă debilitarea, uscarea de sus în jos, etc., prilejuind Scoli-

1) Mai ales în urma inundațiilor prelungite. din a. c.

ţilor — cari există mai întotdeauna în asociaţiile de ulmi — mediul favorabil şi deci o rapidă desvoltare ca număr.

Gândacii de scoarţă, desvoltându-se între coaja propriu zisă şi alburn, devorează ţesuturile atacate de „Grafium ulmi" şi astfel microorganismele—ce trec nevătămate prin Scolytizi—se propagă pe restul ulmilor vizaţi, astfel că, în fond se poate spune că Scolytizii formează vehiculul boalei ; nu însă singurul.

In trecut, ulmii din păduri, n'au avut de suferit atacuri importante, fapt ce rezultă categoric din tratatele de entomologie ale lui Barbey [1]) şi Escherich [2]). Au existat victime numai în alee, bulevarde şi cimitire (Père Lachaise Paris) datorite debilitării continue şi progresive, fie prin lucrări în sol (canalizări, conducte) sau pe sol (asfaltări, etc.), fie prin o atmosferă viciată (praf, gaze).

Mijloacele de combatere s'au rezumat în decorticări parţiale sau badijonare cu petrol, carbolineum, etc. şi acestea — natural — numai în alee şi grădini. (Barbey).

Actualmente uscarea ulmilor întinzându-se şi în pădurile ţării, până în una din pădurile ocolului silvic Gârcina, cred necesar ca semnalând acest atac, să comunic şi unele observaţiuni relativ la biologia şi combaterea Eccoptogasterinelor ulmului.

Descrierea porţiunii de pădure atacată.

In pădurea statului Gârcina, pe o porţiune situată la o altitudine de 450 m., cu un sol argilo-nisipos, puţin profund, în panta de 10—15%, cu expoziţie sudică, într'un arboret de Quercus sessiliflora Salisb., ce ocupă un platou, există diseminate pâlcuri şi exemplare de Ulmus montana Smith cu diametre teriere de 15—16 cm. cu vârsta de 15—80 ani.

In lunile Iunie—Iulie 1931, atenţia ne-a fost atrasă de uscarea în vârful coronamentului a câtorva ramuri de 1—3 ani.

Cercetându-se deaproape arborii, s'au observat orificii şi rumeguş, fin pe scoarţă; prin ridicarea scoarţei s'au ivit : Eccoptogasterineele.

Am întrebuinţat arbori-cursă doborîţi, indicaţi de Escherich, deşi ordinele de serviciu nu-i indica ; probabil din cauza tratatului lui Barbey care nu-i prescrie.

In 1932 atacul a fost din timp şi în de-aproape supraveghiat.

1) A. Barbey — Traité d'Entomologie Forestière. 1925.
2) Escherich — Forstinsekten Mitteleuropas. II Band. 1923.

Boala cripogamică.

„Cauza causarum" rezidă — după cercetări — în ivirea lui „Grafium ulmi". Nu ne-a fost posibilă analiza microscopică a ţesuturilor conducătoare de sevă.

S'a remarcat că arborii cu semne aparente de debilitare (ramuri uscate, etc.) doborîţi şi cojiţi, nu prezintă — de cele mai multe ori — impresiuni de Scolytizi. Ridicând coaja de pe ramurile tinere (1—3 cm.) se găsesc pe coaje urme numeroase de gelivuri, iar sub coaje şi pe ţesuturile conducătoare de sevă, bastonaşe regulate orizontale sau verticale, cu lungimi de 2—4 mm. de culoare brună roşiatică, aşa încât ramura prezintă aspectul unui „vărsat".

In drepul gelivurilor, ţesutul şi alburmul exterior era decolorat.

Urmele acestea nu s'au mai găsit pe diametre mai groase.

Desigur că acest „vărsat" trebue să împiedice ascensiunea sevei şi să agraveze gelivurile obişnuite ulmului, ocazionând debilitarea arborelui şi deci rapida desvoltare a Scolytizilor.

Biologia Scolytizilor.

Pe ulmii ţinuţi în observaţie am găsit 3 specii :

1. Eccoptogaster (Scolytus) Scolytus Fabr.= Ecc. Geofroye Goetze. (Marele scolit al ulmului). Vezi fig. 3.

Această coleopteră polifagă am găsit-o în lungime de 3,5—7 mm, în raport direct cu diametrul trunchiului.

Privită de deasupra, capul e separat de corselet şi vizibil.

Capul şi corseletul de o culoare neagră lucitoare ; acesta din urmă e separat de abdomen prin un şanţ negru mai puţin lucitor.

Elitrele sunt brune-închise şi striate cu puncte regulate (în şir).

Abdomenul e retezat evident oblic, iar al 3-lea şi al 4-lea segment abdominal — privit în secţiune longitudinală — poartă dedesupt un tubercul (Barbey).

Insectele-mame îşi sapă un orificiu oblic până în zona dintre cambium şi alburn, unde îşi creiază o galerie verticală cu un singur braţ, care e săpată între alburn şi cambium, de un calibru 2,5—3 mm. şi în lungime medie de 2—4 cm.

Cea mai lungă galerie am găsit-o de 6 cm., rareori de 1,5 cm.

In orificiu are loc copulaţia după care, insecta-mamă depune 40—60 ouă, în interval de 4—5 zile (interval constatat mai mare în generaţia II). Intervalul acesta explică durata ceva mai lungă a zborului şi faptul că atunci când ultimele ouă sunt depuse, primele s'au şi transformat în larve.

Galeriile larvare au o direcţie orizontală, la început paralele, însă pe măsură ce se desvoltă îşi pierd paralelismul — rămânând între ele cambium nedevorat, iar primele şi ultimele 4—6 perechi de larve părăsesc orizontalitatea, luându-şi aproximativ direcţia fibrelor lemnului.

Aceste galerii larvare săpate şi în alburn, dar mai mult în cambium are o lungime de 3—5 cm., iar unele de 10—15 cm. şi variază — după Escherich — în proporţie cu diferitele lungimi ale galeriei principale.

Galeria larvară parcursă este astupată de rezidurile larvei.

Când stadiul de larvă e terminat, larvele părăsesc alburuul şi îşi sapă camera de transformare în pupe, numai în cambium, fie în prelungirea galeriei larvare, fie abătându-se.

Escherich afirmă că dacă cambiul e subţire, larva îşi sapă camera şi în alburn.

Generaţia a fost în 1931 şi 1932 dublă şi anume la finele lui Mai şi a lui Iulie. Zborul nu este brusc, ci se poate prelungi cu 20—30 zile.

Escherich afirmă că generaţia este în regulă după autori dublă.

Numărul generaţiilor e uşor de observat, deoarece pupele când s'au transformat în gândaci îşi sapă un nou orificiu şi coaja apare evident ciuruită.

Eccoptogasterinele ulmului iernează numai sub formă de pupă.

La 16 Sept. 1932, majoritatea larvelor erau transformate în pupe, când îşi creiase camera de iernare numai în cambium şi anume în acele porţiuni unde coaja era groasă şi nu existau crăpăturile coajei.

Acest gândac s'a găsit întotdeauna pe porţiunile de trunchiuri mai groase de 25 cm, iar la prima generaţie chiar în cioatele groase de ulm (tăiate în Mai). La a II-a generaţie se depun şi pe diametre sub 25 cm., dar cioatele nu îi mai interesează.

---

1) Uşor de numărat la câteva zile de începerea larvelor.

2. Eccoptogaster multistriatus Marsh. (micul scolit al ulmului). Vezi fig. 4 şi 5.

Uşor de deosebit de precedentul prin micimea lui (2—3,5 mm) şi prin faptul că al doilea segment abdominal este prevăzut cu un apendice paralel cu suprafaţa elitrelor, de o culoare neagră.

Galerii principale şi larvare sunt ca la precedentul, cu deosebire că sunt ceva mai scurte şi de un calibru mai mic.

Galeriile larvare sunt mai apropiate unele de altele şi nu se prelungesc mult în direcţia fibrelor. Celelalte caracteristici se aseamănă cu ale lui Scolytus, cu care l-am găsit întotdeauna asociat, fiindcă „nu se concurează între ei", deoarece atacă ceeace refuză Scolytus şi anume porţiunile de trunchiu sub 25 cm., împreună cu ramurile şi crăcile ulmilor.

Nu l-am găsit niciodată atacând singur ulmul.

Generaţia este dublă şi mai întârziată cu 5—10 zile faţă de a marelui scolit.

3. Pteleobius vittatus Fabr. Vezi fig. 6.

Acest scolit — rar de altfel după Barbey — noi l-am găsit la 15 Iulie 1932 în asociaţie cu Ecc. scolytus pe arborii de ulm, în diametru de 15 cm., cărora li se tăiase din Mai crăcile şi vârful. Stadiul de desvoltare era larvă şi pupă, iar prin galeriile principale existau insecte perfecte.

Mic ca lungime (2—2,5 mm, este uşor de deosebit de Scolytidae prin corseletul său mai larg decât lung, acoperit cu perişori galbeni (pare prăfuit).

Convexitatea elitrelor e foarte pronunţată, iar linia mediană a elitrelor foarte greu de deosebit cu ochiul liber.

Abdomenul e mai lat decât corseletul şi se lărgeşte spre extremitate. Antene fine.

Impresiunile galeriilor sunt aproape orizontale, arcuite, în sus sau în jos foarte puţin, cu 2 braţe în lungime de 2—4 cm., adeseori neunite complect, când orificiul de intrare nu atinge alburnul.

Galeriile larvare perpendiculare pe cale principale, scurte şi sunt desvoltate mai mult în coaje.

Pe fiecare braţ al galeriei principale, 7—11 galerii larvare.

Puţin cunoscută din punct de vedere biologic, Escherich afirmă după Altum, că are în Germania 2 generaţii, în Mai şi August.

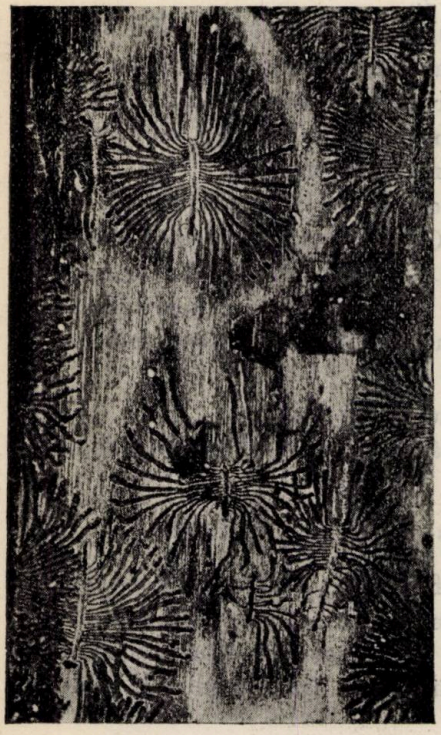

Fig. 1

Impresiuni de Ecc. Scolytus Fabr., pe coaje de Ulmus montana. Punctele albe sunt larve (original).

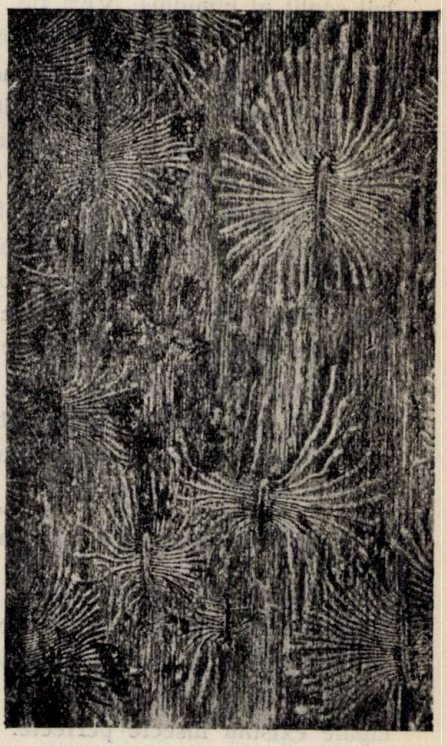

Fig. 2

Aceleaşi impresiuni văzute pe lemn (original).

Fig. 3

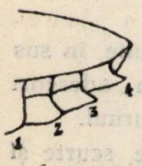

Abdomen de Scolytus Geoftroyi Goetze *(după A. Barbey)*

Fig. 4

Abdomen de Scolytus multistriatus March *[după A. Barbey]*

Fig. 5

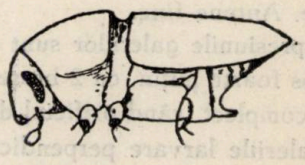

Eccopt. multistriatus Marsh *din Escherich*

Fig. 6

Pteleobius(N.)

Dacă noi l-am găsit la 5 Iulie în stare de larvă şi pupă, desigur că pe la finele lui Iulie, începutul lui August, trebue să fi existat zborul.

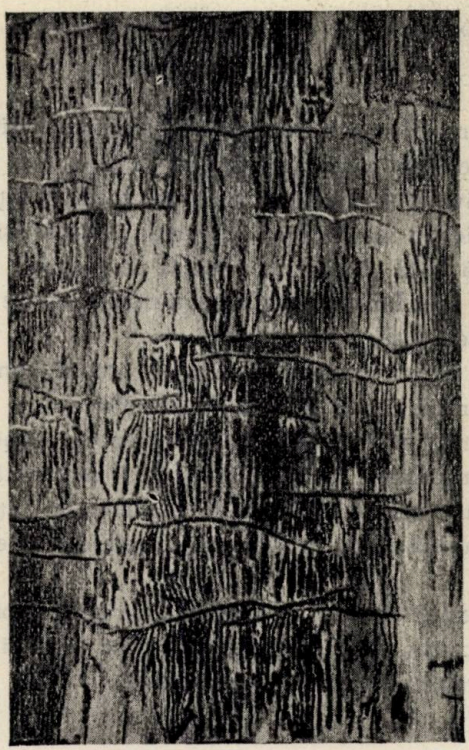

Fig. 7.
Impresiuni de Pteleobius vittatus Fabr.,
pe coajă de Ulmus montana

Nüsslin numeşte pe P. vittatus un „ausgesprochenen Fruhschwärmer".

Semnalăm colegilor lipsa datelor biologice în literatură.

Arborii atacaţi de preferinţă de către Eccoptogasterine.

Ecc. ulmilor atacă numai arbori debilitaţi. In caz de desvoltare excepţională — cum e actualmente — ei pot ataca şi arbori sănătoşi, începând dela coronament în jos şi dacă nu reuşesc a

perfora cambiul (caz observat), cel puţin îl debilitează şi transmit boala criptogamică. Preferă arbori doborîţi faţă de arborii cursă în picioare.

Semnele exterioare de cunoaşterea arborilor atacaţi.

Combaterea Ecc. e mult ajutată de semnele vizibile exterioare ale arborelui debilitat sau atacat parţial de Ecc., cari sunt după noi:

a) Primăvara. Infrunzirea e foarte tardivă faţă de celelalte esenţe. Fructificaţia seacă. După perioada zborului şi dacă nu sunt ploi, se observă baza trunchiului şi chiar pe trunchiu rumeguş brun.

b) Vara prin Iunie—Iulie, câteva ramuri tinere din vârful coronamentului se usucă.

Culoarea brună-închisă a frunzelor uscate, contrastează violent faţă de verdele-foncé al frunzelor de ulm.

c) Toamna, pe la mijlocul lui Septembrie, când esenţele tari încă nu şi-au îngălbenit frunzele (nici chiar mesteacănul) ramurile tinere exterioare coronamentului se îngălbenesc faţă de frunzele de culoare naturală de pe crăcile mai groase din interiorul coronamentului.

Aceste semne exterioare, vizibile dela mari depărtări (unele), ne ajută a localiza uşor porţiunile de atac şi deci porţiunile de pădure unde trebuesc doborîţi arbori-cursă.

Durata stadiilor de desvoltare ale Eccoptogasterinelor.

Pentru altitudinea de 450 m. din ocolul silvic Gârcina-Neamţ, redăm următorul tablou întocmit pe baza observaţiilor locale :

Lunile	Ianuarie	Februarie	Martie	Aprile	Mai	Iunie	Iulie	August	Septembrie	Octombrie	Noembrie	Decembrie	Observaţiuni
Stadiul de de desvoltare	O	O	O	O	+ ·	· — O	— O +	· —	— O	O	O	O	Epoca combaterii reese din observ. stadiilor de desvoltare

Regiunea atacată cunoscută de noi.

P. Neamţ — Bacău — Roman — P. Neamţ.

Mijloacele de combaterea insectelor.

Salvarea ulmilor trebue făcută susţinut, faţă de grija ce trebue să-o avem de higiena pădurilor statului. Neputând cunoaşte măsurile preventive şi represive contra lui „Grafium ulmi", înlăturarea vehiculului boalei ne este însă ridicată de unele tratate entomologice şi se poate face numai prin arbori-cursă doborîţi, experimentaţi de noi — după Escherich, Barbey nu-i indică. Ecc. atacă arborii de ulm debilitaţi — arbore cursă natural — fie în picioare, fie doborîţi, însă preferă arborii-cursă doborîţi.

Dacă se doboară un arbore cu semne vizibile de debilitare şi nu se găsesc urme de Ecc. sau foare puţine, peste 7—10 zile e găsit invadat, ceeace duce la ideia că arborii-cursă doborîţi sunt cei mai indicaţi.

Arborii-cursă în picioare, Escherich îi recomandă numai „spre încercare".

Arborii-cursă doborîţi mai au şi calitatea că pot fi uşor observaţi pe întreaga lungime, atrag un mai mare număr de insecte şi se cojesc treptat cu necesitatea. Partea de deasupra a arboreiui doborît, expusă direct şi continuu soarelui, nu se atacă. Pe arborii în picioare atacul începe de sus în jos, iar pe arborii doborîţi de jos în sus. Aceştia trebuesc doborîţi cu 1—2 săptămâni înainte de epoca zborului şi cojiţi când există starea generală de larvă şi pupă.

Dacă starea de desvoltare e pupă, coaja trebue arsă, iar dacă e larvă, expunerea la soare e suficientă. Am observat că la prima generaţie, se atacă şi cioatele precum şi arborii fără vârf şi crăci (trunchiuri). Aceste observaţiuni ne indică cojirea şi a cioatelor şi a trunchiurilor, iar dacă se aplică arbori-cursă în picioare la sortarea arborilor în steri şi dubli-steri, aceştia trebuesc irevocabil cojiţi.

Ulmul se cojeşte uşor. Calităţile technologice ale lemnului nu se depreciază, deoarece impresiunile în alburn sunt adânci de 1—2 mm. Crăcile invadate trebuesc arse întotdeauna sau transformate în mangal, dacă există convenienţe.

Combaterea Ecc. radical, incumbă obligaţia de a se face si-

multan și în pădurile particulare, în care ulmul e bine reprezentat. Aceasta însă e legată de infinite obstacole, fiindcă săteanul — care a ajuns să posede cea mai mare parte din pădurile particulare — înțelege foarte greu măsurile de combatere. Extragerea ulmilor el n'o face decât când sunt „uscați"; atunci i se pare că au cea mai mare valoare de schimb sau de întrebuințare, fără să-și dea seama că a servit ca un mediu de desvoltare a Ecc. (cazul indiferenței cu omizile pomilor roditori).

Deaceea, prevenirea acestor calamități nu se va putea face decât introducându-se într'un viitor cod silvic și a obligațiunilor proprietarilor de păduri particulare de a se supune măsurilor de combaterea insectelor, indicate de Ministerul de Agricultură și Domenii, fără a se omite sancțiunile care vor asigura succesul: înlăturarea radicală a calamităților insectelor forestiere.

Observations sur l'attaque des scolytides de l'orme.

On décrit une attaque de scolytides sur l'orme dans une forêt de la région supérieure des collines, forêt constituée de Quercus sessiliflora et Ulmus montana.

À l'aide des exemples prises sur les lieux on étudie leur biologie en rapport avec les conditions locales et on propose de moyens pour combattre la calamité (arbres-pièges).

Betrachtungen über den Befall von Ulmen durch Scolytiden.

Verfasser beschreibt den Befall von Ulmen durch Scolytiden in einem aus Traumeneiche und Bergulme gemischten Bestande. An Beispielen, gesammelt an Ort und Stelle, wird die Biologie der Ulmenbastkäfer und deren Bekämpfung mitteist Fällen von Fangbäumen erläutert.

CERCETĂRI ASUPRA CREŞTERILOR IN ARBORETE DE MOLIFT PROVENITE DIN PLANTAŢIE

de OTTO MATIAŞ şi
MIHAIL BOLDUR

Obiectul de studiu este parcela 57 a, cu o suprafaţă de 17 ha. situată în cantonul „Slaveţ" *) în comuna Berhomet pe Siret, jud. Storojineţ.

Descrierile s'au făcut după normele Staţiunilor germane de experimentaţie forestieră, după cum urmează :

A). Situaţia.

1. Situaţia generală:

Parcela 57 a, este situată între meridianele 48°10' latitudine nordică şi 43° longitudine estică dela Ferro. Denumirea geografică a ţinutului este : teritoriu anticarpatic deluros, deşi susnumita parcelă este de fapt aproape plană.

2. Situaţia specială.

440 m. altitudine deasupra nivelului Mării Adriatice, expoziţia Sud-Estică, terenul cu pantă uşoară, aproape plan, traversat de o gârlă adâncă cu direcţie din N.-Vest către Sud-Est.

Imprejurimi : către Sud şi Est : poeni ; către Vest : pădure, plantaţie de 8 ani ; către Nord : o fâşie îngustă de pădure bătrână de molift, rărită.

---

*) Proprietatea contelui Gh. Vasilco, al cărui ad-tor forestier este d-l Otto Matiaş, care a întreprins şi lucrarea de faţă (N. R.).

B). Climatul.

Clima este tipic continentală. Temperatura a atins 40° C. Cantităţile de umiditate (după Fischer „Die Bucovina" 1899) sunt următoarele :

iarna :	70 mm.
primăvara :	180 mm.
vara :	340 mm.
toamna :	130 mm.
In total deci :	720 mm.

Cantităţile arătate vor fi probabil de fapt mult mai mari, întrucât regiunea fiind la poalele munţilor este foarte bogată în precipitaţiuni atmosferice.

Stricăciunile din cauza zăpezii sau a chiciurei nu s'au observat ; foarte frequente sunt însă gerurile de Mai şi Septemvrie, fără ca să se fi putut observa efecte defavorabile în privinţa aceasta.

Vântul periculos este cel de Nord-Vest. N'a cauzat însă până acum vreun prejudiciu important arboretului bine încheiat. Doar în partea vestică se manifestă oarecari semne de suferinţă şi lâncezeală din cauza uscăciunii adusă de acesta.

C). Solul.

1. Subsolul: după harta Institutului geologic român : Miocenul sarmatic.

2. Solul: Argilă grea, impermeabilă, acoperită cu un strat de humus de 13 cm. şi o pătură moartă de 2—3 cm.

Suprafaţa solului este acoperită cu muşchi şi anume : Hypnum Sreberi, Hylocomium splendens şi triquetrum, apoi Politrichum commune, iar pe părţile plane ale terenului Sphagnum acutifolium. In mod sporadic se întâlnesc muşchii Mnium ondulatum şi Climacium dendroides. Dintre erbacee avem: Oxalis acetosela, Luzula silvestris precum şi murea, cari câteşi treile denotă o bună compoziţie a humusului.

Insuşirile fisice ale solului sunt determinate de către însuşirile argilei componente, adică :

a) superficial,

b) impermeabil,

c) umed, pe alocurea smârcos.

C u l o a r e a solului este grie-închisă la suprafaţă, în interior devenind griu-galbenă pentru ca apoi să urmeze culoarea galben-deschisă.

Diferenţa de culoare denotă desigur şi gradul de permeabilitate a solului.

P r o f i l u l s o l u l u i. a) primii 2—3 cm., pătură moartă ;

b) următorii 5 cm., pământ negru provenit din amestec cu humus ;

c) apoi 8 cm., sol mineral, în parte pătruns de substanţe humoase ;

d) însfârşit 40 cm. şi mai departe : argilă galbenă impermeabilă.

D). D e s v o l t a r e a r ă d ă c i n i l o r.

Rădăcinele arborilor se întind aproape numai în primele 3 straturi, adică până la o adâncime de 15 cm. şi în special în pământul negru şi solul pătruns de substanţe humoase. Pe ici pe colo pătrunde câte o rădăcină principală şi mai adânc în solul brut, ajungând până la 40 cm. fără însă a da naştere la mustăţi (Faserwurzeln).

E). U m i d i t a t e a ş i i n f l u e n ţ a e i a s u p r a c r e ş t e r i i.

In partea plană a parcelei (partea sud-vestică), umiditatea solului se menţine primăvara şi după perioade ploioase aproape ca într'o mlaştină, pentru ca apoi pe timp de secetă solul să devie ca piatra. In partea sud-estică, care este traversată de o gârlă ce îndeplineşte funcţia unui drenaj natural, solul, fără a forma smârcuri în timpul ploios, se menţine reavăn şi în timp de secetă.

Această diferenţă în configuraţia terenului are o influenţă extraordinară asupra creşterii arboretului, diferenţă ce merge până la 50%, după cum se poate vedea mai departe (407 faţă de 626 m^3 pe ha.).

F). Descrierea arboretului.

1. Esenţe: molid pur cu puţine exemplare de larice.

2. Provenienţa: plantaţie din anul 1894, aşa cum reese din scripte. După afirmaţiunile populaţiei, plantaţia s'ar fi executat abia în anul 1896, după ce terenul a fost în prealabil cultivat câţiva ani agricol (porumb, cartofi şi fân).

Plantaţia a fost făcută în rânduri regulate, cu o distanţă între rânduri în mediu de 2,25 m., distanţa între pueţi fiind în mediu

Aspectul exterior al arboretului stud'at.

de 1.60 m. Au intrat aşadar 2780 pueţi la hectar. După vechiul amenajament din 1906, se pare că plantaţia ar fi fost executată cu 90% molid şi 10% larice. Ierburile dintre rânduri s'ar fi secerat în tot timpul primilor 10 ani.

3. Desvoltarea generală a arboretului şi măsuri de higienă executate până acum. Conchizând din creşterile inelare, arboretul s'a desvoltat în mod vertiginos, aşa că la 25 ani ar fi trebuit executată prima răritură, ceeace nu s'a întâmplat, în afară doar a răriturii naturale dela noi, adică a furturilor.

In anul 1927, deci după 35 ani, s'a executat prima răritură sistematică, extrăgându-se tot materialul deperisant şi rău confor-

mat. O parte din parcelă s'a păstrat nerărită, pentru a se putea aprecia diferenţa.

Cu ocazia acestei răriturí s'au găsit în piaţa de experienţă Nr. 3, în mediu la hectar 2400 arbori, din cari s'au extras 625 arbori cu un volum de 93 m³, adică 21% din volumul total, care prin reconstrucţiune a fost stabilit în mediu la 445 m³ de hectar.

In urma acestei răriturí, deşi puternice, însă judicios executate, arboretul n'a suferit de loc, întrucât dela început fiind de o con-

Aspectul interior al arboretului.

sistenţă relativ rară, s'a adaptat suficient pentru a înfrunta vânturile.

Arboretul se prezintă astăzi complect încheiat; în partea unde nu s'a executat răritura chiar prea închis.

In general, consistenţa se poate aprecia ca complectă, adică 100%.

4. Vârsta arboretului: 40 ani.

5. Caracteristici speciale:

a) coronamentul: normal, conic, lungăreţ, lungimea coronamentului viu este de 40% din lungimea totală a fusului la molid şi 17% la larice, ceeace se explică prin plantaţia prea rară.

b) fusul: este plin, cilindric, având diferenţă de diametru de 0.8 cm. la fiecare metru; fusul nu s'a curăţit bine de crengile deperisante .Abia acum a început această curăţire, ceeace este prea târziu. Acesta este iarăşi un rezultat al plantării prea rare.

c) rădăcina: sănătoasă, normal desvoltată, pe ici pe colo rădăcini putrede, probabil prin vătămarea fibrelor cu ocazia plantaţiunii sau din cauza durităţii solului, eventual a umidităţii prea mari în sezonul de ploaie.

d) lemnul: alb, curat, sănătos, deşi mai puţin compact în structură.

e) vegetaţia: foarte bună, caracterizată prin culoarea vie a frunzelor şi creşterea viguroasă, atât a înălţimii cât şi a diametrului, deşi aceasta din urmă în ultimii 5 ani s'a mai diminuat.

6. Cubajul arboretelui

	Nr. arborilor la hectar	Suprafaţa terieră m^2	Diametru mediu la 1.30 cm.	Înălţimea arborelui model m.	Volumul arborelui model m^3	Volumul total al fusului, fără crengi m^3	
Locul de încercare I .	1625	44.31	18.6	21.50	0.2830	459.90	
idem II .	1457	41.49	18.9	19.20	0.2796	407.40	
idem III .	1775	45.40	18.1	19.20	0.2500	444.—	
idem IV .	1650	55.51	20.7	23.—	0.3791	626.—	
Media	1627	46.68	19.1	20.7	—	484.3	
După Schwappach pentru I clasă de fertilitate .	2210	33.10	13.8	16.60	—	282.—	282 = lemn peste 7 cm. grosime 362 = întregul arbore şi cu crăcile sub 7 cm. grosime.
După A. V. Guttemberg pentru clasa de fertilitate „excelentă"	1550	43.10	18.8	14.7	—	308.—	308 = arborele întreg fără crăci

Creşterea medie a înălţimii este de 25 cm. anual, iar

Creşterea medie a diametrului este de 0.48 cm. anual.

Vegetaţia este în special caracterizată şi prin f r u c t i f i c a r e a abundentă a arboretului, sămânţa având putere de reproducţie după cum se poate constata din luminişurile în care s'a instalat un seminţiş viguros, cum rar se întâlneşte în sămănăturile din pepiniere.

In ce priveşte stabilirea cubajului, această operaţiune s'a executat cu ajutorul a 4 locuri de încercare de către 400 m^2 fiecare; în fiecare din aceste pieţe s'a luat diametrul terier, calculându-se apoi suprafaţa terieră a masivului din piaţa respectivă.

Impărţind această suprafaţă prin numărul arborilor am aflat suprafaţa terieră şi apoi diametrul arborelui model, ce a fost apoi doborît şi curbat pe secţiuni.

Volumul arborelui model înmulţit cu numărul arborilor a dat volumul total la întregul loc de încercare respectiv, iar prin înmulţire cu 25 a unui hectar. Pentru a fi cât mai exacţi am determinat cubajul la mai mulţi arbori model, luând apoi media volumului; tot pentru satisfacerea exactităţii s'au măsurat şi înălţimile la mai mulţi arbori.

In comparaţie cu Schwappach şi Gutenberg volumul constatat în cazul de faţă întrece cu mult clasa I de fertilitate din respectivele tabele.

C o n c l u z i u n i *)

Din rezultatul cercetărilor expuse în cele precedente se pot trage următoarele concluziuni practice:

a) In regiunile optime, molidul fructificând viguros dela 40 ani înainte, n'avem nevoie de revoluţiuni mari, în atari condiţiuni, chiar atunci când abandonând ideea tăerilor rase, ne-am gândit la o regenerare naturală, la care dealtcum molidul din punct de vedere technic-silvic nu se pretează.

b) Plantaţiile mai rare şi seceratul ierbei printre rânduri cum este cazul de faţă, avantajează poate creşterea, însă desigur în detrimentul calităţilor, întrucât arborii se curăţă prea târziu de crăci.

*) Concluziunile sunt formulate de d-l Boldur (N. R.).

La lemnul de construcţie ţărănesc (15—30 cm diametru terier), adică la o revoluţie de 40—50 ani în regiuni optime, defectul acesta de calitate ni se pare că este complect recompensat prin avantajul cantităţii. In orice caz, presupunerea aceasta ar trebui verificată prin cercetări ştiinţifice minuţioase.

c) Faţă de rezultatele cercetărilor se pune întrebarea, de este rezonabil a se planta moliftul în regiunile de deal şi la poala dealurilor pe solurile bradului şi fagului.

Ca esenţă de amestec între brad şi fag, ba poate în mică măsură şi între stejar, molidul îşi are desigur din toate punctele de vedere nu numai dreptul, dar şi necesitatea de existenţă.

In arborete pure, pe suprafeţe nu prea mari, molidul plantat în regiunile de deal şi la poala dealului va fi totdeauna rentabil ca orice altă esenţă, întrucât lemnul de construcţie pentru gospodăriile ţărăneşti are şi astăzi în timpul crizei o căutare deosebită; şi astăzi mii de case ţărăneşti încarcă lemn rotund sau cioplitură de construcţie din fundul munţilor (în Bucovina până la C.-Lung, Brodina, Berhomet), pentru a-l duce şi comercializa în judeţele Hotin, Bălţi, Dorohoi, Botoşani şi Iaşi.

Am pus exemplul Bucovinei ; suntem siguri că şi în alte părţi tot aşa este.

Lemnul de construcţie (diametru 15—30 cm.) se vinde uşor cu 60—100 lei pentru m^3 la cioată, la fel sau poate mai scump decât lemnul de cherestea din aceleaşi depărtări.

Faţă de trebuinţele de lemn de construcţie ale satelor, în special ale celor dela şes, producţiunea de lemn de construcţie ni se pare extrem de rentabilă pentru totdeauna, considerând că satele se află în plin progres, nu numai numeric ci şi din punct de vedere al pretenţiilor de viaţă, întrucât nu putem presupune că ţăranii, — înţelegem pe cei din Vechiul Regat, — acum împroprietăriţi şi domni pe pământul lor, se vor lipsi lung timp de grajdurile necesare vitelor şi de locuinţe mai omeneşti pentru dânşii.

Din contră, suntem de părere că o acţiune a C.A.P.S.-ului, a Fondului Bisericesc sau Fondului grăniceresc pentru vânzarea de Case şi grajduri ţărăneşti gata cioplite şi transportate la gările din Bărăgan. ar avea un efect admirabil şi pentru vânzător şi pentru cumpărători şi în deosebi pentru ţara românească.

Recherches sur l'accroissement dans les plantations d'épicéa.

Les recherches ont été faites dans un peuplement d'épicéa agé de 37 ans, ayant une étendue de 17 ha. et situé dans la région des collines de Bucovine. Les chiffres donnés par les cubages ont permis d'établir que les conditions locales de végétation sont meilleurs en comparaison avec celles des tables de production de Schwappach (première classe de fertilité) ou celles de A. de Gutenberg (la classe excellente).

Untersuchungen über das Wachstum in Fichtenpflanzungen.

Die Untersuchungen wurden vorgenommen in einem Fichtenbestand im Alter von 37 Jahren und einer Ausdehnung von 17 Ha., gelegen im Bukowinaer Hügelland. Aus den Resultaten der Bestandesaufnahme lässt sich ersehen, dass die lokalen Vegetationsverhältnisse günstiger sind als jene, welche der ersten Bonität der Schwappach'schen Tafeln und der Ausnahmsbonität der Tafeln von Gutenberg entsprechen.

JURISPRUDENȚĂ

392. Flagrant delict. — Proces-verbal. Anulat pentru vicii de formă. — Neopozabilitate. Art. 64 și 79 cod. silvic. — Cumul de delicte. Consecințe.

In fapt: Brigadierul silvic al oc. Niculițel-Tulcea a dresat la 16 Mai 1932 un proces-verbal de flagrant delict contra inculpaților, cari au fost surprinși păscând vitele în pădurea statului. Brigadierul silvic vroind să ducă vitele la obor pentru identificare, contravenienții l'au împiedicat și l'au amenințat cu moartea.

Jud. Isacea anulează procesul-verbal pentru vicii de formă, însă condamnă pe inculpați pentru delictul de ultraj.

Această hotărîre s'a atacat cu apel.

In drept: Din împrejurarea că procesul-verbal de flagrant delict silvic, care constata infracțiunile imputate delicvenților a fost anulat, iar hotărîrea a rămas definitivă față de ei, fiindcă nici partea civilă, nici Parchetul nu a făcut apel, procesul-verbal nu poate constitui o forță probantă contra apelanților, încât apelul urmează a fi admis și achitat. (Trib. Tulcea sent. pen. No. 2977 din 1 Dec. 1932 în majoritate. Preș. d. Titus Bogdănescu, jude-președinte).

Nota. — 1. Minoritatea prin d. jud. Mihail Barcă a opinat să se respingă apelul pentru motivul că potrivit art. 82 cod silvic, justiția nu poate anula pentru viciu de formă decât procesele-verbale de flagrant delict, în speță, însă, din faptul că nu au fost identificați proprietarii vitelor, procesul-verbal nu era nul, ci îi lipsea numai o condițiune secundară, care are de efect numai pierderea forței probante, încât urma să se permită delicvenților a face proba contrară.

In ce privește cel de al doilea delict (de ultraj), procesul-

verbal face dovada în justiție până la proba contrarie, încât ca să se ajungă la achitarea inculpaților, trebuia în prealabil să se combată de apelanți prin probe, căci ne aflăm în fața unui cumul real de delicte.

Notă. — Cumulul de infracțiuni atrage o penalitate ce în sistemul legei noastre, constitue un compromis, propulsat de sentimentul de umanitate, care dela Beccaria a animat continuu pe legiuitorul represiv. Hotărîrea, cât și opinia pe care le adnotăm, fac în mod diferit o aplicație a penalității cumulului de infracțiuni comise la legea silvică.

Pentru a verifica aplicarea technică a principiilor juridice invocate de majoritate și de minoritate în considerentele lor, se impune a nara faptul.

Intr'adevăr, în ziua de 16 Mai 1932, brigadierul D. G. dela ocolul silvic Niculițel, jud. Tulcea, surprinde în pădurea statului, mai mare de 10 ani, pe indivizii P. S., T. B. și N. T., cari păşunau 152 de vite. In scop de a identifica pe proprietarii vitelor, agentul silvic le-a adunat, să le ducă la oborul comunal, la care însă nu au putut duce, fiindcă cei trei păzitori înarmați cu ciomege, l'au împiedicat. Agentul silvic le-a dresat proces-verbal de flagrant delict silvic, cerându-le aplicarea art. 62, 64, 74 și 79 cod silvic.

In ziua de 25 Iulie 1932, judecătorul de ocoi Isacea, judecând acest proces-verbal și făcându-i aplicația art. 82 și 79 cod. silvic, prin cartea de judecată penală No. 539, hotărăște: „Anulează procesul-verbal de flagrant delict silvic No. 14 din 16 Mai 1932, dresat de brigadierul silvic D. G., dela ocolul silvic Niculițel, jud. Tulcea, pentru vicii de formă, proces-verbal ce-a fost dresat deliquenților P. S., T. B. și N. T., toți din comuna Niculițel, jud. Tulcea și condamnă pe sus numiții delicvenți să sufere fiecare câte 15 zile închisoare corecțională, socotite dela încarcerare, pentru faptul că au împiedicat ducerea vitelor la oborul comunal, amenințând și pe brigadierul silvic cu bătaia".

Inculpații N. T., P. S. și T. B., au făcut apel contra acestei hotărîri, la Trib. Tulcea; parchetul și partea civilă n'au făcut apel. Asupra acestui apel Tribunalul eșind în divergență, în ziua de 1 Decembrie 1932, se judecă această divergență, al cărui rezultat este consemnat în hotărîrea pe care o adnotăm.

Aceasta fiind structura exactă a faptelor, urmează a analiza

dacă majoritatea prin soluția pronunțată a făcută o justă aplicație a principiilor de drept.

Ce conține procesul-verbal de flagrant delict silvic? Constatarea a două delicte: ambele comise de P. S., T. B. și N. T. După principiile dreptului comun, acest proces-verbal ar conține un cumul de infracțiuni, care după Roux are loc „când se impută aceluiaș individ mai multe infracțiuni, care au fost comise înainte de a interveni o judecată definitivă pentru vreuna din ele" (Roux, Cours de droit criminel francais, vol. I pag. 320).

In speță însă, teoria cumulului de infracțiuni sufere o gravă derogare.

Intr'adevăr, celor trei contravenienți li se impută: 1) că au introdus vitele pe care le păzeau, la păşune într'o pădure; și

2) că au împiedicat pe agentul silvic de a le duce la oborul comunal spre a le identifica.

Primul fapt imputat contravenienților atrage penalitatea prevăzută de art. 64 cod. silvic, care pedepsește pe proprietarii vitelor care se vor găsi păşunând fără drept, în păduri în vârstă mai mari de 10 ani.

Iată o gravă derogare prevăzută de codul silvic în art. 64, prin care proprietarii vitelor sunt prezumați de legiuitor a fi comis delictul silvic, iar nu păzitorii, cari în deobște, din proprie inițiativă comit infracțiunea.

Desigur că este o derogare dela principiul sacru al personalității pedepsei. Prin aplicarea art. 64 c. silvic, fapta imputată lui P. S., T. B. și N. T., nu atrage vreo penalitate în persoana lor, de unde rezultă că faptul imputat, nu constitue o infracțiune ce li s'ar putea atribui.

Secundul fapt imputat contravenienților antrenează aplicarea în persoana lor a art. 79 cod silvic, care pedepsește pe delicventul care se va opune, ultragia, sau amenința pe agentul silvic.

Deci, procesul verbal dresat de agentul silvic nu conține „un cumul real de infracțiune consemnat în persoana acelorași delicvenți", după cum susține opinia separată, ci constatarea unei singure infracțiuni săvârșite de P. S., T. B. și N. T.

Quid Juris de soluția primei instanțe? Judecătorul de ocol constatând că agentul silvic n'a identificat pe proprietarii vitelor în procesul său verbal de flagrant delict, a considerat această lipsă ca un viciu de formă a instrumentului probatoriu, care din cauză

că constată un flagrant delict, urma a fi anulat conf. art. 82 al. II cod silvic. Această soluţie care e perfect juridică, a rămas definitivă, fiindcă nici parchetul şi nici partea civilă n'au apelat. Ea este lovită de prezumţia res judecata pro veritate habetur.

Şi iarăşi nu putem imputa judecătorului, după cum îi imputa opinia separată, că ar fi putut judeca altfel, fiindcă această chestiune soluţionată de el, n'a fost dedusă din nou în judecata Tribunalului, fiind rămasă definitivă.

Dar ce-a mai hotărît judecătorul de ocol? După ce anulează procesul verbal, îl reţine totuşi pentru constatarea delictului de ultraj imputat lor P. S., T. B. şi N. T., cărora le aplică o penalitate conform cu art. 79 cod silvic.

Aplicarea art. 79 cod silvic, în speţă, mi se pare eronată şi iată pentru care motive :

1) Pentru ca o persoană să fie condamnată pentru un fapt penal, trebue ca în prealabil să i se producă în contra sa, dovezi de culpabilitate.

In speţă, dovada de culpabilitatea lor : P. S., T. B. şi N. T., este procesul verbal No. 14 din 16 Mai 1932, dresat de agentul silvic.

Acest proces verbal a fost anulat în întregime de judecătoria de ocol.

Deci, în contra celor trei infractori nu există nici o dovadă de culpabilitate, fiindcă dovada care-i inculpa fusese anulată. Neantul nu produce efecte. Totuşi, în speţă a produs, fiindcă judecătorul de ocol le-a aplicat penalitatea prevăzută de art. 79 cod silvic, pe baza unui proces verbal pe care-l anulase.

2) Dar, punându-mă în ipoteza când acest proces verbal ar fi putut face o dovadă, după rigoarea principiilor, putea să li se aplice penalitatea prevăzută de art. 79 cod silvic.

Intr'adevăr, art. 79 c. silv., care este situat sub capitolul delicte, penalităţi şi urmări, dispune : „când delicventul se va opune, ultragia sau ameninţa pe agentul silvic, va fi pedepsit cu închisoare dela cinci zile, până la o lună".

Elementele componente ale acestui articol sunt : 1) Infractorul trebue să fie şi delicvent silvic ; 2) că, delicventul silvic să exercite vreun act de violenţă fizică sau morală contra agentului constatator şi în fine, 3) că agentul silvic să fie învestit cu puterile legale.

Când fapta comisă de cineva întruneşte aceste elemente, atunci se fac pasibili de penalitatea prevăzută de art. 79 cod silvic. Să analizăm faptele imputate celor trei infractori.

Toţi trei n'au comis nici un delict silvic, fiindcă nu li se impută nici o infracţiune din cele prevăzute de art. 79 cod silvic. In consecinţă ei nu sunt delicvenţi silvici, aşa că actele lor de agresiune exercitate asupra agentului silvic nu poate constitui delictul de ultraj, care să atragă penalitatea art. 79 cod silvic, fiindcă îi lipseşte unul din esenţialele lui elemente.

Legiuitorul silvic, derogând dela dreptul comun, a dispus prin art. 79 cod. silvic, că numai delicventul silvic poate comite un ultraj contra agentului silvic şi acestea pentru a nu fi stingheriţi în urmărirea infracţiunilor care se fac conform art. 77 cod. silvic, prin confiscarea instrumentelor, care au servit la comiterea infracţiunei. etc.

Totuşi fapta celor trei inculpaţi constitue o infracţiune, însă penată de art. 183 c. p., pentru care ei vor mai putea fi urmăriţi.

Şi în această ipoteză, celor trei infractori nu li se putea aplica art. 79 cod. silvic, întrucât urma să fie achitaţi, după cum a făcut Tribunalul prin susmenţionata hotărîre.

(ss) **Titu Bogdănescu**
Doctor în drept. Judecător de şedinţă.

Publicat în Jurisprundenţa generală No. 12, din 23 Martie 1933.

C R O N I C A

CONFERINȚE

In ziua de Vineri 17 Martie a. c., ora 19, d-l prof. universitar Simion Mehedinți a ținut în sala de ședințe a Societății noastre conferința sa: „Poporul românesc față de pădurile țării".

Nici nu se putea o voce mai autorizată în acest domeniu al silviculturii românești. Competința d-sale în materie de geografia țării și de trainicile legături ale poporului românesc cu pădurea, care l'a crescut, este în afară de orice discuție. Dela începutul expunerii d-sale am înțeles că nu vorbea nici ca geograf, nici ca om de știință dublat de un om bogat în pricepere și experiență, ci vorbea ca un român îndurerat de primejdiile ce ne așteaptă în urma atâtor fapte de discordanță și atâtor greșeli de legiuire.

D-l prof. Mehedinți ne-a declarat că „are silă" de noui conferințe și de vorbărie, că are groază de pierderea de vreme ce se face la noi cu expunere de probleme și de remedii, că e lucru necinstit să deliberezi asupra unor nevoi dureroase cari ne apasă. Timpurile grele cer fapte, nu vorbe.

Pentru a dovedi situația ce s'a creiat poporului românesc prin nesocotirea pădurilor, prin alcătuirea unor legi nechibzuite, prin noile reforme cu scopuri electorale, d-sa ne-a expus aceia ce a vorbit la recenta adunare festivă a Societății Regale Române de Geografie în fața M. S. Regelui, în ziua de 18 Februarie a. c.

Subiectul expunerii era: „Discordanțe antropogeografice în România".

Aci a arătat cum prin despădurirea munților și dealurilor, pământul țării a fost batjocorit și ne apropiem de un dezastru național.

Cum din motive electorale, islazurile în loc de comunale, au devenit „electorale" fiind așezate pe coaste surpătoare.

Cum râurile cuminți altădată, au căpătat din cauza despăduririlor, curs torențial cu nenorocirile anuale, cari le vedem cu ochii.

Cum regiunea dealurilor cu podgoriile sale, unde avem tipul țăranului complex în activitatea lui, a fost nesocotită. Podgoriile au pierdut orice importanță, prin plantarea viilor la șes cu specii de vițe inferioare. Cea mai bogată regiune a țării a fost ruinată economicește prin nechibzuința guvernanților.

Reforma agrară în sfârşit este un „monument" de eroare, cu consecinţe dureroase incalculabile. Cu ea am pierdut singura ocazie de a îndrepta o mulţime de rele.

D-l prof. Mehedinţi crede totuşi că aceste rele se pot corecta printr'o voinţă neînfrântă şi îşi exprimă speranţa că actualul nostru rege, M. S. Regele Carol II, va fi aceea ce aştepmăn cu toţii să fie „Restauratorul Statului românesc".

Conferinţa s'a încheiat cu nădejdea că glasul d-sale va fi auzit de cei ce conduc şi de specialişti, cari vor porni la muncă pentru îndreptarea greşelilor făcute.

„Dixi et salvavi animam meam". Era vorba de mărturisire sinceră si emoţionantă a unui om, care vrea să trezească conştiinţele unor specialişti în meserie, mărturisirea unui valoros profesor şi patriot, care caută colaboratori la marea operă a refacerii pământului românesc.

Pentru corpul inginerese silvic român, expunerea şi îndemnurile d-lui prof. S. Mehedinţi însemnează cel mai preţios stimulent în aspiraţiunile sale tradiţionale de iubire de pădure, de neam şi de pământ.

Ing. **Aurelian Ionescu**

In ziua de 30 Martie a. c., d-l Prof. Dr. D. Drâmbă a ţinut în sala de festivităţi a Soc. „Progresul Silvic", conferinţa sa „Restaurarea Munţilor".

Cu D-l Profesor Drâmbă s'a petrecut o revelaţie.

D-l Prof. Drâmbă, care a tăcut atâta vreme, evitând parcă orice manifestare, ce l-ar fi obligat să spună ceva în faţa publicului, s'a dovedit — după întoarcerea din Franţa, — a fi un foarte bun conferenţiar, un bun vorbitor.

După interesantele comunicări făcute la congresul nostru din anul trecut, cu privire la calităţile technice ale lemnului românesc; după frumoasa conferinţă pe care a ţinut-o la Şcoala Politechnică din Bucureşti despre „Invăţământul silvic în Franţa" (la Nancy), D-l Prof. Drâmbă ne-a oferit din nou prilejul să-l auzim, în ziua de 30 Martie a. c., când a vorbit în sala de festivităţi a Societăţii „Progresul silvic", despre „Restaurarea munţilor".

Interesul ce-a suscitat în public subiectul anunţat cum şi prestigiul vorbitorului, au atras la conferinţă atâta lume, cât n'a mai încăput sala.

N'au lipsit nici personalităţi proeminente din intelectualitatea bucureşteană, între cari — în afară de Contele de Vaucelles, Secretarul legaţiei franceze, şi D-l Frumuzache, Secretarul General al Ministerului de Interne, am remarcat pe D-nii Profesori: S. Mehedinţi, G. Ţiţeica, D. Busuiocescu, C. Bungeţianu, mulţi distinşi ingineri şi agronomi şi un număr impunător de ofiţeri de seamă din Marele Stat Major al Armatei.

Colegii noştri, mari şi mici, au ţinut mai mult ca oricând, să asiste în număr respectabil, la această nouă manifestare publică a D-lui Profesor Drâmbă.

Şi... aşteptările asistenţei n'au fost înşelate.

Am ascultat o conferinţă de zile mari, în care conferenţiarul s'a întrecut pe sine însuşi.

Cu o ţinută de vorbitor rutinat, cu un timbru vocal de puternică rezonanţă, cu claritate în gândire şi expresie şi cu un bogat material, sistematizat şi înfăţişat auditorilor sub o formă agreabilă, conferenţiarul a fost rând pe rând interesant, atractiv, spiritual şi însufleţit.

D-l Profesor Drâmbă a ieşit din mijlocia vorbitorilor ce suntem obişnuiţi să ascultăm şi a intrat în rândul conferenţiarilor consacraţi, ce pot face onoare corpului nostru la orice tribună de seamă din Capitală.

D-sa a privit problema „Restaurării Munţilor" pe toate feţele; în legătură cu dezastrele provocate de torenţi şi inundaţii, cu obligaţiunile rezultate din tratate internaţionale, cu legile de reformă agrară etc., etc., reuşind să intereseze întregul auditoriu, destul de eterogen.

Începând cu înfăţişarea unui impresionant tablou al dezastrelor, ce pricinuesc inundaţiile din fiecare primăvară, D-sa a schiţat apoi câteva consideraţiuni ştiinţifice asupra luptei pentru sfărâmarea stării de echilibru dintre forţele vitale — armătura vegetală, pădurile, şi forţele brutale — forţele geo-dinamice externe.

Conferenţiarul evidenţiază, cum în străduinţa pentru menţinerea sau restabilirea stării de echilibru, acolo unde forţele geo-dinamice au învins, colaborarea dintre inginerii silvici şi inginerii de poduri şi şosele trebue să fie — şi este în unele ţări — cât mai intimă, pentru restaurarea munţilor, prin corecţiuni de torenţi şi prin împădurirea sau regazonarea basenurilor de recepţie.

La aceste lucrări nu ne obligă numai interesele noastre.

Prin tratatul dela Trianon s'au pus ţărilor succesorale din basenul Dunării ale fostei Monarhii Austro-Ungare, obligaţii internaţionale, referitoare la conservarea pădurilor şi reîmpădurirea terenurilor degradate.

Prin exproprieri — pe baza legilor de reformă agrară — s'au răşluit din păduri peste 1.200.000 ha., cari s'au transformat în izlazuri, din cari mare parte tind a se transforma în terenuri degradate.

Consiliul Technic şi Direcţia Regimului Silvic au luat măsuri şi au întreprins lucrări de restaurarea terenurilor degradate.

Trecând la rolul pădurilor în apărarea naţională, conferenţiarul insistă în special asupra marelui rol ce au avut pădurile în apărarea Verdunului.

Guvernul francez a luat măsuri pentru reconstituirea pădurilor din zona focului; iar elevii Şcoalei dela Nancy iau parte în fiecare primăvară la executarea lucrărilor de împădurire în regiunea Verdunului, în concordanţă cu planurile de apărare ale Marelui Stat Major.

Dat fiind, că D-l Conferenţiar a văzut marile lucrări de restaurarea munţilor şi de corecţiunea torenţilor din Alpii francezi, face o interesantă demonstraţie cu proecţiuni, reprezentând impresionante peisagi torenţiale şi pagube, cauzate de torenţi, prin distrugerea locuinţelor şi culturilor locuitorilor, prin inundarea satelor şi oraşelor, prin distrugerea drumurilor, podurilor, căilor ferate, etc.

A trecut apoi la reacţiune, arătând marile lucrări de baraje şi consolidare din Alpii francezi, unde şi distrugerile şi lucrările au proporţii uriaşe.

Spre a demonstra şi mai mult eficacitatea lucrărilor de corecţiune, conferenţiarul a expus alternativ clişee, reprezentând înfăţişarea munţilor astăzi şi acum 70 de ani, înainte de începerea lucrărilor.

Silvicultorii francezi au făcut cele mai frumoase lucrări din lume şi azi Franţa generoasă invită — pe cale diplomatică — în fiecare an, silvicultori din toate ţările să vadă rezultatele obţinute.

Aceste turneuri ştiinţifice cu delegaţii guvernelor streine se organizează în fiecare an de D-l Profesor dela Nancy, V. Hulin, căruia conferenţiarul îi face un călduros elogiu.

Într'un vibrant final, conferenţiarul face apel la guvernanţii noştri să nu cruţe nici o măsură pentru conservarea şi restaurarea munţilor, victoria pădurii însemnând izbânda avuţiei noastre de căpetenie — agricultura, — succesul tuturor lucrărillor de artă inginereşti şi biruinţa noastră militară pe întinsele şi sfintele noastre hotare.

N. N. Caragea

*

* *

SERBAREA SĂDIRII ARBORILOR. BRĂNEŞTI-ILFOV

In ziua de 9.IV. a. c. s'a sărbătorit cu un deosebit fast, ziua sădirii arborilor. Terenul destinat plantaţiunilor este proprietatea ocolului Brăneşti-Ilfov şi este aşezat lângă şoseaua Principesa Maria ce leagă M-rea Pasărea de şoseaua Bucureşti-Călăraşi, iar sădirea s'a executat numai de cercetaşii şi cercetaşele din legiunea „Păstorul Bucur". Prin dispoziţia d-lui Şef al ocolului silvic Brăneşti, s'a pichetat terenul ce urma a se planta ; deasemeni, placarde mari indicau locul unde cohortele urmau să efectueze plantarea puieţilor.

La ora 9,50 legiunea de Cercetaşi Bucureşti a sosit cu un tren special în frunte cu Cohorta de cercetaşe „Domniţa Ileana" urmată apoi de cele 4 cohorte de cercetaşi ale legiunei „Păstorul Bucur" sub comanda D-lor Lt. Col. Săminteanu şi Panaitescu.

In mijlocul unui careu format de cercetaşe şi cercetaşi, s'a oficiat serviciul divin de către pr. Adamescu dela M-rea Pasărea, iar corul şcoalei primare Pasărea sub direcţia D-lui învăţător Apostolescu a dat răspunsurile liturgiei.

După oficierea serviciului religios D-l Dr. M. Drăcea, Dir. Gen. al C. A. P. S. deschide cuvântul printr'o amplă expunere, arătând tragedia din urmă a pădurilor, care se duc sub tirania lăcomiei oamenilor. Printr'o scurtă paralelă arată cultul sălbaticilor pentru arbori şi reciproca dureroasă a civilizaţiei închinată spre distrugere. Aminteşte pe scurt cum e tratată pădurea în Japonia şi China. D-l Drăcea încheie cu un îndemn spre muncă şi spre mai multă dragoste pentru pădure şi natură.

Urmează apoi d-l General Manolescu, care prin inimoasele-i cuvinte se adresează cercetaşilor, numindu-i ostaşi a apărării naturii. Pe un ton convingător, strecoară în sufletul tuturor o evlavie tainică pentru altarul pădurilor. Terminând, ne dă un exemplu viu pe D-l prof. universitar S. Mehedinţi, un nobil admirator al pădurilor. D-l profesor Mehedinţi e lung ovaţionat de public şi cercetaşi.

A urmat apoi repartizarea legiunii pe cohorte în scopul distribuţiei plantării puieţilor, după cum urmează :

Parcela I plantaţiuni; Cohorta I *galben* „Mircea cel Mare", sub conducerea D-lui Lt. Mihail Iacob.

Parcela II. plantaţiuni; Cohorta II *negru* „Negru Vodă", sub comanda D-lui Lt. Dumitrescu Alexandru.

Parcela III plantaţiuni; Cohorta III *albastru* „Mihai Vodă", sub comanda D-lui Căp. Marin Georgescu.

Parcela IV plantaţiuni; Cohorta IV *verde* „Marele Voevod Mihai", sub comanda D-lui Lt. Mihail Popescu.

Parcela V. plantaţiuni; Cohorta de cercetaşe „Domniţa Ileana", sub conducerea D-nei M. Marinescu.

S'au plantat în total 5000 puieţi, dintre care 4500 stejar, iar restul frasin.

Cercetaşii au depus un deosebit zel cu ocazia plantării puieţilor, dovedind prin aceasta că sunt aceiaşi ostaşi ai naturii.

La ora 12 au luat sfârşit plantaţiunile, iar asistenţii şi cercetaşii sau retras în pădure, unde s'a luat masa în aerul proaspăt şi plin de viaţă al pădurii.

La această serbare au participat :

D-l prof. universitar S. Mehedinţi, d-l General Manolescu, d-l Inginer Consilier C. P. Georgescu cu d-na, d-l Dir. General al C. A. P. S., Dr. M. Drăcea cu d-na, d-l Sub-Dir. General al C. A. P. S., Ing. P. Ioan cu d-na, d-l Ing. Dr. Drâmbă cu d-na, d-l Director al Regionalei V Bucureşti, Ing. Nedelcovici, dl Dir. al plantaţiunilor, Ing. M. Rădulescu, d-l Ing. Traian Ionescu-Heroiu, d-l Ing. N. Codru—Şeful ocolului silvic Brăneşti—, Ing. Nicolau-Bârlad, elevii şcolii silvice Brăneşti cu conducătorul lor, conductorii silvici, etc.

Serbarea a luat sfârşit la ora 6 p. m. când participanţii s'au înapoiat cu un tren special la Bucureşti.

L. N.

R E C E N Z I I

Planes d'aménagement des forêts. — Instruction officielles.

App'icatio s prat'ques — Volume I — Belgique, France, Hongrie, Suisse, Province de Québec (Canada).

Roma, Institutul Internaţional de Agricultură, 1932, 250 pagini, 60 tabele sau formule ; preţul: 20 lire italiene.

Acest volum este primul dintr'o serie de publicaţiuni, prin care Institutul îşi propune să facă cunoscute instrucţiile oficiale ale diverselor ţări pentru stabilirea planurilor de amenajament la păduri. Instrucţii care — s'a înţeles când s'a decis publicarea — să fie complectate cu modele practice întocmite cu lămuriri ca să servească diverşilor amenajişti să cunoască toate soluţiunile admisibile şi cele ce s'au adoptat în diferite ţări. Această publicaţie a fost cerută printr'un vot precis exprimat de congresul internaţional de silvicultură, ţinut la Roma în 1926. Primul volum, pe care-l avem în faţă conţine răspunsurile, în forma în care au parvenit Institutului, din partea a cinci ţări: Belgia, Franţa, Ungaria, Elveţia, provincia Quebec din Canada.

După părerea noastră publicaţia nu reuşeşte să servească ideia iniţială, decât în mod imperfect şi cu totul inegal, în special inegal.

Cele 11 pagini consacrate Belgiei se mişcă în generalităţi unde ar trebui detalii, (metoda sau procedeul în stabilirea bazelor de amenajare), în detalii acolo unde ar fi suficiente generalităţi, (formalităţile de aprobare ale unui amenajament), aşa încât, dacă ar vrea cineva, cetind cartea, să facă la el în ţară exact ce se face în Belgia, n'ar şti cum să înceapă şi cum să sfârşească.

Cam acelaş lucru, se poate spune despre cele 30 pagini referitoare la Franţa.

Biroul, care a redactat volumul pentru a răspunde unei obligaţiuni formale, luate în faţa congresului, a fost silit să publice ceeace a primit dela diversele administraţii. Dar desigur, va fi simţit şi acest birou lacunele materiei ce se publica, iar ca să iasă din încurcătură a publicat în introducere scrisorile care au însoţit materialul primit.

De acolo putem afla punctul de vedere al Direcţiunii generale a pădurilor din Franţa, faţă de iniţiativa Institutului de la Roma: metodele de amenajament, ca şi toate modelele practice, pe care le întrebuinţează amenajiştii francezi, sunt cuprinse în tratatul d-lui Pardé (1930) asupra amenajării pădurilor.

Ori, materialul furnizat publicaţiei de care ne ocupăm se va putea înţelege numai studiat în paralel cu acest tratat şi citind încă şi diversele capitole din tratatul de economie forestieră al lui Huffel la care se fac trimeteri.

Pentru cel care însă, ar voi să facă cunoştinţă cu amenajamentul francez

din volumul de care ne ocupăm, — şi nu ne gândim la Românii pentru cari literatura franceză este o sursă zilnică de educaţie profesională ci la un popor oare care, mai departe de această literatură, — materialul tipărit la Roma nu-i va servi prea mult.

Cu surprindere la început, constatăm că metodele ungare sunt expuse în 130 pagini în timp ce cele franceze au fost cuprinse numai în 30 de pagini. Dar, curând lucrul ni se lămureşte. Intreg volumul a fost coordonat şi elaborat chiar în vederea publicărei de d. Dr. G. Luncz, inginer silvic, care a fost pus „graţios" la dispoziţia Institutului dela Roma, secţiunea silvică, de către Serviciul forestier maghiar.

Trebue să recunoaştem că d. Luncz şi-a făcut datoria, servind ideia forestieră maghiară: oricine poate lua cunoştinţă în extenso de metodele civilizate la care sunt supuse pădurile ungureşti, de grija delicată pe care un guvernământ o are pentru păduri. Şi aceste merite ale vieţii ungureşti forestiere apar parcă mai reliefate când sunt puse alături de insuficientele expuneri ale celorlalte state.

Găsim într'adevăr aci, pentru Ungaria, instrucţiuni detaliate, aşa cum suntem obişnuiţi să cunoaştem în administraţia forestieră germană de ex. şi citindu-le, cu toată certitudinea îşi poate da seama practicianul dintr'o ţară străină, care sunt lucrurile de introdus sau nu din procedeul unguresc.

Corect şi conştiincios este preparat, de către serviciul silvic respectiv, materialul furnizat Romei, pentru Elveţia.

Cu meticulozitate dar şi cu lipsă de pedanterie, cu îngrijirea care caracterizează spiritul elveţian, ni se dau textele oficiale ale instrucţiunilor astăzi în vigoare: materialul bogat de informaţie, material cu care oricine în ţara lui ar putea să verifice metoda.

Volumul sfârşeşte cu vreo şapte pagini rezervate Canadei: o înşiruire de titluri pentru capitolele din amenajament, un formular pentru obţinerea primei de reîmpădurire, care se aplică acolo, textul petiţiei cu care se trimite un astfel de formular şi textul răspunsului din partea ministerului.

Dela aceasta, până la instrucţii de amenajament e departe şi cel puţin în sensul silviculturii europene nu vedem de ce figurează în acest volum materialul.

Am voit să fim cronicari conştiincioşi. şi, nu ne-am putut împiedica de a semnala lipsurile acestui volum, care apare sub auspiciile unui for atât de înalt cum e Institutul dela Roma. Dar iarăşi, nu întârziem a recunoaşte munca depusă şi buna intetnţie de a servi, într'un fel oarecare, pe practicienii amenajişti ai tuturor ţărilor.

Nu ne putem totuşi opri o nedumerire: în loc de materialul furnizat, — aşa cum e furnizat pentru provincia Québec, sau pentru Belgia, dece nu figurează aici detaliatele instrucţii ale serviciilor germane, dintre care unele, cum sunt acelea dela Baden, încearcă să tae drumuri noi? dece nu figurează instrucţii cehoslovace, austriace, care sunt elaborate în condiţiuni ca să servească efectiv de model şi de material documentar?

In tot cazul, pentru cel ce vrea să înceapă cu instrucţiile ungureşti, ca să cunoască amenajamentul european, citirea volumului îi va fi de un real folos.

V. N. Stinghe

Rudolf Koch.

Bestimmungstabellen der Insekten an Kiefer und Lärche nach den Frassbeschädigungen. (Zweite Auflage 1932). Parey-Berlin.

Varietatea mare a insectelor şi mulţimea felurilor de atacuri, fac să scadă

interesul silvicultorului practician pentru felul de viaţă al insectelor vătămătoare şi pentru distrugerea lor.

Chiar faptul, că entomologia aplicată e considerată ca o ramură mult prea auxiliară silviculturii, este datorit în bună parte, cauzei că silvicultorul nu ajunge repede şi precis la cunoaşterea insectei care a produs atacul.

Tot în felul acesta se mai explică şi dece sistematica, în ochii multora, capătă o foarte mare importanţă şi e confundată uneori cu ştiinţă aplicată însăşi. Determinarea nu este însă un scop, ci un mijloc.

Iată dece toate publicaţiile cari au scopul să dea uşor şi repede o bună determinare trebuesc primite cu bucurie.

„Tabelele de determinarea insectelor pinului şi laricelui după atacuri" a lui Koch este dintre acestea. Bineînţeles nu avem aface cu un manual de entomologie, în care să se arate viaţa insectelor şi combaterea lor. De altfel practicianul poate fi indus în eroare, de unele manuale, acestea dând mai mult generalităţi.

Cartea lui Koch e numai o tabelă de determinare în felul tabelelor dihotomice cunoscute.

Impreună cu „Tabelele de determinarea insectelor molifului şi bradului după atacuri" (1928. Ed. II) de acelaş autor, sunt singurele asemenea tabele existente în literatura entomologică forestieră.

Tabelele pentru pin şi larice apar acum în a 2-a ediţie, ceiace arată cât de bine sunt introduse în practică. Faţă de prima ediţie s'au adus multe îmbunătăţiri. Astfel s'a prelucrat materialul cu scopul de a simplifica şi uşura determinarea. Cine a utilizat tabele pentru determinare ştie cât timp se pierde cu o asemenea operaţiune. Koch a redus numărul trimiterilor dela 390 câte erau in prima ediţie, la 195, fără ca prin aceasta conţinutul tabelei să fie micşorat.

Determinarea însă e foarte mult uşurată de marele număr de figuri (fotografii şi desenuri) excelent reproduse. Şi în această direcţie s'au adus îmbunătăţiri: sunt 247 figuri faţă de 217 în ediţia 1-a iar tiparul e în întregime pe hârtie cromo. Formatul mic (12×19 cm) permite o uşoară utilizare pe teren.

Tabelele lui Koch fac parte din cărţile de entomologie pe care le recomandăm cu toată căldura.

Nu putem încheia această recenzie fără să nu ne exprimăm regretul că nu există o asemănătoare tabelă şi pentru insectele foioaselor.

GR. E.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS

No. 1 Ianuarie 1933.

Kreitmann.

L'aménagement piscicole des lacs.

Amenajarea piscicolă a lacurilor.

Un studiu prezentat Academiei de Agricultură, de prof. Roule, în care se demonstrează utilitatea şi posibilitatea punerii în valoare şi supunerii la amenajamente piscicole a lacurilor

R. Rol.

Les races françaises de pin maritime.

Rasele (speciile) de pin maritim din Franţa.

Din diferite observaţii s'a ajuns la concluzia, că există tipuri bine distincte de pin maritim.

Astfel în Franţa — după Duff — există 3 rase principale.

1°) O rasă din Maures şi Esterel, adaptată la un climat cald şi uscat, dar cu creştere destul de înceată şi de înălţime mică;

2) O rasă de Corsica, cu tendinţă spre munte, creştere înceată, dar atingând dimensiuni mai mari;

3) O rasă atlantică, puţin exigentă din punct de vedere al bogăţiei solului, dar mai hidrofilă şi cu creştere foarte repede. Staţiunea de cercetări forestiere dela Nancy a întreprins, începând din anul 1929, un studiu comparat al raselor pinului maritim.

L. Pardé.

Visite de deux forêts particulières.

Cu ocazia excursiei anuale a Soc. amicilor şi foştilor elevi ai Şcolei Naţionale de ape şi păduri, din Mai 1932, s'au vizitat şi 2 păduri particulare: a) Păd. din Niederbronn a familiei Dietrich şi b) Păd. Bonne-Fontaine proprietatea d-lui Schlumberger.

Autorul articolului dă câteva informaţii cu caracter general şi expune principiile fundamentale, pe cari se bazează tratamentul şi amenajamentul acestor păduri.

De Lignières.

Une nouvelle méthode d'éclaircies en forêt de Bellême.

O nouă methodă de răriturî în pădurea Bellême.

Autorul îşi exprimă îndoiala asupra rezultatelor metodei de răriturî aplicată în pădurea Bellême şi crede, că nu e cazul a se aplica şi la alte păduri.

Et. Hubault.

Chronique entomologique.

Les insectes forestières du Parc National Suisse.

Insectele forestiere din

Parcul Naţional Elveţian.

Acest parc e un vast câmp de cercetări entomologice, din cari ies fapte interesante — din punct de vedere teoretic şi practic.

Autorul se ocupă de un coleopter — Lyctus lineasis —, care atacă: stejarii, frasinii, sălciile, apoi nuci, salcâmi şi Sophora japonica. Ac. insectă atacă numai alburnul şi anume lemnele într'un grad oarecare de uscăciune. Depunerea ouălor e mai activă în a II-a jumătate a lunei Iunie şi la temper. de 17°—23° C. — Căldura scurtează faza de nimfă. Are duşmani naturali din familia Cleridelor şi chiar himenoptere parasite.

Intre mijloacele preventive de luptă este şi întrebuinţarea substanţelor cari astupă secţiunile vaselor lemnoase: ceara, parafina şi chiar un simplu strat de vopsea; iar ca mijloc curativ este căldura uscată sau umedă. O temperatură de 65,5° timp de 2 ore pt. piesele de lemne groase ca degetul e fatală insectelor în orce stadiu.

In continuare, aut. vorbeşte de câteva lepidoptere parazitare: Fidonia, Lasiocampa şi Processionaea, cari în fazele de larvă şi nimfă au nevoie de un ansamblu de condiţii destul de speciale, de temperatură şi umiditate, pe cari nu le găsesc, decât în arboretele destul de desschise, la vârste înaintate şi de tipuri bine lămurite.

Aceste condiţii sunt sub dependenţa tratamentului impus pădurii.

N. N. Car.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

No. 2/933.

A. Py.

Forêt et chômage. (4 pag.)

Pădurea şi şomajul.

Pădurea nu poate oferi şomerilor mână de lucru ca tăetori de lemne decât într'o măsură foarte restrânsă şi atunci numai cu condiţia ca mersul exploatărilor să nu sufere la rându-i o încetineală din cauza crizei.

Totuşi pădurea poate da şomerilor ocazie de lucru, pe altă cale, la constituirea drumurilor forestiere. Se citează exemplul comunei *Le Chenit.*

A. Barbey.

De la technique de l'élagage des branches sèches. (6 pag.).

Despre technica elagajului ramurilor uscate.

In vederea ameliorării calităţilor technice ale buştenilor de brad şi molid, în Elveţia se practică şi elagajul artificial al arborilor.

Pentru aceasta, intervenţia trebue să fie judicioasă şi bine ordonată, începând cam de la vârsta de 25 ani, sau după prima răritură care a eliminat elementele uscate, rupte de zăpadă sau diformate din alte cauze. Se elaghează numai arborii de viitor. De obiceiu, se recomandă elagarea unui număr de 4—500 fire la ha. în arboretele de molid în stare de prăjiniş. Operaţia se restrânge numai la ramurile uscate.

Se arată cum se procedează pentru ca operaţiunea să meargă cât mai repede şi să fie cât mai puţin costisitoare.

M. Petitmermet.

Le 2-ème congrès du Carbon carburant à Milan, du 1-er au 5. Oct. 1932. (4 pag.).

Al doilea congres de Carbon carburant dela Milan (1932).

P. Henchoz.

L'économie forestière au temps passé. (3 pag.).

Economia forestieră în trecut.

A. Har.

SILVA.
Nr. 1.

Dr. Köstler.
Die europäischen Holzwirtschaftsräume.
Mit einer Kartenskizze.
Economia lemnului (producţiunea, circulaţiunea şi consumaţiunea) în diferitele regiuni ale Europei.

Pornind de la adevărul interdependenţei economice tocmai pe piaţa mondială a lemnului, autorul încearcă a informa publicul interesat asupra relaţiunilor firesti ce există între diferitele regiuni ale Europei: Reg. Mării Nordului, Reg. Mediteranee, Reg. Franco-Germană, Reg. Vistula-Dunăre, Reg. Baltică. Rusia.

Fiecare din aceste regiuni este caracterisată printr'o anumită structură a economiei sale generale şi printr'un tip special al economiei lemnului. Pe fiecare din aceste diviziuni autorul o studiază din punctul de vedere al economiei generale, al exigenţei de lemn, al importului sau exportului de lemn, al economiei forestiere şi al nivelului cultural forestier (instrucţia forestieră). In ce priveşte comparabilitatea imediată a cifrelor, accentuează că ea este foarte relativă. Aşa, de ex. aceiaşi suprafaţă păduroasă nu va putea satisface în acelaş fel şi în acelaş grad nevoile curente ale populaţiunei (Reg. Mediteranee — Reg. Franco-Germană).

In ce priveşte formarea celor şease grupe, autorul admite că divisiunea adoptată poate fi surprinzătoare. Totuşi crede că felul lui de a vedea este resultatul logic al condiţiunilor economice. Aşa de ex., identitatea situaţiunei forestiere a Austriei şi Ceho-Slovaciei de o parte şi a Poloniei, Romăniei şi Jugos-Slaviei de de altă parte explică de ce cele două dintâi ţări n'au fost încorporate regiunei Franco-Germane, ci celei numite Dunărea--Vistula.

In partea a II-a a lucrării — autorul, bazat pe datele expuse în partea I, precizează asemănările şi deosebirile între grupurile stabilite, calităţi cari explică în mod firesc mişcarea lemnului şi natura exportului şi importului în anumite direcţiuni şi sub anumite forme de sortimente.

No. 2.
Prof. Vanselow.
Kiefernpflanzung oder Kiefernnaturverjüngung?
Giessen. Mit 2 Abbildungen und 3 Zahlentafeln.
Impădurirea artificială prin plantaţiuni cu pueţi de pin, sau regenerarea naturală a arboretelor de pin?

O experienţă comparativă asupra vitalităţii şi a desvoltării în lungime şi grosime a pueţilor de pin plantaţi în crăpătură şi a seminţişului de pin ce s'a instalata spontan pe aceiaşi suprafaţă. Cifrele adunate în mod migălos vorbesc in mod evident în favoarea plantaţiunei. Totuşi crede autorul că, prin perfecţionarea tehnicei silvice, s'ar putea utilisa în acea regiune şi însămânţarea naturală, putând astfel reduce în mod simţitor cheltuelile de împădurire artificială.

No. 3.
Prof. Dr. G. Baader, Giessen.
Der Einfluss der Pflanzweite bei der Kiefer.
Mit 15 Zahlentafeln.
Inrîurirea dispoziţiunilor la plantaţiunile cu pin.

Din studiul a două arborete provenite din plantaţiuni cu pueţi de pin, de pe acelaş sol, de aceiaşi vârstă (41 ani), etc. cu singura deosebire că la unul distanţa între rânduri este de 1,2 m., la celălalt de

2,5 m. (între puieţii din acelaş rând 25—30 cm.), autorul constată că plantaţiunea mai distanţată chiar în cazul pinului — în anumite staţiuni — pare a fi admisibilă. Tot din aceleaşi cercetări rezultă că răriturile forţate (sistem Gehrhardt) pot avea însemnătate şi pentru pin.

No. 4.

Dr. Ewald Bauersachs .

Bestand und Betriebsklasse, eine werttheoretische Studie.

Arboretul şi Seria o constatare din domeniul teoriei valoarei.

No. 5.

Dr. Erwin Buchholz, Eberswalde.

Zur Frage der Stärkezusammensetzung gleichaltriger Bestände.

In chestiunea compoziţiei arboretelor equiene din punctul de vedere al grosimei elementelor componente.

Nr. 6.

Forstassessor Iosef Syller.

Zur praktischen Auswertung der mechanischen Boden-Analyse. (Aus dem Laboratorium der Bayerischen Waldbesitzverbandes).

In chestiunea valorizării practice a analizelor mecanice de sol.

Nr. 7—8.

Dr. Köstler, Regierungsforstrat. München.

Probleme der Holzwirtschaftspolitik in Rumänien.

Mit 9 Tabellen und 2 Zeichnungen.

Probleme de politica lemnului în România.

Articolul de faţă este rezultatul unei vizite a autorului în România în anul 1932. După ce, ca introducere, expune în liniile mari structura economică a ţării, insistând asupra caracterului ei agrar, asupra economiei casnice care predomină, accentuează obiectul şi şi propune a cerceta, întrucât România va fi în măsură a continua în viitor exportul de lemne, aşa cum îl practică azi sau chiar într'un ritm mai accentuat. Intr'acest scop studiază:

1) Exportul României dela 1921—931; 2) Consumul intern; 3) isvoarele producţiunei lemnoase; 4) bazat pe datele desvoltate sub 1—3, perspectivele bilanţului lemnului pentru ţara întreagă.

Este natural că cifrele pe cari ni le prezintă autorul, pentru noi, oglindesc lucruri mai mult ori mai puţin cunoscute. K. reproduce fie comunicări verbale, fie date cuprinse în broşuri sau articole datorite specialiştilor Români. Dintre aceştia citează pe Sabău, Gh. Ionescu şi Sburlan. Mai ales dintr'o lucrare nepublicată încă a celui din urmă a împrumutat multe lucruri desigur necunoscute multora dintre noi. Pentru acest cuvânt cele două articole sunt interesante de citit chiar pentru silvicultorul Român. Dar mai este şi altceva. Problemele ce ne preocupă pe noi, văzute de un străin, capătă adesea ori o altă înfăţişare şi o altă soluţionare decât cele pe cari suntem obicinuiţi a le da lor, iar paralele comparative deschise de autor în unele cazuri ne permit a aprecia şi a judeca mai bine stările de lucru dela noi.

Aşa de ex., este interesantă constatarea că scăderea exportului nostru de lemne faţă de epoca culminaţiunei din 1925, cu 65% nu întrece aceiaşi scădere a ţărilor nordice. Aceasta pentru anul 1931.

Pentru anul următor tabloul se schimbă în defavoarea României.

In ce privește consumul intern,, evident este că autorul nu putea da date precise, știut fiind că nici noi nu dispunem de ele. Pentru consumul intern de *cherestea* cifrele respective, pentru anii 1929—1931, ar fi 4.9, 3.7, 2.3 Milioane m^3. Comparațiunea următoare a consumului lemnului pe cap de locuitor din München, Leipzig și București pune în evidență abuzul ce facem cu lemnul de foc și importanța relativ mică ce joacă cheresteaua în economia Bucureștilor.

	München	Leipzig	Buc.
Lemn de lucru m^3	0.55	0.71	0 23
Lemn de foc m^3	0.11	0.06	1.66
Total m^3	0.65	0.77	1.89

In cercetările lui, autorul negreșit a căutat a se documenta cu statistica noastră a pădurilor, dar adesea ori a trebuit să o lase din mână decepționat. Intre altele relevă faptul că unele cifre deșteaptă idei cu totul greșite la cel care consultă statistica oficială. Așa de ex. pentru brad, suprafața ocupată de el ar fi 400.000 de hectare, pe când știut este că arborete de brad curat nu se găsesc decât în număr foarte restrâns în munții noștri.

Cifra citată se explică prin faptul că în ea este cuprins tot bradul diseminat prin alte specii. Dar altă valoare economică are un arboret constituit din o singură specie și altă valoare arboretele amestecate (molid curat—molid, fag, brad). Tot asemenea crede că prin semnalarea întinderilor ocupate de diversele specii de stejar nu se lămurește în destul situațiunea de fapt, de oarece în aceiași categorie se cuprind arborete valoroase sau de viitor de stejar din regiunea șesului și a dealurilor și arboretele pipernicite puțin valoroase din stepă și antestepa Românească. Ca și pe noi așa și pe K. îl impresionează și îl preocupă procentul cel mare cu care fagul intră în compunerea arboretelor din regiunea dealurilor și chiar a munților.

Pentru dânsul mobilizarea cât mai neîntârziată a acestor arborete trebue să constitue una din problemele cele mai importante ale politicei forestiere Românești. Și un lucru care ar putea să ne bucure, de ar răspunde realității, căci ar înlesni grozav acea mobilizare a fagului, este faptul că K. vorbește repetat și entusiasmat de vigoarea, sănătatea exuberantă, de fireasca desvoltare a pădurilor noastre în comparație cu acele din apus care de multe ori nu sunt decât creațiuni artificiale și antifirești. In legătură cu aceasta și vorbind de întinsele împăduriri cu salcâm, cum s'au făcut și se fac mai ales în șesul României, crede că ar fi o greșală a da acestei culturi extensiuni în dauna stejarului autochton ce se găsește aci într'o stațiune aproape optimală. In șleaul nostru vede un tip ideal. Pe solurile ocupate de el, cu ajutorul curățirilor și răriturilor sistematic și judicios aplicate și prin tăeri prudente de regenerare opinează că s'ar putea crea arborete de mare valoare ca creștere și ca amestc. Asemenea l'au impresionat, din cauza fertilității „nespuse" a solului pe care ființează, arboretele amestecate de brad, fag și molid, quasi virgine, cari ocupă întinderi însemnate în zona cuprinsă între 900 și 1400 m. Insă un lucru pe care noi îl știm de mult, îl accentuează cu dinadinsul, anume, volumele relativ mici întruchipate în ele. Dar, dacă am insistat asupra optimismului lui K. față de sănătatea și vigoarea pădurilor noastre, nu trebue să lăsăm nemenționat faptul că și-a dat seama și de latura cealaltă a chestiunii, de tratamentul vandalic ce li s'a aplicat în multe cazuri.

Revenind tot mereu asupra statisticei de care dispunem, relevează o greşeală şi o lacună care şi de unii dintre noi a fost semnalată: inutilitatea coloanelor satisticei care pretind a ne da imaginea claselor de vârstă, de oarece nu sunt fracţionate după regim şi tratament, după specie şi după natura proprietarilor şi imposibilitatea a se documenta cineva asupra capitalului lemnos ce se găseşte acumulat în pădurile României.

Din punctul de vedere al principiului de întocmire a statisticei şi pentru cuvântul că pădurile ţării prezintă, după regiuni, caractere precise conturate, autorul crede că criteriul de împărţire trebuia căutat nu în diviziuni administrative ale ţării (judeţ, comune), ci în diferenţele ce prezintă tabloul forestier după regiuni... în tipuri de pădure. Căci în România speciile şi tipurile de pădure se găsesc aproape exclusiv în aria lor naturală de distribuire!

Până acum! Căci împăduririle munţilor numai cu molid, chiar acolo unde până mai deunăzi fiinţau arborete amestecate (fag, brad, molid), îi par autorului până la un punct nefiresc şi deci criticabile. Dacă după prima revoluţie, graţie intervenţiunei naturii şi a omului, ne vom găsi totuşi în faţa unor arborete amestecate şi deci vom avea rezultate bune, apoi pentru viitorul mai îndepărtat procedeul de astăzi ar putea da loc la decepţiuni, cum de altfel s'a întâmplat şi aiurea. Şi aceasta cu atât mai mult cu cât K. cu drept cuvânt se întreabă, dacă acea intensificare culturală de care vorbeşte în cazul de faţă şi în general va fi posibilă în starea actuală a economiei noastre forestiere.

Revenind la sfârşit la chestiunea dela care a plecat — la îndestularea nevoilor interne şi la posibilitatea continuării exportului, autorul, cum uşor se poate înţelege, se fereşte a da un răspuns hotărît şi se mulţumeşte a înşira elementele cari vorbesc în favoarea afirmaţiei şi pe acelea care, din contra, par a exclude exportul pe viitor.

Totuşi cititorul capătă impresia că K. înclină mai mult a admite şi pe viitor posibilitatea exportului, cu condiţie însă a unei intensificări culturale.

Criza actuală de lemne îi pare un răgaz acordat silvicultorului român a soluţiona chestiunea în mod mulţumitor. Dar înainte de toate, orice măsuri ce s'ar decreta sau s'ar lua, nu vor putea duce la conservarea valorosului domeniu silvic al României, dacă nu se vor sprijini pe o bună statistică care deci trebue considerată ca o primă şi urgentă cerinţă pentru echilibrarea bilanţului de lemn al ţării.

Nr. 9—10.

Richard Lang. München.

Beitrag zur Frage der forstlichen Dauerwirkung der Stickstoffdüngung.

Contribuţiuni la chestiunea prelungirii efectului produs prin amendarea cu azot a solurilor afectate culturii forestiere.

Autorul opinează că în regiunile relativ călduroase ale Europei centrale, în comparaţie cu cele mai friguroase din nordul continentului, azotul în genere se găseşte în cantitate suficientă în sol, iar explicaţiunea tânjirii eventuale a arboretelor trebue căutată nu în lipsa sau insuficienţa acestui element, ci mai de grabă într'un deficit de căldură, apă sau oxigen.

No. 11.

Prof. Dr. Baader.

Giessen, Versuchsleiter der hessischen Forstlichen Versuchsanstalt.

Die Aufnahme und Bearbeitung von Versuchsflächen.

Inventarierea pieţelor de încercare şi elaborarea datelor.

Anul acesta, Uniunea staţiunilor forestiere din Germania va discuta între altele — în sesiunea sa ordinară — simplificarea procedurii la stabilirea, observarea şi valorificarea experienţelor relative la metodele de rărire a arboretelor. Drept bază a discuţiunilor se vor lua propunerile făcute de prof. Wiedemann (Eberswalde). Autorul la rândul său, în articolul de faţă face propuneri concepute ca o lărgire şi complectare a celor prezintate de Wiedemann.

No. 11.

Hans Schmiedecke, Forstgeometer.

Vereinfachte Erdmassenberechnung beim Waldwegbau.

Calcule simplificate ale maselor de mişcat cu ocaziunea construcţiunii drumurilor forestiere.

* * *

FORSTARCHIV.

1 Decembrie 1932, Heft. 23.

W. Tischendorf.

Die neuesten Arbeiten und Aufsätze aus der Holzmassenermittlung.

Cele mai noui lucrări şi studii asupra stabilirii volumului lemnos.

O problemă deschisă încă pentru literatura forestieră şi care va mai fi multă vreme, obiectul unor studii serioase, este determinarea volumului arboretelor.

Autorul în articolul prezent nu face decât să înregistreze diversele rezultate obţinute în această direcţie de următorii autori: O. A. Baekken, J. Busse, Z. Fekete, Fröhlich, Johannes Gebauer, E. Gehrhardt, R. Hampel, Fr. Hudeczeh, A. Langsacter, A. Levacovic şi James Macdonald.

E. Buchholz-Eberswalde.

Umbildungen in der Verwaltung der russischen Holzwirtschaft.

Transformările în economia lemnului rusesc.

Observându-se lipsuri în administraţia forestieră rusească, prin hotărîrea din 6.I.932, guvernul sovietic concentrează toate administraţiunile cu caracter forestier într'un singur minister autonom „Narkomles", cu următoarele departamente: a) exploatarea şi cultura pădurilor, b). prelucrarea lemnului, c) industria hârtiei, d) planurile economice, e) gestiunea.

Reforma vine să găsească cauzele pentru cari prevederile nu puteau fi realizate şi tot odată să le înlăture.

15 Decembrie 1932, Heft 24.

Dr. Schwerdtfeger.

Erfahrungen mit dem Kontaktgift „Verindal" bei der Bekämpfung der Forleule.

Incercările cu otrava prin contact „Verindal" pentru combaterea lui „Forleule".

Combaterea cu „Verindal" prin prăfuirea arboretelor, aduce o amorţire de 95% a insectelor.

Rezultatele acestei metode sunt influenţate de condiţiunile meteorologice sub cari se face prăfuirea.

Se recomandă prăfuirea din timp pentru a preveni atacurile.

C. Hampe.

Schälen von Fichtenderbstangen.

Decojirea la prăjinile de molid.

Date culese de staţiunea de experimentaţie Braunschweig.

1 Ianuarie 1933, Heft.

G. Brunn.

Neuere Arbeiten über die technischen Eigenschaften des Holzes.

Noile lucrări asupra însuşirilor technice ale lemnului.

Referat sumar cuprinzând cele mai noi observaţiuni asupra însuşirilor technice ale lemnului.

Autorul foloseşte un bogat material documentar format din: broşuri, cărţi şi articole de revistă.

K. Hampe.

Ergebnisse bei einer Gerätestatistik.

Rezultatele unei statistici a uneltelor.

Autorul împarte studiul în:

1. Echiparea cu unelte. Observaţiuni făcute asupra a 240 lucrători împărţiţi în 96 echipe.

2. Statistica fierăstraelor. Observaţiuni asupra a 130 fiare din 11 circ. forestiere.

3. Statistica topoarelor. Observaţiuni la 111 topoare din 10 circ. forestiere.

Studiul cuprinde foarte multe date atât la foioase cât şi la răşinoase.

15 Ianuarie 1933, Heft. 2.

E. Assmann.

Neuartige Aufastungsgeräte.

Noi instrumente de elagare.

Autorul studiază trei din instrumentele întrebuinţate în operaţia de elagare artificială.

a) „Hellebarde" (ferăstrău cu cârlig) prevăzută cu un fierăstrău şi un cârlig. Este proprie pentru elagajul până la 4 m. înălţime, având un mâner de 4 m. lungime.

b) Zugastschere (foarfeca de tăiat ramurile) este cunoscută de multă vreme însă ultima perfecţiune o prezintă „Ditmarschen Schere". Este proprie numai pentru ramurile verzi şi până la o înălţime de 7 m.

c) Gehrhardt Baumleiter (scara pentru arbori Gehrhardt) permite curăţirea ramurilor până la înălţimea de 12 m., fiind formată din trei scări distincte care se pot articula după nevoe.

După ce face o descriere amănunţită a acestor instrumente, autorul studiază — comparativ — timpul întrebuinţat cu fiecare din aceste unelte în operaţia de elagare, în funcţie de suprafaţa tăiată.

K. Plouda.

Energie und Zeitverbrauch verschiedener Rückekarren.

Energia şi timpul întrebuinţat cu diversele cărucioare trase de om.

Observaţiuni culese în vara anului 1932, de către I. F. F. A., asupra a trei forme de cărucioare întrebuinţate în transportul lemnelor la distanţă mică: roabă, tămbălău cu roate şinuite şi tâmbălău cu spate pe cauciuc (pneumatice).

Măsurarea energiei s'a făcut cu ajutorul unui aparat înregistrând respiraţia lucrătorului.

Observaţiunile privesc atât o potecă bătătorită de alee, cât şi solul de pădure acoperit cu frunze, crăci, etc., pe distanţa de 100 m.

Rezultatul: roţile de cauciuc consumă mai puţină energie în unitatea de timp.

Müller-Thomas.

Rationelle Aufarbeitung schwacher Fichtensortimente.

Pregătirea raţională a sortimentelor mici de molid.

C. Hampe.

Lohn, Leistung- und Verdienststatistik im Hauungsbetrieb.

Statistica plăţilor, randamentului şi beneficiului în exploatare.

H. H. Hilf.

Eine neue Leiter zum Aufasten.

O nouă scară pentru curăţirea crăcilor.

Se descrie o nouă scară cu ajutorul căreia se pot curăţi crăcile.

I. P. Zel.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

1933. No. 1.

Tischendorf W.

Zur Frage der Zuwachsprozentermittlung.

In chestiunea stabilirii procentului de creştere.

Se încearcă o nouă contribuţie la mult discutata chestiune a procentului de creştere al arborilor şi arboretelor. Autorul reduce problema, cum de altfel se şi petrec lucrurile, la: cum s'ar putea stabili în mod satisfăcător procentul de creştere în grosime al arborelui. In acest scop se tratează următoarele chestiuni „de natură teoretică şi practică":

1) în ce măsură se resfrâng greşelile la luarea măsurilor asupra procentului de creştere căutat;

2) pot fi supuse unei cercetări sistematice deosebirile dintre rezultatele după formula aproximativă a lui Pressler şi cele după cea riguros matematică în ceace priveşte calit. şi cantitatea?

Pe baza acestor cercetări se dă un îndreptar (reguli practice) pentru stabilirea practică a creşterii în grosime.

Ernst, Gr.

Zur Ableitung des Wortes „Plenterwald".

Referitor la etimologia cuvântului „Plenterwald".

Este vorba de o chestiune de etimologie forestieră.

Eckstein, Gr.

Die Arbeit nach Ziel und Erfolg.

Lucrul după scop şi rezultat.

Scurte consideraţiuni asupra problemei generale cu titlul de mai sus şi cu aplicaţie la protecţia pădurii contra animalelor (gândacului de mai).

Ostlepp.

Nonne und Vogelschutz.

Nona şi protecţia păsărilor.

Este vorba de o polemică ştiinţifică pe chestiunea rolului pasărilor în stârpirea insectei Lymantria monacha (nona, călugăriţa).

Mantel.

Gerichtliche Entscheidungen aus dem forstlichen Arbeitsrecht.

Jurisprudenţe în materie de dreptul muncii forestiere.

Se comentează câteva jurisprudenţe.

Recenzii.

Barbey, Aug.: Les insectes forestiers du Parc national suisse. — „Osteuropäische Holzprobleme". Heft 7/1932 der Zeitschrift „Ost-Europa-Markt".

Buchholzer: Die Wald-und Holzwirtschaft Sowjet-Russlands.

Nr. 2.

Stenczel, Dr.

Beitrag zum Trassieren von Waldbahnen und Strassen.

Contribuţiuni la trasarea căilor ferate şi şoselelor forestiere.

Autorul vrea să înţeleagă aici sub noţiunea de instalaţii de transport forestier numai pe acelea cari înainte de toate satisfac condiţia de ieftinătate şi deci cari sunt expeditive. Obişnuit se întrebuinţează pentru *trasarea* unor astfel de lucrări două metode: aceia mai grea şi costisitoare a trasării pe plan cu lucrări de proiectare şi aceia foarte simplă a trasării directe cu pantă dată. Şi una şi alta sunt socotite ca neconvenabile: prima ca fiind greoaie şi scumpă, a doua prea superficială şi necorespunzătoare. Adeverind acest lucru şi a propune o altă metodă intermediară este scopul articolului de faţă. In această primă parte a art. se tratează chestiunile: alegerea generală a traseului, stabilirea în detaliu a liniei, stabilirea axei.

Kadambi.

Oekologische Bemerkungen zur immergrünen Waldzone in Dekkan, im Süd-Westen Indiens.

Observaţiuni ecologice asupra zonei de pădure verde în Dekkan, în India de sud-vest.

Din multiciplitatea florei Indiei, se descrie în sensul geografiei vegetale tipul de pădure continuu verde din ţinuturile sudvestice ale Indiei.

Autorul vrea să atragă mai mult atenţia asupra formaţiei complicate a acestui tip de pădure şi a greutăţii de a fixà rolul diverşilor factori de vegetaţie.

Hollstein.

Über den Einfluss des Grundwasserstandes auf das Kiefernwachstum auf Küstendünen.

Despre influenţa nivelului apei freatice asupra creşterii pinului pe dunele de litoral.

Problema: Studiul influenţii factorului apa freatică asupra creşterii arborelui. In acest scop se aleg solurile nisipoase de dune după litoralul mării, cari prin omogenitatea lor pot permite o izolare a factorului respectiv. Rezultatul studiului confirmă pe acel al lui Hartmann, că bonitatea solului pentru pin creşte chiar pe solurile nisipoase sărate până la a I-a.

Recenzii.

Philipp K.: Der rationalisierte Waldbau.

Mörath, Dr.: Studien über die hygroskopischen Eigenschaften und die Härte der Hölzer.

Vanselow, Prof.: Forstwirtschaft als Ganzheitsproblem.

I. C. Dem.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Nr. 11. — 1932.

Dr. F. Schwerdfeger.

Die Erholungfähigkeit von Kiefernbeständen nach Spannerfrass.

Capacitatea de a se reface a arborilor de pin atacate de Lophyrus pini.

Intrebarea are importanţă, fiindcă până aci se admitea că aceste arborete mor şi de cele mai multe ori erau imediat exploatate.

Autorul stabileşte că în tot cazul unii arbori reînverzesc din muguri dorminzi. El a cercetat ştiinţificeşte prin locuri de experienţă şi prin numărători a stabilit procentual capacitatea de a se reface:

1. Dacă este primul atac, tare sau slab.

2. Dacă prin uscare, arboretele au pierdut până la sau peste 50% din massa de ace.

3. Dacă este vorba de un al doilea atac.

Stabilind apoi influenţa vârstei masivului asupra capacităţii de a se reface, influenţa solului, influenţa climei.

Concluzii:

— arboretele care sunt la primul atac se refac toate dacă n'au pierdut peste 50% din ace.

— numai 80% se refac dacă au pierdut mai mult decât 50% din ace.

— pentru refacere au nevoe de 3 ani.

Autorul pune concluzii în ce priveşte felul cum trebue să ne comportăm cu aceste arborete în viitor şi atinge în treacăt problema atacurilor secundare.

I. Liese.

Zur Biologie der Douglasiennadelschütte.

Asupra biologiei căderii acelor de douglas.

Este vorba de Rabdocline pseudotsugae.

Se descrie desvoltarea ciupercii, gradul de susceptibilitate a diferitelor specii de douglas, raporturilor între epoca deschiderii mugurilor şi atac; cu acestă ocazie aflăm că, în general, douglasul de coastă (verde) nu-i atacat, ci numai cel de munte şi formele intermediare, că douglasii care înverzesc târziu scapă de atac.

Tinerele plante pot fi şi ele atacate. Mijloacele de apărare stau în a se cultiva numi douglasul care creşte repede şi înverzeşte târziu, adică Dougalsul verde de coastă.

Nr. 12, — 1932.

Prof. Dr. Eilhardt Wiedemann. Geheimrat Prof. Dr. h. c. Adam Schwappach †.

O biografie a marelui cercetător forestier. Găsim detaliată întreaga lui activitate pe terenul publicistic şi pe terenul experimentaţiei.

Ne este prezentat ca profesor, călător, organizator, şi mai presus de toate ca un om foarte modest.

Dr. I. Schubert.

Grundlagen der allgemeinen und forstlichen Klimakunde.

2. Die Bodenwärme.

Principiile climatologiei generale şi climatologiei forestiere.

2. Căldura solului.

Multe cifre, multe măsurători, un studiu delicat şi complex, care duce la câteva concluzii interesante:

— Solul pădurii e totdeauna cu câteva grade mai rece decât cel liber.

Pământul pădurii de molift e mai rece, al pădurii de fag de căldură mijlocie, al pădurii de pin e cald.

Variaţiile de temperatură în spre profunzime se atenuiază. In sfârşit, se discută fenomenele primăverii şi radierii căldurii de către sol şi condiţiile în care are loc fiecare din aceste fenomene.

Prof. C. Wagner.

Die Grenzen des offenen Betriebssystems. (Blendersaumschlag).

Limitele sistemului de exploatare deschis (tăerea în margine de masiv).

O polemică angajată între profesorii Wagner şi Dengler, ultimul susţinând cu ocazia unui congres că sistemul tăierii în margine de masiv nu-i aplicabil în Germania de Nord.

Wagner pune chestiunea principial: care sunt limitele în care se poate aplica un sistem oarecare preconizat?

Şi aci lămureşte că adoptarea unui sistem oarecare este determinată de posibilităţile technice. Dar aplicarea lui este hotărîtă de condiţiile biologice.

In ce priveşte considerentul tchnic se

exprimă convingerea că sistemul tăerii în margine de masiv poate să meargă oriunde în Germania, şi în tot cazul în şesul de Nord. In ce priveşte considerentul biologic, recunoaşte că prezintă oarecari greutăţi, totuşi trebue încercat. Şi citează exemple, când încercat fiind a dat bune rezultate.

Imediat urmează răspunsul Prof. Dengler care citează şi el exemple când culturile de pin începute dela Nord n'au dat rezultat: 99% din cazuri, pinul nu suportă umbra şi acoperişul. Pe de altă parte, chiar în regiunile unde merge şi pentru speciile la care merge se constată o predispoziţie mai mare la căderea acelor. Apoi, nici din punctul de vedere technic nu-i uşor de aplicat, afirmă Dengler, şi în sfârşit nu are nici meritul de a apăra suprafeţele tăiate de calamitatea insectelor.

Dr. Gotthelf Neumann.

Das Recht der Forst- und Jagdbeamten in Preussen zum Waffengebrauch.

Dreptul funcţionarlor forestieri şi de vânătoare de a purta arme.

O chestiune, care şi la noi provoacă multă polemică. Ele se poartă numai numai pentru apărare personală şi în Prusia, nu pentru apărarea pădurii de atac şi violentare.

Discuţie lungă şi cu argumente juridice multe.

V. N. S.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

Nr. 11. 1932.

F. Heske, Prof. Ing. Dr.

Die Wälder in den Quelligebieten des Ganges und der Plan zu ihrer geregelten Bewirtschaftung.

Pădurile din bazinul de recepţie al Gangelui şi îngrijirea lor regulată.

In precedentele capitole ale acestui articol s'au descris condiţiunile naturale ale economiei forestire din Himalaia de West; în acest ultim capitol se descriu condiţiunile economice.

Populaţia e foarte deasă şi-şi creiază mereu loc de cultură pe socoteala pădurilor. care ocupă pământuri bune. Apoi animalele se hrănesc aproape exclusiv cu iarba din pădure şi frunzare. Poporul, până în ultimul timp, folosea pădurea ca un res nullius, sau ca al nobililor, care nu opuneau rezistenţă la această folosire.

In timpul din urmă, prinţii indieni încep a le recolta în regie. Cel mai important produs sunt traversele de cale ferată, de Cedrus deodara.

Pentru introducerea unei culturi naţionale s'a început cu împedicarea defrişărilor, introducerea unei ordine şi economii în folosinţa pădurilor de către locuitori, asigurarea prin amenajament a raportului susţinut şi deschiderea regiunilor închise, creiarea unui personal de administraţie capabil.

Articolul conţine în rest o largă detaliere a modului care s'a adus la îndeplinire aceste cinci puncte.

H. Prell, Prof. Dr.

Die Wirkungsweise von Leimringen.

Modul de acţiune al cercurilor de clei.

Autorul e în căutarea unei metode care să aprecieze eficacitatea diverselor cleiuri oferite în comerţ. Ceeace importă e să nu fie vătămător, să dureze mult, să lipească bine în mod mecanic şi în acelaş timp să nu sperie insectele, să fie atrăgător, pentruca să nu se poată deslipi insecta voinică, dar în ultimul timp se caută ca aceste cleiuri să fie o piedică chimică nu mecanică, adică să fie o otravă pentru insectă.

Otrava poate lucra prin ingerare sau prin contact exterior.

Şi culoarea lor importă: să fie cât mai apropiată de culoarea scoarţei arborilor.

Nr. 12. 1932.

Herman Graser.

Das Zöblitzer Wirtschaftsverfahren.

Metoda de cultură dela Zöblitz.

Se redă o conferinţă în care autorul a expus cum în munţii Metalici s'a trecut dela cultura molidului cu tăeri rase la o cultură cu regenerări naturale. S'a creiat întâi o ordine în spaţiu corespunzătoare, adică s'a determinat direcţia furtunilor; s'a căutat o acoperire exterioară a suprafeţelor în tăere, s'a urmărit o constituţie a masivelor rezistente la furtună. Apoi, s'a trecut la quasigrădinărit, uneori tăieri succesive şi în locurile înalte, grădinărit.

In acest sens, s'a renunţat la directa tăiere Est şi Sud-Est, s'a introdus ideia masivelor amestecate; amestecul fiind obţinut în perioada regenerărilor fie ulterior prin complectări.

S'au făcut perdele în contra vântului.

Toate aceste expuneri principiale sunt bogat ilustrate cu descripţii de detalii a lucrărilor înfăptuite în ocolul Zöblitz.

V. N. S.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

Dezember 1932, Nr. 12.

† Dr. Franz Fankhauser.

La 7 Novembrie 1932 s'a stins din viaţă, în vârstă de 84 ani, ilustrul silvicultor elveţian Dr. Franz Fankhauser.

S'a distins în lucrări de corecţiunea torenţilor. In această privinţă a avut norocul ca în cursul carierei sale să vadă stinşi mulţi torenţi, cari în trecut fuseseră foarte periculoşi.

In afară de corecţiunea torenţilor Dr. Fankahuser s'a ocupat de problema amenajării pădurilor şi în special de problema păşunatului în munţii Jura.

In urma studierei acestei probleme de o importanţă capitală în economia forestieră, a obţinut titlul de doctor al universităţii din München în anul 1887.

Fiind om foarte harnic, nu s'a lăsat niciodată să doarmă pe laurii câştigaţi în cursul activităţii sale. De aceea vecinic căuta să-şi lărgească cadrul cunoştinţelor prin escursii de studii în ţară şi în străinătate.

Drept rezultat, observaţiunile culese şi experienţele sale de peste 50 ani în serviciul pădurilor, au dat la iveală o serie de articole, cari i-au creat un nume cunoscut în silvicultura mondială.

Ca scriitor silvic, a căutat să îmbunătăţească publicaţiunile tatălui său cu privire la cursurile de pădurari şi brigadieri, pe care le-a adus la starea de azi a cunoştinţelor din economia forestieră.

In timpul războiului a publicat un studiu interesant asupra nucului.

Timp de 18 ani a fost apoi redactorul revistei forestiere elveţiene, atât în limba germană cât şi în cea franceză.

In 1905/906 a fost ales preşedintele societăţii forestiere elveţiene, iar în 1923 Şcoala politechnică din Zürich i-a conferit titlul de „Doctor honoris causa".

Toată viaţa a luptat ca nimeni altul pentru ameliorarea gospodăriei forestiere de munte.

Pentru aceasta, populaţia din această regiune îi datoreşte mai mult decât oricărui conducător din timpul din urmă în munţii Elveţiei.

H. Arthur Meyer.

Die Beziehung zwischen dem laufen-

den und dem durchschnittlichen Zuwachs.

(Ein einfacher Beweis).

Raportul dintre creşterea curentă şi creşterea medie

(O demonstraţie simplă)

In toate cărţile de amenajament şi de dendrometrie se arată, că creşterea medie atinge maximum când este egală cu creşterea curentă.

Acest lucru a fost demonstrat de mai mulţi autori, între care citäm pe G. Heyer şi Lehr.

In articolul de faţă demonstraţia se face cu ajutorul calculului integral.

Hans Burger.

Excentrisches Dickenwachstum, Rotholz und Holzqualiät.

Creşterea în grosime excentrică, lemn roşu şi calitatea lemnului.

In cursul desvoltării lor, arborii sunt expuşi să crească strâmb, din cauza vânturilor zăpezii, alunecării de strate, etc.

Natura îngrijeşte însă ca în acest interval de timp arborele să-şi îngroaşe inelele în partea concavă şi să şi le subţieze în partea convexă.

Cercetând calitatea celor două feluri de lemn, constatäm că în starea uscată lemnul din partea concavă (lemn de compresiune=lemn roşu) este mai puţin rezistent ca cel din partea convexă (lemn de tracţiune). Cu alte cuvinte lemnul de compresiune e inferior din punct de vedere technic, celui de tracţiune.

Din câte vedem, rezultă că natura îngrijeşte ca arborii să crească cât se poate de drepţi. Trunchiuri drepte şi pline, cu inele anuale uniforme pe întreaga lor lungime se întâlnesc însă numai în locurile ferite de vânt, luminate uniform, fără influenţe staţionale nefavorabile, etc.

Că sunt şi rase de arbori, cari cresc strâmb pe soluri fertile şi profunde, e adevărat. Prin operaţiuni culturale îngrijite se pot obţine însă arborete cu trunchiuri cât se poate de drepte şi de pline.

M. Răd.

ALLGEMEINE FORST- UND JAGD-ZEITUNG.

Ianuarie 1933.

R. Stephani.

Treiben wir eine natur-und vernunftgemässe Waldwirtschaft?

Practicäm noi o silvicultură raţională şi pe baze naturale?

In Germania, unde se urmăreşte pe o scară largă, acum, regenerarea pe cale naturală, se discută înăuntrul acestui sistem, dacă tăierile trebue să fie localizate sau împrăştiate. Şi fiindcă, în Baden Baden, prin dispoziţii oficiale s'a generalizat aplicarea sistemului Wagner, tăerile în margine de masiv, autorul face rezerve asupra acestui procedeu, discutând pe larg problema măririi venituricreşterilor, cum şi aceea a scăderii cheltuelilor atât pentru masivele uniforme lor prin ameliorarea solului şi sporirea cât şi pentru cele neuniforme ajunge la concluzia că îşi au aplicabilitatea lor şi alte sisteme, acela al tăerilor grădinărite şi quasigrădinărite.

Dr. L. Wappes.

Technisches und Taktisches über Forstversammlungen.

Chestiuni de technică şi de tactică în adunările forestiere.

Probleme organizatorii de mult inte-

res. Ni se spune despre contactul acestor adunări forestiere cu marele public, prin intermediul presei şi cum trebueşte făcut aceasta.

Găsim o statistică a felului cum sunt frecventate aceste adunări, caracterul desbaterilor, numărul zilelor pentru desbateri şi desvoltarea programului însuşi: salutarea autorităţilor, desbaterile de specialitate, adunarea diverselor comitete, după amiezile pentru excursii uşoare fără desbateri, etc... Organizarea excursiilor, vorbiri în public, deprinderea vorbirii, etc.

Ant. Rich. Schmitt.

Die Bedeutung der Waldtypen für Deutschland.

Importanţa tipurilor de pădure pentru Germania.

O scurtă polemică cu cei care găsesc că nu-i importantă această problemă pentru Germania. Totuşi nu-i aşa. Regenerările naturale care se urmăresc, şi problema pădurilor grădinărite, etc., fac de actualitate problema şi în Germania.

Dr. Heck.

Der schweizerischen Zeitschrift für Forstwesen ins Stammbuch.

O polemică de redacţie. Ziarul Elveţian a publicat o critică a cărţii lui Heck şi a refuzat un răspuns din partea acestuia.

Se arăta în ce consta răspunsul şi se blamează jurnalul elveţian.

Fleischfresser.

Neue Buchführungsbestimmungen.

Noi instrucţiuni pentru contabilitate.

Indicaţiuni cu interes local asupra prevederilor legii contabilităţii publice şi a măsurii în care ea s'ar atinge cu exploatările forestiere.

V. N. S.

JOURNAL OF FORESTRY

Nr. 4, Aprilie 1932.

Editorial.

S'a introdus în mod oficios denumirea „pin ponderosa" în locul denumirii greşite de „pin galben din vest" folosită până acum, dând naştere multor erori. Editorul-şef recomandă a face rânduială şi cu denumirile: „brad douglas" şi „brazi balsamici".

Dr. Iacob Roeser, Jr.

Transpiration capacity of coniferous seedlings and the problem of heat injury.

Capacitatea de transpiraţie a puieţilor răşinoase şi problema stricăciunilor arşiţei.

Autorul compară pueţii esenţelor de Pinus ponderosa, P. contorta Pseudotsuga taxifolia var. glauca şi Picea Engelmannii, încercând să afle conexitate între capacitatea lor de transpiraţie, şi resistenţa lor faţă de călduri extreme.

Walter Urban Garstka:

The calcium content of Connecticut forest litter.

Conţinutul de calciu al litierei pădurilor din Connecticut.

Analizând 38 mostre de litiere din 12 tipuri de pădure, autorul a găsit câteva semne ale unei tendinţe spre creşterea conţinutului de calciu al litierei în pădurile cari se apropie de optimul climatic.

T. Schantz-Hansen:

A comparison of the results obtained with forest-pulled and nursery-grown planting stock in northern Minnesota.

Compararea resultatelor obţinute cu stocul de plantare scos din pădure şi cel

crescut în pepinieră, în Minnesota nordică.

Autorul, în baza experienţelor sale de 15 ani, îşi exprimă convingerea că stocul de puieţi crescut în pepinieră e superior celui scos din pădure.

J. H. Sims:

Establishment and survival of yellow poplar following, a clear cutting in the southern Appalachians.

Regenerarea şi vitalitatea esenţei Liriodendron tulipifera într'un parchet tăiat ras în partea sudică din Appalachian.

Se examinează posibilitatea regenerării pe cale naturală a acestei specii frumoase şi valoroase. Se stabileşte că, cauza nereuşitei regenerării în cele mai mai multe cazuri este concurenţa pentru lumină şi sol a ferigelor şi a masivului bătrân.

P. W. Robbins:

The use of paper mulch in the forest nursery and field plantations.

Intrebuinţarea acoperământului de hârtie în pepiniere şi la plantaţiuni pe teren.

In pepinieră, cheltuelile n'au fost în raport cu rezultatul obţinut, iar la plantaţiuni pe teren, pe lângă cheltueli de 7 ori mai mari, procentul reuşitei era mai mic decât la plantări obişnuite.

Hardy L. Shirley:

Does light burning stimulate aspen suckers? II.

Arderea focului stimulează drajonii de plop? II.

In completarea articolului publicat în anul trecut, autorul stabileşte, că după trecerea unui an efectul stimulent s'a stins.

M. E. Dunlap:

The drying rate of hardwood-forest leaves.

Iuţeala uscării frunzelor în pădurile de foioase.

S'a constatat, că frunzele căzute într'un ceas se usucă în aşa măsură că devin inflamabile.

H. F. Morey:

What is the growth per cent of American forests?

Cât e procentul de creştere al pădurilor americane?

S'a stabilit la 17 specii forestiere, maximul (7.7%) găsindu-se la plopul canadian (Populus deltoides) din Valea Mississippi, iar minimul (0.8%) la Pinus contorta (Murrayana) din Rocky Mountains.

Robert K. Winters and Philip R. Wheeler:

The suitability of Reineke's planimeter method for volume determinations of delta hardwood species.

Aplicabilitatea metodei Reineke pentru determinarea cu planimetrul a volumelor speciilor foioase din delta.

'C toate că rezultatul în genere rămâne cu 1.22% sub cel calculat prin formula Smalian, autorii totuşi o recomandă, fiind metoda cu aproximaţie optimă.

R. W. Cowlin:

Sampling douglas fir reproduction stands by the stocked quadrat method.

Stabilirea regenerării masivelor de douglas prin metoda pătratelor acoperite.

In masivele de 5—25 ani corespunde aplicarea pătratelor de încercare cu suprafaţa de 13.2 picioare pătrate (aprox. 1.3 m^2).

Wilson Compton:

Recent developments in the lumber industry.

Cele mai noui reforme în industria lemnului.

Critica actualei situaţii a industriei lemnului şi recomandaţiuni pentru îmbunătăţirea ei.

Urmează raportul comisiunei pentru stabilirea tipurilor forestiere ale părţii estice din S. U. A. S'au stabilit şi descris 96 tipuri de păduri.

F. Páll.

L'ALPE.

Nr. 11—12. 932.

Giovanni Negri.

La macchia mediterranea in Italia.

„Machia" mediteranee in Italia. (10 pag.).

Prin cuvântul *„macchia"* (fr. maquis) se înţelege de obiceiu o asociaţiune de plante arbustive cu foi coriace, totdeauna verzi, ajungând la înălţimi variabile între 1,5 m. şi 2,5 m., câteodată chiar 3—4 m. Acoperă terenul mai mult sau mai puţin continuu, putând deveni adesea aşa de deasă încât nu se poate pătrunde prin ea. In aparenţă *machia* prezintă o uniformitate fizionomică. Cu toate acestea, macchia — la formaţiunea căreia contribue nu numai numeroase plante erbacee, dar chiar specii arborescente destul de proprii formaţiunilor forestiere ale regiunei mediteranee sau infiltrate în asociaţiunile cotiere din etajul subalpin superior — reprezintă o amestecătură extraordinar de bogată şi variată ca forme. Această amestecătură de specii aparţine la aproape toate marile familii din flora noastră, concordând totuşi după aspectul general, dar predominând, dacă nu exclusiv, cele xerophite.

Se face enumerarea principalelor specii constitutive, clasate pe grupe biologîce.

Rübel a tentat clasificarea tuturor grupărilor ce prezintă această *machia* atingând patru tipuri esenţiale.

I. Arbution, corespunzând aproape tu formaţiunea numită Machia înaltă, având ca specii caracteristice: Arbutus unedo, Quercus ilex, Myrtus communis, Pistacia lentiscus, Olea europaea silvestris, Phyillirea media, Rosmarinus officinalis.

II. Cistion căruia îi aparţin speciile de Cistus, constituind machia joasă. Specii caracteristice: Cistus monspeliensis, C. salviaefolius.

III. Genisteion cuprinde Machia arbustivă, ale cărei specii dominante sunt: Spartium jumeum, Genista ephedroides sau Calycatome spinosa.

IV. Nerion reprezintă machia aluvionară, dominată, precum se ştie, de oleandru.

Toţi cercetătorii, cari s'au ocupat de vegetaţiunea mediteranee italiană, au recunoscut constanţa primelor două tipuri, lăsând să se întrevadă existenţa unui facies septentrional fresc şi un facies meridional cald.

Limita altitudinală şi în interiorul ţării a machiei este legată de fenomenele climaterice, depinzând însă de conlucrarea a doi factori: temperatura şi umiditatea.

Machia aparţine etajului Lauretum. Ea reprezintă o formaţiune tipică a regiunii mediterane, dar nu unica formaţiune spontană. Ea trece, în terenurile fresce şi profunde, la pădurea mediterană, iar în părţile expuse la o puternică insolaţie, sărace în umiditate şi dotate cu un teren superficial, spre stepa mediterană. Autorii francezi au stabilit un tip de vegetaţie stepică caracterizat prin Quercus coceifera, constituind acel garique, nume care s'a generalizat pentru indicarea în general a stepei mediterane nestâncoasă.

S'a remarcat invadarea machiei în terenurile aluvionare recente sau în terenurile abandonate de agricultură, fără a mai fi fost precedată de formaţiuni păduroase. Autorul deduce că susţinerile unor autori francezi ca Flahault şi alţii cum că machia ar fi rezultatul degradării pădurilor mediteranee, prin acţiunea distrugătoare a omului, este excesivă şi că cea mai mare parte din aceste formaţiuni de machia poate fi considerată ca o formaţiune originală şi independentă.

A. Merendi.

La macchia mediterranea nell' economia rurale italiana.

Machia mediterană în economia rurală italiană (8 pag.).

Machia mediteraneană, cu elementele sale constitutive, are o importanţă deosebită—nu numai pentru protecţia solului — dar şi din punct de vedere al progresului agriculturii atât pentru produsele sale variate, cât şi pentru raporturile strânse ce există între această vegetaţie mediteraneană şi creşterea vitelor.

L. Senni.

La palma di S. Pietro (Chamaerops humilis) (3 pag.).

Palma Sfântului Petru.

Plantă mediteraneană. Nucleul cel mai important al acestei plante se află în Spania Meridională. Păşunatul şi cultura agricolă i-au limitat aria. In Italia se găseşte mai ales în Sicilia şi Sardinia.

Aldo Pavari.

Il mirto o mortella (3 pag.).

Mirtul (Mirtus communis).

Plantă tipică mediteraneană — iubeşte soarele, nu suportă bruma şi gerurile. In Spania meridională creşte mai mult pe terenuri argiloase şi silicioase fresce; în Italia preferă terenurile calcaroase şi expoziţiile însorite.

Plantă mai mult ornamentală.

Lemnul ei n'are mare importanţă. Se pretează la sculptat şi se lucrează la strung. Se foloseşte pentru mânere de umbrele. Foile sunt aromatice; în antichitate erau folosite în medicină. Azi se folosesc — în oarecare măsură — în tăbăcărie.

L. Puecher Passavalli.

L'alaterno e gli altri „Rhammus" mediterranei (3 pag.).

Rhamnus alaternus şi ceilalţi „Rhamnus" mediteranieni.

Speciile de Rhamnus proprii machiei mediteraneene se pot grupa în două categorii:

1. Rhamnus cu foi alterne şi perzistente (Rh. alternus şi Rh. oleoides).

2. Rhamnus cu foi opuse şi caduce (Rh. saxatilis şi Rh. persicaefolia).

Rh. alaternus este comun în subzona caldă şi mijlocie a Lauretumului, în subzona frescă este puţin frecvent.

Rh. oleoides, un arbust care abia atinge 1 m., este comun în locurile uscate şi aride din regiunea mediteranei.

Rh. saxatilis, arboraş caracteristic terenurilor calcare aride, în special acelora de tip carstic; urcă şi în etajul subalpin.

Rh. persicaefolia, arbust eminamente mediteranean.

Dr. A. de Philippis.

Il siliquastro (Cercis siliquastrun, L.).

Element caracteristic al florei mediteraneene. Patria sa este Asia Mică ajungând până în Persia. In altitudine pătrunde puţin în Castanetum.

L. Puecher Passavalli.

Il carrubo (Ceratonia siliqua).

În climatul mediteranean, din punct de vedere forestier, acest arbore este prețios prin calitățile lemnului său, ale cărbunelui ce produce și prin ușurința cu care se instalează pe terenurile aride.

N. Venerosi Pesciolini.

Il pistacchio, il terebinto e il lentisco (Pistacia vera. P. terebinthus și P. lentiscus). (7 pag.).

Aceste trei plante împreună cu Rhus cotinus și Rhus coriaria sunt pentru Italia reprezentanții aproape exclusivi ai familiei Anacardiacee sau terebintacee.

Sunt de mică importanță forestieră. Se dau detalii asupra produselor secundare ce se pot scoate din ele.

Lorenzo Senni.

Le eriche (4 pag.).

Elemente importante ale machiei mediteraneene. (Erica arborea, E. scoparia, E. terminalis, E. multiflora).

L. Puecher Passavalli.

Il corbezzolo o albatro (Arbutus unedo).

Una din cele caracteristice plante cari cresc în regiunile calde și aride ale zonei mediteraneene.

Aldo Pavari.

L'olivastro (Olea europaea var. oleaster).

Aria măslinului sălbatec nu coincide cu aceea a măslinului cultivat. Prin cultură acesta din urmă a fost extins și în regiuni mai reci cari nu reprezintă un optimum climateric. In Italia limita zonei măslinului sălbatec este marcată de o temperatură de cel puțin 5° — pentru luna cea mai rece — și cu o medie a temperaturilor minime de — 7° C. Arbore frugal care-și acomodează toate terenurile fie chiar aride, datorită puternicului său sistem radicelar.

Dr. A. de Philippis.

Il lillatro (Phillyrea). (4. pag.).

Arbore comun în toată regiunea mediteraneană.

Dr. A. de Philippis.

Le ginestre e gli arbusti ginestroidi. (9 pag.).

Variata și bogata floră a machiei mediteraniene cuprinde o serie întreagă de arbuști și subarbuști cari pentru asemănarea lor mai mult sau mai puțin pronunțată cu bine cunoscuta și răspândita Genista odorosa, sunt cuprinse sub denumirea generică de „arbuști genis troizi". Toți aparțin familiei leguminoase; fac excepție numai Oxyris alba și Ephedra. Toți sunt eminamente xerophili și capabili de a crește pe povârnișurile cele mai aride.

Prezența lor este indiciul cel mai sigur al degradării machiei.

Adriano Fiori.

Le associazioni della bassa macchia. (14 pag.).

Asociațiunile din subzona machiei inferioare.

„Machia inferioară" este de cele mai multe ori rezultatul degradării pădurii de către om.

Se indică diferitele specii ce se găsesc în această subzonă, în ordinea frecvenței și importanței extensiunii lor.

Un capitol special se ocupă de plantele alophite și de liane.

A. Har.

N E C R O L O G

†

C. POP BANCHERIU

Incă unul din fondatorii Soc. „Progresul Silvic" s'a despărţit din rândurile noastre.

O mare parte din activitatea sa, până la războiu, a fost închinată Serviciului de control şi conducere. Inainte de războiu a fost în serviciul Regiunei silvice *Bucureşti,* fiind colaboratorul mult regretatului conducător silvic Costică Ionescu şi mai apoi a lui Xenofon Sculy, — după care a funcţionat la Administraţia Centrală a Casei Pădurilor.

In timpul războiului fiind detaşat în Moldova, îndată după alipirea Basarabiei la patria mumă, i s'a încredinţat câtva vreme şi conducerea pădurilor Basarabiei, după care a fost detaşat cu Serviciul în Ardeal, la Mercurea Ciucului,—şi în fine readus în serviciul central, de unde a rămas până în ziua când şi-a regulat drepturile la pensie.

După eşirea la pensie, a activat mai puţin în viaţa forestieră căutându-şi de ameliorarea sănătăţii.

Ca membru constant al Soc. „Progresul Silvic" de la înfiinţare şi până s'a sfârşit, — s'a evidenţiat ca un animator în toate manifestaţiunile Societăţii noastre, în decursul vremei, cât şi a altor societăţi ştiinţifice la care era membru, urmărind continuu mişcarea culturală.

Cu dânsul, rândurile membrilor fondatori ai Societăţei din „Progresul Silvic" s'a redus mult.

Societatea noastră, la înmormântare, a fost representată prin d. Ing. Consilier silvic Xenofon Sculy, care i-a fost şi şef.

Cu acest prilej *Soc. P. Silvic,* şi-a exprimat regretul său, şi transmite condoleanţe familiei sale.

M. P. F.

INFORMAŢIUNI

Adunarea generală a Societăţii „Progresul Silvic" va avea loc în zilele de 25—28 Mai crt. la sediul Societăţii în Bucureşti. Ordinea de zi şi programul se vor comunica membrilor la timp.

* * *

Toţi domnii ingineri silvici care nu şi-au primit acţiunile dela „C. E. A. C. S." sunt rugaţi a se adresa la Direcţiile respective unde li s'au expediat împreună cu dividendul pe 1930 şi 1931.

Casa de Credit, Economie şi ajutor a Corpului Silvic

* * *

Populaţia comunelor situate în apropierea bălţilor şi mai ales pescarii şi păzitorii vitelor din baltă, duc o adevărată campanie de exterminare a vânatului de baltă, — prin distrugerea cuiburilor şi culegerea ouălelor comestibile.

Spre a stăvili acest rău ce ameninţă însăşi existenţa vânatului, şi totodată spre a ne conforma desideratelor comitetului internaţional de vânătoare din Paris, reamintim dispoziţiunile art. 22 din legea vânatului care interzice cu desăvârşire adunarea ouălelor păsărilor de baltă. Contravenirele intră în prevederile art. 87 şi 73 din legea vânatului, constituind cumul de delicte.

In interesul ocrotirei vânatului, rugăm autorităţile şi pe d-nii vânători să supravegheze aplicarea acestor dispoziţiuni.

In conformitate cu Dec. Minist. No. 49/933, s'a acordat printr'o viză specială, prelungirea valabilităţii permiselor de vânătoare obţinute în 1932, până la 31 Martie 1933 (acelor care au achitat ¼ din taxa legală).

In conformitate cu Decizia Ministerială No. 3468/933, valabilitatea acestor permise vizate se prelungeşte până la 30 Aprilie a. c. inclusiv.

Prin Decizia Minist. No. 1508/933, se aplică dispoziţiunile articolului 35 din Legea pazei şi protecţiei vânatului, pentru întreg teritoriul jud. Neamţ.

* * *

La Societatea elevilor ingineri silvici se găseşte de vânzare **Cursul de torenţi**, — complectat în ultimul timp — al d-lui Prof. V .N. Stinghe.

Preţul 152 lei. La cerere, cursul se expediază şi în provincie.

* * *

Am primit la redacţie „**Avicultura raţională**" partea I, de *D-l Nicolae Angiulescu*, diplomat al Şc. sup. de Agronomie din Berlin, Inspector Central în Institutul Naţional de Export.

Autorul tratează cu desăvârşită competinţă: importanţa aviculturii pentru avuţia naţională, rasele de găini, coteţe şi adăposturi. Clocitul natural şi clocitul artificial, creşterea naturală şi artificială a puilor, alimentaţia.

Conţine 116 ilustraţii în text şi 12 planşe reprezentând diferite rase de găini în culorile lor naturale.

Preţul 250 lei. Domnii silvicultori pot avea volumul numai cu 200 lei trimişi prin mandat poştal, autorului, în str. Madrid 4, Bucureşti.

PAGINI MERCURIALE

Bursa lemnului

LUNA APRILIE

In țară.

București

Prețul pe vagonul de 10 tone ,ab ramp gara București-Mărfuri (B. M.).

Fag. 4300

Stejar. 4700

Notă.—Se observă preferința crescândă a publicului pentru lemnul de fag.

In restul țării, prețurile se mențin relativ urcate, noul tarif de transport pe C. F. R. urmând a intra în vigoare la 1 Mai c.

Prețurile ce urmează sunt pe vagonul de 10 tone, ab vagon stația de plecare.

	Fag	Stejar
Sebeș	Lei 3.000	—
Dorohoi	„ —	2.800
Cărbunești (verzi)	„ —	2.300
Lugoj	„ 4.100	—
Moldova-Veche (schelă)	„ 3.400	—
Baia	„ 2.600	—
Iași	„ 5.500	4.500
T.-Măgurele	„ —	4.500
Călărași	„ 7.000	—
R.-Sărat	„ 3.000	3.400
Slobozia	„ 6.100	—
Deva	„ 3.200	—
Șercaia	„ 2.500	2.400
Orăștie	„ 2.800	2.300

In străinătate

Polonia

Prețuri de orientare pe m^3, în zloți [1]), ab vagon stația de încărcare, la 200—300 km. de Varșovia.

1) 1 zlot = 18—19 lei.

Grinzi de răşinoase 34 ; lemn de celuloză 11, sc. de stejar cl. I, 85, cl. II 65.

La Lvow s'a notat preţurile de mai jos :

Buşteni de fag p. debitat, 26 cm. la vârful subţire, fără coajă, 15 ; idem 30 cm. la vârf. 20 ; buşteni de anin 3 m., la vârf 30 cm., 48 ; lemn de foc fag sau stejar, uscat, w. a 10 tone, 140; idem, de pin uscat 160.

(După „Int. Holzmarkt")

Ungaria

Preţul lemnului românesc pe m³, la graniţa ungară, în pengoe[1]).

Molid tâmplărie, fără Bw. 100—105 ; brad cl. IV românească 48—50 ; idem, molid 64—68; molid, construcţie (Bw.), 88—85; cherestea de geluit 76—80; marfă de cântar, lată, pro vagon, 500—770.

Lemnul de foc românesc, vagonul de 10 tone: Békécsaba 311:60: De brecen 286,60 ; Lökösházа 321.60.

(După „Magyar Fakereskèdö")

Austria

Preţuri pe m. c., în Schillingi, ab vagon staţia de încărcare, notate la bursa din Viena.

Trunchi (Langholz) 25—35 cm. 17—24 ; busteni (Blochholz) 4—6 m., dela 20 cm. 15—17 ; molid de tâmplărie, 26 mm. 84—90 ; dulapi 44—45 ; grinzi 4—6 m., 10/13—15/15 cm. 44—46 ; leţuri 48—50.

(După „Int. Holzmarkt")

---

1) 1 pengoe = 29,60 lei, curs oficial; 23—24 lei, curs real.

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

CONGRESUL INGINERILOR SILVICI DIN 1933

In vederea Adunării generale a Soc. „Progresul Silvic", s'a trimis tuturor membrilor Societăţii următoarea invitaţie :

Domnule şi iubite coleg,

Avem onoare a vă aduce la cunoştinţă, că Adunarea generală a Societăţii noastre din acest an este fixată pentru 18 Mai 1933, la sediul Societăţii din Bucureşti, B-dul Take Ionescu, 31.

Cum la această adunare, probabil nu se va întruni jumătate plus unul din numărul membrilor Societăţii aşa cum prevede art. 18 din statute, adunarea generală se va ţine irevocabil a 8-a zi liberă, adică la 25 Mai şi următoarele trei zile, cu orice număr de membri vor fi prezenţi.

Adunarea generală este chemată a delibera şi hotărî asupra următoarei ordine de zi :

Ziua I-a, 25 Mai

Deschiderea adunării generale la orele 11 dimineaţa.

1. Cuvântarea de deschidere a D-lui Ing. Consilier silvic C. P. Georgescu, presedintele Societăţii.

2. Darea de seamă a Consiliului de administraţie pe 1932.

3. Raportul cenzorilor pentru gestiunea 1932.

4. Aprobarea bilanţului şi contul de venituri şi cheltueli încheiate la 31 Decembrie 1932 şi descărcarea Consiliului de administraţie de gestiunea pe 1932.

5. Aprobarea bugetului pe 1933.

6. Alegerea a 5 membri în Consiliul de administraţie pe 4 ani cu începerea dela 1 Ianuarie 1934, conform art. 34 din statute în

locul D-lor : Horia Lazăr G. Agapie, M. P. Florescu, At. Nedelcovici, Andrei Ionescu, al căror mandat expiră la 1 Ianuarie 1934.

7. Alegerea pentru anul 1933 a 3 cenzori titulari şi 3 cenzori supleanţi.

Ziua II-a, 26 Mai

Prezentarea referatelor şi discuţiuni asupra următoarelor subiecte :

1. Vânatul şi vânătoarea în România.

2. Industria şi comerţul forestier în legătură cu depresiunea economică, — colaborarea C. A. P. S. cu instituţiile similare şi proprietarii de păduri pentru o mai bună valorificare a lemnului românesc.

Ziua III-a, 27 Mai

3. Aplicarea legii pentru ameliorarea terenurilor degradate.

4. Problema regenerării pădurilor.

Ziua IV-a, 28 Mai

Excursiune de studii la nisipurile sburătoare din Oltenia.

Adunările generale ale Societăţii noastre fiind manifestări importante ale întregului Corp silvic, nu ne îndoim că, în ciuda tuturor greutăţilor de azi, veţi lua parte şi Dv. atât la adunare, cât şi la discutarea problemelor enumerate, comunicându-ne din timp adeziunea Dvs. precum şi subiectul ce doriţi a trata din cele puse la ordinea zilei.

In ce priveşte aprobarea concediului pentru membri funcţionari la Stat, comunicarea se va face la timp.

In aşteptare, vă rugăm a primi, iubite coleg, asigurarea celor mai alese sentimente de colegialitate.

Preşedinte, C. P. GEORGESCU.

Secretar General, *Petre Ioan*

* * *

VILA SYLVA

„Vila Sylva" din Băile Govora, jud. Vâlcea, proprietatea Societăţii noastre — este complect gata, mobilată după cerinţele ultimului confort.

Staţiunea balneară Govora pe lângă minunatele băi de iod, sulf şi ape curative, este şi un admirabil loc de odihnă.

Colegii cari au nevoe de aceste băi sunt rugaţi să se înscrie din vreme pentru a reţine camerile necesare.

Camerile pentru membrii Societăţii la curent cu plata cotizaţiilor, se vor închiria cu 50% reducere din tariful pentru particulari, preţ ce nu depăşeşte 1800 lei pentru camera cu un pat şi 3000 lei pentru camere cu 2 paturi, pe lună.

In restaurantul Vilei, concesionat unui specialist din Bucureşti, se poate lua masa convenabil; membrii Societăţii se bucură de o reducere de 20% din tarif.

Inscrierile pentru reţineri de camere însoţite de un acont de 500 lei pentru camere cu un pat şi 1000 lei pentru camere cu 2 paturi, se fac la Secretariatul Societăţii „Progresul Silvic", Bd. Tache Ionescu 31, Bucureşti III, iar dela 1 Iunie direct la Administraţia Vilei Sylva, Băile Govora, jud. Vâlcea.

Cercul de Studii forestiere al Inginerilor silvici

Şedinţa a 7-a a Cercului de Studii forestiere, dela 14 Martie, a fost ocupată de conferinţa d-lui ing. I. C. Demetrescu: *Politica forestieră românească în lumina legislaţiei silvice postbelice.*

In prealabil, conferenţiarul fixează conţinutul noţiunilor *Politică forestieră* şi *Legislaţie forestieră* cum şi raporturile lor reciproce.

Politica forestieră nu poate fi privită numai ca o ramură a politicii economice generale ci ceva mai mult. Anume: totalitatea măsurilor pornite dela Stat sau alţi factori hotărîtori, cu intenţia de a influenţa direct sau indirect structura pădurii şi a economiei forestiere. Legislaţia forestieră ca complex de măsuri pentru reglementarea economiei forestiere este numai unul dintre mijloacele prin care se manifestă politica forestieră a Statului.

O primă indicaţie a activităţii imense de politică forestieră în perioada postbelică îl constitue şi faptul lărgirii cercului exponenţilor acestei politici. Intr'adevăr, pe lângă cei din trecut, noulle rânduieli au fixat un destul de important rol în determinarea politicii forestiere a ţării noastre Camerilor de Agricultură şi mai ales Consiliului superior forestier.

Tratarea temii propriu zisă este restrânsă la 3 întrebări:

1) Ce drum a urmat legislaţia silvică postbelică.

2) In ce raport se situează faţă de cele antebelice din cele 4 ţinuturi româneşti şi în sfârşit:

3) Care ar fi desvoltarea probabilă în viitorul apropiat?

In pregătirea răspunsului la primele două întrebări se analizează pe scurt legislaţiile forestiere din cele 4 ţinuturi româneşti aşa cum se prezentau înaintea unirii.

In desfăşurarea activităţii de legiferare silvică postbelică se disting două direcţiuni:

1) O străduinţă de unificare;

2) O preocupare de modificare şi complectare a conţinutului însăşi al legislaţiei de unifica sau unificare.

In totul luată, legislaţia forestieră a României noui în stadiul său de desvoltare actual a întrecut pe acela ale provinciilor unite. Legiuitorul român a ţinut cu îndârjire ca cuceririle de pe terenul legislaţiei forestiere din deosebitele provincii să nu fie pierdute.

In ceace priveşte viitoarea desvoltare a legislaţiei şi a politicei forestiere

lucrurile sunt în funcţie de forma în care se vor cristaliza concepţiile de politică economică ale timpului. Pentru viitorul apropiat au oarecari perspective de împlinire următoarele puncte în materie:

1) Să se desăvârşească unificarea legislativă forestieră în sensul provinciilor istorice;

2) Să se lărgească diferenţierea prescripţiunilor legislaţiei forestiere noui după diversităţile locale cu o mai mare descentralizare a administraţiei de poliţie silvică;

3) Să se introducă noui restricţii cum ar fi cele privitoare la diviziunea pădurii.

*

* *

La 28 Martie, a. c a conferenţiat *D. A. Sburlan* despre: Aspecte din industria lemnului în Suedia.

Conferenţiarul îşi începe comunicarea cu descrierea generală a situaţiei geografice a Suediei, a poziţiei ei pe glob (15% din teritoriul se află dincolo de cercul polar), a reliefului, orografiei, hidrografiei şi climatului. Din această descriere reţinem că Suedia are un relief oarcum asemănător cu al României-Vechi, cu un lanţ de munţi nu prea înalţi (Alpii Scandinaviei) către frontiera Norvegiei, cu platouri şi dealuri cu pante dulci, ce coboară domol către Est şi cu o câmpie întinsă, către Sud-Est. Cu toată situaţia sa boreală, Suedia are, graţie curentului Golfstream un climat relativ blând, mai umed în Sud. Iarna durează până la 8 luni în Nord, ceeace explică producţia aşa de redusă a pădurilor (abia 2 m^3 pe an şi ha.).

Pădurile ocupă 23,2 Mil. ha, adică 52% din suprafaţa ţării, revenind 378 ha pe suta de locuitori (faţă de 21% păduri în România şi 36 ha pe 100 loc). Suedia este astfel — după Finlanda, — ţara cea mai bine împădurită din Europa. In Suedia se pot distinge cinci zone de vegetaţie forestieră: zona alpină, a mesteacănului, a coniferelor de N, a coniferelor de S şi a fagului.

Tipul de pădure cel mai răspândit e acel al amestecului din pin cu molift.

Proporţia speciilor pentru întreaga ţară este: 46% pin, 41% molift, 13% foioase.

Statul posedă 16% din suprafaţa totală a pădurilor, composesoratele 5%, particulari şi societăţile industriale 69%. Creşterea anuală a fost evaluată la 38 mil. m^3 efectiv utilizabili, din cari 31,6 mil. m^3 răşinoase.

Pădurile Suediei sunt tratate exclusiv în codru şi se exploatează pe bază de planuri de tăiere şi amenajamente aprobate de organele silvice. Se aplică 5 legi diferite, în ce priveşte controlul Statului asupra gestiunii pădurilor particulare. Acestea din urmă sunt în parte epuizate, din cauza tăierilor grăbite, practicate în ultimele decenii.

Din cauza reliefului puţin accidentat, toate pădurile Suediei sunt uşor accesibile.

Iernile lungi şi bogate în zăpadă facilitează transportul lemnului. Buştenii

sunt aduşi din păduri până la marginea locurilor şi râurilor plutibile iarna, cu săniile.

Plutitul începe după ruperea zăpezii (Mai) şi durează toată vara. In Suedia sunt peste 60 fluvii şi râuri plutitoare, deservind complect întreaga regiune a ţării, de la N de Stockhlom. Societăţile anume create, au investit sume imense în lucrări de regulare a acestor cursuri de apă. Transportul se face în majoritatea cazurilor prin plutit liber (sălbatic), ceeace necesită o organizare foarte bună a transporturilor şi repartizării buştenilor pe categorii de proprietari. Se transportă anual pe această cale 20 mil. m^3 buşteni, adică mai mult de 60% din producţia anuală a pădurilor Suediei. Osebit de aceasta, Suedia are şi o reţea foarte desvoltată de căi ferate (15—700 km.).

Industria lemnului a luat naştere în sudul ţării pe la 1500, dar desvoltarea cea mai de seamă a cunoscut'o abia începutul secolului trecut. La început această industrie era în mâinile comercianţilor englezi, cari obţinuseră de la Stat mari concesiuni de masive păduroase, construind în special fierăstraie de apă, în regiunile de munte.

Procesul raţionalizării instalaţiilor şi al fabricaţiei, au adus industria lemnului în Suedia, la locuri speciale pe malul lacurilor sau fluviilor, în apropiere de vărsarea în mare aşa în cât cheresteaua să poată fi expediată apoi cu vapoarele către ţările de destinaţie.

Modul de construţie al fabricilor suedeze se deosebeşte cu totul de acela al ferăstraelor de la noi. In Suedia, hala gaterelor e la etaj, şi are 4—5 trepte, pe cari sunt aşezate diversele maşini unelte. In felul acesta, buştenii cari sunt ridicaţi din lac pe transportoare cu lanţ, merg de la maşină la alta coborînd, necerând deci lucrătorilor eforturi prea mari. In aceste fabrici se face uz în cel mai mare grad de muncă mecanizată, lucrătorii având mai mult de supraveghiat maşinile, cari lucrează cu o preciziune şi o iuţeală uimitoare. De aceea şi producţia acestor fabrici, în comparaţie cu a acelora de la noi, este foarte ridicată.

Sortarea cherestelei, stivuirea, încărcarea în vapoare, etc. se face deasemenea automat.

Munca manuală este astfel redusă la minimum iar costul producţiei este simţitor redus.

Cheresteaua suedeză, deşi lemnul din provincie nu e de o calitate excepţională (noduros, subţire, adeseori strâmb), este foarte căutată pe pieţele de consum, din cauza exactei dimensionări şi a sortării riguroase. Ea nu are noduri căzătoare şi are inele anuale foarte fine.

Exportul de lemne reprezintă 25% din totalul exportului suedez. Anual se exportă 2,5—3 mil. m^3 cherestea, reprezintând mai bine de 80% din tonajul exportului de lemne; apoi stâlpi de mină, lemn de celuloză, etc. Principalele ţări de destinaţie sunt: Anglia (40%), Danemarca (12%), Franţa (10%), Olanda (90%), etc.

Hârtia şi celuloza, deasemenea produse ale lemnului, furnizează 20—25% din totalul valorii exportului Suediei. Lemnul şi derivatele sale reprezintă deci 50% din exportul acestei ţări.

Suedia luptă pe pieţele sale de desfacere cu concurenţa acerbă a Rusiei Sovietice şi a Finlandei. Din cauza crizei mondiale, exportul total al lemnului a fost în 1931 (2 2 milioane m³) cu 44% mai mic de cât cel din 1929 (3,9 milioane m³).

Conferinţa a fost însoţită de proiecţiuni, arătând interesante vederi de fabrici de cherestea, păduri, instalaţii de transport, etc., pe cari conferenţiarul a avut ocazia a le vizita amănunţit într'o excursie pe care a întreprins-o în anul 1929.

*

* *

In şedinţa IX-a a C. d. S. F., la 25 Aprilie a. c., a conferenţiat d-l Ing. şef silvic I. Popescu-Salcie, despre:

„Observaţiuni în legătură cu distilarea lemnului la noi în ţară".

In prima parte a conferinţei, D-sa a arătat motivele pentru care chestiunea distilării lemnului trebue să fie o problemă foarte bine cunoscută inginerilor silvici, cu toate că această industrializare este mai mult de domeniul chimiei.

A enumerat apoi considerentele în care trebue să se ţină seama la instalarea unei fabrici de distilat lemnul, făcând o expunere asupra modului cum au luat fiinţă cele patru fabrici — distilării de lemn — de la noi din ţară.

In partea doua, D-sa a arătat *operaţiunile mecanice* la care e supusă materia primă destinată să fie industrializată prin distilare, făcând şi o expunere asupra procedeului de carbonizare utilizat de distileriile de la noi şi arătând rând pe rând produsele colective şi cantitative ce se obţin prin distilarea lemnului.

A enumerat apoi esenţele forestiere ce pot fi utilizate ca materie primă, şi factorii ce influenţează asupra calităţii şi cantităţi produselor obţinute prin distilare.

In ultima parte, D-sa a arătat câtă materie primă se utilizează anual de către cele patru distilerii de lemn şi câte produse se obţin prin distilarea materiilor prime: lemnul de fag; care din produsele obţinute prin distilarea lemnului sunt destinate consumului intern, în ce cantităţi şi la ce taxe sunt supuse faţă de fisc, în ce cantităţi se exportă şi valoare exportului, învederând toate acestea prin diagrame, pentru intervalul de timp 1.I.1927 — 31 Dec. 931.

In concluzie d-sa a insistat asupra rentabilităţii valorificării lemnului de fag prin acest mod de industrializare.

BIBL[illegible]ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: Stinghe V.

Membrii:

Drăcea M. — Rădulescu M.
Ioan P. — Sburlan D.
Secretar de redacţie: Ionescu A.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1932:

Preşedinte: Georgescu P. C.

Vice-Preşedinţi: Drăcea M., Stinghe V.

Secretar general: Ioan P.

Casier: Grozescu Dem.

Secretari: Caragea N., Ionescu A.

Membrii:

Agapie G. — Florescu M. P.
Antonescu P. — Lazăr H.
Caragea N. N. — Nedelcovici Ath.
Ciurileanu D. — Priboianu N. V.
Condrea G. — Rodoteatu St.
Drâmbă D. — Sburlan D.
Eliescu A. — Ştefănescu-Suhăţeanu M.
Emanoil C. C. — Vâlceanu Eug.

Cenzori: Sculy X., Constantinescu Gh., Ionescu Gh.
Cenzori supleanţi: Florescu I., Marinescu Coman şi Simionescu I.

Preţul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ pentru membrii Societăţii	200 „
„ „ „ pentru conductori şi brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

Institut de Arte Grafice
«BUCOVINA»
I. E. TOROUȚIU

BUCUREȘTI, III
Strada Grigore Alexandrescu, 4

I 24866

ANUL XLV, Nr. 5-6 MAI-IUNIE, 1933

BIBLIOTECA CENTRALĂ

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Studii-referate:
Exhaustoare . . . . . *D. A. Sburlan*
Asupra staţiunilor de Pinus Cembra din Carpaţii României . . . . . *Dr. G. P. Antonescu*
In chestiunea articolului „Asupra staţiunilor de Pinus Cembra din Carpaţii României" . . *Dr. C. C. Georgescu şi Ing. C. D. Ionescu*
Răspuns replicei d-lor Dr. Constantin C. Georgescu şi Constantin D. Ionescu . . . . *Dr. G. P. Antonescu*

Probleme administrative:
Chestiuni de economie forestieră şi de organizaţia serviciului . . . . . *I. Riha*

Documentări — Comentarii:
O lege nouă . . . . . *Horia Manole*
Pinus Banksiana Lamb. O încercare de cultură în Bucovina . . . . . *Ing. Otto Mathias*
Pădurile turceşti din Asia Mică . . . . . *Iuliu Froelich*
Compasul forestier cu rulmenţi . . . . . *I. Dăscălescu şi I. Popescu-Zeletin*

Jurisprudenţă: Legea agrară

Cronica:
Serbarea sădirii arborilor . . . . . *G. N. Bârlad*
Congresul inginerilor silvici . . . . . *I. Popescu-Zeletin*

Recenzii — Revista revistelor — Informaţiuni — Soc. „Progresul Silvic" „Cercul de Studii forestiere" — Publicaţiuni: Deciziuni ministeriale

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREŞTI

XLV-e Année. No. 5-6, Mai-Juin, 1933 | XLV. Jahrgang. Nr. 5-6, Mai-Juni, 1933

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen.

SOMMAIRE

Etudes-Comptes-rendus :

Evacuation pneumatique des sciures . . . . . *D. A. Sburlan*
Sur la question de la distribution du Pinus Cembra en Roumanie . . . . . **Dr. G. P. Antonesco**, *C. C. Georgesco*, *C. D. Ionesco*

Problèmes administratifs :

Questions d'économie forestière et d'organisation du service . . . . . *I. Riha*

Documentations-Commentaires :

Une des plus récentes lois *Horia Manole*
Pinus Banksiana Lamb. Un essai de culture en Bucovine . . . . . *Ing. Otto Mathias*
Les forêts de l'Asie Mineure *Ing. Iuliu Froelich*
Un compas forestier au roulements . . . . . *I. Dăscălescu şi I. Popescu-Zeletin*

Jurisprudence. — Chronique. — Récensions.

Revue des revues.—Informations.

Soc. „Progresul Silvic".—Publications :

Décisions ministérielles.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

INHALT:

Abhandlungen :

Exhaustoren . . . . . *D. A. Sburlan*
Über die Verbreitung der Pinus Cembra in Rumänien . . . . . **Dr. G. P. Antonescu**

Verwaltungsfragen :

Forstwirtschaftliche Frage und solche der Dienst-Organisation . . . . . *I. Riha*

Mitteilungen :

Ein neues Gesetz . . . . *Horia Manole*
Pinus Banksiana Lamb. Ein Kulturversuch in der Bucovina . . . . . *Ing. Otto Mathias*
Die türkischen Forsten in Kleinasien . . . . . *Ing. Iuliu Froelich*
Die Forst-Kluppe mit Kugellager . . . . . *I. Dăscălescu şi I. Popescu-Zeletin*

Jurisprudentz. — Chronik. — Rezensionen.

Die Zeitschriften. — Nachrichten.

„Progresul silvic" : Vereinsangelegenheiten.

Amtliche Veröffentlichungen.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

Regenerări naturale de molift şi larice, lângă Alnus viridis în păd. Vânturişul Sinaia, la limita vegetaţiei.
Régénération naturelle d'épicéa et de mélèze auprès d'Alnus viridis dans la forêt de Vânturişul Sinaia.
Natürliche Fichten- u. Lärchenverjüngung, neben Alnus viridis, im Walde Vânturişul Sinaia.

III. 2005
2014

Plantație de molift în pădurea Vânturișul Sinaia.
Plantation d'épicéa dans la forêt de Vânturișul.
Fichtenpflanzung im Walde Vânturișul, bei Sinaia.

STUDII — REFERATE

EXHAUSTOARE

de D. A. SBURLAN

Evacuarea rumeguşului şi prafului, din fabricile şi atelierele pentru prelucrarea mecanică a lemnului, constitue o problemă importantă şi în acelaş timp destul de dificil de rezolvat.

Aceste deşeuri, ce se produc în mare cantitate (ele reprezintă în mijlociu 15% din volumul lemnului brut debitat), sunt vătămătoare sănătăţii lucrătorilor, împiedică buna manipulare a materialelor în hala maşinilor, cauzează îmbâcsirea şi uzarea organelor delicate ale maşinilor, îngreuiază ungerea acestora şi măresc pericolul incendiilor.

Pentru aceste motive, fabricile şi atelierele mari folosesc azi pe o scară din ce în ce mai întinsă evacuarea p n e u m a t i c ă, prin aspiraţie, a deşeurilor. Preferinţa ce se acordă e x h a u s t o a r e l o r sau transportoarelor pneumatice, faţă de celelalte mijloace de transport cunoscute (cu bandă, cu galete, cu şurub) se bazează pe multiplele şi marile avantagii oferite de cele dintâi. In adevăr, exhaustoarele nu numai îndepărtează, dar şi absorb deşeurile şi praful de lemn şi anume imediat ce au luat naştere la diversele maşini ale fabricii, înlăturând astfel prompt toate gravele neajunsuri semnalate mai sus. In afară de aceasta, prin înlăturarea pauzelor necesare pentru curăţirea maşinilor şi a halei, pauze cari la instalaţiile primitive pot lua până la 20% din timpul total de lucru, exhaustoarele înlesnesc o mai bună exploatare a maşinilor unelte.

In fine, graţie cutiilor sau dispozitivelor de aspiraţie, transportoarele pneumatice fac ca frecvenţa accidentelor să fie mai mică, pe de-o parte prin faptul că uneltele maşinelor sunt închise în a-

397/40

ceste cutii şi sunt deci mai greu accesibile, pe de altă parte prin aceea că aşchiile ce sar din lemne sau unelte, sunt imediat absorbite şi deci nu mai pot răni pe lucrători.

Transportul pneumatic se bazează pe principiul ventilaţiei şi este relativ recent introdus în industrie. In industria lemnului acest mijloc de evacuare a deşeurilor şi-a găsit utilizare pe la 1870 în America şi abia la 1890 în Europa.

Un transportor pneumatic pentru deşeuri de lemn se compune din următoarele părţi principale (fig. 1).

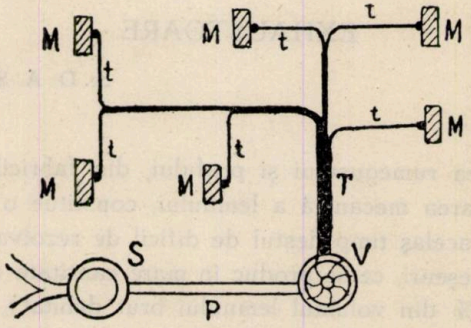

Fig. 1.

1. Guri, cutii sau capote de captare (M) sau de aspiraţie, montate la fiecare maşină producătoare de deşeuri (rumeguş, aşchii, talaj, praf de lemn).

2. Tuburi de aspiraţie (t), şi burlane colectoare (T), prin care circulă curentul de aer încărcat cu deşeuri către ventilator.

3. Ventilatorul sau exhaustorul (V) care aspiră şi refulează aerul încărcat cu deşeuri producând astfel tirajul ce transportă deşeurile.

4. Tubul sau burlanul de presiune (P), în care este împins (compresat, refulat) aerul ce-a trecut prin ventilator.

5. Separatorul sau ciclonul (S), care separă deşeurile din curentul de aer, evacuând în atmosferă numai aerul şi praful fin.

6. Conductele de distribuţie a rumeguşului către locurile de întrebuinţare (focarele cazanelor de aburi, depozite, „burner".

Capotele de captare se montează pe cât posibil chiar pe

maşină în imediata apropiere a uneltelor, fără să jeneze însă lucrul la maşini, aşa încât aspirarea deşeurilor să se facă în modul cel mai raţional şi cu un consum cât mai mic de forţă.

Capotele sunt cutii de tablă, de o formă adequată maşinilor pe cari le deservesc, acoperite în partea despre maşină cu o împletitură de sârmă, care nu permite aspirarea în tuburi a aşchiilor sau bucăţilor de lemn prea mari.

La montarea lor trebue să se ţină seama de faptul că fiecare unelţă, din cauza mişcării proprii ce posedă, aruncă aşchiile sau rumeguşul într'o direcţiune, ce poate fi uşor determinată, pentru fiecare maşină.

Construcţia capotelor trebue să fie deci astfel concepută încât curentul de aer aspirator să aibă aceiaşi direcţie, ca şi traiectoria descrisă de aşchie. Aceasta, pentru motivul că viteza iniţială cu care aşchia e asvârlită de unelţă, egală cu viteza de lucru a acesteia (50—70 m/sec), este aşa de mare, încât un curent de aer aspirator, dirijat în sens contrar, oricât ar fi de puternic, cu greu ar învinge forţa vie a aşchiei.

Buna funcţionare a unui transportor pneumatic depinde deci în bună măsură de felul de construcţie al capotelor şi de orientarea curentului aspirator, faţă de traiectoria iniţială a aschiilor.

Fierăstraiele circulare şi cele cu panglică (fig. 2), aruncă rumeguşul în direcţie tangenţială, imediat sub platforma de lucru (a). Rareori se întâmplă ca aşchia să descrie, împreună cu dinţii discului sau panglicei, drumul pe dedesuptul platformei şi să fie aruncată abia pe la p-tul b, deasupra platformei.

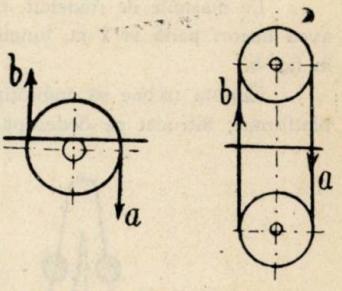

Fig. 2.

Construcţia capotelor acestor maşini trebuie să fie deci de aşa natură, încât să permită pătrunderea cât mai directă în tubul aspirator a aşchiilor aruncate de dinţi, asigurând totuşi şi aspirarea aşchiilor ce ar mai întârzia printre dinţi.

La gaterul vertical, pânzele tăind lemnul de ordinar la cursa descendentă a cadrului, aruncă cea mai mare parte a rumeguşului în jos către baza gaterului (în subsol). Totuşi, dinţii din partea superioară a pânzelor, cari nu au putut trece complect prin buştean, scot rumeguşul din tăietură la cursa ascendentă a cadrului, deasupra buşteanului.

Cum însă ar fi greu de contruit o capotă, care să îmbrace ambele regiuni în care e scos rumeguşul, fiindcă ea ar împiedeca mişcarea cadrului şi înaintarea buşteanului, la gaterele verticale se lasă rumeguşul să cadă pe un plan inclinat (p) situat în partea inferioară a batiului, între umerii acestuia şi deasupra roţilor de transmisie, ceva mai jos de capătul cursei inferioare a cadrului. Acestui platou i se asigură eventual o uşoară oscilaţie, spre a îndruma rumeguşul către capota de aspiraţie.

De pe planul înclinat rumeguşul cade într'o cutie de lemn sau de tablă,

bine încheiată, acoperită cu un grătar de sârmă, care împiedică trecerea bucăţilor de lemn şi a aşchiilor prea mari.

Capota gaterului poate îmbrăca eventual întreaga regiune dintre umerii gaterului situată deasupra platformei. până la pardoseala halei. Se înţelege, că în acest mod, la aspiraţia rumeguşului nu se mai utilizează şi viteza iniţială,

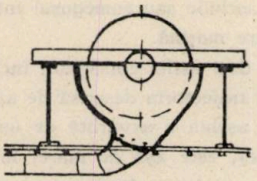

Fig. 3.

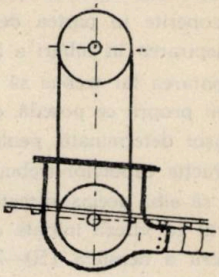

Fig. 4

de producere a tărâţelor, cu alte cuvinte este necesar un curent de aspiraţie mai puternic, care să absoarbă rumeguşul aflat în repaos. Prin acest dispozitiv se evită însă înfundarea tuburilor. când producţia rumeguşului e prea abondentă.

La maşinile de rindeluit, talajul este produs sub forma unor benzi, ce pot avea uneori până la 2 m. lungime. El este proiectat de cuţite în sensul arătat în fig. 6.

Capota trebue să îmbrăţişeze cuţitul pe întreaga sa lăţime, pe deasupra platformei, întrucât pe dedesupt, spaţiul dintre cuţit şi tablă e prea mic.

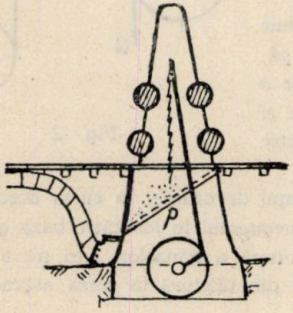

Fig. 5.

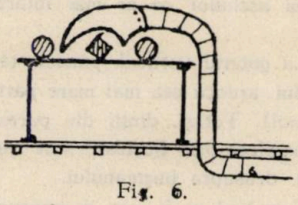

Fig. 6.

Maşinile moderne de rindeluit au cuţite speciale situate înapoia arborilor port-unelte, cari fărămiţesc talajul lung, ca să nu se producă înfundarea burlanelor.

La sfârleze şi la maşinile de profilat, capota are o construcţie şi o orientare similară celeia dela rindele, cu eventuale modificări cerute de împrejurări.

La fierăstraiele circulare intens exploatate (de ex. cele pentru buşteni) ca şi la maşinile ce produc rumeguş în aşa de mare cantitate, încât înfundarea

burlanelor e de temut, e mai bine să se procedeze ca la gatere, adică să se lase deşeurile să cadă în prealabil într'o cutie de captare, de unde să fie apoi aspirate de ventilator.

Maşinile, cari din cauza construcţiei lor speciale nu pot fi racordate direct cu reţeaua de tuburi, sunt deservite de guri de aspiraţie situate alături, în care deşeurile sunt aruncate de lucrători.

Conducta de aspiraţie se compune dintr'o reţea de tuburi, ce pleacă dela capotele de captare ale fiecărei maşini şi se întrunesc într'un burlan colector.

Diametrul tuburilor de aspiraţie se determină în funcţiune de cantitatea şi de natura deşeurilor (dimensiunea lor maximă, specia lemnoasă din care provin).

Tuburile, burlanele ca şi capotele de captare, se construesc de obiceiu din tablă neagră sau zincuită, de 1—2 mm. grosime. Burlanele sunt compuse din bucăţi, de lungimea unei table (0,8—1,5 m.) Imbinarea lor longitudinală se face prin îndoire (ca la burlanele caselor) iar a burlanelor între ele, prin îmbucare simplă. prin lipire sau prin prindere cu agrafe ori cu şuruburi. Lipirea se poate face cu cositor sau prin sudură autogenă, ceea ce dă desigur cea mai bună, dar şi cea mai scumpă lipire. Coturile şi curburile se obţin prin încreţirea tolei, ca la burlanele de case.

La unele instalaţii se folosesc, cel puţin pentru o parte a traiectului, burlane de fontă sau olane de pământ.. Ambele dau conducte cu pereţi interiori netezi, dar se montează anevoie, sunt grele şi se pot sparge sub isbitura bucăţilor de lemn masiv, ce eventual ar fi absorbite.

Burlanele de aspiraţie dela fiecare maşină-uneltă sunt prevăzute cu sertare (registre) de reglaj şi închidere, graţie cărora se poate tăia aspiraţia maşinilor ce nu lucrează la un moment dat, reducând prin aceasta consumul de forţă la ventilator.

Această reducere de tiraj poate fi totuşi jenantă pentru buna funcţionare a transportorului, când de ex. prea multe maşini s'ar găsi simultan în repaos. In adevăr, după cum vom arăta mai amănunţit în cele ce urmează, secţiunile resp. diametrele burlanelor colectoare sunt calculate pentru debitul maxim de deşeuri (şi aer de aspiraţie) al tuturor maşinilor deservite. Dacă un număr mai important de burlane de aspiraţie s'ar găsi la un moment dat scos din circuit cantitatea de aer care va circula în burlanele colectoare ar deveni insuficientă pentru menţinerea vitezei aşchiilor şi acestea s'ar precipita în interiorul burlanelor.

Tuburile aspiratoare ce vin dela maşini, trebue să se îmbuce în tubul colector sub unghiuri cât mai ascuţite, spre a evita isbirea şi frecarea curenţilor de aer de pereţii burlanului, formarea de vârtejuri şi îngrămădirea rumeguşului, în special când acesta e umed sau lipicios (răşinos).

Coturile burlanelor trebue să aibă o rază de curbură cât mai mare, pentru ca pierderea de presiune din cauza frecărilor, să fie cât mai redusă. La fiecare 3—4 m. şi în special la coturi şi la îmbucări, se fac capace de curăţire, prin cari se curăţă burlanele, în caz de înfundare.

Infundarea poate fi înlăturată şi prin uşoare ciocănire a burlanului, în locul unde s'a produs, însă practica exagerată a acestui procedeu poate duce la deteriorarea instalaţiei.

Aspirarea deşeurilor este produsă, după cum am spus, graţie unui v e n t i l a t o r (exhaustor), care provoacă un puternic curent de aer absorbant, în interiorul tuburilor de aspiraţie şi o compresiune a aerului în tubul de presiune. Ventilatorul se compune dintr'o roată cu palete (turbină de aer), cu diametrul de 0,25—2,00 m., închisă într'o cutie de tablă (fig. 7).

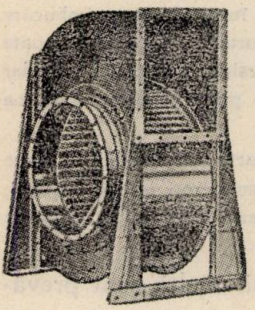

Fig. 7.

Ventilatorul transportoarelor pneumatice de rumeguş are o construcţie diferită de aceea a ventilatorilor de aer propriu zişi. Numărul paletelor roţii este mult mai mic, în schimb acestea trebue să fie foarte rezistente, având în vedere isbiturile la cari le supun aşchiile şi bucăţiile de lemn. Paletele să aibă colţuri sau muchii ascuţite iar niturile trebuesc şlefuite cu grijă, spre a nu provoca aderenţa rumeşului şi formarea de cruste.

Turbina ventilatorului se învârteşte în cutie cu o viteză de 600—1500 rotaţiuni pe minut, ceea ce permite acuplarea directă a roţii cu un electromotor. Prin aceasta se înlătură derajamentele cauzate de transmisiunile cu curele.

Bucăţile de lemn mai mari, aspirate din întâmplare în burlane, pot cauza importante stricăciuni turbinei ventilatorului. Pentru a evita deteriorarea acestuia se aşează în tubul colector, înainte de îmbucarea lui în ventilator, un d e c a n t o r format dintr'o plasă rară de sârmă, care reţine bucăţile de lemn prea mari.

Din cauza numărului mare de turaţiuni, turbina ventilatorului trebue să fie bine balansată şi să fie prevăzută cu lagăre cu bile şi cu ungere automată.

Ventilatorii necesari transportoarelor de rumeguş se procură ca atare din comerţ, indicându-se diametrul tubului colector şi viteza curentului de aer la îmbucarea acestui tub în ventilator.

B u r l a n u l d e p r e s i u n e conduce curentul de aer încărcat cu debuşeuri, refulat de ventilator, la separator. Modul de

construcție și de îmbucare a acestui burlan este în totul asemănător tuburilor de aspirație.

Separatorul sau ciclonul are de scop de a micșora presiunea amestecului de aer și deșeuri, de a le separa pe acestea din urmă și de a evacua aerul curățit de rumeguș și praf în atmosferă. Separatorul se compune dintr'un cilindru vertical de tală, cu diametrul de 0,50—4,00 m și cu înălțimea de 1,50—4,00 m, terminat în partea sa inferioară cu un con, în vârful căruia se îmbucă burlanul de evacuare (fig. 8).

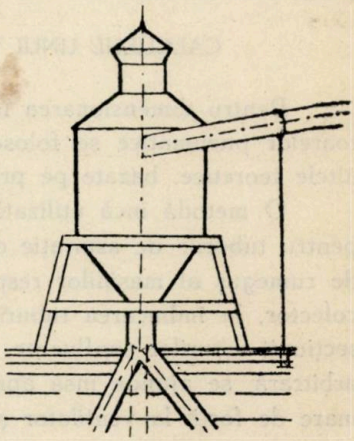

Fig. 8.

Aerul încărcat cu deșeuri este suflat din burlanul de presiune în separator, în sens tangențial-orizontal pe la partea superioară a acestuia. Așchiile sau tărâțele de lemn se rotesc dealungul pereților și pierzându-și energia cinetică, cad prin conul inferior, în burlanul de evacuare.

Pentru a evita formarea vârtejurilor, separatoarele sunt împărțite uneori în compartimente cu aripi, fixate pe axul corpului său cilindric.

Pulberile și praful de lemen sunt evacuate în atmosferă prin coșul montat în capacul superior al separatorului.

In mod obișnuit separatorul se află situat pe o schelă de grinzi, deasupra acoperișului sălii cazanelor, așa că rumegușul poate fi trimis de acolo, fie direct în focarele cazanelor, fie într'o cameră de depozit. La orice fabrică de cherestea deservită de transportoare mecanice e bine să existe și o cameră de depozit, din care să se ia rumegușul necesar la cazane, când din diferite motive exhaustorul nu ar lucra.

La instalațiile vechi, aerul încărcat cu deșeuri era condus direct în camera de depozit. Așchiile cele mai grele se precipitau în depozit, iar aerul lua cu sine pulberile și așchiile fine în atmosferă, producând prăfuirea clădirilor și terenurilor din vecinătate. Prin introducerea separatoarelor acest inconvenient a fost în mare parte înlăturat.

La instalațiunile mari, aerul refulat de unul sau mai multe ventilatoare de lemn (polizoare cu benzi de șmirghel, rindele fine, etc.) aerul din ciclon nu este evacuat în atmosferă astfel încărcat, ci se curăță în prealabil prin filtre de postav sau prin trecerea curentului de aer printr'o pânză de apă.

La instalațiunile mari aerul refulat de unul sau mai multe ventilatoare este împins în două sau mai multe burlane de presiune, cu separatoarele lor,

după cum e nevoie ca deşeurile să fie repartizate în diferite locuri de utilizare.

La marile fabrici de cherestea din America, unde deşeurile nu puteau fi folosite în întregime la încălzirea cazanelor şi nici utilizate în alt mod, tubul de presiune conduce direct la „burner", un turn înalt de peste 30 m., unde rumeguşul era ars. Aceste focuri perpetue, o caracteristică a industriei americane de cherestea au început a se stinge, decând deşeurile sunt utilizate la fabricarea unor produse de mare consum ca: celotex, xylolith, a pastei de lemn pentru hârtia de ziare, etc.

CALCULUL UNUI TRASPORTOR PNEUMATIC

Pentru dimensionarea burlanelor şi a ventilatorului transportoarelor pneumatice se folosesc diverse procedee, unele empirice, altele teoretice, bazate pe principii de aerodinamică.

O metodă încă utilizată în practică este următoarea: se iau pentru tuburile de aspiraţie dimensiunile corespunzătoare debitului de rumeguş al maşinilor respective. Suprafaţa secţiunii burlanului colector, la îmbucarea tuburilor aspiratoare, se ia egală cu suma secţiunii tuburilor confluente, plus 20%. Prin această dimensionare arbitrară, se ajunge însă aproape totdeauna la un consum foarte mare de forţă la ventilator şi la viteze excesive ale curentului de aer, mai ales în apropierea ventilatorului.

Dintre metodele teoretice, menţionăm pe aceea a lui Murgue[1]) (perfecţionată de Blaess), la care pentru dimensionarea burlanului colector se face uz de „orificiul echivalent", corespunzător pierderilor de sarcină din cauza frecărilor şi a incidentelor de parcurs. Metoda e complicată şi necesită cunoştinţe mai ample de aerodinamică, deaceea e puţin folosită actualmente.

In cele ce urmează vom expune principiul metodei de calcul imaginată de Karg[2]), adaptată şi amplificată de Flatscher[3]) pentru cazul special al transportoarelor de rumeguş. Această metodă, cu complectările ce i s'au adus, conduce la rezultate excelente pentru practică.

După cum am menţionat şi mai înainte, transportul pneumatic al rumeguşului şi prafului de lemn are loc graţie unui curent de aer care circulă prin tuburile instalaţiei cu o viteză anumită. Acest

1) Dr. E. Wiesmann: Les Ventilateurs, traduit de l'Allemand par Pellet, Dunod, Paris, 1927.

2) Dr. Ing. H. R. Karg: Pneumatische Materialtransporte, Oldenbourg, München, 1926.

3) Dr. J. H. Flatscher: Sägebetrieb, Parcy, Berlin, 1929.

curent, provocat de paletele roții ventilatorului, absoarbe deșeurile produse de mașinile unelte, prin capotele sau gurile de captare.

Pentru a obține regimul permanent necesar de mișcare a aerului, trebue să se creeze în interiorul tuburilor o anumită depresiune p. Această depresiune este foarte redusă și se exprimă, după cum se obicinuește în aerodinamică în milimetri de coloană de apă, știind că 1 mm. coloană de apă corespunde presiunei de 1 kg./m² și că 1 atmosferă = 10336 kg./m².

Dacă p este presiunea (sau depresiunea) curentului de aer pe unitatea de suprafață a secțiunii burlanului și s, suprafața secțiunii așchiei (tărâței) de lemn, asupra căreia se exercită acest efort, pentru ca așchia să se deplaseze în direcția curentului de aer, trebue să avem :

$$p\ s > \gamma'\ s\ d$$

d fiind dimensiunea maximă (lungimea) a așchiei și γ' greutatea specifică a lemnului din care a provenit. Cu alte cuvinte, trebuie ca forța curentului de aer aplicată asupra așchiei să fie mai mare decât greutatea acesteia.

La unele mașini însă, de ex. la gatere, așchiile nu sunt aruncate de mașinile unelte direct în tuburile aspiratoare, deci nu plutesc în aer, ci curentul de aer trebue să aibă suficientă putere, pentru a le lua din repaos și a le antrena cu sine. Pentru aceasta s'a constatat din experiențe, că trebue să se ia un curent de aer cu 25% mai puternic, decât cel rezultat din relația anterioară, adică

$$p\ s = 1{,}25\ \gamma' s\ d \quad \text{de unde} \quad p = 1{,}25\ \gamma'\ d \qquad (1)$$

Lucrul mecanic produs de presiunea aerului pe unitatea de suprafață și pe 1 metru lungime de tub este egal cu forța vie a aerului,

$$p\ l = \frac{m\ v^2}{2} \text{ și fiindcă } l = 1,\ p = \frac{m\ v^2}{2}$$

relație în care v este viteza curentului de aer ce antrenează așchia, (respectiv viteza așchiei), iar $m = \frac{\gamma}{g}$ este massa aerului ($\gamma = 1{,}293$ kg./m³ fiind greutatea specifică a aerului, și $g = 9{,}81$ accelerația gravitației).

Rezultă deci

$$p = \frac{\gamma\ v^2}{2g} = 1{,}25\ \gamma' d, \text{ de unde } v^2 = \frac{1{,}25.2\ g\ \gamma' d}{\gamma} = 18{,}95\ \gamma' d$$

$$\text{sau} \qquad v = 4{,}35\ \sqrt{\gamma' d} \qquad (2)$$

Așa dar, pentru ca așchia de dimensiunea maximă d să fie antrenată de curentul de aer și să nu se precipite în conducte, trebue

ca viteza curentului să nu scadă, pe întreg parcursul, sub valoarea rezultată din formula de mai sus.

In deducţiunile de mai sus, am considerat un singur fir de aer, de grosimea s a aşchiei şi am presupus că în interiorul tubului se găsesc un număr foarte mare de asemenea fire, circulând cu aceeaş viteză şi antrenând fiecare câte o aşchie. De fapt însă, aşchiile nu pot pluti prea dens în tub, deoarece frecarea între ele şi de pereţii tubului ar fi considerabilă şi în acest caz presiunea exercitată de curentul de aer asupra lor nu ar mai fi suficientă pentru a le antrena.

Există deci un raport de amestec între volumul de aer şi cel de aşchii, sub care transportul se face în cele mai bune condiţiuni, şi anume, cu un volum minim de aer se transportă o cantitate maximă de aşchii. Astfel, dacă într'o secundă se produce o cantitate K kg. de rumeguş, ea va trebui antrenată prin tuburi de un curent având de a ori volumul rumeguşului..

După K a r g raportul de amestec cel mai favorabil pentru deşeurile produse de maşinile pentru prelucrarea lemenului este a=1500.

Debitul burlanului este deci

$$Q = S\,v = \frac{K}{\gamma'} + \frac{a\,K}{\gamma'} = \frac{K}{\gamma'}(a+1)$$

S fiind suprafaţa secţiunii burlanului cu diametrul D.

Pe de altă parte $S = \frac{\pi}{4} D^2$ deci

$$D^2 = \frac{4\,S}{\pi} = \frac{4\,(a+1)\,K}{\pi\,v\,\gamma'} = \frac{4\,(1500+1)}{3{,}14} \cdot \frac{K}{v\,\gamma'} = 1912\,\frac{K}{v\,\gamma'}$$

de unde $$D = 43{,}73 \sqrt{\frac{K}{v\,\gamma'}}$$

Cu ajutorul acestei din urmă relaţiuni putem determina diametrul unui burlan, care trebue să conducă un curent de aer având o viteză cunoscută (v) şi un debit cunoscut (K).

Fiindcă v este exprimată în m/sec, γ' în kg/m^3 şi K în kg/sec, D aflat se exprimă în metri..

In practică secţiunea tuburilor de aspiraţie nu trebue să scadă sub 5 cm^2 (D=0,025 m), deoarece la secţiuni mai mici burlanele se înfundă uşor.

Curentul de aer încărcat cu deşeuri, care circulă prin tuburi

cu viteza de regim arătată, are de învins o serie de rezistenţe, ce iau naştere în interiorul tuburilor. Dintre acestea, cele mai însemnate sunt: frecarea interioară F a aerului încărcat cu deşeuri, de pereţii tuburilor şi pierderea de presiune f, cauzată de incidente locale de parcurs (strâmtări, lărgiri, guri de confluenţă, coturi, unghiuri, registre, etc.).

1. Determinarea frecării interioare a aerului încărcat cu deşeuri, de pereţii burlanelor nu se poate face decât aproximativ, din cauza imperfecţiei construcţiei tuburilor, a neomogenităţii corpurilor în contact, etc.

Presiunea dinamică exercitată de aerul curat sau de un gaz oarecare în interiorul unui tub este dată de formula

$$H = \frac{\gamma\, v^2}{2\, g}$$

in care γ este greutatea specifică a aerului (gazului) în kg/m³ iar v viteza de regim a curentului în m/sec. Această presiune este exprimată în Kg/m² sau în mm. coloană de apă.

Presiunea dinamică ce se consumă prin frecări interioare se calculează cu formula

$$F = \lambda \frac{L}{D} \cdot \frac{\gamma\, v^2}{2\, g} = \lambda \frac{L}{D} H$$

Valoarea coeficientului de frecare este dată de una din formulele: $\gamma = 0{,}0125 + 0{,}0011 : D$ (după Karg) sau $\gamma = 0{,}0199 + 0{,}006 : D$ (după Darcy). Pentru aplicaţiuni practice se pot lua valorile înscrise sub diametrele de mai jos (D în metri). Pentru alte diametre decât cele date, se vor lua pentru γ valori intermediare, diferenţa între aceste valori fiind dealtfel foarte mică.

D =	0,050	0,075	0,100	0,150	0,200	0,300	0,500	0,900
λ =	0,029	0,028	0,025	0,022	0,020	0,019	0,018	0.017

La transportoarele pentru rumeguş, prin burlane circulă aer amestecat cu aşchii de lemn şi ca atare pierderea de presiune datorită frecării este mai mare. Presupunând că aşchiile ascultă aceiaş lege a mişcării în tuburi, ca şi aerul curat, travaliul total pierdut prin frecare va fi egal cu travaliul pierdut din cauza frecării aerului, plus travaliul pierdut prin frecarea aşchiilor: $T = T_a + T_r$

$$T = \lambda \frac{L}{D} Q \frac{\gamma\, v^2}{2\, g} + \lambda' \frac{L}{D} Q' \frac{\gamma'\, v^2}{2\, g}$$ şi luând cu aproximaţie $\lambda = \lambda'$

avem:

$$T = \lambda \frac{L}{D} \cdot \frac{v^2}{2g} (\gamma\, Q + \gamma'\, Q')$$

In fine, ținând seama că $Q = a\,Q'$ sau $Q' = \frac{Q}{a}$ obținem:

$$T = \lambda \frac{L}{D} \cdot \frac{v^2}{2g} Q \left(\tau + \frac{\tau'}{a}\right)$$

Din această ultimă relație, luând $Q = Q' = 1$, deducem formula pierderii de presiune, datorită frecării interioare ale aerului încărcat cu deșeuri:

$$F = \lambda \frac{L}{D} v^2 \frac{1}{2g} \left(\tau + \frac{\tau'}{a}\right)$$

Notând factorul invariabil pentru rumegușul de o anumită specie lemnoasă:

$$\frac{1}{2g}\left(\tau + \frac{\tau'}{a}\right) = z$$

obținem:

$$F = \lambda z \frac{L}{D} v^2 \qquad (4)$$

2. Formula pierderii de sarcină f din cauza incidentelor locale de parcurs este asemănătoare cu aceea a frecării, cu diferența că f nu depinde de lungimea și diametrul tuburilor, ci de alți factori, cari variază de la caz la caz.

Influența acestor factori locali se exprimă printr'un coeficient de pierdere de presiune δ, cu care se multiplică valoarea presiunii dinamice H, adică

$$f_a = \delta H = \delta \frac{v^2}{2g}, \text{ pentru aer și}$$

$$= \delta \frac{v^2}{2g}\left(\tau + \frac{\tau'}{a}\right) = \delta z v^2, \text{ pentru aer și deșeuri} \qquad (5)$$

La transportoarele pentru deșeuri de lemn se pot ivi următoarele incidente locale de parcurs:

a) Burlanul sau tubul își schimbă direcția: când axa direcției celei noui face cu cea veche un unghiu mai mic de 60° se va lua $\delta = 0{,}2$, iar la o schimbare de direcție de 60°—90° se ia $\delta = 0.4$.

b) Burlanul face un cot sau o durbă, spre a evita un obstacol de ex. un stâlp, o fundație de mașină), după care revine la direcția inițială, $\delta = 0{,}2$; în cazul unei curbe urmată de o schimbare de direcție se ia $\delta = 0{,}4$.

c) Burlanul își sporește diametrul, prin confluența unui tub aspirator, în care caz $\delta = 0{,}2$. Dacă are loc o strâmtare a secțiunii burlanului se ia $\delta = 0{,}1$.

d) Două tuburi de diametru egal se îmbucă, formând un burlan comun $\delta = 0{,}2$; dacă tuburile au diametre diferite, $\delta = 0{,}3$.

e) Când aerul venind prin 2 tuburi laterale intră într'un tub central, îmbinându-se în formă de T, se ia $\delta=0,6$. Dacă aerul trece din tubul central în cele două braţe. $\delta=0,9$.

Imbinările în T, sub unghiuri drepte, dau naştere la pierderi importante de forţă şi de aceea trebuesc evitate. Deasemenea îngustările sau strangulările, ce se fac uneori la îmbucarea burlanelor colectoare în cutia ventilatoarelor, pot fi înlăturate, dacă acestea din urmă se comandă la fabricile furnizoare după diametrul ce se obţine din calcul.

Din cele arătate până acum, rezultă că dacă se cunoaşte cantitatea de deşeuri produsă de diferitele maşini ale unei fabrici pentru prelucrarea mecanică a lemnului, se poate afla cu destulă uşurinţă: presiunea minimă, viteza de regim a curentului de aer şi diametrele tuburilor aspiratoare şi burlanelor colectoare, indiferent dacă ele au traseu rectiliniu sau prezintă diverse neregularităţi pe parcursul lor.

Pentru o bună exploatare a instalaţiei, trebuie ca pe întreg parcursul burlanului colector, să avem o presiune dinamică cel puţin egală cu depresiunea maximă existentă într'unul din tuburile aspiratoare. Dacă această presiune nu e atinsă, aşchiile cele mai grele se precipită în burlanul colector.

După legea proporţionalităţii [1]), cunoscută din aerodinamică, rezistenţa unei conducte de aspiraţie sau de presiune, de diametrul D, este proporţională cu patratul debitului şi invers proporţională cu puterea a cincea a diametrului său.

Intre presiunea H_t în tubul aspirator şi H_c în tubul colectiv trebue să avem egalitate, adică

$$H_t = \lambda \frac{Q^2}{D^5} L = \lambda' \frac{Q'^2}{D'^5} L' = H_c$$

egalitate ce subsistă şi în cazul $L=L'$, luând aproximativ $\lambda = \lambda'$ deci

$$\frac{Q^2}{D^5} = \frac{Q'^2}{D'^5} \text{ sau } D'^5 = D^5 \left(\frac{Q'}{Q}\right)^2 \text{ deunde}$$

$$D' = D \left(\frac{Q'}{Q}\right)^{\frac{2}{5}} \qquad (6)$$

Valoarea lui D' se poate calcula prin logaritmi:

$$\log D' = \log D + \frac{2}{5} \log \left(\frac{Q'}{Q}\right)$$

Pentru aplicaţiuni practice curente se pot folosi însă cifrele

1) Wiesmann E. Dr.: Les Ventilateurs, Dunod, Paris, 1927.

din tabela următoare, care cuprinde valorile expresiei $\left(\frac{Q'}{Q}\right)^{\frac{2}{5}}$ pentru raporturile cele mai frecvente între debitele Q' şi Q.

$\frac{Q'}{Q}$	$\left(\frac{Q'}{Q}\right)^{\frac{2}{5}}$	$\frac{Q'}{Q}$	$\left(\frac{Q'}{Q}\right)^{\frac{2}{5}}$	$\frac{Q'}{Q}$	$\left(\frac{Q'}{Q}\right)^{\frac{2}{5}}$	$\frac{Q'}{Q}$	$\left(\frac{Q'}{Q}\right)^{\frac{2}{5}}$
1,00	1,00	2,00	1,32	3,75	1,69	8,50	2,34
1,10	1,04	2,10	1,35	4,00	1,74	9,00	2,41
1,20	1,08	2,20	1,37	4,50	1,83	9,50	2,46
1,30	1,11	2,30	1,40	5,00	1,90	10,00	2,51
1,40	1,15	2,40	1,42	5,50	1,98	10,50	2,56
1,50	1,19	2,50	1,43	6,00	2,05	11,00	2,61
1,60	1,21	2,75	1,49	6.50	2,11	11,50	2,66
1,70	1,24	3,00	1,55	7,00	2,18	12,00	2,70
1,80	1,27	3,25	1,60	7,50	2,24	12,50	2,75
1,90	1,30	3,50	1,64	8,00	2,30	13,00	2,79

Dacă debitul de aer şi rumeguş în tubul colector este Q'

$$Q' = S' v' = \frac{\pi D'^2}{4} v' \text{, de unde } v' = \frac{4 Q'}{\pi D'^2} = 1{,}273 \frac{Q'}{D'^2} \quad (7)$$

3) Forţa motrice N necesară pentru ventilator se calculează astfel: Dacă H_c este presiunea dinamică în ultima parte a burlanului colector, înainte de îmbucarea în cutia ventilatorului şi Q debitul de aer şi deşeuri în burlan, $N = Q H_c$

Dacă randamentul ventilatorului este e%, forţa motrice necesară va fi:

$$N = \frac{100 Q H_c}{75 e} = 1{,}33 \frac{Q H_c}{e} \text{ exprimată în HP.}$$

O chestiune deosebit de importantă, pentru exploatarea unei instalaţii de transport pneumatic, este aceea pe care am amintit-o deja şi anume dacă aspiraţia tuburilor maşinilor, cari la un moment dat nu lucrează (nu produc deşeuri), trebuie sau nu oprită. Formula vitezei în burlanul colector, $v' = 1{,}273\ Q' : D'^2$, ne arată, că dacă se micşorează debitul Q' de aer încărcat cu deşeuri. prin închiderea unora din tuburi, viteza curentului de aer scade, ceeace poate avea de efect precipitarea aşchiilor în burlanul colector. Spre a evita acest lucru, în cazul când o parte din tuburi ar rămâne totuşi închise şi spre a da naştere unui curent cu viteza de regim v', ventilatorul ar trebui să lucreze cu mai multă forţă şi să aspire mai mult aer curat. In acest caz însă raportul de amestec (a : 1) s'ar schimba şi transportul nu s'ar mai efectua în condiţiuni mulţumitoare, dimensionarea instalaţiei fiind făcută pentru cea mai mare producţiune de deşeuri, adică pentru lucrul simultan al tuturor maşinilor. .

Din motivele arătate, e recomandabil ca tuburile de aspiraţie ale maşinilor ce nu lucrează, să fie lăsate deschise, prin aceasta obţinându-se şi o mai bună

aerisire a localului. Schimbarea ce totuşi se produce în raportul de amestec, nu e aşa de însemnată, încât să provoace turburări în funcţionarea instalaţiei.

Aplicaţiune. Pentru a arăta modul cum se conduce calculul unui transportor pneumatic să luăm cazul fabricei de cherestea arătate în fig. 9.

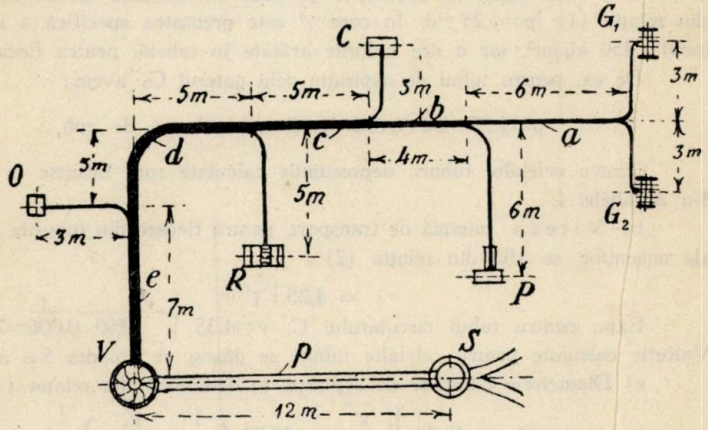

Fig. 9.

In această fabrică se găsesc următoarele maşini: un gater normal (G_1) de 550 mm. deschidere. un gater normal de 650 mm (G_2), un fierăstrău cu panglică $\overline{P}$ pentru buşteni, cu diametrul scripeţilor de 1200 mm., un fierăstrău circulare C pentru refecat marginele scândurilor. şi o rindea mecanică R. Prin deschiderea O se aruncă deşeurile din hală.

Pentru a putea determina depresiunea necesară în interiorul tuburilor de aspiraţie, trebue să stabilim mai întâi cantitatea cea mai mare de deşeuri ce poate produce fiecare maşină-unealtă şi dimensiunea maximă a aşchiilor.

Pentru gaterele normale se vor lua următoarele date (K=cantitatea de deşeuri produsă în kg./oră, d=dimensiunea maximă a aşchiei în mm.).

Gater de 450 mm.	deschidere,	K=150,	d=2.0
„ „ 550 „	„	K=175,	d=2 0
„ „ 650 „	„	K=250,	d=2.5
„ „ 800 „	„	K=300,	d=3 0

Gaterele rapide produc. la deschiderile de mai sus, cantităţi duble de rumeguş, de aceleaşi dimensiuni maxime.

Fierăstraiele cu panglică având pânza subţire şi o capacitate de lucru redusă, dau cantităţi mai mici de deşeuri şi anume 100—200 kg./oră, d=2 mm.

Fierăstarele circulare de refecat produc 50—60 kg. rumeguş mare, d=6 mm.

Rindeaua mecanică dă 100—150 kg. talaj pe oră, d=10 mm..

Prin orificiul O se aruncă în capota de captare deşeuri culese din hala maşinilor, în cantitate de 50 kg./oră, d=10 mm.

Pentru instalaţia arătată în fig. 9 vom avea deci cantităţile de deşeuri înscrise în coloana 2 şi de dimensiunile arătate în coloana a 3-a a tabelei I ce urmează.

1. Calculul tuburilor de aspiraţie. a) Depresiunea necesară pentru aspirarea deşeurilor produse de maşinile unelte se determină din relaţia (1): $p=1{,}25\,\gamma' d$, în care γ' este greutatea specifică a lemnului de molift. 450 kg./m³, iar d are valorile arătate în tabelă, pentru fiecare maşină.

De ex. pentru tubul de aspiraţie dela gaterul G_1 avem:

$$p=1{,}25 \cdot 450 \cdot 0{,}002=1{,}13 \text{ mm coloană de apă.}$$

Pentru celelalte tuburi, depresiunile calculate sunt înscrise în coloana a 4-a a tabelei I.

b) Viteza minimă de transport, pentru fiecare din tuburile aspiratoare ale maşinilor, se află din relaţia (2)

$$v = 4{,}35 \sqrt{\gamma' d}$$

Exp., pentru tubul circularului C, $v=4.35 \sqrt{450 \cdot 0{,}006}=7{,}13$ m/sec. Valorile calculate pentru celelalte tuburi se găsesc în colonia 5-a a tabelei.

c) Diametrele tuburilor de aspiraţie se determină din relaţia (3)

$$D = 43{,}73 \sqrt{\frac{k}{\gamma' v}} = 43{,}73 \left(\frac{1}{450} \cdot \frac{K}{3600\, v}\right)^{\frac{1}{2}}$$

în care k este cantitatea de deşeuri produsă de maşina respectivă într'o secundă, iar K cantitatea produsă într'o oră (în kg.). De ex., diametrul tubului de aspiraţie dela fierăstrăul cu panglică este:

$$D = 43{,}73 \left(\frac{1}{450} \cdot \frac{150}{3600.4{,}13}\right)^{\frac{1}{2}} = 0{,}205 \text{ m.}$$

Valorile aflate pentru celelalte diametre sunt date în tabelă, col. 6.

d) Debitul de aer încărcat cu deşeuri, transportat prin fiecare din tuburile de aspiraţie se determină astfel:

$$Q = Sv = \frac{\pi}{4} D^2 v = 0{,}785\, D^2 v$$

Pentrul tubul rindelei, de ex. avem un debit

$$Q = \frac{\pi}{4} (0{,}109)^2\, 9{,}22 = 0{,}085 \text{ m}^3 / \text{sec}$$

Celelalte valori se găsesc în coloana 7 a tabelei.

e) Frecarea interioară în fiecare tub aspirator se aflc din relaţia (4)

$$F = \lambda\, z\, \frac{L}{D} v^2$$

Valoarea coeficientului de frecare λ depinde. după cum am văzut, de diametrul tuburilor şi se ia din tabela dela pag. 14. Factorul

$$z = \frac{1}{2g} \left(1 + \frac{\gamma'}{a}\right)$$

are pentru deşeurile din lemn de molift valoarea $z=0{,}0811$.

De ex. frecarea în tubul de aspiraţie al gaterului G_1 este

$$F = 0{,}02.0{,}0811 \cdot \frac{3}{0{,}223} \cdot (4{,}13)^2 = 0{,}37 \text{ mm col. apă}$$

Celelalte valori, în tabelă, coloana ultimă.

Tabela I. Calculul tuburilor de aspiraţie.

Maşinile	K	d	p	v	D	Q	F
	kg/oră	mm	mm c.a.	m/sec.	m	m^3/sec	mm c. a.
Gater G_1	175	2,0	1,13	4,13	0,223	0,161	0,37
„ G_2	250	2,5	1,31	4,61	0,249	0,222	0,41
F. pangl. P	150	2,0	1,13	4,13	0,205	0,136	0,83
F. circ. C	50	6,0	3,39	7,13	0,090	0,045	3,54
Rindea R	100	10,0	5,65	9,22	0,109	0,085	7,92
Orificiu O	50	10,0	5,65	9,22	0,078	0,044	9,86
						0,693	22,93

2. Burlanul colector. Se împarte în prealabil acest burlan în secţiuni a, b, c,... e, cuprinse între confluenţa tuburilor asppiratoare, indiferent dacă sunt rectilinii sau curbe. Pentru fiecare din aceste secţiuni se calculează apoi diametrul burlanului, viteza curentului, presiunea dinamică, frecarea interioară şi pierderea de sarcină din cauza incidentelor de parcurs.

Ca exemplu de calcul vom lua o singură secţiune a burlanului şi anume:

Secţiunea a. Diametrul burlanului se deduce din relaţia (6)

$$D_a = D_{g_1} \left(\frac{Q_a}{Q_{g_1}}\right)^{\frac{2}{5}} = 0{,}223 \left(\frac{0{,}161 + 0{,}222}{0{,}222}\right)^{\frac{2}{5}}$$

şi fiindcă

$$\frac{Q_a}{Q_{g_1}} = \frac{0{,}383}{0{,}222} = 1{,}8$$

găsim $\left(\frac{Q_a}{Q_{g_1}}\right)^{\frac{2}{5}} = 1{,}27$, deci

$$D_a = 0{,}223 \cdot 1{,}27 = 0{,}283 \text{ m.}$$

$$V_a = 4 \frac{Q_a}{\pi D_a^2} = 1{,}273 \frac{Q_a}{D_a^2} = 6{,}11 \text{ m/sec.}$$

$$H_a = 0{,}0811\ v_a^2 = 0{,}0811 \cdot (6{,}11)^2 = 3{,}03 \text{ mm col. apă.}$$

Pierderea prin frecări interioare este, după relaţia (4)

$$F_a = \lambda\ z\ \frac{L}{D_a}\ v_a^2 = 0{,}02 \cdot 0{,}0811 \cdot \frac{6}{0{,}283} \cdot 37{,}33 = 1{,}27 \text{ mm. col. apă}$$

Pierderea de sarcină din cauza incidentelor de parcurs, respectiv din cauza celor două confluenţe curbe ale tuburilor aspiratoare ale gaterelor, se află cu ajutorul relaţiei (5):

$$f_a = \delta\ z\ v_a^2$$

în care coeficientul δ, conform celor arătate la pag. 300 (d.) are valoraea $\delta=0,3$

ec $= 0,3 \cdot 0,0811 \cdot (6.11)^2 = 0,91$ mm col. apă.

Calculul celorlalte secţiuni ale burlanului colector se face în acelaş mod, având grija a alege coeficienţii de frecare λ în funcţie de diametrele respective şi coeficienţii de pierdere de sarcină δ corespunzători incidentelor de parcurs ale fiecărui secţiuni. La burlanul colector considerat, vom lua de ex.. următorii coeficienţi :

Secţiunea	λ	δ
a	0,020	0,3
b	0,019	0,6
c	0,021	0,4
d	0,021	0,7
e	0,023	0,7

Coeficienţii sunt luaţi din tabela dela pag. 14 iar cei de pierdere de presiune sunt rezultaţi prin adunarea valorilor respective, luate de pe pag. 15, a—e. De ex. în secţiunea d a burlanului avem următoarele incidente de parcurs : Imbucarea tubului aspirator al rindelei ($\delta=0,3$). schimbarea de direcţie a burlanului colector de 90° ($\delta=0,3$) şi strâmtarea burlanului colector la trecerea dela secţiunea c la d ($\delta=0,1$), prin urmare δ total este : $0,3+0,3+0,1=0,7$.

Rezultatul calculelor privitoare la secţiunile a—e ale burlanului colector sunt cuprinse în tabela următoare :

Tabela II. Burlanul colector

Secţiunea	Debitul Q_a	Diametrul D_a	Viteza v_a	Presiunea dinamică H_a	Frecarea F_a	Pierderea de sarcină f_a
	m^3/sec	m	m/sec	mm coloană de apă		
a	0,383	0,283	6,11	3,03	1,27	0,91
b	0.519	0,348	5,47	2,42	0,28	1,46
c	0,564	0,247	7,76	4,88	2,05	1,95
d	0,649	0,245	13,75	15,33	10,42	10,73
e	0,693	0,188	25,20	51,50	43,83	36,05
					57,85	51,10

Din îngustarea burlanului, la trecerea dela secţiunea d la e (0245—0,188= 0,057 m.) a rezultat o sporire considerabilă a vitezei curentului, dela 13,75 la 25,46 m/sec. Dacă în loc de a urma indicaţiunile calculului, am fi păstrat şi pe secţiunea e tot diametrul 0.245 m. al secţiunii d, atunci curentul de are ar fi avut pe secţiunea e viteza $v'_e = 1,273 \dfrac{Q_e}{D_d^2} = 1,273 \cdot 11,5 = 14,64$ m/sec.. deci puţin mai mare decât în secţiunea precedentă. Ca atare s'ar micşora şi presiunea hidraulică $H'_e = 17,38$ mm. ca şi frecarea $F'_e = 14.79$ mm col. apă. In fine pierderea de sarcină ar fi $f'_e = (0,3+0.3) \cdot 17,38 = 10,48$ mm. col. apă.

Să presupunem dimpotrivă, că din calcule ar fi rezultat pentru o secțiune oarecare a burlanului colector o viteză mai mică decât aceea necesară pentru antrenarea aşchiilor celor mai grele (în cazul considerat $v_o = 9.22$ m/sec.). Viteza-limită necesară pentru curentul de aer, v_o, se poate obține în acest caz printr'o strâmtare corespunzătoare a burlanului colector. Diametrul acestei secțiuni se calculează în acest caz din formula $D' = \sqrt{\frac{4Q}{\pi v_o}}$, v_o fiind viteza-limită prescrisă şi Q debitul în secțiunea respectivă.

Dacă ne-am propune să adoptăm diametrul rezultat din calcul şi să sporim viteza printr'un număr mai mare de rotațiuni ale ventilatorului, atunci s'ar modifica raportul de amestec şi după cum am arătat deja mai înainte, s'ar produce perturbațiuni în funcționarea instalației.

3. Ventilatorul. Acesta trebue să producă travaliul necesar pentru învingerea următoarelor rezistențe (v. tabelele I şi II).

a) Suma rezistențelor de frecare în tuburile aspiratoare. $F = 22{,}93$ mm.

b) Suma rezistențelor de frecare în secțiunile a—e ale burlanului colector

$$\Sigma F = 57{,}85 \text{ mm.}$$

c) Suma pierderilor de sarcină din cauza incidentelor de parcurs,

$$\Sigma f_a = 51{,}10 \text{ mm col. apă.}$$

d) Transportul cantității totale de aer şi deşeuri $\Sigma Q = 0.693$ m³/sec.

Forța necesară pentru absorbție şi refulare este, conform relației (1),

$$p = H = 1{,}25\ \gamma' d = 1{,}25 \cdot 450 \cdot 0.01 = 5{,}65 \text{ mm col. apă.}$$

Din această relație dimensionăm burlanul de presiune astfel:

$$v_p = 4{,}35 \sqrt{\gamma' d} = 9{,}22 \text{ m/sec}$$

şi fiindcă $\Sigma Q = S_p v_p$, $S_p = \frac{\Sigma Q}{v_p}$, de unde

diametrul acestui burlan

$$D_p = \sqrt{\frac{4\Sigma Q}{\pi v_p}}$$

In fine ventilatorul mai are de învins:

e) Frecările interioare în burlanul de presiune

$$F_p = 0{,}019 \frac{12}{0{,}303} 6{,}89 = 5{,}24 \text{ mm col. apă}$$

De pierderea de sarcină la trecerea în separator nu mai ținem seama, deoarece curentul de aer poate fi evacuat cu orice viteză.

Ventilatorul va avea deci de prestat un travaliu total:

$$H = 22{,}93 + 57{,}85 + 51.10 + 5{,}65 + 5{,}24 = 142{,}77 \text{ mm. col. apă.}$$

Aplicând formula:

$N = 1{,}33 \frac{QH}{e}$, în care $Q = \Sigma Q_a = 0{,}693$ m³/sec şi $H = 142{,}77$ m

iar $e = 50\%$ găsim forța necesară pentru ventilator

$$N = 1{,}33 \cdot \frac{0{,}693 \cdot 142{,}77}{50} = 2{,}64 \text{ HP}$$

Luând 3 HP ventilatorul va putea produce travaliul cerut atât în timpul funcționării, cât şi la demaraj (pornire).

După cum se poate vedea din exemplul de calcul dat, dimensionarea unui transportor pneumatic se face destul de uşor, mai ales că diferitele calcule se repetă de mai multe ori, pentru fiecare tub aspirator şi pentru fiecare secţiune a burlanului colector.

La calculele ce se fac pentru verificarea transportoarelor existente, se poate trece dela o secţiune a burlanului colector, nu la următoarea ci direct la a 2-a sau a 3-a secţiune (de ex. dela a la d) observând însă ca viteza curentului să fie în toate secţiunile mai mare decât viteza necesară târîrii aşchiilor celor mai grele.

Calculul unei instalaţii de transport pneumatic al deşeurilor de lemn necesită întocmirea în prealabil a unui plan de situaţie al fabricii, cu amplasamentul maşinilor-unelte deservite de transportor, cu arătarea fundamentelor lor, a stâlpilor planşeului, a axelor şi curelelor de transmisie şi a tuturor obstacolelor ce pot influenţa traseul conductelor. După aceea se alege şi se fixează pe plan locul ventilatorului şi al separatorului, se figurează traiectul burlanului colector şi al celui de presiune şi în fine axele tuburilor de aspiraţie ale fiecărei maşini, indicându-se lungimea exactă a tuburilor a şi a secţiunilor respective. .

Traseul burlanelor şi tuburilor trebuie să fie pe cât posibil rectiliniu iar îmbucările să se facă sub unghiuri cât mai ascuţite.

Pe plan se indică diversele incidente de parcurs, ca îmbucări, coturi, strâmtări, etc. ce pot influenţa regimul mişcării curentului de aer în conducte.

Évacuation pneumatique des sciures.

L'évacuation des sciures constitue un problème assez difficille pour l'industrie de scies mécaniques de bois.

Ces déchets, qui représentent 15% du volume du bois travaillé, causent l'usure rapide des machines et rendent difficile le travail, en viciant l'air des ateliers.

Parmi les moyens d'évacuation les plus connus, ceux pneumatiques présentent les plus grands avantages, car les déchets sont aspirés immédiatement qu'ils se sont produits, évitant tous les inconvénients mentionnés.

L'auteur nous donne dans cette étude la description d'une installation de transport pneumatique, en montrant les pièces qui la composent et les principes de construction. Parmi ces principes il faut relever spécialement l'importance toute particulière que présente le choix judicieux des vitèses d'entraînement des sciures et l'adoption pour les conduits d'aspiration et de pression des dimensions correspondantes.

L'exemple de calcul pratique qui accompagne l'étude, donne la possibilité de projeter une installation complète ou de contrôler une qui fonctionne défectueusement.

Exhaustoren

Bekanntermassen stellt die Entfernung der Abfälle, wie sie sich bei der mechanischen Bearbeitung des Holzes ergeben, für jedewedes Sägewerk ein

recht schwieriges Problem dar. Diese Abfälle, welche etwa 15% des bearbeiteten Holzes ausmachen, verderben die Luft der Arbeitsräume, beschleunigen die Abnutzung der Maschinen, erschweren die Arbeit, etc.

Von der bisher bekannten Räumungsmitteln sind die Luftsauger (Exhaustoren) die vorteilhaftesten. Dieselben saugen die Abfälle sofort nach ihrer Entstehung auf, reinigen also die Luft und beseitigen die oben erwähnten Unzulänglichkeiten.

Verfasser beschreibt einen solchen Luftsauger, die Teile die ihn zusammensetzen und die Art der Konstruktion. Es wird namentlich darauf hingewiesen, welche grosse Bedeutung für gute Funktionierung des Apparates die richtige Wahl der Sauggeschwindigkeit und die entsprechende Dimensionierung der Absaug- und Druckröhren hat.

Als Schluss folgt die Ausführung eines praktischen Beispiels, welches den Interessenten die Kontrolle bestehender Einrichtungen ermöglicht, eventuell die Aufstellung von neuen Apparaten.

ASUPRA STAŢIUNILOR DE PINUS CEMBRA DIN CARPAŢII ROMÂNIEI

de Dr. G. P. ANTONESCU

Sub acest titlu, D-nii Dr. Const. C. Georgescu şi Const. D. Ionescu au publicat în numărul dublu de pe lunile August şi Septemrie 1932 al Revistei Pădurilor, care a apărut însă în luna Octombrie anul trecut, un articol de 12 pagini, prin care au găsit de cuviinţă să evidenţieze, între altele, şi câteva erori de tipar strecurate în scrierea mea:

„Contribuţiuni la studiul distribuţiunei geografice a conifelor din România".

Eram dator, ce-i drept, să dau mai curând cuvenitele explicaţiuni, absorbit însă de numeroasele ocupaţiuni zilnice ale serviciului ce conduc, ca şef al Secţiei tehnice la direcţia regională din Cluj şi ca conferenţiar la Academia de Inalte Studii Agronomice din aceiaşi localitate, am fost pus în imposibilitate de a mă conforma acestei obligaţiuni.

Cele câteva zile de vacanţă de Sf. sărbători ale Paştelui mi-au permis, însă, să alcătuiesc acest răspuns aşteptat, desigur, de cititorii Revistei Pădurilor.

A mai fost, totuşi, şi alt motiv al întârzierii în chestiune — şi pentru ce nu aş spune adevărul — şi anume faptul, că am voit să mă documentez şi cu oarecari observaţiuni recente făcute pe teren.

Am rugat, în acest scop, pe D-l Inginer subinspector A n d r e i B i t a i, şeful serviciului amenajărilor dela direcţiunea regională silvică din Bistriţa, ca să fie aşa de bun de a indica, în urma constatărilor reale ce va face, pe o hartă a d - h o c, toate locurile din munţii R o d n e i şi ai C ă l i m a n i l o r unde se găseşte Pinul Cembra.

Domnia-Sa a binevoit să dea urmare dorinţei mele, pentru care îi exprim şi pe această cale viile mele mulţumiri.

Mai înainte de a intra în examinarea fondului chestiunii, găsesc oportun de a reproduce câteva pasaje din introducerea la scrierea mea menţionată mai sus [1]) :

„Studiul repartiţiunei geografice a speciilor forestiere dintr'o ţară oarecare, prezintă o deosebită importanţă atât din punct de vedere ştiinţific, cât şi practic".

„Studii de asemenea natură sunt însă greu de dus la bun sfârşit, mai cu seamă la noi unde lipsesc aproape cu desăvârşire monografii pe regiuni forestiere. Cauza este, că botaniştii consideră studiul arborilor, „Dendrologia", ca o ramură specială, căreia, de regulă, nu-i dau o prea mare importanţă, lăsând-o pe seama silvicultorilor, iar aceştia, la rândul lor, nu se ocupă decât de creşterea arborelui şi arboretelor, de regenerarea lor, de modul de formaţiune al valorii materialului lemnos, lăsând pe planul al doilea studiul biologiei şi al caracterului arborelui în sine, socotind că aceasta intră mai mult în competinţa, în căderea botaniştilor".

„Rezultatul este, că se fac greşeli şi confuziuni nu numai în ce priveşte viaţa arborelui, dar chiar şi în determinarea grupărilor specifice".

Vorbind de lucrările făcute în această privinţă în Franţa, Germania, Austria, Elveţia, Finlanda, Suedia, Rusia, Ungaria şi în Vechiul-Regat, mă exprimam astfel :

„Un modest început în această privinţă s'a făcut şi în România (Vechiul-Regat) cu ocazia expoziţiunei universale din Paris, care a avut loc în 1900, când serviciul silvic al Statului a întocmit: Harta pădurilor Regatului României cu arătarea speciilor predominante".

„Pentru studiul de faţă nu m'am putut folosi prea mult de această hartă, din cauză că coniferele formând masive pure sau amestecate, ori prezentându-se spre limita vegetaţiunei forestiere sub formă de arbori împrăştiaţi, sunt figurate toate la un loc cu aceeaşi culoare. Iar în ce priveşte coniferele din zona sub alpină, ca pinul cembra (Pinus Cembra), jenuperul comun şi cel pitic (Juniperus comunis şi J. nana), pinul de munte (Pinus montana), n'am găsit într'însa nimic specificat".

Iar ceva mai departe :

„Cu toată silinţa ce mi-am dat, pentru ca această lucrare să fie cât mai complectă, ea nu trebue, totuşi, considerată decât ca un pas înainte în rezolvirea problemei: Repartiţia geografică a vegetaţiunei arborescente pe teritoriul României întregite, care încă mult timp va fi de actualitate".

„Dacă dintre reşinoase am insistat mai mult asupra molidului şi bradului, am făcut aceasta, pentrucă referitor la aceste două specii am dispus de un material documentar mai bogat, precum şi din împrejurarea că din punct de vedere

---

1) Dr. George P. Antonescu. Contribuţiuni la studiul distribuţiunei geografice a coniferelor în România 1926 Bucureşti. 119 pagini afară de 3 pag. bibliografie, 1 pag. erată, 4 fotografi şi 4 planşe.

economic ele au o însemnătate mult mai mare, comparativ cu celelalte conifere, a căror repartiţie geografică în Carpaţi am căutat, totuşi, a o stabili pe cât mi-a fost cu putinţă".

In ce priveşte limitele de vegetaţie ale Pinului Cembra, în special, pe lângă greşelile de tipar indicate în erată s'au mai strecurat şi altele, pe care le-am rectificat cu mâna proprie, pe cât a fost posibil, în unele exemplare ce le am trimes câtorva instituţiuni publice din ţară şi în străinătate, asupra cărora oamenii de ştiinţă de peste frontieră cu ocaziunea recensiilor respective au făcut aprecieri elogioase.

Ar fi fost mai frumos şi colegial din partea D-lor Georgescu şi Ionescu să mă fi întrebat, înainte de a fi publicat articolul D-lor, care este cauza nepotrivirilor între datele ce posed şi cele publicate de mine. In urma lămuririlor ce le-aşi fi dat, nu însă pe această cale, orice discuţiune ar fi fost, de sigur, de prisos.

Dar ca să arăt cât suntem noi de pretenţioşi faţă cu puţinele lucrări de specialitate, cari, din când în când, văd lumina tiparului şi asupra cărora în mod tendenţios, după obiceiul pământului, căutăm să trecem cu vederea asupra părţilor lor bune şi din potrivă să exagerăm enorm pe cele ce ne par slabe, este destul de a aminti că în ţările civilizate se aplică cu stricteţe cuvântul din evanghelie, adică se dă Cezarului ce este al lui.

In foarte apreciata lucrare: „Die Vrebreitung der forstlich wichtigen Bäume und Sträucher im ungarischen Staate", lucrare citată de mine, între celelalte multe de cari m'am folosit [1]), iată cum se exprimă autorii acestei scrieri în introducerea la prima ediţie ungară tradusă în limba germană, când a putut lua cunoştinţă de cuprinsul său şi lumea ştiinţifică din străinătate :

„Cu multă trudă, graţie materialului bogat adunat într'o perioadă de mai mulţi ani şi sprijinului larg al Ministerului ung. reg. de Agricultură s'a putut săvârşi această lucrare, prin care noi dăm publicităţii rezultatul cercetărilor de geografie-botanică din Ungaria. Uniunea internaţională de cercetări forestiere, după propunerea şi hotărîrea căreia guvernul nostru a luat măsuri ca să ia fiinţă această lucrare, îşi va ţine şedinţele în 1914 în Ungaria, satisfacţia noastră e mare, pentrucă putem să oferim acestui Forum rezultatul străduinţelor ce ne-am dat".

1) Ludovic Fekete şi Tibor Blattny: Die Verbreitung der forstlich wichtigen Bäume und Sträucher im ungarischen Staate. 1914 Selmecbanya. 2 volume cu 845 pagini plus 150 pagini cu tablouri privitoare la limitele medii de vegetaţie a speciilor importante din punctul de vedere forestier cu 18 fotogravuri şi 5 hărţi colorate.

„Ea trebue considerată, ca fiind înfăptuită de întregul nostru corp forestier. In adevăr n'a fost proprietar, administraţie forestieră, care să nu fi contribuit cu date, explicaţiuni, cu observaţiuni, etc. în afară de concursul extraordinar şi primirea aşa de prietenoasă făcută observatorilor noştrii oficiali", (pag. V).

Iar mai departe :

„O lucrare referitoare la o regiune aşa de întinsă era firesc, ca să cuprindă şi erori asupra cărui fapt am atras deja atenţiunea spre a se putea face ulterior rectificările necesare. Sigur este, că lucrarea nu este complectă, căci cu tot controlul făcut cu o deosebită îngrijire, totuşi erori s'au putut strecura", (pag. VI).

Ce trebue să zic eu, care am dispus cu ocaziunea alcătuirii scrierii mele de relativ foarte puţin timp şi de modestele mijloace de investigaţiune, pe cari nu totdeauna am putut să le controlez.

In această privinţă ţin să mai adaog din introducerea scrierei mele următoarele :

„Pentru ducerea la bun sfârşit a acestei lucrări am fost nevoit, aşa dar, să recurg la numeroase determinări pe teren, la cercetări bibliografice, precum şi să fac apel la concursul diferiţilor şefi de ocoale silvice, la cei din Vechiul-Regat mai cu seamă". (pag. IV).

După acest preambul, cam lung ce-i drept, dar necesar, intru acum în examinarea greşelilor din scrierea mea, puse în evidenţă de către D-nii Georgescu şi Ionescu.

La pagina 532 din Revista Pădurilor citim :

„Arboretele din Munţii Rodnei au fost devastate încă de multă vreme, după cele ce ne arată Pax; din o comunicare recentă a D-lui Ing. Chimiescu, şeful ocolului silvic Vişeul de Sus, acest fapt este confirmat".

De observat este, că în corpul tehnic silvic nu este nici un inginer cu numele de Chimiescu. Şeful ocolului silvic Vişeul de sus, regim, este D-l Ing. şef Chirvăsuţă. Este aceasta o eroare de tipar ori de geografie!? Fiind întrebat D-l Inginer Chirvăsuţă asupra relaţiunilor ce a dat D-lor Georgescu şi Ionescu, Domnia-Sa mi-a răspuns, că a dat date numai asupra Pinului Cembra de pe versantul nordic al Muntelui Pietrosul, iar nu după întregul masiv al Rodnei, ceea ce nu este acelaş lucru.

La aceiaşi pagină 532 Domniile-Lor adaogă :

„Astfel, în bazinul râului Vişeu între Pietrosu şi Piatra Albă pe o fâşie de aprox. 3 km., lungime şi lăţime de 60—100 m. în altitudine se găsesc astăzi abia un număr de 50—60 exemplare bătrâne. Regiunea pinului cembra din acest masiv este însă cu mult mai mare şi se întinde pe o fâşie de 25 km. (Fekete); se poate deci întâmpla ca în locurile cele mai inaccesibile să fi rămas porţiuni cu arborete".

In realitate iată traducerea adevărată a cuvintelor lui Fekete :

„Pinul cembra în munţii Rodnei este mai numeros şi mai răspândit ca în munţii Călimani. Spre Est de Pietrosul-Mare (Piciorul Moşului) el a fost găsit pe o distanţă cam de 25 km în mai multe staţiuni izolate, toate aflătoare la obârşia râului Vişeul şi a Bistriţei-Aurie pe versanţii nordici".

Este vorba, după cum vedem, de pâlcuri, de staţiuni izolate, iar nu de o fâşie lungă de 25 km şi lată în altitudine de 60—100 m.

In continuare apoi ni se face cunoscut :

„In nici un caz nu suntem de părerea D-lui G. Antonescu, care la pag. 91 (în realitate pag. 93) afirmă că nicăeri în Carpaţi pinul cembra nu se află în cantitate aşa mare şi cu o creştere aşa de frumoasă ca în munţii Rodnei la obârşia râurilor Vişău şi Bistriţa-Aurie".

„Staţiunea cea mai importantă însă a pinului cembra din România este în masivul Retezat (cu culmile vecine Godeanul şi Ţarcu), unde îl aflăm formând pâlcuri dela 1600 m. în sus, deasupra zonei molidului, pe o întindere de peste 100 ha.. Aceste arborete cu exemplare frumoase au fost cruţate şi astăzi constituesc unul din cele mai minunate monumente ale florei noastre. Este îmbucurător că în parcul naţional, care se va creia în acest masiv, sunt cuprinse şi câteva arborete cu cembra şi deci ele se vor păstra mai departe".

Iar într'o notiţă relativă la aceste lămuriri D-nii Georgescu şi Ionescu adaugă :

„De sigur că este o eroare de tipar, când găsim în lucrarea D-lui Antonescu, că formează aci asociaţii cu Pinus montana între 1800—1900 m. (pag. 93); în Fekete „Die Verbreitung de (desigur greşeală de tipar, că în F e k e t e este scris d e r iar nu d e) forstlich wichtigen Bäume und Sträucher in Oster-Ungarn!? (de sigur iarăşi o eroare de tipar, deoarece în original este trecut im ungarischem Staate, adică în Statul ungar, iar nu în Austro-Ungaria, ceea ce nu este tot una), pe care D-sa a consultat-o (vezi Bibliografie) se află o listă complectă cu staţiunile lui cembra din Retezat şi cari sunt cuprinse între 1600—1900 metrii".

Dacă Domnii critici erau convinşi, aşa dar, că este vorba de o simplă eroare de tipar şi cu atât mai mult cu cât la pagina 95 din scrierea mea se arată, că limita inferioară a pinului cembra, ca arbore, este la altitudinea de 1614 (în realitate după Fekete 1624 m.) şi anume la M o r m â n t u l F e t e i, iar cea superioară la 1986 m. (Faţa Retezatului) şi nu cum afirmă Domniile-lor, că ar fi de 1600—1900 metrii, pentru ce stăruie atunci aşa de mult asupra acestui lucru foarte neînsemnat ?

In tot cazul, când te încumeţi a face o critică, păzeşte-te cel puţin tu, să nu cazi în acelaşi păcat. Iată sfatul de bun camarad ce îmi permit a da contradictorilor mei !

Dar cum rămâne cu cei 50—60 exemplare de pini cembra bă-

trâni din munţii Rodnei după Pax şi cu confirmarea pretinsului şef al ocolului Vişeul de Sus ing. Chimiescu ?

D-l inginer subinspector silvic A. Bitai la rugămintea ce i-am făcut, după cum am arătat mai sus, mi-a răspuns, că în direcţiunea regională Bistriţa pinul cembra se găseşte în următoarele ocoale silvice: în ocolul silvic Izvorul Someşului şi în ocolul Coşna-Drăgoiasa.

In primul din aceste două ocoale, pe versantul nordic al Ineului, care face parte din masivul muntos al Rodnei, la altitudinea de 1600—1800 m deasupra mării Adriatice şi anume la obârşia pârâului

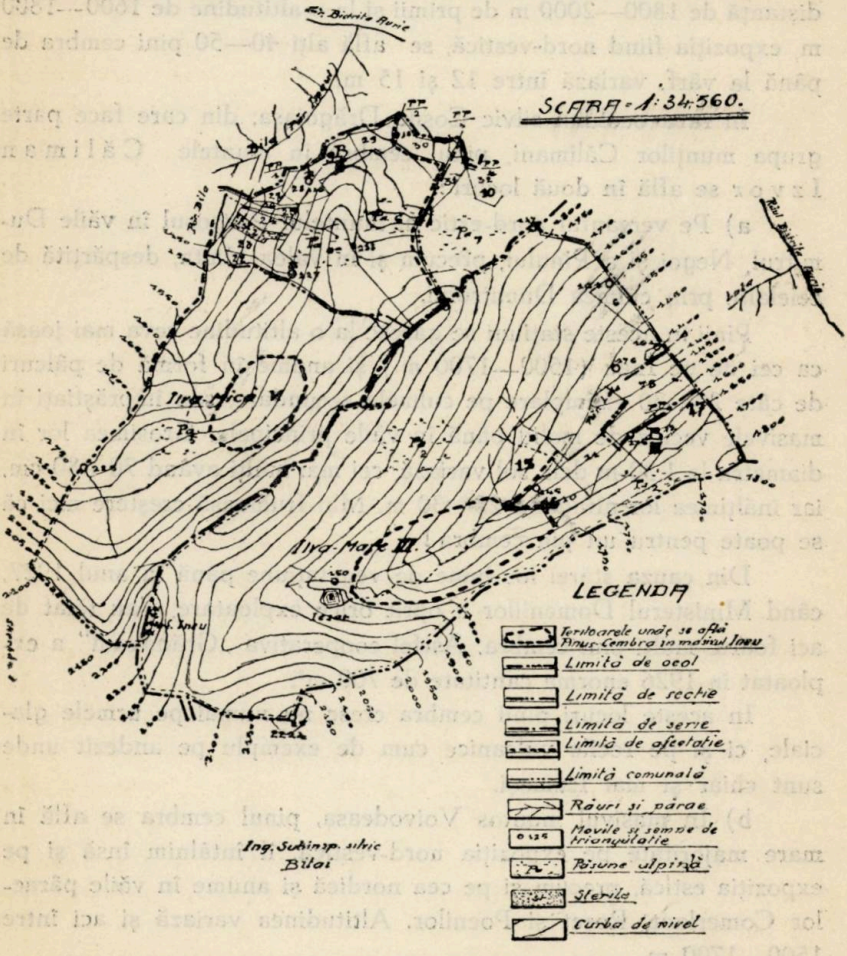

Harta teritoriilor unde se află „Pinus-Cembra" din masivul Ineului.

Lala, (pe ambele versante nordic şi nord-vestic), afluent al râului Bistriţa Aurie, se găsesc pe o suprafaţă de circa 120 jugăre cadastrale în amestec cu molid şi pin de munte un număr de 200—250 exemplare izolate.

Dimensiunile acestor arbori sunt următoarele: diametrul lor terier este de până la 50 cm, iar înălţimea lor totală, adică socotită până la vârf, variază între 12 şi 15 m.

Pinul cembra în această staţiune este cantonat pe urme glaciale. In afară de arborii în chestiune în jurul izvorului pârâului Bila, de asemenea un afluent al râului Bistriţa Aurie, la o distanţă de 1800—2000 m de primii şi la o altitudine de 1600—1800 m, expoziţia fiind nord-vestică, se află alţi 40—50 pini cembra de până la vârf, variază între 12 şi 15 m.

In raza ocolului silvic Coşna Drăgoiasa, din care face parte grupa munţilor Călimani, pinul cembra în muntele Căliman Izvor se află în două locuri:

a) Pe versantul nord-estic al muntelui Pietrosul în văile Dumitrul, Negoi şi a Pinului, precum şi în valea Haita, despărţită de celelalte prin culmea Dumitrului.

Pinii în aceste staţiuni se găsesc la o altitudine ceva mai joasă ca cei de pe Ineu (1500—1700 m.) şi anume în formă de pâlcuri de câte 20—30 exemplare pe culmele secundare, sau împrăştiaţi în masivele vecine de molid până în văile principale. Grosimea lor în diametru la 1,30 m dela sol variază, cei mai mulţi având 70—80 cm. iar înălţimea lor atingând 23—30 m. Mai frumoasă creştere nici că se poate pentru un pin cembra!

Din cauza stării lor bune de vegetaţiune până în anul 1927, când Ministerul Domeniilor a oprit orice exploatare, s'au tăiat de aci foarte mulţi pini cembra. Astfel cooperativa „Grănicerul" a exploatat în 1926 enorma cantitate de 700 m³.

In aceste locuri pinii cembra cresc nu numai pe urmele glaciale, ci şi pe rocile vulcanice cum de exemplu pe andezit unde sunt chiar şi mai frumoşi.

b) In masivul muntos Voivodeasa, pinul cembra se află în mare majoritate pe expoziţia nord-vestică, îl întâlnim însă şi pe expoziţia estică, precum şi pe cea nordică şi anume în văile pâraelor Comerlanţ, Roşeţ şi Poenilor. Altitudinea variază şi aci între 1500—1700 m.

In munţii Rodnei şi ai Călimanilor se mai găsesc astăzi în picioare un număr de circa 700—800 pini cembra, cei mai mulţi bătrâni.

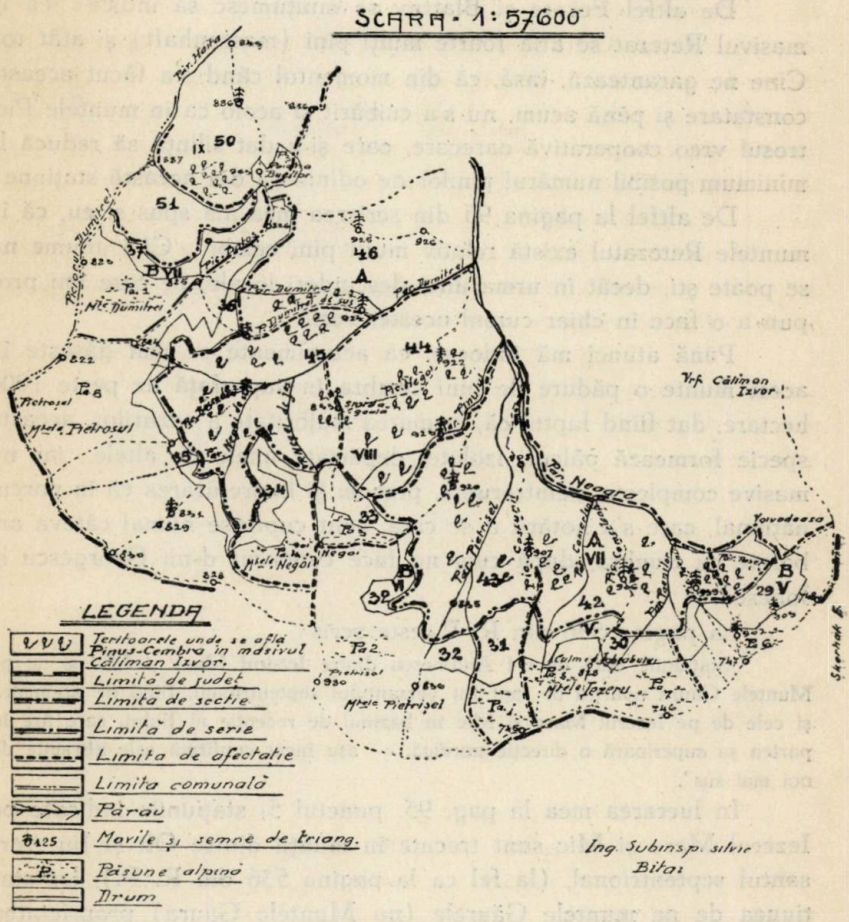

Harta teritoriilor unde se află „Pinus-Cembra" din masivul Căliman Izvor.

D-nii Georgescu şi Ionescu sunt de părere, după cum am indicat mai sus, bazându-se pe cele relatate de Pax şi Fekete, cari văzurăm ce exacte au fost datele cu privire la pinii cembra din munţii Rodnei, că în masivul „Retezatul" se găseşte o pădure de pini cembra în suprafaţă de o mie de ha şi că arboretele ce le formează constituesc unul din cele mai minunate monumente ale florei noastre. Nu ne spun însă Domniile-lor sursa de info[illegible] naţiuni pe cari

se sprijină, când fac asemenea aprecieri, căci de mers la faţa locului n'au mers (în cazul acesta ne-ar fi declarat undeva în menţionatul Domniilor-lor articol).

De altfel Fekete şi Blattny se mulţumesc să indice: că în masivul Retezat se află foarte mulţi pini (massenhaft) şi atât tot. Cine ne garantează, însă, că din momentul când s'a făcut această constatare şi până acum, nu s'a cuibărit şi acolo ca în muntele Pietrosul vreo cooperativă oarecare, care şi-a dat silinţă să reducă la minimum posibil numărul pinilor de odinioară din această staţiune?

De altfel la pagina 95 din scrierea mea am spus şi eu, că în muntele Retezatul există relativ mulţi pini cembra. Câţi anume nu se poate şti, decât în urma unei descinderi locale, pe care îmi propun a o face în chiar cursul acestei veri.

Până atunci mă îndoesc, că actualmente se mai găseşte în acest munte o pădure de pini cembra în suprafaţă de peste 1000 hectare, dat fiind faptul că, în marea majoritate a cazurilor, această specie formează pâlcuri izolate, depărtate unele de altele., iar nu masive complecte, neîntrerupte, precum şi împrejurarea că în parcul naţional, care s'a hotărît a se crea, sunt cuprinse numai câteva arborete cu cembra, după cum ne face cunoscut d-nii Georgescu şi Ionescu.

La pagina 536 din R. P. este scris:

„Staţiunile date de d-l Antonescu dintre Iezerul Mare şi Mic şi de pe Muntele Gaura aparţin de fapt tot versantului septentrional, fiind de asemenea şi cele de pe Iezerul Mare şi Mic în bazinul de recepţie al Jiului, care are în partea sa superioară o direcţie nordică, — aşa încât confirmă cele afirmate de noi mai sus".

In lucrarea mea la pag. 95, punctul 5, staţiunile indicate pe Iezerul Mare şi Mic sunt trecute în munţii dintre Olt şi Jiu, versantul septentrional, (la fel ca la pagina 536 din R. P.), iar staţiunea de pe muntele Găurele (nu Muntele Gaura) proprietatea moşnenilor Cernăzeni se află pe versantul meridional al munţilor dintre Olt şi Jiu, nu pe cel septentrional, după cum afirmă susnumiţii autori.

De pe pagina 538 al R.. P. reproduc următorul pasaj:

„Staţiunea din Munţii Parâng din Sudul Sclivei (la d-l G. Antonescu din eroare de tipar este dată Slivei)".

In Fekete atât la pagina 471 cât şi la 786 este trecut Slivei, iar nu Sclivei.

De pe pagina 540:

„Pe versantul meridional al Carpaţilor Sudici, P. cembra nu se află sub 1700. D-l G. Antonescu ne dă un punct pe Valea Horoabei aproape de Schitul Ialomicioarei (Bucegi) la 1590 m. După cercetările noastre pe această vale el se află şi aci la o altitudine peste 1700 m."

Pentru prima oară constatăm şi o observaţiune făcută pe teren, căci toate celelalte din articolul la care mă refer sunt bazate pe afirmările diferiţilor autori străini şi pe deducţiuni.

De astădată însă dreptatea este de partea Domnielor-lor, adică pinul cembra din Valea Horoabei nu se se află la altitudinea de 1590 m, după cum din eroare de tipar este trecut în scrierea mea, dar nici de peste 1700 m, după cum susţin contradictorii mei, ci de 1750 m, după cum rezultă din datele d-lor I. Grinţescu şi M. Tiesenhausen, pe care i-am citat (pag. 94).

Eroare asemenea de tipar, iar nu de geografie, este afirmarea că munţii Mătania, Baicu şi Pârâul Negru fac parte din munţii Cernei. La pag. 95 din scrierea mea trebue citit astfel: „S'a constatat de asemenea pe Ţarcu şi Godeanu (Pax) că se găseşte pe muntele Mătania, etc.", astfel cum în exemplarele corectate, am făcut îndreptarea cuvenită, iar nu: S'a constatat de asemenea pe Ţarcu şi pe Godeanu (Pax). In munţii Cernei se găseşte pe muntele Mătanie, etc. expresiune care nu are nici un sens. La pagina 534 citim:

„O listă complectă a staţiunilor cu P. cembra din munţi o aflăm în lucrarea amintită a d-lui Antonescu".

Slavă Domnului, mi-am zis, iată şi o vorbă bună pentru lucrarea mea; citind însă mai departe mă încredinţai numai decât, că m'am înşelat, căci fraza de mai sus se continuă astfel:

„Excepţie o face numai culmea Iezerului (Muscel), unde până acum nu s'a semnalat cembra, deşi e probabil că există".

Nedumerit m'am întrebat şi mă întreb şi acum, ce-i cu culmea Iezerului din Muscel? căci nu numai că n'am afirmat undeva, dacă a existat ori nu vreun pin cembra pe această culme, dar nici n'am pomenit nicăeri de ea.

Iată ce va să zică a face o critică serioasă, fie chiar indirectă, zic indirectă, că scopul principal al articolului, despre care vorbesc, pare că a fost altul, iar nu critica lucrării mele şi anume: descoperirea făcută pentru prima oară până acum, că pinul cembra preferă urmele de gheţari.

Acest merit, însă, nu îl au ambii autori, căci tovărăşia de astă dată a încetat, ci numai al unui dintre dânşii şi anume a d-lui Dr. Const. C Georgescu, cel puţin aceasta rezultă din următorul pasaj:

„Este un fapt caracteristic, pe care primul autor al articolului îl semnalează şi care se poate urmări mai ales în Carpaţii noştri şi pe care nu-l găsim semnalat încă, şi anume, staţiunile Pinului Cembra coincid în majoritate cu locurile unde s'au manifestat pe o scară mai mare fenomenele glaciale" (pag. 534).

Mi-am pus atunci întrebarea, cum se face că nici un autor român sau străin, forestier sau nu, n'a băgat de seamă până la apariţiunea articolului în chestiune, că există oarecare corelaţiune între pinul cembra, care creşte la altitudinile cele mai mari şi urmele glaciale ?

Am căutat atunci să mă informez, cine s'a ocupat în mod special cu transformările ce a suferit coaja pământului în general şi în special aceea de pe teritoriul României întregite în perioadă gheţarilor cuaternari ?

In primul rând m'am gândit la marele geograf şi botanist în acelaş timp Emmanuel de Martonne, care în 1902, după mulţi ani consacraţi explorăţiunii Munteniei din Vechiul-Regat a publicat cunoscuta scriere „la Valachie". La pagina 90 dintr'însa ne spune însă că : „Laricele şi pinul cembra lipsesc cu totul în Oltenia".

Acest autor menţionează, ce-i drept, şi despre circurile glaciale din principalele masive muntoase din Carpaţii meridionali ca munţii: Făgăraşului, Bucegii, Surianul, Retezatul, Ţarcul, Godeanu, etc. (pag. 75), dar nici un cuvânt nu ne spune despre relaţiunea ce ar exista între urmele glaciale şi prezenţa pinului cembra.

Am cercetat, după aceasta, scrierile autorilor forestieri, care nu mi-a fost surprinderea, când am constatat, că Dr. Carl Gayer, fostul profesor la Universitatea din München, socotit ca adevăratul părinte al silviculturii germane, în mult apreciata sa scriere „Der Waldbau" ediţia a 3-a, apărută în 1889 la Berlin, la paginele 68 şi 69 vorbind de distribuţiunea geografică a pinului cembra ne explică :

„Pinul cembra este o plantă de munţi înalţi, aria sa de distribuţiune este cantonată în Alpi şi în Carpaţi ; masive pure întinse mai constitue astăzi numai în guvernământul rusesc Perm. El urmăreşte mai ales lanţul central al Alpilor dela Montblanc şi până în Stiria. In Engandinul superior în amestec cu laricele el populează mari complexe forestiere. In Tirol este semnalat mai cu seamă în văile secundare îndepărtate ale văii Eisak ; în Bavaria şi în Salzburg apare, din potrivă, până aproape de versanţii nordici ai munţilor, cum de exemplu în Partenkirchen, Berchtesgaden, iar ultimele lui resturi în Rotwand de lângă lacul Schlier, precum şi în muntele Dachstein la limita sa cea mai nordică. In Alpii centrali ajunge la o altitudine până peste 2200 m, iar în Alpii calcaroşi dela Nord până la 1800 şi 1900 m ; pretutindeni el marchează, în asociaţie cu pinul târâtor, cu laricele, cu molidul, etc., limita maximă a vegetaţiunii lemnoase. Limita

sa inferioară nu se poate preciza, deoarece prin exploatări nesăbuite el a fost deplasat din staţiunile joase. Kerner fixează limita sa inferioară la 1600 m. La Engadin el nu coboară însă sub 1800 m. In fâşia îngustă de altitudine, unde creşte pinul cembra, numai foarte rar el formează masive complecte, căci cele de mai multe ori îl găsim numai sub formă de pâlcuri, precum şi în amestec cu laricele şi molidul. El nu preferă coastele repezi, ci pe cele de terase, suprafeţele puţin înclinate, depresiunile văilor situate la mari altitudini, chiar dacă sunt expuse vânturilor, dar mai cu seamă c i r c u r i l e g l a c i a l e, suprafeţele neuniforme dela înălţimi mari presărate cu fărămături de roce, brăzdate de numeroase ravene şi râpe, cu cari se termină adeseori în părţile superioare masivele muntoase din Alpii calcaroşi. Acolo unde solul este divizat de numeroase crăpături şi acestea sunt pline cu pământ fertil sau cu humus şi unde este asigurată o cantitate însemnată şi constantă de umiditate a solului (în staţiunile lui Rhododendron ferrug. Vaccinium uliginosum, V. Vitis idaea, Alnus viridis, etc.) pinului cembra îi prieşte de minune".

Observăm că, încă de acum 43 ani nu mai era nici un secret pentru nimeni, că pinul cembra preferă cu deosebire circurile glaciale.

Incă odată se confirmă, aşa dar, adagiul: n i m i c n o u s u b s o a r e.

IN CHESTIUNEA ARTICOLULUI „ASUPRA STAȚIUNILOR DE PINUS CEMBRA DIN CARPAȚII ROMÂNIEI"

de Dr. CONST. C. GEORGESCU și
Ing. CONST. D. IONESCU

Sub titlul articolului nostru publicat în Revista Pădurilor Nr. 7—8 din 1932, d-l G. P. Antonescu aduce în discuțiune anumite pasagii din acest articol, care după d-sa ar fi „evidențiat câteva erori strecurate în lucrarea d-sale citată".

Inainte de a răspunde tuturor chestiunilor ridicate de d-l Antonescu ținem să precizăm că în legătură cu problema discutată de noi, eram datori să relevăm toate erorile găsite în literatură și să discutăm în mod critic părerile altor autori, cari nu erau împărtășite de noi. In consecință, prin citatele noastre nu am avut intențiunea a aduce d-lui G. P. Antonescu vre-o jignire, iar scopul urmărit de noi a fost numai restabilirea adevărului sau argumentarea tezei noastre; ne pare foarte rău, că d-l Antonescu a făcut ca această discuțiune să fie adusă în polemică, pe cât de sterilă, pe atât de inutilă [1]).

Totodată trebue să insistăm puțin asupra erorilor de tipar. D-l Antonescu a dat la iveală lucrarea, pe care și-o citează și în care se găsesc numeroase erori de tipar. D-sa are obligațiunea morală ca să facă cunoscut pe orice cale va crede de cuviință corectările d-sale, pentru ca astfel cei cari consultă lucrarea d-sale să

---

1) Nu înțelegem de ce D-l Antonescu răspunde numai la inexactitățile semnalate de noi și nu a găsit cu cale să rectifice nota D-lui E. Pop; vezi Rev. Pădurilor 1932, Nr. 5/6 pg. 309, unde este constatată o altă eroare de geografie referitoare la Munții Oaș, Pleașca și Gutin.

nu mai fie puşi în situaţia de a intra în polemică cu d-sa, cum s'a întâmplat cu noi.

Cu această ocaziune îi atragem atenţiunea şi asupra unor erori zise de tipar, cari pun în joc responsabilitatea d-sale de autor, cari în alte ţări primejduesc însăşi titlurile şi situaţia în învăţământ a autorului respectiv.

Astfel, în lucrarea d-sale aflăm mult prea multe pasagii întregi din Fekete [1]) înglobate în textul d-sale, în cari autorul respectiv nu e citat şi nici nu e pus textul acestuia în semnele citării, după cum se obişnuieşte între oamenii de ştiinţă, fapt cari oriunde, chiar cu citarea lucrării în bibliografie poate fi considerat ca plagiat.

Să luăm de ex. din pag. 78 şi 79 a lucrării d-lui Antonescu un pasagiu referitor la răspândirea Pinului comun în Carpaţii Orientali şi să-l confruntăm cu textul original în limba germană al lui Fekete, la care apoi să alăturăm o traducere exactă cuvânt cu cuvânt (v. nota pg. 291). Se va observa din exemplul citat tendinţa d-lui Antonescu de a masca textul luat din Fekete, prin eliminări de cuvinte, intervertiri, etc. Nu pot exemplifica aci şi modul cum prin schimbarea pasagiilor în lucrarea d-sale a căutat să îngreuneze urmărirea pasagiilor copiate. D-l Antonescu poate va invoca scuza că din greşeală de tipar nu s'au pus semnele citării. Cu asemenea argumente se pot plagia opere întregi, se pot scrie erori, etc., iar autorul descoperit îşi ascunde responsabilitatea în dosul erorilor de tipar.

Fekete, l. c., p. 405:

...In den ca. 30.000 ha umfassenden, weitausgedehnten Waldungen von Ditro und Szarhegy finden sich nur einige Exemplare; aus der Umgebung von Gyergyótölgyes und Gyergyószentmiklos wurde sie auch nur sporadisch gemeldet.

Bei Gyergyóbékás fand Z. Fekete am Likashavas (Kalkstein) in einer Höhe von 1334 m. ein 5 m. hohes Exemplar; die Täler Füges (924 m.) Csobányapatak und Uz (681 m) beherbergen zahlreiche Kiefer. An den Ab-

Textul D-lui Antonescu pp. 78—79:

In pădurile dela Ditrău şi Szarhegy se află numai puţin exemplare în stare sporadică, tot asemenea împrejurul comunelor Tulgheş şi Gheorgheni.

In comuna Bicazul Unguresc Fekete a găsit pe muntele Licaş la 1334 m. altit. un exemplar înalt de 5 m. şi în văile Füges la 924; pe pârâul Ciobanilor şi Uz (681 m.) se găsesc numeroşi pini silveştri, iar pe versanţii de pe lângă

1) Fekete u. Blattny, Die Verbreitung der, etc., vezi citaţia în articolul respectiv. Revista Pădurilor. Nr. 8, 1932.

dachung längs des Süvetöpatak kommt sie bei 751 m. zerstreut, an den Lehnen oberhalb der Aklosesarda bis 1210 m. bestandbildend (Max.) bis 1405 m. vereinzelt (Max.) vor; auf dem Berg Sajhavas gedeiht bei 1533 m. noch ein 3 m. hohes Exemplar (Max. der Verkrüppelung).

Am Abhang oberhalb Tusnadfürdö erscheinen bei 960 m. einzelne Kiefer; auf den moorigen Böden des Kokosszás und Mohossee bildet sie bei 1050 m. Bestände; bei Czikszentkiroly trifft man sie auf dem Moorboden Lucsos.

In Komitate Czik, besonders aber in den an das Komitat Haromszek angrenzenden Teilen ist die Kiefer viel häufiger als in den Gyergyö. Im Gebiete der Forstverwaltung von Czikszereda kommt sie im allgemeinen zerstreut und in kleinen Gruppen überall vor; ferner ist sie unseres Wissens noch bei Kosmas, Kászojakabfalva, Kasznojfalu, Kasznoaltiz, Kaszonfeltiz, Cziszentmyhaly und Vacsarcsi anzutreffen.

apoi în continuare:

Im Komitate Haromszek auf den häufig vorkommenden Moorböden der nördlichen Teile der Bereczker Berggruppe stocken an mehreren Orten Kieferbestände; so z. B. auf dem „Veresvizlap" nächst Csomortan (992 m.) auf den Mooren „Apor Heverèse und Kerekbikk (Gemeindebezirk von Esztelne). Sie kommt noch vor: bei Késdialmas (Tacskofej 670—833 m., Avas 755 m.), Gelencze (1155 m.), Zagon (Belzo-Czihanyos 1399 m. S.-Exp.) einziges Exemplar), Bereczk (Waldteile Gyertyanyos und Gyilkoserdö) Sarmezö, Ozsdula, Bacsfalu und Türkös (Nagykőhavas).

râul Suvetö se află arbori împrăştiaţi (751 m.). Pe versanţii d'asupra muntelui Aklosesarda pinul formează masiv până la 1210 m. iar până la 1405 numai în formă individuală (singuratici) (!? N. A.); pe muntele Şai la altitudine de 1350 m. se află un exemplar înalt de 3 m. în stare pipernicită; deasupra băilor Tuşnad sunt cantonaţi câţi-va la 960 m. alt. pe terenurile turboase ale lacului Cocoş sau Mohoş, formează masive la alt. de 1050 m. iar în hotarul cu comuna Sâncrăieni, pe terenurile turboaose deła punctul numit Luciosul. (!? N. A.).

In judeţul Ciucului în părţile vecine cu jud. Trei-Scaune mai cu seamă Pinul silvestru este destul de frecvent. In Ocolul Silvic Miercurea Ciucului mai pretutîndeni se iveşte împrăştiat în mici grupe el îşi face în adevăr apariţiunea în pădurilor din raza comunelor Iacobeni, Cosin, Plăeşii de Jus şi Sus, Mihăileni şi Văcăreşti partea de pădure Köld, (Jur. Trei-Scaune) precum şi pe terenurile turboase ale munţilor Bresculuí şi anume pe pârâul Vereş aproape de Comuna Lutoasa (992 m.) pe turbierele „Apor Leverese şi Kerekibikk", comuna Estelnik; în comunele Mereni 670—823 n. alt.; comuna Brăneşti (755 m.), comuna Ghelniţa (1055 m.), comuna Zagon (1399 m.) expoziţia sudică (un singur exemplar), în comuna Breţcu în partea pădurii din Cărpiniş, în pădurea Ghilcoş, în comunele Poiana Sărată, Ojdula, Bacifalu şi Turcheş şi pe Muntele Piatra-Mare.

(Traducere exactă a pasagiului corespunzător din Fekete şi Blattny, pag. 405)... In masivele păduroase cuprinzând aprox. 30000 Ha. dela Ditrău şi

D-l Antonescu aduce mereu scuza eroarei de tipar. Cum se va putea explica atunci că d-sa a primit în textul lucrării sale şi erori grosolane ale lui Fekete ? După câte se vede de mai sus Fekete a plasat comunele Bacifalu şi Turcheş, cari fac parte din cele Şapte sate, în judeţul Trei-Scaune [1]).

La fel plasează şi d-l Antonescu în mod greşit aceste comune.

D-l Guşuleac, în lucrarea d-sale „Consideraţiuni geobotanice asupra Pinului silvestru" (Bult. Facult. de Ştiinţe din Cernăuţi, vol. IV, fasc. II, pag. 354), a avut prudenţa să cerceteze datele lui Fekete şi ne spune : ...„în judeţul Braşov îl aflăm la Turcheş şi Bacifalău".

Acum după această paranteză utilă să revenim la obiectul discuţiunii noastre.

I. D-l G. P. Antonescu aduce în discuţiune următorul pasaj din articolul nostru :

„Arboretele din munţii Rodnei au fost devastate încă de multă vreme, după cele ce ne arată Pax ; din o comunicare recentă a D-lui Inginer Chimiescu,

---

Szarhegy se găsesc numai câteva exemplare ; în apropiere de Tulgheş şi Gheorgheni, a fost semnalat deasemeni în mod sporadic.

La Bicazul Unguresc a găsit Z. Fekete pe muntele Licaş (calcar) la o altitudine de 1334 m. un exemplar de 5 m. înălţime; văile Füges (924 m.) pârâul Ciobanilor şi Uz (681 m.) adăpostesc numeroşi pini. Pe versanţii din lungul pârâului Suvetö se află răspândit la 751 m., pe versanţiii de deasupra muntelui Akloscsarada formează masive până la 1219 m. (Maximum), şi creşte izolat până la 1405 m. (max.); pe muntele Sai creşte pe la 1533 m. încă un exemplar înalt de 3 m. (maximum de degenerare).

Pe versanţii de deasupra băilor Tuşnad apar Pini izolaţi la 960 m. ; pe solurile turboase dela lacul Cocoş şi Mohoş formează la 1050 m. arborete ; la Sân-Crăieni se găseşte pe solurile turboase dela Luciosul.

In judeţul Ciuc, mai ales în părţile învecinate Judeţului Trei-Scaune, pinul este mult mai frecvent decât în Gheorgheni. In cuprinsul Ocolului Silvic Mierc.rea Ciucului se află peste tot răspândit în mici buchete ; mai departe se mai află după cunoştinţa noastră la Cosmeni, Iacobeni, Casin, etc., etc.

In Judeţul Trei-Scaune, pe solurile tuboase din partea nordică a munţilor Brescului se află în mai multe staţiuni arborete de pin, astfel de ex. pe pârâul Veres, aproape de comuna Lutoasa (992 m.) pe turbăriile Apor Leverese şi Kerekbikk (Comuna Estelnik).

Se mai află . . . . . etc., etc.

1) Staţiunile din dreptul comunelor Turcheş şi Bacifalău se află pe muntele Piatra Mare, din care motiv Fekete pune acest munte în paranteză. D-l Antonescu după câte se vede separă aceste staţiuni în mod eronat zicând... Bacifalău şi Turcheş şi pe Muntele Piatra Mare.

şeful Ocolului Vişeul de Sus, acest fapt este confirmat. Astfel în bazinul râului Vişău între Pietroşul şi Piatra Albă pe o fâşie de aprox. 3 kilom. lungime şi lăţime de 60—100 m. în altitudine se găsesc azi abia un număr de 50—60 exemplare bătrâne. Regiunea Pinului Cembra din acest masiv este însă cu mult mai mare şi se întinde pe o fâşie de 25 km. (Fekete) ; se poate deci întâmpla ca în locurile cele mai inaccesibile să fi rămas porţiuni cu arborete".

Relativ la acest pasagiu d-l Antonescu obiectează :

a) că d-l Ing. Chimiescu nu există, fapt real ; subsemnaţii au descifrat greşit o adresă a d-lui Chirvăsuţă din o scrisoare prin care d-sa ne-a făcut comunicarea la care ne referim mai sus. Pe această cale se cer d-lui Chirvăsuţă scuze şi i se adresează mulţumiri pentru datele furnizate.

b) Că nu am dat traducerea textului citat de noi din Fekete. D-l Antonescu ne prezintă această traducere (de data aceasta în ghilimele); urmărind pasagiul nostru de mai sus şi traducerea făcută de d-l Antonescu din Fekete a pasagiului citat, constatăm că nu există nici o contradicţie în textul nostru faţă de cele afirmate de Fekete ; aşa cum tinde să arate d-l Antonescu. In textul nostru, după câte se vede, nu am urmărit să traducem pe Fekete, ci am înţeles a face numai o citaţiune. Lecţiunea d-sale asupra modului de prezentare a Pinului Cembra în staţiunile sale este elementară ; autorii ca şi d-l Antonescu au aflat-o de mult din manualele elementare.

II. Referitor la pasagiul din lucrarea noastră :

„Desigur, că este o eroare de tipar când găsim în lucrarea d-lui Antonescu, că formează asociaţii aci cu Pinus montana între 1800—1950 m."

Dl Antonescu recunoaşte eroarea şi se rectifică dând datele exacte din Fekete. Această rectificare era necesar de menţionat, dat fiindcă priveau cifre de mare importanţă pentru răspândirea acestei specii în altitudine şi cred că nimeni nu poate să-mi facă pentru aceasta o culpă.

In legătură cu această corectare făcută d-l Antonescu îmi impută şi d-sa două erori :

a) anume că dece este „Die Verbreitung de" şi nu „Die Verbreitung der" ; (!)

b) că am dat greşit titlul lucrării lui Fekete şi Blattny şi anume am scris „Die Verbreitung der forstlich wichtigen Bäume und Sträucher in Oesterr.-Ungarn" în loc de „im ungarischen Staate" ; recunosc că aci am făcut eu (C. C. G.) o greşală, care însă nu are nici o legătură cu textul articolului.

III. Din pasagiul arătat mai sus (I), nu ştiu cum deduce d-l Antonescu că am afirmat noi.

„Dar cum rămâne cu cele 50—60 exemplare de Pini Cembra bătrâni din munţii Rodnei după Pax şi cu confirmarea pretinsului şef al Ocolului Vişeul de Sus ing. Chimiescu".

Afirmaţia noastră, care are altă redactare decât o dă d-l Antonescu, este inspirată din următoarea frază din Pax (op. cit. p. 124) :

„Noch Haquet sah 1788 in den Rodnaer Alpen grössere Wälder wo jetzt nur klägliche Reste vorhanden sind..." (Deasemeni şi Haquet a văzut în 1788 în munţii Rodnei mari păduri, acolo unde azi se află numai resturi de plâns...).

Din textul nostru rezultă că în Pietrosul şi Piatra Albă pe o fâşie de 3 km.... se găsesc astăzi 50—60 exemplare bătrâne.

La această afirmaţiune, deţinută din comunicarea d-lui Ing. Chirvăsuţă am păstrat însă rezerve : „că probabil mai sunt şi alte arborete".

Noile date furnizate de d-l Ing. Bitai, pe cari nu înţelegem dece d-l Antonescu le înglobează în textul d-sale şi nu a avut camaraderia a le face o notiţă specială (pe care să o semneze autorul), ne confirmă afirmaţiunile noastre.

IV. Concluziunea d-lui Bitai : „In munţii Rodnei şi al Călimanilor se mai găsesc azi în picioare un număr de circa 700—800 pini Cembra, cei mai mulţi bătrâni" confirmă apoi cele afirmate de Pax şi deci în loc ca d-l Antonescu să aducă fapte contradictorii ne servesc argumente pentru a putea spune încă odată, şi de data aceasta pe date certe furnizate de d-l Ing. Bitai, că în munţii Rodnei masivele cu Pinus Cembra sunt foarte devastate.

D-l Antonescu crede încă că masivul cel mai bogat în Pinus Cembra este tot acela din munţii Rodnei.

Chiar dacă d-l Antonescu nu acordă crezare afirmaţiunilor făcute de noi îi putem aduce şi părerile altora. Pax ne spune :

„Die schönsten Bestände sah ich im Retezatgebirge, wo man in der Tat von Zirbelkieferwälder noch sprechen kann" (... cele mai frumoase arborete le-am văzut în munţii Retezat, unde în adevăr se mai poate vorbi de păduri Pinus Cembra").

D-l Antonescu se îndoeşte de afirmaţiunea noastră şi deşi i-am adus la cunoştinţă verbal, înainte de a scrie replica, că unul din autori (C. C. Georgescu) a vizitat în două rânduri masivul

Retezat, totuşi continuă să-şi susţină părerea d-sale. Trecând peste consideraţiunea că d-sa nu a vrut să ia în considerare afirmaţiunea noastră comunicată verbal că asupra Retezatului faptele expuse se întemeiază şi pe cele văzute de unul din autori, ţinem să atragem atenţiunea că d-sa nu a vizitat nici masivul Rodnei nici pe cel al Retezatului.

V. Datele referitoare la staţiunile dintre Olt şi Jiu pot fi aşa cum le indică d-l Antonescu, din consultarea hărţilor subsemnaţii au dedus însă contrariul; autorii nu au putut constata încă faptul.

VI. In ceeace priveşte staţiunea din Valea Parâng admitem că ne-am înşelat: ea este Dosul Slivei (cu m Pekete) iar nu Dosul Sclivei.

VII. Altitudinea arătată pentru Valea Horoabei dată de d-l Antonescu, iar se dovedeşte a fi o eroare; datele noastre de pe teren sunt exacte şi în consecinţă rezultă că noi l-am găsi ceva mai jos decât d-nii Grinţescu şi Tiesenhausen, fapt care nu se poate contrazice şi trebue luat în considerare.

VIII. O altă eroare zisă de tipar:

„In formă de arbust începe dela 1565 m. (vârful Strugar) şi se suie până la 1981 m. (Muntele Zănoaga expos. sudică), unde are 3 m. înălţime. S'a constatat deasemenea pe Tarcu şi Godeanu (Pax).

In munţii Cernei se găseşte pe muntele Mătania... sub muntele Baicu... etc."

Textul d-lui Antonescu se prezintă în modul arătat. In acest text se trec deci Munţii Mătania şi Baicu în munţii Cernei într'un mod categoric, care nu suferă rectificare.

Totuşi, D-l Antonescu vrea să ne facă să credem că acest pasagiu trebue citit astfel:

S'a constatat deasemenea pe Tarcu şi Godeanu (Pax), că se găseşte pe Muntele Mătania... etc., etc.".

D-sa mai afirmă că expresiunea d-sale:

„In munţii Cernei se găseşte pe Muntele Mătania... etc." nu are nici un sens (?). Modul cum d-l Antonescu ne sileşte să interpretăm este cu totul artificial şi chiar negramatical; dacă astfel de îndreptări sunt posibile, atunci ne întrebăm pe ce frază a autorului se mai poate pune bază.

IX. Noi afirmăm că teoreticeşte vorbind pe culmea Jezerului s'ar putea afla staţiuni de Pinus Cembra.

Nu înțelegem cum a dedus d-l Antonescu din faptul afirmat mai sus, că i se poate face o culpă că nu s'a găsit o asemenea stațiune.

X. D-l Antonescu dorește a contesta faptul că unul din autorii face pentru prima oară pentru Carpații noștri legătura între stațiunile Pinului Cembra și urmele glaciare.

In scopul combaterii aduce un citat din Emm. de Martonne, care în chestiunea noastră nu spune nimic. Tot d-sa apoi afirmă că acest autor „nici un cuvânt nu spune despre relațiunea ce ar exista între urmele glaciare și prezența Pinului Cembra". D-l Antonescu lasă să se înțeleagă că din moment ce de Martonne nu spune nici un cuvânt de această chestiune, urmează că ea devine un „tabu", de care noi muritorii de rând nu avem voe să scrim; tot d-sa lasă să se înțeleagă că contestă această relațiune, pentru ca apoi prin un citat foarte lung din Gayer să confirme cele afirmate de noi.

Inainte de a termina, aducem aci și protestul nostru pentru glumele pe cari d-l Antonescu înțelege să le aducă asupra colaborării noastre și altele multe, cari în o asemenea discuțiune sunt și rămân deplasate; d-sa are datoria să aducă în asemenea discuțiuni cât mai mult obiectivism, cât mai puțină mândrie și cât mai puțin dispreț pentru afirmațiile colegilor săi.

Și acum în rezumat:

D-l Antonescu s'a făcut în lucrarea d-sale culpabil de însușiri de text străin, fără a semnala pasagiile din aceste texte înglobate în lucrarea d-sale.

Apoi face erori grave de geografie și chiar în textele străine înglobate în lucrarea d-sale nu face corectările necesare.

In fine mai are numeroase alte erori și mai ales de date altitudinale, pe cari le scuză în mod sui generis, încercând a ne face să credem că sunt erori de tipar.

RĂSPUNS REPLICEI D-LOR DR. CONSTANTIN C. GEORGESCU ŞI CONSTANTIN D. IONESCU

de Dr. G. P. ANTONESCU

După explicaţiunile ce le voiu da, în cele ce urmează, sper, că cititorii acestei reviste îşi vor da seama, că afirmările D-lor Georgescu şi Ionescu nu sunt inspirate din dorinţa de a restabili un adevăr, de a argumenta o teză, după cum pretind, ci de interesul ce unul dintr'înşii îl are de a uza de orice mijloc, spre a face inofensiv pe unul din concurenţi, care şi-a anunţat candidatura, încă din toamna anului trecut, la una din catedrele, care, prin punerea în retragere pentru limită de vârstă a titularilor, vor fi declarate vacante pe ziua de 1 Octombrie a. c. la şcoala politechnică Regele Carol al II-lea, unde D-l Constantin C. Georgescu ocupă postul de profesor suplinitor la cursul de botanică.

D-lor au un regret, totuşi, pe care ni-l fac cunoscut astfel:

„Ne pare foarte rău, că d-l Antonescu a „făcut ca această discuţiune să fie adusă în po- „lemică, pe cât de sterilă, pe atât de inutilă". Sterilă şi inutilă ce-i drept, dar cine a provocat-o, eu, ori cei cari, după 7 ani dela apariţiunea scrierii mele (1926), au găsit cu cale, cu ocaziunea publicării art. „Asupra staţiunilor de pinus cembra din Carpaţii României", să exagereze câteva erori neînsemnate, pe cari le-am justificat — deja în primul meu răspuns.

Reproducând o parte din paginile 78 şi 79 din scrierea mea, numiţii domni ţin, cu tot dinadinsul, să dea următoarele lămuriri: „Astfel, în lucrarea D-sale aflăm prea multe pasagii întregi din Fekete înglobate în textul D-sale, în cari autorul respectiv nu e citat şi nici nu este pus textul acestuia în semnele citărei, după cum se obişnuieşte etc. etc.

Din cele ce urmează cititorul se va încredinţa, că subsemnatului nu i se poate aduce câtuşi de puţin învinuirea de neonestitate ştiinţifică, adică că a-şi fi copiat din Fekete şi Blattny pasagele trecute la paginile menţionate mai sus, fără a-i fi citat.

In adevăr, în introducerea scrierii mele „Contribuţiuni la studiul distribuţiunei geografice a coniferilor din România" lucrare de doctorat, vorbind despre importanţa proprietăţilor fizice ale solului, după ce reproduc sub semnele citării cuvintele lui Hesselman, directorul staţiunii de cercetări forestiere din Stockholm, douăsprezece rânduri întregi, continuu astfel: In sfârşit Fekete şi Blattny, cari au studiat în mod amănunţit repartiţia arborilor şi arbuştilor pe întreg teritoriul fostei Ungarii, sunt de părere, că în ce priveşte habitatul lor „nu se poate determina în mod precis, care este influenţa naturei mineralogice a solului asupra ariei lor de vegetaţie".

Aceşti autori declară apoi, că: „principalele noastre specii forestiere sunt repartizate în mod aproape uniform în mai toate soiurile de terenuri, numai cele calcaroase pare, că ar avea oarecare influenţă asupra distribuţiunei geografice a unor dintre ele şi anume reducând limita lor superioară de vegetaţie".

Intr'adevăr, Fekete şi Blattny au observat, că pe solurile calcare din Carpaţii orientali, limita superioară de vegetaţie a molidului e mai joasă cu 10 metri, în Alpii Făgăraşului cu 24 m.; iar în munţii Bihorului limita superioară a molidului e cu 60 m mai joasă comparativ cu solurile de altă natură (pag. 27).

Am reprodus întocmai textul aşa cum este trecut în lucrarea mea.

Cu privire la ordinea de succesiune în sens vertical a speciilor lemnoase din regiunea de munte, indicând autorii, cari au tratat această chestiune, am indicat după Fekete şi Blattny altitudinile la cari se găseşte molidul în munţii Bărgăului, citându-i în notiţa din josul paginei 40 astfel: Fekete şi Blattny loc. cit. pag. 778.

La pagina următoare (41) după ce reproduc sub ghilimele „cuvintele lui Leitner (7 rânduri) continuu astfel:

Fekete şi Blattny (în nota din josul paginei: Fekete şi Blattny loc. cit. pag. 779) tratând această chestiune ajung la concluziunea, că aceasta se datoreşte atât intervenţiunei omului, cât şi

acțiunii fortuite a factorilor climaterici actuali într'un loc determinat, favorabili unei specii și defavorabili alteia.

Părerea noastre este însă, că acolo unde se observă o succesiune răsturnată în repartiția altitudinală a modului în raport cu aceea a fagului, aceasta se datorește, în marea majoritate a cazurilor, factorilor ecologici locali.

Acești autori au mai fost citați de mine în două locuri la pagina 46. La pagina 73 am spus: a fost găsit de Blattny un pin silvestru tânăr pe muntele Gutinul. Blattny a găsit un exemplar (pin silvestru) împrejurul stâncei Boerescu (1650 m.) exp. sud-vestică. La pagina 103: din datele culese de Kerner, Fekete și Blattny, în părțile de Est ale munților Bihorului limita inferioară a ienuperului pitic este la 725 metri (valea râului Arieșul mic, comuna Vidra de sus). La pag. 104: Aria lui geografică (Juniperus sabina) foarte fragmentată cuprinde Alpii meridionali și orientali, Carpații, Caucazul, Asia Mică și Asia. In Carpați îl găsim indicat de Fekete și Pax în munții Sebeșului, Valea Cernei și munții Bihorului.

La pag. 107: „In tot cazul din vestitele păduri de la isvoarele Tisei semnalate de Rochel (în notița de jos: după Fekete și Blattny l. ci., p. 62) n'au mai rămas astăzi, decât doar ici și colo câteva exemplare" (este vorba de arborele tisa).

La pag. 108: „Altă dată în acești munți (munții Rodnei se găseau arborete întregi de tisă, atingând grosimea până la 1 m diametru, după cum arată Rochel, citat de Fekete și Blattny, (jos în notiță: Fekete și Blattny loc. cit. pag. 62), înscrierea sa: Mișcele de științe naturale din Carpații nor-vestici (1821).

In bibliografie (pag. 121), între cei 63 autori menționați, ale căror scrieri le-am consultat, se află și Fekete L. und Blattny, F., iar în notițele din josul paginilor din lucrarea mea sunt citați numai puțin de 80 autori, iar în text sunt trecuți în paranteză un mare număr din aceștia, dintre cari mai de seamă din țară: G. Murgoci și I. Popa Burcă, E. Oteteleșanu, Grecescu, P. Enculescu, E. Oteteleșeanu și G. D. Elefteriu, Z. C. Panțu, Petre Antonescu, N. Iacobescu, F. Mack, M. Drăcea, I. Grințescu, V. Golescu, etc. iar din străinătate: Arnold Engler, F. Pax, H. Mayr, E. de Martone, K. Gayer, A Ma-

thieu, A. Jolyet, Dr. E. Ramann, Hesselman, L. Boppe, E. Ebermayer, H. Perrin, etc.

Pasagiile, reproduse în lucrarea mea, aparţinând unui număr de 16 din aceşti autori, sunt însoţite de semnele citării.

Intreb : indică oare vre-odată uvragele consultate acel ce, în mod intenţionat, vrea să se împăuneze cu meritele altuia?

Nu este firesc, ca el să ţină aceasta sub cel mai strict secret spre a nu se descoperi furtul comis?

Chestiunea plagiatului o las, aşa dar, la judecata imparţială a cititorului.

Aceasta cu atât mai mult cu cât criticii mei ştiu, că la activul meu se numără până acum 29 lucrări, între cari articole publicate în ziarul Universul, în Revista Pădurilor, în Economia Naţională, în Bulletin de la Société des Sciens de Cluj, în revista Natura, în buletinul Ministerului de Agricultură, etc. iar ca publicaţiuni mai voluminoaste: „Transportul lemnelor pe apă şi uscat" 78 pag. în colaborare cu D-l Ladislau Papp, actual ing. Inspector General Silvic, „Monografia Domeniului Gurghiu", (127 pagini) premiată de Soc. Progresul Silvic în anul 1924: „Lemnul ca materie primă în construcţia avioanelor" (30 pagini), conferinţă ţinută la Soc. Politechnică, publicată în limba germană şi în ziarul Holzmarkt din Viena în 1929; metodele de amenajament aplicate în Franţa pentru pădurile de codru (168 pag.), lucrare premiată de Academia Română în anul acesta (1933).

După explicaţiile date în privinţa plagiatului imaginar, pe care criticii mei, în ajunul publicărei unui concurs, contau pe un succes desăvârşt, răspund şi la nedumerirea din notiţa din josul paginei 289 a acestei reviste. „Nu înţelegem dece D-l Antonescu răspunde numai la inexactităţile semnalate de noi şi nu a găsit cu cale să rectifice nota D-lui E. Pop, vezi rev. Pădurilor No. 5/6 pag. 309, unde constatată o altă eroare de geografie referitoare la munţii Oaş, Pleaşca, şi Gutin".

An declarat deja, că date fiind informaţiunile ce mi s'au dat, s'au putut strecura oarecari erori referitoare la situaţia speciilor reşinoase, destinate a dispărea într'o eventuală nouă ediţie, după

cum s'au strecurat şi în monumentala operă a lui Fekete şi Blattny, la care aceşti autori au lucrat mai mulţi ani dearândul şi la care au colaborat în acest lung interval corpul silvic din vechiul regat al Ungariei, după cum ei însuşi mărturisesc, fără ca prin aceasta să fi pierdut din valoarea sa.

Ca ripostă întreb şi eu: pentruce D-l Dr. C. Georgescu n'a răspuns nimic până acum la critica, ce D-l Profesor A. Alexinschi a făcut-o în numărul 3 de pe luna Septembrie 1932 al „Revistei ştiinţifice V. Adamache", atlasului de entomologie forestieră tipărit în Sibiu în anul 1931, de Dr. Constantin Georgescu şi V. Melanide?

Iată ce ne spune D-l Alexinschi asupra aceste lucrări:

1. Titlul atlasului nu corespunde cuprinsului, din cauză că sunt tratate numai acele insecte, cari vatămă pădurile coniferelor. în loc să fie amintite şi cele din pădurile de stejar şi fag.

„2. In pag. 10 găsim: „că metamorfoza coleopterelor este incomplectă, credem că este un „Lapsus", regretând însă lipsa rectificării în Errata anexată.

„3. Autorii n'au utilizat bogatele studii, cari se referă la fauna entomologică din România (Dr. N. Leon Borcea, Hormuzachi, Flek şi O. Marcu).

„Imediat după citire devine evidentă folosirea exclusivă şi unilaterală a manualelor străine, prin aceasta studiul a pierdut din valoarea lui originală şi nu poate fi aplicat întocmai condiţiunilor localnice în privinţa ecologiei speciilor citate.

„Nepotrivirile şi lacunele mai marcante din atlas sunt următoare:

Ips typographus L. (sunt citate 1—3 generaţii în loc de 2 (Marcu şi alţi autori). Pityogenes chalcographus L. (lipsesc indicaţiile generaţiilor), Pityophtorus micrographus Gyll (vagă indicaţie): sboară târziu, are două generaţii Dr. Marcu), Pit. exculptus (nu sunt indicate esenţele forestiere atacate) Crypturgus pusillus Gyll (lipsesc date despre generaţii) Hylurgus lineatus oliv. (lipsesc datele exacte fiind totuşi cunoscute vezi Dr. Borcea şi Dr. Marcu) (Hylurgus palliatus Gyll (în România atacă nu numai molidul, ci şi pinul şi bradul, contrar observaţiei din atlas). Xylechinus pilosus Ratzeb (sborul nu este timpuriu, începe abia în Mai-Iunie) etc. etc.

„Mai avem de remarcat că nici diagnozele nu prezintă absolut exactitate pentru multe specii, dimensiunile prezentând nepotriviri cu cele ale specimenelor tipice cunoscute în România".

Criticii mei mă întreabă: cum se face, că am primit în textul lucrărei mele şi erorile grosolane ale lui Fekete plasând în Jud. Trei Scaune şi omunele Bacifalău şi Turcheş, cari fac parte din cele şapte sate, Jud. Braşov, după cum a rectificat D-l Guşuleac în lucrarea Dsale „Consideraţiuni-geobotanice asupra pinului silvestru"? La aceasta răspund prin o altă întrebare. Unde am precizat eu, că comunele Turcheş şi Bacifalău fac parte din Jud. Trei Sacune? Din pasajul reprodus de D-nii Georgescu şi Ionescu (vezi pag. 291 din această revistă) se vede clar, că după comunele Cosmeni, Iacobeni, Cosin, Plăeşti de Jos şi de Sus, Mihăileni şi Văcăreşti, urmează în parantez Jud. Trei-Scaune, ceeace însemnează, că numai aceste comune fac parte din acest judeţ, iar nu şi celelalte indicate după această paranteză şi anume comunele Estelnic, Mereni, Ghelinţa, Zagon, Breţcu, Ojdula, Bacifalău şi Turkeş, despre care n'am menţionat nicăieri în ce judeţ se găsesc. Primele comune se află în realitate în Jud. Ciuc, iar cele din urmă o parte în Jud. Trei-Scaune, iar ultimele 2 în Jud. Braşov.

Cât priveşte traducerea D-lor a pasajului din Fekete şi Blattny, (pag. 405) constat următoarele inexactităţi.

Max, der Verkrüpelung, nu însemnează maximum de degenerare, ci maximum de pipernicire.

Stocken an mehreren Orten Kieferbestände, nu se traduce prin „se află în mai multe staţiuni arborete de pini", ci: în mai multe locuri se află arborete de pin silvestru.
Im Gebiete der Forstverwaltung von Csikszereda kommt sie im allgemeinen zerstreut und in kleinen Gruppen überall vor, nu corespune cu: în cuprinsul ocolului silvic Miercurea Ciucului se află peste tot răspândit în mici buchete, ci cu: In cuprinsul ocolului Miercurea Ciucului el se află peste tot în general diseminat şi în mici grupe" — ceace nu este tot una.

La punctul I litera b), după-ce caută să dovedească că nu ar fi nici o contradicţie în textul D-lor faţă de cele afirmate de Fekete continuă astfel:

„In textul nostru, după câte se vede, nu am urmărit să traducem pe Fekete, ci am înţeles a face numai o citaţiune".

Citaţiune fără semnele citării se poate?

Iată cine mă învinovăţeşte pentrucă, dintr'o eroare de tipar, nu s'a trecut la pag. 78—79 cuvenitele ghilimele, cari în realitate existau în originalul lucrărei mele prezentată în 1926 comisiunei examinatoare, compusă din cei mai eminenţi oameni de ştiinţă pe cari îi are ţara noastră şi anume: D-nii profesori Dr. I. Grinţescu şi Dr. I. P. Voiteşti, prezidată de D-l Profesor Dr. G. Vâlsan, cu ocazia decernărei de către Universitatea din Cluj a titlului de doctor în ştiinţele naturale.

Aceşti savanţi în curent cu tot ceace s'a scris în materie de botanică generală şi aplicată asupra Ardealului etc., nu ar fi primit şi aprobat o lucrare de doctorat care ar fi cuprins părţi copiate din *Fekete şi Blattny*, a căror operă o cunosc aşa de bine!..

Las la o parte punctul II alin. a şi b, prin care criticii mei îşi recunosc greşelile de tipar, inevitabile din nenorocire chiar la errate oricâte măsuri se iau de cei interesaţi, pe cari le-am evidenţiat, nu presa le face vre-o învinuire, dar pentru că atunci când te încumeţi a acuza pe cineva, trebuie să fii tu însuţi fără nici o prihană, căci altfel devii vulnerabil cu tăişul propriei tale săbii.

La punctul III şi IV, pentru ca D-nii Georgescu şi Ionescu să afirme, că în munţii Rodnei nu se găsesc astăzi decât 50—60 exemplare de pini cembra, au declarat, că s'au bazat pe comunicarea D-lui Ing. Chirvăsuţă, care însă, în răspunsul său, s'a referit la complexul acestor munţi, iar nu numai la partea dintr'ânşii pentru care a fost întrebat. Aşa fiind în loc să recunoască, că afirmaţiunea făcută, chiar cu rezerva păstrată „că probabil mai sunt şi alte arborete", nu este întemeiată, încercă să se justifice cu ceea ce a văzut Haquet în 1788 şi pe o frază din Pax. Mai mult decât atât, în loc să fie mulţumiţi, ca nişte adevăraţi oameni de ştiinţă, de măsurile ce am luat rugând pe D-l ing. Bitai de a restabili adevărul, Dlor insinuiază şi de astă dată, că nu am avut camaraderia de a face o notiţă specială din datele ce mi-a furnizat pe care să o fi semnat Dl inginer şi ca culme, în urma celor constatate de D-l ing. Bitai că afară de mari cantităţi de material lemnos de pinul cembra, exploatat de o cooperativă, se mai găsesc astăzi în munţii Rodnei încă 700 până la 800 exemplare, iar nu 50—60

pini cembra, cum declarase, sfârşesc prin a afirma, că datele în chestiune confirmă ceace susţinuseră D-lor.

Notiţa specială semnată de D-l ing. Bitai nu îşi avea locul, pentru că D-sa mi-a dat şi alte detalii, unele fără interes pentru chestiunea în discuţiune. Dar eu nu numai că am arătat, cum că dânsului îi datorez preţioasele informaţiuni ce mi-a dat, dar i-am adus în public, după cum se şi cădea, mulţumirile mele.

Tot la punctul IV, D-l Georgescu găseşte de cuviinţă a afirma, cum că mi-ar fi adus la cunoştinţă verbal, înainte de a scrii replica, că ar fi vizitat în două rânduri masivul muntos „Retezatul". După cum i-am declarat la întâlnirea noastră cu ocaziunea adunării generale a Societăţei „Progresul Silvic" din 1933, că aceasta nu este adevărat, deoarece dacă l'ar fi vizitat nu de două ori, ci numai odată, s'ar fi grăbit să o spună în articolul său încă dela început, iar nu după ce m'a atacat şi numai spre a-şi creia argumente pro domo sua. Aşa fiind să-mi permită să-i dau şi pe această cale o desminţire formală.

La punctele V—X, deoarece la unele am răspuns deja, iar la altele D-nii autori admit că s'au înşelat, sau se bazează pe afirmaţiuni teoretice (X), trecem peste dânsele.

X. Nu numai că contest faptul, că D-l Georgescu a făcut pentru prima ooară în Carpaţii noştrii legătura între staţiunile pinului-cembra şi urmele glaciare, dar mă miră foarte mult persistenţa cu care susţine, că prin citatul din Gayer aş confirma cele afirmate de D-sa.

Din potrivă, eu am dovedit că încă din anul 1889 Dr. Karl Gayer, a constatat că există o strânsă relaţiune între cantonamentul pinului cembra în Alpi şi Carpaţi şi între existenţa urmelor glaciale, astfel că nu D-sa are dreptul să-şi asume originalitatea acestei constatări.

Inainte de a termina aduc şi eu protestul meu „pentru cuvintele de mândrie şi dispreţ pentru afirmaţile colegilor mei", cari într'o revistă ştiinţifică sunt şi rămân deplasate.

Şi acum în rezumat:

D-l Georgescu s'a făcut culpabil de a-şi însuşi meritul marelui silvicultor Dr. Karl Gayer care în 1889, adică acum 44 de ani, a constatat pentru prima oară, iar nu D-sa, faptul ştiinţific al legăturii ce există între pinul cembra şi urmele glaciale în Carpaţi.

In articolul D-lor Georgescu şi Ionescu publicat în 1932 în Revista Pădurilor „Asupra staţiunilor de Pinus Cembra din Carpaţii României" se găsesc multe erori de tipar.

D-lor nu stăpânesc bine limba germană, astfel că traducerile ce fac în româneşte lasă foarte mult de dorit.

*

Nota Redacţiei. — Redacţia s'a văzut antrenată fără voia sa în această serie de articole de polemică, al cărei ton şi cuprins nu-l împărtăşeşte. Considerând că fiecare din autorii polemişti a avut odată cuvântul în apărare şi că tonul polemicei a alunecat din domeniul ştiinţific în chestie personală, redacţia declară că nu va mai publica nici un rând în această chestiune.

Sur la question de la distribution du Pinus Cembra en Roumanie

Une polémique autour d'un article publié dans le No. 8—9/1932 de la revue.

Über die Verbreitung der Pinus Cembra in Rumänien

Eine Polemik. Es handelt sich um einen Aufsatz veröffentlicht in Nr. 8—9/932 der Zeitschrift.

CHESTIUNI DE ECONOMIE FORESTIERĂ şi DE ORGANIZAŢIA SERVICIULUI *)

de I. RIHA
Ing. insp. silvic
Şeful serv. amenajărilor din Trebon (Boemia).

In stadiul actual al Economiei forestiere predomină, după cum ştim, consideraţiunile relativ la determinarea şi realizarea creşterii lemnoase.

Această preocupare a pus în aşa măsură stăpânire pe silvicultor, încât acesta a uitat aproape cu desăvârşire rolul important pe care îl îndeplineşte pădurea. Gândul care îl obsedează, este de a încerca toate mijloacele posibile pentru sporirea creşterii arborilor şi arboretelor. El a devenit, ca şi restul omenirii dealtfel, reprezentantul stării de nevroză de după război, caracterizată printr'un materialism nelimitat.

Din momentul ce pădurea a câştigat în însemnătate ca obiect de preţ, a luat avânt şi matematica forestieră şi cu ea crescu şi ten-

*) D-l Insp. silvic (Forstrat) I. Riha, şeful serv. amenajerilor din Trebon (Boemia) care în urma invitaţiei mele a luat parte în anul 1932 la excursiunea întreprinsă în ţara noastră de către Facultatea forestieră din Brno (Cehoslovacia), mi-a trimis acest articol în limba germană, pe care, din cauza importanţei sale, l-am tradus şi-l dau publicităţii. D-l Riha mi-a trimis şi o conferinţă ţinută asupra condiţiunilor forestiere în România, care, după ce va fi tradusă în româneşte din limba cehă, mă voi grăbi să o aduc la cunoştinţă cititorilor acestei reviste.

Petre Antonescu

dința generală de a ataca integritatea bunului natural, indispensabil omenirii, care este pădurea.

Dar prin câte vicisitudini nu a trecut masivele forestiere în cursul vremurilor ?

Cine nu știe că într'o lungă perioadă de timp, totul a fost subordonat, formulelor matematice,, care dictară la masa verde preceptele lor și le au impus ca adevăruri indiscutabile, pe când pădurea a plătit cu ființa ei erorile săvârșite, astfel că comparativ cu trecutul, n'a mai rămas dintr'ânsa decât numai niște rudimente din impozanta sa frumusețe de odinioară.

Arboretele pe care noi le-am înființat au pierdut în majoritatea cazurilor din farmecul și măreția lor de altă dată. Fiind create după tipul unor anumite calapoade cele mai multe din ele au ajuns într'o așa stare, încât imploră milă și cer ajutor dela acei cari continuă a nu se conforma regulelor celor mai elementare de gospodărie forestieră.

Natura desigur nu mai poate suporta violările ce de atât timp încearcă și ea a început să se răzbune, să ne pedepsească cu fel de fel de calamități pustiitoare, care se repetă mai în fiecare an.

Cine trece printr'o pădure de origină artificială, cum sunt mai toate dela o vreme încoace, nu se poate să nu observe cu câtă tristeță poartă ea stigmatul timpurilor moderne, cămașa de forță în care aplicațiunea nesăbuită a cifrelor imaginate de cărturari o ține strâns încătușată.

Dealtminteri înaintea ochilor noștri stau astăzi individualități fasonate corect după o anumită schemă, păduri împărțite regulat prin linii somiere sau parcelare, fie că s'a aplicat metoda de amenajament cu afecțiuni bazate pe suprafață, ori aceea bazată pe volum, metoda mixtă ori combinată, sau metoda în care posibilitatea anuală este bazată pe determinarea creșterii lemnoase, cari metode dau naștere la arborete echiene, adică de aceiași sau aproape de aceiași vârstă.

Așa fiind, se naște în mod firesc întrebarea, nu este oare omul cel care a imprimat naturii anumite aspecte, anumite forme exterioare, ce-i drept nu din cele mai estetice, și nu el este acela care i-a pricinuit cele mai mari prejudiții ?

Prin diseminarea cu atâta profuziune a semințelor, pădurea și-a creiat singură un scut de apărare, dar pentrucă noi ne folosim de produsele sale, nu suntem oare obligați de a face aceasta cu

oarecare măsură şi de a o îngriji, de a-i păstra frumuseţea şi impunătoarea sa simplitate ce o caracterizează.

Pădurea nu se opune omului de a beneficia de prezenţa ei, dar ea îl roagă să nu o stânjenească în desvoltarea sa firească, iar pentru recoltarea produselor sale îl roagă deasemenea să aleagă o metodă, care să nu conducă la degradarea, la ruina sa pentru totdeauna.

Înţeles-a el, în nemărginita sa lăcomie, că este necesar de a nu o mai trata cu vitregie în chiar interesul său propriu?

Judecând după procedeele cari continuă din nenorocire şi acum în multe părţi de a fi aplicate, neexcluzând nici chiar ţările civilizate, cum mă tem, că nu vom fi în stare de a pune frâu pornirilor egoiste de a exploata pădurile mai mult în vederea unor trebuinţe necumpătate, decât de a imita natura în manifestările prin cari se asigură pădurilor o existenţă permanentă.

Greşelile pe cari le-am comis de a produce maximum de creştere în volum, uitând că în pădure pe lângă materialul lemnos de exploatare există şi un capital sol şi unul de rulment, de care trebue să ţinem socoteală în calculul rentabilităţii.

Poate că văd eu lucrurile prea negru. Se poate. Economia forestieră nu se poate compara însă cu nici o altă exploataţiune rurală şi nici chiar cu agricultura, deoarece dela semănare şi până la recoltă aici nu trece decât un singur an şi de multe ori şi mai puţin, revoluţiunea adoptată în agricultură este numai de un an, pe când la păduri ea trece de un secol.

Intrebarea ce se pune totuşi este aceasta: care a fost rezultatul tangibil în economia rurală prin urmărirea celui mai mare profit?

Supra îngrăşarea terenurilor agricole cu diferite substanţe organice sau minerale n'a dat ea naştere la maladii, cari nu existau în trecut?

Şi tendinţa ce se urmăreşte actualmente în silvicultură de a se obţine în minimum de timp cel mai mare volum nu va pricinui pădurii dacă nu imediat, dar într'un viitor mai mult sau mai puţin îndepărtat, aceleaşi efecte, aceleaşi neajunsuri?

Datoria silvicultorului nu este numai de a obţine cea mai mare valoare absolută, ci cea mai mare valoare relativă.

El nu trebue să scape din vedere că îmbunătăţirea climei într'o regiune, într'un ţinut oarecare, are cea mai mare importanţă

atât pentru sănătatea locuitorilor respectivi, cât şi pentru promovarea agriculturii.

„Inapoi aşa dar la natură" trebue să fie lozinca noastră. Şi lucrând în concordanţă cu natura, aceasta nu însemnează că nu putem să ne asigurăm o rentabilitate convenabilă din exploatarea pădurilor.

Principiile, preconizate de anumite doctrine economice, sunt de a arunca pe pieţele internaţionale de desfacere într'un moment dat, cea mai mare cantitate de material lemnos şi cel mai eftin în acelaş timp, în scopul de a înlătura orice altă concurenţă. Cel mai simplu mijloc de a ajunge la acest rezultat este negreşit practicarea tăerilor rase pe suprafeţe mari.

Prin aceasta se micşorează în adevăr cheltuelile de exploatare, se efteneşte producţia şi se favorizează exportul lemnelor; dacă ne gândim însă la cheltuiala pentru reîmpădurire care numai rareori reuşeşte primul an, astfel că complectările devin absolut necesare, de unde altă cheltuială, şi dacă socotim pierderile de creşteri ce rezultă timp de 10—20 ani până la închiderea masivului, ne dăm uşor seama de inconvenientele unor asemenea tăeri, abstracţie făcând de consideraţiunile de ordin pur cultural.

Iar dacă calculăm cu dobândă compusă aceste cheltueli de împăduriri şi complectări pe timp de 80 ani cel puţin, ne convingem uşor ce sumă enormă trebue să obţinem la acest termen de exploatabilitate, sumă care în cele mai multe cazuri nu se poate realiza.

In astfel de împrejurări mai putem vorbi de o rentabilitate propriu zisă ?

Trebue să ţinem, afară de aceasta, socoteală, că generaţiilor viitoare nu le mai putem pune la dispoziţie decât un material lemnos relativ de mediocră calitate, dat fiind condiţiunile de creştere şi dimensiunile ce pot avea arborii la vârsta de mai sus.

De fapt de multe ori nu numai că nu se poate realiza un beneficiu, dar de multe ori se obţine ca valoare de producţie a solului una negativă.

Consideraţiuni de asemenea natură m'au condus la regenerarea arboretelor printr'un sistem al meu propriu şi un anumit mod de procedare în împărţirea economică a unei păduri prin linii de amenajament, despre care nu este locul aici să vorbesc.

In definitiv în ce constă calculul rentabilităţii ?

In formula rentei solului se adoptă de regulă un procent de

2% sau 3%, care nu mai corespunde cu împrejurările de depresiune economică şi de criză monetară prin care trec mai toate ţările.

Spre a dovedi rentabilitatea unei exploataţiuni forestiere, trebue deci să alegem mai întâi un procent de fructificare corespunzător legei cererii şi ofertei ce guvernează astăzi capitalurile imobiliare din care fac parte şi pădurile, când este vorba de vânzări sau de înstrăinări de asemenea bunuri.

Şi stabilirea cu preciziune a unui asemenea procent nu se poate face decât cunoscând în prealabil valoarea materialului lemnos a capitalului sol, a celui de administraţie, precum şi toate veniturile şi cheltuelile de producţiune.

„La o parte deci cu cifrele moarte cu care adeseori jonglează amenajamentul de cele mai multe ori fără să aibă o bază sigură"!

Salvarea după mine trebue căutată numai în determinarea valorii arboretelor în picioare şi a valorii solului.

Pentru arboretele tinere în vârstă de 1—40 ani se va întrebuinţa valoarea de cost, adică cheltuiala făcută cu împăduririle (inclusiv complectările) calculată cu dobândă compusă pe un număr de ani egal cu vârsta actuală a fiecărui arboret în parte.

In ce priveşte valoarea arboretelor în vârstă de peste 40 ani, ne vom servi de valoarea lor actuală de vânzare, zisă şi valoare de întrebuinţare. Se înţelege dela sine că amenajistul trebue să cunoască perfect valoarea materialului lemnos după sortimentele ce pot rezulta dintr'ânsul. Cunoscând valoarea arboretelor grupate în clase de vârstă de câte 10 ani de exemplu, în funcţiune de suprafaţa ce ocupă şi de volumul lor, vom putea deduce valoarea întregei păduri.

Valoarea solului, o vom stabili din raportul dintre venitul brut la ha al solurilor agricole din ţinutul respectiv şi cel al solurilor în funcţiune de producţia forestieră.

Scăzând din venitul brut cheltuelile de producţiune (costul de împăduirire, impozitul şi cheltuelile de ad-ţie), aflăm venitul net, adică renta pădurii, care împărţită prin valoarea pădurii (sol şi material lemnos) totul socotit la unitatea de suprafaţă (hectarul), obţinem procentul de fructificare al pădurii în chestiune.

Astfel procedând, pe lângă că ne dăm seama de rentabilitate, dacă există, dar cu acest prilej fixăm şi posibilitatea anuală bazată pe valoare, iar nu pe volum şi nici pe creştere. .

Va trebui însă să luăm toate măsurile necesare pentru ca să creştem arborete, cari la diferite vârste să aibă relativ valoarea cea mai mare, ceiace este un netăgăduit avantaj, dar aceasta nu va fi posibil decât păstrând solului întreaga sa putere de producţiune.

Odată ce cunoaştem valoarea reală a arboretelor din fiecare clasă de vârstă, o vom compara cu valoarea normală corespunzătoare aceleaşi clase de vârstă, dar compusă din arboretele cele mai bine condiţionate din punctul de vedere al calităţii solului, al situaţiunei, etc. din staţiunea în care ne aflăm.

Posibilitatea fixată pe valoare se va repartiza apoi astfel, încât în planul special de exploatare pentru deceniul sau perioada imediat următoare, vor fi trecute arboretele indiferent de vârsta lor, dar cari sunt rău crescute ori dintr'o cauză oarecare sunt intrate sau sunt aproape de a intra în depericiune, având grija de a indica în acelaş timp măsurile necesare spre a se îmbunătăţi sau spori valoarea lor. Cu alte vorbe posibilitatea nu se va realiza numai din arborete bătrâne de mare valoare, ci şi din acelea de o calitate inferioară.

Astfel procedând clasele de fertilităţi în care stăzi se repartizează solurile, dispar cu desăvârşire, înlocuite fiind în valorile reale ale arboretelor respective.

Dacă dar îmi dau silinţa ca prin operaţiuni culturale adequate să obţin arborete cu maximum de valoare, iau în acelaş timp măsurile cuvenite pentru menţinerea, ba chiar pentru sporirea fertilităţii solurilor, şi prin urmare pentru păstrarea frumuseţii de altă dată a pădurii.

Ce uşor în cazul acesta ar fi pentru şeful instituţiunei respective de a alcătui un buget bazat numai pe realităţi.

Regenerând pădurile pe care naturală (însămânţări pe suprafeţe mici, creieri de arborete amestecate şi de vârste multiple), micşorez şi cheltuelile de producţiune la minimum posibil şi numai în asemenea condiţiuni putem vorbi de rentabilitate.

Datoria noastră dealtfel este de a reduce la strictul necesar cheltuelile de producţiune printr'o bună şi corespunzătoare organizaţie a întreprinderii forestiere.

In această privinţă cel mai bun lucru de făcut este de a imita natura şi de a trage învăţăminte din traiul furnicilor şi albinelor, de a privi de aproape fiecare plantă şi de a ne însuşi organizaţia şi diviziunea lor de muncă.

Ar fi să merg prea departe, dacă aş intra în acest domeniu în prea multe detalii. Mă voi mărgini, deci, a-mi expune părerea asupra modului cum ar trebui să fie organizată o mare întreprindere forestieră.

Ca principiu fundamental trebue să servească principiul diviziunii muncii. Fiecare om are o înclinare înăscută pentru o anumită aptitudine, în care el lucrând cu dragoste şi devotament încearcă o mare satisfacţiune. Trebue prin urmare, ca tot omul să fie judecat numai după însuşirile şi aptitudinile sale şi fiecare să fie pus acolo unde lucrează mai mulţumit şi unde promite de a realiza maximum de efect util.

Oamenii nu sunt la urma urmei altceva decât părţile unei maşini în care el reprezintă roţile, şuruburile, etc. Ca o maşină să funcţioneze bine, trebue să fie construită potrivit scopului pentru care a fost creată. Un mers neregulat al ei în cazul acesta este imediat observat şi îndreptat, iar o parte dintr'ânsa conduce şi secondează celelalte părţi constitutive pentru săvârşirea lucrului mecanic necesar. Şurubul esenţial în executarea lucrărilor în economia forestieră este pădurarul. El trebue să cunoască pe lucrători, să-i înveţe, să-i conducă, să le aprecieze lucrările şi să întrebuinţeze pe fiecare după priceperea şi aptitudinea lui firească. Pădurarul execută ordinele ce le primeşte dela mai marii săi.

Superiorul său imediat este brigadierul (forestierul). Acesta este organul cel mai important, care stă în contact nemijlocit cu pădurea pe care trebue să o cunoască ca şi pădurarul în toate amănuntele sale. El trebue să observe, să fie iniţiat bine în chestiuni de silvicultură, să ştie să calculeze când este vorba de vânzări de materiale, să facă propuneri bine justificate şi după aprobarea lor să le execute în mod corect şi conştiincios. In căderea sa intră conducerea efectuării diferitelor tăeri de ameliorare, al căror scop este îndepărtarea exemplarelor inutile sau vătămătoare, precum şi sporirea creşterii arborilor şi arboretelor, lucrările de împădurire, supravegherea tăerilor principale şi în caz de exploatări în regie el vinde lemne de foc în detaliu din depozite, precum şi lemne de lucru şi construcţie după preţurile din tarif. El trebue afară de aceasta, să cunoască bine pe lucrătorii de sub ordinile sale, să-i conducă în lucrări, să-i instruiască şi prin vizite în cantoanele de pază ale pădurarilor, să producă emulaţiune între dânşii. Dacă are prea mult de lucru să i se dea şi un ajutor.

Brigadierul, (forestierul) se află sub ordinile şefului de ocol. Acesta îl controlează, îi dă sfaturi pentru executarea serviciului, îi examinează la faţa locului şi ordonanţează mandatele de plată de efectuat în fiecare lună.

In fiecare ocol se va ţine contabilitate dublă, înscriindu-se pe brigăzi toate veniturile şi cheltuelile.

Din bilanţ trebue să rezulte încasările din vânzarea diferitelor categorii de material, cheltuelile de administraţie, impozitele precum şi a cărui anume sortiment vânzarea este mai rentabilă.

La recapitulare se va arăta cât revine la m^3. cheltuelile efectuate şi cât la hectarul de pădure.

Acest lucru este important, deoarece la încheerea unei afaceri, şeful de ocol trebue să ştie exact cât revin cheltuelile generale, de administraţie, etc. socotite la m^3 de lemne tăiate, lemne fasonate, transportate la gară sau încărcate în vagon.

El trebue să cunoască afară de aceasta şi ce fel de categorii de material lemnos rentează, cu cât se vinde loco-pădure în picioare, ori doborît, loco-depozit, loco-gară sau loco-vagon.

Şeful de ocol se încredinţează de modul cum îşi fac datoria brigadierii, îi orientează, îi instrueşte din punctul de vedere practic prin excursiuni din când în când, dar în totdeauna în altă brigadă sau oficiu forestier, îi stimulează să provoace concurenţă între dânşii pentruca lucrările să fie din ce în ce mai bine executate.

Administraţia ocolului trebue să fie, prin urmare, independentă şi ca lucrările, respectiv vânzările, după aprobarea Direcţiunei să le poată face (eventual prin telefon) şeful de ocol.

Ne mai rămâne acum să vorbim despre atribuţiunile unei Direcţiuni silvice.

Direcţiunea este organul conducător şi totodată sfătuitor compusă din funcţionari cu foarte multă experienţă practică şi cari în fiecare moment sunt în stare să dea deslusirile cuvenite şefilor de ocoale. .

In fiecare direcţiune atribuţiunile trebue să fie distribuite în mod logic şi corect, astfel încât fiecare referent să aibă o anumită însărcinare, să fie cât mai exact orientat asupra cercului său de activitate şi în măsură prin cunoştinţele sale să dea consilii, cu toată competinţa celor în drept.

Directorul ca organ de conducere şi de aprobare are la dispoziţia sa referenţii următori :

1) Un referent pentru chestiunin de contencios şi personal ;

2) Un referent pentrtu chestiuni comerciale ;

3) Un referent pentru chestiuni de amenajament şi silvicultură ;

4) Un referent pentru chestiuni technice (construcţiuni de case, de şosele, de căi ferate şi de maşini pe care în caz de nevoie trebue să le poată conduce singur);

Referentul pentru chestiuni de contencios îşi dă avizul cu ocazia încheerii de contracte când se fac vânzări de lemne, precum şi în toate afacerile de drept. Tot deodată el este şi şeful biroului personalului.

Referentul comercial trebue să fie un bun cunoscător în materie de comerţ. El trebue să ştie câteva limbi străine ; uzanţele comerciale din toate ţările ; consumatorii mari de lemne de pe piaţa internă şi externă ; diferitele firme şi capitalul lor, putinţa lor de plată, capacitatea întreprinderilor lor, trebuinţele lor în diverse articole ; el trebue să cunoască toate chestiunile de tarife interne şi externe, posibilităţile de export ; cu un cuvânt el trebuie să fie stăpân pe toate fineţele afacerilor. La dispoziţia sa stă contabilitatea cu cifre exacte. El profită pe deoparte de experienţa şefului de ocol, iar pe de altă parte păstrează contactul cu lumea de afaceri.. El este singurul sfătuitor în chestiuni comerciale, stabileşte din timpul verii ce anume sortimente se pot desface în iarna viitoare; face toate combinaţiile de calcul, pe cari le comunică ocoalelor.

Acestea întocmesc bugetele după bilanţ şi o listă de sortimentele ce le pot produce, pe care le predau referentului pentru orientarea sa generală, astfel ca la vânzările mari de lemne din cuprinsul mai multor ocoale să fie exact informat ; contractele pentru vânzări en gros le întocmeşte în asistenţa referentului dela Contencios şi în urma înţelegerii prealabile cu şefii de ocoale interesaţi.

Referentul pentru amenajeri şi silvicultură trebue să aibă multă practică în ori şi ce domeniu. Să cunoască întreaga literatură şi să o poată bine utiliza. In adevăr, el este chemat să rezolve chestiuni de amenajament ; de estimaţie de climă, pedologie, silvicultură, de technologie, de protecţia pădurilor precum şi de rentabilitate. El este ţinut afară de aceasta să controleze contabilitatea, să stabilească rentabilitatea întreprinderii, să pună în evidenţă lipsurile de technică forestieră şi să ia măsuri pentru înlăturarea lor. El întocmeşte planurile de exploatare, cari pe

lângă reglementarea producţiunei trebue să cuprindă norme şi reguli de exploatare pentru perioada ce urmează. Chestiunile de rentabilitate stau în strânsă legătură cu organizaţia gospodăriei ; el este ţinut deci să caute care ar fi cea mai bună organizaţie şi în acest scop trebue să facă propuneri, pe cari după aprobarea lor să le şi execute. El conduce ţinerea în evidenţă a întreprinderii, al volumului materialului lemnos şi a producţiunii. Toate amenajamentele noi trebue să treacă prin mâinile sale, pe cari să le examineze din punctul de vedere al rentabilităţii şi al bunei lor întocmiri. El trebue să cunoască à fond însemnătatea deosebită a pădurii pentru omenire, precum şi pentru a fi valorificată raţional.

Pentru a se putea face faţă atâtor lucrări nu este de ajuns o singură persoană : Şeful amenajamentului. Afară de aceasta dat fiind diversitatea operaţiunilor ce are să îndeplinească este de toată uitilitatea, ca să i se ataşeze câţiva technicieni versaţi şi inteligenţi, cărora după aptitudinea fiecăruia li se va încredinţa diverse probleme speciale. O astfel de specializare este foarte necesară şi s'ar putea face în următoarele ştiinţe :

1) Climă şi pedologie.
2) Silvicultură.
3) Protecţia pădurilor.
4) Amenajament şi statistică.

Şeful amenajerilor are şi chemarea ca prin conferinţe să complecteze instrucţiunea teoretică şi practică a tinerilor funcţionari ataşaţi la acest serviciu. Această instrucţiune se va putea lărgi prin conferinţele altor referenţi dela Direcţiune. Cu modul acesta fiecare funcţionar are posibilitatea de a-şi desăvârşi cunoştinţele în orice domeniu, precum şi în toate chestiunile administrative.

Referentul technic după consfătuirea cu cel al serviciului amenajerilor va executa diferite instalaţiuni şi construcţiuni technice.

Contabilitatea este un oficiu auxiliar, dar cel mai important din întreprindere. Ea procură elementele pentru buna conducere şi judecarea rezultatului activităţii întreprinderii, precum şi pentru efectuarea de calcule exacte. Această înaltă chemare necesită cunoştinţa principiilor cari asigură evitarea de greşeli şi putinţa de a cunoaşte volumul materialului lemnos şi valoarea lui.

Ea este sfătuitoarea tuturor referenţilor şi în prima linie a şefului serviciului amenajerilor şi a celui comercial. Dispunând de

cifrele ei, serviciul amenajamentului poate ţine în evidenţă fiecare arboret în parte şi cunoaşte ce fel de exploatări au avut loc într'însul ca suprafaţă, volum, sortimente şi valoare în bani. Ce interesant ar fi în adevăr ca după 100 de ani cineva să poată avea o imagine perfectă de un arboret, ceiace ar fi posibil dacă ar dispune de toate produsele realizate dintr'însul în mod cronologic dela înfiinţare şi până la exploatarea sa finală ca suprafaţă, volum, sortimente şi valoarea lor exactă.

Direcţiunea Generală este oficiul colector al rezultatului diferitelor direcţiuni, punctul de legătură între Minister şi direcţiuni, precum şi organul care ia deciziuni în oarecari chestiuni de ordin administrativ. Ea este în acelaş timp organul de inspecţiune. Organizarea Direcţiei Generale trebue să fie identică cu a Direcţiunilor.

Această diviziune a muncii cu o astfel de organizaţie şi contactul strâns între diferiţii funcţionari este cel mai sigur mijloc pentru ca să domnească cea mai bună înţelegere între corpul funcţionăresc şi spre a se spori încrederea şi conştiinţa de sine a fiecăruia.

Prin expunerea de faţă sper că am lămurit îndeajuns avantajele diviziunei muncii.

In ce priveşte suprafaţa asupra căreia are să se exercite activitatea diverselor organe aceasta depinde de situaţia pădurilor şi împrejurărilor economice. Să presupunem o exploatare intensivă. In cazul acesta dacă personalul are o pregătire corespunzătoare şi pădurile comasate, se poate admite, după experienţa mea, ca suprafaţă pentru un canton de pază a unui pădurar 500 hectare. Negreşit când va fi vorba de suprafeţe păduroase mai puţin comasate sau de păduri cu perimetre mai puţin regulate, întinderea unui canton de pază a unui pădurar va fi astfel calculată încât să se poată săvârşi la timp toate lucrările necesare.

Suprafaţa unei brigade după modul cum se va prezinta perimetrul pădurilor, se poate stabili la 1500 hectare, iar în cazul unei exploataţiuni mai intensive şi a unei întinderi mai mari, i se va da un ajutor brigadierului.

Suprafaţa unui ocol silvic după intensitatea exploatării şi a formei perimetrelor pădurilor ce-l constitue, poate varia între 5000 până la 10.000 hectare. Şefului de ocol i se poate ataşa un asistent, care i va ţine locul în anumite împrejurări, un amploiat la cancelarie, un magaziner şi casier care va ţine şi contabilitatea pentru exploa-

tările agricole, ale pescuitului în bălți și alte ramuri de regie, întru cât acestea s'ar găsi în apropierea reședinței ocolului.

Circumscripția unei regiuni s'ar putea fixa pe județe sau provincii, de exemplu: Dobrogea, Muntenia, Basarabia, Transilvania, după cum la noi sunt: Boemia, Moravia, Slovacia și Rusia subcarpatină.

După întinderea fiecărei Direcțiuni se va da referenților organe ajutătoare.

La serviciul amenajerilor se va atașa câte un funcționar pentru fiecare suprafață de 1000—1500 ha de lucrat mai mult în fiecare an pe lângă desenatori și ceilalți funcționari la cancelarie.

Aceasta ar fi pe scurt părerea mea despre organizarea întreprinderii forestiere. Mai rămâne acum chestiunea instrucțiunii practice a personalului forestirer.

Instrucțiunea pădurarilor trebue s'o facă brigadierul (forestierul) de odată cu a tinerilor lui ajutoare, adică a viitorilor brigadieri (forestieri).

Studenții școalelor superioare trebue să o ia dela început pentruca să se familiarizeze cu executarea oricărei lucrări spre a ști când odată vor fi chemați, cum să dea ordine. Un absolvent al unei asemenea școale, va trebui să stea doi-trei ani într'o brigadă de instrucție a cărei conducere va fi încredințată unui inginer silvic destoinic cu practică îndestulătoare. Ca brigăzi pentru instrucție trebue să fie alese din regiunea de câmpie, de coline și de munte, unde au loc o exploatațiune forestieră foarte intensivă. În fiecare direcțiune ar trebui să existe, după cum suprafața lor va fi mai mare sau mai mică, 10—20 de asemenea brigăzi.

In brigăzile mai mari, inginerului silvic (absolvent al unei școli superioare de silvicultură) i se va da și un ajutor pentru ca șeful brigăzii să aibă timpul necesar să se ocupe cu instrucția tinerilor absolvenți ai școalelor superioare de silvicultură sau a secției silvice a unei Politechnici. Aceștia vor trebui să stea câte un an într'o brigadă de câmpie, un an într'una dela coline și un an într'o regiune de munte. După acest interval vor fi trimiși deasemenea pe timp de 3 ani spre a face practică în lucrări de amenajamente. Ei vor fi apoi numiți ca șefi ai brigăzilor de instrucție. Dintre conducătorii unor astfel de brigăzi, se vor recruta asistenții șefilor de ocoale și din aceștia în fine șefii de ocoale. Cu modul acesta fiecare inginer silvic, astfel pregătit din punctul de vedere practic,

tice în toate domeniile şi s'ar provoca în acelaş timp o concurenţă, de oarece numai cei mai buni dintre dânşii ar putea ajunge în posturile cele mai înalte. Din cei mai bine calificaţi şefi de ocoale se vor recruta apoi referenţii. Aceasta ar constitui în adevăr idealul, fiecare inginer silvic, astfel pregătit din punctul de vedere practic. va fi tare în specialitatea sa şi încrederea în sine şi conştiinţa sa va fi ridicată. Lucrările ştiinţifice pe de altă parte nu vor lăsa nimic de dorit.

Acum, câteva vorbe încă despre şcoli. Părerea mea este că pentru un Stat este destul o singură şcoală superioară de silvicultură, deoarece aceasta va putea fi înzestrată cu toate mijloacele didactice necesare pentruca diferitele promoţiuni de studenţi să poată dobândi cele mai bune cunoştinţe teoretice. Dar diferitele materii nu trebue să fie predate numai din punct de vedere teoretic, ci şi din cel practic pentrucă numai astfel cele învăţate pot fi aplicate în viaţa practică. Ca condiţie principală se va cere d-lor profesori la numirea lor în funcţiune să fi avut un timp îndelungat o activitate nu numai teoretică, ci şi practică. Studenţii trebue să aibă în profesorul lor cea mai mare încredere şi cea mai mare stimă.

In cazul acesta, studenţii se vor devota studiului cu cea mai mare dragoste şi devotament, iar cunoştinţele lor se vor consolida chiar în timpul anilor de studii. Consiliul profesoral trebue să formeze un mănunchiu solid, iar profesorii să-şi complecteze reciproc principiile şi convingerile lor, iar încrederea şi consideraţiunea unuia faţă de ceilalţi să fie indestructibilă. O asemenea cetate forte va radia fermitate şi în exterior, iar studenţii vor părăsi şcoala, A l m a m a t e r, întăriţi în opinii şi în caracter şi vor intra bine pregătiţi în viitoarea lor activitate profesională.

Caracterul atât de necesar în munca noastră grea întăreşte voinţa. Bătrânul Heyer în cunoscut sa scriere punea în prima linie ca condiţiune spre a fi admis într'un post de răspundere, caracterul.

Pe lângă şcoli superioare trebue să existe şi şcoli de brigadieri (forestieri), în cari să se predea elevilor numai cunoştinţe bazate pe ştiinţele naturale.

Şcoli pentru pădurari eu nu le găsesc necesare. Brigadierul

(forestierul) poate el însuşi să-şi formeze personalul de pădurari. Este după mine mai preferabil ca aceştia să fie aleşi dintre lucrătorii de pădure cei mai destoinici şi mai cu caracter.

In cele de mai sus am expus părerile mele rezultatul unei experienţe şi a unei practice îndelungate.

Questions d'économie forestière et d'organisation du service.

A l'occasion d'une excursion d'étude faite dans la compagnie de l'École forestière de Brno, l'auteur, un émérite praticien tchèque, a pris connaissance des conditions forestières de la Roumanie. L'article, que nous publions, constitue le fruit de ses méditations au sujet d'une organisation qu'on devrait donner au service forestier de l'état roumain.

On y trouve aussi des considérations et des conseils téchniques, théoriques et pratiques en ce qui concerne la régénération, l'exploitation, l'évaluation, le rendement et l'aménagement des forêts.

Forstwirtschaftliche Frage und solche der Dienst-Organisation

Gelegentlich einer Reise durch Rumänien, welche er in Geselschaft der forstlichen Hochschule zu Brno unternommen, hat Verfasser, ein tschechoslowakischer Forstwirt, die forstlichen Verhältnisse Rumäniens kennen gelernt.

Der Aufsatz enthält mancherlei technische, theoretische und praktische Abschätzung, Rentabilität und Einrichtung der Forsten. Darauf folgen Schlussueberlegungen, welche gefasst werden können, betreffs Verjüngung, Nutzung, Folgerungen organisatorischer und verwaltungstechnischer Natur betreffend den staatlichen Forstdienst und das Lehrwesen.

DOCUMENTĂRI - COMENTARII

O LEGE NOUA

de HORIA MANOLE

Publicată în M. Of. Nr. 97/28 Aprilie 1933, ea este intitulată aşa : ..lege pentru completarea măsurilor necesare folosirii păşunilor comunale. constituite din păduri".

Cetirea ei dă fiori ! Să nu uităm, că încă nu s'au cicatrizat rănile provocate de exproprierea pădurilor, pentru islazuri. Şi — iată — a şi apărut o nouă nenorocire, îndreptată desigur în contra singurului obiect, rămas cal de bătae : pădurea.

Art 1 al legii se declară formal pentru islazuri, autorizând Min. de agricultură să retragă cererile de recursuri, contra deciziilor de expropriere, în cazul când decizia celei de a doua instanţe de fond a fost dată în favoarea comunei.

Art. 3 acordă schimbarea în total, sau în parte, a păşunilor (cu acordul părţilor) cu alte suprafeţe de păduri.

Se poate uşor imăgina, ce va rezulta din aplicarea acestui articol. Noui suprafeţe păduroase vor cădea jertfă în veci nesatisfăcutelor nevoi de păşuni. Cu tot acordul părţilor, care este facultativ, se vor face schimburi cu acelaş unic scop: transformarea munţilor într'un vast izlaz.

Când creşterea vitelor nu prezintă absolut nici o rentabilitate, nici pentru proprietari, nici pentru ţară, este de neînţeles ce se urmăreşte prin permanentele atentate la viaţa pădurilor.

Art. 6 stabileşte categoric, că : „eventualele nevoi ale comunelor şi satelor din regiunea de munte şi deal, considerate astfel, după configuraţia geografică a terenului, pentru păşuni comunale nesatisfăcute prin nici una din căile prevăzute în legile în vigoare,

se pot satisface prin cumpărări de păduri, sau terenuri de alte categorii sau de poeni, situate în perimetrul pădurii, în imediată legătură cu teritoriul comunei, pentru transformarea lor în păşuni...".

Lipsa de precizie şi facultatea de interpretare, a acestui paragraf, constitue poarta larg deschisă, pentru culegătorii de voturi, cari vor avea grije să stabilească atât „nevoile nesatisfăcute ale comunelor şi satelor", precum şi „imediata legătură cu teritoriul comunei". Cari sunt criteriile de apreciere? Nici unul. Ba da, este unul: „nevoile nesatisfăcute!"

Un alt paragraf, al aceluiaş articol, prevede că: „pădurile cari împrejmuiesc golurile de munte pot fi folosite drept refugiu de vite, în cazuri de forţă majoră constatată, în adâncime de maximum 800 de metri, fără ca acest fapt să constitue contravenţie silvică. Se exceptează arboretul sub 30 de ani şi plantaţiunile făcute în această zonă în care scop, anterior introducerii vitelor la păşune în gol, se vor împrejmui, spre a se evita distrugerea lor...".

Mărturisim, că nu ştim ce să admirăm, mai întâi, la acest text! Dar nu's decât doi ani de când golurile de munte au fost expropriate, dimpreună cu rarii copaci, aflători întotdeauna la limita de vegetaţie Aşa dar, se stabileşte o nouă zonă, în chiar inima pădurii, pe o rază de 800 de metri, în jurul golurilor. Aceasta este condamnată la peire. Cum va putea fi vorba de o regenerare naturală, când vitele vor fi duse, în permanenţă, la păşunat (în special oile) găsindu-se motive nenumărate, pentru a stabili „forţa majoră".

Şi — apoi — va fi cu putinţă a se ţine un paznic, în permanenţă, pentru a se constata forţa majoră? Prin urmare, legalmente, se creiază un drept la lărgirea izlazurilor, în pofida pădurilor — evident!

Dar, acolo unde articolul este de-adreptul revoluţionar, prin sacrificarea plantaţiunilor, pentru cari s'a muncit şi cheltuit bani grei, este când recomandă — celor în cauză — să întindă garduri, înainte de a se urca vitele la munte!!

Aşa dar, o plantaţiune de 100 ha., care are nenorocirea să fie făcută în apropierea locurilor de păşune, trebue împrejmuită pe cel puţin o latură de 1.000 metri! Evident, după ce s'a făcut — poate — şi împrejmuirea, nu rămâne decât să fie distrusă, de către cei interesaţi, pentru a avea acces, cu vitele, spre iarba inevitabilă, ce creşte în toate plantaţiunile tinere. Vitele, chiar dacă

vor fi găsite, acolo, nu se poate întâmpla nimic, proprietarului respectiv, deoarece ele au ajuns în plantaţie, împrejmuirea neexistând. Aceasta fusese, însă, anticipat distrusă. Cum se va putea evita calamitatea? Printr'un nou paznic, desigur!

Dar, pentru a se ajunge aici, trebue făcut gardul — ca la vii — ajungând să se împrejmuiască sute de hectare, situate în diferite puncte ale pădurii.

A fost, totuşi, cu putinţă să se legifereze astfel ce fantasmagorii, în anul 1933, când ziarele relatează, cu lux de amănunte, propaganda şi serbările ţinute, în cuprinsul României mari, pentru „ziua sădirii arborelui"!

Art. 13, stabileşte, că: „nu se va putea proceda la împăduririea poenilor şi a locurilor din marginea pădurilor şi vecinătatea satelor, terenuri cari au servit de ani îndelungaţi ca păşuni, pentru vitele sătenilor, cu ori fără învoeli agricole..."

Aşa dar, cu toate exproprierile cari s'au produs, după războiu — în loc să se caute a se reîmpăduri terenurile goale — pentru a compensa, în parte, distrugerea celor un milion de hectare păduroase, se interzice replantarea lor, pe cale de lege!!!

Art. 14, este încoronarea întregului spirit, de care e cuprinsă legea votată la 8 Aprilie, cu 120 voturi pentru şi unul contra. El zice aşa: „proprietarii pădurilor exploatate şi pe cari au fost obligaţi să le replanteze, nu le vor putea vinde, în vederea constituirii de păşune, decât numai în cazul când ele sunt proprii pentru păşuni".

Cu alte cuvinte: exceptând râpile (cari şi ele sunt proprii pentru capre, la drept vorbind) toate pădurile tăiate şi neregenerate se vor transforma în izlazuri. Dar, în această situaţie se găsesc ⅔ din pădurile exploatate ale ţării! Cum a fost posibil să se pună măcar în discuţie, o asemenea idee?

Nu s'a gândit oare nimeni, că se pune piatra fundamentală a crematoriului forestier, prin votarea unei astfel de legi?

Ei, bine, adevărata asasinare a pădurilor abia acum începe.

Stabilim, că cel puţin un milion de hectare de terenuri şi păduri, vor fi masacrate de-acum înainte.

Această lege trebue neapărat modificată. Şi cât mai repede posibil. Altfel este zadarnic tot ce s'a făcut, în această ţară, sub raport forestier, începând cu învăţământul silvic şi terminând cu lupta pentru „trezirea conştiinţei forestiere".

Cum pot, oare, să meargă împreună, aceste vorbe, cu faptele produse în memorabila zi de 8 Aprilie 1933 ?

Dar Societatea „Progresul silvic" are datoria să înfrunte, să lupte, alături de proprietarii forestieri, de orice fel, pentru a se modifica radical dispozițiile pe cari le-am menționat și pe cari oricine le poate aprofunda, cetind legea despre care am pomenit.

Une des plus récentes lois

L'auteur discute la „Loi pour le complètement des mesures nécessaires ayant pour but l'utilisation des pâturages communaux constitués en forêts" votée dans la dernière session du parlement et publiée récemment dans le Moniteur Officiel.

La question comporte de très amples discussions. Pour le moment Mr. Manole met en évidence les grands sacrifices que la forêt doit faire de nouveau pour satisfaire les exagérées prétentions de la population rurale en matière de pâturage.

Ein neues Gesetz

Verfasser bespricht das „Gesetz über nötige Ergänzungsbestimmungen betreffend die Nutzung der aus forstlichen Gelände gebildeten Gemeindeweiden". Dieses Gesetz wurde vergangenes Frühjahr vom Parlament angenommen und kürzlich im „Monitorul Oficial" publiziert. Es wird darauf hingewiesen, wie der Wald neuerdings Opfer bringen muss zur Befriedigung, der masslosen Weideforderung der ländlichen Bewölkerung.

PINUS BANKSIANA LAMB.
O INCERCARE DE CULTURA IN BUCOVINA

de Ing. OTTO MATHIAS
Ad-torul Domeniilor Contelui Wassilko
Berhomet p./s. Bucovina

In lucrarea sa atât de răspândită „Agenda forestieră" d-l Prof. V. Stinghe numeşte, între esenţele exotice cari după D-l Prof. Dr. Drăcea merită a fi experimentate şi cultivate pe o scară mai întinsă şi pe Pinus Banksiana Lamb.

Nu e cunoscut dacă s'au făcut în ţara noastră în această privinţă încercări de cultură mai însemnate, cred însă că un studiu cu privire la un astfel de experiment în Bucovina, va interesa pe mulţi dintre colegii mei.

Inainte de a expune încercarea de cultură amintită, întrucât indicaţiunile forestiere din literatură, asupra acestei esenţe sunt rare, iar adunarea lor obositoare, aşi spune singur câteva cuvinte despre ea.

Pinus Banksiana Lamb. aparţine pe lângă P. contorta, P. insignis, P. echinata, P. Murrayana, P. Pirenaica, P. rigida şi P. Taeda, secţiunii Murraya a speciei Pinus. In condiţiuni favorabile de creştere, speciile acestei secţiuni desvoltă unul, două ba chiar trei verticile în mod aparent, ceeace a dat naştere la presupuneri greşite că ele ar forma pe an mai mulţi lujeri. Pe aceste verticele false apar de regulă conurile, cari chiar la pinii în vârstă de numai 5 ani produc seminţe capabile de a germina. Arborete tinere în vârstă de 10 ani produc deja seminţe cu o putere de germinaţie foarte mare (80%).

Pe când almintrelea, la conifere fructificarea prematură se consideră ca un semn de suferinţă, formare de timpuriu de conuri la

Pinii M u r r a y a este un semn de cea mai bună sănătate, de cea mai bună creştere.

Fiind esenţe specifice de lumină, creşterea la speciile de Pini Murraya este foarte puternică. Le priiesc atât solurile nisipoase mai uscate şi slabe, cât şi locurile umede, ba chiar mlăştinoase, în staţiuni expuse maximului de ger târziu. Se potrivesc chiar pentru locuri pietroase, pleşuve (Karst) şi sunt cei mai buni pionieri pentru impădurirea terenurilor degradate.

In ce priveşte subspecia B a n k s i a n a, aceasta e originară din părţile cele mai boreale ale Americei de Nord, patria sa fiind pe ambele părţi ale fluviului „St. Lorenzo", lângă marile lacuri şi până la râul Makentzie din Nordestul Canadei, între lat. nord. dela 43—65° şi long. vest. dela 65—125°, la o altitudine deasupra mării de la 30—360 m. aşadar într'o climă care e caracterizată prin mare frig, multă zăpadă, şi geruri în cursul intregii perioade de vegetaţie. Ea e absolut rezistentă la îngheţ şi sigură contra stricăciunilor de zăpadă. In primii 20 ani, având o creştere foarte puternică, e dominată mai târziu de esenţele amestecate (în regulă P. strobus şi P. resinosa). Relativ la dimensiunile ajunse, părerile autorilor sunt împărţite: după unii ar atinge înălţimi până la 35 m. după alţii ar vegeta numai sub formă de arbust.

Nu vom da deci greş dacă ne vom ţine atât în privinţa aceasta cât şi în vederea productivităţii ei de ceea ce ne spune cunoscutul insp. silvic bavarez Dr. Harrer, care a cutreerat aproape întreaga regiune naturală de răspândire a acesei esenţe. După acesta, rare ori ca arbori sănătoşi ajung o longevitate mai mare decât 100—110 ani. La arborii cu o etate eventual mai mare, aceasta nici nu se mai poate constata cu exactitate, deoarece aceşti sunt atunci deja putrezi la inimă. In arboretele cu consistenţă plină, P. Banksiana desvoltă un trunchiu drept şi de o formă frumoasă, ajunge la o înălţime de 7,50—18 m. şi o grosime de 20—50 cm. pe când pe soluri degradate, nisipoase şi pietroase nu o duce decât până la formă de arbust.

Capacitatea de reproducţie a acestei esenţe este deosebit de mare, întrucât regenerarea, chiar după incendii, este asigurată prin sămânţă ce cade din conurile rămase închise pe copac ani de zile.

Prof. H. Mayr a recomandat P. Banksiana ca o esenţă tipică pentru a pune stăpânire pe soluri degradate în vederea creierii pădurii, sub scutul căreia, în momentul când creşterea devine staţionară, se introduce o altă esenţă, de umbră şi potrivită staţiunii. Ra-

murile nu tocmai dese, sămănând mai mult cu ale molidului decât cu ale pinului, permit submasivului să treacă cu uşurinţă prin coronamentul arborilor din etajul dominant fără a mai fi nevoe de elagarea lor.

Procedeul de plantare al P. Banksiana este foarte uşor, atât în masive pure, ca pădure de protecţie ,cât şi la complectarea golurilor în locurile împădurite.

Cu privire la pericolele cărora este expusă această esenţă, am menţionat mai sus că ea e absolut rezistentă la îngheţ. Graţie acelor sale scurte şi moi, faţă de toţi pinii ai secţiei Pinaster este cel mai puţin expus stricăciunilor de zăpadă. Tot aşa pare să nu fie câtuşi de puţin atacat de Lophodermium pini, o ciupercă ce provoacă roşeaţa pinului.

După unii autori această specie e mai puţin atacată de insectele Tortrix buoliana Schiff. şi T. turionana Hbm. decât P. silvestris, iar Schwerin o recomandă tocmai pentru îndepărtarea acestor insecte de Pinus silvestris (cu care s'ar găsi în tovărăşie). Numai vânatul o maltratează mult, fiind lovită şi cojită de cerb şi vătămată de căprior la curăţirea coarnelor.

Lemnul (în America Jak Pine) are un duramen brun-deschis, e moale, cepuros şi noduros şi e întrebuinţat pentru traverse de C. F. stâlpi pentru mine şi ca lemn de foc. Valoarea forestieră a acestei esenţe nu constă în producţia de lemne, ci în calităţile ei silvico-culturale în baza cărora poate fi pionierul împăduririlor dificile.

S'a cultivat cu succes bun în nordul Germaniei. In Germania de sud, natural că a decepţionat ca producător de lemn din cauze climaterice şi staţionare.

Trecem acum la p r o p r i a n o a s t r ă e x p e r i e n ţ ă.

Spre miazănoapte de pădurea Contelui Wassilko „Slaveţ" (Comuna Berhometh p. S. judeţul Storojineţ) se întinde platoul Mihodra la o lat. nord. de 48° 13′ şi long. est. de Ferro de 43°, pe o altitudine de 420 m. (A se vedea „C. Brătescu. Câteva captări quaternare şi iminente în Bucovina şi Pocuţia, Editura Glasul Bucovinei, Cernăuţi, şi M. Guşuleac. Consideraţiuni geobotanice asupra Pinului silvestru din Bucovina, Extras din „Buletinul Facultăţii de ştiinţe din Cernăuţi" Vol. IV. fasc. 2, 1930). El prezintă pe partea sudică a părăului Mihodra caracterul unei turbe de şes iar pe partea nordică, acela al unui sol de turbă de platou, având o suprafaţă de

cca. 5000 ha. care, aparţinând numai în parte contelui Wassilko e întrerupt alocurea de iazuri mlăştinoase şi populat dealungul părăului de sălcii şi anini.

Solul, de o constituţie grea argiloasă, e deja la o adâncime de 30—40 cm. atât de compact, încât rădăcinile arborilor abia pot pătrunde. (A se vedea harta geologică a României). In păturile mai adânci, pământul e foarte înălbit prin prezenţa humusului acid. Ca

foto. Ing. O. Mathias

Pinus Banksiana în vârstă de 6 ani, în Bucovina (Com. Berhomet p/S. jud. Storojineţ).

urmare a impermeabilităţii sale, e foarte umed şi mlăştinos, în partea nordică turbăriei de platou (Sphagnetum) de pe pârâul Mihodra.

Inainte de război, partea dela sud de părăul Mihodra a fost luată în arendă de coloniştii şvabi din comuna Catrineni, cari au cultivat-o aşa, că la urmă creştea ovăs pe acest pământ greu argilos şi impermeabil. Lipsa de braţe de muncă pe timpul războiului a avut drept urmare sălbătăcirea acestor suprafeţe dobândite cu mare trudă, de pe urma speciilor de muşchiu, Carex şi Juncus, acoperindu-se în curând cu tufăriş de Salix aurita, Salix capraea, mesteacăn, plop şi de un strat de muşchi înalt până la genunchi.

Văzând acest lucru m'am decis în anul 1926 a face o încercare de împădurire a acestui teren ajuns acum degradat. Regiunea din chestie fiind foarte expusă îngheţului, trebuia luată în vedere din capul locului o esenţă foarte rezistentă contra acestui pericol. Mai departe fiind aici vorba de o regiune cu o mare umiditate atmosferică şi cu precipitaţiuni abondente şi deci cu multă chiciură

şi zăpadă, m'am hotărît pentru Pinus Banksiana. Eram dela început deslușit că trebuia în primul rând pusă stăpânire pe sol prin crearea unui arboret de ajutor pentru ameliorarea solului şi că abia în urmă se putea introduce alte esenţe mai de valoare.

Am procurat deci în anul 1926 dela firma „Böhmerwälder Waldsamenklenganstalt" din Budweis, în Cehoslovacia, 2 kg. sămânţă, costând cu spese cu tot circa 1700 lei. Aceste 2 kg. sămânţă mi-au produs 156.000 puieţi utilizabili, cu care am plantat în primăvara 1927, deci cu puieţi de un an, o suprafaţă de circa 20 ha. în modul următor. In toamna anului 1926 am tras cu plugul obicinuit la depărtarea medie de 1.60 m. brazde, care peste iarnă prin efectul gerului, au devenit fărămicioase. Pe ele, la începutul 1927, primăvara, s'au plantat puieţii, nu mai lungi decât degetul, la o distanţă de 85 cm. în mediu, în presupunerea că cel puţin jumătate va peri pe brazdele de pământ argilos, copt şi uscat ca o cărămidă în timpul secetei. Cheltuielile totale de împădurire s'au urcat la 24.150 şi anume aratul 3.600 lei şi lucrările de plantaţiune 20.550 lei. Prestaţia zilnică a unei lucrătoare a fost 306 puieţi, simbria zilnică 40 lei.

Rezultatul acestei împăduririi a fost surprinzător. Numai pe locurile de tot ude, unde primăvara stagnează apa, plantaţiunea n'a reuşit: în toate celelalte părţi succesul a fost aşa de bun, încât plantaţiunea efectuată atât de deasă, a fost cu totul de prisos. Probabil că buna înrădăcinare a puieţilor se datoreşte şi substanţelor humoase îngropate sub brazdă (muşchiu, iarbă etc.).

Inălţimea pinilor variază astăzi, vrea să zică după 6 ani, între 1,70 şi 4 m, cei mai mulţi însă sunt peste 3 m. Creşterea în înălţime din anul precedent a fost de 63—130 cm, în mediu 97 cm. Diametrul măsurat imediat deasupra pământului este de 30—60, în mediu 50 mm.; la înălţimea pietului (1,30 m.) de 20—46, în mediu 35 mm. Lungimea celor mai lungi ramuri laterale este de 110 cm. în mediu, iar pe acestea a lugerilor terminali de 45 cm.

Vârfurile crengilor se ating deja acolo unde depărtarea între rânduri nu e mai mare decât 160 cm. şi este de aşteptat ca în curs de 2 ani arboretul, cu excepţia golurilor, să intre în stare de masiv.

Solul e acoperite aproape complect de Polytrichum commune, printre care se găseşte şi Potentila erecta (silvestris), diferite ierburi dulci şi acre, Calamagrostis epigeios, Gnaphalium sylvaticum.

Gentiana pneumonanthe şi în diseminaţie: mesteacăn, Salix capraea, Salix aurita şi plop.

Totodată, pentru a face comparaţii, s'au plantat la timpul său împreună cu P. Banksina, pe aceeaşi suprafaţă de experienţă şi câte 200 bucăţi molid de 2 ani, stejar pedunculat (Quercus pedunculata) de 4 ani şi frasin (Fraxinus excelsior) de 4 ani, cu următorul rezultat: I) Molidul a ajuns în cea mai mare parte înălţimea de sub 1 m. faţă de alţi cu numai 60 cm. Lujerul anual din anul trecut la cele mai bune exemplare a fost de 40—50 cm. Stejarul a rămas cu puţine excepţii la o înălţime de sub 1 m. în cea mai mare parte cu caracter de arbust, aproape fiecare nuia cojită de căpriori şi netrebuincioasă. 3. Frasinul e cel mult 60—70 cm înalt, în cele mai multe cazuri cu lugerul degerat şi drajonează, căpătând astfel aspectul unui tufăriş.

Unele exemplare de P. silvestris plantate în diseminaţie cu P. Banksiana sunt numai pe jumătate de înalte ca aceştia, de altfel arată bine şi au un luger de 40—60 cm. lungime din anul trecut.

Sistemul înrădăcinării a P. Banksiana constă dintr'o rădăcină pivotantă, destul de marcantă, însă slab desvoltată, care pătrunde până la 40 cm. în pământ şi din rădăcini laterale foarte puternice care se întind sub suprafaţa pământului în direcţie piezişă. In schimb P. silvestris ori n'are de loc rădăcină pivotantă sau, dacă are, aceasta se abate în direcţia orizontală, când atinge pătura impermeabilă de argilă şistoasă la circa 30 cm. adâncime; rădăcinile laterale se întind în sensul celor dela molid, de tot superficial.

In anul 1932, deci într'o vârstă de 5 ani deja, unii copăcei începuseră a produce conuri.. Acestea stau pe ramuri, pe peduncuri scurţi câte 2, 3 şi 4 la mijlocul lujerului dublu sau nemijlocit pe arbore şi sunt aşa de bine aşezaţi, încât trebuesc tăiaţi, nicidecum rupţi, pentruca copăcelul resp. coaja să nu fie vătămată. Este de aşteptat că peste vr'o 5 ani vor fructifica abundent.

Cu privire la influenţele dăunătoare, s'au observat cu neplăcere până la toamna 1932 numai stricăciuni de către căpriori prin curăţirea coarnelor, în special la copăcei dela mărgini. Astă toamnă însă şi cerbul ne-a dovedit cele constatate deja în Germania, anume că maltratează prin cojire şi lovire cu ocazia boncănitului în multe locuri şi chiar înlăuntrul arboretului numeroşi copăcei, având ca consecinţă perirea lor. Afară de aceasta au fost cojiţi şi astă iarnă vr'o câţiva copăcei, deocamdată însă numai în mod neînsemnat. După

cât se pare, mirosul intensiv al răşinei, mai ales la plantele vătămate, atrage vânatul îndemnându-l la noui vătămări.

Dat fiind faptul că nu mă pot aştepta la o producţie de lemn de lucru, mai ales pe acest teren greu, rece şi ud, totuşi se poate spune de pe acuma, că prin nici o altă esenţă nu se ajunge aşa de repede scopul de a aduce în stare de masiv o suprafaţă care înainte n'a fost pădure ci numai loc degradat, pământ agricol fără rentabilitate, teren alunecător, etc. afară de salcâm, care însă nu poate fi luat în considerare, pentru staţiuni ce suferă de îngheţ şi soluri de acel fel.

Arboretul tânăr va aduce după vr'o câţiva ani prin extragere de prepeleci venituri mici cari se vor spori mai încolo prin exploatarea de stâlpi de gard, piloţi mai mici, lemn pentru mine şi în fine de lemne de foc. La timpul său, când creşterea va fi staţionară, probabil la 20 ani, va fi nevoe de a introduce sub masiv diverse esenţe, ca brad, molid, fag, carpen şi stejar. Presupunem că până la acea dată, calitatea solului va fi influenţată în mod favorabil prin căderea frunzelor şi activitatea rădăcinilor.

Pentru alte experienţe ar fi de observat: întrucât în tot cazul poate fi vorba numai de creare de păduri de protecţie, ar ajunge o distanţă de 1.50×1.50, sau 1.50×1.00, eventual ca încercare chiar 2.00×2.00 m. In ce priveşte pregătirea solului, fie pe suprafeţe mari şi orizontale cu plugul, ori cu hârleţul pe teren fugitiv resp. la plantaţiunile în găuri, modalitatea prin tragerea şi întoarcerea de brazde va fi cea mai favorabilă.

La fel recomandabilă este întrebuinţarea puieţilor de 1 an, aceştia fiind cei mai de preferat, fiindcă se prind mai uşor şi apoi costul e mai redus.

La urmă aş mai comunica tuturor celor cari au interes pentru această unică experienţă de cultură în România, făcută pe o întindere mai mare, că sunt gata să mai dau cu plăcere şi alte deslusiri în chestie şi că aş avea multă bucurie dacă cei interesaţi ar avea posibilitatea să vadă chiar aevea acest arboret.

La traducere m'au ajutat D-nii Ing. Dan şi D-l Conductor Wlodkowski căror le mulţumesc şi aici pentru amabilitatea ce mi-au arătat.

Literatura consultată:

1. Lorey, Handbuch der Forstwissenschaft, editura Laupp, Tübingen.
2. Busse, Forstlexikon, ediţia III. Editura Paul Parey. Berlin.
3. Neudammer Försterlehrbuch, ediţia VI. Editura Neumann, Neudamm.
4. H. Mayer, Waldbau auf naturgesetzlicher Grundlage, ediţia II. Editura Paul Parey. Berlin.
5, 6, 7, 8 şi 9. Analele dela „Deutsche dendrologische Gesellschaft 1928—1932. Editura societăţii dn Thyrow circ. Teltow, Germania.
10. Dr. Wimmer, Anbauversuche mit fremdländischen Holzarten in Baden, Editura Paul Parey, Berlin.

Pinus Banksiana Lamb.
Un essai de culture en Bucovine.

Dans le Nord de la Bucovine, sur le plateau Mihodra, à 420 m. altitude, dans la propriété du comte Wassilko, on a planté en 1926,20 ha. environ avec des plantules d'un an de Pinus Banksiana Lamb. On a voulu mettre en valeur un terrain inculte, lourd, froid, et trop humide.

Le choix de l'essence a eté evidemment dicté par les caractères de la station, la région étant exposée aux gelées, marquant une grande humidité atmosphérique et d'abondantes précipitations: givre et neige.

Il s'agissait de mettre possession sur la terre par la création d'un peuplement quelconque: l'introduction des essences précieuses devait suivre.

Cependant les résultats ont été surprenants: à l'âge de six ans l'hauteur du peuplement mesure 3 m., (l'accroissement en hauteur de la dernière année étant 97 cm.).

On peut supposer que dans deux années le peuplement réalisera l'état de massif.

Pinus Banksiana Lamb.
Ein Kulturversuch in der Bucovina

Im Norden der Bucovina, auf dem Plateau Mihodra (48° 13 nörd. Breite, 43° östl. Länge, 420 m über dem Meeresspiegel) und zwar auf der Domäne des Grafen Wassilko wurden im Jahre 1926 ungefähr 20 ha mit einjährigen Pflänzlingen von Pinus Banksiana Lamb aufgeforstet in einem Pflanzenverband von 80/160 cm. Der Boden ist schwer, kalt und nass.

Der verfolgte Zweck war Aufforstung einer bis dahin unbewaldeter Fläche, stark herabgekommen, unrentabel für landwirtschaftlichen Boden, zu Rutschungen neigend u. s. w.

Die Wahl der Holzart wurde offenbar durch die örtlichen Standsortbedingungen und dem vorgesetzen Zwecke bestimmt.

Die in Frage stehende Gegend ist stark dem Froste ausgesetzt, dem Luftanhang und dem Schnee. Die Luftfeuchtigkeit ist gross, Niederschläge im Ueberfluss.

In erster Linie handelte es sich darum, mittelst eines Schutzholzes das Gelände in Bestand zu bringen; des weiteren wurde beabsichtigt andere, wertvollere Holzarten beizumengen. Das Resultat war äusserst günstig. Nur auf ganz nassen Boden. dort wo im Frühjahr das Wasser nicht abfliessen konnte, schlug die Pflanzung fehl.

Folgende Durchschnittsziffern charakterisieren den augenblicklichen Zustand des jetzt sechsjährigen Bestandes :

Höhe = 3 m.; Bodendurchmesser = 50 mm.; Brusthöhendurchmesser = 35 mm.; Höhenzuwachs des vergangenen Jahres = 97 cm.; Länge der längsten Seitenzweige = 110 cm.; der Endtriebe = 45 cm.

Es ist zu erwarten, dass der Bestand, die Blössen ausgenommen, nach zwei Jahren sich schliessen wird.

Verfasser gibt des weiteren Aufschlüsse über die gewählte Holzart, über die lebende Bodendecke, über den Wachstumsgang anderer Holzarten in gleichen Gelände im Vergleich zu Pinus Banksiana Lamb.

PĂDURILE TURCEŞTI DIN ASIA MICĂ

de Ing. IULIU PROELICH

Chiar înaintea războiului apăruseră în repetate rânduri în revistele de specialitate ştiri, cum că o întreprindere cunoscută forestieră ar avea intenţia să înceapă cu exploataţiuni în stil mare în Asia Mică. Cu izbucnirea războiului, s'au pus alte probleme mai importante. Imediat după război însă, se iviră iarăş zvonuri despre exploataţiuni forestiere în Anatolia. Cu deosebire în ultimii ani, aceste zvonuri au luat o formă tot mai hotărîtă, încetând numai în ultimul timp, odată cu izbucnirea crizei economice mondiale.

Fapt este că capitalul european se preocupă şi astăzi de chestiunea exploataţiunilor forestiere din Asia Mică. Ca însărcinat al unei bănci mari am avut prilejul să mă asigur personal de faptul acesta, la faţa locului, în primăvara anului 1930. Cum călătoria aceea mi-a permis să cunosc pe deaproape situaţia de acolo, aş dori să-mi exprim în acest loc observaţiile, spre folosul acelora cari s'ar interesa în special de exploataţiunile forestiere din Asia Mică. Natural că nu poate fi vorba de o tratare complectă a materiei. Totuşi îmi voiu da silinţa să dau cititorului cel puţin o orientare generală.

Ţinutul în care se fac astăzi în prima linie exploataţiuni, este partea de Nord-Vest a Munţilor Pontici, unde se află pădurile în chestiune, în parte destul de greu accesibile. Munţii Pontici formează un arc mare care trece prin toată Asia Mică. Se compun, în afară de rocele cele mai vechi, ca granit, gneis etc., din ardezie cristalină de mai multe feluri cum şi din masse mari de calcar. In foarte mare măsură se găseşte argilă şistoasă, gresie şi în special margă, cari îngreunează mult trasarea liniilor de transport. Climatul în Munţii Pontici, cari se scoboară spre Marea Neagră, are în mare

parte caracter oceanic. Se întâmplă însă ca înlăuntrul perioadei de vegetaţie să se ivească perioade de secetă de mai multe luni, ceeace ar avea influenţă foare defavorabilă asupra reîmpăduririi acestor ţinuturi.

- Lanţurile de munţi cari mai sunt încă şi astăzi acoperite de pădure sunt situate la o distanţă de 20—100 km. dela ţărmul Mării Negre. Ele sunt roase de ape şi bogate în zăpadă ; înălţimile cele mai mari au până la 2500 m. Munţii aceştia sunt intretăiaţi de nenumărate ape, care şi-au tăiat văi adânci.

Dela marginea mării şi până către ridicăturile deluroase se găsesc numai păduri de tufişuri, cari se compun din diferite soiuri de stejari, din Juniperus, Ilex şi alţi arbuşti veşnic verzi. In aceste păduri de tufişuri ţăranul acestor ţinuturi în tot timpul anului îşi mână turmele la păşune, şi de aici îşi ia lemnele de foc. Ţăranul de aici necunoscând fânul, pădurile acestea trebue să satisfacă toate trebuinţele lui privitoare la hrana vitelor. Este evident că sub aceste condiţii, pădurile acestea sunt într'o stare destul de tristă.

Mai sus, în munţi, la o înălţime de cca. 500—600 m., unde aşezările omeneşti încep a deveni mai rare, începe pădurea de fag, care şi în Asia Mică acoperă regiunea mijlocie. Fagul este foarte răspândit aici în Anatolia de Nord-Vest. La altitudinea de circa 500—1200 m. el este esenţa dominantă, şi din volumul total, fagul ocupă circa 30—40%. Afară de masivele din apropierea aşezărilor omeneşti, aici este vorba în primul rând de vaste păduri seculare de fag, cari din punct de vedere comercial, sunt de o valoare redusă, din cauza vârstei lor înalte. De o exploatăţiune în stil mare a acestor păduri nu poate fi vorba, din cauza procentului redus de lemn de construcţie, dar mai ales din cauza enormelor greutăţi de transport.

Cu atât mai multă plăcere are însă prietenul naturii, traversând iarna pădurea seculară de fag din Asia Mică. Cu toate că pământul este acoperit de zăpadă, spectatorul are impresia de a se afla într'o pădure verde, căci aproape fiecare din trunchiurile uriaşilor copaci este îmbrăţişat până în vârf de ederă, iar solul este acoperit în toate părţile cu tufişuri veşnic verzi, mai ales cu două specii de Rhododendron (Rh. ponticum şi Rh.. flavum); apoi de Ilex aquifolium, Taxus baccata, P. laurocerasus, etc.

In regiunea de sus a zonei fagului se găseşte, într'un procent mai mare sau mai mic, bradul, începând apoi a domina în regiunile de circa 1200—1500 m. moliftul, care în Anatolia de Nord-Vest nu

se găseşte de loc. Bradul din Asia Mică, care în zona lui optimală formează masive pure de o mare extensiune, (1000 ha şi mai mult), ar fi în realitate absolut la fel cu bradul european. Botanicienii însă nu s'au putut abţine de a-i da denumire proprie (Abies cilicica). Exemplarele tinere ale bradului cilicic se deosebesc într'adevăr întru câtva de bradul european în felul şi forma lor. Exemplarele vechi de 40—45 m. înălţime însă sunt exact la fel cu ale bradului nostru european. In ce priveşte însă calitatea, lemnul, din cauza vârstei mari a acestor brazi, este mai puţin bun decât acela din pădurile Europei sudestice; aşa că pădurile acestea oferă o privelişte minunată spectatorului, dar nu pot place tehnicianului, care le priveşte din punct de vedere comercial.

Cam 15% a pădurilor Anatoliei de Nord-Vest se compun din pin negru şi alb. Aceştia preferă aici pantele de sud ale munţilor formaţi din roce de serpentină şi calcar şi se găsesc adesea în masive pure de mai multe sute de hectare. Afară de aceasta pinul se găseşte şi amestecat cu fagul şi bradul. In ce priveşte calitatea, ea corespunde în general cu aceea a pinului din Bosnia, trunchiul având şi în Asia Mică partea de jos fără crăci, adecă bună, valoroasă, şi partea de sus cu multe crăci, deci neutilizabilă.

Referitor la volumul lemnului la ha, am putut stabili în baza mai multor sute de locuri de încercare, că pădurile seculare din Europa de Sud-Est şi acelea din Asia Mică în această privinţă sunt cam la fel. In ambele regiuni, masivele pure de brad şi fag dau o cantitate de 400—600 m. cubi la ha de lemn plin, şi 200—400 m. cubi de lemn utilizabil pentru comerţ. Cu cât mai mare e vârsta medie a masivelor, cu atât mai mare este procentul rămăşiţelor neutilizabile. In special în masivele pure de brad bătrâne, caracteristice pentru Asia Mică, procentul rămăşiţelor neutilizabile are să fie mare, masivele acestea având o vârstă medie mare. Pentru exploatăţiuni însă nu se poate folosi decât lemnul de calitate absolut bună, căci, după cum vom vedea mai jos, cheltuelile de transport sunt destul de mari aici.

In ultima instanţă, hotărîtoare pentru înfiinţarea de industrii de lemn în Asia Mică sunt, afară de posibilitatea obţinerii de cantităţi suficiente de lemn, condiţiile de transport. Aici greutăţile sunt însă cu mult mai mari decât în Europa de Sud-Est. Căci, după efectuarea transportului lemnului rotund — cu cheltueli enorme — cu ajutorul căii ferate industriale sau a funicularelor până la fabrică,

încă trebue să creem posibilitatea încărcării pe bordul vasului — adică să construim un port. Aceasta poate să fie însă aşa de costisitor, încât să distrugă rentabilitatea întregei întreprinderi. O mare parte a acestor păduri însă nici nu gravitează către Marea Neagră, ci către interiorul ţării, care însă nu este încă făcut accesibil în măsură suficientă prin căi ferate ; aşa că la categoria aceasta de păduri nici nu poate fi vorba de exploatare. Proiectele de exploatarea acestor ţinuturi n'au lipsit. Dat fiind însă faptul că şi Statul turc trăieşte în lipsă permanentă de bani, are să treacă încă mult timp, până ce posibilităţile de transport să se îmbunătăţească. Şi mare pare din proiectele de exploatare de până acum n'au putut fi realizate din cauza greutăţilor de transport — ca să nu zic : a imposibilităţii lui.

La greutăţile acestea se adaugă încă şi dificultăţile create de politica forestieră a Turciei. Guvernul turc, din cauza lipsei de specialişti, n'a fost în stare până acuma să se orienteze asupra vastelor păduri ale ţării şi să-şi întocmească un program privitor la folosirea acestor bogăţii naturale. Din cauza acestei lipse de specialişti proprii, guvernul întâmpină diferitele oferte ale capitalului european cu mai multă neîncredere şi bănuială decât ar trebui, şi din aceeaş cauză cere condiţiuni cari fac discutabilă rentabilitatea întreprinderilor, ,cari deci nu pot fi primite. In această privinţă de ex., guvernul evaluează valoarea lemnului la tulpină în mod prea optimist. Pretenţiunile guvernului turc întrec cu mult acelea ale Administraţiei pădurilor din Bosnia, ale cărei păduri sunt doar situate cu mult mai avantajos. Deasemenea privitor la felul exploatării şi regenerării pădurilor, guvernul urmăreşte o politică care a îngreunat, ba chiar a împiedecat încheierea de contracte mai însemnate.

Recunoaştem sincer în această privinţă de pildă, că grijele guvernului turc referitoare la regenerarea pădurilor de exploatat nu sunt neîntemeiate — după cum ne-au arătat şi experienţele făcute în Europa. Cu toate că Turcii n'au avut încă în ţara lor împăduriri sau regenerări artificiale, totuşi ştiu, sau resimt atâta, că o atare operaţiune implică mari dificultăţi. Deci nu este de mirare, dacă cer să fie cuprins în contract şi un punct privitor la regenerarea pădurilor după normele valabile în Europa de Vest. Faptul că pădurea secular nu poate fi tratată după aceleaş regule ca pădurea cultivată — le este încă necunoscut. Pretenţiunile lor în această privinţă sunt, dacă nu acceptabile, cel puţin scuzabile.

In orice caz însă, aceste pretenţiuni bazate în parte pe idei greşite, nu sunt prielnice pentru a înlesni contractarea de exploataţiuni în Asia Mică.

In ultimul timp s'au răspândit şi ştiri cum că Statul turc ar avea intenţiunea de a exploata, cel puţin o parte din pădurile sale, pe cale de regie proprie. Nu ştiu dacă ştirea aceasta corespunde adevărului; în orice caz însă, în baza experienţelor făcute în Europa de Sud Est, n'am putea aproba acest procedeu. Numai statele Europei de Vest, cu un sistem extins de comunicaţii, pe o treaptă înaltă de cultură, sunt în stare a administra pădurile lor cu folos în regie proprie; pe când aici, departe de cultură, din cauza imenselor investiţiuni de capital şi forţe de muncă, Statul, care şi aşa suferă lipsă de toate cele necesare, ar lua asupra sa un risc enorm. Căci instalaţiunile necesare pentru transport, prelucrarea materialului şi îmbarcarea pe bordul vaselor, din cauza greutăţilor de acolo, au să fie cu mult mai mari decât la noi în Europa de Sud Est. Din aceste cauze, marfa pregătită pentru comerţ va fi mai scumpă decât în Europa; aşa că ţările europene de export de lemne pot să aştepte în linişte desfăşurarea evenimentelor în Asia Mică. La aceasta se adaugă încă şi faptul calităţii în general inferioare a bradului de aici; care dacă ar putea eventual să facă concurenţă pe piaţa orientală produselor europene, — însă niciodată în Europa de Vest.

Cantitatea lemnului susceptibil de exploatare nu o ştie azi nimeni în Asia Mică, guvernul turc fiind încă departe de întocmirea unui cadastru forestier. Pentru Anatolia de Nord Vest, care în condiţiunile de astăzi ar putea fi luată în primul rând în considerare, aş evalua cantitatea reşinoaselor bune pentru exploatare la maximum 20—25 milioane m. cubi (85% brad, 15% pin) care ar putea fi exploatată în 20—25 ani. Asta ar fi aproximativ 1 milion m. cubi lemn rotund sau 600.000 m. cubi scândură pe an. Din această cantitate, cam jumătate şi-ar putea găsi debuşeu în interiorul ţării. Restul ar trebui plasat în Orient şi Africa de Nord. Din cauza taxelor ridicate de import, produsele lemnoase ale Turciei pot să obţie preţuri mari în ţară. Este însă probabil că taxele acestea nu se vor putea menţine, şi deci producătorii turci vor trebui să ia în considerare şi concurenţa europeană.

In legătură cu criza economică în care ne aflăm, au să amuţească şi svonurile despre proiecte mari de exploataţiuni în Asia Mică, căci cu greu s'ar putea găsi astăzi un consorţiu european

care ar fi gata să investească sute de milioane într'o ţară al cărei vecin acuma chiar îşi trimite lemnul în cantităţi mari în Europa, cu un preţ derizoriu. Pe de altă parte, ar fi de dorit începerea lucrărilor de exploatare, pentru ca specialiştii fără posturi din Europa Centrală şi de Sud Est să poată găsi acolo pentru timp mai îndelungat ocupaţie şi câştig.

Les forêts de l'Asie Mineure

L'auteur nous fait connaitre ses impressions recueuillies à l'occasion d'un voyage d'études en Turquie, en qualité d'expert forestier.

Les possibilités de la mise en valeure des forêts turques l'intéressent spécialement. Analysant la situation locale et la politique forestière turque, tenant compte de la valeur du matérial exploitable et de la crise économique générale, il arrive à la conclusion que les bruits qui courrent sur des grands projets d'exploitation dans l'Asie Mineure n'ont aucun fondement.

En effet, on trouvera difficillement un consortium prêt à investir des centaines de millions dans un pays dont le voisin à présent même envoye en Europe de grandes quantités de bois à un prix dérisoire.

Die türkischen Forsten in Kleinasien

Verfasser teilt die gelegentlich einer Studienreise durch die Türkei empfangenen Eindrücke mit und verbreitert sich des weiteren über die Kommerzialisierungsmöglichkeiten der dortigen Forsten.

Bezugnehmend auf die lokalen Verhältnisse und auf die türkische Forstpolitik, unter Würdigung des Wertes der nutzungsfähigen Bestände, unter Berücksichtigung schliesslich der wirtschaftlichen Krisis kommt Verfasser zum Schluss, dass die Gerüchte über geplante Nutzungen grossen Stils in Kleinasien bald verstummen werden. Der Grund für eine solche Auffassung findet er in der Schwierigkeit, ein europäisches Konsortium für Millionen-Investierungen in einem Lande zu interessieren, dessen Nachbar heute schon grosse Holzmengen zu Schleuderpreisen nach Europa versendet.

COMPASUL FORESTIER CU RULMENȚI

de I. DĂSCĂLESCU și
I. POPESCU-ZELETIN

Pentru evitarea erorilor studiate în articolul precedent, am conceput și studiat un compas forestier cu rulmenți, a cărui descriere generală o dăm mai jos.

Principiul geometric al indeformabilității triunghiurilor, dă soluția înlăturării erorilor provenite din neparalelismul brațului mobil cu brațul fix. Din geometrie se știe, că triunghiul este o figură indeformabilă, din cauza relațiunilor strânse ce există între laturi și unghiuri.

Păstrând forma clasică — două brațe pe o riglă — și prin introducerea rulmenților, s'a căutat a se realiza paralelismul perfect — în orice poziție de pe riglă — între brațul mobil și fix.

Rulmenții fac ca brațul mobil să se miște foarte ușor, înlăturându-se suprafața mare de frecare ce există la toate celelalte sisteme, micșorând astfel efortul depus, energia consumată, deci oboseala lucrătorului.

Rezemarea brațului mobil pe rigla gradată, prin intermediul unui bloc metalic — port-rulmenți — înlătură complect posibilitatea de a mai avea erori provenite din neparalelismul brațelor.

In sfârșit, variațiunile atmosferice nu micșorează mobilitatea (ușurința de manevrare) datorită unui mecanism de reglare.

Descrierea generală

Compasul forestier cu rulmenți se poate construi din lemn de paltin sau din contraplacaj de paltin cu anin.

Pentru cazul întrebuințării lemnului de paltin brut, piesele

fasonate se vor fierbe în ulei vegetal pentru a le face mai puțin sensibile față de variațiunile atmosferice.

Brațele pe partea interioară și rigla pe cele două părți glisoare (muchiile înguste — a se vedea fig. 3 — sunt acoperite cu o lamă metalică — alamă sau duraluminiu — groasă de 1 mm., cu scopul :

a) de a proteja brațele de uzură, prin contactul cu scoarța arborilor măsurați ;

b) de a înlesni alunecarea brațului mobil pe riglă.

Brațul fix

Profilat după cum se vede în fig. 3, acest braț are o lungime de 50 cm. dela riglă la vârf și este solidarizat de riglă prin două șurupuri îngropate.

Brațul fix este prevăzut la partea inferioară cu un mâner de manevrare.

Brațul mobil.

Acest braț este construit din același material ca și celelalte piese și este profilat după cum se vede în figura 3.

In interior și în partea din față este prevăzut cu scobituri prin care trece rigla gradată și se solidarizează blocul metalic.

La partea inferioară, ca și celălalt braț, este prevăzut cu un mâner de manevrare.

Brațul mobil se mișcă pe rigla gradată prin intermediul blocului metalic, care se compune din :

1. O ramă triunghiulară cu trei lagăre turnate, din care două fixe și al treilea — cel superior — cu fundul mobil, acționat de un șurup de presiune p (fig. 4).

2. O placă triunghiulară, de aceiași formă și dimensiuni ca și rama și care împreună cu prima se solidarizează prin ajutorul a 4 șurupuri. Aceste șurupuri solidarizează în același timp blocul metalic de brațul mobil (fig. 3 și 4).

Prin blocul metalic, care poartă în cele trei lagăre câte o pereche de rulmenți, trece rigla compasului.

Șurupul de presiune p, acționând asupra perechii superioare de rulmenți, mărește sau micșorează mobilitatea brațului mobil pe

riglă, după dorinţă. Tot prin ajutorul acestui şurup se regulează mobilitatea braţului după variaţiunile atmosferice şi se corectează eventualul joc al braţului, datorit uzurii rulmenţilor sau lagărilor

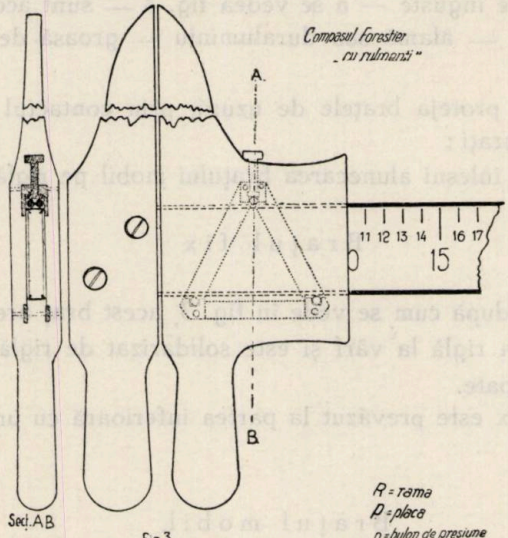

Fig. 3

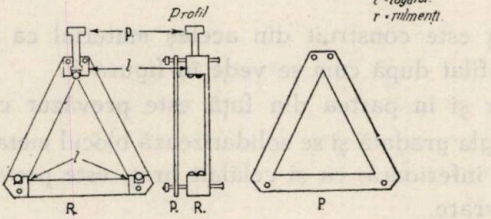

Fig. 4

Rulmenţii sunt de oţel şi au un diametru de 5 mm. Lagărele au o deschidere la interior de 10 mm./5 mm. şi sunt turnate din oţel sau duraluminiu.

Rigla gradată

Lungă de 1.10 m., având dimensiuni din centimetru în centimetru, este confecţionată din acelaş material ca şi braţele.

Cele două părţi înguste pe care se rostogolesc rulmenţii sunt îmbrăcate cu câte o lamă metalică de alamă sau duraluminiu şi fixate de riglă prin încastrarea marginilor îndoite în lemn (a se vedea fig. 3, secţiunea).

In sfârşit, pentru ca laturile să nu aibă contact cu braţul mobil sunt retrase cu câte 1 mm. de fiecare parte, mai înăuntru decât marginile metalice.

Un compas forestier au roulements

Afin d'éviter les fréquentes erreurs de parallélisme, discutées dans un article antérieur les auteurs ont étudié un compas forestier dont l'originalité consiste en:

a) L'adoption d'une règle métalique à section triangulaire indéformable.

b) l'introduction des roulements à billes pour diminuer la surface de frottement entre le bras mobile et la règle graduée.

c) Le réduction d'un jeu trop grand du bras mobile par un vis à pression.

En reste, la forme du compas ne diffère pas de celle habituelle.

Die Forst-Kluppe mit Kugellager

Zweck Beseitigung des in einem früheren Artikel beschriebenen fehlerhaften Parallelismus der Kluppenschenkel schlagen die Verfasser eine Kluppe vor, deren Neuerung im Folgenden besteht:

a) Einführung eines metallischen Rahmens in Dreiecksform, dessen Formstetigkeit den Mangel des Parallelismus vollständig beseitigt;

b) Einführung eines Kugellagers, welches der Reibungsfläche zwischen dem beweglichen Schenkel und der Zunge mindert gleichzeitig die Beweglichkeit mehrt;

c) Korrektur mittelst einer Druckschraube des etwaigen Mangels an stetiger Führung des beweglichen Schenkels hervorgerufen durch Abrutschung der Kugeln.

Die Form der neuen Kluppe ist die bisher bekannte: zwei parallele Schenkel welche rechtwinklig zum Maasstabzunge angebracht sind.

JURISPRUDENȚĂ

LEGEA AGRARĂ

547. Terenuri expropriate. Preț. Fixarea lui la terenurile acoperite cu păduri.

Prin art. 36 din legea agrară se prevăd că la stabilirea prețului pământului cultivabil (arătură, fâneață sau pășune), se va avea în vedere calitatea fizică a pământului, puterea lui de producție, depărtarea de târguri de desfacere, gări sau porturi. precum și prețul de vânzare și arendă în localitate, urmând ca prețul să se fixeze după venitul net la hectar, fără a putea depăși prețurile de arendă fixate de Consiliile regionale pentru anii 1917—1922 înmulțit cu 40.

Prin art. 13 din aceiași lege, se arată ce a înțeles legiuitorul agrar prin pământ de cultură, anume acela pe care s'au făcut arături, locurile de fâneață, pășunile, precum și pământul inundabil care se cultivă sau se pășunează.

După aceste dispoziții, terenul acoperit cu păduri, chiar atunci când se evaluiază separat de arboret, nu poate fi considerat ca pământ cultivabil, în sensul legii întrucât nu s'au făcut arături și nu este loc de pășune sau fâneață.

Asemenea terenuri, neintrând astfel în condițiunile art. 36 din legea agrară, prețuirea lor nu poate fi mărginită la maximul prețurilor, stabilite de Comisiu- prețuirea, așa după cum prevede art. 88 din regulamentul legii agrare. care nile regionale, ea rămânând a se face prin apreciere de comisiile chemate a face determină și elementele de care trebue să fie călăuzite Comisiunile în fixarea prețului.

In speță, Curtea de Apel fixând prețul solului forestier și al arboretului aflat pe el, prin apreciere, iar nu după acel fixat de Comisiunile regionale, impus numai pentru pământurile cultivabile, n'a violat art. 36 din legea agrară și n'a interpretat greșit art. 88 din regulamentul aceleași legi. (Cas. I. dec. no. 210 din 14 Fbr. 1933. Respins recursul făcut de Ministerul Agriculturei prin av. Al. Stan, contra dec. No. 2 din 1932 C. A. Iași, în proces cu Günter Schönburg Waldemburg prin av. M. Cancicov, Pres. Al. Iuca.

576. Păduri. Expropriere. Prețul mijlociu din localitate. Ce se înțelege prin el.

Potrivit art. 88 din regulamentul legii agrare, prețul pentru păduri, vii, plantații, clădiri stabilimente industriale, bălți, stufării, iazuri; etc. se va aprecia de Comisiuni, cari vorputea fi ajutate de experți, călăuzindu-se de prețul mijlociu

de vânzare în localitate pe ultimii cinci ani şi de valoarea îmbunătăţirilor, modul plantaţiunii, centrele de consumaţie, instalaţiile speciale, etc.

Prin preţul mijlociu de vânzare în localitate nu se poate înţelege decât preţul din comerţul liber.

Preţurile tarifare stabilite prin legea pentru exploaatrea în regie a pădurilor Statului şi pentru ieftenirea lemnelor de foc şi construcţie din 1910 şi regulamentul ei de aplicare din 1918, nefiind preţurile din comerţul liber, ceiace rezultă din însăşi titulatura legii, având de scop procurarea de lemne eftine sub preţul de comerţ, la acele instituţiuni şi persoane anume determinate de ea, nu pot constitui o bază de evaluare pentru stabilirea preţului pădurilor expropriate intimatului şi în consecinţă, bine au fost înlăturate ca atare de către Curtea de Apel.

Deci, primul motiv de casare bazat pe greşita interpretare a art. 88 din regulamentul legii agrare, şi exces de putere este neîntemeiat. (Cas. I, Dec. 210 din 14 Febr. 1933. Respins recursul făcut de Ministerul Agriculturei, prin av. Al. Stan, contra dec. 2 din 1932 a C. A. II Iaşi, în proces cu Guenter Schönburg Waldemburg, prin av. M. Cancicov. Preş. Al. Iuca.

613. Exproprierea pădurilor. Exproprierea pe baza legii din 1 Iulie 1924. Materialul lemnos. Cine are drept asupra lui.

Conform art. 16 din legea dela 1 Iulie 1924, materialul lemnos, aflător pe suprafaţa expropriată pentru înfiinţare sau complectare de păşune comunală, aparţine proprietarului expropriat, fie particular, fie stat, sau acelora ce deţin drepturi conferite de proprietarii actuali, sau autorii lor.

Din textul acestui articol rezultă clar că, spre a putea pretinde materialul lemnos .trebue să fi existat în prealabil o expropriere, făcută în conformitate cu legea agrară, pentru înfiinţare sau complectare de păşune comunală.

In speţă, nu s'a făcut dela autoarea intimatei o astfel de expropriere, adică pentru înfiinţare sau complectare de păşune comunală, ci o expropriere totală în baza art. 6 litera a din legea agrară din Ardeal, urmează că intimata nu poate invoca menţionatul articol din legea din 1 Iulie 1924, ca una ce nu intră în prevederile lui.

Dacă ulterior, din suprafaţa expropriată în întregime dela autoarea intimatei s'a destinat o porţiune pentru complectare de păşune comunală, aceasta nu poate avea nici o influenţă, pentrucă momentul decisiv, spre a vedea dacă art. 16 din lege este aplicabil, este acel al exproprierei, când se decide dacă se face o expropriere totală, sau parţială în vederea înfiinţărei sau complectării de păşune comunală, iar nu acel al destinării solului, făcută în urma unei exproprieri totale.

Art. 16 al. ultim din regulamentul legii, făcută pentru a desvolta principiile ei, departe de a contrazice, vine din contra să precizeze ce se înţelege prin particulari, arătând că sunt acei ce nu intră în prevederile art. 6 din legea agrară.

Dealtfel nu se vede nici o raţiune pentruce Statul ar fi renunţat la materialul lemnos depe vastele domenii expropriate dela persoanele juridice, cărora cu ocazia exproprierii li s'a plătit şi fondul şi materialul lemnos.

Deci declaraţiile făcute de Ministerul respectiv cu ocazia votării legii, nu poate să conducă la altă soluţie, căci niciodată nu a declarat că, în cazul când s'a făcut o expropriere în întregime dela persoanele juridice, materialul lemnos aparţine persoanelor juridice. Ministerul mărginindu-se să facă declaraţiuni referitoare la particulari dela cari, conform legii agrare, s'a operat numai o expropriere parţială, în vederea păşunelor comunale.

Prin urmare, faţă de consideraţiunile de mai sus, este evident că, Curtea de Apel numai printr'o greşită aplicare a art. 16 din legea din 1 Iulie 1924 a putut conchide la existenţa dreptului intimatei asupra materialului lemnos pretins prin acţiune şi în consecinţă, acest motiv de casare fiind întemeiat, fără a mai fi utilă în cauză şi discutarea celorlalte motive de casare, recursul urmează a se admite şi a se casa decizia atacată cu recurs, iar în fond, nefiind necesare alte constatări de fapt, urmează a se respinge acţiunea intimatei. (Cas. I dec. 181 din 10 Februarie 1933. Admis recursul făcut de Ministerul Agriculturei prin av. Munteanu contra dec. 31 din 1932 a C. A. Oradea, în proces cu Angela Dr. Neagu prin av. Andru. Preş. V. Sandor, consilier).

Din jurisprudenţe generale, din 25 Mai 1933.

C R O N I C A

SERBAREA SĂDIRII ARBORILOR

Societatea Elevilor Ing. Silvici dela şc. Politechnică a organizat tradiţionala serbare a sădirei arborilor, în ziua de 7 Mai c. la Brăneşti.

Natura plină de viaţă ce vibrează în fragedul frunziş, în infinitul covor de verdeaţă şi în vioiciunea plină de farmec a micilor vietăţi; — pădurea — cea mai frumoasă şi enigmatică podoabă a naturii, a primit pentru această măreaţă sărbătoare, vizita a peste opt sute de bucureşteni.

Veneau să planteze, — ispăşind prin aceasta, păcatul înaintaşilor lor, — veneau să asculte freamătul duios al acestei imense societăţi conveţuitoare, veneau să înveţe că 'n lumea vegetalelor se găseşte mai multă disciplină şi înţelegere.

Serviciul religios, —deosebit de riguros săvârşit, — în preamărirea Celui de Sus, a înălţat sufletele ascultătorilor către divinitate şi infinit, — către frumosul reprezentat prin desăvârşita creaţie a naturii: ARBORELE!

Au urmat discursuri: concludent, Preşedintele Societăţii D-l O. N. Geogescu, a arătat rolul şi importanţa pădurii în viaţa şi evoluţia poporului nostru; din partea C. A. P. S.-ului D-l Inspector Boldescu, într'o retorică susţinută, a reuşit să dea nota utilului, esteticului şi a contemplării acestui imens furnicar de viaţă: PADUREA!

Privind între culise, — rămâne la aceaş înălţime, munca desinteresată a Comitetului Soc. organizatoare, muncă moştenită şi îndeplinită cu demnitate!

Constant şi cu acelaş entusiasm tineresc, un protector şi abil sfătuitor se complace în a sta neobservat; acelaş călăuzitor-gazdă, care an cu an perfecţionează organizarea acestei tradiţionale sărbători; acelaş, care pentru dragostea ce are pentru tinerii studenţi, e veşnic alături de ei, neprecupeţind orice sacrificiu: acestui constant sprijinitor ce de şase ani primeşte şi dirijează această simbolică manifestare închinată cauzei pădurei, — nu-i revin laude, ci dragostea ce i-o poartă acei ce au lucrat şi organizat alături de el!

— Serbarea sădirii arborilor a trăit-o, o cunoaşte şi trebuie să o înţeleagă întreaga suflare românească, căci ea este o verigă din şirul de realizări ce trebuie avute în vedere la consolidarea şi asigurarea progresului acestei ţări!

— ...Să privim puţin în trecut: acum 32 ani, în 1901 Rev. Pădurilor, înregistra legiferarea sărbătorii: ZIUA POMILOR. .

A trecut mult de atunci! Aceeaş grijă călăuzeşte şi astăzi pe acei ce deţin şi conduc interesele silvice.

— Regenerarea atenţiei ce trebuie să se dea pădurii — acest nepreţuit bun naţional, — determină pe iubitul nostru profesor, nobilul decan al secţiei şi ştiinţei forestiere româneşti de azi, să însufleţească ideea creerii adevăratei sărbători pădureşti:

„CULTUL ARBORELUI"

— Şi viitorul apropriat va înregistra fapte, pentrucă silvicultorul totdeauna numai prin ele a vorbit!

G. N. Bârlad

CONGRESUL INGINERILOR SILVICI

A 47 Adunare Generală a societăţii inginerilor silvici „Progresul Silvic" a avut loc în zilele de 25, 26 şi 27 Mai a. c. la sediul Societăţii din Bucureşti, Bd. Take Ionescu No. 31.

Şedinţa de deschidere a fost prezidată de d-l Ministru al Agriculturii şi Domeniilor Voicu Niţescu asistat de d-nii: M. Ghelmegeanu, subsecretar de stat la acelaş departament, C. P. Georgescu, preşedintele societăţii şi Dr. M. Drăcea, vice preşedinte şi director general C. A. P. S. A participat un număr de peste 150 ingineri silvici, veniţi din toate regiunile ţării .

In momentele acestea de grea încercare pentru economia forestieră, un congres este o destindere şi o speranţă.

S'ar părea că interesul existenţei dirijează adeseori asociaţiunile de intelectuali, în reuniuni şi congrese, spre probleme de ordin material imediat, lăsând pe planul al II-lea problemele de ordin ştiinţific şi general.

Adunarea generală din anul acesta în ciuda crizei economice, care a lovit puternic mijloacele de existenţă ale corpului silvic, s'a preocupat numai de probleme generale — actuale — de politică forestieră .

După congresul din anul trecut, un gazetar de valoare necontestată, d-l Cezar Petrescu, evidenţia în coloanele ziarului „Curentul" înaltele preocupări ale inginerilor silvici din congrese, cari în timpurile actuale de crunt materialism, înţeleg să nu coboare nivelul discuţiunilor pe panta revendicările de ordin material, personal.

Desbaterile stenografiate ale congresului din anul acesta, cari vor apare ulterior în volum, vor confirma aprecierile distinsului scriitor.

Incontestabil, problemele discutate sunt de actualitate presantă: chestiunea regenărilor, cultura şi exploatarea vânatului precum şi politica naţională a lemnului, etc. Sunt subiecte cari pasionează deopotrivă cercurile oficiale şi pe cele ce vin în atingere cu economia forestieră.

Când toată lumea era convinsă că exproprierile şi defişările de păduri pentru islazuri comunale au constituit una din cele mai mari calamităţi naţionale, stigmatizată prin rezultatele dezastruoase la

care au condus, o nouă lege vine să reediteze şi să pună iarăş în discuţie această dureroasă problemă. Deşi destul de importantă această chestiune, a fost totuşi foarte puţin desbătută în congres. Asigurările d-lui Ministru Voicu Niţescu, exprimate cu ocazia deschiderii congresului, liniştesc mai puţin spiritele cari întrezăresc efectele legii.

...„Prin legea pentru complectarea păşunelor comunale, prin stipulaţiunile pe cari le are legea, aţi observat — desigur — că se reconciliază aceste lucruri (pădurea şi economia de vite N. A.) spre a păzi şi păstra pădurea, dar în acelaş timp să răspundă şi nevoilor populaţiei — în deosebi la munte, de a cărei economie depinde existenţa ei".... a spus d-l Ministru.

Ordinea de zi a adunării generale a fost epuizată prin discuţiuni academice şi bine documentate. Presa, şi anul acesta a urmărit zilnic desbaterile, însuşindu-şi justele desiderate ale inginerilor silvici.

* * *

Ideia de a se organiza — după fiecare congres — o excursiune de studii s'a realizat anul acesta în stil mai mare, datorită contribuţiunii benevole a societăţii şi membrilor participanţi. S'a făcut o excursiune de trei zile (29, 30 şi 31 Mai a. c.) în sudul Olteniei, cu scopul de a se vedea una din cele mai monumentale opere a silvicultorului, fixarea prin împădurire cu salcâm, a nisipurilor sburătoare. Regiunea este interesantă şi din alt motiv, şi anume acela că aici se găsesc cele mai frumoase arborete de salcâm — din lume — (arboretul dela C i u r u m e l a) mai frumoase chiar decât cele din patria lui de origine (malul stâng al Mississippi-ului) având o creştere de peste 20 m³ pe an şi pe ha. la vârsta de 12 ani.

Peste 70 ingineri silvici au participat la această excursiune; Domnul profesor Stinghe, Vicepreşedinte al Societăţii, a condus-o după următorul itinerar:

2 8 M a i seara, plecarea cu trenul din Bucureşti spre Craiova.

2 9 M a i. Vizitarea oraşului Craiova şi parcului Bibescu: plecarea cu autobuzele la: pădurea Cobia, Segarcea, Zăvalu, Sadova şi Bechet. Seara în Bechet.

3 0 M a i. Cu autobuzele dela Bechet la Ciurumela, Ciuperceni, Calafat. Seara în Calafat.

3 1 M a i. Cu autobuzele dela Calafat, prin Cetatea, Vânju-Mare, la Turnu Severin. Cu remorcherul S. R. D. dela Turnu Severin la: Porţile de Fer, Ada-Kaleh, Cazane şi înapoi, până la Orşova. Seara plecarea cu trenul din Orşova spre Bucureşti.

S'a remarcat căldura cu care excursioniştii au fost întâmpinaţi de colegii ingineri dela Domeniul Coroanei Segarcea în frunte cu d-l ing. consilier Popovici şi d-nii inspectori Colţescu şi Stamatescu.

Incercările de cultură cu exotice dela Cobia şi împăduririle cu salcâm dela Sadova sunt monumente ale silviculturii, cari arată meritul acelor cari prin perseverenţă pot realiza adevărate minuni.

Dacă Domeniului Coroanei îi revin meritul împăduririlor din sud-estul judeţului Dolj, administraţiunei forestiere de Stat îi revine sud-vestul aceluiaş judeţ. Cea mai mare parte din pădurile de salcâm din Ocolul silvic Ciuperceni sunt

opera inginerului silvic Ioachimescu şi a brigadierului Mitkievici. In acest ocol se află cel mai frumos arboret de salcâm din câte se cunosc (arboretul Dr. M. Drăcea). S'a vizitat cu această ocazie, o regiune care trăeşte numai prin acestă specie lemnoasă şi unde locuitorii renunţă adeseori la cultura agricolă pentru ca să planteze salcâmi.

In această excursiune, d-l Director General M. Drăcea a comunicat excursioniştilor intenţiunea C. A. P. S. de a înfiinţa la Calafat un „ m u z e u a l s a l c â m u l u i" care să oglindaescă evoluţia şi rezultatele ucerite de această specie în Sudul Olteniei.

Ziua a treia a excursiunei — rezervată agrementului participanţilor, le-a oferit acestora privelişlea neuitată a defileului Dunării dela Porţile de fer şi Cazane.

Turnu-Severin, oraşul podului istoric, este punctul de imbarcare pe un remorcher S. R. D., pentru ca după o scurtă vizită la Ada-Kaleh, să debarcăm la întoarcere în Orşova, seara.

Reuşita exrcursiunei se datoreşte în mare parte şi acelor cari desinteresat şi entusiast, au contribuit la realizarea programului. E datoria noastră să mulţumim colegilor dela Domeniul Coroanei Segarcea, d-lui Director Regional Alex. Popescu, şi d-lor ingineri Insp. G. Luţescu, Şt. Predescu, I. Pavalache, apoi d-lor N. Constantinescu dela Oc. silvic Ţugureşti, I. Caloianu şi Dan Ciolacu dela Oc. Ciuperceni, Emil Boiangiu dela Ocolul Turnu-Severin, cari au pus mult suflet şi pricepere în organizarea programului de detaliu al excursiunei.

I. Popescu Zeletin

R E C E N Z I I

I. Victor Precup.
Păşunile noastre alpine.
(Lucare de propagandă).
1933. Tip. „Minerva". Bistriţa; 112 pag., 21 fig. în text, 1 hartă.

Mai întotdeauna nevoile de păşune pentru vitele oamenilor au fost satisfăcute, impietând asupra domeniului forestier — de multe ori şi el restrâns — fie pe calea păşunatului în păduri, fie prin desfiinţarea parţială sau totală a acestora.

La noi, în ultimii ani, aceste cereri de păşune au fost din ce în ce mai mari, mai stăruitoare, dar adesea aşa de neîndreptăţite încât au provocat, pe pe drept cuvânt, rezistenţa şi protestările celor chemaţi să îngrijească de păduri, cari, cunoscându-le rolul, puteau să vadă dincolo de satisfacerea intereselor prezente.

Din nefericire, aceste rezistenţe şi protestări au rămas infructuoase; legiuirile însăşi, cari le puteau veni în ajutor, au devenit inoperante, au fost chiar desconsiderate.

Care este în definitiv justficarea acestei pretenţiuni pentru extinderea domeniului de păşunat? Simplu. Păşunile actuale nu pot satisface nevoile actuale ale vitelor.

Motivul adevărat însă al insuficienţei păşunii se găseşte în faptul că păşunile actuale sunt în aşà fel exploatate şi se găsesc în aşà stare de neîngrijire, încât nu sunt în măsură să dea maximum de producţiune. In plus, lumea ţine prea multe vite faţă de puterea actuală de nutriţiune a păşunilor, dar şi faţă de rezervele de nutreţ necesar hrănirii lor pe timpul iernii. De aici, reaua stare în care se găsesc vitele şi continuile cereri de păşunat.

Dacă populaţia şi-ar reduce numărul vitelor la cantitatea de nutreţ ce are (pentru tot timpul cât vitele stau la grajd) dându-le toate îngrijirile cerute de o bună economie a vitelor, ar putea să obţină dela ele cel puţin atât venit cât are dela un număr mai mare de vite, dar rău îngrijite. La fel, dacă s'ar lua toate măsurile pentru îmbunătăţirea păşunilor actuale, practicându-se un păşunat metodic şi raţional, s'ar putea face dovada că întinderea actuală a păşunilor este suficientă.

Din această expunere rezultă pentru noi mijlocul care ne stă la îndemână şi pe care urmează să-l folosim, pentru a ne cruţa pădurile de pacostea păşunatului şi pentru a le scuti de noui defrişări: O exploatare pastorală metodică şi raţională, implicând — se înţelege — ameliorarea terenurilor actuale pentru păşunat.

Să acţionăm deci în această direcţiune, în raza noastră de activitate — goluri alpine şi păşuni împădurite — ală-

turi de celelalte organe administrative chemate să se ocupe de aceste probleme.

Iată — ceea ce de altfel ştiam cu toţii — ce l-a determinat pe camaradul nostru d-l V. Precup să dea publicităţii lucrarea de faţă.

Conducător al Direcţiei silvice dela Bistriţa, care administrează averea — constituită din păduri şi păşuni — a celor 44 comune ale fostului district de graniţă Năsăud, d-sa este hotărît ca, în această regiune a munţilor Rodnei şi Călimani, unde lumea trăeşte din lucrul la pădure şi din creşterea vitelor, să pornească „la fapte" în sensul celor arătate mai sus.

Primul pas în această direcţiune este lucrarea de faţă, tipărtă cu scopul să arate locuitorilor celor 44 de comune starea rea, s'ar putea spune mizerabilă, în care se găsesc păşunile lor, felul primitiv cum se face exploatarea pastorală, apoi, cum ar trebui să se facă pentru a obţine din această exploatare câştiguri mari, aducând locuitorilor prosperitatea care le lipseşte azi.

In prima parte a lucrării, autorul arată — adeseori cu accente de dojană — modul rudimentar cum se face azi de către munteanul nostru exploatarea păşunilor alpine: „tot atât de primitivă ca şi pe vremea strămoşilor lui, cu sute de ani în urmă". Descrie greşelile mari ce se comit neîngrijind păşunile, cari ajung uneori să fie acoperite cu jepeni, jenuperi şi alte burueni inutile, pe trei sferturi din întinderea lor. Vitele, la rândul lor, sunt de rasă primitivă, rău îngrijite şi prea numeroase faţă de puterea actuală de nutriţie a păşunilor şi faţă de rezervele de nutreţ necesar pentru hrănirea lor în timpul cât stau la staul. Avem de-a-face, prin urmare, cu o supra încărcare a păşunilor. Stânele sunt rudimentare, incomode, murdare; strungile, cuibare de infecţie; isvoarele cu apă, neîngrijite; iar mai presus de toate, debandadă completă în sistemul de păşunat.

Din nenorocire, constatările acestea nu se limitează la regiunea munţilor Rodnei şi Călimani; ele se potrivesc întocmai şi altor regiuni din Carpaţii noştri.

Arătând fiecare rău în parte şi insistând asupra lui, autorul indică în acelaşi timp cum ar trebui să se procedeze şi ce anume s'ar putea realiza dacă această exploatare s'ar face în mod raţional şi metodic.

In partea a doua a lucrării — de altfel, rău intitulată — autorul se ocupă de amenajamentul pastoral, tratând bine capitolul ameliorăţiunilor pastorale.

Pentru promovarea economiei pastorale raţionale — aplicând amenajamentul pastoral — autorul crede că cei dintâiu chemaţi sunt slujitorii pădurii „cari sunt în contact intim şi continuu cu populaţia, ale cărei nevoi şi necazuri le cunosc"...

Personalul silvic este chemat să studieze, să îndemne şi să înveţe populaţia dela munte ca să facă „primi paşi" în direcţia exploatării raţionale. Mai târziu, când ideea va fi prins şi când lucrările vor lua o desvoltare mai mare, sarcina va putea fi trecută unui profesor ambulant şi unui inspector de control. Primul va urma să se ocupe şi să înveţe lumea fabricarea brânzeturilor de primă calitate cerute de pieţele de consum, iar al doilea, să se consacre aplicării amenajamentelor pastorale. Ambii, specializaţi în acest scop, vor trebui însă să facă parte din corpul technic silvic, activitatea lor stând sub controlul direct şi continuu al organelor silvice superioare.

Al doilea factor chemat să promoveze cultura pastorală este pătura intelectuală a satelor, care are datoria să îndemne lumea să se organizeze în asociaţiuni sau

cooperative de creşterea şi exploatarea vitelor.

Nepriceperea şi lipsa de organizare, cei doi factori, cari se opun — după părerea autorului — la promovarea culturei raţionale, se pot înlătura : primul, prin publicaţiuni de popularizare, iar al doilea, prin iniţiativă, organizare, muncă ordonată şi continuă.

Direcţia silvică de la Bistriţa este decisă ca, în raza ei de acţiune, să pornească hotărît la lucru, sperând ca, în curând, să poată ajunge la rezultate îmbucurătoare.

Lucrarea d-lui Precup, scrisă pe înţelesul tuturor, este o carte utilă şi bine venită pentru scopul căruia i-a fost destinată ; însă, o oarecare lipsă de precizie în planul ei, în expunere câteodată — mai ales în partea a doua — o diminuiază. Inginerii silvici pot folosi partea privitoare la ameliorăţiunile pastorale, domeniul în care autorul se găseşte la largul lui. Nu sunt lipsite de interes tablourile anexe privitoare la plantele sub-alpine şi alpine ce se găsesc în regiunea munţilor Rodnei.

Noi aşteptăm şi vom fi bucuroşi să putem vedea încununată de succes iniţiativa camarazilor noştri de la Bistriţa, succes pe care-l vom putea socoti atunci o adevărată contribuţie la studiul şi la popăşirea economiei alpine de la noi.

At. Haralamb.

II-e Congrès international du carbone carburant organisé par le Touring Club Italiano sous les auspices du Consiglio Nazionale delle Ricerche et du Comité International Permanent du Carbone Carburant, Milano (Touring Club Italiano) 1—5 Octomvrie 1932.

A apărut darea de seamă a celui de al II-lea Congres Internaţional de Carbon Carburant. Lucrarea este formată dintr' un volum de 335 pagini şi conţine 47 rapoarte. Cei ce doresc să aibă lucrarea, se pot adresa la Tuoring Club Italiano, Corso Italia, 10, Milano, trimiţând 25 lire italiene.

Cu Economia forestieră au legătură următoarele rapoarte :

1. *A. Candelori.* Intrebuinţarea combustibilului vegetal pentru nevoile domestice: avantajele economice şi posibilităţile.
2. *K. Werberg.* Pădurile şi producţia cărbunelui de lemn în Estonia.
3. *F. Le Monier.* Rolul gazogenelor în independenţa unei colectivităţi naţionale.
4. *K. Scholler.* Fabricarea alcoolului din lemn.
5. *N. C. Brown.* Fabricarea cărbunelui de lemn în Statele Unite.
6. *F. Vidron.* Carbonizarea rămăşiţelor lemnoase din exploatările forestiere.
7. *F. C. şi F. Palazzo.* Cărbunele de oţetar.
8. *de Capitani.* Perspectivele şi posibilităţile actuale de întrebinţare ale combustibilelor şi carburanţilor sohzi.
9. *A. Merendi.* Producţia naţională a combustibililor vegetali şi tracţiunea automobilă cu gazogen.
10. *N. Nedelcovici.* Materiile prime ale României apte a fi utilizate drept carbon-carburant.
11. *F. Aubert.* Utilizarea şi aplicarea carbonului carburant la munte.
12. *M. Henriquez.* Experienţe asupra gazogenelor cu lemn şi posibilităţile de întrebuinţarea acestora în Austria.
13. *A. Hofmann.* Transportul lemnelor în pădurile statului Italian cu camioanele acţionate cu cărbunele de lemn.

Asupra acestor rapoarte vom reveni.

Nicolae Nedelcovici

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

Nr. 2 Februarie 1933.

A. Dugelay.

Le chataîgnier dans les Maures.

Castanul în ţinutul Maures.

După o scurtă introducere asupra situaţiei geografice, geologice şi asupra climei ţinutului respectiv, autorul studiază în mod special castanul din munţii Maures.

El există aci în masive izolate, adesea destul de importante, sau în buchete diseminate, graţie staţiunilor fresce, dar în stare mediocră din cauza incuriei proprietarilor. Şi doar castanul ocupă, aci o suprafaţă de 44000 ha., fiind aşa de bine adaptat, încât s'ar crede, că e spontan.

In realitate, se pare a fi fost introdus aci prin secolul al X-lea din nevoia locuitorilor de a-şi procura fructele castanului, de unde aria lui de repartiţie aşa de împrăştiată.

Repartiţia castanului a fost influenţată aci şi de factori ecologici şi edafici.

a) *In ce priveşte factorii ecologici :*

Castanul ocupă vârfurle cele mai înalte ale masivului (780 m.) vegetând cu vigoare, de unde se vede, că altitudinea are o influenţă însemnată în repartiţia castanului, influenţe şi mai pronunţată prin umiditatea excepţională ce se leagă de această altitudine.

Preferinţele castanului merg însă categoric spre versanţii nordici, unde, cu o umiditate mai mare şi insolaţie mai puţină, se realizează condiţii de temperatură mai puţin excesive şi mai favorabile dezvoltării lui. Pe versanţii sudici se instalează numai pe râpe adânci sau în apropiere de izvoare etc., în rest fiind copleşiţi de specii xerofile.

Aşa dar, umiditatea, consecinţă — după cazuri — a expoziţiei sau altitudinei, exercită cu preponderenţă influenţa sa asupra reapartiţiei castanului în Masivul Maures.

b) *Factorii edafici :*

La preponderenţa umidităţii, geologia şi tectonica ţinutului adaugă alte condiţii favorabile.

Temperamentul silicicol al castanului, care nu suportă mai mult de 4% calciu, se acomodează foarte bine cu solurile primitive din acest ţinut, constituite din micaşist şi în special şisturi cristaline. Castanul din Maures preferă solurile cele mai profunde, fresce şi fertile, totuşi vegetează viguros şi pe soluri uscate şi pietroase graţie înrădăcinării sale pivotante şi profunde.

In ce priveşte tratamentul:

Castanul se exploatează aci în două scopuri : lemn şi fructe, preponderând cultura castanului pentru fructe, şi totuşi,

castanul are o foarte mare capacitate de lăstărire, chiar din tulpini adesea foarte bătrâne, graţie mugurilor preventivi, ceia ce ar pleda pentru tratamentul în crâng simplu ca remunerator. Din rutină însă se cultivă mai mult castanul pentru fructe. Autorul observă, că nu s'a organizat aci până acum un serviciu de triaj şi de standardizare a fructelor, care ar aduce un beneficiu mai mare din vânzarea lor pe diferite pieţe.

Autorul se ocupă apoi de varietăţile de castane din acest ţinut şi de inamicii lor — mucegaiuri sau ciuperci parazite.

Articolul va urma.

A. Joubert.

Formations forestières marocaines. — La Subéraie.

Formaţiuni forestiere marocane. — Păduri de plută.

Pădurile de plută din Maroc acoperă o suprafaţă de 424.000 ha., ocupând câmpiile litorale şi podişurile joase sublitorale. Se caracterizează printr'o stare higrometică a atmosferii, relativ foarte ridicată şi constantă chiar vara. Ceaţa şi roua nocturnă e frecventă aci. De asemeni lichenii de scoarţă şi totuşi lama pluvială nu depăşeşte 900 mm. Solul este aci mobil, profund şi fresc, provenind în genere din descompunerea gisturilor şi granitelor.

Stejarul-plută fuge de argile compacte şi de calcare. Fuge de asemenea de staţiuni cu mai puţin de 400 mm. precipitaţii anuale.

In rezumat, caracterul general al grupului pădurilor de plută se defineşte astfel: formaţie forestieră de mare regresiune, din cauza unui lent proces de degradare; izolată în general de alte formaţii forestiere, în condiţii de sol şi de climat relativ favorabile, dar într'o regiune foarte accesibilă, unde, acţiunea omului şi animalelor s'a imprimat la maximum de multă vreme.

Pădurea de plută este ultima insulă de rezistenţă a pădurii cu lipsă totală de arbori în vârstă, foarte rărită, apărând brusc la limita terenurilor defrişate, fără zonă de tranzaţie din mărăcinişuri. Această natură a pădurii de plută se datoreşte acţiunilor antropo-zoogene: păşunatul, focul şi exploatările abuzive, cari au modificat profund formaţiunile primitive, a căror natură de fapt nu se cunoaşte.

Este o situaţie favorabilă studiului experimental al acestei evoluţii.

La Parde.

Forêts de mélèzes, épicéas, sapins et pins en mélange.

Păduri de larice, molid, brad şi pin în amestec (Simple observaţii).

Făcute în 3 păduri din departamentul Basses-Alpes.

H. de Brun.

Théorie et pratique.

Teorie şi practică.

A propos de o lucrare recentă asupra pădurilor de Valbonne (Gard).

Analele şcoalei de Agricultură dela Montpellier au publicat anul trecut un studiu fitosociologic, geologic şi cultural foarte interesant, asupra pădurii Statului Valbonne.

Autorii — silvicultori şi savanţi locali — au ales pădurea Valbonne, ca obiect tip de studiu asupra stejarului verde (Q. ilex), fiind vorba de proprietatea Statului, care îngăduia o serie de experienţe. Se încearcă aci constituirea, în locul unui crâng existent, a unui codru grădinărit, în care să se găsească asociaţi

stejarul vecinic verde, stejarul pubescent, fagul şi un oarecare număr de răşinoase de experimentat (tisa, bradul, cedrul etc.) ,excluzându-se pinul silvestru, considerat ca fiind „de stadiul regresiv".

Obiectul încercării este aşa dar, creiarea stării de climax, pădurea ideală, unde toate esenţele sunt la locul lor, în cele mai bune condiţii de vegetaţie şi unde — pe deasupra, se atinge maximum de producţie, după ce s'a trecut printr'unul sau mai multe stadii progresive.

Autorul articolului se'ndoeşte, că'n practică lucrurile vor merge tot aşa de uşor, ca'n teorie şi anume :

a) Pentru ca pădurea să dea producţia maximă, trebuie să fie constituit în minimum de timp, arboretul căutat.

Numai aşa producţia la care vrem s'ajungem poate să vină la timp, să nu fie perimată. Ór, transformarea unui crâng în codru nu se face într'o zi.

b) Ce produse va da noul arboret de codru, căci tisa şi stejarul verde nu pot forma baza arboretului, dată fiind încetineala de creştere a acestor arborete ?

Pădurea viitoare va putea fi frumoasă, dar nu va aduce mare lucru.

c) Aplicarea conversiunii la crângurile comunale nu se va putea face, din pricina opoziţiei comunelor. Şi astfel, experienţa ce se face este interesantă mai mult din punct de vedere ştiinţific.

H. de Brun.

La mesure des précipitations en Haute Montagne.

Măsurarea precipitaţiilor în regiunea munţilor înalţi.

O comunicare interesantă făcută de inginerul *Robertkers*, la Soc. ştiinţifică din Dauphine.

Un studiu nou de calculat precipitaţiile, ţinând compt de înclinaţia ploaei. — Se întrebuinţează pluviometre speciale, — steropluviometre sau vecto pluviometre.

V. H.

Echo de Roumanie.

La cronica forestieră se publică în traducere franţuzească conferinţa D-lui Prof. D. Drâmbă, „despre învăţământul silvic în Franţa", ţinută la Şcoala Politechnică, după Universul din 17 Decembrie 1932.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

No. 2.

Protection de la Sylviculture belge.

Protecţia silviculturii belgiene.

Se publică discursul ţinut de preşedintele Soc. centrale foresiere belgiene în faţa adunării generale a Federaţiei asociaţiunilor comunelor forestiere franceze la Dijon, 22 Ianuarie 1933.

J. Duterme.

Excursion annuelle en 1932.

Excursiunea anuală în 1932.

Se descrie staţiunea şi condiţiile de vegetaţie ale pădurii domeniale d'Herbenmont, vizitată în prima zi de excursie.

M. G.

Note sur l'éclaircie des jeunes peuplements de douglas.

Notă asupra răriturii în arboretele tinere de duglas.

Duglasul fiind o esenţă cu creştere foarte repede, arboretele de duglas necesită răriturii la o vârstă foarte mică. Autorul descrie în acest articol experien

ţele făcute de serviciul silvic al statului Washington. S. U. A. asupra răriturilor în arboretele tinere de duglas.

M. Huet.

Détermination de différents espèces de pins par l'étude anatomique de l'aiguille.

Determinarea diferitelor specii de pin prin studiul anatomic al acelor.

S'a observat încă de mult că poziţia canalelor rezinifere în acele de pin constitue un caracter principal pentru pentru clasificarea speciilor. Bazat pe această observaţie, autorul a întreprins cercetări anatomice amănunţite pentru determinarea speciilor de pin din Belgia. In acest număr se publică numai anatomia generală a acelor de pin şi concluziunile lui Von Wettstein în diferite puncte ale acului şi în raport cu vârsta, pentru a se putea găsi toate caracterele.

(va urma).

Consiliul superior al pădurilor

şedinţa dela 28 Aprilie 1932.

Se discută raportul lui M. Poskin asupra culturei stejarului în Belgia şi se adoptă concluziunile.

Cronica forestieră.

No. 3—4.

F. Schimitz.

Excursion forestière en 1932.

Excursiunea forestieră în 1932.

Excursiunea ajunge la Boillon, oraş cu mari proprietăţi forestiere. Se descrie staţiunea şi pădurile.

Maurice Cosyn.

Boillon.

Se face o mică descriere a localităţii şi istoricul ei.

Huet M.

Détermination de différentes espèces de pins par l'étude anatomique de l'aiguille.

Determinarea diferitelor specii de pin prin studiul anatomic al acelor.

După ce se descrie modul de propagare a secţiunilor microscopice se fare o analiză detaliată a diferitelor tipuri, descriind câte o esenţă din fiecare tip, amintindu-se numai celelalte specii cu structură anatomică analoagă.

Sunt descrise :

Pinus cembra, Pinus strobus, Pinus Cambertiana, P. contorta var. Murrajana, P. rigidia, P. jeffreyi, P. laricio var. austriaca, P. laricio corsicana, P. martima, P. silvestris, P. montana.

La urmă se rezumă foma caracterelor diferitelor tipuri dându-se tablouri rezumative şi un tablou pentru determinarea rapidă a unui număr de tipuri.

E. R. et. A. H.

L'économie et les exportations forestières soviétiques dans leurs rapports avec les autres pays.

Economia şi exportaţiunile forestiere sovietice în raporturile lor cu celelalte ţări.

Articolul este o analiză a unui articol datorit D-lui Giovanni Ceccon, publicat în revista italiană „Il legno". — După ce arată enormele rezerve de lemn în pădurile ruseşti, autorul urmăreşte politica forestieră sovietică dela 1918 până azi. Arată apoi cum s'a organizat administraţia forestieră sovietică în urma planului quinquenal măsurile luate pentru a pune în valoare pădurile şi reacţiunea marilor state în faţa dumpingului rusesc.

Ca încheere arată situaţia critică a silviculturii belgiene cauzată de dumping.

E. R.

A propos de semis de douglas.

Despre puieţii de duglas.

Cultura duglasului a început să se facă până în Belgia pe o scară mai mare. In special se cultivă 3 specii şi anume: duglasul verde, caesia şi glauca.

Intrucât puieţii tineri sunt delicaţi, autorul arată ce măsuri trebuesc luate pentru protecţia lor în contra cauzelor vătămătoare: secetă, insolaţie, geruri etc. şi spune câteva cuvinte despre plantarea puieţilor.

Socoteşte că varietatea cea mai indicată pentru silvicultura belgiană este Pseudotsuga Taxifolia Caesia.

Bibliografie, Cronică forestieră.

N. Rn.

JOURNAL FORESTIER SUISSE

Nr. 3/933.

Ch. Hardorn.

Les climats de la forêt et la biologie des insectes forestiers.

Climatele pădurii şi biologia insectelor forestiere.

Temperatura corpului insectelor variază cu temperatura mediului ambiant. Fiecare specie este adaptată unei temperaturi optimale, care variază cu umiditatea relativă a mediului ambiant. Pentru fiecare specie de insecte, desvoltarea încetează la un oarecare grad de frig, care se poate dovedi experimental.

Se pot construi curbe de evoluţie pentru fiecare specie, cunoscând durata evoluţiei, pentru două grade de temperatură diferite, în limitele temperaturii biologice şi în două momente date ale desvoltării insectei. Aceste curbe ne arată cari sunt condiţiunile optimale de evoluţie pentru o specie într'un loc dat. Deci, cunoscându-se condiţiunile climaterice ale unei regiuni şi curba evoluţiei unei specii, este posibil să se determine riscurile invaziuni epidemice pentru acea regiune. Cu cât condiţiunile climaterice ale unei regiuni se apropie de condiţiunile optimale de evoluţie ale unei insecte cu atât riscurile de invaziune epidemice vor fi mai mari.

Silvicultorul are în mâinile sale posibilitatea să regleze starea climatului ambiant şi a microclimatului în arboretele forestiere, putând împiedica deslănţuirea calamităţilor de insecte. Higiena pădurii poate fi deci, în mare măsură, menţinută prin metodele de tratament aplicate pădurilor.

Nr. 4 933.

S. Aubert:

La lisière, et la haie à la montagne. (4 pag.).

Discuţiune asupra compoziţiunii subarboretului care se intalează în margini de pădure.

S. Combre:

A propos de graphiques (2 pag.).

Tendinţa actuală a amenajamentelor este spre analizarea rezultatelor numerice prin metode grafice. Acest mod de reprezentare este foarte nimerit, mai ales atunci când permite de a juxtapune imaginea, obşinută prin calcul, cu imaginea rezultatului ideal ce se propune a atinge.

A. Remy:

Un exemple de plantation de la verne blanche (4 pag.).

Pledoarie în favoarea utilizărei aninului alb în lucrările de fixarea terenurilor pe pante.

A. Har.

SILVA, Martie.
No. 12—15.

V. Dietrich, München.
Forstarbeit und Forsteinkommen in der Wirtschaftskrise.
(Mit 3 Zahlentafeln und 3 Zeichnungen).
Munca în pădure şi venitul din pădure.

Aut., după ce, ca introducere, arată că două ţări din Europa — Finlanda şi Elveţia — au ştiut să domine destul de bine criza forestieră, fie prin organisarea pieţei de desfacere (Finl. ţară de export), fie prin reglementarea contingentării importului (Elvetia, ţară producătoare şi importatoare), şi ne recomandă, după împrejurări, una sau cealaltă din aceste două măsuri de luptă, după ce ca alt mijloc de susţinere a economiei forestiere propune a da o atenţie cât mai mare descoperirilor noui graţie cărora materia lemnoasă capătă tot mereu noui întrebuinţări rentabile (spirt, gaz, celuloză, textile), după ce însfârşit insistă asupra multiplelor raporturi şi înrâuririlor mutuale ce există între economia şi criza forestieră pe de o parte şi economia şi criza generală pe de altă parte, îşi propune a studia, cercetând în prealabil şi în raport cu criza mondială, problema muncii în pădure şi a venitului din pădure, deranjările funcţionale, datorită acestei crize.

In acest scop stabileşte mai întâi — pe baza de diagrame şi tablouri statistice — raporturile ce există între muncă şi venitul forestier, iar apoi discută: a) efectele produse prin criza economică asupra muncii şi venitului forestier, b) posibilitatea unei înrâuriri utile a economiei forestiere asupra economiei generale, valorificând braţele şi creând rezerva de venituri şi capitaluri. Insfârşit nu exclude — cel puţin pentru unele ţinuturi păduroase posibilitatea inversă, anume agravarea crizei generale — ca fenomen muncitoresc şi creator de venituri.

No. 14—15.
Dr. Reinhard Trendelenberg, Forstassessor.
Ein Vergleich von Pitch Pine und einheimischen Kiefernholz.
O comparaţie între Pitch Pine şi Pinus silvestris autochton (German).

Viaţa europeană înţelege prin pitch pine 4 specii de pin american: întâi şi mai ales: P. palustris Mill., apoi P. caribaea Morelet P. echinata Mill., P. taeda. Americanii, din contra, vorbind de Pitch pine, înţeleg P. rigida.

Proprietăţile fizice a celor două specii concurente pe piaţă — Pitch p. şi Pin. silv. — sunt aproape eceleaşi, cu deosebire că cel din urmă întrece pe cel d'âintâi din punctul de vedere al soliditătii. Dacă fusul lui Pitch P., cum se oferă în comerţ, de regulă este mai curat (lipsit de urme de crăci), apoi aceasta nu este un dar al naturii ci consecinţa intervenţiei vânzătorului care supune marfa unei selecţiuni riguroase. Aşa dar, la fel trebue procedat şi cu pinul silv. când se oferă ca articol de concurenţă a lui Pitch Pine.

No. 16.
Priv. Doz. Dr. W. Zwölfer, München. (Aus dem Institut für angewandte Zoologie).
Zur Nonnen-Prognose.
In chestiunea prognosticului atacurilor de „nonă".

Combaterea insectelor, se ştie, poate fi foarte costisitoare. De aceea este important a nu se aplica nici o măsură înainte de a fi convins de absoluta necesitate a ei. Intr'acest scop cercetări asupra sporului numeric al generaţiunilor ce se succed sunt indicate. Ţelul ultim este recu-

noaşterea din timp a „anului pregătitor" al unei calamităţi (Eschericii) care pe aceasta din urmă o precedează de obicei cu câţiva ani. Pe de altă parte, este şi interesant a se cunoaşte probabilitatea unui atac într'un an dat, ceea ce iarăşi este posibil, numărând ouăle sau omizile de pe arbori de probă şi aplicând numărului găsit factorii de reducţiune naturali datorită sterilităţii ouălor, a genţilor climaterici defavorabili, parasitării). Procedând astfel, putem afla dacă numărul probabil al indivizilor ce vor ataca arbortele cercetate întrece limita cunoscută a „densităţii vătămătoare". De oarece însă procedeul schiţat nu dă rezultate destul de sigure, mai ales din cauza insuficienţei cunoştinţelor noastre asupra înrâuririlor climaterice probabile, autorul discută un alt procedeu, acel al determinării chrysalidelor sănătoase — grele sau uşoare — de pe arbori de probă. Acest procedeu implică resolvirea unei alte chestiuni, aceleia referitoare la numărul ouălor ce depune o femelă în termen mediu şi la proporţia sexurilor (indicele sexual), cu un cuvânt a potenţialului de înmulţire. Aceste din urmă depinde, în ce priveşte nona, de condiţiunile temperaturii existente în timpul desvoltării omizilor. Ele au o înrâurire eminentă asupra pontei insectelor perfecte viitoare şi asupra proporţiei sexurilor. Aşa dar, determinarea sexului şi greutăţii chrysalidelor ne permite prognosticul unui eventual atac. Dar, acest procedeu de sigur va da rezultate bune şi pentru prognosticări mai depărtate, am zis pentru aflarea anului preparator al unei calamităţi viitoare. Se ştie de mult, fără a fi cunoscut explicaţia faptului, că un an calamitos urmează de obicei după unul sau mai multe veri cu temperaturi prea ridicate. Procedeul propus dă explicaţia căutată.

No. 17.
Fürstl Oberforstmeister *J. Flander.* Castell Unterfranken.
Leguminosendüngung im Walde.

Amendarea solului forestier prin cultura leguminoaselor.

Aut. discută acţiunea favorabilă a culturei leguminoaselor asupra desvoltării semănăturilor şi plantaţiunilor din domeniile principelui Castell. In opoziţie cu părerile emise de Wiedemann şi Suchting, după cari înviorarea creşterilor s'ar explica prin îmbogăţirea solului în azot şi în consens parţial cu Lang care aceiaşi înviorare pune mai de grabă în socoteala stării igrometrice prin humusul produs de leguminoase, autorul opinează că înrâurirea favorabilă semnalată trebue căutată în rândul întâi în penetrarea solului prin rădăcinile lungi ale lupinilor şi drobilor. Graţie acestui fapt ar exista după descompunerea acestor rădăcini nenumărate canale în pământ prin care rădăcinile tineretului forestier ar găsi drumul spre straturile inferioare, bogate în substanţe minerale.

No. 17.
Forstrat i. R. Gerlach. Tharandt.
Altes und Neues vom Dauerwald und Durchforstungsbetrieb.

Lucruri vechi şi lucruri noui despre „pădurea permanetisată" (Dauerwald) şi despre răriturí.

Un panegiric pentru Consilierul silvic intim, Prof. Dr. Robert Pressler din ale cărui lucrări mari şi imprisabile autorul produce dovada că dânsul este acela care, din punctul de vedere al rentabilităţii, încă de acum 70 de ani şi mai bine a pus bazele unui raţionale tehnici forestiere, cum este astăzi urmărită prin tratamentul „Dauerwald", şi prin sistematizarea răriturilor.

FORSTARCHIV.

1 Februarie 1933, Heft 3.

Dr. Terendelenburg.

Die Härteprüfung. Ein Vergleich der Verfahren von Brinell und Janka.

Examinarea tăriei lemnelor. O comparaţie a metodelor lui Brinell şi Ianka.

Se studiază comparativ, metodele de cercetare a tăriei lemnelor, după metodele autorilor amintiţi.

Aufhammer, Regensburg.

Bestandesmassenzuwachsermittlung nach Fekete.

Stabilirea creşterii în volum a arboretelor după Fekete.

Metoda Fekete, expusă într'un articol anterior în Forstarchiv de D-l prof. W. Tischendorf, este cunoscută în Bavaria încă din anul 1913—14.

Autorul insistă mai mult asupra formulelor care stabilesc procentul creşterilor în volum.

15 Februarie 1933 Heft. 4.

Dr. Gams, Insbruck.

Die Stellung der Waldtypen im Vegetationssystem.

Situaţia tipurilor de arborete în sistemul vegetal.

Un articol interesant care analizează caracteristicele tipurilor de arborete după diverse şcoli. (autori).

In această direcţie metodele sunt stabilite de marii silvicultori ca: Hesselman (Suedia), Sukatschew (Rusia), Cajander (Finlanda). Jedlinski (Polonia) şi Braun (Germania).

Dr. v. Gaisberg şi H. Schmid.

Uber Fichtenstandortstypen in Württemberg.

Asupra tipurilor staţiunilor de molid în Württemberg.

S'a admis stabilirea tipurilor staţiunilor după floră, prezentându-se următoarele cinci grupe: Kräutertypen (tipuri de burueni) Oxalis-Myrtillus, Myrtillus şi Vaccinium.

In aceste tipuri se încadrează pădurile din: Schwartzwald, Oberland şi Nordostland.

L. Tschermak, Wien.

Die Mischung Lärche-Buche in den Ostalpen.

Amestecul de Larice şi Fag în Alpii de răsărit.

In Alpii de răsărit, laricele nu este un arbore care trăeşte izolat în lumină numai — după cum au afirmat unii autori — ci intră în compoziţia arboretelor alături de fag, brad şi molid.

Dealtfel, forma trunchiurilor de larice din arboretele amestecate este mult mai regulată decât a exemplarelor crescute izolat în lumină.

Staţiunile ocupate de larice pur sau în amestec cu fagul sunt foarte puţine în această regiune, predominând compoziţia larice-molid-fag-brad.

I. P. Zel.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT

1933. Februar, Heft 3.

Blum A., Forstrat:

Das bayerische Berggesetz und der Wald.

Legea minelor bavareză şi pădurea.

Autorul a voit să arate într'un articol publicat în aceiaş revistă în Noembrie

1931 (vezi rev. păd. 1932 pag. 159) lipsurile legii minelor bavareze şi pericolele ce rezultă din acest fapt pentru economia forestieră. La lipsa de precizii a legii se adaugă confuzia în materie de estimaţia păgubirii proprietarului de pădure prin restrângerea dreptului său de folosinţă, etc. Prin articolul de faţă, autorul aduce în sprijinul tezii sale ca exemplu un caz concret în care cei 7 experţi au ajuns la rezultate prea diferite între ele. Autorul crede că ar fi fost mai potrivit ca legea să fi dat norme precise şi simple pentru rezolvirea dificultăţilor de mai sus. Dă ca model în această privinţă legea poloneză..

Stenczel Erich, Dr.:
Beitrag zum Trassieren von Waldbahnen, usw.
Contribuţie la trasarea de căi ferate, etc.

Se continuă articolul început în numărul precedent al revistei cu discuţiuni asupra trasării pr. zise pe teren şi asupra planurilor şi devizelor. In partea ultimă se începe publicarea unui apendice cu constatări de ordin practic.

(urmează)

Heft 4.
Fischer K. R., Dr.
Die Entstehung forstlich wichtiger Vogelsaaten, ihr waldbaulicher Wert und ihre Bedeutung für die forstliche Pflanzengeographie.
Origina sămănăturilor prin păsări de importanţa forestieră, valoarea lor în cultură şi însemnătatea lor pentru geografia vegetală forestieră.

In literatura privitoare la cultura pădurii se acordă o deosebită importanţă rolului pe care l-ar juca gaiţa în răspândirea esenţelor forestiere cu sămânţa grea, în special a fagului şi stejarului. Considerând incapacitatea gaiţei de a fi un bun sburător ca şi anumite fapte biologice în legătură cu nutriţia sa, autorul trage concluzia că gaiţa nu poate avea decât o importanţă locală în răspândirea esenţelor în chestiune. Deoarece răspândirea pe sărite la mari distanţe a fagului şi stejarului cum s'a întâmplat după epoca glacială cu întinderea arie lor de vegetaţie dispre Franţa înspre nord est peste Germania, nu poate fi explicată decât prin acţiunea pădurilor. Autorul crede că acest lucru nu poate fi pus decât pe socoteala speciei de porumbel zisă guguştuc (Columba palumbus torquata Br.). In sprijinul acestei presupuneri se aduc ca argumente fapte de ordin biologic, ca: predilecţia numitei păsări pentru ghindă şi jir, încetineala digestiei, obiceiul de a expulza din guşe seminţele indigerate; toate acestea unite cu o mare iuţeală de sbor.

Stenczel E., Dr.:
Beitrag zum Trassieren, usw.
Contribuţie la trasare, etc.

Se continuă şi încheie partea ultimă a articolului privitoare la faptele de ordin practic ale metodei propuse.

Mantel K., Dr.:
Gerichtliche Entscheidungen aus dem forstlichen Wegerecht.
Jurisprudenţe în materie de dreptul referitor la drumurile forestiere.

Se expun şi comentează câteva cazuri de natura aceasta.

Recenzii şi ştiri.

Ostwald E., Prof. Dr.: Grundlinien einer Waldrententheorie.
Freischütz W.: Neue Skiholzarten aus Brasilien.

1933 März, Heft 5.

Offner H.,

Der Zuwachs in der Geschichte der badischen Forsteinrichtung.

Problema creşterii în istoria amenajamentului din Baden.

In desvoltarea temei se urmează evoluţia metodelor de amenajament în ţara respectivă, „pentrucă instrucţiunile de amenajament emise reflectează în mod tipic mersul de desvoltare a regulării producţiunii". In acest proces de desvoltare se disting două perioade:

I. aceea a metodelor de distribuţe (Verteilungsmethoden) şi

II. aceea a metodelor bazate pe creşteri în sens larg.

Partea întâia a lucrării publicată în acest caet se ocupă de grupa întâia de metode, care ocupă perioada 1836—1869. In toate aceste metode predomină mai mult sau mai puţin clar reglementarea exploatării bazată pe afectaţii: In timpul acestei perioade problema creşterilor a fost clar formulată şi cu insistenţă urmărită. S'au stabilit locuri de studiu în acest scop şi s'a urmărit adunarea de date asupra volumului lemnos al diverselor arborete. Se impută acestor sforţări greşeala de a se fi dat predilecţie cercetărilor cazurilor numai în situaţiile şi constituţia cea mai favorabilă, obţinându-se astfel rezultate ideale în loc de normale.

(urmează)

Kollmann Fr., Dr. Ing.

Neue Erkenntnisse über einige physikalische und technologische Eigenschaften der Hölzer.

Cunoştinţe noi asupra unor însuşiri fizice şi technologice ale lemnelor.

Lucrarea respectivă este o sinteză a celor ce s'au scris asupra chestiunii. Autorul porneşte dela două postulate: „că aproape toate lipsurile lemnului ca material de lucru şi construcţie depind mai mult sau mai puţin de conţinutul său în apă" şi al doilea că prima problemă în legătură cu această chestiune a fost şi este de a se determina echilibrul ce se stabileşte între umiditatea aerului şi conţinutul în apă al lemnului. In legătură cu această chestiune se studiază cu rigurozitate câteva din proprietăţile fizice ale lemnului în funcţie de variaţia conţinutului său în apă.

Mantel K., Dr.:

Gerichtliche Entscheidungen aus dem forstlichen Versicherungsrecht, usw.

Jurisprudenţe în materie de dreptul de asigurare forestier, etc.

Se expun şi comentează câteva cazuri de natura respectivă.

Recenzii.

Mayr H. Dr.: Das Problem der Schnittholzpreisbildung und Holzwirtschaftsorganisation.

Grossmann H., Dr.: Der Einfluss des ökonomischen Gesellschaften auf die Entstehung einer eigentlichen Forstwirtschaft in der Schweiz;

Bernhard J., Dr.: Tafeln zur Bonitierung und Ertragsbestimmung nach Mittelhöhen für Ta, Fi, Fo, Bu und Ei.

Heft 6.

Eidmann H.:

Der Einfluss alternierender Temperaturen auf die Eiraupe der Forleule (Panolis flammea Schiff) nebst Bemerkungen über die epidemiologische Bedeutung dieses Stadiums.

Influenţa temperaturilor alternante asupra omizilor de primă fază (ou) a insec-

tei Panolis cu observaţiuni asupra însemnătăţii epidemiologice a acestui stadiu.

Mediul în care trăeşte insecta respectivă i-au dat o mare capacitate de adaptare la variaţiile de temperatură şi umiditate a aerului. Pe baza experienţelor de laborator s'a ajuns la constatarea că: 1) Durata de desvoltare a omidei tinere nu este influenţată de variaţiile regulate şi periodice ale temperaturii în limitele spaţiului vital, faţă de temperatura mijlocie corespunzătoare; 2) de asemenea se pare că şi gradul de mortalitate n'ar fi influenţat în mod esenţial; 3) dimpotrivă mortalitatea este foarte mare din cauza excitaţiilor prin atingere; 4) gradul critic ce s'a atribuit acestui stadiu în desvoltarea insectei.

Schober:

Untersuchungen über die Ertragsleistung und die Frage des Massenermittlungsverfahrens bei einer Buche-Kiefer-Mischbestandsversuchsfläche.

Cercetări asupra puterii de producţie şi chestiunea modalităţii de determinarea volumului pe o suprafaţă de încercare (experienţă) într'un arboret amestecat de fag şi pin.

După cum însuşi titlul arată s'au urmărit două probleme deosebite: una de creşteri (amenajament) şi alta de dendrometrie. Studiul se face asupra unui arboret amestecat de fag şi pin, dintr'un ocol silvic în Hessa. In cea ce priveşte problema de creşteri se urmăreşte a se stabili raportul de creşteri între cele două esenţe, în condiţiuni staţionale identice şi în amestec. In acest scop se pun faţă în faţă caracteristicile lor de creştere: diametrul mediu, coeficienţii de formă ai întregului lemn plin, ai trunchiului, etc.

Cealaltă chestiune a metodelor de cubaj este tratată în mod comparativ în sensul preciziei procentuale ce o oferă etc. Rezultatele nu pot oferi material suficient pentru a se trage concluziuni satisfăcătoare.

Recenzii:

Flüge K.: „Die Angelfischerei":

Helmig A., Dr: Der Wald und seine Erhaltung im rheinisch westfälischen Industriegebiet;

Glesinger E.: Le Bois en Europe;

V. Unold H., Dr.: Das Problem der Besteuerung des forstwissenschaftlichen Gewinns;

Kaysing: Maikäferbekämpfung.

Lobe Dr.: Die preussische Jagdgesetzgebung.

I. C. Dem.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Januar 1933

Chr. Ernst:

Der Leistungsnachweis im Hauungsbetrieb:

Stabilirea randamentului în lucrările de exploatare. (Teză de doctorat).

In prima parte, publicată în acest număr, autorul desvoltă bazele cercetărilor sale şi anume: însemnătatea stabilirei randamentului şi posibilităţii de aplicare; cercetările făcute până în prezent şi aplicarea datelor culese asupra salarilor lucrătorilor utilizaţi în exploatări, în literatură şi practică; reforma sistemului utilizat şi condiţii pentru un procedeu aplicabil. Partea 2 şi 3 a lucrării vor urma în numerile următoare ale revistei.

Julius Lent:
Der Gartower Forstdüngungsversuch
Incercări de îngrăşăminte forestiere la Gartow.

Autorul comentează comunicarea făcută de Junack în 1928 asupra încercărilor de îngrăşăminte făcute de el în 1906 şi relevă că afirmaţiile lui J. că aceste încercări nu ar fi dat rezultatele aşteptate sunt pesimiste. Din contră autorul crede că prin îngrăşămintele aplicate s'au obţinut bune rezultate, evidente pentru oricine, în special pe versanţii sudici unde s'a aplicat PK.

Comentarii: Asupra unui articol publicat de Hennecke sub titiul: Bonitätsrückgang durch Naturverjüngung s'au iscat păreri deosebite, pe cari le susţin, în cadrul revistei, dr. Klecmann, Henecke şi Prof. Dengler.

Februar 1933
Prof. Dr. H. Eidmann:
Die Flugzeugbestäubung der Forstschädlinge und ihre Organisation im Lichte neuzeitlicher Erfahrung und Forschung:
Prăfuirea insectelor forestiere din avion şi organizarea ei în lumina rezultatelor şi cercetărilor recente.

Autorul studiază diversele încercări şi metode de prăfuire din avion, a pădurilor atacate de insecte şi ajunge la următoarele concluziuni: Metoda aceasta de combatere a insectelor a făcut în ultimii ani însemnate progrese. In multe cazuri ea e unica metodă de a stăvili calamităţile insectelor primare, în special a fluturilor mari şi a viespilor de frunze.

Progresele realizate în ultimii ani se referă atât la aparatele de prăfuit, cât şi la eficacitatea otrăvurilor de contact. Azi se pot obţine prin prăfuire, rezultate ce merg până la 100%, în special la omizile golaşe. Cele păroase sunt mult mai rezistente la acest mijloc de combatere.

Şi prăfuirea prin motoare terestre a înregistrat progrese, totuşi nu în măsura celei din avion.

Succesul prăfuirei depinde de o mulţime de factori: începerea la timp, buna organizare şi buna conducere tehnică a operaţiei. Observarea atentă a condiţiilor climaterice e una din condiţiile fundamentale ale succesului.

Prof. A. Dengler:
Die Aussichten einer forstlichen Pflanzenzüchtung.
Perspectivele educării plantelor forestiere.

Autorul discută propunerile făcute de Dr. Fischer în „Silva" şi de Prof. Dr. Busse în „Deutscher Forstzeitung", cu privire la înfiinţarea unor pepiniere centrale de producere a plantelor forestiere, în felul în care se obţin azi plante îmbunătăţite în viticultură, pomicultură, etc.

Prof. Dengler ia poziţie contrară acestor propuneri, pentru motivul că în silvicultură lucrurile se petrec cu totul altfel decât în ramurile amintite ale agriculturii.

Prof. Dr. K. Wanselow:
Die Kiefernaturverjüngung in der Oberförsterei Uetze (Lüneburg).
Regenerarea naturală a pinului în ocolul silvic Uetze.

Autorul arată că pinul se regenerează foarte bine pe cale naturală în terenurile turboase din N. W. Germaniei. El fructifică acolo în fiecare an, iar seminţele germinează bine, dacă se ridică humusul. Se aplică atât tăierea rasă, cât şi tăierile

succesive, cu rezultate egal de bune. Tăierea în bande s'ar putea face pe lăţimi de peste 170 m., deoarece seminţele sboară mai departe. Orientarea Est-Vest pare a fi cea mai bună, în ce priveşte direcţia de sbor a seminţelor.

D. A. S.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN

Heft 1 — Ianuarie 1933

Ing. Ziegler:

Das natürliche Vorkommen der Lärche bei Mellan im Bregenzer Wald.

Răspândirea naturală a laricelui în Bregenzer Wald de lângă Mellan.

In apropiere de Mellan în Bregenzer Wald există un centru de larice, ce ocupă cca. 100 ha. pe un versant foarte repede al muntelui Kojenkopf (1538 m. alt) cu expoziţie nordică. Judecând după vârsta înaintată a laricelui (180 ani) şi după uşurinţa cu care se regenerează natural autorul conchide că el este spontan cu toate că climatul se prezintă destul de oceanic.

Factorii ecologici, cari ar fi favorizat instalarea naturală a laricelui în această regiune sunt:

a) solul format din grohotişuri calcaroase, cari nu reţin umiditatea.

b) circulaţia destul de intensă a aerului.

Insp. F. Stellwaag-Carion

Korbweidenkultur in Oesterreich.

Cultura răchitei în Austria.

Se dau date practice asupra culturii răchitei în Austria, întreprinsă de Institutul Federal pentru cultura plantelor şi încercarea seminţelor.

Speciile şi varietăţile, cari au dat cele mai bune rezultate sunt:

în condiţii staţionale mai bune — Salix americana, S. viminalis Belge, S. viminalis merriniana şi a.

în condiţii staţionale extreme — S. viminalis riparia (pe soluri umede) şi S. pruinosa daphnoides caspica (pe soluri uscate şi nisipuri sburătoare).

In general răchitelor le priesc solurile expuse soarelui, lehmoase sau nisipoase, cu nivelul apei freatice mai jos ca 50 cm. Inundaţiile trecătoare sunt suportate bine.

După ce ne dă o serie de date cu privire la cultura, exploatarea şi pregătirea răchitelor pentru prelucrare technică, autorul ne arată, că 1 ha. de răchitărie în al 3-lea an de cultură produce 10.000 kg. nuiele verzi necojite, putând ocupa cu cultura şi prelucrarea materialului 2 oameni în permanenţă.

Ing. A. Lohwasser.

Die finanzielle Umtriebszeit konkreter Bestände und der objective Bodenertragswert der Bodenreinertragslehre.

Revoluţiunea financiară a arboretelor concrete şi valoarea obiectivă de producţie a solului după teoria rentei solului.

Autorul caută să demonstreze că formulele uzuale ale valorii arboretelor şi a procentelor indicatoare, aşa cum le concepe teoria rentei solului stau pe baze şubrede.

Formula valorii solului trebue aplicată şi arboretelor anormale, deoarece numai realizările din prima revoluţiune influenţează valoarea solului.

Valoarea maximă a solului, corespunzătoare revoluţiunii financiare, este supusă mai multor variaţiuni în cursul unei revoluţii; aceste variaţiuni se datoresc în special vătămărilor arboretelor, şi fluctuaţiunilor în piaţa lemnului, si tre-

buiesc luate în consideraţie, dacă vrem să fim obiectivi.

Teoria rentei solului, dacă ar fi consequentă, ar trebui să ceară imediata exploatare a arboretului devenit anormal, deoarece el nu ne mai poate da renta corespunzătoare valorii maxime a solului, stabilită prin formulele acestei teorii.

G. Şn.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

No. 1, 1933
Max Oechslin
Die Chrysomyxa rhododendri.

Ciuperca Chrysomyxa rhododendri, în cursul desvoltării sale, vegetează o parte din timp pe Rhododendron şi altă parte pe acele de molift.

Ii priesc în special anii ploioşi cum a fost 1932. Apare sub formă de pete galbene-portocalii pe dosul acelor. Prin August răspândeşte spori în cantităţi foarte mari, la câţiva km. depărtare imprejur.

Atacă de regulă molifţii cu conurile roşii. Molifţii cu conurile verzi rezistă mai bine atacului.

In urma atacului ciupercei Chrysomyxa rhododendri mor ici şi colo arbori tineri de molift.

De menţionat e faptul că arboretele amestecate rezistă mai bine atacului.

Dr. Philipp Flury
Bericht über die 8. Versammlung des internationalen Verbandes forstlicher Versuchsanstalten von 4—11 Sept. 1932 in Nancy.

Raport asupra adunării a 8-a a Uniunei internaţionale a staţiunilor de experimentaţie forestieră din 4—11 Sept. 1932 în Nancy.

La adunarea Uniunei internaţionale a staţiunilor de experimentaţie forestieră, ţinută la Nancy în Septembrie 1932 au luat parte peste 100 de delegaţi din 31 ţări.

Discuţiunile s'au purtat în şease secţiuni şi anume:

1. Secţia ecologiei forestiere şi a silviculturii.
2. Secţia exploatării pădurilor.
3. Secţia problemelor forestiere din regiunea mediteraniană şi tropice.
4. Secţia împăduririi terenurilor goale. (pustii).
5. Secţia pedologiei forestiere şi a climatologiei.
6. Secţia protecţiei pădurilor.

Şedinţele au avut loc în localul şcoalei forestiere din Nancy, iar preşedintele adunării a fost D-l prof. Ph. Guinier, directorul acelei şcoale.

Pentru 1936 adunarea Uniunei internaţionale a staţiunilor de experimentaţie forestieră, va avea loc în Ungaria.

Preşedinte va fi D-l prof. Roth din Sopron.

In afara discuţiunilor urmate s'au făcut şi două excursiuni de studii: Una în pădurea „de Haye" a şcoalei forestiere din Nancy şi alta în pădurea statului „Ban d'Etival". Prima este o pădure de foioase, în care predomină fagul, iar a doua o pădure de brad din Vosgi.

Ing. P.-y.
Brasilianisches Skiholz in Sicht.

Lemn din Brasilia pentru ski la orizont.

In timpul din urmă sportul de ski a luat o desvoltare foarte mare în toate ţările, cari au zăpadă suficientă iarna.

Ca urmare lemnul pentru fabricat ski se cere în cantităţi din ce în ce mai mari.

Până acum skiurile cele mai bune s'au făcut din frasin şi carya.

O fabrică mare de ski din Italia, făcând încercări cu lemne din Brasilia, găseşte că speciile din acel ţinut au lemn cu mult superior frasinului şi caryei: sunt mai dense, mai elastice şi mai eftine.

Rămâne numai ca practica skiului să dovedească, că datele de laborator sunt destul de tari.

Mitteilungen: Comunicări
Die Handyman-Hebelwinde.
Macaraua Handyman.

Se arată avantagiile unui instrument simplu şi practic pentru ridicat greutăţi, adus din America.

Konferenz der Kantonalen Forstdirektoren.
Conferinţa directorilor silvici cantonali.

La conferinţa directorilor silvici cantonali de la 19 Dec. 1932 s'au discutat chestiunile forestiere la ordinea zilei şi anume:

1. Intrebuinţarea la calea ferată a traverselor de lemn din pădurile Elveţiei, în locul celor de fer importate.

2) Mărirea taxelor vamale la lemnul de hârtie importat.

3) Intrebuinţarea lemnului în cantităţi cât mai mari în locul ferului, betonului etc. în construcţii spre a se da de lucru lucrătorilor de pădure.

4) Să se producă cât mai mult şi cât mai bun lemn de lucru în pădure.

5) Să se dea importanţa cuvenită gospodăriei forestiere în cadrul economiei naţionale.

Eisen oder Holzschwellen?
Traverse de fer sau de lemn?

Dupăce s'a cunoscut rezultatul conferinţei directorilor forestieri cantonali din 19 Dec. 1932, Direcţia căilor ferate elveţiene a dat un comunicat prin care motivează de ce nu cumpără traverse de lemn:

Traversa de lemn de fag impregnată costă scump (21,80 fr.) şi nu durează decât 25 ani, pe când cea de fer costă numai 7,50 fr. şi durează 35 ani, după care interval poate fi folosită încă mulţi ani pe liniile secundare.

Aceste argumente oricât de tari nu sunt convingătoare pentru silvicultorii şi proprietarii de păduri elveţieni. Intr'adevăr ,în afară de faptul că traversa de fer produce sgomot asurzitor şi uzează materialul rulant, în Europa 22 State întrebuinţează traverse de lemn şi numai 8 state au traverse de fer.

America însăşi întrebuinţează numai lemnul, pentru traverse de cale ferată, deşi are o industrie foarte desvoltată a ferului.

Gospodăria forestieră elveţiană dă apoi mult material de transportat Căilor ferate şi ca atare, acestea sunt obligate să cumpere traverse de lemn. De remarcat e faptul că vagoanele şi maşinele de Cale ferate nu se aduc din străinătate, ca să se dea de lucru fabricilor din interior.

Acelaşi lucru îl cer şi silvicultorii elveţieni: Căile ferate să cumpere traverse de lemn, ca să se poată da de lucru fabricilor de impregnat din ţară.

Februar 1933, Nr. 2.
Forstingenieur Franz Haas, Solothurn.
Das neue Forstgesetz des Kantons Solothurn und die ergänzenden Verordmingen und Instruktionen.
Noua lege silvică a cantonului Solothurn şi prescripţiunile şi instrucţiunile complimentare.

In luna Februarie 1932 a fost promul-

gată noua lege forestieră a cantonului Solothurn, care poate fi socotită ca model atât pentru restul cantoanelor Elveţiei cât şi pentru alte ţări.

Cuprinde 7 capitole: Primul capitol se ocupă cu principiile călăuzitoare ale legei cu privire la proprietate, limite, măsurători, felul gospodăriei, etc.

Capitolul II se ocupă de organizarea gospodăriei forestiere: In câte ocoale se împart pădurile cantonului, cine le conduce, cine numeşte personalul, ce îndatoriri are, etc.

Capitolul III se ocupă cu scopul economiei forestiere la pădurile instituţiunilor publice: Se prevede între altele că pe lângă cantitate, pădurile trebuesc să producă lemn de calitate superioară; să se mărească fondul de rezervă al comunelor, etc.

Cap. IV se ocupă de pădurile particulare.

Cap. V. se ocupă de păstrarea şi mărirea patrimoniului forestier al ţării cum şi de protecţia monumentelor naturale.

Cap. VI se ocupă de pedepse şi urmărirea delictelor.

Cap. VII cuprinde prescripţiuni finale şi transitorii.

In instrucţiunile privitoare la întocmirea şi revizuirea amenajamentelor se dau dispoziţiuni detaliate asupra modului de a proceda. Instrucţiunile sunt puse în concordanţă cu cerinţele moderne ale ştiinţei silvice.

H. Arthur Meyer Forstingenieur
Eine mathematische Untersuchung über den Aufbau des Plenterwaldes.
O cercetare matematică asupra constituţiei codrului grădinărit.

Se stabileşte o formulă matematică pentru determinarea capitalului lemnos în pădurile tratate în codru grădinărit în funcţie de diametru la înălţimea pieptului. Formula găsită e verificată cu rezultate din practica silvică.

(urmează)

Notizen aus der Schweizerischen forstlichen Versuchsanstalt.
Notiţe de la staţiunea de experimentaţie forestieră elveţiană.

Hans Burger:
Dänische und schweizerische Buchen.
Fagi din Danemarca şi din Elveţia.

Cu problema provenienţei seminţei s'a ocupat în deosebi: Vilmorin, Kienitz, Cieslar, Engler, Gunar. Shote, Opermann, etc. In general s'au cercetat mai amănunţit răşinoasele: pinul, moliftul şi laricele:

Foioasele au fost mai puţin studiate. In acesastă privinţă citâm pe Hanch şi Cieslar, cari au studiat stejarul Engler care studiat paltinul de munte, Münch şi Dietrich frasinul, etc.

In comunicarea de faţă Hans Burger aduce precizări cu privire la creşterea fagului adus din Danemarca în Elveţia.

A fost adus sub formă de jir şi pueţi în anul 1909 şi 1910 şi s'a sermănat sau plantat lângă pueţi de fag proveniţi din diverse staţiuni din Elveţia.

Atât materialul adus din Danemarca, cât şi cel din Elveţia s'a ales din arbori cu vegetaţia timpurie cât şi din cei cu vegetaţia târzie.

Concluziile la care s'a ajuns până acum sunt:

1) în tinereţe, fagii proveniţi din Danemarca intră în vegetaţie cu 15—20 zile mai târziu.

Cu cât înaintează în vârstă, atât fagii din Danemarca cât şi cei din Elveţia cari au vegetaţia timpurie nu se mai deo-

sebesc atât de tranşant de cei cu vegetaţia târzie.

3) La început, fagii din Danemarca îşi păstrează frunzele pe arbori până primăvara când începe vegetaţia. La cei din Elveţia frunzele nu se menţin.

4) Fagii din Danemarca cresc mai încet în înălţime, când sunt aduşi în Elveţia.

5) Fagii îşi păstrează însuşirile de creştere moştenite cu privire la iuţeala de creştere, forma coroanei, forma trunchiului, etc. Crescuţi în masiv strâns însă, multe defecte se corectează.

Rămâne să se vadă cum a reacţionat fagul din Elveţia în Danemarca.

M. Rădulescu

ALLGEMEINE FORST -UND JAGD-ZEITUNG.

1933 Februarheft.

Dannecker, Dr.:

Betrachtungen zum Wandel forstlicher Systeme.

Reflexiuni cu privire la schimbările de sisteme forestiere. (culturale).

După ce scoate în evidenţă nestabilitatea concepţiunilor asupra diverselor tratamente şi sisteme de cultură în evoluţia culturii şi a ştiinţei forestiere, autorul se opreşe la concluzia, că un singur sistem nu este suficient în exercitarea producţiunii forestiere. Trebue să fie stăpânite toate modalităţile de tratament cunoscute până azi. Numai astfel ne vom putea ridica din situaţiunea de organ executiv rutinar la aceia de conducător responsabil al exploatării ce ne este încredinţată. O deosebită adversitate se manifestă faţă de tăerea rasă.

Künanz, Dr.:

Forstwirtschaftswissenschaft und forstliche Betriebswirtschaftlehre.

Ştiinţa economiei forestiere şi disciplina exploatărilor forestiere.

Articolul de faţă este o încercare de speculaţiune înaltă asupra ştiinţei economiei cu aplicaţiune la disciplina exploatărilor forestiere.

Se fac consideraţiuni asupra noţiunilor capitale ale acestei discipline.

Lorey Max, Dr.:

Beiträge zur pH-Messung in der Praxis.

Contribuţiuni la măsurătorile lui pH în practică.

Se propune o metodă practică şi expeditivă pentru determinarea aciditătii solului.

1933 Märzheft

Vanselow, Prof. Dr. und Heger, Dr.:

Der Einfluss des Überhalts in verschiedenem Alter der Bäume und bei verschiedener Dauer auf Form und Masse der Kiefer.

Influenţa rezervării pinului asupra volumului şi formei la diferite vârste ale arborilor şi după drata rezervării.

In cultura forestieră aşteaptă deslegare chestiunea dacă este mai potrivit să se oprească arbori izolaţi în urma exploatărilor sau arborete întregi în vederea obţinerii de lemn cu dimensiuni mari. In articolul de faţă se expun rezultatele cercetărilor asupra unor arborete cu şi fără rezerve în condiţiuni staţionale relativ identice. Contribuţiunea respectivă se mărgineşte a pune faţă în faţă sub formă de tablou şi a comenta următoarele caracteristice ale rezervelor şi arboretelor cercetate: înălţimea arborilor şi a fusului; lăţimea coroanii; diametrul la 1,30 m. dela sol şi la mijlocul fusului; unghiul crăcilor; gradul de înclinare; direcţiunea

de înclinare; gradul de suire a fusului; grosimea cojii în cele 4 direcţiuni ale punctelor cardinale.

Schwarz H., Ing.
Über die Kennzeichnung des Standortes nach inneren Merkmalen.
Asupra descrierii staţiunii după caractere interne.

Se dă o orientare generală asupra analizei complexului de condiţiuni ale staţiunii, a căror stăpânire ar da posibilitatea de înţelegere a vieţii intime a plantelor. Astfel se fac consideraţiuni asupra analizii situaţiei geografice, analizei geologice şi de climă.

Stier M., Dr.:
Der Jagdfrevel im geltenden Strafrecht.
Delictul devânat în dreptul penal actual.

I. C. Dem.

JOURNAL OF FORESTRY

Nr. 5 Mai 1932
Editorial. Critical times ahead of forestry
Timpuri critice înaintea silviculturii.

In urma crizei economice, statul e silit la reduceri, cari vor atinge şi silvicultura. La congres se va înainta un proiect de lege pentru reorganizarea administraţiei silvice federale şi celei ale Statelor. Necesitatea acestuia o recunosc şi silvicultorii, mai cu seamă cu privire la unificarea administraţiei silvice, însă nu aprobă ei tendinţa după care silvicultura s'ar scoate din sfera ministeriului de agricultură şi s'ar ataşa la ministerul de interne.

Henry S. Graves:
Government reorganization.
Reorganizarea guvernului.

Autorul — decanul secţiei silvice a Universităţii Yale — este de aceeaş părere ca şi editorul-şef, şi an.: ca organele cu menire de a apăra şi conserva solul cu productele lui, se vor contopi în tr'un minister, care nu poate să fie altul decât ministerul de agricultură.

H. H. Chapman:
Conservation, and the Departament of the Interior.
Conservarea şi Ministerul de Interne.

Aceeaş temă cu concluzii identice.

R. L. Deering:
Camps for the unemployed in the forests of California.
Lagăre pentru şomeri în pădurile din California.

In iarna anului 1931/1932, din fondurile destinate pentru ajutorarea şomerilor, s'au înfiinţat 25 lagăre în pădurile Statului, dând adăpost pentru 1500 şomeri organizaţi în companii de lucru cu administraţia autonomă. Muncitorii erau îndatoriţi să lucreze 6 ore pe zi; căpătau de două ori zilnic mâncări simple dar gustoase şi arătau o conduită ireproşabilă, disciplinată. Hainele de iarnă parte se cumpărau din fonduri, parte se adunau prin daruri benevole.

B. E. Hoffman:
Seattle's watershed controversy.
Litigiul oraşului Seattle în chestia aprovizionări cu apă.

Seattle a intentat o acţiune contra unei întreprinderi mari de exploatarea pădurilor, cerând să fie interzisă tăierea pădurii în regiunea de unde se aprovizionează cu apă, cu argumentul că pădurea din chestie este o parte integrantă a uzinelor hidraulice ale oraşului. La prima instanţă s'a respins cererea; oraşul a făcut apel.

E. A. Sterling:
Forest management on the Delaware & Hudson Adirondack forest.
Gospodăria forestieră în pădurile Societăţii Delaware & Hudson Adirondack.

Această întreprindere forestieră arată un exemplu frumos al propagandei silvice din trecut demonstrând că împotriva tuturor greutăţilor la ce rezultat uimitor poate să ajungă o organizaţie comercială.

I. T. Haig:
Comparative timber-yields.
Creşteri comparative de arbori.

O comparaţie interesantă a creşterilor medii anuale ale diferitelor specii mai importante din America de Nord. Câteva exemple pentru speciile cunoscute şi la noi:

Sequoia sempervirens	21.7 m^3 la ha.
Pseudotsuga Douglasi .	12.6 m^3 la ha.
Abies concolor	9.0 m^3 la ha.
Pinus strobus	8.5 m^3 la ha.
Picea rubra	5.6 m^3 la ha.
Pinus banksiana	5.5 m^3 la ha.

Se mai compară şi volumul lemnului de cherestea la fiecare specie şi se arată în câţi ani ajung ele la dimensiunea de 20 cm. diametru, înălţimea pieptului. (Sequoia în vârstă de 20 ani, Douglasul 33 ani, Pinus Strobus 54—53 ani, Picea rubra 87 ani, etc.).

Paul V. Siggers:
The brown-spot needle blight of longleaf pine seedlings.
Rugina cu pete brune a acelor puieţilor pinului de baltă (Pinus palustris).

Descrierea daunelor cauzate de Septoria acicola şi a posibilităţilor de apărare.

Austin Cary:
Some relation of fire to longleaf pine.
Câteva relaţiuni ale focului la pinul de baltă.

Autorul examinând efectele mai multor incendii din regiunea pinului sudic, constată că incendiile de vară erau mai dezastruoase decât cele de iarnă: că creşterea în înălţime, în anul ce urma focul, sa micşorat la jumătate, în al 2-lea şi al 3-lea an însă pinii şi-au recâştigat vigoarea normală de creştere.

H. H. Chapman:
Some further relations of fire to longleaf pine.
Câteva alte relaţiuni ale focului la pinul de baltă.

Autorul din experienţele proprii a constatat, că focul înaintea căderii seminţelor este folositor regenerării.

E. C. Eaton:
Relation of fires to water conservation in Los Angeles county.
Relaţiunea focurilor la conservarea apei în provincia Los Angeles.

După părerea distinsului inginer hidraulic E. C. Eaton, în conservarea apei pădurile au un rol primordial, pe care nici un meşteşug omenesc nu-l poate substitui. Autorul arată efectele dezastroase ale incendiilor şi exploatărilor vandale, punând înaintea ochilor compatrioţilor ca exemplu trist China, unde în urma devastării pădurilor din regiunea de isvoare, variază secete şi inundaţii grozave.

T. L. Stanley:
The effect of forest fires on tourist travel.
Efectul incendiilor silvice asupra turismului.

Cu diagrame bătătoare la ochi, au-

torul demonstrează conexitatea între incendii şi afluenţa turiştilor.

Burnett Sanford:
Some preliminary studies toward the development of a state forest fire protection policy.
Câteva studii preliminare spre desvoltarea unei politici forestiere de stat petru combaterea incendiilor.

Autorul încearcă să evidenţieze acele teorii forestiere de interes public, dintre cari protecţia contra incendiilor din fondurile publice, în primul rând ar trebui să intre în calcul.

Frank P. Cartwright:
Forest products research.

Recunoscând posibilitatea limitată de utilizare a lemnului, autorul totuşi speră că, după răspândirea cunoştinţelor despre proprietăţile lui technice, bazate pe încercări ştiinţifice, se va majora şi utilizarea lui.

Nr. 6, Octombrie 1932
Editorial. Leaders will pass, but their work must continue.
Conducătorii pleacă, dar opera lor se va continua.

Câteva cuvinte impresionate pentru aprecierea meritelor distinşilor silvicultori decedaţi, J. M. Toumey şi W. W. Ashe.

Henry S. Graves:
James William Toumey.

Necrologul defunctului decan al şcoalei silvice Yale.

*

Urmează raportul unui comitet al Societăţii Silvicultorilor Americani, secţia New England, referitor la programul de lucru ce se va realiza în această regiune.

Carl G. Deuber:
Chemical treatments to shorten the rest period of red and black oak acorns.
Tratamente chimice pentru scurtarea perioadei de odihnă a ghindei gorunului roşu şi negru.

S'a încercat două metoade: 1) submersiunea ghindelor, timp de 15 minute, în soluţie de thiourea de 3%; 2) expunerea efectului vapoarelor de ethylen chlorhidrin, 2 şi 4 mm., timp de 1,2 şi 4 zile. S'a constatat, că ambele metoade au accelerat germinaţia, totuşi prima metodă s'a dovedit mai eficace, dând un procent mai mare de germinaţie.

T. Schantz-Hansen:
Planting experiments with ponderosa pine in northern Minnesota.
Experimente cu plantarea pinului ponderosa în Minnesota de Nord.

S'a dovedit că această specie nu este potrivită pentru a se planta în regiunea aceasta.

Benson H. Paul:
Improving the quality of second-growth douglas fir.
Imbunătăţirea calităţii douglasului din a doua generaţie.

La creşterea masivelor potrivite de douglas, nu se va tinde numai la obţinerea volumelor mari, ci mai mult la calităţi technice bune, cum sunt: uniformitatea creşterilor anuale, lemn fără noduri şi densitatea inelelor ce îl face apt pentru scopuri speciale.

H. G. Lachmund and J. R. Hansbrough:
Susceptibility of sugar pine and western white pine to blister rust.
Susceptibilitatea pinilor

lambertiana şi monticola faţă de rugină vesiculoasă.

Această boală introdusă din Europa în 1910, a infectat masivele tinere ale pinului monticola din Nordvest-america şi actualmente sunt deja primejduite şi cele ale pinului lambertiana din California. Autorul alarmează forurile competente, cerând măsuri drastice pentru combaterea epidemiei.

L. H. Reineke:
A precision dendrometer.
Un dendrometru de precizione.

O invenţie simplă dar ingenioasă pentru stabilirea creşterii arborelui în diametru, cu o precizie de 1/100 mm.

A. E. Moss:
Are foresters giving game management sufficient considerat on in regions of concentrated population?
Dau silvicultorii consideraţiunea cuvenită ocrotirii vânatului în regiunile cu populaţiune concentrată?

Un apel sugestiv la sensul vânătoresc al silvicultorilor.

W. K. Williams:
The new approach in extension forestry.
Căile noui ale propagandei silvice.

Condiţiunile economice schimbate necesită noui mijloace de propagandă, adaptate cerinţelor actuale; iar silvicultorul de tip modern trebuie imediat să observe aceste cerinţe, modificându-şi demonstraţiunile şi recomandaţiunile conform acelora.

Henry E. Clepper:
Publicity: forestry's neglected handmaiden.
Presa: servanta neglijată a silvicultorului.

Autorul crede că silvicultorii se purtau îngâmfaţi şi dispreţuitori faţă de presă. Articolele scrise de ei au tratat prea ştiinţific problemele pădurii. Ei n'au ştiut să comunice publicului prin cuvinte simple, ce este silvicultura şi ce scopuri urmăreşte. Incapacitatea lor de a povesti în mod interesant a întârziat progresul silviculturii şi a pricinuit, că ziarişti incompetenţi au reportat despre problemele forestiere. Autorul pledează pentru o specializare în „reportaj forestier".

R. M. Lindgren, T. C. Scheffer and A. D. Chapman:
The chemical control of lumber and log stining and molding fungi.
Combaterea chimică a bureţilor care cauzează pătarea şi putrezirea cherestelelor şi bustenilor.

Pentru combaterea bureţilor Ceratostomella şi Moniliales, dintre peste 100 chemicali antiseptici încercaţi, ca cele mai eficace s'au dovedit mercuriu organic, compoziţiuni de phenol chlorinat şi nechlorinat, şi boraxul comercial; ultimul pentru esenţe tari. Autorii accentuiază necesitatea aplicării tratamentelor imediat după tăiere.

George A. Garratt:
Pole utilization in New England.
Utilizarea stâlpilor în New England.

In urma boalei oidium, băştinasul castan (castanea dentata) a dispărut din New England; iar exigenţele ridicate în privinţa calităţilor technice şi a durabilităţii, au cauzat că, în locul cedrului de est al acestei regiuni (Thuja occidentalis), pe piaţă au apărut speciile noui cedrul roşu de vest (Thuja plicata) şi pinii

de sud. Din ce în ce mai mult se aplică procedeele de conservare, dovedindu-se ca economice în efectele lor ulterioare.

I. V. Anderson:
Woods and mill utilization in Northeren Idaho and Western Montana.
Utilizarea pădurilor şi ferestraelor din Idaho de Nord şi Montana de Vest.

Cel mai bun procent de utilizare s'a găsit în pădurile de pin alb de vest (Pinus monticola), cu 20% pierderi de exploatare şi de prelucrare. La douglas s'a găsit 22%, la pinul ponderosa 23%, iar la larice 31%.

Clark Miles:
Breakage and defect volume losses in a ponderosa pine stand.
Pierderi de volum prin spargere şi defecte într'un masiv de pin ponderosa.

La cumpărare de păduri în picioare, este important a evalua pierderile posibile din cauza spargerei şi a defectelor visibile şi invisibile.

F. Pall

L'ALPE

Nr. 1/933.
V. Vellar:
Distruzioni e ricostruzioni boschive sull Altipiano di Asiago (10 pag.).
Distrugerea şi reconstituirea pădurilor de pe platoul Asiago.

Pe teritoriul a 7 comune situate pe platoul Asiago se află un masiv păduros de 22860 ha., în mare parte proprietate comunală. Situate în zona frontului, aceste păduri au avut mult de suferit în războiul precedent dintre Italia şi Austria.

După războiu aceste păduri au fost atacate de bostrichizi. Pentru combaterea lor s'au doborît 400 mii arbori.

Când atacul insectelor a fost potolit, s'a început refacerea părţilor distruse (20.000 ha), plantându-se cu molid (95 la sută) şi larice (5%).

Lucrările au necesitat circa 8500 lei la ha.

A Cremisi:
La tartuficoltura ed il zimboschimento 8 pag.).
Cultura trufelor şi împădurirea.

Plantaţiunile făcute în vederea culturii trufelor nu pot fi considerate ca împăduriri în sensul forestier.

Minucci del Rosso:
L'eucalipto nella costruzionne delle traverse ferroviarie (7 pag.).
Eucaliptul folosit la fabricarea traverselor de drum de fer.

Italia are nevoie de 3 milioane traverse pe an. Deşi, în ultimii 4 ani, întreg consumul de traverse a putut fi acoperit din lemnul indigen, autorul crede că, pentru viitor, această nevoie nu va putea fi satisfăcută decât îndreptându-se privirile asupra lemnului de Eucalipt, de care Italia are suficiente rezerve.

Este o specie care, pe lângă calităţile cerute unui lemn de traverse, are şi o creştere repede.

Se arată încercările făcute, cu diferite specii de eucalipt, în America de Sud. Cele mai indicate specii sunt Eucaliptus creba, E. tereticornis, E. pilularis şi E. corynocalyx.

A. Uzielli:
I boschi cedui in rapporto al lavoro umano e alla disocupazione.
Crângurile simple în raport

cu lucrul omenesc şi cu şomajul.

E. Tosti-Croce:
Utilizzazioni dei cedui castanili del campo superiore di Sezze.
Utilizarea crângurilor simple de castan din regiunile superioare ale comunei Sezze.

A. Har.

LESNICKÁ PRÁCE

Nr. 8—9, 1932
Ing. B. Maran:

Proprietăţile fizice ale solurilor cu „Ortstein" din ocolul Cep de lângă Trebon.

Se studiază proprietăţile fizice ale straturilor de „Ortstein" din ocolul Cep din sudul Boemiei, după ce în prealabil, se arată diferitele elemente cari condiţionează poziţia acestor strate.

„Ortsteinul" determină variaţiuni nefavorabile pentru vegetaţie, în special în capacitatea relativă şi absolută pentru apă şi împiedică în mare măsură circulaţia aerului.

Ant. Vimmer:
Este Parasetigena segregata Rond. un adevărat Gen şi specie?

Comparând insecta cu altele asemănătoare se constată că Parasetigena segregata Rond există într'adevăr ca gen şi specie.

I. Fric:
Desvoltarea economiei forestiere după regulamentele şi literatura forestieră. (urmare).

Ing. Z. Linhart:
Pavajul de lemn.

In Cehoslovacia, alături de pin, se întrebuinţează pentru pavajul de lemn şi fagul care se află în mare cantitate în Rusia Subcarpatică. Fagul prezintă avantajul că se impregnează uşor.

Trebue însă ca pavajul să se întrebuinţeze numai în locuri cari paralizează însuşirile desavantajoase ale acestui lemn.

Nr. 10
Dr. Kavel Havelik:
Lemnul foioaselor noastre după gerurile din 1928 — 1929.

Ing. Dr. Boh. Polansky:
Studiul unor influenţe cosmice asupra vegetaţiei.

Asupra vegetaţiei se manifestă o mulţime de influenţe cosmice cari până acum au rămas necunoscute sau dacă unele au fost semnalate, acestea au fost privite ca superstiţii. In articolul de faţă, autorul atrage atenţia asupra importanţei acestor influenţe şi arată rezultatele unor observaţiuni făcute cu privire la influenţa lunei asupra căderii acelor de pe ramurile de molift şi asupra creşterii puieţilor de molift, apoi influenţa favorabilă a razelor ultraviolete din atmosferă asupra creşterii unor plante.

In general acele de pe ramurile de molift tăiate la lună plină cad mai târziu ca cele de pe ramurile tăiate la lună nouă. La sfârşitul perioadei vegetative fenomenul se petrece invers.

De asemenea, dintre puieţii de molift plantaţi la diferite epoci, acei plantaţi în timpul creşterii lunii au o creştere mai mare.

J. Fric:
Desvoltarea economiei forestiere după regulamen-

tele şi literatura forestieră (urmare).

Nr. 11—12.

Ing. D. Jacentkovsky:

Tachinele şi florile.

Pentru protecţia biologică a pădurii, tachinele au o mare însemnătate. De aceea autorul caută să determine raporturile acestora cu florile, cari, după toate probabilităţile constituesc hrana lor de predilecţie. Crede că dacă se cunosc plantele proprii unui loc cari oferă tachinelor posibilitatea de hrană, prin aceasta, tachinele ar putea fi atrase restabilindu-se echilibrul întrerupt dintre insectele vătămătoare pădurii şi duşmanii lor naturali.

Din acest punct de vedere crede că cel mai bun drum este creşterea arboretelor amestecate.

In arboretele curate şi de aceeaşi vârstă, de molift să se introducă foioase prin golurile rămase în urma doborâturilor de vânt.

Să se păstreze arbuştii în cari îşi fac cuib pasările cari distrug insectele.

Să se introducă plante proprii locului în poeni, pe drumuri, etc.

Multe din florile cari atrag tachinele au fost determinate.

J. Fric:

Desvoltarea economiei forestiere după regulamentele şi literatura forestieră. (urmare).

Ing. Vlad. Hendrych:

Importanţa notelor asupra stricăciunilor în pădure datorite factorilor climaterici.

Pentru un studiu temeinic al influenţelor climaterice asupra pădurii, însemnările cu privire la toţi factorii climaterici sunt foarte necesare.

INFORMAŢIUNI

A apărut Anuarul inginerilor silvici pe 1932—33, întocmit de Ing. I. Popescu-Zeletin.

86 pag. Costul: lei 60.

Cumpărătorii se vor adresa autoruiui Bd. Take Ionescu, 31, trimiţând banii prin mandat poştal.

Prin decizia Minist. dată asupra Aviz. cons. technic No. 106, Dl Ing. subinsp. Alex. Ştefănescu se transferă în interes de serviciu pe ziua de 1 Aprilie a. c. dela cond. Oc. silvic Craiova ca şef al serviciului technic dela Dir. Chişinău.

Prin decizia dela Jurn. No. 11.368 D-nii Ing. subinsp. Eugeniu Vâlceanu, Gh. Constantinescu, V. Mârza, I. Mureşanu, şi I. Cioroiu au fost transferaţi pe data de 1 Aprilie a. c. dela Oficiul Naţional al Cooperaţiei la C. A. P. S. şi repartizaţi primii trei la Serv. Comercializării din centrala C. A. P. S. I. Mureşanu la centrul Câmpeni iar D-l I. Cioroiu la Oc. silvic Murfatlar.

D-l Ing. Şef. Vencu Georgescu se transferă în interes de serviciu, prin Dec. dela Jun. No. 12.315/933 din centrul Dir. Craiova, în centrala Caps. serv. regenerărilor şi ameliorărilor arboretelor.

Cu Jurn. Cons. de Miniştri No. 239/933 se transferă D-l Vasile Lazanu dela Minist. Lucrărilor Publice şi Comunicaţii la C. A. P. S. pe data de 1 Aprilie repartizându-se la Oc. silv. Caracal.

Prin Dec. dela Jurn. No. 13.679/933 D-l Ing. silv. D. Bordea se transf. de la cond. Oc. silv. Furceni în centrul Dir. Bucureşti pe data de 15 Aprilie a. c.

Prin Dec. Minist. dela Jurn. No. 8835 din 1933 D-l Ing. I. Dârlău se transferă pe data de 1 Maiu a. c. dela Oc. Silvic Galu la Direcţia Regimului silvic.

Prin Jurnalul Cons. de miniştri No. 393/933 se numesc la Dir. G-lă C. A. P. S. D-nii Ing. şef silvic Gh. Roşescu şi ing. subinsp. silv. Victor Ivănceanu pe data prezentării la serviciu.

Prin dec. dela Jurn. No. 15817/33 D-l Ing. Ilie Constantinescu se transferă în interes de serviciu dela Oc. Vânju Mare la Oc. silvic Craiova; iar D-l Ing. Tudor Roşca se transferă dela Oc. Butoeşti, ca titular al Oc. Vânju Mare pe data de 1 Maiu.

Prin Dec. dela Jurn. No. 15818 se transferă în interes de serviciu pe data de 20 Aprilie d-nii Ing. I. Konrad din centrala C. A. P. S. la conducerea oc. Gârcina.

D-l I. Guran dela oc. Gârcina la oc. Butoeşti.

D-l Vaniş Leonida dela Oc. Câmpeni la Oc. Chişinău.

D-l Eug. Petrovan dela oc. Chişinău în centrul Dir. Chişinău.

Prin Dec. dela Jurn. No. 17407/933 D-l Ing. Stelian Şerbănescu se transferă după cerere pe ziua de 10 Maiu a. c. din centrala C. A. P. S. ca ajutor la ocolul silvic Căiuţi.

Conform Dec. Minist. No. 1141/933, se aplică dispoziţiunile art. 35 din legea pentru protecţia vânatului şi reglementarea vânătoarei pentru teritoriul Jud. Odorhei.

Conform Dec. Minist. No. 1158/933, se opreşte vânătoarea tuturor speciilor de vânat util până la 1 Oct. 1934, pe terenul Com. Cralovăţ Jud. Timiş.

Conform Dec. Minist. No. 1100/933, se opreşte vânătoarea epurilor pentru anii 1933 şi 1934, în întreg judeţul Ciuc.

Conform Dec. Minist. No. 5594/933, se opreşte vânătoarea fazanilor pe teritoriul plăşilor Lugoj şi Balinţ, din Jud. Severin, pentru anii 1933 şi 1934.

Cocoşii de fazan se vor putea împuşca numai cu autorizaţia specială a Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, dată în urma avizului Inspectoratului judeţean de vânătoare.

Prin aceiaş deciziune, se aplică dispoziţiunile art. 35 din legea pentru protecţia vânatului şi reglementarea vânătoarei, pentru judeţul Severin.

Prin Deciziunea Ministerială No. 4015 din 1933, s'a revenit asupra Deciziunei Ministerală No. 13110/932, lăsându-se liberă vânătoarea pe terenurile comunelor: Veşeud şi Stenea din jud. Târnava Mare.

Prin Deciz'a Minist. No. 5833/933, s'a oprit vânătoarea tuturor speciilor de vânat util până la 15 Iunie 1934, pe terenurile Com. Sâncioară, Desmir, Someşeni, Cluj, Mânăştur, Apahida, Gheorgheni, Floreşti şi Tăuţi din Jud. Cluj.

SOC. „PROGRESUL SILVIC„

PROCES-VERBAL No. 7
al şedinţei dela 8 Martie 1933

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşidenţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte , prezenţi fiind D-nii: *M. Drăcea, A. Eliescu, M. P. Florescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, H. Lazăr, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, Eug. Vâlceanu.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă.

1. Se ia în discuţiune chestiunea aranjării parkului Vilei Sylva şi a procurării restului de mobilier necesar. După discuţiuni Consiliul autoriză pe D-nii C. P. Georgescu şi V. Priboianu să ia măsuri urgente pentru facerea plantaţiilor în park cumpărând puieţii necesari, iar vechea Comisiune pentru mobilare să se ocupe cu achiziţionarea restului de mobilier, aşa cum s'a hotărât în şedinţa de la ... Februarie 1933.

2. In privinţa pavilionului de la Carmen Sylva Consiliul autoriză Comitetul de Direcţie să facă investigaţiile necesare pentru achiziţionarea unei vile.

3. D-l *Rodoteatu* se referă la o propunere anterioară ca din fondul de educaţie să se destine o cotă pentru construirea unei vile în staţiunea Carmen Sylva pentru educaţia fisică a copiilor de ingineri silvici.

Consiliul hotărăşte să se facă demersurile necesare.

Deasemenea se vor face demersuri pentru achiziţionare de parcele în staţiunea Carmen Sylva.

4. D-l Dr. *D. Drâmbă* face o expunere asupra Congresului internaţional al Staţiunilor de cercetări forestiere de la Nancy, încheind asupra necesităţii înfiinţării unui institut românesc de cercetăr forestiere şi a decorării iniţiatorilor Congresului.

D-l *C. P. Georgescu* mulţumeşte în numele Consiliului D-lui D. Drâmbă pentru interesantul d-sale referat care urmează să se publice în Rev. Păd. conf. hotărârii Consiliului Dă relaţiuni asupra celor făcute până în prezent cu privire la înfiinţarea institutului de cercetări forestiere, care, într'o formă ce va necesita mai puţine cheltueli, va lua cât mai curând fiinţă.

D-l *M. Drăcea* arată interesul ce-l avem ca pentru viitorul Congres al staţiunilor de cercetări să atragem cât mai mulţi prieteni spre a ne câştiga o atmosferă cât mai prielnică.

Se hotărăşte ca Societatea să facă demersurile necesare pentruca Gu-

vernul să decoreze pe iniţiatorii de marcă ai Congresului. D-l H. Lazăr propune în special pe D-l Prof. V. Hulin.

5. D-l *P. Ioan* dă relaţiuni cu privire la situaţia subscripţiilor pentru busturile N. G. Popovici şi T. G. Pietraru.

D-l D. Drâmbă propune ca să se cinstească memoria şi a Prof. M. Iacobescu printr'o placă comemorativă.

D-l M. Drăcea se asociază, complectând ideia pentru toţi profesorii cari au ilustrat catedrele şcoalei de silvicultori.

Se hotărăşte să se procure fotografiile acestor profesori în vederea înfiinţării galeriei marilor noştri înaintaşi.

Diverse.

Se hotărăşte înscrierea Societăţii noastre în Societatea de Hidrologie şi Climatologie medicală.

2. Se autorizâ Comitetul de Direcţie să trateze cu ofertanţii pentru închirierea Vilei Sylva.

3. Consiliul aprobă D-lui Traian Mager suma de 5000 lei pentru împărirea lucrării „Ţinutul Hălmagiului" (degradarea Munţilor Apuseni) în schimbul unui număr de exemplare corespunzător sumei acordate.

4. Se aprobă reducere de 50% din tarif pentru închirierea sălii Soc. de vânătoare „Codrul" la 25 Martie seara şi Cohortei de cercetaşi Negru Vodă pentru 25 Martie ziua.

5. Se aprobă înscrierea în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1933 a D-lor Ing. Ionel Costăchescu şi Sterian I. Cristea.

Şedinţa se ridică la orele 23.

Preşedinte,

(ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General,

(ss) *P. Ioan*

PROCES-VERBAL No. 8

al şedinţei dela 29 Martie 1933

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *N. N. Caragea, D. I. Ciurileanu,* M. *Drăcea, A. Eliescu, C. C. Emanoil, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu; A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. Suhăţeanu, D. A. Sburlan şi Eug. Vâlceanu.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei trecute şi se aprobă.

1. Se ia în discuţiunea chestiunea „Buletinului de propagandă forestieră", a cărui editare se hotărâse în şedinţa din 8 Februarie 1933. După ample discuţiuni la cari au luat parte D-nii: M. Drăcea, V. Stinghe, C. Emanoil, A. Ionescu, D. Sburlan, A. Eliescu, se hotărăşte după propunerea D-lui Preşedinte C. P. Georgescu ca să se redacteze lunar o pagină în ziarul „Universul".

iar în ce priveşte Buletinul Societăţii, după propunerea D-lui M. Drăcea, se hotărăşte să se publice unul trimestrial.

Consiliul hotărăşte să se complecteze Comitetul de redacţie al Revistei Pădurilor cu D-l Ing. E. Vâlceanu.

2. Se amână discuţia asupra chestiunei dobânzilor datorate de D-nii I. Vasiliu şi I. Botescu.

3. In privinţa exploatării Vilei Sylva pe sezonul 1933, întrucât nu s'au primit oferte convenabile pentru arendare, se hotărăşte să se exploateze în regie. Se admite să se ofere spre închiriere camere la diferite instituţii pentru nevoile funcţionarilor lor cu preţul ce se va conveni. Pentru personalul inferior silvic se va rezerva la etajul II un număr de camere cu 50% reducere din tariful ce se va fixa pentru sezonul 1933.

In ce priveşte lucrările drenajului de la Govora D-l D. Grozescu comunică situaţia lor.

3. *Adunarea generală* din acest an se hotărăşte să se ţină în zilele de 25—28 Mai, prima convocare făcându-se pentru ziua de 18 Mai a. c. In şedinţa viitoare se va fixa ordinele de zi şi subiectele ce se vor discuta.

D-l M. Drăcea propune ca anul acesta să se facă o adevărată excursie forestieră.

D-l *St. Rodoteatu* anunţă că D-l Ing. Andreescu-Calle doreşte să ţină o conferinţă la Societatea noastră. *Consiliul* aprobă.

Deasemenea şi D-l Pamfil Seicaru, Directorul ziarului „Curentul".

4. *Consiliul* aprobă D-nei Henriette Mirica un ajutor de 3000 lei şi D-nei Eliza Căzănescu 2000 lei.

5. *Consiliul* respinge cererea D-lui N. Mateescu de a locui gratuit în cămin fiul d-sale stud. N. N. Mateescu. Deasemenea respinge cererea D-lui V. Pană pentru fratele d-sale C. Pană, întrucât nu întruneşte condiţiunile de admistibilitate, şi aprobă cererea D-lui Elpidifor Petcu, stud. la Secţia Silvică a Politechnicei din Bucureşti de a locui gratuit în Cămin pe timpul cât urmează regulat studiile, ca fiu de brigadier silvic.

6. Pentru reorganizarea Căminului *Consiliul* împuterniceşte comisia care este însărcinată cu achiziţionarea mobilierului pentru Govora să se ocupe şi cu complectarea mobilierului necesar la Cămin, şi dă delegaţiei D-lui Ing. N. Caragea să se ocupe cu reorganizarea şi perfecta funcţionare a căminului, luând măsurile necesare în acest scop.

7. Se aprobă să se facă o vitrină cu decoraţiile def. N. G. Popovici şi să se lege diverse documente din biblioteca donată.

8. Se iau în cercetare referatele D-lui Ing. Insp. N. Mateescu şi se hotărăşte ca ele să fie trimise spre studiere Comisiei însărcinate cu modificarea codului silvic.

Şedinţa se ridică la orele 23½.

Preşedinte,

(ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General,

(ss) *P. Ioan*

PROCES-VERBAL No. 9
al şedinţei dela 5 Aprilie 1933

Şedinţa se deschide sub preşedinţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, la orele 21, prezenţi fiind D-nii: *P. Antonescu, M. Drăcea, D. Drâmbă, A. Eliescu, M. P. Florescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, St. Rodoteatu, M. Suhăţeanu, Eug. Vâlceanu.*

Se citeşte şi se aprobă procesul verbal al şedinţei precedente.

1. Se intervertеşte ordinea de zi şi se ia în discuţie punctul 3: Alcătuirea ordinei de zi pentru adunarea generală din 1933.

Se aprobă convocarea adunării generale pe data de 26—28 Mai 1933 cu următoarea ordine de zi:

a) Darea de seamă a Consiliului de administraţie şi raportul cenzorilor pe 1932.

b) Aprobarea bilanţului şi contul de venituri şi cheltueli încheiate la 31 Decembrie 1932 şi descărcarea Consiliului de administraţie de gestiunea pe 1932.

c) Aprobarea bugetului pe 1933.

d) Alegerea a 5 membri în Consiliul de administraţie pe 4 ani cu începere de la 1 Ianuarie 1934, conform art. 24 din statute, în locul D-lor: Horia Lazăr, G. Agapie, M. P. Florescu, A. Nedelcovici, Andrei Ionescu, al căror mandat expiră la 1 Ianuarie 1934.

e) Alegerea pentru anul 1932 a 3 cenzori titulari şi 3 supleanţi.

f) Discuţiuni asupra chestiunilor ce se vor fixa printr'o ordine de zi specială.

g) O excursie forestieră.

2. D-l Preşedinte aduce la cunoştinţa Consiliului că s'au primit diverse oferte pentru terenuri şi vile în staţiunea Carmen Sylva. Se hotărăşte studierea lor de Comitetul de Direcţie.

3. D-l *Andrei Ionescu* face cunoscut convocarea Consiliului Superior silvic pentru zilele de 2—4 Mai a. c.

Consiliul aprobă ca se susţine punerea în discuţie Consiliului superior silvic următoarele:

a) Problema pastorală în România şi pădurile. Referenţi D-nii P. Ioan şi M. P. Florescu.

b) Imbunătăţirea agriculturii pe cale ameliorаţiunilor forestiere. Referent D-l M. Drăcea.

c) Vânatul şi organizarea vânătoarei. Ref. D-l C. P. Georgescu.

d) Rolul corpului silvic în apărarea naţională. Ref. D-l D. Drâmbă.

4. D-l Secretar General dă citire anteproectului de lege pentru modificarea legii vânătoarei depus pe biroul Camerii Deputaţilor.

D-l *C. P. Georgescu* citeşte un memoriu asupra administrării vânatului în pădurile statului, evidenţiind situaţia legală stabilită de *legea pentru administrarea pădurilor statului* şi înlăturarea pe cale administrativă a Corpului Silvic de la aplicarea acestei legi.

După discuţiuni la cari iau parte D-nii: P. Antonescu, C. P. Georgescu, M. Drăcea, A. Eliescu, P. Ioan să prezinte în ziua de 6 Aprilie ct. D-lui

Ministru al Agriculturii şi Diomeniilor cu un memoriu documentat arătându-se:

a) încălcarea legilor existente cari stabilesc cine administrează vânatul în pădurile statului.

b) încălcarea acestor atribuţiuni de Direcţia Vânătoarei gără lege.

c) descreşterea vânatului din pricina lipsei de admimistrare raţională. după cum se constată din chiar relatările făcute de vânători prin organul Uniunei Vânătorilor, Revista Vânătorilor. Cu redactarea acestui memoriu se însărcinează D-nii M. St. Suhăţeanu şi Andrei Ionescu.

— D-l Prof. M. Drăcea aduce la cunoştinţa Consiliului că Duminică 9 Aprilie organizaţile cercetăşeşti din Capitală serbează ziua *sădirii arborilor* şi roagă a li se da concursul.

Serbarea organizată de Şcoala Politechnică secţia silvică şi de C. A. P. S. în acest scop va avea loc după sărbătorile paştelui.

— D-l Dr. D. Drâmbă prezintă două modele de schiţe pentru o placă comemorativă def. Prof. N. Iacobescu. Chestiunea rămâne încă în studiu.

Şedinţa se ridică la orele 23½.

Preşedinte,

(ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General,

(ss) *P. Ioan*

PROCES-VERBAL No. 10

al şedinţei dela 12 Aprilie 1933

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, prezenţii fiind d-nii: *P. Antonescu, N. N. Caragea, A. Eliescu, M. P. Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, Şt. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. Suhăţeanu, Eug. Vâlceanu.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă.

D-l *Andrei Ionescu* propune şi Consiliul aprobă să se schimbe titlul în chestia agriculturii pentru Consiliul Superior Silvic astfel: Politica forestieră şi pădurile în lumina intereselor agriculturii ţării, şi să mai adauge subiectul: Industria şi comerţul forestier faţă de depesiunea economică.

1. Se ia în discuţiune proectul de lege pentru modificarea Legii vânătoarei.

D-l Preşedinte *C. P. Georgescu* dă explicaţii asupra situaţiei actuale a proectului care a trecut şi la Senat.

D-l *Suhăţeanu* citeşte memoriul întocmtt de d-sa şi D-l Andrei Ionescu şi cere a se publica şi în ziare.

Fac obiecţiuni asupra memoriului d-nii: C. Georgescu, P. Antonescu, P. Ioan, St. Rodoteatu.

In urma discuţiunilor urmate, s'a decis luarea unei hotărâri în şedinţa următoare.

Preşedinte,

(ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General,

(ss) *P. Ioan*

PROCES-VERBAL No. 11
Şedinţa dela 26 Aprilie 1933

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *P. Antonescu, N. N. Caragea, G. Condrea, M. Drăcea, D. Drâmbă, A. Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu V. N. Stinghe, M. Suhăţeanu, D. Sburlan, Eug. Vâlceanu.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei trecute cu modificarea în ce priveşte discuţiile asupra legii vânătoarei şi anume că chestiunea s'a amânat pentru şedinţa următoare.

D-l *P. Antonescu* citeşte memoriul aşa cum a fost modificat de d-sa, referitor la protestul împotriva nouei legi a vânătoarei votată de curând.

După discuţiuni referitoare la redactarea memoriului la cari iau parte D-nii C. P. Georgescu, M. Drăcea, D. Grozescu, Aurel Eliescu, se hotărăşte ca numele D-lui Nedici să nu figureze în memoriu, iar o Comisiune compusă din D-nii P. Antonescu, V. Stinghe şi Horia Lazăr, să se prezinte cu memoriul D-lui Ministru al Domeniilor. Memoriul se va trimite şi Uniunii Vânătorilor cu rugămintea de a-l pune în discuţia Consiliului şi a se pronunţa. Se va da un rezumat presei şi se va publica şi în Revista Pădurilor.

2. Privitor la subiectele ce se vor discuta la adunarea generală din acest an, se fixează următoarele:

1) Vânatul şi vânătoarea în România.

2) Industria şi comerţul forestier în legătură cu depresiunea economică colaborarea C. A. P. S. cu instituţii similare şi proprietari de pădui pentru o mai bună valorificare a lemnului românesc.

3) Aplicarea legii pentru ameliorarea terenurilor degradate.

4) Problema regenerării pădurilor.

D-l *M. Drăcea* propune să se facă o excursie la nisipurile sburătoare din Oltenia unde se va vedea opera măreaţă de 50 ani de activitate a silvicultorilor.

Se însărcinează cu organizarea excursiei D-nii: M. Drăcea, V. Stinghe, P. Ioan, D. Grozescu.

3. Se amână discuţia asupra legii pentru folosirea islazurilor.

4. D-l *P. Ioan* reaminteşte numele membrilor numiţi în diferite comisii spre a prezenta referatele cu cari au fost însărcinaţi.

D-l *V. Stinghe* dă relaţii asupra paginei forestiere de la Universul şi conferinţele la Radio.

Se hotărăşte ca ne adresăm direct Universului şi în caz de refuz, Dimineţii. Deasemenea şi pentru conferinţele de la Radio.

5) Privitor la înscrierea ca membri a unui număr de 4 fruntaşi din industria şi comerţul lemnului, chestiunea se amână.

6) Se ia în discuţie memoriul inginerilor silvici ziuaşi.

D-l St. Rodoteatu dă explicaţii. Iau cuvântul D-nii: G. Condrea, D. Grozescu, St. Rodoteatu, D. Drăcea, M. Suhăţeanu, după care Consiliul hotă-

răşte să li se răspundă semnatarilor că Soc. Progresul Silvic a făcut intervenţie la C. A. P. S. care le va satisface cererile drepte pe măsura posibilităţii.

7) Consiliul aprobă câte 500 lei D-lor Melanide şi Grigore pentru munca prestată cu prilejul conferinţei D-lui Dr. Drâmbă, la proecţiuni.

8) Se respinge cererea Cercului studenţesc Tecuci de a li se reduce preţul la sală pentru serata de Sâmbătă 29 Aprilie, menţinându-se preţul din tarif.

Şedinţa se ridică la orele 21,30.

Preşedinte,

(ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General,
(ss) *P. Ioan*

PROCES-VERBAL No. 12
al şedinţei dela 3 Mai 1933

Şedinţa se deschide la orele 21, sub preşedinţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *P. Antonescu, N. N. Caragea, G. Condrea, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, V. Priboianu, St. Rodoteatu, V. Stinghe, M. Suhăţeanu, Eug. Vâlceanu.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei trecute. D-nii V. Priboianu şi D. Grozescu propun şi Consiliul admite să se schimbe titlul subiectului pentru adunarea generală „Trei ani de aplicare a legii pentru ameliorarea terenurilor degradate" în „Aplicarea la noi a legii pentru ameliorarea terenurilor degradate". Cu această modificare se aprobă procesul verbal.

1. D-l Prof. *V. N. Stinghe* expune programul provizoriu al excursiuni ce urmează să se facă în Oltenia, în trei variante. Consiliul aprobă prima variantă prin Sadova.

Se fixează taxa de 700 lei de persoană în care se cuprinde transportul şi întreţinerea pe tot timpul excursiei. Diferenţa în plus se va plăti de Soc. Progresl Silvic şi C. A. P. S.

Eventual se va prelungi excursia până la Cazane.

2. Se aprobă gratuit sala de festivităţi pentru congresul conducătorilor silvici ce se va ţine în zilele de 29, 30 Iunie şi 1 Iulie a. c.

3. Nu se admite cererea Asociaţiei Ofiţerilor de rezervă T. T. R. de a ţine şedinţele Comitetului său în localul Soc. noastre.

4. Se aprobă sala pentru conferinţele Y. M. C. A. (Asociaţia creştină a tinerilor) în zilele de 11—13 Mai ct. cu 1000 lei de şedinţă.

5. D-l *M. Suhăţeanu* citeşte şi susţine scrisoarea D-lui I. Comaniciu prin care protestează împotriva conferinţei D-lui Andreescu-Cale şi cere ca Societatea să dezaprobe pe conferenţiar pentru concluziile sale contrarii propagandei ce facem noi.

După discuţiuni contradictorii la cari au luat parte D-nii: P. Antonescu, C. P. Georgescu, M. Suhăţeanu, Andrei Ionescu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, D. Grozescu, P. Ioan, V. Priboianu, D-l Preşedinte rezumând discuţiu-

nile, conchide că nu este cazul să se dezaprobe conferențiarul, ci să i se răspundă tot de la tribună în mod științific în care scop să se țină o conferință cu același titlu.

Deasemenea i se poate răspunde și prin organul de publicitate al Societății, Revista Pădurilor.

Consiliul admite concluziunile.

Ședința se ridică la orele23,30.

Președinte,
(ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General,
(ss) *P. Ioan*

Cercul de Studii forestiere al Inginerilor silvici

La 2 Maiu 1933 a avut loc în sala mare a Societăţii „Progresul silvic" ultima conferinţă din anul acesta în cadrul cercului de studii forestiere al inginerilor silvici. A vorbit D-l Ing. Ath. Haralamb despre:

Aspecte din exploatarea pastorală în Carpaţii Munteniei.

Domnul Ath. Haralamb arată în prima parte a conferinţei, că viaţa pastorală este bazată pe exploatarea extensivă a păşunelor, iar esenţa acesteia o găseşte în mişcările periodice dela un loc la altul.

După caracterul acestor mişcări se deosebesc 2 forme principale de viaţă pastorală:

1) Nomadismul, caracterizat prin deplasarea animalelor împreună cu toată populaţia, traversând ţinuturi specific pastorale şi

2) Transhumanţa, caracterizată prin deplasarea animalelor însoţite numai de păstori, de obiceiu peste terenuri afectate altor culturi.

In regiunile de munte se întâlnesc amândouă aceste forme, deosebindu-se însă de prima prin ridicarea de locuinţe fixate de teren şi de amândouă prin ţinerea vitelor în grajduri în timpul iernei şi prin faptul că deplasarea se face pe o rază mult mai mică.

După ce a făcut aceste consideraţii, D-l At. Haralamb trece la studiul vieţii pastorale în Carpaţi dintre Olt şi valea Prahovei, pe versantul dinspre Muntenia.

Culmile acestor munţi sunt acoperite cu întinse păşuni alpine cari nu pot fi exploatate decât prin păşunat. Câmpia română cu un climat apropiat de cel mediteranian a favorizat în trecut transhumaţa. La noi, ciobanii erau stăpânii şi păstoritul fiind singura sursă de venituri, aceştia îşi îngrijiau şi selecţionau oile lor. Economia naţională câştiga.

Transformările sociale şi economice din ultimele decenii au dus la regresul transhumanţei. Munteanul, izolat, a fost nevoit să se ocupe de toate felurile de activitate care să-i asigure nevoile de viaţă: agricultura, creşterea vitelor, grădinărit ş. a. Păstoritul nu mai este deci singura preocupare astfel că locul transhumanţei îl ia păstoritul local iar ciobanul este un om plătit. Turmele sunt formate din oile mai multor oameni şi sun ţinute la golul de munte numai 3 luni în vară.

Pe la sfârşitul lui August turmele înep să părăsească golul. Oile sunt

date proprietarilor şi continuă să pască pe livezi, fâneţe etc.; până la venirea ernii când sunt băgate la adăpost şi hrănite cu fân.

La munte, turmele sunt împărţite pe categorii: oi cu lapte, mioare sau sterpe şi miei. Păşunatul se face numai ziua. Noaptea turmele sunt duse la stână.

Prin această formă de păstorit se dă foarte puţină importanţă îngrijirii şi selecţionării vitelor. In mică măsură se vede o preocupare de ameliorarea păşunii prin mutarea stânelor din loc în loc; ca să îngraşe locul. Dar exploatarea făcută de simbriaşi este incomplect organizată şi inferioară transhumanţei. Păstoritul local urmăreşte numai împlinirea nevoilor zilnice pe când transhumanţa era o formă de exploatare pastorală care aducea îmbelşugarea şi îmbogăţirea celui ce o practica.

P U B L I C A Ţ I U N I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţia Regimului silvic

D E C I Z I U N E

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 131/920,

DECIDEM :

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii L u n c a, judeţul Ialomiţa proprietatea C. Niculescu şi Victoria Rădulescu, în suprafaţă de 171 ha. 5200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. La seria I-a revoluţia normală 5 ani, exploatarea în 3 ani la seria II-a Revoluţia normală 8 ani aplicabilă din 1933/34.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii O r a ş o n i, judeţul Botoşani, proprietatea Epitropiei Sft. Spiridon Iaşi în suprafaţă de 612 ha. 3630 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii C o t n a r i, judeţul Iaşi proprietatea Epitropiei Sft. Spiridon în suprafaţă de 531 ha. 1450 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei P a r i n c e a, judeţul Bacău, proprietatea Moştenitorilor Emil Brăescu în suprafaţă de 447 ha. 4900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani exploatarea în zece ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii V i t a n e ş t i, judeţul Putna, proprietatea Teodor A. Cincu, în suprafaţă de 817 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 18 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii M a r t a c i o a i a, judeţul Prahova, proprietatea Gavrilă şi Sebastian Mihăilescu, în suprafaţă de 60 ha. 7100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în trei ani.

g) Regulament pentru exploatare al pădurii O l a n e a s c a, judeţul Dâmboviţa, proprietatea D. Grozescu, în suprafaţă de 55. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani, exploatarea în opt ani.

h) Regulament pentru exploatare al pădurii Altamusul Mare şi Mic şi Isvorul rece. judeţul Muscel, proprietatea Colonel Iosif Coliban în suprafaţă de 18 ha. 8700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Gura Putnei, judeţul Rădăuţi, proprietatea comunei Gura Putnei, în suprafaţă de 72 ha. 1800 mp. Regim iş tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 100 ani.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Vlădeni din judeţul Dorohoi, proprietatea Maria Baldovin şi Ana Edgard Mendl în suprafaţă de 45 ha. 5200 mp. Regim şi traatment crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani începând cu operaţiuni culturale 5 ani urmând apoi 5 ani tăieri de regenerare.

l) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Atcoru, judeţul Caliacra, proprieeatea Anghel Apostolof, în suprafaţă de 14 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 2 ani.

m) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Tovarniţa, judeţul Storojineţ, proprietatea Petre a lui Dumitru Hrehoreac, în suprafaţă de 7 ha. Regim şi tratament codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea în 7 ani extrăgându-se 40 mc. pe hectar.

Art. II. Revizuirea Regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 21 Martie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu

No. 64506/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Comunei Richisul, judeţul Târnava Mare, proprietatea Comunei Richişul, în suprafaţă de 520 ha. 5900 mp. Regim şi tratament codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani.

b) Amenajamentul pădurii Sângeroasa-Făget, judeţul Ciuc, proprietatea Asociaţiei taxaliste din comuna Tulgheş în suprafaţă de 454 ha. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani.

c) Regulament pentru exploatare al pădurii Wekerle, judeţul Timiş-Torontal, proprietatea Gisela Wekerle, în suprafaţă de 184 ha. 5900 m. p. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Soma şi Fata Mare, judeţul Cluj, proprietatea Velits Zoltan în suprafaţă de 20 ha. 7900 mp. Două serii de crâng. Revoluţia normală 20 ani la seria I şi 10 ani la seria II-a. Exploatarea cu tăieri continue.

e) Amenajamentul pădurii Sarbi, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Sârbi, în suprafaţă de 98 ha. 2000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

f) Amenajamentul pădurii Paleu judeţul Bihor, proprietatea comunei Paleu, în suprafaţă de 98 ha. 2000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

g) Amenajamentul pădurii Apateul Român, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Apatetul Român, în suprafaţă de 41 ha. 5500 mp. Regim şi tratament, crâng compus. Revoluţia normală 40 ani, pentru elementul crâng şi 80 ani pentru element rezervă, exploatarea în 40 ani.

h) Amenajamentul pădurii Nazna, judeţul Mureş, proprietatea D-nei

Otto Bissinfen în suprafaţă de 28 ha. 7800 mp. Regim şi tratament crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

i) Amenajamentul pădurii Revai, judeţul Mureş proprietatea Comunei Moişa, în suprafaţă de 46 ha. Regim şi tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. II. Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. Se aprobă de noi anularea Regulamentului pentru exploatare al pădurii Faraoanele, judeţul Bacău, proprietatea I. D. Dobreanu H. Sutzu şi Al. Scorţeanu aprobată cu Decizia Nr. 13495/933 publicată în Monitorul Oficial Nr. 280/923.

Art. IV. Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. V. Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional fixat fiecăruia sunt executorii.

Art. VI şi ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 3 Aprilie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu

No. 74950/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Vladnic, judeţul Tecuci, proprietatea Cooperativei Unirea Plugarilor, în suprafaţă de 355 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

b) Amenajamentul zăvoiului Bobi judeţul Romanaţi, proprietatea Aşezămintelor Brâncoveneşti în suprafaţă de 91 ha. 9543 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 9 ani, exploatarea în 9 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cipuria, judeţul Romanaţi proprietatea Maria Prodan în suprafaţă de 50 ha. 6800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 4 ani.

Art. II. — Revizuire Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 31 Martie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu

No. 70792/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Falcău, pendinte de comunele Seletin Sipotele Sucevei şi Straja, judeţul Rădăuţi, proprietatea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina, în suprafaţă de 11216 ha. 0900 mp. Regim şi tratament Codru cu tăieri rase în arboretele pure de Molid şi Codru cu tăieri succesive în arboretele de amestec. Revoluţia normală 120 ani, posibilitatea mixtă.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Vancicauţi, judeţul Hotin, proprietatea Obştea Vancicăuţi, în suprafaţă de 24 ha. 4100 mp. Regim crâng. Revoluţia normală 3 ani, exploatarea în un an. Revizuirea din 3 în 3 ani.

Art. II. — Revizuirea Regulamentului de exploatare de mai sus cu excepţia ultimului se va face după zece ani.

Art. III. Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective iş articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 19 Aprilie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu

No. 86316

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Herculean, judeţul Odorhei, proprietatea Composesoratului Herculean, în suprafaţă de 1519 ha. Patru serii. Regim şi tratament codru cu două tăieri succesive la Seria I-a şi II-a, Codru cu tăieri rase la seria III-a. Revoluţia normală 80 ani pentru seria I-a, 100 ani pentru seria II şi II-a şi exploatabilitatea fizică în seria IV-a de protecţie.

b) Amenajamentul pădurii La Vii şi Pădurea Mare, judeţul Mureş, proprietatea Comunei Coronca, în suprafaţă de 151 ha. 1000 mp. Regim şi tratament crâne cu 70 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 50 ani.

c) Amenajamentul pădurii Benaia, judeţul Cluj, proprietatea Negrea Vasile şi 97 soţi, în suprafaţă de 180 ha. 3500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatându-se 109 ha. 5300 mp. în 3 ani.

d) Amenajamentul pădurii Bisericeşti, judeţul Sibiu, proprietatea Bis. evang. Luterane din Vurpăr, în suprafaţă de 57 ha. 5500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

e) Amenajamentul pădurii La Paşune-La Movila, judeţul Mureş, proprietatea Dr. Mihail Moldovan în suprafaţă de 26 ha. 4600 mp. Regim şi tratament crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţie normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Candru, judeţul Mureş, proprietatea comunei Ungheni, în suprafaţă de 23 ha. 2000 mp. Regim şi tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

g) Amenajamentul pădurii Santana şi Curteni, judeţul Mureş, proprietatea comunei Sântana în suprafaţă de 24 ha. 9200 mp. Regim şi tratament crâng cu 70 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

h) Amenajamentul pădurii Lado şi Pădurea Mare, judeţul Mureş, proprietatea Dominic Kemeny, în suprafaţă de 20 ha. 4800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

l) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bogice, judeţul Mureş, proprietatea D-nei Otto Sissingen în suprafaţă de 37 ha. 5800 mp. Regim şi tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

m) Amenajamentul pădurii Bercul, judeţul Mureş, proprietatea Bis. reformate din comuna Crăciuneşti, în suprafaţă de 13 ha. 8100 mp. Regim şi tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

n) Amenajamentul pădurii Acăţari, judeţul Mureş, proprietatea comunei Acăţari în suprafaţă de 12 ha. 9500 mp. Regim şi tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Aprilie 1933, **în cabinetul nostru.**

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu

No. 759g4/933.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajomentul pădurii Moasa Tatarutu, judeţul Sibiu, proprietatea comunei Sebeşul de sus, în suprafaţă de 835 ha. 8300 mp. Regimul: La seria I-a codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani, divizată în 4 perioade de câte 20 ani şi codru grădinărit cu exploatabilitate fizică la seria II-a.

b) Amenajamentul pădurii Chesea, judeţul Bihor, proprietatea comunei Cheseau în supurafaţă de 183 ha. 8200 mp. Regim şi tratament crâng cu 1000 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Batatura, judeţul Sibiu, proprietatea Comunei Tălmaciu, în suprafaţă de 391 ha. 4000 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 100 ani, cu 5 perioade de câte 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Picleu, în suprafaţă de 172 ha. 6000 mp. Regim şi tratament crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani pentru elementul crâng şi 80 ani pentru elementul rezervă. Exploatarea în 40 ani.

e) Amenajamentul pădurii Panet, judeţul Mureş, proprietatea comunei Hârţău şi Pănet, în suprafaţă de 58 ha. 3100 mp. Regim şi tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Mojcan judeţul Trei Scaune, proprietatea Tellman Iulia, în suprafaţă de 78 ha. 6000 mp. Regim şi tratament codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 90 ani parcurgându-se în un an cu jumătate volum parcela i de 8 ha. 7000 mp.

g) Amenajamentul pădurii Capul Paraului şi alte 3 trupuri, judeţul Mureş, proprietatea Composesoratului Urbarial din comuna Bărdeşti, în suprafaţă de 39 ha. 1300 mp. Regim şi tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluiţa normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

h) Amenajamentul pădurii Iden, judeţul Mureş, proprietatea comunei Iden în suprafaţă de 31 ha. 9200 mp. Regim şi tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

i) Amenajamentul pădurii Fundatura cu alte 4 trupuri, judeţul Mureş, proprietatea Comunei Ceauş, în suprafaţă de 36 ha. 8100 mp. Regim şi tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

j) Amenajamentul pădurii Revai, judeţul Mureş, proprietatea comunei Băla, în suprafaţă de 46 ha. 0300 mp. Regim şi tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. Toate aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 19 Aprilie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu

No. 86324/933.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cuciurul Mare, judeţul Cernăuţi, proprietatea Composesoratului Cuciurul Mare, în suprafaţă de 125 ha. 7700 mp. Regim şi tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lesile Teiul, judeţul Argeş, proprietatea Şerban Iordache în suprafaţă de 61 ha. 2500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 23 ani, exploatarea în 2 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bajeşti, judeţul Muscel, proprietatea Elena Nicolau, în suprafaţă de 129 ha. 4600 mp. Regim şi tratament 2 serii de crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, seria Sleau, 10 ani zăvoiul, exploatarea în 3 ani seria I şi un an seria II-a.

Art. II. — Revizuirea Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 19 Aprilie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 86312/933.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Mese Marle, judeţul Caliacra, proprietatea Enciu Nenof, în suprafaţă de 74 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 10 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Burduceşti, judeţul Buzău, proprietatea Radu Dabija, în suprafaţă de 26 ha. 6700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în trei ani.

Art. II. — Revizuirea Regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 19 Aprilie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 86328/933.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Boghicea, judeţul Roman, proprietatea P. L. Babulene şi Fraţii Moritz şi Mateiaş Rabinovici, în suprafaţă de 105 ha. 8800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 2 ani cu tăieri principale la parcelele B şi

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fundul Elanului Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în Lot Nr. 5 judeţul Fălciu, proprietatea Adam A. Mitachi în suprafaţă de 19 ha. 2 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fundul Elanului Lot Nr. 4, judeţul Fălciu, proprietatea Mihail A. Mitachi, în suprafaţă de 12 ha. 9400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. eRvoluiţa normală 20 ani, exploatarea în 3 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Boteşti, judeţul Roman, proprietatea Iancu Fălticineanu, în suprafaţă de 99 ha. 8300 mp Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 5 ani conform planului special.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Hiliseu - Vrancean u, judeţul Dorohoi, proprietatea Lucia Dr. Vrânceanu, în suprafaţă de 31 ha. 1600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea a 6 ha. 0300 în doi ani.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare, se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă vă arătările din aceste regulamente, referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentulsau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul iDrector al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 19 Aprilie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 86320/933.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Revizuirea Amenajamentului pădurii Soleşti, judetul Vaslui, pro prietatea Teodor Roseti Bălănescu, în suprafaţă de 383 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţ ia normală 35 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Vaslauţi, judeţul Cernăuţi, proprietatea Dr. Maximilian Jampolschi, în suprafaţă de 364 ha. 4322 mp. eRgim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Maritei, judeţul Rădăuţi, proprietatea Ilia Cozmiuc, în suprafaţă de 24ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Taraneasca şi Razorul Judeţul Putna, proprietatea Dionisie Tiroiu în suprafaţă de 27 ha. 7450 mp. Regim şi tratament una serie de crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 303 ani şi altă serie de crâng simplu cu revoluţia normală de 6 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiul Mihaileşti Judeţul Vlaşca, proprietatea Aurelia Călinescu, în suprafaţă de 73 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 7 ani, exploatarea în 7 ani. Revizuirea după 7 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de exploatare mai sus menţionate — cu excepţia celui de la aliniatul e se va face după zece ani.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 31 Martie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 70796/933.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Netoţi, judeţul Prahova, proprietatea Moştenitori Luca Elefterescu, în suprafaţă de 123 ha. 3909 mp. Regimul crâmg simplu. Revoluţia normală 14 ani, exploatarea în 8 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Minculeasca zisă Bolintineanca, judeţul Dâmboviţa, proprietatea N. C. Simionescu în suprafaţă de 176 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 14 ani exploatarea în 5 ani.

c) Regulament pentru exploatare al pădurii Grădiştea, jud. Vlaşca, proprietatea Eugenia P. Bănescu, în suprafaţă de 79 ha. 7000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani, exploatarea în 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

d) Regulament pentru exploatare al pădurii Strunga Criveşti judeţul Roman, proprietatea D-lui D. Manolescu în suprafaţă de 42 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 5 ani.

Art. II. — Revizuirea regulamentelor de mai sus cu excepţia celui de la art. I al c. se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comuni cată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Mai 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 99658/933.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Brateiu, judeţul Târnava Mare, proprietatea Comunei Brăteni, în suprafaţă de 401 ha. 6300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 4 ani seria I şi Revoluţia normală 10 ani şi exploatarea în 10 ani la seria II-a.

b) Amenajamentul pădurii Monaru, judeţul Năsăud, proprietatea comunei Monariu în suprafaţă de 150 ha. 9400 mp. Regim şi tratament. La seria I-a codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani şi la seria II crâng simplu cu revoluţia normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurei Stejerişul Mic şi ale 6 trupuri, judeţul Mureş, proprietatea bisericei române catolice din comuna Bărdeşti, în suprafaţă de 10 ha. 9900 mp. Regim şi tratament crângcu 70 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

d) Amenajamentul pădurilor Pojar şi Dos, judeţul Mureş, proprietatea Bis. Gr. Catolice din comuna Bărdeşti, în suprafaţă d 10 ha. 9900 mp. Regim şi tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Mai 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Cugir, judeţul Hunedoara, proprietatea Statului, în suprafaţă de 14843 ha. 8300 mp. **Regimul: Trei serii** de codru tăieri rase, o serie cu tăieri succesive şi alte 3 grădinărit. Aprobarea s'a dat prin Decizia dată asupra avizului Consiliului Technic al pădurilor 659 din 31 Mai 1925. In amenajamentul de sus se mai înglobează în afectaţia I-a din seria I-a o suprafaţă de 168 ha. 9900 mp. scutită de expropriere, care suprafaţă urmează a face parte integrantă din amenajamentul de mai sus.

b) Amenajamentul pădurii Hamba, judeţul Sibiu, proprietatea Comunei Ilamba, în suprafaţă de 863 ha. 0800 mp. Regimul 2 secţii de Codru şi 2 serii de crâng.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare de mai sus cu excepţia celui de la alin. a se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Mai 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 95680/933.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Seid-Ali-Faca Seria XXXVII, pendinte de comuna Uzulchioi, judeţul Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 667 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

b) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Domeniul Brăila Seria IV-a Fundu Mare, judeţul Brăila, proprietatea Statului, în suprafaţă de 484. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 10 ani.

c) Planul special de exploatare al pădurii Goideşti-Carp-Seria III-a din judeţul Buzău, proprietatea D-nei Maria N. Lucasievics. Bazele de amenajare sunt cele fixate prin Decizia Ministerială din 12 Septembrie 1919 şi aviz Cons. Technic 337/919. Se tratează în 18 ani o suprafaţă de 284 ha. 2400 mp. în Codru cu 3 tăieri succesive la 6 ani interval între tăieri.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Stâlpu, judeţul Buzău, proprietatea Elena Lascar Catargi, în suprafaţă de 173 ha. 0328 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 4 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Beria, judeţul Olt, proprietatea Petre Liţescu în suprafaţă de 30 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 3 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoaiele depe Argeş, judeţul Ilfov, proprietatea Toma T. Biciola, în suprafaţă de 15 ha. 5500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani, exploatarea în 5 ani. Revizuirea după 6 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Nevrintu, judeţul Muscel, proprietatea N. Bicau în suprafaţă de 17 ha. 3000. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 4 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Arva Seaca, judeţul Putna, proprietatea Florea T. Untu, în suprafaţă de 22 ha. 3044 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani pentru ambele subserii în care s'a împărţit pădurea. Revizuirea după 6 ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Vipcina, în suprafaţă de 48 ha 0900 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 10 ani.

Art. II. — Revizuirea studiilor de exploatare de mai sus cu excepţia celor de la aliniatele f. h. şi j se va face după zece ani.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 3 Aprilie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu

No. 73360/933.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Oraşului Mediaş, judeţul Târnava Mare, proprietatea Oraşului Mediaş, în suprafaţă de 1267 ha. 5100 mp. formând seriile I şi II de agrement şi III şi IV de raport cu regimul Crâng. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani şi Crâng compus cu revoluţia normală de 50 ani şi exploatarea în 50 ani în seria IV-a. Revizuirea în anul 1939 când se vor propune şi operaţiuni culturale.

b) Amenajamentul pădurii Frasinis, judeţul Năsăud, proprietatea Composesoratul urbarial din comuna Domneşti, în suprafaţă de 175 ha. 4000 mp. Regimul Crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii comunale Neudorf, judeţul Timiş Torontal, proprietatea comunei Neudorf în suprafaţă de 281 ha. 4400 mp. Regim Crâng cu 150 rezerve la ha în arborete de 95 ani şi Crâng cu 3000 rezerve în arborete cu vârsta sub 50 ani. O singură serie de exploatare. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

d) Amenajamentul pădurii Dumbrava, judeţul Hunedoara, proprietatea Ştefan Horvath Toldy, în suprafaţă de 176 ha. 2400 mp. Două serii de exploatare. Regimul Crâng cu 40 rezerve la hectar în ambele serii. Revoluţia normală 30 ani în seria I şi 20 ani în seria II-a.

e) Amenajamentul pădurii Dealul Mare, judeţul Târnava Mare, proprietatea Gyero Mihail şi alţii în suprafaţă de 167 ha. 2900 mp. Regim Crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pământul lui Simion judeţul Târnava Mare, proprietatea Nagy Andrei şi Lazăr Vilma, în suprafaţă de 58 ha. 7100 mp. Regimul Crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 4 0ani, exploatarea în 40 ani.

g) Amenajamentul pădurii Măgura, judeţul Sălaj, proprietatea Bisericei Romano catolice din comuna Simleul Silvaniei, în suprafaţă de 49 hectare 1850 mp. Regim Crâng. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Maican, judeţul Trei Scaune, proprietatea Meubert Weiss, în suprafaţă de 80 ha. 3540 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 30 ani, exploatare în 2 ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Par Telea, lângă cimitir judeţul Odorhei, proprietatea Ugroh Acaţiu, în suprafaţă de 43 hectare 5090 mp. Seria I Crâng cu 20 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani. Seria II-a pădure de protecţie se vor extrage numai arborii uscati.

j) Amenajamentul pădurii Satu Nou, judeţul Mureş, proprietatea comunei Satu Nou, în suprafaţă de 35 hectare 0600 mp. Regimul Crâng cu 70 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de mai sus exceptând cel de la art. 1 al a se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 16 Ianuarie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu

No. 9722/933.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Cosmina de sus, judeţul Prahova, proprietatea Ion G. Alexiu, în suprafaţă de 728 ha. 5600 mp. din care 652 ha. 7800 mp. împădurită. Regim şi tratament crâng simplu cu lăsarea în picioare în scop economic a câte 40 arbori de rezerve la ha. Revoluţia normală 24 ani, exploatarea în 24 ani, exploatarea în 24 ani.

b) Amenajamentul pădurii Guranda, judeţul Botoşani, proprietatea indiviză a moştenitorilor Alexandrescu Guranda în suprafaţă totală de 533 ha. 1000 mp. Regim şi tratament crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani. Se exceptează o suprafaţă de 13 ha. 1500 care formează o serie de agrement cu exploatabilitate fizică.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Runcu Florea, judeţul Dorohoi, proprietatea D-nei Marioara Th. Gheorghiu, în suprafaţă de 51 ha. 8000 mp. Regim şi tratament crâng simplu, dar se fac numai tăieri de ameliorare. Revoluţia normală 30 ani.

d) Regulament pentru exploatare al pădurii Suruceni, judeţul Lăpuşna proprietatea Mănăstirei Suruceni în suprafaţă de 15 ha. 2300 mp. Regim şi tratament crâng cu 80 arbori rezervă la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 3 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după 10 ani.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni

Dată astăzi 11 Martie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu

No. 56560/933.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Rudari, judeţul Dolj, proprietatea Statului, în suprafaţă de 612. Regimul Crâng. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani, regenerarea făcându-se conform menţionărilor din avizele Consiliului Technic 978 şi 1473/933.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Hentariuca Riza, judeţul Rădăuţi, proprietatea Ion Vaselaşciuc şi alţii în suprafaţă de 37 ha. 8905 mp. Regim Codru cu tăieri succesive. eRvoluţia normală 90 ani. In primii 3 ani operaţiuni culturale până la 10% din volumul existent.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sirăuţi, judeţul Hotin, proprietatea Ion Colesnic, în suprafaţă de 17 ha. 4000 mp. Regimul Crâmg. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 3 ani conform planului special.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Haliciu, judeţul Rădăuţi proprietatea Chera Feodor zis Prodan în suprafaţă de 19 ha 8700 mp. Regimul Codru grădinărie. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea în 5 ani conform avizului Comitetului Technic Cernăuţi 334/932.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ioneşti, judeţul Vâlcea depus de D-na Anghel Trancă, în suprafaţă de 38 hectare 7000 mp. Regim

Crâng cu 100 arbori rezervă la hectar. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 3 ani.

Art. II. — Revizuirea tuturor amenajamentelor şi Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei **Deciziuni.**

Dată astăzi 16 Ianuarie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu

No. 9726/933.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Plantaţia de salcâm la Nisipuri, judeţul Dolj, proprietatea Succesiunei G. A. Ştirbei, în suprafaţă de 211 ha. 6800 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

b) **Regulamentul de exploatare al pădurii Feteşti lot David, judeţul Botoşani, proprietatea David Nadler în suprafaţă de 168 ha. 9516 mp. Regim Crâng. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 10 ani.**

c) **Regulamentul pentru exploatare al pădurii Palalogu, judeţul Vlaşca, proprietatea Dan Corbescu, în suprafaţă de 169 ha. 5000 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 6 ani.**

d) **Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pantelimon, judeţul Buzău, proprietatea Moştenit. C. Tisescu, în suprafaţă de 140 ha. 3900 mp. Regim Crâng. Revoluţia normală 12 ani, exploatarea 8 ani.**

e) Amenajamentul pădurii Curchi Trupul de Sud, judeţul Orhei. proprietatea Statului, dată în uzufruct Mănăstirei Curchi, în suprafaţă de 80 hectare. Regimul Crâng cu 120 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Creţuleasca-Vintilesca, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Andreiana şi Sache Teodorescu în suprafaţă de 19 ha. 8000 mp. Regim Crâng. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 2 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de exploatare de mai sus cu excepţia celui de la aliniatul c. se va face după zece ani.

Art. III. Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 19 Ianuarie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu

No. 12948/933.

---

a) **Amenajamentul pădurii Catre Bagaciu, Recea, Asupra Viitor, judeţul Târnava Mică, proprietatea Composesoratului Idiciu, în suprafaţă de 103 ha. 7800 mp. Regimul: Seria I Codru cu tăieri succesive la 10 ani interval cu revoluţia normală de 80 ani. Seria II şi III-a Crâng simplu cu 40 rezerve la hectar în seria II-a. Revoluţia normală 30 ani, pentru seria II-a şi 10 ani pentru seria III-a.**

b) Amenajamentul pădurii Câmpul Mare, judeţul Mureş, proprietatea Comunei Glodeni în suprafaţă de 172 hectare 8037 mp. Regim Crâng cu 50 rezerve stejar la hectar. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii La Vii Seria I. judeţul Mureş, proprietatea Bisericei reformate din Sântananiraj, în suprafaţă de 24 hectare 9700 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Clisa, judeţul Mureş, proprietatea Orban Carol, în suprafaţă de 47 hectare 0300 mp. Regim Crâng. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Curteni, judeţul Mureş, proprietatea Comunei Curteni, în suprafaţă de 33 ha. 3400 mp. Regimul crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

f) Amenajamentul pădurii Valea Maestrului etc. judeţul Odorhei, proprietatea comunei Sălăşurile, în suprafaţă de 27 hectare 9143 mp. Regim crâng. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

g) Amenajamentul pădurii Deasupra Ţarinei, judeţul Odorhei, proprietatea comunei Goagiu, în suprafaţă de 23 ha 5121 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

h) Amenajamentul pădurii Coasta Corganului Bicizul, judeţul Odorhei proprietatea comunei Lutiţa în suprafaţă de 18 hectare 9268 mp. Regim Crâng. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

i) Amenajamentul pădurii Calea Românului, judeţul Odorhei, proprietatea Bisericei reformate din comuna Soimosul Mare, în suprafaţă de 19 ha. 7400 mp. Regimul crâng crâng cu 80 rezerve la hectar. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

j) Amenajamentul pădurii Hamba, judeţul Sibiu, proprietatea Bisericei evanghelice din comuna Hamba, în suprafaţă de 60 ha. 4800 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

l) Amenajamentul pădurii Valea de Sus-Viile Noi, judeţul Târnava Mare, proprietatea Ioan Roemer, în suprafaţă de 19 ha. 1700 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

m) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Satului, judeţul Târnava Mare, proprietatea Emilia şi Otilia Cseh, în suprafaţă de 15 ha. 4100 mp. Regim crâng. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea conform avizului Comitetului Technic Sighişoara 50/932.

n) Amenajamentul pădurii Alun etc. judeţul Târnava Mică, proprietatea composesoratului Selcuşul Mic în suprafaţă de 87 ha. 9900 mp. Regim: 2 serii de crâng. Revoluţia normală 30 ani la seria I şi 10 ani la seria II. Exploatarea anual în parchete egale, la seria I se vor opri câte 40 rezerve la hectar.

o) Amenajamentul pădurii Bozeni, judeţul Mureş, proprietatea comunei Bozeni, în suprafaţă de 25 ha. 6000 mp. Regimul crâng cu 70 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

p) Amenajamentul pădurii Chelmeneasa, etc. judeţul Târnava Mică, proprietatea composesoratului din comuna Pipea în suprafaţă de 38 ha. 6700 mp. Regim crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. IV şi ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 19 Ianuarie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) Dr. V. Nitescu.

No. 12944/933.

a) Amenajamentul pădurii Domeniul Brăila seria V-a, judeţul Brăila, proprietatea Statului în suprafaţă de 464 ha. Regimul şi tratamentul crâng simplu cu tăieri în scaun. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Damadas seria XIX-a Cufalcilar, judeţul Durostor, proprietatea Statului în suprafaţă de 542 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Damadas seria XXIV-a Dougilar, judeţul Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 544 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii Cogea Orman, seria XVI-a Caracoci, judeţul Durostor, proprietatea Statului în suprafaţă de 503 hectare. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii Cocea Orman seria XVII Cornişul, judeţul Durostor, proprietatea Statului în suprafaţă de 592 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

f) Amenajamentul pădurii Cocea Orman seria XIII Plouaţi, judeţul Durostor, proprietatea Statului în suprafaţă de 502 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

g) Amenajamentul pădurii Damados, seria XII. Sârt Echimlic, judeţul Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 544. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

h) Amenajamentul pădurii Saia Orman seria XXXII-a Dere Nabe, judeţul Durostor proprietatea Statului în suprafaţă de 360 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani exploatarea în 30 ani.

i) Amenajamentul pădurii Pădurea Roşie, seria I a, judeţul Năsăud proprietatea Statului, în suprafaţă de 157 ha. 9009 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea a 142 ha. 5000 mp. în 3 ani.

j) Amenajamentul pădurii Stoina-Brăneşti Seria VIII-a, judeţul Gorj şi Dolj, proprietatea Statului în suprafaţă de 551 ha. 3100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

l) Amenajamentul pădurii Brăneşti seria III-a, judeţul Severin, proprietatea Statului, în suprafaţă de 632 ha. 5800 mp. Regim şi tratament codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 100 ani.

m) Amenajamentul pădurii Ioneşti seria VII-a judeţul Gorj, proprietatea Statului în suprafaţă de 985 ha. 6000 mp. Regim şi tratament codru cu trei tăieri succesive. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea în 90 ani.

n) Amenajamentul pădurii Voinova, seriile IX şi X, judeţul Tighina, proprietatea Statului în suprafaţă de 143 ha. 7000 mp. Regim şi tratament 2 serii de crâng. Revoluţia normală respectiv 30 ani şi 5 ani exploatarea la seria IX-a începe cu operaţiuni culturale, timp de 10 ani nefăcându-se tăieri principale în acea serie.

o) Amenajamentul pădurii Topolsca-Canara seria XXII-a judeţul Durostor proprietatea Statului în suprafaţă de 500 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 31 Ianuarie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 21354/933.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Ficatar, judeţul Timiş-Torontal, proprietatea comunei Ficatar, în suprafaţă de 82 ha. 8000 mp. Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani, posibilitatea de 1 ha. 3700 mp.

b) Amenajamentul pădurii Chet, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Urbarial Chet, în suprafaţă de 98 hectare. Regimul crâng cu 100 rezerve la hectar. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în ? ?

c) Amenajamentul pădurii Cauasd, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Căuasd, în suprafaţă de 187 ha. 4500 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

d) Amenajamentul pădurii Alios, judeţul Timiş Torontal, proprietatea Comunei Alios, în suprafaţă de 444 ha. 8700 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea cu titlu de experienţă 5 ani conform amenajamentului a câte 16 ha. 70 arii anul. Revizuirea după cinci ani.

e) Amenajamentul pădurilor Bridibes etc. judeţul Târnava Mare, proprietatea Comunei Vesedul-Agniţa, în suprafaţă de 433 hectare 1900 mp. Regimul 2 serii de codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia 80 ani.

f) Amenajamentul pădurii Meno etc. judeţul Târnava Mică, proprietatea comunei Chendul Mare, în suprafaţă de 62 hectare 4700 mp. Regimul 2 serii de crâng, revoluţiile iş exploatările respective în 30 şi 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Partea de Sus şi Viile Noi, judeţul Târnava Mare, proprietatea Andrei Dreschler, în suprafaţă de 18 ha.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Mungorocsi, ju- 4000 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.
deţul Trei Scaune, proprietatea Gall Maria, în suprafaţă de 22 hectare 6700 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluiţa normală 30 ani, exploatarea în 10 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de mai sus cu excepţia celui dela punctul d. se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaiţa comunicată de organele de apilcare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătgrile din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi artjcolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 31 Ianuarie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu

No. 21348/933.

Art. I. — Se aprobă de noi Regulamentul de exploatare al pădurilor:

a) Rafarul, judeţul Prahova, proprietatea Const. Cantacuzino, în suprafaţă de 84 ha. 2400 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 15 ani, exploatarea în 15 ani.

b) Bădeni, judeţul Buzău, proprietatea N. Constantinescu, în suprafaţă de 59 ha. 8000 mp. Regim crâng. Revoluţia normală 12 ani, exploatarea în 4 ani.

c) Cerbuleasa, judeţul Olt, proprietatea Ion Florescu, în suprafaţă de 14 ha. 4100 mp. Regimul crâng cu 140 rezerve la hectar. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 3 ani.

Art. II. — Revizuirea Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 26 Ianuarie 1933, în cabinetul nostru.

No. 17382/933.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) Dr. V. Niţescu.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Revizuirea Regulamentului pentru exploatare al pădurii „Grozeşti", Jud. Bacău, proprietatea Elena G-ral Grigorescu, în suprafaţă de 1407 ha. 5700 m. p. goluri şi poeniţe. Regimul: 4 serii de codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 100 ani, cu revoluţia tranzitorie de 50 ani şi a V-a serie de protecţie cu exploatabilitate fizică.

b) Amenajamentul pădurii Dosul Tărcutei" Jud. Neamţ proprietatea Statului dată în folosinţa Sf. iMtropolii a Moldovei şi Sucevei în prafaţă de 110 ha. 2050 mp. Regim şi tratament codru regulat cu o singură tăere de regenerare în bande alterne. Revoluţia normală 92 ani, exploatarea în 92 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ludeşti zis Băneasa Jud. Dâmboviţa, proprietatea Maior T. Paplică, în suprafaţă de 108 ha. 4000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoulţia normală 13 ani, exploatarea în 4 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii „Vârtopu" Jud. Dolj proprietatea P. Gălinescu în suprafaţă de 118 ha. 2538 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani exploatarea în 4 ani.

e) Regulamentul de exploatare pentru operaţiuni culturale al pădurii Buleandră jud. Dorohoi proprietatea Cooperativei „Ţăranul" în suprafaţă de 169 ha. 0500 mp. Formează o complectare a Regulamentului de Exploatare aprobat cu Decizia Ministerială 8331/925. Curăţirile se fac din 5 în 5 ani şi răriturile din 10 în 10 ani conform studiului.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cerboaia, Jud. Dolj, proprietatea Ecaterina Bobuleanu în suprafaţă de 20 ha. 4100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 8 ani în 2 reprize.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Tâţei Jud. Dâmboviţa, proprietatea Achil Grigorescu în suprafaţă de 30 ha. 3496 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani exploatarea în 2 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Băduleasca Jud. Dâmboviţa, proprietatea Răducan, Eugen, Paul şi Mihail Ionescu în suprafaţă de 551 ha. 8140 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală în 20 ani, exploatarea în 3 ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Călugăreni, Jud.

Vlaşca, proprietatea D-nei Alex. Warhiade în suprafaţă de 83 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 7 ani.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Negreşti lot. 3 D. Jud. Neamţ proprietatea Gabriela Teodoreanu în suprafaţă de 40 ha. 8600 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 55 ani, exploatarea în 2 ani.

l) Regulamentul de exploatare al pădurii Lot. II Conţeşti Jud. Teleorman proprietatea Sofia Maior Boerescu în suprafaţă de 13 ha. 6085 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 14 ani, exploatarea în un an.

m) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Conţeşti Lot. III. Jud. Teleorman, proprietatea Efrim Rădulescu, în suprafaţă de 13 ha. 6095 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 14 ani, exploatarea în un an.

n) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Meles Jud. Rădăuţi, proprietatea Eudochia Carbon în suprafaţă de 17 ha. 1500 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani se va exploata în un an o supraf. de 3 ha. luându-se 50 mc. la ha.

o) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sirăuţi Jud. Hotin, proprietatea Olimpiada Raeţchi, în suprafaţă de 17 ha. 1900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea conform planului special cu intermitenţă de 3 ani.

p) Regulamentul de exploatare al pădurii Hrobîsca jud. Rădăuţi, proprietatea Feodora Djimir în suprafaţă de 14 ha. 4600 mp. Regim şi tratament codru grădinqrit. Revoluţie normală 90 ani exploatarea în doi ani extrăgându-se 50 mc. pe ha.

q) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Haleciu", Jud. Rădăuţi proprietatea Miron al lui Ion Carapca în suprafaţă de 14 ha. 9300 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea a 9 ha. 5000 mp. în un an extrăgându-se 50 m. c. pe ha.

r) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Minte Jud. Rădăuţi. proprietatea Babi Harnic în suprafaţă de 12 ha. 4000 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani. Exploatarea în doi ani a 7 ha. 2700 mp. extrăgându-se câte 50 m. c. pe ha.

s) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ghiuvenli Cula Jud. Caliacra proprietatea Moştenitori Jelescof în suprafaţă de 48 ha. 1800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 1 an.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor şi Regulamentelor de exploatare de mai sus se vor face după 10 ani.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective iş articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 16 Februarie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) Dr. V. Niţescu.

No. 35472/933.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Pietroşani, judeţul Vlaşca, proprietatea Cooperativei D. B. Stirbey, în suprafaţă de 309 ha. Regim şi tratament crâng simplu cu tăieri în scaun. Revoluţia normală 4 ani, exploatarea în ani. Revizuirea după 4 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Balaceanca, judeţul Prahova, proprietatea Grigore Urlăţeanu în suprafaţă de 173 ha. 3400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani exploatarea în 4 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Protosingher, judeţul Prahova, proprietatea Ştefan R. Butu, în suprafaţă de 158 ha. 1500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani, exploatarea în 7 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bosia Gherghel, judeţul Dorohoi, proprietatea Adela Apostolescu, în suprafaţă de 48 ha. 4700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 13 ani.

Art. II. Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de exploatare de mai sus cu excepţia celui dela aliniat. a se va face după zece ani.

Art. III. Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 11 Martie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 56556/933.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Brăeşti-Gheleme Jud. Dorohoi proprietatea Maria Colonel I. Toplicescu în suprafaţă de 111 ha. 4400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 Şani exploatarea în 30 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Salanele Jud. Gorj proprietatea Ioan Moga în suprafaţă de 818 ha. 9700 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 60 ani exploatându-se 375 ha. 8900 mp. în 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ruşii lui Asan-Sterca, Judeţul Vlaşca, proprietatea Elena Ing. George Balomey, în suprafaţă de 1553 ha. 7700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani, exploatarea în 15 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Ţican Jud. Bacău proprietatea Marghioala St. Paraschiv, în suprafaţă de 12 ha. 7507 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în un an.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ghicera Judeţul Rădăuţi, proprietatea Ştefan D-tru Cocerban, în suprafaţă de 11 ha. 4834 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea în un an a maximum 55 mc. pe an şi ha. din arborii mai groşi ca 30 cm. diametru terier.

Art. II. — Revizuirea Regulamentelor de mai sus se va face după 10 ani.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 14 Februarie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) Dr. V. Niţescu.

No. 33618/933.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sileşti" Judeţul Lăpuşna, proprietatea Eugenia Buhăescu, în suprafaţă de 38 ha. 2000 mp. Regimul; 2 serii de crâng; I-a Revoluţie normală 15 ani exploatarea în 10 ani în a II-a se vor lăsa câte 150 arbori la ha. în rezervă. Revoluţia normală 30 ani exploatarea în 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Urechiul Lung, Judeţul Braşov, proprietatea comunei Vulcan în suprafaţă de 1226 ha. 7975 mp. Regim şi tratament 3 serii de codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 100 ani, divizată în 5 perioade corespunzătoare la 5 afectaţii.

c) Amenajamentul pădurii Coasta Ruginoasă şi Brădişor, Judeţul Cluj, proprietatea Bis. Greco-Catolice din Ruginoasa în suprafaţă de 90 ha. 1305 mp. Regimul crâng, lăsându-se în parcelele I şi K câte 100 arbori la ha. pentru ajutorul regenerării pe cale naturală. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Domeniul Petriş supliment, Judeţul Arad, proprietatea Băncei Generale a Ţării Româneşti, în suprafaţă de 45 ha. Regimul şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluiţa normală 60 ani, exploatarea în un an.

e) Amenajamentul pădurii După lac, Judeţul Mureş, proprietatea comunei Sardul Nirajului, în suprafaţă de 31 ha. 3900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor iş regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după 10 ani.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Ddmnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 14 Februarie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. Niţescu.

No. 33614/933

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul serilor I, II şi III, formând secţia de Codru, pen dinte de ocolul silvic Malovăţ, judeţul Mehedinţi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 10.060 hectare 8200 mp. Regimul 2 serii de codru cu 2 tăieri succesive exploatarea făcându-se întro'o revoluţie normală de 100 ani şi o a 3 a serie de protecţie cu exploatabilitate fizică.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Surlari, judeţul Ilfov, proprietatea Sft. Mănăstiri Căldăruşani, în suprafaţă de 107 hectare 4900 mp. Regăsim iş tratamen.! crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dolojeni, judeţul Lăpuşna, proprietatea Petre, Maria şiAnastasia Th. Sevdan, în suprafaţă de 93 hectare 5600 mp. Regimul crâng cu 150 rezerve stejar sau frasin la hectar. Revoluţia normală 15 ani, exploatarea în 2 ani, împădurindu-se în decurs de zece ani poenile în suprafaţă totală de 35 ha. 1100 mp.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 23 Februarie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 40936/933.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Drumul lui Baritiu, judeţul Trei Scaune, proprietatea D-na şi Dr. Oto Sinkovica, în su-

prafaţă de 160 ha. 2774 mp. Regim şi tratament codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 2 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cotroptina, judeţul Someş, proprietatea Incze Zehna în suprafaţă de 43 ha. 9900 mp. Regim şi tratament crâng cu 50 rezerve la hectar. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fojdau, judeţul Sălaj, proprietatea Văd. Szighiarto Cheorghe în suprafaţă de 42 ha. 6900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani, exploatarea în 4 ani.

d) Amenajamentul pădurii Teg, judeţul Mureş, proprietatea Fekete Gavril în suprafaţă de 29 hectare 4300 mp. Regim şi tratament crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pegenes Muncats judeţul Trei Scaune, proprietatea Paszothy Dezideriu în suprafaţă de 18 hectare. Regim şi tratament crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 10 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dimbul de Jos şi Dimbul de Sus, judeţul Someş, proprietatea Eclejiei Reform din comuna Taga în suprafaţă de 10 hectare 5900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. **III.** — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau roice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 11 Martie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 65552/933.

Art. **I.** — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Domneasca etc. Jud. Dâmboviţa proprietate Elena Inginer N. Muşat, în în suprafaţă de 108 ha. 2000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 6 ani.

Art. II. — Revizuirea regulamentului de mai sus se va face dupe 10 ani.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi art. adiiţonal anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 23 Februarie 1933 în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 40928 /933.

Art. **I.** — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Homocog, judeţul Bihor proprietatea

comunei Homorog, în suprafaţă de 197 ha. 3300 mp. Regim şi tratament crâng cu 80 rezerve la hectar. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

b) Amenajamentul pădurii Cheresic, judeţul Bihor, proprietatea comunei Cheresig în suprafaţă pe 188 ha. 7600 mp. Regim şi tratament crâng cu 140 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani pentru elementul crâng şi 90 ani pentru elementul rezervă, exploatarea în 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Martihaz, judeţul Bihor, proprietatea comunei Martihaz, în suprafaţă de 69 ha. -600 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 40 ani pentru elementul crâng şi 80 ani pentru elementul rezervă, exploatarea în 40 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Trei Scauni, judeţul Sălaj, proprietatea Francisc Lillian, în suprafaţă de 330 ha. 1800 mp. Regim şi traatment codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 8 ani.

e) Amenajamentul pădurii Mesesul, judeţul Sălaj, proprietatea composesoratului de pădure din comuna Aghireş, în suprafaţă de 177 ha. 3400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Fundatura Pusta, judeţul Cluj, proprietatea Virgil Pop şi Adela Pop în suprafaţă de 77 ha. 0100 mp. Regim şi tratament crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în un an.

g) Amenajamentul pădurii Floreasca, judeţul Bihor, proprietatea Soc. Econ. din Sistere, în suprafaţă de 49 ha. 0900 mp. Regimul crâng Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

h) Amenajamentul pădurii Bisericei Reformate din Iedu judeţul Mureş, proprietatea Bis. reformate în suprafaţă de 383 hectare 0600 mp. Regim crâng cu 70 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajmentul se v revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 23 Februarie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 40932/933.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Bisericei Reformante din Oaia, judeţul Mureş, proprietatea Bisericei reformate, în suprafaţă de 11 ha. 8000 mp. Regim şi tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Poeni etc. Judeţul Năsăud, proprietatea D-nei Ludovic Kendeffy în suprafaţă de 71 ha. 1100 mp. Regim şi tratament crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Panet judeţul Mureş, proprietatea Bisericei Reformate în suprafaţă de 14 ha. 3000 mp. Trei serii de crâng cu rezerve. Revoluţia normală 20 ani pentru seria I şi II şi 10 ani pentru seria II-a, exploatarea în 20 ani pentru seria I şi III şi unan pentru seria II-a.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Garsit, judeţul Năsăud, proprietatea Bisericei luterane din comuna Sigmir, în suprafaţă de 25 ha. 8975 mp. Regim şi tratament crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluţia normala 20 ani, exploatarea periodică din 4 în 4 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lunga, judeţul Năsăud, proprietatea Bisericei Luterane din comuna Vermiş, în suprafaţă de 21 ha. 0600 mp. Regim şi tratament crâng. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea perioidcă din 5 în 5 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Hartau, judeţul Mureş, proprietatea comunei Hârţău în suprafaţă de 59 ha. 2500 mp. Regim şi tratament crâng oprindu-se 70 rezerve la ha. în seria I-a. Revoluţia normală 30 ani pentru seria I şi 10 ani pentru seria II-a. Expolatarea la seria I 30 ani şi periodic la 10 ani odată în seria II-a.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc. deferitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc. au fost date eronat su între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie supr proprietăţei, etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 22 Martie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 64310/933.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Gageni-Mislea, judeţul Prahova, proprietatea Al. B. Catargi, în suprafaţă de 467 ha. 6500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 14 ani, exploatarea în 14 ani.

Art. II. Revizuirea amenajamentelor şi regulamentele de exploatare mai sus menţionate se va face după 10 ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaiţa comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupr aproprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 9 Iunie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 123886/933.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Jibert, judeţul Târnava Mare, proprietatea comunei Jibert, în suprafaţă de 1330 ha. O serie de Codru cu tăieri succesive şi revoluţie normală 120 ani şi altă serie de crâng cu Revoluţia normală 40 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Hanul Zotti, judeţul Prahova, proprietatea Nic. Em. Creţulescu, în suprafaţă de 64 ha. 6471 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani exploatarea în 2 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ţiganul, judeţul Mehedinţi, proprietatea Maria Dr. Cameniţă în suprafaţă de 17 ha. 9800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în trei ani conform studiului.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, (?) au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul su amenajmentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Direceor al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 7 Iunie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 123890/933.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurilor Valea Lotrului, judeţul Sibiu, proprietatea Statului, în suprafaţă de 13291. Regimul: O secţie de raport A compusă din 4 serii de Codru cu tăieri rase şi o secţie B de protecţie cu 2 serii de grădinărit.

b) Amenajamentul pădurilor Fata-Stanii, Gruiu Gol, Dosul Varului şi Dumbrava Corbului, judeţul Alba proprietatea Episcopiei Romano-Catolice din Alba Iulia în suprafaţă de 494 ha. Regim şi tratament crâng cu 150 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea la anul 1937.

c) Amenajamentul pădurii Chesinţ, judeţul Timiş Torontal, proprietatea Comunei Chesinţ, în suprafaţă de 451 ha. 9700 mp. Regim şi tratament codru cu 2 tăeri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 80 ani.

d) Amenajamentul pădurii Cioroiu, judeţul Satu Mare proprietatea comunei Lăpuşel în suprafaţă de 101 ha. 0700 mp. Regim şi tratament crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani.

e) Amenajamentul pădurii Fantaniţa, judeţul Năsăud, proprietatea iBsericei luterane din comuna Cepari, în suprafţă de 12 ha. 8500 mp. Regim şi tratament crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea periodică.

f) Amenajamentul pădurii Glod, judeţul Someş, proprietatea Composesoratului Glod-Someş în suprafaţă de 43 ha. 6700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani exploatarea în 40 ani.

g) Amenajamentul pădurii Valea Grosilor, judeţul Someş, proprie-

tatea comunei Bogata de Jos, în suprafaţă de 56 ha. 9000 mp. Regim şi tratament crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, eec. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 7 Iunie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) **M. hGelmegeanu.**

No. 123894/933.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii U r z i c e n i II, judeţul Ialomiţa, proprietatea Gh. Fotescu, în suprafaţă de 152 ha. 7500 m. p. Regimul Crâng cu rezerve. Revoluţia normală 12 ani, exploatarea în 12 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii S o t a n c a, judeţul Dâmboviţa proprietatea Ana Costescu şi Alex. Nicolaescu în suprafaţă de 67 ha. 6900 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 14 ani exploatarea în 3 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

p. Ministru Agriculturii şi Domeniilor (ss) **M. GhGelmegeanu.**

No. 112031.

Arc. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii I s p a s, judeţul Storojineţ, proprietatea Comunei Ispas, în suprafaţă de 148 ha. 8100 m. p. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 10 ani a 4 hectare.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii F r u n z e a s c a judeţul Ialomiţa, proprietatea Georgescu Chiroiu în suprafaţă de 10 ha. 4920 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani exploatarea în 2 ani. Revizuirea după 5 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de exploatare de mai sus cu excepţia celui dela alin. b se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie as upra proprietăţei, etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt **executorii.**

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 24 Maiu 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) **M. Ghelmegeanu.**

No. 112027.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii D e s s a Lot No. 5, judeţul Dolj, proprietatea 9lena I. Marincu, în suprafaţă de 262 ha. 1700 m. p. Regimul: Două serii de crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani, exploatarea întregei păduri în 4 ani.

b) Regulamentul de Exploatare al pădurii P a r a u l R o ş u, judeţul Braşov, proprietatea moşt. Alex. Cristea şi Gr. Tohăneanu în suprafaţă de 15 ha. 8200 m. p. Regim şi tratament codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 80 ani. Explotarea în 80 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii C i c b e r t i, judeţul Trei Scaune, proprietatea Caobot Iosif, în suprafaţă de 10 ha. Regim crâng cu 30 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 3 ani.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii; iar revizuirea lor se va face după zece ani.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) **M. Ghelmegeanu.**

No. 122178/933.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

A APĂRUT:

METODELE
DE
CUBAJUL PĂDURILOR

DE
IULIAN GURAN
Ing. şef silvic

120 pagini hârtie velină, format 16/22.

Cuprinde expunerea teoretică şi practică a tuturor metodelor de cubajul arboretelor bazată pe o recentă şi bogată literatură forestieră.

PREŢUL 100 LEI

— De vânzare la autor: Ocolul Silvic Filiaşi — Dolj —

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Membrii:

Drăcea M. — Rădulescu M.
Ioan P. — Sburlan D.
Secretar de redacție: Ionescu A.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1932:

Președinte: Georgescu P. C.

Vice-Președinți: Drăcea M., Stinghe V.

Secretar general: Ioan P.

Casier: Grozescu Dem.

Secretari: Caragea N., Ionescu A.

Membrii:

Agapie G.
Antonescu P.
Caragea N. N.
Ciurileanu D.
Condrea G.
Drâmbă D.
Eliescu A.
Emanoil C. C.
Florescu M. P.
Lazăr H.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Rodoteatu St.
Sburlan D.
Ștefănescu-Suhățeanu M.
Vâlceanu Eug.

Cenzori: Sculy X., Constantinescu Gh., Ionescu Gh.
Cenzori supleanți: Florescu I., Marinescu Coman și Simionescu I.

Prețul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ pentru membrii Societății	200 „
„ „ „ pentru conductori și brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

Institut de Arte Grafice
«BUCOVINA»
I. E. TOROUȚIU

BUCUREȘTI, III
Strada Grigore Alexandrescu, 4

I 24867

ANUL XLV, Nr. 7 IULIE, 1933

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" CLUJ

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Studii-referate:

Contribuțiuni la studiul fisiologiei plantulelor . . *Dr. C. Georgescu*

Probleme administrative:

Impozitele la păduri . . . . . *Șt. Rubțov*

Documentări — Comentarii:

Tipurile de păduri în literatura rusă . . . . . *Eug. Furnarachi*

Cronica:

Consiliul Superior Silvic . . . . . } *I. Popescu-Zeletin*
O conferință: Cultura salcâmului și a altor specii exotice. . . . . } *I. Popescu-Zeletin*
Institutul de Cercetări forestiere . . . . . } *I. Popescu-Zeletin*

Recenzii — Revista revistelor — Necrolog Gh. Condrea *– Informațiuni*

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
B U C U R E Ș T I

(16)
1930
TUL. 2005
2014

XLV-e Année. No. 7, Juillet, 1933 | XLV. Jahrgang. Nr. 7, Juli, 1933

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen.

SOMMAIRE

Etudes-Comptes-rendus :

Contributions à l'étude de la physiologie des essences forestières . . . . . *Dr. C. Georgesco*

Problèmes administratifs :

Les impôts forestiers . . . *Eug. Furnarachi*

Documentations-Commentaires :

Les types de forêts dans la littérature russe . . . *Ing. St. Rubţov*

Chronique. — Récensions. — Revue des revues. — Nécrologe. Gh. Condrea

Informations.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

INHALT:

Abhandlungen :

Beiträge zum physiologischen Studium forstlichen Pflänzlingen . . . . . *Dr. C. Georgescu*

Verwaltungsfragen :

Die Besteurung der Wälder. *Eug. Furnarachi*

Mitteilungen :

Die Waldtypen in der russischen Litteratur . . . *Ing. St. Rubţov*

Chronik. — Rezensionen. — Die Zeitschriften.

Nekrolog : Gh. Condrea — *Nachrichten.*

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

124867

STUDII — REFERATE

CONTRIBUȚIUNI LA STUDIUL FISIOLOGIEI PLANTULELOR

MĂSURĂTORI LA PLANTEULE DE CASTAN PORCESC, SALCÂM, GLEDIȚA ȘI ULM

de Dr. C. GEORGESCU

In continuarea unor experiențe de fiziologie s'au făcut câteva măsurători asupra condițiunilor de transpirațiune a plantelor de castan porcesc, gledită, salcâm și ulm, ale căror rezultate se dau mai jos *) :

I. Castan porcesc (Aesculus hippocastanum).
Pueți din pepiniera Ocol. Brănești
Măsurători făcute în intervalul 27.XII—3.VIII 1932

Nr. curent	Vârsta ani	Înălțimea plantulei cm.	Proecția orizontală coronament diam. cm.	Numărul frunzelor	Numărul foliolelor	Suprafața foliolelor cm²	Greutatea totală verde a frunzelor gr.	Greutatea totală uscată la aer a frunzelor gr.	Raport la sută gr. verde / gr. uscată %	Observați
1	1	57	43	4	20	890	7,150	2,200	3,2	
2	1	61	40	4	14	762	6,500	1,840	3,5	
3	1	46	31	4	16	988	6,750	2,140	3,1	
4	1	41	35	6	14	650	4,420	1,190	3,6	
5	2	92	52	8	44	1108	10,060	4,420	2,2	
6	2	103	59	8	41	1363	8,510	3,70	2,3	
7	2	87	50	7	33	624	6,600	2,910	2,6	Plantule
8	2	96	52	8	36	533	4,070	1,645	2,4	repicate
9	2	93	53	8	36	854	6,500	2,920	2,1	
10	2	148	80	10	53	2068	17,760	7,680	2,3	

*) Plantele sunt luate din pepiniera Ocolului Brănești, în cursul lunei Iulie.

39741

a) Plantulele de un an ating înălțimi de 40—60 cm. Până la sfârșitul lunei Iulie, când s'au făcut măsurătorile, plantulele mai păstrează numai 2—3 perechi de frunze cu un număr de 14—20 foliole. Aceste frunze opuse sunt dispuse după 2 plane verticale; ele oferă o suprafață de evaporație mare, fiind așezate aproape în în mozaic în același plan.

Proecția coroanei acestor plantule este un cerc cu un diametru de 31—40 cm. Suprafața foliolelor este de 882 cm² (în medie).

Raportul între greutatea verde a frunzelor și cea uscată se menține între valorile 3,1 și 3,6%; valoarea mare a acestui raport ne arată că frunzele plantulelor de un an au o mică cantitate de substanță uscată, după cum este de așteptat.

b) Plantulele de 2 ani repicate ating înălțimi de 0,87—1,48 m. Până în Iulie păstrează 4—5 perechi de frunze cu 33—35 foliole. Proecția orizontală a coroanei lor este un cerc cu un diametru de 50—80 cm.; frunzele stau în două plane verticale, astfel încât sunt în cruce unele deasupra altora. Având în vedere această dispoziție, suprafața de evaporație a coroanei este mai mică în raport cu numărul frunzelor decât la plantulele de un an, din cauză că frunzele situate unele deasupra altora își oferă un adăpost reciproc.

Deși numărul foliolelor este dublu față de acel al plantulelor de un an, suprafața foliacee nu este decât cu aproximativ 20% mai mare (la plantulele de un an 882 cm², la cele de 2 ani 1090 cm²).

Raportul între greutatea uscată și verde este mai mic (2,1—2.6%), deci arată că frunzele plantulelor de 2 ani au la aceiaș masă de substanță verde o mai mare cantitate de substanță uscată.

Din expunerea de mai sus rezultă că plantulele de un an sunt în condițiuni superioare, cari favorizează transpirațiunea, dacă le comparăm cu acelea de 2 ani. In adevăr, la plantulele de un an avem:

1. O suprafață mare de evaporație; proecția orizontală a coroanei ca și suprafața foliacee în raport cu numărul frunzelor este foarte mare.

2. Frunzele sunt de o consistență mai erbacee; la aceiaș greutate uscată corespunde o mai mare cantitate de substanță verde.

3. In măsura în care factorii de transpirație sunt de natură a spori acest fenomen la plantulele de un an, sistemul radicilar este mai puțin desvoltat decât la plantulele de 2 ani.

Toate faptele expuse ne arată nevoia ca să oferim adăpost

în primul an plantulelor de castan porcesc în pepinierele de câmp şi uscarea lor la insolaţia puternică ne apare explicabilă.

II. Salcâm şi Glediţă.

Pueţi din pepiniera Ocol. Brăneşti

Măsurători făcute în intervalul 3.VIII—10.VIII 1933

Nr. curent	Vârsta ani	Înălţimea cm.	Proecţia orizontală coron. cm.	Nr. frunzelor	Nr. foliolelor	Suprafaţa foliacee Sf. cm²	Greutatea totală verde a frunzelor gr. Gv	Greutatea totală uscată a frunzelor Gu gr.	Raport $\frac{Gv}{Gu}$ %	Raport $\frac{Sf}{Gu}$ %	Specia
1	1	25	15/10	8	80	102	0,600	0,180	3,3	56	Salcâm
2	1	31	18/8	6	46	116	0,690	0,190	3,6	61	
3	1	57	32/18	12	100	470	1,800	0,590	3,1	77	
4	1	132	70/22	21	412	1740	11,670	4,200	2,7	42	
Media						598		1,31	3,2	41,59	
1	1	45	39/24	23	1240	974	3,470	1,470	2,3	67	Glediţă
2	1	34	30/27	19	600	516	2,240	0,905	2,4	56	
3	1	41	46/30	22	1186	980	3,790	1,795	2,1	55	
4	1	40	45/25	18	946	698	3,210	1,305	2,4	53	
5	1	40	45/27	22	966	578	2,480	0,985	2,5	57	
6	1	40	46/24	17	622	420	2,430	1,005	2,4	41	
7	1	40	25/18	18	880	595	3,180	1,315	2,4	45	
Media						680		1,255	2,4	53	

Dacă facem o comparaţie între plantulele de salcâm şi glediţă de un an găsim :

1) Le Glediţă plantulele eşite din aceiaş semănare au în genere o desvoltare uniformă, pe când la salcâm avem variaţiuni foarte mari ; este deajuns să observăm că plantulele de salcâm din un acelaş răzor ating înălţimi de 0,25—1,32 m.

2) Greutatea uscată a frunzelor exprimată în procente faţă de greutatea verde este mai mare la glediţă decât la salcâm. Acest fapt stă în legătură cu consistenţa mai erbacee a frunzelor de salcâm faţă de consistenţa coriacee a celor de glediţă.

Din punct de vedere al transpiraţiunei acest factor ne arată că salcâmul având o masă mare de frunze la unitatea de greutate uscată va transpira cu mai mare intensitate decât glediţa, fapt care se verifică şi experimental după câte vom vedea.

3) Dacă raportăm suprafaţa foliacee la unitatea de greutate uscată găsim pentru salcâm valori mai mari decât la glediţă.

Rezultă deci, că comparând o plantă cu frunze simplu compuse (salcâmul) faţă de una cu frunze dublu compuse (gledita) suprafaţa foliacee a ultimului tip poate să fie mai mică.

Prin urmare, dacă acest fapt se adevereşte şi în alte cazuri, plantele cu frunze compuse au faţă de acelea cu frunze simplu compuse un dublu avantaj în mecanismul îndeplinirei transpiraţiunei; ele îşi pot micşora transpiraţiunea având: 1) o suprafaţă foliacee redusă faţă de unitatea de greutate uscată; 2) foliolele în parte ale unei frunze compuse cu o suprafaţă anumită, având posibilitatea să descrie mişcări, se pot mai bine aşeza în poziţia de apărare decât decât limbul unei frunze simple cu o suprafaţă egală.

III. Ulm.

Pueţi din Ocol. Brăneşti

No. curent	Vârsta ani	Înălţimea plant. cm.	Lungimea şi lăţimea coronam. em.	Nr. frunzelor	Supr. foliacee (s f.) cm²	Gr. verde a frunzelor (g. v.) gr.	Gr. uscată a frunzelor (g. u.) gr.	C. v. / G. u. %	S. f. / G. u. %	Observaţiuni
1	1	0,60	0/60	28	550.90	6,200	1,830	3,4	302	
2	2	0,86	46/30	39	600	4,250	2,000	2,0	295	
3	2	0,95	48/25	52	654	6,350	3,700	1,9	176	repicaţi şi re-
4	2	0,96	49	60	561	5,000	1,400	3,5	323	cepaţi; pueţi
5	2	0,71	36	24	254	1,600	1,030	1,4	246	din pepinieră
			Valori medii:		517	—	2,04	2,2	333	
6	2	1,79	90/80	123	1294	10,140	7,070	1,4	183	
7	2	1,15	18/50	180	2116	15,000	8,390	1,7	252	nerepicaţi
8	2	1,25	65/22	60	744	4,400	2,590	1,3	287	Idem
9	2	1,19	60/20	81	1280	9,450	5,250	1,7	224	
			Valori medii:		1333	—	6,325	1,5	238	
10	3	0,97	53/15	38	436	3,600	2,590	1,4	169	Pueţi din plan-
11	3	1,32	67/20	140	480	2,800	1,670	4,2	716	taţie; plan-
12	3	1,20	61/13	94	240	1,300	1,080	2,1	222	tat după repi- caj şi recepaj
			Valori medii:		384	—	1 46	2,2	369	
13	4	1,76	50/65	230	6160	62,540	31,520	1,9	191	Pueţi aceiaş
14	4	0,97	80/43	76	800	4,160	2,410	1,4	331	plantaţie
15	4	1,46	60/25	86	1340	12,240	5,790	2,1	231	
			Valori medii:		2762	2762	16,640	1,96	251	
16	5	2,06	211/15	118	5360	5360	28,130	1,9	163	
17	5	2,92	297/50	274	8320	8320	41,430	1,9	201	Idem
18	5	1,80	185/75	255	4672	4672	25,700	1,9	186	
			Valori medii:		6117	—	31,7	1,9	183	

1. Desvoltarea în înălţime a plantulelor suferă o întârziere prin repicaj resp. plantare. Pueţii ating în primul an o înălţime de 0,30—0,60 m. iar în al doilea an 1,15—1,79 m. Dacă se repică în al doilea an şi se recepează, atunci plantulele de 2 ani au abia 0,71—0,96 m. mai mici decât cele de 2 ani (la primele, tulpinile din lăstari ating în anul al treilea 0,97—1,20 m.

2. Este de observat, ceeace este de altfel de prevăzut, că după recepare, plantulele de un an dau tulpini prin lăstărire, de înălţimi mai mici decât cele de 2 ani (la primele tulpinile din lăstari ating 0,71—0,96 m., la cele de al doilea 0,97—1,20 m.).

3. In primul an după plantare cu receptare tulpinele plantulelor prezintă înălţimi cu diferenţe mici ; din anul al doilea şi al treilea zintă diferenţe considerabile, diferenţe de 1 m. şi mai mult nu sunt rare. Din această observaţiune bazată pe un număr mai mare de măsurători rezultă un fapt de o deosebită importanţă şi anume : plantulele recepate reacţionează în acelaş mod după tăerea tulpinei ; factorii locali nu au o influenţă prea mare (presupunând că toate plantulele sunt în aceleaş condiţiuni de luminare) asupra înălţimei lăstarului eşit după recepare. In anii următori recepării, lăstarii sunt supuşi unor aşa mari influenţe a factorilor exteriori şi variaţiunea acestora pe o suprafaţă cât de limitată este aşa de mare încât ei ca rezultat al acestor acţiuni neegale, ca şi al accentuării diferenţelor individuale interne, ating înălţimi cu totul neegale.

4. Ulmul este o esenţă cu o creştere din cele mai rapide în prima tinereţe ; astfel în primii 5 ani atinge înălţimi în medie de 2 m., adică arată în acest interval o creştere anuală în medie de 20—50 cm., ceeace este un record faţă de celelalte esenţe ale şleaului.

5. Raportul între greutatea verde şi uscată la aer a frunzelor (Gu/Gv) ne prezintă aceleaşi valori ca şi la celelalte specii studiate. Rezultă deci şi aci, că la aceeaş greutate uscată, la plantulele de 2 ani avem o massă mai mică de substanţă verde în frunze decât la plantulele de un an.

Acest raport variază la plantulele de 2 ani, după cum au fost nerepicate sau au fost repicate şi recepate.

Plantulele recepate şi-au format prin lăstărire o nouă tulpină. Frunzele acestor tulpini-lăstari se apropie în ceeace priveşte raportul între greutatea verde şi uscată de plantulele de un an. (Acest raport la plantulele de un an =3,4, la cele de 2 ani recepate 2,2 şi la cele nerepicate şi nerecepate 1,5).

Plantulele de 3 ani, cari ne-au stat la dispoziție au fost luate din o plantație din pădurea Cucu (Ocolul silvic Brănești); plantația s'a făcut cu plantule de 2 ani nerepicate; pueții înainte de plantare au fost recepati. Aceste plantule și-au format noi tulpini prin lăstărire și ne arată că și plantulele de 2 ani recepate au un raport între Gv/Gu apropiat ca valoare de acel aflat la plantulele de un an.

Plantulele de 4 și 5 ani provenite din plantațiuni făcute în acelaș mod și cari au 1 respectiv 2 ani dela plantare își dobândesc pentru raportul Gv/Gu valori constante 1,9.

Din aceste măsurători ca și din cele anterioare se desprinde pentru problema transpirațiunei un fapt, care nu trebue neglijat în experiențe; acest raport ne arată că din punct de vedere al greutății uscate trebue să deosebim la plantule trei feluri de frunze: frunzele dela plantulele de un an cu cea mai mică greutate uscată, frunze de lăstari (rezultați după recepare), cu o greutate uscată redusă și în fine frunze dela lujeri cu desvoltare normală (născuți din mugurii normali) cu greutatea uscată cea mai mare.

6. Suprafața foliacee dela an la an crește într'o proporție mai mare de 100%. Dacă luăm din datele noastre suprafața foliacee a plantulelor cari în cursul anului respectiv nu au fost stânjenite în creșterea lor prin recepare avem:

Plantule de un an, Sf = 550 cm², în medie
de 2 ani, „ 1333 cm²,
de 4 ani, „ 2762 cm²,
de 5 ani, „ 6117 cm².

Dacă influența recepării nu se vede atât de bine la creșterea în înălțime a lăstarului din acel an; apoi această influență se remarcă la scăderea suprafeței foliacee; astfel plantulele de 2 ani receptate au o suprafață foliacee de 517 cm².
iar cele de 3 ani de 338 cm².

Acest rezultat al măsurătorilor ne spune că dacă în urma recepării obținem lăstari lungi, nu trebue însă să ne bucurăm. Micșorarea suprafeței foliacee a plantulei, ca urmare a recepării aduce un prejudiciu important în nutriția plantulei, care în aceiaș măsură va asimila mai puțin. In consecință, este de așteptat ca plantulele mai slab nutrite în anul recepării să se resimtă de aceasta și în anii următori.

7. Incă un factor, care ne mai poate interesa este raportul între suprafaţa foliacee şi greutatea uscată a frunzelor.

Acest raport este foarte mare la plantulele de un an : 302.

Scade la plantulele nestânjenite în creşterea lor prin recepare:

Plantule de 2 ani nerecepate : 238
„ „ 4 „ „ 251
„ „ 5 „ „ 183.

Se ridică în valoare după recepare şi întrece valorile aflate la plantulele de un an.

Plantule de 2 ani recepate : 333 (plantule de 1 an 302)

Plantule de 3 ani recepate : 369

Aceste măsurători ne arată că din punct de vedere al asimilaţiei şi transpiraţiei plantulelor de un an sunt avantajate, având la aceiaş greutate uscată o suprafaţă mai mare a frunzelor.

Acelaş lucru se poate spune şi la frunzele depe tulpinile plantulelor receptate ; în acest mod aparatul lor foliaceu prin o mai mare asimilaţie şi transpiraţie poate compensa scăderea mare a suprafeţei foliacee.

Contributions a l'étude de la physiologie des essences forestières
(Aesculus, Robinia, Gleditschia et Ulmus).

Entreprennant des mesurages sur la transpiration des plantes pendant l'été (Juillet et Août), l'auteur a rapporté les chiffres obtenus à la surface foliacée de ces plantes, au poids de leurs feuilles vertes (Gv) et desséchées (Gu) et au rapport $\frac{Gv.}{Gu}$

Il en résulta que les plantes agées d'un an seulement ont une transpiration plus active ; en même temps elles ont une valeur élevée pour le rapport $\frac{Gv}{Gu}$ et un surface foliacée plus grande pour la même quantité de matière desséché.

D'ailleurs on a constaté des caractéristiques différentes : 1) chez les plantules d'un an, 2) chez les rejets de souche et 3) chez les plantes agées de plus de 2 ans.

Après l'opération du recepage les plantes reduissent leur surface foliacée, quoique les tiges sont plus développées. La consequence en sera la réduction des facultés de transpiration et d'assimilation, ce qui amenera un affaiblissement de la vitalité.

Beiträge zum physiologischen Studium forstlichen Pflänzlingen.

In rumänischen Tiefland und zwar in der Nähe von Bukarest wurde an Pflänzlingen der Rosskastanie, der Robinie, des chinesischen Götterbaumes und der Feldrüster Messungen ausgeführt. Es wurde gerechnet die mittleren Höhen der Pflänzlingen, das Verhältnis zwischen grünen und trockenen Blattmasse, die entsprechende Blattoberfläche der Gewichtseinheit, etc. gemessen..

Es ergab sich:

Einigen der inneren physischen Werte der Verdunstungsfaktoren haben bei einjährigen Pflänzlingen hohe Werte als bei älteren. wie z. B. das Verhältnis zwischen Blattoberfläche und Blattmasse ist bei ersteren höher.

Nach dem Verhältnis $\frac{G\,v}{G\,u}$ (das Gewicht der grünen und trockenen Blattmasse) haben wir drei Blätterarten der Pflänzlinge bei Transpirationsversuche ins Auge zu fassen:

Blätter der einjährigen Sprösse, Blätter der Adventivsprösse der auf den Stock gesetzten Pflänzlinge, Blätter der Sprosse der zweijährigen und noch älteren Pfänzlinge.

Nachdem die Pflänzlingen auf den Stock gesetzt sind nimmt die Blattmenge ab, obwohl die Ausschläge an sich entwickelter sind. Als Folge dieser Handgriff haben also die Plänzlinge zu leiden, da durch die Verminderung der Blattfläche eine Schwächung der Ernährung und der Transpiration eintritt.

PROBLEME ADMINISTRATIVE

MONOGRAFII

IMPOZITELE LA PĂDURI

de Ing. EUG. FURNARACHI

Criza grea pe care o străbatem şi de care suferă la noi ca şi aiurea, agricultura, industria şi comerţul, a făcut ca fiecare în sfera lui de activitate, să se străduiască a găsi cauze şi leacuri la această criză.

Aşa, ocupându-se de cauzele care influenţează rentabilitatea exploatărilor forestiere, — fie că ele sunt făcute chiar de proprietarii pădurilor, fie că sunt făcute de exploatatori, — domnii Otto Mathias şi Horia Manole au publicat în „Revista Pădurilor" din 1932 articole în care au semnalat printre cauzele care contribuesc la micşorarea şi chiar la anihilarea rentabilităţii acelor exploatări, greşita aşezare a impozitului agricol la păduri.

Criticile aduse de D.D.-lor sunt desigur fundate în parte, dar nu pot subscrie fără rezerve la cele arătate în articolele menţionate mai sus şi iată pentru ce :

a) Primesc de bune cifrele stabilite de D-l Horia Manole din care rezultă că, de pe un hectar de pădure exploatat la vârsta de 6 ani, proprietarul realizează un câştig de Lei 3.000. Impozitul se va calcula la acest câştig ceiace socotit à 20%, ne dă Lei 600 sau pe an şi pe ha. lei 10. Şi atunci constatăm, că la 50 Lei venit anual plătim Lei 10 impozit, pe când agricultorul la 1.088 Lei venit plăteşte Lei 220 impozit, prin urmare proporţia este aceiaşi : 20 la sută.

b) Deasemenea primesc de bune cifrele arătate de D-l Otto Mathias, dar nu pot împărtăşi afirmarea D-sale, că „Impunerea pădurii este o impunere a venitului brut" şi mai puţin pot sprijini această afirmare pe art. 6 din Legea Contribuţiunilor, care, în ultimul

său alineat zice că, câştigurile rezultând din exploataţiune fac obiectul unei impuneri separate „conform art. 30". Iar art. 30 prevede impunerea v e n i t u r i l o r n e t e, care, potrivit art. 31 se obţin după efectuarea scăzămintelor acolo rătate.

Să precizăm luând exemplul citat în art. de care ne ocupăm. Pentru a se stabili impunerea proprietarului ce-şi exploatează singur pădurea, trebuie să se separe din venitul net total, partea ce este supusă impozitului agricol, de aceia ce reprezintă câştigul din exploatare. Pentru aceasta trebuie să ne punem în ipoteza că un exploatator ar vrea să întreprindă exploatarea suprafeţii de 60 hectare ce reprezintă posibilitatea, luând asupra-şi toate cheltuelile de împădurire, personal, etc. Ce socoteală va trebui să-şi facă el spre a fixa preţul ce ar putea să plătească proprietarului ? Va zice :

Venitul brut este de . . . . Lei 1.774.000.—
Cheltuelile sunt de . . . . . „ 803.000.—

Din diferenţa de Lei 971.000 ce rămâne, trebuie să scad beneficiul meu de 20 la sută — spre exemplu — ceeace face în cifre rotunde Lei 200.000, aşa că pot oferi proprietarului diferenţa, adică Lei 771.000. Numai la această sumă va putea fi impus proprietarul la impozitul agricol cu cota de 8% (după noua lege) plus zecimile şi adiţionalele pentru drumuri, iar la impozitul comercial va fi impus numai pentru restul de Lei 200.000.

Acolo însă unde nedreptatea este mare, este când se socotesc ca venit pentru stabilirea impozitului global, sumele ce proprietarul încasează din vânzarea pădurii sale pentru tăierile ce depăşesc posibilitatea normală, şi care până la un punct reprezintă un capital.

Este în deobşte cunoscut, că marea majoritate a pădurilor particulare la noi, nu se exploatează pe baza raportului susţinut. Dacă cineva are 100. 200 hectare pădure, le exploatează în minimum de timp posibil spre a realiza o sumă mai mare de bani şi după aceasta aşteaptă 20—25 ani până să se poată face o nouă tăere.

Fiscul nu ţine socoteală de acest fapt şi consideră ca venit toată suma încasată în aceşti câţiva ani, cât ţine exploatarea. De-aceea asistăm la toate vânzările de păduri, cu fond şi superficie, făcute de mulţi proprietari, mai cu seamă în epoca anterioară crizei actuale. Se plăteşte atunci taxa de înregistrare pentru vânzare şi nu mai sunt de plată : impozit agricol, impozit global, etc. Iar cum-

părătorii după tăere, aplică povaţa controlului fiscal citată de D-l Mathias: „parcelează şi vinde".

Aci stă mi se pare răul principal. In celelalte cazuri relatate, impunerile nu pot fi stabilite cu nesocotirea textelor precise de lege, decât numai dacă interesaţii se lasă în voia soartei. Personal m'am apărat în faţa mai multor comisiuni de apel şi dacă nu am obţinut la toate aceleaşi norme de evaluare, totuşi pot spune, că principial am obţinut câştig de cauză şi că reduceri s'au făcut în toate cazurile unde am putut dovedi un câştig mai mic decât acel estimat de fisc.

Cum s'ar putea înlătura răul? Mijlocul cel mai simplu ar fi ca impunerea pădurilor la impozitul agricol să nu se facă numai atunci când ele sunt puse în tăere ci să fie stabilită la recensământ în raport cu posibilitatea normală fixată prin amenajament şi pe baza preţului lemnelor din perioada de recensământ. Dacă de exemplu pădurea este amenajată în crâng cu o posibilitate de 3 hectare anual, se va face estimaţia producţiei lemnoasă de pe aceste 3 hectare exploatabile, se va socoti valoarea ei în bani după preţul la epoca recensământului, se vor scădea cheltuelile şi la suma obţinută se va aplica cota legală. Suma obţinută astfel ca impozit se va plăti pe tot periodul recensământului.

Pentru aplicarea acestui sistem este necesar însă ca impunerea să nu fie lăsată în sarcina numai a unui agent fiscal, ci să fie făcută împreună cu un silvicultor. In adevăr, un funcţionar fiscal nu are cunoştinţele necesare pentru a putea estima volumul lemnos dintr'o pădure şi atunci se fac estimaţiuni arbitrare, sprijinite în ultima analiză pe formula pe cât de comodă pe atât de nedreaptă: „prin comparaţie cu pădurile din aceiaşi regiune", ca şi cum ar putea să fie vreo raţiune că dacă pădurea mea are 200 metri cubi la hectar apoi a vecinului să aibă tot atât, ca fiind în aceiaşi regiune.

In acest mod, estimaţia ar fi echitabilă din toate punctele de vedere, căci s'ar înlătura pe de o parte estimaţiunile arbitrare, făcute astăzi de fisc — şi de care nu poate fi făcut responsabil — iar pe de altă parte să înlăturâ impunerea la venitul global a unei sume ce nu reprezintă venitul anual.

Exemplu: O pădure are 180 ha. Revoluţia 30 ani; Posibilitatea 6 ha.

Vârsta în 1933: 60 ha. 30 ani.
60 ha. 20 ani.
60 ha. 13 ani.

Se tae în 1933, şasezeci ha.; în 1934 şasezeci ha.; în 1905, şasezeci ha.

Valoarea unui ha. în 1933 : Lei zece mii net.

Impunerea :

pe periodul 1933/38 : La venitul de $6 \times 10.000 = 60.000$ lei pe an

pe periodul 1938/43 : La venitul de $6 \times n = 6 \times n$ lei pe an

n reprezentând valoarea hectarului după preţurile din 1938.

Pe celelalte perioade la fel.

In caz când de exemplu imobilul s'ar vinde în anul 1935, impozitul va greva fondul şi prin urmare noul proprietar va ţine seamă de această situaţie la stabilirea preţului de achiziţie a imobilului.

Cât priveşte impozitul global, el fiind personal, va continua să fie plătit de vechiul proprietar pe tot timpul cât ar fi trebuit să se facă exploatarea celor 60 ha. adică dela 1935 până la 1943.

Les impôts forestiers.

Se référant aux articles sur la question publiés dans la revue par MM. Otto Mathias et H. Manole, l'auteur — préocupé d'éviter les estimations arbitraires des agents du fisc et l'impôt des sommes qui ne représentent pas le revenu forestier seulement, — fait des propositions :

Les forêts ne doivent pas être imposées, comme aujord'hui, chaque fois au moment ou on les coupe, d'après leur valeur actuelle et par rapport à la contenance de la coupe respective ; l'impôt forestier faut être établi périodiquement, à la suite d'un recensement, sur la base des prix du moment, de ce recensement et en rapport avec la possibilité d'amenagement, n'importe la manière de la quelle le propriétaire fait les coupes annuelles.

Des forestiers spécialistes devront aider les agents du fisc à ces travaux.

Die Besteuerung der Wälder.

In Verbindung mit der Besteuerungsfrage, die im Vorjahre in den Spalten der „Revista Pădurilor" von den Herren Otto Mathias und Horia Manole besprochen wurde, schlägt Verfasser folgendes vor :

Die landwirtschaftliche Besteuerung der Wälder soll nicht nur dann geschehen, wenn diese gefällt werden, sondern alljährlich auf Grund einer periodischen Zusammenschreibung welche den im Forstbetriebsplan festgesetzte normale Jahresetat berücksichtigen und auf Grund des Holzpreises bei der Steuerzusammenschreibung festgestellt werden soll.

Dem zu Folge sollte die Besteuerungsarbeiten nicht nur durch einen Finanzmann, sondern mit einem Forstmann zusammen durchgeführt werden.

Bei diesem Verfahren würden einerseits nicht mehr willkürliche Schätzungen gemacht, andererseits werden dadurch nicht mehr Beträge besteuert, welche nicht das Jahreseinkommen darstellen.

DOCUMENTĂRI - COMENTARII

TIPURILE DE PĂDURI IN LITERATURA RUSĂ

de Ing. ŞT. RUBŢOV

Introducere

In ultimul deceniu atât în Apus, cât mai ales în Rusia au eşit de sub tipar o mulţime de studii privitoare la tipurile de păduri, iar în rândurile silvicultorilor străini această problemă nouă a cucerit aşa de mulţi adepţi, încât astăzi este considerată drept cea mai importantă preocupare şi ultima inovaţie în cultura ştiinţifică a pădurilor.

Fiind aşa de mult apreciată această ştiinţă în străinătate şi nefiind tradusă în româneşte nici o carte cu acest subiect pentru a fi accesibilă tuturor silvicultorilor români, o rezumare a acestei noui teorii în limba română este foarte indicată.

In cele ce urmează se va desvolta în rezumat subiectul propus, aşa cum a fost descris şi publicat în limba rusă de cunoscuţii autori Morozov, Cajander, Krüedener, Sucaciov şi Kutsche. Inainte însă de a intra în fond se va schiţa în câteva cuvinte un scurt istoric al cauzelor cari au provocat studierea tipurilor de păduri şi necesitatea lor în silvicultură.

Cum s'a ajuns la ideia tipului de pădure?

Incă din trecutul destul de îndepărtat omenirea a ajuns la concluzia că pădurile se împuţinează din ce în ce mai mult cu creşterea populaţiei şi tot de atunci s'a căutat a reglementa exploatările în vederea protejării pădurilor.

Aceasta a fost epoca în care ştiinţa silvică propriu zis nu a existat şi se întrebuinţau numai anumite reguli în exploatare pentru a asigura pădurii regenerarea.

Apoi din anul 1791 când a apărut cartea lui Hartig „Anweisung zur Holzzucht für Förster" a luat naştere şi ştiinţa silvică, având însă caracterul unei gospodării şablon.

Ulterior, Hundeshagen cu lucrarea sa „Enziklopädie der Forstwissenschaft" apărută în 1821 a pus bazele adevăratei ştiinţe a silviculturii, când

s'a renunţat la silvicultura „şablon" şi s'a ajuns la concluzia că pădurea este un fenomen geografic şi trebuie tratată ca atare.

In decursul aproape a 200 ani şi până în zilele noastre unicul scop a fost a exploata şi îngriji pădurea în aşa fel ca să se poată regenera din nou în urma tăerii şi în bune condiţiuni şi a nu se exploata decât cota parte ce se cuvinea generaţiei respective. Acesta fiind scopul — pentru atingerea lui s'a luptat şi se luptă şi acum silvicultorul contribuind la propăşirea ştiinţei silvice prin cercetarea legilor naturii,

Aşa s'a născut nevoia amenajării pădurilor şi în legătură cu ea şi ştiinţele respective ca: silvicultura, botanica, meteorologia, etc.

Dar nici acum ştiinţa silvică nu a atins perfect scopul urmărit şi acum este în căutarea acelei metode perfecte pentru a fi aplicată în lucrările de cultură silvică (întemeierea pădurii, îngrijirea ei, exploatarea şi regenerarea).

Cercetările în vederea găsirii celor mai perfecte metode în cultura pădurilor nu s'au putut face decât referindu-se la o anumită şi foarte restrânsă porţiune a pădurii.

Cum însă pădurile sunt aşa de variate în diferitele părţi ale pământului, urmează că trebuesc făcute tot aşa de multe şi variate cercetări în diferitele părţi ale pădurii, ceiace însemnează timp mult şi complicarea lucrărilor. Pentru acest motiv s'a căutat a sistematiza pădurile spre a fi mai uşor studiate. Aşa de ex. se poate studia o pădure după compoziţia speciilor, după vârstă, după origină (din sămânţă sau din lăstar) etc.; însă aceste studii nu vor avea o bază solidă, deoarece o pădure de stejar pedunculat, de ex., dintr'o regiune, nu poate fi la fel cu altă pădure de stejar din altă regiune şi acestor două păduri nu se poate aplica aceleaşi metode de cultură.

Actualele clasificări de păduri şi cari sunt în uz nu sunt decât clasificări artificiale bazate sau pe compoziţia speciilor, sau pe origina lor, etc.

Bazându-se pe această clasificaţie artificială se făceau şi studiile referitoare la exploatarea, regenerarea, educarea şi îngrijirea arboretelor.

După cum vedem, clasificările acestea nu se refereau deloc la mediul ambiant (sol, climă, relief), care este de cea mai mare importanţă în cultura pădurilor. Tocmai această mare lacună se caută a se complecta cu ajutorul tipurilor de păduri, cari se bazează nu pe o clasificaţie artificială ci pe o clasificaţie naturală, care se referă atât la arboret cât şi la mediul înconjurător (sol, climă, relief, etc.).

Această silvicultură cu tot complexul de reguli ştiinţifice ce are privitor la întemeierea, îngrijirea şi exploatarea arboretelor, prezintă această mare lacună că nu ne arată în mod precis şi categoric la care anume arborete se pot aplica aceste reguli:: nu ne dă soluţii precise, ci vagi.

Se pune întrebarea: la care arborete şi care metode sunt cele mai indicate?

Prin urmare este nevoie de o clasificare sau grupare a arboretelor în aşa fel ca un anumit arboret sau o categorie, o grupare a arboretelor să prezinte omogenitate din toate punctele de vedere (arboret, sol, climă, relief, etc.).

Numai la aceste arborete (sau asociaţiuni) s'ar putea aplica una şi aceiaşi metodă şi numai în asemenea asociaţiuni forestiere (tipuri de păduri) se pot face cercetări precise şi aplicabile apoi în oricare alt arboret omogen.

In acest fel reuşim să simplificăm mult cercetările şi să economisim munca, căci nu mai este nevoie a face cercetări peste tot în mii şi mii de cazuri, ci numai în câteva asemenea asociaţiuni (păduri-tip) omogene din p. d. v. al arboretului şi al mediului ambiant (staţiunea).

Prin urmare, la baza clasificării naturale s'a pus studiul condiţiunilor locului de vegetaţie (Standortslehre), într'un cuvânt „staţiunea".

Prima clasificare în stil mare a fost făcută de Mayr prin cunoscutele sale zone climaterice (Alpinetum, Picetum, etc.).

Fiecare specie este răspândită în zona ei de vegetaţie şi vegetează cel mai bine în optimul zonei. Apoi fiecare specie cu proprietăţile sale biologice vegetând în zona ei, îşi schimbă proprietăţile în legătură cu schimbările locale ale climei şi ale solului.

A. Flaugère (vezi Revue des eaux et forêts No. 6/1929) spune că „vegetaţia este expresia precisă a condiţiunilor mediului; climatul creiază masive mari de vegetaţie, iar solul şi expoziţia nuanţează felul de a fi al vegetaţiei".

Prin urmare „tipul de pădure" nu este altceva decât o unitate de bază în noua clasificaţie naturală a pădurilor şi exprimă o asociaţie de arborete cu caractere comune atât în ce priveşte compoziţia speciilor, cât şi mediul ambiant omogen (sol, subsol, climă şi relief), putându-se aplica unor asemenea arborete tip acelaşi tratament şi putând face obiectul unui singur studiu.

Tipurile de păduri după şcoala rusă.

Cuvântul „tip de pădure" (Waldtyp, type de forêt, tip lésa sau tip nasajdénii) nu este nou nici în terminologia silvică românească şi se întrebuinţează şi acum pentru a caracteriza anumite păduri; de ex. pădurea de şleau este un tip de pădure caracterizat atât din p. d. v. al speciilor componente cât şi din p. d. v. al staţiunei. Apoi tipuri de şleau cu cer, tipul de stepă, etc. toate acestea nu sunt altceva decât unităţi din clasificarea naturală a pădurilor, despre care s'a vorbit mai sus.

Prin urmare teoria tipurilor de păduri nu este străină silviculturii româneşti, numai că noi nu ne-am ocupat de ea şi nu i-am dat cuvenita atenţie. însă orice specialist întâlnind în natură anumite păduri caracteristice caută a-le da numiri proprii.

Din acest punct de vedere simţul poporului care este mereu în contact cu pădurea, nu se înşeală niciodată şi numirile poporane sunt deobiceiu şi cele mai nimerite.

Invăţaţii ruşi în cercetările lor întreprinse în vederea împărţirii pădurilor în tipuri, s'au folosit în primul rând de numirile poporane fiind cele mai reuşite.

După Morozov definiţia unui tip de pădure este următoarea: totalitatea arboretelor cari cresc în condiţiuni comune de climă, sol şi relief, cari condiţiuni imprimă arboretelor anumite forme exterioare precum şi proprietăţi interioare şi arată în acelaş timp felul măsurilor de gospodărie şi mijloacele de aplicat în vederea regenerării lor.

Ce exprimă de ex. tipul de pădure „de şleau" de origină pur românească, dacă nu aceleaşi principii şi date stabilite de Morozov?

Pronunţând cuvântul „pădure de şleau', niciodată nu ne gândim numai la compoziţia speciilor, ci şi la sol. relief, forma exterioară a arboretelor, sub arboret, pătură vie, etc.

Studiul tipurilor de păduri s'a început acum 28 ani concomitent în Rusia şi Finlanda şi independent unul de altul.

Intemeietorul acestor studii în Rusia a fost profesorul Academiei forestiere din Petrograd G. T. Morozov, în Finlanda, Cajander.

Iată în ce constă principiile „Şcoalei Morozov" aşa cum au fost stabilite în cartea sa „Studiul pădurii", apărută după moartea autorului, în 1924 şi în cursurile sale „Tipuri de păduri" predate la Academia forestiră.

In primul rând, Morozov contrar părerii lui Pfeil care s'a pronunţat că în silvicultură nu sunt şi nu pot fi stări comune, — declară că „reţete în silvicultură nu pot fi, însă stări comune sunt şi acestea din urmă nu pot fi închipuite decât cu ajutorul tipurilor de păduri". In limitele unei ţări în repartizarea diferitelor păduri, oricând putem observa şi identifica anumite trăsături tipice. Trăsăturile tipice sunt în strânsă legătură cu clima, relieful, solul şi subsolul, adică cu situaţia locului unde vegetează pădurea dată. Viaţa şi forma pădurei nu se poate înţelege dacă neglijăm mediul în care se află.

Pădurea şi mediul trebuie să se unească într'un tot inseparabil, formând un individum geografic; pădurea este un fenomen geografic strâns legat de mediul în care se află.

Trebuie să privim dintr'odată atât pădurea cât şi mediul ocupat de ea" *).

De ex. prin pădurea de şleau noi nu înţelegem numai faptul că este formată din stejar, tei, carpin etc., ci şi mediul în care se află (situaţia, solul, clima).

„Cât de variat este tabloul masivelor păduroase dintr'o ţară, totuşi există şi trebuie să existe anumite caractere tipice; aceste caractere tipice trebuesc legate de o anumită climă, relief, sol şi subsol. O pădure nu se poate pricepe: a) fără legătura ce există între arborii componenţi (biologia lor) şi b) fără studiul mediului fizico-geografic în care se află pădurea şi cu care mediul face un întreg indivizibil *).

Mai departe Morozov spune că un tip se caracterizează prin următoarele elemente:

1) proprietăţile biologice ale speciilor cari formează o asociaţie.
2) proprietăţile biologice ale asociaţiei considerată în întregime.
3) mediul ambiant, relieful, solul şi subsolul.

Acestea sunt cele trei coordonate fără de care Morozov spune că nu se poate înţelege o pădure. după cum un corp în spaţiu nu se poate închipui fără cele trei coordonate ale lui.

Proprietăţile biologice ale speciilor precum şi mediul ambinat ştim ce înrâuriri mari au asupra fiecărei specii în parte şi nu ne oprim asupra lor.

Speciile forestiere, considerate fiecare crescută în stare izolată, au anu-

*) Morozov „Studiul pădurei".

mite proprietăţi biologice: când însă formează o asociaţie, o pădure, un arboret, biologia lor suferă schimbări însemnate. Aşa de ex. întârzie epoca maturităţii, se schimbă felul creşterii, fructificaţia, condiţiile de regenerare sub masiv, lumina, temperatura, umiditatea aerului şi a solului, etc.

Unii dintre silvicultori şi botanişti au clasificat pădurile după semnele exterioare ale pădurii şi anume: după pătura vie (Cajander) şi după bonitate (Orlov).

Morozov combate amândouă aceste clasificări obiectând că: „pătura vie este un indiciu bun al staţiunei şi mai ales al stării pădurii şi este necesară pentru caracterizarea unei asociaţiuni forestiere, însă în privinţa ei (a păturii vii) trebuie să facem aceleaşi adăogiri şi rectificări ca şi la caracterizarea compoziţiei speciilor. Şi anume în caracterul păturii vii se produc multe schimbări datorite mânei omului: tăeri, incendii, păşunat, etc., care schimbă mult aspectul păturii vii şi ne poate induce în eroare.

De ex. Cladonia, planta care arată deobiceiu un substrat sărac şi uscat, apare şi pe solurile bogate în urma unui incendiu.

In ce priveşte „bonitatea" Morozov spune că, cu toate că ne dă unele indicaţii preţioase, cu toate acestea nu ne poate lămuri complect decât numai cu ajutorul semnelor privitoare la condiţiile locului de vegetaţie (staţiunei).

Aşa de ex. slaba bonitate poate fi cauzată atât de lipsă, cât şi de exces de umiditate; atât din cauza sărăciei solului, cât şi din cauza unei prea mari cantităţi de săruri în sol, etc. Pinul crescut pe un sol apos are aceiaşi creştere în înălţime ca şi pinul crescut pe un sol sărac. Cu toate acestea calităţile lor sunt diferite.

Prin urmare la clasificarea arboretelor, compoziţia lor, pătura vie, înălţimea medie, bonitatea, nu sunt suficiente. Este nevoie a arăta aci şi condiţiunile locului de vegetaţie (staţiunea) încât clasificaţia să fie complectă.

Pădurea fiind un fenomen biogeografic, procesul formaţiunei solurilor se face sub influenţa unui climat dat, şi a reliefului local. Gruparea esenţelor forestiere este în strânsă legătură cu aceste condiţiuni staţionale.

Acestea sunt principiile după care s'a condus Morozov. După cum vedem obârşia acestui studiu îl găsim în ştiinţa phytosociologiei şi în geografia botanică.

O clasificaţie a asociaţiilor forestiere ca să fie naturală trebue să fie bazată pe totalitatea următorilor factori (după Morozov):

1) proprietăţile interioare şi ecologice ale esenţelor lemnoase.
2) mediul geografic: climă, subsol, sol şi relief.
3) relaţiuni biosociale { între vegetalele formând o asociaţie
   { între relaţiuni biosociale şi faună.
4) Cauzele istorico geologice.
5) amestecul omului.

Deoarece tipurile se determină de către mediul în care se află, rezultă că întâi trebuesc fixate unităţile mari de clasificare, în limita cărora apoi urmează a se determina şi identifica tipurile.

După Morozov această clasificaţie se prezintă schematic în felul următor:

1) Zonele (tundra, zona pădurilor, stepa, deşertul).

2) Subzonele (tundră cu pădure, păduri amestecate, păduri de stepă etc.).

3) Regiuni (regiunea se fixează în legătură cu situaţia fizico-geografică).

4) Tipuri (se stabilesc în limitele unei regiuni).

Sunt cazuri când într'o regiune majoritatea arboretelor au aceiaşi situaţie comună şi aceleaşi condiţiuni geologice comune, însă diferă din alte puncte de vedere. Aceste complexe mari de păduri caracterizate printr'un indiciu comun, Morozov le numeşte „tipul unui masiv păduros", în limitele căruia apoi se identifică tipurile de păduri.

Tipuri de păduri după „şcoală finlandeză"

In legătură cu şcoala rusă. în Finlanda în acelaşi timp şi cu totul independent s'a născut altă teorie a tipurilor de păduri al cărui întemeetor este prof. botanist Cajander.

Baza dela care a plecat Cajander a fost ştiinţa phytosociologiei. Fiind botanist teoria lui Cajander se deosebeşte mult de cea a silvicultorului Morozov, pentru că a dat mai multă importanţă vegetaţiunei erbacee şi lichenilor decât celei forestiere.

Iată cum defineşte Cajander un tip: „La unul şi acelaşi tip de pădure se referă toate arboretele a căror vegetaţie la vârsta de exploatabilitate şi la o consistenţă aproape plină, se caracterizează esenţial printr'un aspect general şi specii anumite, precum şi prin aceleaşi caractere ecobiologice. Deasemenea toate arboretele a căror vegetaţie se deosebeşte prin acele diferenţe cari pot fi considerate ca temporare şi ocazionale şi în nici un caz ca definitive, de ex. cari apar din cauza diferitelor vârste a arboretelor, luminişuri, sau introducerea altor specii, (Cajander 1927, pag. 40—41).

Prin urmare la Cajander baza pentru determinarea tipurilor este vegetaţia sub masiv şi numai vegetaţia, pe când staţiunei nu-i acordă nici o importanţă deosebită, arătând de exemplu că tipurile de păduri nu depind de sol şi că pe unul şi acelaşi sol pot vegeta diferite tipuri, iar un anumit tip poate fi întâlnit pe diferite soluri, adică după Cajander tipul de pădure, ca şi oricare altă asociaţie vegetală se caracterizează numai prin vegetaţia sa.

Faţă de „şcoala Morozov" există prin urmare o diferenţă esenţială: Morozov cu elevii săi leagă un tip de pădure de omogenitatea solului şi subsolului în arborete, iar Cajander din contra afirmă că un tip de pădure nu are nici o legătură cu solul sau cu compoziţia speciilor, înglobând într'un tip toate arboretele de pin, de molift, de mesteacăn etc. dacă au pătura vie omogenă.

Afară de aceasta Cajander pleacă dela principiul că un tip se determină exclusiv de factorii direcţi ai locului de vegetaţie (lumină, căldură, apă, aer etc.) cum sunt date de natura externă.

Adică, se poate întâmpla ca pe diferite tipuri de sol să se întâlnească asociaţiuni cari se pot considera că fac parte dintr'o asociaţie comună omogenă, pentru că aceşti factori direcţi combinându-se cu alţi factorii indirecţi (relief, climă, sol, etc.) pot da naştere la mediul omogen. Asemenea situaţiuni (mediul)

omogene în ce priveşte acţiunea lor asupra vegetaţiei, Cajander le numeşte că sunt de *aceiaşi valoare biologică* *).

Pornind dela acest criteriu, autorul rus Sucaciov determină un tip astfel: „asociaţia vegetală (sau tipul de pădure) întruneşte asociaţiunile omogene în ce priveşte organizarea lor în vederea folosirei tuturor condiţiunilor locului dat şi prin urmare omogene şi după sistemul relaţiunilor phytosociale sau având situaţiuni (staţiuni) de aceiaşi valoare biologică".

Fără a intra în critica celor două metode (Morozov şşi Cajander), căci prin această lucrare nu urmărim decât expunerea rezumativă a părerilor autorilor sus menţionaţi, totuşi, o paralelă este nevoie a se face. Iată ce spune cunoscutul tipolog rus Sucaciov: cu câte o regiune se află mai la nord, cu atât influenţa arboretelui asupra păturei vii se arată mai puţin efectivă şi aceasta probabil depinde în primul rând de faptul că spre nord consistenţa arboretelor chiar la speciile de umbră devine mai mică şi deaceia acolo pătura vie este mai pronunţată, fiindcă după cum se ştie depinde în mare grad de lumina din sub masiv.

Sucaciov este de părere că dacă tipurile lui Cajander le vom împărţi după compoziţia speciilor, atunci aceste subdiviziuni după specie vor corespunde tipurilor lui Morozov, însă determinarea tipurilor lui Cajander numai după pătura vie, fără a ţine seamă de alţi factori, poate da loc la mari greşeli, căci pătura vie care nu pătrunde cu rădăcinile sale decât stratul superficial al solului, nu poate arăta proprietăţile straturilor mai adânci, cari tocmai sunt utilizate de arbori.

De această părere sunt şi alţi autori străini.

Dacă pentru Finlanda cu păduri compuse numai din câteva specii, metoda Cajander este aplicabilă şi a dat rezultate bune, — în Rusia şi în ţările apusene această metodă nu s'a putut aplica din cauza prea marilor diferenţe atât în ce priveşte speciile cât şi a mediului ambiant. Pentru aceste motive în prezenta lucrare nu ne vom ocupa decât de metoda lui Morozov.

Metoda lui Morozov în lucrările elevilor săi.

Bazele stabilite de Morozov au fost desvoltate apoi şi studiate amănunţit de Bar. Krüedener, Alexeev, Sucaciov, Tcacenco, Kutsche şi alţii cari ne-au dat şi detaliile de modul cum trebuie făcute cercetările şi determinările tipurilor de păduri.

Bar, Krüedener dă următoarea definiţie tipului de pădure „Societatea vegetală formată într'o climă dată, solul dat şi care are un caracter mai mult sau mai puţin constant, fără amestecul omului".

Krüedener stabileşte clasificaţia pădurilor bazat pe următorul principiu: „Tipurile principale ale solurilor şi subsolurilor în legătură cu umiditatea (drenajul apei), accesul aerului (drenajul aerului) şi caracterul stratului superficial vegetal al solului, dau în prezenţa unui substrat mineralogic şi a unui anumit arboret, anumite tipuri de arborete".

Prof. Alexeev defineşte un tip: „Totalitatea unor porţiuni dintr'o pădure, omogenă din p. d. v. al climei şi solului şi prin urmare şi din p. d. v.

*) Sucaciov, 1931 pag. 30—35.

al compoziţiei speciilor şi al păturii vii a asociaţiunilor vegetale de bază, cari posedă aceleaşi proprietăţi silvicole şi în baza cărora permit aceleaşi metode în scopul regenerării şi educării (îngrijirii) pădurii"

Prof. Sucaciov vestit prin lucrările sale în domeniul phytosociologiei, desvoltând studiul tipurilor de păduri (vezi Manual pentru cercetarea tipurilor de păduri 1931) nu găseşte altă explicaţie diferitelor fenomene ce se petrec în pădure, decât în ştiinţa phytosociologiei.

După cum am văzut mai sus acest tipolog cu toate că susţine în totul ideia lui Morozov, totuşi nu respinge nici ideia lui Cajander, găsind că amândouă aceste metode se complectează reciproc una pe alta. Cu tot avântul mare ce a luat această ştiinţă în Rusia şi Finlanda, mulţi dintre silvicultori s'au arătat ostili noului curent în silvicultură, motivând că nu este nevoie de tipuri de păduri odată ce avem „bonitatea" criteriul cel mai bun care se întrebuinţează în amenajamente, şi care arată starea pădurii şi a fiecărui arboret în parte din toate punctele de vedere.

Conducătorul acestui grup de silvicultori ostili tipurilor de păduri este Profesorul de amenajament Orlov, care în lucrarea sa „Estimaţia pădurilor" din 1924 spune: „In natura pădurii nu sunt nici clasele de vârste, nici clasele de bonitate, ci sunt infinit de multe arborete diferite după vârstă şi după producţie.

In scopul amenajării toate arboretele se divid după vârstă în clase de bonitate.

Şi într'un caz şi într'altul clasificarea artificială şi numai aceasta poate forma criterii stabile pentru repartizarea arboretelor fiindcă se înţelege dela sine că pentru scopurile artei şi clasificarea trebuie să fie artificială.

Caracterizarea complectă şi exactă a solului şi a altor condiţiuni staţionale este obligatorie în amenajament, fiindcă pe baza acestor caracteristici pot fi făcute diferite comparaţiuni şi determinări de arborete, însă toate combinaţiunile trebuie să se bazeze pe aceleaşi criterii, stabilite prin clasele de bonitate".

Morozov analizând cele două termene „tip" şi „bonitate" ajunge la concluzia că în baza amenajamentului trebuie luat tipul de pădure care este o unitate naturală şi numai în limitele şi pe bazele creiate de tipuri de păduri este posibilă clasarea arboretelor pe clase de bonitate.

Desigur teoria lui Orlov a avut mulţi adepţi şi pentru motivul că pe acea vreme tipurile nefiind încă determinate, toate lucrările de amenajare s'au bazat pe clasele de bonitate cari s'au putut stabili dela caz la caz.

Prof. Kutsche din Cehoslovacia, în cartea sa „Studiul tipurilor de păduri", a exprimat ideia că deocamdată, aplicarea tipurilor de păduri în lucrările de amenajare nu este indicată decât în acele masive păduroase unde tipurile sunt bine recunoscute şi detailat descrise.

Morozov susţine că tipurile nu numai că nu sunt identificate sau cunoscute, ci nici nu sunt recunoscute, adică noi nu ştim nu numai proprietăţile lor silvicole, ci nu ştim nici semnele exterioare distinctive.

Cu toate acestea, studiul tipurilor de păduri a progresat aşa de mult

după moartea lui Morozov, încât a fost chiar reglementat şi introdus definitiv în lucrările de amenajare din Rusia, Finlanda şi Polonia, unde nici o lucrare de amenajare nu se face decât pe baza determinării tipurilor de păduri.

Aşa de ex. în Rusia, din anul 1926, comisariatul Agriculturi şi al Pădurilor a publicat „instrucţiunile de amenajare" obligatorii a se respecta în toate cazurile la amenajarea pădurilor.

In aceste instrucţiuni se dă următoarea definiţie a tipului de pădure: „tipuri de păduri se numesc acele porţiuni de pădure cari arată în mod complect particularităţile caracteristice biologice şi economice exprimate prin creşterea, compoziţia, calitatea arboretului şi condiţiunile staţionale ale locului dat".

Odată ce aplicarea acestei ştiinţe este reglementată în unele ţări, însemnează că foloasele aduse sunt mari şi indiscutabile şi pentru a ne convinge şi mai mult asupra importanţei tipurilor de păduri în toate lucrările silvice technice şi culturale, este suficient a înşira numai câteva din aplicaţiuni aşa cum le vede tipologul Sucaciov şi Krüedener.

A organiza şi a conduce bine şi raţional o gospodărie forestieră într'un masiv păduros este posibil numai cu condiţia să împărţim întâi acest masiv în tipuride păduri şi dacă vom şti proprietăţile silvice ale acestor tipuri.

Krüedener în lucrările sale, arată detailat ce fel de tăeri urmează a se aplica fiecărui tip de pădure în parte. Aşa de ex. în pădurile din jurul regiunei Minsk compuse din pin pur — în cazul tăerilor rase fără oprirea rezervelor, se poate admite incendierea resturilor dela exploatare ; însă în pădurile cu esenţe amestecate unde predomină mesteacănul şi plopul tremurător, nu se poate admite acest procedeu pentru că în urma incendierei tulpinile mesteacănului nu vor mai lăstări, iar plopul tremurător va cuceri tot terenul fiindcă se va regenera din drajoni.

Apoi influenţa păşunatului în păduri, variază în diferite tipuri de păduri *).

Procedeele regenerărilor artificiale fiind condiţionate de solul şi pătura vie vor fi diferite în diferitele tipuri de păduri.

Cu ajutorul tipurilor de păduri, lucrările de amenajare sunt mult înlesnite şi eftinite, fiindcă dacă avem un tip bine studiat din toate punctele de vedere, metodele acceptate pentru acest tip vor fi aplicate în toate cazurile similare.

Tot aşa în cazul împăduririlor, alegerea speciei este bazată pe tipul de pădure.

Deasemenea în ce priveşte alegerea seminţelor forestiere pentru împăduriri, când ştim ce fel de tip de pădure vrem să creem, urmează că şi seminţele trebuesc adunate dintr'acelaş tip de pădure. Lucrările practice de silvicultură sau diferitele cercetări, dacă se efectuează în limitele unui anumit tip, vor da rezultate mult mai preţioase, dacât dacă s'ar face fără nici o normă în diferite părţi ale pădurii fiindcă aceiaşi specie forestieră are proprietăţile biologice mult schimbate în diferitele tipuri de păduri.

La noi, în ultimul timp se fac încercări pentru introducerea nucului american. Dacă am şti ce fel de tip de pădure formează nucul american în America, am încerca desigur creiarea aceluiaşi tip şi la noi în ţară, căutând a realiza exact toate condiţiunile atât staţionale cât şi biologice şi phytosociale din America.

*) Sucaciov pag. 74—75.

Consiliul technic al pădurilor *) este de aceiaşi părere în privinţa importanţei tipurilor de păduri şi cu pasagiul expus în darea de seamă prezintă un interes, îl redăm în întregime:

„Amenajarea şi întreaga cultură a acestor păduri trebuie fundată pe cunoaşterea profund experimentală a unităţilor phytosociologice cari sunt tipurile de arborete, ce prin asociere dau tipul de pădure; şi cum trebue să tindem a cunoaşte constituţia ce urmează a fi dată fiecărui arboret în parte, într'o staţiune dată, spre a obţine maximum accesibil şi mulţumit în creştere şi a-i asigura permanenţa de producţiune prin regenerarea pe loc, tipurile naturale de arborete, pe care le găsim astăzi în câmpie şi stepă, sunt singurele în stare a ne indica alegerea esenţelor ca şi a metodelor de regenerare cele mai apropiate ansamblului de condiţiuni date pentru staţiunea în care lucrăm, că deci, de ştiinţa, de observaţia şi experienţa profundă a specialistului depinde putinţa ca în opera de regenerare, de restaurare şi ameliorare a pădurii de câmpie şi stepă să reconstituim tipul primordial de asociaţie ale esenţelor, etc. etc."

Apoi în continuare Consiliul Technic fixează următoarele trei tipuri de păduri pentru regiunea de câmpie şi stepă: a) tipul şleau, b) tipul şleau cu cer şi c) tipul de stepă.

Cum se determină şi se descrie un tip de pădure?

Morozov a descris numai câteva tipuri de păduri din Sud-Estul Rusiei — regiunea de antestepă, însă nu a dat instrucţiuni precise de modul cum se descrie un tip. Această lipsă au complectat-o elevii săi despre cari am vorbit anterior. Dintre acestea merită să fie relevate lucrările d-lor Profesori Sucaciov şi Kutsche.

V. Kutsche în cartea sa „studiul tipurilor de păduri" apărută la Praga în anul 1927 a stabilit o metodă pentru descrierea tipurilor de păduri al cărei conţinut în rezumat expunem în cele ce urmează:

Din p. d. v. silvic într'o pădure deosebim două momente importante; momentul când pădurea este ajunsă la termenul exploabilităţii şi momentul imediat după tăere. Primul însă este de mai mare importanţă căci aci putem identifica toate caracterele esenţiale ale tipului.

In vederea studiului deosebim etajele pădurii, subetaje, subarborete şi păturâ vie, apoi urmează cercetarea staţiunei.

I. Descrierea arboretului

Etajele predominant, codominant, dominat etc. se vor descrie fiecare în parte ,având în vedere:

a) consistenţa; b) compoziţia speciilor; c) felul cum sunt repartizate speciile; d) vârsta; e) înălţimea şi diametrul mijlociu; f) numărul de arbori şi volum pe ha.; g) clasa de bonitate.

a) Consistenţa se va determina prin comparaţie între suprafaţa solului acoperită de proecţiile coronamentelor şi suprafaţa totală a solului, luată ca unitate.

*) A. I. Ionescu. Dare de seamă a consiliului technic a pădurilor pe 1931. pag. 768, 769.

b) Compoziția speciilor se va nota obișnuit 1/10, 2/10, etc.

c) Esențele pot fi repartizate omogen, confuz, pâlcuri etc. sau se va descrie amănunțit fiecare specie în parte.

S u b a r b o r e t. Se arată de obiceiu consistența generală și speciile componente după scara Hult:

1. vereinzelt—izolat, câte unul
2. spärlich—rar
3. zerstreuend—risipit
4. reichlich—des
5. geschlossen—se ating coronamentele

De exemplu: Consistența 4

Compoziția:

Corylus avellana 4
Cornus sanguinea 2
Evonymus ver. 2
Rosa canina 1
Quercus sessilif. 1

S e m i n ț i ș u r i l e p r e e x i s t e n t e se descriu amănunțit arătând înălțimea, vârsta, starea de vegetație, modul cum sunt repartizate etc.

P ă t u r a v i e, compusă din { pătura erbacee / mușchi și licheni.

Studiul păturei vii este foarte important, deoarece prin caracterul ei se condiționează multe laturi ale vieții pădurii. Câteodată numai după felul păturii vii se poate deduce și tipul arboretului.

Așa de ex. pe solurile acide cresc: Trientalis, Deschampsia, Carex și altele; pe solurile neutre: Mercurialis perennis, Allium ursinum, etc.

După Mozorov, Cladonia caracterizează solurile sărace, uscate și nu crește decât sub adăpostul esențelor de lumină. Sphagnum arată exces de umiditate și în acelaș timp nu suportă calcar în sol.

In regenerarea pădurilor pătura vie are o deosebită importanță. Așa de ex. Luzula nemorosa și Carex pilosa nu compromit instalarea semințișurilor preexistente, iar Festuca sulcata și Poa nemoralis câteodată compromit regenerarea.

A. P ă t u r a e r b a c e e

Se descrie umblând în mijlocul pădurii și făcând mai multe opriri (de Sucaciov se dă metoda mult mai exactă). Se arată ziua și luna; vegetația se schimbă cu sezonul; vegetația de primăvară nu are nimic comun cu cea de vară.

Se constată varietățile, consistența lor, mărimea etc. Pentru consistență vom întrebuința scara lui Hult cu cele 5 gradații arătate mai sus.

Pentru caracterizarea compoziţiei speciilor se va întrebuinţa scara Alehin, care dă aspectul general (fizionomia): De ex.

5 planta care dă aspect
4 planta care dă aspect şi are un rol secundar
3 planta care dă aspect şi are un rol de al 3-lea grad
2 planta care nu prea ia parte în aspectul general
1 planta care nu joacă nici un rol

Iată un exemplu de felul cum se descrie pătura erbacee:

Compoziţia	
Asperula odorata	sau 5
Oxalis acctosella	sau 4
Lactuca muralis	sau 3
Viola mirabilis	sau 1 etc.

Acolo însă unde este de dorit a se face o descriere şi mai detailată a păturei cu arătarea cantităţii fiecărei specii, se va întrebuinţa scara Drudet:

Sol.—Solitarius—câte unul
Sp.—Sparsus—risipit
Cop.—Copiosus—mult
Soc.—Socialis—asociaţii
Gr.—Gregarius—grupe

Descrierea se va face la fiecare oprire.

După aceia se determină care din specii este constantă: adică acea specie care se întâlneşte cel puţin în jumătatea opririlor; varietăţile care se întâlnesc numai într'un sfert din opriri (de exemplu dacă am făcut 8 opriri pentru descriere şi numai la două opriri s'a constatat o plantă) se numesc secundare, iar restul accidentale.

Este însă necesar a face cel puţin 20—30 opriri spre a face descrierea amănunţită.

In rezumat deci se fac următoarele constatări:

1) Consistenţa generală după scara Hult.
2) Speciile principale.
3) Se face apoi o descriere generală a tuturor speciilor întâlnite.
4) Se apreciază după scara Alehin sau Drudet gradul în care ia parte fiecare specie în compoziţia păturei moarte.
5) Cu scara Drudet se împart speciile în: constante, secundare şi accidentale.

B. Muşchi şi licheni.

In general ne mărginim a arăta din ochi acea parte din suprafaţă care este acoperită cu un covor de muşchi arătând şi speciile. Acelaş lucru în ce priveşte lichenii.

Metodele pentru cercetarea staţiunei.

I. Factorii climaterici: căldură, lumină, umiditate, mişcarea aerului, se cunosc după observaţiunile făcute la staţiunile meteorologice, când este posibil.

II. Factorii orografici se compun din noţiuni de macro-relief, care ne dă caracteristica generală a reliefului locului dat şi microrelief care caracterizează suprafaţa unui teren limitat.

In deosebi microrelieful este important, căci influenţează asupra repartiţiei speciilor şi prin urmare şi a tipurilor, de aceia la cercetări tipologice se face o caracteristică mai amănunţită arătând 1) caracterul lui general şi 2) formele locale separate.

Avem 1) relief de munte; 2) de deal şi coline şi 3) şes. Este foarte important a avea în vedere expoziţia versanţilor şi panta.

La munte se mai deosibesc mai multe zone verticale a vegetaţiei.

III. Factorii edaphici. Geneza rocei mume este de mare importanţă căci ne permite a judeca asupra proprietăţilor solului.

Proprietăţile fizico-chimice ale solurilor se descriu în felul următor:

a) Situaţia generală (platou, coastă, depresiune etc.).

b) Roca mumă şi origina ei (eluviu, deluviu, etc.).

c) Culoarea solului.

d) Compoziţia chimică.

e) Structura.

f) Stratificarea adică orizonturile.

g) Elemente izolate, conglomerate de Fe, Al, Mn şi Ph.

h) Compoziţia mecanică şi proprietăţile.

IV. Factorii biotici. Trebue să arătăm în ce fel a intervenit omul şi consecinţele rezultate. La exploatări ce fel de materiale şi cantităţile scoase. La incendii se va arăta anul şi acţiunea lor. Despre păşunat şi consecinţele lui.

Este de dorit a face comparaţie între un arboret, unde a intervenit omul şi altul în care mâna omului nu schimbă aspectul arboretului .

Profesorul botanist V. Sucaciov a studiat şi mai complect tipurile de păduri şi instrucţiunile date în cartea sa „Manual pentru cercetarea tipurilor de păduri", se pot considera ca cele mai complecte apărute până în prezent în literatura silvică.

Redăm în rezumat principiile expuse în cartea arătată mai sus, urmând apoi traducerea exactă a „formularului tip pentru descrierea unui tip de pădure". După Sucaciov un tipolog cu un ajutor în timpul unei veri de 4½—5 luni pot determina şi descrie tipuri de păduri pe supraf. de 30—40000 ha.

Un tipolog trebuie să fie un bun cunoscător al geologiei, a ştiinţei solurilor, a meteorologiei, botanicei şi silviculturei.

Intâi se studiază relieful general al unui masiv păduros, făcând o excursie în lungul şi latul acestui masiv cu ajutorul unei hărţi cu detalii. Cu ocazia acestei excursii se studiază şi schimbările solului şi ale speciilor.

A studia apoi cu deamănuntul întregul complex păduros este foarte greu, dacă nu imposibil.

Deobiceiu se aleg porţiuni mici omogene între ele, aşa numite pieţe de probă (Kutsche propune a studia tot masivul, ceiace este foarte greu), răspândite pe toată suprafaţa unui tip de pădure şi apoi se studiază în toate detaliile fiecare din aceste pieţe (arboretul, solul, pătura vie şi cea moartă).

Aceste pieţe se aleg acolo unde pădurea a avut mai puţin de suferit de pe urma omului. Apoi aşezarea acestor pieţe este de dorit să fie în linii paralele, trecând peste coaste, văi etc. spre a se lua şi detaliile reliefului.

In ce priveşte suprafaţa pieţelor, Sucaciov propune media de 2500 m^2, putând varia în plus sau în minus.

Numărul pieţelor se ia dela 8—18 conform indicaţiunilor lui Ilvessalo (finlandez).

Pieţele se fac de obiceiu pătrate sau dreptunghiulare. După ce s'a fixat locul pieţelor de probă şi s'au delimitat cu ţăruşi pe faţa pământului, se procedează la descrierea lor.

In acest scop prof. Sucaciov propune un formular tip, care se tipăreşte în mai multe exemplare şi se întrebuinţează pe teren.

După ce s'au luat datele pe teren, urmează sintetizarea lor în vederea caracterizării tipurilor, adică determinarea diagnosticului fiecărui tip.

Este foarte posibil ca 2 sau 3 figuri determinate provizoriu pe teren, să fie înglobate în una singură, în urma lucrărilor de sintetizare în birou.

In ce priveşte numirea ce trebuie dată fiecărui tip în parte, fiecare autor a propus numirile lui proprii.

Aşa de ex. Cajander clasifica tipurile după plantele erbacee caracteristice. (Oxalis—tip, Vaccinium—tip, Calluna—tip, etc.).

Morozov din contra a căutat să numească tipurile după specia predominantă şi staţiune.

Krüedener întrebuinţa numirile poporane, cari s'au dovedit că exprimă foarte bine şi într'un cuvânt un tip din toate punctele de vedere (specia, staţiunea).

La noi deasemenea sunt în uz unele numiri poporane cari s'ar putea lua ca bune pentru clasificarea (şleau, etc.).

Sucaciov care a căutat să împace metodele lui Cajander şi Morozov, propune, următoarele numiri, cari au în vedere atât arboretul cât şi pătura vie:

Picetum oxalidosum	Pinetum vacciniosum
„ myrtillosum	„ myrtillosum
„ vacciniosum	„ polytrichosum
„ polytrichosum	„ sphagnosum
„ sphagnosum	„ oxalidosum
„ caricoso-sphagnosum	„ cladinosum
„ tiliosum	„ callunosum
„ quercetosum	„ tiliosum
„ fortinale	„ corylosum
„ sphagnoso-herbosum	„ quercetosum
	„ herbosum
etc.	etc.

In tipul de pădure determinat şi descris în felul de mai sus, urmează a se face apoi toate cercetările ştiinţifice privitor la regenerarea, educarea şi tăerea arboretului, inclusiv proprietăţile biologice ale fiecărei specii în parte.

Studiul tipurilor în pădurile României.

In ţările mici ca Belgia, Olanda etc. unde în prezent nu a rămas nici o pădure nestudiată din toate punctele de vedere, desigur că acolo nici aplicarea tipurilor de păduri nu este indicată.

Deasemenea în Franţa şi Germania aproape toate pădurile sunt bine şi amănunţit studiate în vederea regenerării lor şi prin urmare nici aci n'ar fi cazul să se introducă studiul tipurilor.

In ţările mari însă cu suprafeţe imense acoperite cu păduri nesfârşite şi în parte chiar virgine, unde nu s'a făcut nici un studiu, desigur că acolo studierea pădurilor în vederea amenajării lor este foarte dificilă. N'ar fi suficient poate nici zeci de ani pentru a se putea descrie aceste păduri, din cauza imensităţii lor şi a imposibilităţii de orientare. Prin mijloacele actuale de care dispune ştiinţa silvică, nu s'ar putea studia aceste păduri, decât într'un interval de timp foarte mare necesitând cutreerarea întregului masiv păduros şi cât de amănunţit.

Cu ajutorul însă al tipurilor de păduri, lucrarea se uşurează enorm, fiindcă nu este nevoie a fi parcurse toate masivele păduroase decât în treacăt, iar studiul propriu zis nu se va face decât în tipurile de păduri determinate.

In această situaţie sunt pădurile Rusiei, Finlandei şi Americei, apoi ale României şi Poloniei.

Polonia, Cehoslovacia, Lituania şi Estonia au introdus în serviciul lor studiul tipurilor de păduri.

Cu atât mai mult în România cu cele 7 milioane ha. de păduri din care numai o neînsemnată parte au amenajamente definitive, iar restul nu sunt de loc studiate, studiul lor cu ajutorul pădurilor tip este mult indicat.

După cum am arătat la începutul acestui studiu, împărţirea pădurilor în tipuri nu este nouă în ţara Românească.

Mici încercări (fără însă a fi provocate de teoria tipurilor de păduri, ci din nsăşi nevoia clasificării lor naturale) s'au făcut şi la noi.

Numai din cele cunoscute de noi, citâm următoarele:

1) Dr. C. C. Georgescu. „Scurtă privire asupra pădurilor dintre Comana şi Dunăre". Autorul determină trei tipuri de păduri: tip—şleau, tip—pădure de cer pură, tip—pădure de limită de stepă.

2) I. Prodan. „Şesul între Dunăre şi Tisa". Se descrie diferite păduri din p. d. v. al compoziţiei

3) Al. Borza. „Vegetaţia şi flora României". Teritoriul României este împărţit în mai multe provincii sau zone cu flora unitară.

4) M. Rădulescu. „Observaţiuni la cultura stejarului pedunculat în câmpia Română". In această lucrare s'au descris destul de detailat arboretele de şleau nu numai din p. d. v. al compoziţiei speciilor şi al staţiunei.

5) Consiliul Technic al pădurilor prin darea de seamă pe anul 1931 acordă mare importantă condiţiilor staţionale şi phytosociologice

fixând tipurile: a) tip—şleau; b) tip pădure de cer pur şi c) tip pădure de limită de stepă.

Chestiunea cum şi în ce fel ar trebui început studiul tipurilor în România este a viitorului.

Impărţirea pădurilor în unităţi mari este făcută deja amănunţit de învăţatul nostru naturalist Enculescu în „Zonele de vegetaţie lemnoasă în România", această lucrare putând servi şi ca ghid în viitoarele cercetări.

Zona alpină

Zona forestieră
- c. Subzona stejarului
  - Reg. molidului pur
  - Reg. esenţelor amestecate, etc.
- b. Subzona fagului
  - Reg. fagului pur
  - Reg. esenţelor amestecate, etc.
- a. Subzona răşinoaselor
  - Gorun cu fag
  - Alte amestecuri, etc.

Zona în stepă
- a. Antestepa
  - Reg. stej. pendunclat pur
  - „ „ „ în amestec
- b. Stepa propriu zisă
  - Reg. stej. pendunclat pur
  - „ „ „ în amestec

Zona pădurilor de salcie şi plop
- a. Reg. de munte
- b. „ „ deal
- c. „ „ câmpie

In limita acestor zone, subzone, regiuni şi sub regiuni raportate şi la zonele climaterice, urmează a se studia şi identifica arboretele identice din punct de vedere al proprietăţilor interioare (arboret cu biologia lui) şi exterioare (staţiune) spre a se putea forma un tip de pădure.

Bibliografie:

1) G. T. Morozov: „Studiul pădurii" 1924.
2) G. T. Morozov: „Studiul tipurilor de păduri".
3) Bar. Krüdener: „Bazele clasificării tipurilor de păduri" 1916.
4) V. Sucaciov: „Manual pentru cercetarea tipurilor de păduri" 1931.
5) V. N. Kutsche: „Studiul tipurilor de păduri" 1927.
6) Enculescu: „Zonele de vegetaţie".
7) Revista pădurilor pe anii 1927—1932.

Les types de forêts dans la littérature russe.

L'importance de la question des types de forêts pour la sylviculture nationale, l'inaccessibilité, pour les roumains, de la langue russe, dont la littérature de spécialité abonde de travaux sur la matière, ont déterminé l'auteur de nous présenter un resumé des publications de Morosow, Cajander, Kruedener, Soucaciow et Kutsche.

Il fait d'abord un court historique de la question, en montrant la génèse de l'idée et les différences de conception chez les deux écoles : russe et finlandaise.

Au reste, nous sommes en présence d'un resumé seulement et non pas d'une étude critique.

Die Waldtypen in der russischen Litteratur.

Die Wichtigkeit des Problems der Waldtypen und die Unzugänglichkeit der ausländischen Litteratur für alle Forstleute hat den Verfasser dazu veranlasst, die Teorie der Waldtypen so darzustellen wie dies in der russischen Litteratur geschildert ist und zwar bei Morosov, Cajander, Krüdener, Sucaciov und Kutsche.

Es wird zuerst eine geschichtliche Betrachtung dieser Frage wiedergegeben wie man zu der Idee der Waldtypen gelangt ist, um nachher die zwei Schulen, die russische und die finnländische zu besprechen.

Im weiteren ist die Arbeit nur eine kurzgefasste Wiedergabe der Anschauungen der obenerwähnten Verfasser ohne die vorgeschlagenen Verfahren zur Bestimmung der Waldtypen einer Kritik zu unterwerfen.

C R O N I C A

I. Consiliul Superior Silvic.

Legea pentru administrarea pădurilor, din 1930, la art. 56, institue un for superior „...în scopul urmăririi unei politici silvice continue şi armonizării silviculturii cu celelalte ramuri de producţie şi cu nevoile de apărare a ţării..."

Prin structura lui acest areopag silvic, poate elabora cele mai documentate sugestii în politica noastră forestieră.

Dela înfiinţarea legii şi până în prezent, acest consiliu s'a întrunit numai în 1931 şi 1933, în 1932 eclipsând din motive necunoscute.

D-l Ministru Voicu Niţescu, asitat de d-l Crihan, subsecretar de stat la Ministerul de Domenii a prezidat şedinţele.

Neîncăpător în cele două zile fixate, programul a trebuit să angajeze patru zile desbaterile, epuizând următoarea ordine de zi:

1°. Cuvântul de deschidere al sesiunei. Dr. Voicu Niţescu, Ministru Agr. şi Domeniilor.

Preşedintele Consiliului superior silvic.

2°. Pădurile şi rolul corpului silvic în apărarea naţională.

Raportor Dr. D. S. Drâmbă.

3°. Industria şi comerţul lemnului faţă cu depresiunea economică.

Raportor Petre Ioan.

4°. Colaborarea C. A. P. S.-ului cu alte întreprinderi similare şi proprietari de păduri în vederea unei mai bune valorificări a lemnului românesc.

Raportor Petre Ioan şi D. Tomuţă.

5°. Politica forestieră şi pădurile în lumina intereselor agriculturii ţării.

Raportor Dr. M. Drăcea.

6°. Problema pastorală; cultura şi ameliorarea păşunelor împădurite.

Raportori: M. Chinţescu-Arva şi Petre Antonescu.

7°. Administraţia vânatului şi organizarea vânătorii.

Raportor C. P. Georgescu.

8°. Citirea şi aprobarea avizului consiliului în chestiunile examinate şi deliberate.

Similitudinea problemelor discutate în consiliu ca şi în congresul inginerilor silvici din anul acesta, evidenţiază actualitatea lor presantă.

Şedinţele sunt animate şi discuţiunile vii. Chestiunile discutate încrucişează — cu bogăţie de argumente — interese opuse.

Referentul cu „Administrația vânatului și organizarea vânătorii susținut de un stat major forestier, disecă profund acest mit și arată paradoxala existență a serviciului vânătoarei în încadrarea actuală a Ministerului de Domenii.

*

Un eveniment neașteptat a îndoliat desbaterile. Fostul director regional Gh. Condrea moare subit în urma unui discurs ținut în ședința II-a a consiliului.

Indurerați, acei cari cu câteva minute mai înainte îl aplaudaseră, l-au veghiat și condus apoi la mormânt.

I. P. Zeletin

Conferințe

II. Cultura salcâmului și a altor specii exotice.

Se pare că revenim la realitate. Activități cu sfere secante, agricultura și silvicultura, cari până astăzi căutau să se singularizeze, vin să-și recunoască greșala și cu pași giganți caută să câștige timpul pierdut.

In această lumină, conferința d-lui Prof. Dr. M. Drăcea, directorul general al C. A. P. S.-ului, ținută în ziua de 17 Iunie a. c., ora 18 la Cercul agronomilor, este prima apropiere.

In fața unui auditoriu distins, format din exponenții calificați ai agriculturei și silviculturei, d-l Garoflid, președintele cercului, prezintă publicului pe conferențiar.

D-l Prof. Dr. Drăcea tratând despre „Cultura salcâmului și a altor specii exotice" începe prin a arăta că, aria de vegetație a salcâmului, ca și diversitatea întrebuințărilor lui în economia rurală face ca această specie să formeze puntea de legătură între cele două ramuri mari ale economiei naționale, agricultura și silvicultura. Calităților lui technologice multiple, datorește salcâmul marea lui întrebuințare, dela pari de gard și până la mobilă fină.

Ceia ce face ca această specie să se lege mai mult de agricultură, sunt exigențele sale — relativ modeste — care face să-l găsim peste tot sub linia podgoriei.

Originea acestei specii fiind în munții Aleghani, a pătruns în Europa — pentru prima dată — prin Franța. Pentru țara noastră rămâne în picioare numai ipoteza infiltrării prin Constantinopol, ca fiind întemeiată pe argumente științifice serioase.

Salcâmul este specia, care în anumite condițiuni de sol și climă, are o creștere — în adevăr — extraordinară. La Ciurumela-Dolj s'a observat într'un arboret studiat de conferențiar, la vârsta de 12 ani, o creștere de peste 20 m^3 pe an și pe ha. In această situație cultura salcâmului devine de 2—3 ori mai rentabilă decât cea agricolă.

Lemnul de salcâm are calități care-l fac apt pentru toate întrebuințările. In special se remarcă trăinicia, calitate care îl reclamă tot mai mult pentru stâlpii de telegraf.

Duraminificarea se face repede; nu se găsesc decât maximum patru inele de alburn.

Dintre desavantajele acestei specii — cari adesea pot fi defecte, merită a fi remarcate: tendința de înfurcire, putrezirea lemnului la piesele bătrâne în picioare și procentul mare de coajă (20%).

In patria lui de origină, insecta Cyllene robiniae îl distruge.

Alte specii exotice, afară de salcâm, cari merită a fi cultivate sunt: nucul american (Juglans nigra), plopul de Canada (Populus canadensis), o nouă specie de plop destinată ținuturilor secetoase (Populus harcoviensis) și Lirioden dron tulipifera.

Subiectul tratat cu distinsă competință, dozat cu spirit și paranteze, a fost documentat cu hărți și tablouri.

După terminarea conferinței, d-l Hagi Tudorache aduce elogii conferențiarului și expune unele observațiuni personale făcute în pădurile din județul Muscel.

*

Atmosfera de caldă cordialitate precum și interesul cu care conferința a fost urmărită ne face să credem că, în în sfârșit, convinși de importanța armonizării intereselor acestor două mari ramuri de producție națională (agricultura și silvicultura) asociațiunile de profesioniști agricoli și forestieri, vor organiza mai multe conferințe de acest fel în anul viitor.

I. P. Zeletin

III. Institutul de cercetări forestiere.

Un vechi desiderat al corpului silvic, în care presă grija conturării definitive a silvicuturei naționale, s'a împlinit. Institutul de cercetări forestiere a luat ființă prin jurnalul consiliului de miniștrii No. 561 din 16 Mai 1933 (Monit. Of. No. 115 din 22/V/933).

In ultimul timp s'a vorbit deopotrivă de necesitatea unui institut ca și a unor stațiuni de experimentație forestieră. Se părea la un moment dat (anul trecut) că trei stațiuni sunt pe cale a se creia (Țigănești, Sinaia, Mihăești); dar motive de ordin financiar au determinat abandonarea acestui proect.

Astăzi Institutul viețuește și încadrarea lui actuală este o mărturisire de încredere și nădejdi.

D-l Prof. Dr. M. Drăcea a fost numit directorul noului așezământ.

Cultura și experiența vastă a celui chemat la conducerea acestui nou organism al vieței noastre forestiere, vor deschide orizonturi noui și silvicultura națională, va progresa în profunzime.

Colaborarea celorlalți 12 ingineri — elemente distinse — este pe atât de prețioasă pe cât de vaste sunt problemele ce li se impun spre rezolvare.

Astăzi când inginerii silvici sunt chemați să lucreze în trei mari direcțiuni (C. A. P. S., Regim silvic și Institut), când principiul elementar al specializării vine să se afirme și în silvicultură, noi ne exprimăm toată încrederea în frumoasele realizări pe care institutul și le propune și-i urăm, pe lângă atmosfera de strânsă colaborare și armonie, să fie urmărit de bucuria adevărurilor științifice descoperite.

*

In ziua de 19 Iulie a. c. în sala mare aSoc. Progresul silvic a avut loc instalarea d-lui Prof. Drăcea ca director al Institutului de cercetări forestiere şi a d-lor Petre Ioan şi I. Moldovanu respectiv ca director general şi subdirector general al Capsului.

Festivitatea a avut loc în prezenţa d-lui Ministru al Agriculturei şi Domeniilor, Voicu Niţescu, care după ce a evidenţiat strălucita activitate a d-lui Prof. Drăcea ca director general C. A. P. S., a oferit întregul d-sale sprijin noului Institut şi a asigurat corpul silvic că primele zile ale proximei sesiuni parlamentare, va trece un proect de lege privind înfiinţarea lui.

In continuare, d-l Ministru, evidenţiază meritele excepţionale ale d-lui Ing. Insp. Gen. Petre Ioan, noul director general C. A. P. S. precum şi cinstea şi conştiinciozitatea d-lui I. Moldovanu, noul subdirector general.

D-lui Ministru îi răspunde — în primul rând — d-l C. P. Georgescu, preşedintele consiliului de administraţie C. A. P. S., după care d-l Prof Drăcea scoate în relief problemele mari pe care le-a urmărit dela venirea d-sale în fruntea administraţiei C. A. P. S., precum şi rezultatele obţinute.

Strângerea cât mai aproape a corpului silvic şi instaurarea unei atmosfere de rodnică colaborare i-au fost imperative permanente. Işi exprimă satisfacţia de a fi putut realiza ceva mai mult în această direcţie decât a moştenit şi mulţumeşte tuturor pentru munca depusă şi bărbăţia cu care au ştiut să înfrunte vitregia vremurilor. Mulţumeşte d-lui Ministru pentru concursul promis Institutului şi îşi exprimă încrederea în rezultate frumoase.

D-l Petre Ioan — noul director general — schiţează programul pe care şi-l propune în noua demnitate.

Enumără problemele da ordin forestier-naţional cari cer o rezolvare urgentă şi defineşte politica naţională a lemnului în cadrul depresiunei economice actuale.

Examinează greutăţile cari ameninţă realizările propuse şi cere concursul tuturor pentru a putea fi înlăturate.

După terminarea festivităţii, d-l Prof. Drăcea şi-a luat rămas bun dela toţi cei prezenţi.

*

In seara zilei următoare, inginerii silvici din Bucureşti, au oferit la restaurantul Continental o masă în onoarea d-lor: Prof. Drăcea, Petre Ioan şi I. Moldovanu. Au participat 63 ingineri într'o atmosferă de caldă prietenie.

Pentru sărbătoriţi au toastat domnii: C. P. Georgescu, S. Rodoteatu, D. Georgescu, Andrei Ionescu, M. P. Florescu şi C. Chiriţă din partea celor tineri.

A răspuns d-l Petre Ioan şi la urmă d-l Prof. Drăcea care a depănat firul frumoaselor amintiri din cei trei ani de conducere a C. A. P. S.ului.

I. P. Zeletin

R E C E N Z I I

Inginer silvic Eug. Răuță
Probleme de politică forestieră
Tip. „Presa" — Brăila — 91 pag.

Inainte de a expune măsurile pe cari le preconizează pentru rezolvarea marilor probleme forestiere ale țării, autorul — cum e și firesc — începe prin a releva caracterele esențiale ale pădurii.

Reușește a arăta și celui profan, în cuvinte simple, dar impresionante că pădurea e bunul cu cele mai profunde și mai variate efecte sociale și deci trebue să formeze o preocupare de prim ordin pentru cel chemat să aibă în grijă interesul general.

Deosebit, se relevă că factorul timp este esențial în cultura pădurii și că reclamă un proprietar nepieritor cu capitaluri mari, obținute pe termene lungi.

Pentru ca pădurea să-și poată îndeplini în toate timpurile rolul său social, într'o țară agricolă ca România, a cărei populație numără 80% țărani, este nevoe ca:

1) Statul să ia măsuri ca pădurea să acopere toate terenurile destinate ei, fă când loc agriculturii în regiunile unde populația poate munci sigur terenul.

Plecând dela constatarea că pădurea are de împlinit funcțiuni importante, în strânsă legătură cu existența societății și că, proprietatea forestieră este prin excelență justificată prin funcțiunea ei socială, autorul propune ca încă din primul deceniu care urmează statul să ia măsuri de altă reglementare a exercitării dreptului de proprietate.

In cadrul regiunilor destinate culturii pădurilor, să se fixeze serii de exploatare ca și când toate pădurile ar forma o singură proprietate, adică ținându-se seama numai de necesitățile de cultură, exploatare și transport.

Apoi ar urma să se estimeze pe proprietari, diversele păduri ce intră în compunerea seriilor, pentru a se cunoaște aportul fiecăruia, precum și cota parte de venit, după ce se va stabili o valoare la tulpină.

Fiecare proprietar ar primi acțiuni corespunzătoare la câte un hectar pădure normală, iar proprietatea acestor acțiuni ar fi singura cale prin care s'ar executa dreptul de proprietate. Ele pot fi transmisibile moștenitorilor și transferabile unor terțe persoane. Ceva analog cu „dramul" moșnenilor, cu deosebirea că aceste acțiuni ar rămâne cu o valoare aproape fixă și cu un venit foarte puțin fluctuabil, știut fiind că pădurea dă un procent mic, dar sigur.

In aceste condițiuni ,toate chestiunile privitoare la conservarea, cultura, admi-

nistrarea şi valorificarea pădurilor, atât ale statului cât şi ale tuturor categoriilor de proprietari, s'ar face ca şi când n'ar exista decât un singur proprietar şi anume printr'un nou organism ,o mare „Casă a Pădurilor" care, prin noua ei menire ar urma să însumeze şi să depăşească atât preocupările fostei „Casa Pădurilor" cât şi ale actualei „C. A. P. S.".

2) Statul să asigure o statistică cu date reale asupra terenurilor degradate dela şes şi coline şi a regiunilor de munte cu pante repezi şi sol superficial.

3) Să ia măsuri ca încă din şcoală, toţi cetăţenii să cunoască rolul şi foloasele pădurii în viaţa statului.

4) Statul să ia toate măsurile ca sănătatea publică să profite de avantajele pădurii.

5) Să se asigure armonia între serviciile publice cari conlucrează cu organele de administrarea pădurilor.

6) Statul să asigure paza şi poliţia pădurilor.

In ce priveşte satisfacerea nevoilor de lemne ale populaţiei, s'a căzut de acord, prin congrese internaţionale de specialişti că e necesar un procent de 18 - 30%, variabil după situaţia geografică, orografică, gradul de desvoltare economică şi desimea populaţiei.

Modul de repartizare a pădurii pe întreg teritoriul ţării, pentru a asigura acel procent e o mare problemă de stat. Idealul ar fi ca regiunile muntoase şi dealurile cu pante repezi să fie acoperite cu păduri, iar la câmpie repartizarea să fie uniformă, pe întreg cuprinsul ţării, dând pădurii în special terenurile ce nu pot fi folosite de agricultură.

In felul acesta se vor armoniza ambele ramuri de producţiune.

Din faptul că pădurea îşi dă produsul într'un timp foarte îndelungat şi că binefacerile ei sunt necesare şi generaţiilor viitoare, rezultă pentru stat obligativitatea instaurării unei continuităţi, de alungul timpurilor, în politica forestieră şi deci a fixării unui „plan general de gospodărie agro-silvică pe secole".

Un prim punct al acestui program ar fi împărţirea ţării în regiuni silvice — adică destinate în primul rând culturii pădurilor — şi în regiuni agricole.

Primele regiuni ar fi cele muntoase şi dealurile înalte, iar restul ar forma regiunea agricolă.

Aci pădurea ar urma să formeze numai trupuri izolate, al căror criteriu de răspândire ar fi:

a) Pădurea să ocupe terenurile a căror defrişări ar fi dăunătoare.

b) Pădurea să ocupe terenurile improprii altor culturi, agricole sau pomicole.

c) Pădurea să fie plantată ca zonă de apărare contra vântului şi zăpezii.

d) Actualele păduri de şes şi poalele dealurilor să fie repopulate cu specii cari dau maximum de creştere anuală pe hectar.

Acel organism, numit Casa Pădurilor, ar avea în preocupările sale şi chestiunile privitoare la distribuirea lemnului şi alimentarea tuturor instituţiunilor statului, precum şi cele privitoare la industrializarea lui.

Ca structură s'ar compune, dintr'o administraţie centrală în care s'ar elabora concepţiile de bază, din vre-o 30 Direcţiuni Silvice cari vor avea misiunea de a conduce şi de a administra efectiv, ţinând ele toate socotelile şi lucrările de birou şi ocoalele silvice, organe numai de execuţie, cu minimum de lucrări de birou..

Un calcul aproximativ al capitalului pe care ar urma să-l ruleze această imensă întreprindere şi al veniturilor sigure pe cari le-ar aduce, arată că ar fi posibilă şi finanţarea ei fără vreun ajutor

străin şi anume printr'un organism numit „Casa de Credit forestier" la care ar urma să se depună pentru sigură fructifi care fondurile Casei de Pensiuni cari acum stau la Casa de Depuneri.

In termen de 10 ani s'ar forma tot capitalul necesar, iar în acest răstimp s'ar putea rezolva şi chestiunea evaluării masivelor forestiere ale ţării.

Pentru toate aceste probleme, autorul se adresează oamenilor mari de stat, fiind vorba de prosperarea naţiunii.

In rezumat, cartea reprezintă schema unui sistem de politică forestieră interesant şi îndrăzneţ, cari comportă discuţii şi, pe alocuri, rezerve.

A. C.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORETS.

No. 3 Martie 1933

A. Barbey.

La forêt française, envisagé dans son ensemble au point de vue de la résistance aux attaques des insectes.

Pădurea franceză privită în total, din punct de vedere al rezistenţei la atacurile de insecte.

Pădurile Franţei sunt mai puţin expuse atacurilor de insecte decât pădurile celorlalte ţări forestiere din Europa.

Aceasta, pentrucă pădurile Franţei se întind dela un capăt la altul al ţării, la altitudini variind dela 0—2300 m.; pentru că îmbracă aspecte infinit de variate după compoziţia esenţelor sale, din cari unele, ca fagul şi bradul se acomodează tot aşa de bine cu climatul maritim al Mâncii ca şi cu condiţiile climatice şi pedologice ale unor văi îndepărtate din Auvergne. Alpi, Pirinei, Vosgi sau înaltele platouri din Jura.

Covorul vegetal francez prezintă varietăţi multiple, pe cari nu le poate explica numai nuanţele unui climat zis temperat.

Aceste varietăţi sunt o consecinţă a accidentaţiilor unuia din reliefurile cele mai îmbucătăţite din Europa, şi a multiplicaţiei aspectelor geologice, cari se învecinesc sau se suprapun în spaţii restrânse. Altitudinea, expoziţia, natura solului, gradul său de permeabilitate sunt tot atâtea cauze, cari aduc variaţiuni infinite în constituţia pădurii Franţei.

Comparând pădurea franceză cu aceia a ţărilor vecine, vedem, că ea se distinge printr'un caracter esenţial: predominanţa în câmpie a elementului foios — a stejarului, carpinului, fagului şi altor esenţe secundare, cultivate mai mult în regimul crângului simplu şi compus decât în regimul codrului. Acestei împrejurări se datoreşte faptul, că marile masive din câmpia Franţei au fost ferite de invaziunile insectelor, cari — în toate timpurile — au decimat pădurile de molid şi de pin din Germania, Austria, Statele Dunărene, Rusia şi chiar Scandinavia.

După ce stabileşte dela început faptul de mare importanţă, că arborii cu frunze căzătoare ocupă 3/4 din pădurile Franţei şi răşinoasele numai 1/4, autorul intră în amănunte şi studiază pricinele, pentru cari nu s'au abătut invaziuni mari de insecte asupra pădurilor Franţei şi caracteristicele atacurilor de insecte din Franţa.

Cu toată această rezistenţă la atacul insectelor a pădurilor Franţei, autorul atrage atenţia, că nouile împăduriri, cari măresc an cu an supraf. domeniului forestier al Franţei, vor modifica proporţia foioaselor în favoarea răşinoaselor.

Noua pădure, creiată artificial, pe so-

luri aride, sărace, sau chiar ruinate, va constitui o bună atracţie pentru insectele devastatoare de răşinoase. Va fi cazul mai ales cu molidul, care a fost şi este instalat de obiceiu (în Franţa) în staţiuni prea joase, unde găseşte rareori condiţiuni pedologice convenabile şi umiditatea atmosferică, de care are nevoie.

Numai arboretele amestecate, de foioase şi răşinoase, vor putea să împiedice acţiunea insectelor devastatoare.

G. Géneau.

Les ventes de coupes de bois en 1932.

Vânzările de parchete în 1932.

Licitaţiile din 1932 (în Franţa) au atras un public numeros, a cărui afluenţă, dacă nu râvnă, amintea pe aceia din anii de prosperitate. Pe unele pieţe s'au văzut reapărând chiar cumpărători străini de localitate, cari altădată se abţinuseră.

Totuşi animaţia acestui public a fost temperată de împrejurări.

După fizionomia licitaţiilor, clientela părea, că se sbate între două sentimente contrarii: nesiguranţa şi dorinţa de a cumpăra. Nesiguranţa provenea nu numai din pricina crizei generale, ci şi din cauze proprii comerţului de lemne.

Pe unele pieţe, cumpărătorii se îndoiau, dacă şi pe 1933 se va menţine regimul contingentării. O altă îndoială o constituiau debuşeurile; în numeroase centre de licitaţie au lipsit companiile de drum de fer sau au oferit preţuri mici.

Dorinţa de a cumpăra s'a tradus printr'un fapt semnificativ, un simptom fericit: cantităţile de lemn de lucru vândute (2.104.000 m³) au depăşit cu 365.000 m³ volumul vânzărilor din 1931 şi sunt aproape egale cu cele din 1929 şi 1930. când cursul diverselor lemne a atins maximul.

Cumpărările au fost mai active asupra lemnelor de răşinoase, a căror scădere a fost foarte mult încetinită, dacă nu oprită.

Intr'un cuvânt, caracteristicele vânzărilor din 1932 sunt: continuarea crizei la foioase, stabilizarea răşinoaselor, cumpărături mari în comerţ şi nădejdea unor reluări a afacerilor.

Autorul se ocupă de materialele rămase nevândute, găsind în parte explicaţia şi în faptul, că s'a aruncat pe piaţă mai mult material. decât putea să absoarbă. Aut. dă apoi mai multe tablouri asupra cantităţilor de lemne vândute şi asupra preţurilor mijlocii ale lemnului în picioare, conchizând:

Ridicarea taxelor vamale şi contingentarea importului pentru a se asigura aprovizionarea pieţei cu producţia internă, au fost obligaţii, dela cari guvevrnul francez n'a lipsit.

S'a ajuns astfel la oprirea scăderii valorii lemnelor de răşinoase. Nu s'a obţinut acelaş rezultat la foioase, dar, poate fără aceste măsuri, prăbuşirea lor ar fi fost completă

Scăderea preţurilor la foioase are cauze interne, din cari principala e, că s'a ajuns la saturaţia pieţei, de unde nevoia de a se limita exploatările de stejar şi fag, cel puţin în pădurile Statului.

A. Dugelay.

Le chataignier dans les Maures.

Castanul în ţinutul Maures.

Se continuă şi se sfârşeşte articolul început în Nr. precedent. Aut. tratează aci despre: boala cernelii; comparaţie între cele două moduri de tratament, al castanului pentru fructe, sau lemn de foc şi utilitatea castanului în lupta contra incendiilor din păduri, conchizând, că — departe de a propune înlocuirea frumoa

selor păduri de pin, bine aclimatizate aci, cu arborete de castan, este totuşi absolut necesar să se dea acestei esenţe cea mai mare extensiune peste tot unde condiţiunile îi vor fi favorabile.

Jagerschmidt et Coffin.

Méthodes pratiques pour le calcul de la valeur d'avenir.

Metode practice pentru calculul valorii de viitor a arboretelor forestiere după un incendiu.

In urma congresului ţinut la Paris în Mai 1930 asupra incendiilor din păduri, toate companiile de asigurare au admis garantarea arboretelor tinere după valoarea lor de viitor.

Autorii dau două metode pentru calcularea valorii de viitor a arboretului tip (având aceiaş esenţă şi considerat ca normal în aceiaş regiune şi pe un sol analog) şi anume: a) în funcţie de capitalul generator şi b) în funcţie de venit.

Capitalul generator este totalul plasamentului făcut de proprietar. El se compune în general dintr'o parte imobiliară. — solul — şi dintr'o parte mobiliară, reprezentată prin capitalurile necesare pentru constituirea şi întreţinerea arboretului.

Venitul este suma produsă prin vânzarea suprafeţei (arboretul) la vârsta sa normală de exploatare.

Autorii recunosc, că chestiunea valorilor de viitor este complexă, pentrucă arboretele sunt foarte variate şi că e totdeauna cam îndrăzneţ lucru să vrei s'aplici formule brutale la o materie supusă în acelaş timp — vreme îndelungată — capriciilor şi vicisitudinelor vieţii şi fluctuaţiilor fenomenelor economice.

M. P.

Notes sur un voyage d'études en Suisse.

Note asupra unei călătorii de studii în Elveţia.

Autorul descrie câteva lucrări de corecţiuni de torenţi şi avalanşe văzute în Elveţia, remarcând perfecţiunea acestor lucrări. Explicaţia a găsit-o în faptul, că lucrările noui, întreprinse de colectivităţi secundare (corporaţii, consorţii, etc.) sunt subvenţionate de Adminis. federală cu 70—80% din cheltueala totală. Serv. forestier, sub supravegherea căruia se fac lucrările, face toate eforturile, ca să reducă la minimum lucrările de întreţinere, ce cad numai în sarcina colectivităţilor, ce n'ar dispune de fonduri pentru prea costisitoare lucrări de întreţinere.

P. Harlé.

Forêts et neiges.

Păduri şi zăpezi.

Se spune de obiceiu, că pădurea întârzie topirea zăpezii, afirmaţie periculoasă ca toate acelea, cari exagereaaă acţiunea binefăcătoare a arborelui. Să nu cerem pădurii mai mult, de cât poate să dea.

Aut. a pus să se facă măsurători sistematice timp de 3 ani în 5 centre de observaţie şi a găsit, că influenţa pădurii asupra căderii zăpezii se manifestă sub 3 forme:

I) Influenţa acoperişului: Pădurea reţine în coronamentul său o parte însemnată din fiecare cădere de zăpadă şi în consecinţă solul forestier primeşte mai puţină zăpadă, decât terenul gol din vecinătate.

II) Influenţa expoziţiei: In mediu rece (expoz. nordică sau fund. de vale) influenţa pădurii este aproape nulă. Rapiditatea topirii zăpezilor este aci aceiaş în pădure şi afară din pădure; In mediu cald (expus la soare sau bătut

de vânt cald), arboretul joacă foarte pronunţat rolul de paravan. In acest caz se găseşte în pădure un strat de zăpadă mai gros, decât în afară de pădure şi aci se poate spune, că pădurea întârzie topirea zăpezilor.

III) Influenţa naturii arboretului: Intr'un mediu cald, zăpada se topeşte mai încet sub un acoperiş de răşinoase, decât de foioase, pe când într'un mediu rece zăpada dispare mai repede sub răşinoase, decât sub alte esenţe, din pricina căldurii solului.

Léon Schaeffer.

Photographie aérienne et mode de traitement.

Fotografie aeriană şi mod de tratament.

In afară de alte foloase, pe cari ni le poate aduce fotografia aeriană este şi acela, că permite până la un punct, de a ne da seama de modul de tratament aplicat unei păduri şi de a distinge esenţele, cari o populează, constituind un mijloc comod şi imparţial de a judeca progresul operaţiunilor de conversiune cu substituiri de esenţe.

Autorul se ocupă de cazul pădurii Fox, din Jura şi conchide că prin ajutorul a paratelor stereoscopice se poate nu numai distinge esenţele, dar chiar într'o oarecare măsură să se numere arborii, să li se calculeze înălţimea şi să li se măsoare diametrul coronamentului, etc.

Desigur, aceste aplicaţii ale fotografiei aeriene sunt de mai mare folos în regiunile puţin explorate — în colonii, în lipsă de alte procedee de inventariere şi estimaţie.

A. Arnould.

Revision des évaluations forestières.

Revizuirea evaluărilor forestiere.

Prin legea din 16 Aprilie 1930 s'a dispus — în Franţa — o nouă evaluare a venitului proprietăţilor neclădite. Această operaţiune interesa în mod deosebit pe proprietarii de păduri. S'au instituit comisii departamentale, cari să strângă toate datele şi toate documentele pentru elaborarea judicioasă a tarifelor de evaluarea pădurilor. Lucrările, ce aveau să facă aceste comisiuni în perioada 1931—1935, se referă la clasificarea, adică la determinarea tipurilor diferitelor clase, în cari vor trebui să fie aranjate pădurile. Chestiunea este, nu de a se determina venitul exact al fiecărei proprietăţi, ci de a se stabili medii aplicabile tuturor proprietăţilor, cari prin natura lor, prin tratamentul, calitatea solului şi situaţia lor, pot fi aşezate în aceiaş clasă.

In scopul de a se asigura oarecare concordanţă între diversele comisiuni de clasare, Asociaţia naţională a lemnului a întocmit un model de tablouri şi o nomenclatură precizând sensul diverşilor termeni silvici, întrebuinţaţi în legi şi regulamente. Autorul dă explicaţii asupra acestor modele.

R. Potel

Réflexions à propos d'une nouvelle méthode d'éclaircies appliquée en forêt de Bellême.

Reflexiuni cu privire la noua metodă de răriturí, aplicată în pădurea Bellême.

Această nouă metodă, se aplică de Staţiunea de Cercetări forestiere dela Nancy, în pădurea Bellême, în arborete de codru amestecate de stejar şi fag. Ea presupune existenţa unui subetaj complect de fag şi menţinerea lui în tot timpul revoluţiei. Pe lângă aceasta s'a admis, ca în aceste arborete, stejarii să ajungă la vârsta de 50—60 de ani înălţimea fusului de 14——15 m. La această vârstă, făcându-se prima răritură, trebue să rămână în picioare 600 de stejari la

ha, distanţaţi între ei la 4 m. Aceşti stejari sunt însemnaţi cu vopsea, din ei trebuind să se recruteze materialul tăerilor principale.

Răriturile următoare făcute cu o rotaţie de 6 ani în arboretele de 80 sau chiar 100 de ani şi mai apoi cu rotaţia de 12 ani, trebuesc să fie tari şi să aibă de scop a menţine degajate vârfurile stejarilor de viitor până la finele revoluţiei.

Astfel conduse răriturile, vor trebui să lase pe ha şi spre vârsta de 100 ani circa 300 stejari de viitor (sau 200). La această vârstă nu va mai trebui să existe fag în arboretul principal. La 150 de ani vor rămâne 150 stejari la ha. şi la 200 de ani, vârsta revoluţiei adoptate, vor rămâne 120 de arbori la ha, distanţaţi la 9—10 m., cu diam. de circa 80 cm., suficienţi pentru o tăere de însămânţare sombră.

Autorul articolului persiflează metoda şi o combate, spunând că:

a) Argumentul actualităţii metodei e slab; producţia lemnului de lucru trebue considerată încă mai mult pentru viitor, decât în prezent.

b) Lemnele lungi sunt încă foarte căutate, iar lemne cu diametre peste 75 cm. nu se obţin, decât prin rezervele din tăerile definitive sau cu tratamentul à tire et aire.

c) In pădurile susceptibile de a produce stejari admirabili în acelaş timp prin grosimea, calitatea lemnului şi înălţimea lor, să se continue a se practica răriturile normale.

d) Să se intervină cu răritura energică atunci, când arboretul a atins aproape maximul creşterii în înălţime.

e) Cu răriturile puternice din noua metodă nu se poate împiedeca creşterea în înălţime peste 14—15 m. până la 150 de ani.

f) Rezultatul izolării prin răriturile puternice va fi sporirea cantităţii de lemn, dar nu a lemnului de lucru.

g) Nu are niciun rost desemnarea încă dela 60 de ani a celor 600 stejari de viitor.

h) De asemenea nu au o bază justificată distanţele de 4—5—10 m. şi creşterile în diam. de 0.006—0.004—0.002 m., fixate prin noua metodă.

i) In fine această regularitate excesivă nu se poate realiza în practică şi nici nu e de dorit, nefiind naturală, sau chiar împotriva naturii

In concluzie, autorul crede, că tăerile de ameliorare trebuesc să asigure în mod constant degajarea arborilor de viitor, de la starea păriş până la aceia de codru, apropiată de epoca regenerării.

P. G. Aubert.

Le sapin et les reliques subalpines en Normandie.

Bradul şi relicvele subalpine în Normandia.

E vorba de un studiu cu acest titlu, publicat de naturalistul Caint-Claire-Deville la Centenarul Societăţii entomologice din Franţa.

R. D.

Le bois domanial de la Chartreuse de Valbonne constitué en réserve forestière.

Pădurea Statului Valbonne, rezervă forestieră.

E vorba de organizarea reînvierii pădurii naturale (La Sylve) bazându-se, pe cunoştinţa biologiei esenţelor, iar pe de alta pe biologia formaţiunilor forestiere propriu zise. In această căutare a restabilirii unui mediu în progresiune, silvicultorul va fi autorizat în cursul intervenţiilor sale succesive ameliorante, să treacă pe al doilea plan toate preocupările de randament: materie şi bani.

N. N. Car.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 5.933.

H. Badoux.

La réserve forestière de Dursrüti.

In cantonul Berna, în apropiere de localitatea Langnau, se află o foarte frumoasă pădure de răşinoase — un tip interesant de codru grădinărit.

Pentru a putea da vizitatorilor o idee de frumuseţea unei păduri tratată cu menajament, inspirându-se dela legile naturii, această pădure, în întindere de 36 ha, a fost achiziţionată de Consiliul cantonului Berna, pe preţul de 65.000 fr., pentru a se creia o rezervaţiune şi unde Staţiunea de Cercetări Silvice din Elveţia să facă observaţiuni.

A. Barbey.

Autour du rajeunissement de l'épicéa.

Pe cât de dificilă este în Elveţia regenerarea naturală a arboretelor de molid la altitudini mari, pe atât această regenerare devine simplă în ţările dunărene.

Autorul arată că în aceste ţări (Ceho-Slovacia, Polonia, România) regenerarea molidului, chiar la altitudini mari (1400—1500 m.) se produce, cel mai adesea, fără dificultăţi. Această uşurinţă de regenerare ar fi datorită, spune d-sa, condiţiunilor naturale favorabile: climat, natura geologică şi calităţile edaphice şi chimice ale solului. Autorul mai arată că această regenerare naturală se produce şi în urma tăierilor rase pe suprafeţe mici de 20—30 ha. Numai când nu s'a realizat regenerarea naturală se procedează la lucrări de reîmpădurire.

Nr. 6/933:

H. Badoux:

Questions actuelles concernant les dégâts par insects et champignons dans nos forêts.

Chestiuni actuale privind pagubele provocate de insecte şi ciuperci în pădurile noastre.

In general, pădurile Elveţiei nu au de suferit de pe urma atacurilor mari de insecte. Aceasta se datoreşte: condiţiunilor favorabile de creştere, precipitaţiunilor abundente, amestecului de esenţe care caracterizează arboretele acestei ţări, absenţei marilor masive regulate, dintr'o singură esenţă şi în fine, tratamentului ce li se aplică.

Totuşi, din când în când, atacuri de anumite insecte sunt de remarcat. Astfel:

In pădurile de brad se constată atacul Dreyfusia Nüsslini şi Dr. piceae; în cele de larice, în special în regiunile joase, se remarcă Coleophora laricella.

H. Badoux.

Statistique forestière Suisse 1931.

Statistica silvică elveţiană în 1931.

Suprafaţa pădurilor publice elveţiene în 1931 se cifrează la 632.543 ha.

Din acestea, 92,7% sunt tratate în codru. Suprafaţa crângurilor simple şi compuse este în scădere.

Din total, 70,6% sunt definitiv amenajate; 16,4% neamenajate.

Randamentul pădurilor publice, la ha este:

In materie: 5 m^3 în pădurile statului (max. 8 m^3 în Thurgovie, minimum 2.5 m^3 în Lucerna); 3,4 m^3 în pădurile comunale (8,3 m^3 max. în Soleure şi 0,7 minimum în Uri).

In bani: Pădurile statului: 52,50 fr. la ha., (max. 100,60 fr. în Argovie); pădurile comunale 43,90 fr.

S'a importat: 889.823 m^3, din care 45.1% din Germania, 24,9% din Austria şi 10,0% din Franţa.

S'a exportat: 33.682 m^3, din

care: 50,5% în Franţa şi 42,8% în Italia.

Rezultă că excedentul de importaţiuni este de 856.141 m³.

Consumul total al ţării este de 4 mil. 20.000 m³. Din aceasta, abia 77,6% este acoperit din exploatările indigene (3 mil. 120.000 m³).

H. Badoux:

Quelques constatations concernant l'accroissement dans la futaie jardinée de Dürsrüti.

Câteva din constatările Staţiunii de cercetări silvice din Elveţia asupra mersului creşterilor curente în pădurea grădinărită dela Dürsrüti.

A. Har..

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

1933 April, Heft 7.

Rheinwald H., Dr.

Bodenuntersuchungen auf den Owinger Forstdüngungsversuch.

Cercetări de soluri asupra experienţelor cu îngrăşăminte forestiere dela Owing.

In silvicultura germană, cu solurile sale degradate şi îmbolnăvite, prin răspândirea peste măsură şi artificială a arboretelor pure de răşinoase, problema îngrăşămintelor artificiale ocupă un loc destul de important. Autorul, ca membru al unui institut de cercetări agronomice, expune rezultatul unor cercetări din punctul de vedere strict al solului, asupra unor experienţe cu îngrăşăminte forestiere începute încă din 1906. Sub raportul forestier chestiunea a fost tratată de autorul experienţelor încă de acum 5 ani într'o revistă de specialitate. Ceeace ne poate servi nouă drept pildă este interesul pe care l-au deşteptat aceste experienţe atât în cercurile forestiere cât şi agricole. Perseverenţa şi continuitatea acordată chestiunii este impresionantă.

Offner H.

Der Zuwachs in der Geschichte der badischen Forsteinrichtung.

Problema creşterii în istoria amenajamentului în Baden.

Se continuă articolul început în numărul precedent al revistei cu critica chestiunii în diversele metode de amenajament.

Recenzii:

Brohmer P. Dr. Prof.: Fauna von Deutschland.

Heft 8.

Lang R.

Studien zur forstlichen Düngung.

Studii asupra îngrăşământului forestier.

In acest articol se pune în mod teoretic problema generală a îngrăşămintelor forestiere. Se insistă asupra necesităţii de a se distinge cu toată preciziunea efectele şi fenomenele ce rezultă în urma îngrăşămintelor, cât şi asupra metodei de cercetare ştiinţifică. Autorul găseşte nepotrivită cuprinderea sub noţiunea unitară de îngrăşământ a tuturor măsurilor prin care se adaugă solului diverse substanţe în mod artificial, fără distincţia dacă aceasta reprezintă pentru plante în prima linie o ameliorare a disponibilităţilor de materii hrănitoare sau a celor de apă, etc., adică fără distingerea în parte a celor mai importante efecte de ordin fiziologic.

Offner H.

Der Zuwachs in der Geschichte, der badischen Forsteinrichtung.

Problema creşterii în istoria amenajamentului în Baden.

Se încheie articolul început şi tratat

în două numere precedente ale revistei. In decursul celor 100 de ani din urmă ai evoluţiei amenajamentului badez se observă o continuă perfecţionare, care se evidenţiază şi în susţinuta despărţire a celor trei probleme ale amenajamentului:

Organizarea economică a gospodăriei;
Organizarea technică a exploatării;
Reglementarea producţiunii susţinute.

Recenzii:

Lehman E.: Lebruch der organischen Chemie;

Vageler P.: Der Kationen- u. Wasserhaushalt des Mineralbodens;

Nossek Eman., Prof.: Wert u. Preis Waldbodens im Lichte der neueren national ökonomischen Theorien.

Schwerdtfeger Fritz, Dr.: Prognose u. Bekämpfung von Forleulenkalamitäten.

Koch R.: Bestimmungstabellen der Insekten an Kiefer, u. Lärche nach der Frassbeschädigungen.

I. C. Dem.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

März 1933 Nummer 3.

Prof. P. Jaccard.

Über die Schwankungen der Kohlensäureaufnahme der Photosynthese.

Oscilaţiile asimilării CO_2 în fotosinteză.

Pentru cunoaşterea asimilării CO_2 de plantele superioare s'a cercetat:

1) Influenţa luminei continue asupra asimilaţiei clorofiliene.

2) Influenţa concentraţiunei de CO_2 asupra asimilaţiei clorofiliene sub diverse condiţiuni de lumină şi temperatură.

3) Cantitatea maximă şi cea optimă de CO_2 ce poate fi asimilată de plante.

In acest scop plantele au fost acoperite în partea lor superioară cu câte un clopot de sticlă.

Din cercetările făcute se constată că la lumina continuă planta nu poate asimila întreaga cantitate de CO_2 ce-i stă la dispoziţie. CO_2 se asimilează şi la întunerec. Se presupune în acest caz că este vorba de transformarea şi transportul produselor formate prin asimilare în cursul zilei.

Asimilaţia CO_2 e mult mai puternică la lumină mai puţină, dacă se găseşte CO_2 în cantitate mare.

De aci concluzia că în Carbonifer atmosfera fiind mai puţin luminată şi mai încărcată de CO_2 ca acum, plantele s'au putut desvolta considerabil, atingând dimensiuni uriaşe.

In pădure va trebui să se păstreze neturburată atmosfera de CO_2, ce se formează din descompunerea litierei. respiraţia rădăcinilor, etc.

Prof. Dr. Ing. Franz Heske.

Das forstliche Forschungswesen im britischen Weltreich mit besonderen Berücksichtigung von Britsch-Indien.

Cercetări forestiere în imperiul britanic şi în special în Indiile britanice.

Imperiul britanic posedă 4,82 milioane km² păduri aşezate în toate zonele de vegetaţii climatice şi edaphice. Din acestea 1,82 milioane km² sunt păduri accesibile din punct de vedere comercial.

Din cauza experienţelor triste, făcute în timpul războiului mondial, când metropola nu putea fi aprovizionată cu lemne, Anglia a început o campanie întinsă de împăduriri acasă şi studii aprofundate cu privire la cunoaşterea condiţiilor forestiere din colonii.

In acest scop a înfiinţat comisiuni forestiere, a organizat conferinţe pe întreg imperiul şi a înfiinţat şi un institut forestier la Oxford sub conducerea prof. R. S. Troup.

In Indii unde sunt atâtea specii cu

lemn puţin cunoscut, s'a dat importanţă deosebită studiului lemnului (exploatare, comercializare conservare), industriei celulozei din bambus. produselor accesorii atât de importante în pădurile din tropice, etc.

Odată cu acestea s'au strâns şi redactat toate datele existente din practica silvică cu privire la silvicultură, botanică, entomologie, etc.

W. Ammon Kreisoberförster, Thun.

Ein bedenkliches „Waldbau-Lehrbuch"

O carte de silvicultură.

Se arată aberaţiile susţinute de d-l Karl Philipp din Karlsruhe în cartea sa „Der rationalisirte Waldbau".

H. Arthur Meyer Forstingenieur.

Eine mathematisch-statische Untersuchung über den Aufbau des Plenterwaldes.

O cercetare matematică-statică cu privire la constituţia pădurii tratată în codru grădinărit.

Se continuă studiul din numărul precedent.

Das Holzforschungsinstitut in Madisson (Wisoonsin) U. S. A.

Institut pentru cercetarea lemnului din Madison (Wisconsin) U. S. A.

Aa fost creat în 1910 de departamentul agriculturei din Statele Unite, cu scopul de a studia mijloacele cele mai potrivite pentru exploatarea pădurilor şi micşorarea pierderilor în exploatare.

Se ocupă însă şi cu cercetări ştiinţiifice de technologia lemnului. Până de curând era singura instituţie de acest fel în lumea întreagă.

In 1932 i s'a clădit un local cu 6 etaje cu o faţadă de 84 m. şi 16.260 m² suprafaţă.

Problemele cu care se ocupă sunt:

1) Proprietăţile mecanice ale lemnului.
2) Proprietăţile fisice ale lemnului.
3) Conservarea lemnului.
4) Celuloza, hârtia, pasta mecanică de lemn.
5) Derivatele lemnului.
6) Cercetări cu privire la industria lemnului.
7) Patologie.

April 1933 Nummer 4.

Otto Winkler, Kant. Forstadjunkt.

Forstgeschichtlich bedingte Wandlungen in den Gebirgswäldern des St. Galler Oberlandes.

Schimbări condiţionate de istoria silviculturei în pădurile de munte din regiunea St. Gall.

Geografia botanică şi cu ea silvicultura s'au folosit foarte rar până acum de istoria silviculturei pentru determinarea ariei de vegetaţie a speciilor, dispariţia unora din ele în unele părţi ale suprafeţei pământului. stabilirea limitei de vegetaţie a pădurilor, răspândirea pădurilor, livezilor, procentul păduros, etc.

Isvoarele. ce pot fi folosite în această privinţă sunt multe şi variate: Numiri de râuri, văi, dealuri, ţinuturi, legende. credinţe populare, documente vechi, hărţi, planuri, însemnări, etc.

Folosindu-se de asemenea date, autorul arată care a fost trecutul pădurilor din ţinutul St. Gall şi explică dece s'a împuţinat bradul până la dispariţie pe anumite văi.

Dr. Grossmann, Forstmeister.

Die zweite Bauausstellung in Zürich.

A doua expoziţie de construcţii din Zürich.

Faţă de prima expoziţie de construcţii, de data aceasta s'au expus mai mult lemn şi produse de lemn (plăci Xylotin, plăci izolatoare, contraplacaje, etc.).

Pe lângă acestea s'au expus şi case de lemn foarte îngrijit construite, potrivite pentru regiunea de munte. In această privinţă, se menţionează, că prin străduinţele expozanţilor de case de lemn, se deschid perspective pentru plasarea lemnului de calitate inferioară în interior.

Arthur Meyer, Forstingenieur.

Eine mathematisch-statische Untersuchung, über den Aufbau des Plenterwaldes.

O cercetare matematică-statică cu privire la constituţia pădurii tratată în codru grădinărit.

Se continuă şi termină studiul privitor la constituţia pădurilor tratate în codru grădinărit, din punct de vedere matematic.

Mai 1933 Nummer 5.

Holzhaus-Wettbewerb der „Lignum" und des schweizerischen Werkbundes.

Concursul de case de locuit al Soc. „Lignum" şi Asociaţia constructorilor elveţieni.

(Din „Revista construcţiilor elveţiene" etc.).

Concursul ţinut pentru construcţii de lemn în Elveţia de Soc. Lignum (asociaţia lucrătorilor în lemn) şi Asociaţia constructorilor. a prezentat interes deosebit anul acesta. S'au prezentat peste 200 proecte, în care s'au găsit soluţii foarte bune pentru case izolate cu 4 camere şi case în şiruri cu 3 camere.

Scopul urmărit în organizarea concursului a fost ca să se oprească înlăturarea lemnului din construcţii, să se dea întrebuinţare mai mare lemnului elveţian în construcţiile din interior, şi să se ajute populaţia nevoiaşe ca să-şi construiască case higienice şi eftine.

Obiecţia adusă caselor de lemn, că sunt expusă încendiului. a pierdut din importanţă, întrucât iluminatul în Elveţia se face aproape numai electric, fiertul hranei se face în condiţii mai bune ca în trecut şi s'au luat măsuri de protecţia pereţilor de lemn contra focului.

Totdeodată pereţii de lemn de astăzi se fac în aşa fel încât sunt mai călduroşi.

Din proectele înaintate s'a putut constata că lemnul se pretează de minune pentru construcţii atât pentru împărţirea clădirii, cât şi pentru exterior.

Articolul e însoţit de schiţe numeroase şi de aprecierile comisiunei de examinarea proectelor şi devizelor înaintate.

A. Heinne, eidgenössischer Forstinspektor.

Die Kleindarre Bern im Vollbetrieb.

Mica uscătorie de seminţe Berna în lucru.

In 1931 serviciul silvic elveţian şi-a construit o uscătorie de seminţe la Berna. După doi ani de funcţionare, d-l insp. silvic A. Henne, arată în ce măsură această uscătorie a corespuns aşteptărilor. Din cele relatate rezultă :

1) Maşina de desaripat având o sită de sârmă cu secţiunea patrată, rănea seminţele. Din această cauză le micşora procentul de germinaţie. Prin schimbarea sitei menţionate cu una având sârma rotundă răul a fost înlăturat.

2) Recoltarea conurilor nu s'a făcut în condiţiunile cele mai bune. Nu s'au culeş totdeauna conuri sănătoase şi bine desvoltate. Din această cauză a trebuit să se facă probe de germinaţie numeroase, ca să se poată stabili, dacă seminţele de pin şi molift mai deschise la coloare pot fi utilizate la semănat.

3) Intrucât uscătoria pune mare preţ

asupra precizării provenienței seminței, se cere să se noteze precis locul și data de unde s'au cules conurile.

4) Conurile de larice, pin cembra, brad și alnus viridis se desfac mai greu.

In partea finală a articolului se arată în ce măsură se poate spori și ameliora producția.

Iuni 1933. Nummer 6.

Iohanns Jegerlehner.
Der Alestchwald als Nationalpark.
Pădurea Aletsch. ca parc național.

După străduințe mari în timp de 27 de ani de zile, pădurea Aletsch din Cantonul Wallis, în suprafață de 175 km² a fost declarată parc național.

E situată într'o regiune cu altitudinea trecută de 2000 m. E formată din arborete de pin cembra, larice și molift. In partea superioară ținutul e acoperit de ghețari. Constitue una din cele mai de seamă frumuseți ale Elveției.

Das Försteihaus in Adlisberg-Zürich.
Casa forestierului din Adlisberg Zürich.

Dintre mijloacele de propagandă pentru sporirea întrebuințării lemnului în construcții, face parte și casa forestierului din Adlisber-Zürich, terminată de curând.

Are 4 camere la parter și 3 la mansardă plus dependințele respective. E așezată pe pivniță cu ziduri de beton. Pereții sunt din lemn, izolați contra focului și umezelei. Nu-s tencuiți, ci sunt acoperiți cu plăci de contraplacaj. Zidăria nu e întrebuințată decât pentru coșuri și în vecinătatea focului.

Lignum, Schweizerische Arbeitsgemeinschaft für Holz.

Lignum, Asociația lucrătorilor în lemn.

Se arată activitatea societății din anul trecut: Numărul membrilor, expoziția organizată și publicațiile făcute.

Holzkohlenbrikette.
Brichete din cărbuni de lemn.

Din cauză că lemnul are putere calorifică mică și volum și greutate mare. e concurat puternic de alte materiale pentru foc. Ca să se preîntâmpine această lipsă în timpul din urmă s'a căutat că lemnul de foc să fie transformat în cărbune și apoi în brichete.

In urma încercărilor făcute în Austria la Mödling în această privință s'a ajuns să se obțină brichete din praf de cărbune de lemn cu 8000 calorii și 80—100 kg. rezistența la cm². Lemnul întrebuințat pentru aceasta a fost de cea mai proastă calitate.

Pe lângă brichete s'au obținut și produse de distilație: oțet și alcool metilic.

Zunahme der Holzverwendung in der deutschen Landwirtschaft.
Sporirea întrebuințării lemnului în agricultura germană.

Se arată sforțările făcute de statul german, pentru sporirea întrebuințării lemnului în agricultură.

M. Rădulescu.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

Heft 1 — 1932.

Rünch E. Dr. Schrägpflanzung.
Plantarea înclinată.

Autorul dă rezultatele obținute din experimentări și observații făcute timp de 20 ani asupra plantării puieților în mod înclinat.

Metoda constă în a face cu sapa, într'o lovitură, o crăpătură în pământ şi a introduce puieţii cu rădăcinile întinse. La început o asemenea plantaţie cu puieţi aproape orizontali are o înfăţişare foarte ciudată, dar după scurt timp, nu se mai deosibeşte de o alta normală. Se dau indicaţiuni de cum trebuesc a fi sapele şi cum se fac găurile.

Avantajale metodei sunt: siguranţa prinderii, iuţeala şi ieftinătatea procedeului, economisirea preparării solului, efectuarea uşoară.

Autorul arată pe larg experienţele făcute şi rezultatele obţinute. In rezumat ele sunt:

1. Pentru creşterea în înălţime, pentru pini de 1 şi 2 ani şi fagi de 1 an, este indiferent dacă rădăcinile sunt verticale sau înclinate. Pentru Pinus strobus din pepiniere, se obţine prin poziţia oblica, în primii 4 ani, o mai bună creştere în înălţime.

2. Prin prelucrarea solului (amestecul humusului cu sol minerai) s'a obţinut într'un caz, o creştere mai bună care însă cu timpul a încetat. Intr'un alt caz s'a văzut că prelucrarea solului acţionează în rău.

3. Pinii de 1 şi 2 ani reuşesc chiar când e o pătură de turbă uscată, de 5-10 cm. E recomandabil, în special când e o pătură de muschi, aceasta să se îndepărteze, aşa ca rădăcinile să ajungă în solul mineral.

Plantaţii înclinate cu pin şi fag dau rezultate mulţumitoare chiar, fără prepararea solului, în soluri slab acide.

4. Deosebirile în înălţime din cauza diferitelor procedee de cultură sunt după puţini ani complet dispărute.

5. Forma tulpinei nu este prea influenţată de plantaţia înclinată nici chiar la rasele de pin sensibile la îndoire.

6. Deosebirile între forma rădăcinilor pinilor plantaţi drept şi a celor plantaţi înclinat, dispare după 18 ani.

Autorul discută chestia rădăcinilor strâmbe şi încercările anterioare de a se planta înclinat.

Recenzii.

Thienemann Prof. Dr.: Von Vogelzuge in Rossetten.

Philipp. K.: Forstliche Hilfstabellen.

Harry B.. Kraus, Small dimension Lumber Manufacture.

Perley Spanlding Decay, Slash of northen white pine in southern New England

Heft 2. 1933.

Manshard, E. Dr.

Untersuchungen über den Nährstofgehalt der Aschen forstlicher Kulturpflanzen aus den Halstenbeker Forstbaumschulen.

Cercetării asupra conţinutului în substnţe nutritive a cenuşilor speciilor forestiere din pepinierile Halstenbek (Holstein).

Autorul a făcut analizele cenuşilor diferitelor esenţe forestiere de 1—2 ani, pentru a stabili cantităţile de Ca, Mg, acid fosforic, K şi N.

După greutatea uscată a lor esenţele stau în ordinea descrescândă:

Foioase: frasin, stejar rubra, pedunculat, fag.

Răşinoase: pin, molid, brad.

Răşinoasele au un conţinut în cenuşe mai mic decât foioasele, în ordine descresândă astfel: frasin, pedunculat, fag, stejar rubra, brad, molid, pin. .

Cu vârsta conţinutul în Ca creşte. Mg rămâne neschimbat.

Conţinutul de acid fosforic şi K, în cenuşa curată, la foioase rămâne neschimbat; la răşinoase scade.

In substanţă uscată răşinoasele faţă de

foioase, arată o cantitate mai mică de Ca şi Mg şi mai mare de acid fosforic şi N.

La speciile forestiere se observă, în comparaţie cu speciile agricole o cantitate mai mare de Ca faţă de Mg.

După conţinutul în substanţe nutritive esenţele se clasifică în ordinea descrescândă astfel: frasin, stejar rubra, pedunculat, fag, pin, molid, brad.

Se dau tablouri de cantităţi de substanţe nutritive ce se extrag prin recoltarea puieţilor din pepiniere.

Hugerhoff R.

Die photogrammetrische Vorratsermittlung.

Cubarea fotogrammetrică.

Autorul arată că cu ajutorul unei fotografii stereoscopice luată dintr'un aeroplan se poate stabili datele unui arboret: suprafaţa, numărul arborilor, înălţimea. diametrele coronamentelor, suprafaţa totală a coronamentelor, profilul creşterii. Aceste date pot servi la cubaj. Autorul mai introduce câteva relaţii nouă între diametru terier şi diametru coroanei, între coeficientul de formă a suprafeţii teriere a coronamentului. Deasemenea noţiunea de coeficient de desime (raportul între spaţiu şi masă). Se arată modalităţile de cubare după diferite metode.

Metoda fotogrammetrică dă rezultate cu aproximaţie de 6—7% din datele metodelor terestre considerate ca exacte.

Philipp, Karl: Der rationalisierte Waldbau. Karlsruhe 1932.

Lippert, F. K.: Vom Schuss an- Hannover 1933.

Rothkegel D.. Walter: Handbuch der Schätzungslehre für Grundbesitzungen, für Studierende. praktische Land- u. Forst wirte, Finanz- und Katasterbeamte, Kreditanstalten, Grundstücksmakler U. S. W. II Band: Die theoretische u. praktische Schätzungslehre der Forstwirtschaft, Berlin 1932.

Eichhorn, Dr.: Die Bilanz der Jahre Philipp, Frankfurt a. O. 1932.

Caminneci, O.: Diana, Hubertus und Ich., Berlin 1932.

Nitsche, H. und W. Hein: Die Süsswasserfische Deutschlands. ihre Kennzeichen, Fortpflanzung, Verbreitung und Wirtschaftliche Bedeutung, V. Auflage, Berlin 1932.

Schwerdtfeger, F.: Prognose und Bekämpfung von Forleulenkalamitäten, Berscherei, Berlin, 1933.

Max von dem Borne: Die Angelfischerei. Berlin 1933.

Gr. E.

L'ALPE

Nr. 4/933.

A. Pavari

Confortanti indici di progresso silvo-pastorale (5 pag.).

Indicii confortante de progres silvo-pastoral.

Problema ameliorărilor pastorale a preocupat Serv. Silvic Italian în acelaşi grad ca şi reîmpădurirea terenurilor degradate şi corecţiunea torenţilor. Timp de 10 ani s'a lucrat intens, aşa că azi se pot vedea rezultatele stăruinţelor şi lucrărilor executate.

Umberto Pierantoni

Le piante officinali e la stazione sperimentale di Napoli.

Plantele medicinale şi cele din cari se extrag parfumurile şi staţiunea experimentală dela Neapole. (6 pag.).

Italia este tributară, azi, străinătăţii în ce priveşte plantele medicinale şi cele din cari se extrag esenţe de parfumuri. Totuşi, datorită climatului ei, Italia posedă

o floră foarte bogată în asemenea plante.

O lege recentă organizează cultivarea recoltarea şi comercializarea acestor plante, pentru a se scăpa de servitutea streină.

Mijloacele preconizate pentru a ajunge la scopul propus sunt:

a) Intensificarea culturii plantelor medicinale şi a plantelor de parfumuri.

b) Cunoaşterea plantelor indigene şi a însuşirilor lor.

c) Incurajarea acestor culturi, promovând experimentarea, pentru a obţine rase mai bogate în principii active.

In vederea ajungerii acestui scop. grădina botanică din Neapole a creiat o staţiune experimentală de plante medicinale şi de parfumuri, făcând deja o serie de încercări cu diferite plante şi ajungând la rezultate neaşteptate şi îmbucurătoare.

B. Braschi

Trapianti di forti exemplari di „Pinus pinea".

Transplantarea exemplarelor mari de Pinus pinea (4 pag.).

A. de Philippis

Su alcuni contributi concreti allo studio del problema montano. (6 pag.).

Asupra câtor-va contribuţiuni concrete la studiul problemei montane.

Se comentează două studii asupra condiţiunilor economiei rurale în munţii din Toscana, fixându-se punctele esenţiale ale problemei montane în această regiune.

Angelo Barbagallo:

Sulle sistemazioni idraulico-agrarie nella montagna siciliana.

Asupra lucrărilor de sistematizare hidraulico-agrare în munţii Siciliei (8 pag.).

In Sicilia, ca în toate ţările cu climat mediteranean, regimul ploilor este foarte neregulat: lungi perioade de secetă, interceptate sau urmate de mari ploi torenţiale, cari dau, într'un interval scurt de timp, cantităţi mari de apă. Urmarea acestei stări de lucruri este eroziunea superficială cu toate consecinţele ei. Ceva mai mult, în locurile lucrate, acest pericol este dublat şi de acela al alunecării în masă a terenurilor, geologia terenului permiţând aceasta.

Măsurile ce trebuesc luate în vederea prevenirii acestora trebue să se îndrumeze atât spre regularea conducerii apelor superficiale cât şi a celor subterane.

Pentru a se lupta cu aceste dificultăţi, în Sicilia, se foloseşte sistemul culturilor în terasă. Totuşi acest sistem are inconvenientul că înlesneşte pătrunderea apei în sol, atacând prin aceasta stabilitatea lui. Măsura este deci un cuţit cu două tăişuri.

Autorul, discutând această problemă, face câteva propuneri în vederea rezolvării ei de o manieră satisfăcătoare.

A. Har.

N E C R O L O G

†

GHEORGHE CONDREA

Nea părăsit în plină tinereţe unul dintre cele mai valoroase elemente ale Corpului Silvic al Statului, inginerul inspector general Gheorghe Condrea, Directorul Regionalei a VI-a Silvică Piteşti.

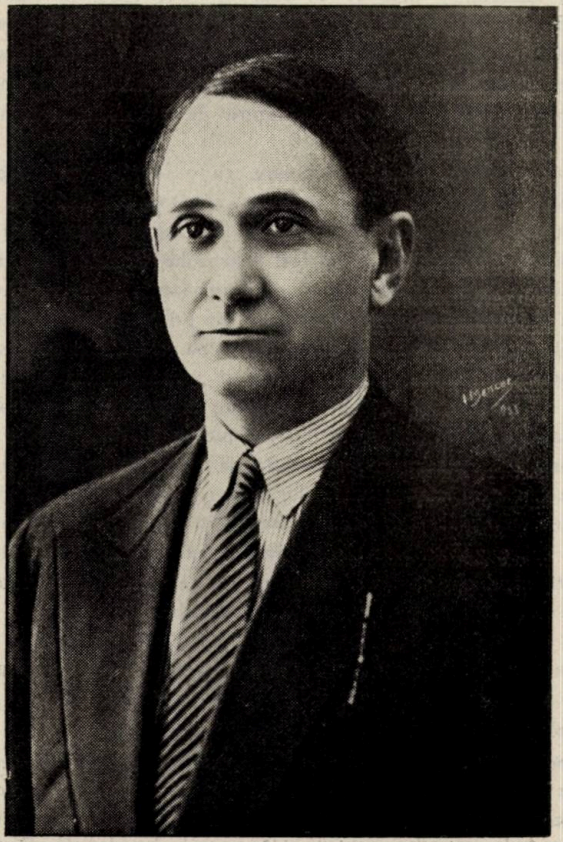

La 19 Iunie 1933, nesocotind avertismentul pe care o simţită jenă a cordului i-l dedea şi, învingând un presentiment, care încercà să-l reţină, a plecat

la Bucureşti spre a lua parte la lucrările Consiliului Silvic Superior, unde în şedinţa de după amiază s'a stins răspus de cord, în timp ce prietenii şi cunoscuţii îl felicitau pentru interesanta sa comunicare despre politica tarifară a C. F. R., cu privire la produsele forestiere.

In scurta sa viaţă, Gheorghe Condrea a fost totdeauna fruntaş între fruntaşi.

Născut la 15 Septembrie 1888 în comuna Dobromir, jud. Constanţa, a absolvit ca premiant liceul din Piatra Neamţ în 1908 şi a terminat cu succes în Martie 1914 şcoala Superioară de Silvicultură dela Brăneşti.

La 1 Aprilie 1914 a intrat în serviciul silvic al statului, îndeplinind următoarele funcţiuni:

Dela 1. IV.—1. XII. 1914 la Comisia de ridicări în plan; dela 1. XII 1914—1.IX. 1918 şef titular al ocolului silvic Enişenlia; dela 1. IX.1918—1. IV. 1919 şef al ocolului Lipovăţ; dela 1. IX. 1919—1. X. 1922 şef al ocoalelor Cernavodă şi Enişenlia; dela 1. V. 1927—1. VII 1928, în centrul Direcţiei Constanţa; dela 1. VII. 1928—1. XI 1929 în centrul Direcţiei Piteşti, iar dela 1. XI 1929 până la 19. VI 1933 Director al Regionalei Silvice Piteşti.

In timpul războiului a fost mobilizat ca locotenent în Regimentul de Tracţiune Automobilă, unde a dovedit mult spirit de iniţiativă, fiind mult apreciat şi iubit.

Inzestrat cu o inteligenţă sclipitoare, cu o cultură variată şi aleasă, cu o comunicativă jovialitate şi cu un optimism sănătos, ori unde s'a aflat: elev, student, ofiţer de rezervă, om de societate sau inginer funcţionar al statului, acest isteţ pachet de nervi, care a fost Gheorghe Condrea, ascundea într'un trup mic şi debil un bărbat desăvârşit, cu o nebănuită energie şi voinţă, impunându-se prin personalitatea sa şi făcându-se din primul moment iubit şi apreciat.

Exemplu viu de muncă conştiincioasă până la sdruncinarea sănătăţei, s'a remarcat în serviciu prin justeţea, claritatea şi spontaneitatea soluţiilor, pe cari fără greutate le găseà în cele mai complicate situaţii, prin siguranţa cu care stăpâneà ansamblul chestiunilor, fără a se pierde în detalii, prin afabilitatea, tactul şi demnitatea cu care se purtà faţă de toată lumea, prin disciplina neforţată pe care a imprimat-o subalternilor şi prin spiritul de camaraderie, unanim recunoscut, cu care a ştiut să lege pe inginerii din Direcţia Silvică Piteşti.

Foarte sobru pentru casa sa şi propria lui persoană, nu precupeţià ajutoarele băneşti, când era vorba să ajute rudele cele mai îndepărtate şi oamenii nevoiaşi, deşi aceste gesturi, erau adevărate sacrificii.

A fost înmormâântat la Cimitirul Belu din Bucureşti în ziua de 21 Iunie, purtat pe umerii camarazilor îndureraţi şi petrecut şi plâns de o mare mulţime de colegi şi cunoscuţi, mulţi veniţi din locuri depărtate pentru a depune o lacrimă sinceră pe mormântul său prea degrabă deschis.

In Capela Cimitirului au cuvântat d-nii: Ing. Dr. M. Drăcea în numele d-lui Ministru şi al C. A. P. S., Ing. D. Grozescu şi ing. St. Calotescu în numele colegilor de şcoală şi promoţie, ing. M. P. Florescu în numele Societăţei Progresul Silvic, ca prim îndrumător în serviciu şi în numele liceului din Piatra-Neamţ şi Ing. O. D. Rădescu în numele Direcţiunei Silvice Piteşti, iar la mormânt a

cuvântat Pr. Victor Niculescu şi Ing. M. Fiera, relevând cu toţii multiplele şi alesele calităţi ale defunctului.

Serviciul Silvic, care a avut în insp. general Gheorghe Condrea un element de excepţională valoare, familia rămasă fără sprijinul şi dragostea lui, mulţimea celor pe cari i-a ajutat din modestul său avut, cu sfatul său înţelept sau cu o intervenţie pusă totdeauna şi cu folos la dispoziţie, cei pe cari i-a cruţat în speranţa îndreptării şi noi toţi, cei cari l-am apreciat şi iubit ca pe cel mai drag dintre prieteni, suportând cu greu durerea pierderei lui, avem o singură mângâiere, aceea că „Gheorghe Condrea a fost un fiu ales al ţării şi o mândrie a Corpului Silvic Românesc".

Fie-i ţărâna uşoară şi binecuvântată amintirea.

Iulie 1933. O. D. RĂDESCU

INFORMAŢIUNI

Prin Decizia dela Jurn. No. 9.566/933, dată asupra avizului Consiliului Permanent, Ministerul Domeniilor aprobă ca vânătoarea raţelor să se permită cu începere dela 1 August cor.

*

Prin hotărârea Cons. de Ad-ţie C. A. P. S. No. 266/933. d-l Ing. subinspector N. N. Caragea se deleagă a funcţiona ca secretar al Cons. de Ad-ţie C. A. P. S.

*

Prin Decizia dela Jurn. No. 17550/933 d-l Ing. silvic Romeo Gheorghiu se transferă dela Ocolul Coşula unde a funcţionat ca ajutor de şef de ocol, la Ocolul Adâncata în aceeaş calitate pe ziua de 15 Maiu.

*

D-l Ing. insp. G-l D. Tomuţa se numeşte ca membru în Cons. Technic al pădurilor prin I. D. R. No. 1330/933, în locul d-lui Ing. insp. G-l D. Drâmbă, pe ziua de 1 Maiu.

*

Prin Decizia Ministerială dela Jurn. No. 10637/933, d-l ing. insp. G-l D. Drâmbă se transferă la cerere în Dir. G-lă C. A. P S. pe data de 1 Maiu.

*

Prin Decizia dela Jurn. No. 18054/933 d-l Ing. şef V. Spiridon se transferă de la conducerea Oc. silvic M-rea Neamţ la conducerea Ocolului silvic Furceni pe data de 15 Maiu.

Prin Dec. Min. dela Jurn. No. 19342 din 1933, d-l ing. şef V. Mironescu se transferă în interes de serviciu dela conducerea Oc silvic Slăveşti la conducerea ocolului silv. Slatina, înfiinţat prin contopirea Oc. Schitu Greci şi Seaca Optărani, pe ziua de 1 Iunie a. c.

*

D-l Ing. şef Al. Stănescu dela conducerea Oc. Schitu-Greci desfiinţat, la conducerea Oc. Slăveşti în locul d-lui V. Mironescu, trecut la Oc. Slatina pe aceeaş dată.

*

Prin Dec. Minister. dela Jurn. No. 20.251/933 d-l ing. şef silvic Leo Zselesnyak se transferă dela Ocolul silv. Făget în centrul Dir. Orşova, iar d-l ing. Traian Lăcătuşu la conducerea Oc. silv. Făget.

*

Prin Dec. Min. dela Jurn. No.. 13615 din 1933, d-l ing. insp. silvic Petre Ioan a fost avansat în mod onorific la gradul de ing. insp. G-l pe data de 1 Ian. 1933.

*

Prin I. D. R. No. 2026 d-l Prof. Dr. M. D. Drăcea se numeşte pe ziua de 15 Iulie a. c., Director al Institutului de cercetări şi experimentaţie forestieră.

*

Prin I. D. R. No. 2024, d-l ing. insp. G-l Petre Ioan se numeşte pe ziua de 15 Iulie a. c., director g-l al C. A. P. S.

Prin I. D. R. No. 2024, d-l ing. insp. g-l silv. Ioan Moldoveanu, se numeşte pe ziua de 15 Iulie a. c., subdirector g-l al C. A. P. S.-ului.

*

Prin I. D. R. No. 1883, se numesc în corpul silvic al statului Dir. g-lă C. A. P. S. d-nii ing. silvic Ion Lungu, Ing. stagiari silvici Ion Popescu-Zeletin, D-tru Sotiriu şi Dumitru Frigură, pe ziua de 1 Iunie a. c.

*

Prin Dec. dela Jurn. No. 24220/933 d-l Ing. subinsp. silv. O. Rădescu. a fost delegat provizoriu cu conducerea Dir. Reg. silv. Piteşti.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

A APĂRUT:

METODELE
DE
CUBAJUL PĂDURILOR

DE
IULIAN GURAN
Ing. şef silvic

120 pagini hârtie velină, format 16/22.

Cuprinde expunerea teoretică şi practică a tuturor metodelor de cubajul arboretelor bazată pe o recentă şi bogată literatură forestieră.

PREŢUL 100 LEI

— De vânzare la autor: Ocolul Silvic Filiaşi — Dolj —

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: **Stinghe V.**

Membrii:

Drăcea M. — **Rădulescu M.**
Ioan P. — **Sburlan D.**

Secretar de redacţie: **Ionescu A.**

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1932:

Preşedinte: **Georgescu P. C.**

Vice-Preşedinţi: **Drăcea M.**, **Stinghe V.**

Secretar general: **Ioan P.**

Casier: **Grozescu Dem.**

Secretari: **Caragea N.**, **Ionescu A.**

Membrii:

Agapie G. — **Florescu M. P.**
Antonescu P. — **Lazăr H.**
Caragea N. N. — **Nedelcovici Ath.**
Ciurileanu D. — **Priboianu N. V.**
Condrea G. — **Rodoteatu St.**
Drâmbă D. — **Sburlan D.**
Eliescu A. — **Ştefănescu-Suhăţeanu M.**
Emanoil C. C. — **Vâlceanu Eug.**

Cenzori: **Sculy X., Constantinescu Gh., Ionescu Gh.**
Cenzori supleanţi: **Florescu I., Marinescu Coman şi Simionescu I.**

Preţul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ pentru membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ pentru conductori şi brigadieri .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

Institut de Arte Grafice
«BUCOVINA»
I. E. TOROUȚIU

BUCUREȘTI, III
Strada Grigore Alexandrescu, 4

I 24868

... 2022

ANUL XLV, Nr. 8-9 AUGUST-SEPT., 1933

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Studii-referate :

Glădița . . . . . *Z. Przemeţchi*

Probleme administrative :

Observații și sugestii : Lacune de serviciu și rostul proceselor verbale de inspecții generale . *Cezar Cristea*

Documentări — Comentarii :

Lemnul de fag . . . . . *Horia Manole*
Bazele dendrometriei moderne . . . . . *Iulian Guran*
Din literatura forestieră românească . . . . . *Gh. Năstăsescu*

Jurisprudențe :

Corpul silvic . . . . . *R. P.*

Cronica :

Un rămas bun . . . . . *N. N. Caragea*
Progrese . . . . . *I. Popescu-Zeletin*
O mențiune . . . . . *Red.*
Inaugurarea căii ferate forestiere dela Vișeul de sus *G. Nivalis*
Conferințe cu caracter forestier la Sibiu . . . *I. Popescu-Zeletin*

Recenzii — Revista revistelor — Informațiuni — Soc. *„Progresul Silvic"*
Publicațiuni : Deciziuni ministeriale.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

XLV-ème Année. No. 8—9, Août—Sept., 1933 | XLV. Jahrgang. Nr. 8—9, August—Sept., 1933

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen.

SOMMAIRE

Etudes-Comptes-rendus :

Le Févier (Gleditschia) . . *Z. Przemeţchi*

Problèmes administratifs :

Lacunes dans les règlements de service . . . . . *C. Cristea*

Documentations-Commentaires :

Le bois de Hêtre . . . . *H. Manole*
Les bases de la dendrométrie moderne . . . . . *I. Guran*
De la littérature forestière . *Gh. Năstăsesco*

Jurisprudence. — Chronique. — Récensions.

Revue des revues. — Informations.

Soc. «Progresul Silvic».

Publications : décisions ministérielles.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

INHALT:

Abhandlungen :

Die Gleditschie . . . . . *Z. Przemeţchi*

Verwaltungsfragen :

Mängel gewisser Dienstvorschriften und Zweck der Protokolle über General-Inspektionen . . . . . *C. Cristea*

Mitteilungen :

Das Buchenholz . . . . . *H. Manole*
Grundzüge der modernen Holzmesskunde . . . . *I. Guran*
Rumänische Forstlitteratur . *Gh. Năstăsescu*

Jurisprudentz. — Chronik. — Rezensionen.

Die Zeitschriften. — Nachrichten

„Progresul Silvic" : Vereinsangelegenheiten.

Amtliche Veröffentlichungen.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

24868

Clișeu Chiriță

Pădure virgină de molid în M-ții Cibinului (Valea Olteagului)
Forêt vierge d'épicéa dans la vallée d'Olteagul (Les montagnes des Karpathes.)
Fichtenurwald im Karpathengebirge (Valea Olteagului).

1995
76
- IUL. 2005
IAN 2014

Cliseu Chiriță

Pădure virgină de molid la Șteaza. (M-ții Cibinului).
Forêt vierge d'épicéa dans les montagnes des Karpathes. (Steaza)
Fichtenurwald im Karpathengebirge (Steaza).

STUDII — REFERATE

GLĂDIȚA

de Ing. Z. PRZEMEȚCHI
Inspector g-ral al Regenerărilor

Odată cu desvoltarea împăduririlor artificiale în România s'a început și creiarea arboretelor din specii exotice.

Unora, de exemplu salcâmului, li s'a dat o extensiune prea mare, înlocuind cu ele stejarul și alte esențe autohtone, fără a cerceta amănunțit dacă condițiunile staționale sunt favorabile sau nu creșterii acestor specii.

Se plantează de asemeni: glădița, sophora, Acer negundo și nuc american deși aceste esențe încă nu sunt studiate din punctul de vedere al adaptării la condițiunile de vegetație din țară. Din această cauză sunt posibile greșeli pe care natura le pedepsește sever.

Ne punem întrebarea: ne este oare permis nouă silvicultorilor, să comitem asemenea greșeli mai ales atunci când lucrăm pentru generațiile viitoare? Sigur că nu și cu atât mai mult cu cât avem o suprafață întinsă de păduri, aflate în stațiuni variabile și bogate din punctul de vedere al compoziției, unde găsim rezultatul multor experimente făcute de predecesorii noștri pe terenul împăduririlor artificiale.

Prezentul studiu se ocupă de glădiță — un exotic, care rare ori lipsește din pepinierile silvice.

Experiențele făcute în timp de circa 50 ani în pădurile Ocoalelor Silvice Cetatea-Albă și Tighina, precum și observațiile mele, continuate timp de 21 ani — cât am fost în serviciul silvic din Basarabia, îmi procură destul material, pentru cunoașterea însușirilor biologice ale glădiței — ca individ și ca element în creiarea de arborete.

Materialul necesar acestui studiu a fost adunat în urma cercetărilor făcute în arboretele artificiale de glădiță din parcelele No. 12, 20, 22, 23 și 28 ale pădurii Gherboveți din Ocolul Silvic Tighi-

39742.

na ; în parcelele No. 2, 8 şi 9 ale pădurii Cioburciu-Deal şi în Olăneşti şi Talmaz din Ocolul Silvic Cetatea-Albă.

Au fost cercetate plantaţiile făcute în anii 1885, 1893, 1895, 1905, 1906, 1916 şi 1924 în diferite staţiuni : pe ciornozimuri degradate, pe soluri spălate, pe soluri bogate în humus, din văi şi pe terenuri inundabile, formate din aluviuni.

N'am consultat literatura, neavând-o la dispoziţie, şi din convingere, pentru a nu fi influenţat la concluziile ce voi trage din rezultatul cercetărilor făcute.

I

Morfologia, sistemul radicilar. Exigenţele faţă de sol, de umiditate şi de lumină. Regenerare. Lemnul.

Glădiţa — (Gleditschia tricanthos L.) din familia Caesalpineae este un arbore dioic de mărimea întâia, trăgându-şi originea din America de Nord, a fost introdus în Basarabia în anii 30 ai secolului XIX şi cultivat în pădure de la anul 1885.

Creşte repede şi formează trunchiu drept cu coaja de culoare gri pe terenuri uscate şi de culoare gri-verzue pe terenuri umede.

Ramurile tinere, adeseori şi trunchiurile, poartă ghimpi. Cercetând 300 arbori am găsit în prima grupă 56, în a doua — 34 şi a treia grupă, numai 19 arbori fără ghimpi.

Această deosebire este rezultatul existenţei a două varietăţi de glădiţa, care se încrucişează, dând naştere formelor de tranziţie.

Ipoteza se dovedeşte prin următoarele observaţiuni :

1. Găsim arbori cu flori unisexuate şi hermafrodite pe acelaş individ, deşi glădiţa este o plantă dioică.

2. Diferenţa între indivizi din varietatea ghimpoasă şi cea fără ghimpi, se observă deja la pueţi în vârstă de 2 ani atât prin formarea ghimpilor, cât şi la sistemul radicilar. Varietatea ghimpoasă are rădăcinele mai stufoase.

Infrunzirea glădiţei începe normal la finele lunei Aprilie, sau începutul lunei Mai.

Inflorirea — la începutul lunei Iunie.

Epoca frunzei — 15—20 Octombrie.

Frunza se ţine pe copaci 165—175 zile.

Examinarea sistemului radiciliar la câte 5 pueţi în vârstă de 1, 2 şi 3 ani, scoşi din pepiniera Gherboveţi, de la Ocolul Silvic Ti-

ghina, situată pe platoul cu ciornoziom degradat, precum şi examinarea rădăcinelor a unui arbore de 10 ani din plantaţia din 1924, făcută în staţiune asemănătoare, au dat următoarele rezultate :

Vârsta puieţilor														
1 an					2 ani					3 ani				
No. curent	Înălţimea cm.	Grosimea coletului cm.	No. rădăcinilor verticale	Lungimea totală cm.	No. curent	Înălţimea cm.	Grosimea coletului cm.	No. rădăcinilor verticale	Lungimea totală cm.	No. curent	Înălţimea cm.	Grosimea coletului cm.	No. rădăcinilor verticale	Lungimea totală cm.
1	37	0,6	1	125	1	72	0,8	3	377	1	125	1,1	1	144
2	26	0,4	1	83	2	100	1,1	1	114	2	121	0,7	3	143
3	28	0,4	3	208	3	97	0,8	2	154	3	82	0,7	2	142
4	42	0,6	2	110	4	116	1,2	1	144	4	95	0,9	3	315
5	57	0,6	1	121	5	111	0,7	2	262	5	85	0,7	2	118

In primul an glădiţa desvoltă rădăcini verticale în număr de 1—3, care se bifurcă la 8—20 cm. şi ating lungimea până la 125 cm. Pivoţii au ramificaţii.

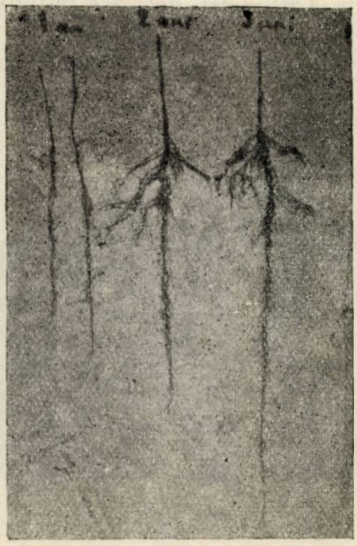

Fot. 1. — Sistemul radicilar al puieţilor de glădiţă în vârstă de 1, 2 şi 3 ani din pepiniera Gherboveţ (ciornoziom degradat).

In al doilea an, sistemul radicilar se ramifică şi mai mult.

La pueţi de 3 ani începe deja desvoltarea sistemului orizontal şi celui trasant, cu reţeaua intreagă a fibrelor radicilare.

Rezultatul examinării sistemului radicilar, la glădiţa de 10 ani, la care s'a măsurat lungimea tuturor rădăcinilor principale se arată în tabloul de mai jos şi fotografia 2-a.

Înălţimea în metri	Diametrul în cm.	Sistemul orizontal			Sistemul vertical			Sistemul trasant			Lungimea totală a rădăcinilor principale cm.	Observaţiuni
		Numărul rădăcinelor	Lungimea cm.	Lungimea totală cm.	Numărul rădăcinilor	Lungimea cm.	Lungimea totală	Numărul rădăcinilor	Lungimea cm.	Lungimea totală cm.		
6,10	4,5	7	74	780	5	122	599	8	146	1410	2.789	glădiţa din plantaţia 1924 din parc. 22 a pădurei Gherboveţi Sol cernoziom degradat
—	—	—	155	—	—	99	—	—	143	—	—	
—	—	—	256	—	—	151	—	—	146	—	—	
—	—	—	142	—	—	129	—	—	147	—	—	
—	—	—	65	—	—	98	—	—	138	—	—	
—	—	—	42	—	—	—	—	—	275	—	—	
—	—	—	46	—	—	—	—	—	140	—	—	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	275	—	—	

Din toate aceste rezultă că glădiţa are un sistem radicilar foarte bine desvoltat, mai mult trasant, care pătrunde în pământ la adâncimi până la 3,50 metri, deci are putinţa a rezista la vânturi şi secetă.

Fot. 2. — Sistemul radicilar al glădiţei de 10 ani, din parcela 22, a pădurii Gherboveţ, Ocolul silvic Tighina.

Pentru determinarea exigenţelor glădiţei faţă de sol şi umiditate, am cercetat creşterea ei în următoarele staţiuni :

1. Pe terase cu sol spălat, sărac şi uscat, cu efervescenţa la suprafaţă, absolut nelevigat.

2. Pe terase cu ciornoziom degradat, bogat şi uscat, cu efervescenţa la 40 cm.

3. In văi cu solul bogat, bine levigat, profund şi fresc. Efervescenţa la 1,40 m.

4. In lunca inundabilă a Nistrului, cu sol format din aluviuni, fertil şi umed, complect levigat.

Tipurile de sol şi descrierea lor se desvoltă mai jos

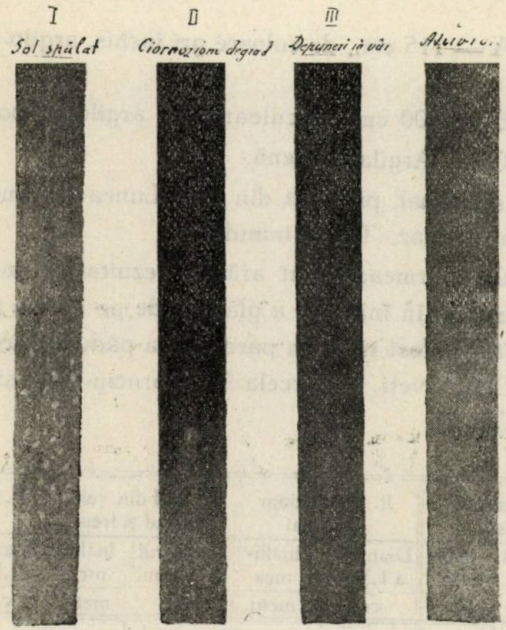

I. Sol spălat. Panta dulce din parcela 2, pădure Ciobruciu. Deal. Orizontul A : 40 cm. nisipo-argilos de culoare gri-cafeniu. Efervescenţa începe de la suprafaţă.

Orizontul B_0 : argilos — 40 cm., de culoare cafeniu-deschis, destul de compact.

Orizontul B_1 : 50 cm. idem argilos, cafeniu deschis cu concreţiuni de calcar.

Orizont C — argilă galbenă-cafenie, foarte compactă.

II. Ciornoziom degradat. Platou în parcela 29 din pădurea Gherboveţi.

Orizont A — 40 cm.. nisipo-argilos. de culoare neagră cu structura grăunţoasă. Degradare slabă.

Orizont B_0 : 75 cm., nisipo-argilos, de culoare cafeniu-negru închis, cu pete şi urmele animalelor.

Orzont B_1 : 70 cm. argilos de culoare cafeniu deschis destul de compact.

Orizont C — argilă de culoare gălbue.

III. Sol depus. Valea în parcela 9 din pădurea Ciobruciu-Deal.

Orizont A — 115 cm., de culoare gri închis, argilo-nisipos, fără structură.

Orizont B — 100 cm. de culoare gri, argilo-nisipos.

Orizont C — Argila galbenă.

IV. Sol, aluvional, provenit din mâl. Lunca Nistrului, parcela 12 din pădurea Talmaz. Teren inundabil.

In tabloul ce urmează sunt arătate rezultatele analizei creşterilor în diametru şi în înălţime a glădiţei de pe aceste patru tipuri de soluri. Arborii au fost tăiaţi în parcela 2 a pădurii Ciobruci-Deal, în parcela 29 Gherboveţi, în parcela 9 Ciobruciu-Deal şi în parcela 12 a pădurii Talmaz.

Anii	I. Sol spălat şi uscat		II. Cernoziom degradat		III. Sol din vale, profund şi fresc.		IV. Sol aluvional umed	
	Diametrul la 1.30 m.	Înălţimea	Diametrul a 1,30 m.	Înălţimea	Diametrul la 1.30 m.	Înălţimea	Diameteul la 1.30 m.	Înălţimea
	cm.	metri	cm.	metri	cm.	metri	cm.	metri
5	0,40	2	1,20	1,80	0,8	1,80	1,7	4,10
10	2,80	2,84	2,30	2,80	5	4,60	5,4	8,10
15	3,60	4,25	3,70	4,33	8,6	7,10	9	12,60
20	$5,4_0$	4,98	5,50	5,60	11,8	10,92	12,6	16,60
25	$6,8_0$	6	6,90	7,50	15,1	13,95	17	18,80
28	$7,5_0$	6,75	7.60	8,25	16,6	14,98	18,6	19,60
30	—	—	8,10	8,75	17,6	15,67	—	—
35	—	—	9,80	10,15	19,6	16,62	—	—
38	—	—	11	10,60	20,7	17,20	—	—
40	—	—	—	—	21,5	17,60	—	—

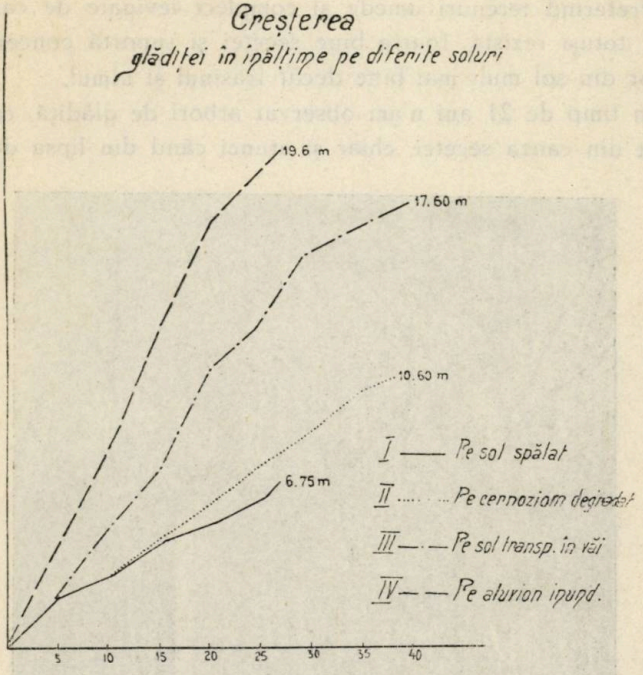

După cum se vede din datele arătate mai sus, **glădița preferă soluri profunde, fertile și umede.**

Pe terenuri inundabile, în vârsta de 28 ani, glădița atinge înălțimea de 19.60 m., având diametrul de 20 cm. Ea formează trunchiuri drepte, bine spălate de crăci și cu coaja de culoare gri-verzuie.

Pe soluri formate din materiale transportate în văi, fertile, profunde și reavăne, la vârsta de 40 ani, glădița are înălțimea de 17,60 m. cu diametrul de 23 cm., formând trunchiuri drepte, destul de bine spălate de crăci și coaja de culoare gri-închis.

Pe ciornozimuri degradate, puțin levigate și uscate, glădița crește mai slab și ajunge în vârstă de 38 ani la înălțimea de 10,60 m., cu diametru de 12 cm. Crăcile verzi încep de la înălțimea de 3 metri în sus. Coaja e de culoare gri.

Pe soluri spălate și superficiale, cu orizontul de efervescență la suprafață, glădița crește slab, având la vârsta de 28 de ani înălțimea numai de 6,75 m. Crăcile verzi încep la 0,50 m. de la pământ. Coaja are culoare grideschis și se acoperă cu licheni gri.

Preferind terenuri umede şi complect levigate de carbonaţi, glădiţa, totuşi rezistă, foarte bine secetei şi suportă concentraţiile sărurilor din sol mult mai bine decât frasinul şi ulmul.

In timp de 21 ani n'am observat arbori de glădiţă, care s'ar fi uscat din cauza secetei, chiar şi atunci când din lipsa de preci-

Fot. 3. — Lăstar de glădiţă de 6 ani din parc. 20 a pădurii Gherboveţi, Ocolul silvic Tighina.

pitaţiuni au pierit mai multe exemplare de salcâm, ulm şi de stejar.

Arborii izolaţi de glădiţă, lăsaţi în picioare în parchetele exploatate, rezistă foarte bine în contra vântului şi nu se acoperă cu crăci lacome.

Ca toate esenţele cu creşterea repede, glădiţa este o specie

de lumină, însă arboretele de glădiţă nu se răresc aşa de uşor ca cele de salcâm.

Glădiţa fructifică anual. Seminţele ei închise în păstăi sub forma de bob, păstrează puterea de germinaţie mai mult de 5 ani.

Insămânţarea naturală sub masiv nu produce efect. In cursul cercetărilor, în arborete în etate de 40 ani, care fructifică abundent, n'am găsit mai mult decât 2 pueţi la 1 ha.

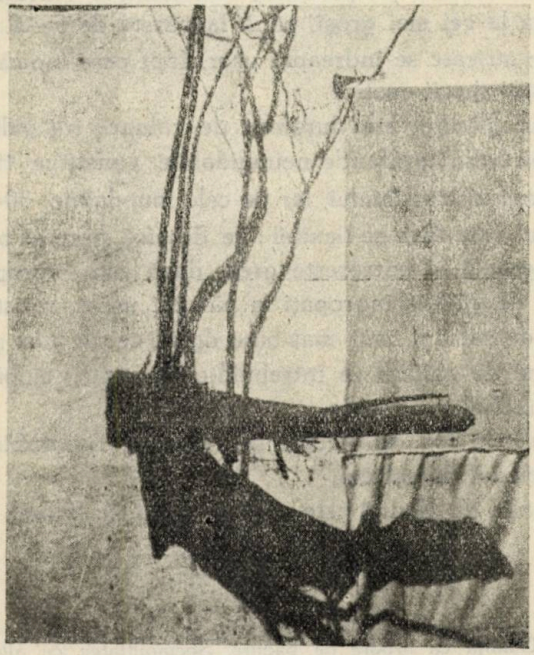

Fot. 4. — Rădăcină bătrână de glădiţă cu drajoni, din parcela 13 a pădurii Gherboveţi, Ocolul silvic Tighina.

După exploatare, glădiţa se regenerează foarte bine, dând 6—8 fire de lăstar din fiecare tulpină.

Puterea de lăstărire se păstrează la vârsta de peste 45 ani.

Fotografia 3 prezintă lăstarul de glădiţă de 6 ani, cu înălţimea de 6 m., provenit în urma tăierei rase, executată în anul 1928 în plantaţia de glădiţă din anul 1885, în parcela 20 a pădurii Gherboveţi din Ocolul Silvic Tighina.

Acest parchet s'a mai exploatat în anii 1896, 1906 şi 1917, dată fiind revoluţia de 10 ani, adică lăstarul fotografiat este a

cincea generaţie. Totuşi, nu se observă nici un simptom de oboseală a tulpinelor.

Glădiţa dă şi drajoni, în special după descoperirea şi rănirea rădăcinelor.

Fotografia 4 prezintă o rădăcină de glădiţă, din plantaţia anului 1885 cu drajoni.

Insectele nu atacă glădiţa. Singurul duşman al speciei este iepurele, care vatămă pueţii tineri, retezându-le vârfurile subţiri şi rozând coaja la cei mai groşi, până la vârsta de 5—6 ani. Totuşi, plantaţiunile stricate se îndreaptă uşor, fapt care indică viabilitatea mare a acestei specii exotice.

Lemnul glădiţei are duramen de culoare roş-gălbui, care la arborii de pe soluri profunde neinundabile, constitue 45—55% din volumul întreg al trunchiului, iar pe cele inundabile, 30—37%.

Lemnul este tare şi flexibil ; se despică greu şi bine. Rezistă mult la umezeală şi putrezeşte greu, dacă este îngropat în teren umed. Parii de glădiţa îngropaţi în pământ uscat, rezistă mai puţin decât parii de salcâm, însă mai bine decât cei de ulm şi frasin.

Lemnul de glădiţa se întrebuinţează pentru mobilă şi pentru fabricarea uneltelor agricole.

Lemnul de foc de glădiţa se vinde în Basarabia cu acelaş preţ ca şi lemnul de salcâm.

Mangalul de glădiţă este mult apreciat de fierari.

II.

Glădiţa ca arbore de pădure. Sociabilitatea cu alte esenţe. Producţia arboretelor de glădiţă.

Lipsa de ghindă şi dificultăţile regenerării pe cale artificială a stejarului, sunt motivele, cari au determinat pe silvicultori să caute esenţe exotice, ca să înlocuească speciile autohtone, deşi acestea reprezintă o funcţie a staţiunilor locale.

In arboretele artificiale din Ocoalele Silvice Tighina şi Cetatea-Albă, a căror creiare s'a început pe la anul 1870, deci cu un istoric de 63 ani, se găsesc : salcâmul, glădiţa, Sophora japonica, Ailanthus, Celtis australis, Acer negundo, Juniperus virginiana, Juniperus sabina, etc.

Cum se vede, la început s'a plantat tot şi peste tot, indiferent

dacă speciile întrebuinţate sunt în stare să formeze arborete, şi dacă sunt sau nu potrivite staţiunii.

Aceste greşeli se repetă şi acum aproape pretutindeni, întrucât doctrina tipurilor de arborete n'a pătruns încă în adâncimile sufletului silvicultorilor.

Glădiţa, fiind plantată singură sau în amestec, formează arborete, care în condiţiuni favorabile, au aspectul unei păduri adevărate, înfăţişând toate procesele biologice, proprii acestui organism social.

Plantaţiile bine îngrijite la început, formează după 5—7 ani litieră şi cu toate că glădiţa are coronamentul leger, vegetaţia erbacee în arborete este reprezentată numai prin Lamium purpureum, Chelidonium majus şi alte plante, cari se dezvoltă în prima perioadă de vegetaţie, înainte de înfrunzirea glădiţei şi cari nu formează pături stufoase.

Bromus erectum, Festuca sulcata, Poa şi alte graminee se întâlnesc în arborete de glădiţă, dar nici ele nu formează pârloagă.

In submasivul glădiţei se instalează seminţiş de stejar, de ulm şi de diferiţi arbuşti ca : Evonymus europaeus, Rhamnus cathartica, Viburnum lantana, Ligustrum, Sambucus şi Prunus spinosa.

In arboretul de glădiţă în vârstă de 38 ani din parcela 29 a pădurii Gheboveţi am găsit în mediu la hectar 1.665 pueţi de stejar în vârstă de 1—7 ani cu înălţimi 10—110 cm.

Stejarul creşte sub coronamentul glădiţei 2 ani normal, apoi primul trunchiu se usucă şi în locul lui treptat se desvoltă din muguri adventivi încă 4—6 lăstari.

In această stare seminţişul de stejar suportă umbra glădiţei până la 7 ani.

Lupta pentru existenţă şi diferenţierea trunchiurilor se începe pe ciornoziomuri degradate de vreme, adică pe la 6—7 ani.

Pe locul de încercare, luat în plantaţia de glădiţă pură din parcela 22 a pădurii Gherboveţi, în vârstă de 10 ani, fiind făcută în anul 1924 cu pueţi de 2 ani, s'a găsit la 1 ha. :

592	arbori	cu	înălţimea	de	3	metri
3840	,,	,,	,,	,,	4	,,
2144	,,	,,	,,	,,	5	,,
736	,,	,,	,,	,,	6	,,
448	,,	,,	,,	,,	7	,,
In total 7760	arbori.					

Diferenţierea trunchiurilor s'a început, asemenea şi elagajul. Trunchiurile poartă crăci verzi de la înălţimea de 1,35—3,20 m., iar crăci uscate — pe înălţimile 0,25—1,95 m. Sub masiv se instalează semînţiş de stejar, însemnat pe fotografie cu alb.

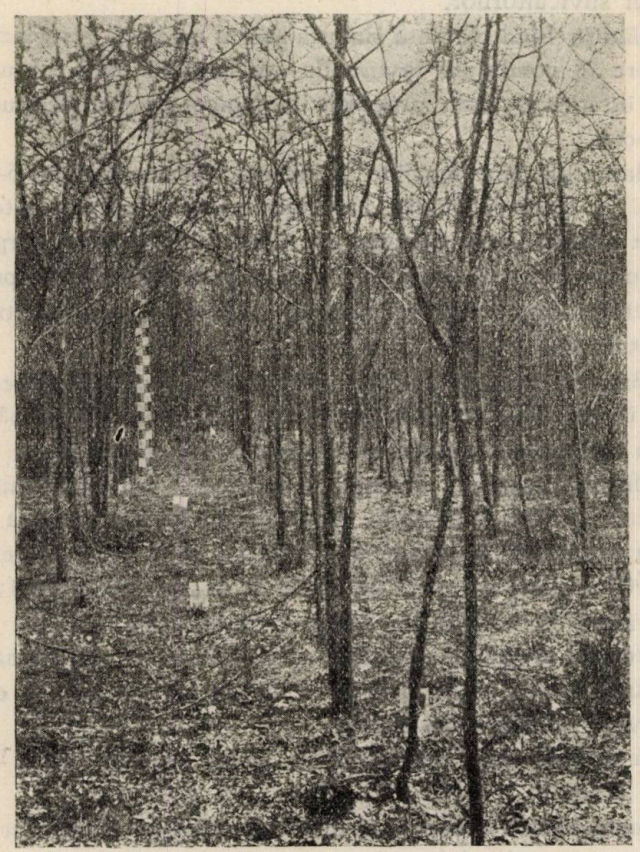

Fot. 5. — Plantaţia de glădiţă din anul 1924. Parcela 22 din pădurea Gherboveţ. Ocolul silvic Tighina.

In pădurile Ocoalelor Silvice Cetatea-Albă şi Tighina s'au făcut plantaţiuni cu plădiţă, pure şi în amestec cu stejar, frasin, frasin american, Acer negundo, ulm şi salcâm, în diferite combinaţiuni.

In Basarabia, glădiţa a fost experimentată pe o scară destul de întinsă; de ex. numai la ocolul silvic Cetatea-Albă găsim plantaţiuni de această specie pe suprafaţa de 206 ha. şi acest fapt ne

permite să tragem concluziuni asupra sociabilităţii glădiţei cu alte esenţe şi asupra rolului ei ca specie de amestec.

Să arătăm câteva exemple :

1. Plantaţia anului 1906, în parcela 8 a pădurii Ciobruciu-Deal, pe ciornoziom degradat. Aci s'a plantat glădiţă şi stejar în rânduri alternative, distanţate la 1,50 × 0,70 m.

Plantaţia reprezintă, astăzi, un arboret cu 2 etaje : primul etaj formează glădiţa, iar al doilea etaj — stejarul, pipernicit şi acoperit deja cu licheni galbeni.

Analiza creşterii arborilor medii de ambele esenţe a dat următoarele rezultate :

Ani	Glădiţă		Stejar	
	Diametru la 1.30 m. cm.	Înălţimea metri	Diametrul la 1.30 m. cm.	Înălţimea metri
5	0,6	2,30	—	0,71
10	3,9	5,60	0,6	1,60
15	6,8	7,80	1,5	3,07
20	8,6	9,0	2,4	3,42
25	10,3	10,3	3,4	3,77
27	11,0	10,9	3,7	4,00

Creşterea în înălţime a glediţei şi a stejarului din plantaţia anului 1906, în parc. 8, a pădurii Ciobruciu-Deal.

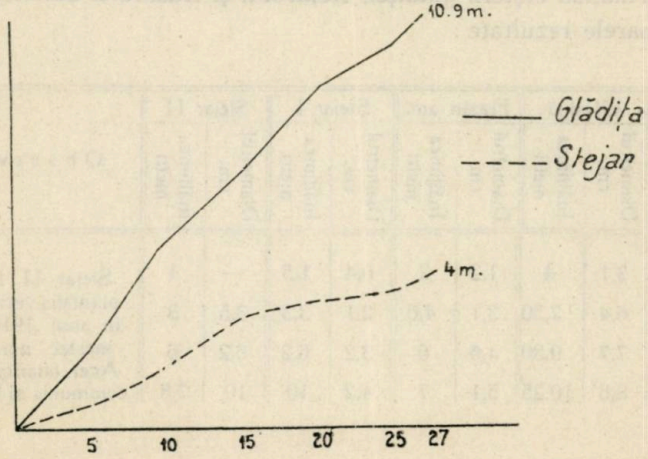

Scopul urmărit a fost acela de a folosi glădiţa pentru stimularea creşterii stejarului .A dat însă rezultate negative : glădiţa nefiind extrasă la timp, elimină stejarul.

2. Plantaţia din anul 1916 în parcela 23 a pădurii Gherboveţi. Sol-cernoziom degradat. S'a plantat la 1,50 m.×0.70 m. Glădiţă Stejar-Glădiţa-Frasin american-Frasin american-Glădiţa-Acer negundo. Acer negundo-glădiţă.

Piaţa de experienţă a dat la 1 ha :

Diametrul la 1,30 m.	Înălţimea	Gladiţă	Stejar	Frasin american	Acer negundo
cm.	metri	Numărul arborilor			
2	4	24	384	84	248
3	4	56	280	324	720
4	6	108	244	488	632
5	6	168	168	380	600
6	6	204	88	248	220
7	6	256	44	52	72
8	7	232	24	20	12
9	7	108	8	4	—
10	10	96	—	—	—
11	10	32	—	—	—
12	12	28	—	—	—
13	12	4	—	—	—
	Total . . .	1316	1240	1600	2504

Analiza crşterii glădiţei, stejarului şi frasinului american a dat următoarele rezultate :

Anii	Gladiţă		Frasin am.		Stejar I		Stejar II		Observaţii
	Diametrul cm.	Înălţimea metri	Diametrul cm.	Înălţimea metri	Diametrul cm.	Înălţimea metri	Diametrul cm.	Înălţimea metri	
5	3,1	4	1,2	2	0,4	1,5	—	1	Stejar II luat din plantaţia vecină făcută în anul 1916, cu amestec normal din Acer tataricum, Pirus communis şi Ligustrum.
10	6,4	7,50	3,1	4,6	2,1	3,3	3,5	3	
15	7,7	9,30	4,6	6	3,2	6,2	6,2	6	
19	8,6	10,25	5,1	7	4,2	10	10	7,8	

Şi în acest caz frasinul, stejarul şi Acer Negundo au rămas în subetaj şi sunt ameninţaţi cu eliminarea complectă.

Pentru comparaţie am făcut şi analiza creşterii unui trunchiu de stejar din plantaţia vecină, executată ca şi precedenta tot în anul 1916, unde s'a plantat stejar în amestec normal, adică: cu Acer tataricum, Pirus communis şi Ligustrum vulgare.

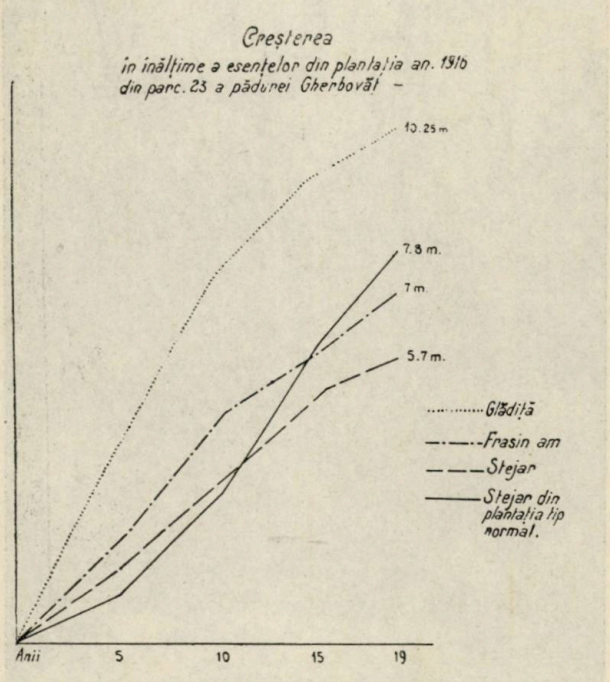

Rezultă că atunci când stejarul în vârsta de 19 ani, crescut normal atinge înălţimea de 7—8 m. cu diametru la 1,30 cm. de 10 cm., stejarul plantat în amestec cu glădiţa are înălţimea numai de 5,70 m. cu diametru de 4,2 cm.

Analizele curbelor de creştere în înălţime a stejarului plantat în amestec cu glădiţa şi a stejarului din plantaţia tip normal — arată că vârsta de 10 ani este cea critică, după care începe copleşirea stejarului.

In acest moment, când stejarul e în vârstă de 10 ani şi creşterea lui devine activă, se impune intervenţia silvicultorului pentru extragerea glădiţei.

3. Plantaţia anului 1895 din parcela 2 a pădurii Ciobruciu-Deal din Ocolul Silvic Cetatea-Albă, făcută din glădiţă în amestec intim cu stejar, frasin, ulm şi salcâm în proporţii egale. Sol din vale,

Fot. 6. — Plantaţia de glădită în amestec cu Frasin american, Stejar şi Acer negundo făcută în anul 1916. Parcela 23 a pădurei Gherboveţ. Ocolul Silvic Tighina.

profund, fresc şi bine levigat, provenit din materiale transportate de la deal.

Piaţa de experienţă a dat la 1 ha. rezultatele arătate în tabloul dela pag. 521.

Din rezultatul pieţei de experienţă şi din diagramă, se vede că glădiţa elimină cealaltă esenţă, care rămâne modestă în subetaj.

Diametrul la 1,30 m. cm.	Înălțimea metri	Numărul arborilor				Diametrul la 1,30 m. cm.	Înălțimea metri	Numărul arborilor			
		Glădiță	Salcâm	Frasin	Ulm			Glădiță	Salcâm	Frasin	Ulm
8	5	—	—	—	20	16	14	8	—	—	—
	8	—	4	4	4		15	24	4	8	—
	10	—	—	16	4		16	32	4	—	—
	12	—	4	4	—	18	12	—	—	4	—
10	6	—	—	—	4		14	4	8	—	—
	8	—	—	16	16		15	20	—	—	—
	10	4	4	—	12		16	44	—	—	—
	12	4	8	8	8		17	8	—	—	—
	14	8	—	—	—	20	12	—	—	4	—
12	8	4	—	4	—		13	4	—	—	—
	10	—	—	12	12		14	4	—	—	—
	12	8	—	8	8		15	8	4	—	—
	14	8	—	—	—		16	40	4	—	—
	15	12	—	4	—		17	8	—	—	—
14	10	16	8	8	8	22	14	8	—	—	—
	12	8	—	16	4		15	8	—	—	—
	13	—	—	—	4		16	24	—	4	—
	14	16	4	4	—		17	16	—	—	—
	15	12	—	4	—	24	15	8	—	—	—
	16	8	—	—	—		16	12	—	—	—
16	8	—	—	—	4		17	8	—	—	—
	10	—	—	8	—	26	16	8	—	—	—
	12	16	8	4	—		17	12			—
	13	8	—	—	—	28	17	8	—	—	—
		T o t a l						452	64	140	108

Repartiția
esențelor după înălțimi în plantația an 1895 din parc 2 a pădurei Crobnuciu - Deal

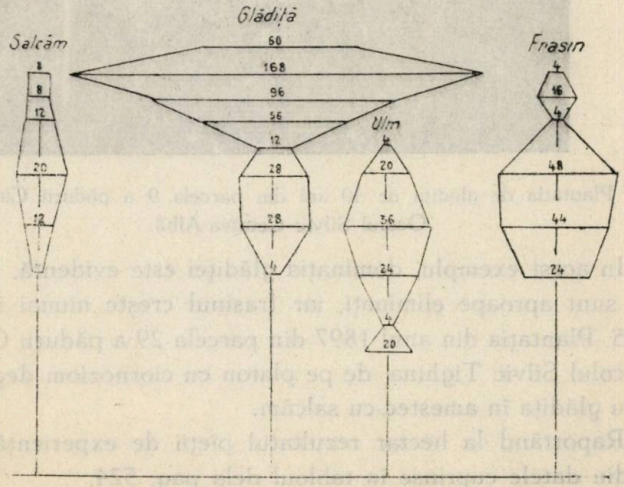

4. Plantaţia din anul 1895 din parcela 9 a pădurii Ciobruciu-Deal, făcută cu glădiţă în amestec intim cu stejar, frasin şi ulm în proporţii egale. Sol profund şi fresc din vale, bine levigat.

Rezultatele medii la 1 ha, precum şi repartiţia esenţelor pe categorii de înălţimi se văd în tabloul şi diagrama dela pag. 523.

Fot. 7. Plantaţia de glădiţa de 40 ani din parcela 9 a pădurii Ciobruciu-Deal Ocolul Silvic Cetatea-Albă.

In acest exemplu, dominaţia glădiţei este evidentă. Stejarul şi ulmul sunt aproape eliminaţi, iar frasinul creşte numai în subetaj.

5. Plantaţia din anul 1897 din parcela 29 a pădurii Gherboveţi din Ocolul Silvic Tighina, de pe platou cu ciornoziom degradat, făcută cu glădiţa în amestec cu salcâm.

Raportând la hectar rezultatul pieţii de experienţă, obţinem în mediu datele cuprinse în tabloul dela pag. 524.

Diametrul la 1,30 m. cm.	Înălțimea metri	Numărul arborilor				Diametrul la 1,30 m. cm.	Înălțimea metri	Numărul arborilor			
		Gladiță	Stejar	Frasin	Ulm			Gladiță	Stejar	Frasin	Ulm
8	3	—	—	—	4	14	13	24	—	—	—
	4	—	—	16	—		14	28	16	4	—
	5	—	—	12	—		15	32	—	—	—
	6	—	—	20	—		16	16	—	—	—
	8	—	—	8	—	16	14	32	4	—	4
	10	—	—	16	—		15	32	4	—	—
	12	—	—	16	—		16	28	16	—	—
	13	—	—	24	—		17	32	—	—	—
10	4	—	—	4	4	18	14	8	—	—	—
	5	—	—	40	—		15	32	—	—	—
	6	—	12	—	—		16	52	8	—	—
	8	—	4	—	—		17	40	—	—	—
	10	8	—	12	12	20	14	4	—	—	—
	12	8	—	16	—		16	12	4	—	—
	13	8	—	—	—		17	48	—	—	—
	14	8	—	—	—	22	15	8	—	—	—
12	10	—	8	4	—		16	16	—	—	—
	12	—	8	4	—		17	4	—	—	—
	13	8	—	4	—	24	16	8	—	—	—
	14	16	—	4	—		17	16	—	—	—
	15	16	—	—	—	26	17	12	—	—	—
	16	4	—	—	—		18	4	—	—	—
14	12	—	—	8	—	28	17	4	—	—	—
						Total . .		568	84	323	24

Repartiția
esențelor după înălțimi în plantația an. 1895
din parc. 9 a pădurei Ciobruciu - Deal.

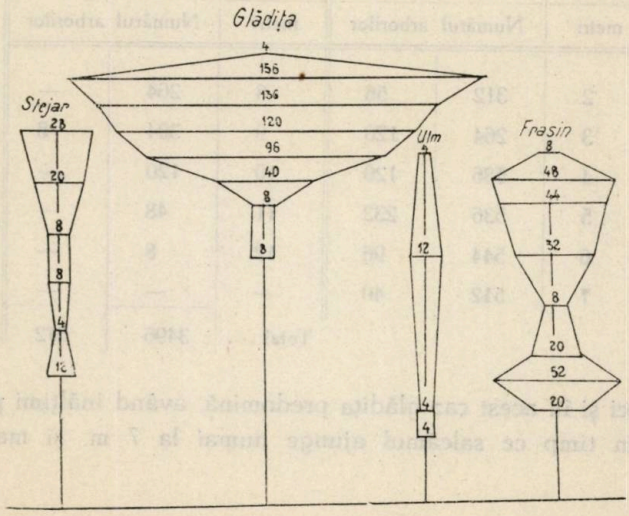

Diametru la 1,30 m. cm.	Înălţimea metri	Gladiţa	Salcâm	Diametrul la 1,30 m. cm.	Înălţimea metri	Gladiţa	Salcâm	Diametru la 1,30 m. cm.	Înălţimea metri	Gladiţa	Salcâm
2	2	232	56	5	8	8	—	9	8	40	—
	3	152	104	6	3	8	—		9	24	—
	4	224	48		4	32	—	10	7	—	8
	5	64	48		5	88	16		8	32	—
	6	—	8		6	168	24		9	104	—
3	2	64	—		7	200	8		11	8	—
	3	80	16		8	64	—	11	8	16	—
	4	128	32		9	8	8		9	16	—
	5	104	72	7	4	8	—		10	32	—
	6	8	—		5	16	—		11	16	—
4	3	24	—		6	104	—	12	9	40	—
	4	104	40		7	144	24		10	32	—
	5	72	56		8	64	—	13	9	16	—
	6	56	8		9	24	—		10	24	—
	7	8	—	8	6	24	16		11	8	—
5	2	16	—		7	64	—	14	10	16	—
	4	88	—		8	40	—		11	8	—
	5	192	40		9	72	—		12	8	—
	6	184	40		10	8	—	15	10	8	—
	7	88	—	9	7	8	—	16	11	8	—
									Total . . .	3496	672

Repartizând arborii de glădiţă şi de salcâm pe categorii de înălţime, obţinem următoarele rezultate :

Înălţimea	Glădiţă	Salcâm	Înălţimea	Glădiţă	Salcâm
metri	Numărul arborilor		metri	Numărul arborilor	
2	312	56	8	264	—
3	264	120	9	304	8
4	586	120	10	120	—
5	536	232	11	48	—
6	544	96	12	8	—
7	512	40	—	—	—
			Total . .	3496	672

Deci şi în acest caz glădiţa predomină, având înălţimi până la 12 m., în timp ce salcâmul ajunge numai la 7 m. şi maximum de 9 m.

Având în vedere că salcâmul creşte mai repede decât glădiţa în primii 8—10 ani, după care încetează creşterea şi că plantat fiind pe ciornoziom degradat se răreşte la vârsta de 15 ani şi chiar se usucă — este uşor de înţeles că în arboretele amestecate de salcâm şi glădiţă, lăsate în picioare până la o vârstă mai înaintată, glădiţa elimină salcâmul, mai puţin rezistent în condiţiunile unui sol slab levigat şi bogat în carbonaţi.

Fot. 8. — Plantaţia de 38 ani. Glădiţă în amestec cu salcâm. Parcela 29 a pădurii Gherboveţ. Ocolul Silvic Tighina. Cu alb e însemnat semiţişul de stejar ce se instalează sub masiv.

Din exemplele arătate până acum rezultă clar, că glădiţa nu se asociază cu alte specii. Deci, plantarea glădiţei în amestec cu stejarul, frasinul şi ulmul constitue o mare greşală.

Glădiţa, care creşte mai repede decât stejarul, frasinul şi ulmul, influenţează asupra lor în mod pur mecanic. Având coronament cu crăci mobile, glădiţa loveşte în vecinii săi, le provoacă stricăciuni, împiedecând în acest fel creşterea arborilor de alte esenţe.

Singura specie, care se poate împăca, într'o măsură oarecare, cu glădiţa, după cum ne arată experienţa la Ocolul Silvic Tighina, este salcâmul. Cum am spus-o, salcâmul creşte în primii ani mai energic şi se asociază cu glădiţa până la vârsta de 10—15 ani.

In asemenea arborete amestecate, salcâmul fiind exploatat din 10 în 10 ani, se regenerează încă destul de bine. Lăsat în picioare peste vârsta de 15 ani în amestec cu glădiţa, salcâmul încetează creşterea şi devine victima glădiţei ca şi stejarul şi celelalte specii autohtone.

După cum rezultă din locurile de încercare făcute, arboretele de glădiţă de pe cernoziomuri degradate produc în mediu la vârsta de 40 ani, 65—70 m. c. la 1 ha.

In văi, pe soluri reavene, la vârsta de 40 ani, producţia este de 165—186 m. c. la hectar, adică 4,10—4,65 m. c. creştere anuală la hectar.

Creşterea glădiţei de pe terenurile inundabile comparativ cu cea a stejarului, frasinului, frasinului american şi a Acerului negundo este destul de activă.

Arătăm mai jos rezultatul analizei creşterilor, pe terenuri inundabile, a glădiţei şi esenţelor, ce se cultivă artificial în pădurile Olăneşti şi Talmaz, ale Ocolului Silvic Cetatea-Albă.

Ani	Glădiţă		Stejar		Frasin		Frasin am.		Acer Negundo		Observaţii
	Diametr. la 1,30 m. cm.	Înălţimea metri	Diametr. la 1,30 m. cm.	Înălţimea metri	Diametr. la 1,30 m. cm.	Înălţimea metri	Diametr. la 1,30 m. cm.	Înălţimea metri	Diametr. la 1,30 m. cm.	Înălţimea metri	
5	1,7	4,10	1,7	2,83	2,3	3,03	1,5	2,83	3,7	6,94	Creşterea celoralte esenţe nu a fost influenţată de glădiţă, arborii fiind tăiaţi în plantaţiuni făcute fără glădiţă.
10	5,4	8,10	7,1	8,26	7	7,60	7,1	8,26	9,4	11,34	
15	9	12,60	13,7	11,10	13	11,52	12,1	13,10	14,1	15,50	
16	9,7	13,40	14,4	11,70	13,9	12,10	13,2	13,50	15,4	16,30	
20	12,6	16,60	17,1	14,10	17,5	14,45	17.6	15,15	—	—	
21	13,5	17,04	17,6	14,60	18,3	15	19,4	15,60	—	—	
25	17	18,80	—	—	—	—	—	—	—	—	
27	18,6	19,60	—	—	—	—	—	—	—	—	

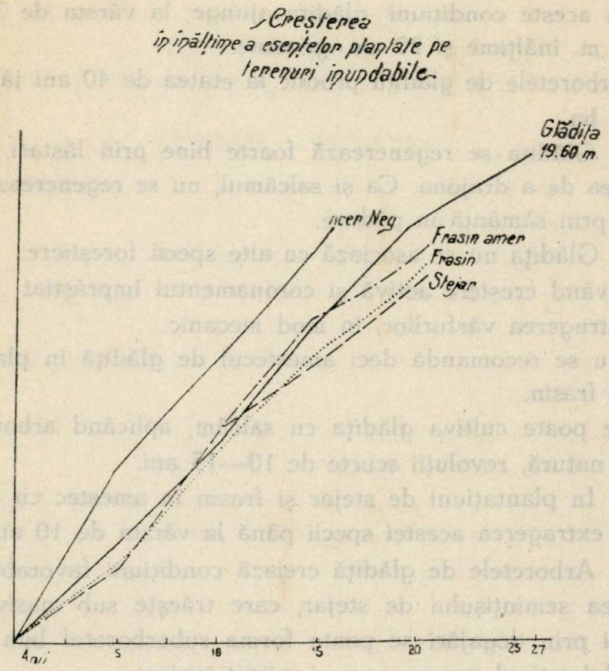

Această însuşire a glădiţei o recomandă pentru împădurirea terenurilor inundabile.

In asemenea condiţiuni poate să fie cultivată cu succes în locul Acerului negundo, care creşte aci foarte bine, dar are lemn slab şi în locul ulmului, lemnul căruia este puţin căutat.

CONCLUZIUNI

Materialul adunat cu ocazia întocmirii acestui studiu, precum şi observaţiunile anterioare făcute în Basarabia, îmi permit să trag următoarele concluziuni :

1. Glădiţa este o specie exotică perfect aclimatizată la noi, având două varietăţi: cu ghimpi şi fără ghimpi. Ea nu suferă de ger şi rezistă în contra secetei mult mai bine decât salcâmul. Suportă concentraţiuni de săruri în sol şi nu cunoaşte atacuri de insecte, nici de boale criptogamice.

2. Preferă soluri profunde, fertile şi umede şi suportă foarte bine inundaţiile.

In aceste condiţiuni, glădiţa ajunge, la vârsta de 30 ani, să aibă 20 m. înălţime şi 20 cm. grosime.

Arboretele de glădiţă produc la etatea de 40 ani jână la 186 m. c. la ha.

3. Glădiţa se regenerează foarte bine prin lăstari, având şi facultatea de a drajona. Ca şi salcâmul, nu se regenerează în mod natural prin sămânţă în pădure.

4. Glădiţa nu se asociază cu alte specii forestiere.

Având creştere activă şi coronamentul împrăştiat, le elimină prin distrugerea vârfurilor, în mod mecanic.

Nu se recomandă deci amestecul de glădiţă în plantaţia de stejar şi frasin.

Se poate cultiva glădiţa cu salcâm, aplicând arboretelor de această natură, revoluţii scurte de 10—15 ani.

5. In plantaţiuni de stejar şi frasin în amestec cu glădiţa se impune extragerea acestei specii până la vârsta de 10 ani.

6. Arboretele de glădiţă creiază condiţiuni favorabile pentru instalarea seminţişului de stejar, care trăeşte sub masiv până la 7 ani şi prin degajări se poate forma subarboretul bun pentru a reda solului tipul matern care a existat înainte.

7. Se recomandă plantarea glădiţei numai în amestec cu arbuşti destinaţi pentru acoperirea solului pe terenuri fertile, reavene sau umede, deci şi în terenuri inundabile.

Le Févier (Gleditschia).

Une monographie appuyée sur des observations personnelles et sur des expériences faites pendant cinquante années dans les cantonnements forestiers de Tighina et Cetatea-Albă. Les conclusions sont:

1. — Le févier est une essence exotique parfaitement acclimatée chez nous et à savoir les deux espèces: le févier à trois épines (Gleditschia triacanthos) et le févier sans épines (G. inermis). Il n'est pas exposé au dégâts causés par la gélée, résiste mieux que le robinier contre la sécheresse et ne connaît pas ni les attaques des insectes ni les maladies cryptogamiques.

2. — Il préfère les sols profonds, fertiles et humides, et supporte facilement les fortes concentrations des sels dans le sol et les inondations aussi. Dans ces conditions, le févier accuse à trente ans une hauteur de 20 m et un diamètre de 20 cm. À l'âge de 40 ans, la production du févier monte jusqu'à 186 mc par ha.

3. — La régénération du février se fait très bien par rejets de souche,

l'arbre ayant aussi la faculté de drageonner. De même que chez le robinier, dans la forêt, la régénération par voie naturelle, et par semis, ne se produit pas.

4. — Le févier ne s'associe pas aux autres espèces forestières. Ayant une croissance active et un couronnement développé, il élimine les autres essences en leur détruisant mécaniquement les cymes. Par conséquant, il n'est pas reccomandable de mélanger le févier aux plantations de chêne et de frêne. Mais il peut être associé au robinier, à condition d'adopter pour les peuplements ainsi constitués, des révolutions courtes de 10—15 ans.

5. — Dans les plantations de chêne et de frêne mélangées au févier, s'impose l'extraction de cette essence avant d'atteindre l'âge de 10 ans.

6. — Les peuplements de févier créent des conditions favorables à l'installation du semis de chêne, qui vit sous le massif jusqu'à l'âge de 10 ans; à partir de cette époque il faut pratiquer des fortes dégagements afin de favoriser la végétation de celui-ci ; de cette manière on peut regagner facilement le sol pour le chêne, essence qui, autrefois, a peuplé la région.

7. — On reccommande la plantation du févier en mélange, seulement avec les arbustes destinés à couvrir les sols fertiles, fresques ou humides, c'est à dire les terrains inondables aussi.

Die Gleditschie.

Eine Monographie als Ergebniss persönlicher Beobachtungen und Ehrfahrungen, gesammelt im Laufe von 50 Jahren in den Revieren Tighina und Cetatea Albă. Zusammenfassend wird folgendes ausgeführt :

1. — Die Gledischie ist eine exotische, aber bei uns vollkommen aklimatisierte Holzart, welche in zwei Arten auftritt : mit und ohne Dornen. Unempfindlich gegen Frost, wiedersteht er auch der Trokniss weit besser als die Robinie. Der Baum gedeiht auch auf Böden mit hohem Salzgehalt und ist unempfindlich gegen Insekten- und Pilzangriffe.

2. — Er bevorzugt tiefe, fruchtbare und feuchte Böden und erträgt Überschwemmungen vortrefflich. Unter solchen Umständen erreicht die Gleditschie im Alter von 30 Jahren Höhen von 20 m. und Stärken von 20 cm. Bestände dieser Art haben im Alter von 40 Jahren einen Gehalt von bis 186 m^3 pro ha.

3. — Die Gleditschie verjüngt sich ausgezeichnet durch Lohden und selbst Wurzelausschlag. Die natürliche Verjüngung durch Samen bleibt ihm im Walde versagt.

4. — Die Gleditschie ist ungesellig. Dank seiner grossen Wuchskraft und seiner ausladenden Krone läst er andere Individuen deren Wipfel er mechanisch schädigt neben sich nicht aufkommen. Demgemäss kann das Einbringen der Gleditschie in Eichen- und Eschenpflanzungen nicht empfohlen werden. Hingegen ist ein Mischwald von Gleditschie und Robinie sehr wohl möglich. In diesem Falle sind Umtriebe von 10—15 Jahren am Platze.

5. — In Eichen- und Eschenpflanzungen, welchen die Gleditschie beigemischt ist, muss letzterer bis zum 10-ten Lebensjahre entfernt werden.

6. — Die Gleditschie-Bestände schaffen günstige Vorbedingungen für das Einbringen durch Saat von Eichen. Dieselbe können bis zum sieben Jahren der Beschattung wiederstehen und durch Freihiebe kann ein Bestand geschaffen werden, welcher den Boden ebenso bedeckt wie der vorher dagewesen Mutterbestand.

7. — Aufforstungen mit der Gleditschie unter ausschliesslichen Beimischung von Sträuchern welche den Zweck haben den Boden zu bedecken, können auf fruchtbaren, frischer und feuchten Böden, also auch auf dem Überschwemmungen ausgesetzten Böden empflohlen werden.

OBSERVAŢII ŞI SUGESTII: LACUNE DE SERVICIU ŞI ROSTUL PROCESELOR VERBALE DE INSPECŢII GENERALE

de CEZAR CRISTEA
ing. şef silvic

In calitate de şef al serviciului adm-tiv la Direcţia II-a Reg. silvică Iaşi, având în vedere în deosebit situaţiile relatate de Inspecţiile generale a Ocoalelor, prin procesele verbale dresate de D-nii Insp. G-rali sau Şefi de circumscripţii-control, constatând unele lacune importante în mersul serviciului, pentru îndreptarea lor şi pentru mai buna gospodărie a ocoalelor, consider drept o datorie imperioasă de a le semnalà organelor noastre superioare, ce au putinţa verificării şi remedierii lor, atât cât permite: timpul, criza generală şi regimul „economiilor forţate"!

1) Edificiile: reşedinţele de ocol, cancelarii şi atenanse, cantoanele de brigadieri şi pădurari, se ruinează, din lipsa de fonduri; deşi prevăzute consecutiv în programele de lucru din ultimii ani, nu se alocă fondurile de loc, sau infime, cu care nu se poate face faţă măcar lipsurilor imediate; împrejmuirile la reşedinţe, cantoane şi pepiniere, idem; este nevoe de bani, sau, revenit la sistemul salutar, al cedării de materiale lemnoase, pentru a reface acest patrimoniu al edificiilor Statului expus la mari pierderi, — fiind totodată şi act de rea gospodărie continuarea practicei prezente.

E profund simţită şi lipsa telefoanelor, pentru urgenta comunicare cu Ocoalele. In străinătate Serv. Silvic are automobile, chiar ocoalele, şi avantajul lor este recunoscut precum şi a mijloacelor de locomoţie: cai şi trăsuri, ce ne lippsesc nouă, cu totul.

2) Personalul de pază şi gestiune e absolut insuficient, cu salarizare mică, în restanţă pe câteva luni, precum şi beneficiul pe 1930 încă neprimit ; posturile ce devin vacante, se suprimă, comprimarea excesivă a personalului, redus ca număr şi salarii, dar în schimb s'au extins atribuţiile şi munca pe care o prestează permanent.

Reaua şi nelatimp salarizare produce fricţiuni, lipsă, iar efectul ei ; tentaţii şi neîmplinirea datoriei ori practici ilicite ; pe dealtă parte : lipsa terenului de hrană ca şi aceia a cailor de serviciu, îngreuiază paza şi controlul, deplasările fiind costisitoare, dacă nu chiar imposibile. In plus, politicianizarea şi implicit neselecţionarea lor !

Ocoalele nu au : conductori ajutori, casieri, comptabili de specialitate, nici tot personalul preconizat de Reg. S. S. E. In schimb lucrările s'au complicat enorm, şi toate se cer cu precădere, urgent ; „paperaserie" foarte multă, ce răpeşte timpul şi energia personalului superior de conducere, aproape robit astăzi !

3) Din cauza aglomerării de lucrări, toate urgente, cu termen, iar ocoalele fiind mixte, e foarte greu să slujească la doui domni şi C. A. P. S. şi Regimului silvic, nimerindu-se câte odată să se întâlnească un roiu de 3—4 Inspectori dela Regim, Direcţie şi C. A. P. S., imobilizând cu săptămânile, şeful de ocol : în cancelarie, sau pe teren, la unele recepţii, anchete, verificări, neştiind unde şi cum să se mai împartă. Situaţia aceasta trebue să înceteze !

In acest caz, nu au nici timpul material suficient pentru inspecţiile prevăzute de Reg. S. S. E. şi ordine, făcându-le prea puţine sau chiar deloc, ceiace este în dauna Serviciului, făcând silvicultură aplicată, de cabinet, redusă la biurocratism, — dozat cu : poliţism şi negustorie (comercializare).

4) D-nii Şefi de circumscripţie, nu cercetează fiecare ocol măcar odată lunar, cumulând delegaţiile şi grupând ocoalele pentru deplasări cât mai economice de spese şi timp ; unii stau câte 7—12 zile imobilizaţi la un ocol (neştiind ce pot face atâta timp ?! sau doar ca să iasă numărul obligator de zile !), rămânând astfel ocoale nevăzute.

Acestea, la rândul lor, nu raportează imediat prezenţa ori descinderea organelor de control, nefiind posibilitatea verificării datelor, compturi şi foilor-situaţii de întrebuinţarea timpului.

Inspecţiile generale, cum le prevede regulamentul, sunt nece-

sare, dar nu atât de meticuloase şi cu tot formalismul prescris. Trebuesc racordate realităţii, dând precădere : punerii în valoare a posibilităţilor ,valorificarea la timp a produselor, sau cauzele nevânzării, producerea de venituri, regenerarea pădurilor, funcţie de amenajamentele în vigoare, operaţii culturale practicate şi plantaţii la timp, arendările, justa arondare şi utilizare a personalului, ridicări în plan şi amenajări unde nu sunt, paza, implicit stârpirea delictelor, executarea programului de lucru şi acoperirea prevederilor bugetare. Firește, ocazional, cercetarea şi a registrelor, spre a te convinge de respectarea formelor, introducerea veniturilor la zi şi gospodărirea unui Ocol. Trebue evoluat în acest sens.

Şefii de servicii şi comptabilitate nu s'au deplasat la ocoale, ori n'au putut-o face din lipsa de fonduri şi timp, imobilizaţi la biurou, centrul neştiind astfel precis stările de fapt, posibilităţile ca şi nevoile celulei organice : Ocolul.

5) Ca situaţie a Inspecţiilor generale, în prezent, făcute în 1932 sau a. c., dar pentru anul expirat, la această Direcţiune, avem:

a) Din partea controlului General al C. A. P. S. neinspectate ocoalele : Adâncata, Coşula, Dorohoi, Fâstâci, Furceni, Griviţa, Răchitoasa, Râşca, Sineşti şi Vaslui.

b) Din partea controlului financiar al Direcţiei, nu-s inspectate ocoalele : Floreşti, Furceni, Griviţa, Putila, Răchitoasa. In schimb sunt ocoale : Adâncata, Coşula, Râşca şi Tomeşti, văzute de câte 2 ori, la interval numai de 3 luni, de către D-l Insp. Gh. Teodorescu.

c) Din partea D-lor Şefi de circumscripţie respectivi, nu au inspecţii pe 1932, ocoalele : Ciurea, Creţeşti, Floreşti, Furceni, Fâstâci, Ghermăneşti, Răchitoasa, Tătăruşi, Tomeşti : 9 din 19 ocoale.

Cele mai puţin inspectate în genere pe ultimii 4 ani, sunt ocoalele : Furceni, Fâstâci şi Răchitoasa ; iar Direcţia a avut Inspecţia generală în 1928.II. Inspecţiile Generale anuale să fie obligatorii, sub sancţiuni. Menţionăm şi aici împedimentul lipsei de fonduri pentru diurne şi spese de deplasări cuvenite, ce nu se plătesc decât cu greu, reduse, iar diurnele cam deloc.

6) Cu toate repetatele noastre intervenţii către ocoale şi instanţele judiciare, se constată o enormă restanţă a Proceselor de delicte silvice nejudecate, în ultimii vre-o 5 ani.

Din cauza personalului redus, prea ocupat, al Judecătoriilor

(uneori chiar şi din rea voinţă !), nu se obţin dosare, extrasele hotărârilor definitive, nu se pot urmări încasările şi se pierd şi sume apreciabile de venituri, dar se obţine şi un efect social dezastruos prin lipsa de sancţiuni, aplicate la timp, infractorii aşteptând amnistii, graţieri, prescriere, după 1 an. Personalul de pază este periclitat şi prin armele rele, decalibrate, fără de muniţii riscându-şi viaţa, în faţa deliquenţilor şi a braconierilor. Zadarnic cer ocoalele arme şi gloanţe ; s'au promis, dar se aşteaptă mereu !

Situaţia s'a mai agravat încă prin atribuirea rolului de a soluţiona transacţiile proceselor, exclusiv Regimului silvic ; se scindează procesul în ce priveşte valoarea materialului şi a despăgubirilor civile, rămânând Statului pentru ele doar calea sancţiunei civile, fără caracterul penal al infracţiunii, din clipa ce a intervenit împăcarea, transcrierea ; tergiversări, urmărirea mai grea, încasarea fiind la un fond special, când noi credem că — barem pentru pădurile Statului, trebuia lăsat acest rol, după scara competenţelor firești, tot organelor silvice a C. A. P. S.-ului fără teamă şi prejudicii Statului !

Consiliul de advocaţi sau Contenciosul are cuvântul ; Ministerul Agriculturei, poate repara, prin o altă decizie în acest fel.

7) Se simte: lipsa de imprimate, unele imperios necesare, stagnând astfel lucrările; zadarnic se intervine către Forul superior (vezi Rap. 729. I. 18. III. 13. IV. etc.) nu se trimit, sau cu totul altele, şi de cele vechi, în lăzi, mult prea grele, costisitoare şi inutile.

Deasemeni e nevoe să se complecteze, pe alocuri chiar să se renoveze utilajul, inventarul ocoalelor, instrumentele dendro — şi topometrice, precum şi cele necesare lucrărilor de împăduriri, starea actuală fiind deplorabilă adesea.

8) In ce priveşte noua „Mapă ordonatoare", — introdusă cu un prea exagerat ritual, pedant, atribuindu-i-se puteri miraculoase şi fiind credem destul de costisitoare, — noi totuşi nu îi negăm rostul, am introdus-o peste tot şi-i aşteptăm efectul salutar! La serviciul meu Administrativ, i-am dat următoarele diviziuni sau capitole: 1) Lucrări urgente de rezolvat, 2) lucrări curente; 3) cu termen (ordine circulare), 4) în aşteptare: răspunsuri, delegaţii, 5) Chestii de remanieri şi cazier personal, 6) denunţuri şi anchete, 7) Pr. Verbale de Insp. Generale a Direcţiei şi ocoalelor, de către Controlul General administrativ şi financiar şi şefii de circumscripţii, 8) predarea şi primirea ocoalelor, chestii de inventar, mobilier, 9)

Comptabilitate, bugetul, acte justificative pe fonduri (art), state, salarii şi venituri lunare, 10) Litigii, proprietăţi, delicte şi transacţii, imputări, tăeri, nejustificate, 11) Consiliul de disciplină şi inspecţii la cantoane, 12) rezervat pentru Diverse. Rămâne a se verifica modul cum vor răspunde compartimentele şi Mapa în genere, nevoilor serviciului, în raport cu centrul şi ocoalele.

9) Sistemul actual de comercializare şi Comptabilizare mai ales desigur foarte util, constitue însă şi un mare balast acaparând fonduri, timp şi mai tot personalul serviciilor centrale, extrem de aglomerate. Nu s'a ajuns la un sistem unic şi stabil, al formalităţilor, dispoziţiuni şi imprimate model, în uz, acestea fiind atât de variabile, în dauna întreg serviciului.

Menţionăm că: ocoalele n'au personal de specialitate comercială şi celălalt e extrem de redus. Apoi centrul vrea generalizarea sistemului exploatărilor în regie, fără personal, fără fonduri de rulment suficiente, şi la timp şi tocmai în cadrul crizei generale, ce paralizează viaţa economică, în care e angrenată şi cea forestieră care şomează; iniţiativa sau latitudinea Direcţiilor, ce cunosc stările de fapt, — realitatea, sunt limitate dacă nu anihilate cu totul prin centralismul de sus, exagerat.

10) E necesar să se continue şi intensifice campania ridicărilor în plan, având inventarul exact al patrimoniului silvic al Statului, — iar nu se ne mai bârfească toţi de această lacună.

Deasemeni amenajarea, fie prin comisiile centrale a Ministerului, sau cele Regionale pe Direcţii, cu Şefii de servicii, circ. şi ocoale, punându-se la punct statistica pădurilor, mult arierată, îndrumându-ne spre reala silvicultură şi gospodărie forestieră raţionalizată.

Să se definitiveze reforma agrară, încetând dăunătoarea stare a „provizoratelor", soluţionându-se chestia islazurilor şi păşunelor împădurite, precum şi a păşunatului în păduri, sub diverse pretexte, din care să nu se mai bată „monede politice" în detrimetul pădurilor şi Economiei Naţionale!

Când vor începe oare să înţeleagă şi factorii conducători, ca şi partidele politice, că nu din „sectarism profesional" porneşte lupta şi crezul fanatic al slujitorilor pădurilor, existenţa lor având repercusiuni adânci asupra: climatului, regimului apelor şi însăşi a Agriculturei noastre de bază?!

11) Ca rezultat al Proceselor de Inspecţii generale a ocoa-

lelor, lucrări ce se presupun a fi oglinda fidelă a stării de fapt, semnalând firește toate lacunele serviciului, cu propuneri concrete și sugestii pentru remediere, nefăcând din ele simple forme, paperaserie inutilă, credem că fiecare serviciu, prin șefii respectivi și apoi Direcțiunea să tragă adevăratele concluziuni:

Serviciul Technic: a) Amenajări, ridicări, b) Regenerări și ameliorări, — după noua inovație și scindare, — vor pune concluzii asupra rezultatului aplicării diverselor: regime, tratamente și feluri de tăeri practice, sau a amenajamentelor în genere; cum se face regenerarea pădurilor, restanțe de împădurit, mărirea producțiunei pe unitate, ameliorarea masivelor, și aceia a terenurilor degradate, litigii, arendări, precum: vânatul și pescuitul, schimb și achiziții de noui păduri.

Se va urmări executarea programului de lucru anual și acofiece pădure, iar atunci putându-ți da seama de ceiace se poate înfăptui de ocoale, pretinzând, față de organele în subordine, sau executând față de cele superioare, bazați pe realități.

Serviciul comercial (mai ales de când noua organizare pe baze comerciale — e centrul de gravitate, justificând însăși rațiunea de a fi a Regiei autonome C. A. P. S. evidențiind ceiace produc pădurile Statului, veniturile efectiv încasate, deoarece unii critici neagă valorile negative cu care lucrăm: reduceri, compensări, gratuități etc., pe care nu vor să le recunoască la venituri!), dacă va avea timp și mijloace suficiente, va putea mult mai lesne urmări și aviza pentru valorificarea la timpul oportun a tuturor produselor noastre.

Va ști posibilitățile restante și materialele exploatate; nevândute și căror cauze e datorit faptul; deasemeni va cunoaște amănunțit situația antreprizei și dificultățile ei, găsind sau nu justificarea sumelor apreciabile în restanță a ratelor scadente neplătite.

Se va observa acreditarea sistemului „regiei", pe bază de beneficii reale și ca utilitate socială, trăgând concluzii juste, unde este sau nu posibil, de aplicat și generalizat, fără de riscuri.

C. A. P. S. a impus, sau i s'a impus noul contract cu aprovizionarea autorităților fie în contul zecimilor județene, fără a avea personalul și mijloacele necesare; vrea generalizarea „regiei" și producerea de venituri cu orice preț, neglijându-se cu ori fără voe, că valorificarea materialelor și deci veniturile sunt funcție de: situația parcelelor în curs de exploatare, de drumurile existente, mâna

de lucru şi de însăşi calitatea lemnului, în cazul nostru: circa 40% sunt materiale esenţe moi, exploatarea lor în regie cu bani riscând mult, fără certitudinea plasărilor, expuşi a se putrezi şi pierde între timp.

Se va urmări executarea programului de lucru anual şi acoperirea prevederilor bugetare. Aceasta, cu atât mai mult, cu cât criza şi alte imperative, par să condiţioneze însăşi salarizarea noastră, conform devizei „do ut des" ! Suntem sau nu plătiţi, ori ameninţaţi a nu fi ; ca atare, funcţie de producerea de venituri şi acoperirea mai întâi a redevenţei (cotei) pădurilor către visteria Statului, deşi lipsa veniturilor, nu este datorată nouă !

Serviciul Administrativ are un rol mult mai mic, redus doar la: anchete, controlul arendărilor şi încadrărei personalului existent, salarizarea sa, actele justificative, inspecţii păduri şi cantoane, situaţia delictelor cu imputarea tăerilor nejustificate, descinderile organelor superioare şi rezultatul delegaţiilor, chestiuni de cazier, inventar, corespondenţa uzuală şi în subsidiar lucrările pentru consiliul de disciplnă.

Să nu lipsească la nici un ocol: harta pădurilor pe serii şi guri de exploatare, cantoane, diagrama veniturilor pe ultimii 3—5 ani, precum şi „fişierul" propus de Serviciul Raţionalizărei C.A.P.S.

Precizăm că mai toate cele semnalate aci, sunt constatări ce se desprind din însăşi procesele verbale de inspecţii generale, fie controlul C. A. P. S. cel financiar şi al şefilor de circumscripţii dela Direcţie, unele însă — prea stereotipe şi fără concluzii sau atitudini ferme, în chestiuni adesea de o importanţă capitală, cari cer: vedere clară, iniţiativă şi hotărîri !

Direcţiunea, prin noi şi Serv. respective, a luat la timp măsurile dictate de fapte şi împrejurări, informând şi C. A. P. S.-ul, care le-a aprobat. Multe soluţii nu au depins însă de noi şi aici se vede efectul „centralismului" acaparant, cu suspiciuni, formalism, sărăcie, etc.

Intrucât acesta ar fi efectul dorit, servind drept corectiv (frână) atâtor greşeli şi lacune de serviciu, ca scop adevărat al Proceselor verbale de inspecţii generale şi o datorie a Serv. Adm-tiv, dacă îşi ia în serios rolul său, ce nu se reduce numai la ordine, rapoarte, situaţii şi tablouri — şabloane, cu tot respectul supunem organelor superioare Silvice aceste observaţiuni şi sugestii, din care

poate vor rezulta clarificări de situaţii şi ameliorări, spre binele serviciului nostru.

Iar ca un suprem deziderat, Contactul Consiliului de Adm-ţie şi cel Technic, cu Direcţiunile şi chiar cu ocoalele, este salutar, văzându-se realitatea şi sprijinind cu autoritatea lor doleanţele noastre aducând soluţiile şi îndreptările necesare.

Lacunes dans les règlements de service.

L'auteur a constaté plusieurs lacunes dans les règlements du service forestier ; spécialement il traite les procès-verbaux d'inspections générales et les soumet à une critique détaillée; ensuite il donne quelques suggestions qui pourraient contribuer à remédier les inconvénients signalés.

Mängel gewisser Dienstvorschriften und Zweck der Protokolle über General-Inspektionen.

Verfasser hatte Gelegenheit in seiner Dienstausübung manche Mängel, welche er ausführlich aufzählt, festzustellen. Bei Besprechung derselben giebt er Fingerzeige zwecks Verbesserung des Verwaltungsganges.

DOCUMENTĂRI - COMENTARII

LEMNUL DE FAG

de HORIA MANOLE

Treizeci de ani s'a vorbit, la noi, despre fagul, care a fost considerat, sub raportul rentabilităţii, ca un balast al pădurilor româneşti, dată fiind proporţia mare a suprafeţei teritoriale, pe care o ocupa această esenţă.

Valorificarea lui se făcea aproape exclusiv, prin fasonarea în lemn de foc, al cărui consum s'a redus în mod treptat, din cauza înlocuirii de încălzire, la „building-"urile Capitalei, precum şi la locomotivele C. F. R. Cărbunele, dar mai ales păcura, au substituit — aşa cum s'ar fi cuvenit să se întâmple mai de mult — lemnul de foc.

In ultimii 3—4 ani, problema fagului şi-a schimbat aspectul.

Pe de-o parte lemnul de foc nu se mai consumă, cum am arătat, iar pe de alta industrializarea fagului prinde teren, din ce în ce mai mult. Desigur, în scopul industrializării, nu se poate întrebuinţa, decât un foarte mic procent , variabil, în raport cu calităţile technologice, pe cari le prezintă fiecare masiv.

Fagul, pentru cherestea, prezintă — la rândul lui — o altă problemă, individuală, sau caracteristică, mai bine zis.

E ştiut, că cu cât înaintează în vârstă, creşte—în diametru— şi inima roşie (Rotkern), care depreciază marfa, într'o oarecare măsură, mai cu seamă dacă inima roşie se prezintă, în secţiune transversală, sub formă de stelaţiune, adică nu este regulat înscrisă într'un cerc.

Nodul înfundat (Blindast), care nu se observă întotdeauna, privind buşteanul pe de-asupra, depreciază scândura — provenită dintr'un astfel de lemn — dacă nu se înlătură, la pendulă, nodul domenit.

Deasemenea, în dreptul crăcilor elagate în mod natural, corespunde câte un nod negru, care trebue şi el înlăturat, după debitarea buşteanului.

Aşa fiind, nu corespunde, pentru cheresteaua de fag, decât un foarte redus procent variabil, precum se vede; pentru evitarea defectelor din urmă trebue crescută pădurea, încă dela formarea stării de masiv, cât mai strâns.

Dimensiunile, sub cari se utilizează acest soi de cherestea, sunt destul de interesante. Lungimile cele mai uzitate sunt dela 2—3 metri. Sub 2 metri, scândura este negociabilă, fără să suporte diferenţele mari de preţ, cum se întâmplă cu cheresteaua de brad.

Lăţimile merg, în comerţ, dela 14—30 cm. fără a se plăti supra-lăţimi, iar grosimile încep dela 12 mm. spre a sfârşi cu 120 mm.

Dela 80—120 mm. comenzile sunt, însă, rare. Şipcile de 20/20 mm. îşi au întrebuinţarea lor, indiferent de lungime.

Clasificarea (sortarea) se face foarte atent, fiind o mare deosebire de preţ, între clasa 1, 2-a şi a 3-a, sau a 4-a.

O scândură, care în aparenţă se arată ireproşabilă, ca aspect şi oricine o poate califica drept clasa 1-a, se trece în clasa următoare, dacă structura nu este absolut regulată. Tot aşa se întâmplă, când manipulaţia nefiind destul de îngrijită — introducându-se, în camerile de aburit, scândurile murdare — se produc pete, cari nu pot fi ulterior înlăurate. Deaceea, fiecare bucată de cherestea, înainte de a o dirija spre camera de aburit, se freacă cu o perie aspră, înlăturând tot ce ar putea să deprecieze marfa, prin pătare.

Cheresteaua neaburită, de fag, se întrebuinţează pentru mobilă curbată (mai cu seamă în Spania), pe când cea aburită este utilizată la fabricare mobilei, în general, pretutindeni, plătindu-se cu circa 200 lei de metru cub în plus, faţă de cheresteaua neaburită, diferenţa fiind considerată în medie.

Rendementul, în fabricaţiune este mai mic, decât la cheresteaua de răşinoase, nedepăşind — decât foarte rar — procentul de 40%. Dar, pentru a se putea ajunge la un astfel de rendement, trebue utilizată fiecare bucăţică de lemn, făcând apel, tot timpul, la serviciile pendulei şi circularului, după scoaterea scândurilor, dela gater.

Se mai poate face o idee, despre grija care se dă fiecărei

bucăţi (spre deosebire de obiceiurile dela cheresteaua de răşinoase), dacă se are în vedere, că nici cea mai mică crăpătură nu se tolerează, scândurii de fag, în momentul expedierii.

Cum, însă, butucii respectivi prezintă de cele mai multe ori crăpături, prin manipulaţia destul de grea, din pădure, pierderea din rendement explică procentul aşa de redus şi pe care l-am arătat, la fabricaţiune.

Manipulaţia, în pădure, se face cu destule greutăţi. Lemnul, după clasificare, trebue transportat la fabrică. Operaţia nu e uşoară. Fiind verde, un m. cub de fag cântăreşte peste 1000 kgr. Dacă transportul nu s'a efectuat, până la epoca ascensiunii sevei, de multe ori rămâne în pădure, spre a fi refasonat în lemne de foc, deoarece nu mai suportă trecerea unei veri, pentru a fi debitat ulterior.

Aşa fiind, transportul trebue efectuat pe zăpadă, când buşteanul alunecă uşor. Dacă iarna nu e propie, pentru cărătură, se poate înţelege coeficientul de risc, pe care îl încearcă exploatatorul.

Nu tot aşa se petrece cu răşinoasele, al căror transport se poate face pe orice fel de timp.

Concluzie: fagul cere foarte multă atenţiune, când e vorba să fie folosit ca lemn de lucru. Tot atâta atenţiune, ca şi cum ar fi vorba de fabricarea parchetelor de stejar, operaţia fiind asemănătoare, în privinţa tăierii în fabrică.

Mult mai complicată, însă, prin manipulaţiile ulterioare.

Valorificarea fagului de lucru se poate face, azi, rămânând în picioare totuşi, desfacerea lemnului de foc (80—90%), care rezultă după sortarea lemnului, în pădure.

Cum masivele neexploatate, de fag au rămas la mari depărtări, de reţeaua căilor ferate române, problema transportului acestui fel de material repune în discuţie, încă dela început, ideea de valorificare a fagului, deşi — în aparenţă — acesta s'ar arăta rentabilă.

Le bois de hêtre.

L'auteur examine l'aspect actuel du problème du bois de hêtre et le considère au point de vue de son industrialisation.

Il observe que l'emploi comme bois d'oeuvre est lié des difficultés : le débitage dans les fabriques est trop coûteux, vu les exigences du commerce en

ce qui concerne la qualité; c'est pour cela que la mise en valeur du bois de hêtre, pour une proportion de 90%, se fera encore longtemps comme bois de chauffage.

Das Buchenholz.

Verfasser beschäftig sich mit dem Buchenproblem in seiner heutigen Gestaltung und namentlich mit der Industrialisierung des Buchenholzes. Indess, obwohl er die Möglichkeit der Verwertung der Buche als Nutzholz zugiebt, ist er der Ansicht dass die Verwertung desselben als Brennholz an erster Stelle steht (80—90%).

BAZELE DENDROMETRIEI MODERNE

de IULIAN GURAN

Măsura tuturor acţiunilor noastre asupra pădurii (arboret şi sol) ne este dată de cea mai importantă auxiliară a silviculturii: dendrometria.

Epoca actuală fiind caracterizată prin micşorarea veniturilor oricărei ramuri de producţiune a solului, a fost dat ca şi economia forestieră să treacă prin grele situaţiuni, suportând în haosul actual de producţie, schimb şi consumaţiune, uriaşe pagube.

Restabilirea rentabilităţii ei, este problema arzătoare la ordinea zilei şi ea nu e posibilă fără raţionalizarea tuturor elementelor componente, astfel ca prin eforturi minime să obţinem randament maxim.

Unul din elementele fixate la toate congresele internaţionale (chestiunile economice nu mai pot fi astăzi naţionale) a fost controlul producţiunii lemnoase şi stabilirea capitalului lemnos existent, pentru ca pe baza lui să se deducă pe viitor măsurile necesare; într'un cuvânt dela început s'a impus întocmirea unei statistici reale, ce nu e posibilă fără metode practice, dar sigur, de calcularea volumului arboretelor.

In „Forstwissenschaftliches Centralblatt" caetul 12/1931, se citează afirmaţia făcută de Prof. Dr. H. H. Hilf la congresul dela Koenigsberg (1929) că „primul lucru la introducerea controlului producţiunii trebuie să fie acela ca să dai practicei metode sigure de constatarea cubajului".

Problema metodelor sigure şi practice de cubaj nu este nouă şi cine a răsfoit tratatele streine a rămas pe de o parte impresionant de numărul şi varietatea procedeelor, iar pe de altă parte surprins, că toate sunt bazate pe un empirism — exagerat şi continuu

— lipsit de o documentare matematică şi că prea recent a început să-şi facă loc, în sistemul cercetărilor forestiere de dendrometrie, concepţia analitică — legătura dintre cauză şi efect — iluminată şi călăuzită de teoria erorilor; concepţie şi teorie ce trebuie să stea la baza tuturor disciplinelor forestiere, bazate pe observaţiuni sau măsurători.

Fără îndoială, că empirismul exagerat şi ipotezele cari au stat la baza procedeelor de apropiere au fost justificate, în trecut, de abundenţa sau mai bine zis de risipa culpabilă a materialului lemnos recoltat, datorită valorii comerciale mici a lemnului.

Lemnul mărindu-şi continuu — în timp — valoarea (cu excepţia situaţiunilor pieţei mondiale excepţionale) stabilirea cubajului a fost impusă în ultimul timp a fi făcută cu o mai mare atenţiune, iar Ad-ţiunile silvice şi proprietarii au fost în drept să pretindă cercetătorilor metode „mai exacte" [1]).

Măsurători perfect exacte sunt însă imposibile datorită: cauzelor interne (instrumente imperfecte), externe (atmosfera), fiziologice (imperfecţiunea simţurilor omeneşti, etc. fapt care atrage comiterea de erori accidentale şi sistematice.

Remedierea acestor erori a preocupat şi dendrometria veche prin controlarea (dacă s'a făcut) a şirurilor de observaţiuni — măsurători, cu ajutorul erorii mijlocii, cari oferă practicianului un mijloc comod şi practic de cercetarea măsurătorilor efectuate, însă n'a existat epurarea lor de erorile sistematice (unilaterale şi de acelaş semn). Epurarea de erori sistematice ne-o dă numai teoria erorilor.

Se ştie că, prin compararea erorilor de măsurătoare cu eroarea mijlocie ne scapă constatarea complectă a erorilor comise netolerabile.

Cercetări mai noi, au adoptat măsura modernă de controlul exactităţii denumită „eroarea medie" a lui Gauss, care fiind întotdeauna mai mare decât eroarea mijlocie [2]) ne dă o măsură mai sensibilă de aprecierea exactităţii măsurătorilor, întrucât probabilitatea de a întâlni măsurători mult eronate este la adoptarea erorii medie — natural — mai mare.

Eroarea medie ne dă apoi posibilitatea prin calcule de a eli-

1) Ar fi interesant de urmărit în România, evoluţia aplicaţiunii procedeelor de cubaj.

2) Eroarea medie este egală cu eroarea mijlocie înmulţită cu 1.2533.

mina din şirul de măsurători erorile sistematice, cari sunt — după cum se ştie — foarte periculoase, căci duc la falşificarea rezultatelor.

Erorile de măsurare admisibile şi cunoscute ale elementelor ce intră în calculul altor elemente — acestea deduse din primele — se transmit de sigur asupra rezultatelor.

Felul şi modul de cum acţionează erorile de cari sunt atinse aceste măsurători asupra rezultatului final lipseşte cu desăvârşire din dendrometria veche.

Deaceia, găsim că legea transmiterii erorilor unor elemente asupra rezultatului final căutat, constitue cea mai principală inovaţiune în dendrometria modernă, cu ajutorul căreia s'au stabilit formule de calcul de o importanţă capitală, cari au reformat chiar şi baza teoretică a celui mai principal procedeu de cubaj adoptat de Institutele de cercetări forestiere, din Germania şi Austria.

Un capitol foarte însemnat în dendrometrie îl formează trasarea curbelor prin mijloace grafice.

Corectarea grafică a curbei înălţimilor, a coeficienţilor de formă, a diametrelor, volumelor (tarife cu 1 sau 2 intrări), etc. este de un uzaj permanent prin trasarea numai din ochi în dendrometria veche, deşi prezintă defectul capital, că în faţa aceloraşi date, fiecare profesionist trasează câte o curbă ca fiind „a lui" cea mai indicată.

Natural, curba medie trasată se deosibeşte în fiecare punct de punctele inferioare sau superioare punctului curbei într'un plan paralel axei ordonatelor; deosebire ce se traduce prin erori absolute sau relative.

Cuantumul erorilor comise — şi aceasta e o chestiune ce preocupă stăruitor dendrometria modernă — prin trasarea grafică, nu ne este dat în fiecare punct al curbei sau al abscisei şi deci n'avem posibilitatea matematică de a corecta curba [1]) rămânându-ne a ne mulţumi cu aprecierea din ochi şi câte odată cu aprecierea rezultatului final, când orice remediu este tardiv.

Prin calculul de egalarea erorilor ce face parte din teoria erorilor şi anume prin metoda sumei patratelor erorilor celor mai mici (zisă şi metoda celor mai mici patrate) s'a dat posibilitatea de a

1) Curbele se exprimă prin ecuaţii de diferite grade, cărora uşor li se determină parametrii.

trasa o singură curbă şi anume cea mai exactă, adică aceia care ne asigură cele mai mici erori.

Incadrarea dispoziţiilor de creşterea arboretelor şi prinderea oricăror relaţiuni în formule matematice, desigur că trebuie să stea la baza oricărei discipline forestiere, ca un mijloc de dovedirea adevărurilor, dupăcum Prof. Dr. W. Tischendorf se exprimă în „Forstarchiv" No. 19/930 citând afirmaţia lui Kant că „în fiecare ştiinţă a naturii se găseşte numai atâta ştiinţă adevărată câtă matematică conţine".

Cercetătorul chestiunilor dendrometriei recent apărute remarcă sprijinirea tuturor afirmaţiunilor prin matematici superioare şi uneori documentarea unor afirmaţiuni ale dendrometriei vechi prin calcule matematice.

Nu este lipsit de interes a menţiona că faţă de tradiţia consacrată în dendrometrie, Prof. Dr. W. Tischendorf a rupt firul tradiţional şi cartea sa didactică „Lehrbuch der Holzmassenermittlung" marchează deschiderea de noi orizonturi clare în dendrometrie, astfel că putem scrie că, prin cartea sa se separă distinct dendrometria veche de dendrometria modernă.

Les bases de la dendrométrie moderne.

L'auteur, mécontent de la directive trop empirique de la dendrométrie telle que l'on a pratiquée jusqu'à présent, se montre enthousiasmé des efforts faits par quelques auteurs modernes et spécialement par M. Tischendorf, le Prof. de Vienne, qui se donnent la peine de fonder sur des lois mathématiques toutes les reccommandations de la dendrométrie.

Grundzüge der modernen Holzmesskunde.

Verfasser kann sich nicht befreuden mit den empirischen Richtlinien der heutigen Holzmesskunde und spricht sich beifällig aus über die Bemühungen einiger modernen Verfasser und namentlich über die des Dr. W. Tischendorf, Professor an der forstl. Hochschule zu Wien, welche suchen alle holzmesskundliche Lehrsätze auf mathematische Gesätze zurückzuführen.

DIN LITERATURA FORESTIERĂ ROMÂNEASCĂ

Dr. GEORGE P. ANTONESCU *„Metodele de amenajament aplicate în Franţa pentru pădurile de codru"*. Bucureşti 1932. Tipografia Ziarului „Universul", pagini 168.

de Ing. Cons. silvic GH. NĂSTĂSESCU

Autorul, în anul 1928, a avut posibilitatea să cunoască de aproape pădurile Franţei şi prin cercetarea arhivelor, amenajamentelor, literaturii de specialitate şi vizitarea unora din aceste păduri, să se documenteze temeinic în legătură cu metodele de amenajament aplicate pădurilor de codru în Franţa. Concepută în atare împrejurări, lucrarea se prezintă cu o valoare documentară apreciabilă şi este de natură să intereseze pe specialişti.

Lucrarea conţine 3 părţi: introducerea, istoricul şi metodele de amenajament aplicate dela 1830 şi până azi.

In „introducere" autorul arată înlesnirile ce i s'au făcut de Casa Pădurilor şi guvernul francez, pentru a se putea ocupa de chestiuni de amenajament, de corecţiuni de torenţi, ameliorăţiuni pastorale, etc. în 1928, cum şi pădurile cele mai importante amenajate sau în care lucrările de amenajare se aflau în curs de executare, pe care le-a vizitat, pentru a-şi putea da seama „de modul practic de procedare şi de uzanţele administrative, întrebuinţate în asemenea împrejurări".

In „istoric" se arată pe scurt origina proprietăţii rurale în Franţa cum şi măsurile luate din timpurile primitive şi până în anul 1830, pentru a se stabili ordinea în exploatări cum şi pentru a se asigura conservarea şi regenerarea pădurilor.

Se expun astfel măsurile de ordine în pădure luate de trupele romane de ocupaţie din sec. II—IV, măsuri, cari, prin afectarea pădurilor la anumite folosinţe: Sylvae coeduae, pentru lemn de foc, glandiferae pentru hrana porcilor şi materiariae, în care păşunatul era oprit şi din care se putea obţine, cu autorizare specială lemnul de lucru, dar în care se rezervau stejarii, fagii şi arborii fructiferi pentru însămânţare, au stabilit, pentru prima oară în Franţa sfera de înţelegere a noţiunilor de exploatabilitate, regim, tratament şi deci şi de amenajament.

Cu barbarii năvălitori, începând din sec. V-lea, s'a anulat în parte aceste dispoziţiuni, permiţându-se locuitorilor să-şi păşuneze vitele şi să-şi ia lemne de foc şi de construcţie necesare, din toate pădurile, fără de nici o autorizaţie şi s'a

provocat crearea drepturilor de uzaj şi servitute, care au contribuit în bună parte la distrugerea pădurilor respective, cu toată silinţa pusă de proprietari, în toate timpurile şi azi pentru ca acese sarcini să fie regulate, răscumpărate sau stinse, şi aceasta în afară de interminabilele abuzuri cari se pare că au culminat prin sec. XVI-lea, când participau la ele şi organele inferioare silvice şi, cari constau din falsificarea mărcilor, cu scopul de a se extrage din masiv arborii cei mai de valoare şi în număr mai mare decât cel cedat, ori vândut.

Pentru curmarea acestor abuzuri, s'a oprit prin diferite ordonanţe tăerea de arbori individuali sub formă grădinăriţă (extracţie de arbori) şi s'a stabilit ca tăerile să se facă numai pe suprafaţă.

Se remarcă în special ordonanţa din 1376, care este considerată astăzi ca primul cod silvic al Franţei şi care specifică clar că în pădurile de foioase, tratate în codru plin, tăerile trebue să fie localizate şi anume pe întinderi de 10—15 pogoane, rezervându-se în picioare câte 8—10 arbori la pogon şi ca porţiunile de pădure exploatate să fie împrejmuite aşa ca însămânţările să nu fie păşunate de vite; iar prin ordonanţa din 1544, în acelaş scop al introducerei ordinei în pădure, s'a dispus ca tăierile pe suprafaţă în codru plin, să se succeadă unele lângă altele, urmând una şi aceiaşi direcţie. Aceasta este origina metodei vechi de amenajamente, bazată pe întindere (Tire et aire), care s'a practicat cu continuitate şi spirit de discernământ numai în urma ordonanţei Colbert (1669) şi care stabileşte că nici o pădure a statului să nu se exploateze decât pe bază de regulament de exploatare aprobat de consiliul Regelui şi ca tăierile extraordinare să se efectueze numai după ce vor fi fost verificate şi văzute de autorităţile superioare. S'au întocmit în baza acestei ordonanţe şi se aplicau pe timpul lui Colbert, amenajamente sau regulamente de exploatare pentru 1288 păduri ale statului, cu suprafaţa de 1.033.054 pogoane.

Autorul precizează că *„graţie modului cum a fost înţeleasă şi aplicată"* această metodă, s'a asigurat complect regenerarea pădurilor foioase, mai ales a acelora din centrul şi vestul Franţei până în timpul revoluţiei franceze.

Pădurile, la această dată, din cauza perturbărilor revoluţionare, a inconştienţei populare şi anarhiei administrative au suferit mult, mai ales că prin legea din 1791 s'a desfiinţat chiar serviciul silvic, lăsându-se pădurile pradă delictelor.

In perioada 1790—1830 s'a rezervat un număr prea mic de arbori în picioare şi neintervenindu-se artificial, prin efectuarea de sămănături şi plantaţiuni, regenerarea nu este reuşită, — existând şi azi numeroase ochiuri cum şi arborete populate cu esenţe moi.

In capitolul „Metodele de amenajament aplicate dela 1830 până azi", autorul arată că după ultima concepţie (1924) în regimul codrului, direcţiunea generală de ape şi păduri din Franţa distinge două tratamente :

Codrul grădinărit ce se aplică pădurilor formate din arborete cu vârste multiple şi

Codrul plin, în pădurile constituite din arborete de aceiaşi vârstă, cu următoarele metode de amenajament :

In pădurile tratate în codru grădinărit, supuse regimului silvic se întrebuinţează aproape exclusiv numai aşa zisa „metodă a administraţiei franceze" ce a luat fiinţă prin nota din 17 Iulie 1883, modificată ulterior şi se aplică astfel :

Se determină diametrul exploatabil şi vârsta medie de exploatabilitate corespunzătoare, care divizată prin trei dau dimensiunile şi vârstele celor trei clase sau grupe de grosimi în diametrul ce se formează la inventarierea arborilor din pădure şi anume clasa arborilor subţiri, mijlocii şi cei groşi. Volumul total obţinut prin adunarea volumelor arborilor mijlocii şi groşi, înmulţit cu raportul 5/8, dă volumul arborilor groşi ce ar trebui să existe dacă capitalul lemnos ar fi normal; înmulţit însă acest volum total cu raportul 3/8 se obţine volumul arborilor mijlocii, — raport normal dintre aceste două clase în ce priveşte volumul trebuind să fie de 5/3 şi dacă nu există urmează a se restabili prin virimente, sau transferări de volume între clase.

Posibilitatea anuală în m. c. se obţine împărţind volumul arborilor groşi prin 1/3 din vârsta medie de exploatabilitate, iar planul de exploatare se face pentru o perioadă de 20 ani după expirare urmând a se face o nouă inventariere.

Metoda s'a modificat ulterior prin introducerea creşterii arborilor în calculul volumului şi prin precomptarea din cifra posibilităţii a produselor secundare realizate, când s'a renunţat la stabilirea raportului normal de 5/3 între volume, lăsându-se astfel normalizarea pădurii la facultatea amenajistului.

Această metodă se arată de autor că în practică a dat *„rezultate bune datorită în mare parte priceperii şi sentimentului de împlinirea datoriei, ce nu lipseşte forestierului francez"*.

Pentru precizarea metodei, se expune în mod detailat:

a). — Revizuirea amenajamentului pădurii Statului Ayguesbonnes — Boucheville, seria I Ayguesbonnes-Boucheville, cu suprafaţa de 233,43 ha. populată în cea mai mare parte cu brad, iar restul fag, pădure situată în departamentul Aude, şi în parte în acela al Pirineilor orientali şi căreia i s'a aplicat în trecut metoda afectaţiunilor permanente iar în anul 1890 codrul grădinărit.

b). — Revizuirea amenajamentului pădurii comunale Thoerens cu suprafaţa de 868,79 ha. populată 81% cu molid, iar restul fag, pin şi larice, situate la altitudine de 667—1790 m. Prin bazele de amenajare s'a fixat vârsta de exploatabilitate medie la 172 ani, rotaţia de 18 ani, iar posibilitatea de 1.149 m. c.

In fine se redă în extenso „Nota din 17 Iulie 1893" cum şi „adaosul la nota din 17 Iulie 1893", asupra determinării posibilităţii în codrurile grădinărite.

2. — *Pentru pădurile tratate în codru plin* se arată de autor că se aplică următoarele metode de amenajament:

A). — Metoda veche de amenajament bazată pe întindere (tire et aire), despre care s'a vorbit şi în „istoric", şi care constă prin definiţie în a împărţi suprafaţa păduroasă a seriei în atâtea parchete câţi ani sunt în revoluţia adoptată (de ordinar 200 ani în pădurile de stejar, în amestec cu fag), de a se tăia parchetele unul după altul în fiecare an, câte unul de a se opri câte 8—10 arbori de rezervă la pogon, interzicându-se orice tăere de ameliorare şi autorul cu drept cuvânt se întreabă cum a putut această metodă astfel concepută să dea rezultatele bune, pe care personal le-a constatat în pădurea Bercé şi explicaţia o dă „Potel" în lucrarea sa ::Tratamentul codrului plin, prin metoda tire et aire şi aplicaţiunea sa în pădurile foioase din vestul Franţei, şi în special în pă-

durea Bercé". Reese din această lucrare că în 1669—1791 tratarea pădurilor în tire et aire, se făcea astfel:

a). — Se exploata dearândul parchetele în fiecare canton, începând cu cele mai bătrâne care adeseori erau în parte regenerate,

b). — După starea de regenerare se rezervau cei mai buni arbori în picioare, numărul lor fiind de minimum 8—10 la pogon.

c). — Regenerarea naturală insuficientă era complectată pe cale artificială.

d). — Tăierile de ameliorare se făcea pentru prima oară după 20 ani dela efectuarea tăerilor principale.

Că aceiaşi metodă aplicată potrivit definiţiei, între anii 1790—1830, a dat rezultate reale.

B). — Metoda de amenajament mixte sa combinate:

a). — Metoda afectaţiunilor permanente, care nu se întrebuinţează astăzi, în Franţa, decât în pădurile de coline şi cele de câmpie, tratate în codru cu tăeri progresive, şi aci din ce în ce în mai mică măsură. Posibilitatea este bazată pe volum şi sufrafaţă, iar planul de exploatare general, are un caracter permanent, neputându-se face nici o modificare. Afectaţiunile trebue să constitue fiecare un singur trup, să fie delimitate pe teren natural, şi să fie astfel aşezate, ca arboretele cele mai bătrâne să se găsească în partea diametral opusă vântului dominant în localitate, iar celelalte clase de vârstă să aibă o direcţiune normală. Cu toate criticile aduse, metoda a dat rezultate bune. Aplicată însă în munţii Vosgi şi Jura, în pădurile de brad şi alte răşinoase tratate anterior în grădinărit, a date rezultate aşa de rele, că administraţia silvică încă din anul 1883, a dispus să înceteze aplicarea acestei metode, în pădurile cu arborete de vârste amestecate.

Astăzi, aplicarea acestei metode, se face potrivit instrucţiunilor de amenajare depe lângă circulara Nr. 415 din 4 Ianuarie 1890, a ad-ţiei franceze şi numai după ce se dispune de un plan exact de măsurătoare al pădurii, măsurătoare ce se face potrivit instrucţiunilor depe lângă ordinul circular Nr. 697 din 26 Aprilie 1906, dar că pentru a se evita sacrificii de exploatabalitate, nu se mai cere astăzi ca fiecare clasă de vârstă să formeze un singur trup, şi se admite cel puţin pentru prima revoluţie, ca una şi aceiaşi clasă de vârstă să fie distribuită în mai multe locuri.

Autorul dă apoi detalii privitoare la constituirea parcelelor, fixarea revoluţiei, repopularea artificială, registru de control, revizuirea posibilităţii şi a amenajamentului, etc. şi conchide că această metodă aplicată în vestul Franţei, în pădurile de stejar, în care anii de fructificaţie sunt deşi, *a dat rezultate bune, controlul fiind lesnicios, noţiunea de revoluţie bine definită,* iar starea normală clar evidenţiată, dar că pretenţiunea de a fixa epoca şi ordinea în care diferitele afecţiuni vor fi regenerate în timpul revoluţiuni a avut drept consecinţă pierderea unei părţi din partizanii de odinioară a acestei metode, şi că în prezent tendinţa amenajistului francez este de a recurge la alte metode.

Pentru precizare se expune în detaliu, revizuirea amenajamentului pădurii Bellême, cu suprafaţa de 2427,81 ha., împădurită situată la 165—240 m. altitudine, arboretele fiind populate cu 0,5 stejar, 0,3 fag, iar restul diverse esenţe, printre cari pinul, molidul, şi bradul. Pădurea este împărţită în patru

serii, cărora se aplică o revoluţie normală de 200 ani împărţită în 8 perioade, cărora le corespund 8 afectaţiuni.

b). — In metoda afectaţiunilor revocabile, afectaţiunile corespunzătoare unei perioade nu au o existenţă durabilă şi sunt constituite din parcele sau grupe de parcele, distribuite pe întreaga suprafaţă a seriei, iar planul general este obligatoriu numai pentru prima perioadă şi serveşte numai de indicaţie pentru celelalte, — la finele fiecărei perioade dispoziţiunile esenţiale ale acestui plan general putând fi schimbate.

Pentru dotarea diferitelor perioade, singurul criteriu în alegerea arboretelor, fiind vârsta, starea lor de vegetaţie, şi realizarea raportului susţinut, suprafaţa pentru afectaţiuni şi deci durata perioadei de regenerare diferă dela o perioadă la alta.

Posibilitatea se fixează pe volum, pentru produse principale şi pe suprafaţă pentru produsele intermediare iar volumul materialului exploatabil se află cu ajutorul unui tarif de amenajament.

Metoda se aplică în Franţa în pădurile de foioase expuse intemperiilor, şi acolo unde din cauza climatului aspru şi atacului insectelor anii cu fructificaţie abundentă sunt rari.

c). — *Metodei cu o singură afectaţiune mobilă* consacrată tăerilor de regenerare şi care se deplasează pe întreaga suprafaţă a pădurei şi în care tăierile de amliorare nu sunt fixate, ci se lasă a fi executate de silvicultori, acolo unde necesitatea cere, i se dă astăzi în Franţa, spune autorul, din ce în ce o mai mare extensiune în pădurile în care din cauza condiţiunilor staţionale nefavorabile, a stării anormale a claselor de vârstă şi a distribuirii acestor clase, metoda cu afectaţiuni permanente, n'a dat rezultate mulţumitoare. Se expun în mod detailat, procedeele de aplicare „Puton" şi „Duchaufour" şi se conchide că ambele aceste procedee, deşi asigură raportul susţinut, definesc şi mai puţin noţiunea de revoluţie decât în metoda afectaţiunei revocabile, că nu se ştie în ce scop se face marcarea arborilor în vederea practicării tăierilor de ameliorare, în parcelele ce nu fac parte din afectaţia unică şi că prin aceasta nu se tinde la realizarea stării normale. Că această metodă ameliorată în ce priveşte prevederile asupra ordinei în care vor fi regenerate parcelele neaşezate în afectaţia unică, a dat rezultate bune în aplicare.

Pentru precizare aceste metode se expune revizuirea amenajamentului pădurei Compiègne, cu suprafaţa de 14480.80 ha. populată cu 0,4 stejar, 0,4 fag, iar restul carpen şi diverse esenţe şi care cuprinde în afară de secţia de codru, cu suprafaţa de 12.646,40 ha. divizată în zece serii cărora se aplică codrul plin cu tăieri progresive, revoluţia normală este de 150 ani, divizată în 6 perioade de câte 25 ani, cărora le corespund pe teren acelaş număr de afectaţiuni, de egală întindere.

Cu ocazia acestei revizuiri, parcelele din fiecare serie s'au divizat în două clase şi anume:

In clasa I-a cele recunoscute exploatabile, al căror material lemnos a fost destinat spre a fi realizat prin tăeri bazate pe volum şi în cl. II-a, celelalte arborete mai tinere supuse tăerilor de ameliorare, — divizându-se apoi fiecare din aceste clase în alte grupe.

Clasarea s'a făcut pe timp de 20 ani, iar calculul posibilităţii s'a făcut prin procedeul Duchaufour.

In al doilea exemplu se expune amenajamentul pădurii Hanau seria I-a Baerenthal, aflată în Alsacia, recucerită de francezi, — serie cu suprafaţa de 1727,16 ha. şi populată cu 0,16 stejar, 0,72 fag şi 0,12 pin silvestru, cu vârsta medie de exploatabilitate de 127 ani, iar revoluţia normală s'a fixat la 130 ani, perioadă de 22 ani, iar afectaţia de 292,23 ha.

Afectaţia unică s'a constituit din arboretele aflate incomplete din cauza realizărilor efectuate cu ocazia tăerilor de regenerare dar şi din arborete complete, — întinderea redusă a parcelelor stabilindu-se cu ajutorul raportului între suprafeţele teriere ale arboretelor incomplete către cele complete din aceste parcele, posibilitateta fiind bazată pe voulm.

Autorul recomandă această metodă şi arată că amenajamentul este întocmit dupe instrucţiile de amenajare, citate mai sus.

d) Metoda actuală bazată pe suprafaţă întrebuinţată numai în tăerile rase, cu regenerare artificială; acolo însă unde regenerarea este bazată pe însămânţări naturale, cu ajutorul tăerilor progresive, în Franţa, metoda de amenajament bazată pe suprafaţă nu a fost întrebuinţată decât sporadic în pădurile afectate şcoalei naţionale de ape şi păduri din Nancy şi în special în pădurea Haye, de lângă acest oraş, întrebuinţarea ei fiind motivată de faptul că aplicând celelalte metode, nu se poate şti uşor în orice moment locul unde se află tăerea anuală şi ce anume întindere are şi aceasta mai ales când suprafaţa afectaţiunei în rând de regenerare, este prea mare.

După expirarea primei perioade se aleg alte arborete care devenind exploatabile, pot alcătui o nouă afectaţiune. Metoda se aplică foarte puţin în Franţa.

e) Metoda de amenajament bazată pe volum sau metoda cartierului de regenerare zisă şi metoda lui Mellard, ce se aplică în Franţa la o suprafaţă de 404.000 ha. păduri în care metoda cu afectaţiuni permanente şi în care tăerile principale sunt regulamentate pe volum intervenind însă şi suprafaţa, în ce priveşte posibilitatea periodică, n'au dat bune rezultate.

In această metodă, parcelele au suprafaţa de 20—25 ha şi cu ocazia descrierei parcelare se inventariază toţi arborii mai groşi de 0,15—0,20 diametrul terier.

Se fixează apoi diametrul exploatabil de ordinar la 0,60 şi se constituesc 3 grupe de arbori: bătrâni cu grosimea de peste $\frac{2}{3}$ din acest diametru, mijlocii dela $\frac{1}{3}$—$\frac{2}{3}$, şi aceia a arborilor subţiri cu diametrul mai mic de $\frac{1}{3}$ din diametrul mediu corespunzător termenului de exploatabilitate adoptat. Se stabileşte şi raportul de $\frac{5}{3}$ între primele două categorii de diametre dacă materialul lemnos exploatabil este supraabundent sau deficitar.

Posibilitatea se calculează ca în pădurile grădinărite şi planul special se întocmeşte pe 10—20 ani, iar arboretele se clasează în două grupe:

In grupa I-a, se aşează parcelele în care s'au efectuat tăerile de regenerare şi care trebuesc continuate cum şi parcelele unde aceste tăeri trebue să înceapă, — neexistând obligaţia ca regenerarea tuturor acestor parcele să fie terminată în timpul planului special de exploatare, ci numai continuată sau începută. Acest grup constitue cartierul de regenerare, zis şi cartierul albastru.

In grupul al doilea, intră parcelele din restul pădurii tinere, de aceiaşi vârstă, care vor constitui cartierul de ameliorare, subdivizat în cartierul galben cu arborete tinere cele mai înaintate în vârstă, şi cel alb cu arboretele cele mai tinere.

Posibilitatea globală pe volum, cuprinde atât produsele principale cât şi cele secundare şi ar trebui principial ca în o treime din termenul exploatabilităţii să se realizeze arborii din grupa celor groşi. Produsele principale se vor realiza din cartierul de regenerare iar din cel de ameliorare numai arborii groşi deperisanţi.

Posibilitatea globală din quartierul de regenerare şi cel de ameliorare se realizează prin două procedee:

a) Se stabileşte o singură posibilitate atât pentru tăerile de regenerare cât şi pentru cele de ameliorare.

b) Se stabileşte o posibilitate pentru tăerile de regenerare şi alta pentru cele de ameliorare.

Pentru precizarea metodei se dă în extenso cuprinsul notei Mellard, din 1894 şi se expune aplicarea acestei metode în seria V-a Etongs, cu suprafaţa de 530,66 ha. constituită din 33 parcele cu suprafaţa fiecare de 16.08 ha., pădurea fiind populată, 40% cu stejar, 53% cu pin, iar restul cu fag şi diverse esenţe. Vârsta medie de exploatabilitate şi deci durata revoluţiei normale s'a stabilit la 145 ani corespunzătoare diametrelor de 55—60 cm. la stejar, 60—65 cm. la pin, 50—55 cm. la fag şi diverse esenţe .

Cartierul albastru are suprafaţa de 185,00 ha., iar cel de ameliorare constă din cel galben în suprafaţă de 160 29 ha. şi cel alb de 228,87 ha. Se arată mai departe constituirea grupelor de arbori, apoi calculul posibilităţilor arborilor bătrâni a celor mijlocii şi posibilitatea globală, apoi repartiţia posibilităţii între cartierul de regenerare şi cele două de ameliorare, cum şi revizuirea posibilităţii şi rotaţia tăerilor de ameliorare.

Pentru o mai bună precizare, a subiectului tratat, autorul publică în extenso şi „instrucţiunile în vigoare relativ la întocmirea amenajamentelor", — instrucţiuni elaborate şi trimise spre aplicare organelor în serviciul exterior al administraţiei silvice din Franţa cu ordinul circular Nr. 415 din 4 Ianuarie 1890 şi cari aplicate timp de peste 40 ani se arată de autor că au corespuns scopului urmărit.

Se recomandă de autor întocmirea de instrucţiuni de amenajament în România, folosind instrucţiile franţuzeşti, cele ale statelor germane şi în special cele ale statului austriac, elveţian şi cehoslovac.

Terminând, trebue să remarc ca fiind demn de reţinut şi de imitat:

Interesul deosebit pentru buna propăşire a pădurilor, manifestat de strămoşii noştri romani, şi de oamenii de stat ai regalităţei şi republicii franceze, spre deosebire de timpurile năvălirii barbarilor, şi mai ales, de timpul revoluţiei franceze când s'a desfiinţat însăşi serviciul silvic.

Priceperea şi sentimentul de conştiinţă profesională manifestat de silvicultorii francezi, când interpretând înţelesul dispoziţiunilor referitor la păduri, au putut realiza cele mai bune rezultate cu privire la regenerarea şi conservarea lor, deşi aplicate în litera lor, acele dispoziţiuni conduceau la desfiinţarea pădurilor.

Preocuparea continuă de progres, în ce priveşte cultura, exploatarea şi în genere introducerea ordinei în pădure, a silvicultorului francez, care studiind rezultatele tratamentelor aplicate în trecut pădurilor Franţei, le-au ameliorat şi inovând în această materie, au creiat Franţei o silvicultură naţională şi un loc de frunte printre statele cu cea mai înaintată cultură silvică.

Considerată în totalitatea ei „Metodele de amenajament aplicate în Franţa, pentru pădurile de codru" a d-lui G. P. Antonescu, este o lucrare de o valoare documentară deosebită, toate chestiunile sunt tratate cu competinţă, discernământ şi cât mai complet, aşa că aplicarea fiecărei metode de amenajament expuse să se poate face în spiritul doctrinii franceze de orice inginer silvic, fără dificultate.

Stilul lucrării este clar şi concis, la care adăugându-se numeroasele tablouri, îndrumări, observaţiuni şi aprecieri ale autorului cum şi împrejurarea de fapt că în România, în materie de amenajament se aplică mult doctrina franceză, fac ca această lucrare să fie cetită cu mult interes şi credem că va fi consultată cu folos, atât de inginerii silvici, cât şi de studenţi.

Lucrarea de mai sus a fost premiată de Academia Română în anul 1933.

De la littérature forestière.

Monsieur G. P. Antonesco a publié un ouvrage sur „Les méthodes d'aménagement appliquées en France, aux forêts traitées en futaies". La valeur documentaire de cette publication a décidé M. Năstăsesco de la présenter ici, au lecteur roumain, en discutant les détails.

Rumänische Forstlitteratur.

Herr G. P. Antonescu hat eine Arbeit über „Französische Einrichtungsmethoden im Hochwald" veröffentlicht, deren dokumentarer Wert den Verfasser vorliegenden Artikels bestimmt hat, dieselbe des Weiteren zu besprechen.

JURISPRUDENŢĂ

CORPUL SILVIC.

293. Brigadier silvic. Eforie. Funcţionar la instituţia particulară. Inlocuire. Nu se poate plânge în contencios.

Este de principiu, că numai funcţionarii inamovibili şi stabili legal numiţi, au dreptul de a se plânge cu acţiune în contencios, când s'ar găsi vătămaţi în vreun drept al lor printr'un act administrativ de autoritate.

Funcţionarii nestabili sunt excluşi dela acest beneficiu, autoritatea putând oricând să-i mute, să-i înlocuiască, să-i suspende, întrucât nici o lege şi nici chiar a Statutului funcţionarilor publici nu prevede vreo formalitate de observat în aceste cazuri faţă de ei.

In speţă, reclamantul fiind brigadier silvic, situaţia sa este reglementată de legea de organizarea Corpului silvic, care, în art. 41 arată că numai brigadierii silvici cari sunt în cadrul de stat se bucură de stabilitate în serviciu, iar art. 2 din aceiaş lege arată că fac parte din cadrul inginerilor de stat toţi inginerii silvici din serviciul pădurilor statului şi a celor administrate de stat, ale persoanelor juridice publice şî ale Domeniului Coroanei.

Intrucât în speţă este constant că recurentul nu a ocupat funcţiunea în cadru de Stat — ci a fost la o întreprindere particulară — Eforia Spitalelor Civile, rezultă că dânsul este funcţionar nestabil, iar pentru consideraţiunile susarătate neavând niciun drept vătămat prin punerea lui în disponibilitate, nu are acţiune în contencios.

Astfel fiind, chiar dacă Curtea de Apel a omis să discute chestiunea admisibilităţii acţiunei în contencios faţă de dreptul că avea stabilitate conform statutului funcţionarilor publici şi legea pentru organizarea Corpului Silvic din 26 Septembrie 1923, totuşi încă această omisiune nu poate duce la casarea hotărârei atacate în recurs, întrucât este cert că, chiar dacă Curtea de fond ar fi cercetat această situaţiune, soluţia ei ar fi rămas aceiaş faţă de faptul arătat mai sus că, întrucât recurentul nu avea stabilitate în funcţiune, nu avea nici acţiune în justiţie pentru a fi reintegrat. (Cas. III dec. No. 1391 din 7 Nov. 1932. Respins recursul făcut de I. S. Bărbulescu, prin av. R. Cătuneanu, contra dec. No. 186 din 1926 C. A. I. Galaţi, prin proces cu Eforia Spitalelor Civile, prin av. Sima Niculescu. Preş. V. Erbiceanu, consilier).

Publicată în jurisprudenţă generală No. 33 Oct. 1933.

R. P.

C R O N I C A

UN RĂMAS BUN

Pe ziua de 1 Octombrie 1933, d-l Profesor P. Antonescu, părăsind cadrul activ de învățământ, spre a-și regula drepturile la pensie, corpul profesoral al Școalei Politechnice „Regele Carol al II-lea" a ținut în ziua de 28 Septembrie a. c., o ședință festivă, o ședință de rămas bun pentru despărțirea de distinsul coleg.

Cu acest prilej d-l Profesor P. Antonescu a rostit următoarea cuvântare :

„In ziua de 1 Octombrie 1933, se împlinesc 10 ani, de când învățământul silvic superior, în baza legii de organizare din anul 1923, se predă în secția silvică a Școlii Politechnice „Regele Carol al II-lea", care secție a hotărît să sărbătorească acest eveniment cultural.

In vederea regulării drepturilor mele la pensie pentru limită de vârstă în aceiaș zi încetează și activitatea mea didactică.

Față cu perspectiva ce mi se deschide trecând în viața privată simt — pentru ce nu a-și spune — oarecare îngrijorare, o strângere de inimă, ce desigur au încercat-o și alții cari s'au găsit în aceiaș situație psihologică.

In clipa de a mă despărți de cariera de profesorat, căreia timp de 35 de ani m'am devotat cu trup și suflet, țin, ca o datorie elementară, de a-mi lua rămas bun dela Corpul profesoral al Școlii Politehnice, exprimându-i în acelaș timp viile mele mulțumiri pentru recunoașterea modestelor mele merite și pentru numeroasele dovezi de simpatie ce mi-a arătat.

Cu acest prilej îmi iau rămas bun și dela iubiții mei elevi, unii încă aflători pe băncile școalei, cărora am căutat pe cât mi-a fost cu putință, să le inspir cultul arborelui și al pădurei, să le demons-

trez utilitatea lor din punctul de vedere material şi imaterial, să-i iniţiez asupra modului cum se poate conserva aceste bunuri naturale şi spori producţiunea lor, destinate fiind a produce proprietarilor respectivi venituri însemnate, dacă exploatarea lor se face după norme ştiinţifice.

Sunt foarte recunoscător Consiliului Profesoral, în frunte cu d-l Vasilescu-Karpen, savantul Rector al Şcoalei Politehnice „Regele Carol al II-lea", pentrucă în deceniul 1923/933 m'a ales ca Preşedinte al Secţiei silvice în 6 ani consecutivi, iar în şedinţa din 16 Iunie 1928, luând în examinare punerea mea în retragere pentru limită de vârstă (70 de ani) a binevoit să-mi acorde în unanimitate 1 an de onoare.

In anii următori, 1929, 1930 şi 1932 Ministerul Instrucţiei Publice, în urma avizului aceluiaş Consiliu, a binevoit să prelungească activitatea mea didactică la această instituţiune.

In intervalul de 10 ani de când fosta şcoală specială de silvicultură a trecut la Politehnica din Bucureşti, alcătuind a 5-a secţie a sa, am căutat a urma cu punctualitate orele de cursuri, fără absenţe, pentru ca elevii să ia pildă şi să îndeplinească cu exactitate una din pricipalele lor îndatoriri.

Privesc cu oarecare mândrie acest spaţiu de timp, pentrucă, în calitate de profesor şi inginer consilier silvic, mi-am dat silinţa, ca prin lucrările mele şi prin modul de a mă achita de însărcinările ce mi s'au dat, să ridic prestigiul atât al profesiunei mele, cât şi al instituţiunei de învăţământ unde am funcţionat.

Şi spre încredinţare, îmi permit, cu voia Domniilor-Voastre, a reproduce mai jos rezultatul unora din aceste însărcinări, astfel :

In anul 1925 am luat parte la serbările centenarului Şcoalei Naţionale de Ape şi Păduri din Nancy, ca fost elev al acestei Şcoli, pronunţând cu această ocaziune în numele Şcoalei Politehnice o alocuţiune în prezenţa Ministrului francez de Agricultură de pe atunci, Jean Durand.

In anul 1926, ca delegat al Societăţii „Progresul Silvic" la Congresul Internaţional de silvicultură din Roma, am prezentat o comunicare în limba franceză, purtând titlul : „L'enseignement forestier en Roumanie" care a fost publicată în vol. III pag. 210 ale actelor acestui congres şi de care se face menţiune la pag. 347 în Forest education, New Haven, Yale University press, 1932.

Cu adresa din 30 Decembrie 1926 Ministrul Agriculturii al Franţei, mi-a acordat gradul de Ofiţer al „Meritului Agricol".

In 1927, reprezentând România ca expert forestier în Comisiunea Regimului apelor din basinul central al Dunării, care şi-a ţinut a X-a sesiune în Bucureşti, în urma dării de seamă ce am făcut, administratorul Casei Pădurilor cu adresa Nr. 27918 din 30 Iunie acelaş an, mi-a răspuns astfel:

„Succesul obţinut se datoreşte atât materialului statistic relativ la pădurile, terenurile improductive, ravenele şi torenţii din basinul râurilor ce se varsă în Tisa şi în Dunărea Centrală adunat de Direcţiunilt silvice după indicaţiile şi normele fixate de Dvs., cât şi a expozeului ce aţi prezentat în calitate de expert tehnic, referitor la măsurile luate pentru conservarea pădurilor şi ameliorarea terenurilor improductive, fixarea coastelor surpătoare şi corecţiunea ravenelor.

Pentru marea contribuţiune a Dvs., graţie căreia s'a putut face faţă lucrărilor, vă exprim viile noastre mulţumiri".

D-l Carlo Rossetti, Preşedintele Comisiunii Regimului Apelor Dunării, cu adresa din 14 Iunie 1927 termină astfel încunoştiinţarea prin care m'a numit „Expert contabil" al acestei Comisiuni:

„En me félicitant de voir ainsi assuré à la Commission que j'ai l'honneur de présider, le concurs de votre haute compétence, je me fais un devoir de vous remettre une liste complète des Experts-conseils de notre Commission, ainsi qu'une copie de notre Règlement".

Cu data de 15 Iulie 1927 am primit din partea Rectorului Şcoalei Politehnice din Lwow, următoarea adresă:

„Monsieur, J'ai l'honneur de vous adresser mes remerciements pour votre dévouement en rapport avec l'excursion des étudiants de la Faculté forestière de l'École Politechnique de Lwow".

Neputând lua parte la sesiunea din luna Noembrie 1932 a Comisiunii regimului apelor Dunării ţinută în Viena, Preşedintele d-l Carlo Rossetti, după cum rezultă din textul publicat al protocolului respectiv, s'a exprimat astfel:

„Le Président tient à rappeler à ses collegues les mérites acquis par M. le Professeur Antonesco, dont la Commission regrette sincèrement l'absence. Les membres de la Commission seront reconnaissants à M. Contzesco s'il voulait bien se charger de transmettre à M. Antonesco l'expression des sentiments de gratitude et d'appréciation, qu'ils ressentent à son égard, pour les nobles efforts qu'il n'a jamais cessé d'effectuer à l'avantage de la Commission.

Le Délégué de Roumanie regrette lui aussi l'absence du Professeur Antonesco qui avait espéré jusqu'au dernier moment de pouvoir assister aux réunions de cette session. M. Contzesco se fera un plaisir de lui transmettre le bon souvenir de tous les Membres de la Commission".

Cu adresa Nr. 591 din 1 Martie 1928, D-l Vasilescu-Karpen, Directorul Şcoalei Politehnice din Bucureşti, îmi face cunoscut următoarele:

„Luând cunoştinţă de modul cum a decurs excursiunea profesorilor şi studenţilor polonezi dela Facultatea de silvicultură din Lwow, Polonia, pentru primirea şi conducerea cărora în pădurile ţării aţi fost delegat cu adresa Nr. 1459/927, după cum rezultă din darea de seamă ce ne-aţi înaintat cu referatul înregistrat la Nr. 5767 din 11 Oct. 1927, am onoarea a vă exprima, prin aceasta, viile mele mulţumiri pentru felul cum aţi îndeplinit misiunea cu care aţi fost însărcinat cu această ocaziune".

In vara anului 1929, ca profesor şi preşedinte al Secţiei silvice am condus excursiunea de studii a elevilor din această secţie, în Cehoslovacia, care a durat 28 de zile, fiind primiţi cu o deosebită cordialitate de autorităţi, de membrii Corpului silvic, de instituţiunile de învăţământ silvic superior din Brno şi Praga, etc.

In 1930 Societatea „Progresul Silvic", în Adunarea sa Generală dela 9 Mai, m'a numit membru de onoare al acestei Societăţi.

In 1931 am dat publicităţii scrierea: „Pădurile din Ardeal şi Tratatul dela Trianon", conţinând 151 pagini, care a fost prezentată în şedinţa dela 11 Septembrie acelaş an Comisiunei Regimului Apelor Dunărei de către D-l Contzescu, Ministru Plenipotenţiar, delegatul României, după cum aceasta rezultă din protocoalele sesiunei a XVI-a a menţionatei comisiuni:

„Le Délégué de Roumanie présente à cette occasion au Président un volume élaboré par le Professeur Antonesco. Le volume contient un résumé de tout ce qui a été dit en matière forestière au sein de la Commission du Régime des eaux au cour de dix ans. La publication de M. Antonesco renferme aussi des extraits des rapports forestiers, mentionne les constatations qui ont été faites, les appreciations formulées, les discours prononcés, les excursions effectuées, etc. Elle n'a aucun caractère officiel. M. Contzesco est heureux de pouvoir la distribuer aussi aux Délégations.

Le Président remercie le Délégué de Roumanie et félicite M. Antonesco d'avoir publié un ouvrage qui met en lumiere l'activité forestière de la Commission".

In anul 1932 am condus excursiunea întreprinsă în ţara noastră de Profesorii şi studenţii Facultăţii Forestiere din Brno. In urma dării mele de seamă, D-l Vasilescu-Karpen, Directorul Şcoalei Politehnice, cu adresa Nr. 2246 din 5 August 1932 mi-a făcut cunoscut următoarele:

La referatul Dvs. înregistrat sub Nr. 5904 din 2 Aug. 1932, cu onoare vă rog să primiţi mulţumiri pentru osteneala ce aţi binevoit a depune — ca

conducător — în vederea reuşitei aşa de bună a excursiunei profesorilor şi studenţilor Facultăţii forestiere din Brno-Cehoslovacia".

Iar din partea Rectorului Şcoalei Superioare de Agricultură din Brno, am primit cu data de 22 Decembrie 1932, următoarea adresă :

„Le Corps enseignant de l'École Supérieure d'Agriculture de Brno, ainsi que celui de la Faculté Forestière de la dite École, au cours des séances tenues le 12 Octobre a. c. ont pris note de l'exposé rendu par M. le Professeur Dr. R. Hasa, l'organisateur et chef du voyage d'étude en Grande Roumanie qui eut lieu du 15 au 25 Juin dernier.

Nous avons pu nous persuader de cet exposé, Monsieur, que vous avez bien voulu prendre sur vous toutes les difficultés de l'organisation de cette excursion comme: les démarches auprès des autorités compétantes, afin d'obtenir leur autorisation, l'élaborat d'un programme detaillé, et la solution de la question financière. Il a fallu d'une affection vraiment touchante et d'un dévouement exceptionel pour accomplir l'oeuvre compliquée, surtout dans un temps aussi difficile que le nôtre.

Au cours du voyage entier vous n'avez quitté les participants, en soignant leur bien-être physique et morale, sans épargner ni temps, ni efforts.

Mais le don le plus précieux que vous avez bien voulu accorder à nos concitoyens, ce fut de leur offrir la possibilité constante de bénéficier de vos riches connaisances spéciales. Ce n'est pas en vain, que les participants du voyage d'étude vous ont surnommé, Monsieur, leur „Grand et Soigneux Père". Dans leur coeurs reconnaissants resteront gravées pour toujours les paroles: „Le Professeur Ing. P. Antonesco a mérité la reconnaissance de l'École Supérieure de Sylviculture de Brno et de ses membres", etc.

ss. Prof Djknop, Recteur de l'École Supérieure d'Agriculture à Brno, ss. Prof. Ing. Ios. Konsel, Doyen de la Faculté Forestière.

In anul 1932 am revăzut şi complectat cursul meu de amenajament, ţinând seamă de ultimele progrese săvârşite, spre a servi de îndrumare nu numai elevilor ci şi inginerilor silvici din serviciul statului, cari şi-au procurat un oarecare număr de exemplare disponibile.

In vederea celor mai sus expuse, cred că mi se poate recunoaşte dreptul de a privi cu oarecare satisfacţie trecutul şi anume cum am înţeles să-mi fac datoria în ultimii 10 ani, adică din anul 1923 de când fosta Şcoala superioară de silvicultură a trecut la Şcoala Politehnică din Bucureşti.

Singurul regret ce-l am, este, că cu toate sforţările ce mi-am dat, susţinut fiind de actualul Rector, d-l Vasilescu-Karpen, în timpul când îndeplineam demnitatea de Preşedinte al Secţiei silvice, n'am reuşit ca forurile competinte să înzestreze şcoala cu un domeniu forestier, pentru ca elevii secţiei silvice să poată avea ocaziu-

nea de a aplica cunoştinţele de specialitate ce li se profesează şi a se exercita în manopera diverselor operaţiuni culturale după exemplul celorlalte instituţiuni similare din străinătate.

Sper însă că cu înfiinţarea Institutului de Cercetări Forestiere va deveni în curând şi acest deziderat un fapt îndeplinit spre binele învăţământului silvic şi al elevilor, ale căror cunoştinţe teoretice vor fi consolidate prin exerciţii practice pe teren, indispensabile pentru viitorii ingineri silvici din serviciul Casei Autonome a Pădurilor Statului, precum şi a celor din Regimul silvic, cari administrează pădurile comunale, ale composesoratelor, etc.

Ca încheere, luându-mi rămas bun dela Dv., Domnilor Profesori, urez Şcoalei Politechnice „Regele Carol al II-lea", ca prin colaborarea unanimă a factorilor îndrituiţi să facă ca învăţământul nostru technic superior să ajună la un nivel aşa de înalt, încât să se poată măsura, cu vrednicie, cu cele mai reputate instituţiuni similare din străinătate".

*

* *

Numeroasele aplauze din partea auditorului dovedesc simpatia de care s'a bucurat d-l Profesor Antonescu în intervalul cât d-sa a trăit în mijlocul reprezentanţilor celor mai calificaţi ai culturii technice din ţara noastră.

D-l Profesor Gh. Popescu, fostul delegat principal în mai multe sesiuni a Comisiunei technice a regimului apelor Dunării, creiată pe baza tratatului dela Trianon, luând cuvântul spune, că ţine ca o datorie elementară să evidenţieze meritele d-lui Profesor Antonescu, care — prin tactul şi cunoştinţele sale profesionale — a adus mari servicii ţării ca expert technic în menţionata comisiune, timp de 8 ani consecutivi.

D-l Rector Vasilescu-Karpen, în numele întregului corp profesoral al Şcoalei Politechnice „Regele Carol II", mulţumeşte d-lui Profesor Antonescu pentru rodnicul său aport, adus în calitate de profesor de amenajament şi dendrometrie, cum şi ca preşedinte al Secţiei silvice, pentru propăşirea învăţământului nostru forestier.

Arată, că a avut adeseori prilejul de a aprecia calităţile sufleteşti ale d-lui Antonescu, de care se desparte cu cel mai mare regret şi termină apoi cu asigurarea că, cel ce pe ziua de 1 Octombrie 1933 sfârşeşte cariera sa de profesor, lasă tuturor cele mai bune amintiri, cari nu se vor şterge niciodată.

D-l Profesor V. Stinghe, preşedintele secţiei silvice, într'o impresionantă cuvântare, pune în relief rezultatul activităţii d-lui Antonescu ca profesor şi ca inginer consilier silvic aproape 54 de ani, timp în care a dotat literatura forestieră cu nenumărate scrieri, a executat lucrări technice pe teren şi a luat parte ca delegat al Societăţii „Progresul Silvic" şi al Ministerul de Agricultură şi Domenii la diferite congrese din ţară şi străinătate, astfel că, din acest punct de vedere merită cu drept cuvânt numele ce i s'a dat de decan al silviculturii române.

Cu această ocaziune d-sa exprimă recunoştinţa ce poartă d-lui Antonescu atâtea generaţii de elevi, cari s'au adăpat la lumina împrăştiată cu profunziune de fruntaşul între fruntaşi, care le-a servit şi le va servi pururea ca un exemplu de muncă, de cinste neprihănită şi de împlinirea datoriei.

*

* *

In aceeaş zi — 28 Septembrie — d-l Profesor Antonescu şi-a luat rămas bun şi dela Consiliul de Ad-ţie al C. A. P. S.-ului, din care făcea parte.

D-sa anunţă Consiliul, că pe ziua de 1 Octombrie 1933, încetând de a mai fi profesor la Şcoala Politechnică, prin eşirea la pensie, pierde calitatea, pe baza căreia fusese numit în Consiliul de Ad-ţie al C. A. P. S.-ului şi în consecinţă nu va mai putea lua parte la şedinţe de aci înainte.

D-sa mulţumeşte Consiliului pentru simpatia şi încrederea ce i-a acordat, dându-i atâtea însărcinări pe teren în legătură cu exploatări, estimaţii şi regenerări.

Timp de aproape 54 de ani de carieră, din cari 35 de ani de profesorat, s'a achitat conştiincios de toate îndatoririle ce-a avut, contribuind la elucidarea multor chestiuni forestiere şi reprezentând cu cinste ţara în diferite congrese şi delegaţii internaţionale.

Instituţia C. A. P. S.-ului, spune d-sa, deşi are mulţi detractori, a dat prilej tinerilor ingineri silvici — prin activitatea sa din ce în ce mai întinsă, — să-şi desăvârşească pregătirea în lucrări practice, devenind specialişti pricepuţi.

Străduinţa C. A. P. S.-ului pentru sporirea patrimoniului forestier este lăudabilă. Va trebui însă mărită şi producţia anuală a pădurilor (la ha), în care scop trebue îndreptată activitatea şi spre

cultura pădurilor şi ameliorarea lor, pentruca Ad-ţia să bine merite dela patrie.

Am trăit aici — spune d-l Antonescu — într'o atmosferă lipsită de preocupări personale, care face cinste Consiliului.

D-sa aduce apoi elogii elanului şi priceperii d-lui Director General şi înţelepciunii d-lui Consilier C. P. Georgescu, preşedintele Consiliului de Ad-ţie, cari pot realiza împreună o conducere sănătoasă a instituţiei C. A. P. S.-ului.

D-l Antonescu are apoi justificate cuvinte de laudă pentru fiecare dintre d-nii Consilieri şi termină adânc mişcat de momentul despărţirii, făgăduind însă, că deşi la pensie, va munci mai departe fără odihnă, servind ţara până la moarte.

D-l Preşedinte C. P. Georgescu subliniază, că sunt rare prilejurile, ca să se vadă un om, trăind momente aşa de fericite ca d-l profesor Antonescu.

75 de ani vârstă, 54 ani de carieră şi 35 ani de profesorat !

Ce fantastică activitate, ce nesfârşită energie, ce strălucite rezultate !

Ii suntem cu toţii recunoscători şi vom urma exemplul său de cinste, de muncă rodnică şi neobosită pentru binele obştesc.

D-l M. P. Florescu spune, că d-l Antonescu a fost util meseriei, şcoalei şi administraţiei. A muncit desinteresat. Linia vieţii sale este albă, neîntinată cu nimic.

D-sa oferă apoi d-lui Profesor Antonescu, în numele seriei sale de studenţi dela Brăneşti, un portret al d-lui Antonescu, făcut acum 30 de ani de colegul Ciurileanu.

D-l Director G-ral P. Ioan se asociază la toate elogiile, mulţumirile şi urările exprimate de antevorbitori.

Imensa activitate a d-lui Antonescu — spune d-sa — nu se poate arăta aci la un sfârşit de şedinţă.

La 5 Noembrie a. c., când d-l Antonescu împlineşte 75 de ani, se va sărbători cum se cuvine strălucita carieră a d-sale.

Ţine să menţioneze totuşi aci, că d-l Profesor Antonescu n'a fost străin nici când de chestiunile de comercializare a lemnului. Incă de acum 25 de ani, d-sa a scris un tratat despre „Comerţul lemnului în România", tratat ce serveşte şi azi de îndreptar.

D-l P. Frumuzache accentuiază, că deşi d-l Antonescu părăseşte activitatea oficială, va fi însă veşnic strâns legat de corpul

şi silvicultura română prin tezaurul lucrărilor sale, prin opera sa, ce va rămâne moştenire generaţiilor ce vin.

* * *

Dacă am putut reda în cuvinte, ceeace s'a gândit şi s'a spus în această şedinţă, — aşa de puţin, — totuşi aşa de frumos şi de cuprinzător, — îmi este însă peste puteri să redau aidoma atmosfera, în care s'a produs impresionantul rămas bun.

Vorbea d-l Profesor Antonescu, depănându-şi încet şi fragmentar, firul unei nesfârşite şi neobosite activităţi, pusă cu hărnicie de apostol în serviciul ţării în general şi în al silviculturii româneşti în special.

Tăcerea era cu atât mai solemnă, cu cât lipsea orice fast, orice urmă de rigidă oficialitate.

Vorbele d-lui Profesor se pierdeau din când în când şi lacrimile năpădeau.

Momente rare, de o impresionantă sguduire!

Un om de 75 de ani, care a fost obişnuit toată viaţa să muncească cu o râvnă fără pereche, legându-şi zi de zi fiinţa sa, personalitatea sa, de tot ce a fost mişcare silvică în ţara noastră, de tot ce s'a pus ca temelie la educaţia şi cultura forestieră a peste 35 de generaţii de silvicultori, de tot ce s'a cerut în administraţie capacităţii şi priceperii unui slujbaş de o conştiinciozitate şi de o cinste fără prihană, se vedea smuls deodată din mijlocul învolburatei activităţi, îşi vedea rupte cu brutalitate toate legăturile, ce porneau ca o reţea nesfârşită din sângele său, din inima sa, din întreaga sa fiinţă, peste tot unde era o manifestare silvică.

Bătrânul profesor se vedea rămas singur, lipsit de cadrul, în care era obişnuit să trăiască, lipsit de satisfacţia zilnică, pe care i-o da conştiinţa muncii frenetice, a datoriei împlinite fără răgaz.

Bătrânul profesor plângea.

Şi în plânsul lui nu era numai durerea profund omenească a celui ce-şi numără anii ce-au trecut şi anii ce mai sunt, ci era mai ales durerea depărtării de vălmăşagul muncii şi al răspunderii.

N. N. Caragea.

PROGRESE.

Elemente de elită încep să se afirme din ce în ce mai mult în corpul silvic. Inteligenţe vii, dotate cu puteri de muncă şi avânt îngroaşă rândurile.

In credinţa — necontestată — că schimbarea de idei, mentalitate şi decor, mai ales pentru silvicultori, nu poate decât să mărească orizontul intelectual al celor puşi în această situaţie, organele de răspundere ale Casei Autonome a Pădurilor Statului, au trimis în mod regulat peste graniţă, tineri cu dor de muncă şi entuziasm.

Plecaţi sub o mare răspundere morală, toţi cei ce şi-au complectat studiile în străinătate şi-au achitat strălucit obligaţiunea contractată.

Este de remarcat că sistemul acestor „specializări" l'a adoptat toate instituţiunile mari de stat cari au văzut că progresul nu poate fi atins decât printr'o pregătire perfectă a elementelor de viitor. Principiul specializării reclamă energii hotărîte, preocupate numai de aprofundarea problemelor înlăuntru cărora s'au circumscris.

*

In condiţii strălucite, în anul 1932 patru colegi au obţinut titlul de doctor la universităţi din Germania şi Franţa. In ordinea obţinerii acestei distincţiuni notăm :

1°. Ing. sub inspector silvic Traian Ionescu-Heroiu.

2°. Ing. insp. general silvic D .S. Drâmbă.

3°. Ing. şef silvic Ilie C. Demetrescu.

4°. Ing. silvic Valeriu Dinu

Pentru anul în curs, la falanga celor de mai sus, se adaugă alte trei elemente de elită cari, prin lucrările lor — pe baza cărora au obţinut cu acelaş strălucit succes titlul de doctor — contribue la îmbogăţirea literaturii noastre forestiere :

1°. la 19-V-1933, colegul ing. Emil Negulescu, licenţiat în ştiinţe trece examenul de doctor la Universitatea din Cluj, având ca teză: „Basinul Gurghiului", studiu geografic.

2°. la 14-VII-1933, colegul ing. Valeriu Dinu, doctor în ştiinţe economice din München trece al II-lea examen, de doctorat în filosofie — specialitate: „Politica Forestieră", la Universitatea din Giessen, având ca teză: Der rumänische Wald. Stellung und Bedeutung im Rahmen der Volkswirtschaft.

3°. şi la 21-VII-1933, colegul ing. Vasile Sabău trece examenul de doctorat în filosofie, specialitate Politică Forestieră, la universitatea din Giessen, prezentând ca teză: „Die Grundlagen der rumänischen Forstwirtscaft und ihre Bedeutung für den Internationalen Holzverkehr".

Dela aceşti tineri, cari şi-au consolidat cultura de specialitate prin cunoaşterea celei mai avansate silviculturi (silvicultura germană) şi aprofundarea pu-

ternică a unor probleme mari de economie forestieră, se aşteaptă astăzi sugestii şi realizări.

Ne simţim mândri cu asemenea elemente şi numărul lor — cât mai mare — nu poate decât să ridice prestigiul profesiunei şi instituţiei în care activează.

Le dorim succes deplin şi înfăptuiri frumoase, de lungă durată.

I. P. Zeletin

O MENŢIUNE.

Am creiat această rubrică pentru a sublinia între altele activitatea camarazilor noştri, în diferite domenii de manifestare intelectuală, socială şi în special forestieră.

Desigur, cu colaborarea celor ce iau parte la aceste strădanii.

In măsura în care ni s'a dat materialul redacţional necesar, ne-am achitat de obligaţia pe care ne-am luat-o. Dar s'au întâmplat şi unele omisiuni. Afirmăm: fără voia noastră.

Deaceea însemnăm aci cu o întârziere, pe care noi cei dintâi o regretăm, activitatea colegului Cezar Cristea, inginer şef silvic. D-sa a ţinut Miercuri 22 Martie, sub auspiciile Soc. Politechnice, o interesantă conferinţă tratând despre: „Economia forestieră în cadrul crizei mondiale", prinzând aspectele de ordin general şi cele specific româneşti, ce o grevează.

D-sa a mai ţinut dealtminteri în iarna aceasta la Iaşi următoarele conferinţe: „Relaţii între Geografie şi Silvicultură" (la Soc. geografică „D. Cantemir"); „Cultul florilor şi arborilor" la Ateneul C. F. R. „A. D. Xenopol" şi „Rolul pădurilor şi cultul naturii" la Soc. stud. „Turismul academic".

E o activitate, care îl cinsteşte pe camaradul ieşean, pusă în slujba cauzei pădurăreşti şi pe care noi o semnalăm cu deosebită plăcere.

Red.

INAUGURAREA CĂII FERATE FORESTIERE DELA VIŞEUL DE SUS

In ziua de 1 Octombrie a. c., a avut loc în prezenţa d-lui Voicu Niţescu, Ministru al Agriculturii şi Domeniilor şi a d-lui Mihalache, fost ministru, inaugurarea căii ferate forestiere, Vişeul de Sus-Faina şi a fabricii de cherestea din Vişeu, construite de C. A. P. S.

Din partea C. A. P. S. participă domnii: Director general Petre Ioan, consilier C. P. Georgescu, preşedintele consiliului de administraţie, avocat Niculescu, vice-preşedinte, consilierii: M. P. Florescu, Frumuzache, Gociman, Zeicu; precum şi ing. sub insp. Gh. Constantinescu şi ing. Dr. V. V. Dinu.

După slujba religioasă, pentru sfinţirea fabricii şi a căii ferate, d-l Dir. general Petre Ioan expune opera realizată aici, pentru ridicarea economică a regiunei, precum şi programul de viitor pe care administraţia C. A. P. S. înţelege — cu aceiaşi energie — să-l desăvârşească.

D-l ministru Voicu Niţescu, într'o cuvântare pătrunsă de adâncă înţelegere a problemelor forestiere şi economice, exprimă în cuvinte elogioase mulţumirea şi admiraţia pentru opera realizată.

Fostul ministru al Agr. şi Dom., d-l I. Mihalache, căruia îi revine meritul de a fi iniţiat şi sprijinit lucrările ce astăzi se inaugurează, mulţumeşte impresionat cuvintelor elogioase cari i-au fost adresate de către Directorul general al C. A. P. S. şi de către actualul ministru. Relevând meritele administraţiei C. A. P. S., d-sa accentuează realismul cu care s'a lucrat şi se lucrează în acest domeniu, precum şi latura de sănătoasă politică economică şi naţională care se va desăvârşi în curând.

După vizitarea fabricei, unde distinşii oaspeţi au primit explicaţiuni din partea conducătorului fabricii d-l Ing. Gr. Frumuşelu şi au asistat la scurtă demonstraţie, d-l ministru Voicu Niţescu deschide circulaţiei noua linie forestieră.

Tăind panglica tricoloră, d-sa urează spor şi deplină izbândă pentru ridicarea frumosului ţinut al Maramureşului şi românizarea completă a bogăţiilor cu care natura a înzestrat-o.

Cu trenul forestier C. A. P. S. participanţii cărora li se adaugă reprezentanţii oficialităţilor locale precum şi un mare număr de ofiţeri superiori din garnizoana Sighet, pornesc spre punctul Bardău pentru a vizita linia inaugurată şi lucrările în curs.

După o scurtă vizitare a lucrărilor de străpungere a tunelului, participanţii se întorc la Bardău unde are loc masa comună.

Seria discursurilor ocazionale o inaugurează, fostul prefect de Maramureş, Gavril Iuga. Din partea C. A. P. S, răspunde d-l consilier C. P. Georgescu şi d-l Insp. g-ral M. P. Florescu.

La ora 1 reprezentanţii Capsului şi d-l ministru Voicu Niţescu cu însoţitorii săi, pornesc spre Cluj — de unde a doua zi — în maşini — se îndreaptă spre ţara Moţilor, unde vizitează sub conducerea d-lui Director al Regimului silvic, Horia Lazăr, lucrările de ameliorări şi corectarea torenţilor din Valea Arieşului.

Participanţii petrec seara în Sebeş, de unde a doua zi vor porni spre a vizita lucrările Regimului Silvic de pe valea Sebeşului precum şi exploatările C. A. P. S. din acelaş basin.

La masa comună servită la punctul Oaşa, d-l ministru Voicu Niţescu răspunzând cuvintelor ce-i fuseseră adresate de către d-l consilier C. P. Georgescu, îşi exprimă satisfacţia pentru frumoasele opere realizate de corpul silvic românesc.

Reîntorşi la Sebeş, întreaga expediţie, vizitează fabrica şi depozitele de buşteni şi cherestea C. A. P. S. Aici d-l ministru primeşte explicaţii din partea conducătorului fabricei, d-l ing Const. Iacomi, căruia cu această ocazie i se face în prezenţa d-lui ministru o minuţioasă inspecţie.

Seara participanţii pleacă spre Bucureşti.

* * *

Faptul că actualul ministru al Agriculturii şi Domeniilor, a găsit necesar să-şi sacrifice trei zile pentru a cunoaşte personal şi la faţa locului realizările, precum şi problemele ce stau deschise corpului nostru silvic, dă acestui eveniment o importanţă cu totul deosebită.

In trecutul nostru au fost puțini miniștri cari să arate atâta înțelegere pentru activitatea corpului silvic. Faptul că impresiile mărturisite ale d-lui ministru au fost elogioase, este pentru noi chezășia — cea mai sigură — că pe viitor inițiativele noastre vor găsi în actualul conducător al ministerului, solicitudine și sprijin.

G. Nivalis.

CONFERINȚE CU CARACTER FORESTIER LA SIBIU.

O revoluție se petrece în concepția românească despre învățământ. Sub imperiul ultimelor transformări sociale din lume, ne-am convertit la extinderea învățământului practic și în școlile primare.

Dacă ideia n'a fost tradusă în fapt — legiferată — diversele manifestări oficiale și semioficiale, ne fac să întrezărim conturul unei reforme de mari proporții.

Este imperios necesar — pentru progresul economiei generale — ca în școalele primare să se predea noțiuni elementare în legătură cu bogățiile cari fac sursa principală de trai a regiunii.

Din aceste considerațiuni, anul acesta, asociația generală a învățătorilor a organizat la Sibiu cursuri de vară pentru familiarizarea membrilor ei cu cunoștințe practice.

C. A. P. S.-ul a fost inivitat, prin direcția „Culturii Poporului" din Ministerul Instr. Publice să desemneze o serie de conferențiari cari să ilustreze probleme practice în legătură cu economia forestieră și cu progresul economiei sătești din regiunile de pădure.

*

* *

In ziua de 14 Iulie a. c. d-l Dr. At. Haralamb a conferențiat despre: Importanța vânătoarei în economia unei țări, iar în ziua de 15 Iulie, despre: Economia pastorală în regiunile noastre de munte.

In ambele conferințe, d-l Haralamb a ilustrat aportul mare pe care aceste două surse de bogăție pot să-l dea economiei naționale.

După ce analizează cauzele proastei organizări, schițează remediile și măsurile urgente cari trebuesc luate pentru o valorificarea rațională. Auditorul s'a documentat prin proecțiunile cari au însoțit ambele conferințe.

In continuarea ciclului, d-l Prof. Dr. Drâmbă desvoltă: Aspecte din problema refacerii pădurilor țării în legătură cu activitatea învățătorului.

Dintre funcțiunile pădurii, acelea de: stabilire a unui echilibru între forțele naturale și de miraculos scut în apărarea națională, sunt cele mai importante pentru viața unui popor. Sub acest dublu aspect funcțional, conferențiarul examinează posibilitatea unei contribuțiuni naționale — organizate — la menținerea și sporirea domeniului forestier existent, printr'o acțiune de intensă propagandă bazată pe învățători.

Experiența câștigată în regiunile muntoase din Franța ca și încercările

sporadice dela noi din ţară, furnizează suficient material pentru o acţiune puternic şi imediat declanşată.

Proecţiuni însoţesc expunerea.

Ultima conferinţă este a d-lui Ing. sub insp. Dr. Traian Ionescu-Heroiu despre: Ce pot instituţiunile de învăţământ şi cultură pentru organizarea raţională a gospodării rurale.

Un subiect care evadează din lanţul problemelor rural-forestiere şi priveşte în ansamblu ideia organizării raţionale a vieţii la sate. Deşi o preocupare în acest sens se simte de multă vreme, totuşi rezultate palpabile sunt foarte puţine.

Această lipsă se datoreşte în mare parte educaţiei morale minime şi lipsei de colaborare a forţelor intelectuale dela sate, care nu se poate înlătura decât printr'o educaţie socială în „şcoala colaborării".

Şi această conferinţă, ca şi celelalte a fost documentată de proecţiuni şi scheme grafice.

*

* *

Atmosfera în care au decurs conferinţele reprezentanţilor C. A. P. S.-ului ca şi actualitatea subiectelor expuse învăţătorilor la Sibiu, verifică încă odată afirmaţiunea că pădurea trebue cunoscută bine de toată populaţia ţării, ca fiind generatoarea unor funcţiuni sociale şi economice de importanţă capitală pentru progresul ţării

„Cultura Poporului" din M. I. şi C. nu este la prima organizare de acest fel şi sperăm că d-l Apostol Culea, iniţiatorul conferinţelor dela Sibiu, va găsi mijlocul să intensifice această propagandă. Dacă în adevăr se impune o largă difuzare a cunoştinţelor de cultură agricolă elementară — raţională — apoi, nu este mai puţin adevărat, că — mai ales — în regiunile unde pădurea este principala resursă de trai a populaţiei (şi sunt multe, aceste ţinuturi) cel puţin cu aceiaşi intensitate se impune o propagandă forestieră.

I. P. Zeletin

RECENZII

Pierre Deffontaines.

L'homme et la forêt.

Paris (Gallimard) 1933. 188 pagini 8⁰ şi 52 fotografii afară din text. Preţul 33 frs.; la Cartea Românească — Bucureşti, 210 lei.

In vremurile de criză socială, războaie, etc, când ordinea de stat a apărut sdruncinată, pădurea a fost totdeauna aceia care a plătit oalele sparte. Istoria ne stă mărturie: marile difrişeri şi pustiiri ale pădurilor din timpul revoluţiei franceze, războiului de 30 de ani din Germania şi mai apropiat de noi, din vremea revoluţiei ruseşti, etc. La noi, în afară de sacrificiul din timpul războiului, pădurea a încercat în perioada postbelică o aprigă devastare din partea democraţiei atot puternice. Rezervele de materiale acumulate în decursul timpului şi solul gras al pădurii păstrat cu grije, în chiar contra voinţei proprietarului, pentru generaţiile viitoare, au fost şi vor mai fi încă, atât cât vor mai putea fi, hrana pe care „reprezentanţii poporului" o aruncă molohului democratic insaţiabil. Sute de mii — se vorbeşte chiar de peste 1 milion de hectare, adică circa 15% din totalul pădurilor Ţării, au fost retrase producţiunii forestiere şi în cea mai mare parte sorţite a deveni pământ steril numai în primul deceniu după încheierea războiului. Avertismentele silvicultorilor apărători ai acestei averi naţionale, asupra consecinţelor dezavantagioase pentru economia naţională, ce nu vor întârzia să se manifeste, au fost vox clamanti in deserto. Ni s'a făcut întotdeauna imputarea de sectarism, de neînţelegere a „marilor interese naţionale", a „operei de ajutorare a populaţiei", etc. Adesea noi silvicultorii încercam amărăciunea izolării în apostolatul nostru de apărare a pădurii murinde.

Răul a ajuns însă atât de departe, încât se ridică glasuri de apărare a pădurii şi din alte cercuri decât cele ale silvicultorilor. In special din rândurile geografilor s'a manifestat şi se manifestă mai ales, mult interes pentru cunoaşterea pădurii sub aspectul funcţiunii sale de a meliorare a condiţiunilor staţionale, a regimului apelor şi a consolidării solului. La noi, este cunoscută acţiunea hotărîtă a Domnului Profesor S. Mehedinţi de semnalare a răului ce se face prin defrişerile de păduri fără socoteală. Iată că librăria ne pune la îndemână, în acelaş sens, o admirabilă carte a pădurii umanizate, ca să zicem aşa, cu titlul de mai sus. O formă ceva mai desvoltată a titlului ar fi putut suna: Ce a însemnat şi ce înseamnă pădurea pentru om. Avem deaface, aşa dar, cu o carte de foarte cuprinzătoare perspectivă în timp şi spaţiu, cum numai un geograf, cu suprinzător de profunde şi exacte cunoştinţe de natură silvică, şi-ar putea o permite. In acest sens este de amintit că autorul, conducător al colecţiunii de publicaţii „Geographie humaine", sub auspiciile căreia apare şi lucrarea de faţă, a dat publicităţii în anul trecut o frumoasă şi interesantă lucrare asupra vieţii forestiere în Slovacia.

Intr'o scurtă introducere se trasează liniile mari ale pădurii, ca asociaţie ve

getală, sub diferitele sale aspecte de pădure tropicală, a zonii temperate, etc. Foarte frumos simplu şi complet este caracterizată această formaţie vitală, numită pădure, prin următorul pasaj: „Pădurea nu este numai o asociaţie de arbori, ea formează un complex vast care se întinde dela solul cu humusul său, flora sa microbiană, fauna sa semănătoare, până la vârful marilor arbori, cuprinzând stratul ierbaceu şi toate etajele de subarboret. Acest tot tinde să atingă un peisaj în acord complet cu clima, evoluând spre o formaţiune ideală pe care botaniştii o numesc climax. Odată acest stadiu de echilibru climatic atins, pădurea rămâne constantă; atâta timp însă cât acest lucru nu este împlinit, ea se supune unui proces, adevărat ciclu vegetal, continu turburat prin intervenţia omului". (Pag. 1). Iarăş foarte frumos şi în acelaş timp şi poetic, este caracterizată evoluţia pădurii temperate ca funcţiune a varietăţii climatului: „Schimbările climatului au făcut să se mişte flore întregi ca nişte turme gigantice"; sau, pentru frăgezimea stilului original: „Les changements du climat ont poussé devant eux des flores entières comme de gigantesques troupeaux" (Pag. 16).

Conţinutul lucrării se concentrează în jurul a 11 capitole, cari sunt tot atâtea aspecte, sub care autorul priveşte raporturile dintre om şi pădure. Astfel capitolul V, tratând despre „Pădurea şi combustibilul", cuprinde paragrafele:

1) Pădurea în serviciul iluminatului şi al încălzitului;

2) Tipuri de căminuri şi tipuri de păduri;

3) Rezervă forestieră pentru încălzitul caselor şi oraşelor;

4) Pădurile şi minele;

5) Sticlăriile în păduri;

6) Pădurea, staţiune de localizare a industriilor.

In tratarea fiecărei chestiuni suntem purtaţi cu o uşurinţă şi naturaleţă, impresionantă din văile Pirineilor în cele ale Carpaţilor slovaci, în ţinuturile Pigmeilor din Africa, ale Laponilor sau Anamiţilor, etc. Diferite fenomene în localizarea şi evoluţia acestor industrii, în funcţie de pădure, sunt foarte frumos puse în lumină. „Pentru a asigură cât mai mult continuitatea fabricaţiunii, multe exploataţiuni au devenit normale, curioasă adaptare a industriei la viaţa de pădure, care se aseamănă mult cu nomadismul satelor Fang din Congo, deplasându-se când primitiva lor agricultură a epuizat locurile păduroase dimprejur".

Ultima parte a lucrării intitulată nitel discutabil — „Concluziune. Pădurea în economia mondială" — şi care mai curând formează un capitol de sine stătător, ca oricare dintre celelalte 11 capitole precedente, se ocupă cu funcţiunile pe cari pădurea le împlineşte prin simpla sa existenţă.

Cartea aceasta, remarcabilă prin frumuseţea stilului, deşi nu este o lucrare de pură ştiinţă, reuşeşte într'un mod admirabil să spună adevărul într'o formă uşor inteligibilă oricui. O mulţime de fotografii frumos executate şi adecvate textului contribue plăcut la adâncirea înţelegerii. Pentru noi, silvicultorii, nu se aduc fapte esenţial noui. Lucrurile sunt spuse şi împletite însă de aşa manieră cu restul vieţii, în mijlocul căreia pădurea sub diferitele sale forme se găseşte încât lectura devine captivantă şi bogată în sugestii. Noi o recomandăm din toată inima cetitorilor noştri, cu regretul că nu este scrisă în româneşte pentru a fi accesibilă în cercuri cât mai largi. In felul acesta s'ar contribui indiscutabil la o mai justă înţelegere a pădurii şi a misiunii noastre, cu atât mai mult cu cât autorul este un geograf.

Ilie C. Demetrescu

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS
No. 5 Mai 1933.

Lavauden.
Le parc national Albert.
Parcul naţional Albert.

Protecţia naturii este o noţiune modernă. Ea s'a născut din însăş abuzurile civilizaţiei. Este o reacţiune de apărare în contra primejdiilor.

Autorul se ocupă în acest articol de „Parcul naţional Albert", fondat în inima Africei (Congo belgian) şi care poate fi citat ca exemplu pentru cea mai mare parte din Statele Europei.

G. Fourcaud.
Interprétation de quelques séries de sondages à la tarière dans la vallé d'Aure.
Interpretarea câtorva serii de sondaje făcute cu burghiul lui Pressler în valea Aure.

Autorul a strâns toate datele rezultate din sondajele făcute de burghiul lui Pressler timp de 4 ani în diversele păduri de brad din valea Aure (Pirinei), încercând să tragă unele concluziuni cu privire la calculul creşterilor prin aceste sondaje.

Volmerange.
Le crédit forestier.
Creditul forestier.

Propuneri pentru creiarea creditului forestier individual pe termen lung — maximum 50 de ani, — care să încurajeze împăduririle şi să evite tăerile abutive şi premature.

L. Pardé.
Calcul de la possibilité par la méthode de Masson.
Calculul posibilităţii prin metoda lui Masson. Formula corijată.

Teoretic într'o pădure normală, posibilitatea trebue să fie egală cu creşterea anuală medie a volumului, ce reprezintă materialul lemnos din această pădure.

Intr'o serie normală de codru, în care termenul exploatabilităţii a fost fixat la n ani, vârsta medie a tuturor arborilor este $\frac{n}{2}$ de unde creşterea anuală medie a volumului mater. lemnos V existent şi deci posibilitatea P, teoretic este:

$$P = \frac{V}{\frac{n}{2}} = \frac{2V}{n}$$

Aceasta este formula lui Masson, în această formulă, volumul V cuprinde toţi arborii din serie, dela cei mai tineri până la cei mai bătrâni.

In practică s'a observat, că întrebuinţarea formulei lui Masson dă totdeauna o posibilitate prea mică.

S'a încercat deci să se corijeze această formulă.

După ce menţionează şi critică rezultatele diferitelor încercări, autorul demonstrează, cum a ajuns D-sa la o formulă corijată proprie, care dă o posibilitate mai apropiată de cea adevărată.

Dacă formula lui Masson dă o posibilitate prea slabă, este pentrucă volumul V socotit nu este — cum ar trebui să fie — volumul tuturor arborilor, ce compun seria, ci numai volumul acelor arbori, cari au putut fi inventariaţi şi cubaţi adică cei bătrâni şi cei mijlocii. Or, dacă valoarea în bani a arborilor tineri este neglijabilă, nu este acelaş lucru cu volumul lor, când e vorba să se determine producţia lemnoasă, creşterea anuală medie, posibilitatea. Deci, pentru a corija formula lui Masson, trebue să se introducă în factorul V din formulă şi volumul arborilor tineri, cari n'au fost cubaţi.

Dacă nu se poate face practic evaluarea vol. arborilor tineri, se poate face însă teoretic, admiţând că în tot timpul existenţei arborilor, creşterea lor anuală a ar fi aceiaş şi că vârstele şi grosimile lor ar fi în perfectă concordanţă.

Insemnând cu V_3, V_2 şi V_1, vol. arborilor tineri, mijlocii şi bătrâni, autorul ajunge printr'o serie de calcule la formula $V_3 = \frac{1}{8} V_c$ în care $V_c = V_2 + V_1$ (vol. arborilor mijlocii şi bătrâni). Dacă la volumele V_1 şi V_2, rezultate din inventarierile şi cubajele efectuate se adaugă V_3 (vol. arb. tineri) evaluat teoretic din formula $V_3 = \frac{1}{8} V_c$ vom avea, tot teoretic, vol-total $Vt = V_1 + V_2 + V_3$, adică volumul V, care trebue să intre în formula lui Masson şi care din $P = \frac{2.V}{n}$ va deveni $P = \frac{2\left(V + \frac{1}{8}.V\right)}{n}$, V fiind aci vol. numai al arborilor mijlocii şi bătrâni şi n, termenul exploatabilităţii fixate.

Formula lui Masson corijată se mai poate scri: $P = 2.25 \times \frac{V}{n}$ Şi formula corijată dă posibilităţi prea mici, din cauza diferitelor erori şi mai ales din pricină că la arborii tineri creşterea anuală este de fapt mai mare decât la arborii în vârstă, totuşi aceste posibilităţi sunt mai aproape de cele adevărate.

Evident, formula corijată a D-lui Pardé este pur teoretică. Dar la fel este şi formula lui Masson şi toate celelalte formule.

Dat fiind faptul, că ipotezele făcute pentru a stabili aceste formule — şi anume: pădure perfect normală, conţinând un materia ideal normal, o creştere anuală a lemnului egală, constantă în tot timpul existenţii arborilor, concordanţă perfectă şi în tot timpul între vârstele şi grosimile arborilor, nu se realizează niciodată, toate aceste formule nu pot fi considerate ca exacte şi posibilităţile, pe cari le dau, vor diferi — vrând nevrând — de posibilităţile adevărate.

Intrebuinţarea lor, dacă s'ar face fără nici o verificare sau corectare, în timpul lungilor perioade de timp, ar putea avea consecinţe supărătoare pentru păduri. De aci revizuirile. De altfel, întrebuinţând formula lui Masson corijată de D-l Pardé, eroarea ce se comite nu este importantă.

P. Fatou.

Protection des poissons migrateurs dans la traversée des estuaires.

Protejarea peştilor migratori, când trec prin estuare (gura fluviilor).

Dispariţia progresivă a peştilor migratori în cursurile de apă ce se varsă în mare a făcut să apară necesitatea de a se lua măsuri pentru asigurarea acestor specii — mai ales a somnului, —

instituindu-se o mai bună pază a pescuitului în estuare, atunci când peştii părăsesc marea şi trec spre cursul superior al râurilor, ca să depună oule.

Aut face propuneri în acest sens.

N. N. Car.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.
No. 7. — 1933.

H. Biolley.
Forêt et pluviosité — Une question mal posée — (8 pag.)).
Pădurea şi pluviozitatea.

Discutând constatările făcute de d-l Renaud, în caietul din Noembrie 1932 al acestei reviste, asupra observaţiunilor întreprinse în pădurea Haguenau, de către D-l A. Rempp, — autorul articolului de faţă arată că problema s'a pus rău.

Pentru D-sa, ceeace interesează nu este cantitatea de apă pe care o primeşte pădurea în comparaţie cu o suprafaţă de teren neîmpădurită, ci să se cunoască dacă şi în ce măsură pădurea contribue la saturarea atmosferei (prima condiţiune a precipitaţiunilor) şi la determinarea punctului când se formează zona.

In rezumat, autorul crede că:

prin natura, dispoziţia şi întinderea suprafeţelor evaporante;

prin activitatea organică a foilor cari constituesc aceste suprafeţe;

prin răcirea ambianţei, care rezultă din aceasta;

prin pătrunderea şi fixarea în sol a rădăcinii arborilor;

prin necesitatea fiziologică de a întreţine un puternic curent de circulaţie internă pentru a conduce materiile hrănitoare în arbore;

pădurea intervine în mod eficace în favoarea acţiunii de saturare a atmosferii şi întreţine o stare generală propice precipitaţiunilor.

J. J. de Suze.
Le régime fiscal de nos forêts (4 pag.).
Regimul fiscal al pădurilor noastre.

Se dă o parte dintr'o lucrare prezentată în 1933 adunării generale a Soc. „Soc. Vaudoise de Sylviculture" dir. Lauzanne.

In această primă parte se arată regimul fiscal ce se aplică azi în Franţa.

(Va urma).

* * *

Concours pour projets de maisons en bois. (6 pag.).
Concursul pentru proiectele de case de lemn.

Acest concurs a fost deschis de Soc. Lignum şi Werkbund — din Elveţia — pentru a obţine proiecte de case de lemn.

Se reproduc planurile câtorva din cele peste 200 de proiecte prezentate.

A. Ilar.

SILVA
No. 19.

Arbeitsgemeinschaft für forstliche Vegetationskunde.— Tagung und Lehrkurs 1932.
Asociaţiunea de lucru pentru cercetări asupra vegetaţiunii forestiere. Sesiunea 1932, urmată de un curs informativ.

Un articol prin care se atrage atenţiunea asupra teoriei „tipurilor de pădure", teorie care mijloceşte înţelegerea mai bună a condiţiunilor locale şi deci posibilitatea unor tratamente mai raţionale şi mai potrivite cu aceste condiţini.

No. 20.

I. Liese, Eberswalde.

Wiederbegrünung und Wiedererholung von Forleulenbeständen.

Reînverzirea şi reconfortarea arboretelor atacate de Panolis (Trachee) piniperda.

Autorul studiază condiţiunile în care reînverzirea şi reconfortarea arboretelor de pin atacate de Panolis piniperda este probabilă sau posibilă. Reînverzirea de multe ori este vremelnică şi nu garantează conservarea mai departe a arboretelor. Dintre acestea, cele bătrâne se comportă mai bine decât prăjinişurile. Pe când arboretele bătrâne chiar după 2 atacuri consecutive şi radicale totuşi adeseori şi păstrează vitalitatea, cele mai tinere (prăjinişurile) după un al doilea atac radical sunt pierdute.

No. 27.

Privat dozent Dr. Ing. Edgar Mörath.

Neue Gesichtspunkte zur künstlichen Holztrocknung.

Noui puncte de vedere în chestiunea uscării artificiale a lemnului.

Având în vedere scumpirea transportului lemnului pe calea ferată pe care o invederează prin cifre luate din Germania şi din America, autorul demonstrează că valoarea venală a lemnului pe piaţa de desfacere în bună parte e represintată prin astfel de cheltueli. In consecinţe atrage atenţiunea asupra necesităţii a se supune lemnele înaintea transportului uscării artificiale potrivite, graţie căreia în Germania pot fi obţinute reduceri de preţul transportului de 37—41%.

In urmărirea acestei teze expuse în liniile mari problema uscării artificiale a lemnului care, după diferitele întrebuinţări, variază în anumite limite şi discută metodele şi instrumentele imaginate pentru controlul precis al gradului de uscare.

No. 28.

Dr. Eichhorn, Karlsruhe.

Das Fremdwort im forstlichen Schrifttum unserer Zeit.

Cuvinte străine în literatura forestieră **contimporană.**

No. 29.

Dietrich.

Das Ganzheitsstreben in der Forstwirtschaft.

Tendinţa de a privi şi resolva problemele economiei forestiere în totalitatea lor.

In referire la o cuvântare, ţinută de rectorul Universităţii Giessen, profesorul Dr. Vanselow, prin care acesta a arătat că metoda sociologică de cercetarea fenomenelor, propusă şi practicată de fundatorii studielor sociologice, a fost introdusă şi în biologia şi în ştiinţa forestieră, astfel încât astăzi pădurea este cercetată ca organism social ca un tot, autorul, profesorul Dr. Dietrich, îşi desvoltă părereile, cum aceasta tendinţă, demonstrată de Vanselow numai din punctul de vedere al cercetărilor naturalistice, poate şi trebue să fie realisată şi în problemele economice şi în special în cele de economie forestieră.

No. 30.

Prof. Dr. H. Mayer-Wegelin.

Ergebnisse einstiger Nadelholzästungen.

Aus dem Forstbenutzungsinstitut der Forst. Hochschule, Hann. Münden.

Ce resultate au dat elagările practicate mai de mult în arborete de răşinoase.

Elagări şi emondări au fost practicate mai ales între 1830 şi 1880.

Scopul a fost, fie rărirea aboretelor

prea dese, fie ocuparea „şomerilor", fie ameliorarea calitativă a arborilor. Aut. şi-a propus a cerceta resultatele ce au dat aceste lucrări. In urma studiului amănunţit al literaturei şi al arhivelor a descins pe teren, pentru a examina arboretele ce fusese supuse unor asemenea tratamente. De multe ori, măcar că în literatură şi în arhivele se făcea menţiune de lucrările executate, arboretele de altă dată n'au putut fi găsite: vijelii, calamităţi de insecte, etc. le nimicise.

Altă dată, cercetările au rămas infructuoase, deoarece în arhive nici o urmă nu se găsea de lucrări despre care se face menţiune în literatură sau despre care localnicii ştiu că au fost efectuate cândva şi undeva. De aci se vede cât de importantă este comptabilizarea lucrărilor technice şi culturale nu numai prin procese verbale, rapoarte, etc. cari se pierd prin noianul dosarelor, ci constatarea şi descrierea lor amănunţită într'o „cronică" a ocoalelor.

Conclusia la care ajunge autorul este că lucrările menţionate, cu prea puţine excepţiuni, n'au dat resultatele aşteptate, că cheltuelile au fost zadarnice. Mai ales se desprinde din cercetări că elagări făcute târziu n'au influenţat într'un nimic calitatea arborilor şi apoi că elagări, dar mai ales emondări, adesea ori au fost prilejul de putreziri locale, care depreciază lemnul.

* * *

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT

1933. 1. Maiheft.

Bernbeck, Dr.

Laubholzheisterpflanzung auf physiologisch flachgründigen Böden.

Plantaţiuni cu pueţi mari de foioase în soluri superficiale, din punct de vedere fiziologic.

Autorul ia poziţie de apărare în contra rezervelor ce se fac în unele privinţe faţă de întrebuinţarea plantaţiunilor cu pueţi mari. Deziluziile ce s'au încercat pe alocurea cu aplicarea acestei metode provin din nerespectarea raportului dintre sistemul radicelar al acestor pueţi şi adâncimea fiziologică a solului.

Se expun o mulţime de recomandaţiuni în legătură cu acest lucru.

Zahn R.

Ergebnisse einer forstlich-bodenkundlichen Kartierung im westthüringischen Buntsandsteingebiet.

Rezultatele unei cartări din punctul de vedere al solului forestier în ţinutul conglomeratic din vestul Turingiei.

Expunerea de faţă este ocazionată de un excepţional de frumos caz de frumuseţe a dependenţii formaţiunii solului de relifeul său, natura rocii mume şi a arboretelor ce le poartă (fiind vorba de o pădure a statului).

Hartmann Fr., Dr.

Drei Grundformen in der Rotholzanordung beim Nadelholze.

Trei forme esenţiale în dispoziţia lemnului roşu la răşinoase.

In legătură cu o polemică din trecut asupra acestei chestiuni, se vine cu nou material în sprijinul temii. Aceste apariţii de lemn roşu nesimetric se explică ca o reacţiune de creştere în cazul supunerii trunchiului la aplecării şi eforturi periodice.

Recenzii:

Wald u. Weidwerk in Geschichte u. Gegenwart. Von Dr. R. B. Hief.

Wald u. Holz. Von Dr. Ing. e. h. Wappes.

Kurze praktische Anleitung zur Pflege u. Erziehung des Waldes mit Rücksicht nahme auf die forstlichen Verhältnisse in den österreichschen Alpenländern. Von Dr. Ing. R. Jugowiz.

Die Mainkanalisierung.

Waldstrassenbau. Von Otto Faber u. Artur Doldt.

Die deutsche Landwirtschaft. Von Prof. Dr. Max Sering.

2 Maiheft.

Grosswald K.

Die künstliche Verbreitung der roten Waldameise Formica rufa L. unter besonderer Berücksichtigung ihrer Bionomie und Ökologie.

Introducerea artificială a furnicii roşii de pădure (Formica rufa L.) cu considerare deosebită a bionomiei şi ecologiei sale.

Introducerea artificială a furnicii roşii în pădure face parte dintre mijloacele de combaterea naturală a diverselor calamităţi de insecte, sau cum zice autorul: „pentru restabilirea echilibrului biocenetic în pădurile noastre". Nereuşita încercărilor de până acum trebue pusă în seama necunoaşterii suficiente a biologiei insectei.

Ca o contribuţie la această problemă se tratează următoarele capitole: 1) Diferenţieri ecologice de rase; 2) Creiarea de colonii neindependente de Formica rufa; 3) Procedeul răspândirii artificiale cu considerarea specială a condiţiunilor biologice ale acestei furnici.

Hohenadl W.

Der Ersatz der Ertragstafeln.

Inlocuirea tabelelor de producţiune.

Rafinamentul crescând al ştiinţei forestiere găseşte cu fiecare nouă cercetări lipsuri tabelelor de producţiune, pentru construirea cărora s'a depus atâta de multă muncă cât e sfârşitul secolului trecut în Germania. Pe lângă tabelele generale şi locale de creştere, Wiedemann propune construirea de aşa zise tabele de producţie pe tipuri de pădure („Waldtypenertrags. tabelen") adică privitoare la fiecare „unitate ecologică" în cuprinsul diverselor ţinuturi de creştere („Wuchsgebiete"), cari pe lângă aceiaş bonitate să mai prezinte şi acelaş caracter ecologic general. Autorul studiului de faţă este de părere că tabele de producţie în calculele de creşteri sunt dispensabile, iar pentru aprofundarea legilor de creştere sunt improprii. „Tabelele de producţie şi tabelele de cubaj sunt şabloane de lucru cu conţinut rigid, bune numai pentru practica empirică". Se face o foarte largă dar judicioasă critică în acest sens a actualei situaţii, încheind studiul cu rândurile: „Nu a sosit timpul ca cercetările forestiere din domeniul dendrometriei să reia chestiunea din nou în studiu spre a se vedea dacă metodele de cercetare forestieră de până acum sunt proprii spre a deslega problemele dela ordinea zilei.

Freise Fred., Dr.

Naturverjüngung einiger Nutzholzarten im subtropischen Mischurwalde Brasiliens.

Despre regenerarea naturală a unora dintre speciile folositoare din pădurea virgină subtropicală de amestec a Braziliei.

Recenzii:

Der Biologe: Märzheft, conţine referate asupra excursiunilor şi expediţiunilor biologice din ultimul timp.

Bestimmungen über die Ausbildung für den Forstbetriebsdienst im Reichsheer.

Hilfstafel zur Kenntnis stehender Waldbestände, sowie zur Kubierung von Stammholz u. Schwellen, Von E. Gayer.

Jahresbericht der Sächsischen Forstverein 1932.

1933. 1. Juniheft.

Friederichs K., Prof. Dr.

Die Kieferneule (Panolis flammea) in Mecklemburg. Nebst Beobachtunger über die Nonne (Liparis monacha).

Insecta Panolis în Meclemburg şi observaţiuni asupra nonii.

Este un studiu sistematic în toată regula al atacului din anii 1931-1932 al insectii Panolis în arborete de pin din două regiuni (Leussow şi Kaliss) ale Meclemburgului, condus de şeful seminarului de entomologie al universităţii Rostock. In subsidiar se fac observaţiuni şi asupra nonii şi a raporturilor sale cu obiectul principal al studiului. După descrierea apariţiei şi a intensităţii atacului în localităţile respective se dă o deosebită atenţiune identificării paraziţilor animali (diverse specii de viespi) şi vegetali (ciuperci) ai larvelor insectelor respective.

Domes N., Dr.

Studie über die Verbreitung des Waldes und der forstlichen Standortsbonitäten im Bundeslande Salzburg und deren klimatische und edaphische Grundlagen.

Studiu asupra distribuţiei pădurii şi a bonităţilor staţionale în provincia Salzburg, cât şi a condiţiunilor lor climatice şi edafice.

Propriu zis studiul de faţă este numai un rezumat al lucrării de doctorat pe care autorul a prezentat-o în 1926 la Hochschule für Bodenkultur din Viena. După cum însăşi titlul o indică, este vorba de un studiu de geografie forestieră întreprins asupra unui ţinut prin excelenţă forestier din Alpii austriaci şi asupra căruia s'a scris în trecut enorm de mult.

Pentru cetitorul român lucrarea aceasta ar putea servi drept model.

Recenzii :

Die Forstverwaltung Bayerns. Heft. III. Die wirtschaftlichen Grundlagen der Forstwirtschaft), Herausgegeben von der B. Ministerialforstabteilung.

Beiträge zur Form der Waldsäge u. zur Technik des Sägens. Von Dr. Hans Gläser.

Massen — Multiplikations—Tafel nebst Korektions — Tafel. Von Prof. Dr. J. Busse.

2. Juniheft.

Schreiner.

Klebastbildung an Eichen.

Formaţiunea de crăci lacome la stejar.

Pe cale de observaţiune şi din experienţa de serviciu autorul încearcă să aducă contribuţiuni la elucidarea problemii respective. Cu acest prilej se face o oarecare critică şi cercetărilor experimentale asupra aceleiaş chestiuni întreprinse de Prof. Fabricius sub auspiciile Institutului de cercetări forestiere din München şi date publicităţii anul trecut.

Fabricius L., Prof.

Zur Wasserreiserfrage.

In chestiunea crăcilor lacome.

Este o intervenţiune în legătură cu cele conţinute în articolul de mai sus. Se pun unele lucruri la punct. Cu deosebire se critică metoda de cercetare a

lui Scheiner cu scăderi incontestabile faţă de cea experimentală întrebuinţată de autor în studiiile sale, cum şi punctele de vedere deosebite din care combatanţii au privit chestiunea.

Domes N. Dr.

Studie über die Verbreitung des Waldes, usw.

Studiu asupra distribuţiei pădurii, etc.

Se continuă publicarea lucrării începută în caetul precedent.

Recenzii:

Die Einheitsbewertung des Nieder-Mittel-Plenter und Überführungswaldes in der Provinz Hannover usw. Von Wilhelm Bleckmann.

Forstliche Verhältnisse im Wirtschaftsgebiet Nidersachsens. Von W. Bleckmann.

Der Waldstaudenroggen als Wildäsung u. Hilfspflanze bei der forstlichen Bestandesbegründung. Von Mahr.

I. C. Dem.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Nr. 3, 1933.

Chr. Ernst.

Der Leistungsnachweis in Hauungsbetrieb.

Randementul la lucrările de exploatare.

Randementul la lucrările de exploatare trebue calculat în mod statistic, astfel încât să se obţină cifre aplicabile pentru unităţi mari de exploatare şi să se stabilească norme unitare pentru stabilirea principiilor de ridicare a plăţei. Plata se va face după anumite medii, cari se stabilesc de parchete, serii, ocoale, ani, specie, etc.

Prin raţionalizarea muncii s'a putut observa pentru ocolul silvic Postdam o ridicare a randamentului, ceeace caută să dovedească autorul în articolul de faţă prin date statistice luate pe un period de 3 ani.

Dr. Grass.

Die Traubeneiche in Ostpreussen.

Gorunul în Prusia Orientală.

Gorunul atinge în Prusia Orientală graniţa sa de West. Autorul ne dă o hartă a distribuţiei sale, din care se deduce că arealul său spre Est coincide cu acel al fagului. In afara acestui areal gorunul a fost mult mai răspândit în epocile interglaciare, şi chiar astăzi se găsesc pueţi foarte rari în toate pădurile provinciei — aduse de pasări.

*

Über Versuche mit „Hylarsol" gegen Hylobius abietis in der Stadtforst Fürstenwalde (Spree).

Experienţa cu Hylarsol contra lui Hylobius.

Autorul a încercat acest insecticid atât în laborator, cât şi în experienţe în natură din care se dovedeşte că acest produs cu bază arsenică dă rezultate bune pentru combaterea lui Hylobius. Gândacul după ce mănâncă o mică cantitate de scoarţă moare înainte de a fi cauzat plantulei vre-o vătămare. Antisepticul prezintă o serie de avantaje, din care cel mai important este rezistenţa sa la ploi.

Heft. 4. 1933.

Prof. E. Wiedemann.

Über die praktische Brauchbarkeit der Zahlenangaben der Waldbauschriften von Prof. Oelkers.

Asupra valoarei practice a datelor statistice din lucrările de Silvicultură ale Prof. Oelkers.

Profesorul Oelkers întemeiază Silvicultura bazată pe date statistice, în care scop a adunat un bogat material de cifre din surse cât mai variate. Astfel se stabilesc, pentru alegerea unor anumite staţiuni, limite precise climaterice şi pedologice şi cari permit graţie unui calcul matematic, cari anume specii pot suporta acele staţiuni şi dau rezultate de producţiune bune (până la Cl. II de fertilitate). Factorii climaterici, cari intră în primul rând cu calcul sunt: temperatura medie şi media precipitaţiunilor zilnice pe timpul sezonului de vegetaţie; odată avute aceste date expuse s'au tras pe hărţi cu ajutorul unor atlase climatologice granţele, în interiorul cărora pot suporta diferitele speci; astfel încât după producţiunea lor să poată fi trecută staţiunea în cel puţin cl. II de bonitate.

Prof. Wiedemann aduce numeroase obiecţiuni asupra acestor hărţi.

In acelaş mod Oelkers stabileşte pentru speciile importante şi pe staţiuni metoda de răriturî, care aduce cea mai mare producţiune, metodă criticată deasemenea în articolul prezent.

Prof. I. Bartels.

Verdunstung, Bodenfeuchtigkeit und Sickerwasser unter natürlichen Verhältnissen.

Evaporarea, Umiditatea solului şi ape de infiltraţie sub influenţa factorilor naturali.

Se iau trei tancuri cu o suprafaţă de 1 m² şi o profunzime de 1.5 m. şi se umplu cu nisip bogat în feldspat. Suprafaţa solului din tancuri stă la acelaş nivel, ca şi solul exterior. Fiecare tanc stă deasupra unui cântar cu o preciziune mare.

Prin cântărire de 3 ori pe zi se constată diferenţe în greutate Z, care se poate trece în formula:

$$Z=N—V—D$$

în care, N este cantitatea de precipitaţiuni; V, apa evaporată şi D, apa scursă prin infiltraţie.

Prin măsurători directe se pot avea graţie acestei aparaturi şi a unui pluviometru comparativ toate datele de mai sus.

Autorul stabileşte pentru un an mersul acestor factori.

Dr. C. C. G

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN.

Noembrie 1933.

Dr. Ing. Hans Hufnagl:

Untersuchungen über die Wertsverminderung von Fichtenstammholz durch Lagerung.

Cercetări asupra diminuării valori buştenilor de molift prin şederea în depozit.

Autorul cercetează influenţa modului, locului şi duratei depozitării, asupra păstrării calităţii de către buştenii de molift şi ajunge la concluziile următoare:

Alegerea locului influenţează foarte puternic asupra păstrării calităţii. Locul trebue să fie umbrit cu bună aerisire, ferit de vânturi uscate şi să aibă sol permeabil.

Felul stivuirii are deasemenea influenţă asupra conservării calităţii. Buştenii trebue să fie bine aerisiţi pe dedesubt, ceeace necesită construcţia unor platforme, pe piloţi de 30—50 cm. înălţime deasupra solului.

Durata depozitării în pădure trebue, pe cât posibil scurtată.

Condiţiile climaterice sunt un factor de mare nesiguranţă. Precipitaţiunile abundente în timpul perioadei de vegetaţie pot cauza pe vreme călduroasă, o depreciere simţitoare, chiar la buştenii bine stivuiţi.

Influenţa dimensiunii buştenilor asupra deprecierii calitative nu a putut fi determinată.

Pentru comerţul lemnului, durata şederii în depozit are şi o importantă influenţă financiară. O desfacere normală a stocurilor de lemne, la preţuri reduse, e mai recomandabilă decât vânzarea numai la preţuri ridicate a acestora, aşteptând conjucturile cele mai favorabile.

Cronica: Boala lui Rhabdocline pe douglas şi combaterea ei; Autocreaţia în economia forestieră, o problemă de asigurare.

Recenzii: E. Erdmann: Zeitgemässe Forsteinrichtung, (Amenajament contemporan), Schafer, Hannover 1932; Jahresbericht des sächsischen Forstvereins, 1931 (dare de seamă asupra adunării anuale a Asoc. forest. sexone; Dr. R. Kzymowski aus Breslau: Der Zins in der Landwirtschaft (Dobânzile în agricultură); Prof. Dr. E. Wiedemann: Anweisung für die Aufnehmen und Bearbeitung der Versuchsflächen der Preussischen forstlichen Versuchsanstalt: Instrucţiuni pentru inventarierea şi prelucrarea pieţelor de încercare ale institutului prusian de cercetări forestiere, Neumann, Neudamm, 1931.

Martie şi Aprilie 1933.

Dr. Gertrud Schreckenthal:
Beiträge zür Frage des Waldrückganges in Tirol.

Contribuţiuni la problema regresului pădurii în Tirol.

Autoarea cercetează în acest studiu cauzele regresului pădurii în Tirol, bazându-se pe observaţiuni la faţa locului şi pe studii de arhive, scrieri şi hărţi vechi. După ce analizează succesiv, chestiunea schimbării climei sau a variaţiei acesteia (analize de polen fosil) autoarea studiază influenţa omului asupra extensiunii pădurii, în timpurile istorice (pe baze de arhive şi hărţi) şi influenţa păşunatului şi a economiei alpine asupra limitei vegetaţiei arborescente.

Cercetările la faţa locului s'au extins în tot cuprinsul Tirolului austriac: Pitztal, Stubai, Lizum şi Weerberg.

In privinţa cauzelor regresului pădurii, autoarea crede că părerea acelor autori, cari pretind că prin podsolirea solului regiunilor înalte pădurea ar dispare, este exagerată, deoarece nu s'a putut constata în nici o regiune o sărăcire naturală a solului. Singura cauză este deci acţiunea omului şi a gospodării conduse de acesta în pădure (exploatări) sau pe seama pădurii (păşunat).

Concluziile autoarei sunt valabile nu numai pentru regiunea alpină a Austriei, ci pentru orice ţinut, în care creşte pădure în mod natural şi în care vegetaţia acesteia a fost sau este influenţată de om.

Ing. Hans Schwarz.
Wuchsgebiete der Kistendouglasie in Europa.

Regiuni de vegetaţie ale douglasului de coastă în Europa.

E vorba de Pseudotsuga taxifolia var. viridis, Aschers. et Graeb., al cărui ţinut originar de vegetaţie se întinde pe coasta Californiei, din Columbia britanică (Canada) spre sud, până la frontiera Mexicului.

Mayr prevedea pentru această specie o răspândire favorabilă în Europa, în fagetum-ul mai cald, cu toate că în N. W. Americei fagul nu creşte.

Studiind pretenţiile faţă de climă ale acestei specii şi rezultatele obţinute cu încercările de cultură din diverse ţări, autorul fixează pe hartă drept ţinuturi posibile de naturalizare al speciei: Spania nordică, Franţa, Germania, parte din Italia, peninsula Balcanică şi Europa de Polonia, sudul Suediei şi nordul Angliei.

est nu convin acestei specii, din cauza marilor diferenţe de temperatură dintre anotimpuri.

Cronica: Dr. Helmut Gams: plantele ţinutului Vorarlberg.

Recenzii: R. Koch: Tabele pentru determinarea insectelor la pin şi larice, după atacuri; Calendar ilustrat pentru vânători, anul 1933; P. Mähler: Primii oameni, roman; Egon Glesinger: Le bois en Europe, Paris, Sirey, 1932. Prof. Em. Nossek: Valoarea şi preţul solului forestier în lumina teoriilor naţionale-economice mai noui.

D. A. S.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

Iulie, August, Nummer 7/8.

H. Grossmann, Bülach.

Zuwachsreicher Mittelwald.

O pădure tratată în crâng compus cu creşteri mari.

Pădurea comunală Marthalen, din Cantonul Zürich e situată pe o terasă inferioară a Rinului, formată din prundiş şi nisip. E tratată în crând compus cu rezerve numeroase, fiind compusă din 60% molift, 17% pin, 22% gorun şi 1% fag.

In 1931 i s'a revizuit amenajamentul. Cu acest prilej s'a constat următoarele:

1) In perioada 1910—1931 Marthalen a crescut dela 293 m³ la 400 m³ pe ha. iar arborele media de la 1,54 m³ la 1,88 m³.

2) Creşterea anuală este de 6,85 m³.

3) Moliftul creşte foarte frumos pe terenuri nisipoase uscate.

4) 85% din volum se găseşte în ultimele două clase de diametre.

5) Pădurea Marthalen poate fi socotită model în privinţa constituţiei capitalului lemnos a esenţelor şi a claselor de diametrii.

Acum i se aplică metoda controlului.

Vortragszyclus für das höhere Forstpersonal über Nutzholzhandel und Nutzholzverwertung.

6—8 Iunie 1933 in Zürich.

Ciclul de conferinţe pentru personalul silvic superior cu privire la comerţul şi valorificarea lemnului de lucru.

Inspectoratul federal pentru păduri, vânătoare şi pescuit a organizat între 6 şi 8 Iunie 1933 un ciclu de conferinţe cu privire la comerţul şi valorificarea lemnului de lucru, la care pe lângă silvicultori au luat parte şi 200 industriaşi şi comercianţi de lemn.

Conferinţele s'au ţinut sub conducerea inspectorului general silvic Petitmermet, care a deschis seria cuvântărilor.

Titlul conferinţeor ţinute e următorul:

1) Organizarea locală a comerţului de lemne.

2) Legătura dintre gospodăria silvică şi industria lemnului.

3) Comerţul de lemn din europa orientală, technica sa, uzanţele şi însemnătatea lor pentru Elveţia.

4) Politica comerţului de lemn, a tarifelor vamale pentru lemn, desvoltarea lor în viitor.

5) Lemnul în construcţie.

Fiecare din aceste conferinţe au fost urmate de discuţiuni ample sub conducerea D-lor Petitmerment şi profesor Knuchel.

După conferinţe s'au făcut o serie de excursii de studii la fabrici de mobile, de vagoane, contraplacaje, etc. şi în pădure.

Conferinţele vor apare într'un caet separat.

Krise, Motionen, Vortragszyklus und Zwicky-Feier.

Criza, Moţiunile, Ciclul de conferinţe şi sărbătorirea profesorului Zwicky.

Prin felul său de a fi economia forestieră este conservatoare.

Nu se poate schimba uşor de pe o zi pe alta.

Totuşi, în ultimul timp o mulţime de idei noui îşi face drum în diversele sale ramuri de activitate: silvicultură, amenajament, politică forestieră, etc.

Aşa ne explicăm ţinerea cursului pentru raţionalizarea instrumentelor de exploatarea pădurilor, ţinut iarna trecută, propaganda pentru sporirea întrebuinţării lemnului în construcţii, ciclul de conferinţe cu privire la comerţul şi industrializarea lemnului de lucru, etc.

*

In cadrul ciclului de conferinţe amintit a fost sărbătorită retragerea profesorului Zwicky după o activitate de 45 ani în învăţământ.

Schweizerische Forststatistik 1931.

Statistica forestieră elveţiană din 1931.

Se publică un rezumat al statisticei forestiere elveţiene din 1931, coprinzând date din următoarele capitole:

1) Suprafaţa pădurilor
2) Exploatări
3) Venituri în bani
4) Comerţul cu lemne în străinătate
5) Consumul lemnului în Elveţia
6) Incheere.

Die forstliche Verwendung von Asphaltpappe.

Intrebuinţarea cartonului asfaltat în silvicultură.

Cartonul asfaltat a fost introdus în lucrările de pepiniere de C. F. Eckart, conducătorul plantaţiilor de trestie de zahăr în Olaa (Haway).

Din cercetările făcute în Italia cu cartonul asfaltat s'a constatat că cartonul asfaltat poate fi întrebuinţat ca succes în ţinuturile expuse uscăciunei. Permite desvoltarea puternică a sistemului radicilar şi păstrarea umezelii cu structura generală a solului la profunziuni mari.

M. Rădulescu

L'ALPE

Nr. 5—6, 1933.

(Numero speciale dedicato alle latifoglie a legname tenero).

Adriano Fiori.

Notizie botaniche sui pioppi e sui salici. (13 pag.).

Notiţe botanice, insistându-se mai ales asupra caracterelor frunzelor diferitelor specii şi varietăţi de plop şi salcie, cari cresc (spontan sau cultivate) în Italia.

Aldo Pavari.

Alcuni rilievi sulla coltura dei piopi in Italia. (12 pag.).

Câteva consideraţiuni asupra plopilor din Italia.

In Italia, plopii, ca multe specii lemnoase, sunt obiectul unei solicitudini deosebite. Arboretele spontane de plop au o importanţă economică restrânsă, fie din cauza extensiunii lor prea limitată, fie din cauza produselor ce furnizează.

Cu totul altfel apare importanţa plopului ca obiect de cultură artificială, găsind terenuri suficiente în câmpia Padului şi în timpul cursurilor de apă. Aceste culturi se prezintă sub diferite forme, cari se pot grupa în felul următor:

1) Culturi de plopi cu scopul să se obţină lemn de lucru şi de industrie.

2) Culturi de plopi pentru acelaş scop, asociate însă culturii agricole — în rânduri, grupuri, etc.

3) Culturi de plopi aplicându li se regimul crângului simplu.

Autorul articolului examinează aceste forme variate de culturi, pentru a scoate în relief caracteristicile şi importanţa lor.

E. Allegri.

La mostra del pioppo alla fiera di Milano, (6 pag.).

Expoziţia plopului la târgul din Milano.

La târgul de mostre din Milano, în anul acesta, pavilionul permanent destinat agriculturii a fost dedicat plopului.

Organizatorii au intenţionat să arate vizitatorilor aplicaţiunile înfinite ale plopului şi mai presus de toate, să îndemne pe agricultori să destine acestei specii suprafeţe de cultură mult mai mari decât până în prezent.

Autorul articolului trece în revistă toate secţiunile pavilionului.

A. de Philippis.

Le utilità e la coltivazione dei salici (8 pag.).

Utilităţile şi cultura sălciilor.

Cultura sălciilor — după autor — nu poate fi considerată, în general, ca o formă de adevărată silvicultură. Totuşi, cultura lor poate căpăta o importanţă deosebită atât când este vorba de a produce lemn sau răchită, cât şi atunci când este destinată pentru producerea materialelor necesare consolidării terenurilor degradate.

In Italia se cultivă în toată regiunea fluviului Padul — în lungul ţărmurilor, pe margini de şanţuri şi drumuri, cele mai bune culturi de sălcii găsindu-se în Canavesano (basinul superior al Padului).

După ce se arată întrebuinţările lemnului de salcie (saboţi, casete de ambalaj, pastă de hârtie, cărbuni, combustibil) se citează câteva specii din cele mai ridicate pentru lucrările de consolidarea terenurilor degradate (Salix triandra, S. viminalis, S. alba, S. vitellina, S. incana, S. cinerea). Apoi, se indică speciile cele mai bune pentru răchită (S. viminalis, S. alba, S. vitellina, S. grandifolia, S. caprea, S. purpurea, S. triandra).

L. Senni.

Gli ontani. (3 pag.).

Aninii.

Numele de alnus derivă de la cuvântul celtic: al=pe lângă şi lan=ţărm; aceasta pentru a arăta preferinţa acestor arbori pentru locurile umide şi chiar mlăştinoase.

In Italia se găsesc următoarele patru specii: Alnus glutinosa, Al. cordata, A. incana, A. minor (viridis).

L. Senni.

L'ontano nero od Alno glutinoso. (3 pag.).

Aninul negru.

Scurtă monografie a acestei specii.

Giulio Doveri.

Cedui di ontano nero sul litorale tirrenico. (4 pag.).

Crângurile de anin negru pe litoralul mării Tireniene.

Aninul negru, tratat în crâng, poate lua o mare extensiune, dacă omul s'ar interesa mai mult de el, căci el dă produse destul de căutate. Se dă un grafic care reprezintă curbele procentuale ale diferitelor sortimente ce rezultă din crângurile de anin la diferite vârste. Or, din acest grafic rezultă că fascinele au un maximum de producţiune la 5 ani; lemnul pentru mosorele la 8 ani; cel de saboţi la 12—15 ani; iar cel de foc la 5—6 ani.

A. Merendi.

L'ontano bianco. (7 pag.).

Aninul alb (Almus incana).

Monografie.

L. Fenaroli.

L'ontano minore od ontano verde. Vill (3 pag.).

Alnus minor Chiov.—A. vividis Vill.

Caractere botanice şi distribuţia geografică — (difuzat în regiunile temperate din tot emisferul boreal). — Preferă terenurile derivate din roci cristaline; expoziţii umbrite sau N. — Merge până la limita superioară a vegetaţiei, invadând adesea în păşuni. La umbra pâlcurilor de anin se găsesc adesea larici, molizi şi pini cembra; el poate fi astfel un precursor al pădurii, în altitudine. Este folosit mult pentru consolidarea terenurilor degradate.

L. Senni.

L'ontano napoletano.

Alnus cordata sau Alnus cordifolia. (3 pag.).

Specie absolut mediteraneană; în Corsica şi pe ţărmul mării Tireniene dela Neapole în jos. Urcă până la 1300 m. unde ocupă zona cuprinsă: jos de cer şi sus de fag. Terenuri nisipoase bine drenate. In subetaj este însoţit de Pteris acquilina, Sambucus, etc.

Se foloseşte la lucrările de reîmpădurire.

A. de Philippis.

I tigli (9 pag.).

Teii.

Sunt trei mari centre de desvoltare caracterizate de specii determinate: european-asiatic, asiatic oriental şi american. Cel de al doilea este cel mai important.

In Europa se găseşte în regiunea centrală şi ca de Nord: urcă în Scandinavia până la 63° latitudine iar în Sud se găseşte în centru Spaniei, în Corsica. Italia de Nod — Balcani — Crimea. Azi se cunosc în Europa ca la 30 specii de indigene, între cari se citează: T. platyphyllos, T. vulgaris, T. cordata, T. petiolaris, T. tomentosa, T. euchlora, T. pseudo-rubra, T. caucasica, T. rubra., T. grandifolia.

In Italia sunt numai 3 specii: T. cordata, T. vulgaris, şi T. plathyphyllos.

L. Puecher Passavalli.

Inemici vegetali ed animali del pioppi.

Inamicii vegetali ai plopului.

A. Har.

BULLETIN OFFICIEL DU COMITÉ INTERNATIONAL PERMANENT DU CARBONE-CARBURANT.

No. 2.

Comitetul Internaţional Permanent de Carbon-Carburant s'a reunit la Berna, Elveţia, de la 12—14 Septembrie sub preşedenţia d-lui Conte Goblet d'Alviella.

De la 22 la 26 Septembrie s'a organizat la Paris o manifestare de motorizare colonială agricolă şi forestieră cu carburanţi coloniali.

Amestecuri de hidrocarburi şi alcool.

Le Journal Officiel din Franţa cu data de 5 Mai a publicat decizia următoare:

Uleiurile de huilă ce distilează înainte de 250 grade centigrade pot fi substituite, fie benzinei de petrol, fie benzolului sau homologilor, în compoziţia amestecurilor ternare de hydrocarburi şi alcool destinate forţei motrice.

Proporţia uleiurilor de huilă în amestec nu trebue să depăşească 25% din volumul amestecului.

Bibliografie. — Se dă titlu numeroaselor publicaţiuni din Danemarca, Franţa, Spania, Italia, Elveţia, referitor la carbonul-carburant.

Cine doreşte a avea buletinul se poate adresa d-lui Louis Larguier, Directeur de l'Echo Forestier, 7 ter, Cours des Petites-Ecuries, Paris (10).

N. Ned.

INFORMAŢIUNI

Au apărut:

Contribuţii la problema regenerării naturale a gorunului în România, de Ing. Dr. Const. D. Chiriţă, în colaborare cu Ing. Mircea St. Popescu. 125 pag. 60 figuri. Rezumat francez.

Das Problem der einheitlichen Forsgesetgebung in Neu-Rumänien, de Ing. Dr. Ilie C. Demetrescu. Pag. 160 (5 schematische Darstellungen). Bucureşti 1933.

Politica forestieră românească în lumina legislaţiei silvice postbelice, de Inq. Dr. Ilie C. Demetrescu. Pag. 32 + 5 tabele schematice; Bucureşti 1933.

Se pot cumpăra dela Secretariatul Soc. „Progresul Silvic" (D-l Païa N.).

Păşuni Comunale, de V. I. Harnagea ing. şef. silvic R.-Sărat şi C. Gr. C. Zotta — magistrat. Bucureşti. 117 pag. 50 lei (în preţ se cuprinde şi expediţia). De vânzare la autor: B-dul Gării No. 14 R.-Sărat.

Repetăm rugămintea noastră către colaboratori, de a ne trimite articolle scrise numai pe o pagină şi pe cât posibil dactilografiate.

* Prin decizia dela jur. No. 25343/933 D-l Ing. N. Hristu a fost detaşat la conducerea ocolului silvic Galu.

* Prin decizia dela jur. No. 22872/933 au fost numiţi şefi ai serviciilor regenerărilor dela direcţiile regionale, următorii:

1) Ing. şef Gr. Caminschi la dir. Chişinău.

2) Ing. sub insp. silv. A. Chiriţescu la dir. Constanţa rămânând şi şef al serv. technic.

3) Ing. sub insp. silv. I. Dăscălescu la dir. Bucureşti rămânând şi şef al serv. technic.

4) Ing. şef silvic C. Ionescu-Bârlad la dir. Piteşti.

5) Ing. şef silvic I. M. Iliescu la dir. Craiova.

6) Ing. şef silvic Titus Nicoară la dir. Cluj.

7) Ing. şef silvic I. Diaconescu la dir. Arad.

* Prin decizia dela jur. No. 28060/933 se deleagă cu îndeplinirea funcţiunei de sub directori la direcţiile din C. A. P. S., începând dela 20 Iulie 1933 următorii domni:

1) Ing. insp. general Anton Atanasescu la direcţia comercială.

2) Ing. subinspector silvic Victor Ivănceanu la direcţia technică.

* Prin decizia dela jur. No. 28164/933, D-l ing. insp. gen. I. Coşei a fost delegat cu îndeplinirea funcţiunei de director

comercial la C. A. P. S. cu începere dela 20 Iulie 1933.

* Prin decizia dela jur. No. 28378/933, D-l ing. I. Popescu-Zeletin numit la Dir. Reg. silvică Bucureşti, a fost transferat în serviciul central C. A. P. S. pe ziua de 1 Iulie 1933.

* Prin decizia dela jur. No. 28791/933 D-l ing. silvic T. Roşu a fost transferat la cerere dela ocolul Firiza, la ocolul Strâmbu pe ziua de 15 August 1933.

* Prin decizia dela jur. No. 29244/933 D-l ing. A. Băltăreţu dela Ocolul Seaca Optaşani se transferă — la cere— ca şef al Ocolului Cadâna pe ziua de 15 August a. c.

* Prin decizia dela jur. No. 29893/933 D-l ing. sub insp. St. Mantea a fost delegat să ia conducerea Ocolului silvic Râmnicu-Sărat până la noi dispoziţiuni, iar D. ing. V. Harnagea rămâne ca ajutor.

* Prin decizia dela jur. No. 29245/933 D-l ing. T. Teodorescu şeful Ocolului silvic Mitreni se transferă — la cerere— în administraţia centrală C. A. P. S., iar D-l ing. V. Popescu din centru direcţiei Bucureşti trece şef al ocolului Mitreni — după cerere.

* Prin decizia dela jur. No. 30060/933, D-l ing. I. Stănei, şeful Ocolului Tulcea se transferă — după cerere — ca şef al ocolului silvic Babadag în locul D-l ing. şef. M. Burculeţ care trece în serviciul de control, pe ziua de 15 August. Prin aceiaşi decizie, D-l ing. Munteanu Victor din centrul direcţie Constanţa se numeşte şef al Ocolului silvic Tulcea.

* în baza aprobării consiliului de administraţie C. A. P. S. No. 60/933 s'au angajat şefi de ocoale cu contract pe ziua de 15 August 1933 următorii ingineri lucrători cu ziua:

1. Serghie Paşcovschi, şef al ocolului silvic Râmnicu-Sărat.

2. Trifon Păunescu, şef al ocolului silvic Stolceni.

3. Oprea Roşculeţ, şef al ocolului silvic Acadânlar.

4. Aurel Dumitrescu, şef al ocolului silvic Băile-Herculane.

5. Const. Nicolescu, şef al fabricii Sudrigiu.

Prin decizia Ministerială dela Jurnal No. 9116/1933 dată asupra avizului Consiliului permanent, privitor la reglementarea vânătoarei în România, pentru vânătorii străini, Ministerul aprobă şi comunică spre conformare următorul regulament:

Art. 1. — Cetăţenii străini care sunt invitaţi la vânătoare în România, pot să vâneze în ţara noastră, conformându-se însă dispoziţiunilor din prezentul regulament.

Sub denumirea de străini se înţeleg cetăţenii altor ţări, care nu au domiciliul stabilit în ţară.

Art. 2. — Străinii vor putea vâna ca oaspeţi ai guvernului român, sau ca oaspeţi ai cetăţenilor români, arendaşi sau proprietari de terenuri de vânătoare, sau ca participanţi cu plată la teritoriile de vânătoare ale acestora.

Societăţile şi persoanele particulare deţinătoare de terenuri de vânătoare nu vor putea primi oaspeţi străini decât numai în urma aprobării Ministerului de Domenii, serviciul Vânătoarei şi conformându-se dispoziţiunilor din prezentul regulament.

Art. 3. — Oricine — arendaş sau proprietar de terenuri de vânătoare — ar vroi să primească oaspeţi sau participanţi străini pe terenul sau de vânătoare, este dator a aduce aceasta în prealabil la cunoştinţa Serviciului Vânătoarei ,arătând:

a) Numele, pronumele şi ocupaţiunea oaspetelui sau participantului.

b) Descrierea detaliată a persoanei acestuia şi 4 fotografii ale sale de paşaport.

c) Cărui stat aparţine cetăţenia.

d) Terenul în care va vâna, numărul şi speciile pe care le va vâna.

e) Dacă este oaspete fără plată sau participant care contribuie la cheltuelile terenului.

Art. 4. — Serviciul Vânătoarei se va putea opune la admiterea unui străin, arătând motivele sale, în termen de 15 zile dela încunoştiinţare. Impotriva acestei opuneri, se va putea face apel la Consiliul permanent al Vânătoarei.

Art. 5. — In schimbul sumelor încasate dela străini pentru exercitarea dreptului de vânătoare, arendaşul este obligat a întreţine şi a face să progreseze teritoriul său în mod cu totul deosebit, ameliorându-l an de an, în ce priveşte paza şi ocrotirea vânatului, facerea potecilor şi locurilor de sare, construirea de colibe şi case de vânătoare, etc.

Art. 6. — Sumele încasate dela oaspeţii străini nefiind deci o contra valoare a vânatului împuşcat, ci o participare la cheltuelele arendaşului, nu vor fi cerute înapoi, de către participant, în caz de neconvenienţă, acesta fiind liber a se documenta în prealabil asupra calităţei terenului şi a persoanei arendaşului.

Art. 7. — Nu pot primi străini de cât numai aceia care au terenuri de vânătoare perfect amenajate, cu locuinţe de vânătoare, adăposturi, poteci de vânătoare, etc. şi vânat suficient.

Art. 8. — Străinii sunt obligaţi a se conforma întocmai legilor, deciziunilor şi regulamentelor în vigoare, arendaşii şi proprietarii terenurilor de vânătoare rămânând direct şi personal responsabili pentru aceasta.

Art. 9. — Străinii, în baza unei cereri adresate Serviciului Vânătoarei din partea arendaşului sau proprietarului terenului unde urmează ca ei să vâneze, vor primi în schimbul plăţei taxelor legale, permis de vânătoare şi permis de port armă.

Tot în baza acestei cereri ei vor putea să-şi aducă armele şi muniţiile de vânătoare de peste frontieră, obligaţi fiind însă a-şi lua înapoi armele când ies din ţară.

Art. 10. — Arendaşii şi proprietarii terenurilor de vânătoare sunt datori a încunoştiinţa Serviciul Vânătoarei de toate piesele vânate de oaspeţi sau participanţi, arătând totdeodată data şi locul vânătoarei.

Art. 11. — Vânzarea vânatului spre împuşcare cu bucata (Abschuss) este şi rămân, sub orice formă, cu desăvârşire interzis pe întreg teritoriul ţărei. Este permisă numai participarea oaspetelui cu o sumă fixă anuală la terenul respectiv de vânătoare, în schimbul căreia obţine dreptul de a împuşca un număr stabilit din cota de vânat nobil aprobată anual de Minister spre împuşcare titularului dreptului de vânătoare. Această participare nu se poate face decât pe baza unui contract scris.

In mod excepţional se admite în primul an şi aranjamentul următor căruia oaspetele străin plăteşte fix numai 2—3 din participarea anuală, iar restul sub formă de primă în plus pentru fiecare vânat împuşcat efectiv.

Art. 12. — Arendaşilor sau proprietarilor terenurilor de vânătoare, care nu se vor conforma acestor dispoziţiuni, nu li se mai admite să primească oaspeţi sau participanţi cu plată în terenurile lor, putându-li-se chiar anula contractele de arendare.

Art. 13. — In caz când un oaspete a avut noroc să cucerească în România un trofeu de cerb care ar reprezenta un interes documentar, el îşi ia obligaţia ca, la cererea serviciului Vânătoarei să pună la dispoziţia acesteia trofeul cucerit, pentru a fi reprodus în copie, care urmează să fie conservată ca document în Muzeul Naţional de vânătoare.

Art. 14. — Oaspeţii străini îşi iau

deasemenea obligaţia, ca atunci când expun la vre-o expoziţie un trofeu cucerit, aceasta să fie întotdeauna prevăzut cu o inscripţie în care să se indice cu preciziune ţara, locul şi data când a fost împuşcat.

Deasemeni îşi mai iau obligaţia să pue trofeul la dispoziţia Serviciului Vânătoarei, ori de câte ori aceasta îl va cere.

Art. 15. — Orice litigiu chiar şi pretenţiunile de ordin patrimonial, ce s'ar ivi între arendaşii sau proprietarii terenurilor de vânătoare şi participanţii străini la vânătoare, se vor tranşa de către Consiliul permanent al Vânătoarei, care va aplica eventual şi sancţiuni, şi anume: a) titularilor terenurilor, dela simplul avertisment, până la interdicţiunea de a mai primi oaspeţi străini cu plată; iar b) oaspeţilor străini începând cu simplul avertisment, până la interdicţiunea de a mai vâna în România.

Art. 16. — Arendaşii sau proprietarii de terenuri de vânătoare, care ar voi să primească oaspeţi sau participanţi străini pe terenul lor de vânătoare, sunt datori a anexa la cererea lor prevăzută la art. 3 şi un exemplar din prezentul regulament, tradus în limba străină, purtând sub iscălitura oaspetelui său menţiunea că acesta a luat cunoştinţă de cuprinsul lui şi că se obligă a se conforma întocmai.

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

PROCES-VERBAL No. 13.
al şedinţei de la 17 Mai 1933

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *D. Drâmbă, M. P. Florescu, P. Ioan, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. Suhăţeanu, Eug. Vâlceanu.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă cu modificările admise de consiliu referitor la conferinţa D-lui Andreescu Cale.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, D-l M. Suhăţeanu propune să se treacă în procesul verbal, opinrunile fiecărui membru al consiliului. După discuţiuni. Consiliul hotărăşte ca să se respecte dispoziţiunile anterioare, adică în procesele verbale să se treacă numai hotărîrile Consiliului, făcându-se menţiune de părerile exprimate de consilieri, dacă ţin ca acestea să fie trecute în cuprinsul desbaterilor.

Referitor la părerile exprimate de D-l Andreescu Cale asupra rolului pădurilor în ansamblul problemei meteorologice, hidrologice şi fenomenelor torenţiale, se admite a se răspunde în mod ştiinţific prin Revista Pădurilor.

D-l Prof. *Stinghe* ridică chestiunea limitării posibilităţii de acţiune a a inginerilor silvici în opera de cadastrare a ţării, conf. nouei legi intrate de curând în vigoare.

Consiliul admite a se face intervenţiunile de rigoare de comun acord cu A. G. I. R.-ul şi se dă delegaţie D-lor: V. N. Stinghe, D. Drâmbă şi M. St: Suhăţeanu să alcătuiască un memoriu.

D-l *Preşedinte* informează Consiliul asupra nouei legi a păşunelor şi cere să se pună la ordinea de zi pentru a fi discutată în şedinţele următoare ale Consiliului.

1. Privitor la adunarea generală din acest an, D-l P. Ioan dă relaţiunile necesare.

2. Situaţia lucrărilor de la Govora. Se citeşte raportul D-lui Ing. Diaconu privind lucrările în curs de executare.

3. Se aprobă înscrierea ca membri activi în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1933 a D-lor ingineri: P. V. Zaharia, Victor Popescu, Ioan D. Popescu, şi Gh. Nicolau Bârlad.

4. Se aprobă Societăţii de vânătoare a elevilor Şcoalei Politechnice suma

de 2000 lei ca ajutor, şi se respinge, din lipsă de fonduri, cererea D-nei Henriette V. Mirica.

5. Se ia în discuţie memoriul D-lui Ing. D. Clain prezentat adunării generale din anul trecut şi se aprobă să se publice în Revista Pădurilor.

6. Se aprobă ca venitul loturilor inginerilor silvici de la Cozia cedat de C. A. P. S. Societăţii noastre, să se depună la C. E. A. C. S.

Şedinţa se ridică la orele 21½.

Preşedinte, (ss) C. P. GEORGESCU

Secretar general, (ss) *P. Ion*

PROCES-VERBAL No. 14.
al şedinţei de la 31 Mai 1933

Sedinţa se deschide la orele 21, sub preşedinţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *N. N. Caragea, M. Drăcea, D. Drâmbă, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, M. Suhăţeanu, D. A. Sburlan.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă.

1. D-l *D. Grozescu* face o expunere asupra lucrărilor de drenaj şi consolidare de la Govora şi arată că au întârziat puţin lucrările din cauza ploilor dese din această primăvară.

Consiliul ia act şi deleagă în Comisia care să se ocupe cu administrarea, exploatarea, complectări de mobilier, etc. a Vilei Sylva pe 1933, pe D-nii D. Grozescu, St. Rodoteatu şi N. Caragea, iar în timpul sezonului fac parte din această comisie de drept toţi membrii din Consiliu cari s'ar afla la Vilă pentru cură.

2. D-l Preşedinte întreabă Consiliul dacă ne putem angaja în cumpărarea unei vile la Carmen Sylva cu cei 300.000 lei donaţi de C. A. P. S.

După discuţiuni la cari iau parte D-nii: C. P. Georgescu, P. Ioan, M. Suhăţeanu, A. Ionescu. Consiliul hotărăşte să se renunţe deocamdată la cumpărare. şi pentru mărirea fondului să se intervină la C. A. P. S. ca să se reţină 10% din fondul de educaţie pentru cumpărarea unui imobil la Carmen Sylva.

3. D-l Preşedinte propune să se dea o formă mai îngrijită moţiunilor adunării generale 1933 şi să se numească o comisie care să se prezinte M. S. Regelui, Preşedintele nostru de onoare, singurul care ar putea să dea ascultare doleanţelor noastre.

D-l Suhăţeanu propune şi Consiliul aprobă să facă parte din delegaţie D-nii: C. P. Georgescu, M. Drăcea şi P. Ioan.

Mai vorbesc în această chestiune D-nii M. Drăcea şi D. Grozescu, care cer ca între chestiunile supuse M. S. Regelui să fie şi amnistierile delictelor silvice, cari anulează măsurile ce se iau de noi pentru paza pădurilor.

Se hotărăşte ca Sâmbătă 3 Iunie ct. după amiază, comisiunea şi autorii moţiunilor să se întrunească spre a da forma definitivă moţiunii şi adresei.

Diverse: a) Se dă delegaţie D-lui Prof. Stinghe să refere asupra bibliotecii oferite de D l Clain, dacă sunt cărţi utile Societăţii.

b) D-l M. P. Florescu aduce la cunoştinţa Consiliului că Academia Română a premiat lucrările D-lor P .Antonescu şi D. Sburlan, Gh. I. Ionescu, şi le transmite felicitări. Consiliul se asociază.

c) D-l Rodoteatu propune ca Societatea să arate aceiaşi solicitudine membrilor cari nu au fost în excursia de studii în Oltenia şi ar dori să meargă.

D-l Drăcea susţine să se facă cât mai multe excursii la plantaţiile din nisipurile sburătoare din Oltenia, căci cei ce se duc vin cu sufletul întărit. Să se facă şi o a doua excursie.

D-l P. Ioan se asociază.

Consiliul acceptă ca Societatea să patroneze şi ajute şi a doua excursie în marginile posibilităţilor bugetare.

Se aprobă înscrierea în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1933 a D-lui Ing. Valeriu Tomescu.

Sedinţa se ridică la orele 23.

Preşedinte, (ss) C. P. GEORGESCU

Secretar general (ss) *P. Ioan*

PROCES-VERBAL No. 15.

al şedinţei de la 7 Iunie 1933

Sedinţa se deschide la orele 21, sub preşedinţia D-lui *C. P. Georgescu,* preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *N. N. Caragea, M. P. Florescu, P. Ioan; Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, V. Priboianu, St. Rodoteatu; V. Stinghe; Eug. Vâlceanu.*

D-l *Andrei Ionescu* aduce la cunoştinţa Consiliului că D-l Ministru al Domeniilor a numit referenţi pentru chestiunile ce se vor discuta la Consiliul Superior silvic pe D-nii:

M. Drăcea: **Pădurile în lumina intereselor agricole.**

D. Drâmbă: Pădurile şi rolul Corpului silvic în apărarea naţională.

P. Ioan şi D. Tomuţa: Industria şi comerţul lemnului faţă cu depresiunea economică şi

Colaborarea C. A. P. S. cu instituţiuni şi întreprinderi similare pentru o mai bună valorificare a lemnului românesc.

M. Chiriţescu-Arva, P. Antonescu: Problema pastorală; cultura şi ameliorarea păşunilor împădurite.

C. P. Geogescu: Vânătoarea.

2. D-l *V. N. Stinghe* dă relaţii asupra situaţiei financiare a excursiei din Oltenia şi arată că a costat circa 80.000 lei din care a luat un avans de la Societate de 40.000 lei şi mai cere 9000 lei; restul fiind acoperiţi din contribuţia participanţilor.

Consiliul aprobă.

D-l Preşedinte spune că va interveni la C. A. P. S. să contribue cu o cotă de ½ din costul excursiei.

3. D-l *P. Ioan* citeşte adresa către M. S. Regele cuprinzând o scurtă dare de seamă asupra lucrărilor congresului şi moţiunile. Consiliul roagă pe D-l Stinghe să o revadă şi să-i dea forma definitivă.

4. D-l *P. Ioan* arată că Ing. Decei, membru al Societăţii noastre a comis fapte cari duc la eliminarea lui din Societate şi cere să se stabilească principiul ce atitudine poate lua Societatea în asemenea cazuri.

După discuţiuni la cari iau parte D-nii P. Ioan, V. Stinghe, C. P. Geor

gescu, Andrei Ionescu, V. Pribolanu, St. Rodoteatu, Consiliul deleagă pe D-l V. Pribolanu să refere.

Deasemenea, după cererea D-lui Andrei Ionescu, Consiliul aprobă să se pună la ordinea de zi în prima şedinţă, Regulamentul pentru apărarea intereselor profesionale ale membrilor Societăţii.

5. In chestiunea legii păşunilor, Consiliul numeşte referenţi pe D-nii: P. Antonescu, M. P. Florescu şi M. St. Suhăteanu, cari să refere Consiliului în şedinţa viitoare.

6 In chestiunea memoriului Conductorilor silvici se numeşte referent D-l Andrei Ionescu.

7. Consiliul aprobă să se cumpere două exemplare din albumul „Privelişti româneşti".

8. Referitor la întâmpinarea D-lui Ing. St. Mantea pentru rectificarea vechimei în grad, Consiliul constată că cererea d-sale a fost luată în consideraţie de comisiile respective deci legea s'a respectat.

Şedinţa se ridică la orele 22,45.

Preşedinte, (ss) C. P. GEORGESCU

Secretar general (ss) *P. Ioan*

PROCES-VERBAL No. 16.

Şedinţa din 14 Iunie 1933

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia D-lui *C. P. Georgescu,* preşedinte prezenţi fiind D-nii *D. Drâmbă, A. Eliescu, C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu; M. Suhăteanu D. S. Sburlan.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă.

La chestiunea *„Legea Păşunilor"* D-l D. Grozescu se ocupă de câteva din dispoziţiunile recentei legi cu privire la păşunile comunale, dispoziţiuni cari sunt de natură să deslănţuie noui atacuri la patrimoniul forestier al ţării.

D-l *M. Ştefănescu-Suhăteanu* arată primejdia pe care o prezintă noua lege a păşunilor comunale.

Dacă în legile de reformă agrară erau unele înfrânări de natură să apere pădurile ţării de defrişări pentru islazuri comunale, în noua lege nu mai există aceste înfrânări, mergându-se până la a supune defrişărilor pentru islazuri pădurile din câmpie pe calea schimburilor şi vânzărilor.

Dacă titlul legii este bine intenţionat, cuprinsul legii urmăreşte scopuri pur şi simplu politice are dispoziţiuni fără nici-o concordanţă şi fără nici o logică tehnică. Citeşte unele din textele legii cari nu pot avea nici măcar posibilitatea de aplicare. Societatea *„Progresul Silvic"* nu poate să aibă decât un singur punct de vedere, acela pe care de ani de zile îl susţine şi anume că defrişările din păduri pentru islazuri au fost o greşală, iar noua lege nu face altceva decât să adâncească răul şi nu va împlini nici-o nevoe socială.

D-l *D. Grozescu* ia din nou cuvântul insistând asupra pericolului ce-l prezintă pntru păduri art. 1 din noua lege.

D-l *A. Eliescu* e de părere ca Societatea să protesteze mai ales că actuala lege este diabolică şi dă loc la prea multe şi largi interpretări.

D-l *A. Ionescu* referă cu privire la Regulamentul apărării intereselor profesionale ale corpului ca colectivitate şi ale membrilor corpului ca indivizi. Cere ca apărarea acestor interese să devie o realitate, constituind una din datoriile primordiale ale Societăţii.

Se hotărăşte să se trimeată o scrisoare membrilor Corpului prin care să se solicite ca fiecare să examineze proectul de Regulament publicat în broşura cu lucrările adunării generale din 1933 şi să facă propunerile ce le va crede de cuviinţă ca apoi regulamentul să ia o formă definitivă care să fie supusă aprobării primei adunări generale a societăţii. D-l Andrei Ionescu este însărcinat cu redactarea scrisorii.

In chestiunea prezentării moţiunei adunării generale din 1933, Majestăţii Sale Regelui, Preşedintele de Onoare al Societăţii, se hotărăşte ca să se ia contact cu cei în drept spre a se fixa o dată cât mai apropiată pentru ca Comisiunea aleasă să prezinte moţiunea Majestăţii Sale.

In chestiunea cererii brig. Sulea referă D-l Stere Rodoteatu, care propune ca societatea să sprijine cele solicitate de brig. Sulea, acordând sala pentru adunarea proectată de sus-numitul.

Mai iau cuvântul în această chestiune D-nii M. Ştefănescu-Suhăţeanu, C. Emanoil, M. P. Florescu.

Consiliul aprobă să se dea sala *cu plată.*

Şedinţa se ridică la orele 23½.

Preşedinte, (ss) C. P. GEORGESCU

Secretar general (ss) *P. Ioan*

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcția Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la departamentul Agriculturii și Domeniilor,
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic ;
Având în vedere art. 2 din codul silvic ;
Având în vede art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 131/920,

DECIDEM :

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Baltița Costacheni, județul Dâmbovița, proprietatea Ana și Alex. Serghiescu, în suprafață de 247 ha. 8800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 14 ani, exploatarea în 14 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pietrosul Mic, județul R. Sărat, proprietatea Donig K. Teodor, în suprafață de 10 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Ciuta și Zăvoiul Ungureni, județul Dâmbovița, proprietatea Dem. C. Ivănescu, în suprafață de 11 ha. 6460 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală tr. I, 24 ani, tr. II, 20 ani, exploatarea în un an.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de Exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 9 Iunie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 126626.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii H a t o d, judeţul Trei Scaune, proprietatea Composesoratului de pădure Baraolt, în suprafaţă de 660 ha. 1800 mp. Regim şi tratament codru cu două tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 80 ani.

Art. 3. — Revizuirea amenajamentelor se va face după 10 ani.

Art. 4. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 5. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 6 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 9 Iunie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 126622.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii T e c l e u, judeţul Sălaj, proprietatea Composesoratului de pădure Sărmăşag, în suprafaţă de 166 ha. 7100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

c) Amenajamentul pădurii D e a s u p r a - P o e n i, judeţul Someş, proprietatea Bisericei Greco-Catolice din Comuna Rusul de Jos, în suprafaţă de 29 ha. 7100 mp. Regim şi tratament crâng cu 50 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani. exploatarea în 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii L a c u t u l u i, judeţul Târnava-Mare, proprietatea Composesoratului de pădure Ronay din Veseud, în suprafaţă de 33 ha. 8651 mp. Regim şi tratament crâng cu 30 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare de mai sus menţionate se va face după 10 ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc., se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc., referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 30 Iunie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. Niţescu.

No. 143094.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Soldabaciu de Munte, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Soldabagiu de Munte, în suprafaţă de 37 ha. 1000 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

c) Amenajamentul pădurii Curteni, judeţul Mureş, proprietatea Bisericei reformate din comuna Curteni, în suprafaţă de 38 ha. 8100 mp. Regimul crâng cu 70 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani şi crâng cu revoluţia normală 10 ani la seria II.

d) Amenajamentul pădurii Cucsad, judeţul Mureş, proprietatea Bisericei reformate din Cucşad, în suprafaţă de 34,52 ha. regim şi tratament două serii de crâng. In seria doua se vor lăsa 70 rezerve la ha. şi adopta revoluţia normală de 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii Ogarii, judeţul Mureş, proprietatea Comunei Ogarii, în suprafaţă de 24 na. 58 mp. Regimul şi tratamentul: seria I crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 şi codru grădinărit cu revoluţia normală 80 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Tampa, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Spiridon Panaitescu şi alţi în suprafaţă de 17,5000 ha. Regim şi tratament crâng simplu, revoluţia normală 15 exploatat în 2 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de mai sus se va face după 10 ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute in studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 30 Iunie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. Niţescu.

No. 143086.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Suplacul de Tinca, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Suplacul de Tinca, în suprafaţă de 267 ha. 3000 mp. Regimul crâng compus cu 150 rezerve gorun la ha. Revoluţia normală 40 ani pentru element crâng şi 80 ani pentru element rezervă, exploatarea în 40 ani.

b) Amenajamentul pădurii Urbariale Miniş, judeţul Arad, proprietatea Composesoratului de pădure Miniş, în suprafaţă de 89 ha. 8800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

c) Amenajamentul pădurii Măgura, judeţul Sălaj, proprietatea comunei Bădăcin, în suprafaţă de 86 ha. 9289 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

d) Regulamentul de Exploatare al pădurii Dealul Banului, judeţul

Romanaţi, proprietatea Aurel Oroveanu, în suprafaţă de 32 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani, exploatarea în 2 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 30 Iunie 1933 n cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. Niţescu.

No. 135790.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Dosul Stănişoarei, judeţul Năsăud, proprietatea Maria Gh. Balş, în suprafaţă de 4886 ha. 4302 mp. Regimul 3 serii de Codru cu tăieri rase şi alte 3 serii de protecţie. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea conform Deciziunei dela J. 17932 din 1932.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Chiulan, judeţul Mehedinţi, proprietatea Maria Gh. Balş, în suprafaţă de 128 ha. 2900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani, exploatarea în 3 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bătrâneşti Rocna, judeţul Roman, proprietatea H. R. O. şi N. Ifrim, în suprafaţă de 46 ha. 2800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea prod. principale în un an pentru 12 ha. 9100 mp.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Caputeasca, judeţul Dâmboviţa, proprietatea St. Constantinescu, în suprafaţă de 26 ha. 1800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 7 ani, exploatarea în 3 ani. Revizuirea după 7 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Citera, judeţul Someş, proprietatea Văd. Dr. Edmund Hanco, în suprafaţă de 57 ha. 5500 mp. Regim şi tratament crâng cu 30 rezerve gorun la ha. Revoluţia normal ă 20 ani, exploatarea conform planului special.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sarlota, judeţul Timiş, proprietatea comunei Sarlota. Regim şi tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare de mai sus cu excepţia celui dela alin. d se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 12 Iulie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. Niţescu.

No. 152739.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Biertan, judeţul Târnava Mare, proprietatea Comunei Biertan, în suprafaţă de 1483 ha. 4300 mp. Regimul: In seria I şi II Codru cu 2 tăieri succesive la 8 ani interval şi Revoluţia normală 80 ani. Seria III crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Seria IV Codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 100 ani.

b) Amenajamentul pădurii Poiana Stâmpii, judeţul Câmpulungul Moldovenesc, proprietatea comunei Poiana Stâmpei, în suprafaţă de 706 ha. 5700 mp. Regim şi tratament Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani, posibilitatea anuală normală de 6 ha. 100 mp.

c) Amenajamentul pădurii Murgeşti, judeţul Mureş, proprietatea Comunei Murgeşti, în suprafaţă de 28 ha. 7700 mp. Regimul crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii La Cetate, judeţul Mureşè proprietatea comunei Chinari, în suprafaţă de 45 ha. 4800 mp. Regimul crâng cu 70 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cireta, judeţul Someş, proprietatea Ladislau Bocsanczy şi trei fraţi, în suprafaţă de 41 ha. 4400 mp. Regimul crâng cu 30 rezerve la hectar. Revoluţia normală 26 ani, exploatarea în 4 ani a 27 ha. 3000 mp. restul după 1940.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Amsos, judeţul Trei Scaune, proprietatea Petru Mihail, în suprafaţă de 74 ha. 4700 mp. Regim şi tratament: Seria I crâng cu revoluţia normală 30 ani şi în Seria II Codru regulat cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval.

g) Amenajamentul pădurii Cotus, judeţul Mureş, proprietatea Comunei Cotuş, în suprafaţă de 37 ha. 9400 mp. Regimul crâng cu 70 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

h) Amenajamentul pădurii Sobod Lighet, judeţul Sălaj, proprietatea comunei Portiţa, în suprafaţă de 30 ha. 4900 mp. Regim crâng cu 30 rezerve la hectar. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

i) Amenajamentul pădurii Bisericei Reformate, judeţul Mureş, proprietatea Bisericei Reformate din comuna Harţă, în suprafaţă de 15 ha. 5700 mp. Regimul crâng cu 70 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani şi la seria II crâng simplu cu revoluţia normală 10 ani.

l) Regulamentul de exploatare al pădurii Csiberţi, judeţul Trei Scaune, proprietatea Văduva lui Csiobot Ion, în suprafaţă de 10 ha. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în trei ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 30 Iunie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. Niţescu.

No. 143090.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cosciuia-Frankian, judeţul Storojinet, proprietatea D-nei Aglaia Frankian, în suprafaţă de 819 ha. Regimul Codru cu 2 tăieri succesive la 5 ani interval numai pentru afectaţia în curs. Revoluţia normală 80 ani.

b) Amenajamentul pădurii Gepiu, judeţul Bihor, proprietatea comunei Gepiu, în suprafaţă de 116 ha. 3300 mp. Regim şi tratament crâng cu 120 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, pentru element crâng şi 90 ani elementul rezervă, exploatarea în 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Stânceni, Zăicoşti şi Turbureni, judeţul Botoşani, proprietatea D-nei Lydia Gh. Philippescu, în suprafaţă totală de 285 ha. 9000 mp. Regim şi tratament crâng simplu cu revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 9 ani cu perioadă de aşteptare de 2 ani între parchetele 4 şi 5 şi 11 ani după parchetul 7.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Balancea, judeţul Ialomiţa, proprietatea Const. şi V. Popescu, în suprafaţă de 267 ha. 7600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 11 ani. Exploatarea seria I în 11 ani, iar în a II-a se vor face numai lucrări culturale.

e) Amenajamentul pădurii Voevodeasa, judeţul Rădăuţi, proprietatea Comunei Voivodeasa, în suprafaţă de 160 ha. Regim şi tratament Codru cu 2 tăieri succesive. Revoluţia normală 1000 ani, exploatarea în 100 ani.

f) Amenajamentul pădurii Dosul Mare, judeţul Sălaj, proprietatea comunei Câmpia, în suprafaţă de 33 ha. 2500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 1 Iulie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) H. Lazăr.

No. 143078.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Inaud, judeţul Bihor, proprietatea comunei Inaud, în suprafaţă de 69 ha. 06000 mp. Regim şi tratament Crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani pentru element crâng şi 80 ani pentru element rezervă, exploatarea în 40 ani.

b) Amenajamentul pădurii Cirişul de Criş, judeţul Bihor, proprietatea comunei Cirişul de Criş, în suprafaţă de 192 ha. 7800 mp. Regim şi tratament crâng cu 80 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani pentru element crâng şi 80 ani pentru element rezervă, exploatarea în 40 ani.

c) Amenajamentul pădurii Ateaş, judeţul Bihor, proprietatea comunei Ateaş, în suprafaţă de 129 ha. 8200 mp. Regim şi tratament crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani, pentru element crâng şi 80 ani pentru element rezervă, exploatarea în 40 ani.

d) Amenajamentul pădurii Rombes, judeţul Târnava Mare, proprietatea bisericei ev. lutherane Frâna, în suprafaţă de 47 ha. 8955 mp. Regim şi tratament crâng cu câte 30 buc. gorun la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii Apa Sărată etc., judeţul Odorhei, proprietatea Composesoratului din comuna Filiaş, în suprafaţă de 101 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

f) Amenajamentul pădurii Ratul Domnesc, judeţul Cluj, proprietatea Urbarialiştilor din comuna Mihăieşti-Cluj, în suprafaţă de 46 ha. 6100 mp. Regim şi tratament crâng cu 80 rezerve la ha. Revoluţia normală 23 ani, exploatarea în 23 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Benaia etc., judeţul Cluj, proprietatea Banyay Vasile, în suprafaţă de 53 ha. 7600 mp. Regim şi tratament crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea periodică din 10 în 10 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 1 Iulie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. Niţescu.

No. 143074.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Vicovul de Sus, judeţul Rădăuţi, proprietatea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina, în suprafaţă de 4612 ha. 4900 mp. Regimul Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 100 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Jilavele, judeţul Ialomiţa, proprietatea C. M. Cantacuzino în suprafaţă de 652 ha. 3000 mp. Regim: 5 serii de crâng cu revoluţia normală de 14 ani pentru arboretele de esenţă tare de 7 ani pentru cele de esenţă moale şi un an pentru răchitărie. Revizuirea la finele revoluţiunilor.

c) Amenajamentul pădurilor Epuriş te, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Cociuba Mare, în suprafaţă de 515 ha. 9200 mp. Regimul Crând compus cu 200 rezerve la ha. Revoluţia normală 35 pentru element crâng şi 105 pentru element rezervă.

d) Amenajamentul pădurii Voiniceî, judeţul Mureş, proprietatea comunei Voiniceni, în suprafaţă de 148 ha. 2600 mp. Regim şi tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii Sobod-Lighet, judeţul Sălaj, proprietatea comunei Vezeriu, în suprafaţă de 39 ha. 7100 mp. Regimul Crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

f) Amenajamentul pădurii Valea Lungă, judeţul Turda, proprietatea

comunei Sălişte, în suprafaţă de 43 ha. 1600 mp. Regim şi tratament crâng cu 20 rezeve gorun la hectar. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea cu parchete continui şi egale.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dosul Chirilii, judeţul Prahova, proprietatea Ion St. Ionescu, în suprafaţă de 20 ha. 9000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani, exploatarea în 15 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Corbului, judeţul Sălaj, proprietatea Vilhelm Kelemen, în suprafaţă de 93 ha. 0100 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani, tăierea pădurii exploatabile în 8 ani.

i) Amenajamentul pădurii Lunca Uteşti şi Corlăteşti, judeţul Tutova, proprietatea Epitropiei Sft. Spiridon Iaşi, în suprafaţă de 43 ha. 3100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani, exploatarea în 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Tei, Valea Samoilă, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Iancu Gheorghiu, în suprafaţă de 15 ha. 0900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani, exploatarea în 3 ni.

k) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cicberti, judeţul Trei Scaune, proprietatea Vereş Susana, în suprafaţă de 10 ha. Regim şi tratament crâng cu 30 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 2 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de exploatare de mai sus cu excepţia celor dela art. 1, alin. b şi i se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 1 Iulie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. Niţescu.

No. 143082.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Oraşului i Târgovişte, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Oraşului Târgovişte, în suprafaţă de 423 ha. 6725 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Oleşag, judeţul Severin, proprietatea Comunei Oleşag, în suprafaţă de 140 ha. 4600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30, exploatarea în 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al păduri Visog, judeţul Severin, proprietatea Consist Diecesa Ort. Rom. din Caransebeş, în suprafaţă de 57 ha. 5400 mp. Regim şi tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 70 ani, exploatarea în 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Stătoaia, judeţul Vlaşca, proprietatea Burileanu, în suprafaţă de 18 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani, exploatarea în 2 ani. Revizuirea după 5 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Mocirleşti-Bogdana, judeţul Cluj, proprietatea Bisericei Ortodoxe Române din Tamoşa Cluj, în suprafaţă de 17 ha. 6200 mp. Regim şi tratament crâng cu 40 seminceri la ha. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea periodică.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de mai sus cu excepţia celui de la alin. d se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 3 Iulie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. Niţescu.

No. 146208.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Dosul Ursului**, jud. Mehedinţi, proprietatea Grigore Ţăranu, în suprafaţă de 2 ha. 5500 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea într'un an.

b) Amenajamentul pădurii **Dabis**, jud. Făgăraş, proprietatea Composesoratului Comăna de jos, în suprafaţă de 397 ha. 9700 mp. din care 5 ha. 5000 mp. poeni. Regimul codrului cu două tăeri succesive. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 100 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Rinchileşti-Ciornohal**, jud. Botoşani, proprietatea George B. Goilav, în suprafaţă de 49 ha. 6000 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 14 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 11 August 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. Niţescu.

No. 172460/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii **Obreze**, pendinte de comuna **Fersig**, jud. Satul-Mare, proprietatea Composesoratului Nobil-Fersig, în suprafaţă de 58 ha. 8200 mp. din care 5000 mp. poeni. Regimul crâng cu 60 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Dumbrava**, pendinte de comunele **Orman** şi Ghirolt, jud. Someş, propr. Com. Ghirolt, în suprafaţă de 25 ha. 7300 mp. Regimul crâng simplu cu 40 rezerve gorun la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani. Regenerarea se va complecta artificial cu gorun.

c) Amenajamentul pădurii **Bavna**, pendinte de com. **Fersig**, jud. Satul Mare, propr. Com. Lucăceşti, în suprafaţă de 49 ha. 4900 m. p. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia tranzitorie pentru conversiune în crâng de 30 ani, urmată cu revoluţia de crâng care se va stabili atunci. Exploatarea în 30 ani.

d) Regulamentul pădurii **Lucavaţul**, pendinte de com. Lucavăţ, jud. Storojineţ, propr. Băncii Centrale Cooperative, în suprafaţă de 421 ha. 0434 mp. din care 10 ha. 4030 mp. poeni. Regimul codru cu două tăeri succesive, extrăgându-se la prima tăere cel mult jumătate din materialul existent. Revoluţia normală 92 ani, exploatarea în 92 ani.

e) Amenajamentul pădurii **Măceşul**, pendinte de com. Măceşul, jud. Dolj, propr. Epitropiei Aşez. Brâncoveneşti din Bucureşti, în suprafaţă de 89 ha. 3600 mp. din care 8100 mp. poeni. Regimul: două serii de crâng, cu revoluţia normală şi exploatarea respectivă de 20 şi 10 ani.

f) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Droghişul**, pendinte de de com. Gâdeşti, jud. Dâmboviţa, propr. D-lui D-tru D. Marinescu, în suprafaţă de 15 ha. 2350 mp. din care 7300 mp. fâneţe. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 14 ani pentru mangal. Exploatarea în 2 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de mai sus se va face după 10 ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 17 August 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. Niţescu.

No. 172458/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Tămaşi**, jud. Ilfov, propr. Elena Lahovari, în suprafaţă de 128 ha. 9400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani, exploatarea în 6 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Suplac**, jud. Bihor, proprietatea Composesoratului de pădure Suplac, în suprafaţă de 73 ha. 4000 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Pe Seciu, Pe Cheia**, jud. Buzău, propr. Matinca Lupu, în suprafaţă de 13 ha. 0500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea într'un an.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 18 August 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Dr. V. Nitescu.

No. 176544.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor depe Domeniul Buşteni, jud Prahova, proprietatea Domeniului Coroanei, în suprafaţă de 2458 ha. 0300 m. p Regimul :o secţie de raport cu 3 serii de codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală fiind de 80 ani, în seriile I, II şi 120 ani în seria III-a şi altă secţie o singură serie de grădinărit.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Mârogeasca, jud. Prahova, proprietatea C. M. Georgescu, în suprafaţă de 47 ha. 1000 mp. Regimul şi tratamentul: Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani.

c) Amenajamentul pădurii Tabăra, judeţul Orhei, proprietatea M-rei Tabăra, în suprafaţă de 79 ha. 2500 mp. Regimul şi tratamentul crâng simplu. Revolugia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi August 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Dr. V. Nitescu.

No. 180349.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Călugăreni, judeţul Vlaşca, proprietatea D. P. Wartiadi, în suprafaţă de 284 ha. 2100 mp. din care 229 ha. 41000 mp. pădure propriu zisă. Regim şi tratament 2 serii. Prima crâng simplu cu revoluţia normală 14 ani a 2-a se lasă în rezervă adoptându-se numai exploatabilitatea fizică.

b) Amenajamentul pădurii Cleja, judeţul Bacău, proprietatea P. H. Sutu, în suprafaţă de 1054 ha. Regim şi tratament crâng simplu în parch. 13—17 reservându-se câte 80 arbori la ha. Revoluţia normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Herman, judeţul Arad, proprietatea Dr. Zechmaister, în suprafaţă de 101 ha. 6500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 2 ani a suprafeţei de 60 ha. 2200 mp.

d) Amenajamentul pădurii Bejacod, etc., judeţul Odorhei, proprietatea comunei Jacodul, în suprafaţă de 87 ha. 4585 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

e) Amenajamentul pădurii Palota, judeţul Bihor, proprietatea com. Palota, în suprafaţă de 40 ha. 2800 mp. Regimul crâng compus. Revoluţia normală 40 ani, pentru element crâng şi 80 pentru element rezervă, exploatarea în 40 ani.

f) Amenajamentul pădurii Dealul Viilor, Cierul judeţul Odorhei, proprietatea comunei Chechesti. Regim şi tratament : Seria I 77 ha. 8556 mp. Crâng cu 80 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani. Seria II 8 ha. 0686 mp. Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare de mai sus, se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui îmediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi, 7 Septembrie 1933, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) V. Niţescu.

No. 190190.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor Mănoiu, Cociuba şi alte trupuri, judeţul Tutova, proprietatea M. Vidraşcu. Pădurile au o suprafaţă totală de 665 ha. 1800 mp. din care 650 ha. 2800 mp. pădure curată. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 4 ani a 33 ha. 5500 mp. (plan special). Amenajamentul este aprobat în ceeace priveşte porţiunile de pădure nevândute d-lui S. Herşcovici. Revizuirea se va face în anul 1936.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Puntea Paşei, judeţul Vlaşca, proprietatea Caliopi Ştefănescu şi alţii în suprafaţă de 86 ha. 9100 mp. din care 7 ha. 7600 mp. poiană. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 6 ani.

c) Amenajamentul pădurii Fetalus, judeţul Sălaj, proprietatea Composesoratului Fetindia, în suprafaţă de 60 ha. 4200 mp. Regim şi tratament 2 serii de crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani şi 20 ani, exploatarea în 30 ani la seria I şi 13 ani la seria II-a.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Vaculeşti Moga, judeţul Dorohoi, proprietatea Octavian şi Adela Moga, în suprafaţă de 57 ha. 2800 mp. Regim şi tratament crâng cu câte 100 steţari la ha. Revoluţia normală 20 ani, exploatare în 9 ani cu intermitenţă de 2 ani.

e) Amenajamentul pădurii Foeni, judeţul Sălaj, proprietatea comunei Curtuiuşeni, în suprafaţă de 49 ha. Regim şi tratament Crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

f) Amenajamentul pădurii Cotus, judeţul Mureş, proprietatea Bisericei reformate din comuna Cotuş, în suprafaţă de 13 ha. 4900 mp. Regim şi tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

g) Amenajamentul pădurii Ciumeti, judeţul Sălaj, proprietatea comunei Marna Nouă, în suprafaţă de 43 ha. 5500 mp. Regim şi tratament crâng în ambele serii în care s'a împărţit pădurea, în seria II se vor lăsa câte 30 rezerve la ha. Revoluţia 30 ani şi 40 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare de mai sus, se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare,

sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi, 11 Septembrie 1933, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) V. Niţescu.

No. 194998.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii comunale P ă d u r e n i, judeţul Mureş, proprietatea comunei Pădureni, în suprafaţă de 70 ha. 9000 mp. Regim şi tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii composesoratului de nemeşi din P ă d u r e n i, judeţul Mureş, proprietatea composesoratului de nemeşi din comuna Pădureni, în suprafaţă de 40 ah. 1000 mp. Regim şi tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii N e c u l e a s c a - V a l e a R e a, judeţul Argeş, proprietatea Maria I. Pelinescu, în suprafaţă de 25 ha. 5370 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 14 ani, exploatarea în un an.

d) Amenajamentul pădurei C a n d r u, judeţul Mureş, proprietatea comunei Ţirimioara, în suprafaţă de 48 ha. 8000 mp. Regim şi tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare de mai sus — cu excepţia alin. dela pct. a — se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) V. Niţescu.

No. 197878.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii C o s n a, judeţul Câmpulung, proprietatea comunei Coşna, în suprafaţă totală de 234 ha. 1725 mp. Regimul codru cu tăiere rasă şi regenerare artificială prin plantaţiuni. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea în 90 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurei C a p o t a G u r g u i u l P e t r ă c h e a s c a, etc., judeţul Buzău, proprietatea Georges N. Negroponte, în suprafaţă de 196 ha. 7441 ha. Regim crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 7 ani.

c) Regulament pentru exploatare al pădurii C i o c ă n e a s c a, judeţul Prahova, proprietatea Gh. Alexandrescu, în suprafaţă de 53 ha. 2100 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 17 ani, exploatarea în 3 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare a pădurii P r i g o n i r e a, judeţul

Dâmbovaţi, proprietatea Maria Eisenberg, în suprafaţă de 13 ha. 3005 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 21 ani, exploatarea în un an.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiul Corbii Ciungi, judeţul Vlaşca, proprietatea D. Zwolfer, în suprafaţă de 12 ha. 2630 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 8 ani, exploatarea în 3 ani. Revizuirea după 8 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Gegeasca, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Maria Ch. Niţescu, în suprafaţă de 12 ha. 3228 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 14 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate — cu excepţia celui dela aliniat. e — se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi, 22 Septembrie 1933, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) V. Niţescu.

No. 230590.

BIBL[illegible]STRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: **Stinghe V.**

Membrii:

Drăcea M. — Rădulescu M.
Ioan P. — Sburlan D.
Secretar de redacţie: **Ionescu A.**

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1932:

Preşedinte: **Georgescu P. C.**

Vice-Preşedinţi: **Drăcea M.**, **Stinghe V.**

Secretar general: **Ioan P.**

Casier: **Grozescu Dem.**

Secretari: **Caragea N.**, **Ionescu A.**

Membrii:

Agapie G.	**Florescu M. P.**
Antonescu P.	Lazăr H.
Caragea N. N.	Nedelcovici Ath.
Ciurileanu D.	**Priboianu N. V.**
Condrea G.	Rodoteatu St.
Drâmbă D.	Sburlan D.
Eliescu A.	Ştefănescu-Suhăţeanu M.
Emanoil C. C.	Vâlceanu Eug.

Cenzori: Sculy X., Constantinescu Gh., Ionescu Gh.
Cenzori supleanţi: Florescu I., Marinescu Coman şi Simionescu I.

Preţul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ pentru membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ pentru conductori şi brigadieri .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

Institut de Arte Grafice
«BUCOVINA»
I. E. TOROUȚIU

BUCUREȘTI, III
Strada Grigore Alexandrescu, 4

I 24869

ANUL XLV, Nr. 10 OCTOMBRIE, 1933

BIBLIOTECA CENTRALĂ SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Studii-referate:

Germinația semințelor de Populus canadensis . *Dr. C. C. Georgescu*

Probleme administrative:

Unități economice forestiere și amenajamente . *P. C. Ghervasia*

Documentări — Comentarii:

Problema regenerării naturale sau artificiale a pădurilor noastre . . . . . *Juliu Fröhlich*

Jurisprudențe:

Delicte Silvice . . . . . *R. P.*

Cronica:

15 Octombrie 1933 . . . . . *Red.*
Examenul de subinspector silvic . . . . . *I. I. Marinescu*

Recenzii — Revista revistelor — Necrolog: A. Csutack, N. Macovei
Informațiuni — Pagini mercuriale — Soc. „Progresul Silvic"
Publicațiuni: Deciziuni ministeriale.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

XLV-ème Année. No. 10, Octobre 1933 | XLV. Jahrgang. Nr. 10 October 1933

- IUL. 2005

2014

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE

Etudes-Comptes-rendus :

La germination des semences de Populus canadensis . **Dr. C. C. Georgescu**

Problèmes administratifs :

Les unités économiques forestières et les aménagements . . . . . *P. C. Ghervasia*

Documentations-Commentaires :

Le problème de la régénération naturelle au artificielle *Juliu Fröhlich*

Jurisprudence. — Chronique. — Récensions.

Revue des revues. — Nécrologes :

A. Csutack, N. Macovei — *Informations.*

Pages mercuriales.—Soc. «Progresul Silvic».

Publications : décisions ministérielles.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

INHALT:

Abhandlungen :

Die Keimung der Samen von Populus canadensis . **Dr. C. C. Georgescu**

Verwaltungsfragen :

Forstwirtschaftlichen Einheiten und die Einrichtungsarbeiten . . . . . *P. C. Ghervasia*

Mitteilungen :

Das Problem der Verjüngung unserer Forsten; künstlich oder natürlich? *Iuliu Fröhlich*

Jurisprudentz. — Chronik. — Rezensionen.

Die Zeitschriften. — Nekrolog : **A.** Csutack, N. Macovei. — *Nachrichten. — Holzmarkt.*

„Progresul Silvic" : Vereinsangelegenheiten.

Amtliche Veröffentlichungen.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

STUDII — REFERATE

GERMINAȚIA SEMINȚELOR DE POPULUS CANADENSIS

de Dr. CONST. C. GEORGESCU

In pepinierele silvice nu se fac semănături de sălcii și plopi, din motivele următoare :

a) seminţele au un coeficient redus de germinaţie şi îşi păstrează facultatea germinativă un interval de timp foarte mic ;

b) seminţele se coc la începutul lui Iunie, când germinaţia nu se mai poate provoca decât printr'o îngrijire specială şi când plantele ieşite sunt expuse a fi uscate de arşiţa soarelui.

Dintre speciile moi, Populus canadensis este chemat a juca un mare rol în cultura silvică. Pentru ca să se obţină indivizi de viitor cu longevitate mare şi cu lemn sănătos, va trebui să se prefere cultura sa din sămânţă în locul înmulţirii prin butăşire, metodă practicată azi în mod curent. In adevăr, este cunoscut că plantele din sămânţă au probabilitate mai mare de a prezenta în interior lemn sănătos, decât acelea născute din butaşi, prin rănile cărora se pot strecura uşor ciupercile xylophage şi cari vor provoca mai târziu fenomenul de putrezire a duramenului.

In scopul cunoaşterii germinaţiunii seminţelor de plop de Canada s'au întreprins de noi câteva experienţe preliminarii, ale căror rezultate se arată mai jos. Experienţele s'au făcut pe hârtie de filtru în Petri; valoriile medii obţinute pentru coeficienţii de germinaţie a fost calculate de la un număr de 300—500 de seminţe. Seminţele întrebuinţate s'au recoltat din Parcul Carol, în primele zile ale diseminaţiunii, 1 Iunie 1931.

Seminţele semănate imediat (2 Iunie) arată în mod surprinzător un mare coeficient de germinaţiune 80,4—87,5%, după cum rezultă din tabloul (I) alăturat. Germinaţiunea începe chiar după 12 ore

39743.

şi toate seminţele germinabile dau în următoarele 6 zile. Energia germinativă (Poskin, Sylviculture, pg. 164) este foarte mare, totalitatea seminţelor, aprox. 80—90%, dând în primele 3—4 zile de la semănare.

Imbibarea seminţelor cu apă, aprox. 1 oră, stimulează germinaţiunea, pe când ţinerea lor mai mult în apă micşorează coeficientul facultăţii germinative. (Tab. I).

Tablou I

Nr.	Coeficientul de germinaţie* după . . . ore: 12	24	48	72	96	120	144	
1	2	70	74	78	78	80	82	Exp. cu seminţe puse la germinat la 2.6.931
2	4	70	74	86	88	90	90	
3	24	46	66	74	76	76	78	
4	26	46	68	68	68	68	68	
5	14	35	57	65	73	83	84	
	14	53,5	67,8	74,2	76,6	79,4	80,4	Valori medii
1	6	78	86	86	90	90	90	Idem, seminţe ţinute în apă 1 oră
2	8	78	84	84	84	86	86	
3	10	68	72	88	88	88	88	
4	12	66	78	84	84	86	88	
	79,5	72,5	85,5	85,5	86,5	87,5	88	Valori medii
1	22	58	78	80	84	84	84	Idem seminţe ţinute în apă 2 ore.
2	14	56	74	74	77	85	87	
3	16	60	80	84	84	84	84	
4	18	74	74	74	78	82	83	
5	20	62	76	78	78	80	80	
	18	64	76,4	78	80,2	83	83,4	Valori medii

* Coeficienţii de germinaţie sunt calculaţi în fiecare zi de la încolţire, în raport cu numărul total al seminţelor puse la încolţit.

Seminţele au fost lăsate să se usuce în mod natural pe o masă, într'o cameră. La anumite intervale s'au luat probe de 300—500 seminţe şi s'au pus la germinat spre a se vedea procentul corespunzător al germinaţiunii. Rezultatele obţinute sunt trecute în tabloul II, din care se deduc următoarele:

Tabloul II

Data începerii germinației	Coeficientul de germinație după . . zile						Data începerii germinației	Coeficientul de germinație după . . zile				
	2-a	3-a	4-a	5-a	6-a	7-a		2-a	3-a	4-a	5-a	6-a
6.VI	30	32	48	78	78	78	23.VI	26	28	32	32	32
	32	32	51	68	72	76		24	36	46	48	48
	34	72	74	74	76	76		22	28	30	30	30
	36	54	60	76	76	76		20	30	32	36	36
Procent med.	33	47,5	59	74	75,5	76,5		18	26	30	30	30
							Procent med.	22	29,6	34	35,2	35,2
13.VI	—	—	—	58	66	72	24.VI	36	36	36	36	36
	—	—	—	64	68	68		30	44	46	46	46
	—	—	—	72	78	78		32	34	34	38	38
	—	—	—	62	68	74		32	34	38	44	44
	—	—	—	64	66	68		34	38	38	40	40
Procent med.	—	—	—	64	69,2	72	Procent med.	32,8	36,8	38,4	40,8	40,8
							25.VI	34	44	44	46	46
16.VI	34	52	60	60	60	60		26	42	42	42	42
	34	56	64	64	64	64		34	46	46	48	48
	40	60	72	74	74	74		22	36	38	38	38
	36	54	60	62	64	64	Procent med.	29	42	42	43,5	43,5
	28	44	60	60	60	60						
Procent med.	34,4	53,2	63,2	64	64,4	64,4	7.VII	14	20	22	—	—
								12	20	22	—	—
22.VI	36	38	40	40	40	40		12	20	22	—	—
	44	48	50	50	50	50		2	20	22	—	—
	48	60	68	68	68	68	Procent med.	10	20	22	—	—
	46	50	54	54	54	54	8.VII	2	20	22	—	—
	38	42	44	44	44	44		2	20	22	—	—
Procent med.	42,4	47,6	51,2	51,2	51,2	51,2		6	20	22	—	—
							Procent med.	3,3	20	22	—	—

a) In măsura în care semințele își pierd apa, ele își pierd și facultatea germinativă.

b) In primele 20 zile de la coacerea semințelor coeficientul de germinație arată mici variațiuni în minus (la 6 Iunie = 76,5%, la 16 Iunie = 64,4%).

c) După 20—30 zile, coeficientul de germinație scade brusc, cu mici variațiuni (la 23 Iunie—25 Iunie: 34—42%, la 7 Iulie—22%, iar la 15 Iulie 1—5%; după 20 Iulie nu mai răsar decât cu totul izolat 162 semințe).

d) Semințele, după 30—40 zile dela coacere, după cum ne-a arătat o serie de experiențe, nu mai pot fi stimulate să germineze prin

înmuiere în apă ; procedând în acest mod, seminţele înmuiate (½—2 ore dau acelaş procent de germinaţiune ca şi seminţele uscate puse direct la germinat.

e) Energia germinativă creşte cu cât scade coeficientul de germinaţie, adică cu cât sunt seminţele mai uscate; în adevăr, la 22 Iunie au răsărit toate seminţele germinabile după a 4-a zi, la 25 Iunie după a 3 zi (72 ore) şi înfine, la 7 Iulie, chiar după a doua zi (48 ore).

Din experienţele, ale căror rezultate se arată mai sus, ca şi din alte experienţe preliminare se arată că în răspândirea seminţelor de sălcii nu joacă un rol determinant decât vântul.

Seminţele luate de ape şi bine îmbibate după două ore îşi pierd simţitor facultatea germinativă.

Astfel, seminţe puse în exces de apă ne dau un coeficient de germinaţie de 22% faţă de 51,2% al seminţelor neîmbibate. (Umiditatea dată prin înfiltrare dela o hârtie de filtru umedă).

Seminţele pot pluti câtăva vreme pe suprafaţa apei şi dacă după o îmbibare de 1—2 ore dau de sol, ele germinează în condiţiuni optime.

Pierderea treptată a facultăţii de germinaţie este datorită evaporării apei din seminţe prin uscare, respectiv moartea lor. Tegumentul seminţei nu oferă decât o protecţiune redusă evaporaţiunii apei din seminţe.

Seminţele se pot conserva ceva mai mult timp, dacă se menţin într'un mediu suficient de umed, dar destul de aerisit pentru ca seminţele să nu putrezească. Acest mod de conservare este realizat prin împachetarea seminţelor în jurnale împreună cu perii lor.

La germination des semences du peuplier de Canada.

L'auteur présente les résultats d'une série d'expériences sur la germination des semences du peuplier de Canada:

a. — Les semences ont un grand coefficient de germination (70%), lorsqu'on les a semées dans un délai de maximum 10 jours après la récolte;

b. — Après 40—45 jours, elles perdent au fur et à mesure leur faculté germinative;

c. — La germination des semences commence 12 heures après leur ensemencement; dans les six jours sulvants poussent toutes les semences en état de germination.

d. — L'énergie germinative est d'autant plus grande que les semences sont plus sèches. Par contre, en les mouillant pendant une heure dans l'eau on peut stimuler leur faculté germinative.

Die Keimung der Samen von Populus canadensis.

Verfasser teilt die Erfahrungen mit, welche er mit Keimversuchen des Samens von Populus canadensis gemacht hat.

a. — Die Samen haben ein grosses Keimungsprozent (70—80%), wenn sie in einem Zeitraum von höchstens zehn Tagen nach der Ernte ausgesäet werden.

b. — Vierzig bis fünf und vierzig Tage nach der Ernte verlieren die Samen allmählig ihre Keimungsfähigkeit.

c. — Zwölf Stunde nach der Aussaat fängt der Samen an aufzugehen. Im Laufe der sechs folgenden Tage gehen alle keimungsfähigen Samen auf.

d. — Die Keimungsenergie ist desto grösser je trockener das Saatgut ist. Dagegen durch geringe Anfeuchtung mit Wasser (1 Stunde) kann die Keimungsfähigkeit gesteigert werden.

UNITĂŢI ECONOMICE FORESTIERE ŞI AMENAJAMENTE.

de Ing. P. C. GHERVASIA

S'a lucrat mult, s'a cheltuit mult, pentru amenajarea pădurilor, putem spune că s'a format o conştiinţă publică şi că ştie toată lumea ce este un amenajament.

In mod didactic s'a definit ce este un amenajament cât mai exact, dar incomplect, pentrucă nu poate fi nici odată complect, pentru motivul că sfera acestei noţiuni se măreşte după vremuri, oameni şi împrejurări social-economice.

Dar s'a precizat că, majoritatea amenajamentelor (afară de cele artistice, pastorale, etc.) trebue să fie caracterizate prin introducerea ordinei în tăerile de exploatare — regenerare, având ca bază raportul susţinut şi înţelegându-se o pădure — S e r i e — ca unitate de sine stătătoare — independentă complect de restul domeniului forestier.

Pentrucă urmărim introducerea unui nou element în amenajamente şi pentruca să putem vedea clar insuficienţa concepţiei de amenajare de până acum, să luăm un exemplu — ce însuşi prin expunerea lui, arată insuficienţele şi greşelile, precum şi noua orientare.

Ne aflăm în faţa unui fapt împlinit : pădurile depe Valea Bistriţei, din vreo 7—8 Ocoale silvice, sunt astăzi amenajate sau aproape toate amenajate.

Cu sacrificii, cu comisii, cu şefi de ocoale, s'a cheltuit, s'a trudit o lume întreagă, s'au format S e r i i cum zice cartea, în fine, întreaga muncă şi pricepere a vremii s'a pus acolo.

Rezultatul :

Din seriile respective creiate şi amenajate ale văii Bistriţa, după cum probabil şi majoritatea din întreaga ţară — în nici una aproape nu s'a realizat raportul susţinut; veşnic parchete restante — iar de statornicia veniturilor în bani nici nu se mai vorbeşte, nu pe serii sau Ocoale, dar nici pe regionale silvice.

Cauzele care au determinat aceste rezultate neaşteptate, rezidă în întocmirea acestor amenajamente în care nu s'au aplicat decât diferitele concepţii didactice tip ca fond technic, — dar sterile — fiind lipsite de fondul unei concepţii economice largi.

S e r i e i, unitatea de amenajare, i s'au afectat toate atributele posibile, independentizând-o la maxim — într'un complex de mişcare „Viaţa Economică" unde singură s'a rătăcit.

Deaceea unele atribute de independenţă economică îi vor fi smulse, şi afectate unei noi noţiuni : „Unitatea Economică de Amenajare Forestieră — pe Bazine", căreia îi va fi subordonată.

Dacă înainte de a se porni la amenajarea pădurilor unui bazin (exemplu Bistriţa), se întocmeşte un plan general economic de amenajare (exploatare) al acestui bazin — avându-se în vedere industria deja creiată, (cherestea, hârtie, celuloză, mătasă) — debuşeurile, de ce quantum e nevoie în prezent, ce anume industrii se pot menţine, susţine şi creia — care este maximum de materie exploatabilă ce l'ar putea oferi un bazin (socotit ca unitate economică), modalitatea generală de exploatare-regenerare, etc. şi în fine toate detaliile ce s'ar găsi necesare de comisia sau inginerul ce ar elabora un asemenea plan, ce ar urma să rămână în seama regionalelor silvice, aşa cum este amenajamentul seriei pentru ocolul silvic — şi s'ar fixa şi o modalitate de amenajare unică, a pădurilor — printr'o vedere unică şi printr'o largă concepţiune, am ajunge la bune rezultate economice, sigure, promovând totodată şi viaţa pădurii, am cunoaşte un început într'o lucrare. S'ar vedea realizările, am putea tatona viitorul, am avea în faţă programul şi limita maximă.

Or, prin procedeele de până acum, s'a amenajat stingher pădure cu pădure, trup cu trup, turnate în serii, fie după aprecierile fiecăruia, fie după normele didactice — în fine „Qod capita ita sensum" — aplicându-se fel de fel de regime, cu diferite modalităţi de tratament şi realizări de posibilitate — şi de multe ori aceleaşi păduri — date în două, la o jumătate s'a aplicat un regim, un tra-

tament şi la cealaltă jumătate s'a aplicat alt regim, alt tratament cu un nou mod de realizare a posibilităţii — alocurea credem că s'a renunţat şi la sumarul discernământ local, şi s'a condus numai după raţionamentul că dacă eu comisia A, sau şeful de ocol B, am lucrat un amenajament cu regimul codrului cu tăeri succesive cu posibilitatea pe volum la seria I, — dincolo la seria II, ocolul vecin, sau versantul celălalt, aceiaş pădure, hai să fac amenajamentul cu regimul codrului, cu posibilitate pe suprafaţă, cu tăeri rase, numai pentru satisfacerea amorului artei şi gimnasticei de amenajare. Căci altă legătură n'a existat. Şi numai astfel ne putem explica dece după atâta trudă depusă, şi dacă de sus privim în cuprinsul aceluiaş bazin, — ce oferă în mod natural acelaş sol, subsol, formaţie geologică-arborete şi pe deasupra „aceiaş unitate economică" în materie forestieră —, nu vedem decât un mozaic de amenajamente, cu toate regimele cunoscute, cu toate modalităţile de tratament din lume, şi cu toate formele închipuite de a se realiza raportul susţinut, dar fără un scop economic precis.

Este evident, că cu lucrări incoherente nu putem dobândi izbânda în contra crizei economice actuale (problema zilei), care e o consecinţă naturală a aplicării în diferitele ramuri economice cunoscute, probabil a aceluiaş sistem citat, şi deci criza economică ar fi un efect şi nu o cauză, în seama căreia să ne vărsăm amarul forestier, — chiar dacă intenţionăm să găsim vina peste graniţele noastre.

Aşa se prezintă Valea Bistriţei, şi ca ea, probabil, toate bazinele păduroase din ţară, — fără planuri economice generale, centralizate în mâna regionalelor, cu un scop şi o vedere unică în funcţie de care să fie ţesut firul de amenajare, implicit modalitatea de atacare a materiei prime — lemnul — şi pe măsură cât permite acel plan, ce s'a studiat şi fixat în funcţie de întreg complexul de factori economici — sociali — şi culturali.

La ce folosesc atâtea amenajamente, ce nu sunt aplicabile şi prin forţa lucrurilor rămân simple studii, pentrucă nu se pot efectua tăerile de exploatare — regenerare, din lipsa prevederilor economice generale, ce ar fi trebuit să constitue baza de căpetenie „Planul general de amenajare economic al bazinului", ce anume am, ce amenajez — cât amenajez — unde amenajez — cu ce scop — şi cum trebueşte să procedăm spre a atinge limita maximă de realizare a pla-

nului general economic — ce rămâne idealul de realizat — într'o ipoteză dată — după studiul complet al unui bazin ?

Planul se elaborează studiindu-se şi concentrându-se toate forţele şi ramurile economice necesare, şi cointeresate la un moment dat — fixându-se şi afectându-se dependenţa şi independenţa unei ramuri de alta, după problemele social-economice.

Pentru economia forestieră propun a se elabora planuri economice generale, pe bazine mari, ce în mod natural oferă aceeaş unitate economică — şi totodată şi aceeaş unitate de consideraţiuni silvice de cultură (ex. Valea Bistriţei avem numai molid, şi mai jos brad cu fag). Aceste planuri rămân însă să se aplice de regionalele silvice.

Odată cu întocmirea planului general economic, în funcţie de industriile de bază şi cele de viitor, precum şi în funcţie de consideraţiunile de cultură silvică, se fixează regimele — tratamentele — şi modul de realizare al raportului susţinut — după cum voi arăta detailat mai departe.

Momentan, mozaicul regionalelor silvice, în materie de amenajare — parte s'ar adapta, ce este posibil, planului general — iar la rest s'ar renunţa şi s'ar începe cu paşi uriaşi spre o nouă orientare sistematică, cu o singură şi legată unitate de vedere în metodele de amenajare, ce vor trebui să fie cât mai simple, mai organice, mai ales când avem experienţa de azi.

Cu acest plan s'ar şti ce este de făcut, în orice moment şi de oricine ar putea mânui acest plan.

Dacă am intra în lumea industriilor forestiere, azi parte apuse, am vedea că mai toate sunt victimele unei politici lipsite de vederi în ansamblu, şi de coeziunea ce trebue să existe între diferitele ramuri de producţiune, şi factorii adequaţi (un ex. mişcarea cooperatistă forestieră, ca tip reprezentativ Tazlăul, — aci concură întreaga gamă de împrejurări, din care esenţa sunt aceste sumar schiţate până aici) am şti ceva mai mult, din cele câte sunt arătate aci — şi am simţi fondul cu durere.

Odată pătrunşi de importanţa acestei probleme, să păşim la coordonarea ideii de realizare.

1) Impărţirea teritorului ţării în unităţi economice naturale, după bazinele principale, ce oferă o asemenea grupare, de regionale silvice.

Determinarea acestor unităţi economice, este uşor, astăzi, de stabilit, după experienţele comerciale, industriale şi silvice de natură culturală de până aci.

Un exemplu tipic de unitate economică forestieră, îl oferă bazinul principal Bistriţa-Neamţ; deoparte şi dealta versanţii în lung cu bazine secundare, acoperite cu păduri de răşinoase dela Dorna şi până dincolo de Piatra Neamţ şi de aci brad cu fag, pe o întindere de circa 200 km. — colectând şi pădurile afluentului Bistricioara, începând din munţii Căliman şi până la Hangu, ce poate fi dat ca exemplu tipic de bazin secundar, cu o lungime de peste 60 Km.

2) Procedarea la întocmirea planului de exploatare în faza staţionară de azi cu elementele existente, pe regionalele silvice, cu stabilirea posibilităţilor de atacat.

Un bazin, să-i zicem o unitate economică forestieră, are o posibilitate normală A. Stabilit lucru, că în faza staţionară de azi nu se poate ataca complect această posibilitate şi că numai în viitor, în urma realizărilor planului general economic, se va atinge acest maxim, în materie brută, cât şi cea industrializată pentru consumul intern — mai dificil exportului — totuşi consumul se poate calcula şi pentru export, afectându-se calculului un coeficient de siguranţă.

Pe acest temei se trece la întocmirea planului, temei care oferă planului, posibilitatea sigură în materie păduroasă, ce se poate realiza — în faza actuală de pregătire industrială şi comercială a unui bazin.

3) Procedarea la alcătuirea planului general de exploatare cu stabilirea rolurilor bazinelor secundare, până la atacarea întregii posibilităţi a unei unităţi economice, ce ar fi faza definitivă staţionară normală — capitol în care concomitent cu păşirea la atacul posibilităţii, până la realizarea definitivă a posibilităţii normale a unităţii economice se prevede în paralelă modul de creare şi desvoltare a industriilor; capitol, în care ar urma adaptarea pe un deceniu al actualelor amenajamente ce ar corespunde spiritului planului general.

Odată puse bazele de amenajare staţionare pe un termen fix, în funcţie de toate elementele normale de azi — stăpânind întreaga regiune (Unitate economică) prin cunoaşterea tuturor industriilor atât forestiere cât şi din celelalte ramuri, sistemul politic — social — necesităţi locale, necesităţi de ordin politic general, apă-

rare naţională, am putea supune deliberării elementele, şi stabili planul de urmat.

Dela consumul staţionar de azi — treptat am trece, odată cu desvoltarea industriilor — şi posibilităţilor de absorbţie interne şi externe, la atacul posibilităţii în materie lemnoasă — până la ultima fază, realizarea posibilităţii normale a unui bazin.

In acest capitol s'ar face propunerile de viitor, în vederea desvoltării şi al acelor industrii cărora li se oferă prin materia brută cale deschisă, care sunt de necesitate imperioasă, dar nu s'au desvoltat — şi atunci s'ar şti ce trebue angajat — (se poate lucra prin mijloace proprii, e nevoie de un consorţiu, împrumuturi, etc.).

4) Stabilirea normelor generale de amenajare în sistem unic şi coordonat în cadrul planului general.

După modul de vedere, în care s'au fixat bazele planului general de exploatare al unei unităţi economice, dacă ştim ce elemente fasonate să producem — vom căuta să fixăm revoluţiile arboretelor — în conformitate cu prescripţiile silvice de cultură — de manieră ca pentru fiecare ramură de producţie să-i afectăm necesitatea normală.

Prezentăm, pentru claritatea celor arătate, un exemplu.

Presupunem că pe valea Bistriţei am stabilit să exploatăm material în faza staţionară de azi, să alimentăm industriile create, să le desvoltăm.

Presupunem că ne-am fixat la: fabricaţie de hârtie şi celuloză, cherestea de brad şi molid, rezonanţă, fag aburit, lemn de foc.

a) Din studiul arboretelor am vedea că unele bazine secundare în arborete de molid, prin forţa lucrurilor au arborete tinere; acel bazin secundar, va fi adequat industriei celulozei şi hârtiei, i se va stabili revoluţia ca atare, modalitatea de tratament, posibilitatea; va reprezenta un capitol în amenajare, în cuprinsul Planului General, fie că, în acest capitol s'ar prevedea şi posibilităţile din operaţiuni culturale de asemenea material, şi din alte capitole de amenajamente.

Industriile create s'ar alimenta susţinut şi s'ar şti şi posibilităţile de desvoltare, şi n'am mai trăi vremea ca mai anii trecuţi, când fabrica de hârtie, primia parchete din masive bătrâne, pe care le vindea fabricilor de cherestea.

b) Cherestea de molid şi brad.

Obârşia bazinului Bistriţa, este numai molid, presupunem că a ajuns la vârste mari, deci admirabil de creiat industria cherestelii — regie de stat — societăţi anonime — cooperaţie, etc. studii.

Revoluţiile se fixează ca atare în funcţie de acest fapt — tratamentul şi sistemul de realizare al raportului susţinut idem, însă unic, adică acelaş în toate seriile de exploatare.

Revenind mai jos, dăm peste brad şi fag, fagul la aburit şi lemn de foc eventual cherestea de fag, (bulz) debitat odată cu bradul.

Amenajarea acestor arborete constitue un nou capitol în planul general, idem revoluţie, tratament, raport susţinut.

Deşeuri şi produse secundare din amenajarea seriilor respective vor servi la alimentare locală.

c) Rezonanţa.

Ne aflăm în faţa tabloului, că din întreaga Europă, deţinem 3/5 lemn de rezonanţă, majoritatea pe albia Tarcăuşi, Neagra, Bicaz. S'a extras, se va termina în curând de extras, fără ca nimeni să se ocupe de ce regim, tratament, trebue să se bucure un arboret de molid, pentru ca să capete calităţile de lemn de rezonanţă.

Când vom şti probabil va fi prea târziu, cum o ştim cu Larix.

Deci, pe acest bazin secundar s'ar rezerva amenajarea masivului în vederea dobândirii lemnului de rezonanţă, şi susţinerea industriei acustice şi de avioane, etc.

Acestea fixate în planul general de exploatare al Unităţii economice, avem o lucrare completă, pe care ne putem bizui, şi încrede în viitor, am putea purcede la lucru — am şti ce avem de făcut atât în materie de amenajare cât şi în restul problemelor economice.

Problema în esenţă e grabnică, şi nu cere de gândit mult până să înceapă lucrarea, ci cere de gândit la lucru.

Les unités économiques forestières et les aménagements.

Partant de la constatation que les aménagements appliqués jusqu'à présent n'ont pas pu réaliser le rapport soutenu, l'auteur examine l'état de nos forêts et trouve que dans la conception actuelle la série a une trop grande indépendance par rapport à l'ensemble économique qui doit être considéré lorsqu'on effectue les aménagements.

C'est pourquoi, on propose l'élaboration des plans économiques généraux envisageant des grands basins, qui représentent toujours d'une manière naturelle une unité économique et en méme temps une unité pour les travaux de technique forestière.

Ensuite, dans le cadre de ces plans généraux on pourrait rédiger les aménagements pour les diverses séries.

Dans le reste, l'article indique la modalité de réaliser cette proposition.

Forstwirtschaftlichen Einheiten und die Einrichtungsarbeiten.

Ausgehend von den Tatsache, dass durch das bisher verfolgte Einrichtungsverfahren die Nachhaltigkeit der Nutzungen nicht gewährleistet wurde, unterzieht Verfasser den Zustand unserer Forsten einer Prüfung und kommt zu dem Schluss, dass der wirtschhaftlichen Einheit (Seria) in der heutigen Einrichtungsauffassung eine zu grosse Unabhängigkeit eingerräumt wird gegenüber dem wirtschaftlichen Ganzen, welches bei den Einrichtungsarbeit in's Auge zu fassen ist.

Demgemäss schlägt er vor Wirtschaftspläne für ganze Einzugsgebiete auszuarbeiten. Solche Einzugsgebiete haben natürlicher Weise einen einheitlichen Charakter wirtschaftlicher und waldbaulicher Art. Nachträglich, im Sinne dieser allgemeinen Wirtschaftspläne, sollen Einrichtungswerke für die einzelnen wirtschaftlichen Einheiten (Seria) ausgearbeitet werden.

Schliesslich, beschäftigt sich Verfasser mit den Ausführungsmodus seines Vorschlages.

DOCUMENTĂRI - COMENTARII

PROBLEMA REGENERĂRII NATURALE SAU ARTIFICIALE A PĂDURILOR NOASTRE

de Ing. JULIU FRÖHLICH

In articolul său intitulat: „Darea de seamă a Consiliului Technic al pădurilor pe anul 1931", d-l coleg A. I. Ionescu se ocupă intensiv cu problema, atât de importantă pentru noi, a regenerării pădurilor noastre. Cum o soluţie bună a acestei chestiuni e de o importanţă capitală pentru economia forestieră a întregei noastre ţări, să-mi fie permis şi mie a mă pronunţa privitor la cnestia aceasta pe baza studiilor mele teoretice şi a unei experienţe practice în pădurile Europei Centrale şi de Sud-Est, de aproape 30 de ani.

D. Ionescu arată că tăierile rase pe suprafeţe întinse au o influenţă păgubitoare asupra solului şi asupra pădurii viitoare; şi că pădurile artificiale, chiar şi cele cari se pot privi ca bine reuşite, „nu pot egala nici odată pădurile provenite pe calea regenerării naturale". In cursul consideraţiunilor d-sale, d. Ionescu cere mai departe: „....regenerarea naturală să fie adoptată ca un comandament al culturii noastre forestiere pentru toate regiunile ţării".

Că tăierile rase pe suprafeţe întinse pot avea efecte dăunătoare asupra solului şi eventual şi asupra pădurii viitoare, e o teză astăzi în general adoptată; şi cu toate acestea, tăierea rasă joacă primul rol în exploatarea pădurilor europene. Aşa d. e. în Germania, unde la Academiile forestiere, ideile lui Gayer despre avantajele reîmpăduririi naturale sunt profesate timp de mai mult de 50 de ani, iar după indicaţiunile lui Vanselow, reîmpădurirea artificială se face la cca. 95% a suprafeţei totale. Aşa că tăierea rasă domină încă şi astăzi în pădurile de pin

în Estul Germaniei, în pădurile de molift ale Saxoniei şi în pădurile de molift şi larice ale Alpilor austriaci.

De altfel, chestia, dacă regenerarea naturală e mai bună sau regenerarea artificială, încă nu este rezolvată ; dimpotrivă, după Dr. Dengler, problema aceasta timp de 100 ani, s'a discutat cu cea mai mare aprindere şi s'a rezolvat când într'un fel, când într'altul.

Chiar şi seniorul Gayer, întemeietorul doctrinei regenerării naturale, în cartea sa renumită „Waldbau" din anul 1878, privitor la tăierea rasă, se pronunţă în felul următor: „Ar fi însă o greşeală capitală de a cade dintr'un extrem într'altul şi de a propaga acuma exclusiv şi pentru toate cazurile regenerarea naturală, aşa cum s'a făcut până acuma cu regenerarea artificială".

Privitor la efectele tăierilor rase asupra stării pădurilor, Dr. Dengler în cartea sa citată spune următoarele: „In orice caz nu este just de a susţine o înrăutăţire generală a pădurilor noastre faţă de situaţia anterioară, şi a o motiva cu tăierile rase". Exact acelaş lucru îl putem spune astăzi cu privire la starea pădurilor noastre. Motivul că pădurile noastre de azi nu se află într'o stare satisfăcătoare, nu sunt tăierile rase, ci faptul că tăierile rase nu s'au reîmpădurit la vreme.

D. e. vom încerca degeaba în ţara noastră de a regenera masivele pure de reşinoase (molift, sau molift şi brad) pe calea tăierilor succesive, pe cale naturală. In această privinţă ne stau la dispoziţie experienţele dintr'un timp de 40 ani, făcute în ţara vecină, în Bosnia, cari ne dovedesc că toate încercările, de a regenera pe cale naturală pădurile seculare de răşinoase pure, eşuează, şi anume din motivul că nici solul nici masivul nu sunt pregătiţi pentru regenerarea naturală, şi că sămînţerii sunt distruşi de vânturi încă înainte de momentul când solul ar fi devenit apt pentru primirea seminţei. Ar fi în consecinţă greşit şi fără rost, dacă în ciuda experienţelor triste făcute în Bosnia, am face experimentul acesta şi în masivele noastre pure de reşinoase.

In baza îndelungatei mele practici, sunt însă de acord cu d. Ionescu privitor la părerea sa, că ar fi indicat de a regenera pe cale naturală masivele noastre amestecate, compuse la munte din fag, brad şi molift, şi în regiunea de dealuri din fag şi stejar. In acest caz, însă sistemul tăierilor succesive practicat până acum ar trebui să fie perfecţionat. Căci experienţa ne-a do-

vedit că metoda tăierilor succesive numai cu 2 tăieri, tăierea de însemânţare şi tăierea definitivă, cu intervalul scurt de 4—5 ani, nu garantează regenerarea naturală. Trebue intercalat încă cel puţin o tăiere preparatoare, şi perioada regenerării trebue prelungită la 10-20 ani. Ştim doar, că cel mai perfect sistem de regenerare naturală, tăierile jardinatorii „Femelschlag"-ul bavarez, cuprinde o perioadă de regenerare de 30—40 ani. Nu trebue să uităm că natura lucrează numai foarte încet.

Motivul că sistemul tăierilor rase s'a putut menţine timp de aşa multe decenii în atâtea ţări europene, şi că e dominant încă şi astăzi, sunt în primul rând multiplele avantaje pe cari le oferă economiei forestiere, ca d. e.: controlul simplu, amenajarea simplă, o mare concentrare a muncii, o cantitate mare de lemn pe o suprafaţă mică, şi în sfârşit, o regenerare relativ uşoară şi sigură pe calea plantaţiilor. Cu mult mai complicată e regenerarea naturală, bazată pe metoda tăierilor succesive. Dacă vrem să părăsim sistemul tăierilor rase în pădurile noastre mixte şi vrem să introducem tăierile succesive, aceasta înseamnă o intensificare a culturii noastre forestiere. Cerinţele faţă de şefii de ocoale şi faţă de personalul inferior sunt cu mult mai mari decât până acum. Deci, dacă vrem să introducem în ţara noastră metoda regenerărilor naturale, trebue să micşorăm teritoriile ocoalelor silvice. Atât timp cât un şef de ocol trebue să îngrijească un teritoriu de 20—30.000 ha. sau 20—30 păduri comunale, nici nu poate fi vorba de o intensificare a economiei noastre forestiere.

In pădurile Europei Centrale şi de Vest, unde masivele se regenerează pe cale naturală, ca d. e. în Württemberg, în Baden, într'o parte a Bavariei, un şef de ocol nu are subt îngrijirea sa decât circa 2—3000 ha. Afară de aceasta, pădurile acestea cultivate sunt accesibile printr'o reţea deasă de drumuri, ceeace la noi încă nu este cazul.

Deci nu e suficient, dacă amenajamentele noui prescriu pur şi simplu regenerarea naturală a pădurilor pe calea tăierilor succesive; ci mai întâiu trebuesc create premisele necesare: reducerea teritoriilor ocoalelor silvice, accesibilitatea pădurile prin druimuri, etc.

Cu ocazia aceasta aş vrea să mai spun ceva despre regimul stejarului în Transilvania. După statistica respectivă, stejarul cu

regimul codrului, a ocupat în anul 1888 o suprafaţă de 380.000 ha. Stejarul (Quercus pedunculata şi Quercus sessiliflora), parte în masive pure, parte amestecat cu fag şi carpen, se află mai ales în păduri comunale şi composesorate.

Pădurile acestea au fost folosite timp de secole pe cale de grădinărit neregulat, ţăranul alegându-şi după plac obiectul şi locul tăierii. Numai către sfârşitul secolului trecut, pădurile comunale şi composesoratele au fost înzestrate cu amenajamente. Toate planurile acestea s'au făcut după şablon. Regenerarea acestor păduri trebuia să se facă pe calea tăierilor succesive, numai cu două tăieri, tăierea de însămânţare şi tăierea definitivă, cari urmau să se facă cu un interval de exact 5 ani. La tăierea de însămânţare, trebuia păstrat mai ales stejarul, pentru a-i da prilej de a se regenera pe cale naturală. Cinci ani mai târziu urma tăierea definitivă. Dacă regenerarea naturală nu se făcuse în mod îndestulător, golurile rămase, conform amenajamentului, trebuiau complectate pe cale artificială, prin semănare sau plantaţii de stejar. Conform acestui plan, pădurile amestecate de stejar şi fag urmau să se regenereze în primul rând pe cale naturală, şi complectarea artificială era să se aplice numai în cazul unui eşec.

Timp de cam 4 decenii, pădurile foioase ale Transilvaniei s'au administrat în acest fel. Scopul principal al sistemului acestuia era menţinerea, şi, după putinţă, înmulţirea stejarului, lemnul cel mai preţios.

Dacă cercetăm rezultatul acestui regim, trebue să stabilim că este foarte trist. Trebue să recunoaştem că tendinţele acestea de a regenera stejarul pe cale naturală, în 75% ale cazurilor au eşuat. Acolo unde mai înainte se afla stejarul în masive pure sau amestecat cu fag, se află astăzi nesfârşite tufişuri de fag şi carpen; dar stejarul a dispărut; lăstarii de carpen l-au suprimat. Pretutindeni unde s'a lucrat conform amenajamentelor acestora, a dispărut stejarul, şi masive pure de fag, inferioare ca valoare, l-au înlocuit. O excepţie fac numai câteva oraşe, ca Sibiu, Sighişoara, etc., unde s'a dat cea mai mare atenţie regenerării stejarului. Dacă însă găsim undeva în Transilvania o regenerare reuşită de stejar, putem să fim siguri, că s'a făcut p e c a l e a r t i f i c i a l ă; semănare sau plantaţie...

Trebue să stabilim deci, că regenerarea stejarului pe cale naturală în Transilvania în timpul de 40 ani n ' a r e u ş i t.

Aceleaşi experienţe triste cu regenerarea naturală a stejarului

s'au făcut şi în Germania, în pădurea „Spessart". După Dr. Vanselow, aici s'a încercat timp de aproape 200 ani, de a regenera stejarul pe cale naturală, cu ajutorul tăierilor succesive — fără succes. După aceste infructuoase încercări, problema regenerării stejarului în pădurile acestea intensiv cultivate s'a rezolvat în aşa fel, că stejarul se seamănă pe suprafeţe mari. Sau cu alte cuvinte: s'au abandonat încercările de a regenera stejarul pe cale naturală prin tăieri succesive, şi stejarul se regenerează astăzi exclusiv pe cale artificială, prin semănare.

Dacă vrem să împiedecăm stingerea stejarului în Transilvania, trebue să învăţăm din istoria culturii stejarului în Germania şi Transilvania şi trebue să procedăm şi noi la cultura artificială a stejarului pe suprafeţe mari.

Vedem deci, că cerinţa d-lui Ionescu, cum că „regenerarea naturală să fie adoptată ca un comandament al culturii noastre forestiere pentru toate regiunile ţării", nu se poate susţine; căci cu regenerarea naturală nu vom avea succes nici în pădurile pure de răşinoase, nici în masivele de stejar. Trebue să fie străduinţa noastră de a asigura capitalul nostru de păduri, de care depinde binele unei mari părţi a populaţiei noastre, prin combinarea regenerării naturale cu regenerarea artificială.

In rezumat:

1. Regenerarea masivelor pure de răşinoase nu se poate face cu succes pe calea tăierilor succesive, ci se poate obţine în condiţiunile cele mai bune prin tăeirea rasă şi regenerarea artificială.

2. Masivele mixte de molift, brad şi fag, prin îngrijirea cuvenită, se pot regenera şi pe cale naturală.

3. La regenerarea prin tăieri succesive a masivelor amestecate de stejar şi fag, stejarul e înlocuit de fag.

Conservarea masivelor de stejar se face în condiţiunile cele mai bune prin mijlocirea semănării pe suprafeţe mari.

4. Regenerarea pădurilor noastre se face în modul cel mai sigur prin combinarea regenerării artificiale cu regenerarea naturală.

Literatură:

1. Dr. Vanselow: Theorie und Praxis der natürlichen Verjüngung im Wirtschaftswald. Neudamm 1931.

2. Dr. A. Dengler: Waldbau auf ökologischer Grundlage. Berlin 1930.

3. Dr. Vanselow: Die Waldbautechnik im Spessart. Berlin 1926.

Le problème de la régénération naturelle ou artificielle.

Se référant à un compte rendu du Conseil Technique, l'auteur reprit la discussion sur le problème de la régénération de nos forêts et conclut :

a — La régénération naturelle des peuplements purs de résineux ne peut pas être obtenue d'une manière satisfaisante en utilisant les coupes progressives; on y doit pratiquer des coupes rases suivies de la régénération artificielle;

b. — Les peuplements mélangés d'épicéa, sapin et hêtre peuvent être régénérés par voie naturelle à condition que celle-ci soit faite d'une manière bien soignée;

c. — La régénération par coupes progressives des peuplements mélangés de chêne et de hêtre conduit à la substitution du chêne par le hêtre. Pour conserver les peuplements de chêne dans des meilleures conditions il faut pratiquer l'ensemencement artificiel sur de grandes étendues.

d. — La régénération des forêts, dans les conditions spéciales de notre pays s'obtient de la façon la plus sûre en combinant la méthode naturelle avec celle artificielle.

Das Problem der Verjüngung unserer Forsten : künstlich oder natürlich ?

Bezugnehmend auf einen Rechenschaftsbericht für das Jahr 1931 des Technischen Rates bespricht Verfasser das Verjüngungsproblem unserer Forsten und kommt zu folgendem Schluss :

1. — Die erfolgreiche Verjüngung reiner Nadelholzbestände kann nicht auf natürlichem Wege durch almählige Lichtung des Altbestandes erzielt werden, sondern durch Kahlschlag mit nachfogende künstliche Anbau.

2. — Mischbestände von Fi. Bu. Ta. können natürlich verjüngt werden wenn die Hiebe mit der nötigen Sorgfalt eingelegt werden.

3. — Im Falle der Verjüngung von Mischbeständen von Ei. und Bu. auf dem Wege der allmählgen Lichtung wird die Eiche von der Buche verdrängt. Die Erhaltung von Ei. — beständen geschieht am besten durch Ansamung auf Grossflächen.

4. — Die Verjüngung unserer Forsten verspricht den meister Erfolg durch Kombinierung des natürlichen und künstlichen Weges.

JURISPRUDENȚĂ

DELICTE SILVICE

1046. Hotărîri date de tribunal ca instanță de apel. Instanța competinte a judeca recursul Art. 31 l. C. Cas.

Din examinarea art. 31 par. 2 litera a, din legea Curții de Casație rezultă principiul general că secția II-a a acestei Inalte Curți, are competința de a judeca recursurile în materie penală, fie că infracțiunile sunt prevăzute de codul penal, fie că sunt prevăzute de legi speciale deci și de codul silvic, când sunt introduse împotriva deciziunilor date de Curțile de fond ca instanțe de apel.

Dacă prin lit. c. a aceluiași paragraf, se arată că secția II-a a acestei Inalte Curti este competentă a judeca recursurile declarate în contra hotărârilor date conform codului silvic, acest alineat, care există și în vechea lege a Curții de Casație, se referă neîndolnic numai la materia prevăzută de cap. V cod. silvic care se ocupă de stabilirea drepturilor de proprietate a moșnenilor sau răzeșilor, cu privire la păduri, poeni, goluri de munți, și unde prin art. 32 se arată în mod special că sentințele tribunalelor sunt cu drept de recurs în Casație-materie care, în lipsa acestei dispoziții speciale și acest sens, ar fi fost de atribuțiunea secțiunei I a acestei Inalte Curți care are competința generală în materie civilă.

Prin urmare, acest alineat nu derogă dela principiul general statornicit mai sus după care sentințele tribunalelor pronunțate ca instanțe de apel, în materie penală au a fi judecate de către Curțile de apel în recurs.

Astfel fiind și cum în speță este vorba de un delict silvic, iar nu de o chestiune interesând stabilirea unor drepturi silvice, conf. cap. V din cod. silvic, recursul de față aparține jurisdicțiunei Curții de apel Galați, care urmează a statua în cauză și căreia i se va trimite în acest scop dosarul. (Cas. II, decizia penală no. din 4 Aprilie 1932. Preș. N. Bădescu-Roșiori, consilier).

Publicată în jurisprudența generală No. 33 din 26 Octombrie 1933.

R. P.

C R O N I C A

15 OCTOMBRIE 1933.

La această dată au fost sărbătoriți, într'un cadru măreț, zece ani de existență și laborioasă desvoltare a secției silvice, sub auspiciile Școlii Politechnice.

Aniversarea a coincis cu data deschiderii cursurilor, care, pentru prima dată de când există Invățământ Technic Superior, s'a inaugurat cu fast și serviciu religios. Pentru prima dată, la început de an, s'au strâns în acelaș loc, profesori și elevi, pentru ca să se marcheze și mai mult legăturile și spiritul de colaborare în munca pentru desvoltarea învățământului, pentru afirmarea disciplinei severe existente în Școala Politechnică și pentru ca elevii, în special, să vadă în această prezență comună, interesul, pe care-l pun profesorii pentru formarea viitorilor ingineri de toate specialitățile.

In afară de Corpul Profesoral și de elevii Școlii, au mai luat parte la această solemnitate: D-l Ministru al Instrucțiuniii, Prof. D. Gusti, D-l Subsecretar de Stat al Aerului, Radu Irimescu, diferite personalități oficiale și particulare, cari cu toți, prin această manifestare, au ținut să arate interesul pe care-l poartă Invățământului Technic Superior.

Festivitatea s'a deschis printr'o sfeștanie, după care, Preotul, printr'o scurtă alocuțiune, a dat Profesorilor și elevilor binecuvântarea Bisericii, pentru acest început de an.

D-l Prof. N. Vasilescu-Karpen, Rectorul Șc. Politechnice, a expus obiectivele acestei serbări: Inceperea cursurilor, Jubileul de zece ani al Secției Silvice în cadrul Sc. Politechnice și inaugurarea secției de Aeronautică, a 6-a secție pe lângă cele cinci deja existente. In ce privește cel dintâi obiectiv, D-sa a ținut să sublinieze elogios inițiativa acestei manifestări neobișnuită în tradiția vechei Școli.

Apoi, în cuvinte elogioase a apreciat eforturile secției silvice în timp de zece ani și a insistat asupra necesității creierii unei secțiuni de aeronautică, citind scrisoarea pe care a primit-o acum 8 ani de la Printul Moștenitor, azi Regele României, prin care, încă de atunci se accentua asupra necesități acestui învățământ.

D-sa trece apoi cuvântul d-lui *Prof. V. N. Stinghe,* decanul Secției silvice, care a făcut un scurt dar complet istoric al desvoltării învățământului silvic în ultimul deceniu.

Secţia Silvică ocupă azi în Şcoala Politechnică un loc bine definit, are laboratorii şi muzee bine organizate, citându-ne în ordinea organizării lor: Laboratorul de Botanică, cel de Entomologie, cel de Soluri, Technologia lemnului, Silvicultură, Herăstrae, etc. Secţia silvică dispune, de asemenea, de material didactic suficient pentruca să se completeze cunoştinţele teoretice cu cele practice, atât de necesare. Această organizare nu e la sfârşitul ei. Toate cele menţionate se completează pe zi ce trece.

Remarcăm din cuvântarea D-lui *Stinghe* lipsa pădurilor de experimentaţie, ataşate învăţământului silvic, unde profesorii cursurilor de specialitate silvică să aplice împreună cu elevii diferitele metode profesate de la catedră, şi speranţa cu care d-sa şi-a încheiat cuvântarea că autorităţile de care depinde această înzestrare nu vor întârzia prea mult s'o facă, pentru desăvârşirea instrucţiunicelor chemaţi să conducă destinele pădurilor ţării noastre.

Preşedintele Federaţiei Soc. Elevilor Sc. Politechnice a adus mulţumiri Profesorilor şi personalor participante, pentru îndemnul la muncă dat.

In sfârşit *D-l Ing. M. Manolescu*, Prof. de Şt. economice şi raţionalizare, la această Şcoală, a ţinut o lecţie de deschidere, discutând ierarhia de valori şi ierarhia fonctională în societate, arătând locul de frunte pe care trebue să-l aibă Inginerii în conducerea Vieţii economice.

După terminarea festivităţii selecta asistenţă a vizitat sălile de cursuri, laboratoriile şi muzeele secţiei silvice precum şi expoziţia de proiecte şi lucrări practice a elevilor Şc. Politechnice.

Cu acest prilej s'a împărţit publicului, o broşură conţinând Istoricul Invăţământului Silvic, dela 1906—1933, publicată sub auspiciile Secţiei Silvice, de la Şc. Politechnică.

Din această manifestare a reeşit foarte clar progresul incontestabil mare, pe care Secţia silvică l-a făcut în acest ultim deceniu de când se desvoltă sub auspiciile Şc. Politechnice. In special, vizitarea bine înzestratelor Laboratorii şi muzee a fost pentru membrii Corpului Silvic o foarte plăcută revelaţie, inspirând încrederea în realizarea progresului urmărit şi dând o deosebită şi îndreptăţită mândrie de Corp.

După masă a avut loc o a doua sărbătoare, organizată de Soc. Elevilor ingineri silvici, la care a participat mare parte din asistenţa de dimineaţă. S'au ţinut cuvântări de către DD.: Prof. Stinghe, Ing. Dr. C. Chiriţă Ing. Dr. Dinu, Ing. I. Popescu-Zeletin şi O. Georgescu, Preşedintele Soc. Elevilor ing. Silvici.

Red.

EXAMENUL PENTRU GRADUL DE INGINER SUBINSPECTOR SILVIC

Intre 2 şi 19 Oct. a. c. s'a ţinut în Bucureşti, examenul Inginerilor Şefi Silvici, candidaţi la gradul de Subinspector silvic, cu o vechime de 4 ani, la 1 Ianuarie 1934, examen cerut de art. 12 alineatul c, din legea de organizare a Corpului Silvic.

Comisiunea de examinare, în acest an, constituită conform prevederilor alineatului ultim din citatul articol, a fost compusă din D-nii Ingineri Consilieri

silvici: I. Comaniciu, membru al Consiliului Silvic, Horia Lazăr, Directorul Regimului Silvic, Ingineri Inspectori generali: Ioan Petre, Directorul C. A. P. S., V. Stinghe şi M. Drăcea, Profesori de Ştiinţe silvice la Secţia Silvică a Şcoalei Politechnice.

Până la 20 Sept. — termenul fixat de Minister — s'au înscris 30 candidaţi, iar după această dată încă 2, cari însă fiind tardiv înscrişi, nu au mai fost admişi.

Dintre cei 30 candidaţi, au rămas până la sfârşit numai 27, întrucât 2 întârziind la darea lucrării scrise nu au mai fost admişi, iar unul s'a retras chiar la sfârşitul ei.

Subiectul lucrării scrise este următorul:

1) Obligator.

Consideraţiuni technice, economice şi administrative asupra regenerării şi restaurării pădurilor, cu referire specială la rolul speciilor de quercinee şi salcâmului la câmpie, a răşinoaselor şi fagului la munte.

(Se va trata după alegere numai pădurile de câmpie sau numai cele dela munte).

2) (Una din cele două chestiuni de mai jos).

a) Efectul legii din 1930 în ce priveşte aplicarea regimului silvic.

b) Rentabilitatea industrializării pe loc în pădure a stejarului sau a fagului.

(Se va trata la alegere numai una din aceste esenţe).

Lucrarea practică pe teren, s'a dat în pădurea Statului Rădeşti, din com. Stâlpeni ocolul silvic Carol I, din Judeţul Muscel, într'o porţiune de stejar pur sau în amestec cu fag, cu un f. frumos semănţiş de stejar.

Subiectul acestei lucrări este următorul:

Caracterizând starea actuală a pădurii să se spună ce s'a petrecut cu arboretul în ultimele 2 decenii.

Să se indice lucrările de făcut în deceniul ce urmează.

Să se estimeze din ochi volumul la ha. şi să se arăte proporţia în lemn de lucru de foc şi de cărăi.

După nevoile actuale ale pieţii care este felul de produse ce ar trebui să se prelucreze spre a se face cea mai rentabilă valorificare a materialului din pădure.

Rezultatul examenului este următorul: 26 candidaţi admişi, din care 6 cu calificativul f. bine, 10 cu calificativul bine şi 10 cu suficient; unul singur respins.

După Instituţiile unde funcţionează candidaţii, situaţia este următoarea: 21 dela C. A. P. S., 2 dela Regim, 3 dela Casa Centrală a Cooperaţiei şi 1 dela fondul Religionar din Bucovina.

Faţă cu fondul lucrărilor personale, prezentate pentru examen şi pentru a stimula spre cercetări personale pe terenul technic, silvic şi economic pe viitorii candidaţi, Comisiunea propune ca lucrarea personală, anume întocmită pentru examen, să cuprindă concluziile individuale asupra subiectului studiat, să nu fi fost ordonată şi nici prezentată anterior autorităţii de care depinde.

Numărul mic al candidaţilor din acest an faţă cu cel din anii trecuţi şi cu numărul celor ce au vechimea cerută de lege, a împresionat. Şi cu drept cuvânt, căci după Anuarul Inginerilor Silvici pe 1932/933, întocmit de D-l Ing.

Popescu Zeletin, cu vechime până la 1 Ianuarie 1930, după Instituţiile unde funcţionează azi, ar fi trebuit să se prezinte: 93 dela C. A. P. S., 40 dela Regim. 3 dela Eforie, 18 dela Fondul Religionar, 5 dela diverse Primării şi Municipii, 4 dela Oficiul Central al Cooperaţiei şi 8 dela Societăţile particulare sau liber profesionişti.

In total 179, adică s'au prezentat numai 14,5% dintre cei ce erau în drept a se prezenta.

Sunt de cercetat cauzele acestui mic număr de candidaţi din acest an, spre a se găsi soluţia, căci dacă examenul este obligator prin lege, pentru ca rezultatul lui să corespundă intenţiei legiuitorului, prealabile cursuri speciale, pregătitoare cari să pună la curent pe toţi cu concepţiile economice, technice şi comerciale, cari stau la baza Administraţii silvice de azi, ar putea împlini lipsuri şi ajuta mult şi Serviciului şi concurenţilor.

I. I. Marinescu

R E C E N Z I I

Th. Dimitroff et A. Bioltscheff.

Contribution à l'étude de la faculté de restauration de nos terrains torrentiels.

(Extras din Anuarul Universităţii din Sofia Tom. XI, 1932/33).

46 pag. şi 8 fig. în text.

Armătura vegetală exercită asupra evoluţiei reliefului solului un rol de întârzietor foarte eficace, rol pe care se bazează azi toată lupta ce se duce împotriva ravinării.

Acolo însă unde omul şi industriile sale au intervenit şi au stricat o anumită stare de echilibru relativ, distrugând armătura vegetală asistăm la o evoluţie rapidă a formelor reliefului solului; eroziunea lucrează în plin fără nici o piedică.

In legătura cu acest fenomen, s'a observat că distrugându-se armătura vegetală de pe un sol stabil prezentând o pantă care depăşeşte o anumită valoare — organismele vegetale nu mai pot, în condiţiunile actuale de sol climat şi pantă, să se fixeze imediat şi cu propriile lor mijloace, pentru a restabili starea de mai înainte. Aceasta cu toate că pe terenurile învecinate acea vegetaţie există, producând germeni care s'ar putea desvolta alături, dacă ar găsi condiţiuni favorabile.

Dispariţiei învelişului vegetal îi urmează astfel o fază de ablaţiune. Agenţii dinamicii externe se aştern la lucru tinzând să dea acestui teren o pantă generală inferioară aceleia pe care o avea în momentul despăduririi. Numai după ce terenul a căpătat o pantă mai mică, se poate observa că organismele vegetale caută să pună din nou stăpânire pe solul a cărei pantă s'a îndulcit simţitor.

Această pantă a fost numită de unii pantă de restaurare [1]).

Panta de restaurare nu este aceiaşi peste tot locul. Ea variază după amploarea, mai mare sau mai mică a fenomenului de scurgerea sălbatică a apelor pe pante (ruissellement). Se înţelege deci că formele de modelare ale terenurilor evoluiază în sensuri foarte diferite, după mai marea sau mai mica abundenţă a precipitaţiunilor şi potrivit cu repartizarea lor în cursul unui sezon de vegetaţie. Dar nu numai atât. Natura precipitaţiunilor joacă de asemenea un mare rol. Ploile violente şi grindina activează mersul eroziunei şi deci evoluţia formelor. Zăpada din contră, menţine starea actuală a terenului. Zăpada topindu se încet apa rezultată are timp să se infiltreze în sol; numai o cantitate mică se scurge încet şi fără ca să producă efectul aceleia provenită din ploile torenţiale şi din grindină.

Din examinarea acestor fenomene, s'a

1) C. Bernard. Cours de restauration de montagne. Fasc. I. pag. 302.

putut ajunge la stabilirea următorului principiu: „un sol de constituție fizică și de pantă dată va putea să fie invadat de vegetație sub un climat dat, în timp ce această invazi une a avut deja loc sau este încă imposibilă în alte condițiuni de climat" [1]).

In legătură cu principiul amintit mai sus. D-nii Th. Dimitroff și A. Bioltscheff publică anumite observațiuni și constatări făcute relativ la stabilirea variabilității facultății de restaurare a terenurilor torențiale față de panta lor actuală.

Pentru aceasta, autorii au ales ca locuri de observație doi torenți: Brestov Dol și Tschourilski Dol afluenți ai râului Iskr care, izvorând din munții Rila, străbate Balcanii și se varsă în Dunăre cam în fața orașului Corabia de la noi.

Autorii au putut constata că în timp ce o parte din suprafețele puse sub observație erau invadate, pe cale naturală, de vegetație, anumite puncte prezentând pante mai mari decât restul, au rămas tot goale și se pare, vor rămâne încă până în momentul când panta terenului se va micșora.

Aceeaș situație se prezintă și atunci când se încearcă să se pună stăpânire pe sol pe calea plantațiilor.

In fine, s'a mai remarcat că, deși cei doi torenți se găsesc în condițiuni aproape identice de topografie climat și sol locurile de observație marchează o oarecare diversitate în ce privește capacitatea de restaurare a terenurilor. Autorii pun această diversitate de restaurare în legătură cu microclimatul locurilor de observație.

Din studierea și stabilirea capacității de restaurare a terenurilor, autorii au crezut că pot obține o bază de clasificare practică a regiunilor torențiale.

Astfel, o primă categorie ar forma-o acele terenuri unde natura prin prezența diferitelor vestigii vegetale-păduroase, contribue la restabilirea vegetației. Singura măsură de luat în aceste regiuni ar fi rezervarea terenurilor degradate.

In aceste locuri, lucrările de corecțiune și cele de plantație nu ar face decât să accelereze procesul natural.

In această categorie se plasează o parte din terenurile de pe flancul Nord al munților Bulgariei, având o posibilitate foarte mare de restaurare.

A doua categorie de terenuri o formează acelea unde restaurarea pe cale naturală nu poate fi obținută decât cu ajutorul vegetației ierbacee.

Aici se clasează terenurile lipsite de păduri — fânețe și pășuni — din regiunile ridicate precum și părțile superioare goale și degradate ale bazinelor de recepție ale torenților și râurilor torențiale din munții Rila, Rhodopes și Pirine.

A treia categorie ar forma-o acele terenuri unde nici vegetația lemnoasă și nici cea ierbacee nu pot face nimic pe cale naturală. Pe aceste terenuri urmează să se facă lucrări de corecțiune și plantațiuni.

In această categorie se clasează toate părțile torențiale ale crestelor munților înalți, având un climat aspru și o facultate de restaurare naturală foarte slabă.

Aceste sunt ideile principale din lucrarea amintită care ne-au fost înlesnite de rezumatul francez pe care-l conține. Regretăm că necunoașterea limbii bulgare ne-a împiedecat să aflăm detaliile acestor cercetări, al căror interes este inutil să-l subliniem.

At. Haralamb

1) C. Bernard op. cit.

The Empire Forestry Handbook 1933.

London, 1933, pg. 167.

Anuarul forestier imperial pe 1933.

Asociaţia silvicultorilor din întregul Imperiu Britanic ne-a trimis cu titlul de dar, Anuarul pe 1933, publicat sub îngrijirea sa şi editat de W. A. Robinson.

E o lucare de dat ca exemplu. Titlul, hârtia, împărţirea materiei, legatul; totul face lucrarea prezentabilă, simpatică, de te îndeamnă s'o răsfoeşti, deşi, prin definiţie Anuarul e o operă care interesează în special corpul căruia îi ţine evidenţa. Modul, însă, cu totul îngrijit („occidental") în care apare ne impune să stăruim puţin asupră-i şi să spunem cu ce se ocupă.

Îşi propune să prezinte într'o formă cât mai condensată (167 pag. form. 14/22 cm) informaţiile esenţiale asupra pădurilor imperiului britanic. Astfel, capitolul care se ocupă cu statistica forestieră a Imperiului britanic după suprafaţă, vol. proprietate, producţie, consum, import şi export alcătuit după date oficiale, oferă cele mai valabile cifre existente în materia respectivă — dând un bilanţ al resurselor forestiere ale Imperiului britanic.

De un interes special pentru comerţul de lemn, pentru arhitecţi şi antreprenori de lucrări (constructori) este lista revăzută a numirilor din comerţ pentru diferitele specii din imperiu, care au fost puse în paralel cu cele ştiinţifice (botanice) cărora corespund, reducându-se astfel formidabila confusie care exista până acum.

Mai departe, în alte capitole speciale găsim informaţii despre Institutele şi serviciile care se ocupă cu silvicultura în cuprinsul imperiului, despre Institutele de cercetări forestiere cu *programele respective pe anul în curs*, despre centre de învăţământ Silvic, societăţi şi reviste forestiere, etc.

Anuarul aşa cum se prezintă, este o lucrare de cooperare la care au contribuit diversele Instituţii şi silvicultorii din toată ţara şi vrea să facă oficiul de informaţii pentru toţi cei cari-s interesaţi în producţia, conservarea, distribuţia şi utilizarea pădurilor din Anglia şi Imperiul Britanic.

In rezumat: un model de technică redacţională şi tipografică prezentat cu gîrul celei mai mari Societăţi forestiere engleze.

T. B.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

No. 6, Iunie 1933.

F. Vidron.

La méthode du contrôle dans une sapinière vosgienne.

Metoda controlului într'o pădure de brad din Vosgi.

In amenajamentul pădurii Walschied (Moselle), din 1932 s'a prevăzut ca seria III-a să fie tratată în codru grădinărit, prin „metoda controlului".

Dela 1886, când s'a creiat — la cererea lui Gurnaud — seria controlului din pădurea Amance, este prima oară, când — oficial cel puţin — metoda controlului s'a aplicat într'o pădure franceză supusă regimului silvic.

Autorul articolului dă câteva precizări asupra amenajamentului seriei menţionate, conchizând că a trebuit să limiteze exigenţele metodei la potenţialul mijloacelor de acţiune, de cari putea dispune.

Amenajam. s'a străduit, simplificând metoda, şi adoptând-o la contingenţele administrative locale, să-i menţină principiile esenţiale şi să-i păstreze, dacă nu litera, cel puţin spiritul.

Vinconneau.

Le trouble d'aménagement dans les taillis incendiés.

Turburarea amenajamentului în crângurile incendiate.

Când un crâng amenajat este incendiat la o vârstă *n*, inferioară vârste. N, aleasă pentru exploatarea normală şi când tulpinele n'au fost distruse cum se întâmplă de altfel în general, rezultă un prejudiciu, constituit aproape întotdeauna din 3 feluri de pagube:

1) Paguba arboretului propriu zis. — Este perderea valorii de viitor a arborilor în creştere, diminuată cu val. de vânzare a crângului incendiat, când exista. Dar, când arboretul a fost ars la o vârstă tânără, recepajul necesită cheltueli de manoperă, de recepaj, cari se adaugă la perderea valorii de viitor a arboretului.

2) Paguba solului forestier.

Este paguba datorită distrugerii păturii moarte, în total sau în parte, cum şi uscăciunii sau calcinaţiei terenului vegetal, ducând la sărăcirea solului forestier în principii fertilizante, sărăcire ce se poate evalua experimental destul de uşor.

3) Paguba datorită turburării amenajamentului.

Este reprezentată prin sacrificiile de exploatabilitate, ce trebuesc suportate pentru a urma ordinea exploatării stabilite.

Autorul îşi propune în acest articol să

evalueze — în mod general — această pagubă, prin calcule, ajungând la formula:

$$T=\frac{1}{(1+t)^{N-n}}\left[V_n\frac{(1+t)^{N-n}-1}{(1+t)^N-1}-V_m\right]$$

T = paguba din turburarea amenajamentului,

t = procentul forestier.

N = vârsta normală de exploatare,

n = vârsta, când s'a produs incendiul,

V_n = val. arboretului la vârsta normală de exploatare şi

V_m = val. de vânzare a arboretului incendiat.

Coeficienţii:

$$\frac{1}{(1+t)^{N-n}} \quad \text{şi} \quad \frac{(1+t)^{-n}-1}{(1+t)^N-1}$$

sunt daţi de table.

Dacă formula de mai sus ar fi admisă de toată lumea, ar fi comod — după modelul ce există pentru valorile de viitor, — să se stabilească baremuri, cari să dea — pentru diferitele vârste uzuale ale exploatării normale — valori mijlocii ale turburărilor amenajamentului, în funcţiune de:

1) Principalele valori de vânzare ale crângurilor la aceste vârste normale de exploatare,

2) Câteva valori curente ale procentului mijlociu *t* în formarea valorii fondului şi suprafeţei şi

3) Vârstele arborelui incendiat.

Pierre Buffault.

Au sujet des races françaises de pin maritime.

Cu privire la speciile franceze de pin maritim.

Autorul răspunde la un articol al dlui M. Rol, botanist, pledând pentru afirmaţia, că pinul maritim în regiunea atlantică cel puţin la S. Vest — este net calcifug.

A. Granger.

A propos des éclaircies de Bellême.

Cu privire la răriturile din păd. Bellême.

Această metodă a răriturilor dela Bellême a suscitat multe discuţiuni pro şi contra, cari s'au publicat în „Revue des eaux et forêts".

In articolul de faţă, autorul caută să demonstreze, că înălţimea optimă a fusului de 15 metri, ce se speră a se ajunge de stejarii din Bellême, către vârsta de 70 de ani, este insuficientă, pentru a concluda, că în principiu, e vorba mai întâi de o metodă, aplicabilă numai pentru soluri şi climate ca la Bellême şi apoi de o transformare a metodelor anterioare.

P De Lachadenède.

Grille électrique pour tacons.

Grătar electric pentru peştişorii de somon.

Este vorba de un aparat electric, o instalaţie, care să uşureze coborârea peştişorilor de somon ajunşi la vârsta de 2 ani şi cari trebue să emigreze în mare pentru a creşte timp de 3—4 ani şi apoi să revină în râu ca somon mare.

H. J.

Réduction du personnel des officiers des Eaux et forêts depuis un siècle.

Reducerea personalului inginerilor de ape şi păduri în timp de un secol.

O notă şi un grafic, din cari se vede, că în 1828, suprafaţa păduroasă ce servea administraţiei unui inginer silvic în Franţa era *de 3476 ha.*, pe când în *1932* — după 104 ani — ac. suprafaţă s'a ridicat *la 6902 ha*, ceia ce însemnează că personalul silvic inginerese în Franţa, faţă cu suprafaţa păduroasă ce admini-

strează, s'a înjumătăţit în timp de 100 de ani.

G. Huffel.

Le mouvement forestier a l'étranger.

Mişcarea forestieră în străinătate.

Autorul se ocupă de mişcarea forestieră din ultima vreme din: Polonia, România, Elveţia, Germania, Austria şi Rusia.

In ce priveşte România, autorul reaminteşte, că chiar de pe când a vizitat pădurile create pe nisipurile României, şi-a exprimat îndoiala asupra menţinerii venitului pe care-l producea la prima exploatare. — „Este îndoelnic — spune D-sa — că salcâmul va putea constitui păduri durabile pe nisipuri; ar fi prudent să i se asocieze alte esenţe".

Autorul are satisfacţia să fie confirmat mai repede, decât a crezut, prin constatările făcute şi publicate într'un „memoriu asupra decadenţii pădurilor de salcâm din România şi necesităţile de a crea subarborete pentru protecţia solului" de către colegii C-tin Chiriţă şi Radu Munteanu.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

No. 5—1933.

L. Pardé.

L'introduction des essences exotiques en forêt.

Introducerea esenţelor exotice în pădure.

La 29 Martie 1933, fiind invitat de Soc. Centrale Forestière de Belgique la Bruxelles, L. Pardé a ţinut în faţa adunării generale a acestei societăţi o conferinţă despre introducerea exoticelor în pădure. Conferinţa este publicată în întregime în acest număr al revistei.

D-l L. Pardé, după ce arată care sunt principiile care conduc la introducerea exoticelor într'o regiune oarecare şi la ce cercetări trebue supusă o esenţă pentru a constata dacă corespunde intenţiilor, face o enumerare a esenţelor care i se par mai interesante din punct de vedere forestier, pentru Belgia.

M. G.

L'arbre en croissance.

Arborele în desvoltare.

Profesorul Priestley, într'o comunicare pe care a publicat-o în revista *Forestry* din Dec. 1932, evidenţiază importanţa mugurilor pentru creşterea arborilor. In urma unor cercetări, a făcut constatarea că activitatea cambială începe sub muguri şi se întinde spre baza arborelui. Pe baza acestor concluziuni se pot explica diferite fenomene care se petrec la un arbore: elagajul natural, aderenţa nodurilor, ascensiunea sevei, apoi condiţiuni de plutit, de tăere ş. a.

E. R.

Comment on combat la maladie de l'orme en Hollande.

Cum se combate maladia ulmului în Olanda.

Specialiştii olandezi au ajuns la convingerea că maladia ulmului se datoreşte ciupercii Graphium ulmi care are ca agent de propagare pe Scolytus Geoffroy şi S. multistriatus Marsh. De aceea combaterea urmăreşte scoaterea arborilor uscaţi sau maladivi şi distrugerea scoarţei acestor arbori adică a mediului unde se desvoltă Scolytus.

In acest sens guvernarea olandeză a dat mai multe dispoziţiuni proprietarilor de păduri, iar Administraţia forestieră a fost însărcinată cu supravegherea executării măsurilor de combatere.

Ca mijloace preventive au fost studiate diferite substanţe chimice, dar fără rezultat satisfăcător.

Se crede cea mai bună cale pentru diminuarea răului s'a găsit prin izolarea speciilor şi varietăţilor de ulm cele mai rezistente la maladie. Constatarea acestora se face de o comisie specială care lucrează în legătură cu laboratorul de Phytopatologie.

No. 6. — 1933.

Albert Lamy.

Notes pour servir à l'étude des forêts du Rouanda-Urundi.

Note pentru studirea pădurilor din Ruanda-Urundi.

Ruanda-Urundi este un ţinut din Africa ecuatorială, la răsărit de lacurile Tanganica şi Kivu. Inginerul silvic al acestui ţinut, după ce îşi arată factorii principali geografici, topografici, climatici, şi geologici cari influenţează vegetaţia, face o descriere a tipurilor de vegetaţie şi apoi trece la descrierea pădurilor.

Intrucât factorii sol şi climă de care depind asociaţiunile vegetale primitive variază cu altitudinea, distinge 3 zone de vegetaţie forestieră în raport cu altitudinea şi anume:

1) zona pădurilor care se întind mai sus de 2400 alt., împărţită şi ea în două subzone:

a) etaj de bambus —

b) etaj de răşinoase.

2) Zona cuprinsă între 2100 şi 2400 m.

3) Zona pădurilor sub 2100 m. alt.

Sunt descrise aceste zone şi esenţele principale ce compun pădurile.

(Va urma)

S. Cabianca.

Les progrès de la technique de la conservation du bois.

Progresele tehnicei conservării lemnului.

Desvoltarea industriei şi tehnicei a mărit cererea de lemne tari, rezistente la atacul ciupercilor şi insectelor. Procedeele vechi prin care se mărea această rezistenţă. — uscarea înceată în locuri adăpostite — deşi cu rezultate excelente nu mai puteau satisface cerinţele din ce în ce mai mari. Pe de altă parte, lemnele tari fiind insuficiente a trebuit să se găsească mijloace artificiale pentru mărirea rezistenţei lemnului. Astfel s'a ajuns la uscarea lemnului în uscătorii şi la procedeele chimice.

Autorul relevă unele cercetări şi rezultate asupra injectării lemnului şi constată că technica prezervării lemnului este pe calea bună care va simplifica procedeele, va mări eficacitatea şi va realiza economii apreciabile faţă de vechile procedee.

G. Delevoy.

Une visite, au champ d'expériences de Belle-Étoile, dans la forêt de Soignes.

O vizită la câmpul de experienţe „Belle-Étoile" din pădurea Soignes.

Se fac câteva observaţiuni asupra unor esenţe cu creştere rapidă din câmpul de experienţe asupra rezultatelor experienţei internaţionale ce se fac aci asupra originei pinului silvestru şi asupra rezultatului unor rărituri.

C. Gillardin.

Note sur la culture du mélèze dans la forêt de Soignes.

Asupra culturii laricelui în pădurea Soignes.

Amestecul de larice europeau cu fag, în pădurea Soignes a dat rezultate foarte bune. Autorul arată cu cifre aceste rezultate şi face câteva consideraţiuni asupra felului cum trebue introdus laricele în amestec.

La campagne contre les bois belges. L'exposition de Bruxelles en 1935.

Campania contra lemnului belgian.

Expoziţia de la Bruxelles din 1935.

Un protest în contra întrebuinţării lemnului de provenienţă străină în locul celui indigen.

Les incendies forestiers en 1932.

Incendiile forestiere din 1932.

Constatându-se procentul însemnat al suprafeţelor distruse de foc se cere un nou efort pentru a lupta în contra incendiilor.

Dări de seamă, Bibliografie, Cronică forestieră.

N. Rn.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

No. 8, 1933.

J. Darbellay.

Améliorations sylvo-pastorales

In basinul râului „La Gérine" s'au executat lucrări de „restaurare" pe o suprafaţă de circa 1400 ha. Astăzi pădurea este complect stăpână pe sol şi susceptibilă de randament.

Insă, lipsa drumurilor de acces făceau imposibile lucrările culturale de cari se simţea nevoie în nouile arborete. In vederea acestor lucrări, s'a constituit un sindicat al proprietarilor, cari au consconstruit un drum public, lung de 6 km. şi care a costat 400 mii de franci elveţieni. La această lucrare, Statul elveţian a contribuit cu 60% din suma cheltuită.

Astăzi, întreg bazinul acestui râu este accesibil iar lucrările culturale în pădure posibile şi rentabile.

H. By:

L'Organisation du service forestier. (5 pag.).

Comentarii asupra proiectului de organizarea serviciului silvic elveţian, preparat de o comisiune specială.

J. J. Luze.

Le régime fiscal de nos forêts. (6 pag.).

Legislaţia fiscală a celor 25 cantoane este foarte variată ca principii şi aplicare.

Se arată particularităţile legislaţiei unor cantoane.

(Va urma).

A. Har.

SILVA

N-rele 18; 20; 22/23; 24, 25; 33/34; 35; 38; 39.

V. Dietrich, München.

Statistische Grundlagen und Methoden einer fortswirtschaftlichen Holzmarktkunde.

Temeiuri şi metode statistice pentru studiul din punctul de vedere al economiei forestiere. al pieţei lemnului.

Autorul, profesor de politica economiei forestiere la München, opinează că studiul pieţei lemnului înglobat până acum în cursul pe care-l predă, mai degrabă constitue o disciplină specială. Apoi circumscrie obiectul acestui nou curs, limitându-l la acele cestiuni care interesează economia forestieră. Astfel fiind, în expunerea lui nu cuprinde chestiunile cari privesc exclusiv pe industriaşul şi pe negustorul de lemne precum, de ex. usanţele pieţei de lemn, sau comptabilitatea şi gestiunea financiară a întreprinderilor industriale şi comerciale.

In ce priveşte împărţirea cursului astfel conceput prevede două părţi principale: Partea teoretică sau fundamentală şi partea aplicată. In cea dintâi studiază subiectele pieţei (cererea şi oferta), apoi obiectele (marfa) şi localităţile unde se găsesc, în sfârşit întâlnirea cererii şi ofertei, adică căile de schimb ale lemnu-

lui, cheltuelile părţilor contractante şi în fine formarea preţului.

In cea de a doua parte este vorba de înlăurirea pieţei de lemn, fie din partea Statului (politica lui comercială şi de circulaţiune), fie din partea particularilor, isolaţi sau asociaţi. Discutând în partea întâia cererea şi oferta resultă o subîmpărţire, după cum este vorba de piaţa naţională sau de cea internaţională. Aşa fiind, aci se studiază şi statistica comerţului cu lemne statistica consumului şi statistica industriilor lemnoase.

Bazat pe acest program, urmează sprijinită pe 63 tablouri statistice şi multe diagrame, expunerea detaliată a tuturor punctelor dintr'însul şi conclusiile ce se pot trage din nenumeratele coloane de cifre pentru organisarea potrivită a economiei forestiere.

Articolul analizează toate chestiunile din punctul de vedere al intereselor germane, ceeeace nu exclude că cuprinde o mulţime de date interesante şi pentru cei ce locuesc dincolo de hotarele Germaniei.

No. 30 şi 37

Richard Lang, in München.

Lärchenwachstum und Böden.

Creşterea laricelui şi solurile.

Aut. care s'a ocupat şi altă dată cu studiul laricelui aduce prin acest articol câteva date complimentare. In rândul întâi încearcă a explica colorăţiunea variabilă a lemnului de larice (larice roşu, larice sur). Apoi stabileşte limitele distribuirii naturale şi explică lipsa lui — câte odată semnalată înăuntrul limitelor climatice naturale de creştere. In sfârşit discută fiinţarea laricelui în afară de aria naturală, din punctul de vedere climateric, a distribuirii acestei specii.

Lang — lucrul resultă din titlul articolului — vrea să demonstreze că presenţa laricelui înăuntrul şi în afară de zona lui de distribuire nu este condiţionată numai de factorii climaterici prielnici că îşi găseşte ultima explicaţie mai de grabă prin condiţiunile solului. In ce priveşte regiunile mai călduroase şi mai uscate ale Germaniei de Sud, creşterea prielnică a laricelui — nu numai în tinereţe, ci şi până la adânci bătrâneţe — în afară de limitele climaterice naturale ar fi condiţionată de caracterul solului: soluri sărace în câteva şi deci mai mult ori mai puţin acide. Laricele ar fi o specie acidiphilă.

No. 36.

Karl H. Trümper (Gemeinde oberförsterei Meschede) und *G Deines* (Waldbauinstitut der Forstl. Hochschule Hannov-Münden).

Beitrag zum Anbau der japanischen Lärche.

Contribuţiuni la cultura laricelui japonez.

In timpul din urmă, foarte multe împăduriri din Nordvestul Germaniei au fost efectuate cu Larix japonica, fără ca resultatele obţinute să fi fost inventariate şi cercetate atât din punctul de vedere technic silvic cât şi din cel pedologic. Aut. şi propune aceasta examinare pentru lucrările efectuate în valea superioară a Ruhrului. Aprecierile lui, bazate pe cercetări minuţioase ale exigenţelor staţionale şi a producţiunei pe ha. sunt din cele mai elogioase. Un arboret de 28 ani cubează 400 m^3 pe ha. In condiţiuni egale arborete de pin strob, de molid, de sitca şi duglasie, de Quercus rubra şi penduncalata au produs, tot pe ha. 225; 211; 176; 138; 134 şi 122 m^3. Resultatul excepţional de mai sus este datorit condiţiunilor excepţionale staţionale. Indată ce aceste condiţiuni, mai ales cele pedologice, se schimbă, în sens pejorativ — comparate cu condiţiunile din ţară de proveninţă — se constată şi o scădere simţitoare a producţiunii. In

resumat, aut. crede că L j. este o specie excelentă pentru împăduriri în regiunea bă.ăganelor (Heide) din N. V. Germaniei.

* * *

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.
1933. 1. Iul.heft.

Mantel K., Dr.
Waldwirtschaft und Forstrecht im nationalsozialistischen Staate
Economia forestieră şi dreptul forestier în Statul naţional-socialist.

Economia forestieră, cu tot caracterul său în mai mare măsură naţional şi obştesc va încercà totuşi o mai puţin profundă prefacere în sens legislativ şi economic decât alte ramuri ale economiei naţionale, în noile împrejurări ale politicei interne germane. In articolul de faţă se analizează măsura în care structura actuală a acestei economii este compatibilă cu doctrina şi principiile programului naţional-socialist.

In această primă parte se tratează chestiunea noului drept rural şi consecinţele sale asupra formelor de proprietate forestieră.

Domes U., Dr.
Studien über die Verbreitung des Waldes, usw.
Studii asupra distribuţiei pădurii, etc.

Se continuă referatul semnalat în cele două caete precedente ale revistei.

Friederichs K., Prof. Dr.
Die Kieferneule (P. flammea) in Mecklemburg.
Insecta Panolis în Mecklemburg.

Studiu în continuare.

Ştiri forestiere:

1) Die Forstwirtschaft im Aufbau des berufsständischen neuen Staates. (Reproducere după „Forstlicher Pressedienst)".

2) Feststellung forstlicher Fachausdrücke (O punere la punct din partea preşedintelui asociaţiunii institutelor de cercetări forestiere germane în polemica ivită asupra chestiunii respective).

2. Iuliheft.
Haenel K., Dr.
Nonne und Vogelwelt.
Insecta Psilura monacha şi lumea păsărilor.

Autorul este un vechiu cercetător şi mai ales un aprig apărător al rolului păsărilor pădurii în decimarea insectelor. In acest articol se polemizează cu un alt silvicultor german asupra acestei chestiuni în legătură cu nişte recente cercetări consumate într'un articol din caetul din Ianuarie.

Mantel K., Dr.
Waldwirtschaft und Forstrecht usw.
Economia forestieră şi dreptul forestier etc.

Se continuă articolul şi capitolul început în caetul precedent.

Friederichs K., Prof. Dr.
Die Kieferneule (Panolis flammea) in Mecklemburg.
Insecta Panolis f. în Mecklemburg.

Continuarea articolului în caetul precedent al revistei.

Recenzii:

43) Schaperclaus W. Dr.: Lehrbuch der Teichwirtschaft.

44) Bang P. Dr.: Soziale Erneuerung (Zeitschrift).

45) Jedlinski Wł., Prof.: Forschung der

Merkmale der Struktur, der Entwicklung u. des Zuwachses der Kieferbestände in Polen.

46) Hatzidakis A., Prof.: Le multimètre topographique.

Ştiri forestiere.

Von den Arbeiten der Süddeutschen Vogelwarte.

Die Bedeutung des neuen Reichspatentregisters für Waldbau u. Forstwesen.

Insektenstücke u. ihre Behandlung.

1933. 1. Augustheft.

Mantel K., Dr.

Waldwirtschaft und Forstrecht im nationalsozialistischen Staate.

Economia forestieră şi dreptul în statul naţional-socialist.

In continuarea studiului început în caetele precedente, se discută deastădată cu mult lux de citate şi doctrină obiectivul naţional-economic în economia forestieră.

Geiger R.

Können herumliegende Bierflaschen einen Waldbrand verursachen?

Pot sticlele de bere aruncate în pădure să provoace un incendiu?

Intrebarea a fost pusă secţiunii de Meteorologie de pe lângă Institutul de cercetări forestiere München de către serviciul silvic bavarez.

Pe bază de cercetări strict ştiinţifice autorul demonstrează că nu este cazul, astfel că zeloşii închinători ai zeiţei blonde, pot să-şi continue fără grije sacrificiile bachice prin frumoasele păduri bavareze.

Friederichs K., Prof. Dr.

Die Keferneule usw.

Insecta Panolis f. etc.

Articol în continuare şi încheiere cu un îmn adus metodii de combatere prin introducerea porcilor în pădure.

Reinhold G., Prof. Dr.

Die Allmendwaldungen im Deutschen Reiche.

Pădurile obştiilor în imperiul german.

Scurte consideraţiuni asupra formei acesteia de proprietate forestieră în Germania şi anume a felului cum apare ea în statistica populaţiunii, ocupaţiunilor şi exploatărilor din 1925.

Ştiri forestiere:

Plantaţiuni de salcie şi plop în lucrările publice.

2 Augustheft.

Lang R.

Studien zur forstlichen Düngung.

Studii asupra îngrăşământului forestier.

In legătură cu un alt articol publicat în aceiaş revistă asupra specificului şi procedeului de îngrăşare, se tratează în articolul de faţă importanţa magneziului, fierului şi sulfului ca alimente pentru vegetale, cum şi îngrăşământul de potasiu şi azot.

Mantel K., Dr.

Waldwirtschaft und Forstrecht, usw.

Economia forestieră şi dreptul forestier, etc.

Se continuă cu expunerea chestiunii respective începute în numerele precedente ale revistei, tratându-se de astădată Desvoltarea şi aspectul de până acum al ţelului economiei forestiere şi Politica naţional-economică a esenţelor forestiere. Se încheie acest ultim capitol cu reconfirmarea principiului de silvicultură propriu zisă a lui Gayer. Amestec intim şi complex de grupe sau indivizi izolaţi de esenţe răşinoase şi foioase, moi şi tari, cu înrădăcinare profundă şi superficială, de lumină şi de umbră producătoare şi consumatoare de humus, în

legătură cu o susţinută educaţie a creş terii.

Prim H.
Gedanken zu einem Reichsforstgesetz.
Consideraţiuni în jurul unei legi forestiere unitare, pentru întreg Reich-ul.

Germania nu a avut până în prezent o lege forestieră unitară.

Această chestiune era de resortul legislaţiei fiecărei ţări federale a imperiului. De aceea legislaţia forestieră Germană desvoltată independent dela ţară la ţară apare foarte diversă. Desigur că trecutul istoric al fiecăreia dintre aceste ţări apoi diversităţile economice locale, etc., au prilejuit această diversitate. O încercare foarte serioasă de unificare în acest sens din anii următori războiului (1920) nu a reuşit, în special din cauza rezistenţelor opuse de Prusia şi Bavaria de a renunţă la trecutul lor în materie. In împrejurările actuale politice din Germania, chestiunea se repune la ordinea zilei mai mult decât oricând. Autorul pledează în sensul unei legi unitare şi anume nu de a se adopta prescripţiuni uniforme pentru întreg Reich-ul, cea ce ar însemnă a se cădea în cealaltă extremă, ci de a se defini anumite norme generale comune tuturor ţărilor. In special, chestiunea reglementării economiei forestiere private din consideraţiuni natural-economice este, după autor, de absolută actualitate.

Ştiri forestiere.
Korbweidenanbau.

I. C. Dem.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.
Nr. 5. 1933.

Dr. Butovitsch — Stockolm.
Freilanduntersuchung der Bodenfauna und deren Bedeutung für die forstliche Praxis.
Cercetări în natură asupra importanţei faunei solului pentru practica forestieră.

Cercetările s'au întreprins în pădurile de pin cu sol mis pos din Nordul Prusiei. Din sol se iau probe (de sol), după îndepărtarea păturii vii şi apoi prin uscarea acestor probe în aparate speciale se forţează animalele să iasă afară; cercetarea faunei se face pe orizonturi, separat. Pe baza acestor cercetări se alcătuesc liste de animale şi se stabilesc pe tipuri de arborete şi clase de vârste variaţiunile întâlnite.

Graţie acestei metode se poate vedea în practica silvică cauza multor eşecuri de cultură. Astfel, în unele cazuri de atacuri la puieţii de pin s'a constatat că solul era deja dinainte infectat cu larve vătămătoare, cari însă în arboretele bătrâne nu cauzau pagube. O cercetare anterioară a faunei solului ne-ar fi arătat numărul mare al larvelor vătămătoare şi am fi fost conduşi să amânăm plantaţiunea.

G. Baader Prof. Dr.
Die Grenzen der Saumschlaggebietes
Limitele aplicării metodei prin tăerile în margine de masiv.

Aplicarea metodei prin tăeri în margine de masiv a prof Wagner întâmpină greutăţi în pădurile de pin din Nordul Germaniei; autorul arată în ce constă aceste greutăţi şi deci posibilităţile de aplicare ale metodei.

Dr. Schubert.
Die Witterung im Jahre 1932
Climatul în anul 1932 în Eberswald.

Temperatura aerului în Martie şi Iunie a fost scoborîtă, în celelalte luni ridicată. Precipitaţiunile atmosferice în Martie, Iunie, Iulie, Noembrie şi Decembrie reduse, în Mai şi Octombrie, mari.

C. C. G.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

Heft 3.

Dem Andenken des Landforstmeisters Roth.

Necrolog.

Dr. Ing. Hudeczek, Fritz.

Die Korrelationsrechnung als forstl.-che Arbeitsmethode.

Calculul corelaţiilor ca metodă de cercetare forestieră.

Autorul constată că, deşi calculul integral şi al erorilor şi-a găsit aplicaţie în ştiinţele silvice, în ultimul timp, mai ales prin lucrările lui Busse şi Tischendorf, asupra calculului corelaţiilor nu s'a scris nimic în literatura forestieră germană.

Autorul arată în ce constă acest calcul şi care îi pot fi aplicaţiile.

Calculul corelaţiilor este o metodă de cercetare statistică şi origina lui trebue căutată pe la sfârşitul secolului 19-lea în Anglia. El are de scop să reprezinte în formule matematice legătura ce este presupusă că există între două variabile. Deci nu e aplicabil la cantităţi cari stau într'o precisă relaţie matematică, ci numai la cele ce stau într'o aşa zisă legătură stachastică.

Pentru a înţelege mai bine scopul acestui calcul să presupunem că vrem să ştim dacă există, şi în ce grad, o legătură între lungimea conurilor de molid şi temperatură. Acestea constituesc două variabile cari pot fi măsurate concomitent, mai multă vreme, obţinându-se astfel o serie de valori perechi.

In cazul unui raport precis matematic raportul dintre lungimea conurilor şi căldură s'ar exprima analitic printr'o curbă sau printr'o dreaptă. Deoarece lungimea conului nu atârnă numai de căldură, ci şi de alţi factori, relaţia nu e reprezentată printr'o dreaptă ci, reprezentând valori perechi faţă de două coordonate, printr'un câmp de puncte. Căutând atunci să facă o compensaţie, pentru a obţine totuşi o dreaptă, vom obţine, aplicând teoria celor mai mici patrate ale abaterilor, două drepte cari se vor tăia într'un punct. Dreptele fac un unghiu care poate fi mai mare sau mai mic cu cât corelaţia între variabile e mai mică sau mai mare. Această corelaţie se exprimă prin raportul între coeficienţii care determină direcţiile dreptelor şi care se numeşte coeficient de corelaţie.

Elementele analitice ale dreptelor, deci şi coeficientul de corelaţie se obţin prin calcul, din seria de valori perechi, cu ajutorul unor formule stabilite.

In exemplul de mai sus, coeficientul de corelaţie este de 0,88 deci foarte mare.

Insemnătatea acestui coeficient de corelaţie e mare însă nu trebue supraestimată. El nu ne arată care e variabila şi care funcţia, sau dacă ambele sunt variabile şi atârnă de o a 3-a mărime. Apoi coeficientul de corelaţie e valabil numai pentru relaţiile ce pot fi exprimate prin drepte nu alte curbe ex.: parabole.

Se arată apoi cum se construeşte şi care sunt avantajele aşa numitei tabele de corelaţiuni, care trebue întocmită ori de câte ori e cazul să se lucreze cu mari cantităţi de valori perechi.

Se arată apoi diferite metode de a calcula coeficientul de corelaţie pentru a fi cât mai aproape de realitate.

Se dă ca exemplu găsirea corelaţii între volumul arborilor şi volumul obţinut prin metoda Huber.

Prof. I. Busse.

Die Zuwachsprozenttafel.

Tabela procentelor de creştere.

Profesorul Busse, autorul unei tabele de procente de creştere, arată în acest articol că procentele, arătate în tabela sa, sunt utilizabile chiar în cazuri când arborii au avut alte condiţiuni de creştere decât cei din Germania. Afirmaţia se sprijină pe analiza făcută în Japonia pe 265 exemplare de Cryptomeria Japonica. Autorul reproduce apoi un abac construit după tabela sa de Ing. Hudeczek. Wiena.

Recenzii.

Lehmann, Dr. E. Lehrbuch der organischen Chemie für Studie ende der Landwirtschaft und des Gartenbaues. — Berlin.

Koroleff, Alexander M. and *Bryant, Ralph Clement.* The Transportation of wood in chutes. Yale University..

Hawley, Ralph C. and *Goodspeed, Allen W.* Selection cuttings, for the small forest owner. Yale University.

Berthoff, Lloyd. M. Reactions of the Honeybee to Light. Washington Journal of Agricultural Research 1931.

Heft. 4.

Ing. Hudeczek, Fritz.

Die Korrelationsrechnung als forstliche Arbeitsmethode.

Calculul corelaţiilor ca metodă de cercetare forestieră.

In continuare, autorul arată metoda de a afla coeficientul de corelaţie pentru cazul când relaţia ar fi reprezentată printr'o curbă sau pentru cazul când ar fi mai mult de 2 variabile.

Se dau exemple. — In concluzie se arată importanţa acestui calcul pentru practica silvică.

Hugershoff, R.

Graphische Ermittlung linearer Korrelationen.

Calcularea grafică a corelaţiilor liniare.

Autorul arată că sunt două procedee de a fixa o legătură între două variabile: metoda calculului analitic şi metoda grafică.

Prima, arătată în numărul precedent al revistei, e nevoioasă. Deaceea, autorul recomandă pe cea grafică întrucât simplifică mult operaţiunile de aflarea corelaţiilor. — Se arată prin exemple calea ce trebue urmată.

Prof. Münch, E.

Schrägverschulung.

Repicajul oblic.

Autorul, ca unul ce a arătat avantajele plantării înclinate crede ca această metodă se poate foarte bine aplica şi în pepiniere. Aduce ca exemplu puieţii de molid repicaţi în acest mod în pepiniera Tharandt.

Dr. Zieger.

Blendersaumschlag und Schirmkeilschlag in ihrer Heimat.

In patria codrului cu tăeri în margine de masiv şi a codrului regulat cu tăeri în suprafaţă în formă de pană.

Autorul arată impresiunile sale asupra masivelor din Gaildorf şi Langenbrand (Würtemberg).

In arboretele din Gaildorf a aplicat pentru prima oară Wagner procedeul codrului regulat cu tăeri în bande înguste. Autorul constată că starea bună a masivelor şi a împăduririlor se datoreşte în primul rând condiţiilor staţionale excepţional de favorabile. Cu privire la dogma tăierilor nordice, susţinută de Wagner, ca o urmare la principiul de bază al procedeului, tăerile să urmeze în contra

vântului, autorul constată că această dogmă are numai o valoare locală. Se constată apoi că o deosebire fundamentală între metoda Saxonă (a tăerilor rase în bande înguste) şi metoda Wagner nu există, mai ales pentru arborete nordice sau estice.

Autorul vorbeşte apoi de metoda lui Eberhard, aplicată la Langenbrand: codru regulat cu tăeri în suprafeţe în forma de pană.

Se constată că acest procedeu e analog celui al lui Wagner şi deci şi celui Saxon, deşi faţă de acesta, diferenţa e mai mare.

In încheere, autorul astată că fiecare procedeu este urmarea unei cerinţe în regenerarea speciilor metoda Wagner şi Eberhard) sau a condiţiilor staţionale (metoda saxonă).

Recenzii.

E. Merk. Die neuzeitliche Bekämpfung der Forleule.

Dr. Lobe. Die Preussische Jagdgesetzgebung.

C. Mehrhardt-Ihlow. Canadisches Nocturno.

Gr. E.

Caetul 5, Mai 1933.

R. Putscher Inspector silvic.

Das Fichtensamenjahr 1924/1925 im Erzgebirge und seine Ergebnisse.

Anul de sămânţă de molid 1924/925 şi rezulatele lui.

Alături de problema constituirii arboretelor amestecate în pădurile proprietatea statului din Saxonia, problema regenerărilor naturale sau artificiale în pădurile de răşinoase şi în deosebi cele de molid face astăzi obiectul principal al preocupărilor silviculturii germane.

In urma insuccesului încercării de a se regenera în mod natural pădurile de molid, încercări cari au avut loc în perioada 1820—1825 şi 1865—1882, s'a trecut la sistemul tăerilor rase. Şi acest sistem încă s'a dovedit impropriu şi s'a ajuns la concluziunea că trebue să se revină la împăduriri naturale prin metode cari să ţină seama de factorii staţionali şi locali.

Rezultatul cercetării anului de sămânţă 1924/925 urmăreşte să aducă o contribuţie la rezolvarea problemei regenerărilor naturale şi autorul ajunge la concluzia că regenerarea naturală a molidului în regiunea Erzgebirge este posibilă şi în condiţiuni economice. Ea însă trebue urmărită cu atenţie până ce arboretul şi solul se vor ameliora prin lucrări îngrijite.

Până atunci, tăerile rase în bande înguste se pot practica întrucât sunt economice şi servesc scopului urmărit. La stabili ea lăţimii se vor avea în vedere întotdeauna factorii staţionali şi exigenţele esenţelor.

In Erzgebirge regenerarea naturală se poate face aproape gratuit şi aceasta este un fapt foarte important în vremurile de criză prin care trece Germania astăzi.

E. Gehrhardt Profesor Dr.

Ein Vergleich des Kopezky-Gehrhardtschenverfahrens der Bestandsmassenermittlung mit diejenigen von Neubauer und Tischendorf in Bezug auf Einfachheit und Genauigkeit.

O comparaţie a metodei Kopezky—Gehrhardt pentru aflarea volumului arboretului cu metoda lui Neubauer şi Tischendorf în ceeace priveşte simplitatea şi exactitatea.

Intr'un număr precedent al revistei Centralblatt für das gesamte Forstwesen, profesorul Dr W. Neubauer a publicat un articol asupra unei noui metode de aflare a volumului arboretelor. Problema care este studiată în acest articol este aceia a folosirei în acelaş timp şi a tabelelor de cubaj şi arborelui probă.

O metodă mult asemănătoare a propus şi profesorul Tischendorf. Gehrhardt socoteşte problematică utilitatea rezultatului acestei metode şi vrea să demonstreze că metoda pe care a propus-o încă din anii 1900—1902 împreună cu Kopezky este mai simplă şi mai exactă.

Übersicht über die im Jahre 1932 erzielten Versteigerungserlöse von Stämmen un Abschnitten getrennt nach Stärkeklassen und Holzarten.

Privire asupra preţurilor obţinute la licitaţiile ţinute pentru vânzarea trunchiilor şi cherestelei, după esenţe şi dimensiuni.

Mai întâi se dau tablouri grafice din care rezultă cum au variat preţurile la lemnul de molid, atât pentru cherestea cât şi pentru buştean, începând dela 1928 şi până la sfârşitul anului 1932 şi apoi numai pentru anul 1932 lunar cantităţile vândute şi preţurile obţinute la vânzările de buşteni şi cherestea de molift şi pin.

Datele sunt foarte instructive şi interesante.

Recenzii.

Jugoviz Rudolf. Scurte instrucţiuni practice pentru îngrijirea şi cultura pădurii cu privire la relaţiunile forestiere din regiunea alpilor Austriei.

C. D.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

September 1933, Nummer 9.

H. Knuchel, Zürich.

Über Zuwachsschwankungen.

Despre variaţiile de creştere.

E fapt cunoscut, că istoria vieţii arborilor se poate urmări uşor din secţiunea transversală a trunchiurilor.

Dacă inelul e îngust spre centrul secţiunei, înseamnă că arborele a crescut înghesuit sau umbrit în tinereţe, dacă are inelul lat, atunci arborele a crescut în libertate, de timpuriu. De asemenea, se poate şti, dacă arborele a fost pus în lumină dintr'odată, dacă a suferit de insecte, de ger, secetă, etc.

Din aceste variaţiuni de creştere a inelului se poate observa influenţa climatului staţiunei în care creşte arborele.

Astfel, în anii ploioşi creşterea e mai accentuată şi aceasta mai ales în timpurile secetoase. In ţinuturile umede şi reci, creşterea e mai accentuată în anii călduroşi Acelaş lucru se observă şi pe munţii înalţi.

Aceste lucruri au fost observate pentru perioade foarte lungi (3000 ani) în America.

Cercetări similare s'au făcut de altfel şi în Europa. In Elveţia s'a găsit spre exemplu că creşterea în înălţime e strâns legată de substanţele de rezervă din anul precedent aflate acumulate în arbore; deci de climatul anului precedent.

Dacă într'un ţinut secetos cad ploi în perioada creşterilor active, arborii cresc puternic în înălţime.

In privinţa creşterilor în volum e constatat că pe lângă climat contribue în largă măsură şi specia.

Astfel moliftul pierde până la 40% din cauza secetei pe când fagul, pinul, stejarul şi laricele nu se resimt aproape de loc.

In afară de acestea se observă că arborii cresc în grosime după anumite reguli independent de felul cum au fost trataţi în masiv, dacă au suferit de atacuri de insecte, de vânt zăpadă etc. Au maxime, minime şi perioade de linişte în acest timp. Aceasta ne arată legătura

foarte strânsă dintre variaţiunile climatului şi variaţiunile de creştere.

(urmează).

W. Schädelin, Prof. Dr. Zürich.

Die Transportgrenze als Grundlage einer räumlichen Ordnung im Schlagwald.

Limita de transport a lemnului ca bază în amenajarea pădurilor.

De amenajarea pădurilor în ce priveşte aşezarea tăerilor s'a ocupat de aproape Ch. Wagner în două lucrări ale sale: „Die Grundlagen der räumlichen Ordnung im Walde" (Principiile reglementării tăerilor în spaţiu) şi „Der Blendersaumschlag und sein System" (Tăerea în marginea de nord a masivului şi sistemul său).

Lucrările lui Wagner se referă însă numai la pădurile de molift din câmpie exploatate şi regenerate în margine de masiv.

In regiunea colinelor şi la munte, aplicarea acestei metode e foarte grea dacă nu imposibilă.

Regenerarea pădurilor se face însă şi aci foarte bine pe cale naturală. Problema ce ni se pune în acest caz e să scoatem lemnul în aşa fel ca să nu distrugem semenţişul instalat şi să nu rărim arborii rămaşi în picioare. Cu alte cuvinte, începem scoaterea lemnului de la margine (Transportgrenze), aşa că nu cauzăm stricăciunile amintite Spre exemplu, să începem tăerea şi scosul lemnului de la Cumpăna apelor spre fundul văii.

La câmpie, această limită de transport e uşor de stabilit când avem o reţea deasă de drumuri.

La deal şi la munte e mai greu, dacă nu chiar foarte greu. — Aci trebue ţinut seama de forma şi constituţia terenului, de reţeaua de drumuri, de hotare, de constituţia arboretelor, etc. Cu cât reţeaua de drumuri e mai bine adaptată la teren, cu atât transportul se face mai uşor.

Mitteilungen.

Knuchel.

Künstliche Herbeiführung der Fruchtbildung bei Waldbäumen.

Provocarea fructificaţiei la arbori, pe cale artificială.

Experienţele s'au făcut de silvicultorul prusac W. Lautelmé. S'a legat lujerul terminal, în mijlocul coroanei cu o sârmă de cupru, iar în alţi ani s'a îndepărtat coaja de pe trunchi tot în mijlocul coroanei pe o lăţime de un lat de mână. De şease ani arborii fructifică într'una. Se cere repetarea experienţelor şi în alte părţi. In cazul când se adeveresc cele spuse mai sus, înseamnă că s'a rezolvat una din cele mai grele probleme din economia forestieră.

Deutsche Aufforstungspläne.

Planuri de împădurire în Germania.

Ca să dea de lucru populaţiei lipsite, Germania plănueşte să împădurească 2—2,5 milioane hectare teren impropriu pentru agricultură sau aflat neîmpădurit în cuprinsul pădurilor.

Impădurirea e proectată pentru 5—10 ani. Anual se vor cheltui 25—30 milioane de mărci. Din aceste sume statûl va da 52 milioane, iar restul, proprietarii particulari.

Prin această lucrare, suprafaţa pădurilor Germaniei va spori cu 20%, iar veniturile din păduri cu 60—70 milioane mărci anual.

Proprietarilor particulari li se vor deschide credite fără dobândă pe 30 ani ca să-şi facă împăduririle.

Pe când o asemenea campanie fericită şi la noi?

Gipfeldeformation einer Lärche.

Deformarea vârfului unui larice.

E vorba de un larice cu vârful în forma unei mături stufoase. Arborele e perfect sănătos. — Nu i se cunoaşte cauza deformării.

Eine internationale Motorbrennstoff — Konferenz in Berna.

O conferinţă internaţională a motorilor cu combustiune la Berna.

A avut loc la 12—14 Septembrie 1933 la Berna. E vorba de motori cu alcohol, cu gaz din lemn, etc.

M. Răd.

ALLGEMEINE FORST- UND JAGD-ZEITUNG.

Aprilie 1933.

Vanselow, Prof. Dr.

Versuche über den Einfluss verschiedener Sammenkorngrösse und verschiedener Herkunft des Samens auf die Entwicklung der Fichte.

Cercetări asupra influenţei mărimii şi originei seminţelor asupra desvoltării moliftului.

Cercetările au fost începute de Prof. Weber în 1911 cu seminţe de diferite mărimi pentru a se vedea influenţa mărimii asupra desvoltării, şi în 1913 o a doua serie de experienţe cu acelaş scop, însă cu seminţe de diferite origini.

Încercările anterioare făcute de Bühler, Busse, Cieslar, Engler, etc. au arătat că seminţele mari germinează mai repede, puetul în primul an se desvoltă mai repede, este mai rezistent la intemperii, apoi diferenţa faţă de puieţii ieşiţi din seminţe mai mici se stinge încetul cu încetul.

Scopul cercetărilor lui Weber publicate acum de Vanselow, este de a preciza tocmai diferenţele în desvoltarea ulterioară.

Rezultatul pentru seminţele cu aceeaş origină este că, în condiţiuni de desvoltare egale, diferenţelor dispar.

Pentru seminţele de diferite origini se constată o diferenţă însă foarte slabă. Aceasta e datorită probabil faptului că nu s'a ştiut staţiunea seminţelor, ci numai ţara de unde provin.

Un rezultat indirect al experienţelor e următorul: se observă că lungimea lujerului anual e în strânsă legătură cu cantitatea precipitaţiunilor, nu cu mărimea seminţei sau a puetului.

Helbig.

Anmerkung zur Kalkdüngung und Trockentorfbekämpfung.

Insemnări asupra îngrăşării cu Ca şi combaterii turbei uscate.

Combaterea turbei uscate, ce se observă uneori în solurile de păduri se face prin adăugirea de Ca, care favorizează mineralizarea substanţelor organice.

Autorul, în urma experienţelor sale, arată că această influenţă a Ca este limitată, atât când este sub forma de oxid de Ca cât şi sub formă de carbonat de Ca.

Autorul se ridică împotriva părerii că „mult Ca ajută mult".

Se arată că oxidul de Ca acţionează mai iute decât carbonatul de Ca şi că pentru ambele substanţe există un optimum de eficacitate.

Se discută apoi cantitatea necesară la ha, dacă combaterea trebue să se facă şi repede şi cum să se micşoreze pierderile.

Gehrhardt, Prof. Dr.

Vereinfachung der Bestandsmassenermittlung durch Verschmelzung von Ertrags- und Massentafel.

Simplificarea cubării ar-

boretelor prin contopirea tabelelor de producţie şi de cubaj.

Micşorarea cheltuelilor de cubare nu se poate face decât simplificând cubările. Aceasta se poate obţine făcându-se o inventariere parţială în locul unei totale şi anume simplificând operaţiunile în două direcţiuni: fie în direcţia diametrelor, fie în a înălţimilor. In general, se menţine măsurarea diametrelor, deoarece voim să aflăm numărul arborilor (N) şi suprafaţă terieră a arboretului (G) pe ha, şi o totalizare pe clase de diametre. Se pot utiliza prin metoda Zetzsche, a suprafeţelor circulare, şi prin metoda Zetzsche a suprafeţelor circulare, şi prin metoda Gehrhardt, a probelor în bandă.

Se arată procedarea în această ultimă metodă.

Pentru simplificarea în direcţia înălţimilor autorul, convins de simplitatea şi utilitatea Tarifului unitar francez (Biolley) şi mai ales de Tarifful „Waadtländer" a copus nişte tarife generale pentru trei clase de înălţimi pe care le expune.

Weber, Dr. Heinrich.

Zur Abwehr in Fragen der Waldbesteuerung und der Wirtschaftlichkeit.

Răspuns cu privire la problema impunerilor forestiere şi a economiei.

Autorul răspunde diferitelor obiecţiuni ce i s'au făcut în diferite rânduri cu privire la problema de mai sus.

Recenzii.

Fischer, Dr. Karl Rudolf. Beiträge zur Ernährungsbiologie von Hylobius abietis und Untersuchungen über die Oekologie und Klimatologie seines Nährungsraumes.

Wiedemann Prof. Dr. E. Die Rotbuche 1931 (Erster Teil).

Buchholz, Erwin Die Wald-und Holzwirtschaft Sowjet-Russlands.

Speer, Walter, Beiträge zur besitzgeschichtlichen Entwicklung des Württembergischen Staatswaldes unter besonderer Berücksichtigung des Reichenberger Forstes.

Thiele, Robert. „Die Zeichen der Hirschfährte.

Herders Welt-und Wirtschaftsatlas.

Der Grosse Brockhaus Dreizehnter Band.

Notizen.

Mai 1933.

Lorey, Dr Max, T.

Beitrag zum Kahlschlagproblem.

Contribuţie la problema tăierii rase.

Autorul arată că din diferitele păreri emise dacă tăierea rasă influenţează sau nu asupra solului, nu se poate trage o concluzie.

Studiul făcut de autor este asupra a ciditătii solului suprafeţelor cu tăieri rase în raport cu solurile arboretelor vecine. Din acesta rezultă că schimbarea „pH"-ului ca urmare a tăierii rase pentru regiunea studiată, nu prezintă mare importanţă.

Se poate spune că tăierea rasă nu influenţează nici în bine nici în rău asupra acestui factor. Deasemeni variaţia anuală a factorului pH nu e un fenomen important.

Podhorsky, Ing. I.

Kann ein vollständig sich selbst überlassener Hochgebirgswald durch Überhandnehmen von Forstinsekten zu einem Gefahrenherd werden?

Poate o pădure de altitudine înaltă, părăsită, să devină un focar de insecte?

Autorul arată că felul de viaţă şi condiţiunile în care trăesc insectele în munţii

înalţi precum şi pericolul lor este încă insuficient studiat.

Autorul arată prin exemple pagubele suferite din cauza necunoaşterii nici măcar a granţelor celor mai vătămătoare insecte.

Se arată rezultatele studiilor făcute în Parcul naţional Engadin din Elveţia, şi publicate de Barbey.

De aci se vede că mult mai importante sunt insectele secundare ale lemnului, decât cele primare ale frunzelor. — In special Ipidele arată o extraordinară putere de înmulţire. Totuşi, spune raportul comisiunii de studiu, aceste insecte nu prezintă un pericol pentru pădurile Alpilor din apropierea Parcului naţional.

Se arată întru susţinerea acestor concluzii şi alte exemple de doborâturi mari cari n'au fost urmate de calamităţi, şi invers, apariţii de atacuri în urma slabelor doborâturi.

Rezultă că factorii ecologici, care influenţează desvoltarea insectelor în regiunile munţilor înalţi, sunt încă insuficient studiaţi.

Seeger, Dr. M.:

Bodenertrags- und Bestandswert bei natürlicher und künstlicher Bestandsbegründung.

Valoarea producţiunii solului şi arboretului în pădurea regenerată natural sau artificial.

Autorul discută prin câteva exemple felul de a calcula valoarea solului şi a arboretului prin metoda indicată de Endres şi aduce prin aceasta critici şi observaţiuni de care trebue să se ţină seama.

Mitteilungen:

Anfänge einer revolutionären Bewegung unter den badischen Forstunterbeamten?

Recenzii.

Schulz, Kantor: Über heimisches Forstwesen.

Siegmund Dr. Georg: Gregor Mendel und der Mendelismus.

Sokolowski, Stanislau: Biometrische Untersuchungen über die Rassen der gemeinen Kiefer (Pinus silvestris) in Polen.

Neger, Prof. Dr. Die Laubhölzer.

Brown, H. P. und Paushin, A. I. Das Holz der forstliche wichtigsten Bäume Mitteleuropas.

Wiedemann, Eilhard. Der gegenwärtige Stand der forstlichen Düngung.

Friedrichs, Dr. Karl. Die Grundfragen und Gesetzmässigkeiten der land und forstwirtschaftlichen Zoologie, insbesondere der Entomologie.

Erdmann, Dr. e. h. Zeitgemässe Forsteinrichtung.

Deutscher Försterbund-Kalender 1933.

Notizen.

Iunie 1933.

Immel, Dr. Richard.

Beiträge zur Frühgeschichte der Nadelholzkultur und der Holzartenverbreitung in Hessen.

Contribuţii la istoria veche a culturii răşinoaselor şi a răspândiri speciilor lemnoase în Hessa.

Autorul începe acest istoric din anii circa 1300 arătând evoluţia culturii forestiere în Hessa.

Schwarz, Ing. Hans.

Mischholzarten und Bestandesverhältnisse der österreichischen Schwarzföhre in Niederösterreich.

Esenţele de amestec şi condiţiile arboretelor de pin austriac în Austria de sud.

Autorul arată că arboretele de pin austriac în afară de zona lor de vegetaţie sunt ameninţate de multe primejdii.

De aci importanţa studiului speciilor de amestec.

Se vorbeşte despre răspândirea pinului, clima regiunii, regiunea lui optimală, esenţele naturale de amestec, tipurile de păduri de pin, regenerarea lui naturală.

Deasemeni despre arboretele de stejar, castan, fag, etc. din sudul Austriei.

Hang, O. A.

Zur Forstversammlungsfrage.

Asupra problemei adunărilor forestiere.

Autorul pledează pentru conferinţa în pădure în locul celor din săli. Arată cum trebuesc organizate excursiunile.

Arată noile curente în silvicultură şi problemele silviculturii germane în prezent.

Mitteilung.

Holzverzuckerung und verwandte Produkte.

Extragerea zahărului din lemn şi a produselor înrudite.

Martin Dr. Dr h. c. H. Die geschichtliche Methode in der Forstwissenschaft *Wappes, (Ing. e. h. Lorenz)* Wald und Holz.

Illick; (Joseph S) and Aughanbaugh. (John) Pitch Pine in Pensylvania.

Krankheiten und Beschädigungen der Kulturpflanzen im Jahre 1930.

Mitteilung aus der Biologischen Reichsanstalt für Land und Forstwirtschaft Berlin-Dahlem, Heft 44.

Brohmer (Dr. Paul). Fauna von Deuthscland.

Die Forstverwaltung Bayerns.

Herausgegeben von der Bayerischen Ministerialforstabteilung Heft III.

Forstlicher Jahresbericht der Bayerischen Staatsforstverwaltung für 1929. (Heft 9).

Mitteilungen über die Wirtschaftsergebnisse der Braunschweigischen Forstverwaltung, für die RechnungsJahre 1 April 1929 bis 30 September 1930.

Jahresbericht des Sächsischen Forstvereins 1931.

Jahresbericht des Deutschen Forstvereins 1931.

Bericht über die 38. Versammlung des Württembergischen Forstvereins zu Tübingen vom 25. bis 27. Mai 1931.

Das Württembergische Forststrafgesetz nach dem neuesten Stand.

Jahrbuch des Hauptausschusses für forst. Saatgutanerkennung 1932.

Die selbständige Forstverwaltung Massen-Multiplikationstafel nebst Korrektionstafeln von Prof. Dr. Busse *Wald und Weide im tirolischen Grundbuch* von Stephan Falser.

Notizen.

Gr. E.

JOURNAL OF FORESTRY.

Nr. 7. Noemvrie 1932.

Editorial: Forestry at the Cross Roads.

Silvicultura la răspântie.

Apropiindu-se ziua Adunării Generale a Silvicultorilor din America, editorul-şef trece în revistă problemele resolvate şi nerezolvate şi constată că ceva nu e în ordine şi că este mare nevoie de o perspectivă nouă în silvicultură. In formarea acesteia, generaţia tânără are să joace un rol important.

Urmează darea de seamă a Comitetului pentru practica technică, asupra lucrărilor de reîmpădurire din statul New-York; apoi raportul unui comitet însărcinat cu combaterea gândacului Pissodes strobi.

Edward Behre:

Change in form of red spruce after logging and of northern White Pine after thinning.

Schimbarea formei molidului roşu (Picea rubra) după extragerea lemnului de cherestea; şi a pinului alb de nord (Pinus Strobus), după răritură.

Arborii rămaşi în picioare după deschiderea unui masiv închis îşi schimbă coeficientul de formă, şi anume la tăieri de ameliorare favorizându-se indivizii cu coronament desvoltat coeficientul de forma scade sub med.e; iar la tăieri principale arborii mai slab desvoltaţi, lăsaţi în picioare după tăierea lemnului de cherestea îşi măresc coeficientul de formă.

Carl G. Deuber.

Tree Physiology.

Fiziologia arborilor.

Autorul arată importanţa fundamentală acestei ştiinţe, neglijate până azi în America.

G. Luther Schnur.

Converting factors for some stacked cords.

Factori de transformare pentru stânjeni stivuiţi.

Autorul a găsit că volumul lemnului din stive a fost laproximativ egal la toţi arborii indiferent de diametre, dacă s'a stivuit amestecat, fără sortare şi dacă trunchiurile de peste 20 cm diametru s'au despicat.

J. A. Cope.

Northern white pine in the Southern Appalachians.

Pinus Strobus din Munţii Appalachian de Sud.

Creşterea viguroasă a acestei esenţe preţioase, atât în semănişuri naturale, cât şi în plantaţiuni, indică cultivarea lui accentuată faţă de speciile concurente ale pinilor sudici.

Joseph Howell, Jr.

The effect of the concentration of the culture solution on seedlings of ponderosa pine.

Efectul concentrării soluţiunii de cultură asupra pueţilor Pinului Ponderosa.

Autorul dă rezultatul încercărilor sale efectuate cu diferite grade de concentrare a soluţiunii de cultură.

Benson H. Paul.

Quality versus size as an index of a profitable tree: loblolly pine.

Calitate faţă de volum ca un indice al unui arbore rentabil: Pinus Taeda.

Autorul pledează pentru creşterea calitativă a unui arboret şi indică metodele, care stau la dispoziţia silvicultorului pentru a-şi atinge acest scop la specia Pinus taeda.

Gardiner Bump.

Forest cover in relation to upland game bird management.

Pădurile în relaţiune cu creşterea păsărilor de vânat din munţi.

In S U. America sportul vânătoarei a fost răspândit şi numărul amatorilor este în creştere continuă. In anul trecut, numai în 11 state sudice peste 4 milioane de persoane au vânat. Autorul se ocupă cu problema menţinerii stocului de vânat în deosebi celui al găinilor de munte.

C. M. Wood:

An example of white pine reproduction on burned lands in northeastern Pennsylvania.

Un exemplu al reproduc

ţiunei pinului comun pe terenuri arse în Pennsylvania nordestică.

Pe un teren incendiat acum 23 ani, autorul a avut prilej de a observa la ce distanţă pot însemina arborii rămaşi după incendiu suprafaţa înconjurătoare; cât timp rămâne solul favorabil pentru germinaţie; cum se menţin puieţii de pin în concurenţă cu esenţele tari, etc.

Reginald T. Titus.

News uses of wood and their influence upon forestry practice.

Intrebuinţările noui ale lemnului şi infuenţa lor asupra practice forestiere.

Părerea autorului este că, cheia silviculturii este utilizarea lemnului, căreia în viitor ar trebui dată mai mare atenţie. Mătasă artificială şi alte produse viscoase (hârtie transparentă etc.) materiale de isolaţie, piatră artificială, lemn flexibil, sprucolit, lemn sculptat din nisip, etc.; toate acestea sunt numai puţine exemple din teritoriul imens al posibilităţilor noui de întrebuinţare a lemnului.

Charles W. Boyce.

The new-use mirage.

Mirajul întrebuinţărilor noui.

Comentarii asupra articolului precedent.

Bernard Frank:

Recent progres of the Norvegian Agricultural and Forestry Credit Society: Significance for American farm forestry.

Progresul recent al „Societăţii de Credit Agricol şi Forestier" din Norvegia: semnificaţia lui pentru silvicultura din fermele americane.

Succesul Societăţii Norvegiene de Credit Agricol şi Forestier sugerează înfiinţarea unei instituţii asemenea şi în America, unde loturile împădurite ale fermelor, cu toate că reprezintă mare valoare, nu sunt luate în considerare de către Creditul agricol.

Henry B. Steer.

Forest economics: with special reference to stumpage, log and lumber prices.

Economia forestieră: cu privire specială la preţurile de tulpină, buşteni şi cherestea.

Accentuând importanţa economiei forestiere, autorul face cunoscut cele mai recente proiecte de încercare ale Statului pe acest teren şi demonstrează prin grafice tendinţa generală a preţurilor, îndreptată spre scădere.

J. Elton Lodewick.

Sawmill waste and its utilization in Scandinavia and the Pacific Northwest.

Pierderea la ferăstrău şi utilizarea ei în Scandinavia şi America Nordvestică.

Autorul face comparaţii interesante între procentele de pierdere în ferestraiele din Scandinavia şi cele din America constatând că procentul rumeguşului e mai mic în Scandinavia, cel al retezăturilor, lăturoaelor etc. însă mai mare decât în America Pacifică. In Suedia 18% din totalitatea buşteni se folosesc pentru celuloză, în America numai 2—4%. Apoi se indică şi liniile generale ale îmbunătăţirilor posibile în utilizarea buştenilor din America.

In partea „Revista Revistelor" se recenseză articolul d-lui Gh I. Ionescu: Consumul de lemn al Bucureştilor (The Wood consumption of the City of Bucarest) apărut în Revista Pădurilor An. 43. Nr. 8 şi 9, din Septemvrie 1931.

Nr. 8 Decembrie 1932.

Editorial. A change in system of taxing old-growth sorely needed.

Este nevoe urgentă de a schimba sistemul de impunere al pădurilor seculare.

I. Roeser, Jr.:

Thinning jack pine in the Nebraska sand hills.

Răritură în masivele de Pinus banksiana, de pe colinele de nisip din Nebraska.

Remăsurându-se volumul lemnos unor arborete de Pinus Banksiana, plantate în 1903 şi rărite în anul 1920, s'a constatat că masivul rărit „tare", cu stocul de 1500 arbori pe ha. rămaşi în picioare, a avut o creştere în volum cu 58% mai mare; arboretul rărit „moderat" cu 41 la sută, iar cel rărit „slab" cu 31% mai mare decât cel nerărit cu 5250 arbori pe ha, arătând şi o structură lemnoasă mai tare.

J. Nelson Spaeth:

Hastening germination of basswood seeds.

Accelerarea germinaţiei seminţelor de tei.

Pentru a înlătura starea de „dormitare", care poate dura câţiva ani, autorul a reuşit să forţeze germinaţia seminţelor genului Tilia, tratându-le cu acid nitric concentrat, macerându-le în apă curgătoare, uscându-le şi separându-le de rămăşiţele pericarpului prin centrifugale, apoi tratând sâmburile cu acid sulphuric concentrat pentru a face coaja permeabilă de apă, spălându-le şi plasându-le le refrigeraţie într'un mediu umed-steril bine aerisit.

E. G. Cheyney:

The rooks of a jack pine tree.

Rădăcinile unui pin banksiana.

Contrar opiniei generale, s'a dovedit că sistemul rădăcinar al pinului banksiana, chiar şi în nisip uscat, nu este profund ci numai întins departe.

A. F. Hough:

Some diameter distributions in forest stands of northwestern Pennsylvania.

Distribuţie de diametre în masivele forestiere din Pennsylvania nordvestică.

Autorul a găsit că graficul distribuţiei de diametre unui masiv de pin comun de o vârstă, seamănă cu curba de erori a lui Gauss sau cu curba legei probabilităţilor; poi graficul masivelor mixte indică puţin relativ la vârstă; şi că distribuţia de diametre a masivelor seculare de pin comun, sugerează egalitatea de vârstă şi origina din catastrofe naturale a acestei specii.

Joseph Howell, Jr.:

The developement of seedlings of ponderose pine in relation to soil types.

Desvoltarea puieţilor de pin ponderosa, în relaţiune cu tipuri de sol.

Crescând puieţi de pin ponderosa în 8 tipuri de sol autorul a constatat că îi prieşte mai bine solul de compoziţie mai uşoară, şi cât mai disolvată e soluţiunea solului, cu atât mai extensiv trebue să fie sistemul radicilar.

Edward C. M. Richards:

European game management as suggestive of American procedure.

Administrarea vânatului din Europa indică modul de procedare în America.

Exemplul Europei, dar mai cu seamă cel al României, unde administrarea vânatului s'a scos din sfera de competinţă a silvicultorilor, punându-se sub comanda unui departament separat al guvernului, trebuie să pună pe gânduri pe sil-

vicultorii americani, cari au să-şi fixeze la timp atitudinea faţă de această chestie, importantă atât din punctul de vedere al sportului cât şi al silviculturii.

Barrington Moore:

Impressions of Forestry in England.

Impresiuni forestiere din Anglia.

După impresiunile autorului, în Anglia pădurile au încă rolul primordial de a asigura adăpost pentru vânat. Creşterea în general este mică. Regenerarea naturală este dificilă majoritatea pădurilor a provenit din plantaţie. In pădurile particulare nu este angajat nici un singur silvicultor cu şcoală superioară. Guvernul, prin ajutoare însemnate şi prin foarte favorabile înlesniri la fixarea impozitelor, îi încurajează pe proprietarii particulari de pădure, la plantări. Totuşi, faţă de timpuri antebelice, intensitatea plantărilor a scăzut. Costul plantărilor e foarte ridicat (circa $ 12.000 de ha.), dar nu acest fapt descurajează pe proprietari, ci mai mult sfărâmarea moşiilor, distribuirea împrăştiată a trupurilor de păduri, opinia publică greşită, că economia forestieră nu rentează.

Adriano A. Michieli:

Man's destructive use of the earth's resources.

Folosirea destructivă a bogăţiilor naturale de către om.

Prin acest articol foarte interesant şi actual, autorul arată că rasa albă distruge mai mult decât produce. In numele sfânt al civilizaţiei, în mod lacom stupid şi nepăsător, omul alb a exploatat solul, plantele, animalele; mineralele; ba chiar şi genul lui propriu. Ar fi urgentă nevoe de un plan inteligent, de a accepta ştiinţa drept ghid şi de a coordona mai bine cunoştinţele noastre înaintate pentru folosirea bogăţiilor existente.

George H. Cecil:

Los Angeles county forestry activies.

Activitatea forestieră din districtul Los Angeles.

Cu bugetul lui de $ 657.000 (L. 70 milioane) pentru silvicultura şi paza de incendii, şi personalul în număr de 613, districtul Los Angeles este în frunte.

Autorul schiţează împărţirea ierarhică a serviciului forestier.

Arnold N. Weber:

The regulated cutting of California red fir for Christmas trees.

Regularea tăierii pomilor de Crăciun de specia Abies magnifica.

Henry H. Tryob:

A portable cordwood chute.

Un scoc portativ pentru lemne de foc.

Pe teren greu, un scoc portativ din plăci de oţel s'a dovedit mai eficace şi mai economic decât transportul cu car.

Rudolph Stahelin:

Visibility maps constructed with the slide rule.

Stabilirea terenului invizibil pe hartă cu ajutorul riglei de calcul.

J. P. Martin and T. W. Norcrooss:

A method for determining the economic value of a forest road.

O metodă pentru determinarea valorii economice a unui drum forestier

Metoda descrisă de autori, e complet nouă pentru ingineri silvici facilitând stabilirea rentabilităţii unui drum de construit sau de întreţinut.

P. A. Herbert.

Forest lands as investments for insurance companies.

Terenuri forestiere ca investiţiuni pentru societăţi de asigurare.

Autorul speră, că pădurile, deşi azi nu sunt, în viitor vor deveni obiecte potrivite pentru investiţii.

Harry D. Switzer:

A method of studying growth.

O metodă pentru studierea creşterilor.

Autorul descrie o metodă simplă şi rapidă pentru întocmirea unui studiu de creştere.

Ing. **Páll.**

L'ALPE.

No. 7. 1933.

A. Agostini.

La partecipazione di un' autovettura a gassogeno alla „Mille Miglia". (9 pag.)

Un vehicul cu gazogen a luat parte la o probă la „Mille Miglia".

Calculul lasă să se întrevadă că folosinţa gazului sărac antrenează, în comparaţie cu benzina, o pierdere de putere de 35—40%.

A. Merendi.

La nuova legge sulla bonifica integrale e le opera forestali (11 pag.).

Consideraţiuni asupra nouei legi privind amelioraţiunile funciare. Această lege nouă poartă data de 13 II. 1933 — XI.

Prin articolul prim al acestei legi se face o distincţie netă între „opere di bonifica" propriu zise şi „opere di miglioramento fondiario". Primele, de competenţa statului sau a particularilor, sunt acelea cari se execută în baza unui plan general de lucrări, coordonate pentru scopuri higienice, demografice, economice, sociale şi politice, pe teritorii clasificate şi determinate de Stat; acestea iau numele de „comprensori di bonifica". Celelalte „gli opere di miglioramento") se îndeplinesc în mod facultativ de către proprietarii particulari, în afară de teritoriile supuse planului general de lucrări obligatorii.

Pentru aceste lucrări, proprietarii beneficiază de subvenţiuni dela Stat.

F. Caldart.

Elogio della ginestra (8 pag.).

Elogiul genistei.

Se arată însuşirile bune — numai bune — ale genistei (Sarothamnus scoparius), o leguminoasă care constitue un auxiliar preţios al silvicultorului în lucrările pentru fixarea terenurilor degradate, nestabile, de natură granitică sau necalcaroase.

S. Minucci del Rosso.

Aspetti economici della cultivazione dell' eucalipto in bonifica (7 pag.).

Se arată rezultatele obţinute prin cultura eucaliptului în provincia Cagliari.

Se dau cifre de un mare interes.

A. Har.

LESNICKÀ PRÀCE.

No. 1 — 1933.

Dr. Ing Antonín Nemec.

Distrugerea circuitului acidului fosforic prin adunarea litierii din pădure.

Făcându-se cercetări în pădurile de răşinoase asupra influenţii pe care o are adunarea litierii din pădure asupra acidului fosforic s'a constatat că adunarea permanentă sau chiar periodică a litierii cauzează o micşorare a acidului fosforic, micşorare care poate ajunge la complectă spălare în straturile superioare ale solului.

Odată cu aceasta se observă o micşorare a P_2O_5 în ace şi în lemn şi creştere a SiO_2.

Sărăcirii solului în acid fosforic (pe lângă sărăcirea în alte materii nutritive) i se poate atribui scăderea creşterii lemnoase.

Prof. Ing. Ant. Dyk, Brno:
Controlul lui Lymantria monacha.

Ing. Aug. Kalandra.
Despre regenerarea din al doilea an a puieţilor de Pinus silvestris atacaţi de Lophodermium pinastri Chev. şi însemnătatea ei practică.

In urma cercetărilor făcute s'a ajuns la concluzia că numai puieţii cari au mugurele terminal absolut sănătos mai pot da o creştere care să justifice întrebuinţarea lor la împăduriri.

No. 1. (urmare).
Ing. St. Juklik.
Desvoltarea istorică a şcoalelor şi învăţământului forestier în Republica Cehoslovacă înainte de anul 1918.
Discuţii.

No. 2 — 1933.

Ing. St. Kliman.
Inventarierea economică a pământului statelor din regiunea Lacurilor, din Statele Unite ale Americei.

Se face o descriere a inventarierii economice a pământului condusă de statul Michigan şi se descrie condiţiile generale ale pădurilor din statele din regiunea lacurilor.

Felul cum s'au exploatat pădurile până acum a cauzat nu numai distrugerea pădurilor virgine dar şi a solului.

Inventarierea economică a pământului este un pas pe care îl fac statele din regiunea lacurilor pentru îmbunătăţirea şi împădurirea terenurilor forestiere pentru a le face productive.

Cen Magerstein.
Desvoltarea butaşilor de salcie plantaţi invers.

Sunt descrise fenomenele ce se petrec cu butaşii de salcie plantaţi în sens invers. Aceşti butaşi în a treia perioadă de vegetaţie încep să se desvolte normal. Rămân totuşi de o constituţie mai slabă şi pier curând.

J. Jurnanek.
Scopul şi modul colorării parcelor forestiere.

St. Juklik.
Raport asupra desvoltării puieţilor de molift înămoliţi.

Ing. Dr. I. Folk.
Comparaţie între exploatarea a două fabrici de cherestea cu aburi: una mai veche şi una nou construită.

Recenzii: Discuţii Istorie forestieră.

No. 3 — 1933.
Ing. Dr. J. Zabka.
Studiu anatomic asupra frunzelor genului Pinus.

Ing. Vilém Rosenfeld.
Influenţa vătămătore a adunării litierii.

Autorul explică influenţa vătămătoare a adunării litierii comparând produsul a două păduri. Dă apoi unele sugestii pentru a salva pădurile de sarcina ridicării litierii.

Ing. Z. Linhart.
Organizarea transportului produselor forestiere pe căile ferate din punctul de vedere al organizării ştiinţifice a muncii

Se arată cum trebue organizat transportul pe căile ferate forestiere după principiile lui Taylor.

Fapte diverse.

— Istoria forestieră.

— Din activitatea Academiei cehoslovace de Agricultură.

No. 4 — 1933.

Dr. Al. Zlatnik, Ing Jos. Kremar, Ing. Bayer.

Călătoria noastră în România.

In Iunie 1932 facultatea de silvicultură a Institutului naţional agronomic din Brno a întreprins o excursiue de studii în România.

Numărul 4 al revistelor Lesnická Práce (52 pag.) este consacrat memoriului asupra acestei excursiuni.

D-l Th. Bayer face descrierea excursiunii.

Dr. Al. Zlatnic face câteva consideraţiuni ecologice şi sociologice asupra vegetaţiei ţinuturilor vizitate iar Ing. J. Kremar face un expozeu asupra comerţului, industriei exploatării şi transportului lemnului în România.

Memoriul este însoţit de 31 fotografii reprezentând diferite aspecte din regiunile vizitate.

N. Rn.

N E C R O L O G

† INGINER ŞEF SILVIC ALMOS CSUTAK

In ziua de 10 Octombrie a. c, printr'o telegramă scurtă s'a comunicat Capsului încetarea din viaţă, într'un sanatoriu din Cluj, a inginerului şef silvic Almoş Csutak.

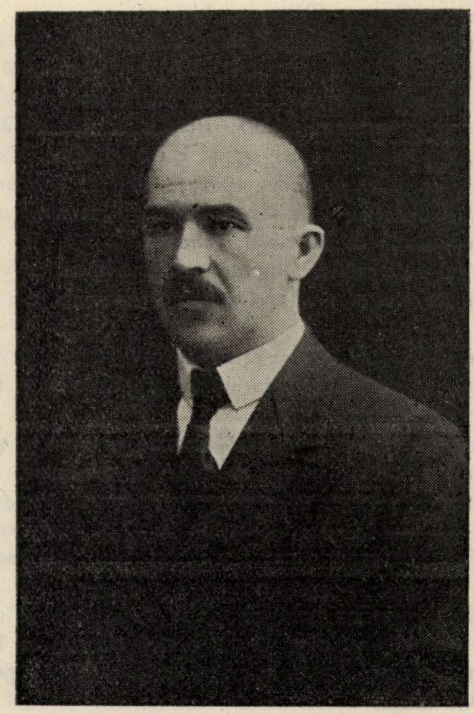

Această ştire a surprins şi a impresionat adânc pe toţi colegii ingineri, cari l-au cunoscut — cu toate că boala grea de care suferea l'a chinuit mai mult de un an.

Intervenţia chirurgicală de grea natură, nu i-a mai putut fi de folos, ci din contră, a provocat treptat slăbirea organismului său oţelit de altfel prin practicarea feluritelor sporturi. Corpul n'a putut rezista, împlinindu-se destinul suprem.

Inmormântarea rămăşiţelor pământeşti a avut loc în ziua de 12 Octombrie, în cimitirul Reformat din Cluj, la care au luat parte colegii din instituţiile silvice din Cluj.

Au cuvântat domnii ing. Francisc Naghy şi V. Pană.

Ing. Almoş Csutak s'a născut în anul 1886, Octombrie 8 în comuna Zagon, jud. Trei Scaune.

A urmat liceul şi a luat examenul de bacalaureat cu note eminente la liceul Reformat din Sf. Gheorghe, jud. Trei Scaune.

In intervalul 1907—1911 şi-a terminat studiile de inginer silvic la Şcoala Superioară de Mine şi Silvicultură dela Şemniţ. In anul 1913 a dat cu succes examenul de Stat la Budapesta obţinând diploma de inginer silvic.

In serviciul Statului ungar, a funcţionat în intervalul 1911—1922, la Direcţiile silvice Lugoş, Orşova, Tótszovar, Miscolţ.

La sfârşitul anului 1922—deşi putea ocupa o catedră la o şcoală superioară de agricultură — dragostea neţărmurită pentru pământul său natal l-a adus acasă cu toată insistenţa colegilor, cari toţi au încercat de a-l menţine în mijlocul lor — intrând în serviciul Statului Român în ziua de 23 Februarie 1923. Dela această dată a funcţionat ca şef al ocolului silvic Vaduri din Direcţia Silvică Bacău, iar cu data de 14.XI 1931 şi până în ultimul timp la Direcţia Craiova, îndeplinind funcţiunea de şef al biroului Amenajări şi Ridicări în plan, Construcţii şi împăduriri, la Serviciul Tehnic.

Superiorii lui l-au calificat întotdeauna ca element de valoare, foarte priceput în lucrările technice, foarte conştiincios în serviciu şi cu o cultură profesională variată.

Faţă de mica lui familie fusese întotdeauna atent şi în scurta sa căsnicie, a găsit completa mângâiere faţă de munca grea zilnică şi faţă de spinoasele manifestări ale vieţei.

Concepţia lui în viaţă a fost întotdeauna persistenţa şi consecvenţa.

Colegii l-au iubit mult pentru calităţile lui personale.

A fost un emerit sportman şi în practica vânătoarei şi-a găsit distracţia cea mai plăcută. Poveştirile lui vânătoreşti erau atât de interesante şi pline de humor în cât ascultorul le gusta cu aviditatea specifică unor asemenea manifestări ocazionale.

Mormântul s'a deschis prea de vreme şi în faţa lui nu putem ascunde sincerile noastre lacrimi, mai ales gândindu-ne la familia sa lăsată fără sprijin.

Dee Dumnezeu, ca sufletul său să însoţească şi să apere şi mai departe această îndurerată familie.

Ii dorim odihnă liniştită în pământul iubit, pentru care un presentiment îl făcuse un moment să-şi schimbe programul vieţei.

Fie-i amintirea binecuvântată şi ţărâna uşoară.

I. Szontagh

† N. C. MACOVEI
Fost inspector silvic

Născut la 1856, comuna Star-Ghiojdi, jud. Buzău. După ce a absolvit şcoala de conductori de pe lângă vechea şcoală de poduri şi şosele din Bucureşti, a urmat şi şcoala de Ape şi Păduri dela Nancy în anii 1881/82 în aceiaşi promoţie cu N. G. Popovici.

Venind în ţară a fost numit în serviciul Statului, mai întâi la pădurile din cuprinsul regiunei silvice Craiova. In 1901, când în locul lui Al. Moroi, a fost numit şef al Serviciului pădurilor N. G. Popovici, a fost adus şi N. C. Macovei în serviciul central ca subşef al Serviciului pădurilor, pe atunci având gradul de sub inspector.

A fost un colaborator constant al lui N. G. Popovici până în momentul când N. G. Popovici părăsind conducerea serviciului pădurilor în 1903, — a demisionat şi N. C. Macovei din corp. A fost decorat cu Coroana României în gradul de Cavaler.

Pe acele vremuri, N. C. Macovei, fiind o fire independentă, a tipărit o broşură intitulată „Sylva Carmen" în care se manifesta oarecare aprecieri la adresa unora din camarazii silvici din acea vreme, şi care broşură a făcut multă vâlvă în lumea forestieră şi chiar politică.

Sub preşidenţia lui Ion Kalinderu, a fost şi membru în consiliu de administraţie al Soc. „Progresul Silvic".

In timpul din urmă N. C. Macovei, trăia retras petrecându-şi timpul, iarna la Bucureşti şi vara la vila sa dela Băile „Olăneşti", unde se mai întâlnea cu camarazii care veneau în viligiatură acolo.

Suferind în timpul din urmă, s'a sfârşit de curând din mijlocul nostru. Conform dorinţei sale, corpul i-a fost incinerat la Crematoriul din Bucureşti.

La această tristă solemnitate Soc. Progresul Silvic a fost reprezentată prin d-l G. Nicolau, inginer inspector general silvic-pensionar şi un vechiu membru activ al Societăţei noastre. A mai asistat şi d-l Georgescu, fost şef al Serviciului Contencios din Ministerul de Domenii.

Soc. Progresul silvic cu acest prilej transmite condoleanţe familiei, faţă de pierderea ce a încercat.

M. P. Florescu
Inspector G-ral Silvic

INFORMAŢIUNI

— Prin decizia dela jur. No. 31586/933 d-l Inginer I. Negoiţă se transferă în interes de serviciu, dela oc. silvic Cadâna la Oc. silvic Mânăstirea Neamţ pe ziua de 15 August 1933.

— Prin decizia dela jur. No. 31693/933, d-l Ing. Storosciuc se transferă din centrul Dir. V Reg. silvică Bucureşti ca şef al Oc. silv. Adâncata pe ziua de 1 Septembrie 1933.

— Prin decizia dela jur. No. 31639 se face următoarea mişcare pe ziua de 1 Septembrie 1933.

D-l Ing. şef silvic Iosif Cojocaru, şeful Oc. silvic Tigheci, trece ca şef al depozitului de lemne Chişinău.

D-l ing. C. Lupan, din centrul direcţiei Iaşi, se transferă ca şef al Oc. silv. Tigheci.

— Prin decizia dela jur. No. 32131/933, D-l ing. şef Marin Iacob se transferă — în interes de serviciu — dela direcţia Constanţa în administraţia centrală C.A.P.S. — direcţia comercială — pe ziua de 22 August 1933.

— Prin decizia dela jur. No. 34072/933, d-l ing. insp. St. Calotescu revine la Dir. Bucureşti în calitate de subdirector.

— Prin decizia ministerială No. 180868/ se fac următoarele avansări, la vechime şi în mod onorific:

I. *La gradul de inginer silvic:* Vanis Leonida pe ziua de 1 Febr. 1932 Cojoc Gh. pe ziua de 1 Sept. 1932 Popescu Victor pe ziua de 1 Ianuarie 1933, Popescu D. Ioan pe ziua de 1 Ianuarie 1933, Roşca M. Tudor pe ziua de 15 Februarie 1931, Popovici Grigore pe ziua de 15 Decembrie 1932, Tunibuca Eugen pe ziua de 15 Septembrie 1932, toţi din serviciul C.A.P.S. Fomino Nicolae pe ziua de 23 Iulie 1932, din serv. Ministerului de Industrie şi Comerţ. Sterian Cristea pe ziua de 1 Ianuarie 1932, din serv. Municipiului Bucureşti.

II. *La gradul de inginer şef silvic pe ziua de 1 Ianuarie 1933:* Iuraş Gh. cu 8 luni vechime în grad, Silaghy Coriolan cu 3 luni vechime în grad, Bechis Alexe cu 1 lună vechime în grad şi Niculescu P. cu un an vechime în grad din serviciul Regimului silvic, Fechete Iosif din serviciul C.F.R. şi Istrate Petru dela Dir. Reg. silvică Bistriţa, cu o vechime în grad de 6 luni. Ion Năstase din serv. Fondului Bisericesc din Bucovina pe 1 Ian 1930, Roşu Traian cu 8 luni vechime în grad, Săndulache Gh. cu 8 luni vechime în grad, Pela Sabin cu 5 luni vechime în grad, Crăciun M. cu 3 luni vechime în grad, din serviciul C.A.P.S.

III. *La gradul de inginer sub inspector silvic pe ziua de 1 Ianuarie 1933:* Alboteanu C., Oroz Soltan şi Grigoraş Th. cu o vechime de 9 luni în grad, din serv. C.A.P.S., Tomae Ernest din serv. direcţiei Bistriţa cu 2 ani şi 9 luni vechime în grad.

IV. *La gradul de inginer insp. silvic pe ziua de 1 Ianuarie 1933:* Mantea

Ştefan din serv. C.A.P.S. şi Iulian Albrich din serv. primăriei Municipiului Braşov cu o vechime în grad de 3 luni.

b) *Din cadrul particular.*

La gradul de ing. silvic pe ziua de 1 Ianuarie 1933, Dl. Ing. I. Lungu cu o vechime de 1 an şi 1 lună în grad.

La gradul de ing. şef silvic, pe ziua de 1 Ianuarie 1933, d-l Ludvic Naghy, din serv. Cadastrului, cu o vechime de 2 ani, 1 lună şi 15 zile.

— Prin decizia dela jur. No. 34595, d-l ing. şef D. Simionescu, fost şef al ocolului Dobreşti se numeşte şef al serviciului Comercial din dir. Oşova.

— Prin decizia dela jur. No. 34917/933 d-l ing. şef V. Ionescu se transferă pe ziua de 15 Septembrie dela Oc. silv. Băile Herculane ca şef al Oc. silv. Cislău. D-l ing. Al. Bărbulescu rămâne ca ajutor la Oc. silv. Cislău, iar fostul şef d-l ing. şef F. Enescu trece la dispoziţia Direcţiunei Bucureşti.

— Prin decizia dela jur. No. 35615, d-l ing. şef A. Gerecze, şeful Oc. silvic Budureasa, se transferă la dispoziţia direcţiei Bacău, în interes de serviciu pe ziua de 1 Octombrie 1933.

— Prin decizia ministerială No. 35011/933. d-l ing. insp. gen. Victor Precup se transferă dela direcţia Bistriţa ca director al direcţiei regionale Cluj, pe ziua de 1 Octombrie 1933.

— Prin decizia dela jur. No. 35011/933 d-l ing. sub inspector Alex. Bratu se transferă dela direcţia Cluj ca director al regionalei silvice Piteşti, pe ziua de 1 Octombrie 1933.

— Prin decizia dela jur. No. 36935/933 d-l ing. şef I. Ardeleanu din serviciul direcţiei Regimului Silvic — Şcoala de conductori Casa Verde — se transferă prin consimţământ ca şef al ocolului silvic Barzava pe ziua de 1 Octombrie a. c.

— Prin decizia dela jur. No. 37754/933 dl ing. şef A. Dediu şeful Oc. silvic Reduta se mută prin consimţământ ca şef de circonscripţie la Silistra, Direcţia regională silvică Constanţa pe ziua de 15 Octombrie a c.

Prin Decizia Ministerială No. 12458 din 1933, sa oprit vânătoarea tuturor speciilor pe terenurile comunelor: Cernica-Tânganul, Brăneşti, Vadul Anei, Islaz şi Pasărea, din jud. Ilfov.

Această restricţiune va fi ridicată odată cu arendarea, în conformitate cu dispoziţiunile Legei Vânatului, a dreptului de vânătoare.

Prin Decizia Minist. No. 13198 din 933, s'a revenit asupra Deciziei Min. No. 1100 din 1933, lăsându-se liberă vânătoarea epurilor în judeţul Ciuc.

PAGINI MERCURIALE

BURSA LEMNULUI

Luna Octombrie 1933

Piaţa internă

Bucureşti

Preţul *lemnului de foc* — în lei — pe vagonul de 10 tone, ab rampă :

		B. N.	Est	Vest
Fag		5.200	5.400	5.200
Stejar	spart	5.400	5.600	5.300
	rotund	5.800	6.000	5.800

Lemnul de foc s'a plătit ab vagon staţia de încărcare, la următoarele preţuri :

	Fag	Stejar	Diverse tari
Craiova	5.000	—	—
Cărbuneşti	2.600	2.600	—
T.-Măgurele	—	4.500	—
Silistra	6.000	—	—
Bazargic	7.000	—	—
Bârlad	5.100	5.100	—
Huşi	4.500	4.500	—
Dolhasca	2.700	—	—
Şercaia (cl. I)	2.700	—	—
Covasna (cl. I)	2.800	—	—
Armenis	2.500	—	—
Orhei	6.500	—	—
Zloţi	4.500	—	—
Călăraşi	6.000	—	5.500

Piaţa externă

Buda-Pesta

Preţul lemnului românesc — în pengoe — la graniţa ungură; baza 24 mm.

Molid tâmplărie, fără B. W. — — — — — — — — — 95—100
Brad, cl. IV românească — — — — — — — — — — 45— 48
Molid cl. IV românească — — — — — — — — — — 68— 70
Molid de construcţie (Bauware) — — — — — — — — 80— 85
Material de geluit — — — — — — — — — — — — 76— 80
Leţuri şi căpriori — — — — — — — — — — — 42— 44
Marfă de cântar, lată — pro 10 t. — — — — — — — 500—620 P.

Lemnul de foc, pro 10 t., la:

Bekecsaba 320 P., Debrecen 265 P., Lökösháza 310 P., Makö 315 P., Szeged 315 P.

(După „*Magyar Fakerskedö*).

Jugoslavia

Preţuri în dinari, pe m³, ab wagon graniţă, inclusiv taxele vamale:

Brad, calit. Monte — — — — — — — — — — — 400—420
Brad cal. IV — — — — — — — — — — — — — 250—280
Brad, marfă îngustă — — — — — — — — — — — 240—275
Brad, sortiment de Franţa — — — — — — — — — 650

Franţa

Preţul în franci fr. pe m³, în staţiile din Alsacia.

Dulapi şi fise de 3—7 — — — — — — — — — — 255—360
— Căpriori — — — — — — — — — — — — — — 250—255

Scânduri lorene, 26 mm., m²:

Cl. I — — — — — — — — — — — — — — — 14,00—14 50
Cl. II — — — — — — — — — — — — — — — 10 50—10,75
Cl. III — — — — — — — — — — — — — — — 7,50— 8 00

Parchet de brad, m²:

Cl. I — — — — — — — — — — — — — — — 18 00—18,50
Cl. II — — — — — — — — — — — — — — — 14,00—14 50
Cl. III — — — — — — — — — — — — — — — 10 50—10,75

(Dup. „*Mercuriale des Bois*").

Cehoslovacia

Preţuri în coroane cehe pe m³, ab vagon, gara Oilmütz:

Scânduri şi dulapi de frasin, cl. I — — — — — — — — 700
Cherestea de anin, uscată, fără noduri — — — — — — 430
Cherestea de tei (Tischlerware) — — — — — — — — 440
Cherestea de nuc, calit. extra — — — — — — — — — 1.000
Cherestea de brad, marfă curată — — — — — — — — 300
Cherestea de brad, 26—30 mm., 16—18 cm. — — — — — 250
Cherestea de brad, calit. Bw., 13, 20, 26 mm., 4—6 m., 10—17 şi 18—32 — — — — — — — — — — — 170

(După „*Carpathia*").

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

PROCES VERBAL No. 17

Şedinţa dela 20 Septembrie 1933

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşidenţia d-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte prezenţi fiind D-nii: *P. Antonescu, M. Drăcea, M. P. Florescu, D. Drâmbă, D. Grozescu, P. Ioan, A. Ionescu, A. Nedelcovici, V. Priboianu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe şi M. Suhăţeanu.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă.

Inainte de a intra în ordinea de zi d-l Preşedinte aduce omagii memoriei defuncţilor membrii ai Societăţii: *Gh. Condrea, N. I. Macovei şi Augustin Berian.* In semn de pioasă amintire se păstrează două minute tăcere.

Se hotărăşte trimiterea unei scrisori de omagii şi urări de grabnică însănătoşire d-lui Areliu Eliescu, care a suferit gravul accident de tramvai din Iulie trecut.

Consiliul aprobă un ajutor de lei 5000 (cinci mii).

1. — D-l *D. Grozescu* referă asupra situaţiei încasărilor la Vila Sylva din Govora în sezonul expirat.

Mai departe dă referinţe cu privire la îmbunătăţirile ce mai sunt de adus vilei spre a folosi în cel mai înalt grad nevoilor şi agrementului viligiaturiştilor şi unei cât mai rentabile exploatări. In continuare, d-sa dă relaţiuni cu privire la lucrările de drenaj şi consolidări făcute la vilă.

Consiliul ia act cu satisfacţiune de rezultatele obţinute.

2. — In chestiunea Legii pentru complectarea măsurilor necesare folosirei păşunilor comunale, d-l Grozescu dă câteva relaţiuni cu privire la instrucţiunile, de aplicat acestei legi, instrucţiuni cari duc la o reducere simţitoare a efectelor rele ce le-ar putea avea legea.

3. — Comisiunea instituită pentru prezentarea moţiunei Adunării Generale din acest an la Majestatea Sa Regele, Preşedintele de Onoare al Societăţii să facă demersuri pentru a prezenta cât mai neîntârziat moţiunea.

4. Pentru ocuparea locului în Consiliu, rămas vacant în urma încetării din viaţă a consilierului G. Condrea, se propun d-nii: *I. Comăniciu, C. Bunescu, I. Moldoveanu, Nicolae Ion, N. Brătescu.*

Se procedează la vot secret şi se alege d-l *C. Bunescu.*

5. — Consiliul respinge cererea d-lui Dr. *C. Mustaţă* de a se interveni

la C.A.P.S. în chestiunea garanției depusă pentru exploatarea unui parchet din pădurea Verbicioara județul Dolj

6. — Se admite înscrierea în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1933 a d-lui Inginer *Emil Negulescu.*

Ședința se ridică la orele 23.

Președinte (ss) *C. P. Georgescu.*

Secretar General, (ss) *P. Ioan*

PROCES VERBAL No. 18

Ședința din 4 Octombrie 1933

Prezenți d-nii: *M. Drăcea, D. Drâmbă, M. P. Florescu; P. Ioan; Andrei Ionescu, V. N. Priboianu și V. N. Stinghe.*

Neîntrunindu-se numărul statutar de membrii, nu s'a ținut ședința.

Președinte (ss) *C. P. Georgescu.*

Secretar General (ss) *P. Ioan*

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR
Direcția Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic.

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 131/920.

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii orașului Târgu Mureș, jud. Mureș, propr. Municipiului Târg. Mureș, în suprafață de 793 ha. 0699 mp. Regim și tratament: O serie de codru cu tăieri succesive și revoluția normală 100 ani; alte serii de crâng cu revoluțiuni normale respective de 30 și 15 ani și o a IV-a serie de agrement unde se vor extrage numai arborii ceruți de higiena masivului.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Pradescu, jud. Brașov, propr. Coloman Beldi, în suprafață de 269 ha. 3545 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase, regenerarea complectându-se cu rășinoase. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 13 ani cu perioada de așteptare de 8 ani între parch. III și IV.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Strâmbu, jud. Brașov, propr. d-nei Polixenia I. Nemeș, în suprafață de 201 ha. 0844 mp. Regim și tratament codru tăieri rase, regenerarea complectându-se cu rășinoase. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 3 ani.

d) Amenajamentul pădurii Dosul Pojocului, jud. Someș, propr. Composesoratului urbarial din Somcutul Mic, în suprafață de 134 ha. 8600 mp. Regim și tratament crâng cu 30 rezerve gorun la ha. Revoluția normală 35 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bonțești, jud. R.-Sărat, propr. Șerban Chica, M. Grădișteanu, E. D. Bogdan și M. Ștefănescu, în suprafață de 132 ha. 51000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 6 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bârjoveni-Făget, jud. Roman, propr. George Solomon, în suprafață de 56 ha. 4432 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea într'un an.

g) Regulament pentru exploatare al pădurii Șerparu, jud. R.-Sărat, propr. dotală a d-lui R. Franasovici, în suprafață de 35 ha. pădure și 1 ha 5000 mp.

poeni. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani, exploatare într'un an.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare de mai sus, se va face după 10 ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) V. Niţescu.

Dată astăzi, 17 Octombrie 1933, în cabinetul nostru.

No. 172456.

Aducem la cunoştiinţa cititorilor noştri că la secretariatul Soc. „Progresul Silvic" se găsesc de vânzare următoarele lucrări:

		Preţul lei
Brauner H.:	Comerţul şi industria lemnului din România —	300
C. A. P. S.:	Statistica Pădurilor — — — — — —	15
Chiriţă C. Dr.:	Contribuţiuni la problema culturii salcâmului —	30
„ „ „ :	Un procedeu simplu pentru studierea compacităţii solului — — — — — — —	30
„ „ „ :	Contribuţiuni la problema regenerării stejarului	110
Cristea Cezar:	Luminişuri de pădure — — — — — —	100
Dinu Val. Dr.:	Der rumänische Wald — — — — — —	100
„ „ :	Die Landwirtschaft Rumäniens unter dem Druck der Krisen — — — — — — — —	300
Drâmba D. Dr.:	Étude physique et mécanique du bois roumain	200
Demetrescu C. Ilie Dr.:	Das Problem der einheitlichen Forstgesetgebung	160
„ „ :	Politica forestieră românească — — — —	40
Eliescu Gr.:	Omida şi fluturele Lymantria Oispar L. — —	40
Georgescu C., Dr.:	Atlas entomologic — — — — — — —	150
Harnagea V. V.:	Codul legislaţiei silvice — — — — —	300
„ „ :	Memoratorul agentului Silvic — — — —	100
„ „ :	Păşuni comunale — — — — — — —	50
Hubertus:	Vânatul şi vânătoarea — — — — — —	20
Ionescu Heroiu Tr.:	Rationalisierung in der Forstwirtschaft — —	100
Precup Victor:	Păşunile noastre alpine — — — — —	100
„ „ :	Glosa pădurii — — — — — — —	50
„ „ :	Să ne facem păduri — — — — — —	10
Paşcovici N.:	Amenajament — — — — — — — —	30
„ :	Dicţionar Silvic german-român — — — —	30
Popescu-Zeletin I.:	Anuarul inginerilor silvici 1932/33 — — —	50
„ „ :	Studiul erorilor instrumentale la compasele forestiere — — — — — — — —	30
Stinghe N. V. şi Sburlan D.:	Agenda Forestieră ed. II — — — — —	275
Sburlan D.:	Harta forestieră a României — — — —	60
Sburlan D. şi Ionescu Gh.:	Les conditions forestières de la Roumanie —	60
Simionescu I. şi Zeicu I.:	Noţiuni de Silvicultură — — — — —	100

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: Stinghe V.

Membrii:

Drăcea M. — Rădulescu M.
Ioan P. — Sburlan D.
Secretar de redacţie: Ionescu A.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1932:

Preşedinte: Georgescu P. C.

Vice-Preşedinţi: Drăcea M., Stinghe V.

Secretar general: Ioan P.

Casier: Grozescu Dem.

Secretari: Caragea N., Ionescu A.

Membrii:

Agapie G. — Florescu M. P.
Antonescu P. — Lazăr H.
Caragea N. N. — Nedelcovici Ath.
Ciurileanu D. — Priboianu N. V.
Condrea G. — Rodoteatu St.
Drâmbă D. — Sburlan D.
Eliescu A. — Ştefănescu-Suhăţeanu M.
Emanoil C. C. — Vâlceanu Eug.

Cenzori: Sculy X., Constantinescu Gh., Ionescu Gh.
Cenzori supleanţi: Florescu I., Marinescu Coman şi Simionescu I.

Preţul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ pentru membrii Societăţii	200 „
„ „ „ pentru conductori şi brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

Institut de Arte Grafice
«BUCOVINA»
I. E. TOROUȚIU

BUCUREȘTI, III
Strada Grigore Alexandrescu, 4

I 24870

ANUL XLV, Nr. 11 NOEMBRIE, 1933

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

NUMĂR DEDICAT D-LUI PROFESOR PETRE ANTONESCU

SUMARUL:

Omagiu Domnului Profesor P. Antonescu . . . *D. Drâmbă*
Hommage à Monsieur le Professeur P. Antonesco. *D. Drâmbă*
Sărbătorirea domnului Profesor P. Antonescu. *Cezar Cristea*

Partea I-a

Festivitatea din sala de onoare a Soc. „Progresul Silvic". Aspecte.
Discursurile d-lor Subsecretar de Stat Manolescu-Strunga, C. P. Georgescu, Petre Ioan și Vasilescu-Karpen, M. Drăcea, D. Drâmbă, M. P. Florescu și P. Antonescu.

Partea II-a

Aspecte
Banchetul dela restaurantul „Cina".
Cuvântările ținute și răspunsul d-lui Prof. P. Antonescu.

Partea III-a

Telegramele și scrisorile primite din străinătate și din țară cu ocaziunea sărbătoririi d-lui Prof. P. Antonescu.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

Număr publicat sub îngrijirea d-lui Ing. Dr. D. Drâmbă

PROFESORUL PETRE ANTONESCU
(M. LE PROFESSEUR PIERRE ANTONESCO)

PROFESORUL PETRE ANTONESCU
(M. LE PROFESSEUR PIERRE ANTONESCO)

Omagiu

Profesorului Petre Antonescu

din partea

Societății „Progresul Silvic"

97
- IUL. 2005

PARTEA I-a

FESTIVITATEA DIN SALA DE ONOARE
A
SOC. „PROGRESUL SILVIC"

39744.

OMAGIU DOMNULUI PROFESOR ANTONESCU

La 18 Noemvrie, Societatea «Progresul Silvic» a sărbătorit printr'o solemnitate grandioasă, urmată de un banchet, pe d-l Profesor Antonescu, fost elev al Şcoalei de Ape şi Păduri din Nancy, retras la pensie în vârstă de 75 ani, după 54 ani de activitate în corpul silvic şi 35 ani de profesorat.

Cariera silvică a d-lui Antonescu a fost tot aşa de rapidă, tot aşa de strălucită şi tot aşa de fecundă ca şi cariera sa didactică. Munca sa rodnică se găseşte împletită la baza întregului progres realizat în domeniul ştiinţei şi organizaţiei forestiere româneşti.

Primul omagiu a fost adresat celebrei Şcoale Naţionale de Ape şi Păduri dela Nancy, al cărei distins elev a fost, căci generaţia d-lui Antonescu este, la noi, generaţia Nanceenilor, cari au pus bazele administraţiei şi învăţământului silvic român.

Diplomat al Institutului central de Agricultură şi Silvicultură dela Herăstrău în anul 1878.

Cu această pregătire şcolară şi după zece ani de serviciu ca şef de ocol, în cele trei regiuni ale ţării: munte, coline şi câmpie, temeinic documentat asupra necesităţilor reale ale pădurilor noastre, D-sa a plecat în Franţa (1888) unde a obţinut în mod strălucit diploma Şcoalei Naţionale de Ape şi Păduri dela Nancy.

Intors în ţară în 1890, d-l Antonescu figurează în primele rânduri în toate manifestările activităţei forestiere române.

Paralel cu ocupaţiile sale din Administraţia Pădurilor Statului şi după 19 ani de serviciu şi 8 ani după venirea dela Nancy, D-sa a fost numit în 1898 profesor de silvicultură şi

amenajament la Şcoala specială de Silvicultură dela Brăneşti, catedră pe care a păstrat-o şi la secţia silvică a Şcoalei Politechnice din Bucureşti până la 1 Octombrie 1933 (când s'a retras la pensie). Intre anii 1912—1918 a fost director al Şcoalei speciale de Silvicultură dela Brăneşti, iar între anii 1924—1930 decan al secţiei silvice dela Şcoala Politechnică din Bucureşti.

D-sa este adevăratul autor al Codului silvic român. A fost, în decurs de peste 30 ani mesagerul ştiinţei noastre silvice la toate congresele din străinătate, iar cu ocazia centenarului Şcoalei dela Nancy (în 1925) a fost decanul delegaţiunii române. Misiunea în care d-l Antonescu a dat dovada cea mai strălucită a îndelungatei sale experienţe şi a vastelor cunoştinţe technice şi silvice ce poseda, a fost misiunea de consilier expert la Comisia permanentă a regimului apelor dunărene, instituţie creată prin tratatul dela Trianon. Lucrările şi proectele prezentate de d-l Antonescu la diferitele sesiuni ale acestei Comisii i-au atras mari elogii din partea preşedintelui, care — după cum se ştie — este numit de Societatea Naţiunilor.

Aceste elogii au umplut de mândrie inimile tuturor silvicultorilor români.

Om de o foarte mare distincţie ştiinţifică, d-l Antonescu a onorat Administraţia şi Şcoala în decursul lungei sale cariere. Desbrăcat de ambiţii, a rămas un silvicultor de elită, care şi-a consacrat toate preocupările studiilor şi cercetărilor, găsindu-şi satisfacţia numai în îndeplinirea datoriei şi stima şefilor săi.

D. DRĂMBĂ

HOMMAGE A MONSIEUR LE PROFESSEUR ANTONESCO

Le 18 Novembre dernier, la Société «Progresul Silvic» des Ingénieurs forestiers roumains a fêté par une grandiose solennité, suivie d'un banquet, Mr. le Professeur Antonesco, ancien élève de l'Ecole des Eaux et Forêts de Nancy, admis à la retraite en sa 75-ème année, après 54 ans d'activité forestière et 35 ans de professorat.

La carrière forestière de Mr. Antonesco a été aussi rapide, aussi brillante et aussi féconde que sa carrière didactique.

Son travail fructueux est intimement mêlé à l'origine de tout progrès réalisé dans le domaine de la science et de l'organisation forestière roumaine.

Le premier hommage a été adressé à la célèbre Ecole Nationale des Eaux et Forêts de Nancy, dont il a été l'éminent élève, car la génération de Mr. Antonesco est chez nous la génération des Nancéens, qui ont mis les bases de l'administration et de l'enseignement forestier roumains.

Il n'était pas difficile de pronostiquer ce que serait la carrière de Mr. Antonesco.

Diplômé de l'Institut central d'Agriculture et de Sylviculture de Herăstrău (localité située aux environs de Bucarest) en l'année 1878.

Avec cette préparation scolaire et après dix ans de service comme chef de cantonnement dans les trois régions du pays: montagnes, collines et plaine, richement documenté sur les nécessités réelles des forêts de son pays, il est parti pour la France (1888) pour obtenir d'une façon brillante son diplôme de l'Ecole Nationale des Eaux et Forêts de Nancy.

Le Directeur de cette école, qui était à l'époque, Mr. Puton écrit dans le certificat qu'il lui délivre: «*Le mérite des examens étant noté de 0 à 20, ceux de Mr. Antonesco correspondent en général à la mention parfaitement bien. Le travail, l'assiduité, la conduite de Mr. Antonesco méritent les plus grands éloges et sont de nature à lui assurer toutes les sympathies de l'Administration roumaine*».

De retour dans le pays en 1890, Mr. Antonesco figure au premier rang de toutes les manifestations de l'activité forestière roumaine.

Garde Général jusqu'à 1891, chef de circonscription de 1891—1898, après quoi il passa Inspecteur Chef de Service du reboisement et constructions à la Direction des Forêts du Ministère de l'Agriculture (1902); avancé sur place Chef Contrôleur général de tous les travaux techniques: aménagements, reboisements, améliorations pastorales, correction des torrents, régime forestier et statistique.

Nommé membre du Conseil technique des Forêts en 1910, il fut promu au grade d'Ingénieur Inspecteur Général, poste qu'il occupa jusqu'à sa retraite du service forestier en 1919. Tout en ayant pris sa retraite Mr. Antonesco n'a pas cessé de garder un contact constant et efficace avec l'Administration forestière.

Parallèlement à ses occupations de l'Administration des Forêts de l'Etat et au bout de 19 ans de service et 8 ans après sa sortie de l'Ecole de Nancy, il a été nommé en 1898 professeur de Sylviculture et d'Aménagement à l'Ecole spéciale de Sylviculture de Brăneşti (près Bucarest), chaire qu'il a conservée jusqu'au 1-er Octobre 1933 (date à laquelle il a été admis à la retraite), à la section forestière de l'Ecole Polytechnique de Bucarest. Directeur de l'Ecole speciale de Sylviculture de Brăneşti, de 1912—1918 et Doyen de la Section forestière de l'Ecole polytechnique de Bucarest 1924—1930.

Mr. Antonesco faisait de sa science un véritable apostolat, répandant partout la science forestière et ses travaux, ouvrages et brochures, comptent plus de 2000 pages sans compter les nombreux articles parus dans la revue forestière roumaine «Revista Pădurilor». Parmi ces publications il faut mentionner tout spécialement: «Forêts de la Roumanie» grand étude

paru dans la Revue Générale des sciences No. 11 de 15 Juin 1920 numéro spécial consacré aux travaux des savants roumains et «le Chêne et sa culture en Roumanie» paru en 1911 dans le Bulletin de la Société centrale forestière de Belgique p. 383—396.

C'est lui le véritable auteur du Code forestier roumain.

Il a été le délégué de la Roumanie pendant plus de trois décades à tous les congrès à l'Etranger et à l'occasion du centenaire de l'Ecole de Nancy (en 1925), il a été le doyen de la délégation roumaine. Mais la mission dans laquelle Mr. Antonesco a donné la preuve la plus éclatante de sa longue expérience et de ses vastes connaissances techniques et forestières fut celle d'expert conseil à la commission permanente du régime des eaux danubiennes, institution créée par le traité de Trianon.

Les travaux et les projets présentés par Mr. Antonesco, comme délégué roumain, à côté des rapports similaires présentés par les délégués des autres puissances heritières de l'ancien empire Austro-Hongrois aux sessions de 1925 à Merano (Italie), de 1926 à Budapest de 1927 à Bucarest, de 1928 à Lussinpiccolo (Italie), de 1929 à Trenčciaske Teplice (Tchécoslovaquie) et enfin de 1930 Kupari (Yougoslavie), se sont attirés des éloges tout particuliers de la part du président de cette commission qui — comme on le sait — est nommée par la Société des Nations.

Cette distinction a rempli de fierté tous les forestiers roumains.

Homme d'une très grande distinction, Mr. Antonesco a hautement honoré l'Administration et l'Ecole au cours de sa longue carrière. Dépourvu d'ambition, il a été un forestier de bonne race qui s'est contenté de consacrer tous ses soins aux études et recherches, trouvant sa satisfaction dans l'accomplissement de son devoir et l'estime de ses chefs.

A son admission à la retraite S. M. le Roi lui a décerné l'ordre du «Mérite Culturel». Il était également officier du «mérite agricole français».

A l'occasion de la solennité et du banquet organisés en son honneur ont tenu des discours: Mr. Manolesco Strunga, Sous-Secrétaire d'Etat au Ministère de l'Agriculture, le Pré-

sident et le Secrétaire général de la Société, le Recteur de l'Ecole Polytechnique, les représentants de l'enseignement supérieur technique de Bucarest, le Doyen de la section forestière, le délégué de l'Association Générale des Ingénieurs de Roumanie, le Directeur de l'Institut des recherches forestières, plusieurs représentants de l'Administration forestière, le délégué des élèves de la Section forestière de l'Ecole Polytechnique de Bucarest, ainsi que ses premiers élèves de 1989 (aujourd'hui inspecteurs généraux des forêts).

Tous se sont surpassés à faire ressortir les qualités exceptionnelles de Mr. Antonesco en tant que forestier et que professeur durant une carrière unique jusqu'ici parmi les forestiers roumains.

Le Conseil d'administration de la Société «Progresul Silvic» a décidé que ce numéro de notre revue serait dédié en entier à Mr. Antonesco et en conséquence, il contient la biographie, tous les discours et allocutions prononcés, ainsi que les nombreux télégrammes et lettres reçus à cette occasion de l'Etranger et du pays.

D. DRAMBA
Ingénieur Inspecteur général des Forêts

SARBATORIREA D-LUI PROFESOR P. ANTONESCU

Corpul silvic a trăit un moment epocal — în ziua de *18 Nov.* 1933.

Modul cum s'a manifestat spiritul de solidaritate şi spontaneitatea cu care au răspuns atâtea serii de foşti camarazi — şi de elevi în deosebi, — ai sărbătoritului profesor Petre Antonescu, — cărora li s'a adăugat adeziunea atâtor personalităţi străine şi omagiul: silviculturii franceze, cehe şi jugoslave, — toate acestea, — pot legitima un titlu de mândrie pentru silvicultorimea românească,— afirmată atât de frumos.

A cinsti pe alţii, înseamnă a te respecta însuţi pe tine; — iar a plăti cu dinarul „recunoştinţei" celor ce zi de zi şi-au fărămiţit suflet din sufletul lor, — trecându-l în fiinţa discipolilor, — fără a se cruţa pe sine, — aceasta e măsura *sensibilităţii şi gradului de cultură* — atât pentru individ, cât şi pentru colectivitate.

Şi faptul impresionează în deosebi azi, — când asemenea simţimente se manifestă tot mai rar, — când „edelweisul recunoştinţei" aproape nu mai înfloreşte, sau e cules de tot mai rari cutezători spre culmi!

Ziua aceasta unică, pe care am trăit-o *noi silvicultorii,* — laolaltă cu toţi oaspeţii, marii protectori şi prieteni adevăraţi ai pădurilor, — ne-a prilejuit-o ieşirea din rândurile armatei active, — şi trecerea în cadrul de rezervă a magistrului nostru, — ing. consilier silvic Antonescu, — „Nestorul" silviculturii române, — aşa cum a fost numit.

După ce din Corp fusese pensionat încă de acum 15 ani, — d-l Antonescu a fost pensionat deplin — conform legii, urmând a părăsi atât catedra cât şi cadrul de activitate profesională, — D-sa împlinind: etatea de 75 de ani, — 54 de serviciu prestat Statului.

iar 35 de ani de apostolat didactic, — consacraţi ştiinţei şi practicei silvice de abia introdusă şi încă neaclimatizată complet la noi!

D-l Antonescu face parte din *„Marea gardă"*, care a trebuit să desţelinească ogorul, să-l facă apt a primi semânţa şi luminele acestei noui ştiinţe, ei au fost deschizătorii de drum, sau acei cari aveau să pregătească „mediul", în care să germineze ideile disciplinei forestiere.

Meseria noastră e prin sine însăşi *tăcută*, ignorată de mulţi şi nu arare ori privită cu ostilitate atât din jos... de naţie, cât şi din sus... de factorii conducători!

Iată de ce, — cu toată viaţa de mucenicie şi realizările acestei profesiuni, — care vorbeşte însă *prin lemn*, deci mai puţin durabil decât piatra şi oţelul şi chiar decât lutul sau glia, — munca silvică este adesea „sisifică" sau nerecunoscută şi însuşi evenimentul sărbătoresc al cinstirei unui ales între aleşii silvici, a trecut aproape neobservat de lumea dinafară.

Era deci o *datorie de conştiinţă*, mai mult decât vanitatea breslei noastre, de a pune în adevărată lumină sărbătorirea decanului silviculturii româneşti, care s'a jertfit voluntar şi conştient pentru o singură religie: *munca în sanctuarul naturii, servită cu pasiune şi credinţă fanatică.*

Biografia d-lui Antonescu este scrisă rezumat aici de însăşi D-sa, dar mai ales a fost elaborată în cursul celor peste 5 decenii de activitate şi aproape 2.000 pagini scrise de D-sa şi consacrate exclusiv ştiinţei forestiere sub forma de cărţi şi broşuri şi peste 2000 pagini, articole publicate în „Revista Pădurilor".

Opera sa vastă apare luminoasă, aşa cum se cuvine, din elogiul unanim al vorbitorilor, dintre cari acela al secretarului general al Soc. Progresul Silvic, D-l P. Ioan, e cel mai amplu studiu biografic al activităţii maestrului pe diversele tărâmuri; administraţie, învăţământ — predând atâtea discipline fundamentale componente ale silviculturii, — apoi legislaţie, delegaţii şi misiuni speciale, publicistică, etc.

D-l Antonescu a contribuit enorm la elaborarea „Constituţiei" noastre: Codul silvic şi alte legiuiri — ale timpului. Şi-a dat neprecupeţit obolul său — atât ca om de ştiinţă recunoscut *„ultima ratio"*, cât şi ca silvicultor convins. — înamorat de profesiunea sa; oricând i s'a cerut de conducătorii resortului Agriculturii şi Domeniilor D-l Antonescu *a fost la datorie.*

Către finele anului 1929 şi începutul lui 1930, *Ministru fiind D-l I. Mihalache*, D-sa a solicitat şi D-lui Antonescu să-şi aducă preţiosul obol, la alcătuirea *„Proectului de lege a ameliorărilor (impăduririi) terenurilor degradate"*, conlucrând cu acei cari au pregătit proectul şi expunerea de motive, cari au fost supuse comisiunei şi apoi consiliului legislativ şi parlamentului, până a primit consfiţirea ca *lege*, — ce stă la baza *contribuţiilor pozitive a silviculturei în cadrul economiei generale*, şi al cărei folos încă nu e îndeajuns înţeles.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, D-l Mihalache, — apreciind această muncă şi valoarea ei, a adresat în repetate rânduri D-lui Antonescu şi celorlalţi colaboratori, mulţumiri recunoscătoare.

Răpind ineditul, prin această indiscreţie, restabilim cu obiectivitate adevărul istoric.

Discursurile sunt publicate în paginile ce urmează, în însăşi succesiunea lor, aşa cum au decurs la festivitatea în sala mare a Societăţii; la fel şi *toasturile* ridicate la banchetul ce a avut loc seara la *„Cina"*.

Cititorul nu va fi prea grăbit şi *îşi va impune un moment popasul necesar*, făcând operă de pietate şi citind *inscripţiile acestui volum omagial*, pe care noi îl considerăm asemeni unei *Troiţe* de răspântie, ce opreşte pasul creştinului adevărat; el oglindeşte munca sfielnică şi plină de rod a aproape octogenarului nostru, încă tânăr ca suflet şi idealism, el va să fie un monument durat din granit psihic, ridicat de atâtea promoţii de discipoli ai magistrului lor.

Şi el vrea să fixeze pentru eternitate în slove, ce înfruntă vremea, *clipa unică a afirmării sufletului colectiv al breslei silvicultoreşti, al mândriei şi solidarităţii noastre*.

D-l consilier P. Antonescu e dintre exponenţii Corpului silvis, acel care împreună cu iluştrii dispăruţi din pleiada înaintaşilor, printre cari menţionăm pe un: *Petraru, Robescu, Orăscu* şi *profesorul N. Gh. Popovici*, — regretatul suflet de elită pierdut brusc fără să fi avut putinţa, încă în viaţă fiind, să-i oferim o asemenea cinstire vrednică de personalitatea sa covârşitoare. Aceştia ne sunt luceferii şi mentorii silviculturii autohtone, semincerii la adăpostul cărora au odrăslit vlăstarele, ce asigură continuitatea şi regenerarea Corpului silvic.

Asemenea uriaşelor nări (bastimente), ce îşi încetineză mersul, în clipa când lansează, ori se apropie de ele micile bărci de sal-

vare, spre a nu le atrage şi înghiţi în genunea valurilor lor, tot astfel aceşti mari dascăli şi conducători ai noştri şi-au domolit pasul în preajma elevilor atâtor promoţii!

Cu dalta bunătăţii şi iubirii dezinteresate, pusă în slujba iubirii de neam şi a Corpului pe care l'au cinstit, vrednicii noştri stegari şi-au săpat urme adânci în sufletele viitorimei.

Nu atât pentru noi, deci, *dar pentru marele public*, în dorinţa şi nădejdea de a sparge zidurile breslei între care am trăit singuratici, şi pentru a prilejui o cunoaştere în lumina adevărată a trudnicei meserii silvice printr'unul dintre reprezentativii săi, de aceia vom schiţa, în paginile ce urmează, biografia şi activitatea D-lui Antonescu.

Societatea „Progresul Silvic" prin conducătorii săi, — revindică de drept paternitatea iniţiativei acestei sărbătoriri, căreia i s'au dat proporţiile meritate şi de munca sau opera sărbătoritului, dar şi potrivit scopului ce urmărim.

„Tradiţie, continuitate şi idealism", sunt dogme în silvicultură şi apanaj al Corpului nostru ce le-a respectat cu sfinţenie, pe cât i-au permis oamenii, legile şi moravurile sau „obiceiul pământului"!

Pe aceste pietre unghiulare se sprijină şi gândul cinstirei profesorului Petre Antonescu.

Şi *tot Societatea* e aceia, care a consacrat D-sale numărul 11 pe Noembrie al Revistei Pădurilor, ca un *suprem* omagiu ce aducem decanului nostru.

De altminteri însuşi *Majestatea Sa Regele Carol II* a ţinut să-l răsplătească prin decorarea cu Inalta distincţie a *„Meritului Cultural"*, onoare ce se răsfrânge asupra Soc. „Progresul Silvic", al cărui Inalt protector şi Preşedinte de onoare este Suveranul. Gestul august cinsteşte munca întregului Corp silvic, slujitor modest şi credincios al *Dinastiei, ca şi al naturei.*

Cezar Gr. Cristea

ASPECTE

Incă dela intrare ghirlande verzi de brad, aşa cum se cuvine la sărbătorirea fruntaşului silviculturii.

Sala mare de festivităţi la fel înveşmântată: în stânga un *panou extrem de sugestiv,* având la mijloc imaginea sărbătoritului încadrată de aproape toate lucrările sale, amenajamente, memorii şi studii, dintre care unele *au făcut epocă,* precum şi diplomele şi decoraţiile obţinute.

Menţionăm din *acest panou decorativ* — câteva *medalii* — primite de D-l Antonescu în diferite ocazii:

1. Asociaţia Română pentru înaintarea şi răspândirea ştiinţelor, cu ocazia congresului şi expoziţiei din 1903, prezidată de Dr. C. Istrati, îi acordă D-lui P. Antonescu pentru lucrările ştiinţifice:

Medalia de aur şi colaborator.

2. Societatea Agrară, la Expoziţia Agricolă din Bucureşti 1904, îi acordă:

Medalia de aur şi diploma de onoare.

3. Iar Marea Expoziţie Jubiliară Română dela 1906, — prin Juriul recompenselor, — comisar general fiind tot D-rul C. Istrati, — îi decerne D-lui Petre Antonescu Ing. inspector silvic şi profesor, — membru în juriu:

Diploma Hors Concours şi Medalia de Aur.

Pe estradă: masa împodobită cu flori şi fotoliile rezervate d-lui Ministru, sărbătoritului şi conducătorilor Societăţii.

Remarcăm din numeroasa asistenţă pe Domnii: Subsecretar de Stat Dr. I. Manolescu-Strunga, reprezentând Guvernul şi Ministerul de Agric. şi Domenii; Inginer insp. general N. Vasilescu-Karpen, rectorul şcoalei politechnice şi preşedintele al A. G. I. R.; profesor

inginer insp. general I. Ionescu, preşedintele societăţii politechnice; ing. insp. general N. P. Ştefănescu, fostul preşedinte al aceleiaşi Societăţi; inginer inspector general Gr. Stratilescu, fost preşedinte al A. G. I. R.; profesor ing. insp. general Ghermani; D-ra prof. Ghețoiu; D-l T. Mândru, dir. g-l în Min. Agr.; Grigore Carp, membru în Cons. Ad-ţie C. A. P. S.; Leonida Colescu, fostul preşed. statisticei din Min. Agr.; general Grinţescu; P. Frumuzache, fost secretar general; maior Angelescu, fost ajutor de primar al Capitalei ş. a.

Corpul silvic massat. Participă toţi inginerii silvici din Ministerul Agric. şi Domeniilor, Regimul Silvic şi C. A. P. S., din ambele direcţii regionale din Capitală, remarcându-se membrii Consiliului Technic şi figura unor veneraţi pensionari silvici, elevii delegaţi ai şcolii politechnice, precum şi reprezentanţii *„presei"*.

Toate acestea denotă *prestigiul* de care se bucură sărbătoritul şi *dragostea* cu care e înconjurat profesorul atâtor generaţii de silvicultori.

Trăim cu toţi fiorul emotiv al clipei neasemuite.

La ora 7 îşi fac apariţia d-l Subsecretar de Stat şi oaspeţii. Festivitatea începe.

Vorbesc rând pe rând: Intăi D-l Ministru Subsecretar de Stat Dr. I. Manolescu-Strunga, predând şi ordinul „Meritul Cultural cl. I" din partea Suveranului — care e ovaţionat entusiast de întreaga sală. —

Urmează: D-l preşedinte şi secretarul general al Societăţii, apoi D-nii profesori: Vasilescu-Karpen, rectorul politechnicei, Dr. M. Drăcea, Dr. D. Drâmbă şi Ing. M. P. Florescu, succesiv aducând omagiile: şcolii politechnice, A. G. I. R., Societ. Politechnice şi I. C. E. F.

Tuturor le-a răspuns D-l consilier *profesor Petre Antonescu*, prin frumoase şi emotive evocări din trecutul său, ce se împleteşte cu *epoca eroică de afirmare a silviculturii indigene clădită pe ideia dominantă de „conservatorism" al pădurilor*.

C. C.

Panoul decorativ cu expoziția lucrărilor, diplomelor și decorațiilor D-lui prof. Petre Antonescu

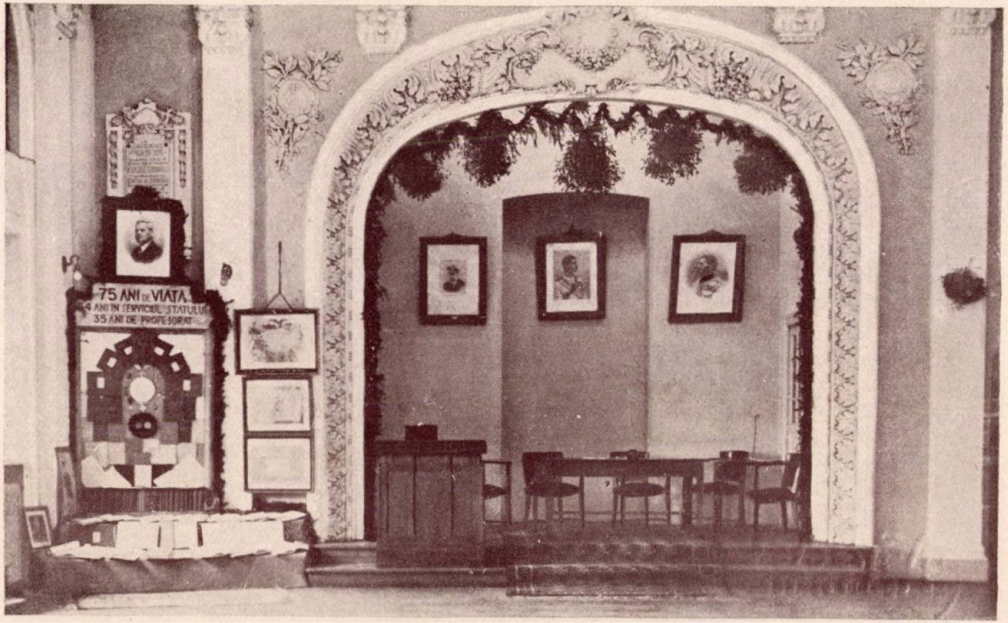

Decorația sălei de festivități a Societății «Progresul Silvic»,
cu ocazia sărbătorirei Domnului prof. Petre Antonescu

DISCURSUL D-LUI SUBSECRETAR DE STAT MANOLESCU-STRUNGA LA SĂRBĂTORIREA D-LUI PROFESOR ANTONESCU DE CĂTRE SOC. PROGRESUL SILVIC

Domnule Antonescu,
Doamnelor şi Domnilor,

M. S. Regele aflând de sărbătorirea Dvs. şi cunoscând marile servicii ce aţi adus în lungul şir de ani, în care aţi muncit conştiincios şi devotat pentru propăşirea silviculturii româneşti, a binevoit să vă confere această înaltă distincţiune „Meritul Cultural cl. I", pe care din Inalt ordin v'o înmânez.

Guvernul şi Ministerul Agriculturii, prin mine, se asociază la această meritată sărbătoare şi aduce prinosul mulţumirilor sale pentru tot ce aţi făcut în viaţa Dvs. sârguitoare, dând'o ca pildă generaţiunilor de silvicultori, pe cari, în cei 35 ani de învăţământ, i-aţi instruit şi format.

Domnilor, deşi fac parte din aşa zisă tânără generaţie, sunt şi rămân respectuos vechilor tradiţii şi bunelor obiceiuri din trecut.

D-l Antonescu este o ilustraţiune a acestei generaţiuni, care a făcut fala renumelui Corpului silvic şi este un apostol al pădurii româneşti.

Caracteristica oamenilor de acest fel a fost: modestia, desinteresarea, sinceritatea, priceperea, tactul, seriozitatea, munca ordonată şi permanentă fără surle şi trâmbiţe.

Profit de această ocaziune pentru a saluta Societatea „Progresul Silvic", de a cărei obârşie sunt legat, fiind păstrător al memorii lui Alexandru Constantinescu între Dvs., şi a cărei activitate o apreciez.

Salut totdeodată pe reprezentanţii Corpului silvic aflaţi în slujba Statului.

Cunosc marea importanţă economică a pădurilor.

Ştiu cât de necesară este păstrarea şi desvoltarea lor pentru însăşi buna stare a agriculturii, aşa că este lesne să înţelegeţi, că între cele dintâi preocupări ale mele vor fi chestiunile legate de această problemă.

Imi voiu da toată silinţa să aprofundez toate lipsurile şi nevoile şi să găsesc împreună cu Dvs. mijloacele de îmbunătăţire şi soluţionare. Vă dau asigurarea, că mă voiu ocupa în deaproape de tot ce interesează silvicultura noastră.

Fac un călduros apel să mă sprijiniţi în munca mea, inspirându-vă dela directivele sănătoase ale pilduitorilor silviculturii noastre, al căror nestor este sărbătoritul de astăzi.

Fiţi conştiincioşi şi corecţi în îndeplinirea datorii, daţi-vă seama de enormele greutăţi ce trebue să învingem, ca să readucem vremurile bune de altă dată şi, fără să şovăiţi, munciţi împreună cu mine până la sacrificiu.

Veţi binemerita dela Patrie. (Vii aplauze).

DISCURSUL D-LUI ING. CONSILIER SILVIC C. P. GEORGESCU, PREŞEDINTELE SOCIETĂŢII «PROGRESUL SILVIC»

Domnule Ministru,
Doamnelor şi
Domnilor,

Inainte de a intra în desvoltarea serbării de astăzi, provocată de sărbătorirea D-lui profesor Antonescu, ţiu să mulţumesc Domnului Ministru Manolescu-Strunga, care ne-a onorat cu prezenţa sa ; mulţumesc de asemenea la toţi cari sunteţi aici, că aţi răspuns apelului nostru.

Pentru a ne da seama de activitatea sărbătoritului de astăzi, să-mi daţi voe să fac o mică privire retrospectivă. — pentru acei cari nu fac parte din Corpul nostru, — asupra marei opere a ilustrului nostru profesor.

Domnilor,

Ne este cunoscut, că natura însăşi în trecutul ei arhimilenar s'a obligat, ca anumite părţi ale globului să le acopere cu păduri.

In vremurile îndepărtate produsele naturale ale pământului

hrăneau omul şi fauna în genere; pe măsură însă ce omenirea s'a înmulţit, pădurile au trebuit să fie desfiinţate de om pe unele locuri.

Această desfiinţare a pădurilor şi transformarea lor în câmpii agricole a fost o necesitate şi a fost bine ce s'a făcut; au fost locuri însă, unde pădurea nu trebuia să fie distrusă, ci din contră menţinută.

Din cauza acestor greşeli şi a necesităţii conservării pădurilor, precum şi a refacerii lor acolo unde s'a greşit, s'a născut silvicultura; după cum din cauza neputinţei pământului de a hrăni omul prin produsele lui naturale, s'a dat naştere agriculturii.

La noi, după cum ştiţi, acum câteva decenii pădurea ocupa în Transilvania 40%, în Moldova 30% şi în Muntenia 35%.

In cursul vremurilor aceste păduri au cedat, iar locul lor a fost ocupat de agricultură. Aceste evenimente însă nu s'au produs fără efecte rele în unele părţi şi atunci ştiinţa silviculturei, creiată în alte ţări din Apus, unde se greşise cu mult înaintea noastră şi unde se înfiinţase şcoli silvice, s'a simţit necesară şi la noi.

Prima şcoală silvică în Vechiul Regat a fost şcoala silvică de la Pantelimon.

Mai târziu ştiinţele silvice au fost predate ca un curs aparte la şcoala de agricultură dela Herăstrău.

La 1904 se înfiinţează şcoala specială de silvicultură dela Brăneşti.

Iar în 1924 şcoala dela Brăneşti a trecut ca o secţie aparte — secţia silvică — a şcoalei politechnice din Bucureşti.

In această ordine de idei, silvicultura a avut şi ea evoluţia ei. De unde la început prin silvicultură se înţelegea numai conservarea şi cultivarea pădurilor, mai târziu s'a transformat într'o ştiinţă eminamente technică, nu numai biologică cum era la început.

De aici necesitatea silvicultorului să cunoască nu numai cultura pădurilor, ci şi transformarea lemnului, mai lămurit industrializarea lui.

De aceia tot mecanismul legat de această industrie trebue pus în cadrul problemelor silvice.

Tot în cadrul primăverei silviculturei, acum 48 ani, se înfiinţează Societatea „Progresul Silvic", la sediul căreia vă aflaţi astăzi, Societate care a dus lupta mai departe. Intre cei cari au înfiinţat-o es'e şi sărbătoritul nostru de astăzi.

Evoluţia problemelor legate de silvicultura românească, putem afirma, că s'a făcut numai prin această Societate, fiindcă după cum

ştiţi, partidele politice abia acum în urmă au pus în programele lor şi problema silvică.

In trecut au fost numai câţiva oameni politici, cari s'au ocupat cu probleme silvice: Câmpineanu, Carp, Alecu Constantinescu, Anton Carp, Mihalache şi alţii.

Ceiace ţin să vă spun este, că în trecutul nostru sărbătoritul de astăzi a desfăşurat o activitate prodigioasă în 75 de ani de viaţă, 54 ani de carieră silvică şi 35 ani de profesorat. El este nestorul nostru şi de aceia îl sărbătorim (Aplauze).

Societatea noastră a organizat această sărbătorire, pentrucă o merită şi pentrucă prin această sărbătorire vrem să arătăm Ţării, ce a făcut D-sa pentru silvicultura noastră. (Aplauze).

DISCURSUL D-LUI ING. INSPEC. GENERAL SILVIC PETRE IOAN, SECRETAR G-RAL AL SOC. «PROGRESUL SILVIC»

Niciodată n'am stat mai cu sfială în faţa unei însărcinări ca acum, pentrucă nu în puţine cuvinte se poate arăta ce a însemnat D-l Petre Antonescu în prefacerile şi rânduirile vieţii silvice din ultima jumătate de veac.

Cei ce cunosc şi mai ales cei ce preţuesc încordarea — cu jertfe şi renunţări — a Corpului silvic în trecutul apropiat, au dreptul să socotească o mare isbândă sărbătorirea unuia dintre reprezentanţii lui, în ziua împlinirei a 75 ani şi 54 ani de activitate publică, din cari 35 ani de profesorat.

Nu vrem să fim numai înregistratorii acestui factum — destinul ce a hărăzit viaţa sănătoasă unui ins de ¾ veac, — ci să reliefăm, ce a însemnat această viaţă pentru Corpul silvic, pentru a justifica popasul festiv al acestei auto-rezumări (biografii).

Ce era să ajungă D-nul P. Antonescu se putea prognostica încă din epoca de pregătire şcolară.

Terminând clasele primare (1870) în oraşul său natal Ploeşti, a urmat şcoala reală din Braşov şi clasificat aci I-iul a început să dea primele dovezi de biruinţă, primele încoronări ale muncei sale persistente.

In Institutul central de agricultură şi silvicultură dela Herăstrău, al cărui diplomat este (1878), a reuşit să se clasifice în toţi anii printre primii trei.

După ce serveşte Corpul silvic 10 ani ca şef de ocol la Isaccea, Tg. Neamţ şi Drăgăşani — în trei regiuni ce întrunesc caracteristica generală a pădurilor ţării, pe care are astfel prilejul a le cunoaşte dela începutul carierei şi după ce ia parte ca membru în comisiunile de amenajare a pădurilor dela Gura Motrului şi Lunca Stăneşti, în două campanii de lucru, cu un bogat material documentar asupra nevoilor reale ale pădurilor ţării sale, pleacă în Franţa (1888) pentru a lua cu mare succes diploma şcoalei superioare naţionale din Nancy.

Directorul acestei şcoli — renumitul Puton — în certificatul ce-i eliberează scrie: „Notele obţinute la examen corespund în general menţiunei perfect de bine. Munca, stăruinţa şi conduita D-lui Antonescu merită cele mai mari laude, şi sunt de natură să-i asigure toate simpatiele şi desigur va face cinste Administraţiei silvice româneşti".

Intr'adevăr nu s'a înşelat.

Revenit în ţară (1890) n'a existat manifestare cu legătură oricât de apropiată sau de îndepărtată de preocupările silvice, care să nu aibă în primele rânduri pe D-nul Antonescu.

Fiecare însărcinare a onorat-o, iar rezultatele — totdeauna strălucite — l'au consacrat pentru alte însărcinări şi de mai mare însemnătate, apărând acum un deschizător de drum — de proporţii uriaşe — şi a călcat cu paşi hotărâţi pe culmile cele mai înalte ale tuturor categoriilor de lucrări, ce constituesc complexa sa activitate.

In administraţie — trece prin: şefia ocolului Titu (1890); (1891—1898) şeful circumscripţiilor Turnu-Severin, Craiova Bucureşti; (1901) şeful bir. de împăduriri şi construcţii din Minister; (1902) şeful regiunei Craiova; (1909) subdirector al pădurilor; (1910) şef şi controlor general din oficiu al tuturor lucrărilor technice, amenajeri, împăduriri, ameliorăţiuni pastorale, corecţiuni, regim silvic şi statistică.

Membru în Consiliul technic al pădurilor, cu mandat reînnoit timp de 10 ani, girează administraţia silvică în timpul ocupaţiei şi în 1919 iese la pensie după 39 ani de serviciu cu gradul de inginer insp. general silvic cl. I luat în 1915.

Invăţământul: Incă dela începutul carierei sale execută de preferinţă delegaţii de silvicultură, amenajamente şi corecţiuni de torenţi. Acestea l'au consacrat ca profesor.

După ce lucrează la înapoierea din Franța — în comisia de amenajeri a pădurei Cotmeana (Argeș), studiază în Austria lucrări de amenajament și de corecțiuni (1894). In 1898, adică după 19 ani de carieră și 8 ani dela terminarea școalei din Nancy, i se încredințează catedra de profesor suplinitor de silvicultură, amenajament și corecțiuni la Brănești, pentru ca abia în 1904 să ajungă profesor *cu titlu provizoriu* și numai în 1908 — după 29 ani de carieră și 10 ani de profesorat — să fie definitivat.

Ca toate celelalte ramuri ale activității sale și catedra poartă pecetea maturității.

N'a râvnit locul altuia niciodată.

A înțeles însă că, în câmpul atât de larg al activității forestiere, este posibil să lucreze nestingherit „bucata sa" și n'a ambiționat *altceva, decât să și-o lucreze bine.*

Ca profesor, timp de 35 ani, director la Brănești șase ani, decan al secției silvice dela școala politechnică șase ani, conducător de stagiari, conducător de elevi în lucrări sau în excursii în țară și străinătate, căci a fost om nu numai de idei ci și de acțiune, D-sa a reprezentat „modelul" de care școala a avut nevoie: profund cunoscător al profesiunei sale, autoritate în materie, muncitor, punctual — dânsul cel dintâiu la datorie, perseverent.

Delegațiuni, însărcinări.

54 ani de activitate publică sunt pentru D-nul Antonescu o înșiruire gradată, ascensională de însărcinări, delegațiuni, executări de lucrări din ce în ce mai importante.

a) Studiul torenților depe Valea Topologului (1898) este o lucrare epocală;

Prin ea, pentru prima oară la noi în țară, încă de acum 35 ani, se atrage atenția asupra pericolului despăduririlor și a nevoii de începere a corecțiunii torenților.

b) Studiind domeniul agricol-forestier: „Brănești-Cernica (1900), stabilește paralel rentabilitatea celor două categorii de culturi, ce-și disputâ continuu întâietatea.

c) A fost delegat la congresul stațiunilor de cercetări forestiere în Bruxelles și la aniversarea a 50 ani dela fundarea institutului agricol din Gembloux (1910), la centenarul școalei de ape și păduri din Nancy (1925), la congresul internațional de silvicultură de la Roma (1926). Dar delegațiunea, care ne umple pe noi de mândrie pentru succesele ce a cules țării, este aceia de expert în

Comisiunea technică a regimului apelor din basinul central al Dunărei, în care calitate D-sa a luat parte în şapte sesiuni (1925—1932) Merano (1925) — Budapesta, Bucureşti, Lussinpicolo, Trencianscke Teplice, Kupari şi Veneţia (1932).

Acolo unde se concentraseră specialiştii silvici ai ţărilor interesate, ca prin toate mijloacele posibile să salveze nu numai cauza, dar şi prestigiul ţării lor, alegerea nu putea să cadă mai bine de cât asupra D-lui Antonescu, care, din îmbinarea cunoaşterii profunde a chestiunilor ce au format obiectul discuţiunilor, cu imaginaţia profundă a alegerii tuturor argumentelor solide şi necesare, să scoată, dintr'o problemă aridă, maximum-ul de bine pentru ţara sa.

Legislaţie. Sufletul însetat de mai bine, de adevăr, nu-şi găseşte satisfacţia deplină numai cu atât.

Dela desiderate trece la realităţi.

Ia parte la elaborarea tuturor legiuirilor proectate sau votate în lunga-i carieră, este consilierul technic silvic al multor Miniştri, contribuţia sa fiind predominantă la oricare din legi şi poate fi cu drept cuvânt considerat ca autor al „Constituţiei" noastre forestiere: Codul silvic din 1910.

Scrieri — Reviste.

Dacă pentru D-nul Antonescu a fost o mare mulţumire să ajungă totdeauna la un bun rezultat al lucrărilor sale, a fost însă o şi mai mare mulţumire de a împărtăşi şi altora, prin graiu sau prin scris, acele rezultate.

A scris şi a scris mult, pentrucă şi-a dat seama cât *de mare este nevoia să aducă lumină* în colţurile cele mai obscure ale unei ştiinţe silvice în faşe.

Colecţia de scrieri este un buchet minunat din florile spirituale ale epocii şi ale locurilor depe unde paşii sufletului l-au purtat.

A umblat mult şi de pretutindeni ne-a adus pagini de caracterizare perfectă a situaţiunilor, sau de învăţătură comparativă, pentru pădurile ţării noastre.

Laolaltă — volum şi broşuri — reprezintă aproximativ 2000 pagini, afară de numeroase articole publicate în diferite reviste din care în special „Revista Pădurilor" este plină, peste 2000 pagini.

Revista Pădurilor constitue o legitimă mândrie pentru Soc. „Progresul silvic" şi prin prezentarea din ce în ce mai ştiinţifică şi mai îngrijită, dar şi prin apariţia ei regulată timp de 50 ani.

Continuitatea se datoreşte în parte D-lui Antonescu, care i-a asigurat-o, ori de câte ori ea a fost pusă în pericol: de războiu, sau de vreo lipsă de interes a comitetului de redacţie.

Uneori a rămas singur să o conducă, iar când alţii s'au îmbulzit la această conducere, s'a dat la o parte, bucuros că poate culege din roadele sămânţei aruncată de D-sa.

Pădurile.

Ideia conservatoare de păduri în ţara românească, se leagă *de numele D-lui P. Antonescu.*

Iubeşte pădurile cu adevărată pasiune şi le apără după caz cu căldură, cu convingere, cu erudiţie, *cu fanatism,* — cu îndrăzneala bazată pe *cultură generală şi specială,* sau cu energie nebănuită, care clocoteşte în el ca seva din stejarii cei mai viguroşi. Niciodată n'a fost înfrânt!

In timpul ocupaţiunii, nu rare au fost momentele, când şi-a expus chiar viaţa, pentru ca în patriotica sa năzuinţă să apere pădurile de exploatarea secătuitoare a pasărilor de pradă, ce se abătuseră vremelnic asupra lor.

Raportul privitor la pădurile de stejar din regiunea colinelor şi a pădurii „Piscul Câinelui" (Sinaia), de a nu fi devastate de armatele ocupante, este o pagină model de apărare cu erudiţie şi curaj a acestor păduri.

Societatea „Progresul Silvic", care are pe D-l P. Antonescu ca membru permanent în consiliul său, găseşte la marele preot ce a avut parte să oficieze cu competinţă în toate manifestările ultimelor decenii, idei şi afirmaţiuni încătuşate în realităţi trăite, pe cari se sprijină puternic în apărarea pădurilor ţării.

Câmpul atât de larg şi de variat al preocupărilor silvice: Administraţie, gospodărie, şcoala şi direcţia ei, legislaţie, reprezentările, (din ţară şi străinătate), scrierile şi revista noastră, din care una singură ar fi fost deajuns să consacre un om, a fost prea strâmt pentru puterea şi voinţa de manifestare a spiritului său.

Dăm la o parte falşa modestie şi afirmăm cu convingere: *Nu e altul care a făcut mai mult.*

Munca — într'adevăr — îi este calitatea predominantă, dar cu câte alte însuşiri nu mai puţin rare, — nu este înzestrat: dezinteresat, cinstit, leal, drept, dar necruţător faţă de orice abateri, calităţi prin cari totdeauna a câştigat încrederea şefilor, afecţiunea camarazilor şi recunoştinţa subordonaţilor.

Pentru sine şi-a ales o viaţă modestă, uzând în măsură foarte restrânsă chiar de rezultatele muncii sale.

Cele 4 grade, cu totul 10 clase, le-a luat în 35 ani; iar gradul de „consilier silvic" la care avea dreptul cel dintâiu pentru meritele sale excepţionale, *i s'a dat onorific abia la 3 ani după pensionare.*

In timpul cât a îndeplinit 2—3 slujbe simultan, a fost retribuit numai cu o singură leafă.

Chiar pentru specializare în Franţa, a plecat fără leafă.

Din anul II însă, după succesul primului an, directorul şcoalei s'a sesizat din oficiu şi a intervenit la guvernul român isbutind să-i capete un modest salar lunar.

Preocupările D-lui Antonescu pentru binele public îl copleşeau, pentru sine n'avea timp să mai gândească, puterile sale nu puteau fi la înălţimea energiei şi a complexei activităţi ce a desfăşurat.

Achitarea sa de toate îndatoririle nu ar fi fost posibilă, dacă începând din epoca sa cea mai productivă, nu ar fi fost ajutat de tovarăşa nedespărţită a vieţii sale, Doamna Antonescu, cu o înaltă distincţiune, cu o remarcabilă competinţă, cu o mult apreciată discreţiune şi o totală abnegaţiune. I se cuvin cele mai pline de recunoştinţă mulţumiri.

In căminul său, alături de soţia şi de patru fii distinşi, din care unul stabileşte legătura de continuitate cu pădurile, fiindu-ne coleg, şi-a găsit mulţumirea, pe care resemnat nu a căutat-o şi nu a pretins-o în afară de el.

Şi acum căutând să-i măsurăm, ce-i datorăm pentru aceşti 50 de ani de cea mai fecundă şi mai substanţială experienţă, de cea mai utilă activitate, ne credem nevrednici de recunoştinţa toată.

Înţelegând că ne cinstim pe noi, cinstind pe cel mai bun reprezentant al nostru şi caracterizăm o epocă din caracterizarea eroului ei, îi dăm prin această sărbătoare un valabil şi autentic certificat public de unanimă recunoştinţă.

Il încredinţăm, — pentrucă aşa modest cum este s'ar putea nici să n'o ştie — că rodnică şi nobilă i-a fost munca:

Rodnică, prin tot ceea ce a creiat!

Nobilă, prin tot ceea ce a jertfit!

Singura, dar bine meritata sa răsplată, este mândria de a fi servit — ca nimeni altul — cu pricepere, cu cinste şi cu hotărâre o

credință și de a rămâne în galeria silvicultorilor distinși, ca figura cea mai luminoasă.

Dar firul așa de bine tors al acestei activități nu se sfârșește aci.

Din Corpul silvic a fost pensionat în 1919 și activitatea sa cea mai rodnică a desfășurat-o după această dată. Munca desfășurată în ultimul an în *Consiliul de Administrație C. A. P. S. rămâne ca model de împlinirea datoriei.*

Unei legi fatale de pensiuni, — care nu privește rarele excepțiuni, printre care se numără D-sa — se supune cu resemnare.

Noi însă, care cunoaștem și știm că, cu toate sforțările unei lungi cariere, cu prisosință îndeplinită, nu se simte obosit din contra antrenat.

Noi cari cunoaștem firea nepotolită după acțiunea și linia de conduită așa de regulată a vieții sale, putem prin comparație să prevedem roadele activității viitoare.

Societatea „Progresul Silvic" se bucură, că D-sa rămâne mai mult timp disponibil pentru ea.

Societatea „Progresul Silvic" are nevoie, în aceste vremuri de repetate atacuri ce încă se mai dau pădurilor, de sprijinul puternic, de cuvântul celui mai autorizat reprezentant al ei.

Societatea „Progresul Silvic" este sigură că, cu sănătatea-i perfectă, cu mintea-i clară și cu comoara neprețuită de cunoștințe ce posedă, noui și nebănuite realizări va înregistra de pe urma acestui *titan* al silviculturei române!

Să ni'l țină Dumnezeu încă mulți ani sănătoși. (Aplauze prelungite).

DISCURSUL D-LUI ING. INSP. GENERAL N. VASILESCU KARPEN, RECTORUL ȘCOLII POLITEHNICE «REGELE CAROL II»

Stimate Domnule Coleg,

Se sărbătorește astăzi o întreită și foarte rară aniversare: se sărbătorește tripla aniversare de 75 de ani de viață, de 54 de ani de serviciu la Stat și de 35 de ani de profesorat.

Sunt fericit, că în această ocaziune mă unesc cu Societatea „Progresul Silvic" și cu toți cei cari vă stimează și vă iubesc.

Prezintându-vă omagiile școalei politechnice pentru minunatele servicii ce le-ați adus în timpul celor 10 ani, de când învăță-

mântul silvic este încadrat la şcoala politechnică, în acest interval de timp scurt.., poate şi lung... am avut prilejul cu toţii să apreciem ilustrele D-voastră însuşiri de profesor şi coleg.

De câte ori aţi fost consultat într'o chestiune, nu v'aţi călăuzit nici odată de cât de interesele exclusive ale învăţământului.

Am apreciat de asemenea şi în deosebi modul cum aţi ştiut să căutaţi şi să întreţineţi relaţiuni cu reprezentanţii instituţiunilor similare din alte ţări. Ştiu, că toţi au plecat încântaţi de învăţământul nostru.

Vă retrageţi la o vârstă înaintată, însă în deplină vigoare şi sănătate şi să-mi daţi voie să încep întâi prin a ne ura nouă înşine să ajungem la vârsta Dv. şi să ne retragem în aceleaş condiţiuni.

De aceia, iubite coleg, vă felicit din toată inima pentru această triplă aniversare şi vă asigur încă odată de toată gratitudinea şcoalei noastre pentru bunele servicii ce le-aţi adus şcolii politechnice în timpul celor 10 ani şi vă urăm să vă păstrăm încă mult timp în mijlocul nostru cu această sănătate şi cu această bunăvoinţă care vă caracterizează. Să trăiţi. *(Dă mâna cu D-l prof. Antonescu). (Vii aplauze).*

CUVÂNTAREA D-LUI PROF. D. MARIN DRĂCEA
Directorul Institutului de Cercetări şi Experimentaţie forestieră

Domnule Ministru,
Iubitul meu Profesor,
Domnilor,

In numele unei Instituţii născânde, al cărei viitor îl prevăd mare în timp, ţin să aduc aci sărbătoritului de astăzi salutul celor grupaţi în jurul meu la Institut şi să relev rolul pe care D-voastră. Domnule profesor, l-aţi îndeplinit pentru pregătirea acestei Instituţii.

Cercetările şi experimentaţiile forestiere sunt, cum a dovedit-o deplin experienţa altor ţări, pârghia cea mai puternică pe care se sprijină propăşirea întregei economii forestiere.

Prin preocupările didactice de fiecare zi, prin cunoaşterea timpului şi epocei D-voastră pentru ţara noastră, prin contactul permanent pe care l-aţi păstrat cu practica şi cu ştiinţa forestieră streină şi în special cu Institutele de cercetări şi experimentaţie forestieră

din ţările civilizate, D-voastră aţi putut înţelege rostul acestora şi să lucraţi la înfăptuirea lor la noi, pregătind vreme îndelungă nu numai atmosfera necesară, dar şi personalul care avea odată să lucreze în această materie.

Nu a fost posibilă o realizare mai timpurie la noi a acestui Institut; acum el însă naşte şi — în faţa D-lui Subsecretar de Stat al Agriculturii şi Domeniilor, care ne face onoarea de a se găsi acum în mijlocul nostru, — ne exprimăm convingerea fermă, că Institutul nostru îşi va căpăta curând o formă definitivă, care să ne permită a cerceta intens şi rodnic.

Iar noi, cari am avut şi vom avea şi pe viitor cinstea de a lucra în acest Institut, vom şti să continuăm opera pregătită anterior de D-l profesor Antonescu şi să lucrăm cu metodele, în care în primul rând am fost iniţiaţi de D-sa.

Institutul şi noi toţi suntem îndreptăţiţi a socoti pe D-l profesor Antonescu între ctitorii acestei Instituţii chemate a conlucra la propăşirea economiei noastre forestiere şi la crearea unei ştiinţe silvice naţionale.

Să trăiţi Domnule Profesor! (Aplauze).

DISCURSUL D-LUI INGINER INSPECTOR GENERAL SILVIC Dr. D. DRĂMBĂ, PROFESOR LA ŞCOALA POLITECHNICĂ

Domnule Ministru,
Domnule Profesor,
Doamnelor şi Domnilor,

Psalmistul spune într'un loc: *„Laudă se cuvine dreptului"*.

Şi în aceste clipe, în mintea noastră şi pe buzele tuturor stau cuvintele, că D-l Antonescu a fost profesor drept, un funcţionar drept în slujba pădurii.

Orice comemorare are înainte de toate o tendinţă educativă, este un prilej de reculegere şi înălţare sufletească, atât de necesară în vârtejul valurilor vremelnicului nostru trai pe acest pământ.

Amintirea suferinţelor şi luptelor din trecut picură mângâiere în sufletele copleşite de povara vieţii şi câte o izbândă, sosită după aşteptări îndelungate şi mari încordări, înalţă cugetele şi le întă-

reşte încrederea în biruinţa dreptăţii, care deşi uneori întârzie, aduce totuşi răsplata cuvenită celor ce ştiu să o aştepte cu credinţă.

Va rămâne deapururi un titlu de glorie pentru iniţiatorii acestei sărbători, pilduitorul lor fapt de inimă şi de caracter.

Sărbătorind pe profesorul Antonescu, ne cinstim pe noi, ne arătăm că ştim să preţuim valoarea muncii şi a ştiinţei.

Am citit, undeva, că profesorul Painlevé, fiind vizat de anumite critici, când şi-a reluat, după război, cursul la şcoala politechnică din Paris, tânăra promoţie de politechnicieni l-a primit fără entuziasm şi într'o mare tăcere.

Profesorul a vorbit o oră întreagă în mijlocul acestei tăceri glaciale, dar când a terminat lecţia şi a sunat ora, auditorul, în poziţie de „drepţi", i-a făcut cea mai vibrantă şi mai spontană dintre ovaţiuni.

Să-mi fie permis a crede că Societatea noastră a urmat exemplul acestor politechniceni: a tăcut, v'a ascultat, Domnule profesor, mai bine de 50 de ani şi dacă cumva, la un moment, a stat în cumpănă asupra imensităţii serviciilor aduse şcoalei şi Corpului, astăzi, cu toţii vă facem această spontană ovaţiune.

Priviţi-o! e unica şi prima în analele noastre silvice.

In orice timp şi în orice împrejurări ar fi trăit profesorul Antonescu, el ar fi fost una din primele figuri ale Corpului silvic.

Cariera silvică a D-lui Antonescu a fost tot aşa de rapidă, tot aşa de strălucită, tot aşa de fecundă, ca şi cariera sa didactică.

Rodnica lui activitate este împletită la temelia întregului progres realizat în ştiinţa şi organizaţia noastră silvică.

El nu a căutat dragostea mulţimii prin linguşirea slăbiciunilor ei, ci i-a arătat dragostea lui, prin neodihnita lui viaţă şi nestăpânita grijă de avutul Statului.

Suflet de o aşa cinste, în cât, chiar dacă cumva a încercat critici, valoarea sa morală n'a fost niciodată atinsă de vreo calomnie.

Toţi oratorii, cari au vorbit înaintea mea, i-au zugrăvit cu competinţă şi măestrie, tabloul cel mai senin, la care a mai adăuga ceva înseamnă a dăuna frumoasei lui perspective.

Ca cel mai vechiu dintre cei cari sunt astăzi în şcoală şi ca

urmaş al Dvs. Domnule profesor, în Consiliul de Ad-ţie al Casei Pădurilor, mă voi opri numai la câteva amintiri, cari, în aceste clipe dau năvală în mintea mea.

Când, în anul 1911, elevii şcoalei din Brăneşti au făcut cunoscuta grevă, care a fost semnalul reorganizării învăţământului silvic, tinerii grevişti, cari astăzi au luat gradul de inspectori generali, în entuziasmul şi elanul lor de a dărăma şi reclădi totul, prin memoriul ce au înaintat Ministrului Constantinescu, au scormonit în anumite cursuri ce se predau la şcoală şi au ridicat în ochii Ministrului câteva grămejoare de moloz.

In faţa ta, maestre, tinerii noştri carbonari s'au oprit în loc şi au desfăşurat un steag alb, pe care au scris laude.

Mai bine de 4 decenii ai fost mesagerul ştiinţei noastre silvice peste hotarele ţării şi ecoul misiunilor l'am găsit în cuvintele savantului emul al silviculturii mondiale, D-l profesor Huffel, de la şcoala de ape şi păduri din Nancy, care îmi spunea, acum doi ani, în capitala Franţei, că *„c'est excellent ce Monsieur Antonesco"*.

Domnule profesor,

In anul 1919, când au intrat armatele victorioase ale Franţei în Paris, în fruntea oştilor mergeau călări, alături, cei doi mareşali de Franţa: Joffre şi Foch.

Apărătorul Joffre, era în stânga, iar biruitorul Foch în dreapta.

Când au intrat sub Arcul de triumf, Foch, învingătorul, în care se personifica comandamentul tânăr, şi-a strâns calul în frâu, ca să-i treacă cu un pas înainte bătrânul Joffre.

In aceste momente, stau alături de Dvs. conducătorii cei mai autorizaţi ai Corpului nostru silvic, stau valorile cele mai necontestate ale ştiinţei noastre.

Toţi îşi încetinesc respectuos pasul, ca să vă facă loc să treceţi Dvs., cel dintâi, pe sub Arcul nostru de triumf şi într'un glas omagial vă zic cu toţii:

Să trăiţi! (Vii aplauze).

DISCURSUL D-LUI M. P. FLORESCU, ŢINUTĂ IN NUMELE AGIR-ULUI LA SĂRBĂTORIREA D-LUI PROF. P. ANTONESCU

Domnule Profesor,

A. G. I. R.-ul şi *Soc. Politehnică,* la iniţiataiva Soc. *„Progresul Silvic"*, a binevoit a-mi încredinţa misiunea de a le reprezenta la această manifestare colegială pentru sărbătorirea unui *trinom:*

75 ani de viaţă,
54 „ „ serviciu la Stat şi
35 „ „ profesorat

în persoana Domniei voastre.

In lunga Dvs. trajectorie de 54 ani de muncă închinată Statului, A. G. I. R.-ul şi Soc. Politehnică constată, că aţi fost un *polinom,* când aţi îmbrăţişat toţi monomii. cari au concurat la definirea acestui vast polinom denumit: *„silvicultura românească"*.

In administraţie, aţi urmat dela şef de ocol silvic, şef de circumscripţie, şef de regiune, şef de serviciu în ad-ţia centrală, membru în Consiliul tehnic şi Ad-tor al Casei Pădurilor (1916—1918), în timpul ocupaţiei.

Ca *profesor,* aţi predat: silvicultura, amenajamentul, tehnologia, dendrometria, estimaţia şi torenţii. Aţi fost şi director al şcoalei superioare de silvicultură dela Brăneşti.

Ca economist : Aţi fost cel dintâi care, la 1906, aţi alcătuit o statistică serioasă şi detailată a pădurilor României.

Ca *propagandist şi diplomat:* Aţi fost cel mai încercat şi mai autorizat reprezentant al ţărei, la atâtea şi atâtea conferinţe şi congrese internaţionale.

Ca *Român:* Ne-aţi apărat cu dârjenie şi diplomaţie pădurile Munteniei în timpul ocupaţiei vremelnice (1916—1918).

Ca scriitor: Aţi fost cel mai neobosit mânuitor al condeiului şi cel mai asiduu colaborator al revistelor de specialitate române şi streine şi în tot timpul constatăm, că aţi fost complet retras de luptele partidelor politice, fapt care a contribuit la independenţa Dv., pentru binele silviculturei.

Totuşi ca sentimentalism naţional, îmi aduc aminte cu drag de acele convorbiri dintre Dv. şi marele Român, inginerul *Ionel I. I. Brătianu,* care a lucrat la calea Bacău-Piatra N. şi la linia de frontieră de pe valea Tarcăului.

Eraţi împreună, în o zi de toamnă — de după războiu — retraşi la o vilă românească, de pe frumoasa şi pitorească vale a Argeşului. Cu câtă vioiciune şi dârjenie căutaţi să-i câştigaţi atenţiunea asupra necesităţii economice şi naţionale a conservărei pădurilor României, faţă de acel pericol politic şi social al exproprierei pădurilor pentru creiarea de islazuri comunale, aducând în sprijinul tezei Dv., acele 4 maxime emise de Inginerul *Surel* în 1841 şi anume:

„Scăparea munţilor, a pământului, a râurilor şi a şesului sunt pădurile".

Atunci Ionel I. C. Brătianu v'a aprobat şi asigurat, că va reacţiona în sensul conservărei pădurilor, dar evenimentele sociale şi demagogice l'au învins şi pe dânsul şi pădurile tot au continuat şi continuă a se expropria pentru islazuri comunale.

Ca *expert forestier:* Vi s'a încredinţat cele mai delicate lucrări. In acest sens *Vintilă I. C. Brătianu* a făcut apel la cunoştinţele Dv. şi v'a păstrat un cult pentru seriozitatea lucrărilor cu cari aţi fost onorat şi cu atât mai de merit e aceasta, când ştiut este, cât de sever era Vintilă Brătianu.

Ca *luptător şi animator:* A. G. I. R.-ul nu va uita acel moment istoric din 1923, când s'a încadrat secţia silvică la şcoala politechnică din Bucureşti. Deşi eraţi educat la acea şcoală superioară forestieră dela Nancy, totuşi aţi fost alături de acei cari au luptat — loial — pentru încadrarea învăţământului silvic superior în şcoala politehnică, în care şcoală, apoi, aţi continuat ca profesor şi decan, fiind un model pentru conştiincioasa şi merituoasa Dv. activitate didactică.

Colaborând cu corpul inginerese v'aţi manifestat admirabil în cea mai delicată problemă a *regimului apelor Dunărei*, stabilite prin art. 292 şi 293 din Tratatul dela Trianon, alături de valorosul Ministru plenipotenţiar *C. Contzescu* şi eminenţii ingineri inspectori generali: *Gh. Popescu* şi *I. Vlardala*, aducându-se mulţumiri delegaţiunei României de către acele Comisiuni instituite anual prin tratatul de Pace.

Ca legătură cu A. G. I. R. aţi fost membru activ şi constant în secţia I a funcţionarilor publici, şi conform statutelor A. G. I. R. veţi fi încadrat la secţia IV-a a liberilor profesionişti. Avem încrederea, că vi se va rezerva un loc de onoare în comitetul secţiei IV-a.

Iubite Maestre,

In numele *A. G. I. R.* şi al *Soc. Politehnice*, în acest moment solemn, te rugăm a primi omagiul de graţiozitate şi admiraţie, pentru tot ceeace ai făcut pe ogorul tehnicei silvice naţionale, atât ca elev al şcoalei din *Nancy*, unde ai fost un reprezentant demn al României, cât mai apoi în restul activităţei D-tale de specialist încercat.

Aţi cinstit ţara şi neamul românesc, atât în cuprinsul frontierilor ţărei, cât şi peste hotare, în orice ocazie, neprecupeţind nimic decât *datoria şi conştiinţa românească*, comori ce v'au caracterizat până în ultimul moment al activităţei Dv.

Puteţi fi deci fericit, privind înapoi cu drag, la tot ceeace aţi creat, lucrat şi scris româneşte, cu speranţa că ne veţi mai fi de folos încă.

A. G. I. R.-ul şi *Soc. Politehnică*, vă zice:

Să trăiţi întru mulţi ani fericiţi (Vii aplauze).

DISCURSUL-RĂSPUNS AL D-LUI PROFESOR ING. CONSILIER SILVIC PETRE ANTONESCU

Domnule Ministru,
Doamnelor şi Domnilor,

Prima mea datorie este de a exprima profunda mea recunoştinţă Majestăţii Sale Regelui Carol al II-lea, preşedintele de onoare al Societăţii „Progresul Silvic", care, luând cunoştinţă despre această festivitate, a binevoit să confere sărbătoritului Dvs., distincţiunea „Meritul Cultural cl. I".

Mulţumesc Domnului Ministru Subsecretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor, Dr. I. Manolescu-Strunga, care, prezidând aceast însolemnitate, nu numai că i-a dat un caracter de oficialitate, dar a voit, de sigur, să ne arate solicitudinea şi importanţa ce D-sa dă domeniului nostru forestier, care alcătueşte una din principalele avuţii ale ţării.

Cuvintele Domniei Sale la adresa mea, ca şi ale celorlalţi Domni vorbitori, sunt însă atât de elogioase, încât mă întreb. nedumerit, le merit eu oare ?

Modesta activitate desvoltată în ogorul silviculturii românești, nu este ea oare suprapreţuită ?

In tot cazul, dacă cuvinte de laudă se cuvine cuiva, acesta este întregul Corp tehnic silvic, cu care solidar am lucrat în acelaş scop, în acelaş gând: ocrotirea pădurilor României şi exploatarea lor după principii ştiinţifice.

Mulţumesc de asemenea tuturor cari, prin prezenţa lor, au dat acestei festivităţi o amploare deosebită şi în special D-lui C. P. Georgescu, preşedintele Consiliului de Administraţie al Casei Autonome a Pădurilor Statului, D-lui Petre Ioan, directorul general al acestei instituţii ; D-lor Dr. M. Drăcea şi Dr. D. Drâmbă, profesori la şcoala politechnică ; D-lui M. P. Florescu, inginer inspector general silvic, cari au ţinut să ia cuvântul cu acest prilej, precum şi D-lui Vasilescu-Karpen, savantul rector al şcolii politechnice Regele Carol II şi actualul preşedinte al Societăţii A. G. I. R., care mi-a dat tot concursul în lupta dusă în timpul celor 6 ani (1924—1930), când am întrunit şi calitatea de preşedinte al secţiei silvice a acestei instituţiuni de înalt învăţământ technic, în scopul ca forurile în drept să înzestreze şcoala, după exemplul altor ţări, cu câteva păduri, spre a se putea aplica într'însele doctrinele profesate în menţionata secţie şi a arăta publicului ce va să zică practicarea unei culturi forestiere raţionale.

In măsura desvoltării vieţii noastre economice şi a intensificării, mai mult însă în întindere, a culturilor agricole, în legătură cu legile de reformă agrară de după războiu, pădurile au fost şi sunt încă supuse, din nenorocire, la o straşnică presiune şi la un atac continuu, astfel că datoria noastră este acum, de a ne da toată silinţa spre a spori producţia actuală a pădurilor ce ne-au mai rămas.

Specialitatea noastră dispune, în adevăr, de mijloace eficace pentru a cere pământului şi a obţine maximum de producţiune.

In mod experimental s'a ajuns astăzi la constatarea, că, dacă în cultura forestieră se adoptă tratamente, cari favorizează amestecul speciilor şi alcătuirea de arborete inechiene în regiunea de munte mai cu seamă; dacă se iau măsuri ca arborii în tot timpul existenţei lor să ocupe în spaţiu o cât mai mare înălţime spre a putea beneficia cât mai mult de proviziile ce găsesc în atmosferă; dacă se proporţionalizează materialul lemnos de exploatare, astfel încât cantitatea lui să se echilibreze cu fertilitatea solului, obţi-

nându-se astfel un avantajos procent de creştere în volum ; dacă mai departe prin tăeri de ameliorațiune adecvate, extragem întotdeauna arborii rău condiționați, ajungem cu siguranță a avea nu numai masive bine selecționate, dar în acelaş timp realizăm şi cea mai mare creştere lemnoasă la unitatea de suprafață.

Silvicultorul are nevoe de solide cunoştințe matematice, ceea ce explică de altminteri existența actualei secții silvice la şcoala politechnică din Bucureşti, deoarece pe lângă un bun cultivator de păduri, el trebue să fie şi un excelent constructor de şosele, de căi ferate forestiere şi de alte mijloace de transport, căci numai astfel materia primă, lemnul, poate fi transportată, fără prea mari cheltueli, până la centrele importante de consumațiune şi ca exploatarea forestieră să poată deveni rentabilă.

Este necesar, de asemenea, ca inginerul silvic să poseadă întinse cunoştințe de ştiințe naturale şi în special de *Phytosociologie*, ştiință nouă, care permite amenajistului şi silvicultorului să-şi dea seama, cu preciziune, de condițiile staționale ale arboretelor. El trebuie să se bazeze pe experiențe şi pe constatări reale făcute în condițiunile în cari el este pus să lucreze.

Creiarea Institutului de cercetări forestiere a fost, prin urmare, o ideie salutară. Legiferarea lui se impune în mod imperativ.

Ca orice profesionist luminat, care în toate acțiunile sale trebue să țină seamă de adevărurile ştiințifice, silvicultorii nu trebue să se mulțumească în viitor de a adopta tale quale, ceea ce citesc prin tratatele străine, ci să conteze mai mult pe rezultatele datorite cercetărilor minuțioase făcute pe pământul şi în clima noastră.

Elementele fixe de producție : pământul, clima locală, declivitatea, altitudinea, expoziția, noi nu le putem schimba, dar ceea ce putem face este de a pune la dispoziținea organelor de asimilațiune ale arborilor şi anume în condițiunile cele mai prielnice pentru îndeplinirea funcțiunilor lor fiziologice, lumina, factorul cel mai esențial al creşterii, pe care natura ni-l oferă în mod cu totul gratuit.

Dacă vom da, prin urmare, pădurii în măsura cuvenită, practicând operațiuni culturale cu spirit de prevedere, acest element indispensabil vieții organice, care este lumina, atunci am făcut tot posibilul pentru sporirea producțiunei lemnoase atât în cantitate, cât şi în calitate.

Procedând astfel, dacă vom reuşi, ca să mărim creşterea pădurilor noastre din regiunea de câmpie, cari multe dintr'însele sunt pline de răriște şi poeni, datorite vicisitudinelor din trecut, precum şi a celor din regiunea de coline, dar mai cu osebire a celor dela munte, aflătoare încă în stare virgină sau aproape virgină şi anume pe suprafeţe de mai multe zeci şi sute de mii de hectare, neexploatabile încă din cauza lipsei de mijloace de transport — numai cu 1 sau 2 m. c. pe an şi hectar, ceea ce este posibil, aceasta reprezintă, dat fiind cele peste 7.000.000 hectare păduri, inclusiv golurile, ce posedăm, un plus de 7—14.000.000 m. c. în raport cu producţia lor actuală, iar ca valoare, proporţia de lemn de lucru şi construcţiuni fiind mărită, mai multe sute de milioane lei.

Natura lăsată în voia ei, cum se întâmplă cu pădurile virgine, urmăreşte alte scopuri decât satisfacerea trebuinţelor noastre şi anume perpetuarea speciilor în timp şi în spaţiu, precum şi menţinerea integrală a organismului complex ce le constitue, cu fitoclima lor caracteristică şi cu mediul lor ambiant favorabil desvoltării unei anumite faune şi flore.

Lemn de lucru propriu a fi debitat în cherestea, după cum s'a constatat cu ocaziunea exploatării pădurilor noastre din Carpaţi, nu se poate obţine decât 150—250 m. c. la hectar, în loc de 5—600 m. c. şi chiar mai mult, cum se realizează în pădurile bine cultivate din alte ţări.

Este destul a indica aceste cifre, pentru ca fiecare să poată trage concluziile necesare.

Ca profesor de ştiinţele silvice, după cum o datorie elementară îmi indica, am căutat, pe cât mi-a fost cu putinţă, a mă pune în curent cu diversele inovaţiuni ştiinţifice şi cu rezultatul cercetărilor făcute în domeniul economiei forestiere în Franţa, Germania, Elveţia, etc. De cunoştinţele dobândite am căutat să fac să profite, în primul rând, cele 35 promoţii succesive de elevi, dintre cari ultimele 10 au urmat cursurile la actuala secţie silvică dela şcoala politechnică din Bucureşti până la 1 Oct. 1933, când, pentru regularea drepturilor mele la pensie, activitatea mea de profesor la această şcoală a încetat. Ceea ce regret însă este împrejurarea, că n'am putut să produc atât, cât aş fi dorit. Dacă Dumnezeu îmi va dărui încă zile de trăit, mă voiu sili să continui brazda de până acum spre folosul obştesc.

Domnule Ministru Subsecretar de Stat, vă mulţumesc foarte mult pentru cinstea ce ne-aţi făcut prin prezenţa Dvs. la această sărbătorire, care de sigur nu se adresează atât persoanei mele, cât principiului de care m'am călăuzit în timpul lungii mele cariere, dimpreună cu întregul Corp technic silvic, în lupta ce am dus pentru conservarea şi salvgardarea patrimoniului nostru forestier, a cărui importanţă covârşitoare marele public, din nefericire, nu o cunoaşte îndeajuns.

Festivitatea de astăzi, cu prilejul căreia s'a dat putinţa unui bătrân breslaş silvic să simtă o deosebită satisfacţie, constitue un simbol pentru tinerele vlăstare de silvicultori, cari văzând că munca altruistă consacrată binelui public, oricât de modestă ar fi ea, este apreciată şi chiar răsplătită, vor căuta să imite bunele exemple şi vor desvolta, de sigur, şi mai mult zel şi mai multă competinţă, după cum cere legea progresului şi după cum este şi firesc de altminteri.

In această privinţă, noi, comparativ cu alte popoare, suntem cam parcimonioşi.

In Franţa, de pildă, meritele de orice natură ar fi ele, nu numai ale cetăţenilor din această ţară, dar chiar ale străinilor, sunt puse imediat în evidenţă şi sub diverse forme. Astfel se explică pentru ce în ţara surorâ se găsesc atâtea caractere, pe când la noi este nevoie de a le forma încă, după cum a spus odată marele nostru Rege Carol I, într'un discurs memorabil ţinut la Academia Română.

Un exemplu tipic în această ordine de idei:

Hotărît a urma cursurile şcoalei naţionale de ape şi păduri din Nancy, după o vechime de peste 8 ani în serviciul silvic al Statului, făcând economii din micul meu salariu, am ajuns în această localitate în vara anului 1888 [1]).

La finele anului I-iu de studii, după trecerea examenelor, ceea ce aici au loc în prezenţa a câte 3 profesori inclusiv directorul, care pe atunci era regretatul *A. Puton*, un eminent silvicultor şi un distins jurisconsult în chestiuni forestiere, fiind doctor în drept, am fost chemat într'una din zilele lunei Iulie 1889 la cancelaria şcolii,

---

1) Când am sosit în Nancy, mai rămăsesem cu 4.000 lei, pe cari, cea mai mare parte (3.000 lei), am depus'o cu un libret la Casa de Economie a Statului producând o dobândă de 3½%, iar restul de 1.000 lei la Creditul Lyonez, care dădea o dobândă numai de 1%, putând ridica banii la vedere.

unde directorul, în prezența membrilor familiei sale, crezu de cuviință ca să mă felicite de succesul obținut.

La cuvintele elogioase ce mi le-a adresat, am răspuns, după cum îmi aduc aminte, astfel :

Dar, Domnule director, eu n'am făcut cine știe ce lucru mare !

— Ba da, Domnule Antonescu, răspunde directorul, dar eu sunt foarte mulțumit cum D-ta înțelegi să-ți faci datoria.

Apoi adăogă : *Știu că D-ta nu prea dispui de mijloace și că duci o viață modestă.*

Pentrucă eu am multă trecere la guvernul Român, fă o petiție cerând un ajutor de studii, pe care o voi trimite la București, stăruind ca să ți se aprobe cererea, ceea ce am și făcut.

Iți recomand însă, ca în cursul vacanței să mergi, fiind foarte slăbit, să te recreezi câtă-va vreme în munții Vosgi, unde eu am un prieten, care îți va purta de grijă, iar la toamnă, când te vei înapoia, biblioteca școalei va fi la dispoziția D-tale.

In timpul escursiunilor mari ale elevilor școlii și anume în diferitele regiuni ale Franței sub conducerea profesorilor respectivi, cari durează 2 luni, pretutindeni eram întâmpinat din partea ofițerilor forestieri, cum se numesc astăzi inginerii silvici din această țară, cu un deosebit spirit de camaraderie, iar profesorii îmi arătau, în urma examenelor trecute, o deosebită considerație.

Iată cum se poartă oamenii cu adevărat civilizați !

Căci să nu se uite, că pe timpul acela (1888—1890) România făcea parte din *Tripla Alianță* și așa fiind siguranța generală franceză, după cum am aflat în urmă, avea sub directa supraveghere pe studenții străini, cari puteau să urmărească și alte scopuri decât acela de a se instrui, dat fiind vizitele ce școala făcea și în regiunile fortificate din Nord-Estul Franței. Din cauza aceasta fiecare elev avea un cazier special, în care se treceau modul lor de viață, ocupațiunile zilnice și relațiunile ce aveau.

Văzând că întârziază răspunsul la cererea mea sprijinită de directorul școalei, mi-am luat inima în dinți și am scris direct Ministrului nostru de Agricultură de pe atunci, Gr. Păucescu, nu atât pentru mine, dar ca intervenirea directorului să nu fie întâmpinată cu un refuz, ceea ce ar fi constituit o mare indelicatețe, dat fiind bunăvoința ce arătase întotdeauna elevilor români și situața sa socială considerat și respectat fiind ca o distinsă personalitate a orașului Nancy.

In acelaş timp, pentru orice eventualitate găsii de cuviinţă, după plecarea unui camarad dela aceiaş şcoală, de origină din Luxemburg, să mă sui cu un etaj mai sus şi anume dela etajul al III-lea la etajul al IV-lea, realizând astfel o economie de chirie de 10 franci lunar.

Acelaş lucru făcui şi cu restaurantul, unde dela 90 de franci lunar ce plăteam până atunci, îl schimbai cu unul de 65 de franci, efectuai deci şi de astădată o economie de 25 franci lunar.

Nu este nevoe să amintesc, că leul nostru pe atunci avea aceiaş valoare ca şi francul francez.

In luna Decembrie primii, în fine, încunoştiinţarea, că Ministerul nostru de Agricultură a binevoit să-mi aprobe un ajutor de studii până la finele anului de 150 lei lunar, plus plata trenului, 500 de lei, pentru înapoere în ţară.

Eu rămăsei însă tot la etajul al IV-lea, unde locuisem mai înainte (Aplauze).

Rezultatul a fost că m'am înapoiat în ţară cu o economie de 1.000 lei în aur, care mi-a prins foarte bine.

Vă rog să mă iertaţi, că am abuzat de răbdarea Dvs., făcându-vă să ascultaţi odiseia unui fost student român sărac, care ca mulţi alţii, dealtminteri, luptă cu multe dificultăţi până reuşesc să-şi creeze o carieră.

Domnilor, profit de această ocazie a ruga cu insistenţă pe D-l Subsecretar de Stat Dr. I. Manolescu-Strunga, să binevoiască a transmite omagiile mele D-lui G. Cipăianu, Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, unul din cei mai distinşi specialişti în chestiuni agricole şi de economie rurală pe care îi are ţara, dar care, contra voinţei sale, n'a putut, fiind reţinut de afaceri de Stat, să ia parte la această festivitate. (Vii aplauze).

PARTEA II.

BANCHETUL DELA RESTAURANTUL „CINA“

ASPECTE.

Seara la restaurantul „*Cina*".

Fastul sălii şi ţinuta convivilor. pe mese flori şi „menu"-ul cu schiţa sărbătoritului, exuberantă, toate se încadrează minunat simbolicei agape colegiale şi tradiţiei noastre silvice.

Işi face apariţia D-l Min. Subsecretar de Stat Dr. I. Manolescu Strunga, invitaţii iau loc la mese.

Excelenţa Sa deschide seria toasturilor, salutând iarăşi pe sărbătorit şi închinând pentru familia D-lui Antonescu şi Corpul silvic onorat prin asemenea reprezentanţi.

D-l Subsecretar de Stat îşi scuză retragerea silită, fiind reclamat de urgente chestiuni, iar după scurtul răspuns al sărbătoritului, părăseşte masa, pe care o cinstise cu prezenţa D-sale.

Au urmat în ordine toasturile d-lor : ing. consilier silvic C. P. Georgescu în numele Societăţii „Progresul silvic" şi al Cons. de Ad-ţie al CAPS-ului; prof. Dr. M. Drăcea, din partea I. C. E. F.-ului, D-nii prof. D. Drâmbă şi V. N. Stinghe, din partea şcolii; D-l Dem. Grozescu subdir. general din partea Regimului Silvic, a Comisiei regimului apelor Dunării şi în numele D-lui Ministru plenipotenţiar Contzescu; ing. Al. Ştefanopol; ing. insp. Andrei Ionescu, ing. insp. g-ral; prof. Ghermani, din partea A. G. I. R. şi şcolii politechnice; ing. Cezar Cristea din partea promoţiilor tinere, împreună cu D-nii Dr. V. Dinu, Popescu Zeletin, un delegat al studenţimei silvice şi Dr. C. Georgescu. Apoi reiau firul tot înaintaşii noştri D-nii : ing. insp. general Stan Stănescu ; ing. cons. silvic Bosoancă şi consilier silvic I. Comaniciu. Tuturor le-a răspuns sărbătoritul. D-l *P. Antonescu* face o succintă recapitulare, cu fine aluzii pentru fiecare vorbitor, mulţumeşte iniţiatorilor Soc. „Progresul Silvic" şi camarazilor ce i-au dat prilejul să trăiască cea mai frumoasă zi din viaţa sa şi exprimă *recunoştinţa micei sale familii, către marea familie pădurărească*, pentru omagiul adus D-sale.

CUVÂNTAREA D-LUI MINISTRU SUBSECRETAR DE STAT DR. I. MANOLESCU STRUNGA

Doamnelor şi

Domnilor,

Eu m'am scuzat faţă de D-l Antonescu, obligat fiind ca să plec în Moldova. Să-mi daţi voie însă, ca în numele Ministerului de Agricultură şi Domenii să rostesc un cuvânt sărbătoritului şi să ridic un pahar urându-i viaţă lungă şi deplină sănătate, ca să trăiască în mijlocul Dv. spre a continua a vă da ajutor şi a avea mulţumirea sufletească, ca să vadă, încă mult timp de aici înainte, progresele ce se vor realiza negreşit în silvicultura română, datorit învăţământului pe care D-sa, ca doctrinar, l-a dat în timpul vieţii sale de 75 de ani, dintre cari 54 ani de serviciu la Stat şi 35 ani de profesorat, devotându-se cu trup şi suflet învăţământului silvic din România. (Aplauze).

RĂSPUNSUL D-LUI PROF. P. ANTONESCU

Doamnelor şi

Domnilor,

Mulţumesc din suflet D-lui Subsecretar de Stat Dr. I. Manolescu-Strunga, pe care n'am avut onoarea a-l cunoaşte personal până acum, ştiu însă de pe când lucram cu mult regretatul fostul Ministru al Domeniilor şi mult timp preşedinte al Societăţii „Progresul Silvic", *Alexandru Constantinescu,* la întocmirea proiectului codului silvic din 1910, că Domnia Sa a fost unul din cei mai apreciaţi şi devotaţi colaboratori ai săi.

Mulţumesc D-lui Secretar de Stat Manolescu Strunga, pentru că a binevoit să onoreze şi acest banchet cu prezenţa sa, rugându-l totodată a transmite D-lui G. Cipăianu, Ministru titular al Departamentului Agriculturii şi Domeniilor călduroasele mele omagii. (Aplauze).

CUVÂNTAREA D-LUI ING. CONS. SILVIC. C. P. GEORGESCU

Domnule Profesor,
Iubiți camarazi,

Mitologia ne spune că în Pylas, — acum câteva mii de ani — a domnit regele Nestor, un rege plin de înțelepciune, care a avut o viață lungă de trei vârste de om.

Nu exagerez dacă fac o asemănare între sărbătoritul nostru de astăzi — D-l profesor Antonescu și regele Nestor — și dacă afirm că d-l profesor Antonescu, prin prodigioasa lui activitate și prin vârsta lui înaintată a devenit nestorul nostru, mai lămurit nestorul silviculturei românești.

Asemănarea între D-l Antonescu și regele Nestor este nu numai prin vârsta D-sale înaintată, căci știți că D-sa astăzi împlinește 75 ani, și totuși se găsește în deplină sănătate, ci mai cu seamă prin suma celor 3 activități ale D-sale: cetățenească, profesională și profesorală.

Să facem o mică socoteală care ne va evidenția:

Intâi, 75 ani de viață, în care a fost copil, elev, student, și cap de familie cu rezultate strălucite: 4 băeți, care de care mai distinși unul de cât altul.

Al doilea, 54 ani de inginer silvic în serviciul pădurilor Statului, în care timp a parcurs toată gama ierarhiilor silvice, de la stagiar la consilier silvic, în care interval a produs numeroase lucrări de tehnică și publicistică pe ogorul silviculturei românești.

Al treilea, 35 ani de profesorat, în care timp de la prelegerile lui s'au adăpat toate generațiile de ingineri ce conduc astăzi destinele silviculturei românești.

Și acum socoteala: adunând 75 ani cu 54 și 35 fac 164 ani de activitate cu 3 aspecte diferite, activitate de adevărat nestor, pe care o urez tuturor colegilor, în special tinerilor generații cari au început să se manifesteze atât de energic în ultimul timp.

Calitatea de pensionar, în care se află astăzi D-l profesor Antonescu, neacomodându-se cu firea D-sale, căci D-sa nu vrea repaos, îi urez să și-o împodobească cu o sănătate viguroasă și cu noui lucrări, cari și de aci înainte să ne servească de călăuză, și în acelaș timp să aibă mulțumirea de a se bucura de activitatea celor ce-l vor urma pe drumul croit de D-sa așa de frumos. (Aplauze).

CUVÂNTAREA D-LUI D. GHERMANI PROFESOR LA ŞCOALA POLITEHNICĂ DIN BUCUREŞTI

Sărbătorirea distinsului nostru coleg D-l Petre Antonescu, are pentru noi o însemnătate simbolică.

Această serbare consacră recunoaşterea şi preţuirea unanimă a pionerilor modeşti, cari, lucrând cu râvnă şi dragoste pe ogorul ştiinţelor aplicate şi în aspra carieră a învăţământului, au adus foloase efective la progresul acestei ţări.

Valoarea simbolică a sărbătorirei de azi capătă o strălucire şi mai luminoasă prin gestul, expresia unei atât de mari delicateţe sufleteşti a M. S. Regelui, care, în aceste clipe de griji cotropitoare, n'a uitat răsplătirea modestului dar valorosului nostru pioner, însărcinând pe un membru al guvernului chiar, de a-i remite public insignele decorărei, atât ca răsplată, cât şi ca un îndemn la muncă trudnică dar rodnică a corpului profesoral şi la activitatea desinteresată care se vădeşte prin resultate palpabile în ordinea practică.

In *numele şcoalei politehnice*, ridic acest pahar în sănătatea sărbătoritului nostru, care ca om de ştiinţă şi ca profesionist, prin modul său de a fi şi prin însuşirile sale sufleteşti, a ştiut să se facă iubit şi stimat în mijlocul nostru ; totodată ţinem să aducem mulţumiri D-lui Ministru, care, prin participarea sa sinceră la sărbătorirea unui distins reprezentant al învăţământului technic, a arătat cât de adânc înţelegător este al preţuirei unei adevărate valori şi a unei munci meritoase.

Stimate şi iubite Domnule Antonescu, îţi urăm din inimă să trăeşti ani mulţi în deplină sănătate, spre progresul silviculturi româneşti şi ca pildă vie pentru tineretul studios. (Aplauze).

CUVÂNTAREA ING. SUBINSP. SILVIC CEZAR CRISTEA PENTRU SĂRBĂTORIREA D-LUI PROF. ANTONESCU

Venerat Profesor,
Iubiţi oaspeţi şi camarazi,

Asemeni slujitorilor Altarului, cari în noaptea Invierii chiamă drept credincioşii : *„veniţi de luaţi lumină"*, tot astfel ne apăreţi Dvs. dascălii, părinţii noştri sufleteşti, cari aţi frânt zi de zi sufletul

şi lumina minţii spre a ne-o da nouă drept sfântă cuminecătură, oficiind *apostolatul didactic* câteva decenii pe amvonul catedrei, şi *cel silvic* în serviciul neamului.

Să te dărueşti altora integral, să nu-ţi mai aparţii, slujind cărţii, culturii şi marei cauze pădurăreşti timp de peste 50 de ani!

Ascet al ştiinţei, ignorând voluntar frământarea patimilor şi efemerul luptelor zilnice fără nicio contingenţă cu acel *„credo"* impus vieţii tale, ştiind că toate sunt deşărtăciuni, iar eterne sunt numai cununile de foi de lauri şi ceea ce ai jertfit conştient din fiinţa ta, — pusă între zidurile unui edificiu pentru ca el să nu se nărue, — *iată ceea ce se desprinde din sărbătorirea de acum* a fostului nostru profesor şi director: veneratul Petre Antonescu.

E poate şi un popas al *„mustrărilor"*, dar mai mult o *reparare a unor nedreptăţi* faţă de celălalt mare dascăl al nostru, *regretatul consilier N. Gh. Popovici şi alţi Inaintaşi* din marea pleiadă a silvicilor conservatori şi deschizători de drum, pe cari din vitregia împrejurărilor, sau a lacomului destin ce ni i-a furat, nu i-am putut cinsti la timp, aşa cum se cuvenea!

Ci, pe linia frumoaselor tradiţii a Corpului silvic, al cărui *„specific"* rezidă în: *muncă tăcută, idealism fanatic şi solidaritate,* bun prin intimul contact cu natura dumnezeiască, grandioasa Domniei voastre sărbătorire constitue pentru noi silvicultorii o mândrie şi bucurie pe care o trăim intens la olaltă atâtea generaţii de foştii colegi şi colaboratori ai Dvs., mai toţi elevi-învăţăceii magistrului dela Brăneşti şi Bucureşti.

„Nu biruinţa e frumoasă, ci calea de jertfe până la dânsa"! Solitară pe culmi de munte stă *„floarea reginei"*, — fără de parfum, dar unică şi spre care doar puţini îndrăsnesc să urce, culegând-o cu preţul vieţii!

Iar Dvs. ostenitorule, ce aţi urcat toate culmile, cu câtă legitimă mândrie puteţi privi îndărăt cu ochii înrouraţi ce se iluminează de bucuria de a vedea rodind vorba, sfatul şi munca ta în sufletul altora şi în fapte ce înfruntă vremea.

Silvicultură fără continuitate şi tradiţie nu este posibilă, iar idealismul e condiţia esenţială.

Acesta e imperativul vremii, ce trebuie ştiut de toate generaţiunile silvice, dar *mai ales de cei din afara Corpului,* cari voluntar sau nu, au *întârziat să se apropie de „sufletu. colectiv"* al Corpului silvic, spre a asculta durerile pădurei şi ale noastre.

Asemeni celui din pilda talanților, pensionatul nostru încă viguros, mai la curent cu știința silvică decât mulți dintre noi tineretul ce-l luăm pildă, D-l profesor Antonescu se poate prezenta cu talanții înzeciți, pe cari nu i-a lăsat să ruginească și firesc trebuie să-l mângâie constatarea, că sămânța sa nu a căzut pe piatră stearpă.

Toamnă bogată în rod, așa este viața Inaintașilor noștri.

In urma mea, a promoțiilor ce ne aflăm abia la jumătatea drumului în ascensiune grea, vine gâlgâitor torentul tinereții, a nădejdilor ce abia înmuguresc. Lor trebuie să le lăsăm măcar *iluzia sau mirajul fericirii* ascunzându-le asperitățile drumului profesiunei noastre! Căci ei sunt primăvara și setea de viață, *„giovinezza"*, căreia nu i se refuză nimic, fiindcă se mulțumește cu puțin ; ea n'a sorbit paharul amărăciunilor, *vrea*, și asta e încă mult spre a putea chiar înfăptui!

Tinereții și dragostei i se iartă multe, să nu o condamnăm deci, înstrăinând-o sufletește!

Iar noi adolescenții, — mijlocașii cum s'ar zice, — suntem vai !... asemeni *ogoarelor pline de rod dat în pârg*, însă peste care *cade brusc grindina verii, pustiindu-le !*

Noi suntem *generația războiului*, a acelora ce și-au făcut *alte iluzii pentru ziua și țara de mâine*, a celor cu sufletul secătuit, blazații înainte de vreme, — de ce nu am mărturisi-o aceasta onest, în ceasul confesiunilor. Și totuși candela idealismului și a nădejdii nu s'a stins nici în sufletul nostru!

Eu nu voi uita *ora aceia sublimă*, pe care noi silvicii din direcția de Iași am trăit-o recent în cabinetul directorial, când *oaspeții dragi: Profesorul Petre Antonescu și conu Mișu Florescu*, au avut o superbă *dispută științifică asupra rolului pădurilor, cu un emerit tehnician, eșanul inginer insp. g-ral I. Andreescu-Cale*, referitor la conferința ținută de D-sa la Societatea „Progresul Silvic".

Fiecare a susținut cu un întreg arsenal de date științifice punctul său de vedere, hidrologul ieșan, un prieten sincer al nostru și al pădurilor, nevrând altceva decât ca lucrările de artă să meargă paralel cu cele silvice sau cu împăruririle și chiar precedându-le, apoi să nu se considere în mod absolut acestea ca „făcătoare de minuni", — și nici să existe acea *imixtiune și sabotare* a atâtor servicii, — cu același țel (obiectiv), totuși D-nul Andreescu-Cale ne mărturisea entuziasmat pe urmă, că l'au impresionat profund : *memoria, cul-*

tura vastă a D-lui Antonescu, dar mai ales fanatismul şi căldura cu care profesorul nostru *pledase cauza pădurilor,* ale căror binefaceri nu sunt înţelese de ajuns şi cari nu şi-au rostit încă ultimul cuvânt!

De asemeni nu pot să uit spovedania D-lui Antonescu *din viaţa D-sale la Nancy,* ca inginer şi totuşi student bursier al ţării, făcându-ne cinste printre străini prin modestia şi sârguinţa sa, ce distonau cu anumite „mentalităţi curente" — sau „idealuri" pentru unii când au trecut graniţa.

D-sa, când s'a văzut că economiile proprii se cam anemiau, iar stipendiile din ţară întârziau, a mai urcat câte un etaj, două, până la mansardă, restrângând mereu cheltuelile şi făcând toate economiile cu putinţă, numai să nu se întoarcă în ţară, să nu rămână de râsul străinilor, ori să lase lucrul început, — baltă; iar când i-au venit câteva fonduri, în urma intervenţiei directorului şcolii din Nancy, D-sa nu s'a coborât la etajul al treilea, ci *a rămas acelaş,* continuând în tăcere şi râvnă studiile sale strălucite!

Ce superbă lecţie şi frumos catechism moral în toate acestea, pe cari ni le-a făcut dar profesorul, căruia eu nu i-am fost dintre cei mai intimi, nici dintre prea strălucitii elevi, însă erarhiile şcoalei se mai schimbă cu examenele vieţei.

In timpul directoratului D-sale, — şcoala superioară silvică dela Brăneşti, a avut cinstea de a fi vizitată de A. S. R. Principele Nicolae, însoţit de fiul D-lui Dr. Danielopol şi de regretatul Guvernor, — camaradul silvic Gaëtan Denise.

Au vizitat muzeele şi terenurile de experienţă; apoi micul oaspete August, a luat parte la jocurile de bar cu elevii ingineri ai şcolii, — cari au improvizat şi un frumos festival artistic în onoarea Alteţei, care s'a dovedit un spirit extrem de comunicativ, vioiu şi democratic; în registrul şcoalei a *semnat simplu: „Nicolai", accentuând aceasta,* chiar când i s'a atras atenţia de a complecta cu „A. S. R."! Iar curând după aceia, directorul şcoalei — primea în 23 August 1913 — dela Castelul Peleş, — următoarea *telegramă:*

„Vă mulţumesc din toată inima, Dvs. cât şi profesorilor şi studenţilor şcolii silvice, printre cari am petrecut aşa de frumoase clipe".

(ss) *Nicolai*

Fac parte din patrimoniul silvic, — graţie şi sărbătoritului firesţe, — de aceia le crestăm cu bucurie pe *răbojul aducerilor aminte,* în acest cadru festiv.

Codrul nu uită, copacii de asemeni nu aruncă ramurile uscate ori frânte, ci vindecă rana şi le învelesc parcă într'un giulgiu, până în clipa când se reîntorc spre „alma mater: pământul", din care au purces. Tot astfel noi silvicii nu putem uita şi răsplătim cu dinarul recunoştinţei abnegaţia, puterea de muncă şi realizările înţelepţilor Inaintaşi.

Fără voie îmi amintesc de o pictură celebră, icoană din războiul franco-german: un tânăr robust şi cu picioarele rămase întregi, dar numai cu o mână, legat la cap, nu vede, el totuşi duce în cârcă pe un altul mai vrâstnic aproape moşneag, ciung, mutilat şi el ne mai putându-se susţine singur, dar având în schimb capul liber şi vederea întreagă, i-au rămas luminile ochilor!

Acesta îmi apare *simbolul procesului dintre generaţiile noastre*, e însăşi *starea reală a tineretului faţă de Domniile voastre. Ducem o povară, care ne este scumpă şi care ne arată cărările viitorului*, nouă celor cari încă nu vedem, sau ne-a orbit poate prea marea lumină a bucuriei întregirei ţării, ori poate chiar amarul deziluziilor!...

Noi nu aruncăm ca pe un balast incomod bătrânii înţelepţi şi buni, cărora se cuvin primele bărci de salvare chiar într'un *naufragiu* (şi nu e cazul!). *Aşa să fim înţeleşi!*

Chiar când se cere mai mult drept la viaţă şi loc de muncă, utilizarea energiilor noastre dinamice, când dorim să se deschidă mai larg porţile sufletelor Dvs. şi ale carierei, pentru tineretul care îşi înţelege datoria sa faţă de moştenirea trecutului, ce trebuie sporit prin efortul nostru al tuturor, o facem din dorul de mai bine şi pentru a nu pune stavilă elanurilor tinereţei generoase.

In aceste gânduri curate, când cu un ritual deosebit cinstim în Dvs. opera trudnică a tuturor marilor Inaintaşi, dând *dovada maturităţii Corpului silvic şi a pietăţei faţă de cei ce nu mai sunt*, ori ne apar în apoteoza unui superb apus de soare, şi aureolaţi de mucenicia unei vieţi, — fie îngăduit unui elev al Dvs., purtător de cuvânt al ultimelor 15 promoţii, să vă aducă drept dar: floarea eternă a admiraţiei profunde, *„Edelweiss"-ul recunoştinţei şi dragostei noastre.*

Mă bucur din prea plinul suflet, că îmi este dat *să prefaţez prin sărbătoarea Domniei voastre, noua mea activitate* în postul ce mi s'a încredinţat la serviciul de propagandă forestieră, pe care *îl inaugurez*, înţelegând *să slujesc* din toate puterile şi micile mele

haruri *cauza pădurilor şi a Corpului silvic vrednic de o soartă mai bună!* Vom cerca să cucerim zi de zi posturile avansate şi *bastioanele „presei"*, care ne va *înţelege glasul, dând ospitalitate ecourilor codrului şi problemelor forestiere*, asemeni confraţilor agronomi, clerului, corpului didactic şi altor bresle, cari îşi au rezervate coloane şi pagini întregi în marile noastre ziare.

Prin presă: marele difusor, convertisor şi creator de opinii, întreprindem o *cruciadă pentru a creia „cultul naturii şi acea conştiinţă forestieră", visul scump al atâtor generaţii.*

Să ne trăiţi Domnule consilier încă mulţi ani fără de griji, împreună cu familia Dvs., având în fine dreptul la o clipă de odihnă şi culegând rodul muceniciei a trei sferturi de veac prin care aţi bine meritat dela patrie.

Trăiască şi acei realizatori de curaj, — din al căror gând mare s'a înfiripat ideia acestei sărbătoriri, care aureolează Corpul şi silvicultura românească.

Trăiască iubitul Suveran, Preşedintele de Onoare al Societăţei „Progresul Silvic", vânător, sportiv, iubitor al naturii şi pădurilor, care a onorat Corpul silvic prin Inalta distincţie a *„Meritului Cultural"* acordată Domniei voastre.

Trăiască toţi acei ce deţin destinele pădurilor şi cari vor încerca să-şi lege numele prin opere durabile şi prudente în serviciul pădurilor şi o mai bună soartă a Corpului nostru, sprijinind *destinul ogorului înfrăţit cu al pădurii, având „suflet pădurăresc" sensibil la frumuseţile naturii, ca şi la fanatismul conştient al nostru,* pus în interesul economiei generale şi al viitorului!

Trăiască distinşii oaspeţi-convivi, din mica familie a marilor *„prieteni ai pădurilor"*. (Vii aplauze).

CUVÂNTAREA D-LUI VINTILESCU DIN PARTEA STUDENŢILOR SECŢIEI SILVICE A ŞC. POLITEHNICE

Domnule Profesor,

In calitatea mea de reprezentant al studenţilor dela şc. politechnică vin să vă transmit salutul nostru entuziast şi împreună cu mine întreaga Societate, cu ocazia sărbătoririi, se alătură de Dv. cel care împliniţi 75 ani de viaţă, 54 ani de serviciu la Stat şi 35 ani de profesorat.

Suntem poate cei mai îndreptățiți să ne bucurăm de această înălțătoare sărbătorire, care simbolizează închinarea unei opere persistent urmărită de decenii.

In acelaș timp un sentiment de *tristețe* ne inundă încă gândul, fiindcă Dv. nu veți mai expune disciplina silviculturii românești și amenajamentul. Dar trecutul Dv. de muncă ne îndreptățește să credem, că acest eveniment nu este decât o schimbare de macaz și timpul vă va da posibilitatea să continuați.

Societatea elevilor ingineri silvici dela școala politehnică prin mine vă urează ani mulți și deplină sănătate, considerându-vă *încă decanul* facultății noastre. (Aplauze).

D-L DR. DINU CITEȘTE PARTE DIN SCRISORILE ȘI TELEGRAMELE OMAGIALE

D-l Dinu înainte de a citi următoarele scrisori adaogă: sunt în limbi streine, întreb onorata asistență: se pot ceti în original? (mai multe voci: mai bine în românește).

D-l Dinu citește următoarele scrisori dela D-nii:

— Antipa,
— Prof. Bungețeanu,
— Prof. Bușilă,
— Fondul Bisericesc, Bucovina,
— Ionescu-Sișești,
— Băicoianu.

Telegrame din străinătate dela D-nii:

— Keisler, dela Universitatea din Praha,
— Iirsich, dela Universitatea din Praha.
— Mihălcescu (Reșița),
— Asociația inginerilor din Cehoslovacia,
— Decanatul secției forestiere dela Brno,
— Prof. Rudolf Haşa (Brno),
— Societatea elevilor ingineri silvici din Brno.

Dela direcția Pitești D-nii:

— Rădescu,
— Mircea,
— Popescu.

CUVÂNTAREA D-LUI PROF. M. DRĂCEA, DIRECTORUL INSTITUTULUI DE CERCETĂRI ŞI EXPERIMENTAŢIE FORESTIERĂ

Domnule Profesor,
Doamnă,
Doamnelor şi Domnilor,

Domnul profesor Ghermani, colegul meu dela şcoala politehnică Regele Carol II-lea, a adus aci urările acestei înalte Instituţii de cultură pentru sărbătoritul nostru de astă seară.

Să-i fie îngăduit şi unui profesor din chiar cadrele secţiei silvice, — profesor care, ca elev, ca asistent şi apoi ca coleg al D-lui Antonescu, a putut, între altele, să-i cunoască deaproape şi activitatea didactică — să încerce aici o sinteză a acestei activităţi.

Cariera didactică a D-lui Antonescu se încadrează într'o epocă, în care fundamentele ştiinţei şi practicei noastre forestiere trebuiau încă neapărat căutate şi apoi alese, cu spirit critic, în ştiinţa şi practica străină ; o cale pe care au trebuit să meargă şi merg şi azi toate ţările mai tinere, care în timpurile mai noui au înţeles să-şi iniţieze o economie forestieră. Pe această cale grea paşii D-lui Antonescu au fost călăuziţi, încă de timpuriu, de două mari principii : întâiu, că noi, ca ţară tânără, avem interesul să lărgim cât mai mult câmpul, din care urmează să culegem ştiinţa ce trebuia încetăţenită şi al doilea, că pe lângă documentare ştiinţifică şi ca o completare a acesteia este necesară şi o îndelungată practică în lucrări forestiere. D-sa a înţeles, că nu este suficient să ne culegem ştiinţa şi practica forestieră numai într'un loc şi numai într'o ţară, aşa că ulterior — consecvent acestui principiu — după ce a cunoscut condiţiile economiei forestiere în Franţa, şi-a desăvârşit şi completat aceste cunoştinţe şi prin cercetarea condiţiunilor forestiere în ţările din centrul Europei şi în special în Austria. D-sa a reuşit astfel să lărgească lagărul în care avea să se făurească o silvicultură românească şi pe această cale rodnică a fost însoţit de contimporanii săi, sau urmat de cei mai tineri dintre noi.

Dar pentru a transplanta viabil o ştiinţă şi o practică forestieră străină, se mai cere o condiţie esenţială, fără de care toată această muncă se pierde : să ştii să alegi şi mai cu seamă să ştii să adaptezi. Şi pentru aceasta trebue, pe de-o parte, să cunoşti perfect condiţiile în care ai să lucrezi — să-ţi cunoşti din toate punctele

de vedere ţara şi timpul în care eşti chemat a lucra — şi pe de altă parte să fii înzestrat cu însuşiri critice. D-l Antonescu, în îndelunga şi rodnica sa carieră, a făcut dovadă că a înţeles necesitatea de a satisface această condiţie fundamentală şi a înţeles să muncească intens spre a o satisface. Numai graţie acestor însuşiri D-sa a reuşit, ca treptat să-şi trieze materialul ştiinţific şi documentar cules dela izvoare, să reţină ce este propriu locului şi timpului său şi la nevoie să creeze ceeace nu se putea împrumuta din alte părţi şi era necesar la noi. Aceste însuşiri sunt menite a face dintr'un inginer silvic şi dintr'un profesor deschizător de drumuri noui, întemeetor de norme şi tradiţii.

Calităţile arătate mai sus nu sunt totuşi îndestulătoare, pentru ceeace trebue să fie un bun profesor ; firea a vrut să dea economiei noastre forestiere născânde un îndrumător, care în toate privinţele să poată lucra şi să rămână vreme îndelungă în fruntea atâtor generaţii de silvicultori. Puterea de muncă intelectuală a D-lui Antonescu rămâne ca o frumoasă pildă pentru noi toţi şi se exemplifică complect prin competenţa cu care D-sa a stăpânit disciplinele de specialitate ale epocii sale şi prin modul cum a ştiut să se ţină la curent cu toate progresele — mari în deosebi în ultimul timp — ale ştiinţelor silvice. Nu mai puţin pilduitoare este puterea fizică a D-lui Antonescu, care până ieri, în lucrări şi excursii, se încumeta să urce munţii în fruntea celor mai tineri dintre noi şi a elevilor dela şcoală. Cu această putere de muncă a profesorului lor se pot mândri nu numai elevii din primii ani de profesorat ai D-sale, de acum treizeci şi mai bine de ani, dar şi elevii din ultimele promoţii pe care le-a instruit. (Aplauze).

Şi peste toate aceste calităţi de cercetător şi de profesor într'o specialitate născândă, D-l Antonescu a ştiut să fie în faţa elevilor, a Corpului silvic şi a ţării o pildă de demnitate profesională şi civică, o pildă de bun tată de familie, însuşiri, care dacă lipsesc, ştirbesc prestigiul celui mai de seamă cercetător, însuşiri fără de care nu se poate concepe un profesor, care *în toate domeniile vieţii*, dar *absolut în toate*, trebut să fie şi să rămână *un model* de consequenţă pentru elevii şi pentru contimporanii săi. O singură greşală poate doborî un întreg edificiu. D-voastră ştiţi bine cât este de greu să mergi drept spre un ideal, pe un câmp plin de hopuri, de accidente, de stânci, de surprize şi de tentaţiuni ! Şi D-l Antonescu ne-a dat nouă o întreagă şi îndelungă viaţă această frumoasă pildă a dru-

mului drept, D-voastră toți care sunteți aici cunoașteți perfect această pildă, oricât de incompletă ar fi schița mea; cu toții ne simțim onorați de a-i fi fost elevi. (Aplauze).

In fața noastră a tuturor, atâtea generații de ingineri silvici, în fața conștiinței proprii și în fața istoriei noastre silvice, care îl va socoti între corifeii științei, ai învățământului nostru silvic și în special ca întemeetor al principalelor discipline de specialitate, Domnul profesor și inginer consilier silvic Petre Antonescu poate sta cu cugetul senin și cu fruntea sus, că și-a făcut pedeaîntregul datoria.

Aceasta este cea mai deplină mulțumire, pe care ne-o putem dori fiecare dintre noi; recunoașterea acestui fapt este cea mai înaltă răsplată, pe care noi o putem oferi celui ce cu adevărat a meritat-o.

Vă dorim, Domnule profesor, și de acum înainte, aceeași sănătate, pentru a vă bucura în tihnă nu numai de opera săvârșită de D-voastră, dar și de roadele frumoase ale muncii celor pe cari vreme îndelungată i-ați călăuzit pe căile drepte ale vieții și cari se vor simți onorați de a vă continua opera.

Să trăiți mulți ani! (Vii aplauze).

(Se cântă în picioare: Mulți ani trăiască).

CUVÂNTAREA D-LUI ING. ȘEF SILVIC AL. ȘTEFANOPOL

Domnule Profesor,
Doamnelor și Domnilor,
Colegi.

Am fost dintre aceia, puțini la număr, cari au protestat împotriva vinovatei tăceri, de care este însoțită întotdeauna eșirea la pensie a fruntașilor noștri.

Eșirea aceasta la pensie știți foarte bine, că se remarcă doar printr'un număr în registrul de eșire, atât și nimic mai mult. De aceia revendic sărbătorirea de astă seară și revendic nu pentrucă fără acest om nu se poate face nimic, ci revendic munca lui de mai bine de jumătate de veac.

Munca Dv. este o muncă de profesor, pe care o știm cu toții; e munca unui profesor și nu-i munca arivistă a unuia care, în baza unui certificat de paupertate intelectuală, vine și cere o catedră; și nici nu este munca unui politician, nu; munca Dv. este o muncă

temeinică de zi şi noapte, este munca temeinică a unui om bine pregătit în toate domeniile ştiinţei, e o muncă în faţa căreia se deschid toate uşile ca în faţa unei evanghelii şi nu în faţa unui om de circumstanţe.

Răsplata muncii Dv. este cam tardivă, dar trebuie s'o recunoaştem, că puţini sunt profesorii cari au această distincţie ; Dv. în cursul carierii de profesorat aţi avut un lung şir de promoţii de elevi şi Dv. vă veţi identifica cu acei elevi.

Ei bine, este destul să priviţi în sala aceasta, ca să recunoaşteţi, că această satisfacţie aţi avut-o deplin.

Să trăiţi Domnule profesor. (Aplauze).

CUVÂNTAREA D-LUI ING. INSPECTOR SILVIC ANDREI IONESCU

Doamnelor şi Domnilor,

Sărbătorim pe unul dintre incontestabilii pregătitori ai noilor zori ai silviculturii româneşti.

Sărbătorim pe un neobosit şi adevărat apostol al unei credinţe, care timp de peste jumătate de veac şi-a închinat apostolatul său, necontenit în slujba unei idei, aceia a apărării celei mai frumoase podoabe ale pământului ţărei, pădurea.

Ducându-ne cu gândul la începuturile ştiinţei silvice, în ţara noastră, nu putem să nu recunoaştem, că primele luminiţe aprinse în sufletul generaţiei de specialişti dinaintea noastră şi a celei din care facem parte, au fost ale sărbătoritului şi ale marelui dispărut N. G. Popovici.

Aţi fost, D-le profesor, prin excelenţă un suflet pururea optimist, aţi privit cu încredere zilele mari de victorie ale luptelor noastre profesionale: Consacrarea definitivă a învăţământului superior silvic ca învăţământ technic superior şi organizarea Corpului silvic ca a celui mai de elită Corp de specialişti din ţară.

Noi cei de astăzi şi cei ce ne vor urma, nu vă putem fi decât recunoscători, că aţi fost unul din făuritorii codului silvic, ce a fixat încă din 1910 punctele cardinale ale politicei silvice naţionale şi constitue una din cele mai alese legislaţii forestiere ale lumei.

Aveţi ce privi în urmă: un trecut de muncă supra-omenească, de realizări definitive.

Scumpe sărbătorit, ne sunteţi scump pentru tot ceiace aţi făcut, pentru tot ceiace aţi gândit şi propovăduit, pentru tot ceiace şi simbolizaţi: un rar exemplu de muncă şi de credinţă, un tot admirabil de năzuinţi şi de idealuri.

Dacă sunteţi pensionar, e numai o formă cerută de organizarea aparatului de Stat, în fond D-voastră un minut nu v'aţi despărţit nici de tinereţea idealistă şi clocotitoare de noi orizonturi profesionale, nici de maturitatea creiatoare.

Scoborâţi dela catedră mulţumit, că i-aţi dat ceiace o conştiinţă curată, o muncă, o viaţă omenească, putea să-i dea.

Aţi scoborât dupe catedră, dar nu v'aţi despărţit de ea, căci din lumina ce o veţi radia de pe cealaltă mare catedră — a vieţei publice şi profesionale — va lua mereu lumină şi catedra academică, de pe care abia aţi scoborât.

Rândurile active ale Corpului silvic vă pătrează ca un călăuzitor, ca un îndrumător. In ele veţi găsi toată căldura colegială, toată dragostea, ca mulţi ani de aci înainte să ne puteţi lumina cărările pentru noi orizonturi.

Vă aducem cele mai călduroase omagii şi vă aşternem înainte, aşa cum pădurea îşi aşterne admirabilul ei covor de frunze, toată viaţa şi marea noastră recunoştinţă. (Aplauze).

CUVÂNTAREA D-LUI C. N. BOSOANCĂ, ING. CONSILIER SILVIC, ADMINISTRATORUL PĂDURILOR EFORIEI SPITALELOR CIVILE

Stimată Doamnă Antonescu,
Domnule Antonescu,
Doamnelor şi Domnilor,

Poate că sunteţi surprinşi că încep astfel, ei bine veţi vedea numai decât pentru ce. Pe timpul când am intrat eu în şcoală, se făcea la început un an de practică şi fiindcă eram din Turnu Severin am fost repartizat să fac practică la ocolul Malovăţ şi cum în Turnu Severin era reşedinţa Circ. silvice, am făcut o parte din practică şi la Circ. care era condusă de D-l Petre Antonescu, pe atunci sub-inspector.

Certificatul eliberat de ocol a fost aprobat şi de D-l Antonescu, ca şef al Circ. şi astfel am cunoscut pe D-l Antonescu şi

pe D-na Antonescu, care probabil de felul cum am ştiut să mă port la Circ., mă încurajau şi-mi urau succes pentru reuşită în şcoală.

Am plecat şi am dat examen, care s'a ţinut la Ministerul Domeniilor, unde este astăzi Ministerul de Finanţe şi am reuşit cu succes în şcoala de silvicultură din Brăneşti. M'am înapoiat după aceia la Severin şi mergând la Circumscripţie am comunicat D-nei şi D-lui Antonescu că am reuşit.

Iată dar, Domnilor, că mă pot considera primul elev al ilustrului profesor D-l Petre Antonescu, de care fiind încurajat am mers cu paşi siguri la examen şi acum se explică de ce am început cuvântarea în felul expus mai sus.

Pe atunci nu se ştia, că va fi profesor la şcoală.

Am intrat după aceia în şcoală şi devenind vacantă catedra de silvicultură şi amenajament a fost numit profesor D-l Antonescu.

Ei bine Domnilor, când a venit pentru prima dată la Brăneşti, parcă'l văd şi acum, coboară din tren la cantonul din pădure, unde bineînţeles eram prezent ca să-l primesc, ca unul care de sigur îl cunoşteam; îi urez bun sosit şi D-sa dând mâna cu mine, mă întreabă cum merg cu şcoala, eu răspund bine şi pornim spre şcoală. Era îmbrăcat în negru, dacă nu mă înşel, cu redingotă şi pălărie tare, păşea sigur însă cu oarecare îngrijorare. A venit la şcoală şi a început cursurile.

A stat la Brăneşti câteva zile şi pe urmă a plecat la Severin şi şi-a adus familia la Brăneşti şi astfel a început D-sa cariera de profesor în care a stat 35 ani.

Doamnelor şi Domnilor, D. profesor Antonescu, nu a avut activitatea D-sale de profesor numai pe tărâmul teoretic ; dar şi tărâmului practic i-a dat o mare desvoltare, căci după ce am terminat cei 2 ani de teorie, am intrat în stagiu (atunci se făcea stagiu $1^1/_2$ ani şi dupe aceia se dădea examenul de diplomă) —şi hotărându-se de stăpânire ca să se măsoare şi să se facă amenajamentul pădurei depe muntele Piscul Cânelui, am mers vara la Sinaia sub conducerea D-lui Antonescu, şi ne-am instalat la casa stagiarilor din Sinaia. Aci D-l Antonescu, fiindcă trebuia să stea toată vara, a adus şi familia şi chiar îmi reamintesc o întâmplare, când cei doi băieţi Toto, astăzi maior şi Gică, astăzi doctor în ştiinţele silvice, umblând prin pădure, au dat de un vespar şi la un moment dat ne-am pomenit cu amândoi ţipând şi plini de vespii şi cu multă

greutate am putut să-i curățim de ele. întâmplare care putea fi fatală.

Nu pot uita nici acum, cum D-l Antonescu mergea pe munte din secție în secție (căci eram împărțiți în secții) spre a vedea cum lucram și luând cu D-sa pe munte tratate franceze și germane împreună învățam toate metodele de ridicare în plan și verificarea instrumentelor etc. și cu toată oboseala, cu cea mai mare bună voința căuta să ne instruiască și să ne pregătească cât mai bine pentru viitor. Când trebuia să se urce, băga tratatele în sân (fiindcă umbla de multe ori singur) pentru a avea mâinele libere spre a putea să se agațe de copaci pentru a putea urca coastele repezi și a trece râpele.

Așa proceda D-lor D-l profesor Antonescu, muncea, se obosea și câteodată uita chiar de familie, numai și numai să fim cât mai bine pregătiți.

De aceia D-lor, cu toată recunoștiința închin acest pahar în sănătatea D-nei Antonescu, D-lui Antonescu și pentru întreaga familie (Aplauze).

CUVÂNTAREA D-LUI DOCTOR INGINER SUBINSP. SILVIC C. GEORGESCU

In primul rând având în față menu-ul ornat de artiștii noștri, remarc că pe figura D-lui Antonescu reprezentată aci, se văd semnele unei vădite mirări, ba aș putea spune chiar acelea ale unei revolte certătoare; sărbătoritul nostru a fost probabil prins în un moment, când văzând ramura gravată pe menuu constată eroarea gravă a desenatorului, care pe o ramură de stejar pune fructe de gorun.

După această remarcă doresc, prin câteva cuvinte, a adăoga la cununa meritelor iubitului nostru profesor și acela al modului strălucit cum a știut să-și creeze un bun renume în cercurile silviculturei internaționale. D-l Antonescu și-a câștigat această reputație personală, care se resfrânge în o largă măsură asupra economiei noastre, încă din anul 1907, când în calitate de delegat al țării, a reprezentat în mod strălucit România prezidând una din ședințele congresului internațional forestier din Viena.

In anul 1930 am întreprins cu studenții școalei noastre sub conducerea D-lui Antonescu, în calitate de profesor și decan, o ex-

cursiune de studii în Cehoslovacia; cu această ocaziune am putut să-mi dau seama de numeroasele legături, pe care şi le-a putut creea D-l Antonescu în această ţară, prin renumele de care se bucură şi care îi asigură în toate cercurile silvice o primire excepţională, prietenii colegiale şi numeroase semne de deosebit respect.

In timpul acestei călătorii, sărbătoritul nostru de astăzi, s'a bucurat de o primire fastuoasă în toate colţurile ţării amice de la oficialităţi şi persoane particulare, cari au transformat excursiunea noastră în o triumfătoare purtare a D-sale, fapt de pe urma căreia s'a profitat enorm, înlesnindu-se participanţilor cu lux de mijloace de a cunoaşte admirabila gospodărie forestieră a vecinilor noştrii.

In altă ordine de idei, ţin să remarc că sărbătoarea de astăzi aduce un prinos de recunoştiinţă aceluia, care ne-a descoperit o nouă cale în viaţă, aceea a longevităţii. A trăi mult nu este numai un hazard al naturei, ci este şi un act de mare voinţă.

In una din comediile lui Bernard Shaw, un profesor teolog Barnabas găseşte, că limita longevităţii vieţii omeneşti trebue să fie 300 ani. Autorul întruchipează astfel o veche dorinţă a oamenilor, care, prin progresul higienei, este întru câtva şi realizat.

Dacă sporim longevitatea prin o higienă a trupului apoi efectele sunt cu atât mai mari, când o aplicăm aceasta sufletului. Religia predicând curăţenia sufletului nu vorbeşte în van; ea are în vedere în aceasta, să dea omului tot ce este mai frumos din harurile cereşti „viaţa". D-l Antonescu prin munca zi de zi în slujba datoriei şi neşovăitoarea împlinire a misiunilor sale, a creat sufletului acel mediu, în care relele asemănătoare microorganismelor nu pot să-şi îndeplinească opera de subminare a vieţii, măcinând nervii şi asuprind conştiinţa.

D-l Antonescu prin munca fără preget a dat sufletului său hrana, care întreţine atât de admirabil viaţa sa creatoare bogată în energie.

In aceste momente îmi vine în minte tabloul, pe care fiecare vizitator îl are, când calcă pragul locuinţei sale: O cameră de lucru, în care lumina este dată de o lampă de gaz aerian, şi în care o fiinţă mică abia gârbovită cu ochelarii pe vârful nasului şi cu un palton de silvicultor, vara şi iarna, se perde în maldărul de cărţi şi lucrări şcolare; de jur împrejur tablouri, plachete, amintesc o lume care de mult a trecut pragul vieţii.

Să ne ridicăm cu toţii şi să închinăm un pahar profesorului nostru, care ne-a arătat că sorgintea unei vieţi lungi, creatoare şi luminoase este munca fără de preget închinată unui ideal scump nouă: Progresul silviculturei româneşti. (Aplauze).

CUVÂNTAREA D-LUI INGINER INSP. G-L SILVIC D. GROZESCU, SUBDIRECTORUL REGIMULUI SILVIC DIN MINISTERUL DE DOMENII

Sunt rari cazurile celor ce-şi închină o parte din viaţa lor binelui obştesc, dar şi mai rari a celor ce-şi fac din aceasta un apostolat al vieţei lor.

Ne este dat să sărbătorim astăzi unul din aceste cazuri.

Prodigioasa activitate a sărbătoritului nostru în cei 54 de ani de muncă publică n'ar putea fi înţeleasă, decât cercetând'o sub multiplele aspecte în care s'a manifestat.

Nu voiu sublinia decât una din aceste manifestări, a cărei relevare o cred cu atât mai necesară, cu cât frământarea vremurilor prin care trecem, ne face mai atenţi asupra drumului de urmat în înplinirea datoriei noastre.

Dacă activitatea D-lui profesor P. Antonescu reliefează vădit pe omul de ştiinţă, de îndrumător şi educator al atâtor promoţii de ingineri silvici — ce constituesc astăzi Corpul silvic, — călăuzitor al breslei noastre, ea poartă însă-şi suflul unui cald patriotism, ce i-a asigurat izbânda în grele împrejurări.

Acţiunea desfăşurată în lucrările Comisiunei technice internaţioale a apelor, o evidenţiază în deajuns acolo, unde rezolvarea problemelor ce se puneau în discuţie, cereau pe lângă o complectă şi temeinică cunoaştere a chestiunilor technice şi hotărârea necesară pentru susţinerea şi aprobarea drepturilor noastre.

In instinctul demnităţii naţionale ce-l stăpânea, în patriotismul luminat de care era animat... a găsit toată puterea de apărare şi convingere a cauzei forestiere pusă în serviciul intereselor superioare ale ţărei.

Zilele sesiunilor Comisiunei erau zile de încordare, de neîncetată acţiune, în mijlocul delegaţiilor streine, fie spre a forma şi a întări încrederea reprezentanţilor Statelor aliate, în grija ce guvernul român poartă operei de realizat în basinul convenţional, fie spre a risipi pornirile celor protivnici.

Rezultatele au încununat cu succes ştiinţa, experienţa şi truda valorosului nostru sărbătorit, fiindu-i recunoscută contribuţia sa în plenul Comisiunei de către reprezentantul ţărei, eminentul şi iscusitul diplomat, D-l Ministru C. Contzescu.

Preşedintele Comisiunei technice a apelor, D-l Ministru Carol Rossetti, în şedinţa plenară a anului 1932, cu ocazia retragerei D-lui Antonescu dela lucrările Comisiunei a găsit, ca o datorie a sa, să reamintească colegilor săi delegaţi ai ţărilor participante meritele câştigate de D-sa în Comisiune, transmiţându-i prin D-l Ministru C. Contzescu „Expresiunea sentimentelor de gratitudine şi apreciere ce-i poartă Comisiunea, pentru nobilele eforturi, ce n'a încetat niciodată a le desfăşura efectiv, pentru izbânda lucrărilor Comisiunei", ceea ce s'a înserat şi în protocolul Comisiunei din 1932.

Cum am putea omagia mai bine munca închinată astfel ideii forestiere, şi prestigiului Corpului silvic, în semicentenarul ce se lasă în urma noastră, care se confundă cu însăşi epoca de renaştere a silviculturei româneşti, de cât asigurându-l de toată recunoştinţa noastră şi dorind şcoalei noastre profesori cu spiritul de apostol, ca acel al D-lui profesor P. Antonescu, iar Corpului silvic să numere printre rândurile sale, camarazi cât mai mulţi ca marele nostru dascăl.

In aceste gânduri să ne unim cu toţi, urându-i ani mulţi. (Aplauze).

CUVÂNTAREA D-LUI PROFESOR STINGHE

Domnule profesor Antonescu,

Doamnelor şi Domnilor,

Desfăşurând drumul vieţii mele, am fost pus în situaţia să calc în parte, drumul pe care D-l Antonescu l-a străbătut înaintea mea. Am avut astfel prilejul să-mi dau seama de greutăţile, pe cari le-a întâmpinat şi de inspiraţia fericită cu care le-a putut birui.

Avusesem intenţia să iau cuvântul şi să relevez activitatea Domniei sale ca profesor, însă colegul Drăcea, vorbind înainte, a spus ceiace îmi pusesem în gând să subliniez eu.

Făcând însă un examen mai deaproape al lucrurilor, mi-am

dat seama că totuşi colegul Drăcea n'a epuizat tot ceia ce se poate spune despre un profesor.

Dânsul a vorbit de D-l Antonescu ca om de catedră, unde a deschis drumuri noi în ştiinţa silvică românească. Dar cineva poate să fie profesor fără să fie la catedră.

D-l Antonescu n'a instruit numai în şcoală atâtea generaţii, ci a fost profesor şi când la birou muncea fără preget pe tărâmul celor mai variate manifestări ale specialităţii noastre, scriind, publicând, apărând sau făcând cunoscută ideia forestieră.

Variate au fost preocupările sale, remarcabilă şi instructivă a fost producţia muncii sale neobosite, care în tot cazul nu s'a limitat numai la obiectul catedrii, la dendrometrie şi amenajament.

Dacă a fost nevoe de o statistică forestieră bună, D-l Antonescu a făcut-o şi ne-a arătat cum trebue să se prezinte o astfel de lucrare ca să fie complectă şi să redea realitatea cât mai apropiată.

Când s'a pus chestiunea unei legiuiri silvice, care să îmbrăţişeze larg problemele forestiere, D-l Antonescu a muncit fără preget la prepararea ei, depunând toată osteneala ca să iasă într'o formă, care să poată constitui un model în materia respectivă.

Altă dată când a fost vorba să se lămurească sforţările făcute în decursul vremii în comerţul lemnului, spre a se putea deslusi calea de urmat în viitor, D-l Antonescu a fost acela, care a descifrat hrisoavele prăfuite ale arhivelor şi într'o lucrare care şi acum, după atâţia ani, e consultată cu acelaş interes, — ne-a sintetizat şi caracterizat politica economică, pe care o făcusem până atunci cu produsul apreciat al pădurilor româneşti.

Apărător convins al pământului munţilor noştri contra oricăror degradări, D-l Antonescu, printre cei dintâi şi desigur printre cei mai bine informaţi, semnalează pericolul formaţiunilor torenţiale, studiază aspectele sub care se prezintă şi se preocupă intens de mijloacele pentru remedierea răului.

Iată o activitate de mentor lucrând în afara catedrii, activitate pentru care se cuvine să aducem omagiile noastre!

Vin deci şi eu, alături de ceilalţi vorbitori, şi ridic paharul pentru sănătatea D-lui Antonescu, care desigur şi de acum încolo ne va da contribuţia cunoştinţelor sale largi şi variate, spre marele folos al silviculturii române.

Să trăieşti D-le Antonescu. (Aplauze).

CUVÂNTAREA D-LUI VALERIU DINU

Domnule Profesor,

Doamnelor şi Domnilor,

Deşi e ora, la care discursurile de rigoare trebuiesc să facă loc unui gen mai intim, al amintirilor personale, în legătură cu sărbătoritul de astăzi, totuşi, sub impresia discursurilor antecedenţilor mei — în special al D-lui preşedinte — mă simt obligat să spun, în numele meu şi al grupării de tineri, la cari s'au făcut atâtea aluzii astă seară. câteva cuvinte. .

D-voastră, D-le Antonescu, vi s'au adresat astăzi atâtea aprecieri măgulitoare, încât mă socot absolvit de a repeta ceiace, azi, e în minte şi pe buzele tuturor.

„Tineretul, care a început să se manifeste", — după cum spune D-l preşedinte — ţine să vă mărturisească aici crezul lui, care, pentru D-voastră, e supremul omagiu ce vi-l poate aduce: promisiunea de a munci continuu şi cu egală intensitate, aşa cum ea a învăţat dela D-voastră.

Este în aceasta expresia cea mai plastică a legăturii, pe care tineretul de azi, înţelege s'o păstreze cu înaintaşii.

De altfel, astăseară, s'a verificat odată mai mult, ceiace noi am spus-o aşa de răspicat la începutul acţiunii noastre şi anume: existenţa unei categorii unice de *„tineri"*, pe cari astăseară un cuvântător, îi separa în diferite clase: tineri cl. I; tineri cl. II; etc.

Celor cari încă ezită să vadă în manifestarea noastră, ceia ce noi spunem, le cerem indulgenţă şi bunăvoinţă, convinşi fiind că nu va trece mult şi ne vom regăsi, ca şi în atâtea dăţi în trecutul nostru, în curând cu toţii laolaltă.

Dumneavoastră, d-le profesor, vă urez încă ani mulţi plini de vigoare, pentru a putea astfel vedea, că şcoala muncii neîncetate, ce ne-aţi profesat o viaţă întreagă, dă rod bogat şi contribue efectiv la durarea unei ştiinţe româneşti, ale cărei temelii le-aţi fixat Dv., împreună cu alţi mari înaintaşi ai noştri.

CUVÂNTAREA D-LUI ING. INSPECTOR GENERAL SILVIC D. DRĂMBĂ

Doamnelor şi Domnilor,

Un bătrân evreu, cu numele de Gross — şi aci, rog să nu se supere simpaticul nostru coleg conu Mişu Florescu, care tocmai acum se găseşte în turneul de propagandă electorală — zic, acel evreu, om de vreo 80 de ani, venise la o bancă pentru diferite interese şi atunci contabilul şef al băncii îl întrebă: „Domnule Gross, ce spune talmudul în chestiunea cutare şi cutare" ?

Bătrânul i-a răspuns:

„Domnule reghistrator, dacă vrei să vorbim filosofie, vino să luăm 50 de dramuri de vin roş, să ne punem înaintea lui şi atunci să facem filosofie".

Presupun că în ceasul acesta, avem fiecare cel puţin câte 50 de dramuri de vin dinainte, aşa că am avea dreptul să discutăm şi probleme filosofice.

Doamnelor şi Domnilor,

Filosoful şi împăratul Marcu Aureliu spunea: „Curând pământul ne va acoperi pe toţi, pe urmă chiar el se va schimba; totul va lua alte forme la nesfârşit...".

Principiul activ al universului este un torent, care duce toate fiinţele în drumul lui.

D-l Antonescu a fost un silvicultor de profundă convingere ştiinţifică, a fost un zelos lucrător pentru răspândirea luminii şi Dumnezeu, întruchiparea luminii, i-a dat putere fizică şi sufletească ca să reziste, după cum vedem, *ca un stejar rămas verde în drumul acestui torent*, cu toată vârsta sa înaintată, cu ochiul viu, vorba limpede, ca o evocare simpatică a trecutului, pentru generaţiile mai tinere.

Viaţa D-lui Antonescu ne oferă, în marginea pădurii, un frumos amurg de toamnă.

Doamnelor şi Domnilor,

Aş lipsi dela datoria mea, dacă nu m'aş gândi, că D-l Antonescu a mai avut şi norocul în lume, ca să împărtăşească calea vieţii cu o soţie model; femeiă cultă şi de suflet şi o adevărată mamă de familie.

Noi, cari l-am cunoscut mai deaproape, ştim cu ce devota-

ment l'a, secondat totdeauna D-na Antonescu. De multe ori dela ea primea îndemnul şi mângâierea, ei îi mărturisea păsurile şi gândurile şi înaintea ei a ştiut să ţină vecinic aprins candela iubirii.

Şi, dacă nu mă înşel, atunci când tânărul silvicultor Antonescu sta, acum 35 de ani, la răspântie, ca să răspundă dacă acceptă sau nu ca să se ducă profesor la Brăneşti, ea a fost aceea care l-a hotărît să apuce această cărare, care l-a dus spre culmile gloriei sale ştiinţifice.

Dovada cea mai eloquentă că D-l Antonescu şi-a iubit cu pasiune meseria lui, a fost aceea că el n'a voit ca numele lui să dispară din rândurile silvicultorilor şi în acest scop, pe unul din copiii săi l-a înscris în şcoala de silvicultură şi care a ajuns astăzi la gradul de subinspector.

Iniţiatorii festivităţii de astă seară, în entusiasmul lor ţâşnitor de avânt şi de energie, au găsit cea mai eloquentă ocazie ca, prin sărbătorirea profesorului Antonescu, să evidenţieze cum trebue să se lucreze pentru stabilirea unor tradiţii trainice în corpul nostru.

Şi cu această ocazie, vă rog să-mi daţi voie să povestesc un mic fapt divers.

Intre laboratoarele şcoalei de ape şi păduri din Nancy, laboratorul, care are utilajul cel mai modern, este laboratorul de încercarea rezistenţei lemnelor.

Ei bine, în acest laborator, alături de maşinile cele mai moderne, dotate cu pompe de ulei de mare presiune, locul de onoare îl are „maşina cu pârghie amplificatoare pentru încercări de flexiune şi compresiune", cu care a lucrat acum 50 de ani, în acelaş laborator, vestitul profesor al şcoalei Thiéry.

Aşa înţeleg francezii, cei învăţaţi şi inimoşi, să cinstească pe bătrânii lor.

Să căutăm să facem şi noi ca în pepiniera noastră silvică să sufle numai boarea caldă a camaraderiei sincere. S'o ferim de curenţii reci ai indiferenţei şi ai răcelii de tot felul.

Urând ca sărbătorirea D-lui profesor Antonescu, să fie simbolul apropierii, al legăturii şi unirii între generaţiunile vechi şi noui ale corpului silvic, pentru a trece de pe tărâmul dificultăţilor de azi pe tărâmul bogăţiei şi înfloririi de mâine, ridic paharul meu în sănătatea D-lui profesor Antonescu şi îi urez viaţă lungă în liniştea căminului.

CUVÂNTAREA D-LUI INGINER SILVIC I. POPESCU-ZELETIN

Acţiunea se petrece în sala de curs a anului IV, seria 1927-28.

Direcţiunea şcoalei a avut slaba inspiraţie de a aranja în programul săptămânal, Vineri dimineaţă, trei ore la rând de *Amenajament* (8—11 a. m.).

Din cauza aşezării matinale a orelor de amenajament, studenţii cari locuiau în căminul şcoalei întârziau în permanenţă, mai ales în zilele când la ceaiul de dimineaţa dela „Popotă" se mai servea brânză sau marmeladă.

Intr'o Vineri, D-l prof. Antonescu găseşte în sala de curs numai 4 studenţi. După intrarea D-sale la intervale cari variau între 10" şi 2—3' intra câte un student, care, dând bună ziua, mergea la cuer de îşi punea pălăria şi paltonul şi apoi se aşeza la locul său.

Pentru că aceste intrări sacadate distrăgeau studenţii cari — oricum nu erau atenţi la curs — D-l prof. începe să poftească afară pe întârziaţi.

Operaţia nu e tocmai uşoară, pentrucă printre somnoroşi se găsesc şi gălăgioşi cari justifică întârzierea prin :

1°. O căruţă s'a stricat în faţa tramvaiului.

2°. „Extraordinar, D-le profesor ! Autobuzul cu care veneam s'a ciocnit de un stâlp de telegraf.

3°. etc.

In sfârşit 5 întârziaţi sunt evacuaţi.

După 2' dela plecarea ultimului intră al 6-lea, care are norocul să fie din Toplita, oraşul natal al Patriarhului Miron. Din acest motiv era numit printre colegi drept *„nepotul Patriarhului"*.

D-l prof. Antonescu îl pofteşte afară. Studentul nu se opune şi după ce închide uşa spre culoar, începând din fundul sălii se acentuiază din ce în ce mai puternic un murmur : „Nepotul Patriarhului !, Nepotul Partiarhului !, Nepotul Regentului !"

De abia plecase studentul de *neam sfânt*, când îşi face apariţia în uşă al 7-lea, tânăr cu tupeu, care uite să salute, trânteşte uşa, aruncă paltonul în cuer şi când să se îndrepte spre locul său D-l A. întrerupând lecţia — vădit contrariat — se adresează noului venit :

— „Poftim afară ! Repede !

Studentul protestează.

— „Ăăi! ieşi afară ! uită-te ! Am dat eu afară pe nepotul Patriarhului şi n'o să te dau pe D-ta ? !

CUVÂNTAREA D-LUI PROFESOR GHERMANI

Domnilor.

Această petrecere n'ar fi fost desfăşurată, dacă nu ar fi fost şi Doamnele prezente. Aşa că ultimul pahar îl închinăm Doamnelor, cari au împodobit prin prezenţa D-lor agapa noastră de astă seară (vii aplauze).

CUVÂNTAREA D-LUI D. ANASTASESCU PREŞEDINTELE CONS. TECHNIC AL PĂDURILOR

Domnul inginer consilier silvic Dem. Anastasescu preşedintele Consiliului technic al pădurilor, în numele Consiliului, încheind seria cuvântărilor, urează sărbătoritului „O viaţă îndelungată asemănătoare aceleia a unor arborete tratate în codru cu revoluţie normală, — pe care D-l profesor Antonescu a preconizat'o cu atâta insistenţă la cursul său de amenajament.

Această viaţă Consiliul v'o doreşte, D-le Antonescu, în deplină sănătate, aşa precum D-voastră aţi propovăduit dela catedră, în decursul celor 35 ani de profesorat, că trebuesc să se crească arboretele pentru a avea păduri sănătoase.

Cu aceste sentimente, în numele Consiliului technic al pădurilor, ridic paharul pentru D-voastră, urându-vă ca în totdeauna să aveţi mulţumirea sufletească, în care ne aflăm cu toţii astăzi la sărbătorirea decanului silviculturei româneşti".

RĂSPUNSURILE D-LUI PROF. ANTONESCU SEARA, LA BANCHETUL DIN SALA CINA

O datorie elementară îmi comandă de a răspunde tuturor vorbitorilor şi anume în ordinea înscrierilor.

D-lui Subsecretar de Stat, Dr. *I. Manolescu Strunga*, îi mulţumesc foarte mult, pentrucă după cum mi-a declarat adineauri la masă, deşi obligat să plece în interes de serviciu chiar astă-seară la orele 22 la Roman, spre a lua măsurile necesare pentru uscarea porumbului destinat alimentării populaţiei rurale, a ţinut, totuşi, ca să fie şi de astă dată în mijlocul nostru, din nefericire un timp prea scurt, şi aceasta ca o condescendenţă vădită, nu numai pentru sărbătoritul Dvs., dar pentru întregul Corp technic silvic. (Aplauze).

D-lui C. P. Georgescu, inginer consilier silvic, președintele soc. „Progresul Silvic", președinte al Consiliului de administrație al CAPS-ului etc., îi răspund mulțumindu-i călduros, pentru meritele ce mi le-a atribuit în cuvântarea D-sale ocazională. Aceasta, desigur, din prea multă bună-voință, sau poate, pentrucă și-a adus aminte, că la examenul de diplomă la școala specială de silvicultură dela Brănești, făcând și eu parte din comisia examinatoare, i-am dat, deși de obiceiu nu eram prea darnic, o notă mare, pe bună dreptate bine înțeles, astfel că a putut fi clasificat cel dintâiu în prima promoție de absolvenți ai acestei școli.

Ceea ce mă deconcentrează însă, este faptul că, după socoteala D-sale, eu aș avea vârsta lui Matusalem și anume 164 ani. Oi fi eu așa de bătrân, dar cine mă întreabă: ce etate ai d-le Antonescu? — eu îi răspun țanțoș: sunt, după cum mă vezi, în florea vârstei. Uită-te la mine și spune-mi D-ta: câte primăveri număr, nu zic Doamne ferește câte toamne, căci acestea sunt lungi, ploioase, mohorîte și amintesc de apropierea sfârșitului anului și poate al vieții, ceea ce nu îmi prea place. (Râsete).

D-lui inginer **Prof. Ghermani**, îi sunt foarte îndatorat pentru recunoașterea muncii depusă în ogorul silviculturii naționale de un fost coleg al D-sale pe timpul dela 1 Oct. 1923 și până la 1 Oct. 1933, adică într'un interval de 10 ani împliniți, ceea ce pentru mine este o încurajare, iar pentru Dvs. trebue să fie o mândrie, auzind că fostul profesor de științe silvice la școala politechnică Regele Carol al II-lea, a știut să inspire simpatie și considerație membrilor corpului didactic dela această înaltă instituțiune de învățământ, în fruntea căreia se află ca rector D-l Vasilescu Karpen, fostul Ministru al Industriei și Comerțului, membru al Academiei Române, bine cunoscut prin lucrările sale științifice atât în țară cât și în străinătate. (Aplauze).

Mulțumesc d-lui ing. subinsp. silvic, **Cezar Cristea**, care ne-a delectat cu talentul său de a expune lucrurile, pe care talent, până acum mărturisesc cu sinceritate, nu l'am cunoscut.

D-sa știe, după cum ați constatat, să îmbrace expresiunile într'o formă așa de plăcută, încât cu toții am rămas impresionați. Însărcinarea ce i s'au dat de către Casa Autonomă a Pădurilor

Statului de a lua conducerea unei judiţioase propagande, în scopul ca intuiţia despre binefacerile conservării pădurilor în ţara noastră şi a bunei lor îngrijiri să pătrundă în păturile largi ale populaţiunii, a fost, prin urmare, bine aleasă. In această ordine de idei sunt încredinţat, că oratorul nostru va desvolta în toate direcţiunile o deosebită activitate, ţinând seamă mai ales de dorinţa manifestată de a se instrui din ce în ce mai mult. Dovadă despre aceasta este, că se găseşte în ajunul dobândirii titlului de doctor în ştiinţele juridice, pentru care merită felicitările noastre. (Aprobări).

Pe D-l **Vintilescu,** care, în numele societăţii elevilor ingineri ai secţiei silvice a politechnicei, ne-a făcut cunoscut sentimentele, de care este animat tineretul silvic faţă cu fostul lor profesor, silit fiind de povara anilor să părăsească învăţământul, îl rog să transmită camarazilor săi, aflători încă pe băncile şcoalei, expresiunea recunoştinţei mele pentru calda manifestare ce au găsit cu cale să o evidenţieze cu acest prilej. (Aplauze).

D-lui **Dr. Drăcea,** actual profesor de silvicultură la şcoala politechnică din Bucureşti, distinsul absolvent al universităţii din München, despre care, pe timpul când se găsea aici ca elev, profesorul său, D-l Dr. Schüpfer, unul din cunoscuţi mei cu ocaziunea Congresului „Uniunii internaţionale de cercetări forestiere" ţinut în anul 1910 la *Bruxelles,* îmi scria: „un excelent element, care va face cinste silviculturii române", îi sunt foarte obligat pentru frumoasele sentimente exprimate la adresa mea, cari, desigur, sunt trecute printr'o prismă prea favorabilă.

D-sa a păşit de mult pe calea creatoare de noui orizonturi, şi sunt convins, că va deveni un factor esenţial pentru îndrumarea spre propăşire a silviculturii româneşti, astfel ca să putem ţine şi noi comparaţie cu ţările, cari se disting din punctul de vedere al lucrărilor technice şi al ameliorăţiunilor de tot felul ce fac, pentru ca pădurile să producă pe de o parte venituri din ce în ce mai remuneratorii, iar pe de alta ca să dobândească pentru proprietarii respectivi o valoare afectivă din ce în ce mai mare. (Aplauze).

D-lui **Al. Ştefanopol,** inginer silvicultor şef, care regret că nu a găsit cu cal până acum, să se prezinte la examenul de inginer

subinspector silvic, cu toate necontestatele sale calităţi profesionale, dovedite cu ocaziunea regenerării importantului complex forestier Căscioarele din ocolul său, îi sunt recunoscător pentru tot ce a rostit, fiind convins că sentimentele aşa de bine exprimate pornesc din adâncul inimei sale.

Intre puţinii breslaşi silvici, cari ne-au vorbit la „universitatea radio", D-l Ştefanopol a ţinut deunăzi o conferinţă de toată frumuseţea şi anume în genul distinsului nostru profesor universitar *I. Simionescu*, făcând nu numai ştiinţă pură, ci dizertaţiei sale i-a dat o formă literară aşa de captivantă, încât a fost ascultată de toţi cu o deosebită atenţiune.

Cu acest prilej ţin să accentuez, că tactului şi patriotismului D-sale se datoreşte, că pădurea Statului *Snagov*, locul de recreaţie al Bucureştenilor, a putut scăpa, fără a fi distrusă de către trupele germane, în timpul vremelnicei ocupaţiuni.

In adevăr, pe când D-sa, deşi simplu stagiar silvic, ţinea locul de şef al ocolului Ţigăneşti, titularul aflându-se pe front, s'a pomenit într'o zi cu vizita şefului de etapă respectiv al ad-ţiei militare inamice, care l-a întrebat, dacă este adevărat, că în acest ocol se află o pădure de stejar de dimensiuni mari, proprii pentru lucru şi construcţiuni.

Răspunsul hotărât al tânărului stagiar a fost negativ : *păduri de stejar bătrâne nu se găsesc în ocolul meu, ci numai crânguri tinere, cari nu pot să producă decât cel mult lemne de foc.* Spre convingere, după o masă copioasă, însoţită de un vin de calitate destul de bună, neamţul a fost purtat cu o căruţă timp de vre-o 2—3 ore prin pădurile tinere din apropiere, conducătorul ferindu-se, bine-înţeles, de a trece şi prin aceia care, în urma insistenţelor depuse, a fost cedată primăriei Capitalei, astfel că şeful de etapă în chestiune, a plecat încredinţat că informaţia sa fusese absolut eronată.

Cazul l-am raportat Ministerului de Agricultură din Iaşi, cu care imediat după încheierea armistiţului se făcea coresondenţa din Bucureşti, în calitatea mea de Ad-tor delegat al Casei Pădurilor, elogiând fapta meritorie a fostului meu elev. (Aplauze).

Mulţumesc d-lui **Andrei Ionescu**, acestui fugos orator, care pe terenul publicistic are deja, la activul său, multe articole de specialitate în „Revista Pădurilor", astfel că am tot dreptul să sper, că D-sa va deveni un element foarte preţios pentru Corpul silvic — *D-l Dinu* întrerupe: *deocamdată este Robespierre*, — *Nu*, d-le Dinu, *D-sa este deocamdată secretar al soc „Progresul silvic", al „Consiliului technic al pădurilor", al „Consiliului superior silvic" şi doctorand în drept.* (Aplauze).

D-l **C. Bosoancă**, inginer consilier silvic şi director al serviciului silvic al Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, între alte lucruri ne-a vorbit şi de roiul de viespi care, pe când D-sa se afla ca elev în stagiul de practică la Sinaia, năpădise şi înţepase pe copiii mei. Ei bine, aceasta îmi reamintesc timpurile destul de depărtate, când cu ajutorul elevilor stagiari am ridicat în plan, servindu-mă de câte un canevas trigonometric, lucrări de planimetrie etc., munţii Boureţul. Preotesele, Muşetescu, Dara-Bîndea de pe Valea Rea; *Meza, Oticul, Berevoiescu-Mic, Valea Vladului, Luţele Mari şi Mici* de pe Valea Dâmboviţei; *Muşuroaiele Mari şi Mici* din judeţul Muscel; *Babeş-Curu Roşu* din judeţul Prahova; pădurea *Pasărea* din Ilfov, etc. Planul acestei din urmă păduri, dimpreună cu proiectul său de amenajament, au fost trimise la Expoziţia universală din Paris (1900) — şi onorate de juriul respectiv cu o *„medalie de bronz"*. Pentru pădurile de pe munţii *Spinarea, Meza* etc., s'a întocmit şi un studiu de punere în exploatare, iar pentru cele de pe munţii Muşuroaiele Mari şi Mici, un amenajament. Ambele aceste lucrări fiind tipărite şi conţinând diferite diagrame referitoare la constituţia pădurilor virgine mi-au fost cerute de d-l profesor Rubner de la Academia forestieră din Tharandt cu ocazia vizitei ce mi-a făcut, însoţit de d-l profesor Drăcea, din cari lucrări, după ce le-a reţinut peste 2 luni la înapoierea sa în Germania spre a le studia cu deamănuntul, a găsit de cuviinţă ca să reproducă câteva tablouri dintr'însele, cu datele ce-l interesa în scrierea sa foarte interesantă purtând titlul: *„Die forstlichen Verhältnisse Rumäniens in Pflanzengeographischer Betrachtung"*.

D-l C. Bosoancă, declară că în diferite împrejurări, când era elev al şcoalei speciale de silvicultură dela Brăneşti, i-am fost de ajutor. Se poate, dar nu-mi aduc aminte ; ceea ce ştiu este, că D-sa

a fost un elev destoinic şi prin munca şi competinţa sa desvoltată, a ajuns la înalta situaţie erarhică ce ocupă azi.

Tactica şi bunul simţ, de care întotdeauna a dat dovadă, i-a asigurat consideraţia, de care se bucură din partea D-lor Efori şi simpatia din partea subalternilor săi, ceea ce nu e puţin lucru (Aplauze).

D-l Dr. C. Georgescu, ing. subinsp. silvic şi profesor suplinitor la şcoala politechnică, în excursia ce am întreprins-o în anul 1929 în Cehoslovacia cu elevii secţiei silvice ai şcoalei politechnice din Bucureşti, mi-a fost un excelent auxiliar, contribuind mult la reuşita acestei călătorii de studii, care în total a durat 28 zile şi care pe lângă alte avantajii de ordin cultural, a mai avut şi pe acela de a ridica prestigiul învăţământului nostru silvic, atât prin conduita exemplară a elevilor, cât şi prin grija de a se informa de tot ce privea specialitatea lor. In această privinţă, am primit pretutindeni felicitări.

In adevăr, adesea ori am fost întâmpinat cu cuvintele : *D-le decan* (pe atunci îndeplineam şi funcţiunea de preşedinte al secţiei silvice) *la noi au sosit în excursiuni până acum elevi din diferite ţări, însoţiţi de profesorii lor, dar nici unii nu se interesau aşa de mult de chestiunile silvice, domeniul practic, ca cei români. Ei merită deci toată lauda.* — D-l dr. Georgescu întrerupe: „cu o mică rectificare şi anume: ..că elevii noştri au fost conduşi de un mare profesor, care deşi nu tocmai pe deplin restabilit dintr'o operaţie în urma unei maladii de care suferise cu o jumătate de an înainte, n'a pregetat câtuşi de puţin, ca să însoţească pe aceşti elevi în toate pădurile ce au vizitat şi chiar în acelea situate în locuri foarte accidentate şi să dea celor interesaţi toate lămuririle trebuitoare".

Bunăvoinţa cu care am fost primiţi de Corpul silvic cehoslovac, de membrii corpului didactic al învăţământului superior silvic din *Brno* şi *Praga*, precum şi de diferite autorităţi, a fost, într'adevăr, extraordinară. Spre a nu mă obosi prea mult mergând pe jos, îmi pusese la dispoziţie un automobil, cu care se putea merge şi în locurile muntoase, graţie unei reţele de şosele forestiere admirabil trasate şi foarte bine întreţinute. Delicateţa amfitrionilor noştri merse aşa de departe, încât îmi interzisese de a mă deplasa prin

terenurile ceva mai deficile, cari trebuiau străbătute numai cu piciorul. Până când într'o vreme pierzând răbdarea, le ripostai: „Lăsați-mă, D-lor, că n'am ajuns încă așa de ramolit (Râsete și Aplauze).

D-l **Dem. Grozescu**, ing. inspector g-ral silvic, care m'a însoțit la *Dubrovnic* (Jugoslavia) și la *Veneția* (Italia) în ultimii 2 ani, 1930 și 1931, din cei 7 ani cât a durat misiunea ce am avut'o de expert technic silvic în Comisiunea technică a regimului apelor Dunării, creeată pe baza tratatului dela Trianon, v'a expus, câtă silință ne-am dat, ca să dovedim, prin expozeurile și lucrările prezentate, că guvernul român, cu toate dificultățile financiare, a făcut totuși și face sacrificii însemnate, pentru ca țara noastră să se conformeze obligațiilor internaționale impuse prin acel Tratat, luând măsuri ca, pentru o bună gospodărie forestieră, să se asigure bunul regim al apelor ce isvorăsc din Ardeal și Banat și se varsă în Dunăre și în râul Tisa, trecând peste teritoriul jugoslav și cel ungar.

Sunt sigur, că D-l Grozescu înlocuindu-mă în menționata Comisiune, prin activitatea ce va desvolta, va face ca delegațiunea română, condusă atât de bine în trecut de către d-l *Gh. Popescu*, fost secretar general la ministerul lucrărilor publice și actual profesor la școala politechnică Regele Carol II-lea, precum și de D-l Ministru plenipotențiar C. Contzescu, să obțină aceleași succese ca și până acum (Aplauze).

D-l **V. N. Stinghe**, profesor și actual președinte al secției silvice dela școala noastră politechnică, care m'a cinstit cu o frumoasă cuvântare, scoțând în relief modestele mele merite, ca profesor și inginer silvic, îi mulțumesc și îi urez ca la rândul său să se bucure de aceleași satisfacții morale, ca acelea ce le simt eu astăzi, găsindumă înconjurat de cea mai mare parte din elita Corpului nostru technic silvic.

Manifestația colegială ce mi s'a făcut nu este atât o răsplată pentru silința ce mi-am dat, în intervalul lungii mele cariere, de a fi întrucâtva folositor Corpului și învățământului silvic, ci ea constitue un stimulent viguros pentru cei tineri, cari se vor consacra cu toată râvna și pregătirea necesară cauzei forestiere, înlocuindu-ne pe noi cei bătrâni cari, vrând nevrând, părăsim rândurile spre a lăsa altora mai vrednici, ca să continuie opera de salvgardare a uneia din

avuţiile noastre cele mai principale, reprezentată prin patrimoniul forestier care este, de ce nu aş spune, foarte expus încă atacurilor din cauza relei voinţe, dar mai cu seamă din pricina ignoranţei (Aplauze).

D-l **Petre Ioan,** inginer inspector general silvic şi actual director general al Casei Autonome a Pădurilor Statului, ca membru în comitetul de organizare a festivităţii începută astăzi şi continuată astă seară, este acela care a depus o bunăvoinţă şi un avânt cu totul tineresc, pentru ca expoziţia de astăzi în sala festivă a Societăţii „Progresul silvic" cu lucrările şi scrierile mele de pe vremuri să prezinte un aspect estetic şi ca întreaga solemnitate să se desfăşoare cu un deosebit fast, pentru care nu am cuvinte ca să-i mulţumesc îndestul. Ii doresc în tot cazul ca instituţia ce o conduce, numai de câteva luni, să prospere din ce în ce mai mult, pentru progresul silviculturii, servind ca şi până acum ca debuşeu şi loc de desăvârşire practică pentru absolvenţii secţiei silvice dela politechnică ameninţaţi altfel de a deveni şomeri în zilele cu totul vitrege, prin cari ţara noastră trece (Aplauze).

D-lui **Valeriu Dinu,** inginer silvic, care de curând a obţinut în Germania titlul de doctor atât de sciinţele economice (München), cât şi în filosofie (Giessen), specialitatea economia silvică şi care ne-a vorbit astă seară cu atâta convingere, îi sunt foarte îndatorat. D-nia sa este unul din iniţiatorii întemeierii nouei reviste *„Viaţa Forestieră"*, care răspunde unei necesităţi bine simţite. Lucrările sale de doctorat — una tratând despre „Agricultura României sub presiunea crizelor", iar alta despre „Pădurea românească, situaţia şi însemnătatea sa în economia naţională", cuprind lucruri interesante, pe cari lumea forestieră şi cea agricolă este bine să le cunoască în detaliu.

Pe timpul când D-nia sa era elev în secţia silvică a şcoalei noastre politechnice din Bucureşti, a fost ales ca preşedinte al Federaţiei soc. elevilor ingineri din această instituţie, de care demnitate s'a achitat cum nu se poate mai demn, fapt ce este oportun a fi semnalat aici spre lauda D-sale (Aprobări).

D-l **Dr. D. Drâmbă,** inginer inspector general silvic şi profesor la şcoala politechnică, conferenţiar definitiv la această şcoală şi fost membru al Consiliului technic al pădurilor, doritor de a-şi spori cunoştinţele sale technice, a plecat în anul 1930 în Franţa, unde, prin

meritele şi conduita sa, a cucerit stima şi consideraţia atât a Corpului profesoral al şcoalei naţionale de arte şi păduri dela Nancy, ci şi a Corpului silvic francez, unde numără astăzi o mulţime de prieteni.

D-sa a luat parte la desvelirea bustului marelui silvicultor Demontzei într'o localitate din Alpi, cel mai de seamă specialist în corecţiuni şi stingeri de torenţi, pronunţând în numele silvicultorilor români un foarte aplaudat discurs. A luat deasemenea parte, fiind anume invitat în acest scop la banchetul anual al ofiţerilor francezi ce se ţine în Paris, prezidat de însuşi Ministrul de Agricultură respectiv, D-l *Fould*, când în alocuţiunea sa a stăruit între altele şi asupra legăturilor de îndestructibilă amiciţie ce leagă ţara noastră de Franţa, ţara sororă, care de atâtea ori ne-a ajutat în evoluţiunea noastră istorică spre civilizaţie.

Lucrarea sa de doctorat purtând titlul „Etude physique et mécanique du bois roumain", a fost apreciată cu elogii de toate cercurile forestiere din străinătate. Pentru bunul renume ce ne-a creiat în lumea ştiinţelor aplicate, D-l dr. Drâmbă merită, prin urmare, toată recunoştinţa noastră. Şi aceasta cu atât mai mult, cu cât îşi dă şi acum silinţa lăudabilă de a vulgariza cunoştinţele forestiere prin conferinţele ce le-a ţinut nu numai la Soc. „Progresul Silvic", ci şi la Societatea Regală Română de Geografie, precum şi la Uniunea Camerelor de Agricultură, cu ocaziunea adunării sale generale ultime, când a asistat un public numeros, între cari mulţi intelectuali şi câţiva dintre foştii Miniştri ca: D-nii *Ion Mihalache*, *Ionescu Sişeşti*, etc., adresându-i călduroase felicitări atât pentru interesantul cuprins al conferinţei în sine, cât şi pentru ireproşabilul mod cum ea a fost expusă.

Cu privire la cuvântarea d-lui **Popescu Zeletin**, care ne-a vorbit de un oarecare nepot al Patriarhului, mărturisesc că, deşi am încă o memorie bună, nu-mi aduc deloc aminte. După toată probabilitatea, unul din elevii hazlii a găsit de cuviinţă să scornească o poveste spre a înveseli asistenţa. Dându-i un caracter de verosimilitate, a trecut apoi din promoţie în promoţie ca un fapt real, până ce împrejurarea a făcut să iau şi eu cunoştinţă de ea astăseară. Aici se poate dar aplica adagiul italian: „*Si non e vero e ben trovato*".

Ceea ce ştiu însă este faptul, că eu nici odată n'am avut obiceiul de a da afară din clasă pe elevii sosiţi cu întârziere. Ei intrau, eu îmi continuam neperturbat cursul. Dacă însă sosea prea târziu vr'unul, îl întrebam, este just, pentru ce nu vii regulat la şcoală,

iar la răspunsul aproape identic: cauza este tramvaiul întârziat şi depărtarea domiciliului, eu îi ripostam astfel: Şi eu vin cu tramvaiul dela o distanţă tot aşa de mare ca şi D-ta şi totuşi sculându-mă mai de dimineaţă pot să ajung la şcoală exact la timp, aşa că în atâta amar de vreme n'am lipsit niciodată, pentru că eu contez întotdeauna cu un coeficient de siguranţă, cel a întâmplărilor neprevăzute, care nu m'a pus niciodată în penibila situaţie de a lipsi dela datorie. Exemplul trebue să fie deci imitat şi de alţii (Aprobări unanime).

Doamnelor şi
Domnilor,

Pentru clipele acestea de nespusă mulţumire, ce aţi ştiut să-mi însufleţiţi prin prezenţa Domniilor Voastre la această festivitate vă mulţumesc din toată inima. Faptul armoniei ce încă odată s'a dovedit, că domneşte între tineri şi bătrâni, şi unii şi alţii membrii ai Corpului technic silvic, m'a mulţumit în deosebi.

Profit însă de acest moment solemn, ca să exprim un desiderat şi nume ca să facem totul cu putinţă, instituindu-se de exemplu de către Societatea „Progresul Silvic" un premiu, pentruca cu un ceas mai curând să punem la îndemâna proprietarilor particulari, doritori de a-şi îngriji şi cultiva raţional pădurile, un manual, un fel de enciclopedie forestieră, tratând pe scurt şi pe înţelesul tuturor despre silvicultură, protecţia pădurilor, technologie şi exploatarea pădurilor, precum şi cu noţiuni indispensabile despre dendrometrie, estimaţiuni de păduri şi amenajament.

Aşi dori asemenea, dar regret că d-l Ministru Subsecretar de Stat, Dr. I. Manolescu-Strunga, nu se mai află printre noi, ca să se ia măsuri pentru înfiinţarea atât în administraţia centrală a C. A. P. S.-ului şi a Regimului silvic din Bucureşti, cât şi la sediul fiecărei direcţiuni regionale, precum şi la diferitele ocoale silvice, câte un birou de informaţiuni de oferit gratuit publicului interesat a şti: cum se înfiinţează o pepinieră, cum se face o repopulare artificială, o însămânţare sau o plantaţie, cum se practică o tăiere de amelioraţie, o degajare de însemânţişuri, sau o răritură, ce anume tratament urmează a se aplica unei păduri, după natura speciilor ce o compun, după condiţiunile fizice, economice şi ecologice în cari ea se află etc.

Cu chipul acesta proprietarii particulari putând profita de atari învățăminte obținute dela aceste birouri de informațiuni, prezentându-se la anumite ore și zile fixate din săptămână, economia forestieră ar lua desigur cu totul un alt aspect.

In Belgia, șefii de ocoale sunt obligați, ca în fiecare an să țină, în diferite centre forestiere, un număr oarecare de conferințe, cari sunt ascultate de regulă de un auditoriu numeros.

Imitând și noi asemenea bune exemple, populația rurală va ajunge să aprecieze binefacerile pădurilor, să aibă cultul arborilor, să cruțe și să îngrijească masivele forestiere, cari, bine cultivate, procură proprietarilor respectivi venituri însemnate.

In tot cazul, nu vom mai vedea în multe locuri ca astăzi, arbori ciopârțiți, cu crăcile și vârfurile tăiate în mod barbar, păduri de foioase din regiunea de câmpie a țării exploatate în crâng, arborii lor nefiind tăiați din fața pământului și în mod neted, întrebuințându-se în acest scop instrumente bine ascuțite, ci de la o înălțime de aproape un metru chiar și la o vârstă care de multe ori nu trece de 10 ani, toate aceasta bine înțeles în detrimentul proprietarilor respectivi, a avuției naționale, și a esteticii, care, după cum știm, înnobilează sufletele și face pe om mai bun, mai ocrotitor față de elementele ce natura i le pune la dispoziție, dar de cari el nu trebue să se folosească decât cu măsură și cu omenie.

Pentru realizarea unor asemenea rezultate, nu este însă nevoie de a face uz de o politică forestieră coercitivă, care multă vreme a dominat spiritul legiuitorilor din diferitele State europene și extra-europene, ci de una liberală, care s'a dovedit mai corespunzătoare scopului urmărit, și care a dat roade efective mai bune pretutindeni unde s'a aplicat, experiența dovedind că persuasiunea este mai preferabilă decât constrângerea. Pentru schimbrea obiceiurilor ancestrale, este totuși necesar, în vremurile în cari trăim, ca omul să fie luminat, să fie convins, de ceea ce trebue și nu trebue să facă.

In Franța locuitorii din regiunea muntoasă în special, de multe ori când văd chipiul unui ofițer forestier, de teama proceselor verbale, al căror rost de multe ori nu le pricep, dar cari îi târăsc înaintea instanțelor judecătorești, pierzând zile întregi și ocazionându-le cheltueli însemnate, fug și nu vreau să stea de vorbă cu cel care îl poartă, chiar când nu au vreun motiv plauzibil, ca să se ferească de el. S'a găsit totuși un om de bine *Paul Decombes*, director onorar al manufacturilor Statului, care a fost inițiatorul întemeierii în anul

1904 al *„Societăţii centrale pentru amenajarea munţilor"*, al cărei scop este, ca printr'o politică liberală de convingere să poată stăvili decadenţa pastorală, una din cauzele principale şi permanente a despăduririlor din regiunile muntoase, din a căror cauză se provoacă mari dezastre, ca formarea de ravene şi torenţi, ca ulunecări şi surpări de terenuri, etc.

In păşunile alpine, cari în Franţa aparţin cele mai multe comunelor din timpuri imemorabile, era şi este şi astăzi obiceiul de a se aduce numeroase turme de oi şi capre din Provence, din Italia şi Spania, ca să pască în munţii Alpi, Pirinei, Masivul Central, etc.

Prin cotizaţiile benevole de 2 franci lunar din partea membrilor Societăţii în chestiune, s'a creiat un fond, cu ajutorul căruia s'a putut închiria păşunile aparţinând unei comune, pentru care s'a plătit un preţ identic ca cel al proprietarilor turmelor de vite transhumante, cu condiţiunea însă ca, după un număr oarecare de ani, păşunile arendate să fie restituite posesorilor lor, ameliorate din punctul de vedere al producţiunii ierbii şi înzestrate cu poteci şi drumuri de acces, cu adăpători sistematice, cu construcţiuni pentru adăpostirea oamenilor şi a animalelor în contra intemperiilor, precum şi cu alte îmbunătăţiri pastorale.

Ideea a prins şi exemplul a fost imitat şi de alte comune, astfel că Ministerul de Agricultură respectiv s'a hotărît să vină în ajutorul acestei Societăţi cu subvenţiuni provenite mai cu seamă din produsul jocurilor de noroc, cari aduc Statului anual un venit important.

Astfel procedând, am putea şi noi obţine aceleaşi rezultate îmbunătăţind flora alpină, care astăzi lasă foarte mult de dorit, contribuind astfel la salvarea puţinelor păduri ce ne-au mai rămas la altitudinile mari. In asemenea situaţiuni, arborii sau arboretele, pe lângă un rol de apărare în contra vânturilor reci de primăvară sau de toamnă, precum şi contra arşiţei din timpul verii, care usucă iarba ca şi cum ar fi arsă, astfel încât vitele nemai având cu ce se hrăni, ciobanul le introduce în pădurea vecină, îi dă foc pentru a spori mai mult suprafaţa păşunii, destinată a deveni apoi şi aceasta din urmă tot aşa de improductivă ca şi cea de mai înainte.

Ne învârtim cu alte vorbe într'un cerc vitios, spre marea pagubă a economiei noastre naţionale şi aceasta nu de ieri, de alaltăieri, ci de decenii şi chiar de secole întregi.

Aş mai avea o dorinţă şi anume ca, printr'o propagandă inteligent dusă prin viu grai, prin conferinţe bine pregătite, precum şi prin scris, servindu-ne de broşuri instructive, şi făcând să înţeleagă de importanţa cauzei forestiere forurile conducătoare, să ajungem de a converti sutele de mii de hectare de păduri, afară de cele din ostroave şi zăvoaie bine înţeles, ce astăzi se tratează în crâng simplu şi cu rezerve, cari nu produc la hectar şi pe an de multe ori, nici chiar un metru cub de material lemnos, să le transformăm zic, cu timpul, în codruri provenite din însămânţări naturale, singurele longevive şi producătoare de arbori de dimensiuni mari, bine condiţionaţi ca formă, având trunchiuri drepte şi aproape cilindrice, susceptibile de a produce pe lângă o mare cantitate de material lemnos şi o notabilă proporţie de lemn de lucru şi construcţiuni, singura categorie care va fi în viitor, ca şi în trecut, mai uşor de desfăcut pe pieţele de consumaţie internaţionale.

Prin înfiinţarea recentă a Institutului de cercetări şi experimentaţiuni forestiere (I. C. E. F.) de sub direcţiunea d-lui profesor dr. M. Drăcea, sunt încredinţat, după cum am mai spus şi astăzi, că va fi fecund în remarcabile rezultate, deoarece silvicultura noastră trebue să se bazeze mai mult pe determinări ştiinţifice făcute în România, iar nu pe teorii scoase din tratate străine corespunzătoare altor condiţiuni de climă, sol şi împrejurări economice ca cele din ţara noastră.

Este de dorit, aşa dar, ca această instituţiune, promiţătoare de mari speranţe pentru viitor, să fie consolidată printr'o lege de organizare, pentrucă numai astfel vom fi siguri, că lucrările deja începute vor fi continuate până se va putea trage concluziuni pozitive, ceea ce de regulă în silvicultură nu se poate face, decât după trecerea unui interval de timp îndelungat.

Cât mă priveşte, deşi ajuns la o vârstă când omul are într'adevăr nevoie de odihnă, îmi voiu da totuşi silinţa, pe cât îmi vor permite puterile, să contribui şi de aci înainte la înlăturarea dificultăţilor, inerente din nefericire în ţara noastră nobilei profesiuni căreia i-am închinat cei mai buni ani ai vieţii mele.

Mai înainte de a termina, sunt dator de a răspunde şi D-lui preşedinte al Consiliului technic al pădurilor, care m'a onorat cu cuvântarea sa, pentru care îi sunt în deosebi recunoscător.

Acest Consiliu, grație ultimilor dări de seamă ale activității sale, a dovedit tuturor utilitatea existenței sale, prin seriositatea lucrărilor ce execută și prin aplicarea neșovăelnică a textelor de legi, cu toate stărințele acelora cari ar fi voit să fie eludate prin interpretări acomodante. Prin memoriile publicate în „Revista Pădurilor", nu numai că ni s'a înfățișat o icoană fidelă a stării pădurilor noastre, dar ni se face cunoscut în acelaș timp și mijloacele practice pentru a le îmbunătăți.

Din acest punct de vedere se cuvenea să relevez, cu acest prilej, aceste fapte notorii, cari merită aprobarea tuturor celor cari se interesează de prosperitatea economiei noastre naționale (Aplauze).

CUVÂNTAREA D-LUI ING. CONSILIER SILVIC I. COMANICIU, MEMBRU IN CONSILIUL TEHNIC AL PĂDURILOR

Doamnelor și
Domnilor,

După ce a vorbit d-l profesor Antonescu, s'ar părea, conform protocolului, că nimeni nu ar mai avea voie să ia cuvântul astă seară. Totuși, fiindcă seara aceasta s'a început prin încălcări protocolare, am rugat pe D-l președinte să-mi dea voie să vorbesc și eu, după ce s'au evidențiat cu drept cuvânt meritele d-lui profesor Antonescu în decursul greului său serviciu de Stat de 54 ani.

Sunt unul dintre colegii D-sale, care nu i-a fost elev — eu nu l-am cultivat, dar nici nu l-am hulit niciodată, dimpotrivă. De aceea cea ce vreau să spun, o spun din inimă curată. Nu-i exact însă ce afirmă d-l Andrei Ionescu, că vorbește un ardelean, nu Domnilor, vorbește un făgărășan (aplauze) un fiu al Țării Oltului, care constată cu durere, că D-lui profesor Antonescu, în cursul celor 15 ani de când trăim în România Mare, nu i s'a oferit prilejul ca să vadă cum oamenii de acolo, își îngrijesc pădurile, deși i-am amintit de mai multe ori (d-l C. P. Georgescu întrerupe: Lasă că vine de acum încolo, că are timp. (Râsete).

Cu toate că sunt oltean, totuși mă refer la pădurile din Țara Bihorului, pe cari le-am păstorit timp de 12 ani, pe cari le-am iubit și despre cari raportam ministerului din Budapesta înainte de războiu, că dacă se continuă cu exploatărilte nesăbuite, nu peste multă vreme Bihorenii nu vor mai avea cu ce face foc.

Şi numai cuvinte de laudă se cuvine unui profesor, care a avut curajul să dea lupta în contra tuturor politicianilor — apropo! nu sunt aici politiciani ? (o voce : Ba da, este D-l Mişu Florescu) — în contra politicianilor, cari vroiau să distrugă toate pădurile rămase nouă moştenire dela *Menumorut,* Principele de pe vremuri al Ţării Bihorului. Noi avem datoria ca să păstrăm şi mai departe această moştenire păduroasă.

Imi exprim aici înaintea Dvs. plângerea, că deşi D-l profesor Antonescu a cerut, după cum sunt informat, dar nu a reuşit, să i se acorde o audienţă la unul din foşti Miniştrii de Domenii ca să expună şi prin viu graiu cât s'a păcătuit. cu satele dela poalele munţilor Bihorului, aşa că oamenii sunt siliţi a-şi părăsi vetrele din cauza despăduririi coastelor şi a creşterii apelor. Dar acum fiindcă D-sa, prin trecerea la pensie, a devenit om liber şi numai este nevoit a aştepta cu anii după audienţe, îl rog — şi aici sunt regionalist — să treacă mai des prin Bihor, ca să vadă, ce se întâmplă acolo cu pădurile. Dvs., D-le profesor, aţi pus pe hârtie, împreună cu D-l coleg Grozescu, într'un lung memoriu înaintat Ministerului nostru de Agricultură, aceea ce-l doare pe fiecare suflet silvic bihorean: apărarea pădurilor din Bihor în contra vitelor şi a politicianilor! D-le profesor, acum ca om liber puteţi supune din nou această chestiune, atât Ministerului cât şi Consiliului de ad-ţie al Societăţii „Progresul Silvic", care are datoria de a apăra pădurile, ce, până în ultimii ani, au fost după putinţă conservate.

Vă rog, D-le profesor, să ajutaţi acelora cari voiesc, ca să fie mântuiţi codrii Bihorului spre binele naţiei de acolo, pe care o iubiţi şi Dvs., cum o iubim cu toţii.

D-le profesor, ridic un pahar pentru buna conservare a pădurilor Bihorului şi în sănătatea Dvs. să ajungem a vedea, că aţi mântuit codrii Bihorului nu numai spre binele general al acelui ţinut, ci mai ales pentru fala silviculturii îndrumate din Bucureşti!

Să trăiţi la mulţi ani. (Aplauze).

RĂSPUNS LA CUVÂNTAREA D-LUI COMANICIU DE CĂTRE D-L PROFESOR ANTONESCU

D-l *Comanici,* inginer consilier silvic, fost sub-administrator al Casei Pădurilor şi actual membru al Consiliului technic al pădurilor, face aluzie la un memoriu pe care l-am înaintat Ministerului de Agricultură cu privire la pădurile din judeţul Bihorului.

Acum câţiva ani, în adevăr, d-l Ministru al acestui Departament, a binevoit să mă delege ca, împreună cu d-l inginer consilier silvic Năstăsescu, care fiind ocupat cu alte lucrări urgente a fost suplinit de d-l inginer inspector g-ral silvic Grozescu, ca să ne dăm părerea, dacă se poate aproba cererile sătenilor de a li se ceda noui terenuri pentru islazuri, sub cuvânt că le mor vitele de foame, motiv invocat de altminteri atât înainte cât şi în urma aplicării legilor de reformă agrară şi în fiecare an, fie că ploaă, fie că nu ploaă!

După oarecare timp de la primirea delegaţiei în chestiune, plecând din Bucureşti, am ajuns la Beiuş şi de aici la comuna Pietroasa.

Prefectura judeţului Bihor, se vede, că era încunoştiinţată despre însărcinarea ce ni se dase, deoarece după sosirea noastră a telefonat în localitate cerând informaţiuni despre unde am fost şi ce am lucrat.

Prima noastră grijă a fost, după cum era şi firesc, de a vizita mai întâi aşa zisul islaz urbarial, pe care locuitorii din Pietroasa îl stăpâneau din vechime, în scopul de a ne da seama de starea în care se găseşte, de puterea lui de producţiune în iarbă şi prin urmare de numărul de vite ce putea hrăni, etc. Această operaţie o făcurăm, întovărăşiţi fiind de şeful ocolului silvic local şi de câţiva pădurari, în cea dintâi zi după sosirea noastră.

Rezultatul constatării ce am făcut, a fost că terenul, pe care se află islazul în chestiune, este relativ puţin accidentat, în multe părţi panta fiind dulce, iar pe alocuri solul prezintă forma unui platou.

Acest islaz este însă astăzi aproape în întregime acoperit cu tufe de mesteacăn mai cu seamă, de salcie şi plop, de consistenţă rară, dar în multe părţi formează masiv destul de strâns, din care cauză, fiind umbră, iarba nu poate creşte decât pe ici şi colea şi anume prin luminişuri.

In acest islaz împădurit, păşuna, când am ajuns noi acolo, o turmă de 30—40 de capre conduse de un băeţaş cu câţiva câini ciobăneşti.

Intrebarea firească ce ne-am pus atunci, a fost: „Pentru ce oare sătenii cer mereu noui locuri de islaz, când cele pe care le au, nu ştiu, sau nu vreau, să le îngrijească, precum şi să desfunde tufărişurile de pe el, ca să aibă unde creşte iarbă multă şi de bună calitate?"

A doua zi am suit călări în munte spre a vizita terenurile cedate deja pentru înființare de islazuri comunale pe baza legii de reformă agrară din Ardeal.

Cu acest prilej am constatat, că se tăiase pădurea de răşinoase aflătoare în cea mai mare parte pe coaste repezi, ba chiar prăpăstioase, spre a se creea locuri libere de păşune. In realitate însă, după extragerea materialului cu o valoare comercială, s'a lăsat arborii deperisanți în picioare instalându-se, după oarecare timp în urma exploatării, mesteacănul, salcia căprească şi plopul în părțile ceva mai umede, bine înțeles.

De curățit aceste specii, cari crescând împiedecă, în lipsă de lumină îndestulătoare, să crească iarba, nici pomeneală nu a fost!

Continuând mai departe drumul am ajuns în golul muntelui, alcătuit deasemenea din mici platouri, dar locul de păşune mai peste tot era plin de muşuroaie de cârtițe şi furnici, cu o foarte redusă producție de iarbă de bună calitate.

In ziua următoare, când ne pregăteam să plecăm în alte părți ale muntelui, sosiră în Pietroasa în 2 automobile, mai mulți Domni, între cari 2 senatori, 2 deputați, prefectul județului Bihorului, primpretorul respectiv şi nu-mi mai aduc aminte cine mai era.

După prezentările obişnuite, unul dintr'înşii îmi spuse: — „Noi suntem, d-le profesor, reprezentanții intereselor populației rurale locale şi am venit să vă rugăm, ca să faceți un raport favorabil, în urma anchetei ce instruiți, spre a se satisface de Minister cererile de islaz ale sătenilor, pentrucă în adevăr n'au păşune şi le mor vitele de foame".

Drept răspuns, i-am poftit să mergem cu toții în cancelaria ocolului silvic din apropiere, spre a discuta acolo în liniște chestiunea şi în toată plenitudinea ei.

Interlocutorii noştrii conveniră la această propunere şi după ce ne aşezarăm împrejurul unei mese destul de mare pe scaunele oferite de şeful ocolului, mă adresai către unul din D-nii senatori, care mi se părea că are mai mult ascendent față de ceilalți, în modul următor:

„Acum D-nii mei, vă rog să ne desbrăcăm pentru un moment de orice caracter de oficialitate, eu încetez de a mai fi profesorul delegat, dimpreună cu d-l ing. insp. g-ral silvic Grozescu, de către D-l Ministru de Domenii de a face anchetă şi nici Dvs. nu mai sun-

teți senator, deputat, prefect etc., și să vorbim acum ca niște români, buni patrioți și clar văzători.

„Oamenii cer noui terenuri pentru islazuri; li s'au dat defrișându-se pădurile de pe locuri chiar priporoase, cari nu după multă vreme se vor transforma, desigur, în terenuri improductive și din cauză că s'au instalat specii și arbuști fără valoare, pe care oamenii nu le curăță, iarba nu are unde să crească.

„Am fost și am vizitat într'una din zilele precedente vechiul lor islaz urbarial, care deasemenea nu este curățit, operațiune care nu ar necesita decât prea puține zile de lucru. Dacă Dvs. vreți să vă convingeți, că ceea ce vă spun eu este purul adevăr, nu aveți de cât să mergeți ca să-l vizitați, pentru că nu este prea departe de aici și drumul până acolo este destul de bun, pentru automobile chiar.

„Dacă li se vor ceda pentru creeare de noui islazuri comunale alte suprafețe păduroase, se va tăia ca și până acum materialul lemnos, care se va vinde pe lucru de nimic și nefăcându-se nicio lucrare de curățire posterioară, se va întâmpla același lucru ca și cu cele deja cedate. In curând va veni însă vremea când populația, de a cărei soartă trebuie să ne interesăm cu toții, fiind foarte năpăstuită în timpul regimului ungar, nu va avea de bună seamă nici pădure și nici pășune.

„Vreți Dvs., ca prin despădurire să se pleșuvească și mai mult munții Bihorului, să se transforme versanții lor în locuri sterile, brăzdate de pâraie sălbătăcite, adică cu un caracter torențial, prejudiițind bunul regim al apelor, de care suntem răspunzători față de obligațiunile internaționale ce ne sunt impuse prin Tratatul dela Trianon?

„Vreți Dvs., ca județul Bihor să devină așa de sărac în păduri, încât să fiți nevoiți să aduceți lemne de foc și de construcție din alte părți îndepărtate, plătindu-le foarte scump?

„In golul muntelui am văzut un alt islaz comunal plin de mușuroaie de cârtițe, pe deasupra cărora nu crește iarbă deloc, sau numai de foarte proastă calitate, pierzându-se astfel peste 40% din puterea de producție a solului.

„Locuitorii nu au decât să vină, făcând clacă, în câteva zile cu sapele lor, ca să niveleze mogâldețele de pământ, mușuroaiele, să curețe apoi islazurile, ce li s'au dat deja, pe baza legii de reformă agrară, pe suprafețe de mii de hectare în detrimentul pa-

trimoniului forestier al ţării, care reprezintă o mare bogăţie naţională şi care odată distrus trebue să treacă un secol şi mai bine, până ce se va mai putea produce arbori cu dimensiuni proprii pentru fabricile de cherestea".

„Şi numai dacă în urma îmbunătăţirii florii din islazurile ce posed; după reglementarea păşunatului printr'o chibzuită alternare a lui; după fertilizarea păşunilor prin îngrăşăminte solide şi lichide, cu alte cuvinte după ce se vor practica diverse ameliorăţiuni pastorae, imitând şi noi exemplul altor ţări unde oamenii nu stau cu braţele încrucişate şi nici nu se văicăresc într'una, ci lucrează cu spirit de discernământ în propriul lor interes; numai după ce păşunile actuale, cari sunt cele mai multe pline cu plante inutile sau vătămătoare, ca spini, mărăcini, bozii, urzici, stevie, steregoaie, etc., vor fi îmbunătăţite — în care caz vor putea hrăni un număr, de cel puţin trei ori mai mare de vite, ca cel de acum, — dacă zic, se va dovedi atunci, şi numai atunci, că locuitorii mai au nevoie şi de alte păşuni, nu vom gândi să mai sacrificăm din suprafaţa actuală a pădurilor cari ne-au mai rămas, dacă aceasta va mai fi posibil.

„Până atunci însă, înţelegeţi bine, că ar fi o crimă, să li se satisfacă cererile lor nejustificate.

Şi când se vor convinge sătenii, că nu suprafaţa însăş a terenului de islaz asigură hrana vitelor, ci cantitatea reală de iarbă bună ce creşte pe el; că dacă se continuă practica de până acum, sterilele, cu aspectul lor de dezolaţiune, se vor înmulţi ca o rană, ca o lepră desgustătoare a pământului, substituindu-se astfel admirabilelor masive forestiere de altă dată, prin a căror exploatare regulată se procura anual mijloace de trai îndestulătoare muntenilor şi anume tocmai atunci când, încetând lucrările agricole, nu au altă ocupaţiune, ei ne vor reproşa, şi cu drept cuvânt, spunându-ne :

— *„Bine, Domnilor, noi am cerut islazuri, ca nişte proşti ce suntem, dar Dvs. ca oameni învăţaţi, cari vă pricepeţi când omul face bine şi când face rău, de ce ne-aţi dat?"*

După atari explicaţiuni şi alte amănunte, despre cari nu-mi mai aduc acum aminte, unul din persoanele prezente îmi zise :

— „Dar, d-le profesor, nimeni până acum nu ne-a vorbit aşa ca D-ta astăzi!

— Cum, obiectai eu, Dvs. nu aveţi în judeţ ingineri agronomi, cari cunosc toate aceste lucruri şi poate şi mai bine ca mine?

— O fi cunoscând, d-le profesor, îmi replică altul, dar le păstrează se vede pe seama Dumnealor, căci nouă nu ne spun nimic!

Dându-mi seama că am deface cu oameni înțelegători, cari pot deveni utili concetățenilor lor și anume prin fapte pozitive nu numai prin simple promisiuni ademenitoare, dictate de preocupațiuni politice, le-am declarat:

— „Domnilor, pentrucă văd că ați ascultat cu atențiune și interes, ceea ce am avut onoarea a vă spune până acum, îmi voiu permite ca să vă trimit, imediat ce voiu ajunge acasă, o broșură cu o conferință ce am ținut la Soc. „Progresul Silvic" în anul 1921, despre *„Islazurile comunale și problema silvo-pastorală"*, în care veți găsi multe învățăminte în legătură cu chestiunea ce a făcut obiectul discuțiunii de față.

— Bine, Domnule profesor, să ne trimeți și noi îți mulțumim mai dinainte.

Ne-am luat rămas bun după aceia, în mod foarte prietenos, și reprezentanții jud. Bihor ieșiră din cancelarie afară.

Locuitorii interesați așteptau să vadă, care a fost rezultatul intervenirii lor. Negreșit ei erau aproape siguri, că li se vor aproba de astă dată cererile. Unul dintr'înșii întrebă, totuși, pe unul din cei doi Domni senatori sau deputați:

— Ei, cum s'a hotărât, Domnilor?

— Ia să veniți și voi cu sapele și să stricați mușuroaiele de pe islazuri, nivelând apoi pământul; să le curățiți apoi de mărăcini, de tufărișurile de mesteacăn și alte specii netrebnice și numai pe urmă să cereți alte locuri de pășune, — le răspunse senatorul ori deputatul în comun acord cu ceilalți, inclusiv prefectul și prim-pretorul.

La această știre, la care sătenii nu se așteptau deloc, se uitară uimiți unul la altul și după plecarea automobilelor, unul dintr'înșii, cu totul deziluzionat, observă:

— I-auzi mă, ce spun ăștia! Cică să dărămăm muntele și să-l târîm cu sapele în vale. Pe dracul! Ceilalți făcură haz la aceste cuvinte, iar noi ne convinserăm, odată mai mult, că obiceiurile rele nu se schimbă dela o zi la alta. Prin răbdare însă și perseverență nu se poate ca cineva să nu reușească, când scopul este lăudabil.

Inapoindu-ne în București, m'am grăbit să trimit un exemplar din broșura cu conferința mea prefecturii jud. Bihor, iar despre cele constatate dimpreună cu d-l inginer inspector g-ral Grozescu, am

înaintat Ministerului un memoriu amănunţit, făcând în acelaş timp propuneri spre a servi ca norme pentru viitor în cazuri analoage.

O parte dintr'însele au fost aprobate de Minister. Despre aceasta ştie şi d-l Comanici, deoarece D-sa a făcut referatul cu avizul de a ni se da nouă delegaţiune pentru cercetarea din jud. Bihorului.

Este drept, că până acum în ţinutul Făgăraşului, de unde Domnia sa este originar, n'am fost. Ştiu însă că nu era tocmai nevoie de prezenţa mea, pentrucă, după cum sunt informat, nicăieri ca acolo legea de reformă agrară n'a făcut aşa de puţine ravagii în păduri şi pe cele pe cari le au, ca oameni înţelepţi ce sunt, le păstrează cu religiozitate.

In schimb, în urma deciziunii Consiliului de Miniştri, prezidat de D-l General Averescu, după propunerea d-lui *Mitilineu*, fostul Ministru al Afacerilor Străine, însoţit fiind de D-l inginer inspector g-ral Fonai, am vizitat în anul 1926 întreaga regiune vizată de Tratatul dela Trianon, şi anume în timp de 40 de zile, parte cu automobilul (5000 km), parte călări, parte pe jos, iar rezultatul consemnat în trei referate succesive, cari au fost prezentate forului în drept, au fost citite de câţiva D-ni Miniştri titulari ai Departamentului Agriculturii şi Domeniilor, precum şi de mult regretatul bărbat de stat *Vintilă Brătianu*, pe care avusesem onoarea a-l cunoaşte în alte împrejurări. Audienţe spre a arăta şi prin viu grai cazurile cari, după mine, ar fi trebuit soluţionate urgent, am cerut Domnilor Miniştri, este adevărat, dar fiind desigur prea ocupaţi cu alcătuiri de proiecte de legi organice de mare însemnătate, nu au dispus de timpul necesar spre a mă primi măcar timp de o jumătate de oră, cât le cerusem ! (aplauze prelungite).

CUVÂNTAREA D-LUI ING. INSP. G-L SILVIC ST. STĂNESCU DIRECTORUL TECHNIC AL CASEI PĂDURILOR

In vara anului 1901 am fost concentraţi, două promoţii de stagiari, absolvenţi ai cursurilor teoretice ale şcoalei superioare de silvicultură dela Brăneşti, (promoţiile V-a şi VI-a) împreună cu elevii brigadieri ai şcoalei, pentru ridicarea în plan şi amenajarea pădurilor din munţii Muşuroaele Mari şi Mici din ocolul silvic Câmpulung (jud. Muscel), sub conducerea d-lui profesor Petre Antonescu.

D-sa a stat în permanenţă cu noi în munte, timp de două luni şi jumătate. Işi adusese familia la Câmpulung, unde însă nu scobora decât Sâmbăta seara, pentru a se reîntoarce Luni dimineaţa, câte odată rămânea cu noi chiar şi Duminica.

Drept locuinţă ne construisem, într'o poiană, o colibă de bârne cu două camere: una mai mare în stânga de circa 4/5 m. care ne servea drept dormitor, în care scop ne confecţionasem două paturi suprapuse de câte 2 metri lăţime, cu saltea de cetină, în cari dormeam unul lângă altul, în curmeziş şi o altă cameră mai mică, în dreapta, ca de 2,50/5 m. cu un pat pentru d-l profesor Antonescu, tot cu saltea de cetină.

Această din urmă cameră servea şi de cancelarie, în care scop improvizasem o masă, peste care aşezasem o planşetă pentru raportat.

Ambele camere comunicau între ele, iar comunicaţia cu exteriorul se făcea prin camera noastră.

Lângă colibă întinsesem şi câteva corturi pentru elevii brigadieri, pentru pădurari şi lucrători.

In acea campanie am executat o lucrare cât se poate de completă: Ridicarea în plan cu triangulaţie a celor doui munţi, cu toate detaliile, nivelement, descrierea parcelară, cubajuri, locuri de încercare, aplicarea parcelarului de gestiune, fixarea liniilor prin stâlpi numerotaţi etc. cum şi un proiect de drum.

Intr'o Luni dimineaţa, odată cu d-l profesor Antonescu a venit în munte şi regretatul Vasile Golescu, şeful ocolului silvic Câmpulung, cu o echipă de pădurari şi un brigadier, pentru a cuba şi estima arborii tăiaţi de noi în locurile de încercare şi cu ocaziunea deschiderii liniilor, pentru scoaterea lor în vânzare.

Venise omul pregătit să stea în munte toată săptămâna, în care scop îşi adusese, între alte provizii şi vre-o şapte, opt pui de găină.

N'a putut însă să stea întreaga săptămână, după cum era hotărît, căci după vre-o patru zile a fost chemat la Câmpulung; nu-mi amintesc dacă pentru vre-o afacere de serviciu sau vre-o chestiune personală a D-sale. La plecare îi mai rămăseseră vre-o doui, trei pui, între cari şi un cocoş, pe cari i-a oferit d-lui profesor Antonescu.

Deoarece cocoşul cânta, d-l Antonescu nu s'a îndurat să-l

taie, ci l-a oprit pentru ca, după cântecul lui, să ne scoale şi pornească la lucru dimineaţa.

Cocoşul îşi avea culcuşul sub pat la noi.

Din cauză că decând fusese adus acest cocoş, eram sculaţi mai de dimineaţă decât înainte, este lesne de înţeles, că el nu se bucura de prea multe simpatii.

In adevăr, la ora 4 dimineaţa când cânta, se auzea un murmur general de protest din partea noastră, căci ştiam că imediat auziam şi pe D-l Antonescu din odaia de alături: Sus! Dreptţi! La treabă! Iar după un minut două, apărea în persoană în odaia noastră cu o blană lungă pe umeri. după care bine înţeles nu mai rămânea nici unul culcat.

Intr'o dimineaţă pe când colegul nostru Marin Niculescu îşi căuta opincile pe sub pat, dând cu ochii de cocoş, începu să-l buchisească, certându-l în acelaşi timp: Fir'ai afurisit! Din cauza ta nu putem dormi! In acel moment tocmai intra d-l profesor Antonescu pe uşă şi, surprinzându-l asupra faptului, începu a striga: Lasă cocoşul Domnule! Ce-ai cu cocoşul? După care i-a tras o săpuneală bună colegului.

In timpul zilei cocoşul umbla pe poiană, în jurul colibei, ciugulind prin iarbă.

Intr'o seară, când ne înapoiem de la lucru, aflăm că a dispărut cocoşul, iar omul care păzea coliba n'a putut să dea nici o ştire despre el; toţi am rămas cu bănuiala, că cocoşul depărtându-se prea mult de colibă şi intrând în pădure, s'a rătăcit sau l-a mâncat vre-o fiară.

Târziu am aflat, că el a fost mâncat de colegul nostru Al. Blându, care văzând că d-l profesor Antonescu nu se îndură să-l taie şi cum de felul lui era tare gourmand, i-a pus gând rău.

Astfel într'o zi, pretextând că se găseşte cu lucru la o distanţă prea mare, ne spune că nu va veni seara la colibă, ci îşi va face pe acolo un rost de dormit.

Se vede că atunci a dispus, ca vreun lucrător să şterpelească cocoşul. De dormit nu ştiu cum va fi dormit colegul Blându, în noaptea aceia, dar de ospătat cred că s'a ospătat bine cu cocoşul D-lui Antonescu.

Noi am scăpat de cocoş, nu însă şi de sculatul de dimineaţă! (Râsete).

RĂSPUNSUL D-LUI PROF. ANTONESCU LA «POVESTEA COCOȘULUI»

D-l *Stan Stănescu*, inginer inspector general silvic și director în Casa Autonomă a Pădurilor Statului, cu povestea cocoșului îmi reamintește, nu fără oarecare nostalgie, de timpul când acum 32 de ani, în toată vigoarea maturității fiind, mă aflam în mijlocul foștilor mei elevi, acum și ei în parte încărunțiți, doritori de a se instrui, de a se desăvârși în cunoștințe practice indispensabile nobilei cariere ce își alesese, necruțând zile, săptămâni și luni întregi nici osteneala, deoarece trebuiau să sue în fiecare zi neexcluzând nici sărbătorile și să coboare coastele repezi ale munților Mușuroaiele Mari și Mici din jud. Muscel și nici sacrificiile, deoarece drept confort se mulțumeau, cum vi s'a spus, cu o saltea de cetină de brad, iar ca hrană, ziua, după mămăliga pripită de dimineața pentru a nu întârzia dela lucru, își potoleau foamea cu te miri ce, astfel că numai seara adunați în jurul focului, unde în ciaunul de tuciu fierbea o nouă mămăligă, de astă dată pregătită după toate regulile artei și cu ceva brânză, ciuperci, pastramă de oaie, lapte mai rar, deși ne găseam la munte, căci ciobanilor le era oprită vânzarea și ce dădeau o făceau gratuit sau pe câteva pachete de tutun oferite benevol, dar nu cerute, iar de ciorbă sau friptură de miel sau de găină numai rar de tot, fiind și scumpe pentru pungile noastre slăbănoage și greu de aprovizionat.

Mă gândesc cu drag la acele vremuri dispărute deja de mult, când iubiții mei elevi, prin sârguința lor la lucru, prin conduita lor exemplară, necârtind niciodată din pricina greutăților ce erau ținuți să le suporte, mă îmbărbătau și pe mine și le împărtășeam cu aceiași seninătate necazurile, așteptând cu înfrigurare rezultatul final al sforțările comune. Cu toate vicisitudinile prin cari trecuse discipolii mei, încălțați cu opinci, cari de multe ori erau roase, tocite și împeticite de atâta umblet de colo până colo prin pădure, când coborau dela munte, după terminarea lucrărilor pe teren, spre a porni cu toții către reședința dela Brănești, aveau obrajii îmbujorați de sănătate și erau plini de vigoare. Sosiți aici se începeau calculele și celelalte lucrări de birou, cari în totdeauna se sfârșiau cu bine.

Operațiile de technică silvică din această campanie de lucru, care a fost, în adevăr, una din cele mai bine organizate, mai fructuoase, a constat din cubaje, din alcătuirea amenajamentului pădurii

de pe munţii menţionaţi mai sus, — care a servit unora şi poate va servi şi altor silvicultori începători, de ghid, de îndrumare, — precum şi din analize de arbori şi alte determinări ştiinţifice, cari au fost apreciate şi de oarecari profesori din străinătate.

Diagramele alcătuite, rezultat al acestor determinări, se pot vedea şi astăzi, într'o planşă expusă în muzeul forestier din Parcul Carol al administraţiei pădurilor statului.

Cât pentru povestea cu cocoşul dela Muşuroaiele, ea a trecut, se vede, în amintirea diverselor promoţii de ingineri silvici şi face deliciul lor, ori de câte ori se găsesc la o petrecere mai mulţi inşi împreună.

La urma urmei, de ce nu aş spune adevărul, cocoşul cu pricina sfârşise să-mi fie şi mie tot aşa de puţin simpatic ca şi elevilor stagiari, căci mi se părea că *cutgurigul* lui devenea din ce în ce mai sonor, şi că el se trezea din ce în ce mai de cu noapte, deşi aş fi vrut şi eu, vorba omului, să dorm o jumătate, ba chiar şi o oră întreagă mai mult, mai cu seamă când se întâmpla a doua zi să fie o sărbătoare sau o vreme prea ploioasă.

Dar odată ce se auzea cutcurigul cocoşului, devenit acum legendar, heghemonia mă împiedeca de a nu mă scula şi eu, strigând:

— *„Deşteptarea băieţi, odată, de două ori, când voiu spune de trei ori, pe niciunul să nu-l mai găsesc pe ceţină. Imbrăcaţi-vă repede, mămăliga şi în pădure la lucru!"*

CINA

RESTAURANT DE LUX

18 Noembrie 1933.

Banchet dat in onoarea

D-lui Prof. P. ANTONESCU

cu ocazia jubileului:

75 ani de viață,
54 „ în serviciu de stat,
35 „ de profesorat.

MENU

Caviar frais
Consommé Royal
Vol-au-Vent Financier
Poulet rôti
Pommes Pailles
Salade de saison
Fromage assorté
Corbeilles de fruits
Bombe CINA
Langue de Chat
Café
Tzuica, Vermouth
Vin Garoflid superieur
Eau Minerale
Champagne Mott

PARTEA III-a

TELEGRAMELE ŞI SCRISORILE OMAGIALE ADRESATE SĂRBĂTORITULUI ŞI RĂSPUNSUL SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

A. Străine :

Telegrama D-lui Dr. Sevcik Decan al Fac. forest. Politechnica Praga

Onor. Comitetul Jubiliar Prof. Antonescu, Bucureşti, B-dul Take Ionescu, 31

La faculté forestière de la Polytechnique de Prague se souvient chaleureusement de ses raports amicaux avec la Faculté de Bucureşt ielle salue leur fondateur et lui souhaite bonne santé et bonne chance pour l'avenir. Doctor Sevcik, Doyen.

Telegrama D-lui Prof. Jirsik dela Facultatea forestieră din Praha

Profesorului Antonescu, Bucureşti, Bul. Take Ionescu, 31

Meilleures felicitations à l'occasion de votre anniversaire. **Jirsik**, professeur à la Faculté forestière de Polytechnique de Praha.

Telegrama D-lui Ing. Kaisler Profesor facult. Forestieră Praha

Comitetului Jubiliar Profesor Antonescu, Bucureşti, Bul. Take Ionescu, 31
Casa Autonomă a Pădurilor Statului

À monsieur le professeur Antonesco avec mes bons voeux de fête et mes felicitations très vives pour ses succés presents et tuturs; salutations cordiales. **Ing. Kaisler**, Professeur à la Faculté forestière de Polytechnique de Praha.

Telegrama D-lui Ing. Artner, Dir. Staţ. de experimentaţie Adamov Cehoslovacia

À l'occasion de votre 75-ème fête de naissance veuillez agréer, monsieur le Professeur toutes nos felicitations les plus sinceres au nom des tous les forestiers du masaryk, les Adamov Tschecoslovaquie. Ing. Artner.

Scrisoarea D-lui Prof. Ing. Dr. Rudolf Hasa dela Şc. Super. Agricultură din Brno

P. Comitetul Jubiliar Prof. Antonescu

Bucureşti I.

Messieurs,

A l'instant où vous vous preparez de célébrer le 75 ème anniversaire de naissance et le 54-ème de l'activité spéciale forestière du Prof. P. Antonescu, l'un de vos sylviculteurs des plus réputés, Doyen pendant de longues années et édificateur de votre Ecole Supérieure Forestière, l'ornement de la sylviculture européene, je prends la liberté de joindre mes félicitations et l'expression de mon profond respect, non seulement pour ses qualités **merveilleuses de savant et de maître,** mais aussi **pour la grandeur et la bonté de son coeur,** pour lesquelles les participants de l'excursion forestière de l'année passée dans votre glorieux et beau pays l'ont appelé: «Leur bon et chevaleresque Père».

Que la Providence divine garde Mr. le Professeur P. Antonescu dans les rangs de ses élus, et qu'elle accorde ses bénéfices pour de longues années à ce noble vicillard.

Veuillez agréer, Messieurs, l'expression de mes sentiments très respectueux.

Scrisoarea D-lui decan al Fac. forestiere din Brno

Comitetului Jubiliar Prof. Antonescu,

Bucureşti.

Au nom de la Faculté forestière de l'Institut National Agronomique de Brno, j'ai l'honneur, comme Doyen de cette Faculté, d'exprimer à l'ocassion de sa 75 fête de naissance et 54, anniversaire de son activité forestière, à M. l'inginieur Prof. P. Antonescu; ancien professeur de l'École Polytechnique du Roi Charles II à Bucureşti, Doyen et édificateur de la Faculté forestière de cet École, nos congratulations les plus cordiaux.

Nous serions **très heureux de le voir pendant des longs annèes en pleine santé, se réjouissant des effets de son travail plein de mérites et voué entièrement à la prospérité de la sylviculture et à l'éducation du personel,** chargé du soin des forêts, dont les trésors national et sociaux sont fort connus.

La Faculté forestière de l'Institut National Agronomique de Brno se souvient avec joie du grand intêret, porté par le jubillaire envers notre Institut. Nous considérons cet intêret comme impulsion pour notre activité et nous en sommes très flattés.

Je vous prie donc de vouloir bien transmettre au Prof. Antonesco nos salutations les plus sincères et d'agréer l'assurance de nos meilleurs considérations et les plus distinguées.

Scrisoarea D-lui Preşedinte Inginer Bernard din Brno

Comitetului Jubiliar Prof. Antonescu la Bucureşti

Les ingénieurs-forestiers de la Moravie et de la Silesie, associés dans la section de Brno, se permettent de saluer M. l'ingénieur P. Antonescu, ancien professeur de la polytechnique Roi Charles II à Bucarest et créateur de la Faculté de silviculture de cette polytechnique, à l'occasion de sont soixante-quinzième année de naissance.

Les ingénieurs-forestiers de notre pays estiment avec une admiration profond **l'oeuvre scientifique et pratique du célébre jubilé** et du fond de ses coeurs lui adressent des souhaits les plus cordiaux des nouveau succès et une joie constante de son oeuvre magnifique et admirable.

Scrisoarea D-lui Otto Bursik Preşed. Societăţii studenţilor Facultăţii forestiere din Brno

Monsiéur le Doyen,

Quoique bien loin de vous, nous venons d'apprendre la date du 75-ème anniversaire de votre naissance, anniversaire bien glorieux puisqu'il signifie 54 ans de vie active pleine de travail consacré à l'oeuvre forestière en Roumanie.

Nous saisissons l'occasion de notre XVI-ème Assemblée gén rale et encore une fois réunis, nous avons l'honneur de vous prier Monsieur le Doyen, de bien vouloir accepter nos salutations distinguées et les souhaits de bonne santé et de réussite dans vos travaux futures; nous souhaitons bien que le sentiment de contentement et de satisfaction de l'oeuvre accompli et généralement apprecié partout, vous réjouisse longtemps.

Veuillez **agréer** encore une fois, Monsieur le Doyen, nos felicitations et l'assurance de nos sentiments très respectueux.

Sscrisoarea D-lui I. Řiha Ing. Insp. G-l silv. Třebon (Cehoslovacia) în limbă cehă, tradusă de Legaţia din Bucureşti în limba română.

Prea Stimate Domn,

Mă consider onorat să fac parte din acei cari în această zi importantă prezintă profundă stimă Domniei-Voastre, reprezentantului ştiinţei silvice cu renume mondial şi de a mă închina înaintea părului argintiu al unui om de ştiinţă, care toată viaţa lui a închinat-o muncii statornice pe tărâmul cercetărilor ştiinţifice în materie de silvicultură.

Bunul Dumnezeu să binecuvânteze pădurile nobilului popor român şi să

vă ajute să mai puteți încă mulți ani activa întru prosperitatea lor și a ne fi nouă tinerilor silvici români și cehoslovaci o călăuză la munca noastră idealistă pe tărâmul silviculturii.

Cu profund respect.
I. Riha
Inspector general silvic
Trebon (Cehoslovacia)

Răspunsurile Societății „Progresul Silvic".

Tuturor acestor delicate atențiuni, — cari pe lângă omagiul adus omului de știință, vădesc simpatia națiunii surori — **Cehoslovacia,** precum și a camarazilor forestieri streini față de decanul nostru D-l Petre Antonescu, — biroul Societății «Progresul Slivice» a adresat următorul răspuns:

1) Mr. le Dr. Sevcik Doyen de la Faculté forestière de l'École Politechnique, Prague.

2) Mr. le Doyen dela Fac. for. de l'Institut Nat. Agronomique, Brno.

4) Mr. Prof. Ing. Dr. Rudolph Hasà Ec. super. d'Agriculture, Brno.

5) Mr. Ing. Kaisler Prof. à la Faculté forestière de l'Ecole Politehnique, Prague.

6) Mr. Ing. Jirsik Prof. à la Fac. forestière de l'École Politehnique, Praque.

7) Mr. Ing. Artner Dir. de la Station expérimentale forestière, Adamov Tchécoslovaquie.

8) Mr. Ing. Bernard Président dela Section des Ingénieurs forest. dela Moravie et dela Silésie, Brno.

«En réponse à votre aimable lettre (télégramme) de félicitation pour Mr. le Professeur P. Antonesco à l'occasion de son anniversaire qui a eu lieu le 18 Novembre 1933, nous avons l'honneur de vous adresser nos plus chaleureux remerciements et vous prions d'agréer, cher collègues, nos salutations distinguées.

Président
(ss) **C. P. Georgesco**
Ing. Cons. Silv.

Secretaire général
(ss) **P. Ioan**
Ing. Insp. g-l silv.

B. **Române:**

Din partea D-'ui Ing. Insp. G-l G. Popescu, Prof. Șc. Politehnică, fost delegat principal al României în comisia tehnică a Regimului Apelor Dunării

Iubite Domnule Antonescu,

Pe cât de mare mi-a fost bucuria, când am primit invitațiunea de a lua parte la sărbătorirea Dvs., pe atât de rău mi-a părut că, fiind bolnav, nu am putut lua parte.

Aşi fi dorit ca să vă arăt şi eu, împreună cu aceia cari au avut ocaziunea să cunoască activitatea şi roadele aşa de fecunde ale acestei activităţi, **cât de mult am apreciat calităţile sufleteşti şi cunoştinţele Dvs.,** atunci când am avut norocul, să vă am de **colaborator la lucrările Conferinţelor internaţionale şi coleg la şcola politechnică.**

Retragerea Dvs. din viaţa activă a organizaţiunilor şi instituţiunilor ţării, reprezintă, fără îndoială, **un gol greu de împlinit,** — mai ales în aceste vremuri turburi când cunoştinţele, experienţa şi mai ales cumînţenia oamenilor este atât de mult simţită!

Dar oamenii sunt trecători; operile lor, faptele lor şi realizările din viaţă sunt singurile cari **nu pier.**

In această privinţă, tinerii cari vor îmbrăţişa cariera pe care **Dvs. aţi ilustrat-o** şi cari, în orele de studii practice, vor cutreera codrii ţării acoperiţi de imense păduri, nu vor putea să nu pronunţe, cu respect şi admiraţiune, numele Dvs.

V'aţi făcut datoria pe deplin, Dumnezeu să vă dăruiască de aci înainte încă mulţi ani pentru ca să puteţi în linişte, să continuaţi a pecetlui, ceeace aţi agonisit cu atâta muncă şi competinţă.

Primeşte, scumpe Domnule Antonescu, şi cu această ocaziune omagiile mele de nestrămutată iubire şi devotament.

Prof. Gh. Popescu
Ing. Insp. G-l

Scrisoarea D-lui Ministru C. Conţescu, Delegatul României în Comisiunea permanentă a regimului apelor din basinul Dunării

Mult stimate Domnule Profesor,

Scrisoarea de invitaţiune prin care D-l director **Grozescu** m'a încunoştiinţat la Viena despre proectul sărbătorirei D-tale, cu ocazia retragerii din funcţiunile publice, ce ai onorat mai bine de **o jumătate de secol,** mi-a fost înapoiată aci, câteva zile mai târziu; n'am luat deci cunoştinţă decât din ziare de chipul strălucit în care D-l Subsecretar de Stat la Domenii, colegii D-tale adică foştii şi actualii D-tale elevi, au ţinut să preaslăvească pe acela, care la 75 de ani pune capăt — oficial cel puţin — rodnicei sale activităţi din trecut.

In acea zi eram dealtmintrelea la Galaţi.

Dar de aşi fi ştiut la timp, îţi mărturisesc că aşi fi înfrânt, pentru odată în viaţa mea, **obiceiul de a nu mă invita la masa nimănui,** cu certitudinea că, în acea seară chiar **«nepoftitul ar fi găsit un scaun»!** Aşi fi fost fericit să aduc şi eu o infirmă contribuţie la preamărirea unei părţi din activitatea D tale, vorbesc de aceia petrecută afară din ţară, acolo unde, printre reprezentanţii Statelor **din Comisiunea Internaţională a Regimului Apelor,** am avut prilejul să te cunosc, să te apreciez şi să te afecţionez cordial, **pentru rarele D tale calităţi.** Aşi fi fost fericit să complectez pe D-l **Ministru Manolescu-Strunga** care, **darnic cu D ta, sever cu alţii,** ţi-a caracterizat în foarte frumoase cuvinte trecutul, fixându-ţi pe

piept «**Crucea pentru Merit**», distincţie cu care M. S. Regele a binevoit să pecetluiseră în Inalta Sa apreciere, ca de obiceiu, justă şi în adevăr meritată, o viaţă şi o carieră publică exemplară.

De aşi fi fost printre comeseni, ţi-aş fi spus: «**Moşulică**».

«Ingăduește aceluia, care, prin D-ta a învăţat să studieze, aprecieze şi să **iubească pădurea, să-i discute farmecul şi importanţa,** să-i ascundă, sau să-i destăinuiască secretele în faţa acelora care-i numără brazii decapitaţi şi pueţii sădiţi din nou, cari-i socotesc anii trăiţi şi anii temutelor despăduriri, — îngăduește-i — aşi fi zis — să te cheme astă seară — care e seara D-tale de sărbătoare unică în viaţa unui om — cu numele **familiar şi amical cu care** te întâmpina în sesiunile plenare pe unde străbăteai Europa spre a mă găsi şi a-ţi regăsi pe aceia dintre colegii mei şi colegii D-tale străini, în mijlocul cărora te-ai aflat ani de zile, înainte chiar de venirea mea în capul Delegaţiunei României.

Când aud că împlineşti 75 de ani şi că numai din cauza numărului lor **eşti îndatorat să faci loc la alţii mai tineri,** mă întreb: **dacă eşti în adevăr bătrân?**

Eu cred că nu; **afirm că nu!**

Bătrâneţea este, după mine, starea în care forţele fizice şi intelectuale încep să dispară; ea nu este deci efectul unic al numărul anilor, ci efectul **desrădăcinărilor** treptate — mai aparente sau mai invizibile — pe care anii le-au crestat pe fizicul sau creerul individului.

Cine ar comite sacrilegiul de a zice că D-ta pseudo — «moşulică», nu eşti mai verde, mai tânăr, la trup şi la minte, decât mulţi alţii — dacă nu din cei dimprejurul mesei, cari s'ar putea pipăi în acest moment cu oarecare neliniște — dar cel puţin de aiurea, la o vârstă cu mult mai puţin înaintată?

Pădurea — **pădurea simbolică** — aceea pe care ai iubit o, care a trăit în mintea şi preocuparea D-taie constantă, aceea în care D-ta însuţi ai trăit cu gândul mai bine de o jumătate de secol, ţi-a împrumutat ceva din maiestatea brazilor ei, cari nasc, cresc, se înalţă, se înmlădie, trosnesc adesea sub bătaia crivăţului, însă nu cad decât sub securea nemiloasă a pădurarului, dar nu pentrucă s'au uscat, ci pentru că brazii mai tineri au şi ei nevoie să crească şi ramurile cam prea desvoltate ale celor **mai vechi îi înăbuşe!...**

Acesta **e cazul D-tale; mâine va fi al altuia,** al meu şi al tuturor acelora cari, la un moment dat, **fac umbră altora;** deci trebue să dispară... **E legea firii, a bugetului şi întrucâtva a moravurilor!!**

Iţi aduc, Moşulică, în mijlocul foştilor D-tale elevi, colegii de azi, omagiul aceluia şi acelora cari în Comisiunea Internaţională a Regimului Apelor au ştiut să ţi aprecieze vasta D-tale competenţă în materie silvică, rarele D tale calităţi de **technician, onestitatea opiniilor** ce emiteai, amenitatea raporturilor ce ai întreţinut cu toţii, înţelegerea profundă a intereselor naţionale ce apărai.

Amintirea lor amicală ţi-a rămas fidelă şi în ultima sesiune a noastră, la care n'ai participat, am fost rugat să-ţi transmit ecoul sentimentelor de amiciţie şi regretelor cordiale ale tuturor colegilor mei şi experţilor lor.

Eu, în special, îţi **datorez fără rezervă tot succesul, toate elogiile ce am putut să obţinem** câţiva ani dearândul în privinţa chipului în care situaţiunea forestieră din basinul convenţional al Dunării s'a desvoltat treptat.

Iţi aduc aci mulţumirile mele devotate şi recunoscătoare odată cu urările

mele amicale de a ajunge la sărbătorirea **centenarului unei vieţi laborioase,** închinată exclusiv ţarinei româneşti. Regretându-ţi plecarea, n'am decât o consolare: aceia de a-mi fi lăsat un urmaş demn de profesorul lui, tânăr, harnic, destoinic, cinstit şi modest: **vorbesc de D-l director Grozescu,** care îndeplineşte astăzi pe lângă mine un rol din cele mai bine apreciate».

Bag de seamă că am terminat cuvântarea, ce n'am ţinut în realitate... şi că e timpul să termin şi scrisoarea, reînoindu-ţi, mult stimate Domnule profesor, expresiunea recunoscătoare a sentimentelor mele de credincioasă şi afectuoasă stimă.

P. S. — Vei primi peste puţin Crucea de Comandor al Ordinului «**Coroana Jugoslavă**», pe care **M. S. Regele Alexandru** a binevoit să ţi-o confere, pe baza propunerei mele, ca răsplată şi amintire a colaborărei noastre la încheerea Convenţiunilor hydrotechnice româno-jugoslave.

Scrisoarea D-nei Cezarina N. G. Popovici
(Văduva regretatului prof. ing. cons. silvic)

Cu urările sale cele mai afectuoase pentru bine meritata Dv. sărbătorire; urându-vă viaţă lungă şi sănătate.

Călineşti (Muscel).

Scrisoarea D-lui prof. G. Ionescu-Sisești
Fost Ministru Agr. şi Domenii

Domnule Preşedinte,

Vă mulţumesc pentru invitaţiunea, pe care mi-aţi făcut-o, de a asista în ziua de 18 Noembrie la sărbătorirea jubileului de 75 ani ai d-lui profesor Petre Antonescu.

Regret mult că; trebuind să plec din Bucureşti, nu voi putea asista la această binemeritată sărbătorire.

Vă rog să transmiteţi din parte-mi D-lui profesor P. Antonescu urările cele mai calde de viaţă lungă şi continuă vigoare, pentru a da şi mai departe silviculturii româneşti aleasa Domniei sale contribuţie de muncă şi de creaţie.

Domnul profesor Antonescu este o pildă rară de îndrumător al tinerilor generaţii, cari s'au format la lumina spiritului său şi cari nu s'au depărtat nici odată de această nobilă şi frumoasă misiune. El este unul din creatorii ştiinţei silvice române şi rar mi-a fost dat să văd un om mai îndrăgostit de specialitatea sa decât profesorul Antonescu.

Iată de unde vine prestigiul unanim, de care se bucură şi iubirea de care este înconjurat în toate cercurile, nu numai în cercul mai restrâns al specialiştilor silvici.

Dacă ţara noastră ar avea mulţi profesori ca d-l Antonescu, care să dea cu aceiaşi neprecupeţită convingere, pregătirea tinerilor generaţii şi dacă ar

avea încă mulţi bărbaţi, cari, în specialitatea lor, să fi creiat ceeace a creiat D-sa, am putea să ne credem ajunşi la idealul de naţiune de cultură, spre care râvnim cu toţii.

Asigur pe d-l profesor Antonescu de toată admiraţia ce i-o port şi îi doresc din inimă să se bucure încă multă vreme de roadele unei aşa de strălucite şi de pilduitoare cariere.

Primiţi vă rog, Domnule Preşedinte, asigurarea alesei preţuiri ce vă o poartă.

G. Ionescu-Sişeşti
Str. Romulus, 7

Bucureşti, 17 Noembrie 1933.

Scrisoarea D-lui prof. M. Kiriţescu-Arva

Rectorul Academiei de Inalte Studii Agronomice din Bucureşti

Scumpe şi stimate D-le Profesor,

Fiind reţinut în casă de o uşoară răceală am fost împiedecat eri, să iau parte la frumoasa sărbătorire care vi s'a făcut. Odată cu regretul meu de a fi fost împedecat de la împlinirea unei plăcute datorii, daţi-mi voe să mă asociez pe această cale la cinstirea omului şi munca lui, care pentru noi toţi, din ori ce ramură de activitate am fi, rămâne ca o pildă vie şi un izvor de îmbărbătare în răspântia grea a vremurilor de azi.

In această zi, când în mijlocul dragostei şi recunoştinţei colegilor de breaslă vă vine şi înalta înţelegere a unei munci rodnice, daţi-mi voe ca în numele Academiei de Inalte Studii Agronomice din Bucureşti şi al meu personal să vă urez sănătate deplină şi viaţă lungă, pentru ca de pe înălţimea operei Dv., durată cu răbdare şi sârguinţă, să fiţi un îndreptar pentru noi toţi.

Să trăiţi!

M. Chiriţescu-Arva

19/XI/933.

Telegrama D-lui prof. ing. M. Manoilescu

Fost Ministru

Din toată inima mă unesc cu toţi cei cari v'au sărbătorit marea şi rodnica activitate.

Mihail Manoilescu

Scrisoarea D-lui Ing. Insp. G-l C. D. Buşilă
Prof. Şcoala Politehnică Bucureşti

Domnule Preşedinte,

Regret foarte mult, că sunt împiedecat azi a lua parte la sărbătorirea colegului prof. A. Antonescu, şi a-i aduce felicitări pentru o folositoare activitate de 54 ani în serviciul silvic al Statului, din cari 35 ani în cariera didactică.

Regimul silvic şi propăşirea exploatărilor silvice şi a indusrializărei lemnului datoresc foarte mult, D-lui consilier silvic P. Antonescu. Prin această activitate a servit Corpul silvic şi i-a dat îndrumări, pentru aceea ce acest Corp are de desfăşurat în folosul economiei naţionale.

Această activitate a consilierului silvic a fost complectată cu acea exercitată de pe catedra de pe care a propagat ştiinţa silvică şi a deschis calea activităţii forestiere generaţiilor ce au eşit sub conducerea lui P. Antonescu.

Vă rog pe Dvs. a transmite colegului P. Antonescu cele mai bune felicitări pentru viaţa de o folositoare activitate, pentru interesul ţărei pe terenul silvic şi acel al învăţământului şi urez D-lui P. Antonescu încă mulţi ani cu sănătate pentru a putea aduce bune consilii Corpului silvic în marea operă ce are de îndeplinit, pentru ridicarea economică a ţării.

Primiţi, Domnule Preşedinte, asigurarea deosebitei mele consideraţiuni.

Constantin D. Buşilă
Profesor la Şcoala Politecnică „Regele Carol II"

Scrisoarea D-lui Ing. Insp. Const I. Budeanu
Profesor Şc. Politehnică Bucureşti

Domnule Preşedinte,

Regret foarte mult că, fiind forţat a lipsi azi din Bucureşti, nu voiu putea lua parte la serbarea şi la dineul ce se dau în onoarea D-lui prof. P. Antonescu.

Activitatea inimoasă şi îndelungată a D-lui profesor Antonescu dusă cu o competenţă desăvârşită, vor constitui un exemplu pentru tinerele generaţii.

Urându-i D-lui profesor Antonescu ca încă mult timp să poată da con cursul său preţios technicei româneşti, vă rog a primi distinsele mele salutări.

Budeanu

Telegrama D-lui Ing. Insp. G-l Gh. Nicolau
Prof. Şcoala Politehnică Bucureşti

Cu ocazia împlinirei vârstei de 75 ani vă doresc încă mulţi ani fericiţi.

Inginer Gh. Nicolau

Scrisoarea D-lui prof. Dr. Gr. Antipa
Preşed. Cons. de Ad.ţie PARID

Iubite Domnule Antonescu,

Sunt foarte necăjit, că tocmai în ultimul moment un caz de forţă majoră mă împiedică de a lua parte la sărbătorirea D-tale şi mă văd nevoit aţi trimite pe această cale sincerile mele felicitări, urând ţării ca să aibă norocul de a te avea încă mult timp la postul de muncă şi de conducere pe care'l ocupi. Aceste urări ţi le trimit nu numai fiind că te-am cunoscut şi apreciat o viaţă întreagă ca un mare învăţat în ştiinţele forestiere, ca un excelent profesor şi un vrednic funcţionar, dar şi fiindcă soarta mea a făcut să conlucrăm împreună în împrejurări extrem de grele pentru ţară, cari mi-au dat ocazia să văd ce om înţelept şi ce mare patriot eşti şi cât de mari servicii ai adus. Cu această convingere şi cu aceste sentimente de profundă admiraţie sărbătoresc şi eu astăzi în cugetul meu aniversarea D-tale de 54 ani de muncă şi mă închin cu respectul cuvenit unui om de bine.

Să trăeşti încă mulţi ani şi să ai fericirea de a vedea încolţind sămânţa de elită, pe care ai aruncat-o în sufletul şi gândul elevilor D-tale şi dând roadele ce le-ai sperat. Al D-tale devotat,

Dr. Gr. Antipa

Bucureşti 18 Nov. 1933.

Scrisoarea D-lui Ing. Insp. G-l I. Vardala
Dir. G-l P. C. A.

Scumpe Domnule Antonescu,

Nu am putut participa ieri la sărbătorirea, mai mult ca meritată, din cauza ocupaţiunilor. Cu gândul am fost însă alături de toti aceia, cari ţi-au putut exprima felicitările lor sincere şi bune urări, la cari mă asociez din toată inima.

Să trăieşti în deplină sănătate încă ani mulţi şi să te bucuri, nestingherit, de situaţiunea ce ţi-ai creat prin lunga şi neobosita D-tale activitate, în frumoasa noastră ţară, ai cărei fii te stimează şi te apreciază.

Cu toată dragostea.

I. Vardala

Scrisoarea D-lui Prof. Dr. C. Bungeţianu
dela Academia de Inalte Studii Comerciale Bucureşti

Iubite Domnule Antonescu,

Sărbătoresc împreună cu Soc. «Progresul Silvic» aniversarea celor 35 ani închinat Invăţământului nostru de D-ta, reprezentantul ideal şi demn de pildă al elitei Corpului nostru didactic!

Iţi urez din tot sufletul o sănătate tot atât de întreagă ca şi până acum şi aceeaş luciditate admirabilă de spirit împreunată cu toată înţelegerea dreaptă şi cumpănită a unui Mare Apostol.

Să trăeşti!

Prof. Dr. Const. Bungeţianu

Scrisoarea D-lui C. I. Băicoianu, Dir. B-ca Naţională a României

Onor. Soc. «Progresul Silvic», Bucureşti

Bucureşti 18 Nov. 1933

Domnilor,

Impărtăşesc cu Domniile Voastre simţimentele ce vă animează cu prilejul jubileului de 75 ani a valorosului muncitor pe ogorul silviculturei româneşti, iubitul nostru Prof. P. Antonescu.

Fiţi, vă rog, pe lângă dânsul interpretul sincerelor mele urări; de încă mulţi ani în deplină sănătate, ca să îmbogăţească mai departe literatura silvică românească cu mai multe contribuţiuni, pe care conitnuăm a le mai aştepta şi de aci înainte.

«Economia Naţională» aduce cu acest prilej eruditului său colaborator, urări de sănătate şi încă mulţi ani fericiţi.

Cu disitinsă consideraţie

C. I. Băicoianu

Scrisoarea D-lui T. Mândru, Dir. G-l Min. Agr. şi Domenii

Domnule Preşedinte,

Vă mulţumesc pentru invitaţiunea ce mi-aţi trimis, de a participa la sărbătorirea D-lui profesor P. Antonescu.

Vă rugăm să cunoaşteţi, că voiu participa la festivitate, însă, cu regret, nu pot lua parte la banchet, de oarece trebue să plec din Bucureşti.

Primiţi vă rog, Domnule Preşedinte, asigurarea celei mai distinse stime.

T. Mândru

Scrisoarea D-lui I. C. Teodorescu, Dir. Viticulturii din Min. Agriculturii

Iubite şi Stimate Domnule Grozescu,

Am primit amabila invitaţie, pe care mi-a făcut-o Soc. **«Progresul Silvic»** de a participa la sărbătorirea Domnului profesor Petre Antonescu, distinsul înain-

taş, care atâta vreme a muncit şi a luptat pentru aşezarea temeliei ce a servit la zidirea puternicei organizaţiuni silvice a ţării.

Stimez cu atât mai mult pe Domnul profesor Antonescu, cu cât D-sa prezintă şi acea rară calitate pentru epoca de astăzi, a modestiei neprefăcute.

Domnia sa a condus — pot zice a creat — o şcoală. Astăzi, poate fi cu atât mai fericit de opera sa, cu cât are strânsă împrejur o întreagă pleiadă dintre foştii elevi, care constitue nu numai o mândrie pentru Corpul inginerilor silvici, dar şi o noblete pentru ştiinţa românească.

Aş fi dorit din toată inima să fiu în mijlocul Inginerilor Silvici cu această ocaziune, spre a omagia pe apostolul dela care D-voastră aţi învăţat să apăraţi pădurea şi să luptaţi cu nebiruite puteri pentru cucerirea dreptului ca ea să poată trăi, dar, din cauza tratamentului medical la care m'am supus, mă aflu în imposibilitate de a gusta o astfel de plăcere.

Sprijinindu-mă pe prietenia D-voastră şi a multora dintre colegii cunoscuţi, pentru cari am o nespus de mare stimă, sper că absenţa mea va fi ertată, rugând pe D-l profesor Antonescu să primească omagiile mele călduroase, însoţite de cele mai bune urări de sănătate, întru mulţi ani!

Colegilor D-voastră dela «Progresul Silvic», cari au avut amabilitatea să mă invite la sărbătorirea lor, transmiteţi-le asigurarea admiraţiei ce le păstrez şi nestrămutatei mele prietenii.

Cu cele mai cordiale salutări

I. C. Teodorescu

Scrisoarea D-lui Dinescu dir. B-ca României

Mult stimate Domnule Antonescu,

Luând cunoştinţă de jubileul de 75 ani al Dv. vă rog să primiţi, odată cu felicitările mele, admiraţiunea şi respectul pentru o activitate atât de îndelungată, care, pentru noi cei mai tineri, constitue un frumos exemplu.

Vă rog să primiţi urările mele de a vă bucura şi în viitor de cea mai deplină sănătate.

Cu deosebită stimă

Dinescu

Scrisoarea D-lui Avocat Aureliu M. Eliescu (fost Ing. silvic şi membru de onoare al Soc. „Progresul Silvic"

Mă asociez şi eu la urarea tinerilor.

Să trăeşti, să dea Dumnezeu, ca să fii pilda noilor generaţii.

Aureliu M. Eliescu

Scrisoarea D-lui Ing. Cons. Silvic C. Sava Goiu, Preşed. Of. Central de Plantare din Min. Agr. şi Domenii

Mult Stimate Domnule Antonescu,

Regret din suflet că, fiind suferind, nu pot lua parte la sărbătorirea D-voastră.

Regretul meu este şi mai mare, prin faptul că sunt 35 ani de când am învăţat alături de D-voastră să preţuesc şi să iubesc munca.

Imi aduc aminte cu bucurie, — pare că a fost eri, — de nopţile ce petreceam împreună eu încă student, D-voastră conducătorul nostru, — profesor — muncind împreună.

O viaţă întreagă, scumpe decan al silviculturei, aţi închinat-o muncii constructive, dând exemplu tuturor şi fiind în fruntea mişcărilor, cari au dat şi au contribuit la progresul silviculturei româneşti.

Din toată inima, cu tot sufletul sunt lângă D-voastră, dorindu-vă ani mulţi, sănătate deplină, servind mereu de icoană vie tineretului nostru ca să vă urmeze şi ei în cariera lor inspirându-se de munca, probitatea şi frumoasele D-voastre calităţi de bun coleg şi înţelept îndrumător.

Nu pot scumpe şi stimate Domnule Antonescu, ca, la această înălţătoare sărbătoare, să nu trimit tovarăşei D-voastre de totdeauna, omagiile mele cele mai respectuoase, pentru înţelegerea cu care a ajutat în viaţă efortul D-voastră înconjurându-vă, cu noi toţi, de afecţiunea, la adăpostul căreia aţi putut în linişte lucra mereu 54 ani de muncă rodnică pentru ştiinţa silviculturei româneşti.

Primiţi, stimate şi venerate decan, stima şi respectul ce vă datoresc.

Cu toată afecţiunea.

Al Dv. devotat
Ing. Consilier Silvic
Const. Sava Goiu

Telegrama foştilor Elevi şi Camarazi silvici dela Societ. „Reşiţa"

Foştii Dv. elevi, aflători în serviciul Societăţii Reşiţa, îşi exprimă pe această cale astăzi; când vă retrageţi din activitate, recunoştinţa lor pentru munca titanică ce aţi depus în interesul silviculturii româneşti în decurs de 54 ani şi vă urează sănătate şi viaţă îndelungată.

Ing. Mihălcescu

Telegrama foştilor elevi şi colegi silvici dela Fondul Bisericesc Bucovina

Nestorului silviculturei noastre, neobositului muncitor pentru înflorirea patrimoniului forestier cu ocazia împlinirei 75 ani de viaţă, la mulţi ani îndelungaţi şi sănătate perfectă dorim.

Ing. Insp. Volosciuc, Ing. Şef. Pascovici, Ing. Cuneschi

Telegrama Ing. silvici din Direcţia Piteşti

Decanului silviculturii româneşti şi profesorului nostru iubit, toată dragostea şi respectuoase omagii.

Rădescu, Bratu, Petruţiu, Mircea, Popescu, Ciutu.

Telegrama Inginer silvic Leu Constantinescu

Regret că împrejurările mă împiedică ca, prin prezenţa mea, să manifestez astăzi simpatia şi respectul ce vă port. Vă urez încă mulţi ani şi sănătate.

Constantinescu Leu

Scrisoarea Ing. Liviu Ieşan din partea Ing. silvici ai Ad-ţiei Fond. bis. ort. Bucovina

Cu prilejul sărbătoririi aniversării D-Voastre de 75 ani în vârstă, 54 ani activitate profesională şi 35 ani activitate didactică, Corpul inginerilor silvici din administraţia Fondului bisericesc ort. rom. al Bucovinei îşi îndreaptă gândul la D-Voastră spre a lua parte la această rară sărbătoare.

In neobosita D-Voastre activitate, pusă cu cea mai desăvârşită desinteresare şi devotament în serviciul ţării în toate împrejurările şi în al silviculturii româneşti în special, **atenţia Dv. de neobosit cercetător al problemelor silvice s'a fixat şi asupra pădurilor din acest colţ de ţară şi ne-aţi vizitat de repetite ori atât în timpul dominaţiunii străine, pentru prima oară în August 1893 — ca sol al silviculturii româneşti —, precum şi după ce Bucovina a revenit la patria mumă şi pădurile de aici au trecut în patrimoniul românesc.**

Intructivele Dv. conferinţe, ce aţi binevoit a ne ţine aci, precum şi excursiunile ce au fost prilej de iniţiative folositoare şi îndemn la propăşirea culturii pădurilor de aici, vor rămâne neşterse pe lângă opera trainică înfăptuită de Dv.

Exprimându-vă pe această cale cu acest prilej recunoştinţa noastră, Vă aducem omagiile noastre şi Vă transmitem cele mai sincere urări de bine.

Pentru Administraţia Fondului bis. ort. rom. al Bucovinei şi în numele Soc inginerilor silvici ai Fondului:

Administratorul Fondului
Ing. Liviu Ieşan

Răspunsul Societăţii „Progresul Silvic"

Tuturor dovezilor de simpatie arătate de multe personalităţi — dintre tehnicieni şi prieteni ai Corpului Silvic prin adeziunea scrisă la această unică sărbătorire, biroul Societăţi «Progresul Silvic», a adresat următorul răspuns:

Domnule,

«Răspunzând scrisorii ce aţi binevoit a ne adresa cu prilejul aniversării vârstei de 75 ani, 54 de activitate publică, din cari 35 ani de profesorat a D-lui Ing. consilier silvic prof. P. Antonescu, avem onoare a vă exprima viile noastre mulţumiri pentru călduroasele urări ce aţi adresat sărbătoritului — exponent al Corpului nostru silvic.

Preşedinte, Secretar general,
(ss) **C. P. Georgescu** (ss) **Petre Ioan**

Ecoul sărbătorirei D-lui P. Antonescu în alte publicaţii

Menţiune.

Presa a fost unanimă în a înregistra evenimentul festiv, omagiind pe D-l Antonescu. Sărbătorirea a apărut în ziarele: Universul, Dimineaţa şi Adevărul, Curentul, Cuvântul, Epoca, Dreptatea, Lupta, Voinţa, Argus, Viitorul, etc.

Societatea «Progresul silvic» îşi face o datorie plăcută de a le exprima şi pe această cale mulţumirile şi recunoştinţa sa.

Graţie iniţiativei câtorva camarazi, despre această solemnitate şi mărturie a solidarităţii silvice:

1) Buletinul Asociaţiei G-le a Inginerilor din România (AGIR) — No. 12 pe D-brie, conţine articole datorate D-lor Ing. Insp. g-li silvici **Ioan Petre, M. P. Florescu şi Ing. subinsp. silvic Cezar Cristea.**

2) **«Progresul Social»**, remarcabila publicaţie a D-lui Ing. Şt. Mihăescu, înserează un articol despre personalitatea sărbătoritului, semnat de **Ing. Cezar Cristea.**

3) «Viaţa Forestieră», noua publicaţie a entuziastului tineret silvic, recenzează festivitatea în cronica scrisă de D-l Ing. silvic **I. Pelin.**

CĂRŢI ŞI BROŞURI APĂRUTE, CINŢINÂND SCRIERI ŞTIINŢIFICE ŞI DIDACTICE DE D-NUL P. ANTONESCU

LUCRAREA	publicată în anul	pagini	
1. Tratamentul grădinărit	1892	62	
2. Pădurile din Salzkammergut . . .	1896	113	
3. Situaţia economică forestieră din Europa	1896	42	
4. Corectarea torentului Zaubach . .	1894	28	
5. Torenţii din diferite state ale Europei.	1900	64	
6. Studiul Domeniului agro-forestier Brăneşti-Cernica-Pasărea.	1901	35	şi o planşă colorată.
7. Studiu asupra torenţilor din Valea Topologului	1901	64	
8. Exploatări de complexe forestiere. .	1902	105	cu 3 tablouri şi o hartă.
9. Importanţa economică a pădurilor de stejar	1902	37	
10. Convenţiuni comerciale şi influenţa lor asupra comerţului şi industriei lemnoase	1903	90	cu mai multe tablouri şi planşe colorate.
11. Amenajamentul şi triangulaţia pădurii de pe munţii «Muşuroaele Mari şi Mici»	1903	285	cu mai multe tablouri, planşe şi hărţi.
12. Comerţul şi Industria lemnului în România . . . . . (Lucrare **prezentată Academiei Române** şi onorată de un **raport elogios** al regretatului **Ion Kalinderu**).	1906	243	cu mai multe tablouri statistice.
13. Statistica pădurilor Statului — din Vechiul Regat	1907	199	
14. Harta pădurilor României (Vechiul Regat)	1907	în 4 planşe	
15. Plantaţiile, pepinierile şi metodele de tratament aplicate în pădurea Tarcău.	1909	25	

LUCRAREA	publicată în anul	pagini
16. Congresul internațional de Agricultură și Silvicultură din Viena . . .	1907	88
17. Regulamentul de exploatarea pădurilor de pe moșia Cârciuma de Piatră cu munții (Muscel)	1911	52
18. **Bulettin de la Société Centrale forestière de Belgique 1911** (pg. 393-396). Art.: Le chêne et sa culture en Roumanie	1911	
19. Islazurile comunale și problema silvo-pastorală în România	1921	50
20. Estimația în fond și suprafață a pădurii de pe moșia «Cucii»	1922	23
21. Pădurile din România Mare. (Lucrare publicată în **Revue Générale des Sciences din Paris** Nr. de pe Iunie consacrat savanților români) . . .		31
22. Pădurile din Ardeal și tratatul dela Trianon	1931	151
Total		1748 pagini

Aparitia acestor lucrări a fost salutată prin recenzii și articole elogioase ale revistelor de specialitate și ale ziarelor. Dintre ultimele nu vom cita decât alarma dată la **calamitatea torenților** de ziarele: **«Constituționalul»** Nr. 3287 din 1900 Nov. și **Adevărul** Nr. 4072 din 25 Nov. 1900 — prin pana d-lui **T. Teodorescu** conținând măgulitoare aprecieri la adresa autorului monografiei în chestia torenților dela noi și din alte State, studiu datorat d-lui profesor P. Antonescu.

Alte studii și articole apărute în presa străină au proectat lumini favorabile nu numai asupra științei silvice embrionare la noi, **dar asupra Țărei întregi,** prin judicioasele studii asupra **unei din principalele resurse de avuție națională,** care succde prin însemnătatea sa: **agriculturii și petrolului.**

Am găsit util a fi menționate, atât pentru **valoarea lor,** constituind pentru noi adevărate **«pietre unghiulare»,** cât și pentru **importanța lor documentară.**

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: Stinghe V.

Membrii:

Drăcea M. — Rădulescu M.
Ioan P. — Sburlan D.
Secretar de redacţie: Ionescu A.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1932:

Preşedinte: Georgescu P. C.

Vice-Preşedinţi: Drăcea M., Stinghe V.

Secretar general: Ioan P.

Casier: Grozescu Dem.

Secretari: Caragea N., Ionescu A.

Membrii:

Agapie G. — Florescu M. P.
Antonescu P. — Lazăr H.
Caragea N. N. — Nedelcovici Ath.
Ciurileanu D. — Priboianu N. V.
Condrea G. — Rodoteatu St.
Drâmbă D. — Sburlan D.
Eliescu A. — Ştefănescu-Suhăţeanu M.
Emanoil C. C. — Vâlceanu Eug.

Cenzori: Sculy X., Constantinescu Gh., Ionescu Gh.
Cenzori supleanţi: Florescu I., Marinescu Coman şi Simionescu L.

Preţul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ pentru membrii Societăţii	200 „
„ „ „ pentru conductori şi brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

„BUCOVINA"
INSTITUT DE ARTE GRAFICE
BUCUREȘTI

I 24871 1933 = consultat 2022

ANUL XLV, Nr. 12 DECEMBRIE, 1933

1930-1933

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

C IV R 114

SUMARUL:

Profesorul P. A. Grunau . . . . . *Redacţia*

Documentări — Comentarii:

Asupra condiţiilor de licitaţii de păduri . . . *I. Moldovan jun.*

Probleme administrative:

Situaţia forestieră a României . . . . . *M. P. Florescu*
Problema păstorească din munţii şi pădurile României . . . . . *N. Makescu*
Problema vânatului din pădurile noastre . . . *Ilie Dan*

Jurisprudenţă:

Codul Silvic . . . . . { *R. P.*
Legea contractelor de muncă . . . . . {

Cronica:

„Probleme forestiere" . . . . . *I. Dimitrescu*
„Inginerul silvic" . . . . . *T. B.*

Recenzii — Revista revistelor — Necrolog: Gr. Popescu, A. Berian.
Informaţiuni. — Soc. „Progresul Silvic".
Publicaţiuni: Deciziuni ministeriale.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREŞTI

XLV-ème Année. No. 12, December 1933 | XLV. Jahrgang. Nr. 12 Dezember 1933

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE

Prof. P. A. Grunau . . . *Redaction*

Problèmes administratifs:

Sur les conditions des licitations des forêts . . . *Ion Moldovan jun.*

Documentations-Commentaires:

La situation forestière de la Roumanie . . . . . *M. P. Florescu*
Le problème pastorale dans les montagnes et les forêts de la Roumanie . . . . *N. Mateescu*
La chasse dans nos forêts. *Ilie Dan*

Jurisprudence. — Chronique. — Récensions.

Revue des revues. — Nécrologes:

Gr. Popescu, A. Berian. — *Informations.*

Soc. «Progresul Silvic».

Publications: décisions ministérielles.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

INHALT:

Prof. P. A. Grunau . . . *Redaktion*

Verwaltungsfragen:

Über die Bedingungen bei Auktionsverkäufen von Forsten zur Nutzung . . *Ion Moldovan jun.*

Mitteilungen:

Die forstliche Lage Rumäniens . . . . . *M. P. Florescu*
Das Weide-Problem in den Bergen und Wäldern Rumäniens . . . . . *N. Mateescu*
Das Jagdproblem in unseren Wäldern . . . . . *Ilie Dan*

Jurisprudentz. — Chronik. — Rezensionen

Die Zeitschriften. — Nekrolog: Gr. Popescu

A. Berian. — *Nachrichten.*

„Progresul Silvic": Vereinsangelegenheiten.

Amtliche Veröffentlichungen.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

121011

PROF. P. A. GRUNAU

1990

97

- 1111 2005

1111 2014

PROFESORUL P. A. GRUNAU

In ziua deschiderii cursurilor, din toamna acestui an, la catedra de Protecţia pădurilor, Politică şi Administraţie forestieră, tinerimea studioasă nu a mai auzit glasul veneratului profesor Grunau, pe care l-au audiat aproape toţi cari azi, într'un fel sau altul, iau parte la conducerea trebilor pădureşti.

Indrumătorul a 33 de generaţii, omul datoriei cu prisosinţă împlinite şi al activităţii neobosite şi-a binemeritat repausul. Un stâlp de stejar al silviculturii româneşti, crescut în disciplina severă şi pură a Apusului şi educat profesional în tradiţia unei ţări, care crede în menirea superioară a pădurii, a sprijinit o jumătate de veac mişcarea forestieră a ţării, cu cumpănita sa judecată şi îndelunga-i activitate. Ponderea gândirii, sobrietatea cuvântului, discreţia gestului, distincţia atitudinei şi în orice caz modestia persoanei sale, iată ce a putut oricine recunoaşte în cununa calităţilor Profesorului Grunau, atât de afabil şi plăcut în raporturile cu toată lumea.

Pentru ideea care i-a încălzit şi agitat sufletul, pentru ideea forestieră, a fost şi desigur va mai fi încă, un vajnic luptător, în plină vigoare trupească şi sufletească. Nu însă pentru avantajul său personal, pentru situaţia sa, pe care de atâtea ori a neglijat-o cu o nobilă desinteresare, ci pentru iubirea adevărată şi adâncă de pădure, care la Profesorul Grunau, devine o pasiune, apare ca un cult.

Conştiinciozitatea şi punctualitatea, cu care s'a achitat totdeauna de îndatoririle sale au fost şi rămân pilduitoare. Pe D-l Grunau îl cinstim nu numai pentru ceeace ne-a împărtăşit de la catedră, dar şi pentru ce am putut învăţa de la el, ca om de caracter.

Om al convingerilor neclintite, Profesorul Grunau n'a ezitat nici odată să-şi spună la timp cuvântul său, în toate chestiunile delicate, la ordinea zilei. Dată fiind natura catedrei sale şi ţinând

39745.

seama de cunoaşterea adâncă ce o avea despre toate problemele silvice de la noi, el şi-a expus totdeauna cinstit părerea sa, indiferent dacă ea era sau nu în consensul celor mulţi. El n'a cerut nici odată recunoaşterea dreptăţii sale şi a privit cu seninătate chiar critica nefondată.

Sinceritate, muncă, tăcere ! Religia lui Carlyle n'a fost mai adânc înţeleasă şi mai convins aplicată.

După o copilărie neuitată, petrecută pe meleagurile Vâlsanului la moşia părinţilor săi din Vâlsăneşti, judeţul Argeş, este dus încă în vârstă fragedă, de părintele său, la Halle în Saxonia. Acolo e instalat în casa unui preot şi e crescut într'o atmosferă de severă disciplină, până la terminarea bacalaureatului.

Intors în ţară, după ce îşi face stagiul militar, se prezintă la un examen de bursă şi este trimis de Stat să studieze silvicultura în Germania, la vechea academie de la Tharandt, unde audiază cursurile unor maeştri iluştri, ca Judeich, Kunze şi alţii. La înapoiere ocupă, câţiva ani, diverse posturi în Serviciul silvic al Statului, la Râşca, în circ. Bucureşti, etc. Odată cu înfiinţarea şcoalei de silvicultură de la Brăneşti, în 1894, primeşte însărcinarea de a ţine cursuri la secţia brigadierilor.

Doi ani mai târziu, la moartea lui Danielescu, D-l Grunau este însărcinat să predea cursul de Protecţia pădurilor, Politica şi Dreptul forestier şi să conducă Direcţia şcoalei speciale din Brăneşti.

Prezenţa D-Sale în fruntea primului institut de învăţământ silvic al ţării, însemnează o eră de gospodărie intensă, fiindcă şcoala nou înfiinţată trebuia să fie organizată din toate punctele de vedere.

In această ordine de idei putem vorbi de complectarea parcului şcoalei, de înfiinţarea grădinii botanice, drenarea bălţii învecinate şi înfrumuseţarea în general a localităţii pe de o parte, iar pe de alta de sporirea bibliotecii şi a materialului laboratoarelor şcoalei, de crearea unei pepiniere model şi mai ales de înzestrarea şcoalei cu o pădure proprie, pentru aplicaţiunile practice ale elevilor.

In adevăr, după îndelungate stăruinţe, D-l Grunau a putut obţine dea Ministerul de Domenii trecerea în Administraţia şcoalei a pădurii «Pustnicul», care apoi a fost amenajată şi prevăzută cu reţelele de drumuri necesare, pentruca să poată servi învăţământului şi cercetărilor ştiinţifice.

In ce priveşte învăţământul în sine, trebue remarcat că sub Direcţia D-Sale şi cu concursul convins pe care l-a dat iniţiativei luată în Ministerul de Domenii, dela 1901 se schimbă condiţiile de recrutare a elevilor. Astfel, dela această dată nu au mai fost admişi în şcoală decât bacalaureaţi. Acest fapt şi sporirea numărului anilor de studii, prin înglobarea anului de practică, care până atunci se făcea înaintea cursurilor teoretice, au făcut ca programul de învăţământ al Şcoalei de la Brăneşti să se perfecţioneze an de an, stând alături de acela al institutelor superioare din străinătate.

Lucrările practice, la rândul lor, nu au fost neglijate. Ele au fost rânduite acum, timp de 18 luni, după cei trei ani de studii, precedând examenele de diplomă. Eficacitatea lor a fost asigurată prin aceea că au fost puse sub conducerea însăşi a profesorilor de specialitate, executându-se în condiţiuni cât mai apropiate de acelea, în care aveau să lucreze ulterior viitorii absolvenţi ai şcoalei.

Cercetările ştiinţifice au preocupat deasemenea într'un grad înalt pe D-l Prof. Grunau, care a ţinut să introducă tot mai mult în viaţa forestieră metoda ştiinţifică experimentală. In această ordine de idei, D-sa a stabilit pieţe permanente de experienţă, a aplicat technica răriturilor şi a încercat diverse metode de regenerare în pădurile şcoalei şi în cele din vecinătate. Plantaţiunile, în special cele de stejar de lângă şcoală, din pădurea Pustnicul şi din toată regiunea învecinată, constituesc şi azi un model de cultură silvică în regiunea de antestepă şi alături de cele făcute de Pietraru şi de Sculy, constituesc un document pentru silvicultura românească. In fine, încercările făcute cu diverse specii exotice au permis silvicultorilor români să-şi fixeze atitudinea în această importantă problemă.

D-l Grunau a părăsit conducerea şcoalei din Brăneşti în 1907, fiind urmat de N. G. Popovici. Rămas acum la şcoală ca profesor de Protecţie, Politică, Legislaţie şi Ad-ţie forestieră, trece la Ministerul Domeniilor, unde îndeplineşte funcţiunea de secretar al Consiliului technic şi conduce diverse servicii în Direcţia pădurilor.

După războiu a trecut la pensie, din funcţiunile îndeplinite în Serviciul silvic al Statului, închinându-şi de acum înainte întreaga sa putere de muncă ocupaţiunilor profesorale.

Dar, deşi activitatea cea mai de seamă a D-lui Grunau s'a desfăşurat pe tărâmul învăţământului, D-Sa ne-a dat şi o bogată pro-

ducţiune literară de specialitate. In afară de cursurile predate în decursul timpului, îmbunătăţite şi ţinute la curent cu toate realizările ştiinţifice din ţară şi străinătate, D-l Grunau a publicat următoarele broşuri :

Die Aufforstung der Oedländereien ;

Manualul silvic, 5 volume traduse după Neudammer Försterlehrbuch, din cari două, «Staţiunea forestieră» şi «Cultura pădurilor» sunt şi azi mult cercetate de silvicultorii noştri.

Istoricul învăţământului silvic.

Un proiect de cod silvic.

In Revista pădurilor D-l Profesor Grunau a publicat următoarele articole :

Replică la «Ocolul model», 1893.

O invazie de Liparis dispar, 1899.

Galeruca xanthomelaena, 1901.

Necesitatea modificării dispoziţiilor penale ale Codului silvic (conferinţă), 1902.

Relele organice ale Serviciului silvic, 1914.

Pia desideria, 1916.

Curiozităţi legislative, 1928.

Impăduririle în stepa dobrogeană, 1928.

Programul de lucru, 1929.

Bugetul Casei pădurilor, 1929.

Serviciul de control, 1929.

Regia, 1929.

Bugetul Ad-ţiei pădurilor pe 1930.

Organizarea Serviciului statistic, 1930.

Reflexiuni asupra dării de seamă a Consiliului technic al pădurilor pe 1930, 1931.

Serviciul de cassă, 1932.

O calamitate, care ne ameninţă, 1933.

In afară de aceste articole originale, D-sa ne-a dat în Revista pădurilor şi o serie de traduceri de articole germane, cari prezintau interes pentru silvicultorii români, precum: Statistica pădurilor austriace, 1897; Academia forestieră din Tharandt, 1905; O călătorie de studii forestiere în România şi Carpaţii de Est în 1905, de Prof. Schwappach, (pe care D-l Grunau fusese însărcinat de guvernul nostru a-l întovărăşi şi călăuzi în excursiile sale); Traversele de fag, 1905.

Dar D-l Prof. Grunau a înţeles de multă vreme necesitatea pentru silvicultori, de a evada din cercul prea strâns al specialiştilor şi de a desbate şi în alte reviste, în special în cele economice, unele din problemele forestiere la ordinea zilei. In acest scop a publicat în «Economia naţională» :

Lupta contra bostrichizilor, 1920.
Iarăşi defrişare, 1920.
Politica noastră forestieră, 1923.
Exproprierea pădurilor, 1924.
Forţa de export a României forestiere, 1926.
Comercializarea pădurilor, 1927.
Proprietatea forestieră colectivă şi unificarea, 1928.
25%, 1929.

Nu putem încheia rândurile de faţă, fără a destăinui cititorilor Revistei pădurilor, că o bună parte din satisfacţia ce o încearcă, văzând progresele făcute de această revistă în ultimul timp este datorită D-lui Prof. Grunau. In munca migăloasă, neafişată, de fiecare zi şi ani de-arândul, D-l Profesor Grunau a dat Revistei un ajutor, cu atât mai preţios, cu cât desinteresarea cu care îl oferia, nu era întrecută de cât de modestia cu care înţelegea să rămână necunoscut.

Revista pădurilor plină de recunoştinţă îi închină omagiile sale.

PROBLEME ADMINISTRATIVE

MONOGRAFII

ASUPRA CONDIȚIILOR DE LICITAȚII DE PĂDURI

de Ing. ION MOLDOVAN Jun.

După războiu s'a generalizat pentru cumpărătorii de păduri obligația de a executa lucrările de regenerarea parchetelor exploatate. In vremurile de puțină stabilitate a valorilor, de atunci, această condiție era pe deplin justificată.

Astăzi însă, când suntem în măsură de a putea face un calcul aproape precis pe mai mulți ani înainte, menținerea ei nu vedem cum ar putea fi justificată.

Numai puțini dintre exploatatori se pot bucura de stabilitate în ceeace privește locul și seria parchetelor și de continuitate în ceea ce privește exploatările în general.

Majoritatea covârșitoare a amatorilor, cari se prezintă la licitații, azi cumpără o pădure într'un basin de exploatare, mâine într'altul situat la zeci și eventual sute de km. de cel dintâi ; sau, azi cumpără o pădure, iar mâine și poimâine din o sută și unu de motive nu mai poate cumpăra.

Și unii și alții sunt ținuți a se îngriji de amenajarea unei sau mai multor pepiniere, pentru a putea face față obligației de reîmpădurire, care li se impune.

Și unii și alții sunt obligați a organiza un întreg aparat de producere și plantare de pueți, a-l instrui și mai presus de toate a-l menține chiar și după ce și-a industrializat materialul lemnos scos din parchet, având în vedere că unele amenajamente conțin dispoziția de a întreține plantațiile timp de 4 ani după plantare, fără nici o considerație, dacă acestea vor suferi între timp în urma pășunatului ilicit față de care exploatatorul nu dispune de nici un mijloc de apărare.

Toate acestea sunt greutăți cari țin pe mulți amatori la distanță dela licitații, nefiind în măsură de a se angaja la suplimente de lucrări cari reclamă 5—6 ani sau în cazul cel mai bun 4 ani, dacă produsul principal rezultat din operația de vânzare, adică materialul lemnos, poate fi realizat într'un singur an, la arborete pure de rășinoase sau foioase și în doi ani la arborete amestecate.

Abținerea acestor amatori dela cumpărări produce o incontestabilă scădere a prețului pădurilor puse în vânzare.

O altă cauză de scădere a prețului pădurii, tot atât de apreciabilă, o constitue riscul ce și-l ia adjudecatarul asupra sa prin faptul că se angajează a face lucrări cari nu cad în branșa sa, la care deci nu se pricepe și care îl leagă inutil de locul exploatării pe timp mai îndelungat.

Aceste deprecieri în valoarea pădurii sunt numai în detrimentul proprietarilor fără ca să beneficieze nimeni de pe urma lor.

Ele n'ar surveni dacă proprietarul și-ar face el însuși regenerarea, acesta având nu numai stabilitate, ci și toate mijloacele necesare pentru astfel de lucrări, precum :

a) Pepiniere și personal instruit și gratuit, pentrucă brigadierii și pădurarii sunt plătiți cu aceeași leafă, ori fac reîmpăduriri ori nu fac.

b) Interes lipsit de orice preocupări meschine, considerând că nu ține numai să treacă peste recepție, ci mai presus de toate să asigure o cât mai reușită replantare a parchetelor exploatate.

d) Posibilitatea de a avea la îndemână pueți aclimatizați cu condițiile de vegetație ale regiunei unde sunt situate parchetele, etc.

Iată atâtea motive cari ar trebui să cadă greu în cumpănă, ținând seamă că reduc cheltuelile de regenerare în proporție apreciabilă.

Trecând peste aceste considerente de ordin pecuniar la chestiunile technice, constatăm cu surprindere, că personalul silvic superior și inferior este lipsit de posibilitatea de a activa direct la principala operațiune silvică, adică la înființarea pădurii însăși, după cum o altă ramură importantă a științei silvice, anume exploatarea și mijloacele de transport pendinte de aceasta, n'a aparținut nici până acum și nu aparține nici azi de domeniul activității sale. Excepțiile îmbucurătoare inaugurate în ultimii ani de C. A. P. S. nu suspendă regula generală.

Această situație înflorește la noi atunci când alte state cu c

cultură silvică mai desvoltată preconizează principiul, ca exploatatorul ca om de afaceri, care nu are şi nu poate avea simţ pentru continuitate în domeniul forestier, să fie scos cu totul din pădure şi să nu i se mai dea voe să pună piciorul în acest sanctuar, materialul lemnos punându-i-se la dispoziţie în afară de raza parchetelor. Din acest motiv exploatările se fac în regie, de personalul silvic; iar asupra regenerărilor nici nu mai încape discuţie, că le-ar putea face altcineva decât acelaşi personal, singurul competent în materie.

Cu sistemul practicat la noi, personalul silvic, cel mai bine pregătit din punct de vedere technic şi silvic-cultural, face mai mult pe poliţaiul în păduri şi pe birocratul în birou, ceeace nu este nici de chemarea nici de demnitatea sa.

Incadrat în aceste preocupări streine de menirea sa, acest personal face erori capitale în ceeace priveşte regulele de exploatare. De aceea, vedem adeseori în condiţiile de licitaţie referitoare la pădurile compuse d. e. din arborete de răşinoase (pentru cherestea) în amestec cu fag (pentru lemn de foc) a căror vânzare s'a efectuat în lunile Iunie sau Iulie ale unui an oarecare, menţinută obligaţia ca regenerarea parchetelor exploatate să fie făcută în primăvara anului următor. Această condiţie, — cu ori câtă bunăvoinţă — nu poate fi respectată, ţinând seamă de necesităţile inexorabile ale exploatării, conform cărora, în regiunea de munte, exploatarea unei păduri de felul celei arătate reclamă, în condiţii normale, doi ani; un an pentru lemnul de cherestea şi un alt an pentru lemnul de foc, fără a lua în considerare nici un fel de întârziere în sezoanele lucrărilor parţiale, precum: doborît, cojit, curmat, corhănit, construcţii de jghiaburi şi dat pe jghiab.

Pus în faţa unor probleme atât de dificile, exploatatorul n'are decât două căi de urmat: sau nu se prezintă la licitaţie, şi prin aceasta sufere şi el, pentrucă nu poate dobândi pădurea de care are nevoe, şi proprietarul, neputând realiza la timp venitul proectat; sau cumpără pădurea punându-şi în calcul, în detrimentul proprietarului, riscul alergărilor şi intervenţiunilor pentru prelungire de termen.

Din aceste fapte se desprinde concluziunea, că la redactarea condiţiilor de vânzare de păduri este absolută nevoe să se ţină mai bine seamă de toate cauzele cari pot spori preţurile lemnului, respectând atât mijloacele normale ce-i stau exploratorului la îndemână pentru îndeplinirea angajamentelor ce i se impun, cât şi re-

gulele technice de exploatare a materialului lemnos și posibilitățile de scoaterea lui din parchet.

In criza actuală, de care se resimt toate ramurile de activitate economică și care în domeniul forestier se manifestă prin enormele greutăți de valorificare, nu văd pentru ce administrația silvică a statului ignorează faptele și se menține în situația comodă, de a se lăsa servită de cumpărători în executarea unor lucrări, cari nu pot cădea decât numai în sfera sa de activitate, precum sunt regenerările, și a se lăsa solicitată și rugată pentru repararea unor greșeli făcute de ea însăși în fixarea termenelor de exploatare, cari cu puțină grijă și bunăvoință puteau fi evitate dela început.

Sur les conditions des licitations des forêts.

L'obligation imposée aux adjudécataires des forêts d'exécuter les travaux de régénération dans les coupes contienne beaucoup d'inconvenients dont la conséquence est la diminution du prix d'achat de la forêt, au détriment du propriétaire. L'auteur recommande que le propriétaire, qui dispose de personnel instruit aussi que de meilleurs moyens pour l'exécution des travaux, facilite la gestion de l'adjudécataire, en prenant l'obligation du reboisement. Aussi on donne au personnel forestier la plus propre utilisation.

Ueber die Bedingungen bei Auktionsverkäufen von Forsten zur Nutzung.

Die Verpflichtung, welche den Käufern von Schlägen auferlegt wird, letztere aufzuforsten, enthält manche Uebelstände, unter welchen der Preisrückgang zum Schaden des Eigentümers zu erwähnen ist. Letzterer, welcher gewöhnlich (Staat) über eine Beamtenschaft von Specialisten und über bessere Möglichkeiten zur Ausführung der Arbeiten verfügt, sollte dem Käufer keine erschwerenden Bedingungen auferlagen und sollte die Aufforstungspflicht selber übernehmen. Damit würde er sein Personal am vorteilhaftesten ausnützen.

DOCUMENTĂRI - COMENTARII

SITUAȚIA FORESTIERĂ A ROMÂNIEI

Spicuiri din raportul prezentat Comisiunii technice a Regimului Apelor Dunării, la 17 Nov. 1932, la Viena.

de Ing. silvic M. P. FLORESCU, fost deputat

In buletinul Informativ No. 13 din 1 Iulie 1933 al Ministerului Agriculturii și Domeniilor s'a publicat o amplă dare de seamă asupra lucrărilor Comisiunei Technice a regimului apelor Dunării în sesiunea XV, ținută la Viena.

Intrucât lucrările delegatului român, referitoare la chestia forestieră, a atras de astă dată mulțumirile unanime ale întregei Comisiuni Technice, și având în vedere importanța ce prezintă aceste comisiuni în raporturile internaționale ale statelor succesorale ale fostului imperiu Austro-Ungar, vom spicui din lucrarea menționată, câteva date, care pot interesa nu numai pe acei cari se ocupă special cu problema forestieră ci pe toți care urmăresc și se interesează de lucrările Comisiunii Dunărene.

In principiu, lucrările Comisiunei Technice, privesc menținerea între statele succesorale ale fostei Monarchii Austro-Ungare, a unității de acțiune technică, cu privire la regimul apelor din basinul Dunării, din regiunile situate în afara actualei frontiere a Ungariei.

Iar pentru asigurarea acestei acțiuni, Comisiunea este investită cu puteri de a proceda la constatări locale pe teritoriul tuturor celor cinci state. Prin acest drept de imixtiune pe teritoriul statelor reprezentate întrânsa, Comisiunea este un organism destul de periculos, creind o situație foarte delicată statelor respective.

De aci rezultă importantul rol al acestei Comisiuni, și în special pentru țara noastră, care prin situația oro-hydrografică a regiunei ce interesează Comisiunea și mai ales a întinderei acestei regiuni, prezintă un obiectiv deosebit în revendicările ungare.

In urma discuţiunilor avute în sesiunile anuale, Comisiunea prin rezoluţiile luate a fixat în cele din urmă un cadru de lucru, ce trebuie urmărit şi realizat an cu an de statele în cauză.

In urmărirea acestei idei şi ţinând seamă şi de hotărârile luate în comisiunea ce a avut loc în 1931 la Veneţia, s'a înglobat în cadrul de mai sus şi normele de întocmire a unei statistici forestiere.

Delegatul român în sesiunea din 1932, ţinută la Viena, a prezentat prin raportul anual şi datele referitoare la această statistică în care se cuprinde şi ameliorarea terenurilor degradate.

Din datele statistice prezentate şi a planurilor anexe, comisiunea este în măsură să aprecieze pe de o parte activitatea desfăşurată de guvernul român, atât în ce priveşte lucrările executate până în prezent în teritoriul convenţional cât şi programul în viitor.

Astfel, din cuprinsul raportului, rezultă că în 1931 au fost executate următoarele lucrări:

a) Împădurirea à 9600 Ha în parchetele exploatate, care a costat.	7.804.976 lei
b) Plantarea a 1.061 Ha. terenuri degradate.	1.907.203 „
c) Lucrări de pepinieră.	5.845.990 „
d) Recoltări de seminţe	2.155.792 „
e) Lucrări de artă (baraje, cleionage) . .	1.261.555 „
f) Lucrări auxiliare	109.306 „
g) Ridicări în plan.	51.059 „
Total	19.135.881 lei

Lucrările proectate pe anul 1932.

Pentru executarea lucrărilor, în vederea aplicării dispoziţiunilor Tratatului dela Trianon, se prevăzuse suma de 28.000.000 lei.

D-l Ministru C. Conţescu, delegatul principal al României, în expozeul făcut Comisiunii a insistat asupra extinderii lucrărilor de împădurire şi corecţiunea torenţilor în zona vizată de Tratat, asigurându-li-se sumele necesare cu toate greutăţile crizei financiare ce bântuie toate ţările. Comisiunea luând în discuţiune raportul şi ex-

pozeul d-lui expert reprezentant al studiilor forestiere, face următoarele constatări:

Delegatul Ungariei, d-l Dietrich își arată toată satisfacția asupra lucrărilor forestiere prezentate de către delegațiunea română, apreciind elogios technica și intensitatea lor.

Exprimă mulțumiri d-lui Ministru Conțescu și delegatului forestier d-l Ing. Gl. silvic D. Grozescu pentru activitatea desfășurată de serviciul silvic pentru aceste realizări.

Delegații tuturor celorlalte state, se asociază la constatările făcute de către delegatul Ungariei, relefând și apreciind munca desfășurată și sacrificiile materiale făcute pentru întocmirea statisticei și hărților, de guvernul român prin serviciul respectiv.

In urmă, președintele Comisiunii, d-l Ministru Rosetti, în numele său personal și al Comisiunii, prezintă felicitări d-lui Ministru Conțescu și delegațiunei române, pentru raportul forestier prezentat, întocmit cât se poate de complect și judicios din punct de vedere technic cât și pentru interesul ce se pune spre desăvârșirea lucrărilor ce interesează Comisiunea, rugând a se interveni către guvernul român pentru a trimite Comisiunei 110 exemplare din harta forestieră anexată la raport, spre a fi atașată la lucrările generale ale protocolului.

In concluzie: activitatea forestieră desfășurată de statele participante la Comisiunea regimului apelor, concretizată în expozeuri anuale, capătă din ce în ce mai mult un aspect deosebit, față de trecut.

In ce privește țara noastră, se constată că începuturile din ce în ce mai consistente au fost apreciate în mod deosebit de către delegații statelor componente ale Comisiunii, cari au renunțat în totul la tema din trecut, de a cere să constate și să verifice la fața locului în țara noastră lucrările, mai mult chiar, delegația jugoslavă, a cerut și a insistat să i se dea încă o serie de lucrări referitoare la inventarierea terenurilor degradate și statistica forestieră română, luându-se ca model pentru lucrările din Jugoslavia.

Un lucru care merită a fi amintit:

In Ungaria, în ce privește tratatul dela Trianon, în 1931 s'a cheltuit pentru lucrări hydraulice și forestiere suma de 11.643.384

franci aur sau 380.931.000 lei, în timp ce în ţară la noi s'a cheltuit circa 42.500.000 lei.

Delegatul ungar, aducând în sprijinul tezei sale pagubele suferite în 1932, prin inundaţiile pricinuite pe teritoriul ungar, a cerut ca şi Guvernul Român să dea toată atenţiunea lucrărilor semnalate, acordându-li-se şi mijloacele necesare pentru realizarea lor.

D-l Ministru C. Conţescu, a asigurat membrii Comisiunii că şi guvernul ţării noastre apreciază importanţa lucrărilor şi va acorda toată solicitudinea pentru executarea lor.

Astfel că în interesul ţării noastre, de a reda întinselor şesuri agricole din văile râurilor, liniştea necesară contra eventualelor inundaţii, prin stabilizarea şi ameliorarea regimului apelor în bazinul râurilor din întreaga ţară şi în special în bazinul Dunării centrale, cât şi a menţine prestigiul ţării noastre în raporturile internaţionale de această natură, este necesar ca:

1) Activitatea începută pe teritoriul convenţional să se continue, punându-se anual la dispoziţia Direcţiei regimului silvic mijloacele necesare.

2) In regiunea vizată de Tratatul dela Trianon, defrişările de păduri pentru constituirea de islazuri comunale, mai cu seamă în terenuri cu pante repezi, cari prin desgolirea lor dau naştere la formarea de ravene şi torenţi, să se interzică cu desăvârşire, oricare ar fi motivele ridicate.

3) Să se ia măsuri urgente şi continue pentru ameliorarea izlazurilor comunale, pentru a se evita astfel alte solicitări de înfiinţări de noui islazuri din păduri.

4) Să se oprească legal, tăerile rase pe suprafeţe întinse în pădurile de reşinoase din bazinurile râurilor care se varsă în Tisa şi Dunărea centrală, prevăzându-se această clauză în amenajamentele şi regulamentele de exploatare a acestor păduri; iar în pădurile de fag se va adopta codrul cu tăierile progresive, iar în pădurile de protecţie codrul grădinărit.

5) Să se continue cu plantarea terenurilor degradate şi cu ţinerea statisticei la curent, fiind în interesul nostru special de a justifica anual, Comisiunei, mersul acestor schimbări, etc.

Rezultatele şi dezideratele de mai sus, care onorează pe acei care ne-au reprezentat

în Comisia technică dela Viena, constituie un pas pozitiv de activitate a Corpului forestier român.

Acțiunea technică întreprinsă cu atâta interes în regiunea ce formează obiectul tratatului dela Trianon are repercusiuni de o deosebită importanță pentru situația noastră agricolă. Așa că se impune a fi generalizată cât mai întins pe întreg cuprinsul țării, unde sute și mii de hectare de terenuri degradate și nerentabile, trebuesc redate culturii agricole și forestiere, prevenindu-se în acelaș timp și dezastrele inundațiilor cari din an în an au devenit mai amenințătoare.

La situation forestière de la Roumanie.

À la XV-ème session de la commission technique pour le régime des eaux du Danube, la délégation roumaine a présenté un ouvrage documentaire avec le titre mentionné plus haut. Dans cette étude on envisage tout ce que la Roumanie a fait pour se conformer au programme des travaux que les états successorales se sont imposés d'effectuer à fin de régler le régime des eaux.

L'auteur de cet article met en évidence l'activité soutenue et efficace, développée par la Roumanie en vue de satisfaire les obligations imposées par le traité de Trianon, présente des chiffres éloquentes et mentionne le contentement exprimé par les membres de ladite Commission à l'égard des travaux de reboisement, endiguements etc., executés.

En conclusion, il demande la continuation de cette activité, parcequ'elle est dans l'intérêt du pays même et marque une des plus positives activités du corp forestier roumain.

Die forstliche Lage Rumäniens.

Gelegentlich der 15-ten Tagung (Wien, November 1932) der technischen Kommission für das Studium des Régimes der Donauwässers hat die rumänische Delegation unter obigen Titel eine auf Dokumente gestützte Arbeit eingereicht, in welcher alles das dargelegt wird, was Rumänien unternommen hat, um Schritt zu haben mit der technischen Aktion der Nachfolgerstaaten der gewesenen habsburgischen Monarchie, unternommen in Ansicht der Beeinsflussung des Régimes der Wässer des Donaubeikurs.

Der Verfasser vorliegenden Aufsatzes betont die nachhaltige und wirksame Arbeit, welche von Rumänien geleistet wurde um die aus dem Vertrag von Trianon resultierenden Verpflichtungen zu erfüllen, macht überzeugende Zahlenangaben und erwähnt die Genungthuung welcher die Mitglieder der Kommission Ausdruck gegeben haben für die von Rumänien ausgeführten Aufforstungs- und Eindeickungsarbeiten.

Zum Schluss verlangt er die Fortsetzung dieser Arbeiten im eigensten Interesse des Landes und um den Beweiss zu erbringen, dass die rumänische Forstleute fähig sind, positive Arbeit zu leisten.

PROBLEMA PĂSTOREASCĂ DIN MUNȚII ȘI PĂDURILE ROMÂNIEI

de Ing. Insp. silvic N. MATEESCU

Acesta a fost titlul art. publicat în ziarul „Curentul" din 6 Sept. 1933, scris de colegul M. P. Florescu, vechiu luptător pentru interesul general economic al țării și cauza silvică în special, art. prin care continuă a expune groaznicele consecințe ale relei aplicări a Legilor de Exproprierea și Administrarea celor peste 1.200.000 ha., islazuri expropriate din păduri, în marea lor majoritate cu teren expus surpărei prin despădurire. Acel art. se termină precum urmează :

„....Azi pare că lucrurile se vor schimba în bine. Suntem satis-„făcuți că actualul Ministru de Domenii, d-l Voicu Nițescu în cir-„cularа recentă dresată d-lor Prefecți de județ a spus între altele : „Starea islazurilor noastre este dovada lipsei celui mai elementar „spirit de gospodărie din viața economică. Cu ce drept solicită sa-„tele noastre pământ pentru islaz, când islazurile pe care le au sunt „batjocură ? — Veți vedea în jurul orașelor și satelor, întinse supra-„fețe care au aspectul unor terenuri părăginite! — Este cât se poate „de dureros.

„Nu au nevoe satele noastre de islazuri ?

„A dispărut cu totul spiritul de gospodărie ?

„Ad-ția noastră nu este capabilă să facă un lucru bun ?

„Se impune ca și problema islazurilor atât de mult trâmbițată „să fie fixată în sensul de a ne ocupa în primul loc de ameliorarea „islazurilor existente, depe tot cuprinsul țării, înainte de a proceda „la schimburi de terenuri și deci la alte sacrificii de noui păduri".

De sigur că prin art. ce vor urma, autorul va reveni și cu noui propuneri asupra modalității ameliorării islazurilor expropriate din

păduri cu teren costos şi surpător, întrucât acel ordin cu Nr. 172252, din 12 August 1933, se referă la curăţirea în special de mărăcini, bozii, etc.

Discutarea unor asemenea propuneri sunt de actualitate, nu numai ca urmare a alarmei date şi prin art. „O Lege nouă", al colegului Horia Manole, articol publicat în „Revista Pădurilor" (pag. 353-356, din 1933) asupra dezastrelor ce vor urma prin nouile defrişeri ale pădurilor — ce se cer acum a se destina pentru islazuri, dar şi prin faptul că pentru viitoarea sesiune a Parlamentului, sunt pregătite a se vota şi legea reorganizării Camerii de Agricultură, ca şi C. Agriculturii, legi prin care acţiunea silvică, va fi nesocotită tot aşa cum s'a urmat prin legile azi în vigoare.

Exemple de acte constatatoare în cauză sunt menţionate şi prin osebitul „Memoriu asupra neacordării de către Camerile Agricole a concursului necesar pentru acţiunea silvică prevăzută de legi, nici cel puţin în regiunile bântuite de torenţi. Ce ar fi de făcut?", — memoriu depus la 18 Martie 1933 Soc. „Progresul Silvic", care l-a dat în studiul Comisiunii instituită pentru elaborarea noului Cod Silvic [1]).

Ştiind că şi cu noua Lege a Finanţelor locale (publicată în Monit. Of. Nr. 88/933) s'a pierdut şi campania de lucru 1933/934 pentru asemenea acţiune silvică şi în genere pentru adevărate ameliorăţiuni la islazurile din păduri, am făcut la C. A. P. S. şi „Progresul Silvic" comunicarea din 18 Iulie a. c.: „Propuneri relativ la cruţarea şi îngrijirea pădurilor din reg. bântuite de torenţi", cerând a se interveni la Minist. de Interne ca până la modificarea legii să binevoiască a introduce dispoziţiunile necesare prin regulamentul cerut de art. 77 al acelei Legi.

Intr'adevăr, veniturile păşunilor comunale, prin art. 8 al Legii Finanţelor locale sunt clasificate ca venituri ordinare, — iar destinaţia specială prevăzută prin Legea Ad-rei Păşunilor, din 1928, de a nu se mai face cheltuelile ordinare de personal, etc., din venitul islazului, ne mai ţinându-se în seamă nici pentru cele privitoare la îmbunătăţirea islazurilor prin plantarea râpelor, etc., — şi constatând ca păgubitoare interesului general economic, necuprinderea la

1) A se vedea procesul verbal al Cons. de Ad-ţie dela 29 Martie 1933, publicat la pag. 414 din „Revista Pădurilor".

art. 4 al nouei Legi a Finan. locale printre cheltuelile ordinare obligatorii şi: „Ingrijirea pădurilor comunale şi a păşunilor din păduri", am propus ca după cele 5 cap. „Cheltueli comunale obligatorii" specificate şi prin acel articol 4 şi anume: I) Ad-ţia Comunală, II) Invăţământ [2]) şi Culte, III) Sănătate şi Ocrotiri Sociale, IV) Agricultură şi Zootechnie, V) Drumuri şi Poduri, — odată cu trecerea lor şi în regulamentul Legii, să se prevadă dispoziţiuni categorice şi pentru acţiunea silvică şi deci a se adauga şi cap. VI, în cuprinderea următoare:

„VI) Ingrijirea pădurilor comunale şi a păşunilor din păduri".

„1) Agentul silvic inferior, 2) Ad-rea păd. comunale şi a păşunilor împădurite. Controlul ad-rei păşunilor din păd. Obştiilor devalmaşe şi coposesorate, 3) Fixarea şi împădurirea terenurilor degradate".

Şi am mai insistat ca: „în conform. cu art. 27 şi 28 ale aceleiaşi „Legi, înscrierea în bugetul comunei de venituri şi cheltueli pentru „lucările de mai sus [3]), se va face după avizul Ing. silvic, delegat de „Minist. Domeniilor, ing. silvic care va avea şi răspunderea controlului lucrărilor".

Ca bine cunoscător al înspăimântătoarei situaţii a islazurilor din păduri şi a păşunilor din păd. Obştiilor de moşneni devalmaşi, am insistat asupra propunerilor de mai sus, din cauză că Ing. Silvic nu i s'a dat posibilitatea de a aplica şi art. 48 din Codul Silvic pentru păşunatul reglementat în asemenea păduri, cari prin păşunatul

---

2) La cap. IV Agricultură şi Zootechnie, s'a menţionat la al. 3: „Subvenţia pentru Camerile Agricole egală cu 10% din contribuţia Statului, prevăzută la art. 18; al. 4, Ad-rea Păşunilor păd. comunale şi al. 5, Ameliorări locale, plantaţii.

3) Judeţele nu s'au conformat „Legii Mihalache" din 1930 a Ameliorării Terenurilor degradate, spre a aloca fonduri pentru plantarea râpelor din islazuri sau alte terenuri degradate; iar prin art. 6 al Legii Finan. locale, la „cheltueli judeţene", nici nu se mai menţionează de asemenea lucrări pentru valorificarea patrimoniului nostru naţional. Ce să mai zicem de neaplicarea nici a Legei din Monit. Of. Nr. 91/930, adică a „Legii pentru plantarea drumurilor publice, a păşunilor şi hotarelor lor, precum şi a locurilor publice", pentru care se publică ord. observatoare repetitoare către Subof. de plantare, dar în zadar?

abuziv, s'au transformat în mare parte în râpi, torenți [4]), etc., și pentrucă am cetit și prin ziare, etc., de instituirea Comit. județean al islazurilor, compus numai din Prefect, Președintele Camerii Agricole și Șeful Serv. Agricol Județean [5]), deși mai toate islazurile din reg. de deal și munte sunt expropriate din păduri și sunt vârâte în interiorul păd., ba încă, în majoritatea cazurilor, sunt situate pe coaste supuse surpării, prin despădurire.

Deasemenea că, de către Serv. Păsunelor s'a dat ord. circ. repetitoare către Serv. Agricole și Administrative, cu privire la ameliorațiunea islazurilor comunale [6]), cu specificarea curățirei mărăcinilor, fără a se menționa de cruțarea lor pe coaste surpătoare, sau unde sunt necesare a feri de vite plantațiile ori pâlcurile de sămânțiș de arbori instalate prin mărăcineturi, pâlcuri trebuitoare a se reînființa în islazurile costoase ; în schimb n'am cetit dispozițiunile privitoare la plantarea râpelor din islazuri, necum la aplicarea art. 4 a Legii Ad-rei Păsunelor din 1928 relativ la întocmirea amenajamentelor silvico-pastorale, ce sunt așa de urgent necesare.

Dacă asemenea dispoziții legale, din 1925 și 1928 nu s'au

---

4) Dacă Serv. Agricole județene nici în baza art. categorice ale Legii Ad-rei Păsunilor (Monit. Of. Nr. 90, din 25 Aprilie 1928) și regulamentul acelei Legi din 12 Iunie 1928, n'a executat controlul exercitării păsunatului reglementat, necum să îmbunătățească islazurile, deși fonduri n'au lipsit față cu fixarea prețului de expropriere chiar sub cel al arendei terenului din anul când s'au făcut exproprieri — zic nici Legea pentru modificarea unor art. din Legea pentru organizarea cooperației (Monit. Oficial Nr. 82 din 7 Aprilie 1933), nu va putea da rezultele așteptate, chiar și cu art. 130 al regulamentului din Monitorul Oficial Nr. 145 din 28 Iunie 1933, ca bugetul obștei de păduri devalmase va coprinde la cheltueli între altele și : „Cheltuelile pentru ameliorări pastorale după indicațiunile secției technice agricole din oficiul Național al cooperației Române".

5) Prin decizia Nr. 112130, din 24 Mai 1933, s'a instituit Comit. județean al islazurilor compus din Prefect, Președintele Camerii Agricole și șeful Serv. Agricol având ca atribuțiuni :

a) Să se ia măsuri de întocmirea amenajamentelor de durată și planuri de exploatare anuale pentru fiecare islaz comun sau comunal.

b) Să se ia măsurile necesare pentru buna ad-re a islazurilor, a curățirei lor și în general pentru aducerea la îndeplinire a măsurilor propuse prin amenajament ori planuri de exploatare.

6) Prin ord. circ. al Serv. Păsunilor Nr. 109553, din 20 Mai 1933, către Serv. Agricole și Ad-tive, se precizează curățirea mărăcinilor din islazuri comunale, fără a se ține seamă de dispozițiile deciziunei minist. comunicată ocoalelor silvice cu ord. Nr. 110000 din 23 Mai 1933.

executat și mare parte din veniturile islazurilor s'au irosit și altfel decât ar fi trebuit, nu știu cum să insist a se aduce la cunoștința nu numai a autorităților în drept, dar și a opiniei publice, că trebue considerată ca o adevărată acțiune criminală tolerarea, — și după dezastrele pricinuite de inundațiile catastrofale din ultimii ani, — a continuării defrișerii pădurei din islazurile de pe coastele surpătoare, în loc de a se începe, chiar cu mijloace restrânse, fixarea și plantarea râpelor din izlazuri [7]). Aceasta se impune cu atât mai mult că grozava criză n'a permis acordarea de Stat și instituțiile prevăzute de Legea Ameliorării terenurilor degradate, a sumelor necesare pentru fixarea și plantarea enormei suprafețe a terenurilor degradate din trecut și deci rezultă necesitatea ca prin orice mijloc, chiar dacă la început opinia publică n'ar înțelege ce binefacere ar urma unor asemenea măsuri, să se oprească de fapt defrișarea sau transformarea în terenuri degradate a islazurilor din păduri costoase ori păduri devalmașe [8]).

Ingrijorat de primejdia ce amenință țara, prin defrișarea păd. din islazuri costoase, numai pentrucă legile nu se aplică, nici în părțile lor bune [9]), cum am dovedit și prin actele de constatările menționate prin comunicările ce am făcut în Congresele Ing. Silvici din 1927 și 1929, conferințe, ori memorii, etc., adresate la C. A. P. S., Insp. Direcția Regim Silvic, Serv. Păşunilor și Comisia Parcurilor Naționale din Minister ca și Soc. „Progresul Silvic", Camera Agricolă Argeș, Prefectura Argeș [10]), etc., accentuez că, după enormele

---

7) Camerile de Agricultură, care au încasat mari sume din venitul islazurilor din păduri și al păşunilor alpine, n'a planat nici în 1932 pe întreaga țară decât neînsemnata suprafață de 66 ha., cheltuindu-se numai suma de 115.059 lei.

8) A se vedea ca exemple de gravele ilegalități, actele de constatare menționate prin referatul înregistrat la Minister la Nr. 70644 din 31 Martie 1932 (Direcția Regimului silvic) și la Caps la Nr. 25816—25818 din Iulie 1933 (Direcția Technică).

9) Menționez că instituțiuni interesate; spre a aplica Legea ameliorării terenurilor degradate refuză colaborarea cu serv. silvic; de ex. Dir. C. F. R. (a se vedea ref. înreg. la Insp. Silvic Buc. la Nr. 4175 din 17 Mai și Nr. 4854, din 19 Mai 1933).

10) Ref. subscrisului Nr. 748, comunicat de Prefectura Argeș la Preturi și Primării, etc., publicându-se și prin Monit. Of. al jud. Argeș. Nr. 49, din 8 Sept. 1933; iar cel cu Nr. 746; s'a comunicat Preturii și Camerei de Agricultură Argeș.

prejudicii aduse şi pădurilor Statului, rămase neexpropriate, prin păşunare şi seminţişurilor de stejar rezultate în urma bogatului an de ghindă 1932, răul se agravează cum s'a demonstrat în menţionatul articol din „Revista Pădurilor", cu titlul „O Lege Nouă", căci prin legea publicată în Monit. Of. No. 97, din 28 Aprilie 1933, se prevede între altele :

a) In baza art. 1, 3 şi 6, se sacrifică noui păduri pentru islazuri înainte de a se fi aplicat dispoziţiunile legale, ca enorma suprafaţă păduroasă expropriată pentru islazuri, să fi corespuns scopului pentru care Statul a făcut incalculabile sacrificii.

b) Dispoziţia din art. 7 : „pădurile care împrejmuesc golurile de munţi, pot fi folosite drept refugiu de vite, în caz de forţă majoră „constatată, în adâncimea de 800 m.,..." va aduce imense pagube Statului, cu atât mai mult că nu s'au aplicat sancţiuni pentru neîntocmirea nici după un deceniu de folosire a păşunilor, a amenajamentelor silvice pastorale, prin care s'ar fi reglementat numărul şi specia vitelor de introdus la păşune, pentru a nu se mai abuza ca până acum prin păşunarea în gol a unui mai mare număr de vite, care consumând repede iarba din gol, cu voe ori fără voe, se păşunează şi pădurea neexpropriată.

c) In plus, art. 13, care stabileşte : „nu se va putea proceda „la împădurirea poenilor şi a locurilor din marginea pădurilor şi ve- „cinătatea satelor, terenurile care au servit ani îndelungaţi ca pă- „şune pentru vitele sătenilor, cu ori fără învoiala agricolă... iarăşi „împiedică chiar Statul a-şi planta terenurile proprii numai de pădure „întârziind valorificarea patrimoniului nostru naţional, şi deci adu- „cându-se pagube incalculabile Statului în special, ca şi economiei „generale a ţării, — întrucât terenurile de împădurit fiind adesea „traversate de ogaşe torenţiale cu râpi, etc., vor agrava şi primejdia „inundaţiilor, etc.".

In concluzie dar, până se va reuşi a se aduce legilor modificările necesare, cred de datorie ca Ing. Silvici, economişti, etc., să adresăm d-lui ministru ca şi organelor administrative, agricole, etc., un disperat apel ca până ce legiuirile mai sus menţionate şi în primul rând „Legea Mihalache a terenurilor degradate" se vor aplica cum trebue, să se decidă cât mai neîntârziat :

1) Rol hotărâtor Serv. Silvic pentru aplicarea legilor relative la păşunile alpine, islazurile din păduri, păşunile din pădurile devalmaşe şi în special din regiunile bântuite de torenţi.

2) Oprirea strict a defrişerii pădurii de pe coaste surpătoare din islazuri ori păşunile din pădurile Obştiilor devalmaşe.

Sancţiuni în contra funcţionarilor vinovaţi de neexecutarea legilor menţionate mai sus.

Dar această gravă problemă prezentând importanţă extraordinară, voi reveni.

Le problème pastorale dans les montagnes et les forêts de la Roumanie.

En matière d'économie pastorale, les rapports entre les solliciteurs de terrains de pâturage et les proprietaires des forêts forment encore l'objet des préocupations des gouvernements de notre pays.

À cet égard, la lois de 1933 ne respecte pas suffisamment les intérêts des forêts et la manière de leur utilisation. L'auteur, tout en demandant aux gouvernants plus de sollicitude pour la forêt, réclame pour le corp forestier le droit de prendre d'initiatives et de décisions, lors de l'application des lois rélatives aux pâturages dans les forêts, aux pacages, etc.

Das Weide-Problem in den Bergen und Wäldern Rumäniens.

In Sachen der Weidewirtschaft bilden die Beziehungen zwischen denjenigen, welche Weidegelände fordern und denjenigen, welche solches besitzen (Staat oder Private), auch heute noch den Gegenstand der Fürsorge der Landesregierung.

Das Gesetz vom Jahre 1933 scheint die forstlichen Interesse und die Art der Ausführung der Weide im Walde nicht gerade besonders zu beachten, und das giebt dem Verfasser dieses Aufsatzes Veranlassung, der Regierung grössere Fürsorge für den Wald anzuraten und für den Forstdienst eine entschiedene Rolle zu verlangen in Sachen der Alpen- und Waldweide.

PROBLEMA VÂNATULUI IN PĂDURILE NOASTRE

Starea actuală a vânatului. — Exploatarea rațională a pădurilor și vânatul. — Cauzele impuținării vânatului. — Remedii.

de Ing. ILIE DAN

Pe lângă exploatarea și conservarea pădurilor, silvicultorului îi mai incumbă datoria de a păstra și proteja și acea lume animală, ca o parte integrantă a pădurii, ce formează podoaba și poezia ei, vânatul, în special cel nobil și util, atât din punct de vedere al măririi veniturilor pădurii cât și al conservării acelui tot armonic și mistic ce formează pădurea.

Vânatul este una din ocupațiile de căpetenie ale silvicultorului din alte țări unde există și o literatură cinegetică foarte bogată. Problema vânatului în pădurile dela noi din țară însă nu s'a bucurat, până acuma de atenția cuvenită din partea noastră și e necesar ca cel puțin pe viitor să figureze cu demnitate în programul preocupărilor noastre silvice. Deaceea, simt necesitatea, în cadrul acestui articol, să schițez în mod succint și general problema vânatului din pădurile noastre, problemă de altfel cunoscută de toată lumea dar prea puțin desbătută chiar în coloanele acestei reviste.

I. Starea actuală a vânatului

Abundența vânatului de altă dată în pădurile, destul de întinse pe atunci, din țara noastră și în special în cele de pe ambele versante ale Carpaților era prea bine cunoscută chiar peste hotare. Suprafața mare a pădurilor cari se întindeau până în văile râurilor principale, densitatea mică a populației și alte circumstanțe sociale

favorizau sălăşluirea pe aceste meleaguri din vremuri străvechi, poate odată cu pădurea, a unui vânat ce făcea faima şi podoaba codrilor noştri. In aceste vremi patriarhale exploatările de păduri se rezumau la tăieri mai mici în pădurile de câmpie, mai ales în jurul centrelor populate, pentru aprovizionarea populaţiei locale cu lemn de foc şi de construcţie, pe când în pădurile de munte afară de micile extrageri de arbori din preajma satelor pentru trebuinţele gospodăriilor săteşti, nu se pomeneau altfel de exploatări, aşa că pădurile pe atunci erau în mare parte neexploatate. Era deci pretutindeni un colţ de natură, neîntinat de egoismul omenesc şi necălcat de omul hrăpăreţ care să ofere posibilitatea de trai vânatului nobil şi util. Nu e de mirare deci că, fiind celelalte condiţiuni de trai îndeplinite, în această stare de virginitate a pădurilor noastre, al căror tot armonic nu era alterat pe atunci, vânatul să abunde. O povestesc bătrânii şi sunt şi date oficiale.

Aşa de exemplu, la anexarea Bucovinei de către Austria, pe timpul primelor începuturi de exploatări forestiere, funcţionarii, veniţi din Vestul Austriei pentru organizarea serviciului silvic, erau uimiţi de abundenţa vânatului nobil, cerbi şi căpriori, în frumoasele păduri ale Bucovinei.

Concomitent însă cu deschiderea văilor prin construirea de linii ferate şi drumuri, prin legarea lor cu liniile internaţionale, cu ridicarea valorii lemnului şi găsirea de debuşeuri pe pieţele internaţionale şi deci a unei exploatări intensive a pădurilor în vederea comercializării lemnului prin mijloace mai mult mecanice, cu şi prin aceasta ivindu-se şi alte împrejurări de tot felul nefavorabile vânatului, acesta a început cu timpul a se reduce tot mai mult.

Cu ocazia deselor lucrări pe teren — şi cine dintre noi n'a avut această ocazie — străbătând ocoale întregi, am avut posibilitatea să constat cu durere adevărul că în pădurile noastre vânatul dacă n'a dispărut complect apoi este o raritate. Am mai putut da doar de un ungher ferit de lăcomia vânătorilor, de păşunatul abuziv şi de vigilenţa vr'unui şef de ocol fanatic, locuit de acest vânat astfel că n'aşi fi departe de adevăr dacă aş afirma că situaţia actuală a vânatului nobil din pădurile noastre, în raport cu ceea ce a fost odată, este aproape dezastruoasă.

II. Exploatarea rațională a pădurilor și vânatul

Exploatarea progresivă a pădurii, fie în vederea comercializării lemnului, fie pentru lărgirea vetrei de sat și sacrificarea lor în folosul agriculturii, a avut drept urmare odată cu dispariția pădurii și diminuarea vânatului; parte a fost distrus și parte ne mai găsind posibilitatea de existență a emigrat în alte părți mai ferite. Deci acolo unde a încetat pădurea de a mai exista natural a dispărut și vânatul. In aceste cazuri nu se mai poate face aproape nimic. Durerea noastră însă este că vânatul tinde să dispară în pădurile existente fie că sunt exploatate chiar în baza amenajamentelor fie că nu sunt exploatate. Cauzele sunt multiple și foarte variate și ne propunem a le trece în revistă în capitolul următor.

In orice caz nu mă aliez la părerea unui autor, exprimată în coloanele acestei reviste, că prin simpla rezervare a unei părți de pădure și prin modalități noi de executare a operațiunilor culturale vânatul s'ar reface. Sunt cazuri, cum am amintit, unde în părți de pădure cu totul neexploatate vânatul este inexistent. Apoi nu putem crede că vr'un proprietar de pădure și-ar îndruma exploatarea pădurii în vederea propășirii vânatului după această metodă și nici nu putem cere aceasta fiindcă nici nu e așa de necesar cum vom vedea. Ceeace putem și trebue să pretindem însă este ca proprietarii de păduri, în interesul economiei naționale, să-și exploateze pădurile în mod rațional pe bază de amenajamente serioase ce au de scop menținerea raportului susținut, fiind prin aceasta din punct de vedere al modalității de exploatare a pădurii și interesul vânatului într'o oarecare măsură satisfăcut, căci acolo unde exploatarea și regenerarea pădurii se face rațional, în special aplicarea tăierilor pe suprafețe mici, distribuite pe întreg cuprinsul pădurii, fiind celelalte condițiuni de ocrotire îndeplinite, vânatul nu a dispărut.

Putem indica ca exemplu în această privință chiar pădurile din ocolul silvic Frasin (Bucovina), cari au început a fi exploatate cam pe la anul 1870, pe o scară mai redusă și mai mult cele din apropierea satelor, apoi concomitent cu construirea liniilor ferate și a drumurilor de acces tot mai intensiv însă pe bază de amenajamente, făcându-se o gospodărie silvică rațională mai ales începând cu perioada 1890—1900, așa că la începutul războiului erau exploatate suprafețe destul de mari. Cu toate acestea, starea vânatului în anii

dela începutul războiului, 1911—1914, era destul de satisfăcătoare, pe când la sfârşitul războiului nu mai era aceeaş situaţie. Dăm aici două exemple comparative după cifre oficiale.

Situaţia vânatului util la începutul anului 1914 şi 1919

Cerbi şi ciute de toate vârstele	Căpriori	Mistreţi	Iepuri	Observaţiuni
b u c ă ţ i				
Situaţia la începutul anului 1914				Fiind o regiune de munte, iepurele n'are optimul său de trai.
132	145	35	85	
Situaţia la începutul anului 1919				
22	35	4	30	

După cum vedem, cu toate exploatările efectuate la începutul războiului, situaţia vânatului util nu era rea.

Un alt exemplu. Pădurile din ocolul silvic Frătăuţi, situate pe valea Sucevei, în imediata apropiere de un centru de consumaţie: oraşul Rădăuţi, într'o regiune de şes, agricolă, cu sate bine populate şi deci consumătoare apreciabile de lemn, au început a fi exploatate de foarte multă vreme, mai intensiv şi pe bază de amenajamente cam din anii 1880—1890. Cu toate acestea, graţie unor şefi de ocoale pasionaţi pentru ocrotirea vânatului, ajutaţi şi de faptul că în acest ocol păşunatul este interzis, vânatul nu numai că s'a refăcut de pierderile suferite în urma războiului, dar a ajuns chiar la o stare destul de înfloritoare. Am mai putea enumăra şi alte ocoale, ca Pojorâta, etc.

In consecinţă, putem afirma cu hotărâre, că o exploatare raţională a pădurii, fiind toate celelalte condiţiuni de ocrotire şi existenţă îndeplinite, nu poate avea drept urmare dispariţia vânatului. Aceasta e posibilă numai acolo unde pădurile se exploatează contrar principiilor stabilite de ştiinţa silvică.

III. Cauzele împuţinării vânatului

Acestea sunt multe şi diferite. Le vom enumăra pe cele mai principale.

1. In primul rând trebue să menţionăm tradiţia ce există la populaţia noastră de a considera vânatul ca un produs al naturii sau dar al lui D-zeu de care fiecare are dreptul să se bucure, fără să se gândească la conservarea şi protejarea acestor biete animale, ci numai la interesele lor particulare. Sunt unele localităţi unde populaţia întreagă se ocupă cu vânătoarea sub forme variate şi uneori ingenioase. Aşa prin Basarabia, prin ţinutul Orheiului, cu ocazia lucrărilor prin pădure am constatat la tot pasul fel de fel de laţuri de sârmă pentru prinderea iepurilor. Consecinţa e că rareori prin aceste meleaguri se mai vede un iepure. Tot aşa ciurdele de câini ce însoţesc vitele la păşune pe câmpii produc adevărate ravagii, spre bucuria păzitorilor.

2. Exploatarea a mari suprafeţe de păduri particulare, obşteşti şi chiar ale statului, cum sunt cele pentru creiarea de izlazuri comunale, au diminuat considerabil teritoriului de vânătoare. Tot aşa obiceiul anticultural, în contradicţie cu principiile silviculturii şi deci abuziv, înrădăcinat imediat după război în multe din pădurile noastre, indiferent de proprietar, de a exploata destul de intensiv produsele accidentale pe întreaga suprafaţă a pădurii, nu lasă vânatului liniştea necesară.

3. Războiul, pe lângă multe alte neajunsuri a nimicit şi vânatul. Inainte de război în mai toate pădurile Bucovinei, de exemplu, era un vânat foarte frumos, armatele de ocupaţie însă, în special cele ruseşti, l'au distrus aproape complect. Batalioane întregi de soldaţi ruşi vânau în linii de trăgători, formând un unghiu al morţii; împuşcând totul ce le ieşia în cale, astfel că la sfârşitul războiului rareori se mai vedea vr'un exemplar de vânat nobil.

4. Braconajul a complectat ulterior dezastrul lăsat de război şi a împiedicat şi împiedică şi astăzi refacerea vânatului. Soldaţii veniţi de pe front, mai ales în provinciile alipite, cu ocazia revoluţiei din 1918, în scopul apărării lor proprii, în acele vremuri turburi, şi-au păstrat armele militare — deşi lucrul acesta era ulterior oprit — şi având arme au devenit cu timpul mai toţi branconieri. Duminica mai ales şi în sărbători, fac vânători în regulă, uneori câte douăzeci la un loc, vânând totul ce le iese în cale. Autorităţile

administrative s'au arătat nepăsătoare şi n'au confiscat armele, iar personalul silvic desarmat nu are putinţa de a înfrâna pofta braconierilor.

5. Lipsa, până nu de mult, a unei legi pentru reglementarea vânătoarei şi deci a unei politici de stat bine definite în chestia vânatului, indulgenţa autorităţilor faţă de portul ilicit al armelor şi braconaj, apoi uşurinţa cu care se acordă permisele de vânat şi portul armelor, apoi cluburile de vânătoare, de multe ori constituite mai mult din braconieri, au diminuat mult vânatul.

6. In pădure o cauză principală a împuţinării vânatului este păşunatul. Deşi oprit de legea codului silvic, în fiecare an Ministerul Agriculturii îl permite totuşi în toate pădurile cauzând mari pagube plantaţiunilor şi vânatului. Cel mai vătămător este păşunatul oilor prin faptul că câinii cari le însoţesc alungă şi sperie — dacă nu distrug — tot vânatul. Tot aşa ciobanii au mai fiecare câte o armă la stână bine ascunsă şi pe lângă facerea brânzei şi paza oilor se mai îndeletnicesc şi cu vânatul.

7. Lipsa de nutreţ în timpul iernii slăbeşte puterea de rezistenţă a vânatului util, iar animalele răpitoare, pentru a căror stârpire prea puţine măsuri se iau, îl distrug cu uşurinţă.

8. Lipsa de interes, trebue s'o mărturisim cu durere, a unei părţi din personalul silvic pentru ocrotirea vânatului şi chiar a proprietarilor de păduri, indiferent de natura lor.

IV. Remedii

Pentru ocrotirea vânatului şi refacerea lui ar fi necesar să se tindă a se lua următoarele măsuri mai principale.

Acestea se împart în măsuri de ordin general ce se pot lua numai de stat, fie pe cale de lege prin complectarea actualei legi, fie pe cale administrativă, şi măsuri speciale ce se pot lua de instituţiunile proprietare de păduri.

A. *Măsuri de ordin general*

1. Regulamentarea mai severă a portului armelor şi eliberării permiselor de vânătoare — acestea din urmă să se elibereze numai acelora ce posedă teritorii de vânătoare — şi instituirea de mult mai aspre sancţiuni.

2. Desfiinţarea tuturor cluburilor de vânătoare şi lăsarea numai a acelor societăţi ce au de scop numai protecţia vânatului.

3. Confiscarea tuturor armelor dela populaţia noastră.

4. Nimicirea câinilor vagabonzi şi pedepsirea proprietarilor.

5. Constituirea de teritorii mari de vânătoare; de ex. teritoriul fiecărei comune să formeze un singur complex de vânătoare, afară de proprietăţile mai mari de 1000 ha. ce pot forma complexe de vânătoare aparte cum prevede şi actuala lege. Arendarea dreptului de vânătoare pe aceste complexe, afară de proprietăţile mai mari de 1000 ha., să se facă de serviciul de vânătoare judeţean şi numai persoanelor ce au dat dovadă de protecţia vânatului, fixându-le şi o garanţie .Tot aşa să se fixeze felul şi numărul vânatului ce au dreptul a vâna atât arendaşii cât şi proprietarii de teritorii de vânătoare.

6. Paznicii de vânătoare să se recruteze din oameni corecţi şi pregătiţi pentru aceasta, din care să facă parte şi personalul silvic din serviciul activ recunoscut de Ministerul Agriculturiii, şi să fie dotaţi cu armele necesare, să n'aibă dreptul de a vâna decât din ordin şi plătiţi de stat, din fondurile de amenzi, etc.

7. Fixarea unei politici mai bine definite din partea statului faţă de problema vânătoarei şi organizarea serviciului de vânătoare şi ocrotire a vânatului pe alte baze.

B. *Măsuri de ordin special cu privire la păduri*

1. Exploatarea raţională a tuturor pădurilor în conformitate cu principiile silviculturii şi legile în vigoare, în special tăieri pe suprafeţe mici şi împădurirea lor.

2. Mai multă atenţie şi interes din partea proprietarilor de păduri faţă de problema vânatului.

3. Organizarea unui serviciu de vânătoare la instituţiunile proprietare mai mari de păduri, care să se ocupe intensiv cu această problemă.

4. Oprirea păşunatului în păduri în conformitate cu dispoziţiunile codului silvic, iar dacă aceasta în actualele împrejurări sociale dela noi din ţară nu e posibil, atunci cel puţin locurile unde sălăşluieşte vânatul să fie cu totul oprite dela păşune, iar acolo unde se păşunează, câinii să nu poată însoţi oile la păşune, iar în caz contrar să fie împuşcaţi.

5.Măsuri pentru nutrirea vânatului şi stârpirea răpitoarelor.

6. Exploatarea vânatului în regie şi excluderea în principiu a arendaşilor. Toate măsurile de protecţie şi exploatare a vânatului să se execute de către personalul silvic.

7. In acest scop e necesar a se da o mai mare desvoltare cursurilor de vânătoare dela toate şcoalele silvice de toate gradele. pentru a le infiltra viitorilor silvicultori cunoştinţe mai aprofundate, atât teoretice cât şi practice, asupra conservării vânatului, instruirea personalului existent şi desvoltarea interesului pentru ocrotirea vânatului prin premii, laude, subvenţii, etc. Dotarea personalului silvic cu cele necesare conservării vânatului, ca : arme, otravă, curse şi punerea lui în situaţia de a putea urmări pe contravenienţi.

8. Intocmirea unui cadastru al vânătoarei prin inventarierea actualului vânat stabil şi evaluarea situaţiei lui anuale, pentru a putea şti starea actuală şi mersul lui an cu an.

9. Impuşcarea vânatului să se facă numai din ordinul autorităţii superioare, stabilindu-se locul, felul şi numărul vânatului, persoana cine-l va împuşca, dându-se preferinţă celor ce s'au distins pe terenul ocrotirii vânatului în pădurea respectivă.

10. Şi în fine, ar fi de dorit un mai mare interes şi mai multă pasiune din partea personalului de toate gradele, faţă de această frumoasă şi importantă problemă a vânatului dar atât de neglijată la noi în ţară.

La chasse dans nos forêts.

Un succint exposé du problème de la chasse, dont l'auteur veut relever la situation.

A ce but il étudie les causes de la diminution de la chasse et propose des rémèdes pour sa protection.

Das Jagdproblem in unseren Wäldern.

Eine kurzgefasste Darstellung des Jagdproblems, auf dessen Wichtigkeit und Lage Verfasser die Aufmerksamkeit der Forstleute lenken will. Zu diesem Zwecke giebt er zunächst ein Bild der gegenwärtigen Lage, dann geht er ein auf die — mit Rücksicht auf die Jagd — rationelle Nutzung der Forsten, erklärt die Umstände, welche zur Minderung des Wildes geführt haben, und macht schliesslich Vorschläge zur Besserung der Lage und zum Schutze des Wildes.

JURISPRUDENȚĂ

CODUL SILVIC

Reprezentarea Statului în fața instanțelor

(Art. 85 Cod. silvic, cu 1 și 21 din legea de organizare a Corpului Silvic).

Reprezentarea Statului în fața Judecătoriei printr'un brigadier silvic nu e legală, și el trebue considerat lipsă iar termenul de recurs urmează a curge dela comunicare.

Art. 85 Cod. silvic dă dreptul numai agenților silvici superiori și avocaților de a reprezenta interesele Statului în fața instanțelor, fără a le da dreptul de a substitui alte persoane, iar art. 1 din legea de organizare a Corpului Silvic spune că agenții silvici superiori sunt inginerii iar brigadierii fac parte din personalul inferior numai cu atribuțiuni de pază și control al pădurilor. (Tribunalul Buzău jurn. No. 9038 din 16 Oct. 1933 redactor Mircea Bobeș jude-președinte).

LEGEA CONTRACTELOR DE MUNCĂ

Chelner. Patron de restaurant. Convențiune prin care patronul nu plătește salariu fix chelnerului dar îi permite să încaseze o cotă ca bacșiș dela clienții restaurantului. Concediere fără preaviz. Dacă în sfera noțiunii de salariat prevăzută de art. 37 din Legea contractelor de muncă intră și lucrătorul chelner plătit cu bacșiș. Soluție afirmativă.

In fapt: Recurentul reclamat A. B., a chemat în judecată pe intimatul pârât I. D. în calitate de patron al restaurantului Eintracht, pentru a fi obligat conform legii contractelor de muncă să-i plătească o anume sumă ce reprezintă câștigul său pe 3 luni, deoarece fără preaviz l-a concediat din postul de chelner ce ocupa la acel restaurant.

Judecătoria i-a respins acțiunea pe baza art. 38 din legea contractelor de muncă, pe motiv că în calitatea sa de chelner, reclamantul n'a putut avea contract cu pârâtul ca salariat, el oferind munca și serviciile sale publicului care îl plătea și față de care nu există continuitate de raporturi juridice și întrucât remisa chelnerului nu constitue un salariu în sensul art. 37 din acea lege, asemenea convenții nu pot fi supuse dispozițiunilor acelei legi.

In drept: Chelnerul nefiind un lucrător independent, ci în serviciul unei anumite întreprinderi, prestează munca sa în folosul patronului

acelei întreprinderi cu care se găsește în raporturi juridice continue, de natura celor existente între salariații propriu zișI și patroni; pe când față de clienții localului el nu are nici un raport juridic spre a-i fi aplicabile dispozițiile art. 38 din legea contractelor de muncă.

Natura raporturilor de drept, existente între patron și chelner, nu depinde de împrejurările că acesta din urmă a consimțit a lucra la cel dintâi numai în schimbul unui mic salariu; gratis sau chiar dând el ceva, însă în vederea bacșișurilor, adică a remizei sau procentului care se adaugă în acel local la nota de consumație a clienților, fiindcă în determinarea contractului individual de muncă nu interesează modalitatea în care părțile au convenit să se facă remunerația muncii ci existența unei remunerații efective. Chiar în cazul când în aparență chelnerul prestează gratis munca sa patronului, adică nu e remunerat direct de acesta cu nici un salar, există din partea patronului o contra prestațiune și anume permisiunea acordată chelnerului de a adăuga și apoi încasa un anume procent la nota de plată a clienților localului său, sub formă de remiză obligatorie sau de a primi bacșișuri benevole, fiindcă nicăeri legea nu cere ca remunerația salariatului să se facă direct de patron din banii săi propri ci din contra, potrivit art. 58 al. 2 remunerația se poate face în orice mod vor fi convenit părțile, deci și de terții clienți ai localului pentru patron.

In sprijinul acestei interpretări, după care chelnerul sau frizerul plătit numai cu bacșișul intră în categoria salariaților cari pot beneficia de dispozițiunile legii contractelor de muncă sunt și desbaterile parlamentare și lămuririle afirmative făcute de Ministru, autorul legii, cu ocazia votării ei.

Prin urmare atunci când judecătoria prin cartea de judecată atacată a hotărît că nu intră în sfera noțiunei de salariat prevăzut de art. 37 din legea contractelor de muncă, categoria chelnerilor din care face parte recurentul și ca atare nu e aplicabilă în speță acea lege, a comis o eroare violând textele art. 37, 38 și 58 din legea contractelor de muncă, așa că motivul întâi de casare devenit întemeiat, cată a fi admis fără a se mai cerceta celelalte motive și ca atare a se casa cartea de judecată atacată și a se cerceta procesul în fond conf. art. 107 legea judecătoriilor de ocoale.

(Trib. Ilfov, S. I. Com. sentința No. 2325 din 18 Nov. 1933. Admis după divergență recursul lui A. B. Prezidența N. Negru, jude de ședință și redactorul sentinței).

Discuțiunea în jurul acestei chestiuni desbătută în fața Trib. Ilfov interesează numai în ceiace privește definirea contractului de muncă aceasta cuprinzând printre alte condiții esențiale și continuitatea raporturilor juridice dintre patron și salariați, decizând astfel situația de dependență a salariaților propriu zis, de patron.

C R O N I C A

«PROBLEME FORESTIERE»

Conferința D-lui Dr. M. Drăcea ținută la Brașov în 10 Decembrie 1933.

D-l profesor Bălăcescu președintele Ligii Culturale, secția Brașov, unul din cei mai de seamă cunoscători ai chestiunilor economice, conștient de importanța pădurilor în economia României întregite, a organizat un ciclu de conferențe cu caracter economic. Fin cunoscător al tuturor problemelor la ordinea zilei, deci și al celor forestiere, a apelat la cel mai indicat și apreciat reprezentant al corpului silvic, D-l Dr. M. Drăcea, invitându-l a expune aceste probleme de importanță covârsitoare.

Corpul silvic rămâne recunoscător distinsului profesor Bălăcescu, pentru ocazia oferită unui specialist silvic de talia D lui Drăcea, de a pune în lumină probleme necunoscute de marele public.

In fața unui select auditoriu, în sala de festivități a liceului «A. Șaguna» din Brașov, arhiplină, asul silvicultorilor români, cunoscătorul profund, al chestiunilor silvice, idealistul și aprigul iubitor al pădurilor, profesorul și directorul Institutului de Cercetări și Experimentație Forestiere. D-l M. Drăcea, încadrat de toți colegii din județul Brașov, Făgăraș, Treiscaune, etc. și a desvoltat subiectul «Probleme Forestiere».

Modul de expunere, sintetizarea, claritatea și logica documentării faptelor, comparații și exemplele alese, precum și însufleţirea, cu care a întreținut auditoriul, întărește încă odată credința tuturor că D-sa este călăuzitorul corpului silvic și mandatarul științei forestiere în România.

După ce mulțumește D-lui Bălăcescu și colaboratorului D-sale, D-l Căp. Rotaru, secretarul general al Ligii Culturale, conferențiarul face o amplă introducere, pornind dela păstrarea unității poporului, activitate ce se incumbă Ligii Culturale, care trebuie să lupte pentru creșterea unității culturale. Aceasta se poate face numai prin lărgirea cunoștințelor, despre mediul în care trăim.

Arată, cu multă autoritate, rostul pădurii în economia forestieră. Cultura trebuie să aibă toate piesele, în care intră și pădurea. Demonstrează cum se statuiază ideia forestieră, că este un perfect înțeles, asupra pădurii, de către toată lumea, că există o legătură foarte strânsă între popor și pădure.

In ultimii ani, s'au comis greșeli în economia forestieră.

Trece apoi, la problema înălțării sufletului poporului pentru pădure (Conștiința forestieră). Avem un fond comun dar al celor mulți este patriarhal.

E necesar să îmbogăţim literatura noastră, cu o serie nouă de gândiri pentru problemele forestiere.

Defineşte conştiinţa forestieră, ca totalitatea cunoştinţelor pe care trebuie să le avem despre economia forestieră, înţelesul pădurii, iubirea pădurii, etc.

După o abilă documentare ajunge la concluzia, că problema fundamentală este crearea conştiinţei forestiere.

Intrând în miezul conferenţei, constată marile păcate ale generaţiei noastre faţă de păduri, înşiruind pe cele mai principale:

1. Credinţa greşită că România este o ţară bogată, cu păduri mari etc.... Astăzi această credinţă a devenit o legendă. După războiu, circa 1.000.000 hectare pădure, au fost scoase din patrimoniul nostru.

Odată cu micşorarea suprafeţei s'a atacat şi calitatea fondului.

2. Risipa lemnului. (Ex. abuzul cu travesele de stejar, care e diamantul lemnului).

3. Ignorarea firei fizice a pădurii. Înfăţişând urmările înfiorătoare ale distrugerii pădurilor, puterea climei, solul ros etc. scoate în evidenţă valoarea împăduririlor şi rolul ce-l joacă pădurile, păstrând pământul şi apărându-l contra forţelor distrugătoare ale climei. Arată cum prin despădurire, fără exagerare se poate afirma, că pământul fuge de sub picioarele popoarelor, evidenţiind aceasta printr'o serie de exemple tipice.

4. Scoate în relief rolul pădurilor în ameliorarea climei pentru agricultură, mai ales pentru România, ca ţară eminamente agricolă.

5. Nesiguranţa ideii de proprietate forestieră. Atacul proprietăţii, atacul pădurii scumpeşte produsele pădurii. Exemplificând sistemele adoptate la noi, dovedeşte că este o lipsă totală de garanţie şi protejare a pădurii.

6. Infrângerea raportului susţinut este unul din capitalele păcate care se va răsfrânge dureros. asupra generaţiilor viitoare, desbrăcate de unul din drepturile legitime, de care noi am profitat şi abuzat din belşug.

7. Rolul cel mare ce-l au pădurile în apărarea naţională este ignorat. Distrugându-se pădurile dela graniţa ţării, micşorăm cu rea intenţie, puterea de apărare a graniţelor ţării noastre.

Aci adaugă şi rolul pădurarului în apărarea naţională.

8. Ignorarea rolului ce-l are pădurea pentru sănătatea satelor şi liniştea oraşelor. (Ex. pădurile din jurul oraşului Braşov etc.)

Evident că sunt şi alte păcate dar care se rezumă într'un singur cuvânt «despădurirea» şi dela care decurg o serie întreagă de pagube. (Ex. tulburarea regimului apelor, secătuirea izvoarelor etc.).

Despădurirea este decadenţă. Despădurirea este discredit. Despădurirea poate pune în discreţie demnitatea noastră naţională.

Conferenţiarul face o serioasă incursiune în mecanismul acestor păcate, analizând cu o necontestată valoare ştiinţifică, epocile principale ale istoriei forestiere, plecând dela pasiunea de vânat care ţine puterea suveranului asupra

pădurii, — naşterea unui corp de apărători ai pădurii, — crearea unor legi aspre,— cererea lemnului, — apropierea de vremuri moderne, etc. ajungând la capitalism şi democraţie.

Atât capitalismul cât şi democraţia au dat asalt pădurilor. Setea de bani a statelor a făcut colaborarea între stat şi capitalism. Democraţia, eterna foamete de pământ, a atacat patrimoniul forestier..

Capitalismul şi democraţia, în centrul Europei, s'au lovit de conştiinţa forestieră. In Estul Europei şi alte ţări ca Suedia, Rusia, St.-Unite, etc. fac ravagii. In ele se rezumă mecanismul acestor păcate. Conferenţiarul este pentru admiterea democraţiei, dar trebuie să ne asumăm răspunderea şi înţelesul lucrurilor.

Ce să facem? Nu e suficient să se ştie toate cauzele, ci trebuie să trecem la lucru.

Să rupem inerţia ce există între problemele forestiere. Trebuie ruptă inerţia de gândire a conducătorilor noştri şi apoi la popor. Să ne reapropiem de păduri (Literaţi, savanţi, etc.).

Să ne îndreptăm privirea spre tineretul poporului întreg.

Să mutăm centrul de gravitate în mijlocul tineretului, să deşteptăm şi să aprindem flacăra conştiinţei forestiere.

D-l conferenţiar a fost viu aplaudat şi felicitat de public şi colegi.

La restaurantul Coroana, colegii din Braşov, au oferit o masă vânătorească, în onoarea D-nei şi D-lui Dr. M. Drăcea, la care au fost invitaţi şi D-nii reprezentanţi ai Ligii Culturale.

Au ridicat toasturi D-nii Inginer inspector I. Ionică din Zărneşti, D-l profesor Bălăcescu, la care a răspuns D-l Drăcea, mulţumind camarazilor pentru frumoasa primire făcută.

Cele câteva ore petrecute într'o atmosferă curat prietinească şi sinceră camaraderie, au fost o reculegere sufletească pentru toţi colegii.

Şercaia, 17 Decembrie 1933.

I. DIMITRESCU
Ing. subinsp. silvic

«INGINERUL SILVIC»

Conferinţa D-lui Prof. V. N. Stinghe la
Cercul de studii forestiere al Soc. Elevilor ingineri silvici
Vineri, 15 Dec. 1933

In materie de orientare profesională, problemele care se pun tineretului nostru îşi aşteaptă încă deslegările. Contribuţia conducătorilor, profesorilor, în chestiunea aşa de necesară dar atât de dificilă a precizării unei doctrine de viaţă practică, a precizării dacă nu a filozofiei meseriei în sine dar cel puţin a caracterului principal al ei; trebue să se vadă, să se facă cunoscut. Mai cu seamă pentrucă nu lipseşte cine ar putea să facă asta.

Desigur, de la catedră, dispersate printre lecţiile de curs, nu lipsesc anumite consideraţii despre meserie. Au păcatul însă acestea că sunt răsleţe. Şi ele se cer acum închiegate, precizate, susţinute, prezentate în aşa fel încât să poată constitui

un îndreptar de viaţă, să poată să traseze o linie de conduită, să determine o atitudine.

In teză generală, cei care au ajuns să se întrebe de rostul lor în cadrul unei profesiuni îşi pot afla răspunsuri în anumite cărţi de orientare profesională. Dacă n'ar fi să se cerceteze de către cei interesaţi decât numai «Personalismul energetic» şi «Vocaţia» (ale D-lui Prof. Rădulescu-Motru) şi încă s'ar putea găsi pe ei, s'ar desluşi în aceste mari întrebări.

Nu-i mai puţin adevărat însă, că teoriile, cuprinse în cărţile menţionate, cer, pretind o anumită obişnuinţă şi pregătire cu lucrările filosofice şi sunt cum am spus generale. De aceea sunt binevenite, au mai multă priză, o mai imediată înţelegere, conferinţele, de genul celei căreia vrem să-i facem cronica, ţinute de oameni din specialitatea despre care vorbesc. Cu asta ne aducem aminte de o colecţie de «mărturisiri», pe care o editură franceză o prezentase şi în librăriile noastre. E vorba de «leurs raisons». Au scris atunci oameni competenţi, reprezentativi, «Pourquoi je suis royaliste», «Pourquoi je suis catholique», etc.

Dar în subiectul care ne interesează nu urmărim să avem numaidecât «confesiuni», care prin natura lor sunt de ordin sentimental, personal, deşi chiar aşa fiind ele lămuresc o poziţie şi încă într'un mod profund omenesc, ci vrem să se spună cât se poate de precis în zilele noastre ce însemnează un inginer, şi ce înseamnă fiecare specialitate de inginer.

Să vorbească să scrie, profesioniştii din diferite categorii (specialităţi), pentruca tinerii să ştie ce aşteaptă lumea de la ei, şi să vadă în ce măsură corespund menirii lor, meseriei pe care şi-au ales-o. Să se ajusteze cererii.

Aşadar, e vorba să se definească inginerul silvic. Se pune însă întrebarea, cum? Pentrucă sunt mai multe maniere de a răspunde. De ex. precizând însuşirile (calităţile, proprietăţile) subiectului, ori arătând ceeace nu este, sau în fine, prezentând în paralel cu alte noţiuni cu înţelesuri apropiate. Se pare că ultimul fel de a expune a format scheletul conferinţei. Pentrucă studenţii forestieri au vrut ca prin conferinţa d-lui Profesor Stinghe să informeze pe camarazii lor dela celelalte secţiuni ale Şcolii Politechnice despre ceeace va să zică un inginer silvic. Şi atunci conferenţiarul a ţinut seamă de această dorinţă. Şi-a ales prin urmare un punct de vedere adecvat circumstanţelor.

Ce a spus dar, D-l Prof. Stinghe despre inginerul silvic? Să mărturisim de la început: e lucru greu să rezumăm conferinţa, pentru simplul motiv că a fost frumoasă, plină de lirism: o caldă pledoarie pentru specialitatea căreia îi consacrăm munca şi priceperea noastră. I-a arătat stima de care trebue să se bucure, ca orice activitate care smulge naturii bunuri pe care să le dea societăţii; i-a relevat înalta poziţie etică prin caracterul altruist al preocupărilor de viitor, reconstituind pădurile care au fost tăiate sau îndrumând exploatările actuale în aşa fel încât să se asigure permanenta aprovizionare a celor ce vor veni; a subliniat caracterul de interdependenţă al diferitelor categorii de ingineri evidenţiind greutatea pe care ar întâmpina-o cine s'ar încumeta să susţină superioritatea uneia din ele.

Vorbind de technica pe care o întrebuinţează inginerii, reţinem o parte din ceeace îi priveşte pe silvici: «Când luptă să sporească producţia lemnoasă, el (inginerul silvic) nu mai cere concursul technicei mecanice sau electrice. Dar

este o technică şi aceea a conducerii vegetaţiei, o technică fină, complicată, lucrând cu legile fizice nu prin intermediul maşinei reci, dure, ci prin intermediul maşinei delicate şi fragile, care este celula biologică, materia vitalizată, cu înclinări, cu aptitudini specifice la fiecare caz în parte şi de care trebue să se ţină seamă întotdeauna».

Scopul conferinţei a fost să se explice care este preocuparea, metoda şi randamentul specialităţii inginerului silvic şi pentru aceasta s'a arătat cum inginerii silvici exploatează pădurile, le refac, prelucrează materia lemnoasă şi cum luptă să-i sporească producţia.

In chip de concluzie, să spunem impresia noastră: D-l Prof. Stinghe vede în «Inginerul silvic» mai mult un silvicultor decât un inginer.

Am spus la început că a rezuma conferinţa D-lui Prof. Stinghe e greu, pentrucă a fost prea lirică. Dar mai este un motiv: vrem să provocăm. Să provocăm să se tipărească şi să se difuzeze, pentrucă aşa, serviciul făcut va fi şi mai util. Şi atunci s'ar merge şi mai departe. Ideea aceasta de a se vorbi despre diferitele categorii de inginerie ar trebui să îndemne pe ceilalţi studenţi ai Politechnicei să organizeze conferinţe în jurul acestei probleme, pentru care să se invite profesorii de specialitate şi oamenii reprezentativi de carieră. Rezultatele sunt.em convinşi, vor fi dintre cele mai fecunde.

T. B.

R E C E N Z I I

W. Bieger:
Die formelmässige Bewertung unserer Jagdtrophäen.
Berlin, Paul Parey.
Formule pentru evaluarea trofeelor noastre de vânătoare.

De curând a apărut o carte foarte importantă în materie de vânătoare care descrie în mod amănuntit şi foarte clar metoda de evaluare şi apreciere a trofeelor, întrebuinţată pentru prima oară la expoziţia de vânătoare din Leipzig (1930).

Autorul acestei cărţi este foarte bine cunoscut în literatura mondială.

Aproape la toate expoziţiile mondiale, este aplicată această metodă. Totuşi aceste sisteme n'au fost aplicate în totalitatea lor şi de aceea la evaluarea trofeelor se prezintă unele greutăţi. Pentru evitarea acestora şi pentru justa aplicaţiune a normelor de valorificare, D-l Bieger a scris această carte excelentă.

Lucrarea este cu atât mai valoroasă, cu cât prezintă nenumărate exemple şi fotografii, pentru ca cititorul să se lămurească cât mai uşor.

Cu condeiul lui excelent şi clar ne arată în deosebi cum trebuesc evaluate trofeele de elan, cerbi, lopătari, capră neagră, căprioare şi colţii porcilor mistreţi.

Cartea este utilă nu numai membrilor din juriile de evaluare a trofeelor, ci oricărui vânător, căci i se arată modul cum poate să stabilească valoarea trofeelor obţinute de el.

Calitatea mare a D-lui Bieger, se arată şi prin aceea că în totdeauna a ştiut să aleagă subiectul cărţii D-sale.

N.

Cammineci.
Diana, Hubertus und ich.
Berlin, Paul Parey.
Diana, Hubertus şi eu.

Este o adevărată carte vânătorească, scrisă de un vânător desăvârşit. O carte aşa cum ar dori-o vânătorul ca s'o citească în coliba lui de vânătoare sau în casa sa, atunci când gândurile îl duc spre terenul de vânătoare şi vânatul lui drag. D-l Cammineci pe care unii dintre noi îl cunoaştem personal, este unul din vânătorii cei mai pasionaţi şi cei mai norocoşi. D-sa şi-a creat pe domeniile sale din Germania un teren de vânătoare ideal, de circa 24.000 de pogoane.

El şi-a consacrat întreaga viaţă pentru Diana şi pentru Hubertus.

El mânueşte condeiul tot atât de bine ca şi puşca pentrucă pe el îl atrage subiectul şi amintirea multor întâmplări plăcute şi petrecute pe teren.

Astfel, reamintindu-şi, el povesteşte despre toate expediţiile strălucite vână-

toreşti şi despre vânătorile făcute în domeniile sale şi în cele străine: la ţapi, la porci mistreţi, la cerbi şi capre negre.

El mai descrie şi călătoriile sale de vânătoare în Persia, Africa de răsărit şi în basinul lui Congo, ale căror rezultate, judecând după însemnătatea trofeelor — sunt foarte importante.

D-sa are o mare activitate în ceeace priveşte ocrotirea vânatului.

Ceeace face ca opera lui Cammineci să fie demnă de apreciat, este humorul excelent şi mai înainte de toate manifestarea individualităţei caracterului lui.

O viaţă de adevărat vânător, aşa cum ne-o putem închipui, înfăţişează această carte.

Aducem autorului salutări vânătoreşti şi îi urăm succes la o nouă lucrare.

N.

Institut International d'Agriculture:
Enquête internationale sur les incendies des forêts.
Rome — 1933.

Dintre multiplele cauze de diminuare a domeniului forestier, focul trebue considerat, mai ales pentru anumite regiuni depe glob, drept un flagel din cele mai de temut.

Congresul internaţional de silvicultură, care a avut loc la Roma în anul 1926, a desbătut şi această problemă, hotărând ca Institutul Internaţional de Agricultură, cu sediul la Roma, să întreprindă o anchetă internaţională asupra incendiilor în păduri.

Dând curs acestei hotărâri, Institutul a întocmit şi trimis tuturor Statelor un raport-program, cuprinzând 13 întrebări.

Prin acestea se urmărea cunoaşterea cauzelor principale ale incendiilor, a pagubelor efectiv provocate de ele în diferite ţări, precum şi mijloacele folosite pentru prevenirea şi combaterea acestui flagel, inamic neînfricat al unei bogăţii de importanţă colosală pe care o prezintă pădurea.

Volumul la care ne referim cuprinde răspunsurile primite la ancheta amintită, dela autorităţile şi personalităţile competente în materie, din diferite ţări. (România lipseşte).

In afară de aceste răspunsuri, fiecărei întrebări îi mai urmează o serie de consideraţiuni sugerate de această anchetă, precum şi un rezumat al literaturii consultate, referitoare la fiecare întrebare.

Lucrarea prezintă astfel o documentare din cele mai variate, mai originale şi mai interesante.

Nu putem să insistăm şi să intrăm în detaliile acestei anchete, spaţiul nepermiţându-ne aceasta. Trebue însă să parcurgi cele 458 pagini ca să te convingi de abundenţa materiei şi de interesul pe care-l prezintă informaţiunile şi învăţămintele cuprinse în această lucrare. Ne mărginim numai să spicuim puţin din concluzia generală a acestei anchete, concluzie care ar merita să fie citată în totul.

Incendiul în pădure nu este un fenomen particular ţărilor cu climat cald şi uscat. Pericolul incendiilor există pentru orice regiune pentru orice fel de pădure, indiferent din ce specie ar fi consituită. Însă, gravitatea incendiului şi posibilitatea lui de isbucnire, sunt în funcţie de specie, calitate şi vârstă.

In ce priveşte pagubele pe cari le provoacă, acestea nu se manifestă decât cu timpul. Solurile forestiere cari au avut de suferit serios depe urma incendiilor, devin incapabile, pentru multă vreme, să mai provoace o regenerare normală şi naturală.

Plantaţiile sunt la rându-le, expuse mult acestui pericol, mai ales în tinereţea lor.

Dacă incendiile se repetă în acelaşi loc, se pot produce modificări profunde şi de durată în condiţiunile ecologice locale, refacerea naturală a pădurii cu esenţe preţioase, devenind în acest caz dificilă şi cu mult întârziată. In acest caz, chiar şi plantaţiile întâmpină piedici variate, rezultate din condiţiunile ecologice ale locului.

Din examinarea răspunsurilor date asupra cauzelor incendiilor şi a măsurilor de luat pentru prevenirea şi combaterea lor, se desprinde concluzia că lipseşte cunoaşterea ştiinţifică a fenomenului focului în pădure. Numai pe această cunoaştere s'ar putea stabili principiile de protecţia pădurii împotriva focului. De aceea şi mijloacele folosite pentru prevenirea şi combaterea lui nu sunt întotdeauna sigure. Dintre toate aceste mijloace, se pare că organizarea serviciului de stingere, bazată pe un sistem de semnalizare rapidă, conţine secretul fundamental al luptei împotriva acestui duşman.

Atâta vreme însă, cât lipsesc observaţiunile rezultate din experimentarea ştiinţifică, este hazardat să se vorbească de tactică şi de technică de luptă. Atunci însă când se va ajunge „să se stabilească în acest domeniu principii indiscutabile, bazate pe cunoaşterea ştiinţifică sau strategică a fenomenului pe care vrem să-l stăpânim", va fi posibil ca „protecţia cea mai economică să fie reprezentată printr'o aplicare atentă a metodei", reprimând pe loc orice incendiu s'ar naşte.

Din această constatare rezultă necesitatea cercetării riguros ştiinţifice a chestiunilor ridicate de ancheta amintită. Se propune în acest sens convocarea unei conferinţe preliminare unde, experţi în materie, ar discuta un plan de cercetări aplicabil în toate ţările.

At. Haralamb

Cezar Gr. Cristea:

Intre technică şi economie (1933 — Tipografia Libertatea — Buc.).

D-l C. Cristea scoate în broşură aparte un articol al D-sale publicat deja în numărul pe Iulie 1933 al Buletinului A. G. I. R. Adăogarea la articolul menţionat a 2 pagini noui, nu-l putea dispensa pe autor, după părerea noastră, de a face în această broşură menţiunea obişnuită în asemenea împrejurări: «extras din..».

In cele 20 pagini ale broşurei, autorul polemizează — folosindu-se de foarte multe citate — cu D-l Prof. C. C. Teodorescu, care, în numărul din Decembrie 1932 al aceluiaşi buletin, comentează desbaterile Congresului Asociaţiei Inginerilor din România, ţinut în acel an la Braşov.

A. Har.

Prof. Ernest Abason

Subdirector al Şcoalei Politechnice «Regele Carol II» Bucureşti.

Elemente de mecanică.

(Cinematică, Statică, Dinamică, Rezistenţa materialelor).

Lucrarea D-lui **E. Abason** se adresează în primul rând elevilor şcolilor technice medii: şcoli de conductori de lucrări publice, de conductori silvici, şcoli de meserii, şcoli industriale, etc.

Autorul a ţinut seamă în expunerea sa de cunoştinţele reduse de Matematici pe care le posedă elevii acestor şcoli şi a prezentat diferitele chestiuni de Mecanică, punând accentul pe latura fizică a fenomenelor.

Acest mod de expunere este de altfel cel mai natural, pentru un prin studiu al fenomenelor mecanice; forma abstractă de prezentare, în care matematicile superioare constituesc un auxiliar foarte preţios, se valorifică mai târziu după ce cititorul posedă cunoaşterea fenomenelor

mecanice pe bază de observaţie şi experienţă.

Din acest punct de vedere lucrarea D-lui Prof. **Abson** poate interesa un cerc mult mai mare decât acela al elevilor şcolilor profesionale technice, prin aceia că nu necesită multe cunoştinţi matematice.

Oricine doreşte să se iniţieze în cunoaşterea Mecanicei teoretice şi aplicate poate citi cu folos această carte, care umple un gol mult simţit în literatura didactică precum şi cea de popularizare.

Iată cum se exprimă în prefaţa cărţii D-l profesor universitar D. Pompeiu despre lucrarea D-lui **Abson**:

«In ce mă priveşte am avut o adevărată plăcere de a degaja, în aceste câteva cuvinte de prefaţă, spiritul nou în care este conceput şi alcătuit manualul de faţă».

«E o faptă de curaj de a fi alcătuit o asemenea lucrare».

«O faptă bună care merită cea mai aleasă preţuire».

«Şi sunt sigur că lucrarea D-lui **Abason** atât de utilă învăţământului, va găsi în sânul corpului profesoral cea mai bună primire».

R.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

No. 7 Iulie 1933.

Paul Buffault.
La forêt de Tronçais.

Autorul începe, în acest Nr. al revistei, monografia pădurii Tronçais din departamentul Allier, remarcabilă prin întinderea sa, prin frumuseţea arboretelor sale, importanţa şi calitatea produselor sale, cum şi prin însemnătatea ei turistică. E de menţionat, că administratorii acestui domeniu au aşezat la câteva răspântii panouri cu planurile pădurii, pe care figurează nu numai drumurile şi liniile forestiere, ceiace îngădue vizitatorului să-şi îndrepteze paşii acolo unde doreşte, dar chiar şi locul unde se află arborii cei mai de seamă. Ba mai mult: s'au pus chiar inscripţii la intrarea potecilor cari conduc la aceşti arbori, pe trunchiul cărora o tăbliţă indică numele lor, vârsta, circonferinţa, înălţimea fusului şi înălţimea totală a tulpinii.

L. Pardé.
Les ingénieurs des eaux et forêts de l'ancien et de l'actuel recrutements.

Inginerii silvici francezi după vechile şi nouile condiţii de recrutare.

Autorul, personalitate aşa de cunoscută, în literatura forestieră, analizează cu destulă obiectivitate condiţiunile vechi de recrutarea elevilor dela Nancy, cari aveau la bază examenul, şi cele actuale cari pretind elevilor — în prealabil — Şcoala politechnică sau Institutul naţional agronomic.

In legătură cu părerile şi consideraţiile D-lui Pardé vom face o notă separată în revista noastră.

Pentru concluzie menţionăm aci numai încheierea autorului, care spune: „Mă voi feri să sfătuesc pe un tânăr care s'a decis să urmeze cariera forestieră, să treacă prin Şcoala Politechnică. Şi-ar mări prea mult dificultăţile, pentru ca la urma urmei să primească o pregătire mai puţin satisfăcătoare funcţiunilor viitoare, ce va îndeplini".

Martineau.
Relations entre les éclaircies et le volume d'un peuplement.

Relaţiuni între răriturile şi volumul unui arboret.

Autorul îşi propune să compare teoretic diferite volume la hectar ale arboretelor equiene de foioase, obţinute mai întâi prin răriturí normale până ce fusurile au ajuns la oarecare înălţime şi apoi prin răriturí din ce în ce mai tari, destinate a mări creşterea în diametru, fără a mări mai mult lungimea fusului.

Aut. crede, că aplicând calculele şi formulele sale după cazuri, studiul său

poate să conducă la mărirea apreciabilă a volumului realizat şi poate chiar a sumelor de încasat.

A. Grauger.

Les oisivetés de M. de Vauban.

Din momentele de neocupaţie ale Mareşalului Vaubau.

Mareşalul Vauban, a călătorit mult prin Franţa în cursul lungei sale cariere, văzând şi scriind multe asupra subiectelor cele mai diferite.

Toate reflexiile sale au fost adunate în lucrarea „Les oisivetés de M. de Vauban", tipărită în 1910 şi de care se vorbeşte acum din nou cu ocazia tricentenarului Mareşalului.

Acest volum conţine şi un „Tratat asupra culturii pădurilor", purtând data de 14 Octombrie 1701.

D-l Grauger face rezumatul acestui tratat, remarcând, că — în unele privinţe — Mareşalul Vauban a fost un precursor în silvicultură, după cum a fost şi în arta de a fortifica cetăţile.

*

La cronică, D-l G. G. (Géneau) face necrologul decedatului nostru maestru N. G. Popovici, spunând între altele, că N. G. Popovici a rămas toată viaţa sa reprezentantul neclintit şi intransigent al concepţiei franceze în silvicultura română.

Toţi foştii lui camarazii din Franţa au aflat cu profundă tristeţe dispariţia acestui eminent silvicultor, care a onorat într'un grad înalt Şcoala dela Nancy şi a făcut să crească în ţara sa bunul renume al Franţei".

No. 8 August 1933.

Buffault.

La forêt Tronçais.

Pădurea Tronçais.

Se continuă articolul început în Nr. precedent al revistei. Aut. se ocupă cu vechile amenajamente aplicate acestei păduri, făcând critica lor.

L. Pardé.

Les essences forestières exotiques, qui se reproduisent naturellement dans le domaine des Barres.

Esenţele forestiere exotice, cari se reproduc în mod natural în domeniul Barres.

Faptul, că o esenţă cultivată în altă regiune, decât în aria ei naturală de dispersiune, produce sămânţişuri naturale, este incontestabil cea mai bună dovadă, că îi convin condiţiunile, pe cari le găseşte în această regiune şi că ea poate fi considerată ca aclimatizată şi chiar susceptibilă de a se naturaliza.

Aut. indică în mod sumar speciile, cari au produs sămânţişuri naturale la Barres şi condiţiile în cari s'au produs.

De asemenea dă o listă a esenţelor exotice răşinoase, cari au lăstărit după tăere şi a speciilor foioase exotice, cari au produs drajoni.

Esenţe exotice răşinoase, cari au produs sămânţişuri naturale: Libocedrus decurrens, Thuya gigantea, Thuya japonica, Chamaecyparis Lawsoniana, Pinus Laricio; P. Pinaster, Pinus resinosa, Pinus silvestris L., P. Jeffrey, P. Armandi, P. excelsa, P. Peuce, P. strobus; Cedrus atlantica; C. Libani; Picea excelsa, Pic. rubra, Pseudotsuga Douglasii, Ps. glauca, Abies balsamea, Ab. cephalonica, Ab. cilicica, balsamea; Ab. cephalonica, Ab. Nordmaniana, Ab. numidica, Abies pectinata, Ab. pinsapo.

Esenţe foioase:

Acer circinatum, Acer ginnala, Acer monspessufanum, Padus serotina Laurocerasus officinalis Fr ornus, Juglans nigra, Carya alba, Carya porcina, Alnus cordifolia, Castanea vulgaris, Quercus pedunculata fastigiata, Q. toza, Q. ilex;

Q cerris, Q. Libani, Q. coccinea; Q. ilicifolia, Q. imbricaria, Q. palustris, Q. rubra borealis, Q. rubra ambigua, Q. tinctoria.

Esenţe răşinoase exotice, cari lăstăresc:

Sequoia sempervirens, S. gigantea, Taxus baccata, Cephalotaxus drupacea, Cunninghamia sinensis şi Pinus rigida.

Esenţe foioase exotice, cari drajonează:

Ailanthus glandulosa, Cedrela sinensis, Acer cappadocicum, Gymnocladus canadensis, Zelkowa crenata, Pterocarya caucasica, Q. Toza şi Bambous.

Marcel Volmerange.

Au sujet du calcul de la possibilité des futaies.

Asupra chestiunei calculului posibilităţii pădurilor tratate în codru.

In Nr. de Mai al revistei, D-l L. Pardé a publicat un articol asupra metodei Massou în calculul posibilităţii, arătând, că formula acestuia dă rezultate prea mici şi propunând o formulă rectificativă.

D-l Volmerange adaugă acum alte câteva consideraţii, arătând, că şi după formula rectificativă a D-lui Pardé rezultatele obţinute sunt prea mici. Aceasta pentrucă totdeauna se consideră pădurea în stare statică, în vreme ce ea este compusă dintr'o colectivitate de fiinţe vii în stare de continuă creştere.

Aşa dar, numai prin studiul inventarelor se va putea rectifica definitiv cifra posibilităţii.

De altfel, pădurea nu se poate pune în ecuaţie şi acest aforism va fi adevărat în ce priveşte calculul posibilităţii, atâta timp, cât nu se va fi determinat prin observaţie elementul esenţial de introdus în calcule: timpul necesar, pentruca grupele de arbori de fiecare categorie de vârstă şi de esenţe similare să crească cu 1 m^3, sau volumul câştigat într'un an de grupele de arbori de fiecare categorie.

Roger Ducamp.

L'ésprit de Nancy. «Lorentz et Parade» par Tassy.

Spiritul dela Nancy. — „Lorentz şi Parade" de Tassy.

Autorul spicueşte din cartea lui Tassy „Lorentz şi Parade", lucruri interesante asupra ideilor, ce-au călăuzit pe aceşti 2 titani, cari au pus temelia silviculturii franceze. Iată — spune Tassy — două nume, cari vor rămâne legate de organizaţia ştiinţifică a administraţiei forestiere franceze, pe care agenţii acestei administraţii nu le vor separa niciodată în recunoştinţa lor.

Dacă dela început Lorenz şi Parade n'au fost autorii originali ai ideilor profesate, nu e mai puţin adevărat, că meritul lor este, de a fi epurat ideile şi doctrinele, ai căror interpreţi s'au făcut. Mai mult, ei le-au complectat şi le-au coordonat.

Corpul silvic francez a primit dela fondatorii săi de acum un secol o moştenire spirituală glorioasă.

Et. Hubaulé.

Chronique entomologique.

Cronica entomologică.

Aut. se ocupă de: Galerucella luteola (Galeruca ulmumi), Bupalus piniarius (Fidonia) şi Evetria buoliana.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

No 7. 1933.

G. Delevoy.

L'emploi du chlorate de soude et de l'occysol comme herbicides.

Intrebuinţarea cloratului de sodiu şi a occysol-ului ca herbicide.

După o expunere sumară a diferitelor încercări cu subtanţe chimice ca herbicide, autorul arată încercările şi recomandările a diferiţi autori pentru întrebuinţarea cloraţiilor de sodiu şi de potasiu la distrugerea erburilor, în 3 cazuri:

— Distrugerea totală a vegetaţiei
— Distrugerea plantelor vivace
— Distrugerea erburilor rele din culturi.

Arată apoi în mai multe tablouri rezultatele încercărilor făcute în Belgia.

(Va urma).

La campagne contre les bois belges.

Campania contra lemnului belgian.

Societatea Centrală Forestieră Belgiană în urma unei convenţii încheiate între un grup de importatori şi căile ferate pe baza căreia grupul beneficiază de un tarif de transport redus, face o întâmpinare primului ministru, explicându-i într'o notă anexă... cât de păgubitoare pentru interesele ţării este această convenţie.

E. R.

Une visite au domaine de Modave.

vizită la domeniul Modave.

In urma unei vizite făcute la Modave, autorul face diferite observaţii asupra esenţelor forestiere de pe domeniu şi asupra condiţiunilor lor de vegetaţie.

E. R.

Le Sequoia Gigantea.

Sequoia gigantea.

Autorul arată cum se comportă Sequoia Gigantea în pădurea Soignes, vizitată cu ocazia unei escursiuni. Face o descriere a acestei specii, arată care îi este staţiunea proprie şi îşi da părerea asupra culturii ei.

Le bois à la conférence économique et monétaire de Londres.

Lemnul la conferinţa economică şi monetară dela Londra.

Se face întâi o descriere a situaţiei comerţului internaţional de lemn din ultimul timp şi se arată apoi concluziile la care a ajuns reuniunea experţilor convocaţi la Geneva de Soc. Naţiunilor pentru examinarea problemei lemnului.

Ca încheere se face o serie de propuneri pentru Conferinţa Monetară şi Economică.

No. 8. 1933.

Comte Goblet d'Alviella.

La Société centrale forestière. Quarante années de vie sociale (1893—1933).

Societatea centrală forestieră. Patruzeci de ani de viaţă socială (1893—1933).

Cu ocazia împlinirii a 40 de ani de existenţă a Sovietăţii centrale forestiere, preşedintele său arată care a fost activitatea societăţii dela înfiinţarea ei până azi şi persoanele care au lucrat mai mult pentru societate şi prin societate pentru răspândirea ştiinţelor silvice şi în special pentru rezolvarea diferitelor probleme care s'au pus până acum atât pentru pădurile din Belgia cât şi pentru cele din Congo belgian.

G. Delevoy.

L'emploi du chlorate de soude comme herbicide (suite).

Intrebuinţarea cloratului de sodiu ca erbicid (urmare).

Continuând expunerea începută în numărul precedent al buletinului, autorul arată efectul distrugător al cloratului de sodiu asupra erburilor rele, cu privire la cantitatea de plivit, la timpul necesar pentru plivit, şi la speciile distruse. Cantitatea de erburi se reduce. Cloratul reduce, dacă nu suprimă chiar, plivitul dintâi, cel mai costisitor şi mai vătătmător. De obiceiu efectul creşte cu concentraţia soluţiei, totuş pentru a nu influenţa cultura trebue să se păstreze o concentraţie anumită (1—1,5 gr./m^2). In acest caz greutatea plantelor cultivate creşte faţă de cele netratate cu soluţie de clorat de sodiu.

La sfârşit arată modul cum acţionează cloratul asupra plantelor şi cum influenţează mediul asupra eficacităţii lui.

La campagne contre les bors belges.

Campania în contra lemnului belgian.

Primul ministru, cerând părerea preşedintelui Soc. centrale forestiere asupra unei note a Soc. de locuinţe eftine despre lemnul indigen în construcţiile de case, notă care prezintă unele lipsuri şi păreri greşite, preşedintele răspunde arătând care sunt calităţile lemnelor indigene pentru construcţiunile de case şi netemeinicia afirmaţiunilor cuprinse în notă.

N. R.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

No. 9, 10—1933.

Sam Aubert.

Le mont Tendre se reboise-t-il?

Muntele „Tendre" se reîmpădureşte? (4 pag.).

Muntele „Tendre", cel mai înalt vârf din munţii Jura elveţieni (1683 m.) este un munte pleşuv şi pietros, în lungul căruia, în afară de câţiva molizi diseminaţi, pădurea este inexistentă. Abundă însă probele că altădată a fost împădurit.

Despădurirea a fost determinată de nevoile de păşunat ale populaţiei.

Analizând o serie întreagă de consideraţiuni, autorul ajunge la concluzia că lăsat în voie, ferindu-l de păşunat muntele şi-ar căpăta cu timpul podoaba forestieră de care a fost deposedat.

A. Barbey.

Au pays des réserves forestières:

In ţara rezervelor forestiere. (3 pag.).

Este vorba de pădurile virgine din Bosnia cari, din cauza circumstanţelor politice şi a condiţiunilor topografice, au scăpat neatinse până azi.

Jugoslavia aplică azi în aceste păduri tăieri pe diametru (doborând arborii mai groşi de 30 cm. diametru la înălţimea pieptului) exploatare pe care autorul articolului de faţă o consideră „un regim înţelept de exploatare" deşi îl găseşte „destul de rudimentar".

J. J de Luze.

Le régime fiscal de nos forêts.

Regimul fiscal al pădurilor noastre. (sfârşit) (10 pag.).

Despre impozitul fiscal în Cantonul Vaud.

P. Henchoz.

Un grand règlement pour la conservation et l'économie des bois communs, au milieu du XVIII-e siecle (3 pag.).

Un mare regulament pentru conservarea şi economia pădurilor comune la mijlocul secolului XVIII

Este vorba de reglementarea drepturilor comunelor Blonay şi St. Légiar — La chiesaz. (va urma).

J. Barbey.

Conférences sur le commerce et la mise en valeur du bois d'oeuvre.

Conferinţe asupra comerţului şi punerea în valoare a lemnului de lucru.

Inspecţiunea federală forestieră din Elveţia a organizat o serie de conferinţe pentru inspectorii forestieri, tratând subiecte economice şi technologice raportându-se la lemn. La aceste conferinţe au luat parte, în afară de 200 forestieri şi industriaşi şi comercianţi de lemn.

Conferinţele vor fi publicate în extenso.

Autorul articolului de faţă face numai un rezumat scurt şi o relatare cronologică a diverselor etape ale cursului. — (Va urma).

No. 11. 1933.

H. Badoux.

Ras de marée et forêt au Japon (3 pag.).

„Le ras de marée" este fenomenul vulcanic care însoţeşte cutremurele de pământ ce se produc în fundul mărilor.

Efectele sale, pe coastele vecine, sunt mari. Lama de apă ce se ridică, atingând 3—7 m. înălţime, spală coastele, producând pagube de multe ori, enorme.

Pădurea, acolo unde există pe malul mării, protejează satele, căile de comunicaţie şi culturile, cari s'ar afla la adăpostul ei. Autorul articolului de faţă citează câteva exemple edificatoare.

Iată deci încă un rol protector al pădurii.

J. Darbellay.

La forêt de Belfaux.

Se dau câteva indicaţiuni asupra amenajamentelor, ce s'au succedat, ale pădurii Belfaux proprietatea statului Friebourg, care-i aduce frumoase venituri, deşi nu are decât 61 ha.

P. Henchoz.

Un grand règlement pour la conservation et l'économie des bois communs, au millieu de XVIII-e siècle (suite) (5 pag.).

A. Har.

SILVA

No. 41.

Dr. R. Trendelenburg, Forstassessor, Assistent am Forstlichen Institut der Universität Freiburg i/B.

Ueber Trockengewicht und Festigkeit des Holzes des Fichte (Vorläufige Mitteilung).

Despre greutatea — în stare uscată — şi soliditatea lemnului de molid.

In cazul cercetărilor asupra calităţii variabile a lemnelor, de ex. greutatea şi soliditatea, se impune un studiu aprofundat al condiţiunilor staţionale. In ce priveşte molidul, optimul pentru formarea unui lemn greu şi solid pare a fi staţiunile cu altitudini mijlocii.

No. 42. 43.

Oberforstrat Zimmerle, Stuttgart.

Verhalten der grünen Douglasie in Würtemberg gegenüber dem Novembersturm von 1930 und Mitteilung von Aufnshmeergebnissen zweier vom Sturm geworfener Donglasien- Versuchsflächen Aus dem forstlichen Vorsuchswessen Württembergs.

Felul de a se comporta în Württemberg al lui Pseudotsuga Douglasii (varietatea verde) (faţă de uraganul din

luna Noembrie 1930 şi comunicarea rezultatelor de inventariere în 2 locuri de încercare, a molidului Douglas răsturnate de acest uragan.

Dintre speciile exotice, experimentate mai de mult în Württemberg, Pseudotsuga Douglasii (varietatea verde) a fost apreciată atât pentru creşterea viguroasă cât şi pentru rezistenţa ei mare faţă de secetă şi faţă de ger. Din contră, soliditatea mică a înrădăcinării a fost încă de mult, prilej de îngrijorări, deoarece această particularitate desigur constitue un defect în raport cu rezistenţa faţă de curenţi şi faţă de zăpadă. Un uragan, deslănţuit în luna Noembrie a anului 1930, a confirmat temerile anterioare. Pagube însemnate au fost pricinuite arboretelor constituite din aceste specii; în special unele locuri de încercare stabilite mai de mult şi observase ani dearândul au fost mereu încercate. Autorul, după ce ne dă amănunte ample asupra situaţiunei atmosferice din acel timp şi în special asupra puterii uraganului şi a pagubelor pricinuite de el în diverse localităţi, ajunge la concluzia că Pseudotsuga Douglasii de sigur este o specie puţin rezistentă faţă de vijelii, inferioară din acest punct de vedere chiar molidului. Totuşi, faţă de celelalte calităţi ale acestei specii, autorul nu crede că trebue renunţat la cultura ei, ci reclamă numai o atentă examinare a condiţiunilor staţionale şi o observare minuţioasă a procedeurilor şi intervenţiunilor culturale cari în genere sunt indicate în lupta în contra vijeliilor.

No. 43.

Prof Dr. E. Wimmer, Freiburg i. Br

Ein Auftreten der Douglasienlaus in Deutschland.

Aparitiunea păduchelui de Douglas în Germania.

Aut. face o comunicare despre ivirea într'un arboret de Pseudotsuga Douglasii, din Germania, a unui păduche, tipic pentru această specie şi tot aşa de redutabil ca diversele specii de Dreyfusia cari par a determina deperisarea brazilor (Abies pect) de cari se plâng silvicultorii germani.

No. 44.

Professor em. Bernhard, Sächsischer Landforstmeister a. d.

Jagd und Forstwirtschaft im neuen Deutschland.

Vânătoarea şi Economia forestieră în Germania cea nouă.

Relevând caracterul altruist al acţiunei forestiere creatoare, acţiune care se desfăşoară în folosul generaţiilor viitoare, autorul spune că silvicultorii se pot mândri cu deviza: folosul obştesc primează pe acel al individului. O asemenea concepţie implică conservatismul acţiunei forestiere. In lumina acestei idei, Bernhard examinează atitudinea unor silvicultori cari, prin pasiunea lor pentru vânătoare, periclitează interesele forestiere. Cultura forestieră în unele cazuri este stânjenită, în altele este absolut imposibilă, din cauza menajării extreme a vânatului. Dacă particularul în pădurea lui este liber să sacrifice plăcerilor lui vânătoreşti interesele culturii forestiere — lucrul s'a întâmplat şi se mai întâmplă câte odată şi azi — apoi girantului pădurilor Statului, destinate a servi interesele generale, nu îi este permis a cultiva vânatul în interesul câtorva, spre paguba celor mulţi.

Aceasta ar însemna o desconsiderare a devizei de mai sus .Venitul din vânat este prea neînsemnat faţă de cel provenit din vânzarea lemnului, pentruca prin el să justificăm o ultra cultivare a vânatului.

Autorul ilustrează afirmările lui prin-

tr'o serie de exemple convingătoare. Şi astfel ajunge la concluziunea, nu de a desfiinţa vânatul din păduri — dispariţiunea lui ar regreta-o — ci a-l proporţiona cu necesităţile vegetaţiunii forestiere.

No. 45.

Prof. Dr. Feher, Sopron.

Einiges über den Phosphorgehalt der Wadböden. Mit einer Abbildung und 6 Zahlentafeln.

Câteva cuvinte asupra conţinutului de fosfor al solurilor forestiere.

Aut. comunică rezultatele pe care le-a obţinut în urma cercetărilor sale îndreptate asupra conţinutului de fosfor al solurilor de pădure situate între 46° 15' şi 49° 43' latitudine nordică. Acest conţinut creşte de la Sud la Nord şi este cu atât mai mare cu cât revoluţiunile adoptate sunt mai lungi. Apoi, nici speciile nu se comportă la fel în ce priveşte cantitatea de fosfor consumată pe an şi pe ha. In scopul valorificării practice a rezultatelor obţinute, F. caută a stabili cantitatea minimă de fosfor ce este necesară pentru ca cultura silvică să fie posibilă şi ajunge la concluziunea că cele mai multe soluri ale Europei centrale şi nordice se găsesc, în această privinţă, în bune condiţiuni. Exceptează însă acele soluri de stepă, cari au fost împădurite cu salcâm. Salcâmul este avid de fosfor, ceeace are ca urmare situaţiunea deficitară a solurilor ocupate de el. Consumul rapid al acidului fosforic de către salcâm s'ar explica însă în rândul întâi prin revoluţiunile scurte ce se aplică pădurilor în chestiune. Din cauză că rezultatele execelente, obţinute la început cu cultura acestei specii, nu s'au menţinut, fapt care trebue pus în socoteala consumului mare de săruri fosforice de către salcâm, dar şi a producţiunei minimale de humus, uşor explicabilă prin frunzişul rar al salcâmului, Feher recomandă, sau amendarea cu fosfate a solurilor ocupate de salcâm, sau dacă aceasta nu este posibil — abandonarea culturei lui, înlocuindu-l prin Pinus nigra.

No. 46.

I. Voss, preuss. Staatsoberförter in Marburg (Lahn).

Die Grösse der Verwaltungskosten in den Staatsforsten Preussens.

Mărimea cheltuelilor de administraţie în pădurile domeniale ale Prusiei.

Aceste cheltueli au fost în perioada 1849—1912 pe an şi pe ha. Lei 220; iar în perioada 1924—1929 Lei 295.

No. 46.

Die 29. Mitgliederversammlung des Deutschen Forstvereins in Breslau vom 13 bis 19 Aug. 1933.

A 29-a adunare a membrilor uniunei forestiere în Breslau de la 13—19 Aug. 1933.

Intre alte chestiuni de ordin technic — silvic — o propunere sensaţională a profesorului Dr. Wagner: Restrângerea în Germania a învământului silvic-superior în 3 localităţi, anume Töttingen, Heidelberg şi München unde ar urma a se crea câte o facultate silvică cu dreptul de a decerna diplome valabile pentru tot Reichul. După lungi discuţiuni pare că s'a convenit a alege ca localităţi: München, Freiburg şi Berlin-Eberswalde.

No. 47.

W. Bindseil, Preuss. Staatsoberförster in Bieber, Spessart.

Auf welchem Wege erziehen wir astreines Stammholz.

Cari sunt metodele pentru

obţinerea de fusuri lipsite de crăci.

Sporirea rentabilităţii pădurilor este una din preocupările silviculturei de azi. Pentru acest cuvânt, autorul pune chestiunea cum putem să obţinem tulpini lipsite de crăci, adică material valoros. Căile care duc la acest rezultat sunt două: întemeerea şi conducerea judicioasă a arboretelor pe de o parte, pe de alta elagarea. Practicarea tăerilor intermediare diferă după specii (fag, stejar, răşinoase) şi după natura solului iar elagarea — o operaţiune costisitoare — trebue aplicată şi ea cu multă circonspecţie. Nu prea de vreme, ci d'abia atunci când elementele de viitor — numai ele vor fi supuse operaţiunei — s'au şi precizat: în prăjinişuri înalte. Şi pentru a evita repetarea operaţiunei, elagarea urmează a se practica nu prea de vreme, lucru perfect justificat, când arboretele nu au fost prea de timpuriu rărite. Aut. îşi termina pledoaria pentru justificarea propunerilor sale de intensificare a operaţiunilor de elagare cu următoarele cuvinte: Necesitatea economiilor nu o tăgăduieşte nimenea, însă experienţa e martoră că exagerările în această privinţă, mai ales în economia forestieră, pot sfârşi prin a deveni o sorginte periculoasă de pierderi.

* * *

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Künkele, Dr.

Spätfrost und Höhenlage.

Ger târziu şi locuri de înălţime.

Se spune cuvânt de introducere la cercetările expuse în articolul următor şi cari cercetări fac parte dintr'un întreg sistem de studii puse la cale şi în parte efectuate de Institutul meteorologic depe lângă Staţiunea de cercetări forestiere München, sub titlul «Berglage und Waldklima».

Geiger R, Woelfle M. und Seip L.

Höhenlage und Spätfrostgefährung.

Locuri de înălţime şi vătămările de ger târziu.

Tema propusă în cercetările de faţă a fost: determinarea intensităţii şi momentelor de apariţiune a gerurilor târzii în localitatea „Grosser Arber", în funcţie de înălţime. Mijlocul cel mai simplu pentru atingerea scopului propus a fost găsit în întrebuinţarea de termometre de minimă, instalate dealungul unor linii dela vale către vârful dealului.

O deosebită grijă la alegerea celor mai potrivite linii de aşezare a punctelor de observaţiune a fost aceia de a se exclude toţi factorii cari, în afară de înălţimea locului, ar fi putut avea vreo influenţă asupra temperaturii ca: expoziţia, vegetaţia, natura solului; împrejurimile. Mai departe se face descrierea aparaturii întrebuinţate, instalarea sa, serviciul de observaţiune, etc.

Mantel K, Dr.

Waldwirtschaft und Forstrecht im national-sozialistischen Staate.

Economia şi dreptul forestier în Statul naţional-socialist.

In continuarea articolului semnalat în caetele precedente se expune deastădată chestiunea revoluţiunii şi a posibilităţii în raport cu programul naţional-socialist.

Lang R. Prof.

Studien zur forstlichen Düngung.

Studii asupra îngrăşămîntului forestier.

Se încheie partea II-a a articolului respectiv cu o privire asupra îngrăşămintelor azotoase şi cu constatarea că asemenea îngrăşăminte ca şi cele de potasiu, în condiţiunile climaterice ale Germaniei, au o influenţă de durată neinsemnată asupra creşterii. „Condiţiunile fizice ale solului şi cu aceasta subînţeles şi conţinutul lui în apă, au o mult mai mare importanţă pentru creşterea celor mai modeste dintre speciile noastre lemnoase în staţiunile lor cele mai uscate, decât compoziţia sa mineralo-chimică

Recenzii:

47) Wilden u. Nonhoff: Das Landwirtschaftliche Schuldenregelung;

48) Graf und Moll: Untersuchungen zur künstlichen Trocknung des Holzes;

49) Badoux: Annales de la Station fédérale de Recherches forestières;

50) Hilf u. Böhrig: Wald- u. Wiedwerk in Geschichte u. Gegenwart.

2 Septemberheft.

Backmund Fr.

Untersuchungen über den Einfluss der Harzung auf den Nutzwert eines Fichtenbestandes.

Cercetări în privinţa influenţii rezinajului asupra valorii unui arboret de molid.

Tema propusă: determinarea schimbărilor în volumele, sortimentele şi valorile lemnului, cauzate de rezinaj. S'a folosit prilejul exploatării unui arboret în care s'a practicat rezinajul. Pe lângă o deplasare în cadrul diferitelor sortimente, se constată o reducere a procentului lemnului de lucru cu cca. 4,5% în favoarea celui de foc. Sub raportul volumului se constată deasemenea o reducere prin încetinirea creşterii în înălţime şi grosime. Toate aceste reduceri se exprimă sub formă financiară printr'o pierdere de 6.9%. Chestiunea dacă venitul net obţinut din valorificarea răşinii a acoperit această pierdere, n'a fost examinată.

Prim H.

Gedanken zu einem Reichsforstgesetz.

Gânduri în jurul unei legi forestiere imperiale.

In această ultimă parte a articolului început şi semnalat de noi în caetul precedent al revistei, se continuă cu indicarea stărilor rele din economia forestieră privată şi cu expunerea argumentelor pentru o mai adâncă intervenţie din partea Statului. In special lipsa de cunoştinţe de ordin technic şi economic a proprietarului de pădure, cată — după autor — a fi ameliorată prin obligativitatea legală a angajerii unui conducător specialist. O cât de înţeleaptă legiuire silvică nu va putea totuşi condiţiona o bună stare a economiei forestiere, atâta vreme cât ea nu va fi rentabilă. Şi aceasta, la rândul ei, depinde în mare parte şi de politica tarifelor de transport şi a convenţiunilor comerciale practicată de Stat.

Lang R., Prof.

Studien zur forstlichen Düngung.

Studii asupra îngrăşământului forestier.

Insfârşit, se încheie articolul respectiv cu expunerea faptelor referitoare la îngrăşămintele fosforoase şi în special la compusul „Thomasmehl".

Recenzii:

51) Marzell H.: Die Pflanzenwelt der Alpen;

52) Ehrenberg P.: Der Bau des Ackerbodens;

53) Fehér D.: Untersuchungen über die Mikrobiologie des Waldbodens;

54) Heft 5/1933 der Mitteilungen des

Fachausschusses für Holzfagen beim V. D. I. und D. F. V.: Holzschutz in der Landwirtschaft;

55) Mayer H.: Buch der Holznamen (The Book of Woodnames, etc.).

1933. 1 Oktoberheft.

Aufruf!

Apel!

In capul revistei se face loc unul apel al Ministerului propagandei, care cere ca întreaga viaţă de stat şi obştească cată a fi încadrată şi pătrunsă de politica populaţiei şi a rasei, militată de conducătorii actuali ai celui de al treilea imperiu german.

v. Pechmann Dr.

Neue Versuche mit Widerbissmitteln an Laubholz.

Incercări noui cu mijloace contra vătămărilor la foioase.

Experienţele de faţă sunt ca idee şi metodă în continuitate cu cele expuse în revista respectivă în 1928 (pag. 610 urm.) şi 1930 (pag. 861 urm.). Ele au fost conduse de Institutul de cercetări forestiere münchenez în ocoalele sale silvice destinate cercetărilor şi s'au purtat asupra unor culturi artificiale uniforme de fag sub arborete de pin şi molid. Suprafeţele de experienţă au fost împărţite în mai multe patrate egale dintre cari o parte au fost lăsate neatinse pentru comparaţie, iar o altă parte au fost tratate cu diferite substanţe şi apărători fizici. In total s'au întrebuinţat 7 mijloace, dintre cari 2 deja cunoscute din experienţele mai vechi. Rezultatul încercărilor pentru fiecare mijloc se clasează în 7 grupe după gradul şi locul vătămării. Chestiunea este privită numai sub raport technic nu şi economic (cantitatea de lucru, cost, etc.).

Bauer Dr.:

Die Bekämpfung der Steckmückenplage und die forstlichen Melioration in den Auewaldungen des oberen Rheintales.

Combaterea ţânţarillor şi posibilităţile de ameliorare forestieră în pădurile de luncă ale Rinului superior.

Cursul superior al Rinului este nu numai insuficient dar chiar defectuos regulat prin lucrări de artă. Ţinuturi întinse mărginaşe sunt inundate în perioadele de viitură. După retragerea apelor rămân nenumărate bălţi şi mlaştini în adânciturile şi celelalte neregularităţi determinate de bancurile de nisip şi pietriş adus de inundaţie. Acest fenomen, agravat chiar de modul construcţiunilor de corecţie, prezintă foarte serioase dezavantagii în folosirea bogatelor soluri pentru cultura agricolă şi forestieră. Cultura peştelui este la rândul său păgubită prin pierderea anuală a imense masse de puiezime de peşti rămasă în urma viiturilor. Pe lângă aceste pagube de ordin economic, o specială atenţiune o merită grava plagă a ţânţarilor întreţinută şi favorizată de condiţiunile hidrologice respective.

După ce se expune pe scurt biologia diverselor specii de ţânţari din regiune. se trece la descrierea metodelor de combatere. Intre acestea autorul distinge la sfârşit o a treia, chimică.

Prima ar consta din lucrări de drenaje, secarea bălţilor; cea biologică din introducerea şi favorizarea înmulţirii duşmanilor animali ai ţânţarilor şi în special ai larvelor de ţânţari. Ca metodă chimică se recomandă întrebuinţarea anumitor substanţe, cari au proprietatea de a se răspândi la suprafaţa apelor ca o foarte fină pătură, împiedecând astfel contactul de respiraţie cu atmosfera al larvelor de ţânţari.

Mantel K., Dr.

Waldwirtschaft u. Forstrecht im nationalsozialistischen Staate.

Economia şi dreptul forestier în Statul naţional-socialist.

In această a treia parte a studiului în chestiune se expune întâi caracterul economiei naţionale în statul nou naţional-socialist, care se clădeşte pe principii corporative germane. Economia forestieră va trebui să se plece şi ea directivelor şi concepţiilor noui ale politicei de stat. Dreptul de liberă dispoziţie şi libertatea de acţiune a particularului trebue a fi îngrădită şi subordonată drepturilor naţiunii.

Această îngrădire urmează a se exercita prin organizarea corporativă a proprietarilor de păduri cu respectarea preponderantă a puterii de Stat.

Recenzii:

56) Holztagung 1932 des Fachausschusses fur Holzfragen beim Verein Deutscher Ingenieure usw.

57) Prochow O. (Herausgeber): Der Naturfoscher vereint mit Natur u. Technik.

58) Meddeleser fra det Norske Skogforsksvesen. No. 16 (Bind V, Hefte 1).

I. C. Dem.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Nr. 6.

Horst. Gelinski.

Astreiniging der Rotbuche.

Elagajul la fag.

Elagajul natural la fag are de urmare, că la baza ramurei, pe cale de a se usca se formează o zonă de lemn de protecţie. Ruperea ramurei are loc în mod pasiv după o linie situată în afară zonei de protecţie.

Inelele anuale ale tulpinei, de sub baza unei ramuri, pe cale de a se elaga, devin cu 4—8 ani înainte foarte înguste.

Lemnul de protecţie începe a se forma în anul morţii ramurei din Martie până în August începând dela cambium prin astuparea vaselor cu thylle şi umplerea cavităţilor celulelor cu zeamă de răni.

Lent.

Neue Untersuchungen Wiedemanns über den Ertrag der Rotbuche.

Noi cercetări ale lui Wiedemann asupra producţiunei fagului.

Wiedemann a reluat cercetările lui Schwappach asupra producţiunei şi stabileşte pe bază de tabele de producţie:

Inălţimea medie a masivului, creşterea în circonferinţă la ha. şi totalitatea producţiunei este independentă de gradul de răritură aplicat cu excepţiunea staţiunilor de bonitatea III-a.

Producţiunea totală se împarte deosebit în cazul diferitelor moduri de răriturí aplicate la tăerea definitivă şi folosinţele anterioare.

In plus, răriturile, pe lângă scopul de a destina folosinţa după nevoile amenajistului, contribue la ameliorarea factorilor edafici.

Nr. 7.

Hermann.

Schlesischen Forsten unter den Kriegs und Domänen Kammern 1742—1809.

Pădurile sileziene în perioada 1742—1809.

Se face un istoric al administraţiunei pădurilor sileziene, care a fost organizată sub Frederic cel Mare.

Lantelmé.

Künstliche Herbeiführung von Fruchtbildung an Waldbäume

Producerea artificială a fructificaţiei la esenţele forestiere.

Silvicultura este în funcţie de anii de sămânţă, mai ales la stejar şi fag, la cari periodicitatea producţiunei este după un număr mare de ani.

Pentru asigurarea regenerărei naturale sunt două drumuri de urmat:

1) Să se ajungă la o metodă, care să permită să se aducă la fructificaţie orice arbore matur ales

2) Să se pregătească solul pentru încolţirea seminţei şi creşterea plantulelor.

Metodele, cari sporesc fructificaţia sunt acelea întrebuinţate de grădinari la arborii fructiferi şi anume legarea strânsă a crăcilor mari la bază cu o sârmă groasă şi inelarea pe o lăţime de 4—5 cm. a tulpinei imediat sub coroană.

Inaintea tăerei, în vederea regenerării se aleg pe ha. 30—40 de fagi sau stejari cu calităţi optime şi se inelează; arborii aleşi să fie răspândiţi uniform pe suprafeţe. Apoi către toamnă se pregăteşte solul în vederea primirei fructelor, cari acelea întrebuinţate de grădinari la arborii inelaţi.

Recomandăm cu căldură aplicarea acestei metode în păduri şi în scopul răspândirii, recenzorul stă la dispoziţie cu orice informaţiuni.

Prof. A. Dengler.

Nachwort zu vorstehender Mitteilungen.

Câteva cuvinte asupra comunicării de mai înainte.

Prof. Dengler confirmă observaţiunile lui Lantélmé şi recomandă aplicarea metodei în practică. Inelarea este de preferat să se facă chiar în cursul lunei Iulie.

Nr. 8.

Swart.

Eichen-Buchen Mischbestände?

Arborete în amestec de fag cu stejar?

Aceste arborete se recomandă în acele staţiuni, cari sunt pentru ambele esenţe în cl. II de producţie.

In solurile specifice stejarului sau fagului se va evita.

Pentru stejarul pedunculat adus în amestec se va avea în vedere să se întrebuinţeze exclusiv sămânţa selecţionată, care să dea indivizi cu creştere rapidă.

In teritoriul gorunului să se evite arboretele tratate în codru regulat.

Pentru producerea de lemn arboretele de stejar cu fag nu dau rezultatele maxime. Este de preferat ca stejarul să fie în amestec intim cu fagul, decât să se introducă în bande, grupe sau ochiuri.

Arboretele dau rezultate bune, numai prin tratarea individuală a arborilor, cu menajarea subarboretului, supravegherea elagajului şi executarea răriturilor.

F. Lippmann

Randvermerke zu fiskalischen Vertragen.

Observaţiuni relative la contractele fiscale.

Autorul se ocupă cu contractele de închirieri sau folosinţe a produselor pădurii.

Dr. C. G.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN.

Mai—Iunie 1933.

Prof M. Steiner.

Lophyrus rufus, Ratz, pe cembra în zona pădurii despre golul muntelui.

Se descrie rezultatul creşterii în laborator a acestor insecte şi larvelor lor, culese pe ramuri de cembra, la altitudini de 1600—2000 m. în Tauern.

S'a observat prezenţa pe larve a insectei parazite, Torocampus eques, Htg.

Ing. Karl Gaigg.

Regenerarea naturală şi întemeierea de masive amestecate pe solurile calcare de flysch, între Krems şi Enns, în sectorul Traun, Austria de sus.

Autorul descrie mai întâiu configuraţia grafică şi geologică a regiunii, apoi condiţiile climaterice, economice, etc. Specia predominantă e fagul, care se regenerează foarte uşor pe cale naturală. Până la războiu, se exploata numai prin tăieri rase, cu plantaţiuni de molift. Incercările de regenerare naturală, prin tăieri în ochiuri şi în bande, au dat rezultate aşa de bune, încât acest regim este adoptat de toţi proprietarii din regiune. Amestecul se realizează cu brad, molift, larice şi fag. Lărgimea benzilor şi a ochiurilor este de 30—50 m.

I. Fröhlich. Reghin, Rumänien.

Problema devalorizării buştenilor de molift prin şederea în depozit.

Autorul se referă articolului cu acelaş titlu al Ing. Hufnagl, din No. 2 al acestei reviste şi examinează cauzele devalorizării etc.

D-l Frölich, bazându-se pe îndelunga D-sale experienţă la pădurile din Ardeal şi Bucovina, conchide că cele mai mari pagube le sufer buştenii prin stivuirea defectuoasă şi şederea în tasoane (depozite în pădure) vreme îndelungată. Remediul constă în manipularea promptă a buştenilor doboriţi şi fasonarea lor neîntârziată în scânduri.

H. Melzer.

Aninul negru în Lungau.

Se arată importanţa geo-botanică şi forestieră a acestei specii în regiunea Lungau, unde ea urcă până la 1400 m altitudine, amestecându-se cu laricele, moliftul, etc. In Carpaţi (după Fekete şi Blattny) el urcă cel mult până la 1120 m. în Călimani şi 1250 în Carpaţii de Sud.

Cronica: Plecarea păsărilor călătoare şi lumina lunei; Siguranţa la incendii a clădirilor de lemn.

Recenzii: Gläser. Contribuţiuni la forma fierăstrăului forestier şi la technica tăierii; R. B. Hilf şi F. Röhrig: Pădurea şi păşunatul în trecut şi prezent; Plans d'aménagement des forêts; Ohms: Şah la braconier, etc.

Iulie—August 1933.

Alex. Friedl.

Pentru cunoaşterea paraziţilor culturilor austriace de răchită.

Prin detaşarea dela Austria, a Poloniei, Cehoslovaciei şi a celorlalte provincii, republica austriacă a fost avizată, în primii ani, la importul de răchită, pentru industria împletiturilor. Marile sume trimise peste hotare în fiecare an, au determinat Ministerul de Agricultură, să caute a împământeni în ţară această cultură. Alegându-se speciile cele mai bune, s'a ajuns curând la o complectă acoperire a nevoilor şi chiar la export de răchită.

In acest studiu autorul expune rezultatul cercetărilor făcute, cu privire la boalele criptogamice şi insectele ce atacă aceste culturi, insistând în special asupra vespei Caliroa anulipes, Klg. care se pare că preferă frunzele de Salix americana. Se descriu diverse metode de combatere.

Hans Hönlinger.

Alegerea vârstei exploatabilităţii.

Autorul dă câteva exemple de calcul, din cari conchide, că procedeele actuale de determinare a vârstei exploatabilităţii, referitoare la cea mai mare rentă a solului, conduc la rezultate false, din punct de vedere practic şi păgubitoare pentru eceonomia forestieră.

Cronică: Consideraţiuni generale asupra pagubelor cauzate de fum şi gaze de eşapament şi perspectivele rezolvării acestei probleme, de Prof. Wlisceneius.

Recenzii: H. Martin: Metoda istorică în economia forestieră, cu aplicare specială asupra silviculturii şi amenajamentului, Springer, 1932.

C. Untaru: Comerţul european de lemn cu considerarea specială a României: teză de doctorat a unui student român în Germania. Va fi recenzată şi în R. P.

Buletinul Institutului ungar de cercetări forestiere, 1933.

Desvelirea bustului lui Adolf v. Guttenberg în Türkenschanz-Park, lângă Hochschule für Bodenkultur din Viena.

D. A. S.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

Heft 6.

Bernhard.

Zum Gedanken an Arno Gross, Professor an der Forstlichen Hochschule Tharandt.

Necrolog.

Herrmann.

Die Sudetenlärche.

Laricele din Sudeţi.

Se arată mai întâi răspândirea laricelui autohton în Sudeţi. Autorul constată că părerile asupra acestei zone sunt foarte nesigure şi în contradicţie. Deaceia a întreprins o foarte aprofundată cercetare a provenienţii diferitelor arborete şi isbuteşte să găsească adevărata arie de răspândire a laricelui autohton, dând o hartă a acestei arii.

In al doilea capitol se vorbeştte de condiţiile staţionale în această zonă naturală de răspândire. Se dau diferite tabele pentru temperaturi, precipităţii şi se descrie solul regiunei.

In al treilea capitol se arată exigenţele laricelui autohton din Sudeţi, — creşterile, producţia lui.

In al patrulea capitol se studiază laricele din Silezia prusiană, arătându-se deasemeni exigenţele, creşterile, producţia, se trage concluzia ca şi laricii din Prusia sunt asemănători celor din mica regiune autohtonă a Sudeţilor şi deci şi aceştia trebuesc consideraţi ca larici sudetici.

Recenzii:

Fehér, D. Untersuchungen über die Mikrobiologie des Waldbodens.

Görcke, H. Das Forstzivilrecht im Deutschen Reich II Band.

Heft 7.

Münch, Prof. Dr. E.

Das Lärchenrätsel als Rassenfrage.

Problema laricelui, o problemă de rasă.

Autorul arată că în Germania se găsesc în unele locuri exemplare de larice — arbori şi arborete — sănătoase şi bine crescute.

Speranţele ce au fost puse, din această cauză, în culturile de larice, nu s'au realizat însă, deoarece arboretele bătrâne au sfârşit, într'o lamentabilă formă: atacate de cancer, crescute crăcănos, ruine acoperite de licheni.

Problema deosebirii între arboretele tinere şi cele bătrâne a devenit şi mai interesantă prin constatarea că nu chiar toate arboretele bătrâne sunt rele.

De aci o serie întreagă de explicaţiuni ale acestor diferite rezultate. Dar cu toate explicaţiile, problema a rămas încă în picioare.

Autorul după lungi ani de studii ajunge la concluzia că problema nu e o problemă de factori staţionali, formă de arboret de tratament, sau de patologie vegetală (infectare posterioară cu cancer) sau o înrăutăţire ulterioară a solului, ci că este o problemă de rasă.

Nereuşita culturilor are drept cauză utilizarea unei rase alpine, nepotrivită cu staţiunea unde se găseşte arboretul, iar reuşita unor arborete e datorită întâmplării că s'a utilizat o rasă potrivită.

O rasă potrivită suportă tot felul de tratamente, merge în orice staţiune a Germaniei (afară de solurile nisipoase foarte sărace sau prea umede sau în staţiuni prea înalte, cari nu se potrivesc exigenţelor laricelui). Creşterea unei rase potrivite e mai mică decât a altor specii iar sănătatea şi durabilitatea lui nu atârnă de sol.

Laricele din Sudeţi este o asemenea rasă pentru care cele spuse mai sus se potrivesc nu numai în Sudeţi dar în ori ce parte a Germaniei. Afară de această rasă, mai sunt şi altele asemenea.

Problema raselor de larice prezintă mari greutăţi deoarece o rasă oarecare nu este de înlăturat cu totul sau hotărît de menţinut. In zona de răspândire a laricelui sunt rase cari în anumite condiţii pot fi utilizate în altele nu.

Altă greutate în calea problemei laricelui este apariţia periodică a maladiilor lui.

Din discuţia metoadelor cari ar trebui utilizate ca să deslege problema, autorul vede posibilă numai metoda examinării arboretelor bătrâne şi anume de circa 80 ani. Şi această metodă a fost aleasă de autor. In examinarea arboretelor autorul a căutat să vadă nu influenţele factorilor externi ci a factorilor interni — grupaţi în idea de rasă, — fel de a privi lucrurile neglijat până acum de diferiţii cercetători.

Autorul este de părere ca, astăzi când la fel cu acum 100 ani în urmă în Germania, se plantează mult larice, pentru a nu se mai repeta nereuşita lui, toată atenţia să fie îndreptată nu în direcţia alegerii condiţiilor staţionale şi a celor de creştere ci asupra rasei.

In a doua parte a lucrării se arată exemple pentru dovedirea importanţei rasei în cultura laricelui. Lucrarea e foarte bogat ilustrată.

Künch, Prof. Dr. E.
Eine neue Laubholzkrankheit?
O nouă maladie a foioaselor?

Autorul a observat în anul acesta, la 1 Iunie, că diferite foioase (stejar pedunculat anin, frasin) nu au înfrunzit decât în parte, din cauză că mulţi muguri nu s'au desvoltat. Cauza este o stricare a mijlocului mugurelui care devenise brun. Autorul crede că e vorba de o maladie destul de răspândită.

Recenzii:

Wilde, Hans und Neuhoff Fritz. Das landwirtschafliche Schuldenregelungsgesetz.

Arland, Anton. Handbuch für das gesamte deutsche Schriftum der Landwirtschaft; Forstwirtschaft des Garten — u. Weinbaues, des Kleingarten — un Siedlungswesen und der Tierheilkunde mit. Einschluss der Grenzgebiete.

Gr. E

JOURNAL OF FORESTRY.
No. 1 Ianuarie 1933.

Editorial. Franklin D. Roosevelt—Forester (Silvicultor).

Noul cap al S. U. A. fiind însuşi proprietar de pădure şi bun silvicultor, cu inimă pentru păduri şi frumuseţile naturii, având — încă din timpul când era guvernorul Statului New York — mari merite la răscumpărarea şi împădurirea fermelor părăsite: — editorul-şef îşi exprimă speranţa că silvicultura americană va profita mult sub preşedinţia lui Roosevelt.

I. V. Anderson:
The forest problem in Western Montana.
Problema forestieră în Statul Montana de Vest.

Examinarea rentabilităţii unui trup de pădure de 260 ha întindere, din care s'au scos buşteni în 1887 şi 1927 şi care e prevăzut spre exploatare în 1967. Autorul calculează cu 6% dobândă simplă.

R. F. Taylor:
Site prediction in virgin forests of southeastern Alaska.
Determinarea clasei de fertilitate în pădurile virgine din Alaska de Sudest.

Tabelele de producţie fiind întocmite în baza datelor culese din masive de vârstă uniformă, ele nu sunt aplicabile la păduri virgine şi ca urmare întocmirea unui plan de tăiere, cu indicarea volumului lemnos în privinţa pădurilor seculare este cam problematică.

George S. Perry and C. A. Coover:
Seed source and quality.
Origina şi calitatea seminţei.

Examinând seminţele speciilor Pinus echinata, Pinus rigida, Liriodendron tulipifera şi Fraxinus americana, autorul a constatat că mărimea seminţei este un indice slab relativ la germinaţie, greutatea ei însă este cam proporţională cu puterea germinativă. Origina seminţei din diferitele părţi ale coronamentului n'are influenţă asupra germinabilităţii. Conurile cari se coc mai de vrme, au seminţe mai grele, însă multe din ele sunt goale. Autorul indică variaţiunea extremă între indivizi de arbori în ceea ce priveşte quantitatea şi calitatea seminţei produse.

H. J. Mac Aloney and J. W. Johnston:
White-pine weevil attack on scotch pine.
Atacul gândacului Pissodes strobi contra pinului comun.

Indivizii de provenienţă nordică ai speciei pinului comun arată rezistenţă faţă de atacul acestui gândac, probabil din cauza vigoarei arborelui şi curgerei taie de răşină.

J. L. Mielke and J. R. Hansbrogh:
Susceptibility to blister rust of the two principal Ribes associates of sugar pine.
Susceptibilitatea celor două specii principale de Ribes, asociate cu Pinus Lambertiana, faţă de rugină vesiculoasă.

In California, ţara pinului «de zahăr», nu s'a observat încă rugina vesiculoasă, pidemia cea mai desastruoasă a pinilor din Nordvestamerica. Două specii principale ale genului Ribes, cari cresc în asociaţie cu Pinus Lambertiana, s'au transportat la statul Columbia unde ru-

gina este foarte răspândită şi s'au dovedit în mare măsură susceptibile faţă de această boală.

James W. Girard:

Volume tables for Mississippi bottomland hardwood and southern pines.

Tabele de cubaj pentru esenţele foioase şi pentru pinii sudici din şesul Mississippi.

Descrierea metodei, cum se pot întocmi tabele de cubaj locale cu ocaziunea inventarierei unui complex mare de pădure.

J. L. Deen:

A survival table for even-aged stands of northern white pine.

Tabelă de «supravieţuire» pentru masive de o vârstă de pin strobus.

O metodă pentru determinarea probabilităţii selecţiunei naturale a arborilor.

R. Y. Stuart:

National forest timber and the west coast Lumber industry.

Lemnul de lucru al pădurilor naţionale şi industria de cherestea din litoral pacific.

Lemnul de lucru, eşit din pădurile naţionale reprezentând numai 4,3% din producţia totală a ţării, e greşită afirmaţia industriaşilor de lemne, că vânzările efectuate în pădurile naţionale, contribuie la mărirea depresiunei pe piaţa de cherestea.

John R .Curry:

Binocular telescopes in forest fire detection.

Binocle pentru descoperirea incendiilor-r silvice.

Descrierea tipului de binoclu cel mai potrivit în serviciul combaterei incendiilor.

Fred E. Ames:

Fire precautions on national forest sales in the douglas fir region.

Precauţiuni contra incendiilor la vânzări de păduri de stat din regiunea douglasului.

Pe când primul contract de vânzarea pădurilor Statului a conţinut numai o clausula de două rânduri relativ la măsurile de precauţiune contra focurilor, azi aceste prevederi ocupă mai multe pagini din contract. Ca urmare, pagubele cauzate de incendii silvice, izbucnite în exploatări, prezintă o cifră uimitor de mică.

F. H. Kaufert:

Fire and decay injury in the southern bottomland hardwoods.

Putrezirea cauzată de incendii în pădurile foioase din şesul de sud.

După estimaţia autoruiui 90—95% a putreziciunilor din pădurile foioase ale şesului din sudul ţării îşi au origina în incendiile din trecut.

R. D. Garver.

The portable band sawmill and selective logging in secondgrowth lobolly pine.

Ferăstrăul transportabil cu panglică şi extragerea buştenilor din masive de Pinus Taeda de vârstă medie.

Un studiu de cost, randament şi rentabilitate, pentru a arăta aplicabilitatea ferăstraielor portative, când maşina se aduce la lemn şi nu lemnul se transportă la instalaţii de ferăstrae.

M. J. Webber:

Small mill operations.

Operaţiuni cu ferăstraie mici.

In baza experienţelor de mai mulţi ani, autorul constată că ferăstraiele mici în unele regiuni s'au dovedit foarte practice şi folosibile, făcând posibil ca prevederile amenajamentelor să se realizeze.

M. Yatagai:

History and present status of forest fire insurance in Japan.

Istoria şi situaţia actuală a asigurării contra incendiilor forestiere din Japonia.

Asigurarea contra focurilor silvice este încă în stare iniţială în Japonia. Autorul solicită organizarea corporaţiunilor regionale de asigurare în special contra incendiilor forestiere, precum şi înfiinţarea unui institut de Stat pentru reasigurare.

M. H. Wolff:

Objectives in handling federal forest lands.

Scopurile administrării terenurilor forestiere de stat.

Autorul este de părere, că pădurile federale fiind proprietate publică, acelea trebuiesc administrate astfel, ca publicul cât de mult să beneficieze de ele; chiar cu neglijarea intereselor silviculturei.

C. G. Bates:

Soil erosion in the Mississippi valley.

Eroziuni în Valea Mississippi.

Eroziunile cauzate de inundaţiile enorme ale fluviului Mississippi, iau proporţii din ce în ce mai catastrofale. Autorul solicită un atac concentrat de ingineri, silvicultori şi agricultori, pentru combaterea acestui dezastru naţional.

F. Páll

L'ALPE.

No. 8—9. 933.

A. Pavari.

Castelfusano: Il grande parco dell' urbe (12 pag.).

In anul acesta s'a deschis marelui public vastul şi celebrul parc: Castelfusano.

Se pretinde a fi unul din cele mai splendide şi mai pitoreşti parcuri din Europa, de o frumuseţă singulară, conţinând cele mai frumoase şi mai caracteristice plante din regiunea Mediteraneană.

In linii generale, parcul prezintă trei formaţiuni caracteristice: Macchia, arboretele de pin şi cele de stejar.

a — Macchia cuprinde 2/3 din întinderea parcului, prezentând următoarele specii: Quercus ilex, Arbutsus unedo, Pistacca lentiscus, Phillyrea variabilis; Erica arborea, Rhamnus alternus, Mirtus communis, Juniperus phoenicea. Ca elemente secundare se citează: Cistus, Erica multiflora, Daphne gnidium, Rosmarinus officinalis, Osyris alba, Asparagus acutifolius.

b — Arboretele de Pinus pinea. Au fost introduse prin semănături directe şi plantaţiuni prin anul 1700 de familia Sachetti, originară din Toscana.

La adăpostul pinilor se instalează un subarboret foarte variat, în compoziţia căruia intră : Sarothamnus scoparius, Quercus lanuginosa, Q. farnetto.

In partea ocupată de pin se poate găsi întreaga serie de tipuri de tranziţie.

c — Arboretele de stejar, se cantonează în depresiuni, unde nisipurile au fost modificate de depozitele demâl argilos şi de resturile vegetale palustre. Acolo domină stejarul şi iedera.

Dealungul canalelor se remarcă Ul-

mus campestris, Fraxinus ornus şi Fr. excelsior var. oxyphylla, Acer campestre.

Dar în aceste arborete cu caracter mai mult hidrofil elementul cel mai interesant este Laurus nobilis.

Se arată apoi criteriile ce s'au adoptat pentru tratarea diferitelor arborete, cari constitue parcul, potrivit cu noua destinaţie ce i s'a dat.

Pentru preîntâmpinarea incendiilor ce eventual s'ar declara, s'a instalat un turn înalt de unde se supraveghează zi şi noapte. O sirenă şi o legătură telefonică dă posibilitatea observatorului să dea alarma.

Pentru stingere există o echipă de pompieri cu aparatele necesare.

U. Volanti.

I ricoveri del bestiame sulle malghe. (8 pag.).

Utilitatea adăposturilor pentru animale variază dela munte la munte şi dela regiune la regiune.

Adăposturile să se facă în aşa fel încât să satisfacă diferitele exigenţe ale animalelor şi ale locului.

Utilitatea maximă a dăposturilor este în munţii înalţi şi reci (1600—1700 m. alt.), şi când exploatarea pastorală se face cu vite mari cornute.

Se arată ce fel de construcţii se adaptează fiecărei specii de vite, se dau dimensiunile şi se indică materialele de construcţie.

L. Puecher Passavali.

Recenti vedute ed esperienze di lotta contro il «Rhytisma acerinum» (Pers) Fr. (8 pag.).

Rhytisma acerinum este o ciupercă care provoacă o crustă negricioasă pe foile de acer, provocându-le căderea lor anticipată.

Se arată modul de infectare şi de manifestare, precum şi mijloacele de luptat în contra lor, între cari, strângerea foilor după căderea lor este dată ca mijlocul principal eficace.

G. Patrone.

Aree di saggio o cavallettemento totale? (7 pag.).

Flora munţilor Italiei este foarte bobată în plante medicinale. Acestea ar putea constitui un bogat izvor pentru populaţia dela munte.

Aceasta însă trebue organizată. Autorul propune următoarele măsuri:

a — să se creeze mai întâiu aşa zisa „conştiinţă floristică" populaţiei dela munte, arătându-i importanţa plantelor medicinale şi câştigurile materiale ce pot rezulta din această preocupare.

b — Să se dea populaţiei care s'ar ocupa de recoltarea acestor plante, noţiunile botanice strict necesare să i se arate modul de recoltare, de uscare şi de ambalare.

La acest punct, propune ca strângerea să se facă individual, însă uscarea şi ambalajul să se facă pe centre.

c — Să se pregătească comerţul creindu-se comercianţi. Dacă până azi, în anumite puncte această industrie nu s'a putut creia şi alimenta aceasta se datoreşte lipsei intermediarilor dintre culegători şi industriaşi.

E. Flaccomio.

La coltura del Pistacchio in Sicilia (4 pag.).

Fisticul este originar din Asia Mică. In bas'nul Mediteranean a fost introdus, de multă vreme prin cultură.

In Italia se cultivă aproape exclusiv în Sicilia aducând locuitorilor ţinutului frumoase venituri materiale.

Se rezumă caracterele sale botanice. Vegetează pe terenuri aride şi calcare. Se dau câteva reguli ce urmează a se păstra la plantarea sa.

A. Har.

LESNICĂ PRÂCE.

No. 5—6, 1933.

Fr. Lysy.

Comparaţia mutuală a principalelor caractere distinctive ale câtorva lemne.

Ing. D. Jacentkovsky.

Cercetările entomologice din pădurile domeniului Adamov în 1930—32.

Jar. Ruzicka.

Alte observaţiuni asupra nonei şi tachinlor făcute în anul 1932.

Observaţiunile acestea sunt continuarea altora începute în 1928 şi făcute în fiecare an. S'a constatat acum în multe locuri apariţia nonei numai sporadic; în alte locuri degenerarea ei, în timp ce în altele, atacul a fost foarte serios şi mulţimea de ouă depuse arăta că în anul următor va fi o defoliere complectă.

Această diferenţă se atribue influenţei microclimei. Cercetările făcute asupra umidităţii şi temperaturei au verificat această afirmaţie.

Micşorarea numărului nonei în general, se datoreşte condiţiunilor nefavorabile ale macroclimei.

Acţiunea tachinelor în 1932 a fost foarte redusă, se crede, tot din cauza climei prea reci. Un mare rol a jucat polyedria.

Autorul face unele aprecieri asupra combaterei cu praf de arsenic şi face propuneri.

No. 7—8; 1933.

J. Simr.

Asociaţiunile de păduri din ţinutul Libochovice.

Autorul face întâi o scurtă descriere a regiunii. Dă apoi, cu ajutorul a câtorva tablouri şi diagrame, rezultatele cercetărilor asupra temperaturii solului din câteva arborete făcând şi unele observaţiuni fenologice.

Trecând la descrierea asociaţiunilor de păduri, se ocupă cu: Alnetum, Quercetocarpinetum alnetofraxinetosum, Quercetо-Carpinetum, Quercetum medioeuropaeum Braun şi fragmente din tipul Quercion lanuginosae-sessiliflorae.

Ca încheere face o privire generală asupra asociaţiunilor care apar după tăerea pădurilor, şi se ocupă cu pădurile artificiale de răşinoase, cu vegetaţia luminişurilor şi cu pădurile de pin cu Brachypodium pinnatum.

Ing. J. Czimra.

Controlul statului asupra pădurilor.

Pornind dela principiul conservării pădurilor autorul deduce necesitatea intervenţiei statului în activitatea cetăţenilor referitoare la economia forestieră. De aici urmează apoi reglementarea prin lege a acestei intervenţii.

Scopul statului este să facă ordine (poliţia pădurii) şi să facă dreptate (jurisdicţiunea de poliţie).

Baza activităţii de control a statului o formează planul economic. Acest plan trebue să dea însă libertate posesorului de păduri să facă cultura şi înnoirile cele mai convenabile.

Făcând o comparaţie între modul cum îşi exercită statul controlul după legea actuală şi cum şi-l exercita în trecut, propune întoarcerea la vechiul sistem, căruia îi preconizează unele îmbunătăţiri.

J. Fric.

Desvoltarea proprietăţii de păduri până la războiul de 30 ani.

Discuţii Recenzii. Fapte diverse.

No. 9. 1933.

V. Riha.
Protecţia pădurilor.

Ing. Jovo Metlas.
Pădurile de stejar din Slavonia.

Dr. Jar. Klika.
Tipuri de păduri ruseşti.
Intemeietorul şcoalei ruseşti de tipologie a pădurii este considerat G. F. Morosov. In determinarea tipurilor de pădure, acesta s'a bazat la început pe pedologie, regenerare şi proprietăţi economice şi numai mai târziu pe compoziţia botanică a arboretelor şi proprietăţile ecologice ale staţiunei.

Amândouă metodele au avut adepţi. Astfel Krüdener adoptă prima metodă iar Sukacev pe a doua. Acesta din urmă este considerat ca întemeietorul tipologiei de azi a pădurii.

După ce arată în ce constă metoda lui Sukacev, autorul arată importanţa ei pentru silvicultură.

Sistemul lui Sukácev se apropie de al şcoalelor sociologice din Europa centrală.

J. Fric.
Desvoltarea proprietăţii de păduri până la războiul de 30 de ani.

Dr. G. Vincent.
Furtuni şi păduri în regiunea înaltă a munţilor Tatra.

Recenzii.

N. Rn.

N E C R O L O G

†

GR. POPESCU

Colonel de rezervă

Fostul şef al Serviciului ridicărilor în plan a pădurilor Statului.

Miercuri 11 Oct. 1933, a fost înmormântat la Cimitirul din Bucureşti, rămăşiţele pământeşti ale lui Gr. Popescu.

Descendent din o familie românească de peste Carpaţi, încă de când era elev la Liceul din Blaj, îşi manifesta dragostea pentru unirea neamului românesc.

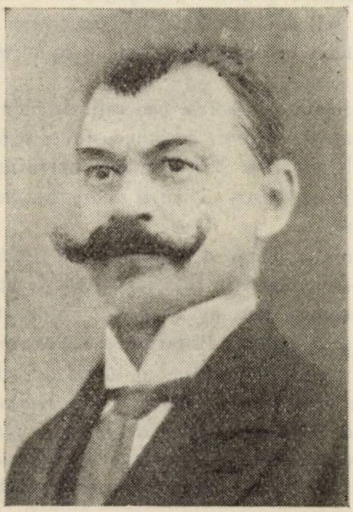

In timpul unor manifestări cu caracter naţional, el şi cu alţi elevi, pentru că a fluturat drapelul naţional român şi s'a manifestat pe faţă, a fost condamnat la temniţă. Dar, fire dârză, înainte de a fi arestat a luat drumul pribegiei şi a trecut potecile munţilor Carpaţi — înrolânduse ca voluntar în armata română. Ajungând sergent, e trimes cu compania sa pentru pază tocmai la frontiera Carpaţilor, unde a fost întâlnit într'o excursie în munţi de marele bărbat de Stat

Ion Brătianu. După această întâlnire, care i-a fost de folos, a intrat în şcoala militară dela Bistriţa, de unde a eşit sublocotenent, fiind clasificat între cei dintâi.

Fiind detaşat pe la diferite regimente, dar având o vocaţie specială pentru Topografie, a fost numit Profesor la această şcoala militară. In urma unui diferend de onoare cu un alt militar, după 17 ani de muncă ostăşească, a demisionat din armată.

După demisia din armată, ca unul ce lucrase foarte mult la Harta ţării pe lângă Serviciul Geografic al Armatei, a conituat a lucra mai mult în această specialitate.

Odată cu organizarea Casei Pădurilor, în 1910, i-a fost încredinţat de Al. Constantinescu, Ministrul Domeniilor, înjghebarea Serviciului ridicărilor în plan a pădurilor Statului, în care serviciu a acţionat până după război, când a eşit la pensie.

După dânsul, fatalitatea a făcut ca şi serviciul ridicărilor în plan să se desorganizeze an cu an ne mai rămânând azi, decât amintirea.

Pela acest serviciu creiat de Colonelul Gr. Popescu s'a perindat ani dearândul serii întregi ale promoţilor de silvicultori ai Şcoalei de la Brăneşti, unde paralel şi cu serviciul Amenajerilor condus de M. Tănăsescu şi-au desăvârşit cunoştinţele pe teren. Aşa că azi, mulţi din cei mai distinşi ingineri silvici din corpul silvic sunt şi elevii lui Gr. Popescu.

Dragostea colegială şi sufiul pedagogic de a introduce în tineret cât mai adânc până în cele mai mici detalii arta Topografiei pădurilor, a contribuit ca Gr. Popescu să fie iubit în unanimitate de întregul corp silvic — dela tineri la bătrâni.

Lucrările executate de unerele generaţii de ingineri silvici sub conducerea sa technică, pot fi luate de pildă de conştiinciozitate şi precizie matematică şi dacă ar fi existat serviciul ridicărilor şi se continua opera începută de dânsul — şi cu metodele de perfecţionare de azi — am fi avut până azi ridicate în plan aproape toate pădurile statului.

După retragerea la pensie a tipărit într'un frumos volum, toate principiile de topografie din acele vremuri în care se oglindeşte un trecut de muncă cinstită.

A fost un membru constant al Soc. „Progresul Silvic", a colaborat cu articole de specialitate la Revista Pădurilor şi a ţinut şi conferinţe de specialitate, — fiind un prieten până la mormânt, al breslaşilor silvici.

In timpul din urmă fiind bolnav, a stat retras în modesta sa casă din parcul Ministerului de Domenii, parc care în mare parte e datorit şi activităţei sale, ca unul ce a contribuit la măsurarea şi parcelarea lui, conform dorinţei lui Al. Constantinescu, care a fost donatorul acestui vast teren pentru funcţionarii din Min. Domenii.

La înmormântarea lui Gr. Popescu, au participat toţi foştii lui elevi şi colaboratori, aflători în Bucureşti, ceeace a făcut o frumoasă impresie; între alţii D-nii: M. P. Florescu, D. Grozescu, M. Ştefănescu Suhăţeanu, A. Nedelcovici, Anton Atanasescu, V. Priboianu, I. Seceleanu, Inginer hotarnic C. Frunză, topometru Constantinescu, etc. în frunte cu D-l P. Antonescu inginer consilier silvic şi profesor.

S'au depus coroane de flori naturale din partea C. A. P. S., a Soc. „Progresul silvic" şi a colaboratorilor şi foştilor elevi.

D-l M. P. Florescu, în numele C. A. P. S. al societăţei şi colaboratorilor, în cuvinte simţite a evidenţiat meritele şi calităţile distinse ca: specialist, iubitor de pădure, ostaş şi bun român ale lui Gr. Popescu.

Soc. „Progresul Silvic" transmite pe această cale condoleanţe atât D-nei Popescu cât şi familiei.

M. P. F.

†

AUGUSTIN BERIAN

Inginer-Subinspector silvic pensionar

Date biografice*).

S'a născut la 3 Iulie 1865 în comuna Cugir din judeţul Hunedoara (Transilvania), unde tatăl său era brigadier silvic, iar bunicul său preot român unit. Clasele de şcoală primară le-a făcut în satul său natal, iar liceul l'a urmat şi

terminat în Blaj, marele focar de lumină şi cultură românească, luând bacalaureatul în anul 1886.

*) Acest necrolog iese târziu fiindcă nu am putut să ne procurăm la timp datele necesare.

Cu o modestă bursă acordată de «Consistoriul Mitropolitan» din Blaj, din fundaţiunile culturale şi de ajutorare ce le avea la dispoziţie, precum şi cu un ajutor acordat de primăria comunei Cugir, s'a înscris la Academia Forestieră din Schemnitz la 1 Octomvrie 1886, pe care a urmat-o doui ani, iar anul al treilea l-a făcut la «Hochschule für Bodenkultur» din Viena, secţia silvică.

După ce-şi făcu stagiul militar în 1889, dă examenul de diplomă în anul 1890 şi este numit în acelaş an inginer silvic stagiar la Direcţiunea silvică ungară din Lipova.

După cinci ani de practică, este «ales dintre aleşi» şi numit şef al Regiei Domeniilor Coroanei Borca şi Sabasa-Fărcaşa din judeţul Suceava. Nu cu puţină emoţie în suflet părăseşte Ardealul său natal şi pământul strămoşesc, pentru ca mânat de pronunţate sentimente de naţionalism înflăcărat, să-şi dedice viaţa Regatului român, punându-se în slujba celui dintâi Rege al Românilor: Carol I Cel Mare. In memoriile sale găsim emoţionanta descriere a prezentărei sale în ziua de 1 Iunie 1895 la sediul Administraţiei Domeniilor Coroanei din Bucureşti, unde fu primit de Ion Kalinderu primul administrator general al Domeniilor Coroanei, care îl prezentă pe tânărul Berian unui Domn General care îl întrebă de unde este, unde şi-a făcut studiile şi dacă a făcut militărie, apoi întinzându-i un deget dela mâna dreaptă îi ură drum bun la Borca. Ulterior află că a avut parte de fericirea de mult visată, deoarece acel Domn General fusese însuşi M. Sa Regele Carol I pe care venise să-l slujească.

După 12 ani de muncă conştiincioasă cu frumoase realizări, pe cari le descrie însuşi defunctul în cele 56 pagini ale «Monografiei Domeniilor Coroanei Borca şi Sabasa Fărcaşa« tipărită în 1906, demisionează din serviciul pe care singur şi l'a ales şi l'a urmărit cu atâta râvnă, pentru a intra apoi în serviciul silvic al Statului numit fiind şef al Ocolului silvic Strehaia din judeţul Mehedinţi.

Răsboiul i-a adus neplăceri multe dar în anul 1920 a fost mutat la cerere la Ocolul silvic Băile-Herculane, apoi după trei ani, în 1923, îi reuşi în fine să fie mutat ca şef al Ocolului silvic Cugir împlinindu-i-se astfel visul cu care s'a hrănit timp de 30 ani, de a ajunge la bătrâneţe în satul său natal.

Merită să fie relevată activitatea sa din anii 1929—1931, când în calitate de membru al Consiliului de administraţie al Regiei Publice Comerciale Hunedoara, a organizat din temelii serviciul silvic al Uzinelor de fer din Hunedoara, — deasemenea a lăsat în manuscris o vastă monografie a comunei Cugir; în care tratează în mod amănunţit întreg istoricul acestei localităţi, frumuseţile şi importanţa ei din punct de vedere industrial, silvicultural şi naţional-cultural.

Se sfârşeşte pe neaşteptate după o scurtă suferinţă, în ziua de 16 Iulie 1933.

Ca o răsplată a meritelor câştigate, M. Sa Regele Carol I, i-a conferit «Coroana României», iar M. Sa Regele Ferdinand îi acordă «Steaua României» precum şi «Serviciul credincios».

INFORMAŢIUNI

Primim dela I. C. E. F.

Apel
din partea Institutului de Cercetări şi Experimentaţie Forestieră

In decursul anului trecut a luat fiinţă Institutul de Cercetări şi Experimentaţie Forestieră, împlinindu-se astfel un vechi deziderat al lumii forestiere româneşti. Menirea acestui organ nou este de a conduce şi stimula cercetări cu caracter ştiinţific asupra diverselor probleme ale economiei noastre forestiere. Este o chestiune de prestigiu pentru noi, silvicultorii români, de a încerca pe această cale să ne câştigăm un loc de cinste în cadrul ştiinţei naţionale şi al ştiinţei forestiere universale, ai căror beneficiari am fost până acum.

Cum este în deobşte cunoscut, economia forestieră are un caracter naţional şi local. A ne servi, ca şi până acum, numai de generalităţile şi rezultatele ştiinţei forestiere de import, scoase din condiţiuni diferite de cele ale noastre, înseamnă a face, de multe ori, lucru cu rezultate discutabile.

Pentruca scopurile Institutului nostru să fie cât mai bine şi cu înlesnire atinse, este necesară, între altele şi înainte de toate, o bibliotecă de specialitate, completă. Acest indispensabil instrument de cercetare nu poate fi realizat numai cu bani şi nici numai de o mână de oameni grupaţi la Institutul nostru.

Deaceea, găsim potrivit şi de datoria noastră să îndreptăm un călduros apel, întâi de toate, către întreaga lume forestieră românească şi apoi către toţi oamenii de bine, spre a ne da concursul pentru realizarea unei biblioteci ştiinţifice şi documentare în legătură cu evoluţia ştiinţei şi economiei forestiere româneşti.

Acest concurs ar consta din donaţiuni sau oferte de vânzare, pe un preţ mai scăzut:

a) de cărţi şi reviste forestiere (fie şi cele izolate);

b) de cursuri vechi dela şcolile de silvicultură,

c) de hărţi vechi în legătură cu distribuţia pădurilor;

d) de planuri vechi de păduri;

e) de amenajamente vechi;

f) de fotografii cu subiecte forestiere, de Ingineri silvici, de personal, toate acestea cu explicaţii;

g) de orice acte sau materiale care ar avea vreo valoare în legătură cu evoluţia arboretelor şi în genere cu evoluţia economiei noastre forestiere.

Numele donatorilor va fi trecut atât pe cărţile sau materialele respective, cât şi în registrul inventar al bibliotecii. Vom fi recunoscători şi numai pentru semnalarea unor asemenea lucrări, în cazul când nu ni se vor putea pune altfel la dispoziţie, spre a încerca fotografierea sau scoaterea lor în copie. Este prudent a ni

se face cunoscut [1]) în prealabil intenţiile de natura celor de mai sus, spre a se vedea dacă eventual se mai găsesc sau nu, din materialele respective în biblioteca noastră.

Directorul Institutului;
(ss) M. DRĂCEA

Şeful Bibliotecii,
(ss) Ing. şef silvic I. C. Demetrescu

AVIZ

In legătură cu apelul de mai sus, ne îngăduim a nota, după cum urmează, materialele pentru cari am fi recunoscători dacă ni s'ar pune la dispoziţie:

1) «Revista pădurilor» anii: 1882, 1886-1893, 1899, 1912-1924 şi 1928;

2) «Stejarul», revista D-lui Zăvoianu, întreaga colecţie în 2 exemplare;

3) «Ecou de codru», întreaga colecţie;

4) «Revinta Graniţa năsăudeană», întreaga colecţie;

5) «Revista Comunităţii de avere», întreaga colecţie;

6) «Buletinul Societăţii regale rom. de geografie», anii: 1914 şi 1920;

7) «Revista editată de Anania», întreagă colecţie;

8) «Erdeszeti Lapok», anii: 1862-1869, 1871-1872, 1876, 1918-1933;

9) Allgemeine Forst-und Jabdzeitung: 1871-1872, 1873-1889, 1893-1922, 1926-1928, 1929;

10) Centralblatt für das gesamte Forstwessen: 1875-1833, 1915-1931;

11) Forstwissenschaftliches Centralblatt: 1879-1899; 1926-1929;

12) Naturwissenschaftliche Zeitschrift für Land und Forstwirtschaft: 1921-1931;

13) Tharandter forstliches jahrbuch: 1851-1894, 1897, 1902, 1923-1931;

14) Zeitschrift für Forst-und jagdwesen: 1869-1900, 1901-1921, 1926-1929;

15) Revue des Eaux et Forêts: dela apariţie până în 1931;

16) Anuarul statistic al României: 1905, 1912, 1915/1916, 1922-1927;

17) Codul general al României (Hamangiu): vol. I—VII;

18) Revista Vânătorilor: primele 12 volume (1920-1931).

Şeful bibliotecii,
I. C. Demetrescu

AVIZ

In conformitate cu dispoziţiunea forului competent, urmează ca lucrările originale ce au fost prezentate de D-nii Ingineri şefi silvici, candidaţi la examenul de Inginer Subinspector silvic, să fie păstrate la secţiunea de documente a bibliotecii Institutului de Cercetări şi Experimentaţie forestieră.

Cum o parte a lucrărilor primelor promoţiuni n'a putut fi găsită, se face apel la D-nii foşti candidaţi, cari le mai au, să le depună la Institut.

Se profită de acest prilej, spre a se aduce la cunoştinţa viitorilor candidaţi la numitele examene, că lucrările ce avem le stau la dispoziţie pentru consultare în orele de serviciu.

Socotim că acest lucru ar putea fi de un deosebit folos pentru economisirea forţelor, evitându-se tatonările în necunoscut şi repetarea aceleiaşi teme.

Şeful Bibliotecii, **I. C. Demetrescu**

— Prin Decizia Minist. No. 15780/932, s'a oprit vânătoarea epurilor, până la 13 Ianuarie 1935, pe întreg teritoriul cuprins între braţul Chilia şi braţul Sft. Gheorghe (Delta Dunării) precum şi în Ostrovul Dranov.

— In urma Deciziunei Ministerului de Finanţe No. 8411/933, dată pe baza dis-

1) Adresa Institutului de Cercetări şi Experimentaţie Forestieră: Strada Clopotarii Vechi No. 1. — Bucureşti.

poziţiunilor art. 94 din Legea pentru protecţia vânatului publicată în Monitorul Oficial No. 167/921, organele gărzei Financiare pot instrumenta valabil contra venirele la suszisa lege, actele încheiate constituind deplină dovadă până la înscrierea în falş.

— Prin Decizia Minist. No. 13095/933, s'a oprit vânătoarea tuturor speciilor de vânat util, până la 15 Ianuarie 1935, pe teritoriile comunelor: Iaslovăţ, Cajvana, Botuşana, Poeni, Cacica, Pârleştii de Jos şi Sus, Solca Soloneţul Nou, Strojeşti, Zahareşti, Măzăneşti, Berchizeşti, Braşca, Drăgoeşti, Vorniceni, Bălăceana, Suceava Părhăuţi, Românești, Slobozia-Prunculuı, Sf. Ilie, Liteni, Nideşti, Ipoteşti, Lipovenin şi Dărmăneşti din Jud. Suceava.

Potrivit art .62 şi 63 şi pe baza art. 15 din Legea pentru protecţiunea vânatului şi reglementarea vânătoarei, conform Deciziunei Ministeriale No. 13005/1933, vânătorile oficiale se pot face numai în următoarele condiţiuni:

1. Organizarea Vânătorilor oficiale se poate face numai când situaţia locală cere imperios aceasta şi numai dacă alte mijloace, ca: otravă, curse, etc., nu au dat rezultatele cuvenite.

La aceste vânători se va împuşca numai vânat răpitor şi stricător cu excepţia prevăzută în Decizia Ministerială No. 100883/1927 Mon. Of. 214/932 privind împuşcarea urşilor.

2. Organizarea vânătorilor oficiale se va face de către Şeful Ocolului silvic regim, respectiv pentru terenurile comunale, particulare şi composesorale şi de către Şeful Ocolului respectiv C. A. P. S. pentru terenurile statului şi numai în urma aprobărei prealabile a Ministerului Agriculturii şi Domeniilor. Serv. Vânătoarei, aprobare dată în urma avizului Inspectoratului de vânătoare judeţean.

3. Pentru terenurile proprietatea statului, arendate şi particulare arendate sau nearendate, vânătoarea va putea avea loc, numai dacă în prealabil s'a pus în vedere proprietarului sau arendaşului să organizeze vânătoare fixându-se termen de minimum zece zile. După trecerea a acestui termen Şeful ocolului poate proceda la organizarea vânătoarei.

Pentru terenurile proprietatea statului nearendate, singura aprobare prealabilă a Ministerului este suficientă.

4. Vânatul rezultat la aceste vânători revine proprietarului sau arendaşului. Pentru terenurile aparţinând statului, vânatul se va vinde la licitaţie iar sumele se vor vărsa la stat.

5. La aceste vânători oficiale nu vor lua parte de cât vânători cu permise în regulă, cu excepţia prevăzută la art. 29 al. ultim, pe baza căruia elevii şcoalelor speciale de silvicultură pot participa numai în baza permiselor de port armă.

Domnul Şef al Ocolului silvic care a ordonat vânătoarea oficială, rămâne personal răspunzător faţă de Minister, în calitate de organ subaltern cât şi faţă de proprietarul sau arendaşul terenului, atunci când a dat în judecată pe participantul vinovat că a împuşcat vânat util.

De asemenea Domnul Şef al Ocolului rămâne personal răspunzător, că toţi participanţii vor avea permisele legale.

— Prin Deciziunea Ministerială No. 14627/933 s'a oprit vânătoarea caprelor negre (ambele sexe) pentru anii 1934-1935, în judeţele: Sibiu. Vâlcea, Argeş, Dâmboviţa şi Prahova. Conform aceleaşi Deciziuni s'a oprit vânătoarea caprelor negre, cu bătia sau cu câini, de orice categorie; pentru anii 1934—1935 inclusiv, în cuprinsul judeţelor: Hunedoara, Făgăraş şi Braşov.

Contravenienţii, cad în categoria acelor cari vânează cu mijloacele oprite de lege (ar. 79 L. V.).

BIBLIOTECA

SOC. «PROGRESUL SILVIC»

AVIZ

Serviciul de bibliotecă nu poate funcţiona normal din cauză că o parte din cărţi şi reviste sunt restituite cu mult. prea târziu.

Cu deosebire în momentul de faţă, când se face verificarea generală a inventarului bibliotecii, acest lucru este neplăcut simţit.

Pentru a se evita cheltueli cu corespondenţa se face un stăruitor apel pe lângă Domnii membri ai Societăţii să restitue neîntârziat cărţile şi revistele în chestiune, care pot fi împrumutate mai departe aceleiaşi persoane, dacă nevoia o cere.

Bibliotecar, **I. C. Demetrescu**

9671 mp. Regim şi tratament 2 serii de crâng. Revoluţia normală 20 ani la seria I-a 8 ani, la seria II-a, exploatarea în 10 ani la seria I şi 5 ani la seria II-a. Revizuirea la 10 ani pentru seria I şi 8 ani pentru seria II-a.

e) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Florica, judeţul Muscel, proprietatea Vintilă şi Const. Brătianu, în suprafaţă de 40 ha. 8100 mp. Regimul crâng cu 80—100 rezerve la ha. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Lupoaia, judeţul Someş, proprietatea bisericei Române Ocna Dejului, în suprafaţă de 34 ha. 3600 mp. Regim şi tratament crâng cu 30 rezerve gorun la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de exploatare mai sus menţionate cu excepţia celui de la aliniat d. se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc., referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studii respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 16 Octombrie 193 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. Nitescu.

No. 223466/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Seica Mică, judeţul Târnava Mare, proprietatea Comunei Seica Mică, în suprafaţă totală de 503 ha. 5600 mp. Trei serii de exploatare. Regim şi tratament Seria I. Codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 100 ani. Seria II crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Seria III-a crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani.

b) Amenajamentul pădurii Coproprietatea Bezdin, judeţul Timiş Torontal, proprietatea comunelor Munar şi Secusigiu, în suprafaţă totală de 509 ha. 4100 mp. Regim şi tratament codru cu 3 tăieri succesive. Revoluţia normală 100 ani divizată în 5 perioade.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sterea Danciuleşti, judeţul Vlaşca, proprietatea Maria Bolomei, în suprafaţă totală de 151 ha. 8100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani, exploatarea în 8 ani.

d) Amenajamentul pădurii Tiringa, judeţul Sălaj, proprietatea comunei Sighetul Silvaniei, în suprafaţă d e87 ha. 2900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

e) Amenajamentul pădurii Cicereasa, judeţul Sălaj, proprietatea comunei Guriţău, în suprafaţă de 86 ha. 3200 mp. Regim şi tratament Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 30 ani pentru conversiune în crâng.

f) Amenajamentul pădurii Bodorog, judeţul Arad, proprietatea Sf. Mânăstiri Bodorog, în suprafaţă de 76 ha. 6600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

g) Amenajamentul pădurii Hodobus, judeţul Năsăud, proprietatea Soc. Anonimă pentru Industrie şi Comerţ Bistriţa, în suprafaţă de 64 ha. 5200 mp. Regim crâng cu 60 rezerve gorun la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea 30 ani.

h) Amenajamentul pădurii de Jos şi Sus, judeţul Mureş, proprietatea

Bisericei Reformate, în suprafaţă de 20 ha. 7756 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc., referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studii respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 16 Octombrie 1933, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. Niţescu.

No. 223468/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurilor destinate coproprietarilor din Ocolul silvic Teregova, judeţul Severin, proprietatea Comunităţei de avere a fostului regiment confiniar Româno-bănăţean Nr. 13, în suprafaţă de 9616 ha. constituite în 18 serii de raport. Regim şi tratament codru cu două tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 80 ani.

b) Amenajamentul pădurilor destinate coproprietarilor din ocolul silvic B o z o v i c i, judeţul Severin, proprietatea comunităţei de avere a fostului regiment confiniar Româno-bănăţean Nr. 13, în suprafaţă de 16204 ha. constituite în 20 serii de raport. Regim şi tratament codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 80 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc., referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studii respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 16 Octombrie 1933, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. Niţescu.

No. 223470/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii C i s n ă d i a, judeţul Sibiu, proprietatea Comunei Cisnădia, în suprafaţă de 1715 ha. 2700 mp. Regimul: 2 serii de Codru cu tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 100 ani divizată în 5 perioade de exploatare.

b) Amenajamentul pădurii T e l n i c i o a r a, judeţul Hunedoara, proprietatea Composesoratului Nobil Fam. Iari, în suprafaţă de 190 ha. 3800 mp. Regim şi tratament Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani.

c) Amenajamentoul pădurii Suculea, judeţul Turda, proprietatea Comunei Micești, în suprafaţă de 152 ha. 3200 mp. Regim şi tratament crâng cu 15 rezerve gorun la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Herăşti Valea Dracului, Judeţul Ilfov, proprietatea Lia Vintilă Brătianu, în suprafaţă totală de 109 ha. 5900 mp. Regim şi tratament: trei serii de crâng simplu cu revoluţiuni respective de 20 ani, 6 ani şi 12 ani.

e) Amenajamentul pădurei Candru, judeţul Mureş, proprietatea Comunei Cristeşti, în suprafaţă totală de 23 ha. 1900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc., referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studii respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. Niţescu.

No. 223472.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Revizuirea Regulamentului pentru exploatare al pădurii Dessa Lot Nr. 2, judeţul Dolj, proprietatea Margareta Colonel N. Măgereanu, în suprafaţă totală de 441 ha. 1000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani, exploatarea în 8 ani în seria de salcâm şi revoluţia normală 9 ani, cu exploatarea în 3 ani la seria de plop şi zăvoi.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lacul Raţei, judeţul Mehedinţi, proprietatea Adina Ştirbei, în suprafaţă de 436 ha. 5300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Cop şi Wolt, judeţul Târnava Mare, proprietatea Comunei Netuş, în suprafaţă de 231 ha. 2400 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Steroiu, judeţul Argeş, proprietatea Moşt. I. A. Steroiu, în suprafaţă de 42 ha. 7512 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în trei ani.

e) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Clainicul, judeţul Mehedinţi, proprietatea Gh. Sârbulescu, în suprafaţă de 49 ha. 2700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 5 ani.

f) Amenajamentul pentru exploatare a pădurii Cotrus, judeţul Mureş, proprietatea Bis. ref. din Chihed, în suprafaţă de 17 ha. 2600 mp. Regim crâng cu 15 rezerve la ha. Revoluţia normală 35 ani, exploatarea în 35 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare,

sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 16 Octombrie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. Niţescu.

No. 223474.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Ganeasa Şindrilită, judeţul Ilfov, proprietatea Nicolae Filitis, în suprafaţă totală de 182 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani, exploatarea în 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii Dealul Silos etc., judeţul Mureş, proprietatea Tövisi Eugen, în suprafaţă de 27 ha. Regim şi tratament crând cu 80 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Fundături Răsuceni, judeţul Vlaşca, proprietatea M. Miclescu etc., în suprafaţă de 47 ha. 2400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani, exploatarea în 4 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Cotul Brii etc., judeţul Dâmboviţa, proprietatea Vlahuţi Slătineanu, în suprafaţă de 31 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani, exploatarea din 2 în 2 ani

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare de mai sus cu excepţia celui de la aliniatul d. se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. Niţescu.

No. 223476/933 din 25 Octombrie.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Revizuirea amenajamentelor pădurilor din ocolul silvic Putna aprobat cu Decizia 14562/925. judeţul Rădăuţi, proprietatea Fondului Bisericesc Ortodox-Român al Bucovinei, în suprafaţă totală de 11230 ha. 3100 mp. din care împădurit 10842 ha. 5800 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 120 ani, cu posibilitate mixtă. Revizuirea la anul 1940.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate — cu excepţia celui de la alin. a. — se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 27 Octombrie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. Niţescu.

No. 227986/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Ruda Valea Hotarului, Trupul Furnicoşi, judeţul Muscel, proprietatea Maria şi Ion Cârnaru, în suprafaţă totală de 24 ha. 6200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în un an.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 27 Octombrie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. Niţescu.

No. 227990/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pentru exploatare a pădurii Tulca, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Tulca, în suprafaţă de 136 ha. 4900 mp. Regim şi tratament crâng compus cu 150 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, şi 90 pentru rezerve, exploatarea în 30 ani.

b) Regulament pentru exploatare a pădurii Zăvoiul Oltişor, jud. Vâlcea, proprietatea Gh. Olănescu şi Al. Iliescu, în suprafaţă de 25 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani, exploatarea în 2 ani. Revizuirea după 3 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de exploatare de mai sus menţionate — cu excepţia celor de la alin. b. — se vor face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 27 Octombrie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. Niţescu.

No. 227994/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Carlovat-Hisiaş Brestovat seria IV şi V din Ocolul silvic Lugoj, judeţul Timiş, proprietatea Statului, în suprafaţă de 3081 ha. Regim şi tratament 2 serii de Codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval.

b) Amenajamentul pădurii Sobod-Lighet, judeţul Sălaj, proprietatea Comunei Foeni, în suprafaţă de 47 ha. 1900 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Dealul Vulturului, judeţul Năsăud, proprietatea Doamnei Leonida Scridon, în suprafaţă de 68 ha. 8900 mp. Regim şi tratament crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea periodică în 7 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare prin operaţiuni culturale a pădurii Tarniţa, judeţul Putna, proprietatea Sf. Episcopii a Romanului, în suprafaţă totală de 30 ha. 8000 mp.

e) Regulament pentru exploatare a pădurii Doiceasa-Moş Toma, judeţul Ialomiţa, proprietatea Mihail Berceanu, în suprafaţă totală de 43 ha 1600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 3 ani.

f) Regulament pentru exploatare a pădurii Borceasca, judeţul Prahova, proprietatea Moşt. L. Elefterescu, în suprafaţă de 100 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 5 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Albeasca, judeţul Ialomiţa, proprietatea Ion C. Chiriacescu, în suprafaţă totală de 15 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 şi 20 ani, exploatarea în 2 ani.

h) Amenajamentul pădurii Fata, judeţul Someş, proprietatea Bisericei evanghelice Reformate, în suprafaţă de 13 ha. 700 mp. Regim şi tratament crâng cu 30 rezerve la ha. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 27 Octombrie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. Niţescu.

No. 227998/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Topalolu Corusu, judeţul Durostor, proprietatea Aliş Salim, Aliş Sali, în suprafaţă totală de 21 ha. 3300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 3 ani.

b) Regulament pentru exploatare a pădurii Palanca Broşteni, judeţul Ialomiţa, proprietatea N. Georgescu, în suprafaţă de 18 ha. 5700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani, exploatarea în 3 ani.

c) Regulament pentru exploatare a pădurii Zăvoiul Paplica, jud. Vlaşca, proprietatea N. Paplica, în suprafaţă de 37 ha. 6000 mp. Regim şi trata-

ment crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani, exploatarea în 4 ani. Revizuirea după 6 ani.

d) Amenajamentul pădurii L u p o a i a, jud. Someş, proprietatea Composesoratului Bogata, în suprafaţă de 31 ha. 1700 mp. Regim şi Tratament crâng simplu. Revoluţia normală 36 ani, exploatarea în 36 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate cu excepţia celui de la alin. c. se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 27 Octombrie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. Nitescu.

No. 228002/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare a pădurii M a r m u r e n i C i o r n e i, judeţul Roman, proprietatea Anton Dobrovici, în suprafaţă de 187 ha. 700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 10 ani.

b) Amenjamentul pentru exploatare a pădurii Z a p o d e, judeţul Satu Mare, proprietatea Martin Bocsanczi, în suprafaţă de 104 ha. 2600 mp. Regim şi tratament crâng cu 100 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare a pădurii P r i s e a c a, judeţul Muscel, proprietatea Moştenitorilor Carcaleţeanu, în suprafaţă totală de 70 ha. 1400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 4 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare a pădurii C r i s t e ş t i U n g u r o a i a lot David Nadler, judeţul Botoşani, proprietatea David Nadler, în suprafaţă totală de 66 ha. 3800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani, exploatarea periodică 6 ani.

e) Amenajamentul pentru exploatare a pădurii D r a x i n u l, judeţul Dolj, proprietatea Epitropiei Bisericii Maica Domnului Dudu, în suprafaţă de 34 ha. 800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 10 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Se aprobă de noi anularea regulamentului de exploatare a pădurii D e o c h e ţ i, judeţul Covurlui, proprietatea Cooperativei N. Cincu, publicat în Monitorul Oficial Nr. 48 şi 91/924.

Art. 4. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii la numele proprietarului etc, au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 5. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 6 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. Nitescu.

No. 239834.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Ghergani, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Nicolae N. Ghiţă şi Fii, în suprafaţă totală de 576 ha. 4.4000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 14 ani, exploatarea în 14 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Pusnicu, judeţul Trei-Scaune, proprietatea Török Kora ş. a., în suprafaţă totală de 110 ha. 4.200 mp. Regim şi tratament codru cu două tăeri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 80 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Rusii lui Asan, judeţul Vlaşca, proprietatea Theodor A. Grăjdănescu, în suprafaţă totală de 100 ha. 5.000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 2 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Tamasu, judeţul Mehedinţi, proprietatea Moştenitori Ionel Vălimărescu ş. alţii, în suprafaţă totală de 37 ha. 5.600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 3 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Maican, judeţul Trei-Scaune, proprietatea Wittenberg ş. a., în suprafaţă totală de 28 ha. 8.400 mp. Regim şi tratament codru cu două tăeri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 90 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare, mai sus menţionate se va face după 10 ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 20/XI/933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) G. Cipăianu.

No. 244116.

BIBLIOTEKA "STRA" SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: Stinghe V.

Membrii:

Drăcea M. — Rădulescu M.
Ioan P. — Sburlan D.
Secretar de redacţie: Ionescu A.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1932:

Preşedinte: Georgescu P. C.

Vice-Preşedinţi: Drăcea M., Stinghe V.

Secretar general: Ioan P.

Casier: Grozescu Dem.

Secretari: Caragea N., Ionescu A.

Membrii:

Agapie G. — Florescu M. P.
Antonescu P. — Lazăr H.
Bunescu M. C. — Nedelcovici Ath.
Caragea N. N. — Priboianu N. V.
Ciurileanu D. — Rodoteatu St.
Drâmbă D. — Sburlan D.
Eliescu A. — Ştefănescu-Suhăţeanu M.
Emanoil C. C. — Vâlceanu Eug.

Cenzori: Sculy X., Constantinescu Gh., Ionescu Gh.
Cenzori supleanţi: Florescu I., Marinescu Coman şi Simionescu I.

Preţul abonamentului:

Pe un an	**300 lei**
„ „ „ pentru membrii Societăţii	200 „
„ „ „ pentru conductori şi brigadieri	75 „
Numărul	**25 „**

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

„BUCOVINA"
INSTITUT DE ARTE GRAFICE
BUCUREȘTI